Giới thiệu Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert

Tùy thân mang theo Vạn Tượng Tìm Tòi Khí , trên thông thiên văn , dưới rành địa lý , vạn tượng nơi tay , thiên hạ ta có .

Diệp Hạo ngưng thần nhìn : Đỉnh ngọn núi , mây mù lượn quanh , một vị tiên phong đạo cốt Hôi bào lão giả đứng chắp tay , tựa như muốn vũ hóa đăng tiên .

Nhân vật : Mục Phong Vân

chủng tộc : nhân tộc

Cảnh giới : Thiên nhân cảnh đại tông sư

Võ học : Tông sư cấp võ học ——《 Lôi Trạch Thương Sinh 》chưởng thiên địa lôi đình chi lực , vừa niệm sấm gió sinh . 《 Âm Dương Ngũ Hành Chưởng)) Mang Âm Dương Ngũ Hành lực , chưởng phân thiên địa , tạo hóa chúng sinh . Thiên nhân cấp võ học ——《 Động Tất Vạn Tượng 》đề cao gấp mười lần võ học ngộ tính , là thượng thừa Thiên nhân cấp võ học .

Có hay không đoạt Thiên nhân cấp võ học 《 Động Tất Vạn Tượng 》? " Là . " Diệp Hạo không chút do dự lựa chọn , đúng lúc này , Hôi bào lão giả như có cảm ứng , ngẩng đầu hướng hắn xem , một cổ vô hình khí cơ bao trùm tới , đem Diệp Hạo vững vàng phong tỏa , khiến cho hắn không thể động đậy chút nào .

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Vạn Tượng tìm tòi tiểu thuyết: Vạn Tượng sưu tác khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

Thần Châu Đại Lục

Hoang Thiên Vực, Triệu Quốc cảnh nội, mây trôi trong thành.

Diệp Hạo bỗng nhiên mở hai mắt ra, trước mắt tất cả để hắn cảm thấy lạ lẫm, hắn nằm ở trên giường, toàn thân không sử dụng ra được nửa điểm khí lực, ngay cả đưa tay cũng không thể làm đến."Thiếu gia, ngươi cuối cùng tỉnh, ta cái này đi nói cho tiểu thư." Nói xong gã sai vặt này cũng không đợi Diệp Hạo đáp ứng, liền vội vã rời đi.

"Thiếu gia? Nơi này là địa phương nào?" Không đợi hắn suy nghĩ nhiều, não hải một trận đau đớn, sóng triều giống như trí nhớ nhao nhao vọt tới, "Nguyên lai ta đã chết sao?" Diệp Hạo tự giễu nói."Tuy nhiên ở cái này võ đạo hưng thịnh thế giới có lẽ có thể thực hiện ta cho tới nay mộng tưởng."

Tại nguyên lai thế giới, Diệp Hạo đau khổ truy tìm võ đạo , bất quá, tại cái kia thiên địa linh khí thiếu thốn, võ đạo suy sụp thời đại, người bình thường căn bản không có cơ hội tiếp xúc đến phương diện này đồ,vật, mà Diệp Hạo làm một người bình thường, thuở thiếu thời kỳ võ học mộng cũng chỉ có thể một mực chôn giấu trong lòng.

"Tuy nhiên cỗ thân thể này chủ nhân tình trạng tựa hồ có chút không ổn a?" Diệp Hạo yên lặng tự hỏi kế tiếp muốn đối mặt khó khăn."Ca, ta nấu xong thuốc thang, ngươi uống về sau rất nhanh liền có thể tốt." Chỉ thấy một thiếu nữ bưng một bát thuốc thang tiến đến, trước đó gã sai vặt đi theo ở sau lưng nàng.

Diệp Hạo gian nan ngẩng đầu, thiếu nữ ăn mặc mộc mạc, đôi mắt xanh trong trẻo sáng ngời, dạng này một nữ tử vốn nên nên hoạt bát sáng sủa mới đúng, thế nhưng là lúc này Diệp Hạo lại có thể nhìn ra nàng hai đầu lông mày tự trách.

Diệp Hạo lúc này tinh thần hoàn toàn tập trung ở thiếu nữ trên thân, đúng lúc này, trong đầu hắn bất thình lình phát sinh một tia vô cùng , khiến cho hắn tâm thần kinh ngạc. Từng đợt bạch quang chợt hiện, một đoạn văn tự hiện lên ở đầu óc hắn, lộ ra đột ngột vô cùng.

Nhân vật: Diệp Tử Tịch

Chủng tộc: Nhân tộc

Tính cách: Hoạt bát sáng sủa, khôn ngoan lanh lợi

Cảnh giới: Hậu Thiên Nhị Trọng

Võ học: Nhân Cấp võ học —— Tật Phong Bộ, Bộ Pháp nhẹ nhàng linh hoạt linh động, thiện ở né tránh. Khuyết điểm, tốc độ chậm chạp, bất lợi cho

chạy trốn.

Thiên phú: Trung đẳng

Hắn: Vạn Tượng các các chủ muội muội, có luyện dược thiên phú, cha với ba năm trước đây mất tích, cùng huynh trưởng sống nương tựa lẫn nhau, ba ngày trước huynh trưởng vì bảo vệ muội, gặp trí mạng thương hại.

"Đây là? Nhân vật bách khoa?" Dù là Diệp Hạo kinh lịch trải qua một lần trọng sinh, giờ phút này vẫn như cũ tâm thần chấn động."Ca, ngươi hành động bất tiện, tới cho ngươi ăn uống thuốc đi." Diệp Tử Tịch gặp Diệp Hạo không nhúc nhích, liền biết được bên trong nguyên do, nội tâm càng nhiều một phần tự trách.

"Cũng là ta không tốt, nếu không phải là bởi vì ta,

Ca ca cũng sẽ không biến thành như bây giờ, nếu không ta..." Tiểu nha đầu trong lòng nghĩ như vậy, người đã đi vào Diệp Hạo trước mặt, múc một muôi chén thuốc, bị Diệp Hạo cho ăn xuống.

"Làm sao lại khổ như vậy?" Diệp Hạo trong lòng không hiểu, thang thuốc này nguyên bản nghe là thơm ngọt, có thể nhập miệng về sau lại là một phen khác vị đạo. Tuy nhiên thuốc thang vào bụng về sau, lại có một dòng nước ấm tại thể nội lưu thông, thương thế hắn cũng có rất nhỏ chuyển biến tốt đẹp, tuy nhiên muốn hoàn toàn tiêu hóa những dược lực này vẫn là phải cần một khoảng thời gian.

"Thuốc này có phải hay không nơi nào có vấn đề?" Diệp Tử Tịch gặp hắn ca ca sắc mặt không bình thường, liền có chút bận tâm hỏi."Không có, thuốc này rất tốt, ta cảm giác thân thể chính đang khôi phục, vất vả ngươi."

"Ừm, không khổ cực á!" Diệp Tử Tịch le lưỡi, nàng cảm giác hôm nay ca ca giọng điệu nói chuyện cùng bình thường dường như có chút không giống, trong lúc nhất thời lại nói không ra bất đồng nơi nào, không thể làm gì khác hơn là không đi nghĩ những này, tiếp tục bị Diệp Hạo mớm thuốc.

Diệp Hạo một bên uống vào thuốc, vừa nghĩ Vạn Tượng sưu tác khí, đây cũng là hắn mới từ trong đầu biết được, nguyên lai trong đầu hắn tồn tại là có thể tìm tòi Vạn Tượng Nghi khí. Công năng cùng kiếp trước cái nào đó Chủ Lưu Sưu Tác động cơ - Search Engine ngược lại là có chút cùng loại, "Thứ này là thế nào xuất hiện, chẳng lẽ là?" Diệp Hạo trong lòng ẩn ẩn có một cái suy đoán.

Hắn trí nhớ dừng lại ở kiếp trước một khắc cuối cùng, khi đó, hắn chính đang Sưu Tác động cơ - Search Engine bên trên tìm kiếm một cái bộ phận võ học. Bình thường không có việc gì thời điểm hắn đều sẽ tìm tòi một số cùng võ học tương quan đồ,vật, mặc dù biết tại thời đại kia, võ học cơ bản cũng là nhân loại tưởng tượng ra được, nhưng đây là cải biến không trong lòng của hắn đau khổ theo đuổi sự thật.

Cũng chính là khi đó hắn mắt tối sầm lại, lại lần nữa mở mắt ra thời điểm liền xuất hiện ở cái này hoàn cảnh xa lạ, có lẽ là bởi vì phát sinh một loại nào đó dị biến mà tạo thành loại kết quả này đi, Diệp Hạo trong lòng phỏng đoán mắng.

Hắn lại đem ánh mắt rơi sau lưng Diệp Tử Tịch gã sai vặt trên thân.

Nhân vật: Cảnh Đông

Chủng tộc: Nhân tộc

Tính cách: Trung thành, quật cường

Cảnh giới: Hậu Thiên nhất trọng

Võ học: Không

Thiên phú: Hạ đẳng

Hắn: Vạn Tượng các duy nhất tôi tớ, làm người trung thành tuyệt đối, Võ Học Thiên Phú còn có thể.

"Võ Học Thiên Phú còn có thể, cũng không biết cái này đánh giá là không phải như thế nào tính ra đến?" Vạn Tượng sưu tác khí huyền diệu Diệp Hạo lúc này mới xem như thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

"Cũng là ta vô dụng, không thể cố gắng bảo hộ thiếu gia và tiểu thư." Cảnh Đông mặt mũi tràn đầy tự trách vẻ, "Việc này không thể trách ngươi, bút trướng này ta sớm muộn biết coi bói trở về!" Diệp Hạo đem thuốc thang uống xong về sau, cũng khôi phục không ít khí lực, nói tới nói lui cũng không còn hữu khí vô lực, mà chính là leng keng mạnh mẽ.

"Ca, chúng ta đi ra ngoài trước, ngươi nghỉ ngơi thật tốt." Diệp Tử Tịch lo lắng nói ra, nói xong nàng liền và Cảnh Đông rời đi. Vắng vẻ trong phòng chỉ còn lại có Diệp Hạo một người, căn phòng này bố cục ngược lại là và hắn ngày xưa chiếu tượng Trung Cổ đời nào cũng có chút cùng loại, đương nhiên, hắn kiếp trước nhìn thấy cũng là giả, cũng không phải chân thực tồn tại.

Mà giờ khắc này chân chính đưa thân vào loại này hoàn cảnh, trong lúc nhất thời lại có chút không thích ứng, "Tất nhiên có thể dò xét người khác tin tức, cái kia không biết có thể hay không nhìn thấy chính mình?" Ngay tại Diệp Hạo có ý nghĩ này đồng thời, một đạo tin tức lặng yên hiện lên ở trong đầu hắn.

Nhân vật: Diệp Hạo

Chủng tộc: Nhân tộc

Tính cách: Bình tĩnh linh yên tĩnh

Cảnh giới: Hậu Thiên Tam Trọng

Võ học: Nhân Cấp võ học —— Phách Sơn Chưởng, nặng như núi núi, chưởng phong lăng lệ, khuyết thiếu linh động tính. Tật Phong Bộ, Bộ Pháp nhẹ nhàng linh hoạt linh động, thiện ở né tránh. Khuyết điểm, tốc độ chậm chạp, bất lợi cho chạy trốn.

Thiên phú: Trung đẳng

Hắn: Vạn Tượng các các chủ, cha với ba năm trước đây mất tích, ba ngày trước vì bảo vệ muội, gặp trí mạng thương hại, may mắn nhặt về một cái mạng.

"May mắn?" Theo Diệp Hạo cái này may mắn nhặt về một cái mạng là có chút trình độ, bởi vì ở hắn trong nhận thức biết, cỗ thân thể này trước đó chủ nhân đã hồn phi phách tán, tuy nhiên cái này có vẻ như không ở Vạn Tượng sưu tác khí trong tính toán, đương nhiên, những này cũng không phải hắn muốn quan tâm, trước mắt hắn chính là muốn mau chóng khôi phục thân thể, để ứng đối kế tiếp đột phát tình huống.

Cỗ thân thể này lấy Thần Châu Đại Lục góc độ đến xem, vẫn tương đối suy nhược, tuy nhiên so với kiếp trước thân thể lại muốn mạnh hơn rất nhiều lần. Dù sao đây là một cái võ đạo phồn vinh hưng thịnh thế giới, thiên địa nguyên khí nồng đậm, dù cho không tập võ, thời gian dài ở thiên địa nguyên khí tẩm bổ xuống cũng sẽ trở nên thân thể cường tráng.

Võ đạo chia Hậu Thiên Tiên Thiên, Hậu Thiên Cửu Trọng Cảnh Giới chính là rèn luyện thân thể, thối luyện Căn Cốt giai đoạn. Diệp Hạo lúc này bất quá là Hậu Thiên Tam Trọng cảnh giới, cơ bản có thể xem như mới vào võ đạo, nhục thân rèn luyện cũng không phải là đặc biệt rõ ràng, khí lực cũng liền cùng ba người trưởng thành tương đương.

Nếu như bước qua Hậu Thiên Tam Trọng đạo khảm này, vậy thì sẽ trở nên không giống nhau, Hậu Thiên Tứ Trọng đã tu luyện ra nội lực, càng là có thể mượn nhờ nội lực rèn luyện nhục thân, tu hành tốc độ tiến triển cực nhanh. Hơn nữa, Hậu Thiên Tứ Trọng cảnh giới trong lúc giơ tay nhấc chân đều có nội lực gia trì, lực lượng tất nhiên là tăng lên gấp bội, Diệp Hạo lúc này mục tiêu chính là bước vào Hậu Thiên Tứ Trọng, đánh vỡ cái này gông cùm xiềng xích.

Hậu Thiên Tam Trọng cùng Tứ Trọng ở giữa tầng này chướng ngại, nếu như đặt ở một ít đại gia tộc, cơ hồ có thể nói hoàn toàn không tồn tại, bọn họ chỉ cần xuất ra trân quý dược thảo, Gia Tộc Tử Đệ luyện hóa về sau liền có thể cảm ngộ khí cảm, tại thể nội sinh ra nội lực, dễ như trở bàn tay liền có thể đột phá.

Đối với Diệp Hạo tới nói, muốn đạt được cảm ngộ khí cảm dược thảo liền khó khăn , bất quá, từ khi hắn phát hiện Vạn Tượng sưu tác khí một cái khác cường đại công năng về sau, cái này độ khó khăn liền cực kỳ giảm bớt không ít.

Hắn một bên khôi phục trong cơ thể thương thế, một bên lập mưu kế tiếp đường."Cái thế giới này dược thảo lại thần kỳ như thế." Diệp Hạo đột phát cảm thán, bởi vì cũng là như thế trong chốc lát, trong cơ thể hắn thương thế đã thật lớn nửa, dựa theo này xuống dưới, không ra một ngày, thương thế hắn liền có thể khỏi hẳn.

Đồng thời hắn còn ẩn ẩn cảm giác được dược thảo Trung Bộ chia dược lực bị thân thể sau khi hấp thu có thể tạo được tăng cường thể phách hiệu quả. Diệp Hạo lại là không biết những dược thảo này cơ hồ là Diệp Tử Tịch táng gia bại sản tâm đắc ra, lúc này Vạn Tượng các trừ phụ thân hắn để lại xuống toà này Lầu Các bên ngoài, hắn tài sản đã còn thừa không có mấy.

Sáng sớm hôm sau, Diệp Hạo thương thế đã khôi phục, bởi vì dược lực tẩm bổ, hắn tu vi cũng tăng lên tới Hậu Thiên Tam Trọng đỉnh phong, chỉ cần một cơ hội liền có thể bước vào Tứ Trọng cảnh giới, trong lòng bàn tay lực.

Diệp Hạo mang theo Cảnh Đông đi ở trên đường cái, bởi vì lần trước sự tình, vì lẽ đó lần này hắn cũng không mang theo Diệp Tử Tịch."Thiếu gia, chúng ta lần này đi ra ngoài là muốn mua cái gì?" Cảnh Đông đối với thiếu gia nhà mình cử động là cảm thấy ngạc nhiên, "Thiếu gia thương thế hôm nay mới khôi phục, liền muốn đi ra, vạn nhất lại đụng bên trên công tử nhà họ Triệu nhưng làm sao bây giờ a?" Cảnh Đông trong lòng đều lo âu.

Bất quá bây giờ nghĩ những thứ này cũng không có, đi ra trước đó hắn nhưng là tận tình khuyên bảo khuyên can thiếu gia nhà mình trong khoảng thời gian này tận lực không muốn ra khỏi cửa, thế nhưng là vẫn không thể nào thuyết phục thành công.

"Yên tâm, không có việc gì." Diệp Hạo tựa như nhìn ra Cảnh Đông lo lắng, an ủi, Cảnh Đông gặp thiếu gia nhà mình tràn đầy tự tin, trong lòng không khỏi sinh ra một số khí, cũng liền không còn lo lắng, có một số việc, quá nhiều sầu lo là vô dụng, nên đối mặt thủy chung đều muốn đối mặt.

"Vạn Bảo Trai, chính là chỗ này." Diệp Hạo đánh giá trước mắt toà này khí thế rộng rãi Lâu Vũ, bốn phía có ăn mặc hoa lệ công tử ra ra vào vào, so sánh cùng nhau, Diệp Hạo ăn mặc liền hơi có vẻ mộc mạc chút, thậm chí có chút thổ lí thổ khí. Hắn chưa từng để ý những này, trực tiếp tiến vào cái này Vạn Bảo Trai, nghĩ đến trong này hẳn là có hắn cần thiết đồ,vật đi.

Vạn Bảo Các tầng thứ nhất để đó rực rỡ muôn màu dược thảo, phóng tầm mắt nhìn tới, để cho người ta hoa mắt. Diệp Hạo sau khi đi vào chuyện thứ nhất cũng là đem ánh mắt rơi vào cách hắn gần nhất một gốc dược thảo phía trên .

Tên: Huyễn Tâm cỏ

Năm: Mười năm

Công hiệu: Có thể chế biến thành dược nước, trực tiếp nuốt, xuất hiện huyễn cảnh, ma luyện ý chí, lâu dài phục dụng, có thể ức chế tâm ma sinh ra.

"Quả là thế." Trong lòng đoán đến nghiệm chứng, Diệp Hạo đối với đằng sau mưu đồ cũng nhiều hơn một phần nắm chắc, tiếp lấy hắn ngay ở chỗ này đi dạo đứng lên, trong mắt người ngoài, hắn bất quá là chẳng có xem đi lung tung, chỉ có hắn tự mình biết, ở ngắn ngủi này chỉ chốc lát, hắn đã đem cái này Vạn Bảo Trai hơn phân nửa dược thảo tất cả đều nhìn một lần, mà liên quan tới những dược thảo này tin tức, tất cả đều cất giữ ở trong đầu hắn, lúc này hắn thì tương đương với nắm giữ nửa bộ dược học y thư.

Tên: Lưu ly hoa

Năm: Sáu năm

Công hiệu: Vô sắc vô vị, có thể mài thành phấn, đặt Binh Khí bên trên, vào máu là chết, thường nhân mười hơi nếu không có giải dược hẳn phải chết không nghi ngờ, Hậu Thiên Tứ Trọng phía dưới, trúng cái này độc thì toàn thân tê dại, mười hơi bên trong hôn mê, một nén nhang bên trong Vô Giải thuốc thì hẳn phải chết không nghi ngờ.

"Lưu ly hoa, không sai tên, cũng là nó." Diệp Hạo khẽ mỉm cười, trong lòng hài lòng vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Vạn Tượng tìm tòi tiểu thuyết: Vạn Tượng sưu tác khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

Thần Châu Đại Lục

Hoang Thiên Vực, Triệu Quốc cảnh nội, mây trôi trong thành.

Diệp Hạo bỗng nhiên mở hai mắt ra, trước mắt tất cả để hắn cảm thấy lạ lẫm, hắn nằm ở trên giường, toàn thân không sử dụng ra được nửa điểm khí lực, ngay cả đưa tay cũng không thể làm đến."Thiếu gia, ngươi cuối cùng tỉnh, ta cái này đi nói cho tiểu thư." Nói xong gã sai vặt này cũng không đợi Diệp Hạo đáp ứng, liền vội vã rời đi.

"Thiếu gia? Nơi này là địa phương nào?" Không đợi hắn suy nghĩ nhiều, não hải một trận đau đớn, sóng triều giống như trí nhớ nhao nhao vọt tới, "Nguyên lai ta đã chết sao?" Diệp Hạo tự giễu nói."Tuy nhiên ở cái này võ đạo hưng thịnh thế giới có lẽ có thể thực hiện ta cho tới nay mộng tưởng."

Tại nguyên lai thế giới, Diệp Hạo đau khổ truy tìm võ đạo , bất quá, tại cái kia thiên địa linh khí thiếu thốn, võ đạo suy sụp thời đại, người bình thường căn bản không có cơ hội tiếp xúc đến phương diện này đồ,vật, mà Diệp Hạo làm một người bình thường, thuở thiếu thời kỳ võ học mộng cũng chỉ có thể một mực chôn giấu trong lòng.

"Tuy nhiên cỗ thân thể này chủ nhân tình trạng tựa hồ có chút không ổn a?" Diệp Hạo yên lặng tự hỏi kế tiếp muốn đối mặt khó khăn."Ca, ta nấu xong thuốc thang, ngươi uống về sau rất nhanh liền có thể tốt." Chỉ thấy một thiếu nữ bưng một bát thuốc thang tiến đến, trước đó gã sai vặt đi theo ở sau lưng nàng.

Diệp Hạo gian nan ngẩng đầu, thiếu nữ ăn mặc mộc mạc, đôi mắt xanh trong trẻo sáng ngời, dạng này một nữ tử vốn nên nên hoạt bát sáng sủa mới đúng, thế nhưng là lúc này Diệp Hạo lại có thể nhìn ra nàng hai đầu lông mày tự trách.

Diệp Hạo lúc này tinh thần hoàn toàn tập trung ở thiếu nữ trên thân, đúng lúc này, trong đầu hắn bất thình lình phát sinh một tia vô cùng , khiến cho hắn tâm thần kinh ngạc. Từng đợt bạch quang chợt hiện, một đoạn văn tự hiện lên ở đầu óc hắn, lộ ra đột ngột vô cùng.

Nhân vật: Diệp Tử Tịch

Chủng tộc: Nhân tộc

Tính cách: Hoạt bát sáng sủa, khôn ngoan lanh lợi

Cảnh giới: Hậu Thiên Nhị Trọng

Võ học: Nhân Cấp võ học —— Tật Phong Bộ, Bộ Pháp nhẹ nhàng linh hoạt linh động, thiện ở né tránh. Khuyết điểm, tốc độ chậm chạp, bất lợi cho chạy trốn.

Thiên phú: Trung đẳng

Hắn: Vạn Tượng các các chủ muội muội, có luyện dược thiên phú, cha với ba năm trước đây mất tích, cùng huynh trưởng sống nương tựa lẫn nhau, ba ngày trước huynh trưởng vì bảo vệ muội, gặp trí mạng thương hại.

"Đây là? Nhân vật bách khoa?" Dù là Diệp Hạo kinh lịch trải qua một lần trọng sinh, giờ phút này vẫn như cũ tâm thần chấn động."Ca, ngươi hành động bất tiện, tới cho ngươi ăn uống thuốc đi." Diệp Tử Tịch gặp Diệp Hạo không nhúc nhích, liền biết được bên trong nguyên do, nội tâm càng nhiều một phần tự trách.

"Cũng là ta không tốt, nếu không phải là bởi vì ta,

Ca ca cũng sẽ không biến thành như bây giờ, nếu không ta..." Tiểu nha đầu trong lòng nghĩ như vậy, người đã đi vào Diệp Hạo trước mặt, múc một muôi chén thuốc, bị Diệp Hạo cho ăn xuống.

"Làm sao lại khổ như vậy?" Diệp Hạo trong lòng không hiểu, thang thuốc này nguyên bản nghe là thơm ngọt, có thể nhập miệng về sau lại là một phen khác vị đạo. Tuy nhiên thuốc thang vào bụng về sau, lại có một dòng nước ấm tại thể nội lưu thông, thương thế hắn cũng có rất nhỏ chuyển biến tốt đẹp, tuy nhiên muốn hoàn toàn tiêu hóa những dược lực này vẫn là phải cần một khoảng thời gian.

"Thuốc này có phải hay không nơi nào có vấn đề?" Diệp Tử Tịch gặp hắn ca ca sắc mặt không bình thường, liền có chút bận tâm hỏi."Không có, thuốc này rất tốt, ta cảm giác thân thể chính đang khôi phục, vất vả ngươi."

"Ừm, không khổ cực á!" Diệp Tử Tịch le lưỡi, nàng cảm giác hôm nay ca ca giọng điệu nói chuyện cùng bình thường dường như có chút không giống, trong lúc nhất thời lại nói không ra bất đồng nơi nào, không thể làm gì khác hơn là không đi nghĩ những này, tiếp tục bị Diệp Hạo mớm thuốc.

Diệp Hạo một bên uống vào thuốc, vừa nghĩ Vạn Tượng sưu tác khí, đây cũng là hắn mới từ trong đầu biết được, nguyên lai trong đầu hắn tồn tại là có thể tìm tòi Vạn Tượng Nghi khí. Công năng cùng kiếp trước cái nào đó Chủ Lưu Sưu Tác động cơ - Search Engine ngược lại là có chút cùng loại, "Thứ này là thế nào xuất hiện, chẳng lẽ là?" Diệp Hạo trong lòng ẩn ẩn có một cái suy đoán.

Hắn trí nhớ dừng lại ở kiếp trước một khắc cuối cùng, khi đó, hắn chính đang Sưu Tác động cơ - Search Engine bên trên tìm kiếm một cái bộ phận võ học. Bình thường không có việc gì thời điểm hắn đều sẽ tìm tòi một số cùng võ học tương quan đồ,vật, mặc dù biết tại thời đại kia, võ học cơ bản cũng là nhân loại tưởng tượng ra được, nhưng đây là cải biến không trong lòng của hắn đau khổ theo đuổi sự thật.

Cũng chính là khi đó hắn mắt tối sầm lại, lại lần nữa mở mắt ra thời điểm liền xuất hiện ở cái này hoàn cảnh xa lạ, có lẽ là bởi vì phát sinh một loại nào đó dị biến mà tạo thành loại kết quả này đi, Diệp Hạo trong lòng phỏng đoán mắng.

Hắn lại đem ánh mắt rơi sau lưng Diệp Tử Tịch gã sai vặt trên thân.

Nhân vật: Cảnh Đông

Chủng tộc: Nhân tộc

Tính cách: Trung thành, quật cường

Cảnh giới: Hậu Thiên nhất trọng

Võ học: Không

Thiên phú: Hạ đẳng

Hắn: Vạn Tượng các duy nhất tôi tớ, làm người trung thành tuyệt đối, Võ Học Thiên Phú còn có thể.

"Võ Học Thiên Phú còn có thể, cũng không biết cái này đánh giá là không phải như thế nào tính ra đến?" Vạn Tượng sưu tác khí huyền diệu Diệp Hạo lúc này mới xem như thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

"Cũng là ta vô dụng, không thể cố gắng bảo hộ thiếu gia và tiểu thư." Cảnh Đông mặt mũi tràn đầy tự trách vẻ, "Việc này không thể trách ngươi, bút trướng này ta sớm muộn biết coi bói trở về!" Diệp Hạo đem thuốc thang uống xong về sau, cũng khôi phục không ít khí lực, nói tới nói lui cũng không còn hữu khí vô lực, mà chính là leng keng mạnh mẽ.

"Ca, chúng ta đi ra ngoài trước, ngươi nghỉ ngơi thật tốt." Diệp Tử Tịch lo lắng nói ra, nói xong nàng liền và Cảnh Đông rời đi. Vắng vẻ trong phòng chỉ còn lại có Diệp Hạo một người, căn phòng này bố cục ngược lại là và hắn ngày xưa chiếu tượng Trung Cổ đời nào cũng có chút cùng loại, đương nhiên, hắn kiếp trước nhìn thấy cũng là giả, cũng không phải chân thực tồn tại.

Mà giờ khắc này chân chính đưa thân vào loại này hoàn cảnh, trong lúc nhất thời lại có chút không thích ứng, "Tất nhiên có thể dò xét người khác tin tức, cái kia không biết có thể hay không nhìn thấy chính mình?" Ngay tại Diệp Hạo có ý nghĩ này đồng thời, một đạo tin tức lặng yên hiện lên ở trong đầu hắn.

Nhân vật: Diệp Hạo

Chủng tộc: Nhân tộc

Tính cách: Bình tĩnh linh yên tĩnh

Cảnh giới: Hậu Thiên Tam Trọng

Võ học: Nhân Cấp võ học —— Phách Sơn Chưởng, nặng như núi núi, chưởng phong lăng lệ, khuyết thiếu linh động tính. Tật Phong Bộ, Bộ Pháp nhẹ nhàng linh hoạt linh động, thiện ở né tránh. Khuyết điểm, tốc độ chậm chạp, bất lợi cho chạy trốn.

Thiên phú: Trung đẳng

Hắn: Vạn Tượng các các chủ, cha với ba năm trước đây mất tích, ba ngày trước vì bảo vệ muội, gặp trí mạng thương hại, may mắn nhặt về một cái mạng.

"May mắn?" Theo Diệp Hạo cái này may mắn nhặt về một cái mạng là có chút trình độ, bởi vì ở hắn trong nhận thức biết, cỗ thân thể này trước đó chủ nhân đã hồn phi phách tán, tuy nhiên cái này có vẻ như không ở Vạn Tượng sưu tác khí trong tính toán, đương nhiên, những này cũng không phải hắn muốn quan tâm, trước mắt hắn chính là muốn mau chóng khôi phục thân thể, để ứng đối kế tiếp đột phát tình huống.

Cỗ thân thể này lấy Thần Châu Đại Lục góc độ đến xem, vẫn tương đối suy nhược, tuy nhiên so với kiếp trước thân thể lại muốn mạnh hơn rất nhiều lần. Dù sao đây là một cái võ đạo phồn vinh hưng thịnh thế giới, thiên địa nguyên khí nồng đậm, dù cho không tập võ, thời gian dài ở thiên địa nguyên khí tẩm bổ xuống cũng sẽ trở nên thân thể cường tráng.

Võ đạo chia Hậu Thiên Tiên Thiên, Hậu Thiên Cửu Trọng Cảnh Giới chính là rèn luyện thân thể, thối luyện Căn Cốt giai đoạn. Diệp Hạo lúc này bất quá là Hậu Thiên Tam Trọng cảnh giới, cơ bản có thể xem như mới vào võ đạo, nhục thân rèn luyện cũng không phải là đặc biệt rõ ràng, khí lực cũng liền cùng ba người trưởng thành tương đương.

Nếu như bước qua Hậu Thiên Tam Trọng đạo khảm này, vậy thì sẽ trở nên không giống nhau, Hậu Thiên Tứ Trọng đã tu luyện ra nội lực, càng là có thể mượn nhờ nội lực rèn luyện nhục thân, tu hành tốc độ tiến triển cực nhanh. Hơn nữa, Hậu Thiên Tứ Trọng cảnh giới trong lúc giơ tay nhấc chân đều có nội lực gia trì, lực lượng tất nhiên là tăng lên gấp bội, Diệp Hạo lúc này mục tiêu chính là bước vào Hậu Thiên Tứ Trọng, đánh vỡ cái này gông cùm xiềng xích.

Hậu Thiên Tam Trọng cùng Tứ Trọng ở giữa tầng này chướng ngại, nếu như đặt ở một ít đại gia tộc, cơ hồ có thể nói hoàn toàn không tồn tại, bọn họ chỉ cần xuất ra trân quý dược thảo, Gia Tộc Tử Đệ luyện hóa về sau liền có thể cảm ngộ khí cảm, tại thể nội sinh ra nội lực, dễ như trở bàn tay liền có thể đột phá.

Đối với Diệp Hạo tới nói, muốn đạt được cảm ngộ khí cảm dược thảo liền khó khăn , bất quá, từ khi hắn phát hiện Vạn Tượng sưu tác khí một cái khác cường đại công năng về sau, cái này độ khó khăn liền cực kỳ giảm bớt không ít.

Hắn một bên khôi phục trong cơ thể thương thế, một bên lập mưu kế tiếp đường."Cái thế giới này dược thảo lại thần kỳ như thế." Diệp Hạo đột phát cảm thán, bởi vì cũng là như thế trong chốc lát, trong cơ thể hắn thương thế đã thật lớn nửa, dựa theo này xuống dưới, không ra một ngày, thương thế hắn liền có thể khỏi hẳn.

Đồng thời hắn còn ẩn ẩn cảm giác được dược thảo Trung Bộ chia dược lực bị thân thể sau khi hấp thu có thể tạo được tăng cường thể phách hiệu quả. Diệp Hạo lại là không biết những dược thảo này cơ hồ là Diệp Tử Tịch táng gia bại sản tâm đắc ra, lúc này Vạn Tượng các trừ phụ thân hắn để lại xuống toà này Lầu Các bên ngoài, hắn tài sản đã còn thừa không có mấy.

Sáng sớm hôm sau, Diệp Hạo thương thế đã khôi phục, bởi vì dược lực tẩm bổ, hắn tu vi cũng tăng lên tới Hậu Thiên Tam Trọng đỉnh phong, chỉ cần một cơ hội liền có thể bước vào Tứ Trọng cảnh giới, trong lòng bàn tay lực.

Diệp Hạo mang theo Cảnh Đông đi ở trên đường cái, bởi vì lần trước sự tình, vì lẽ đó lần này hắn cũng không mang theo Diệp Tử Tịch."Thiếu gia, chúng ta lần này đi ra ngoài là muốn mua cái gì?" Cảnh Đông đối với thiếu gia nhà mình cử động là cảm thấy ngạc nhiên, "Thiếu gia thương thế hôm nay mới khôi phục, liền muốn đi ra, vạn nhất lại đụng bên trên công tử nhà họ Triệu nhưng làm sao bây giờ a?" Cảnh Đông trong lòng đều lo âu.

Bất quá bây giờ nghĩ những thứ này cũng không có, đi ra trước đó hắn nhưng là tận tình khuyên bảo khuyên can thiếu gia nhà mình trong khoảng thời gian này tận lực không muốn ra khỏi cửa, thế nhưng là vẫn không thể nào thuyết phục thành công.

"Yên tâm, không có việc gì." Diệp Hạo tựa như nhìn ra Cảnh Đông lo lắng, an ủi, Cảnh Đông gặp thiếu gia nhà mình tràn đầy tự tin, trong lòng không khỏi sinh ra một số khí, cũng liền không còn lo lắng, có một số việc, quá nhiều sầu lo là vô dụng, nên đối mặt thủy chung đều muốn đối mặt.

"Vạn Bảo Trai, chính là chỗ này." Diệp Hạo đánh giá trước mắt toà này khí thế rộng rãi Lâu Vũ, bốn phía có ăn mặc hoa lệ công tử ra ra vào vào, so sánh cùng nhau, Diệp Hạo ăn mặc liền hơi có vẻ mộc mạc chút, thậm chí có chút thổ lí thổ khí. Hắn chưa từng để ý những này, trực tiếp tiến vào cái này Vạn Bảo Trai, nghĩ đến trong này hắn là có hắn cần thiết đồ,vật đi.

Vạn Bảo Các tầng thứ nhất để đó rực rỡ muôn màu dược thảo, phóng tầm mắt nhìn tới, để cho người ta hoa mắt. Diệp Hạo sau khi đi vào chuyện thứ nhất cũng là đem ánh mắt rơi vào cách hắn gần nhất một gốc dược thảo phía trên .

Tên: Huyễn Tâm cỏ

Năm: Mười năm

Công hiệu: Có thể chế biến thành dược nước, trực tiếp nuốt, xuất hiện huyễn cảnh, ma luyện ý chí, lâu dài phục dụng, có thể ức chế tâm ma sinh ra.

"Quả là thế." Trong lòng đoán đến nghiệm chứng, Diệp Hạo đối với đằng sau mưu đồ cũng nhiều hơn một phần nắm chắc, tiếp lấy hắn ngay ở chỗ này đi dạo đứng lên, trong mắt người ngoài, hắn bất quá là chẳng có xem đi lung tung, chỉ có hắn tự mình biết, ở ngắn ngủi này chỉ chốc lát, hắn đã đem cái này Vạn Bảo Trai hơn phân nửa dược thảo tất cả đều nhìn một lần, mà liên quan tới những dược thảo này tin tức, tất cả đều cất giữ ở trong đầu hắn, lúc này hắn thì tương đương với nắm giữ nửa bộ dược học y thư.

Tên: Lưu ly hoa

Năm: Sáu năm

Công hiệu: Vô sắc vô vị, có thể mài thành phấn, đặt Binh Khí bên trên, vào máu là chết, thường nhân mười hơi nếu không có giải dược hắn phải chết không nghi ngờ, Hậu Thiên Tứ Trọng phía dưới, trúng cái này độc thì toàn thân tê dại, mười hơi bên trong hôn mê, một nén nhang bên trong Vô Giải thuốc thì hắn phải chết không nghi ngờ.

"Lưu ly hoa, không sai tên, cũng là nó." Diệp Hạo khẽ mỉm cười, trong lòng hài lòng vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Phong ba dần dần khởi tiểu thuyết: Vạn Tượng sưu tác khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thá

Diệp Hạo đưa tay chỉ hướng lưu ly hoa, mở miệng hỏi: "Cái này gốc lưu ly hoa bán thế nào?"

Cách đó không xa tiểu nhị dò xét mắt Diệp Hạo hai người, không kiên nhẫn nói ra: "Đây chính là sinh trưởng mười năm linh thảo, muốn bạch ngân mười lượng, các ngươi Phó khởi sao?"

Tiểu nhị nói xong, trong mắt khinh thường tâm ý càng là không có chút nào che giấu, Cảnh Đông khí xanh cả mặt, tuy nhiên chung quy là lý trí chiếm thượng phong, cũng không có phát tác.

"Chỉ là mười lượng bạch ngân tại hạ vẫn là có , bất quá, cầm cái này sáu năm phần linh thảo đến giả mạo mười năm linh thảo, có chút qua đi."

"Ngươi nói bậy, đây rõ ràng cũng là mười năm, ngươi dám ở đây nói xấu ta Vạn Bảo Các danh dự, có tin ta hay không cái này đem ngươi trục xuất nơi đây, để ngươi từ đó cũng không còn cách nào bước vào Vạn Bảo Các một bước." Tiểu nhị hung hăng càn quấy nói ra.

"Thôi được, đã ngươi không muốn thừa nhận, ta cũng không làm khó ngươi, Cảnh Đông, chúng ta đi." Diệp Hạo khóe miệng hiện ra không khỏi ý cười, đang chuẩn bị mang theo Cảnh Đông rời đi Vạn Bảo Các.

"Tiểu hữu chậm đã!" Một đạo già nua thanh âm khàn khàn từ phía sau truyền đến, Diệp Hạo cước bộ không khỏi dừng một cái, "Tiểu Lục, lão phu bình thường là bàn giao thế nào ngươi, để ngươi cố gắng chiêu đãi mỗi một vị khách nhân, sao có thể như thế lãnh đạm, ngươi đi Hậu Viện bổ một tháng củi, nơi này sự tình ta an bài người khác làm."

"Đái trường lão, thế nhưng là hắn..." Tiểu nhị không cam tâm nói ra, trong mắt còn có vẻ oán độc chợt hiện, hiển nhiên là đem trước tất cả đều từ chối ở Diệp Hạo trên thân.

"Không cần nhiều lời, còn không mau đi đánh củi đi, nếu là dám can đảm lười biếng, ngươi liền không cần lưu tại Vạn Bảo Trai." Đái trường lão ngữ khí không vui nói ra.

"Tiểu không dám, ta cái này đi." Tiểu nhị khúm núm đáp, vội vàng rời đi nơi này, vừa nghĩ tới muốn bổ một tháng củi, trong lòng của hắn oán khí liền lại nhiều một phần.

"Lão phu ngày thường bề bộn nhiều việc luyện dược, bỏ bê quản giáo, mong rằng tiểu hữu thứ lỗi." Đái trường lão đi tới Diệp Hạo trước người, ôm quyền bồi tội.

Diệp Hạo dò xét liếc một chút Đái trường lão, đây là một vị song tóc mai hoa bạch lão giả, cũng không có tầm thường lão nhân suy yếu, thể chất thậm chí so với bình thường võ giả còn phải mạnh hơn mấy phần."Không biết này lưu ly hoa?" Diệp Hạo chỉ chỉ lưu ly hoa hỏi.

Đái trường lão trầm ngâm chỉ chốc lát, "Vật này lão phu làm chủ, đã đem tặng cho tiểu hữu, xem như là bồi tội đồ vật." Sau đó hắn lại sai người đem lưu ly hoa đóng gói, giao cho Diệp Hạo trong tay.

"Vậy thì đa tạ mang Lão có hảo ý." Diệp Hạo nói tiếng cảm ơn, liền chuẩn bị rời đi, Vạn Bảo Trai cửa ra vào bất thình lình truyền đến một đạo trào phúng âm thanh.

"U,

Đây không phải Diệp gia Đại Công Tử à, làm sao có rảnh đi tới Vạn Bảo Trai, thương thế nhanh như vậy liền tốt?"

"Triệu Huyền, ngươi..." Cảnh Đông sắc mặt trắng bệch, đưa tay chỉ hướng Triệu Huyền, đầy ngập lửa giận, lại chỉ có thể cố nén.

"Làm càn, tại sao cùng công tử nhà ta nói chuyện, ngươi một cái nho nhỏ tạp dịch, như còn dám vô lễ như thế, ta liền thay công tử nhà ta phế ngươi." Người tới là một chiết kích động công tử, hắn phân biệt hai bên đi theo một cái tôi tớ, vừa rồi, chính là hắn bên trái tôi tớ tuyên bố muốn phế Cảnh Đông.

Triệu Huyền khoát khoát tay, ra hiệu bên cạnh hắn tôi tớ lui ra, hắn đi tới Diệp Hạo trước người, "Nghĩ không ra mạng ngươi vẫn rất cứng rắn, bản công tử cho ngươi ba ngày thời gian, đem ngươi này muội muội giao ra, nếu không, lần sau ta có thể không dám hứa chắc sẽ còn thủ hạ lưu tình."

Nhân vật: Triệu Huyền

Chủng tộc: Nhân tộc

Tính cách: Hung hăng càn quấy

Cảnh giới: Hậu Thiên Nhị Trọng

Võ học: Không

Thiên phú: Hạ đẳng

Hắn: Mây trôi Thành Jung gia đích hệ tử đệ, làm người hung hăng bá đạo, là tiêu biểu hoàn khố tử đệ, ở mây trôi trong thành Xú Danh biểu hiện mắng, ức hiếp Nhỏ yếu, không chuyện ác nào không làm, ỷ vào gia tộc thế lực, làm xằng làm bậy, không người dám đắc tội.

"Lần sau gặp lại đến ngươi, ta sẽ tha cho ngươi nhất mệnh." Diệp Hạo lạnh lùng nói ra.

"Tiểu tử, ngươi thật lớn mật, lại dám càn rỡ như vậy, còn không hướng về phía công tử nhà ta quỳ xuống cầu xin tha thứ." Trước đó cái kia tôi tớ lúc này lại đụng tới, cái này tôi tớ cao to lực lưỡng, trần trụi lồng ngực, từng khối bắp thịt lộ ra, thân thể mỗi một tấc đều ẩn chứa cự lực, là vị cao thủ, không thể khinh thường.

"Lui ra." Triệu Huyền ra lệnh, tiếp theo, hắn nhìn chằm chằm Diệp Hạo, âm thanh lạnh lùng nói: "Rất tốt, đã rất lâu không người nào dám đối với ta nói chuyện như vậy, ba ngày sau, liền để ngươi vì hôm nay nói tới phải trả cái giá nặng nề, hừ, chúng ta đi."

"Mang Lão, chúng ta còn có chuyện quan trọng tại người, liền không nhiều làm lưu lại." Diệp Hạo hướng về phía Đái trường lão từ biệt, ở chỗ này gặp được Triệu Huyền, trong lòng của hắn cảm giác cấp bách càng thêm mãnh liệt, lưu cho hắn thời gian không nhiều.

"Diệp công tử nếu có rảnh rỗi cần phải thường đến chỗ của ta ngồi một chút, lão phu lần sau ổn thỏa xuất ra tốt nhất Linh Trà chiêu đãi công tử." Đái trường lão cười tủm tỉm nói ra.

Diệp Hạo gật đầu đáp ứng, liền dẫn Cảnh Đông đi, Đái trường lão nhìn qua Diệp Hạo bóng lưng, trong mắt lộ ra vẻ trầm tư, "Diệp công tử, không phải là Diệp gia vị kia? Người này có thể liếc một chút nhìn ra linh thảo năm, nghĩ đến phía sau nhất định có cao nhân chỉ giáo, xem ra lần sau nên tìm một cơ hội cố gắng thăm dò một phen mới là."

Đối với lão giả này suy nghĩ trong lòng, Diệp Hạo tự nhiên không biết, bất quá hắn cũng không hứng thú biết rõ những này, hắn trở lại Vạn Tượng các sau liền tiến vào trong mật thất, nói đến, cái này Vạn Tượng các ở ba năm trước đây vẫn là phát triển không ngừng, ở mây trôi trong thành cũng là nhất đẳng thế lực, tuy nhiên từ khi phụ thân hắn vô cớ mất tích về sau, ngắn ngủi thời gian ba năm liền rách nát không chịu nổi, thành hôm nay bộ dáng như vậy.

Vạn Tượng các năm đó có thể nói là một cái tình báo tổ chức, đặc biệt ghi chép mây trôi trong thành sự vụ lớn nhỏ, sẽ còn bán ra một số che giấu tin tức, mây trôi trong thành phát sinh tất cả sự vật, đều chạy không khỏi Vạn Tượng các tai mắt. Loại tin tình báo này tổ chức, bình thường tới nói là sẽ đắc tội với người, nếu là không có cao thủ chỗ dựa, đương nhiên là xử lý không đi xuống, xuất hiện hôm nay một màn này cũng là hợp tình hợp lý.

Trong mật thất đại bộ phận đồ,vật đều đã bán đi, dùng để duy trì gia dụng, Diệp Hạo theo che kín tro bụi mật thất tìm tới một thanh cũ nát dao găm, còn có một cái nội giáp, trong lúc này giáp là Thiên Tàm Ti luyện chế mà thành, Hậu Thiên Tứ Trọng tu ra nội lực cao thủ đều chưa chắc có thể tuỳ tiện phá vỡ bên trong phòng ngự, có vật này, ngược lại là thêm ra một phần bảo mệnh nắm chắc.

Ở mây trôi trong thành, Thành Chủ Phủ có minh xác quy định, cấm đoán đánh nhau, trước đó Diệp Hạo cũng là không nghĩ tới này Triệu Huyền dám ở

trong thành ra tay, ra ngoài thì cũng không có mặc vào hôm nay tầm nội giáp. Thứ này thế nhưng là bảo mệnh đồ tốt, Diệp Hạo lúc này đã đem mặc lên người, ở Cảm nhận bên trên liền và tầm thường quần áo, ngoại nhân cũng vô pháp liếc một chút nhìn ra trên người hắn mặc một bộ nội giáp.

Vạn Tượng các có một cái Dược Các, là Diệp Tử Tịch bình thường vì thuận tiện chế biến dược thảo, chính mình chơi đùa đi ra địa phương, bình thường nàng trên cơ bản cũng là ngốc tại đó. Diệp Hạo đi tới Dược Các bên ngoài, gõ gõ cửa, "Ca, làm sao ngươi tới nơi này?" Diệp Tử Tịch ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

"Có việc xin ngươi giúp một tay." Diệp Hạo sờ mũi một cái nói.

"Là chuyện gì đây?" Tiểu nha đầu có chút hiếu kỳ, hắn người ca ca này bình thường cũng là tại hậu viện khắc khổ luyện công, hôm nay tại sao có thể có sự tình tìm đến nàng.

"Giúp ta đem cái này linh thảo mài thành phấn." Diệp Hạo nói xong đem lưu ly hoa lấy ra.

Diệp Tử Tịch tiếp nhận linh thảo, tinh tế dò xét dưới, thần sắc ngưng trọng hỏi: "Ca, đây cũng là có độc linh thảo đi, ngươi muốn mài thành phấn tới làm cái gì, không phải là đi cho ai hạ độc a?"

"Ngốc nha đầu, nghĩ gì thế, ta là lấy ra đối phó yêu thú, ta chuẩn bị ra khỏi thành một chuyến, ngươi đem linh thảo này mài thành phấn sau giao cho ta, ta muốn đi." Diệp Hạo cũng không có giấu diếm, đương nhiên, về phần đến lúc đó đến tột cùng dùng như thế nào, liền muốn nhìn tình huống.

"Ra khỏi thành, nghe nói ngoài thành muốn so trong thành hung hiểm nhiều , có thể không đi ra sao?" Diệp Tử Tịch từ nhỏ nghe một số người nói là ngoài thành là như thế nào hung hiểm, thường xuyên có người bị mất mạng, hắn thấy, ra khỏi thành là rất nguy hiểm, đương nhiên không hy vọng huynh trưởng mạo hiểm.

"Không có việc gì, ta chẳng mấy chốc sẽ trở về, ngươi phải tin tưởng ca ca." Diệp Hạo tự tin nói ra.

Diệp Tử Tịch giống như theo ca ca của nàng trên thân nhìn thấy năm đó phụ thân bóng dáng, để cho nàng trong lòng không khỏi lựa chọn tin tưởng hắn. Một nén nhang về sau, Diệp Hạo mang một số lương khô, lần thứ nhất rời đi mây trôi Thành, đạp về sinh tử chưa biết đường.

Vạn Hoa Lâu bên trong, truyền ra trận trận hoan thanh tiếu ngữ, nơi này chính là mây trôi trong thành tầm hoan tác nhạc nơi tốt."Triệu công tử, thiếp thân kính ngươi một chén." Triệu Huyền lúc này trái ôm phải ấp, mặt mũi tràn đầy vẻ hưởng thụ.

Bất thình lình, Triệu Huyền Nhất vị tôi tớ vội vã đi tới bên cạnh hắn đưa lỗ tai nói ra: "Công tử, nghe nói này Diệp Hạo rời đi mây trôi Thành." "Tin tức có thể tin được không?" Triệu Huyền lúc này cũng không có tâm tình tiếp tục sung sướng, với hắn mà nói, đạt được Diệp Tử Tịch mới là trọng yếu nhất, chỉ cần giải quyết Diệp Hạo, tất cả vấn đề liền không tồn tại.

"Đáng tin, nghe nói hắn hướng Thương Mãng Sơn Mạch phương hướng đi."

"Hừ, Diệp Hạo, lần này ta nhìn ngươi có hay không còn có thể có lần trước may mắn, có thể lần nữa thu hoạch được Thành Chủ Phủ che chở." Triệu Huyền sắc mặt âm lãnh, đối với bên người tôi tớ phân phó: "Đi nói cho Triệu Mãnh, để hắn theo sát Diệp Hạo, tìm đúng thời cơ ra tay, ta không hy vọng lại nhìn người nọ xuất hiện ở trước mắt ta."

"Vâng." Tôi tớ cung kính đáp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Vượt quá tưởng tượng địa đồ tiểu thuyết: Vạn Tượng sưu tác khí Tác Giả: Tiên

Thương Mãng Sơn Mạch, liên miên vạn dặm, thường xuyên có hung cầm dã thú ẩn hiện, nếu không phải bất đắc dĩ, Diệp Hạo cũng sẽ không lựa chọn ở khoảng thời gian này bước vào cái này Thương Mãng Sơn Mạch, lấy hắn lúc này thực lực, đặt chân nơi đây, có cực lớn có thể sẽ mệnh tang nơi này. Đương nhiên, nguy hiểm thường thường là cùng cơ duyên làm bạn, muốn thu hoạch được đầy đủ cơ duyên, nhất định phải có bỏ ra, đối với Diệp Hạo tới nói, mạo hiểm như vậy là tương đương đáng giá.

Diệp Hạo lúc này khoảng cách Thương Mãng Sơn Mạch lối vào còn có một dặm lộ trình, nguyên bản lấy chân hắn lực, chỉ cần một canh giờ liền có thể đến. Trước đó ra khỏi cửa thành sau không bao lâu hắn liền cảm thấy có người sau lưng theo dõi, không cần nghĩ liền biết nhất định là Triệu Huyền thủ hạ, hắn vì thoát khỏi Triệu Huyền thủ hạ thế nhưng là tốn không ít công phu. Hắn hiện tại có thể không có quá nhiều thời gian và Triệu Huyền thủ hạ đi

hao phí, trước mắt việc cấp bách vẫn là tìm được này ngưng khí thảo, đây cũng là hắn đến Thương Mãng Sơn Mạch nhiệm vụ thiết yếu.

"Vạn Tượng địa đồ." Diệp Hạo ánh mắt liếc nhìn phía trước Thương Mãng Sơn Mạch, trong lòng mặc niệm ra bốn chữ này ra, ông! Ông! Trong đầu hắn lặng yên hiện ra một bức địa đồ, bản đồ này phạm vi bao phủ bao quát Thương Mãng Sơn Mạch cùng xung quanh phương viên vài dặm khu vực, cùng kiếp trước cái nào đó địa đồ vô cùng tương tự, tuy nhiên lại muốn càng thêm hoàn thiện.

Diệp Hạo nhắm mắt ngưng thần, tinh tế quan sát cái này địa đồ, nhìn càng lâu, hắn tâm thần lại càng tăng kích động, Vạn Tượng địa đồ có thể chính xác đến một mét phạm vi, hơn nữa sẽ không xuất hiện bất luận cái gì sai lầm, loại công năng này, đã hoàn toàn vượt qua Diệp Hạo tưởng tượng, hắn vô luận như thế nào cũng vô pháp thôi toán ra nguyên lý.

Trên bản đồ có một cái điểm đỏ, ở toàn bộ trên bản đồ lộ ra loá mắt sáng ngời, cái này điểm đỏ chính là đại biểu cho Diệp Hạo, hắn đem tinh thần tập trung ở điểm đỏ bên trên, điểm đỏ chung quanh địa đồ đột nhiên phóng đại mấy chục lần. Không chỉ như vậy, chung quanh hắn trong phạm vi một dặm cảnh tượng hoàn toàn ở này tấm trong địa đồ chiếu rọi đi ra, thậm chí, Diệp Hạo có thể nhìn thấy ở hắn phụ cận có lui tới võ giả.

"Chức năng này ngược lại là và Tiên Hiệp Thế Giới bên trong Trúc Cơ cường giả Thần Thức Chi Lực có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, cũng là không biết ở cái này Võ Đạo Thế Giới, tu luyện tới cảnh giới gì có thể có bực này năng lực, a, đó là?"

Diệp Hạo ánh mắt ngưng lại, lực chú ý tập trung ở cách hắn một dặm trên đường cái, nơi đó có một người dậm chân như bay, hướng phía Diệp Hạo chỗ phương hướng mà đến, người đến trần trụi lồng ngực, là vị cao to lực lưỡng tráng hán, chính là Triệu Huyền tôi tớ, Triệu Mãnh.

Còn không đợi Diệp Hạo nhìn nhiều, hắn liền cảm thấy đầu não một trận mê muội, Vạn Tượng trong địa đồ cảnh tượng đột nhiên vỡ vụn."Xem ra chức năng này là có thời gian hạn chế, có lẽ là ta lúc này tu vi quá thấp dẫn đến, vẫn là tiên tiến đi vào Thương Mãng Sơn Mạch lại tinh tế mưu đồ." Diệp Hạo trong mắt tinh mang chợt lóe lên, hắn đối với Triệu Huyền cái này tôi tớ đã sớm phiền chán không ngớt, nếu có cơ hội, hắn không ngại đưa người này lên đường.

Ở Thương Mãng Sơn Mạch bên trong, Diệp Hạo có thể chiếm cứ tuyệt đối địa lý ưu thế, xem ra đến bây giờ, vẫn chưa có người nào có thể so sánh hắn rõ ràng hơn nơi này hoàn cảnh địa lý. Diệp Hạo cước bộ phát lực, trong cơ thể lực lượng hoàn toàn bạo phát đi ra, mặc dù không có cao thâm Bộ Pháp võ học, có thể bằng vào viễn siêu thường nhân khí huyết thể phách, tốc độ của hắn có thể so với người bình thường tốc độ cực hạn gấp ba, trên mặt đất tro bụi tung bay, Diệp Hạo thân ảnh rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

"Đáng giận, vậy mà để tiểu tử này chạy mất, Thương Mãng Sơn Mạch nguy cơ trùng trùng, nếu là tùy tiện đi theo vào, nói không chừng gặp được nguy hiểm, đã như vậy, ta không bằng ở chỗ này dùng khỏe ứng mệt , chờ tiểu tử kia theo Thương Mãng Sơn Mạch bên trong đi ra, lại thừa cơ diệt trừ, nếu là hắn vô pháp đi ra Thương Mãng Sơn Mạch, đây cũng là bớt ta động thủ."

Triệu Mãnh âm hiểm cười một tiếng, liền không tại tiếp tục đi theo Diệp Hạo, hắn đi tới bên cạnh một gốc cao khoảng một trượng cây cối phụ cận, thả người nhảy lên, liền nhảy lên cành cây chơi lên. Gốc cây này mọc cành lá rậm rạp, đem Triệu Mãnh thân hình hoàn toàn che lại, nơi này cũng chính là xuất nhập Thương Mãng Sơn Mạch khu vực cần phải đi qua, hắn chỉ cần phải ở chỗ này lẳng lặng chờ đợi liền có thể.

"Thương Mãng Sơn Mạch bên ngoài có năm cái vị trí tồn tại ngưng khí thảo, theo trên bản đồ đến xem, hắn là vị trí này dễ dàng nhất đắc thủ." Diệp Hạo tinh tế quan sát địa đồ, hắn phát hiện cái này năm cái địa phương dễ dàng nhất đạt được ngưng khí thảo địa phương là một cái Mê Vụ Chiểu Trạch phụ cận, trên bản đồ xuất hiện ngưng khí thảo chữ, ở chung quanh tồn tại một cái Hôi điểm, lộ ra vô cùng sáng ngời, mà Hôi điểm phụ cận cách đó không xa, còn có một cái hơi ảm đạm một số điểm màu lục tồn tại.

"Điểm màu lục đại biểu là một cái võ giả, như vậy, Hôi điểm đại biểu lại là?" Diệp Hạo trong lòng ẩn ẩn có suy đoán, tuy nhiên lúc này còn không có đạt được chứng thực, hắn cũng sẽ không dễ dàng có kết luận.

Diệp Hạo trong lòng tính ra một chút, lấy hắn lúc này cước lực, toàn lực đi đường mà nói đại khái muốn nửa ngày liền có thể đến Mê Vụ Chiểu Trạch phụ cận. Điều kiện tiên quyết là nửa đường sẽ không gặp phải cái gì cản trở, hắn có Vạn Tượng địa đồ ở, coi như gặp được một ít nguy hiểm, cũng có thể sớm tránh thoát đi, cuối cùng đến thời gian hắn là sẽ không kém nhiều.

Sắc trời dần dần ảm đạm đứng lên, lúc này đã đến hoàng hôn thời khắc, Mãng Hoang trong dãy núi mơ hồ truyền ra côn trùng kêu vang chim gọi, rất nhiều Phi Cầm điểu thú trở về sào huyệt, bề ngoài nhìn trên mặt tựa hồ muốn bình tĩnh rất nhiều, trên thực tế thì là giấu giếm nguy cơ.

Ban đêm, cũng là rất nhiều hung cầm đi ra hoạt động kiếm ăn thời khắc, Mê Vụ Chiểu Trạch vụ khí cũng phải so ban ngày nồng đậm mấy phần, một bóng người từ xa mà đến gần, bước vào Mê Vụ Chiểu Trạch bên trong.

"Ti! Ti!" Một cái che kín hoa văn rắn phun lưỡi rắn, hướng Diệp Hạo bò ra, " con rắn này tốc độ thật nhanh."Diệp Hạo đồng tử hơi co lại, tâm thần run lên.

Tên: Cửu Văn Xà

Chủng tộc: Yêu tộc

Cấp bậc: Nhất Giai

Hắn: Cửu Văn Xà người mang cự độc, có mãnh liệt tính ăn mòn, đối với Hậu Thiên Tứ Trọng phía dưới võ giả có uy hiếp, lấy mật rắn có thể mắt sáng. Rắn này còn chưa lột xác đến nhị giai, bảy tấc vị trí chính là nhược điểm trí mạng.

"Vèo!" Một đạo lục sắc nọc độc theo Cửu Văn Xà Thể bên trong phun ra, Diệp Hạo cước bộ xê dịch, thân thể hơi hơi một bên, tránh thoát đi. Xùy! Xùy! Nọc độc rơi sau lưng hắn trong bụi cỏ, lá cây màu xanh lấy mắt trần có thể thấy tốc độ khô héo xuống tới. Diệp Hạo mắt nhìn áo quần hắn, nơi đó thêm ra một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay lỗ thủng, chính là trước đó còn sót lại nọc độc rơi vào áo quần hắn bên trên ăn mòn.

"Bảy tấc vị trí, ở nơi đó." Diệp Hạo liếc mắt liền nhìn ra rắn bảy tấc chỗ, hắn thi triển ra Tật Phong Bộ, thân ảnh biến hóa, bất thình lình, lại một đường nọc độc hướng hắn mà đến.

Lần này Diệp Hạo cũng không có tránh né, mà chính là tùy ý nọc độc ở tại hắn lồng ngực vị trí."Ngay tại lúc này." Diệp Hạo chân phải đột nhiên nâng lên, thể phách lực lượng bạo phát, hướng phía Cửu Văn Xà bảy tấc vị trí thực sự đi.

Cửu Văn Xà vặn vẹo thân rắn muốn tránh đi Diệp Hạo một cước này, tuy nhiên nó lại nhanh, cũng không nhanh bằng Diệp Hạo Tụ Lực một kích, huống chi, vì một kích này, hắn nhưng là miễn cưỡng tiếp nhận rắn này một đạo công kích.

Oanh!

Diệp Hạo chân phải không sai chút nào rơi vào Cửu Văn Xà bảy tấc vị trí, thân rắn lúc này một phân thành hai, cắt ra hai đoạn còn đang không ngừng nhúc nhích, muốn một lần nữa Tổ Hợp đứng lên, tuy nhiên dù sao vẫn chỉ là Nhất Giai yêu thú, không có Đoạn Chi Trọng Sinh năng lực, nhúc nhích chỉ chốc lát liền không còn di chuyển.

Diệp Hạo sắc mặt hơi trắng bệch, hắn thở phì phò, trong mắt có một tia hưng phấn hiện lên. Máu rắn tung tóe ở trên người hắn, Diệp Hạo hồn nhiên không thèm để ý, đây là hắn đi tới trên cái thế giới này lần thứ nhất Sát Sinh, ở sâu trong nội tâm lại xuất hiện hưng phấn tâm tình.

Nếu không phải là có Thiên Tằm nội giáp hộ thân, Diệp Hạo cũng sẽ không có dũng khí mạo hiểm như vậy, hắn vẻn vẹn bỏ ra một ít đại giới, đã đem cái này Cửu Văn Xà đánh chết, có thể nói là pha tạp mấy phần vận khí ở chính giữa.

"Cái này máu rắn có lẽ sẽ gây nên nó yêu thú đến, vẫn là mau chóng rời đi thì tốt hơn." Diệp Hạo ngồi xổm người xuống đem Xà Đảm lấy ra, về phần thân rắn, hắn cũng không có di chuyển, dù sao con rắn này toàn thân trên dưới cũng là độc, nếu không phải Vạn Tượng sưu tác khí đánh giá Xà Đảm có thể mắt sáng, hắn ngay cả cái này Xà Đảm cũng sẽ không đụng.

"Trong đầm lầy vụ khí lại có độc, bằng vào ta lúc này thực lực, hẳn là có thể ở cái này trong đầm lầy ngốc ba ngày." Một nén nhang về sau, Diệp Hạo tìm tới một cái ẩn nấp bụi cỏ trốn đi, chung quanh từng sợi vụ khí bị hắn hô nhập thể nội, hắn có thể cảm ứng được cái này trong sương mù có độc tố tồn tại, tuy nhiên độc tính cũng không mạnh, trong thời gian ngắn hoàn toàn không đủ để trí mạng.

Diệp Hạo lần nữa mở ra địa đồ, xem xét chung quanh tình huống, ngưng khí thảo ở hắn trăm trượng có hơn vị trí. Ngưng khí thảo bên cạnh Hôi điểm vẫn tồn tại, về phần điểm sáng màu xanh lục cũng là như thế, giống như hai cái này ánh sáng chưa từng xê dịch hơn nửa chia.

Hắn đem tinh thần tập trung ở điểm sáng màu xám bên trên, trong địa đồ cảnh tượng đột nhiên biến đổi, đổi thành trong hiện thực Kính Tượng hiện lên ở đầu óc hắn. Đầu tiên dẫn vào tầm mắt là một con sói, có màu nâu lông tóc, mà đầu một chút lông sói đã lột xác thành tử sắc, có chút bất phàm.

Tên: Ngân Nguyệt Lang

Chủng tộc: Yêu tộc

Cấp bậc: Nhị giai

Hắn: Ngân Nguyệt Lang, tốc độ nhanh như gió, lực lượng viễn siêu phổ thông Hậu Thiên Tứ Trọng võ giả, nắm giữ ngân nguyệt phong nhận chi thuật. Ban ngày thích ngủ , bình thường ban đêm ra ngoài kiếm ăn.

Diệp Hạo phát hiện, cái này Ngân Nguyệt Lang lúc này quả nhiên chính đang ngủ say, mà ngưng khí thảo thì tại Ngân Nguyệt Lang bên cạnh thân. Diệp Hạo xoay chuyển ánh mắt, rơi vào này điểm sáng màu xanh lục vị trí chỗ ở, đó là một cái nam tử cơ bắp, làn da ngăm đen, phía sau vác lấy một cây trường cung, hắn không nhúc nhích tiềm phục tại nơi đó, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Ngân Nguyệt Lang vị trí chỗ ở.

Không đợi hắn tiếp tục xem tiếp, liền cảm thấy một trận mê muội cảm giác truyền đến, Diệp Hạo sắc mặt hơi có vẻ trắng bệch, hôm nay liên tục hai lần hao phí tinh thần, đã để hắn có loại không chịu nổi phụ trọng cảm giác. Màn đêm buông xuống, Diệp Hạo đã tu dưỡng một canh giờ, tinh thần đã khôi phục không ít, hắn đem Xà Đảm lấy ra, cũng không có đi nghiên cứu như thế nào phục dụng hiệu quả tốt nhất, một ngụm nuốt vào.

"Thật khổ." Diệp Hạo yên lặng tiêu hóa Xà Đảm bên trong ẩn chứa năng lượng, một tia dòng nước ấm theo hắn phần bụng tuôn hướng con mắt, Diệp Hạo nhất thời cảm thấy hai mắt một trận nhói nhói, vội vàng nhắm mắt lại. Hắn cố nén không có lên tiếng, một lát sau, Diệp Hạo đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt có một đạo lục sắc quang mang lóe lên liền biến mất.

"Ánh mắt chiếu tới chỗ, rõ ràng rành mạch, thị lực gia tăng không ít, cũng là không biết phải chăng là còn có hắn công năng?" Hắn phát hiện nhìn đồ,vật so trước đó muốn rõ ràng rất nhiều, mười trượng bên ngoài Tiểu Trùng Tử trên người có mấy đầu đường vân hắn đều có thể nhìn nhất thanh nhị sở.

Đối với Xà Đảm mang đến công hiệu Diệp Hạo vẫn là tương đối hài lòng, hắn kiên nhẫn chờ đợi, làm hậu Thiên Tứ Trọng, hắn có đầy đủ kiên nhẫn chờ đợi.

Đêm khuya giờ Tý, Diệp Hạo tinh thần đột nhiên chấn động, thân thể đột nhiên thoát ra, trong địa đồ điểm sáng màu xám đã rời đi tại chỗ, không biết đi nơi nào. Lúc này chính là ngắt lấy ngưng khí thảo rất tốt thời cơ, rất nhanh, Diệp Hạo liền đến đến ngưng khí thảo phụ cận, hắn ngăn chặn trong lòng tâm

tình, nhanh chóng đem ngắt lấy, đang lúc hắn chuẩn bị nhanh chóng rời đi thời điểm, một thanh âm truyền đến.

"Tiểu tử, đem ngưng khí thảo buông xuống, ta có thể cho ngươi lưu lại toàn thây." Diệp Hạo toàn thân Lông tơ lóe sáng, một cỗ cảm giác nguy cơ trong lòng hắn xuất hiện, cách đó không xa, nam tử cơ bắp cầm trong tay trường cung, mũi tên đem Diệp Hạo khóa chặt. "Thế nào, ta nói chuyện ngươi không nghe thấy sao?" Người đến trong mắt vẻ tàn nhẫn chợt hiện, trong tay khí lực đột nhiên tăng thêm mấy phần.

"Vèo!"

Mũi tên bắn ra, tiếng xé gió vang lên, "Nguy hiểm." Diệp Hạo không chút do dự chuẩn bị né tránh, lại phát hiện bị mũi tên khóa chặt khí tức, sinh ra một loại vô pháp né tránh ảo giác, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem mũi tên đi tới trước người hắn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Địa Cấp võ học, 0 bên trong truy tung tiểu thuyết: Vạn Tượng sưu tác khí Tác Giả: Ti

Diệp Hạo tự nhiên không cam tâm chờ chết, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm phá không mà đến mũi tên, muốn nhìn rõ quỹ tích. Bất thình lình, trước mắt hắn thế giới lập tức trở nên chậm đứng lên, mà lúc này, hắn cuối cùng nhìn thấy mũi tên quỹ tích, mũi tên này chính là hướng phía hắn mi tâm mà đến, cách hắn không đến cách xa một bước. Này nam tử cơ bắp hiển nhiên là muốn đem Diệp Hạo một kích mất mạng, không cho hắn lật bàn cơ hội.

Ở cái này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Diệp Hạo thả người nhảy lên, giống như chuồn chuồn lướt nước, thân thể nhất thời dừng lại trên không trung. Xùy! Bén nhọn lợi khí xen lẫn âm thanh truyền ra, chỉ thấy Diệp Hạo rơi xuống trên mặt đất, khóe miệng của hắn tràn ra một sợi đỏ thẫm máu tươi.

"Trốn!" Cảm nhận được ở ngực truyền đến kịch liệt đau nhức, Diệp Hạo cũng chỉ còn lại có cái này một cái ý niệm trong đầu, nếu không có hắn có Thiên Tằm nội giáp tại người, trước đó mũi tên kia cũng đủ để đòi mạng hắn. Dù cho mũi tên kia không có xuyên thủng thân thể của hắn, này cự đại đập vào lực lượng cũng làm cho hắn người bị nội thương.

Diệp Hạo xoay người bỏ chạy, bộc phát ra từ trước tới nay tốc độ cực hạn, hắn có thể miễn cưỡng tiếp được đối phương một tiễn không chết, đã coi như là kỳ tích, sẽ cùng dây dưa tiếp, vậy thì cùng chịu chết không hề khác gì nhau.

"Có ý tứ, lại có nội giáp phòng thân, vậy ta liền chơi với ngươi chơi mèo vờn chuột trò chơi." Nam tử cơ bắp tà tiếu một tiếng, cầm trong tay trường cung, sải bước hướng về phía trước bước ra, hướng phía Diệp Hạo đuổi theo.

Trong màn đêm, trong rừng lướt qua một vệt bóng đen, trên cây sống ở chim chóc bị kinh sợ, nhất thời tứ tán ra."Hắn hẳn không có đuổi theo đi." Diệp Hạo dừng bước lại, có chút không xác định phỏng đoán đến.

Diệp Hạo lúc này khí tức hơi có vẻ bất ổn, hô hấp dồn dập, tiếp tục lâu như vậy phi nhanh, coi như hắn là Hậu Thiên Tam Trọng võ giả, cũng cảm thấy không chịu đựng nổi."Nhìn xem liền biết." Diệp Hạo lực chú ý tập trung trong đầu, "Làm sao lại gần như vậy?" Trong địa đồ một cái điểm sáng màu xanh lục đang di động mắng, cùng Diệp Hạo nơi ở nhiều lắm là có trăm trượng khoảng cách.

"Đến là nguyên nhân gì, để hắn có thể khóa chặt ta khí tức?" Diệp Hạo quyết định dò xét một chút người này mảnh.

Nhân vật: Vương Lệ

Chủng tộc: Nhân tộc

Tính cách: Âm hiểm xảo trá

Cảnh giới: Hậu Thiên Tam Trọng

Võ học: Địa Cấp võ học —— ngàn dặm truy tung, tu luyện đến đại thành, cách xa nhau ngàn dặm, có thể khóa bình tĩnh địch nhân khí tức, cùng cung tên phối hợp, ở ngoài ngàn dặm lấy đầu người không nói chơi.

Thiên phú: Hạ đẳng

Hắn: Lưu Vân Thành Vương gia con thứ, trong gia tộc không được coi trọng, hình thành cực đoan tính cách, hành sự tàn nhẫn, làm người âm hiểm xảo trá.

"Ngàn dặm truy tung,

Ta cũng phải lãnh giáo một chút là có hay không có như vậy thần kỳ?" Diệp Hạo đối với này môn Địa Cấp võ học xuất hiện nồng hậu dày đặc hứng thú, hắn mắt nhìn trên bản đồ cách đó không xa một cái điểm sáng màu xám, hắn đột nhiên cải biến phương hướng, hướng phía điểm sáng màu xám vị trí chỗ ở mà đi.

. . .

"Ngao Ô ~" Ngân Nguyệt Lang nện bước mạnh mẽ tốc độ tiến lên, bất thình lình, nó dừng lại, hướng phía phía trước nhìn lại. Nơi đó xuất hiện một vị cầm trong tay cung tên bóng người, chính là Vương Lệ không thể nghi ngờ, "Là trùng hợp, vẫn là kẻ gây tai hoạ? Vô luận ngươi đùa giỡn hoa chiêu gì, hôm nay cũng khó khăn trốn lòng bàn tay ta."

Vương Lệ nhìn thấy Ngân Nguyệt Lang xuất hiện, sắc mặt trở nên khó coi, hắn bản ý là không muốn trêu chọc Ngân Nguyệt Lang, bất quá dưới mắt cục diện, lại dung không được hắn suy nghĩ nhiều, Vương Lệ theo bao đựng tên lấy ra một cây đặc chế mũi tên, trên mặt xuất hiện hiếm thấy vẻ nhức nhối.

Không phải vạn bất đắc dĩ, Vương Lệ là tuyệt đối không nỡ vận dụng mũi tên này mũi tên, trước mắt cũng không đoái hoài nhiều như vậy."Hừ, đợi ta đem ngươi bắt, nhất định phải ngươi sống không bằng chết." Trong lòng của hắn nghĩ đến kế tiếp nên như thế nào giày vò Diệp Hạo, động tác trên tay không ngừng lại, kéo cung, bắn tên, một mạch mà thành, tay phải hắn đột nhiên buông lỏng.

"Vèo!" Mũi tên phá không bay ra, đem đối thủ khóa chặt."Ngao Ô ~" Ngân Nguyệt Lang ngửi được một sợi khí tức nguy hiểm, nó lập tức rống to một tiếng, bất thình lình, một đạo lục sắc phong nhận theo trong miệng hắn phun ra, răng rắc! Mũi tên còn chưa tới Ngân Nguyệt Lang trước người, liền bị lục sắc phong nhận từ giữa đó đoạn mở.

Ngân Nguyệt Lang trong mắt hiển hiện một tia đắc ý vẻ, đó là nhân loại mới có biểu lộ, lúc này vậy mà xuất hiện ở một con yêu thú trên thân, có vẻ hơi quái dị. Theo Ngân Nguyệt Lang, con người trước mắt suy nhược không chịu nổi, đã nhất định là nó món ăn trong mâm.

Đang lúc yêu thú này chuẩn bị tiếp tục hướng Vương Lệ ra tay thì nguyên bản đã cắt thành hai đoạn Đoạn Tiễn bên trong bất thình lình bay lả tả ra từng sợi bột màu trắng, bên trong có một chút chiếu xuống Ngân Nguyệt Lang trên thân.

"Ngao Ô ~ "

Này bột màu trắng vừa tiếp xúc với Ngân Nguyệt Lang, nó da lông liền bắt đầu tróc ra, thậm chí có nhiều chỗ huyết nhục bắt đầu hư thối đứng lên, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình."Bảo mệnh dùng đồ,vật lại lãng phí ở ngươi yêu thú này trên thân, thật sự là lãng phí, tuy nhiên hiệu quả xác thực làm người vừa lòng." Vương Lệ theo bao đựng tên bên trong lấy ra một nhánh phổ thông mũi tên, chuẩn bị kết thúc Ngân Nguyệt Lang tánh mạng.

Hô! Hô!

Bất thình lình, một đạo lục sắc phong nhận vô thanh vô tức chuyển đến đến Vương Lệ trước người, lui! Thân Thể Bản Năng để hắn hướng phía khía cạnh một cái xoay người lăn đi, bất quá hắn tốc độ vẫn là chậm một phần, phong nhận theo hắn trên cánh tay phải thổi qua, một đạo tấc hơn sâu vết thương ở cánh tay hắn xuất hiện, sâu đủ thấy xương, liền ngay cả xương cốt đều có một chút vết rách.

Ngân Nguyệt Lang rên rỉ rống một tiếng, mang theo vết thương đầy người chạy trốn rời đi, trước khi đi oán hận mắt nhìn Vương Lệ, hiển nhiên đã đem nhớ kỹ trong lòng, chuẩn bị về sau tìm cơ hội trả thù.

"Đáng giận." Vương Lệ nghiến răng nghiến lợi, xé toang ống tay áo bên trên một tấm vải, đem bị thương địa phương đơn giản băng bó lại.

Hô!

Bất thình lình, một đạo chưởng phong hướng hắn đối diện đánh tới, trước đây không có dấu hiệu nào, cái này bất thình lình đánh tới một kích, để hắn sững sờ một chút , bất quá, hắn dù sao cũng là một tên võ giả, Phản Ứng Lực đều viễn siêu thường nhân, bản năng nâng lên tay trái, nắm tay thành quyền, hướng phía chưởng phong đánh tới.

Diệp Hạo khẽ mỉm cười, hắn Súc Thế thật lâu, đương nhiên không phải là vô cùng đơn giản nhất chưởng như thế tùy ý, mà đối phương ra tay phản kích, thì đang cùng tâm ý của hắn. Vương Lệ lại là không biết Diệp Hạo một chưởng này bên trong giấu giếm sát cơ, nếu là hắn có thể sớm biết rõ, chắc chắn tránh thoát khỏi đi, mà không phải chính diện nghênh kích.

Chỉ thấy Diệp Hạo cánh tay lắc một cái, môt cây chủy thủ theo ống tay áo của hắn bên trong trượt xuống tới trong tay, hắn nắm chặt dao găm, nhất đao đâm ra, hàn quang lóe sáng.

"A!"

Dao găm ngạnh sinh sinh đem Vương Lệ quyền đầu đâm xuyên, máu tươi chảy ròng, trên tay mang đến kịch liệt đau nhức, để Vương Lệ tiếng kêu rên liên hồi, Diệp Hạo đem dao găm quất ra, rời khỏi mấy bước xa, lẳng lặng mà nhìn xem Vương Lệ, hắn có thể rõ ràng cảm ứng được đối phương sinh mệnh lực đang trôi qua nhanh chóng.

"Dao găm có độc, ngươi. . ." Vương Lệ không cam lòng nói ra, tuy nhiên một câu lời còn chưa nói hết, hắn liền cảm thấy tứ chi một trận không còn chút sức lực nào, xụi lơ trên mặt đất.

"Ta bất quá là lấy Nhân chi Đạo còn trị người chi thân a." Diệp Hạo đi tới Vương Lệ bên người, ngồi xổm người xuống, ở trên người hắn một trận tìm kiếm, theo bộ ngực hắn chỗ lấy ra một quyển sách, hắn định thần nhìn lại, chính là Địa Cấp võ học, ngàn dặm truy tung.

"Phải chăng phục chế Địa Cấp võ học, ngàn dặm truy tung?"

Trong đầu hắn bất thình lình vang lên một đạo âm thanh lạnh như băng, Diệp Hạo hơi ngẩn ra, sau đó hắn liền kịp phản ứng, lập tức lựa chọn là. Trong đầu hắn một trận bạch quang lấp lóe, một quyển sách hình thức ban đầu chính đang từ mơ hồ dần dần trở lên rõ ràng. Không đến chỉ chốc lát, hoàn chỉnh võ học bí tịch liền xuất hiện ở trong đầu hắn.

Diệp Hạo ý niệm khẽ nhúc nhích, thư tịch liền bắt đầu lật giấy, chỉ thấy tờ thứ nhất viết Địa Cấp hạ đẳng võ học ngàn dặm truy tung chữ, hơn nữa còn miêu tả nên võ học ảnh hưởng, về phần đằng sau thì là cụ thể Tu Luyện chi Pháp.

Cứ như vậy, quan sát ngược lại là thuận tiện rất nhiều, Diệp Hạo đột nhiên nghĩ đến, nếu là hắn đem cái nào đó Đại Tông Phái Tàng Kinh Các đọc qua một lần, không thì tương đương với hắn đem toàn bộ Tàng Kinh Các thư tịch tùy thân mang theo không khác nhau chút nào.

Một nén nhang về sau, Vương Lệ độc phát thân vong, hắn chết không nhắm mắt, theo hắn ánh mắt bên trong lờ mờ đó có thể thấy được tràn ngập không cam lòng thần sắc. Từ khi hắn may mắn đạt được ngàn dặm truy tung này môn Địa Cấp võ học về sau, tu luyện liền xuôi gió xuôi nước, tu hành tốc độ càng là tiến triển cực nhanh.

Vốn cho là lần này tới đến Thương Mãng Sơn Mạch , có thể tuỳ tiện đạt được ngưng khí thảo, đặt chân Hậu Thiên Tứ Trọng, từ đó về sau liền có thể đi xông xáo rộng lớn hơn bầu trời. Nhưng không ngờ rơi vào cái kết cục như thế. Tuy nhiên đảm nhiệm không cam lòng thế nào đi nữa cũng vô dụng, theo hắn chết, tất cả bụi về với bụi, đất về với đất.

Diệp Hạo trong lòng cũng dài cái giáo huấn, lần này với hắn mà nói cũng là cửu tử nhất sinh, nếu không phải trước đó nuốt Cửu Văn Xà can đảm , khiến cho hắn ở thời khắc nguy cơ xuất hiện kinh người thị lực, nói không chừng chết cũng là hắn.

"Cái này cung tên ở Thương Mãng Sơn bên trong còn có thể đưa đến mấy phần ảnh hưởng, không bằng mang ở trên người." Diệp Hạo đem Vương Lệ cung tên cầm ở trong tay mình, hắn phỏng đoán trong tay cung nỏ, sợ là có nặng mấy chục cân, khó trách có thể có kinh người như thế bạo phát lực.

"Không bằng thừa cơ tu luyện xuống ngàn dặm truy tung, sau đó phục dụng ngưng khí thảo, sau khi đột phá Thiên Tứ Trọng." Diệp Hạo phun ra một ngụm trọc khí, quay người mở nơi này, hắn muốn tìm cái yên lặng phương đột phá tu vi.

Theo hắn rời đi, nơi đây thời gian dần qua xuất hiện từng con hung cầm dã thú, chúng nó ngửi được thực vật khí tức, nhao nhao chạy đến, cũng không lâu lắm, Vương Lệ thi thể liền bị hung cầm dã thú chia cắt hầu như không còn, tại chỗ lờ mờ có vết máu còn sót lại, chứng minh vừa rồi nơi này đã phát sinh tất cả là chân thật.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Hậu Thiên 4 nặng tiểu thuyết: Vạn Tượng sưu tác khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

Phía đông chân trời nổi lên màu trắng bạc, từng sợi mông lung quang mang chiếu xuống Thương Mãng Sơn Mạch bên trong, hung cầm dã thú nhao nhao bắt đầu sinh động, ra ngoài kiếm ăn. Ở một chỗ quái thạch đá lởm chởm trong sơn cốc, một thớt màu nâu lông tóc mắt sói bên trong tản mát ra tham lam quang mang, từ ngoài sơn cốc đi tới một cái sơn động phụ cận, con sói này trên người có không ít vết thương, da lông tróc ra bộ phận, tuy nhiên thương thế so với trước đó đã tốt hơn nhiều. Nó rõ ràng là trước đó đầu kia Ngân Nguyệt Lang, chẳng biết tại sao, đúng là tới chỗ này.

Bất thình lình, trong sơn động truyền đến một sợi yếu ớt nguyên khí ba động, cỗ ba động này càng ngày càng mạnh, để cho người ta vì đó động dung, Ngân Nguyệt Lang trong mắt tham lam ba động càng là mãnh liệt, ngay tại nó muốn không kịp chờ đợi xông vào sơn động thời điểm, hét dài một tiếng theo trong sơn động truyền ra, vang vọng sơn cốc.

"Đây chính là Hậu Thiên Tứ Trọng sao, cùng lúc trước quả nhiên có một trời một vực." Diệp Hạo nắm chắc tay chưởng, cảm nhận được trong cơ thể truyền đến lực lượng, hắn nhịn không được ngửa mặt lên trời thét dài, hắn giơ bàn tay lên, hít sâu một hơi, Tụ Lực chờ phân phó, đột nhiên hướng xuống đất một quyền nện đi.

Oanh! Oanh!

Mặt đất núi đá nhất thời từng khúc nứt ra, đá vụn tung toé, "Một quyền này nói ít cũng có ngàn cân cự lực, lực lượng so trước đó tăng lên mấy lần." Diệp Hạo hài lòng gật gật đầu.

"Con sói này sinh mệnh lực thật đúng là ngoan cường, tất nhiên lại tới đây, vậy ta liền tiễn ngươi lên đường đi." Diệp Hạo từ dưới đất cầm lấy cung nỏ, lấy ra một mũi tên, khoác lên cung nỏ phía trên , hắn con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Ngân Nguyệt Lang, một cỗ vô hình khí thế đem khóa chặt, chính là ngàn dặm truy tung.

Hô!

Mũi tên như là cỗ sao chổi bắn ra, không khí xé rách âm thanh vang lên, trong chốc lát liền đến đến Ngân Nguyệt Lang trước người. Lần này nó cũng không có phóng thích phong nhận chi thuật, cũng có trước giáo huấn, nó không còn dám vận dụng phong nhận, Ngân Nguyệt Lang hóa thành một đạo tàn ảnh, muốn bằng vào tốc độ tránh thoát khỏi đi.

Nhưng mà, còn không đợi hắn chạy trốn ra ngoài, mũi tên liền miễn cưỡng đâm vào nó da lông bên trong, một tiễn này đi sâu vào vài thước, cự đại Trùng Lực đem Ngân Nguyệt Lang đánh bay ra ngoài, nó nhất thời trở nên chật vật không chịu nổi.

Ngân Nguyệt Lang từ dưới đất sợ lên, quay đầu liền muốn chạy trốn, Diệp Hạo thấy cảnh này cười lạnh một tiếng: "Nào có dễ dàng như vậy?" Nói xong hắn lại là một tiễn bắn ra.

Bởi vì Ngân Nguyệt Lang trước đó ở giữa một tiễn, lần này liền càng thêm vô pháp tránh thoát khỏi đi, một tiễn này trực tiếp trúng đích vì trí hiểm yếu, trong khoảnh khắc, còn uy phong lẫm liệt yêu thú cấp hai, liền mất mạng tại chỗ.

"Không hổ là Địa Cấp võ học." Diệp Hạo trong lòng đối với ngàn dặm truy tung là tương đương hài lòng, tuy nhiên hắn sau khi đột phá Thiên Tứ Trọng, cần phải là cùng Ngân Nguyệt Lang sinh tử bác sát, trong thời gian ngắn vẫn là khó mà phân ra thắng bại.

Yêu thú thân thể nguyên bản liền so với nhân loại mạnh hơn, dù cho Diệp Hạo thể phách lực lượng tăng cường mấy lần, chỉ từ thể phách trên lực lượng tới nói sợ là cũng phải yếu tại Ngân Nguyệt Lang.

Diệp Hạo tìm một số Khô Mộc, phát lên hỏa, tuy nhiên thịt sói cũng có thể ăn sống, nhưng hắn dù sao vẫn là không quen. Diệp Hạo bao khỏa bên trong còn có lượng thức ăn, lúc này vừa vặn phát huy được tác dụng.

"Thơm quá." Diệp Hạo nhìn xem màu vàng kim thịt sói, kéo xuống một khối ra, ăn hết, vị đạo tốt lắm. Đương nhiên, Diệp Hạo càng thêm để ý là thịt sói bên trong ẩn chứa huyết khí lực lượng, hắn có thể rõ ràng cảm giác được theo khối này thịt sói ăn, hắn khí lực tăng thêm một chút, liền ngay cả vừa mới sinh ra nội lực cũng nhiều ra một tia.

Diệp Hạo không lo được hình tượng, ăn như gió cuốn bắt đầu ăn, hắn có thể rõ ràng cảm giác được, thể phách lực lượng ở ngoài sáng lộ ra tăng cường."Tối thiểu nhất tăng cường một trăm cân lực lượng." Diệp Hạo đem thịt sói sau khi ăn xong, làm ra một cái đại khái tính ra.

"Không bằng săn giết mấy cái yêu thú lại trở về." Diệp Hạo trong mắt tinh mang hiện lên, hắn không còn lưu lại, thu thập xong đồ,vật, rời đi sơn cốc.

Tên: Tử Lĩnh Điêu

Chủng tộc: Yêu tộc

Cấp bậc: Nhị giai

Hắn: Tốc độ phi hành nhanh như Tật Phong, nắm giữ Thiên Vũ giảo sát chi thuật, Linh Vũ giá trị đắt đỏ, nhưng làm Nhân Cấp Thượng Phẩm Luyện Khí Tài Liệu.

Diệp Hạo ánh mắt hơi trầm xuống, trong tay cung nỏ nắm càng chặt mấy phần, Tử Lĩnh Điêu lúc này chính đang bầu trời xoay quanh, bất thình lình một cái lao xuống hướng phía phía dưới vọt tới.

Hưu!

Chói tai tiếng rít vang lên, không biết là mũi tên tiếng xé gió, vẫn là Tử Lĩnh Điêu lao xuống âm thanh. Diệp Hạo híp mắt nhìn lại, này mũi tên vốn là xông về Tử Lĩnh Điêu vì trí hiểm yếu, lại bị xảo trá tránh thoát yếu hại, vẻn vẹn đâm bị thương cánh.

Hô! Hô!

Tử Lĩnh Điêu cánh chim lắc một cái, bất thình lình từ phía trên bay vụt ra từng đạo từng đạo cánh chim, giống như Lưu Tinh Vũ đồng dạng rơi xuống mặt đất, mà Diệp Hạo thì thuộc về đang trung tâm vị trí.

Lui!

Diệp Hạo rón mũi chân, đột nhiên hướng phía sau nhanh lùi lại, xùy! Linh Vũ rơi vào Diệp Hạo trên thân, liền và Phi Tiêu ám khí, không có chút nào khác nhau. Còn tốt hắn sớm lui cách, chỉ có số ít Linh Vũ đâm vào trong cơ thể hắn, lại thêm có nội giáp bảo vệ yếu hại, thương tổn cũng không tính quá nặng.

"Hừ." Diệp Hạo kêu lên một tiếng đau đớn, theo bao đựng tên bên trong lần nữa lấy ra một mũi tên, mũi tên này và trước đó hơi có chút khác biệt, hắn

từng đem lưu ly hoa bột phấn bôi ở mũi tên này mũi tên bên trên, lúc này dùng để đối phó Tử Lĩnh Điêu nghĩ đến hắn là có thể đưa đến không tưởng được hiệu quả.

Hô!

Tiễn quang xé rách không khí, phát ra chói tai tiếng rít, Tử Lĩnh Điêu bởi vì vừa sử dụng Thiên Vũ giảo sát bí thuật, đang đứng ở một loại trạng thái hư nhược, bị một tiễn này miễn cưỡng đâm xuyên cánh.

Bên trong một tiễn này về sau, Tử Lĩnh Điêu tốc độ rõ ràng không bằng trước đó, bốn phía xoay quanh đứng lên, nó bay càng ngày càng thấp, tựa như uống say chim chóc, không nhìn rõ phương hướng, khắp nơi đi loạn.

Oanh!

Tử Lĩnh Điêu công bằng rơi xuống ở Diệp Hạo trước mặt, "Cái này Tử Lĩnh Điêu toàn thân là bảo bối, máu thịt có thể ăn, Linh Vũ liền mang về bán." Diệp Hạo trong lòng thư sướng.

Nửa ngày sau, một đạo thân hình trong rừng lướt qua, Diệp Hạo đột nhiên dừng bước, nhẹ nhàng rơi vào một gốc trên cây, nhắm hai mắt, cảm ứng đến trong đầu cảnh tượng.

"A, đó là?" Diệp Hạo trong đầu trên bản đồ xuất hiện một cái điểm sáng màu trắng, cái này ánh sáng chói lóa mắt, muốn so lúc trước hắn gặp qua điểm sáng màu xanh lục hoặc là điểm sáng màu xám sáng ngời nhiều gấp mười.

Tên: Nguyên khí mỏ quặng

Cấp bậc: Hạ Phẩm

Hắn: Giấu tại mặt đất trăm trượng trở xuống, thuộc về Hạ Phẩm nguyên khí trong mỏ quặng thấp kém mỏ quặng, có thể khai thác ra nguyên khí thạch, khai thác độ khó khăn, so sánh khó.

"Nguyên khí mỏ quặng." Diệp Hạo trong mắt lóe ra không khói hào quang, suy tư chỉ chốc lát, hắn kềm chế hưng phấn tâm tình, dần dần tỉnh táo lại, cái này nguyên khí mỏ quặng cũng không phải là trước mắt hắn có thể chạm đến, một, ở mỏ quặng phụ cận rõ ràng có không ít yêu thú chiếm cứ, lấy hắn giờ phút này thực lực tùy tiện đi qua cái kia chính là rõ ràng chịu chết. Hai, mỏ quặng thâm tàng ở dưới đất trăm trượng, hơn nữa phía trên tất cả đều là núi đá, khai thác độ khó khăn có thể nghĩ.

"Chuyến này thu hoạch đã đầy đủ, không bằng về thành trước một chuyến." Diệp Hạo trước đó lại săn giết mấy cái yêu thú cấp hai, lúc này, sau lưng của hắn bao đựng tên trúng tên mũi tên đã chỉ còn lại có một nhánh, theo Vương Lệ nơi đó thu hoạch được cung tên đều thuộc về tang vật, hắn cũng không chuẩn bị mang về Thành, đương nhiên, hiện tại còn không phải ném đi thời điểm, nói không chừng đợi chút nữa còn có thể đưa đến ảnh hưởng.

"Thật đúng là có kiên nhẫn." Diệp Hạo từ khi Thương Mãng Sơn Mạch bên trong đi ra liền lập tức dò xét Triệu Mãnh thân ảnh, lập tức liền phát hiện trốn ở trên cây Triệu Mãnh.

Diệp Hạo lúc này liền lấy ra còn sót lại một mũi tên, hắn cũng không định cùng đối phương dây dưa, mà chính là muốn Nhất Kích Trí Mệnh. Ngàn dặm truy tung đem khóa chặt về sau, Diệp Hạo sử dụng ra toàn bộ khí lực, đem cung kéo căng.

Hưu!

Âm thanh chưa tới, tiễn tới trước, Triệu Mãnh lúc này cũng cảm ứng được nguy hiểm trí mạng, bản năng muốn theo trên cây lăn xuống đi. Nhưng mà, hắn vừa mới có ý nghĩ này, còn đến không kịp thực hiện, liền bị tiễn quang xuyên qua vì trí hiểm yếu, khí tuyệt thân vong.

Phù phù!

Triệu Mãnh theo trên cây lăn xuống ra, hắn trước khi chết tâm nguyện đạt được, tuy nhiên đạt được điều tâm nguyện này điều kiện lại là tương đương tàn khốc.

. . .

"Triệu Mãnh đi theo Diệp Hạo tiến vào Thương Mang Sơn mạch đã hai ngày, đến bây giờ đều vẫn chưa về, như vậy có thể thấy được, hai người bọn họ đều đã là bị mất mạng, như thế nói đến, bản công tử tâm nguyện cũng có thể đạt được." Triệu Huyền tà tiếu một tiếng, lập tức, hắn liền hướng bên người tôi tớ phân phó nói: "Theo ta đi lội Vạn Tượng các, ta muốn đem Diệp tiểu thư mời đến Jung gia tới."

"Vâng." Tôi tớ cung cung kính kính đáp.

Mà Diệp Hạo đối với một màn này cũng không cảm kích, hắn lúc này đã đi vào Vạn Bảo Trai, nơi này là Lưu Vân Thành trung thượng Quan Gia sản nghiệp, lần trước hắn tới qua một lần, thông qua Vạn Bảo Trai tài phú liền có thể nhìn ra Thượng Quan gia tộc là Gia Đại Nghiệp Đại, không hổ là cùng Jung gia, Vương gia nổi danh gia tộc.

"Diệp công tử, không biết hôm nay tới đây là?" Mang Lão nhìn thấy Diệp Hạo bước vào Vạn Bảo Trai, lúc này cười tủm tỉm tới đón tiếp.

"Ta ra bán vài thứ."

"Mời theo lão phu tới." Đái trưởng lão ở phía trước dẫn đường, mang theo Diệp Hạo đi tới một gian mật thất.

"Không biết Diệp công tử có vật gì tốt bán ra?" Đái trưởng lão hai mắt tỏa ánh sáng, hắn gặp Diệp Hạo gánh vác một cái túi lớn, liền biết thứ này cũng không đơn giản.

Diệp Hạo cũng không nhiều lời, đem cái túi mở ra, đem bên trong đồ,vật đổ ra.

"Đây là, Tử Lĩnh Điêu Linh Vũ."

"Còn có cái này, Hắc Phong thú sừng thú."

"Bôn lôi da hổ lông."

. . .

"Ngươi đây là đem Thương Mãng Sơn Mạch bên ngoài săn giết sạch a?" Đái trưởng lão trong mắt tỏa ánh sáng, cái này nhưng đều là luyện chế Nhân Cấp vũ khí tài liệu tốt, với hắn mà nói thế nhưng là nhất bút không nhỏ mua bán.

Diệp Hạo đối với cái này cười không đáp, chỉ nói là nói: "Ngươi cho một cái giá đi."

"Năm trăm nguyên khí thạch." Mang Lão thở một hơi thật dài nói ra.

"Tốt, Ta tin tưởng mang giá cả cũ nhất định rất hợp lý." Diệp Hạo ngoài miệng thì nói như vậy, thực hắn cũng coi như qua những vật này giá trị, cùng mang Lão nói tới không kém bao nhiêu.

"Đúng, các ngươi nơi này nhưng có tốt nhất cung nỏ?" Diệp Hạo bất thình lình hỏi.

"Cái này sao, tự nhiên là có, ngươi mà theo lão phu tới." Đái trưởng lão cười thần bí, cũng không nhiều lời, mang theo Diệp Hạo hơn vạn bảo bối trai lầu hai.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Lưu Tinh Cung

Chương 6: Lưu Tinh Cung

Diệp Hạo đi theo Đái trưởng lão đi tới Vạn Bảo Trai lầu hai, nơi này cách cục cùng một lầu không kém nhiều, đặt ngang bốn hàng tủ gỗ, ở tủ gỗ phía trên chính là để chỉnh chỉnh tề tề đủ loại vũ khí.

Đao, thương, kiếm, côn, phủ, các loại các dạng binh khí cái gì cần có đều có, để cho người không chớp mắt. Những binh khí này phần lớn cũng Nhân cấp Hạ phẩm binh khí, số ít là trung phẩm binh khí, chỉ có số ít một ít thượng phẩm binh khí.

"Cái thanh này danh viết Phá Nguyệt Cung, là Nhân cấp trung phẩm binh khí, nếu là giỏi khiến cho Cung người, có thể bằng vào vật này uy hiếp được Hậu thiên bốn ngũ trọng võ giả, rất là bất phàm."

Đái trưởng lão dẫn Diệp Hạo đi tới lầu hai xó xỉnh, Vạn Bảo Trai Cung nỗ đều là bày ra ở vị trí này."Nhân cấp trung phẩm sao?" Diệp Hạo hơi nhíu mày, hắn nâng lên Cung nỗ, nhẹ nhàng kéo một cái, quay xuống đầu, lại đem buông xuống.

"Quá nhẹ, có hay không tốt hơn?" Diệp Hạo hỏi.

"Xem ra Diệp công tử là muốn nặng một chút, nơi này ngược lại có một thanh tương đối thích hợp, chỉ bất quá chứ sao..." Đái trưởng lão bán cái quan tử, cũng không có trực tiếp nói rõ, mà là đem bên cạnh tủ mở ra, một cái tím màu vàng Cung nỗ xuất hiện ở Diệp Hạo trước mắt.

"Đây là Lưu Tinh Cung, Nhân cấp thượng phẩm binh khí, nặng trăm cân, kéo động cung này yêu cầu năm trăm cân lực lượng, một điểm này ngược lại phù hợp yêu cầu của ngươi, hơn nữa cung này bổ sung thêm có gấp đôi tốc độ bắn thêm được, ở Nhân cấp thượng phẩm trong binh khí cũng là thượng

đẳng." Đái trưởng lão tự hào giới thiệu.

"Nghĩ đến vật này, hắn không tiện nghi đi." Diệp Hạo đem Lưu Tinh Cung cầm trong tay, dùng sức kéo một cái, cảm thụ trên giây cung truyền tới lực đạo, trong lòng rất là hài lòng.

Phải biết Diệp Hạo đặt chân Hậu thiên Tứ Trọng Thiên vận may lực đã đột phá đến một ngàn cân, sau khi nuốt ăn Yêu Thú máu thịt, khiến cho hắn khí lực lại tăng cường mấy trăm, lúc này đã có 1400 cân cự lực, cái thanh này Cung với hắn mà nói vừa vặn thích hợp.

"Hắc hắc, không mắc không mắc, bất quá chính là 200 nguyên khí thạch." Đái trưởng lão xảo trá nói.

"Hai trăm nguyên khí thạch, có phải hay không có chút đắt." Diệp Hạo trước tân tân khổ khổ chém chết Yêu Thú được cũng bất quá năm trăm nguyên khí thạch. Này hai trăm nguyên khí thạch thì tương đương với hai ngàn lượng bạc trắng, lấy Diệp Hạo lúc này tài sản, một lần xuất ra nhiều như vậy tới cũng có nhiều chút đau lòng.

"Này Cung mang theo người cũng không có phương tiện, lão phu sẽ đưa ngươi một cái nhẫn trữ vật như thế nào?" Đái trưởng lão không hề không đề cập tới Lưu Tinh cung giá trị, mà là từ trên người móc ra một quả đen thui giới chỉ ra.

"Nhẫn trữ vật?" Diệp Hạo vừa đưa ra hứng thú, hắn đối với (đúng) thứ này hứng thú thậm chí còn đang chảy ngôi sao Cung trên, thậm chí, hắn cho là loại này kỳ lạ vật, kỳ giá trị có lẽ hắn cao hơn Lưu Tinh Cung mới được.

Đái trưởng lão vừa thấy Diệp Hạo đích biểu tình cũng biết có triển vọng, hắn thường xuyên cùng khách nhân giao thiệp với, điểm này nhìn mặt mà nói chuyện đích bản lãnh vẫn phải có.

Hắn lúc này giới thiệu: "Ngươi chỉ cần đem Cung cầm trong tay, thầm nghĩ đến phải đem Lưu Tinh Cung bỏ vào trong nhẫn trữ vật là được rồi."

Diệp Hạo đem nhẫn trữ vật đeo trên tay, dựa theo Đái trưởng lão lời muốn nói đi làm, hắn đem Lưu Tinh Cung cầm trong tay, tâm niệm vừa động, Cung nỗ sẽ không thấy. Mà lúc này, Diệp Hạo cũng cảm ứng được nhẫn trữ vật không gian lớn nhỏ, chỉ có một trượng đại, "Không gian này không khỏi cũng quá nhỏ nhiều chút đi." Diệp Hạo trong lòng thầm nhũ.

Một trượng lớn không gian thật ra thì có thể thả đích cái gì đã quá lớn, hơn nữa cái không gian này là dựa theo trên dưới trái phải các một trượng để tính, có thể miễn cưỡng tính được là là một gian thu hẹp mật thất.

"Những thứ này mũi tên cũng thuận tiện tặng cho ngươi." Đái trưởng lão hào phóng chỉ chỉ bên cạnh để mũi tên, tỏ ý Diệp Hạo có thể cùng nhau lấy đi.

"Ta đây liền không khách khí." Diệp Hạo hài lòng gật đầu, này Đái lão ngược lại coi như phúc hậu, những mủi tên kia chân có mấy trăm nhiều, trong thời gian ngắn ngược lại cũng không cần đi cố ý chế tạo.

"Diệp công tử, bây giờ có thời gian theo lão phu đi uống trà, ta Vạn Bảo Trai linh trà nhưng là hương thuần ngon miệng, ở Lưu Vân Thành sợ là không tìm được nhà thứ hai." Đái trưởng lão thổi phồng đạo.

"Đa tạ Đái lão hảo ý, hay lại là lần sau sẽ bàn đi, ta còn có chuyện quan trọng trong người, hãy đi về trước." Diệp Hạo khéo lời từ chối Đái trưởng lão ý tốt.

...

Vạn Tượng Các bên ngoài, Triệu Huyền mang theo người làm tới chỗ này, bọn họ không có lén lén lút lút, mà là quang minh chính đại đi tới nơi này. Triệu Huyền đích người làm một cước đem đại môn đá văng, trên thực tế là đại môn cũng không có khóa lại, dĩ nhiên, điều này cũng không có thể gây trở ngại hắn ở trước mặt công tử biểu hiện tốt một chút một phen.

"Người ở bên trong mau mau đi ra cho ta, công tử nhà họ Triệu đến, còn không mau mau nghênh đón." Triệu Huyền đích người làm ầm ỉ đạo.

Thanh âm của hắn giống như đánh máu gà, làm cho cả ngõ hẻm cũng có thể nghe được tiếng quát của hắn, vốn là yên tĩnh ngõ hẻm nhất thời trở nên không an tĩnh lại.

"Đây chẳng phải là Triệu gia chủ người hầu hai người sao? Bọn họ tới Vạn Tượng Các là vì chuyện gì?"

"Ngươi đây liền không hiểu sao, công tử nhà họ Triệu vừa ý Diệp gia tiểu thư, mấy ngày trước đây Diệp công tử vẫn còn, không có phương tiện hạ thủ, nghe nói đã nhiều ngày Diệp công tử ra khỏi thành đi, cơ hội tốt như vậy, công tử nhà họ Triệu dĩ nhiên sẽ không bỏ qua."

"A, Diệp gia thân tỷ chẳng phải là muốn..." Người kia lời còn chưa dứt, mặc dù khuôn mặt thương tiếc, nhưng cũng không dám can thiệp vào.

"Hư, nhỏ tiếng một chút, đừng để cho công tử nhà họ Triệu nghe được." Những người bên cạnh lên tiếng nhắc nhở.

Ở nơi này Lưu Vân Thành, Triệu gia chính là nửa bầu trời, ở trong thành Xưng vương xưng bá. Trừ Vương gia cùng Thượng Quan gia, cùng với phủ thành chủ thế lực, Khác một ít Tiểu Thế Lực căn bản không dám đắc tội Triệu gia chút nào, nếu không thì phải đối mặt tai họa ngập đầu.

"Là các ngươi, các ngươi tới nơi này làm gì?" Cảnh Đông cũng biết lai giả bất thiện, bất quá hắn lại không thối lui chút nào.

"Hắc hắc, ngươi không phải là biết còn hỏi sao, đem Diệp tiểu thư giao ra, chúng ta liền không cùng ngươi gã sai vặt này so đo." Triệu Huyền đích người làm toét miệng cười một tiếng.

"Ta sẽ không đem tiểu thư giao ra, các ngươi hay lại là rời đi thôi." Cảnh Đông không có bởi vì Triệu Huyền người làm đích câu nói đầu tiên lùi bước.

" Không sai, có đảm sắc, chính là không biết ngươi là có hay không có thực lực này." Triệu Huyền đích người làm bước ra một bước, cả người khí huyết bừng bừng, như suối trào phun ra, cái này người làm nhìn qua nếu so với Triệu Mãnh mạnh hơn một phần.

Cảnh Đông bất giác đang lúc lùi một bước, hắn sắc mặt có chút tái nhợt, đối phương chỉ là bước ra một bước, liền đem hắn bức lui. Như vậy có thể thấy, nếu là động thủ, trên căn bản là hoàn toàn nghiền ép, không có chút nào huyền niệm.

"Ta sẽ không đem tiểu thư giao ra, trừ phi các ngươi từ thi thể của ta bên trên bước qua đi." Cảnh Đông cắn răng nói.

"Không nghĩ tới Diệp gia vị này người làm ngược lại thật trung thành, ngược lại đáng tiếc."

"Cũng không phải sao, nghe nói từ ba năm trước đây Diệp gia vị kia sau khi mất tích, ngắn ngủi trong vòng mấy tháng từ trên xuống dưới nhà họ Triệu người đều rời đi, chỉ có vị này một mực trung thành cảnh cảnh."

"Bất quá lấy hắn Hậu thiên Nhất Trọng đích tu vi, căn bản không đủ nhìn a."

...

Vây xem cũng có nhãn lực, dĩ nhiên có thể liếc mắt nhìn ra Cảnh Đông đích tu vi, sẽ cùng Triệu Huyền đích người làm một đôi so với, đều biết thế cục không cần lạc quan.

"Thật làm như ta không dám giết ngươi?" Triệu Huyền đích người làm giận, hắn lần nữa bước ra một bước, thân hình biến đổi, Cảnh Đông còn không thấy rõ kia người làm đích thân hình, đối phương sẽ đến trước người hắn.

Ầm!

Chỉ một quyền, Cảnh Đông liền bay rớt ra ngoài, đập ở trong viện, tiếng ầm ầm vang lên, kinh động đang chuyên tâm chế biến thảo dược Diệp Tử Tịch.

"Xảy ra chuyện gì?" Diệp Tử Tịch vừa ra tới, liền thấy Cảnh Đông nằm ngã xuống đất, một màn này làm nàng thương tâm khổ sở, tiểu nha đầu từ nhỏ đã hiền lành, lúc này thấy đến cùng nàng sớm chiều chung đụng đồng bạn lại bị thương, nàng dĩ nhiên khổ sở.

"Tử Tịch, ta rốt cuộc nhìn thấy ngươi, theo ta trở về Triệu gia đi." Triệu Huyền thấy Diệp Tử Tịch đi ra, con mắt trực câu câu nhìn chằm chằm nàng, trong mắt lóe lên tham lam dục vọng chiếm đoạt.

Diệp Tử Tịch cũng không để ý tới hắn, mà là xoay người vào thuốc Các, lấy ra một ít thuốc chữa thương, cho Cảnh Đông ăn vào.

"Tiểu thư, không nên cùng bọn họ đi, công tử rất nhanh... Rất nhanh sẽ trở lại." Cảnh Đông uống thuốc thảo, cũng khôi phục chút khí lực, hắn coi như bị thương, cũng vẫn là phải bảo vệ Diệp Tử Tịch, này là chức trách của hắn, huống chi, nếu để cho tiểu thư rơi vào công tử nhà họ Triệu trên tay, kết quả kia thật là không dám tưởng tượng. Cảnh Đông chẳng qua là kỳ vọng công tử nhà họ Triệu có thể lý trí thu tay lại, bất quá, kỳ vọng của hắn nhất định là không cách nào đạt thành.

"Ngươi là nói tên phế vật kia ấy ư, coi như hắn trở lại lại có thể thế nào, còn chưa phải là như lần trước như thế bị ta đánh giống như con chó, chỉ có thể quỳ xuống đất cầu xin tha thứ." Triệu Huyền phách lối nói.

"Ngươi là đang nói ta sao?" Đang lúc này, một đạo hài hước thanh âm từ Triệu Huyền phía sau vang lên.

Diệp Hạo đi theo Đái trưởng lão đi tới Vạn Bảo Trai lầu hai, nơi này cách cục cùng một lầu không kém nhiều, đặt ngang bốn hàng tủ gỗ, ở tủ gỗ phía trên chính là để chỉnh chỉnh tề tề đủ loại vũ khí.

Đao, thương, kiếm, côn, phủ, các loại các dạng binh khí cái gì cần có đều có, để cho người không chớp mắt. Những binh khí này phần lớn cũng Nhân cấp Hạ phẩm binh khí, số ít là trung phẩm binh khí, chỉ có số ít một ít thượng phẩm binh khí.

"Cái thanh này danh viết Phá Nguyệt Cung, là Nhân cấp trung phẩm binh khí, nếu là giỏi khiến cho Cung người, có thể bằng vào vật này uy hiếp được Hậu thiên bốn ngũ trọng võ giả, rất là bất phàm."

Đái trưởng lão dẫn Diệp Hạo đi tới lầu hai xó xỉnh, Vạn Bảo Trai Cung nỗ đều là bày ra ở vị trí này."Nhân cấp trung phẩm sao?" Diệp Hạo hơi nhíu mày, hắn nâng lên Cung nỗ, nhẹ nhàng kéo một cái, quay xuống đầu, lại đem buông xuống.

"Quá nhẹ, có hay không tốt hơn?" Diệp Hạo hỏi.

"Xem ra Diệp công tử là muốn nặng một chút, nơi này ngược lại có một thanh tương đối thích hợp, chỉ bất quá chứ sao..." Đái trưởng lão bán cái quan tử, cũng không có trực tiếp nói rõ, mà là đem bên cạnh tủ mở ra, một cái tím màu vàng Cung nỗ xuất hiện ở Diệp Hạo trước mắt.

"Đây là Lưu Tinh Cung, Nhân cấp thượng phẩm binh khí, nặng trăm cân, kéo động cung này yêu cầu năm trăm cân lực lượng, một điểm này ngược lại phù hợp yêu cầu của ngươi, hơn nữa cung này bổ sung thêm có gấp đôi tốc độ bắn thêm được, ở Nhân cấp thượng phẩm trong binh khí cũng là thượng đẳng." Đái trưởng lão tự hào giới thiệu.

"Nghĩ đến vật này, hắn không tiện nghi đi." Diệp Hạo đem Lưu Tinh Cung cầm trong tay, dùng sức kéo một cái, cảm thụ trên giây cung truyền tới lực đạo, trong lòng rất là hài lòng.

Phải biết Diệp Hạo đặt chân Hậu thiên Tứ Trọng Thiên vận may lực đã đột phá đến một ngàn cân, sau khi nuốt ăn Yêu Thú máu thịt, khiến cho hắn khí lực lại tăng cường mấy trăm, lúc này đã có 1400 cân cự lực, cái thanh này Cung với hắn mà nói vừa vặn thích hợp.

"Hắc hắc, không mắc không mắc, bất quá chính là 200 nguyên khí thạch." Đái trưởng lão xảo trá nói.

"Hai trăm nguyên khí thạch, có phải hay không có chút đắt." Diệp Hạo trước tân tân khổ khổ chém chết Yêu Thú được cũng bất quá năm trăm nguyên khí thạch. Này hai trăm nguyên khí thạch thì tương đương với hai ngàn lượng bạc trắng, lấy Diệp Hạo lúc này tài sản, một lần xuất ra nhiều như vậy tới cũng có nhiều chút đau lòng.

"Này Cung mang theo người cũng không có phương tiện, lão phu sẽ đưa ngươi một cái nhẫn trữ vật như thế nào?" Đái trưởng lão không hề không đề cập tới Lưu Tinh cung giá trị, mà là từ trên người móc ra một quả đen thui giới chỉ ra.

"Nhẫn trữ vật?" Diệp Hạo vừa đưa ra hứng thú, hắn đối với (đúng) thứ này hứng thú thậm chí còn đang chảy ngôi sao Cung trên, thậm chí, hắn cho là loại này kỳ lạ vật, kỳ giá trị có lẽ hắn cao hơn Lưu Tinh Cung mới được.

Đái trưởng lão vừa thấy Diệp Hạo đích biểu tình cũng biết có triển vọng, hắn thường xuyên cùng khách nhân giao thiệp với, điểm này nhìn mặt mà nói chuyện đích bản lãnh vẫn phải có.

Hắn lúc này giới thiệu: "Ngươi chỉ cần đem Cung cầm trong tay, thầm nghĩ đến phải đem Lưu Tinh Cung bỏ vào trong nhẫn trữ vật là được rồi."

Diệp Hạo đem nhẫn trữ vật đeo trên tay, dựa theo Đái trưởng lão lời muốn nói đi làm, hắn đem Lưu Tinh Cung cầm trong tay, tâm niệm vừa động, Cung nỗ sẽ không thấy. Mà lúc này, Diệp Hạo cũng cảm ứng được nhẫn trữ vật không gian lớn nhỏ, chỉ có một trượng đại, "Không gian này không khỏi cũng quá nhỏ nhiều chút đi." Diệp Hạo trong lòng thầm nhũ.

Một trượng lớn không gian thật ra thì có thể thả đích cái gì đã quá lớn, hơn nữa cái không gian này là dựa theo trên dưới trái phải các một trượng để tính, có thể miễn cưỡng tính được là là một gian thu hẹp mật thất.

"Những thứ này mũi tên cũng thuận tiện tặng cho ngươi." Đái trưởng lão hào phóng chỉ chỉ bên cạnh để mũi tên, tỏ ý Diệp Hạo có thể cùng nhau lấy đi.

"Ta đây liền không khách khí." Diệp Hạo hài lòng gật đầu, này Đái lão ngược lại coi như phúc hậu, những mủi tên kia chân có mấy trăm nhiều, trong thời gian ngắn ngược lại cũng không cần đi cố ý chế tạo.

"Diệp công tử, bây giờ có thời gian theo lão phu đi uống trà, ta Vạn Bảo Trai linh trà nhưng là hương thuần ngon miệng, ở Lưu Vân Thành sợ là không tìm được nhà thứ hai." Đái trưởng lão thổi phồng đạo.

"Đa tạ Đái lão hảo ý, hay lại là lần sau sẽ bàn đi, ta còn có chuyện quan trọng trong người, hãy đi về trước." Diệp Hạo khéo lời từ chối Đái trưởng lão ý tốt.

...

Vạn Tượng Các bên ngoài, Triệu Huyền mang theo người làm tới chỗ này, bọn họ không có lén lén lút lút, mà là quang minh chính đại đi tới nơi này. Triệu Huyền đích người làm một cước đem đại môn đá văng, trên thực tế là đại môn cũng không có khóa lại, dĩ nhiên, điều này cũng không có thể gây trở ngại hắn ở trước mặt công tử biểu hiện tốt một chút một phen.

"Người ở bên trong mau mau đi ra cho ta, công tử nhà họ Triệu đến, còn không mau mau nghênh đón." Triệu Huyền đích người làm ầm ỉ đạo.

Thanh âm của hắn giống như đánh máu gà, làm cho cả ngõ hẻm cũng có thể nghe được tiếng quát của hắn, vốn là yên tĩnh ngõ hẻm nhất thời trở nên không an tĩnh lại.

"Đây chẳng phải là Triệu gia chủ người hầu hai người sao? Bọn họ tới Vạn Tượng Các là vì chuyện gì?"

"Ngươi đây liền không hiểu sao, công tử nhà họ Triệu vừa ý Diệp gia tiểu thư, mấy ngày trước đây Diệp công tử vẫn còn, không có phương tiện hạ thủ, nghe nói đã nhiều ngày Diệp công tử ra khỏi thành đi, cơ hội tốt như vậy, công tử nhà họ Triệu dĩ nhiên sẽ không bỏ qua."

"A, Diệp gia thân tỷ chẳng phải là muốn..." Người kia lời còn chưa dứt, mặc dù khuôn mặt thương tiếc, nhưng cũng không dám can thiệp vào.

"Hư, nhỏ tiếng một chút, đừng để cho công tử nhà họ Triệu nghe được." Những người bên cạnh lên tiếng nhắc nhở.

Ở nơi này Lưu Vân Thành, Triệu gia chính là nửa bầu trời, ở trong thành Xưng vương xưng bá. Trừ Vương gia cùng Thượng Quan gia, cùng với phủ thành chủ thế lực, Khác một ít Tiểu Thế Lực căn bản không dám đắc tội Triệu gia chút nào, nếu không thì phải đối mặt tai họa ngập đầu.

"Là các ngươi, các ngươi tới nơi này làm gì?" Cảnh Đông cũng biết lai giả bất thiện, bất quá hắn lại không thối lui chút nào.

"Hắc hắc, ngươi không phải là biết còn hỏi sao, đem Diệp tiểu thư giao ra, chúng ta liền không cùng ngươi gã sai vặt này so đo." Triệu Huyền đích người làm toét miệng cười một tiếng.

"Ta sẽ không đem tiểu thư giao ra, các ngươi hay lại là rời đi thôi." Cảnh Đông không có bởi vì Triệu Huyền người làm đích câu nói đầu tiên lùi bước.

" Không sai, có đảm sắc, chính là không biết ngươi là có hay không có thực lực này." Triệu Huyền đích người làm bước ra một bước, cả người khí huyết bừng bừng, như suối trào phun ra, cái này người làm nhìn qua nếu so với Triệu Mãnh mạnh hơn một phần.

Cảnh Đông bất giác đang lúc lùi một bước, hắn sắc mặt có chút tái nhợt, đối phương chỉ là bước ra một bước, liền đem hắn bức lui. Như vậy có thể thấy, nếu là động thủ, trên căn bản là hoàn toàn nghiền ép, không có chút nào huyền niệm.

"Ta sẽ không đem tiểu thư giao ra, trừ phi các ngươi từ thi thể của ta bên trên bước qua đi." Cảnh Đông cắn răng nói.

"Không nghĩ tới Diệp gia vị này người làm ngược lại thật trung thành, ngược lại đáng tiếc."

"Cũng không phải sao, nghe nói từ ba năm trước đây Diệp gia vị kia sau khi mất tích, ngắn ngủi trong vòng mấy tháng từ trên xuống dưới nhà họ Triệu người đều rời đi, chỉ có vị này một mực trung thành cảnh cảnh."

"Bất quá lấy hắn Hậu thiên Nhất Trọng đích tu vi, căn bản không đủ nhìn a."

...

Vây xem cũng có nhãn lực, đĩ nhiên có thể liếc mắt nhìn ra Cảnh Đông đích tu vi, sẽ cùng Triệu Huyền đích người làm một đôi so với, đều biết thế cục không cần lạc quan.

"Thật làm như ta không dám giết ngươi?" Triệu Huyền đích người làm giận, hắn lần nữa bước ra một bước, thân hình biến đổi, Cảnh Đông còn không thấy rõ kia người làm đích thân hình, đối phương sẽ đến trước người hắn.

Ầm!

Chỉ một quyền, Cảnh Đông liền bay rớt ra ngoài, đập ở trong viện, tiếng ầm ầm vang lên, kinh động đang chuyên tâm chế biến thảo dược Diệp Tử Tịch.

"Xảy ra chuyện gì?" Diệp Tử Tịch vừa ra tới, liền thấy Cảnh Đông nằm ngã xuống đất, một màn này làm nàng thương tâm khổ sở, tiểu nha đầu từ nhỏ đã hiền lành, lúc này thấy đến cùng nàng sớm chiều chung đụng đồng bạn lại bị thương, nàng đĩ nhiên khổ sở.

"Tử Tịch, ta rốt cuộc nhìn thấy ngươi, theo ta trở về Triệu gia đi." Triệu Huyền thấy Diệp Tử Tịch đi ra, con mắt trực câu câu nhìn chằm chằm nàng, trong mắt lóe lên tham lam dục vọng chiếm đoạt.

Diệp Tử Tịch cũng không để ý tới hắn, mà là xoay người vào thuốc Các, lấy ra một ít thuốc chữa thương, cho Cảnh Đông ăn vào.

"Tiểu thư, không nên cùng bọn họ đi, công tử rất nhanh... Rất nhanh sẽ trở lại." Cảnh Đông uống thuốc thảo, cũng khôi phục chút khí lực, hắn coi như bị thương, cũng vẫn là phải bảo vệ Diệp Tử Tịch, này là chức trách của hắn, huống chi, nếu để cho tiểu thư rơi vào công tử nhà họ Triệu trên tay, kết quả kia thật là không dám tưởng tượng. Cảnh Đông chẳng qua là kỳ vọng công tử nhà họ Triệu có thể lý trí thu tay lại, bất quá, kỳ vọng của hắn nhất định là không cách nào đạt thành.

"Ngươi là nói tên phế vật kia ấy ư, coi như hắn trở lại lại có thể thế nào, còn chưa phải là như lần trước như thế bị ta đánh giống như con chó, chỉ có thể quỳ xuống đất cầu xin tha thứ." Triệu Huyền phách lối nói.

"Ngươi là đang nói ta sao?" Đang lúc này, một đạo hài hước thanh âm từ Triệu Huyền phía sau vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tha cho ngươi một mạng

Chương 7: Tha cho ngươi một mạng

"Là Diệp công tử." Có người nhận ra Diệp Hạo.

"Lần này ước chừng phải hỏng bét , nghe nói lần trước hắn liền bị Triệu Huyền thủ hạ đánh trọng thương , chẳng lẽ lần này lại muốn dẫm lên vết xe đổ."

"Chớ nói nhảm , Diệp công tử người hiền tự có thiên tướng , chắc chắn sẽ không có chuyện."

"Kia chưa chắc đã nói được."

...

"Ngươi , ngươi tại sao trở về?" Triệu Huyền một phó gặp quỷ bộ dáng , ở trong lòng hắn Diệp Hạo hẳn là chết mới đúng, mà một người chết , đột nhiên sống sờ sờ đứng ở Triệu Huyền trước mặt , như thế nào để cho người không kinh hãi.

"Ngươi nói sao?" Diệp Hạo mặc dù đang nói chuyện với Triệu Huyền , nhưng là tâm tư của hắn đều đặt ở hắn người làm trên người , hắn người làm mới là vị cao thủ , thậm chí ở Diệp Hạo cảm ứng bên trong , nếu so với chết đi Triệu Mãnh hơi chút mạnh hơn một phần.

"Hừ, bất kể ngươi là người hay quỷ , hôm nay đều không cách nào ngăn cản bản công tử , Triệu Kiệt , hắn cho ta." Triệu Huyền lạnh lùng ra lệnh.

" Ừ." Triệu Kiệt cung kính đáp , hắn đang chuẩn bị xuất thủ , lại phát hiện một đạo ác liệt chưởng phong hướng hắn đánh tới.

Diệp Hạo ở Triệu Kiệt động thủ trước cũng đã hạ thủ , hắn biết rõ tiên hạ thủ vi cường đạo lý , ra tay một cái liền khiến cho ra Phách Sơn Chưởng môn võ học này. Võ giả tu vi bước vào Hậu thiên Tứ trọng , mới có thể dần dần phát huy ra võ học uy lực , Tứ trọng trở xuống, ngay cả nội lực cũng còn không có nắm giữ , căn bản là không có cách đem võ học ảo diệu phát huy được.

Một chưởng bổ ra , chưởng phong gào thét , mang theo chói tai phong thanh , Triệu Kiệt trong lòng kinh hãi , đây là trước hắn biết Diệp Hạo à. Hắn chỉ kịp nâng lên giơ lên hai cánh tay , bảo vệ chỗ hiểm quanh người.

Đặng! Đặng!

Triệu Kiệt bị Diệp Hạo một chưởng này bức lui ba bước , một màn này , để cho chung quanh thấy người rối rít thán phục không thôi.

"Nhìn Triệu công tử người làm dầu gì cũng là Hậu thiên Tứ trọng võ giả , cuối cùng bị Diệp công tử một chưởng bức lui." Người kia thật là không dám tin vào hai mắt của mình.

"Nghe nói Diệp công tử trước chẳng qua chỉ là Hậu thiên tam trọng , chẳng lẽ là trước xuất hiện ở thành có kỳ ngộ , đột phá tu vi."

"Coi như đột phá tu vi cũng không phải một chưởng đem Triệu công tử người làm bức lui , phải biết cái kia vị người làm bước vào Hậu thiên Tứ trọng chắc có suốt một năm."

"Đó là hắn đánh lén mới lấy được hiệu quả."

...

Bọn họ chúng thuyết phân vân , hiển nhiên đối với Diệp Hạo có thể một chưởng bức lui Triệu Huyền người làm , khiến cho người cảm thấy không tưởng tượng nổi.

" Được, rất tốt , ta nhất định phải để cho ngươi muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể.

" Triệu Kiệt trong lòng dâng lên sâu đậm cảm giác sỉ nhục , hắn lại bị một cái mấy ngày trước căn bản không bị hắn để ở trong mắt "Tiểu nhân vật" cho thương tổn đến , với hắn mà nói nhất định chính là vô cùng nhục nhã.

Chỉ có giết mới có thể làm cho hắn tìm về vẻ tôn nghiêm , Triệu Kiệt vừa sải bước ra , chính là hướng Diệp Hạo một quyền chùy đi. Hắn coi như Triệu gia một cái hạ đẳng người ở , là không có tư cách tu luyện võ học , cho nên , bản thân hắn cũng không có nắm giữ bất kỳ võ học , mà là muốn bằng mượn Hậu thiên Tứ trọng khí lực , gắng gượng mái chèo hạo đập chết.

Diệp Hạo lạnh rên một tiếng , cũng là hướng Triệu Kiệt một chưởng đánh ra , một cái vận dụng võ học , mà một cái khác chỉ là bằng vào man lực. Quyền chưởng chạm nhau , hai người rối rít lùi lại một bước.

"Trở lại." Diệp Hạo không nói lời nào , xuất thủ lần nữa , Triệu Kiệt chỉ bằng vào khí lực là có thể cùng vận dụng võ học hắn hợp lại ngang sức ngang tài , nói rõ đối phương cảnh giới yếu lược nhỏ cao hơn hắn ra một nước. Bất quá Diệp Hạo cũng không úy kỵ , hắn người mang võ học , muốn là đối phó một nhân vật như vậy cũng sinh lòng thối ý , thì như thế nào có cơ hội đặt chân cường giả nhóm.

Trong nháy mắt , hai người liền giao thủ mấy mươi lần , Diệp Hạo dần dần chiếm thượng phong , dù sao hắn không chỉ có Phách Sơn Chưởng cửa này Chưởng Pháp , còn thân kiêm Tật Phong Bộ cửa này thân pháp võ học. Hắn dần dần đem bộ pháp vận dụng đến trong thực chiến , cửa này bộ pháp thi triển ra cũng từ lúc mới đầu xa lạ dần dần thục luyện.

Triệu Kiệt lại vừa là một quyền hướng Diệp Hạo chùy đến, đấm ra một quyền , như muốn xé không khí , vang lên trận trận tiếng nổ , một quyền này đủ

để đem khí huyết chưa đủ người màng nhĩ đánh vỡ. Diệp Hạo thấy một quyền này mắt sáng lên , bước chân nhẹ nhàng di động , thi triển ra Tật Phong Bộ , thân thể thoáng một cái , liền tránh thoát đi.

Cùng lúc đó , Diệp Hạo một chưởng đột nhiên hướng Triệu Kiệt ngực vỗ tới , nhanh như gió , nặng như núi lớn , phảng phất một chưởng này thật có thể đem một ngọn núi cho bổ ra.

Ầm!

Triệu Kiệt thân thể bay rớt ra ngoài , một ngụm máu tươi từ trong miệng hắn phun ra , Diệp Hạo một chưởng này đem trong cơ thể hắn kinh mạch chấn vỡ , từ nay về sau , người này là không cách nào nữa tập võ. Triệu Kiệt lúc này cũng cảm ứng được trong cơ thể tình trạng , nội tâm nhất thời tuyệt vọng.

"Ngươi... Điều này sao có thể?" Triệu Huyền nhìn thấy một màn này , thật là không dám tin vào hai mắt của mình , đây là hắn trong nhận biết chính là cái kia thắng yếu không chịu nổi phế vật sao?

"Tiếp đó, đến phiên ngươi." Diệp Hạo ngược lại hướng Triệu Huyền một từng bước đạp đi.

"Ngươi , ngươi muốn làm gì , ta nhưng là Triệu gia con cháu , ngươi dám động thử?" Triệu Huyền thấy Diệp Hạo hướng hắn đi tới , không khỏi lên tiếng uy hiếp.

Bất quá uy hiếp của hắn cũng không có để cho Diệp Hạo bước chân của dừng lại chút nào , "Không , không nên tới." Triệu Huyền lúc này sợ mất mật , té xuống đất , không dám nhúc nhích.

"Ta nói rồi sẽ tha cho ngươi một mạng." Diệp Hạo thản nhiên nói , thân thể của hắn hóa thành một đạo tàn ảnh , một cước hướng Triệu Huyền dưới quần đạp đi.

"A..." Như giết heo kêu thê lương thảm thiết vang dội toàn bộ ngõ hẻm , để cho người không dám nhìn một màn này.

"Oa , Diệp công tử quả nhiên điên rồi , lại phí công tử nhà họ Triệu."

"Ha ha , thật là đại khoái nhân tâm , sau này nhìn hắn làm sao còn gieo họa hoàng hoa khuê nữ."

"Chính là không biết hắn có thể hay không chịu đựng Triệu gia lửa giận." Cũng có người lo âu Diệp Hạo hậu quả của việc làm như vậy.

"Lần này chẳng qua chỉ là thu hồi một ít lợi tức , ta với các ngươi Triệu gia sổ sách , sau này sẽ từ từ coi là." Diệp Hạo nhìn chằm chằm Triệu Huyền nói dằn từng chữ.

"Cha ta là sẽ không bỏ qua ngươi , ngươi... Ngươi chết định." Triệu Huyền thân thể xụi lơ trên đất , không ngừng có máu từ hắn bắp đùi chảy ra , hắn trong mắt oán độc mãnh liệt đến mức tận cùng. Vừa nghĩ tới sau này không thể lại phong lưu khoái hoạt , hắn liền hận không được lập tức đem Diệp Hạo ngũ mã phân thây , thi thể cầm cho chó ăn.

Coi như là như vậy , cũng không thể hóa giải trong lòng của hắn oán độc , Diệp Hạo Triệu Huyền nói bỏ mặc , hướng Triệu Kiệt nói: "Mang theo ngươi gia chủ tử , rời đi cho ta nơi này."

Triệu Kiệt lúc này cũng là sợ mất mật , hắn không nghĩ tới Diệp Hạo lại lá gan lớn như vậy , biết rõ Triệu Huyền là Triệu gia công tử , còn dám hạ độc thủ như vậy. Hơn nữa , Triệu Kiệt thân là Triệu Huyền cận vệ , không có thể bảo vệ tốt Triệu Huyền , đó chính là hắn không làm tròn bổn phận , hắn thật là không dám tưởng tượng sau khi trở về như thế nào đối mặt người của Triệu gia.

Bất quá Triệu Kiệt cũng không dám ngừng lưu , hắn rất sợ Triệu Huyền chọc giận Diệp Hạo , nói không chừng ngay cả hắn cũng phí. Triệu Kiệt kinh mạch mặc dù phí , nhưng là thể chất vẫn là phải vượt xa người bình thường , mang theo một người bình thường hay lại là không có vấn đề , rất nhanh, Triệu Kiệt liền cõng lấy sau lưng Triệu Huyền rời đi Vạn Tượng Các.

Hai người bọn họ một Chúa một người hầu , lúc tới nở mày nở mặt , lúc đi nhưng là chật vật không chịu nổi , một màn này để cho người vây xem thổn thức không dứt.

" Anh, ngươi chừng nào thì trở nên lợi hại như vậy?" Diệp Tử Tịch mắt ti hí tỏa sáng , nhìn chằm chằm Diệp Hạo hỏi tới.

"Ca ca ngươi ta một mực đều lợi hại như vậy , chẳng qua là ngươi lúc trước không có phát hiện a." Diệp Hạo như thế như vậy đáp.

"Cắt , ta vậy mới không tin đây." Tiểu nha đầu rõ ràng không thể nào tin tưởng Diệp Hạo nói , ngay sau đó , nàng lại lo lắng: " Anh, ngươi đem công tử nhà họ Triệu đả thương , nhà bọn họ cũng sẽ không từ bỏ ý đồ chứ ?"

"Lần này là bọn họ Triệu gia ra tay trước , có nhiều người như vậy làm chứng , coi như ta đả thương bọn họ , Triệu gia cũng sẽ không tại ngoài sáng bên trên động thủ." Diệp Hạo giải thích.

" Ừ, vậy thì tốt." Diệp Tử Tịch rốt cuộc yên lòng.

...

Triệu gia phủ đệ , chủ nhà họ Triệu bưng ngồi ở chủ vị , phía dưới theo thứ tự ngồi mấy người , chính giữa đại sảnh , Triệu Kiệt quỳ dưới đất , chiến chiến nguy nguy , thân thể run lẩy bẩy.

"Đem tình huống lúc đó nói một lần." Chủ nhà họ Triệu mở miệng nói.

" Dạ, lúc ấy , công tử phải đi mời Diệp gia tiểu thư đến chúng ta phủ đệ làm khách , nhưng không ngờ Diệp Hạo đúng lúc chạy về , vì vậy , nhỏ... Nhỏ đánh không lại người này , kinh mạch bị chấn bể , mà công tử vậy..."

"Lẽ nào lại như vậy , xin đại ca là tiểu nhi làm chủ , chuyện này quyết không thể từ bỏ ý đồ." Phía dưới chỗ ngồi một cái đôi tấn hoa râm người đàn ông trung niên giận không kềm được , đánh một cái ghế ngồi , cả người khí thế bùng nổ , khiến cho Triệu Kiệt run lập cập , rất sợ sẽ dính líu đến hắn.

" Không sai, chuyện này quan hệ đến ta Triệu gia mặt mũi , quyết không thể khinh xuất tha thứ người này."

"Nếu là cứ như vậy bỏ qua cho hắn , còn không biết người ngoài sẽ như thế nào trò cười ta Triệu gia , đến lúc đó sẽ còn để cho người ngoài cho là chúng ta Triệu gia là trái hồng mềm , đảm nhiệm ai cũng có thể đắn đo."

...

Đầu dưới mấy vị người Triệu gia rối rít phụ họa , nghĩ bọn họ Triệu gia ở Lưu Vân Thành muốn gió có gió , muốn mưa có mưa , ai dám đắc tội. (www. uukanshu. com) lần này lại có người dám hướng trên họng súng đụng , căn bản là không đem bọn họ Triệu gia coi ra gì.

"Chuyện này cũng là Huyền nhi có lỗi trước , chúng ta Triệu gia đang chảy Vân thành mặc dù gia đại nghiệp đại , nhưng là mọi việc cũng phải nói cái chữ lý , khoảng thời gian này Thành Chủ Phủ hắn sẽ tương đối chú ý chuyện này , Nhị đệ , chờ thêm khoảng thời gian này , ngươi muốn làm gì ta đều sẽ ủng hộ." Chủ nhà họ Triệu chững chạc , phân tích cục thế trước mặt , khuyên can phụ thân của Triệu Huyền.

"Nhưng là..." Người đàn ông trung niên tựa hồ còn có lời muốn nói.

"Không muốn nhưng là , cứ như vậy định." Một cổ uy áp từ trên người hắn tản mát ra , khiến cho người không dám không nghe theo.

...

"Thế nào , Huyền nhi còn có thể cứu sao?" Bên trong căn phòng , một vị thiếu phụ khóc thầm hỏi Đại Phu.

"Ai , trừ phi là có thể tìm được thượng đẳng Linh Dược , nếu không lệnh công tử sợ là cuộc đời này không cách nào nữa hành phòng sự." Đại Phu lắc đầu.

"Ngươi nói bậy , lang băm , ngươi cút ra ngoài cho ta." Thiếu phụ mặt đầy phụ nữ đanh đá chửi đổng bộ dáng.

Lúc này phụ thân của Triệu Huyền đi vào , thiếu phụ thấy người vừa tới , liền vội vàng hỏi: "Thế nào , gia chủ đồng ý xuất thủ sao?" Triệu Thiếu Dương lắc đầu , "Phải đợi một đoạn thời gian mới có thể động thủ."

"Vậy hãy để cho tiểu tử kia nhiều sống một đoạn thời gian , bất quá Huyền nhi thương thế?" Thiếu phụ hay lại là ân cần nàng thương thế của con trai.

"Ta sẽ phái người đi tìm linh dược , chuyện này ngươi liền không cần phải lo lắng." Triệu Thiếu Dương ngoài miệng thì nói như vậy , nhưng trong lòng nhưng là rõ ràng , hắn sợ là muốn gãy sau , Diệp Hạo một cước kia đem Triệu Huyền nơi đó đá cho nát , ở đâu là tầm thường Linh Dược có thể chữa trị , Triệu Thiếu Dương đối với lần này đã không ôm hy vọng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Thành Chủ tới chơi

Chương 8: Thành Chủ tới chơi

Có người hoan hỉ có người buồn , Triệu gia xảy ra chuyện như vậy , đĩ nhiên cũng có người muốn nhìn Triệu gia trò cười. Chuyện này đối với Diệp Hạo mà nói không phải là cái gì đại sự , hắn chẳng qua chỉ là thuận tay phế Triệu Huyền thôi, nhưng là đang đối với với Lưu Vân Thành người không quyền không thế mà nói , đây chính là thiên đại hảo sự.

Thậm chí , có người còn bày rượu ăn mừng , bất quá loại chuyện này cũng chính là thả ở trong đáy lòng, nếu để cho Triệu gia biết sợ là lại phải vén lên một phen gió tanh mưa máu. Đối với Lưu Vân Thành phát sinh hết thảy Diệp Hạo cũng không thế nào quan tâm , hắn lúc này lần nữa đi tới Vạn Tượng Các trong mật thất.

Ở "Hắn " trong trí nhớ , căn mật thất này có một cái cơ quan ngầm , bên trong đến phụ thân hắn lưu lại võ học cùng công pháp."Không biết là công pháp gì , gây ra như vậy thần bí?" Diệp Hạo phụ thân hắn lưu lại công pháp và võ học vẫn tương đối coi trọng.

Đột phá tu vi đến Hậu thiên Tứ trọng sau , nếu muốn tiến thêm một bước , thì nhất định phải tu luyện công pháp , mới có thể khiến nội lực được đột phá. Vì vậy , đối với có thể tăng thực lực lên công pháp , Diệp Hạo vẫn là rất quan tâm.

"Hẳn là nơi này." Diệp Hạo đem một cái phủ đầy bụi bậm ngăn kéo mở ra.

Ùng ùng!

Bên cạnh vách tường giống như là một cánh cửa , tự động mở ra. Phía sau cửa cũng không như trong tưởng tượng thầm nói , mà là thả một cái chiếc hộp màu đen , dựa theo tình hình này đến xem , công pháp cùng võ học bí tịch chắc là đặt ở chiếc hộp màu đen bên trong.

Diệp Hạo thận trọng đem cái hộp mở ra , "Tử Linh Kinh!" Diệp Hạo khẽ hô , từ mặt chữ nhìn lên , đây cũng là công pháp.

Danh xưng: Tử Linh Kinh

Chờ cấp: Không biết

Khác: Không biết

"Cái gì?" Diệp Hạo thấy trong đầu văn tự , trong lòng nhất thời kêu lên , luôn luôn không chỗ nào không biết Vạn Tượng lục soát khí vẫn còn có không biết đồ vật.

"Phía dưới còn có một quyển bí tịch , hẳn là một môn võ học chứ ?" Diệp Hạo đem Tử Linh Kinh cầm lên , sinh tử ấn ba chữ to trong mắt hắn lóe lên.

Danh xưng: Sinh tử ấn

Chờ cấp: Địa cấp võ học

Khác: Có thể phát triển hình võ học.

"Lại là một môn Địa cấp võ học." Bất quá so với trước đẳng cấp không biết mà nói , môn võ học này thật giống như lại không tính là cái gì.

Thực ra không phải vậy , Địa cấp võ học bình thường là Tiên Thiên Cảnh cường giả mới nắm giữ võ học , coi như Hậu Thiên Vũ Giả có thể tu luyện , cũng không cách nào phát huy trong đó uy lực. Cho dù như thế , Địa cấp võ học giá trị cũng không phải dùng kim tiền có thể cân nhắc.

Diệp Hạo đối với hắn mất tích của phụ thân cũng sinh ra vẻ nghi hoặc ,

Có thể có được Địa cấp võ học , hiển nhiên thân phận là không tầm thường, thực lực bản thân cũng hẳn không phải chuyện đùa. Hạng nhân vật này , như thế nào lại vô duyên vô cớ mất tích đây?

"Không đi suy nghĩ nhiều như vậy , hay là trước tu luyện Tử Linh Kinh." Diệp Hạo ngay tại trong mật thất ngồi xếp bằng , trong đầu xem Tử Linh Kinh , tiến hành tu luyện. Tu luyện công pháp dù sao không phải là giống như uống nước sôi đơn giản như vậy, Diệp Hạo nhìn một lần Tử Linh Kinh , mới phát hiện hắn nghĩ quá đơn giản.

Môn công pháp này thâm ảo trình độ cũng muốn vượt xa khỏi hắn hiểu , thậm chí , ngay cả nhập môn hắn cũng không thể làm được , đó cũng không phải nói hắn đần. Mà là môn công pháp này nhập môn yêu cầu hiểu kinh mạch huyệt khiếu quả thực quá rườm rà phức tạp , có chút ẩn núp kinh mạch là này là chủ nhân trước người không biết , mà Diệp Hạo đối với lần này càng là không biết gì cả.

Ngay tại Diệp Hạo vô kế khả thi lúc , trong đầu hắn lại nhiều làm ra một bộ thân thể con người kinh mạch huyệt khiếu đồ , hơn nữa , kinh văn cũng có chút ít biến hóa. Trước , bộ kinh văn này nhìn liền giống như Thiên Thư , tối tăm thâm ảo , rất nhiều nơi hắn căn bản là xem không hiểu. Mà lúc này tại hắn chỗ không hiểu nhiều hơn một ít chú thích , để cho hắn có thể đủ tùy tiện minh bạch.

"Chức năng này , có phải hay không quá mạnh mẽ nhiều chút." Diệp Hạo bình tĩnh lại tâm thần đến, chuyên tâm tu luyện Tử Linh Kinh , một buổi tối trôi qua , Diệp Hạo mở hai mắt ra , trong con ngươi một luồng nhỏ xíu ánh sáng màu tím chợt lóe rồi biến mất.

Trải qua cả đêm tu luyện , hắn cuối cùng là đem môn công pháp này tu luyện tới nhập môn , hơn nữa trong cơ thể hắn như sợi tóc như vậy nhỏ nội lực cũng to một vòng , hắn đối với cái này lần tu luyện vẫn là tương đối hài lòng.

Diệp Hạo đẩy cửa đá ra , hắn chuẩn bị đi ra ngoài buông lỏng một chút , khắp nơi đi dạo một chút. Đột nhiên , hắn ngẩng đầu lên , nhìn vội vội vàng vàng hướng hắn chạy tới Cảnh Đông , sáng sớm , sẽ có chuyện gì đây?

"Thiếu gia , Thành chủ đại nhân tới thăm."

"Thành Chủ , hắn người ở nơi nào?" Diệp Hạo hỏi.

"Ta chiêu đãi hắn ở phòng chính uống trà đây." Cảnh Đông vội vàng nói.

"Chúng ta đi qua." Diệp Hạo nói xong trước một bước chạy tới , đối với cái này vị làm không che mặt Thành Chủ , Diệp Hạo là không biết đối phương tới để làm gì ý , hắn chỉ biết là một cái đạo lý , binh đến tướng đỡ, nước đến đất cản.

"Diệp hiền chất , ngươi cuối cùng đến, nhưng là để cho ta đợi lâu." Trong chính sảnh ngồi một vị uy phong lẫm lẫm , gương mặt kiên nghị người đàn ông trung niên , từ hắn trên khuôn mặt mơ hồ có thể thấy tang thương cảm giác , đây là một cái có chuyện xưa người a , Diệp Hạo đoán được.

"Để cho Thành Chủ chờ lâu , thật là xin lỗi." Diệp Hạo mang theo áy náy nói.

"Đã nói bao nhiêu lần rồi , cho ngươi gọi ta là Vân thúc liền có thể , nhớ năm đó ta với ngươi cha xưng huynh gọi đệ , ai..." Vân Vô Nhai vừa nhắc tới phụ thân của Diệp Hạo , trong thần sắc liền nhiều một phần sầu khổ.

" Ừ, Vân thúc , Cha ta rốt cuộc là thế nào mất tích , ngay cả ngươi cũng không biết sao?" Diệp Hạo cũng sẽ không khách khí nữa , gọi vị thành chủ này Vi thúc chú , đối phương vẻ mặt không giống làm giả , xem ra cùng phụ thân hắn thật có không cạn giao tình.

"Chuyện này ta cũng không phải rất rõ , chỉ biết là phụ thân ngươi năm đó là đang ở Lạc Hà thành phụ cận mất tích , ta khuyên ngươi cũng không cần hỏi nhiều." Vân Vô Nhai tựa hồ không muốn nói tới Diệp Hạo phụ thân sự tình , hay hoặc là hắn thật không biết.

"Không biết Vân thúc lần này tới là?" Nếu Vân Vô Nhai không muốn nhắc lên , Diệp Hạo cũng liền không hỏi thêm nữa.

"Nghe nói tu vi của ngươi đột phá đến Hậu thiên Tứ trọng , đây là chuyện tốt , bất quá ngươi cũng phải cẩn thận người của Triệu gia , bọn họ mặc dù sẽ không quang minh chính đại động thủ , nhưng là , khó mà nói sẽ trong tối hạ sát thủ." Vân Vô Nhai nhắc nhở.

"Đa tạ Vân thúc nhắc nhở , ta sẽ cẩn thận nhiều hơn." Diệp Hạo trịnh trọng gật đầu.

Diệp Hạo đột nhiên nghĩ đến cái gì , ánh mắt tập trung ở Vân Vô Nhai trên người.

Nhân vật: Vân Vô Nhai

Chủng tộc: Nhân Tộc

Tính cách: Làm người chính trực

Cảnh giới: Hậu thiên Cửu Trọng

Võ học: Nhân cấp thân pháp võ học —— Mê Tung Bộ , thân pháp quỷ dị tà mị , mê muội mắt thường , làm cho không người nào có thể phân biệt bóng người. Địa cấp võ học —— Vô Ảnh thương pháp , tu luyện đến đại thành , huyễn hóa ra vô số Thương Ảnh , tổn thương người ở vô hình.

Thiên phú: Trung đẳng

Khác: Lưu Vân thành Thành Chủ , giỏi thương pháp.

Vân Vô Nhai lại là Hậu thiên Cửu Trọng cao thủ , bực này tồn tại , cơ hồ trong một chiêu liền có thể mang đi Diệp Hạo tánh mạng. Đây là Diệp Hạo gặp phải thứ nhất Hậu thiên cửu trọng thiên cao thủ , đối phương ở trước mặt hắn tận lực thu liễm khí tức , cho tới hắn căn bản không cảm ứng được chân thực tu vi.

Suy nghĩ kỹ một chút , đảo cũng bình thường , thân là Nhất thành chi chủ , nếu như tu vi yếu , làm sao có năng lực quản lý thành trì.

"Khoảng thời gian này ngươi tốt nhất không nên ra khỏi thành." Vân Vô Nhai hơi có thâm ý nói.

Diệp Hạo lập tức minh bạch ý của đối phương , nếu như hắn ở ngoài thành xảy ra ngoài ý muốn , liền có thể nói thành là chết tại Yêu Thú trong tay. Vậy thì là chân chính "Ngoài ý muốn", dù sao Vân Vô Nhai cũng chỉ có thể ở trong thành bảo vệ Diệp Hạo , đến bên ngoài thành , cho dù hắn thân là Thành Chủ , cũng là ngoài tầm tay với.

"Ta trong thời gian ngắn sẽ không ra thành." Diệp Hạo gật đầu đáp ứng.

"Ta đây cứ yên tâm , ngươi ngay tại nhà cực kỳ tu luyện , ta tin tưởng ngươi có cùng cha ngươi vậy thiên phú võ học." Vân Vô Nhai cười nói.

...

Diệp Hạo nhìn Vân Vô Nhai bóng lưng , lâm vào ngắn ngủi trầm tư. Chính sở vị cùng văn phú võ , muốn muốn mau sớm tăng thực lực lên , kia liền phải có đủ tiền tài sản , mà những tài phú này muốn từ đâu tới đây? Trước hắn săn giết Yêu Thú có được hiển nhiên là không đủ , Diệp Hạo đem Cảnh Đông gọi qua , hắn chuẩn bị trọng tân khai trương Vạn Tượng Các.

"Thiếu gia , ngươi là nói muốn trọng tân khai trương?" Cảnh Đông khuôn mặt kinh dị , bọn họ Vạn Tượng Các cũng chỉ còn lại có ba người , nếu là kinh doanh Khác làm ăn ngược lại cũng dễ nói , nhưng là này gom tình báo chuyện , rất rõ ràng là muốn dựa vào rất nhiều người mới có thể hoàn thành.

"Ngươi đi trong thành mỗi cái tửu lầu dán lên thông báo , về phần nội dung..." Diệp Hạo hơi trầm ngâm , hắn lấy ra giấy và bút mực , rất nhanh thì viết một tấm thông báo đi ra.

"Còn dư lại liền giao cho ngươi." Diệp Hạo làm lên vung tay chưởng quỹ , cũng không lo Cảnh Đông khuôn mặt vẻ kinh ngạc.

Trước khi đi , Diệp Hạo không có quên cho Cảnh Đông một túi nguyên khí thạch , có tiền mua tiên cũng được đạo lý này ở nơi nào đều là đi thông.

Diệp Hạo khắp nơi cuồng đi dạo , cũng không có bao nhiêu hứng thú , trở về đến trong mật thất , "Tiếp đó, chính là tu luyện Sinh tử ấn." Diệp Hạo đáy lòng xông ra mong đợi tâm tình , Thiên Lý Truy Tung cửa kia Địa cấp võ học đã để cho hắn được ích lợi không nhỏ , không biết cửa này Địa cấp võ học lại có chỗ kinh người gì , hắn rất là mong đợi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Sinh Tử Ấn mới thành lập

Chương 9: Sinh Tử Ấn mới thành lập

Tu luyện Sinh Tử Ấn chia làm hai bước , bước đầu tiên là ngưng tụ Sinh chi dấu ấn , bước thứ hai chính là ngưng tụ Tử chi dấu ấn , lưỡng đạo ấn quyết hợp hai thành một , thành Sinh Tử Ấn.

Diệp Hạo lúc này muốn làm chính là trước ngưng tụ ra Sinh chi dấu ấn đến, về phần Tử chi dấu ấn yêu cầu hấp thu thật nhiều tử khí mới có thể ngưng luyện ra , hắn lúc này không có đầy đủ điều kiện , còn không cách nào ngưng luyện. Hơn nữa , ngưng luyện Tử chi dấu ấn yêu cầu tự thân khí lực khí huyết đủ cường đại , mới có thể thừa tái thật nhiều tử khí , nếu không căn bản là không có cách thành công.

Tương đối mà nói , ngưng luyện Sinh chi dấu ấn liền đơn giản hơn một ít , nếu muốn ở trong cơ thể ngưng tụ ra một đạo Sinh chi dấu ấn , thì nhất định phải lấy Sinh Tử Ấn môn võ học này tới hấp thu khí huyết trúng sinh cơ , mới có thể có thành. Hắn tinh tế tính toán cửa này ấn quyết ảo diệu , tâm thần chìm vào trong đó.

Hậu thiên Tứ trọng võ giả khí huyết bừng bừng , yêu ma tà mị không dám cận kề thân , mà lúc này , Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được suy yếu đi xuống. Khí huyết cường đại là bách bệnh bất xâm , một loại Hậu thiên Tứ trọng võ giả trừ phi là bị thương , nếu không rất ít sẽ xuất hiện thể chất suy nhược tình huống.

Mà giờ khắc này Diệp Hạo tình huống lại hoàn toàn bất đồng , hắn vốn là thân thể cường tráng chính đang nhanh chóng khô đét đi xuống , trong khoảnh khắc , hắn thì trở thành da bọc xương , nhìn qua gầy trơ cả xương.

Cho người ấn tượng đầu tiên chính là suy yếu , thể nhược nhiều bệnh , ở Diệp Hạo trong đan điền lơ lững một quả thần bí khó lường Sinh chi dấu ấn. Này dấu ấn tấc hơn lớn nhỏ , từng luồng ánh sáng màu trắng lưu chuyển , trong cơ thể hắn tu luyện ra nội lực lúc này cũng nhảy cẫng hoan hô vậy vây quanh Sinh chi dấu ấn vận chuyển.

Diệp Hạo hài lòng gật đầu , hắn chuẩn bị đứng lên , lại cảm thấy một cổ cảm giác suy yếu , "Đây là , chuyện gì xảy ra?" Diệp Hạo nâng lên cánh tay , nhìn kia bàn tay khô gầy , không thể tin được này là của mình tay.

"Khí huyết thật không ngờ thiếu hụt , hắn là lần đầu tiên tu luyện Sinh Tử Ấn hao phí sinh cơ quá nhiều." Diệp Hạo có thể rõ ràng cảm giác một trận cảm giác đói bụng từ hắn bụng truyền tới.

Hắn lúc này cũng không để ý tu luyện , dưới mắt bộ dáng như vậy căn bản là người không nhận ra , Diệp Hạo thận trọng rời đi Vạn Tượng Các.

Phong Mãn Lâu , Lưu Vân Thành là số không nhiều thượng đẳng tửu lầu , ra vào nơi này đều là Hậu thiên vũ giả , một loại rất ít có người bình thường sẽ tới nơi này uống rượu ăn cơm. Bởi vì nơi này thức ăn cũng không phải tầm thường nguyên liệu nấu ăn làm , mà là dùng Yêu Thú máu thịt làm thành , có thể nói là mùi ngon , càng có thể xúc tiến tu vi , tăng cường khí huyết.

Như thế thượng đẳng mỹ vị món ngon , giá tiền tự thì sẽ không tiện nghi. Diệp Hạo lúc này ngồi ở tửu lầu xó xỉnh nơi , tiểu nhị liền đứng ở hắn bên cạnh."Các ngươi nơi này có thể có yêu thú cấp hai máu thịt?" Diệp Hạo quét mắt thực đơn , chỉ thấy phía trên tất cả đều là lấy cấp một Yêu Thú làm nguyên liệu nấu ăn thức ăn.

"Bổn điếm tự nhiên là có , chỉ bất quá..." Tiểu nhị lời còn chưa nói hết , Diệp Hạo liền lấy ra một túi nguyên khí thạch để lên bàn.

Tiểu nhị nhất thời vui vẻ ra mặt , "Không biết khách quan muốn loại nào yêu thú máu thịt?"

"Chỉ cần là yêu thú cấp hai đều có thể , lên cho ta một bàn." Diệp Hạo lúc này đói vô cùng , đâu còn quản là yêu thú gì , chỉ cần yêu thú cấp hai , là có thể bổ sung hắn thiếu hụt khí huyết.

"Được rồi , xin khách quan chờ một chút."

Không hổ là Lưu Vân thành số một số hai tửu lầu , chỉ bằng vào này mang thức ăn lên tốc độ sẽ không nói , Diệp Hạo không chờ bao lâu , hắn thức ăn liền lên tới.

Diệp Hạo nhất thời tới thèm ăn , lang thôn hổ yết vậy ăn , trong cơ thể hắn thiếu hụt khí huyết cũng dần dần khôi phục không ít.

Lúc này từ bên ngoài đi vào ba cái võ giả , bọn họ cúi đầu ủ rủ đi tới Diệp Hạo bên cạnh bàn ngồi xuống tới.

"Thật là xui , chúng ta tân tân khổ khổ chờ lâu như vậy , lại để cho người của Triệu gia cướp đi."

"Không có cách nào Triệu gia nhưng là Hậu thiên Cửu Trọng cường giả trấn giữ , chẳng lẽ chúng ta còn có thể đoạt lại." Một người khác giống vậy phẫn uất không dứt.

"Ngưng Khí Thảo mặc dù khó tìm , nhưng có lẽ chúng ta còn có một cái đường có thể đi." Trong ba người một vị so với hoi trầm ổn nam tử mở miệng nói.

"Đại ca , bây giờ còn có thể có biện pháp gì?"

"Các ngươi nhìn bên cạnh vách tường." Trầm ổn lão đại mắt không chớp nhìn chằm chằm tửu lầu trên vách tường một trang giấy.

"Đây là , Vạn Tượng Các dán ra đến, bọn họ biết Ngưng Khí Thảo vị trí cụ thể , thậm chí còn có những linh thảo khác , yêu thú tin tức đều có , điều này sao có thể?" Người kia khuôn mặt khiếp sợ , căn bản không tin tưởng nội dung phía trên.

"Hắc hắc , này có thể không nhất định , phải biết Vạn Tượng Các Các Chủ mấy ngày trước đây đi một chuyến Thương Mãng Sơn Mạch , trở lại cũng đã là Hậu thiên Tứ trọng." Chính ở bên cạnh thu thập bàn ăn tiểu nhị nghe được nói chuyện của bọn họ nhất thời hứng thú.

"Ồ? Vẫn còn có chuyện này?" Người cầm đầu kia nhãn quang sáng lên , bọn họ trước một mực ở tại Thương Mãng Sơn Mạch , đối với trước trong thành phát sinh một đại sự ngược lại không biết.

"Cũng không phải sao , nghe nói hắn còn nghĩ Triệu gia vị kia con nhà giàu cho phế." Tiểu nhị thoáng cái tới tinh thần , giống như máy hát , mở ra liền đóng không được.

Diệp Hạo ở bên cạnh nhìn một màn này , ngược lại có chút dở khóc dở cười , không nghĩ tới chuyện này lại huyên náo cả thành đều biết dáng vẻ.

Bất quá , như vậy thứ nhất đối với hắn tuyên truyền Vạn Tượng Các ngược lại cũng có lợi , hắn có thể nhìn ra bên cạnh huynh đệ ba người đều bị tiểu nhị nói động tâm không dứt.

Diệp Hạo gió cuốn mây tan như vậy đêm đầy bàn thịt ăn xong , hắn cảm giác bụng vẫn không có lấp đầy , liền kêu tới tiểu nhị , lại điểm một bàn giống nhau thức ăn. Tiểu nhị trong lòng kinh dị , hắn ngày thường cũng gặp qua không ít có thể ăn võ giả , bất quá những thứ kia đều là thân thể cường tráng đại hán , nơi nào giống như vị này , thân thể gầy yếu , ngược lại như vậy có thể ăn , trong lòng tấc tắc kêu kỳ lạ.

Đem bàn thứ hai thịt ăn xong , Diệp Hạo liền cảm giác không nữa đói bụng , từ ở bề ngoài nhìn , hắn cũng khôi phục bình thường. Bất quá , chỉ có hắn tự mình biết , những thứ này chẳng qua là hiện tượng bề ngoài , trong cơ thể hắn khí lực vốn là có một ngàn bốn , trước ngưng tụ Sinh chi dấu ấn lúc hấp thu không ít , cho tới hắn bây giờ chỉ còn lại một ngàn cân khí lực , đây không phải là trong thời gian ngắn có thể bù lại.

...

Sáng sớm hôm sau , Diệp Hạo trong tay nguyên khí thạch , hấp thu bên trong nguyên khí , đề cao nội lực tu vi , hắn phát hiện Tử Linh Kinh hấp thu nguyên khí tốc độ phi khoái , tu vi của hắn tăng lên Tự Nhiên cũng mau , bất quá theo tới chính là tiêu hao cũng tương đối lớn.

Hậu thiên Tứ trọng võ giả còn không cách nào trực tiếp từ thiên địa bên trong hấp thu nguyên khí , vì vậy chỉ có thể dùng từ nguyên khí trong đá hút lấy , có chút trân quý trong linh dược cũng ẩn chứa có đậm đà nguyên khí. Diệp Hạo một buổi tối ước chừng dùng mười miếng nguyên khí thạch , đây đã là tương đối xa xỉ , tầm thường Hậu thiên Tứ Trọng Thiên võ giả một buổi tối nhiều lắm là cũng liền tiêu hao một lượng mai đã đủ.

"Thiếu tiền a." Diệp Hạo cảm khái , hắn lúc này cũng minh bạch tại sao thường thường chỉ có những đại gia tộc kia cùng tông phái thế lực mới có thể bồi dưỡng được đủ loại thiên tài , tài nguyên trong tu luyện chiếm cứ cực kỳ trọng yếu địa vị.

Ngủ gật tới thì có gối , Diệp Hạo vừa nghĩ tới thiếu tiền , đã có người đưa tới cửa. Cảnh Đông nói cho hắn biết có ba cái võ giả đến cửa , muốn cầu mua Ngưng Khí Thảo tin tức.

Diệp Hạo vừa nghe đến là ba cái võ giả , cũng cảm giác hắn là ngày hôm qua ở tửu lầu gặp phải kia ba vị. Hắn ngày hôm qua rút ra một ít bận rộn thời gian , đem Thương Mãng Sơn Mạch vòng ngoài rất nhiều trân quý linh thảo vị trí cụ thể cũng phân biệt vẽ ra đến, trên căn bản là một gốc linh thảo một tấm bản vẽ.

"Ngươi nơi này coi là thật có Ngưng Khí Thảo tin tức?" Trong ba người một người vóc dáng gầy gò nam tử có chút không quá tin tưởng hỏi.

"Các ngươi nếu đi tới nơi này , liền chứng minh ta vẫn tin tưởng , này cuộc làm ăn đầu tiên ta liền cho các ngươi bớt hai chục phần trăm." Diệp Hạo nhìn đến ba người bọn họ nói.

"Không biết này bớt hai chục phần trăm là bao nhiêu?" Trong ba người người cầm đầu kia hỏi.

"Không nhiều không nhiều , một trăm nguyên khí thạch." Diệp Hạo nhàn nhạt mở miệng.

"Cái gì , ngươi tại sao không đi cướp?"

"Đại ca , tin tức này chúng ta không muốn , chúng ta lúc này đi thôi."

" Được, một trăm nguyên khí thạch , nhưng là ngươi phải bảo đảm tin tức tuyệt đối là thật." Trong ba người người cầm đầu cắn răng một cái , xuất ra một trăm đồng khí thạch giao cho Diệp Hạo trong tay.

"Đại ca , ngươi điên , đây chính là một trăm nguyên khí thạch a."

"Đúng vậy , không thể để cho hắn chiếm lớn như vậy tiện nghi "

"Các ngươi không cần nói nhiều , ta tâm ý đã quyết." Người cầm đầu kia sắc mặt kiên định , không có cần càng đổi chủ ý ý nghĩ.

"Ta tin tưởng các ngươi sẽ không hối hận." Diệp Hạo vừa nói lấy ra một tờ đã sớm vẽ xong bản vẽ giao cho trên tay bọn họ.

...

Vương gia phủ đệ , trong sảnh , một cái lưng hùng vai gấu người đàn ông trung niên ngồi ở trên ghế thưởng thức trà , theo miệng hỏi "Tin tức chắc chắn sao?"

"Căn cứ bước đầu suy đoán , công tử hắn là bị Diệp Hạo giết hại." Trước mặt hắn quỳ một cái Hắc Bào nam tử , cung kính nói.

"Diệp Hạo , thật là thật là to gan , Lệ nhi tại Vương gia không được coi trọng , nhưng bất kể nói thế nào đều là Vương gia , Diệp Hạo người này ỷ có Phủ Thành Chủ che chở , thật là vô pháp vô thiên , Triệu gia không dám động thủ , không có nghĩa là vua ta nhà cũng không dám xuất thủ , ngươi đi đem Ảnh Nguyệt gọi tới." Lưng hùng vai gấu nam tử trong mắt vẻ sát cơ thoáng hiện.

sách mới cần muốn mọi người thương yêu , xuất ra các ngươi nhóm nhóm hướng ta đập tới đi. .

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Nguyệt dạ tập sát

Chương 10: Nguyệt dạ tập sát

Đêm , mông lung ánh trăng rơi vãi ở trên mặt đất , giống như trên mặt đất cửa hàng một tầng mong mỏng ngọc y.

Vạn Tượng Các , một vệt bóng đen lặng yên không tiếng động lẻn vào đến, bóng đen này nhẹ bỗng rơi vào trong sân , trong lúc đi giống như quỷ mỵ. Bước chân nhẹ nhàng điểm một cái liền bay ra mấy bước , rơi trên mặt đất không phát ra chút thanh âm nào.

Diệp Hạo lúc này trong mật thất tu luyện , đột nhiên , hắn cảm thấy trong cơ thể Sinh chi dấu ấn một trận xao động , nội tâm của hắn mơ hồ có loại cảm giác bất an. Hắn ở bên trong mật thất khắp nơi nhìn , chẳng có cái gì cả thấy.

"Có phải hay không ta đa nghi?" Diệp Hạo ở trong lòng nghĩ đến , không có phát hiện dị thường , trong lòng của hắn cũng liền buông lỏng đứng lên , ngay

tại hắn thư giản trong nháy mắt , trong đêm tối đột nhiên hiện lên một chút hàn mang , ở trong mắt Diệp Hạo vô hạn phóng đại.

Diệp Hạo không kịp suy nghĩ nhiều , thân thể hướng về sau nhẹ nhàng tung bay , hắn ngồi dưới đất , thi triển kỳ Tật Phong Bộ tới cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng. Lúc này Diệp Hạo cũng thấy rõ cảnh tượng trước mắt , đó là một thanh sắc bén chủy thủ , về phần chủy thủ chủ nhân , lại chỉ có thể miễn cưỡng thấy một cái bóng đen.

Gào thét chói tai tiếng vang lên , chủy thủ phá vỡ không khí , lấy một cái quỷ dị góc độ đâm về phía Diệp Hạo. Người tới phảng phất là trong bóng tối đi ra sát thủ , từng chiêu trí mạng. Diệp Hạo sắc mặt hơi trầm xuống , một chưởng vỗ ra , hắn một chưởng này là hướng bóng đen đầu đi , hắn tin tưởng , đối phương nhất định sẽ có chỗ cố kỵ , mà thay đổi chiêu thức.

"Làm sao biết?" Đối phương lại là đối với hắn một chưởng này thì làm như không thấy , không có cần thay đổi chiêu thức ý đồ , mắt thấy đối phương chủy thủ liền muốn đâm vào Diệp Hạo mi tâm của. Diệp Hạo đột nhiên biến chưởng thành trảo , thoáng cái đem đối phương cầm đao cánh tay tóm chặt lấy.

Bất quá làm hắn ngạc nhiên là , đối phương chủy thủ trong tay lại rời khỏi tay , thoáng cái hướng hắn đâm tới. Diệp Hạo cắn răng một cái , đột nhiên nâng tay trái lên , đem chủy thủ nắm trong tay.

Xích!

Chủy thủ vô cùng sắc bén , thoáng cái mái chèo hạo tay của phá vỡ , nhất thời máu tươi chảy ròng.

"Ngươi rốt cuộc là ai , là Triệu gia phái ngươi tới giết ta?" Diệp Hạo thừa cơ hội này , thân thể thối lui đến mấy bước ra.

Nhân vật: Ảnh Nguyệt

Chủng tộc: Nhân Tộc

Tính cách: Không biết

Cảnh giới: Hậu thiên Ngũ Trọng

Võ học: Nhân cấp võ học —— Ảnh Nguyệt Quyết , thân hình dung vào hắc ám , uyển như quỷ mỵ , khiến người ta khó mà phòng bị , giết người trong vô hình.

Thiên phú: Trung đẳng

Khác: Lưu Vân Thành Vương gia người , giỏi ám sát , thường thường theo đuổi nhất kích tất sát.

Ảnh Nguyệt không nói gì ,

Trước là nhất kích tất sát , nàng tận lực ẩn giấu tu vi , là vì lấy được hiệu quả. Mắt thấy không cách nào một đòn trí mạng , nàng liền không tiếp tục ẩn giấu , Hậu thiên Ngũ Trọng khí thế nhất thời bùng nổ , chỉ từ trong cảnh giới mà nói , đối phương đủ để nghiền ép Diệp Hạo.

Bất quá chênh lệch cũng không có lớn đến làm người tuyệt vọng mức độ , Diệp Hạo trong mắt hừng hực chiến ý thiêu đốt , trong cơ thể hắn Sinh chi dấu ấn ầm ầm bùng nổ , hóa thành vô cùng khí huyết lực tràn vào quanh người hắn. Này một thoáng , Diệp Hạo khí huyết khí lực phảng phất mãi mãi không kết thúc leo lên , còn như núi lửa phun trào , Sinh Tử Ấn vào thời khắc này sơ hiện cao ngất.

Diệp Hạo một chưởng đánh ra , một chưởng này nhìn qua bình thản không có gì lạ , Ảnh Nguyệt nhưng cũng không dám khinh thường , nàng cảm nhận được sinh mạng uy hiếp. Nàng nhiều năm qua ở trên mũi đao đi , đối với loại cảm ứng này bén nhạy tới cực điểm.

Bất quá nàng cũng cũng không lui lại , mà là đưa ra thon dài ngón tay nhỏ nhắn , ác liệt chỉ phong đâm về phía Diệp Hạo mi tâm , bất cứ lúc nào , nàng đều là nghĩ đến như thế nào một đòn trí mạng.

"Hừ, còn đến chiêu này." Diệp Hạo lạnh rên một tiếng , không để ý đến nàng chỉ một cái , mà là tiên phát chế nhân , một chưởng vỗ ở ngực đối phương.

Ầm!

Ảnh Nguyệt cuối cùng bị hắn một chưởng bức lui , Diệp Hạo mơ hồ cảm giác có điểm không đúng , mi tâm của hắn có giọt máu rơi , đối phương chỉ một cái cũng phá vỡ mi tâm của hắn.

Đối phương phát ra một đạo tiếng kêu rên , tiếp tục hướng Diệp Hạo đánh tới. Lần này đối phương tay hất một cái , một cây tản ra khí lạnh Ngân châm rời khỏi tay.

Diệp Hạo tung người một cái , tránh thoát đi , hắn cảm ứng được trong cơ thể đang ở suy giảm khí huyết lực , quyết định đánh nhanh thắng nhanh. Ảnh Nguyệt là một vị phi thường khó dây dưa đối phương , nàng bóng người quỷ mị , Diệp Hạo chiêu số thường thường còn chưa xuống đến trên người , liền bị đối phương tránh thoát đi , giống như trước thời hạn biết Diệp Hạo ra chiêu như thế.

"Có ý tứ." Diệp Hạo lần nữa một chưởng đánh ra , mà vị trí giống vậy là bộ ngực của đối phương.

"Hừ." Ảnh Nguyệt cùng Diệp Hạo giao thủ tới nay lần đầu tiên phát ra âm thanh , cái chữ này Diệp Hạo nghe vào trong tai cảm giác có chút lạnh giá , hắn cũng không suy nghĩ nhiều như vậy , ở liền muốn chụp tới đối phương trong khoảnh khắc , hắn biến hóa bàn tay là bắt , thoáng cái đem đối phương áo quần xé một khối kế , một quyển màu đen sách vở từ nơi ngực rơi xuống.

Diệp Hạo tay mắt lanh lẹ , thoáng cái đem cái này bản thư tịch tiếp lấy , hắn lần đầu tiên xuất thủ đánh ở ngực đối phương lúc cũng cảm giác dị thường , sau đó cẩn thận suy nghĩ lại một chút. Đã cảm thấy có thể là một quyển sách dấu ở trong ngực , vì vậy thì có hắn bây giờ cử động này.

Hắn bất chấp đi liếc mắt nhìn sách nội dung tựu vội vàng thu nhập trong nhẫn trữ vật , bất quá hắn lúc này tựa hồ đem đối phương chọc giận. Ảnh Nguyệt công kích trở nên bén nhọn hơn đứng lên , Diệp Hạo thoáng cái nhấc lên toàn thân khí lực , lần nữa đem Ảnh Nguyệt đánh vỡ , sau đó , hắn một cái bước nhanh , thoát ra mật thất , đi ra bên ngoài , tung người nhảy một cái , bước lên đối diện trên nóc nhà.

Ảnh Nguyệt trước tiên liền đuổi theo ra đến, nàng đang chuẩn bị tiếp tục truy kích Diệp Hạo , đột nhiên , một đạo như sao rơi mũi tên ánh sáng xẹt qua chân trời , trong khoảnh khắc sẽ đến trước người của nàng.

Đối với nàng loại này sát thủ mà nói , đối với nguy hiểm cảm giác là cực kỳ nhạy cảm , nửa người dưới của nàng không nhúc nhích , hơn nửa nhẹ nhàng linh động , thân thể lấy một cái quỷ dị góc độ cong , tránh thoát một kích trí mạng này.

Diệp Hạo tiếp tục bắn ra một mũi tên , đối phương có thể tránh thoát hắn một mũi tên , cũng không có nghĩa là có thể tránh thoát mủi tên thứ hai. Lần này hắn không có hướng về chỗ yếu của đối phương công kích , hắn có chút minh bạch , loại này sát thủ đối với sát ý hơi nhạy cảm , cho nên , hắn lần này không có lựa chọn chỗ trí mạng.

Hô!

Tiếng rít vang dội , hóa thành một vệt sáng , lần này mũi tên không có lại thất thủ lần nữa , Ảnh Nguyệt bắp đùi vị trí bị hắn một mủi tên này đánh trúng. Ảnh Nguyệt màu đen dưới khăn che mặt gương mặt của nhất thời hoàn toàn trắng bệch , "Có độc." Đây là trong lòng nàng phản ứng đầu tiên.

Nàng có thể cảm ứng rõ ràng đến thể lực đang nhanh chóng trôi qua , nàng không do dự , mặt không đổi sắc đem mủi tên rút ra , liền vội vàng một cái tung người , chạy ra khỏi Vạn Tượng Các. Diệp Hạo cười lạnh một tiếng , đang chuẩn bị đuổi theo , lại đột nhiên rên lên một tiếng , hắn phun ra một ngụm tiên huyết , cả người một trận cảm giác vô lực truyền tới.

Ầm!

Diệp Hạo không có nói buông xuống , thoáng cái từ trên nóc nhà rớt xuống.

" Anh, ngươi thế nào thành như vậy?" Diệp Tử Tịch nghe được thanh âm liền vội vàng liền từ trong phòng đi ra , thấy nàng Ca, thương thế thảm trọng dáng vẻ , mặt đầy ân cần hỏi.

"Thiếu gia , ngươi không sao chớ?" Cảnh Đông lúc này cũng chạy tới.

"Ta không sao , Cảnh Đông , ngươi đi Phong Mãn Lâu mua nhiều chút yêu thú cấp hai thịt trở lại." Diệp Hạo nói xong xuất ra một ít nguyên khí thạch giao cho Cảnh Đông.

Cảnh Đông gật đầu , vội vã chạy tới Phong Mãn Lâu , " Anh, mới vừa rồi rốt cuộc phát sinh cái gì?" Diệp Tử Tịch đỡ Diệp Hạo ngồi dậy.

"Có phải hay không người của Triệu gia?" Tiểu nha đầu trước tiên liền nghĩ đến Triệu gia trên người , dù sao ở nàng ánh giống bên trong , bọn họ cũng chỉ được tội quá Triệu gia.

"Không phải là , chuyện này ngươi liền không cần lo lắng , ta sẽ giải quyết." Diệp Hạo uể oải nói.

"Đều được như vậy còn cậy mạnh." Diệp Tử Tịch dậm chân một cái , đối với nàng người huynh trưởng này thật là phục , nàng lại đi thuốc Các cầm thuốc chữa thương canh đến cho Diệp Hạo uống , mặc dù hiệu quả không hiện đến , nhưng là liêu thắng vu vô.

Ảnh Nguyệt một đường bay nhanh , bằng vào ngoan cường nghị lực , giữ vững không để cho mình đã hôn mê , nếu là ở nửa đường bất tỉnh đi , kia trên căn bản thì đồng nghĩa với không cứu.

Lúc này để lại cho thời gian của nàng cũng không đủ chạy về Vương gia , huống chi , coi như trở lại Vương gia , lấy Vương gia vị kia đạm bạc tính cách , cũng không thấy sẽ cứu nàng.

Nàng đi tới một cái vắng vẻ ngõ hẻm , lôi kéo mệt mỏi thân thể đi tới một cái cũ nát bên trong viện , nàng gõ gõ cũ nát cửa gỗ.

"Ai?" Bên trong nhà truyền tới câu hỏi.

" Anh, là ta." Ảnh Nguyệt nhu nhược nói.

"Tiểu Nguyệt , ngươi trúng độc?" Gỗ cửa bị mở ra , một người thư sinh bộ dáng thiếu niên đi ra , hắn liền tranh thủ Ảnh Nguyệt đỡ đến bên trong nhà.

"Lại bên trong Lưu Ly Hoa độc , cũng còn khá chỗ này của ta có giải dược." Thư sinh bộ dáng thiếu niên đem Ảnh Nguyệt an trí ở trên giường , liền vội

vàng đi điều chế giải dược đi.

...

Ảnh Nguyệt dùng giải dược , sắc mặt muốn tốt hơn nhiều , thư sinh bộ dáng thiếu niên mở miệng hỏi: "Là ai đả thương ngươi , ta đi lấy mạng của hắn."

"Là Vạn Tượng Các Diệp Hạo , ta đi trước đâm bị thương hắn , vốn cho là có thể tùy tiện thuận lợi , nhưng không ngờ bị hắn gây thương tích." Ảnh Nguyệt có chút không cam lòng nói.

" Anh, không cần ngươi xuất thủ , chờ ta thương dưỡng hảo định muốn đích thân lấy đầu của hắn." Ảnh Nguyệt quật cường nói.

"Nói chuyện cũng tốt , đây cũng tính là đối với ngươi trui luyện , nếu có thể giết người này , ngươi Ám Sát Chi Đạo tất nhiên sẽ lần nữa tinh tiến không ít." Bộ dáng thiếu niên thư sinh gật đầu nói , hắn nói chuyện lúc trong mắt có một luồng yếu ớt sát ý hiện lên , rất nhanh thì ẩn giấu đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Khí huyết chuyên chở

Chương 11: Khí huyết chuyên chở

Cảnh Đông rất nhanh thì mang theo Yêu thú cấp hai thịt trở lại, Diệp Hạo lúc này đói bụng cùng lần đầu tu luyện sinh tử ấn lúc chênh lệch không bao nhiêu, nếu là không kịp thời bổ sung khí huyết, thương thế của hắn sẽ còn tăng thêm.

Diệp Hạo đem Cảnh Đông mang về Yêu Thú thịt ăn ngốn nghiến ăn sau, nhất thời cũng cảm giác khôi phục chút ít khí lực. Trước Sinh chi ấn ký trong ẩn chứa sinh cơ cho hắn, khiến cho khí huyết trong khoảnh khắc chợt tăng đến có thể so với Hậu Thiên ngũ trọng mức độ, trả giá cao có thể nói là tương đối lớn.

Trong cơ thể hắn Sinh chi dấu ấn nếu so với trước kia ước chừng nhỏ hơn một nửa, hơn nữa hắn khí huyết vẫn chưa có hoàn toàn bổ sung trở lại, liền xuất hiện lần nữa hao tổn tình huống. Đối với loại tình huống này Diệp Hạo cũng không có cách nào tạm thời chỉ có thể thông qua luyện hóa Yêu Thú trong máu thịt ẩn chứa khí huyết đến bổ sung.

Chờ hắn có đầy đủ Nguyên khí thạch, liền có thể mua một ít dược liệu quý giá đến bổ sung khí huyết, công hiệu quả có thể so với bây giờ mạnh hơn không ít.

Mấy ngày kế tiếp, Diệp Hạo buổi tối liền đang tu luyện nội lực, mà ban ngày có thời gian là sẽ đi Phong Mãn Lâu ăn một bữa, bổ sung hao tổn khí huyết. Hắn có lúc cũng sẽ mang theo muội muội cùng Cảnh Đông cùng đi, cho tới này mấy ngày kế tiếp, Trong điếm tiểu nhị cũng đối với Diệp Hạo hơi quen thuộc, chỉ cần hắn vừa qua đi, tiểu nhị liền vui vẻ ra mặt nghênh đón.

Lúc này Diệp Hạo một thân một mình ở trên đường phố đi dạo, hắn lần này đi ra chỉ có một mục đích, hắn chuẩn bị chế tạo một ít thượng hạng mũi tên. Lần trước đối phó Ảnh Nguyệt, hắn mũi tên thứ nhất không có thể đánh trúng Ảnh Nguyệt, cũng là bởi vì mũi tên chất lượng chưa khỏi hắn đích nguyên nhân.

Cho dù Lưu Tinh Cung có gấp đôi tốc độ đánh thêm được, cũng không làm nên chuyện gì. Như vậy có thể suy đoán, nếu là ngày sau gặp phải tu vi cao hơn võ giả lúc, tên của hắn có lẽ sẽ bị càng dễ dàng đích tránh thoát, hơn nữa còn có một chút, lấy Diệp Hạo trước mắt nhận thức đến xem, Hậu Thiên Cửu Trọng đích võ giả đã đem máu thịt trui luyện đến đến gần Nhân Cấp hạ phẩm binh khí mức độ.

Mà trong tay hắn mũi tên chỉ chẳng qua là thông thường mũi tên, đối với Hậu Thiên Cửu Trọng đích uy hiếp cũng không tính đại, vì vậy hắn dự định tìm một chỗ chế tạo một ít thượng đẳng mũi tên.

Keng! Keng!

Diệp Hạo đích phía trước truyền tới trận trận Thiết Khí gõ âm thanh, tiếng đánh nặng mà không loạn, có rất tốt cảm giác tiết tấu. Nhất thời hấp dẫn chú ý của hắn, Diệp Hạo đi tới, hắn thấy trong một lò rèn mặt một cái tuổi quá năm mươi lão người tay cầm thiết chùy, hô hấp bình thường gõ một thanh còn chưa thành hình Thiết Kiếm.

Lão nhân tinh thần phấn chấn, Diệp Hạo đi tới trước mặt hắn, cũng không có đưa tới chú ý của hắn. Diệp Hạo quan sát tỉ mỉ nhà này lò rèn, phát hiện cũng chỉ có lão giả này một người.

Diệp Hạo cũng không quấy rầy lão giả rèn sắt, hắn liền đứng ở nơi đó tĩnh yên tĩnh chờ, ông già tay nâng tay rơi, có tiết tấu gõ.

Ước chừng qua một khắc đồng hồ, ông già ngẩng đầu lên, mắt nhìn Diệp Hạo, "Có chuyện?" Hắn tích tự như kim, chỉ hỏi ra hai chữ lại tiếp tục gõ lên.

"Ta nghĩ rằng mời lão nhân gia giúp ta chế tạo một nhóm mũi tên." Diệp Hạo đối với lão giả có thể kéo dài nện lâu như vậy cũng là tương đối kinh ngạc, nếu là người bình thường còn không đã sớm mệt mỏi nằm xuống.

"Được rồi, được rồi, ngươi trước giúp lão đầu tử ta trui luyện một chút thanh kiếm này." Lão nhân nói xong cũng không lo Diệp Hạo có đồng ý hay không, liền đem thiết chùy trong tay đưa tới Diệp Hạo trước mặt.

Diệp Hạo đem thiết chùy nhận lấy, cánh tay hắn trầm xuống, thiếu chút nữa không có lấy ổn, "Ít nhất có ba trăm cân." Diệp Hạo đối với Thiết chùy sức nặng làm ra bước đầu tính toán.

Cái kết quả này nhất thời để cho trong lòng của hắn cả kinh, phải biết, cũng không phải là có bao nhiêu khí lực, là có thể tùy tiện huy động nặng bao nhiêu binh khí. Giống như Diệp Hạo lúc này khí lực là một ngàn cân, nhưng hắn nhiều lắm là chỉ có thể sử dụng nặng trăm cân đích binh khí, về phần nặng hơn một chút hắn dùng liền sẽ tương đối cố hết sức.

Diệp Hạo trên cánh tay từng cái gân xanh nhô ra, hắn cầm thiết chùy lên, đột nhiên dùng sức, hướng Thiết Kiếm chùy đi.

Keng!

Kim loại va chạm lúc, từ thiết chùy đăng lên tới một trận cảm giác tê dại, để cho cánh tay hắn tê dại.

Mấy chùy đi xuống, Diệp Hạo đích hô hấp liền có vẻ hơi rối loạn đứng lên, hắn trong lòng cảm giác nặng nề, tấm ảnh cái bộ dáng này đi xuống, hắn nhiều lắm là lại chùy bên trên mười mấy chùy sẽ tác dụng chậm chưa đủ, không cách nào tiếp tục tiếp.

Diệp Hạo đột nhiên hồi tưởng lại ông già trước gõ đích bộ dáng, đối phương thật giống như đem tiết tấu nắm chặt rất đúng chỗ. Hơn nữa, ông già mỗi cái động tác cũng rất tự nhiên hơn nữa ngắn gọn, không có động tác dư thừa.

Diệp Hạo thử điều chỉnh hô hấp, hắn để cho hô hấp đi theo thiết chùy tiết tấu, sau đó thông qua nữa hô hấp tới khống chế khí huyết, cuối cùng thông qua khí huyết lực tới nắm giữ thiết chùy. Từng bước một tiếp tục tiếp, cứ như vậy, hô hấp của hắn liền dần dần vững vàng đi xuống, hơn nữa, mỗi một chùy đi xuống hắn dần dần không nữa cảm giác có cảm giác tê dại truyền tới.

"Ta xem ngươi thiên phú tuyệt cao, không bằng cùng lão phu học rèn sắt như thế nào?" Lão người đi tới Diệp Hạo trước người, theo dõi hắn, trong con ngươi dâng lên ít có kinh ngạc.

"Ngươi nếu bái nhập lão phu môn hạ, ta đây độc môn đích rèn sắt kỹ xảo liền truyền thụ cho ngươi, ngươi thấy có được không?" Ông già rất sợ Diệp Hạo không đáp ứng, lại nói lên chỗ tốt tới cám dỗ hắn.

"Ta chí không ở chỗ này, lão nhân gia, hay lại là giúp ta chế tạo mũi tên đi." Diệp Hạo lắc đầu nói.

Ông già lâm vào ngắn ngủi trầm tư, sau đó, hắn mở miệng nói: "Như vậy, ngươi đến chỗ của ta giúp lão phu rèn sắt một tháng, ta cho ngươi chế tạo một nhóm thượng hạng mũi tên, như vậy ngươi có chịu không?"

" Được, ta đáp ứng ngươi." Diệp Hạo quả quyết đáp ứng, là có thể có được thượng hạng mũi tên, hắn cũng không ở ư thời gian một tháng này, huống chi, ở chỗ này rèn sắt tựa hồ cũng rất có thú.

"Ngươi kêu ta Tiền lão liền có thể, đến, ta tới biểu diễn cho ngươi một lần." Tiền lão kia gầy nhom trên gương mặt lộ ra ít có nụ cười.

Tiền lão nói xong cũng mái chèo hạo thiết chùy trong tay cầm trong tay, tiếp tục chùy đứng lên, Diệp Hạo rất khó tưởng tượng, như vậy một cái từ bên ngoài nhìn vào đi tuổi quá năm mươi lão nhân gia, năm nặng ba trăm cân đích thiết chùy, lại có thể dễ dàng theo ý muốn.

...

Diệp Hạo một mực đi theo Tiền lão rèn sắt đến chạng vạng, hắn trở về đến Vạn Tượng Các, hắn mới vừa trở lại một cái, Cảnh Đông thật hưng phấn tới nói cho hắn biết một cái tin tốt.

"Thiếu gia, trước ngươi bán ra tin tức ba người kia võ giả từ Thương Mãng Sơn Mạch bên trong thắng lợi trở về, hơn nữa ta còn nghe nói lão đại bọn họ đột phá đến Hậu Thiên Tứ Trọng, lúc này nói không chừng sẽ có nhiều người hơn tới hỏi dò tin tức." Cảnh Đông hưng phấn vừa nói.

"Đây đúng là chuyện tốt." Diệp Hạo gật đầu, trong lòng của hắn cũng cao hứng, đồng thời cũng cảm giác ba người kia võ giả vận khí đảo còn rất khá.

Diệp Hạo cho bọn hắn tấm bản đồ kia là nguy hiểm tính tương đối mà đi khá nhỏ một phần, coi như là nguy hiểm tính nhỏ nhất, cũng vẫn tồn tại nguy hiểm. Bọn họ có thể bình an trở về, vẫn tồn tại nhất định vận khí thành phần ở bên trong.

Diệp Hạo vốn cho là nói ít cũng phải chờ tới ngày mai mới sẽ có người nghe tin tới, không nghĩ tới hắn trở lại không bao lâu liền có võ giả đến cửa. Lần này tới người là yêu cầu một loại thuốc chữa thương cỏ tin tức, loại dược thảo này rất là trân quý, kỳ giá cả khó mà lường được.

Mặc dù loại dược thảo này hơi thưa thớt, bất quá Diệp Hạo hay là ở Thương Mãng Sơn Mạch bên trong thấy qua. Chỉ cần hắn dùng bản đồ thấy qua địa phương, đều có thể từ trong bản đồ kiểm tra đến, hắn cũng không có đòi hỏi nhiều, chẳng qua là muốn một trăm năm mươi Nguyên khí thạch.

Cái giá tiền này cũng coi như công đạo, về phần đối phương có bản lãnh hay không thuận lợi lấy được kia thuốc chữa thương thảo thì không phải là hắn thật sự vấn đề lo lắng.

Diệp Hạo đi tới mật thất, xuất ra lần trước tự Ảnh Nguyệt nơi đó có được bí tịch, quyển bí tịch này hắn từ tới tay tới nay, vẫn là lần đầu tiên lấy ra. Rất nhanh, hắn liền đem bí tịch sao chép đi xuống, hắn tĩnh tâm xuống tinh tế tính toán cửa này Nhân Cấp võ học.

Càng nhìn tiếp, hắn bây giờ kinh ngạc thì càng nồng nặc, nếu không phải quyển bí tịch này tồn ở một cái cực lớn thiếu sót, như vậy cơ hồ có thể so sánh với Địa cấp võ học.

"Dưới ánh trăng vô ảnh vô tung, che giấu thân hình." Những lời này là đối với Ảnh Nguyệt quyết giải thích, cũng nói môn võ học này lớn nhất thiếu sót ở nơi nào.

Nếu muốn đem Ảnh Nguyệt quyết che giấu thuật phát huy đến tốt nhất, thì nhất định phải là đang ở dưới ánh trăng thi triển, mới có thể đạt tới tốt nhất. Thậm chí ở đêm trăng tròn sử dụng được, lại có thể hoàn toàn che giấu bóng người, làm được chân chính vô ảnh vô tung, dung vào trong bóng tối, để cho người khó lòng phòng bị.

Môn võ học này phảng phất là vì thích khách lượng Thân làm theo yêu cầu một dạng bất quá, theo Diệp Hạo, đối với hắn đích chỗ dùng cũng cực lớn. Hắn thân kiêm Vạn Tượng bản đồ, chỉ cần đem bản đồ mở ra, căn bản không cần cố ý đi tìm, cũng biết mục tiêu ở nơi nào, sẽ cùng Ảnh Nguyệt Quyết phối hợp bên dưới, nếu là do hắn tới ám sát trong thành người nào đó, thậm chí có thể so với Ảnh Nguyệt tự mình xuất thủ còn thuận lợi hơn.

Nếu muốn lĩnh hội Ảnh Nguyệt Quyết, mấu chốt nhất chính là muốn minh bạch bóng người ảo diệu, Diệp Hạo cúi đầu xuống, theo dõi hắn dưới người bóng dáng, lúc này, một luồng ánh trăng rơi vào, Diệp Hạo đích thân hình dần dần dung nhập vào trong bóng tối, đến cuối cùng, cơ hồ không thấy được thân hình, chỉ có thể nhìn được cái bóng dưới đất tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chỉ điểm

Chương 12: Chỉ điểm

"Còn có thể tăng lên." Diệp Hạo thối lui ra che giấu trạng thái, hắn phát hiện mặc dù đem thân hình ẩn nặc, nhưng là khí tức còn không có thu liễm.

Lấy hắn loại trạng thái này, muốn là muốn đến gần một cái Hậu Thiên Tứ Trọng võ giả đều có chút khó khăn. Diệp Hạo lại tĩnh tâm xuống suy tư chốc lát, hắn lần nữa thi triển ra Ảnh Nguyệt Quyết, thân thể trốn ra mật thất.

Hậu viện truyền tới từng trận tiếng quát khẽ, Diệp Hạo nghe một chút, cũng biết là Cảnh Đông ở hậu viện luyện võ. Mấy ngày trước đây, Diệp Hạo đem Phách Sơn Chưởng truyền cho Cảnh Đông, hắn vẫn khắc khổ tu luyện môn võ học này.

Diệp Hạo yên tĩnh đi tới hậu viện, khô mục cây già trước mặt, một bóng người đang ở lần lượt xuất chưởng. Cảnh Đông mồ hôi đầm đìa, đề khí vận công, trong mắt của hắn phảng phất chỉ còn lại gốc cây này cây già.

"Hây A...!"

Một chưởng đánh vào khô mục trên cây, nhánh cây lay động, một mảnh khô héo lá cây rơi xuống."Vẫn là không được, tiếp tục như vậy lúc nào mới có thể giúp đến thiếu gia." Cảnh Đông không hài lòng một chưởng này hiệu quả.

"Tiếp tục."

Hắn lại không có phát hiện, khô mục dưới cây già, đứng một bóng người, chính là Diệp Hạo, nếu là hắn cẩn thận quan sát. Liền sẽ phát hiện ở cây có bóng tử bên cạnh có thể thấy một cái mơ hồ người bóng dáng.

Cảnh Đông tinh thần hiển nhiên toàn bộ cũng thả ở phương diện tu luyện mặt, cũng không có phát hiện có dị thường gì. Cảnh Đông lần nữa huơi ra một chưởng, tiếng gió rít gào đang lúc, thoáng cái liền phải rơi vào trên cây mặt.

Lại quỷ dị dừng lại, ở cách khô mục cây già còn có tấc hơn lúc, Cảnh Đông tay của bàn tay ngừng giữa không trung.

"Này, thiếu gia, ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Cảnh Đông ngẩng đầu lên, liền thấy Diệp Hạo đang ở trước người hắn, đưa ra một cái tay, đưa hắn một chưởng tiếp lấy.

Một màn này làm Cảnh Đông kinh dị vạn phần, hắn mặc dù một mực ở tu luyện Phách Sơn Chưởng, nhưng là sự chú ý cũng một mực ở phía trước. Diệp Hạo đột nhiên xuất hiện ở dưới tàng cây, này hắn thấy chính là xuất quỷ nhập thần.

"Cây là chết, người là sống, ngươi cùng người khác lúc giao thủ, thì sẽ không có người đứng bất động cho ngươi đánh." Diệp Hạo nhìn chằm chằm Cảnh Đông nói.

"Vậy phải thế nào làm?" Cảnh Đông cũng là cúi đầu trầm tư, hắn cũng cảm thấy như vậy luyện tiếp hiệu quả không lớn, nhưng là hắn cũng không có cơ hội cùng người khác giao thủ a.

"Ngươi tới giao thủ với ta." Diệp Hạo lỏng ra cầm Cảnh Đông tay của, hắn cảm thấy có cần phải tăng lên một chút Cảnh Đông kinh nghiệm thực chiến, đồng thời cũng tăng lên một chút chính hắn kinh nghiệm thực chiến.

" Được, thiếu gia cẩn thận." Cảnh Đông không do dự, dù sao thiếu gia thực lực là muốn vượt xa hắn, hắn cũng sẽ không lo lắng sẽ làm bị thương đến thiếu gia.

Cảnh Đông ra tay một cái, Diệp Hạo là có thể rõ ràng cảm giác cùng hậu thiên Tứ Trọng rõ ràng bất đồng. Hắn tốc độ xuất thủ ở trong mắt người bình thường có lẽ còn tính được là nhanh, nhưng là theo Diệp Hạo, không nói cùng hắn trước đây không lâu giao thủ Ảnh Nguyệt so với, chính là cùng bị hắn đánh tàn phế Triệu Kiệt so sánh, cũng tồn tại chênh lệch rất lớn.

Diệp Hạo cũng không có muốn tránh thoát ý tứ, nếu là hắn thật muốn tránh, Cảnh Đông coi như xuất thủ nhiều đi nữa lần cũng không khả năng đánh trúng hắn. Nói như vậy liền hoàn toàn không được hiệu quả. Đây cũng không phải là Diệp Hạo muốn thấy được kết quả.

Ầm!

Hai đạo chưởng phong trong khoảnh khắc liền đụng vào nhau, Cảnh Đông thoáng cái liền thối lui ra ba bước. Diệp Hạo một chưởng này chỉ vận dụng Hậu Thiên Nhất Trọng lực lượng, cơ hồ cùng Cảnh Đông tương đối, bất quá vẫn là đem Cảnh Đông bức lui ba bước.

Đây là bởi vì hắn đối với cửa này chưởng pháp nhận thức cao hơn Cảnh Đông rất nhiều, Cảnh Đông bị Diệp Hạo một chưởng sau khi bức lui cũng không có nổi giận, mà là tiếp tục hướng Diệp Hạo vọt tới.

Dần dần, Cảnh Đông Chưởng Pháp có rõ ràng tăng lên, mà Diệp Hạo đối với Hậu Thiên Nhất Trọng lực lượng khống chế cũng càng phát ra nhàn thục. Thật ra thì lần đầu tiên mặc dù hắn dùng cũng là Hậu Thiên Nhất Trọng lực lượng, nhưng là nắm chặt không đủ chính xác, hắn so với Cảnh Đông sức mạnh lớn một ít.

Đến cuối cùng, Diệp Hạo lực lượng cùng Cảnh Đông ngang hàng, hắn Chưởng Pháp lại chỉ có thể đem Cảnh Đông đánh lui nửa bước. Hiển nhiên, Cảnh Đông Chưởng Pháp cũng có rõ rệt tăng lên.

"Được." Diệp Hạo không khỏi tán thưởng, lần này, hắn không có lại dùng Chưởng Pháp, cánh tay hắn gân xanh nhô ra, hô hấp đều đặn, theo hô hấp đang lúc, hắn đem khí huyết chuyên chở đến trên cánh tay.

Một quyền chùy ra, giống như là thiết chùy đập đi, Diệp Hạo phảng phất trở về lại ở tiệm sắt chùy thiết thời điểm.

Ầm!

Cảnh Đông thoáng cái liền bị Diệp Hạo một quyền này đánh bay ra ngoài, Diệp Hạo thần sắc kinh dị, hắn không nghĩ tới một quyền này hiệu quả kinh người như vậy, trước hắn vẫn luôn đắm chìm vào trong đó, không nghĩ tới thoáng cái đem Cảnh Đông chùy bay ra ngoài.

"Ngươi không sao chớ?" Diệp Hạo một cái dậm chân, đi tới Cảnh Đông bên người, quan sát trạng huống của hắn, cũng còn khá Diệp Hạo trước vận dụng vẫn là Hậu Thiên Nhất Trọng lực lượng, Cảnh Đông cũng không có bị thương nặng hơn, chẳng qua là sắc mặt có một chút trắng bệch.

"Thiếu gia, trước ngươi một quyền kia rất lợi hại." Cảnh Đông có chút hâm mộ nói, hắn cũng vì thiếu gia quyền pháp cảm thấy cao hứng, thiếu gia có lợi hại như vậy quyền pháp, thủ đoạn bảo toàn tánh mạng lại sẽ tăng lên rất nhiều.

" Chờ ngươi tu vi bước vào Hậu Thiên Tứ Trọng, ta có thể mang môn quyền pháp này truyền thụ cho ngươi." Diệp Hạo nói với Cảnh Đông.

Trước một quyền kia chẳng qua là dùng phương pháp vận chuyển khí huyết, đạt tới không thể tưởng tượng nổi hiệu quả, một chiêu này ít nhất cũng phải Hậu Thiên bốn trọng tài năng dùng. Dù sao Hậu Thiên Tứ Trọng bên dưới rất khó làm được chuyên chở khí huyết, một cái không tốt còn khả năng sẽ gặp phải cắn trả.

"Thật? Ta nhất định sẽ tẫn sắp tu luyện đến Hậu Thiên Tứ Trọng." Cảnh Đông hưng phấn nói, trong mắt của hắn cũng có vẻ kiên nghị hiện lên.

Sáng sớm hôm sau, Diệp Hạo đang ở chỉ điểm Cảnh Đông Chưởng Pháp, Diệp Tử Tịch hào hứng chạy tới.

" Anh, ta ở Dược thư nhìn lên đến một cái nước thuốc cách điều chế, có thể mang mấy loại dược thảo phối hợp lại, đưa đến tăng lên khí huyết kỳ lạ hiệu quả."

"Kia mấy loại dược thảo?" Diệp Tử Tịch nói cũng câu khởi Diệp Hạo lòng hiếu kỳ.

"Địa Tâm Đằng, Huyễn Tâm Thảo, Phong Văn Quỳ" Diệp Tử Tịch đem mấy loại tên dược thảo nói ra.

Diệp Hạo trong lòng cả kinh, những dược thảo này hắn ở Vạn Tượng trong các cũng thấy qua, đều là một chút lợi lộc dược thảo. Dĩ nhiên, cái tiện nghi này là nhằm vào hắn bây giờ tài sản mà nói.

Để cho hắn kinh dị là, những dược thảo này công hiệu hắn đều còn nhớ, không có một loại là tăng lên khí huyết dược thảo, thậm chí nói cùng bổ sung khí huyết căn bản cũng không sát thực tế.

Này mấy loại dược thảo phối hợp chung lại liền thật có thể đưa đến tăng lên khí huyết hiệu quả? Bất quá hắn ngược lại suy nghĩ một chút, Dược thư bên trên ghi lại đồ vật nhất định có đạo lý của nó, về phần có hay không cái hiệu quả này, thử một lần cũng biết.

"Chúng ta cái này thì đi Vạn Bảo Trai mua những dược thảo này." Vô luận là từ tự thân đối với bổ sung khí huyết dược thảo nhu cầu, hay lại là thỏa mãn Diệp Tử Tịch đề cao chế thuốc tài nghệ, hai điểm này đều là hắn cố gắng hết sức coi trọng, lúc này cũng không trì hoãn nữa, ba người cùng nhau đi tới Vạn Bảo Trai.

"Diệp lão đệ, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy liền lại gặp mặt." Đái trưởng lão cuối cùng cùng Diệp Hạo xưng huynh gọi đệ, lấy tuổi tác của hắn sợ là làm Diệp Hạo gia gia cũng đủ.

"Vị này nghĩ đến là Diệp tiểu thư đi, quả nhiên là trời sinh quyến rũ." Đái trưởng lão tán dương, nói Diệp Tử Tịch cũng thật xin lỗi, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi hơi phiếm hồng.

"Ta chuẩn bị mua mấy thứ Linh Thảo." Diệp Hạo đi thẳng vào vấn đề, nói rõ ý đồ. Hắn đem cần mấy loại Linh Thảo nói hết ra.

"Không biết Diệp lão đệ muốn này mấy loại Linh Thảo là có tác dụng gì?" Đái trưởng lão đối với cái này mấy thứ Linh Thảo vẫn tương đối hiểu, đều là một ít đê giai Linh Thảo, không tính là đắt. Bất quá hắn trong ấn tượng mấy dạng này Linh Thảo phối hợp lại nói tựa hồ sẽ đưa đến một loại kỳ hiệu, về phần tốt hay xấu hắn liền không nhớ rõ.

"Chúng ta là chuẩn bị chế biến một loại tăng lên khí huyết nước thuốc." Diệp Tử Tịch cũng không có gì tâm cơ, nghe được Đái trưởng lão hỏi tới, cũng liền nói thẳng ra.

"Tăng lên khí huyết, thua thiệt các ngươi nói ra được đến, đến lúc đó hại chết người, cũng không nên đến chúng ta Vạn Tượng Các tới gây chuyện." Lúc này, cách đó không xa truyền tới một đạo châm chọc thanh âm.

"Tiểu thư, chẳng lẽ này mấy loại dược thảo phối hợp chung lại sẽ sinh ra Độc Tố sao?" Đái trưởng lão thấy người vừa tới, không khỏi mở miệng hỏi.

Diệp Hạo hướng thanh âm nguồn nhìn lại, đó là một cái quần tím thiếu nữ, cơ nhược ngưng chi, khí nhược u lan, có một loại khí chất cao quý. Nghe Đái trưởng lão gọi tiểu thư, người tới thân phận liền miêu tả sinh động, Thượng Quan gia thiên kim.

Nhân vật: Thượng Quan Thu Thủy

Chủng tộc: Nhân Tộc

Tính cách: Tâm cao khí ngạo

Cảnh giới: Hậu Thiên Tứ Trọng

Võ học: Nhân Cấp thân pháp võ học —— Đạp Tuyết Vô Ngân, thân pháp nhẹ nhàng, tu luyện đến đại thành, ở trong đống tuyết đi, không để lại vết tích.

Thiên phú: Trung đẳng

Khác: Lưu Vân thành chủ nhà họ Thượng Quan con gái, giỏi Luyện Dược.

"Dĩ nhiên, này mấy loại dược thảo phối hợp chung lại, nấu chế ra nước thuốc sẽ có một loại Kịch Độc, người chỉ cần uống vào, không tới một thời ba khắc sẽ khí huyết khô kiệt mà chết, tử trạng vô cùng sự thê thảm." Thượng Quan Thu Thủy lúc nói chuyện để cho người có thể rõ ràng nghe ra trong đó giễu cợt ý tới.

"Không thể nào có độc, Dược thư bên trên miêu tả rõ ràng là có thể tạo được xúc tiến khí huyết dược liệu?" Diệp Tử Tịch không phục quyệt quyệt miệng.

"Có phải hay không có độc chỉ cần đem thuốc này dịch nấu chế ra cũng biết, Đái lão, ngươi đi đem này mấy buội dược thảo lấy một phần tới." Thượng Quan Thu Thủy phân phó xong Đái trưởng lão lại ngược lại đối với Diệp Hạo mấy người nói: "Các ngươi đi theo ta hậu viện, nơi đó có chế biến dược thảo dụng cụ."

Nói xong nàng cũng không quay đầu lại, liền dẫn đầu hướng về sau viện đi tới, Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi chớp động, mang theo Diệp Tử Tịch cùng Cảnh Đông theo sau.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Luyện Dược thiên phú

Chương 13: Luyện Dược thiên phú

Bước vào Vạn Bảo Trai hậu viện sau, Diệp Hạo đã nghe đến một mùi thơm khí tức xông vào mũi, để cho người thần thanh khí sảng. Hắn định thần nhìn lại, trong sân mới trồng không ít Linh Thảo, là cái nhà này tăng thêm chút ít sinh khí.

Mấy người không chờ bao lâu, Đái trưởng lão sẽ cầm ba vị thuốc thảo tới."Ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi có năng lực gì đem độc dược biến thành Linh Dược." Thượng Quan Thu Thủy tiếp tục châm chọc Diệp Tử Tịch.

Trong hậu viện dụng cụ quả thật đầy đủ mọi thứ, thậm chí so với Vạn Tượng trong các còn phải đầy đủ hết, Diệp Tử Tịch cũng không gấp chế biến dược thảo. Hắn cầm lên một cái chén nhỏ, đi tới hậu viện trồng trọt linh thảo địa phương, ngồi xổm người xuống.

"Nàng phải làm gì?" Thượng Quan Thu Thủy nghi ngờ trong lòng, cũng không có biểu hiện ra, nàng chuẩn bị lẳng lặng nhìn một trận trò hay.

Diệp Tử Tịch ngồi xổm người xuống sau thận trọng đem chén nhỏ đặt ở Linh Thảo phía dưới, nếu là nhìn kỹ lại, có thể phát hiện ở Linh Thảo trên có một giọt sương châu.

Không lâu lắm, Lộ Châu nhỏ giọt xuống, Diệp Tử Tịch lại tiếp tục đến những linh thảo khác phía trên tiếp tục Lộ Châu. Cũng không lâu lắm, Lộ Châu liền chiếm cứ chén nhỏ 1 phần 3, Diệp Tử Tịch cũng dừng lại.

"Thật là buồn cười, cho là dùng Lộ Châu tới chế biến dược thảo cũng sẽ không có độc sao?" Thượng Quan Thu Thủy nhìn ra Diệp Tử Tịch mục đích, bất quá trên mặt nàng vẻ trào phúng càng nồng nặc một phần.

Chế biến nước thuốc trước phải đem dược thảo mài thành phấn, sau đó châm nước, đặt ở trong dược đỉnh lấy hỏa giày vò cảm giác. Diệp Tử Tịch đem tầm thường nước đổi thành Lộ Châu, tay nàng pháp thành thạo, rất nhanh thì đem mấy vị dược thảo cũng mài thành phấn.

Dược đỉnh hỏa cũng phát lên, nàng trước đem Lộ Châu thả vào lô thuốc bên trong, sau đó lại đem Linh Thảo mài thành bột cũng bỏ vào. Phía sau chỉ phải nắm giữ tốt hỏa hầu, trên căn bản liền có thể đem dược thảo chế biến tốt.

Đái trưởng lão thấy Diệp Tử Tịch thủ pháp thành thạo như vậy, trong lòng đột nhiên sinh ra một cái ý nghĩ, hắn vẫn kiên nhẫn chờ đợi, chờ kết quả đi ra lại nói cũng không muộn.

Dần dần, mùi thuốc tiêu tán đi ra, Diệp Tử Tịch mở ra Dược Đỉnh, đem nước thuốc đổ ra.

Nước thuốc có màu xanh đậm, trận trận thoang thoảng mùi tiêu tán đi ra, rất khó tưởng tượng lúc này là Thượng Quan Thu Thủy trong miệng nói độc dược.

Thượng Quan Thu Thủy biết nàng biểu hiện thời điểm đến, nàng để cho Đái trưởng lão tìm đến một con thỏ hoang, từ Diệp Tử Tịch chế biến thuốc nước bên trong lấy chút ít, sau đó cho thỏ hoang Uy xuống.

"Các ngươi cố gắng nhìn, này con thỏ hoang là chết thế nào." Thượng Quan Thu Thủy đem thỏ hoang để dưới đất, chờ thỏ hoang Độc Tính bùng nổ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, thỏ hoang cũng không có cùng nàng nói như vậy thảm chết rồi, ngược lại vui sướng.

"Mới vừa rồi là ai nói này thỏ hoang sẽ chết thảm, chẳng lẽ là ta hoa mắt không được, thiếu gia, này thỏ hoang là chết hay là còn sống à?" Cảnh Đông nắm lấy cơ hội thật tốt phát tiết một phen.

"Sống." Diệp Hạo thần sắc bình thản nói.

Diệp Hạo phát hiện, này con thỏ hoang không chỉ có còn sống, hơn nữa còn sống rất thoải mái, hắn có thể rõ ràng cảm giác thỏ hoang sinh cơ bừng

bừng, khí huyết thịnh vượng. Cũng không lâu lắm, thỏ hoang dáng liền so với trước kia rõ ràng lớn hơn một vòng.

"Ngươi, các ngươi..." Thượng Quan Thu hơi nước không nói ra lời, nàng lạnh rên một tiếng, quay đầu liền đi, không để ý tới nữa Diệp Hạo mấy người.

Chứng minh nước thuốc không có độc, Diệp Tử Tịch cũng thật cao hứng, nàng đem nước thuốc bưng đến Diệp Hạo trước mặt, " Anh, ngươi uống đi xuống xem một chút hiệu quả thế nào." Nàng mong đợi nhìn Diệp Hạo.

Diệp Hạo cũng không do dự, ngay cả một cái nhỏ yếu thỏ hoang uống vào đều không có chuyện, lấy hắn Hậu Thiên Tứ Trọng thể chất uống vào khẳng định cũng thì sẽ không có vấn đề. Thuốc thang vừa vào bụng, trong bụng giống như có một đám lửa đang cháy, bất quá Diệp Hạo lại cảm giác rất thoải mái.

Một dòng nước ấm từ thuốc nước bên trong tràn vào quanh người hắn, vô luận là kinh mạch hay lại là xương cốt, Dược Lực thấm vào mỗi một tấc máu thịt, làm dịu hắn khí huyết.

Cũng không lâu lắm, cái kia bởi vì tu luyện sinh tử ấn mà hao tổn khí huyết liền bổ sung trở lại 10%, điều này làm hắn cảm thấy hết sức ngạc nhiên.

Mà lúc này Dược Lực cũng tiêu hao không sai biệt lắm, Diệp Hạo hài lòng gật đầu, tán dương: "Dược liệu rất tốt."

"Diệp lão đệ, Diệp tiểu thư Luyện Dược thiên phú tuyệt cao, sao không đưa nàng đưa vào tông môn tu luyện." Đái trưởng lão đề nghị.

"Không biết tông môn nào tương đối thích hợp?" Diệp Hạo hỏi.

"Ở Triệu Quốc biên giới, phải nói tông môn nào thích hợp nhất Diệp tiểu thư, đó là đương nhiên chính là Dược Tiên Tông." Đái trưởng lão nhắc lên Dược Tiên Tông thời thần tình tràn ngập chờ mong vẻ.

"Mấy ngày nữa Dược Tiên tông Hàn trưởng lão sẽ đến chúng ta Vạn Bảo Trai chọn một ít dược liệu trân quý, đến lúc đó ta cùng Hàn trưởng lão nói một chút, nghĩ đến hắn biết Diệp tiểu thư Luyện Dược thiên phú, hẳn sẽ thu Diệp tiểu thư làm đồ đệ đi." Đái trưởng lão trịnh trọng nói.

"Cái này phải xem tử tịch ý tứ, nàng muốn thì nguyện ý đi, ta tự nhiên ủng hộ." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Diệp Tử Tịch trên người, trưng cầu ý kiến của nàng.

"Ta, ta nghĩ rằng cùng ca ca chung một chỗ." Diệp Tử Tịch yên lặng hồi lâu, kiên quyết nói.

Diệp Hạo nhìn ra được hắn vị muội muội này là có chút động tâm, hắn cũng không có nói nhiều, chờ đến lúc đó vị kia Dược Tiên tông trưởng lão tới rồi quyết định đi, huống chi, vị trưởng lão kia có thể đáp ứng hay không thu muội muội của hắn làm đồ đệ hay lại là khó nói đây.

Trước khi đi, Diệp Hạo mua hơn mười phần dược thảo, có những dược thảo này ở, hắn khí huyết lực thời gian khôi phục là có thể rút ngắn thật nhiều.

...

Diệp Hạo lần nữa đi tới lò rèn, Tiền lão như cũ cùng lần trước hắn thấy lúc như thế, vẫn tay cầm thiết chùy đang đánh thép.

"Ngươi trước giúp ta coi chừng một chút cửa tiệm, lão đầu tử ta đi ra ngoài đi dạo một chút." Tiền lão cũng không để ý Diệp Hạo có đáp ứng hay không, liền đem thiết chùy ném cho hắn.

Nhìn Tiền lão bóng lưng rời đi, Diệp Hạo bất đắc dĩ cười một tiếng, trải qua đã nhiều ngày chùy thiết, hắn đối với tự thân khí huyết nắm giữ trình độ có tăng lên, cứ thế mãi đi xuống, có lẽ sẽ có kết quả không tưởng được.

Hậu Thiên Tứ Trọng võ giả mặc dù nói có ngàn cân khí lực, nhưng cái này ngàn cân là chỉ toàn lực bùng nổ xuống khí lực, tùy ý một kích lời nói hắn là ở năm trăm cân.

Mà theo Diệp Hạo đối với khí huyết nắm giữ, hắn lúc này tùy ý một đòn đều có thể đạt tới hơn sáu trăm cân, nếu là toàn lực bùng nổ, càng là vượt qua một ngàn cân, có thể bộc phát ra một ngàn năm trăm cân khí lực.

Nếu là hắn hao tổn khí huyết hoàn toàn khôi phục như cũ, tự thân lực lượng đạt tới 1400 cân, đến lúc đó, Diệp Hạo toàn lực bùng nổ tiếp theo đánh có lẽ có thể đạt tới hai ngàn cân. Dĩ nhiên, đây cũng chỉ là hắn một cái bước đầu đánh giá, nhưng nghĩ đến hắn không kém nhiều.

...

Sắc trời bắt đầu tối, ánh trăng rơi lò rèn, một đạo vóc người hơi lộ ra gầy gò bóng người nâng lên thiết chùy không ngừng chùy đi xuống.

Diệp Hạo lúc này đổ mồ hôi như mưa, hắn đem thiết chùy để ở một bên, mắt nhìn sắc trời bên ngoài, không khỏi đích nói thầm, "Đi ra ngoài đi dạo một chút thế nào đến bây giờ còn không trở lại, quá không đáng tin cậy."

"Ngươi nói ai không đáng tin cậy đây?" Diệp Hạo ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tiền lão lung la lung lay tiêu sái đến, nhìn đối phương đỏ lên sắc mặt, Diệp Hạo không khỏi suy đoán tiền này lão có phải hay không tìm một tửu lầu đi uống rượu, thật là biết hưởng thụ a.

"Lão đầu tử ta bất quá nhiều uống hai chén, chỉ nghe thấy ngươi ở đây than phiền, được, ngươi có thể đi trở về, nhớ sáng sớm ngày mai điểm tới." Tiền lão

uống say vẫn không quên dặn dò Diệp Hạo ngày mai muốn đi qua.

"Ta đây hãy đi về trước." Diệp Hạo liền vội vàng rời đi lò rèn, thấy Diệp Hạo rời đi, Tiền lão kia con mắt đục ngầu có thoáng cái trở nên thanh tỉnh, nhìn chằm chằm Diệp Hạo bóng lưng, không biết đang suy nghĩ gì.

Diệp Hạo đi ở trong hẻm nhỏ, đột nhiên, tâm thần hắn một trận xao động bất an, có kinh nghiệm lần trước, hắn trực tiếp đem Vạn Tượng bản đồ mở ra.

Trên bản đồ một đỏ một xanh hai cái điểm sáng thật chặt sát nhau, gần như sắp muốn chồng chéo. Diệp Hạo trong lòng kinh hãi, lại có người đi tới bên cạnh hắn mà hắn đều còn không biết, chẳng lẽ là Ảnh Nguyệt?

Hắn không kịp suy nghĩ nhiều, đem khí huyết chuyên chở đến bàn chân, dưới chân vừa dùng lực, nghĩ muốn xông ra đi. Chỉ cần để cho hắn kéo dài khoảng cách, hơn nữa người tới tu vi không phải là cao hơn hắn quá nhiều, có người cấp thượng phẩm Lưu Tinh Cung nơi tay, hắn bảo toàn tánh mạng cơ hội cũng sẽ gia tăng thật lớn.

Hô!

Chói tai tiếng gió rít gào, Diệp Hạo bước chân của đúng là vẫn còn chậm một bước, một đạo ác liệt chỉ phong xuyên qua phía sau lưng của hắn.

Xuy!

Này đạo chỉ phong trong khoảnh khắc liền đem nội giáp của hắn phá vỡ, đâm vào trong cơ thể hắn nửa tấc, mà lúc này Diệp Hạo thân thể thoáng cái vọt tới trước ra mấy bước. Nếu không phải hắn trước thời hạn xông ra, sợ là giờ phút này đã bị này chỉ một cái xuyên qua, đoạn tuyệt sinh cơ.

Người tới thực lực lại là cường đại như thế, mặc dù đối phương là bởi vì đánh lén mới một đòn thấy hiệu quả. Nhưng là, mới vừa kia chỉ một cái phá vỡ Thiên Tằm Nội Giáp không có gặp phải chút nào dừng lại, trong khoảnh khắc liền đem Nội Giáp xuyên thủng, thực lực bực này, quả thực đáng sợ.

Diệp Hạo trong bụng nhất thời trầm xuống, cả người khí huyết nhất thời toàn bộ chuyên chở đến giữa hai chân, một cái bước dài bước ra, liền lao ra mấy trượng xa. Hắn lúc này cũng không có tâm tư dùng Lưu Tinh Cung đi đối phó người này, thực lực của đối phương thật sự là cao hơn hắn quá nhiều, coi như hắn có Lưu Tinh Cung nơi tay, cũng không nhất định có thể thương tổn được đối phương.

Huống chi, Diệp Hạo lúc này thương thế cũng không nhẹ, mặc dù lấy Hậu Thiên Tứ Trọng tu vi có thể vận chuyển khí huyết, khiến cho nơi vết thương không chảy máu, nhưng là kia chỉ một cái đối với hắn tạo thành thương thế cũng cực lớn. Càng làm cho hắn trong thời gian ngắn không cách nào phát huy ra thực lực bản thân đến, lúc này hắn nhiều lắm là có thể phát huy được bình thường 1-2 thành tài nghệ.

Dưới tình huống này, hắn chỉ có thể chạy thoát thân. Diệp Hạo đem Vạn Tượng bản đồ mở ra, hắn cũng không kịp đi điều tra đối phương là thân phận gì, lúc này hay lại là chạy thoát thân quan trọng hơn. Hắn từ trên bản đồ có thể thấy phía sau hắn một cái điểm sáng màu xanh lục thật chặt đi theo hắn.

"Phía trước cách đó không xa có một con sông, nhanh." Diệp Hạo trong mắt hiện ra vẻ điên cuồng, quanh người hắn khí huyết bùng nổ, tốc độ trong khoảnh khắc bão thăng lên, hết thảy, là còn sống.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Huyết Linh Chi

Chương 14: Huyết Linh Chi

Phía sau theo sát Ảnh Phong trong mắt thoáng hiện vẻ kinh dị, Diệp Hạo đột nhiên bùng nổ tốc độ so với hắn còn nhanh hơn ra mấy phần, để cho trong lòng của hắn kinh dị đồng thời càng là quyết định phải trừ hết Diệp Hạo.

Lúc này đã không chỉ là bởi vì Diệp Hạo đem muội muội của hắn đả thương kia một cái lý do, mà là bởi vì Diệp Hạo tiềm lực kinh người, hắn phải đem nguy hiểm bóp giết từ trong trứng nước, lúc này mới phù hợp hắn trước sau như một tác phong làm việc.

Nguy cơ sinh tử trước mặt, Diệp Hạo bộc phát ra trước đó chưa từng có tiềm lực, trên không trung liên tục thoáng hiện từng đạo ảo ảnh. Ở hắn dưới tốc độ cực hạn, rốt cuộc đến gần con sông này.

Diệp Hạo rốt cuộc thở phào một cái, sắc mặt hơi hơi vui mừng, thân thể bay lên không na di, nhảy vào con sông bên trong.

"Có quyết đoán." Vội vã đuổi tới Ảnh Phong thấy Diệp Hạo nhảy vào con sông bên trong, cũng không tránh khỏi một tiếng khen ngợi.

Nói như vậy người bị thương nặng dưới tình huống nhảy vào con sông bên trong càng là sẽ tăng thêm thương thế, đổi chỗ mà xử, Ảnh Phong không dám hứa chắc hắn thì có nhảy vào con sông dũng khí. Hắn đứng ở con sông bên nghỉ chân chốc lát, men theo con sông bên trong vết máu đi tới.

Một loại Hậu Thiên Tứ Trọng võ giả ở con sông bên trong nhiều lắm là có thể bế khí nửa giờ, nếu là ngây ngô lâu hơn một chút, sẽ khí huyết nghịch loạn. Ảnh Phong cũng không có xuống nước đuổi giết, hắn đến trong nước hành động cũng sẽ phải chịu cực lớn hạn chế, một thân thực lực phát huy không mấy thành.

Huống chi, dưới nước nói không chừng còn sẽ có nguy hiểm không biết tồn tại, Ảnh Phong cũng không muốn đặt mình vào nguy hiểm. Hắn chỉ cần ở trên bờ ngồi thủ đến, chờ đến Diệp Hạo đi ra lúc đem chặn đánh liền có thể.

Diệp Hạo trong nước bế khí, đồng thời, hắn vận dụng trong cơ thể Sinh chi dấu ấn tới vì hắn bổ sung khí huyết sinh cơ, đem trước thương thế khôi phục.

Lúc này Sinh Chi Ấn ẩn chứa sinh cơ cũng không tính quá nhiều, khôi phục tốc độ sẽ tương đối chậm. Diệp Hạo đem bản đồ mở ra, khi hắn thấy trên bờ Ảnh Phong lúc trong lòng không khỏi chợt lạnh, đối phương quả nhiên không hề rời đi.

Đang lúc hắn chuẩn bị tắt bản đồ lúc, ánh mắt đột nhiên rơi ở một cái sáng ngời điểm sáng phía trên."Đây là cái gì?" Trên bản đồ tại hắn phụ cận vị trí có một điểm sáng như ẩn như hiện. Diệp Hạo tinh thần đột nhiên tập trung ở cái này điểm sáng phía trên, trong mắt của hắn hình ảnh đột nhiên biến đổi.

Ở dưới nước mười mấy trượng vị trí có một cái cửa hang, mặt ngoài động khẩu có thể thấy một tầng màn ánh sáng màu xanh lam, tựa hồ bởi vì có cái này màn sáng tồn tại, chung quanh nước đều không cách nào thấm vào.

"Có thể hay không có bảo vật gì?" Diệp Hạo quyết định đi xuống tìm tòi kết quả, hắn lúc này coi như lên bờ cũng không có cách nào chạy thoát, hơn nữa hắn cũng không thể không có hạn chế ngây ngô trong nước. Võ học của hắn tu vi còn không có đạt tới không dựa vào hô hấp liền có thể sinh tồn mức độ,

Diệp Hạo hướng phía dưới lẻn đi.

Càng xâm nhập đáy nước, hắn liền cảm thấy áp lực càng nặng, nếu không phải biết dưới nước khả năng tồn tại bảo vật, hắn là tuyệt địa sẽ không mạo hiểm xuống.

Diệp Hạo nhìn gần ngay trước mắt màn ánh sáng màu xanh lam, thán phục không thôi, hắn có thể cảm giác được rõ rệt chung quanh nước không có một giọt có thể thấm vào."Không biết ta có thể không thể đi vào?" Diệp Hạo trong lòng phỏng đoán đến, đưa tay ra, chạm tới màn ánh sáng màu xanh lam.

Tay hắn không có gặp phải trở lực, trực tiếp xuyên qua màn sáng, loại cảm giác này rất kỳ diệu. Hắn toàn thân cao thấp chỉ có một con tay không trong nước, mà trong lúc này chẳng qua là cách một đạo màn ánh sáng màu xanh lam.

Sau một khắc, Diệp Hạo cả người đều chui vào màn ánh sáng màu xanh lam bên trong."Xem ra cái này màn sáng chỉ có thể ngăn cản nước chảy tiến vào, mà sẽ không ngăn trở những vật khác." Diệp Hạo đối với cái này màn ánh sáng màu xanh lam làm ra một cái bước đầu đánh giá.

Bên trong màn sáng bộ là một cái gượng gạo hang động, ở lối vào, có một viên sáng ngời hạt châu màu xanh lam, kia màn ánh sáng màu xanh lam chính là từ hạt châu này khuếch tán ra.

Diệp Hạo tiếp tục nhìn về phía trước, đột nhiên, ánh mắt của hắn hơi hơi co rụt lại, ở trước người hắn cách đó không xa có một bộ xương khô, loáng thoáng có thể thấy được này bộ xương khô chủ nhân khi còn sống là ngồi xếp bằng ngồi tại đến bộ dạng.

"Lão phu Bạch Mặc Nham, khi còn sống là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, kẻ tới sau, chỉ cần ngươi nguyện ý hoàn thành lão phu một cái tâm nguyện, ngay tại thân ta trước dập đầu ba cái, liền có thể được lão phu khi còn sống còn để lại bảo vật." Diệp Hạo con mắt tràn trên mặt đất đoạn văn này, trong lòng trầm tư chốc lát, sẽ đến lão giả trước người, quỳ xuống.

Dập đầu ba cái, này Bạch Mặc Nham khi còn sống chính là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, khi còn sống còn để lại bảo vật nhất định tương đối kinh người. Muốn là có thể được, như vậy tất nhiên sẽ làm thực lực của hắn trong vòng thời gian ngắn đột nhiên tăng mạnh, tốt như vậy một cái cơ hội, Diệp Hạo lại làm sao có thể uổng công bỏ qua.

Về phần không đáp ứng lão giả yêu cầu liền muốn lấy được bảo vật, Diệp Hạo là không chút suy nghĩ qua, Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, coi như đã chết, nhưng là bố trí cạm bẫy muốn hãm hại Diệp Hạo cái này Hậu Thiên Tứ Trọng võ giả cũng là dễ như trở bàn tay.

Nếu là không cẩn thận bị hãm hại, vậy coi như là tương đối không đáng giá. Hắn dập đầu hoàn ba cái khấu đầu sau, liền cảm thấy dập đầu mặt đất có chút dị thường, nơi đó đột ngột lần nữa nhiều hơn một ít chữ.

"Kẻ tới sau, lão phu cừu nhân chính là Huyết Hà Tông Huyết Nguyên Tử, chỉ cần ngươi đem người này đánh chết, coi như hoàn thành lão phu tâm nguyện. Lão phu lúc còn sống bảo vật đều tại trước mặt ngươi trong nhẫn trữ vật, lối vào Tị Thủy Châu cũng là một món trong đó, ngươi lúc đi cũng thuận tiện lấy đi đi." Diệp Hạo thần sắc đột nhiên biến đổi, trước mặt của hắn bề mặt quả đất đột nhiên nhô ra, một quả màu xanh nhẫn trữ vật trống rỗng xuất hiện ở trước mắt hắn.

"Hậu Thiên Cửu Trọng cường giả thủ đoạn quả nhiên không phải là ta có thể tưởng tượng." Diệp Hạo đem chiếc nhẫn cầm trong tay, ý hắn đọc thăm dò vào trong chiếc nhẫn.

"Huyết Linh Chi, lại có trân quý như vậy dược liệu." Diệp Hạo trong mắt vẻ hưng phấn lóe lên.

Danh xưng: Huyết Linh Chi

Niên đại: Hai trăm năm

Công hiệu: Có thể cực lớn xúc tiến khí huyết tu vi, Hậu Thiên Thất Trọng bên dưới võ giả phục dùng, có cực lớn tỷ lệ đột phá Nhất Trọng cảnh giới.

"Hơn nữa trân quý như vậy Huyết Linh Chi, này Bạch Mặc Nham tiền bối cuối cùng cất giữ hai phần." Diệp Hạo đè xuống tâm tình trong lòng, đại nạn không chết, nhất định có hậu phúc những lời này không nghĩ tới ở nơi này linh nghiệm.

Đối với Diệp Hạo mà nói, đây chính là cơ duyên to lớn, hắn quyết định chính là ở đây dùng Huyết Linh Chi, bước vào Hậu Thiên Ngũ Trọng.

Nếu là dựa vào Diệp Hạo chính mình tu luyện, chờ đến bước vào Hậu Thiên Ngũ Trọng cũng không biết còn bao lâu nữa, Hậu Thiên Tứ Trọng nhục thân cực hạn lực lượng là hai ngàn cân. Mà hắn nếu muốn đạt tới Tứ Trọng đỉnh phong, còn cần tăng thêm ngàn cân khí lực, trong này độ khó có thể tưởng tượng được.

Hơn nữa, hắn lần đầu tiên nuốt ăn Yêu Thú máu thịt vận may máu tăng tiến năm mươi kg, tới phía sau tăng tiến lực lượng liền càng ngày càng thấp, nói rõ cái phương pháp này tịnh không đủ để chống đỡ hắn đột phá đến Hậu Thiên Ngũ Trọng.

Hay hoặc là yêu cầu yêu thú cấp ba huyết nhục mới hữu hiệu quả, nhưng là lấy Diệp Hạo lúc này thực lực, đi săn giết yêu thú cấp ba không khác nào chịu chết.

"Sau khi đột phá Hậu Thiên Ngũ Trọng, thành bại nhất cử ở chỗ này" Diệp Hạo vẻ mặt ngưng trọng, đem bên trong một phần Huyết Linh Chi lấy ra, trực tiếp ăn.

Ầm!

Như dòng lũ vậy khí huyết lực từ Huyết Linh Chi bên trong phún ra ngoài, trước hắn dùng kia ba vị thuốc thảo nấu chế thành nước thuốc bên trong ẩn chứa Dược Lực cùng này Huyết Linh Chi hoàn toàn cũng không cùng đẳng cấp.

Có thể nói một là Hậu Thiên, một là đất. Huyết Linh Chi bên trong ẩn chứa khí huyết lực trong khoảnh khắc liền đem thân thể của hắn mỗi một tấc máu thịt lấp đầy.

Nếu như coi Diệp Hạo thân thể so với làm là một cái đồ đựng, như vậy lúc này Huyết Linh Chi bên trong ẩn chứa Dược Lực gần như sắp muốn đem điều này đồ đựng chống đỡ nổ. Này là bởi vì cái này đồ đựng quá nhỏ duyên cớ, không cách nào trang bị đầy đủ nhiều như vậy Dược Lực.

Diệp Hạo thân thể từng cái gân xanh nhô ra, bên trong thân thể huyết dịch thật giống như muốn phá thể mà ra. Quá trình này tương đối khó chịu đựng, nếu là hắn không cách nào chịu đựng được, như vậy không chỉ có không cách nào thành công sau khi đột phá Hậu Thiên Ngũ Trọng, hơn nữa còn có khả năng rất lớn sẽ mệnh tang nơi này.

Diệp Hạo cố nén trên thân thể đau nhức, tĩnh tâm xuống, tâm thần hắn động một cái, trong cơ thể Sinh Chi Ấn đột nhiên hiện lên một cổ hấp lực. Trong cơ thể hắn dư thừa Dược Lực rối rít hướng Sinh chi dấu ấn quán thâu đi.

Trong khoảnh khắc, cái viên này Sinh Chi Ấn ẩn chứa sinh cơ liền khôi phục lại Diệp Hạo lúc ban đầu ngưng tụ lúc bộ dạng. Hơn nữa bên trong ẩn chứa khí huyết sinh cơ đang ở dần dần đậm đà, có sống chi dấu ấn hóa giải áp lực, Diệp Hạo nhất thời dễ dàng hơn.

Hắn khẩn thủ tâm thần, còn như là bàn thạch, mặc cho Dược Lực cọ rửa, từ đầu đến cuối không nhúc nhích. Dần dần, hết thảy đều bình tĩnh lại, cho đến mỗi một khắc, Diệp Hạo trong cơ thể hiện ra một cổ kinh người ba động, hùng hậu khí huyết lực không chịu áp chế, từ trong cơ thể hắn bùng nổ.

Một cổ hào quang màu đỏ ngòm hiện lên hắn bên ngoài thân, khí huyết bừng bừng, như suối trào phun ra, này là sinh cơ thịnh vượng đến mức tận cùng thể hiện. Giờ khắc này, hắn không có cố ý chuyên chở khí huyết, trong cơ thể khí huyết liền tự đi bột phát ra ngoài, trong con ngươi của hắn có hào quang màu đỏ dâng lên, như từ trong ao máu đi ra Yêu Tà, kinh thiên động địa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Không chỗ có thể ẩn giấu

Chương 15: Không chỗ có thể ẩn giấu

Diệp Hạo có thể rõ ràng nhận ra được lực lượng trong cơ thể cùng trước kia có khác biệt trời vực, trước lực lượng của hắn là một ngàn cân, mà đột phá đến Hậu Thiên Ngũ Trọng sau, lực lượng của hắn trực tiếp chọt tăng đến 3000 cân.

Hơn nữa, tu vi đột phá không chỉ là lực lượng chọt tăng, nội lực của hắn tu vi giống vậy có bước tiến dài. Hậu Thiên Tứ Trọng lúc, nội lực của hắn gia trì thân mình, đối với lực lượng tăng lên cũng không phải là đặc biệt rõ ràng, tới Hậu Thiên Ngũ Trọng sau khi, hắn nếu là đem nội lực gia trì thân mình, có thể để cho hắn trong vòng thời gian ngắn bộc phát ra 3500 cân lực lượng.

Theo nội lực không ngừng tăng lên, kỳ thêm được sẽ còn dần dần đề cao. Hơn nữa một môn võ học thi triển ra cường đại hay không cùng nội lực mạnh yếu cùng một nhịp thở, "Bạch tiền bối, nếu là Huyết Nguyên Tử còn sống, vãn bối nhất định giúp ngươi đạt thành tâm nguyện." Diệp Hạo thần sắc kiên định.

Trong lòng của hắn suy đoán kia Huyết Nguyên Tử nếu như vẫn còn ở nhân thế tất nhiên là Tiên Thiên Cảnh Chí Cường giả, Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả thân thể có thể so với Nhân Cấp binh khí, coi như khí huyết khô kiệt, ít nhất cũng có thể giữ thi thể trăm năm bên trong sẽ không hóa thành Khô Cốt.

Như vậy có thể suy đoán Bạch Mặc Nham ít nhất là ở trăm năm trước chết đi, Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả Thọ Nguyên không gặp qua trăm, mà kia Huyết Nguyên Tử nếu muốn sống đến bây giờ, duy có một cái khả năng, đó chính là hắn tu vi đã bước vào Tiên Thiên.

Nếu cam kết trôi qua chuyện, Diệp Hạo liền sẽ không dễ dàng thay đổi, coi như là phải đối mặt địch nhân là một cái Tiên Thiên Cảnh Chí Cường giả, hắn cũng sẽ không lùi bước chút nào.

Trước hắn thương thế ở Huyết Linh Chi Dược Lực xuống cũng cơ bản khôi phục, Diệp Hạo tiếp tục đem ý niệm thăm dò vào trong nhẫn trữ vật."Tối thiểu có mười trượng không gian, quyển bí tịch này là?" Diệp Hạo từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một quyển bí tịch.

Ánh mắt của hắn rơi vào trên bí tịch, Lăng Hư Bộ ba chữ dẫn vào mí mắt. Một cái hô hấp đang lúc, Diệp Hạo liền đem bí tịch sao chép đi xuống, Lăng Hư Bộ chính là một môn Địa cấp hạ đẳng thân pháp võ học. Tu luyện tới nhập môn cảnh giới có thể đề cao gấp đôi tốc độ, cửa này bộ pháp đối với tốc độ tăng lên tương đối khả quan.

Hơn nữa Lăng Hư Bộ còn giỏi bay lên không na di, vô luận là dùng để đi đường, hoặc là đối địch, tác dụng đều là tương đối lớn.

Đối với một môn võ học bước đầu nắm giữ là nhập môn cảnh giới, lui về phía sau nữa là là có chút thành tựu, đại thành, viên mãn, mà Diệp Hạo đến tận bây giờ tu luyện Địa cấp võ học chỉ có Thiên Lý Truy Tung đạt tới cấp bậc nhập môn.

Về phần Sinh Tử Ấn chính là liền nhập môn cũng chưa tới, Sinh Tử Ấn nhập môn chính là muốn Sinh chi dấu ấn cùng Tử chi dấu ấn ngưng tụ trở thành duy nhất Sinh Tử Ấn, mới có thể coi là làm nhập môn. Như vậy có thể thấy môn võ học này nhập môn độ khó không phải lớn một cách bình thường, nói như vậy, võ học nhập môn độ khó càng cao, cũng chứng minh môn võ học này tiềm lực càng lớn.

Nơi này cũng không phải là tu luyện Lăng Hư Bộ địa phương tốt,

Diệp Hạo lại từ trong nhẫn trữ vật xuất ra một viên hạt châu màu vàng đất đi ra.

Danh xưng: Độn Địa Châu

Chờ cấp: Nhân Cấp thượng phẩm

Khác: Tay cầm Độn Địa Châu, có thể chui xuống lòng đất trong vòng mười trượng, ở nên phạm vi tùy ý đi mà không trở ngại lực.

Diệp Hạo đem hạt châu cầm trong tay vuốt vuốt chốc lát liền đem kỳ thu nhập trong trữ vật giới chỉ, hắn lại đưa tay bên trên cái viên này một trượng không gian nhẫn trữ vật lấy xuống. Đã có mười trượng không gian nhẫn trữ vật, cái này một trượng không gian trên căn bản liền không phải sử dụng đến.

Bạch Mặc Nham lưu lại trong nhẫn chứa đồ đã không có những vật khác, Diệp Hạo đem bản đồ mở ra, phát hiện trên bờ đã không có điểm sáng màu xanh lục, nhìn trước khi tới người ám sát hắn đã rời đi.

Diệp Hạo đi tới lối vào, đem Tị Thủy Châu lấy xuống, thu nhập trong nhẫn trữ vật, đáy sông nước chảy nhất thời trút xuống đi vào. Bạch Mặc Nham hài cốt trong khoảnh khắc liền bị cuốn đi, Diệp Hạo ánh mắt phức tạp rời đi đáy sông.

"Thiếu gia, ngươi có thể tỉnh trở lại." Vạn Tượng Các ngoài cửa lớn, Cảnh Đông đứng ở ngoài cửa, thấy Diệp Hạo trở về, một mực nỗi lòng lo lắng cũng để xuống.

"Có phải hay không có người ngoài tới Vạn Tượng Các?" Diệp Hạo hỏi.

"Thiếu gia thật là liệu sự như thần, sáng sớm sẽ tới cá nhân, ta nói thiếu gia không có ở đây, để cho hắn chiều trở lại, hắn nói cái gì cũng không chịu đi, bảo là muốn chờ đến thiếu gia trở lại." Cảnh Đông đem sự tình nguyên do nói ra.

"Đi, chúng ta vào xem một chút."

Vạn Tượng Các trong đại sảnh, một cái mắt to mày rậm người đàn ông trung niên, trong tay cầm một bức họa, đang qua lại đi dạo, tản bộ tử. Hắn nghe được môn ngoài truyền tới tiếng bước chân của, kinh ngạc vui mừng cửa trước bên ngoài nhìn lại.

"Các hạ là?" Diệp Hạo mặt lộ cổ quái đánh giá trước mắt cái này trong tay cầm một bức tranh người đàn ông trung niên, nhìn đối phương thần sắc dáng vẻ mong đợi, chẳng lẽ là có khách tới cửa.

"Tại hạ Trịnh Thiếu Hồng, lần này tới là có chuyện quan trọng thỉnh cầu Diệp các chủ." Trịnh Thiếu Hồng thần chắp tay một cái, trong ánh mắt hơi lộ ra mong đợi nói.

"Có chuyện gì, không bằng ngồi xuống tinh tế nói đến." Diệp Hạo ngồi xuống.

"Tại hạ nghe Vạn Tượng Các bán ra đủ loại tin tức, không chỉ có Linh Thảo yêu thú tin tức, còn có võ giả tin tức, không biết đúng hay không là thật?" Trịnh Thiếu Hồng cũng không có nóng lòng đem chuyện của hắn nói ra, mà là hỏi ra nói một câu như vậy.

Diệp Hạo nghe được đối phương hỏi, cũng biết người này sở cầu hẳn là phải biết một cái võ giả tin tức, dưới tình huống này một loại đều là liên quan đến ân oán cá nhân. Diệp Hạo khẽ gật đầu, " Không sai, chỉ cần đối phương thân ở Lưu Vân trong thành, ta cũng có thể vì ngươi cung cấp tin tức, bất quá ngươi cũng biết, Lưu Vân thành có mười vạn nhân khẩu, trong đó võ giả càng là không dưới mấy ngàn, nếu muốn từ trong tìm tới một người, khó khăn kia có thể tưởng tượng được."

"Chỉ cần Vạn Tượng Các có thể tìm được người này, ta nguyện ý bỏ ra như thế bảo vật làm làm thù lao." Trịnh Thiếu Hồng nghe nói Diệp Hạo coi là thật có bản lãnh như vậy, trong lòng kinh dị đồng thời, cũng vì chính mình tới chỗ này quyết định cảm thấy sáng suốt.

"Bảo vật gì?" Diệp Hạo thấy đối phương vẻ mặt không giống làm giả, không khỏi hỏi.

"Giá trị vượt qua hai ngàn Nguyên khí thạch bảo vật." Trịnh Thiếu Hồng nhắc tới kia bảo vật thời thần tình rõ ràng ngưng trọng rất nhiều.

"Tranh này giống như bên trong chính là người kia tướng mạo, ta từng ở trên người người này thi triển qua bí pháp nào đó, có thể cảm ứng được hắn chỗ ở đại khái phạm vi ngay tại Lưu Vân trong thành, bất quá nếu muốn ở Lưu Vân trong thành tìm tới một người quả thực quá khó khăn." Trịnh Thiếu Hồng than nhẹ một tiếng.

"Chỉ cần Vạn Tượng Các tiếp này cọc làm ăn, ta trước hết trả xuống năm trăm tiền đặt cọc, sau khi chuyện thành công, ta nhất định hai tay đem kia bảo vật dâng lên."

"Này cọc làm ăn ta tiếp, ngươi ngày mai thời gian này tới Vạn Tượng Các, đến lúc đó ta sẽ tự đem tin tức về người nọ nói cho ngươi biết." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào trên bức họa, bây giờ đã có kế hoạch.

"Vậy thì nhờ cậy Diệp các chủ, đây là năm trăm Nguyên khí thạch, tại hạ đi trở về chờ tin tốt lành." Trịnh Thiếu Hồng hơi lộ ra kích động lưu lại bức họa cùng năm trăm Nguyên khí thạch, bản thân hắn là vội vã rời đi Vạn Tượng Các.

"Thiếu gia, này trên bức họa người tướng mạo bình thường, nếu muốn ở một ngày tìm tới hắn nói dễ vậy sao." Cảnh Đông có chút không hiểu thiếu gia nhà mình cử động.

"Ngươi không cần phải lo lắng, ngày mai lúc này, ta nhất định làm cho Trịnh Thiếu Hồng một cái hài lòng câu trả lời." Diệp Hạo nhẹ nhàng cười một tiếng.

Cảnh Đông tiếp tục đi luyện quyền, Diệp Hạo ánh mắt nhìn chằm chằm trên bàn bức họa, "Nếu có thể sao chép bí tịch, như vậy, tranh này giống như là hay không cũng có thể sao chép đi xuống?" Trong lòng của hắn vừa mới sinh ra cái ý niệm này, trong đầu hắn liền nhanh chóng ngưng tụ ra một bức họa giống như, mà bức họa này giống như bên trên vẽ một người tướng mạo bình thường, xấu xí đích nam tử trẻ tuổi.

"Như vậy, tiếp theo chính là lục soát tung tích của người này." Diệp Hạo ý nghĩ động một cái, Vạn Tượng bản đồ liền mở ra, Lưu Vân trong thành một vài bức cảnh tượng như Kính Hoa Thủy Nguyệt, ở trong đầu hắn thật nhanh nhảy qua.

Cuối cùng, Kính Tượng dừng lại ở Thành Tây nơi một cái trong sòng bạc, người ở bên trong không tính là quá nhiều, hắn to liếc sơ một cái, hẳn ở hai mươi người.

Mà hắn muốn tìm mục tiêu, chính là này hai mươi người trúng một cái, người kia trước thắng một cái đánh cuộc, khuôn mặt hăm hở.

Diệp Hạo đang muốn thu hồi ánh mắt, đột nhiên, một đạo nhỏ xíu ánh sáng từ trên người người nọ lóe lên, khi thì sáng ngời, khi thì ảm đạm.

"Này không phải là Trịnh Thiếu Hồng trong miệng bảo vật chứ ?" Diệp Hạo suy đoán, chợt, hắn lắc đầu một cái, lấy đạo ánh sáng kia sáng ngời trình độ đến xem, kém xa tít tắp Tị Thủy Châu. Muốn là như thế suy đoán, căn bản không tính là biết bao đắt giá bảo vật, hắn không có ở đây suy nghĩ những thứ này.

Theo trong đầu cảnh tượng bể tan tành, Diệp Hạo ý tưởng đột phát, "Trong bản đồ cảnh tượng mỗi lần thời gian duy trì cũng tương đối ngắn, nếu có thể đem thời gian này kéo dài, có lẽ có thể phát huy ra tác dụng không tưởng tượng nổi."

"Là không phải là bởi vì phạm vi quá lớn, nếu như, chẳng qua là bao phủ ở ta chung quanh mấy trượng trong phạm vi, thời gian có thể hay không biến hóa

lâu một chút?" Diệp Hạo ngồi lẳng lặng, chờ tinh thần khôi phục, hắn muốn thử một chút trong lòng phỏng đoán.

Một lúc lâu sau, Diệp Hạo tinh thần khôi phục như cũ, ánh mắt của hắn hơi hơi chớp động, Vạn Tượng bản đồ bị mở ra, lần này, Diệp Hạo ánh mắt tập trung ở hắn trên người mình.

Diệp Hạo nhắm mắt lại, là có thể "Nhìn" đến bên trong căn phòng cảnh tượng, cùng mở mắt ra nhìn không có gì khác nhau, hơn nữa, muốn càng toàn diện. Hắn có thể thấy hắn tự thân chu vi ba trăm sáu mươi độ mỗi cái phương hướng hoàn cảnh, lấy một loại kỳ lạ góc độ đi quan sát, loại cảm giác này tương đối kỳ diệu.

"Ước chừng kéo dài sáu mươi hô hấp, đủ dùng." Diệp Hạo tâm thần phấn chấn, chức năng này đối với hắn trước mắt mà nói tác dụng là tương đối lớn, có thể làm cho thực lực của hắn phát huy đến cực hạn, Diệp Hạo trong lòng đang mong đợi, này chức năng phát huy kỳ hiệu một khắc kia đến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Tự nghĩ ra võ học

Chương 16: Tự nghĩ ra võ học

Diệp Hạo đột nhiên nghĩ đến, ngày hôm qua còn đáp ứng Tiền lão hôm nay phải sớm điểm đi qua. Ai cũng không nghĩ ra một buổi tối sẽ phát sinh nhiều chuyện như vậy, mà Diệp Hạo tu vi cũng phát sinh biến hóa long trời lỡ đất, hắn ở ngắn ngủi trong mấy ngày từ hậu thiên tam trọng liên tiếp đột phá tới Hậu Thiên Ngũ Trọng, bực này lên cấp tốc độ đủ để cho người trợn mắt hốc mồm.

Một chút thiên phú không tốt võ giả, tu vi ở Hậu Thiên tam trọng dừng lại vài chục năm đều là rất thường gặp sự tình. Làm Diệp Hạo đi tới lò rèn lúc, Tiền lão đang ở đúc một thanh bảo đao, là do một loại đen thui mỏ sắt chế tạo, còn chưa thành hình trên bảo đao ẩn chứa lũ lũ khí lạnh, chế tạo bảo đao mỏ sắt chính là một loại ẩn chứa cực hàn chi lực mỏ sắt.

Tiền lão thấy Diệp Hạo tới, ánh mắt nhìn chằm chằm Diệp Hạo, tấc tắc kêu kỳ lạ: "Hảo tiểu tử, xem ra ngươi tối ngày hôm qua gặp phải cơ duyên không nhỏ a."

Diệp Hạo trong lòng cả kinh, nghe Tiền lão giọng của, chẳng lẽ là biết tối hôm qua chuyện phát sinh. "Được, chuyện của ngươi lão đầu tử ta cũng không có hứng thú biết, cây đao này hôm nay ngươi ít nhất phải trui luyện trăm lần." Tiền lão đưa tay chỉ hướng trước người hắn bảo đao.

Diệp Hạo thần sắc bình tĩnh, nếu là đổi tu vi không có đột phá trước, trui luyện một trăm lần với hắn mà nói có lẽ sẽ có không biết được độ khó, như vậy, bây giờ với hắn mà nói liền là một chuyện rất dễ dàng.

Bất quá, Diệp Hạo từ Tiền lão kia nụ cười cổ quái bên trong phát hiện chuyện này cũng sẽ không đơn giản như vậy.

Diệp Hạo đoán chừng lấy hắn lúc này 3000 cân lực lượng, ít nhất có thể trui luyện 200 lần cũng không có vấn đề gì, hắn cầm thiết chùy lên, bắt đầu khô khan thêm đơn điệu động tác.

Thiết chùy cầm trong tay, Diệp Hạo cũng sẽ bản năng vận chuyển khí huyết rập khuôn phương pháp, thông qua đối với khí huyết lực cực kì mỉ khống chế, từ đó không lãng phí chút nào lực lượng.

"Có cái gì không đúng." Diệp Hạo nhận ra được theo trong tay thiết chùy hạ xuống, bảo đao hình thức ban đầu bên trong đều sẽ có lạnh giá khí rót vào trong tay hắn, thông qua nữa bàn tay thấm vào tới quanh thân các nơi.

Nếu là trong thời gian ngắn, còn xem không xảy ra vấn đề gì, nhưng là thời gian dài, thân thể của hắn cũng sẽ cứng ngắc, khí huyết cũng bị đống kết, nơi nào còn sẽ có khí lực tới trui luyện bảo đao.

Diệp Hạo tĩnh hạ tâm thần, từng đạo khí huyết lực uyển như sóng triều như vậy hướng bàn tay hắn hội tụ, trong khoảnh khắc, hắn cả bàn tay trở nên khí huyết dồi dào, tràn đầy lực lượng.

Hơn nữa, trong tay hắn khí tức lực giống như đốt lên nước như thế, sôi trào, đem lạnh giá khí hóa giải được. Giống như là một khối băng, bỏ vào trong nước sôi, sẽ không đem nước sôi đông thành băng, mà là biến thành nước sôi một bộ phận.

"Cổ lực lượng này..." Diệp Hạo vẻ mặt nghiêm túc, hắn cảm ứng rõ ràng đến trong bàn tay ngưng tụ lực lượng, Diệp Hạo hô hấp gần như đình trệ,

Cổ lực lượng này làm tâm thần hắn phấn chấn.

...

Nắng chiều Hà Quang rơi vào trong lò rèn, đem đạo kia gầy gò bóng người kéo dài hơn nhiều. Diệp Hạo buông trong tay xuống thiết chùy, nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành, đang chuẩn bị cùng Tiền lão cáo từ.

"Nguyên Ca, ngươi xem người nọ là ai?" Lò rèn bên ngoài đi tới một đôi thiếu niên nam nữ.

Nam tử tướng mạo tuấn tú, nữ tử chính là xinh đẹp như hoa, thật là trai tài gái sắc, nam tử nghe được lời của thiếu nữ, không khỏi đưa mắt rơi vào trong lò rèn.

"Ta tưởng là ai đâu rồi, nguyên lai là ngươi, nghe nói là ngươi đem ta phế vật kia em trai đánh cho thành tàn phế?" Nam tử một bộ thái độ cao cao tại thượng, nhìn kỹ Diệp Hạo.

Diệp Hạo vừa nghe đến tới người nói chuyện, cũng biết đối phương là người Triệu gia, hắn đưa mắt tập trung ở trên người đối phương.

Nhân vật: Triệu Nguyên

Chủng tộc: Nhân Tộc

Tính cách: Tự phụ

Cảnh giới: Hậu Thiên Ngũ Trọng

Võ học: Nhân Cấp võ học —— Lăng Vân Chưởng, âm nhu quỷ mị, tác dụng chậm liên miên bất tuyệt. Toàn Phong Thập Bát Thối, lực bộc phát mười phần cước pháp võ học, cương liệt dũng mãnh.

Thiên phú: Trung đẳng

Khác: Lưu Vân Thành Triệu gia con em dòng chính, ở Triệu gia con cháu chính giữa thiên phú hạng hàng đầu, là Triệu gia chú trọng bồi dưỡng đối tượng.

Triệu gia có thể trở thành Lưu Vân Thành trúng đứng đầu thế lực, cũng không phải là không có nguyên do, chỉ một từ nơi này Triệu Nguyên trên người liền có thể nhìn ra được. Đối phương tuổi tác cũng sẽ không vượt qua hai mươi lăm tuổi, cũng đã là Hậu Thiên Ngũ Trọng tu vi, hơn nữa, Diệp Hạo có thể cảm ứng rõ ràng đến trên người người này hùng hậu khí huyết lực, hắn suy đoán này Triệu Nguyên sợ là đã đến Hậu Thiên Ngũ Trọng đỉnh núi mức độ, thực lực bực này, đặt ở Lưu Vân Thành trẻ tuổi người chính giữa đã coi như là ít có.

"Có chuyện?" Diệp Hạo mặt không đổi sắc hỏi.

"Nguyên Ca, ngươi nên cho hắn chút dạy dỗ, cho hắn biết chúng ta người Triệu gia không phải ai cũng có thể đắc tội." Thiếu nữ phẩy nhẹ mắt Diệp Hạo, lạnh như băng nói.

Nhân vật: Triệu Thi Vũ

Chủng tộc: Nhân Tộc

Tính cách: Giỏi về ngụy trang

Cảnh giới: Hậu Thiên Tứ Trọng

Võ học: Nhân Cấp võ học —— Lăng Vân Chưởng, âm nhu quỷ mị, tác dụng chậm liên miên bất tuyệt.

Thiên phú: Trung đẳng

Khác: Lưu Vân Thành Triệu gia con em dòng chính, có Luyện Dược thiên phú, làm bất cứ chuyện gì, tất cả lấy tự thân lợi ích xuất phát, đối với gia tộc quan niệm đạm bạc.

"Diệp Hạo, có cơ hội ta nhất định muốn cùng ngươi thật tốt luận bàn một phen." Triệu Nguyên toét miệng cười một tiếng, đem luận bàn hai chữ nói phá lệ nặng.

"Thi Vũ, chúng ta đi, hai ngày sau Hàn trưởng lão liền tới, ngươi có thể muốn chuẩn bị thật tốt một phen, tranh thủ để cho hắn thu ngươi làm đồ đệ." Triệu Nguyên không có tâm tư lại để ý tới Diệp Hạo, trong mắt mang theo nhu tình, cùng hắn bên người Triệu Thi Vũ nói.

"Nguyên Ca yên tâm, ta hoàn toàn chắc chắn." Triệu Thi Vũ y như là chim non nép vào người rúc vào Triệu Nguyên trong ngực.

Diệp Hạo hơi ngẩn ra, hắn đoán chừng hai người hắn là đường huynh muội quan hệ, chuyện của bọn họ hắn cũng không có bao nhiêu tâm tư quan tâm."Hàn trưởng lão, chẳng lẽ cùng Đái lão trong miệng là một người?" Diệp Hạo trong lòng suy đoán.

...

Vạn Tượng Các trong hậu viện, Diệp Hạo đang tu luyện Lăng Hư Bộ cửa này thân pháp võ học, Lăng Hư hai chữ chỉ chính là lăng không hư độ. Cũng không phải thật sự là lăng không, mà là tu luyện tới đại thành sau có thể trên không trung mượn lực, na di mấy lần, lại có thể trên không trung chuyển đổi phương hướng, Hoành Không Na Di.

Diệp Hạo cẩn thận tỉ mỉ môn võ học này, cước bộ của hắn trong lúc vô tình hướng phía trước bước ra một bước, thân thể của hắn bay lên trời, không ngang thể hạ xuống, hắn lần nữa nhấc chân phải lên, tại trong hư không đạp bước kế tiếp, mà thân thể của hắn cũng một lần nữa bay lên không, rơi vào trên nóc nhà.

Mặc dù lấy Diệp Hạo lúc này thực lực, không bằng vào thân pháp võ học cũng có thể dễ dàng nhảy lên trên đỉnh, nhưng dù sao cũng là dựa vào man lực. Mà thân pháp võ học này không giống nhau, đó là nội lực vận chuyển pháp môn, giữa hai người có bản chất khác nhau.

Hơn nữa, nếu là Diệp Hạo đem môn võ học này tu luyện tới nhập môn cảnh giới, như vậy thì có thể mang tốc độ của hắn tăng lên gấp đôi, cái tốc độ này tăng lên không cần giống như ngày hôm qua gặp gỡ đuổi giết vận may Huyết Bạo phát mới có thể đạt tới, chỉ cần vận dụng thân pháp võ học, tốc độ như vậy liền sẽ tăng lên gấp đôi.

Ánh trăng trong sáng, sao lốm đốm đầy trời, một đạo thân ảnh ở hậu viện bên trong bay lên không na di, lặp đi lặp lại tái diễn giống nhau động tác, mỗi một lần ý cảnh tuy nhiên cũng có biến hóa rất nhỏ.

"Ta còn thiếu sót một môn cường đại công kích tính võ học." Diệp Hạo phiêu rơi trên mặt đất, lâm vào trong trầm tư.

Trước mắt, hắn có tam môn Địa cấp võ học, một môn thân pháp võ học, một môn công kích tầm xa võ học, còn có một môn chính là tương đương với một loại bùng nổ bí thuật.

Về phần chân chính gần người võ học hắn còn không có một môn đem ra được, hắn duy một hồi cũng chính là một môn Nhân Cấp trung đẳng võ học, Phách Sơn Chưởng. Theo Diệp Hạo tu vi không ngừng tăng lên, môn võ học này đã không cách nào đem thực lực của hắn phát huy đến cực hạn.

"Không bằng ta tự nghĩ ra một môn võ học." Diệp Hạo ý tưởng đột phát, dưới tình huống bình thường, lấy hắn Hậu Thiên ngũ trọng sửa là trên căn bản là không có năng lực này đi sáng tạo một môn võ học.

Coi như chỉ là Nhân Cấp võ học, cũng cần thiên phú cực cao ngộ tính mới có thể sáng tạo ra. Diệp Hạo ý tưởng rất đơn giản, đó chính là đem từ Tiền lão nơi đó học được phương pháp vận chuyển khí huyết cùng Phách Sơn Chưởng nhữu hợp, từ đó sáng tạo ra một môn mới tinh võ học.

Cửa này mới tinh võ học không thể lại là Chưởng Pháp, mà là quyền pháp, hắn là dự định lấy phương pháp vận chuyển khí huyết làm chủ đạo. Mà hắn cho tới nay trui luyện Thiết Khí đều là chú trọng cương liệt dũng mãnh, một điểm này đang cùng quyền pháp tương xứng hợp.

Diệp Hạo tĩnh hạ tâm thần đến, phảng phất trở về lại lò rèn, không ngừng trui luyện Thiết Khí. Bàn tay của hắn ở trong lúc vô tình dung hợp quanh thân khí huyết lực, Diệp Hạo lại lấy Phách Sơn Chưởng vận khí phương pháp, vận chuyển nội lực, nội lực cùng khí huyết tương hợp, đột nhiên, hắn đấm ra một quyền, một quyền này nhanh như thiểm điện, nhanh như gió, thanh thế cuồn cuộn.

Theo hắn đấm ra một quyền, phía trước khí lưu nhất thời hỗn loạn, cuồng phong đột ngột, cuốn lên từng miếng lá cây ở trong gió Phiêu Linh.

"Một quyền có thể Băng Sơn, liền kêu nó Băng Sơn Quyền." Diệp Hạo thu hồi quả đấm, Băng Sơn Quyền uy lực đã vượt qua dự tính của hắn, môn quyền pháp này ngày sau nhất định sẽ theo hắn danh dương thiên hạ.

Sắc trời dần sáng, Diệp Hạo không tu luyện nữa, mà là tới đến đại sảnh bên trong, đã sắp đến hắn và Trịnh Thiếu Hồng thời gian ước định. Diệp Hạo đem bản đồ mở ra, hình ảnh nhất thời rơi vào Thành Tây sòng bạc bên trong, hắn hôm qua đã tìm thấy được đối phương, hôm nay tự nhiên không cần lại hao tổn phí sức lực đi lục soát.

Rất nhanh, Diệp Hạo liền thấy đối phương vẫn còn đang đánh cược cuộc đánh bạc, như vậy có thể thấy người này là tương đối si mê với đánh bạc. Không ngoài sở liệu, Trịnh Thiếu Hồng đến đúng giờ đến, hắn mặt đầy trông đợi mà hỏi: "Không biết Diệp các chủ có thể có người kia tin tức?" Hắn hỏi ra lời này lúc trên mặt lộ ra thần sắc kích động tới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 17: Luyện Yêu Hồ

Chương 17: Luyện Yêu Hồ

"Người này ở Thành Tây Bảo Thông sòng bạc." Diệp Hạo thần sắc bình tĩnh nói.

"Sòng bạc? Đa tạ Diệp các chủ báo cho biết, tại hạ cái này thì đi tìm hắn, chậm nhất là tối nay, ta tất sẽ đem bảo vật dâng lên." Trịnh Thiếu Hồng nghe được người hắn muốn tìm đang đánh cuộc phường, đầu tiên là cả kinh, sau đó kích động rời đi Vạn Tượng Các.

"Người khác ân oán ta hay là không đi nhúng tay." Diệp Hạo lần nữa đi Tiền lão nơi đó, phương pháp vận chuyển khí huyết hắn vẫn chưa có hoàn toàn lĩnh hội, hơn nữa hắn nếu cam kết một tháng, liền chắc chắn sẽ không ít đi một ngày.

Chờ hắn đem phương pháp vận chuyển khí huyết hoàn toàn lĩnh ngộ lúc, cũng là hắn hoàn toàn hoàn thiện Băng Sơn Quyền thời điểm, thời điểm đó Băng Sơn Quyền mới thật sự là Băng Sơn Quyền. Một đấm xuất ra, có thể Băng Sơn Liệt Địa, đó là, Địa cấp võ học mới có uy lực.

...

Mặt trời chiều ngã về tây, hôm nay Diệp Hạo trước thời hạn trở lại, mặc dù hắn không cho là Trịnh Thiếu Hồng có thể xuất ra đặc biệt bảo vật quý trọng, nhưng là lời nói của đối phương bao nhiêu hay lại là đưa tới hắn một tia hứng thú.

Một đạo hơi lộ ra thân ảnh chật vật đi tới Vạn Tượng Các, người này chính là Trịnh Thiếu Hồng. Đối phương ban ngày đi ra thời điểm hay lại là thật tốt, buổi tối trở lại liền vết thương khắp người, hắn lúc này khí huyết suy yếu, giống như là bệnh nặng mới khỏi.

"Diệp các chủ, đây chính là ta nói bảo vật, tin tưởng nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng." Trịnh Thiếu Hồng từ trong ngực lấy ra trong miệng hắn cái gọi là "Bảo vật", thận trọng giao cho Diệp Hạo trên tay của.

Danh xưng: Luyện Yêu Hồ

Chờ cấp: Nhân Cấp thượng phẩm

Khác: Không lành lặn trạng thái, có thể luyện hóa Yêu thú cấp hai là Huyết Nguyên Đan, tăng lên khí huyết lực.

Diệp Hạo vốn là không ôm hi vọng lớn bao nhiêu, thấy món bảo vật này chức năng lúc, hắn nhất thời hứng thú."Không lành lặn trạng thái, không biết như thế nào mới có thể hoàn chỉnh, trạng thái hoàn chỉnh lại là dạng gì?"

"Trạng thái hoàn chỉnh Luyện Yêu Hồ đẳng cấp không biết, có thể luyện hóa yêu thú cấp chín, gom tán lạc Luyện Yêu Hồ phế phẩm, cùng với dung hợp, Cửu Cửu Quy Nhất, Luyện Yêu Hồ mới có thể lại hiện ra dưới ánh mặt trời." Diệp Hạo nhìn chằm chằm trong đầu xuất hiện đoạn tin tức này, trong lòng trong lúc nhất thời không thể bình tĩnh lại.

Tùy tiện lấy được một món bảo vật, lại có thần bí như vậy lai lịch, đây là hắn trước đó vô luận như thế nào cũng đoán không được.

"Thật là một món bảo vật, ta rất thích." Diệp Hạo đem Luyện Yêu Hồ thu, cười tán dương.

"Diệp các chủ hài lòng liền có thể, vậy tại hạ liền cáo từ trước." Trịnh Thiếu Hồng không có dừng lại lâu, xem bộ dáng là chạy về dưỡng thương đi.

Diệp Hạo quan sát tỉ mỉ trong tay hắn Luyện Yêu Hồ,

Này Luyện Yêu Hồ chỉ lớn chừng bàn tay, là có nào đó màu xanh mỏ sắt chế tạo, chỉ từ ở bề ngoài không nhìn ra chút nào chỗ khác thường. Người bình thường thậm chí cũng sẽ không đưa nó hướng binh khí phương diện nghĩ.

Dù sao vật này nhìn thật sự là quá phổ thông, về phần kia Trịnh Thiếu Hồng sở dĩ biết đây là một việc bảo vật, đó cũng chỉ là biết cái này nhìn bình thường không có gì lạ Luyện Yêu Hồ chất liệu cực kỳ cứng rắn, thậm chí còn đã cứu hắn một mạng.

Nếu không phải Diệp Hạo nói cho hắn biết cừu nhân tin tức, hắn cũng không có cơ hội lần nữa đem vật này đoạt lại, bất quá đối với Trịnh Thiếu Hồng mà nói, này Luyện Yêu Hồ cũng chỉ có chất liệu cứng rắn này một chút tác dụng.

Nếu là cho hắn biết vật này còn có luyện hóa Yêu Thú là Huyết Nguyên Đan tác dụng, hắn sợ là ruột đều phải hối xanh. Diệp Hạo vuốt vuốt chốc lát, liền đem Luyện Yêu Hồ thu, vật này đối với hắn trước mắt mà nói vẫn có tương đối lớn tác dụng, thậm chí Diệp Hạo cũng không nhịn được muốn bây giờ tựu ra thành đi săn giết lộn một cái Yêu Thú, cuối cùng hắn vẫn khắc chế cái ý nghĩ này.

" Chờ qua một thời gian ngắn, nhất định phải ra lại thành một chuyến." Diệp Hạo trong mắt có vẻ chờ mong chợt lóe lên.

...

Ngày hôm đó, Diệp Hạo chính ở hậu viện tu luyện Băng Sơn Quyền, lúc này, quyền pháp của hắn lại có tinh tiến, đối với phương pháp vận chuyển khí huyết càng thêm thành thạo, tùy tiện một quyền đều có thể đánh ra 3000 cân khí lực. Nếu là nghiêm túc, một quyền sợ là có thể đánh ra vượt qua bốn ngàn cân khí lực, về phần cụ thể là bao nhiêu, hắn cũng không có tính toán qua.

Hắn đang chuẩn bị đi lò rèn rèn sắt, tăng lên khí huyết chuyên chở kỹ xảo, Vạn Bảo Trai Đái trưởng lão nhưng là phái người mang đến tin tức, nói là Hàn trưởng lão đã đến bọn họ Vạn Bảo Trai, để cho hắn mang theo muội muội đi nơi đó.

" Anh, ta có thể không đi không?" Làm Diệp Hạo tới tìm hắn muội muội lúc, nàng nhưng có chút do dự muốn cự tuyệt.

"Chuyện này ta đã đáp ứng Đái lão, hôm nay vô luận như thế nào chúng ta cũng phải đi một chuyến, về phần có hay không phải đi Dược Tiên Tông, ngươi lại lo lắng nhiều mấy ngày cũng không muộn." Diệp Hạo không cho phép nghi ngờ nói.

Sau đó, hắn mang theo Diệp Tử Tịch còn có Cảnh Đông, đi theo Đái trưởng lão phái người tới cùng nhau đi tới Vạn Bảo Trai, hôm nay Vạn Bảo Trai lộ ra so với bình thường náo nhiệt một ít. Đó là bởi vì có một vị từ Dược Tiên Tông tới Luyện Dược Sư Hàn trưởng lão đến chơi nơi đây, Vạn Bảo Trai không dám thờ ơ chút nào, cũng gọi lên mười phần tinh thần.

"Diệp Công Tử, xin mời đi theo ta." Gã sai vặt coi Diệp Hạo ba người mang tới một gian được đặt tên là Bách Thảo phòng căn phòng của bên ngoài, hắn gõ cửa một cái.

"Diệp lão đệ, nhanh mau vào, ta đã đem Diệp tiểu thư tình huống hướng Hàn trưởng lão nói rõ, hắn cũng quả thật có muốn thu học trò ý hướng, có thể ngàn vạn lần không nên bỏ qua cái này cơ hội thật tốt a." Đái lão thần tình hơi lộ ra kích động nói.

"Triệu Nguyên huynh muội hai người quả nhiên cũng tới." Diệp Hạo một bước vào căn phòng, liền thấy hai ngày trước hắn mới vừa gặp qua "Người quen", hắn vốn chỉ là suy đoán, lúc này cái suy đoán này ngược lại được việc thật.

"Đái trưởng lão, hôm nay là Hàn trưởng lão thu học trò khảo hạch thời gian, ngươi coi Diệp Hạo mang tới làm gì?" Triệu Thi Vũ thấy Diệp Hạo đi vào, sắc mặt nhất thời biến hóa, hướng Đái trưởng lão chất vấn.

Về phần Triệu Nguyên, cũng là sắc mặt khó coi nhìn về phía Diệp Hạo, ánh mắt kia, dường như muốn coi Diệp Hạo ăn tươi nuốt sống tựa như.

"Hừ, lão phu phải làm sao không cần dùng ngươi tới dạy." Đái trưởng lão lạnh rên một tiếng, không nữa lý tới vị này Triệu gia tiểu thư.

Bên trong căn phòng còn có một vị người quen, đó chính là Thượng Quan gia tiểu thư, Thượng Quan Thu Thủy, nàng thấy Diệp Hạo đi tới nơi này, tựa hồ đã sớm biết, cũng không có lộ ra thần sắc giật mình.

"Hàn trưởng lão lập tức phải tới, tới cho các ngươi có cơ hội hay không bái nhập hắn môn hạ, liền muốn nhìn mấy người các ngươi kế tiếp biểu hiện." Đái trưởng lão vẻ mặt nghiêm túc nói.

Mọi người không chờ bao lâu, vị kia thần bí Hàn trưởng lão rốt cuộc đến, này là một vị hạc phát đồng nhan, lão giả tinh thần quắc thước. Theo hắn cùng nhau, còn có một cái khí vũ hiên ngang thiếu niên áo trắng.

"Lão phu chính là Dược Tiên Tông Ngoại Môn trưởng lão, mấy người các ngươi nếu muốn vào ta Dược Tiên Tông, thì nhất định phải chứng minh mình Luyện Dược thiên phú." Hàn trưởng lão đến sau, tay áo bào vung lên, trên bàn tựu ra hiện tại một gốc màu tím dược thảo, tản ra từng tia ý lạnh.

"Ba người các ngươi tới phân biệt cây thuốc này cỏ niên đại cùng công hiệu, chỉ cần có thể chứng minh thiên phú của các ngươi, lão phu sẽ tự đưa ngươi chờ thu làm môn hạ." Hàn trưởng lão thần sắc bình tĩnh nói.

"Các ngươi ai tới trước?" Hàn trưởng lão cười híp mắt hỏi.

"Ta tới trước." Triệu Thi Vũ kích động đứng ra, có thể bái nhập Dược Tiên Tông, đó là vinh dự vô thượng, đối với hắn mà nói, coi như chỉ là trở thành Dược Tiên tông Ngoại Môn Đệ Tử, đều phải so với thể ở Triệu gia mạnh hơn gấp mười gấp trăm lần.

Hàn trưởng lão bên người khí vũ hiên ngang thiếu niên, ánh mắt không khỏi rơi vào Triệu Thi Vũ trên người, hắn trên người có tài trí hơn người khí chất, mọi người ở đây, trong mắt hắn giống như là người bình thường như thế. Duy có quan hệ với phân biệt dược thảo sự tình, có thể để cho hắn nhấc lên một phần hứng thú.

Triệu Thi Vũ đem dược thảo cầm trong tay, mảnh nhỏ quan sát kỹ chốc lát, nàng ra kết luận, "Đây là hai mươi năm phân dược thảo, công hiệu là trì dũ thần hồn thương thế."

"Vị kế tiếp." Hàn trưởng lão nghe được cái này câu trả lời thần sắc bất động nói.

Thượng Quan Thu Thủy cái thứ 2 đứng ra, nàng tế tế phân biệt, "Cây thuốc này cỏ niên đại là hai mươi mốt năm, công hiệu là giải trừ Hỏa Độc." Nàng suy tư đã lâu, cho ra một cái cùng Triệu Thi Vũ hoàn toàn bất đồng câu trả lời.

Cuối cùng, ánh mắt của mọi người cũng rơi vào Diệp Tử Tịch trên người của. Nhiều người nhìn như vậy nàng, để cho nàng có chút ngượng ngùng. Nàng cầm lên dược thảo, tử quan sát kỹ hồi lâu, nhỏ giọng nói: "Cây thuốc này cỏ niên đại là mười năm chín tháng, công hiệu là, trong thời gian ngắn đông người sinh cơ."

"Không biết liền không nên ra ngoài mất mặt, cây thuốc này thảo tại sao có thể là mười thời hạn, ta khuyên ngươi hay là trở về nhiều đi nữa nhìn vài năm Dược thư lại tới tham gia khảo hạch mới đúng." Triệu Thi Vũ nghe được Diệp Tử Tịch nói, nhất thời cười nhạo không dứt.

Hàn trưởng lão bên cạnh vị thiếu niên kia chính là thầm nghĩ trong lòng: "Không nghĩ tới Lưu Vân Thành cái này địa phương nhỏ, còn có như vậy Luyện Dược thiên phú xuất chúng người."

Diệp Hạo nghe đến cô gái này chính là lời nói, trong lòng không khỏi cười một tiếng, hắn ngay từ đầu thì nhìn dược thảo này thuộc tính, vì vậy, hắn biết tối đáp án chính xác đúng là hắn muội muội nói.

"Lần này ta liền phá cách thu hai tên đồ đệ." Hàn trưởng lão ánh mắt đảo mắt nhìn mọi người, chậm rãi mở miệng.

Triệu Thi Vũ hưng phấn trong lòng, nàng không nhịn được tiếp tục châm chọc Diệp Tử Tịch, "Đều nói cho ngươi trở về, không phải là phải ở chỗ này mất mặt, nếu là đổi lại là ta, sớm liền rời đi."

Hàn trưởng lão thần sắc không vui đối với Triệu Thi Vũ nói: "Ngươi nói không sai, ngươi là thời điểm rời đi nơi này, lão phu môn hạ không thu bình thường tài."

"Cái gì? Ngươi nhất định là tính sai, ta nói mới là chính xác, nàng làm sao có thể đáp đúng?" Triệu Thi Vũ sắc mặt trắng bệch, nàng chỉ hướng Diệp Tử Tịch, không cam lòng nói.

"Thế nào, ngươi dám nghi ngờ lão phu quyết định?" Hàn trưởng lão lên tiếng chất vấn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: 10 chiêu ước hẹn

Chương 18: 10 chiêu ước hẹn

Mọi người tại đây khí tức rối rít ngưng trệ, đến từ Dược Tiên tông Hàn trưởng lão rõ ràng chính là không có đem Lưu Vân Thành Triệu gia thế lực coi vào đâu. Nói cho cùng, Triệu gia cũng chỉ có thể ở Lưu Vân Thành bên trong xưng Vương xưng Bá, đặt ở Triệu Quốc, căn bản là cái gì cũng không bằng.

"Tiểu nữ không dám." Triệu Thi Vũ chế trụ bất mãn trong lòng, ánh mắt của nàng bỗng nhiên rơi vào Diệp Hạo trên người, Diệp Tử Tịch đã bị Hàn trưởng lão thu làm đồ đệ, nàng là không dám lại đi đắc tội, nhưng là Diệp Hạo không quyền không thế, ỷ trượng lớn nhất bất quá chỉ là Thành Chủ, trái hồng đương nhiên là muốn tìm mềm bóp.

Triệu Thi Vũ đi tới nàng anh họ Triệu Nguyên bên người, lặng lẽ nói mấy câu, Diệp Hạo dĩ nhiên cũng chú ý tới cô gái này cử động. Bất quá hắn cũng không có để ở trong lòng, nếu như bọn họ dám tới tìm phiền toái, hắn không ngại để cho hai người này biết nên làm như thế nào người.

"Chuyện này cứ như vậy quyết định, hai người các ngươi thu thập một chút, ngày mai sẽ cùng ta đi Dược Tiên Tông." Hàn trưởng lão mặt không cảm giác nói.

"Diệp Hạo, ta muốn khiêu chiến ngươi, ngươi có dám tiếp nhận?" Triệu Nguyên ánh mắt mang theo nghiền ngẫm mà hỏi.

"Hắn hẳn là bị kia Triệu Thi Vũ thiêu toa, muốn làm chúng làm nhục cùng ta." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Triệu Thi Vũ trên người, đối phương quả nhiên là nhìn có chút hả hê biểu tình.

Triệu Nguyên thấy Diệp Hạo không trả lời hắn, cho là bị khí thế của hắn chấn nhiếp, không dám ứng chiến, không khỏi cười nhạo nói: "Mấy ngày trước đây ngươi đem ta kia đường đệ đánh cho thành tàn phế, huyên náo cả thành đều biết, ta vốn cho là ngươi là nhân vật, không nghĩ tới lại không dám ứng chiến, chớ không thành tựu chỉ có thể khi dễ ta phế vật kia em trai không được."

"Nguyên Ca nói có đạo lý, lấy thực lực của ngươi chỉ cần một chiêu liền có thể đánh bại hắn, hắn đương nhiên là không dám ứng chiến." Triệu Thi Vũ ánh mắt mang theo sùng bái nói.

"Nếu như ta thắng, ngươi lại đem như thế nào?" Diệp Hạo thần sắc bình tĩnh nói.

Triệu Nguyên nghe được Diệp Hạo lời này, trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, lăng chốc lát, hắn phảng phất nghe được trên thế giới chuyện cười lớn nhất, "Đừng bảo là là thắng được ta, chỉ cần ngươi có thể ở dưới tay ta chống nổi mười chiêu, ta liền cho ngươi một nghìn đồng khí thạch."

"Một nghìn đồng khí thạch còn không đáng cho ta xuất thủ, nếu như trên người của ngươi Nguyên khí thạch không đủ ta có thể cho ngươi mượn." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Triệu Nguyên trên người, thản nhiên nói.

"Nguyên Ca, hắn nhất định là muốn lấy Nguyên khí thạch mượn cớ trốn chiến đấu, chúng ta không thể để cho hắn quỷ kế được như ý." Triệu Thi Vũ

trong con ngươi thông tuệ ánh mắt thoáng qua, nàng tự mình cảm giác nhìn thấu Diệp Hạo "Quỷ kế", muốn coi Diệp Hạo tại chỗ vạch trần.

" Không sai, nhất định là như vậy, 3000 Nguyên khí thạch, ngươi có dám ứng chiến." Triệu Nguyên là tại hắn em gái họ trước mặt biểu hiện mình,

Quyết định bất cứ giá nào.

Mặc dù hắn là Triệu gia con em dòng chính, hơn nữa thiên phú cũng không tệ, nhưng là Triệu gia thế hệ này đệ tử kiệt xuất không phải số ít, Triệu gia tài nguyên càng là không có khả năng toàn bộ đầu ở trên người hắn, vì vậy, này 3000 Nguyên khí thạch với hắn mà nói cũng là một khoản số lượng không nhỏ.

"Ngươi đã như thế thành tâm thành ý mời ta, ta đây liền miễn cưỡng đáp ứng." Diệp Hạo thần sắc cổ quái đáp ứng.

" Anh, ngươi làm sao có thể đáp ứng, bọn họ rõ ràng là phải làm chúng làm nhục ngươi thì sao." Diệp Tử Tịch thấy ca ca hắn đáp ứng, muốn khuyên can hắn cự tuyệt cuộc tỷ thí này.

"Thế nào, ngươi là không tin ca ca ta?" Diệp Hạo khẽ mỉm cười, trên nét mặt có một cổ lạnh nhạt cùng yên lặng, phảng phất cùng Triệu Nguyên ứng chiến với hắn mà nói chẳng qua chỉ là một chuyện nhỏ không đáng kể.

Diệp Tử Tịch thấy anh nàng thong dong vô cùng vẻ mặt, đáy lòng không khỏi có chút tin tưởng Diệp Hạo có thể thắng. Nhưng là lý trí nói cho nàng biết, Diệp Hạo có thể thắng được tỷ lệ cực nhỏ.

"Nhưng là, vạn nhất phát sinh ngoài ý muốn làm sao bây giờ?"

"Ta chỉ muốn ở lòng bàn tay hắn chống nổi mười chiêu thì có thể, sẽ không có nguy hiểm." Diệp Hạo thần sắc ung dung giải thích.

"Không biết ta nên nói ngươi là can đảm hơn người đâu rồi, hay lại là ngu muội không biết gì." Triệu Nguyên cười lạnh một tiếng, hoàn toàn không có coi Diệp Hạo coi vào đâu.

"Không nghĩ tới Diệp Hạo người này như thế lỗ mãng, Triệu Nguyên nhưng là Hậu Thiên ngũ trọng tu vi, lấy hắn Hậu Thiên Tứ Trọng tu vi, có lẽ ngay cả một chiêu cũng không chống nổi." Thượng Quan Thu Thủy trong lòng âm thầm nghĩ, nàng cũng đã nghe nói qua Diệp Hạo trước giáo huấn Triệu Huyền sự tình.

Bất quá kia mấy ngày truyền ra tin tức là Diệp Hạo sau khi đột phá Hậu Thiên Tứ Trọng không bao lâu, bực này tu vi, thì như thế nào là đã sớm bước vào Hậu Thiên ngũ trọng Triệu Nguyên đối thủ.

"Sư phó, ta đang rầu lần này đi ra chưa cái gì chuyện thú vị, không bằng chúng ta cũng đi xem bọn họ một chút tỷ thí chứ ?" Hàn trưởng lão bên người thiếu niên ánh mắt thỉnh thoảng ở Triệu Nguyên cùng Diệp Hạo giữa dừng lại, tựa hồ có hơi mong đợi thấy bọn họ tỷ thí giữa hai người.

"Được." Hàn trưởng lão cung chìu mắt nhìn thiếu niên, gật đầu đáp ứng.

...

Lưu Vân Thành bên trong mặc dù Cấm Chế đánh nhau, nhưng là là giải quyết một ít ân oán cá nhân, cố ý mở một nơi Vũ Đấu Tràng, chuyên môn dùng để giải quyết những thứ này ân oán. Chỉ cần hai cái người trong cuộc đồng ý, liền có thể ở Vũ Đấu Tràng thông qua tỷ võ để giải quyết.

"Ồ, đó là công tử nhà họ Triệu Triệu Nguyên, hắn tới nơi này là muốn cùng ai Vũ Đấu?" Vũ Đấu Tràng xuống có không ít võ giả ở chỗ này, bọn họ có chính là thường thường ở chỗ này xem náo nhiệt, có thì còn lại là nghĩ muốn tham khảo một số người võ học, còn có là ở chỗ này làm lên đánh bạc làm ăn.

"Nghe nói tu vi của hắn đã sớm đạt đến Hậu Thiên Ngũ Trọng, ở Lưu Vân Thành trẻ tuổi bên trong có thể nói là số một số hai cường giả, có ai can đảm này cùng so với hắn thử?"

"Phía sau hắn kia người thật giống như là Diệp Hạo, đoạn thời gian trước người này đem Triệu gia vị kia con nhà giàu đánh cho thành tàn phế, chẳng lẽ Triệu Nguyên là vì đệ đệ của hắn bỏ ra tay giáo huấn Diệp Hạo?"

...

Mọi người nghị luận ầm ỉ, Diệp Hạo thần sắc bình tĩnh như cũ như nước, vô luận người ngoài nói thế nào, đều không cách nào quấy nhiễu được hắn chút nào.

"Các ngươi lại nhìn kỹ một chút, nếu là xác nhận không có lầm, ở phía trên đè xuống thủ ấn cũng có thể đi Vũ Đấu đài tỷ thí." Diệp Hạo cùng Triệu Nguyên trước mặt hai người ngồi một vị đầu đầy tóc tím người đàn ông trung niên, hắn hỏi ý ý kiến của hai người, để xác định hai người là có hay không đồng ý cuộc tỷ thí này.

Diệp Hạo tinh tế phẩm đọc nội dung phía trên, đại khái ý tứ chính là hai người ở chỗ này tỷ thí, sinh tử là do thiên mệnh, nếu như Diệp Hạo ở Triệu Nguyên thủ hạ chống nổi mười chiêu, như vậy Triệu Nguyên liền đem cho hắn 3000 Nguyên khí thạch. Nếu như Diệp Hạo không chống nổi mười chiêu, cũng không cần bỏ ra cái gì, nhìn tựa hồ là Diệp Hạo chiếm tiện nghi lớn, trên thực tế nếu là hắn thật chỉ là Hậu Thiên Tứ Trọng, như vậy thì là đang ở lấy tánh mạng làm đánh bạc.

Diệp Hạo thấy cuối cùng, hắn phát hiện này Vũ Đấu Tràng cũng có nhiều chút hắc tâm, tỷ đấu song phương đều phải nộp lên một trăm đồng khí thạch chi phí, mỹ danh kỳ viết là mượn dùng Vũ Đấu đài chi phí.

Triệu Nguyên thanh phiết mắt Diệp Hạo, làm bộ như một bộ hào phóng dáng vẻ, xuất ra 3200 Nguyên khí thạch, giao cho ông lão tóc tím trên tay. Hắn coi Diệp Hạo kia một trăm chi phí cũng cùng nhau nộp lên, nếu là Diệp Hạo bởi vì này điểm chi phí đột nhiên thay đổi chủ ý, vậy hắn coi như ngay cả khóc đều không địa phương khóc.

Diệp Hạo phát hiện, mở ra chỗ này Vũ Đấu Tràng có lợi nhuận to lớn có thể thu hoạch, chỗ này Vũ Đấu Tràng chính là thuộc về Thành Chủ Phủ quản lý, nếu muốn ngồi thu tiền tài, cũng phải có thực lực đó mới được.

Hai người đè xuống thủ ấn sau, đi tới Vũ Đấu trên đài, chỗ này Vũ Đấu đài là dùng đặc chất đá xanh trải thành, có thể chịu đựng vượt qua mười ngàn cân khí lực đánh, Tiên Thiên trở xuống võ giả có thể tùy ý phát huy thực lực, mà không cần phải lo lắng sân bị hư hại.

"Mau tới đặt tiền cuộc." Dưới trận có người thét, rất nhiều người chen nhau lên.

"Ta đặt Triệu Nguyên công tử."

"Ta cũng đặt Triệu Nguyên, nhanh lên một chút."

...

Dưới trận võ giả vượt qua chín thành đều hết sức "Lý trí " đặt Triệu Nguyên thắng, chỉ có số ít mấy người chọn Diệp Hạo.

Triệu Nguyên ánh mắt mang theo nghiền ngẫm quan sát Diệp Hạo, "Thật là nhìn không ra, ngươi lại thật sự có dũng khí đứng ở chỗ này, liền chỉ bằng vào một điểm này mà nói, ngươi đã nếu so với ta tên phế vật kia em trai mạnh hơn."

"Muốn động thủ cũng nhanh chút, ta còn không có nhiều thời gian." Diệp Hạo thần sắc không vui thúc giục.

" Được ! Ngươi đã vội vã tìm chết, ta đây thành toàn cho ngươi." Triệu Nguyên toét miệng cười một tiếng, quanh thân khí thế súc mà chờ phân phó.

Triệu Nguyên bước ra một bước, thuộc về Hậu Thiên ngũ trọng khí thế tản mát ra, dậm chân ở giữa mặt đều rất giống có nhỏ nhẹ rung động. Hắn vân đạm phong khinh giơ bàn tay lên, sử dụng ra Lăng Vân Chưởng môn võ học này.

Đồng dạng là Nhân Cấp võ học, do người bất đồng thi triển ra, công hiệu quả có thể nói là sự khác biệt một trời một vực. Hắn một chưởng này nhìn như nhẹ bỗng, tốc độ thật chậm, nhưng trên thực tế, nhưng chỉ là ngoại nhân một loại ảo giác.

Triệu Nguyên ra tay một cái, liền coi Diệp Hạo Khí Cơ phong tỏa, đem đường lui của hắn lấp kín, mặc dù hắn cho ra giới hạn là mười chiêu, nhưng là Triệu Nguyên vẫn là quyết định muốn trong vòng nhất chiêu giải quyết Diệp Hạo, như vậy mới có thể thể hiện ra thiên phú của hắn tuyệt luân, thực lực cường đại.

"Diệp Công Tử không phải là dọa sợ đi, thế nào không ra tay?" Dưới đài có người thấy Triệu Nguyên công kích đã đến Diệp Hạo trước người, mà hắn còn không có động tác, không khỏi hoài nghi nói.

"Ngươi biết cái gì, Triệu Nguyên công tử ở tu vi bên trên đủ để nghiền ép Diệp Công Tử, coi như hắn phản kích cũng vô dụng, hắn đây là biết rõ không địch lại, cho nên dứt khoát không ra tay, như vậy thì là thua, mặt mũi bên trên cũng muốn trông tốt điểm." Có người lên tiếng giải thích.

"Nguyên lai là như vậy." Lên tiếng trước người trên mặt lộ ra một bộ nguyên tới biểu tình như vậy.

Diệp Hạo nghe được như thế kỳ lạ giải thích, không khỏi khẽ mỉm cười, hắn ở trong mắt người ngoài, liền là như thế không chịu nổi một kích sao? Những thứ này không cần dùng ngôn ngữ giải thích, mà là muốn dùng hành động để chứng minh, Diệp Hạo bàn tay hơi hơi rung rung, từng cổ một khí huyết chuyên chở tới trong bàn tay.

Triệu Nguyên xuất thủ nhanh, Diệp Hạo là nhanh hơn, hắn từ đứng lên Vũ Đấu đài bắt đầu, liền đang vận chuyển khí huyết, uy lực của một quyền này, ngay cả chính hắn đều không cách nào đánh giá, một đạo Băng Sơn ý từ trong tay hắn đánh ra, một quyền này ẩn chứa Hậu Thiên ngũ trọng khí huyết lực cùng nội lực kết hợp, hắn không giữ lại chút nào xuất thủ, là vì một đòn bên dưới lấy được hiệu quả.

Ầm!

Lưỡng đạo cường thế vô cùng công kích xúc đụng nhau, vén lên một cổ vô hình ba động, khí lưu tán loạn, phong thanh vù vù vang dội. Lưỡng đạo thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi đứng ở Vũ Đấu trên đài, ngay sau đó, chỉ thấy trong đó một đạo thân ảnh tựa như không chịu nổi công kích của đối phương, dưới chân khẽ run lên, thân thể hướng về sau lui ba bước.

"Điều này sao có thể?"

"Ta hoa mắt đi."

"Sao lại thế..."

...

Vũ Đấu trên đài hai người lần đầu giao thủ, nhất thời lập tức phân cao thấp, nhưng mà kỳ kết quả lại là để cho dưới đài mọi người trợn mắt hốc mồm, toàn bộ Vũ Đấu Tràng cũng xôn xao oanh động.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Chiến thắng

Chương 19: Chiến thắng

"Tu vi của ngươi, không phải là ngoại giới lời đồn đãi Hậu Thiên Tứ Trọng, mà là Hậu Thiên Ngũ Trọng?" Triệu Nguyên ngừng lui về phía sau bước chân, thần sắc ngạc nhiên hỏi.

Diệp Hạo thần sắc không hề bận tâm, chưa từng trả lời Triệu Nguyên vấn đề. Trong lòng của hắn đối với Triệu Nguyên thực lực có một cái bước đầu đánh giá, hắn gần như toàn lực nhất kích, lại chỉ có thể đem người này bức lui ba bước, như vậy có thể thấy, Triệu Nguyên thực lực nhất định sâu không lường được.

"Hừ, coi như ngươi là Hậu Thiên Ngũ Trọng thì như thế nào." Triệu Nguyên thần sắc thiếu một tia nghiền ngẫm, nhiều hơn vẻ trịnh trọng.

Triệu Nguyên không khỏi không thừa nhận là hắn xem thường Diệp Hạo tên đối thủ này, cho tới để cho đối phương may mắn chống nổi một chiêu. Lúc này hắn nghiêm túc, quyết định không giữ lại nữa, muốn dứt khoát giải quyết đối phương.

"Tiếp tục ta chiêu thứ hai." Triệu Nguyên xuất thủ trước lên tiếng nhắc nhở, nhìn như có lòng tốt, kì thực là muốn nhiễu loạn Diệp Hạo tâm thần.

Chỉ thấy Triệu Nguyên chân đạp hư không, một cái bay lên không, thân thể giống như rời cung cung tên, hướng Diệp Hạo càn quét mà tới. Trong khoảnh khắc, Triệu Nguyên sẽ đến Diệp Hạo trước người, đùi phải của hắn như một cây trường tiên, hướng Diệp Hạo rút đi.

"Triệu Nguyên công tử sử dụng ra độc môn cước pháp, lần này Diệp công tử sợ là không chống nổi một chiêu này." Có người tiếc hận nói.

"Không đơn giản như vậy, Diệp công tử chắc cũng là Hậu Thiên Ngũ Trọng tu vi, sẽ không dễ dàng sa sút."

"Không biết gì, Triệu Nguyên công tử cước pháp xuất thần nhập hóa, coi như Hậu Thiên Lục Trọng võ giả cũng không dám đón đỡ, này Diệp Hạo còn có thể cùng Hậu Thiên Lục Trọng võ giả như nhau hay sao?" Đặt Triệu Nguyên võ giả rất là mong đợi Triệu Nguyên có thể thắng được.

Triệu Nguyên cước pháp thật sự là quá nhanh, Diệp Hạo còn chưa kịp phản ứng, cũng đã đến trước mắt hắn. Tới không kịp trốn tránh dưới tình huống, Diệp Hạo một quyền hướng thân thể của đối phương đấm đi, một quyền này của hắn đánh ra, nhất thời khí huyết nổ ầm, tiếng rít chọt vang lên.

Hô!

Triệu Nguyên thân thể lúc này hoành rút ra tới, thân thể của hắn dừng lại ở giữa không trung, không có chỗ mượn lực, Diệp Hạo một quyền này chính là hướng đối phương ngực chùy đi. Đối phương nếu muốn đá trúng hắn, tất nhiên muốn thừa nhận hắn súc lực một đòn.

Đột nhiên, Triệu Nguyên quỷ dị cười một tiếng, cái kia vốn là hướng Diệp Hạo thân thể đá vào chân cuối cùng thay đổi phương hướng, một đạo tàn ảnh thoáng qua, chân của hắn đá về phía Diệp Hạo xuất thủ quả đấm.

Đặng! Đặng!

Đối phương này một chân gắng gượng coi Diệp Hạo bức lui hai bước, Diệp Hạo trong bụng kinh ngạc, đối phương thậm chí ngay cả tiếp theo trên không trung đá ra hai chân, còn không đợi hắn thở nổi, Triệu Nguyên thân thể tiếp lấy cùng Diệp Hạo đụng nhau lực lượng một cái xoay mình, lần nữa hư không mượn lực, lại vừa là một cước đá về phía Diệp Hạo.

Hơn nữa một cước này so với lần trước còn phải mãnh liệt, ẩn chứa lực lượng cũng lớn hơn, gào thét gió kèm theo đối phương một cước hướng Diệp Hạo đá tới.

Diệp Hạo vẻ mặt nghiêm túc, hắn rón mũi chân, người như hồng nhạn, một cái bay lên không, hướng phía sau thối lui.

"Muốn tránh? Sợ là ngươi không có cơ hội này." Triệu Nguyên toét miệng cười một tiếng, theo sát Diệp Hạo tới, hắn này một Thối Thế nếu thiên quân, thậm chí coi Diệp Hạo đường lui cũng phong kín, không cho hắn cơ hội tránh thoát đi.

"Thật sao?" Diệp Hạo nhẹ nhàng cười một tiếng, thân thể một bước nhảy lên, hóa thành một đạo tàn ảnh, một loáng sau, sẽ đến Triệu Nguyên phía trên.

"Sở học của hắn là thân pháp gì võ học?" Triệu Nguyên trong lúc nhất thời có chút không phản ứng kịp, Diệp Hạo thân pháp thật không ngờ quỷ dị, dưới tình huống này còn có thể tránh thoát hắn một kích trí mạng, để cho lòng tin của hắn lần đầu sinh ra giao động.

"Hắn thế nào sẽ mạnh như vậy?" Triệu Thi Vũ sắc mặt hơi lộ ra trắng bệch, nàng vốn cho là nàng Nguyên Ca tự mình xuất thủ, đối phó Diệp Hạo còn chưa phải là bắt vào tay, không nghĩ tới hai người giao thủ mấy chiêu, Diệp Hạo lại không rơi xuống hạ phong, cái này làm cho nàng trong lúc nhất thời khó mà tiếp nhận sự thật này.

"Ca ca rất lợi hại!" Diệp Tử Tịch con mắt tỏa sáng, là anh nàng cảm thấy tự hào.

"Chẳng qua chỉ là ở thân pháp bên trên chiếm cứ một ít ưu thế thôi, sa sút chẳng qua chỉ là chuyện sớm hay muộn." Thượng Quan Thu Thủy ở Diệp Tử Tịch bên người, nghe được lời của nàng, không khỏi lên tiếng châm chọc.

Đang lúc nàng chuẩn bị nói tiếp nhiều chút đả kích lời nói, lại đột nhiên sững sốt, lộ ra không thể tin thần sắc.

Chỉ thấy Diệp Hạo tránh thoát Triệu Nguyên kia sau một kích, thừa dịp hướng phía dưới Triệu Nguyên đấm đi, một quyền này như hắn bình thường ở lò rèn đánh như sắt thép. Quả đấm của hắn đỏ bừng, từng luồng khí huyết còn như thực chất biến hóa, một chùy này, để cho Phật là thật thiết chùy hạ xuống.

Ầm! Ầm!

Lưỡng đạo tiếng nổ vang dội toàn bộ Vũ Đấu Tràng, một đạo là Diệp Hạo đánh trúng Triệu Nguyên truyền ra thanh âm, còn có một đạo chính là Triệu Nguyên rớt xuống đất phát ra.

"Cái này không thể nào, Nguyên Ca làm sao biết sa sút." Triệu Thi Vũ không được lắc đầu, không thể tin được một màn trước mắt, ở trong mắt nàng luôn luôn chiến vô bất thắng đạo thân ảnh kia, lúc này cuối cùng rớt xuống đất, hơn nữa còn là một cái bị nàng xem thường hạng người vô danh đánh bại.

Triệu Thi Vũ mặt xám như tro tàn, nàng đối với Triệu Nguyên thất vọng đồng thời, đối với Diệp Hạo oán hận ý cũng càng cường một phần.

"Triệu Nguyên công tử lại sa sút."

"Diệp công tử không khỏi cũng quá mạnh..."

"Thật là thâm tàng bất lộ."

...

Vũ Đấu dưới đài xôn xao oanh động, mọi người tại đây không khỏi trở nên động dung. Mọi người nhìn về đạo kia đứng thẳng thân ảnh của, như một ngọn núi cao một dạng cao vút ở trong mắt bọn hắn, lộ ra cao không thể chạm.

Rất nhiều võ giả trong lòng dâng lên một cái ý nghĩ, từ hôm nay trở đi, này Lưu Vân Thành bên trong lại có một cái Thiên Kiêu quật khởi, có lẽ tương lai không lâu, này Lưu Vân Thành bên trong ắt sẽ có kỳ một chỗ ngồi.

"Ngược lại cũng có chút thiên phú." Hàn trưởng lão bên người thiếu niên thần sắc lạnh nhạt phê bình nói.

Triệu Nguyên nằm trên đất, khóe miệng tràn ra Ân Hồng máu tươi, trong lòng không cam lòng cùng sỉ nhục các loại tâm tình hiện lên, ánh mắt của hắn hung hãn nhìn chằm chằm Diệp Hạo, dường như muốn đem ăn tươi nuốt sống.

Diệp Hạo không có tâm tư đi để ý tới Triệu Nguyên, hắn đi tới trước đè xuống dấu tay địa phương, ở nam tử tóc tím trong kinh ngạc lấy đi hắn nên được Nguyên khí thạch.

Diệp Hạo lần này có thể đem Triệu Nguyên đánh bại, có thể nói là đơn thuần may mắn, đối phương Toàn Phong Thập Bát Thối mặc dù có thể liên tục đá ra mấy lần, trên không trung mượn lực, thậm chí mỗi một lần thế công cũng nếu so với trước kia mãnh liệt. Nhưng là đúng là vẫn còn trên không trung, tùy cơ ứng biến năng lực nếu so với trên mặt đất yếu không ít, này mới khiến Diệp Hạo lợi dụng sơ hở.

...

Lưu Vân Thành bên trong tin tức truyền bá nhanh chóng, ngắn ngắn không đến nửa ngày, tuyệt đại đa số võ giả đều biết được Diệp Hạo đánh bại Triệu Nguyên sự tình. Tin tức này ước chừng phải so với Diệp Hạo đem Triệu Huyền đánh cho thành tàn phế còn phải có sức hấp dẫn, rất nhiều võ giả cũng vui vẻ thấy Diệp Hạo quật khởi, bọn họ muốn gặp chứng Diệp Hạo đem Triệu gia thiên tài từng cái giẫm ở dưới chân.

Phong Mãn Lâu bên trong, Ảnh Phong sắc mặt âm úc nghe mọi người nghị luận Diệp Hạo là như thế nào đánh bại Triệu Nguyên, chuyện này trải qua một truyền mười, mười truyền một trăm, coi Diệp Hạo thực lực phóng đại không chỉ gấp mười lần.

Rất nhiều đều nói Diệp Hạo là trong vòng nhất chiêu đem Triệu Nguyên đánh bại, còn có khoa trương hơn, nói Diệp Hạo chỉ là đứng bất động ở nơi đó, một cái ánh mắt sẽ để cho Triệu Nguyên quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, đủ loại cách nói đều có, tất cả là đang khen đáng khen Diệp Hạo thực lực cùng thiên phú.

"Hắn rõ ràng chỉ có Hậu Thiên Tứ Trọng tu vi, tại sao sẽ đột nhiên bước vào Ngũ Trọng, chẳng lẽ là Đại nạn không chết tất có Hậu phúc." Ảnh Phong trong lòng phỏng đoán đến, nghĩ tới đây, trong lòng của hắn càng là quyết định phải nhanh một chút bóp chết Diệp Hạo, bình thường chỉ có đại cơ duyên người mới có thể đạt được kỳ ngộ như thế, nếu là cho thêm Diệp Hạo một đoạn thời gian, chẳng phải là muốn phiên thiên.

Lúc này Diệp Hạo đã trở lại Vạn Tượng Các, Lưu Vân Thành bởi vì hắn mà đưa tới một trường phong ba, coi như người trong cuộc, cũng không là như thế nào quan tâm.

"Lúc này tu vi của ta đã bước vào Hậu Thiên Ngũ Trọng, đã có chút tự thủ đoạn bảo toàn tánh mạng, chờ đến Tiền lão đem mũi tên đúc sau khi hoàn thành, ta liền đi một chuyến nữa Thương Mãng Sơn Mạch." Diệp Hạo kềm chế cấp thiết muốn muốn ra thành xung động, lấy hắn lúc này tu vi cùng thực lực, rốt cuộc không cần giống như lần đầu tiên tiến vào Thương Mãng Sơn Mạch một loại cẩn thận từng li từng tí, bất cứ lúc nào cũng sẽ đối mặt đủ loại nguy cơ.

Chỉ cần chính hắn không tìm đường chết, đặt chân Thương Mãng Sơn Mạch sâu bên trong, trên căn bản rất ít sẽ gặp lại nguy hiểm. Về phần Khác một ít bên ngoài nhân tố, vô luận là đến từ Vương gia hay lại là Triệu gia, cũng không cách nào dễ dàng đem bóp chết.

Trải qua cả đêm suy nghĩ, Diệp Tử Tịch vẫn là quyết định đi Dược Tiên Tông, nàng cho là chỉ có đề cao tự thân Luyện Dược tài nghệ, mới có thể đuổi theo anh nhịp bước, là anh nàng cung cấp đồ thiết yếu cho tu luyện Linh Đan Diệu Dược.

Dược Tiên Tông chính là Thất Tinh thế lực, Diệp Tử Tịch Luyện Dược thiên phú chỉ có ở nơi nào mới có thể hoàn toàn phát huy được, nàng đi Dược Tiên Tông, Diệp Hạo mới có thể an tâm ra khỏi thành, dù sao hắn không dám hứa chắc Triệu Huyền có phải hay không sẽ còn động cái gì ý đồ xấu.

" Anh, ngươi có thời gian nhất định phải tới thăm ta." Diệp Tử Tịch không thôi nói.

" Ừ, ta sẽ đi." Diệp Hạo đưa mắt nhìn hắn tới chỗ này vị thứ nhất thân nhân rời đi, trong mắt cũng có nhàn nhạt bất xá, rất nhanh thì che giấu đi.

...

Ngày hôm đó, Diệp Hạo lần nữa đi tới lò rèn, hôm nay là hắn cùng với Tiền lão ước định một tháng thời hạn, ý nghĩa hắn khoảng thời gian này an ổn sinh hoạt liền muốn kết thúc.

"Này năm mươi mũi tên tên chính là do Huyền Băng Hàn Khoáng chế tạo, nếu là ngươi thực lực đủ, đủ để bằng vào này trúng tên đến Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả." Tiền lão có chút tự hào giới thiệu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Chấn Thiên Hổ Khiếu

Chương 20: Chấn Thiên Hổ Khiếu

Diệp Hạo hiển nhiên sẽ không dễ dàng tin tưởng Tiền lão nói, cho là hắn đang nổ, bất quá hắn quan sát tỉ mỉ nhóm này mũi tên, liền phát hiện quả thật không giống vật thường. Tay hắn chạm ở mũi tên bên trên, cảm thấy một cổ ý lạnh như băng truyền tới, hắn trong bụng kinh dị đồng thời, cũng đúng Tiền lão khâm phục không dứt.

"Ta có thể dạy đều giao cho ngươi, đường sau này còn phải dựa vào chính ngươi." Diệp Hạo trước khi đi, Tiền lão thay đổi trước không có phúc hậu bộ dạng, lấy thân phận của trưởng bối tới cảnh cáo Diệp Hạo, phải nhiều nhiều cẩn thận.

Diệp Hạo dĩ nhiên gật đầu nói phải, hắn phát hiện Tiền lão tựa hồ có hơi đa sầu đa cảm. Cuối cùng, Diệp Hạo lần nữa cầm thiết chùy lên, nghiêm túc chùy đoạn Thiết Khí, hắn rất là ưa thích loại cảm giác này.

Bình tĩnh thời gian luôn là ngắn ngủi, Diệp Hạo trước khi đi lưu lại một ít linh thảo bản đồ cho Cảnh Đông, có lẽ tại hắn rời đi khoảng thời gian này còn buôn bán được đến cửa.

...

Thương Mãng Sơn Mạch, một đạo thân ảnh xẹt qua rừng rậm, người nhẹ như Yến, qua lại tự nhiên, giống như là đi ở nhà mình hậu hoa viên một loại thư giãn thích ý. Diệp Hạo thân hình dừng lại ở trên ngọn cây, hắn đem bản đồ mở ra, nhìn kỹ hết thảy chung quanh chiều hướng.

"Đó là?" Diệp Hạo thấy cách đó không xa có một đạo hơi sáng ngời điểm sáng màu xám ở bản đồ bên trong hiện lên, hắn tập trung tinh thần ở điểm sáng màu xám bên trên, nhất thời một bộ cảnh tượng ở trong đầu hắn liền hiện ra.

Đó là một con dáng lớn lão hổ, uy phong lẫm lẫm, kỳ lạ nhất là, này con cọp lưng mọc hai cánh, chợt nhìn đi, như từ trong chuyện thần thoại xưa đi ra Thần Thú.

Danh xưng: Khiếu Thiên Hổ

Chủng tộc: Yêu Tộc

Chờ cấp: Cấp hai

Khác: Da thịt giống như tường đồng vách sắt, Hổ Trảo vô cùng sắc bén, tốc độ cực nhanh, có ngắn ngủi trong nhẫn năng lực bay lượn, nắm giữ Chấn Thiên Hổ Khiếu thanh âm đợt công kích, chấn nhiếp tâm thần.

Diệp Hạo mảnh nhỏ quan sát kỹ, hắn phát hiện đầu này Khiếu Thiên Hổ thực lực hắn cùng nhân loại trung hậu Hậu Thiên Lục Trọng võ giả tương cận. Yêu thú cấp hai đối ứng nhân loại võ giả Hậu Thiên Tứ Trọng tới Lục Trọng tu vi, yêu thú cấp ba là đối ứng Thất Trọng tới Cửu Trọng.

Này Yêu Thú cơ hồ là Yêu thú cấp hai bên trong đứng đầu nhất tồn tại, Diệp Hạo trong mắt hiện lên ánh sáng, hắn lấy ra Lưu Tinh Cung, có cái này Nhân Cấp thượng phẩm binh khí nơi tay, coi như là Yêu thú cấp hai trong đứng đầu tồn tại, hắn cũng dám với động thủ.

Huống chi, Diệp Hạo lúc này Lăng Hư Bộ đã tu luyện tới nhập môn cảnh giới, ước chừng tăng lên gấp đôi tốc độ, coi như thật gặp phải nguy hiểm cũng có thể kịp thời trốn tránh.

Diệp Hạo tâm thần động một cái, liền đem Khiếu Thiên Hổ khí tức phong tỏa, ánh mắt của hắn rơi vào Khiếu Thiên Hổ cánh trái phía trên, này Khiếu Thiên Hổ bằng vào hai cánh có thể có ngắn ngủi trong nhẫn năng lực bay lượn,

Nếu không phải trước thời hạn đem phế bỏ, nói không chừng sẽ để cho này hổ chạy mất.

Hưu!

Lấy Diệp Hạo lúc này vượt qua 3000 cân khí lực kéo động Lưu Tinh Cung, tốc độ của một mũi tên này có thể nói là nhanh như thiểm điện, trong khoảnh khắc tựu xuyên thấu tầng tầng cách trở, đến Khiếu Thiên Hổ thân thể.

Khiếu Thiên Hổ cặp kia chuông đồng lớn hổ ánh mắt lộ ra nhân loại độc hữu miệt thị ý, chỉ thấy nó Hổ Dực rung lên, thân thể vô căn cứ na di đi ra ngoài tránh thoát một mũi tên này. Khiếu Thiên Hổ ánh mắt nhìn chằm chằm Diệp Hạo, trong mắt có thần sắc tham lam lóe lên.

Nhưng mà, không đợi nó có hành động, Diệp Hạo lần nữa bắn ra một mũi tên, Khiếu Thiên Hổ một cái né người, mũi tên lần nữa rơi vào khoảng không.

Phốc xuy!

Mũi tên thứ ba theo sát phía sau, xuất kỳ bất ý bên dưới xuyên qua Khiếu Thiên Hổ cánh trái, Diệp Hạo giống như là chuyện dự liệu trước Khiếu Thiên Hổ né tránh đường đi, trước thời hạn một bước đem phong kín, lại thêm chi mũi tên thứ ba cơ hồ cùng mũi tên thứ hai đồng thời bắn ra, các loại nhân tố cộng lại mới có trước mắt một màn này.

"Rống..."

Khiếu Thiên Hổ ngửa mặt lên trời rống to, hổ gầm rung trời, cuồng phong loạn quyển, một cổ vô hình Âm Ba hướng Diệp Hạo đánh tới."Này con cọp..." Diệp Hạo cảm giác màng nhĩ đều phải bị đánh vỡ, hắn sắc mặt hơi lộ ra tái nhợt, hô hấp gần như đình trệ đi xuống, đạo này tiếng hổ gầm, trực tiếp đánh loạn phía sau hắn chém hổ kế hoạch.

Khoảng cách nơi đây bên ngoài một dặm một mảnh sương mù ao đầm mang, một nhóm năm người đang tìm Linh Thảo, đột nhiên, một trận vang Hậu Thiên Triệt Địa tiếng hổ gầm từ đàng xa truyền tới.

Chúng người thần sắc hơi kinh ngạc, cầm đầu một vị tóc đỏ thiếu niên dừng bước lại, ánh mắt rơi vào hổ gầm phát ra địa phương."Kia chẳng lẽ là Khiếu Thiên Hổ truyền tới hổ gầm?" Trong mắt của hắn quang mang chớp thước.

"Dương Ca, chúng ta có cần tới hay không nhìn một chút?" Phía sau hắn một vị vóc người thiếu niên gầy yếu hỏi.

" Được, nếu như thật là Khiếu Thiên Hổ, như vậy chúng ta chuyến này nhất định có thể có chút thu hoạch." Tóc đỏ thiếu niên sắc mặt hơi vui.

"Có Dương Ca xuất thủ, nhất định bắt vào tay." Tóc đỏ thiếu niên người phía sau thổi phồng đạo.

Phía sau hắn bốn người đều khó khăn che trong mắt hưng phấn kích động tâm tình, kia trong tin đồn Khiếu Thiên Hổ có thể Yêu thú cấp hai trong Vương Giả. Nếu như bọn họ đem bắt, như vậy về đến gia tộc bên trong tất nhiên sẽ không nhỏ khen thưởng.

...

Lúc này Diệp Hạo ở gào thét bên dưới, đã lâm vào trong nguy cấp, Khiếu Thiên Hổ thanh âm đợt công kích không chỉ là phát ra một đạo hổ gầm đơn giản như vậy, bên trong ẩn chứa công kích nhằm thẳng vào lòng người, chấn nhiếp tâm thần. Khiến cho Diệp Hạo đầu não xuất hiện ngắn ngủi trống không, ngay tại hắn thất thần chớp mắt, Khiếu Thiên Hổ thân thể rung lên, một cái nảy lên đang lúc sẽ đến Diệp Hạo trước người, sắc bén Hổ Trảo hướng Diệp Hạo thân thể xé đi, lần này nếu là chu đáo, nói không chừng là có thể trực tiếp coi Diệp Hạo xé thành hai khúc.

Ở cuối cùng một thoáng, Diệp Hạo rốt cuộc tỉnh hồn lại, hắn nhất thời liền thi triển Lăng Hư Bộ, rón mũi chân, thân thể liền muốn hướng về sau bay lên không.

Xích!

Trước đó, Khiếu Thiên Hổ kia sắc bén Hổ Trảo đã tại Diệp Hạo trước ngực xé một vết thương."Độc Tố tại sao còn không phát tác?" Diệp Hạo che ngực, sắc mặt hơi lộ ra trắng bệch, hắn sở dĩ dám có ý đồ với Khiếu Thiên Hổ, có một bộ phận nguyên nhân chính là hắn trước đó ở mũi tên bên trên xức độc dược.

Hơn nữa loại độc này độc tính nếu so với Lưu Ly Hoa mạnh hơn gấp mấy lần, đối phó Hậu Thiên lục trọng võ giả cũng cực kỳ hữu hiệu, không nghĩ tới này Khiếu Thiên Hổ trong thời gian ngắn lại không có độc phát.

Diệp Hạo chuyên chở khí huyết lực, đem vết thương nơi ngực miệng phong tỏa, không để cho máu tươi chảy ra, sau đó, hắn lại vận dụng Sinh chi ấn ký trong sinh cơ, tới khôi phục thương thế của hắn.

"Có lẽ này Khiếu Thiên Hổ thể chất đặc thù, ta chỉ cần trì hoãn một đoạn thời gian, chờ đợi độc phát liền có thể." Diệp Hạo trong lòng có dự định, hắn mắt nhìn Khiếu Thiên Hổ, thân thể nhảy lên một cái, tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh.

Khiếu Thiên Hổ trong mắt tham lam ánh sáng mãnh liệt lóe lên, mặc dù nó cánh trái bị thương, nhưng là này đối với hành động của nó cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng, Khiếu Thiên Hổ hai cánh hơi hơi chấn động, cuối cùng kéo theo thân mình của nó lăng không lên, hóa thành một đạo hổ ảnh, hướng Diệp Hạo bay đi.

Khiếu Thiên Hổ tốc độ phi hành cực nhanh, uyển lướt nhanh như gió, hoàn toàn không thua với Diệp Hạo thi triển Lăng Hư Bộ tốc độ. Nếu như không phải là nó cánh trái có thương tích thế ở, ảnh hưởng đến tốc độ của nó, có lẽ sẽ mau hơn một chút.

Trong rừng rậm, Diệp Hạo thỉnh thoảng bay lên không na di, thân hình biến đổi, mà sau lưng hắn, Khiếu Thiên Hổ không còn là phi hành, hắn chẳng qua là có ngắn ngủi trơn nhẵn năng lực bay lượn, cũng không thể kéo dài, cố mà lúc này chỉ có thể một đường chạy như điên truy kích Diệp Hạo.

Cho dù Khiếu Thiên Hổ không nữa phi hành, tốc độ kia cũng là tương đối nhanh, nếu không phải Diệp Hạo có bản đồ nơi tay, bằng vào địa hình ưu thế, hắn đã sớm bị này hổ đuổi kịp.

Lại qua một đoạn thời gian, Diệp Hạo mơ hồ cảm thấy Khiếu Thiên Hổ tốc độ dần dần chậm lại. Trong lòng của hắn hơi hơi vui mừng, "Hẳn là độc tính phát tác." Diệp Hạo trong lòng thở phào một cái, nếu là độc kia làm đối với Khiếu Thiên Hổ thật không nổi chút nào tác dụng, vậy hắn liền phải tiếp tục đường chạy.

Mặc dù hắn có biện pháp thoát khỏi này hổ, nhưng là bởi như vậy, đầu này nguyên bổn muốn tới tay Khiếu Thiên Hổ liền không thuộc về hắn.

Diệp Hạo dừng bước lại, nếu này hùm dữ tính phát tác, hắn không ngại ở bổ túc mấy đao, sớm kết thúc tánh mạng. Diệp Hạo xuất ra Lưu Tinh Cung, đem Khiếu Thiên Hổ khí tức phong tỏa, ánh mắt của hắn chăm chú nhìn này hổ, giương cung, bắn tên, làm liền một mạch, không dư thừa chút nào động tác.

Khiếu Thiên Hổ cũng nhận ra được Diệp Hạo một mủi tên này, hắn bản năng muốn tránh khỏi, nhưng mà, lúc này độc tính đã phát tác, tốc độ của hắn bị ảnh hưởng cực lớn, hành động trở nên chậm chạp đứng lên, loại tốc độ này xuống Khiếu Thiên Hổ, căn bản là không có cách tránh qua một mủi tên này.

"Đây chính là tường đồng vách sắt da thịt?" Diệp Hạo vẻ mặt kinh dị nhìn chằm chằm Khiếu Thiên Hổ, hắn một mủi tên này chẳng qua là tiến vào hổ trong thân thể tấc hơn, giống như là thẻ ở bên trong, không cách nào đem thân thể xuyên qua.

Đầu này Khiếu Thiên Hổ thân thể trình độ cứng cáp quả thật muốn vượt quá tưởng tượng của hắn, nhưng là, dù sao đến độc tính phát tác mức độ, thân thể lại như thế nào cứng rắn cũng vô dụng.

Diệp Hạo lại liên tiếp bắn ra mấy mũi tên, hắn phân biệt hướng Khiếu Thiên Hổ tứ chi công kích, nếu không thể trực tiếp đem toi mạng, vậy thì đoạn nó chạy trốn hy vọng.

Một lát sau, Khiếu Thiên Hổ kia thân thể to lớn xụi lơ trên đất, nó mắt hổ trợn tròn, mơ hồ có thể thấy một luồng hắc khí tại hắn con mắt trung lưu chuyển. Ngay cả là Yêu thú cấp hai trong Vương Giả, dù sao vẫn là thiếu ít trí tuệ của nhân loại, không có man lực mà không cách nào phát huy được.

"Có người tới, là người nào?" Diệp Hạo nghe được bốn phía có thanh âm truyền tới, hắn đem Vạn Tượng bản đồ mở ra, nhất thời liền phát hiện chung quanh hắn mỗi cái phương hướng đều có điểm sáng màu xanh lục đang đến gần, tổng cộng có năm cái điểm sáng màu xanh lục, đưa hắn bao bọc vây

quanh.

"Là người Triệu gia, bốn gã Hậu Thiên Ngũ Trọng, còn có một người là Hậu Thiên Lục Trọng, bực này đội hình..." Diệp Hạo sắc mặt hơi trầm xuống, trước hắn cùng Khiếu Thiên Hổ lộn một cái truy đuổi, thể lực rõ ràng hạ xuống, hơn nữa thương thế còn chưa khỏi hẳn, thân pháp tốc độ giảm mạnh, đối mặt bực này đội hình, căn bản không có cơ hội chạy thoát đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Cướp đoạt Thuần Dương Chỉ

Chương 21: Cướp đoạt Thuần Dương Chỉ

Diệp Hạo trước đem Khiếu Thiên Hổ thu nhập trong nhẫn trữ vật, cùng lúc đó, trên tay hắn nhiều hơn một cái hạt châu màu vàng đất, chính là Độn Địa Châu.

"Chui." Hắn đem hạt châu cầm ở Độn Địa Châu nắm trong tay, trong lòng mặc niệm ra chui chữ, đây là hắn lần đầu tiên sử dụng này Độn Địa Chúa, cách dùng cũng là hắn thông qua Vạn Tượng Tìm Tòi Khí biết, về phần hiệu quả như thế nào, còn phải thử qua mới biết.

Gặp qua Tị Thủy Châu huyền diệu, nghĩ đến này Độn Địa Châu hiệu quả cũng sẽ không quá kém. Ngay sau đó, chỉ thấy Độn Địa Châu bên trên tia sáng màu vàng phát ra, coi Diệp Hạo thân ảnh của bao phủ, thân ảnh của hắn cuối cùng vô căn cứ tại chỗ biến mất.

"Cái gì, làm sao biết không có ai?" Triệu Nhật Dương sắc mặt xanh mét, trước hắn còn cảm ứng được nơi này có người, nhưng là tại hắn đến từ sau, đối phương nhưng không thấy.

"Dương Ca, người kia có phải hay không là mang theo Khiếu Thiên Hổ chạy trốn."

"Tuyệt đối không thể, chúng ta năm người từ phương hướng khác nhau đem nơi này bao vây, coi như là một con ruồi bay ra ngoài chúng ta cũng có thể phát hiện, huống chi hắn vẫn một người lớn sống sờ sờ."

"Ta xem hắn nhất định trốn ở chỗ này, chẳng qua là ẩn núp tương đối sâu a."

Triệu Nhật Dương nhắm hai mắt, tựa hồ đang cảm ứng cái gì, một lát sau, trong mắt của hắn một đạo lãnh mang xẹt qua.

"Người này còn ở chỗ này, chúng ta đem nơi này phong tỏa ngăn cản, ta cũng không tin hắn còn có thể từ ta Triệu Nhật Dương trong tay chạy thoát." Triệu Nhật Dương thần sắc tiết lộ xuất từ tin, hắn không tin, có người có thể tại hắn mí mắt dưới mang theo nguyên vốn thứ thuộc về hắn chạy trốn.

Triệu Nhật Dương chỉ ra một cái đại khái phạm vi, sau đó sẽ để cho mấy người phân tán ra, đem chỗ này bao bọc vây quanh. Vài tên Triệu gia con cháu đối với Triệu Nhật Dương có mù quáng tín nhiệm, mặc dù bọn họ không nhìn ra nhỏ như vậy địa phương làm sao giấu người kế tiếp, nhưng là Triệu Nhật Dương nói như vậy, liền nhất định có đạo lý trong đó, bọn họ chỉ cần vô điều kiện tin tưởng Triệu Nhật Dương là được rồi.

Vài tên Triệu gia con cháu phân tán ra, mỗi người cách nhau xa mấy chục trượng, khoảng cách này, có thể bảo đảm chung quanh phát sinh bất kỳ gió thổi cỏ lay bọn họ cũng có thể kịp thời tiếp viện.

Lúc này, khoảng cách bề mặt quả đất mười trượng trở xuống địa phương, Diệp Hạo trong tay Độn Địa Châu, trên hạt châu hào quang màu vàng đất ảm đạm không ít. Chỗ của hắn bị Độn Địa Châu mở ra một cái có thể chứa một người không gian, "Mấy người kia còn không hết hi vọng, chẳng lẽ bọn họ biết ta còn không rời đi?" Diệp Hạo mở bản đồ liền phát hiện phía trên vài người cũng không hề rời đi ý tứ, ngược lại tại chỗ ngồi thủ đến.

Hắn vốn cho là Độn Địa Châu có thể trong lòng đất tự do qua lại, nhưng là trên thực tế dùng qua sau khi mới phát hiện Độn Địa Châu cũng không có hắn tưởng tượng như vậy kỳ diệu. Chui xuống đất mười trượng sau,

Chui trong đất năng lượng liền hao phí hai, ba phần mười, còn thừa lại năng lượng cũng không đủ hắn chạy trốn đi ra ngoài, đến lúc đó miễn không muốn bị đối phương phát hiện.

Độn Địa Châu trong năng lượng hao tổn sau khi sẽ tự đi bổ sung, nếu như ở trên mặt đất lời nói này hai, ba phần mười có thể số lượng lớn khái yếu hai ba ngày mới có thể khôi phục. Mà lúc này là trong lòng đất, Độn Địa Châu tùy thời cũng có thể hấp thu khắp mặt đất tinh hoa, khôi phục cũng so với nhanh.

Hơn nữa Độn Địa Châu cùng Tị Thủy Châu có một cái giống nhau công hiệu, kia chính là có thể để cho người sử dụng sẽ không xuất hiện hít thở không

thông mà chết tình huống.

Diệp Hạo sắc mặt hơi lộ ra tái nhợt, hắn nhìn chằm chằm phía trên Triệu gia mấy tên con em, trong mắt sát cơ thoáng hiện, nếu bọn họ không chuẩn bị đi, vậy thì hoàn toàn ở lại chỗ này tốt.

Diệp Hạo đưa mắt rơi ở tại bọn hắn bên trong cầm đầu kia trên người, trong năm người bọn họ duy nhất để cho kiêng kỵ chính là chỗ này tên gọi Hậu Thiên Lục Trọng võ giả, trước đó, dĩ nhiên muốn hiểu rõ ràng người này thực lực.

Nhân vật: Triệu Nhật Dương

Chủng tộc: Nhân Tộc

Tính cách: Kiên nghị

Cảnh giới: Hậu Thiên Lục Trọng

Võ học: Địa cấp võ học —— Thuần Dương Chỉ, thiêu đốt khí huyết một loại Chỉ Pháp, bá đạo ác liệt, tu luyện đến đại thành, thật đáng giận máu rời thân thể, cách không tổn thương người.

Thiên phú: Trung đẳng

Khác: Lưu Vân Thành Triệu gia con em dòng chính, thực lực xuất chúng, có hi vọng cạnh tranh Triệu gia nhiệm kỳ kế nhà ở vị.

Có hay không Cướp đoạt đất cấp võ học Thuần Dương Chỉ? Diệp Hạo hơi ngẩn ra, trong đầu hắn đột nhiên hiện ra một đoạn như vậy lời nói, để cho tâm thần hắn chấn động.

" Ừ." Diệp Hạo trong lòng cả kinh, Vạn Tượng Tìm Tòi Khí vẫn còn có Cướp đoạt võ học chức năng, thật là không tưởng tượng nổi, hắn không chút do dự lựa chọn là, ngay tại Diệp Hạo lựa chọn đứng vậy chớp mắt, hắn hiện lên trong đầu một quyển sách hình thức ban đầu, mười cái hô hấp đi qua, cái này bản thư tịch hoàn toàn thành hình.

Diệp Hạo sắc mặt hơn tái nhợt, "Cướp đoạt võ học hao phí như vậy tinh thần?" Hắn đem bản đồ tắt, tâm thần chìm vào trong đầu.

"Địa cấp trung đẳng võ học, Triệu gia nội tình thật là không thể khinh thường." Diệp Hạo trong lòng thán phục Triệu gia nội tình hùng hậu, hắn nhưng là không biết, năm đó Triệu gia bỏ ra cái giá khổng lồ mới đến Thuần Dương Chỉ cửa này Địa cấp võ học. Hơn nữa Triệu gia cũng cũng chỉ có cái môn này Địa cấp võ học, kỳ con em gia tộc bên trong chỉ có thiên phú trác tuyệt hoặc là đối với gia tộc làm ra cống hiến to lớn đích người mới có tư cách tu luyện thuần Thuần Dương Chỉ cửa này Địa cấp võ học.

Diệp Hạo quan sát tỉ mỉ đến cái này bản thư tịch, đột nhiên, trong đầu của hắn hiện ra từng đạo hình ảnh, những thứ này đều là Triệu Nhật Dương tu luyện Thuần Dương Chỉ lúc cảnh tượng.

Cướp đoạt lại võ học không chỉ là đem võ học sao chép đi xuống, còn nghĩ tu luyện môn võ học này người cảm ngộ cùng nhau Cướp đoạt lại. Mặc dù không có thể trực tiếp học được môn võ học này, nhưng là cũng có thể rút ngắn thật nhiều đem môn võ học này tu luyện tới nhập môn thời gian. Diệp Hạo lúc đó lúc liền như Thể Hồ Quán Đính, trong khoảnh khắc là hơn ra rất nhiều đối với Thuần Dương Chỉ môn võ học này cảm ngộ.

"Triệu Nhật Dương người này đã đem Thuần Dương Chỉ tu luyện tới cảnh giới tiểu thành, thực lực của hắn sợ là cực kì khủng bố, căn bản không phải ta hiện nay đang có thể chống đỡ." Diệp Hạo trong lòng phân tích Triệu Nhật Dương thực lực, đem một môn Địa cấp võ học tu luyện tới chút thành tựu, kết quả có thể phát huy ra bao lớn uy lực, Diệp Hạo cũng khó có thể tưởng tượng.

"Mấy người khác liền muốn dễ đối phó nhiều." Diệp Hạo trong lòng có chủ ý, hắn quyết định trước đối phó ngoài ra bốn cái Hậu Thiên ngũ trọng Triệu gia con cháu.

Diệp Hạo từ trong nhẫn trữ vật xuất ra Luyện Yêu Hồ, tại đối phó Triệu gia con cháu trước, hắn trước phải khôi phục tự thân thương thế. Luyện Yêu Hồ phía trên có một cái móng tay xác lớn nhỏ nắp, hắn đem nắp vạch trần, hắn rất khó tưởng tượng, nhỏ như vậy Luyện Yêu Hồ như thế nào giả bộ xuống Khiếu Thiên Hổ kia thân thể to lớn, lại đổi như thế nào luyện hóa thành Huyết Nguyên Đan.

Cái này lòng đất không gian căn bản chứa không Khiếu Thiên Hổ thân thể, Diệp Hạo tiêu hao Độn Địa Châu trong ba thành năng lượng, đem cái không gian này mở rộng rất nhiều. Khiếu Thiên Hổ thân thể bị hắn từ trong nhẫn trữ vật lấy ra, để dưới đất, lúc này Hổ Khu bên trên còn có vết máu chảy ra, Diệp Hạo lấy một giọt máu, nhỏ vào Luyện Yêu Hồ bên trong.

Đột nhiên, Luyện Yêu Hồ bên trên một trận hào quang màu đỏ như máu lưu chuyển tránh co rút, chỉ thấy cái này hào quang màu đỏ như máu đem Khiếu Thiên Hổ bao phủ, kia lớn Hổ Khu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thu nhỏ lại, trong chớp mắt thì trở thành con kiến kích cỡ tương đương, sau đó liền được thu vào Luyện Yêu Hồ bên trong.

Diệp Hạo có thể rõ ràng cảm ứng được Luyện Yêu Hồ đang rung động nhè nhẹ, ánh sáng đỏ ngòm lưu chuyển, lộ ra thần bí yêu dị. Đại khái qua một khắc đồng hồ, Luyện Yêu Hồ không nữa rung rung, Diệp Hạo vẻ mặt mong đợi nhìn chằm chằm Luyện Yêu Hồ, chỉ thấy một viên màu máu đỏ Đan Hoàn từ Luyện Yêu Hồ bên trong bay ra, rơi vào trên tay hắn.

Trải qua Luyện Yêu Hồ luyện hóa, Khiếu Thiên Hổ trong thân thể ẩn chứa Độc Tố cũng hoàn toàn luyện hóa đi ra ngoài, ngay cả trong cơ thể một ít

Khác tạp chất cũng luyện hóa hết. Dùng một cái từ để hình dung, đó chính là lấy tinh hoa khí kỳ bã rượu.

Kia bộ phận tinh hoa chính là Diệp Hạo trong tay Huyết Nguyên Đan, về phần bã rượu, hắn suy đoán hẳn là bị Luyện Yêu Hồ bản thân hấp thu luyện hóa, trở thành Luyện Yêu Hồ một bộ phận.

Diệp Hạo đem Huyết Nguyên Đan nuốt vào trong bụng, chỉ một thoáng một cổ Tinh Thuần đến mức tận cùng khí huyết lực từ Huyết Nguyên Đan bên trong xông ra. Huyết Nguyên Đan bên trong ẩn chứa khí huyết lực lượng chảy qua ngũ tạng lục phủ của hắn, Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong, trong khoảnh khắc liền bị luyện hóa, chuyển hóa thành tự thân khí huyết một bộ phận.

Cùng lúc đó, trước ngực hắn bị hổ trảo tê liệt vết thương tại này cổ khí huyết thẩm thấu vào, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục, kia vốn là lộ ra dữ tợn vết thương dần dần khép lại.

Một lúc lâu sau, Diệp Hạo đem Huyết Nguyên Đan hoàn toàn luyện hóa, ẩn chứa trong đó khí huyết lực hết thảy cũng chuyển hóa thành tự thân khí huyết lực lượng. Hắn nhẹ nhàng nắm quyền, phát ra nhỏ nhẹ nổ vang, "Ít nhất tăng cường ba trăm cân lực lượng." Diệp Hạo cho ra cái kết luận này sau, trong lòng đối với Huyết Nguyên Đan là tương đối hài lòng.

Trước hắn ở Lưu Vân Thành bên trong sau khi đột phá Hậu Thiên Ngũ Trọng sau đang không ngừng trui luyện xuống khí lực đạt tới 3100 cân, giờ phút này lần nữa tăng tiến ba trăm cân, lực lượng của hắn đã đến 3400 cân, bực này khí lực ở Hậu Thiên Ngũ Trọng bên trong đã tính được là là trung đẳng.

Hơn nữa, hắn đối với khí huyết lực nắm giữ cũng đến cực kì mỉ mức độ, lúc này lực lượng của hắn là bao nhiêu, là có thể phát huy ra bao nhiêu lực lượng đến, sẽ không lãng phí chút nào.

Diệp Hạo nhìn một chút sắc trời bên ngoài, bây giờ là buổi chiều, cách buổi tối còn có một đoạn thời gian, hắn chuẩn bị chờ đến tối động thủ nữa, đến lúc đó phối hợp hắn Ảnh Nguyệt Quyết, đem sẽ đưa đến xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Diệp Hạo tĩnh tâm xuống, tinh tế tính toán Thuần Dương Chỉ cửa này Địa cấp trung đẳng võ học, mặc dù ăn cắp Triệu Nhật Dương cảm ngộ, nhưng là đó dù sao cũng là thuộc về ngoại nhân, chỉ có thể coi như tham khảo, hắn nếu muốn đem môn võ học này thông hiểu đạo lí, càng nhiều hơn hay lại là phải dựa vào chính mình.

Màn đêm buông xuống, Thương Mãng Sơn Mạch bên trong nhiều chỗ một tia khí tức âm sâm, khi thì có côn trùng kêu vang chim hót vang lên, nhát gan người căn bản không dám ở ban đêm đi ra hoạt động. Ánh trăng nhàn nhạt từ trong tầng mây rơi xuống, là đêm đen nhánh tăng thêm một tia màu sắc.

Một vệt bóng đen dung ở trong bóng tối, ở dưới ánh trăng, đạo thân ảnh này gần như hoàn toàn ẩn nặc, ở đêm khuya tối thui bên trong, lấy nhục nhãn phàm thai căn bản nhìn không ra bất kỳ dị thường.

Diệp Hạo từ lòng đất sau khi ra ngoài, hắn liền trước tiên thi triển Ảnh Nguyệt Quyết, hắn đem mục tiêu thứ nhất đặt ở bốn gã Triệu gia con cháu bên trong tu vi yếu nhất một tên, mà tên kia Triệu gia con cháu khoảng cách Diệp Hạo xuất hiện vị trí cũng chỉ có hai bước xa, hai bước khoảng cách khoảnh khắc gần đến, tên kia Triệu gia đệ tử lúc này vẻ mặt thích ý nhìn trên trời trăng sáng, hắn sẽ không nghĩ tới, Tử Thần đang hướng hắn ép tới gần.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Chém liên tục 2 người

Chương 22: Chém liên tục 2 người

Diệp Hạo đi tới nơi này tên gọi Triệu gia đệ tử trước người, mà người này còn không tự biết, đang lúc này, Diệp Hạo chủy thủ trong tay thoáng hiện một đạo ánh sáng yếu ớt, đột nhiên đâm vào người này trong cổ họng, tên này Triệu gia đệ tử con mắt trừng lớn lớn, muốn phát ra thanh âm, nhưng không cách nào làm được, Diệp Hạo đem thân thể của hắn nhẹ nhẹ để dưới đất, tránh cho phát ra động tĩnh.

Xuất kỳ bất ý đánh gục hạng nhất Triệu gia con cháu, trừ tên này Triệu gia con cháu tương đối buông lỏng ra, còn cùng hắn Ảnh Nguyệt Quyết cùng một nhịp thở. Đánh lén bên dưới lấy được hiệu quả vẫn là tương đối khả quan, nếu để cho hắn lúc này cùng tên này Triệu gia con cháu cùng hắn chính diện giao thủ, hắn còn phải tốn một ít thủ đoạn mới có thể giải quyết. Mà ở hắn đánh lén xuống, trực tiếp làm được một đòn toi mạng.

Diệp Hạo thân ảnh của lần nữa ẩn nặc, hắn hướng vị kế tiếp mục tiêu ép tới gần, vẫn là giống nhau thủ pháp, lấy Diệp Hạo lúc này 3400 cân lực lượng, tay cầm chủy thủ, xuống một đao cũng có thể đem một tảng đá chẻ thành hai nửa. Chủy thủ trong tay của hắn tóc ra lạnh giá ý, nhắm thẳng vào hạng nhì Triệu gia con cháu.

"Ai?" Tên đệ tử này tính cảnh giác rõ ràng cao hơn một phần, trước thời hạn phát hiện dị thường, Diệp Hạo chủy thủ trong tay đột nhiên dùng sức, một chút xuyên qua người này cổ họng, trong khoảnh khắc lại kết thúc một người tánh mạng.

Diệp Hạo xuất ra Độn Địa Châu, trong bụng mặc niệm chui chữ, thân hình của hắn trực tiếp biến mất không thấy gì nữa. Vội vã chạy tới Triệu Nhật Dương thấy Triệu gia con cháu bị tàn sát, sắc mặt nhất thời trở nên xanh mét, trong mắt sát ý lẫm nhiên.

"Dương Ca, Tiểu Nham cũng bị người kia giết." Một tên Triệu gia con cháu vẻ mặt hoảng sợ nói, bọn họ ngay cả bộ dáng của đối phương cũng không thấy rõ, ngay tại ngắn ngủi này chốc lát có hai người bỏ mạng cùng này, một màn này để cho bọn họ sợ hãi, càng là sinh lòng thối ý, nếu như không phải là có Triệu Nhật Dương ở chỗ này, còn dư lại hai gã Triệu gia con cháu sợ là muốn trực tiếp thoát đi nơi đây.

"Hai người các ngươi liền ngây ngô ở bên cạnh ta, ta cũng không tin, hắn còn có thể ta dưới mắt động thủ." Triệu Nhật Dương thần sắc u buồn, hắn có thể tưởng tượng, nếu như cứ như vậy về đến gia tộc bên trong, sẽ bị trong tộc người như thế nào cười nhạo.

Nghĩ đến đây, Triệu Nhật Dương hận không được lập tức liền đem người kia đánh chết, nhưng là vừa nghĩ tới hắn ngay cả bộ dáng của đối phương cũng không thấy, tức giận trong lòng càng thì không cách nào át chế.

Diệp Hạo lúc này đã chui vào lòng đất, hắn phát hiện Triệu Nhật Dương cùng còn dư lại hai gã Triệu gia con cháu tụ chung một chỗ, trong lòng thì biết rõ đã không có lần nữa cơ hội xuất thủ. Có Ảnh Nguyệt Quyết nơi tay, hắn có thể ở Hậu Thiên Ngũ Trọng trước mặt che giấu thân hình, nhưng là một khi đến gần Hậu Thiên lục trọng Triệu Nhật Dương, tất nhiên sẽ bị đối phương phát giác.

Mặc dù không có đạt tới dự trù tính toán, nhưng là bởi vì hắn ám sát mà để cho ba người còn lại đều tụ tập ở một chỗ, cứ như vậy, hắn muốn chạy trốn tỷ lệ liền so với trước kia rất nhiều.

Trước lúc này, Diệp Hạo còn phải chờ thể Độn Địa Châu khôi phục năng lượng, hắn tinh tế thể ngộ Thuần Dương Chỉ môn võ học này, trong đó thiêu đốt khí huyết phương pháp hắn trước đây càng là chưa bao giờ nghe. Hắn tự nghĩ ra Băng Sơn Quyền cũng chỉ là làm được chuyên chở khí huyết, ngưng tụ quanh thân khí huyết, tụ tập ở một nơi, mà Thuần Dương Chỉ là là có thể đem khí huyết thiêu đốt, bộc phát ra sức mạnh không thể tưởng tượng được.

...

"Độn Địa Châu trong năng lượng đã khôi phục, là thời điểm rời đi." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Triệu Nhật Dương thần sắc, người này là hắn yêu cầu chú trọng đề phòng đối tượng.

"Ừ ?" Triệu Nhật Dương ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm cách hắn không tới mười trượng địa phương, hắn mặc dù không thấy được nơi đó có người, nhưng là lại có thể cảm ứng được một cổ yếu ớt khí tức ba động. Thật ra thì trước Diệp Hạo ở chém chết Triệu gia con cháu lúc hắn liền cảm ứng được dị thường, bất quá Diệp Hạo xuất thủ cực nhanh, chờ hắn chạy tới thời điểm cũng đã bị hắn giết liền hai người.

"Ngươi không trốn thoát được." Triệu Nhật Dương đứng dậy, hướng phía trước bước ra một bước, thân pháp của hắn cũng tương đối cao minh, rất nhanh thì đến hắn cảm ứng được hơi thở địa phương.

Mà trước lúc này, cổ khí tức kia tựa hồ na di vị trí, bất quá hắn cũng không có đem đối phương thủ đoạn nhỏ để ở trong lòng. Hắn trong mắt hiện lên sát ý, khóe miệng hiện lên một vệt nụ cười trào phúng, đột nhiên biến chuyển thân hình, hướng một hướng khác đạp đi, hắn nâng tay phải lên, chỉ một cái hướng hắn phía trước bụi cây điểm tới.

Trên ngón tay của hắn một vệt hào quang màu đỏ như máu vờn quanh, chính là thúc giục Thuần Dương Chỉ triệu chứng. Công kích của đối phương còn chưa tới trước người, Diệp Hạo liền cảm thấy một luồng áp lực vô hình, đây là tới tự về khí thế áp chế. Còn có một cổ chích nhiệt khí tức đập vào mặt, giống như là đưa thân vào mặt trời chói chan cháy trong hoàn cảnh, đối phương ra tay một cái thì có uy thế bực này, quả thực đáng sợ.

Bất quá, này Thuần Dương Chỉ uy lực mạnh hơn nữa, cũng phải đánh trúng mới hữu hiệu quả, Diệp Hạo lúc này Lăng Hư Bộ đã tu luyện tới nhập môn cảnh giới, thi triển ra càng là muốn gì được nấy.

Chỉ thấy đầu gối của hắn hơi hơi cong, thân thể bỗng hướng bên trái na di mấy trượng xa, Triệu Nhật Dương Thuần Dương Chỉ rơi vào bụi cây phía trên, kia bụi cây nhất thời bốc cháy, trong khoảnh khắc liền hóa thành tro bụi.

Diệp Hạo trong lòng đối với Triệu Nhật Dương thực lực lần đầu tiên có một cái rõ ràng nhận thức, nếu như hắn không phải là thân kiêm Lăng Hư Bộ, mặt đối với người này chặn đánh cơ hồ là không có bất kỳ cơ hội chạy trốn.

Lúc này Triệu Nhật Dương lần đầu tiên thấy Diệp Hạo tướng mạo, "Nguyên lai là ngươi." Hắn chỉ xem một chút liền coi Diệp Hạo nhận ra, mặc dù là trong đêm đen, nhưng hắn vẫn có thể nhìn ra Diệp Hạo bộ dạng.

Từ lần trước Diệp Hạo đem Triệu Nguyên đánh bại, từ trên xuống dưới nhà họ Triệu sợ là không có mấy người không nhận biết hắn."Nếu như ngươi cho rằng là ỷ vào thân pháp là có thể từ trong tay của ta chạy thoát, vậy thì lầm to, ta sẽ cho ngươi biết cái gì là tuyệt vọng." Triệu Nhật Dương Tà cười một tiếng, quanh thân khí huyết thiêu đốt, hóa thành một đạo tàn ảnh, vừa đưa ra đến Diệp Hạo phía sau.

Diệp Hạo trong lòng cả kinh, tốc độ của đối phương ở trong khoảnh khắc liền nhảy lên tới mức độ này, cơ hồ có thể dùng xuất quỷ nhập thần để hình dung. Diệp Hạo là đề phòng Triệu Nhật Dương, ngay từ đầu liền đem bản đồ mở ra, đem phạm vi thu nhỏ lại ở quanh người hắn một trượng bên trong.

Từ Triệu Nhật Dương xuất hiện ở sau lưng của hắn lúc, hắn cũng đã nhận ra được, không đợi đối phương xuất thủ, Diệp Hạo thân thể hướng phía trước vừa sải bước ra, tại chỗ lưu lại một cái tàn ảnh. Mà Triệu Nhật Dương chỉ một cái rơi vào tàn ảnh bên trên, hắn dừng bước lại, thần sắc lần đầu xuất hiện

ngưng trọng.

"Ngươi so với ta theo dự liệu phải mạnh hơn không ít." Triệu Nhật Dương không có xuất thủ lần nữa, đối với mới có thể trước thời hạn dự liệu được xuất thủ của hắn, đơn từ một điểm này mà nói, liền có thể biết không phải là tùy tiện có thể đối phó.

"Quá khen." Diệp Hạo thần sắc lạnh nhạt, hắn lúc này đáy lòng căng thẳng, tùy thời đều tại đề phòng Triệu Nhật Dương xuất thủ lần nữa, Thuần Dương Chỉ uy lực hắn chính là thấu hiểu rất rõ, hắn cũng không muốn tự mình thể nghiệm một phen.

"Hai người các ngươi tới." Triệu Nhật Dương hướng phía sau hắn hai gã Triệu gia con cháu phân phó nói.

"Dương Ca, chúng ta không phải là đối thủ của hắn a." Một người trong đó có chút hoảng sợ mở miệng.

"Đúng vậy." Một người khác cũng lên tiếng phụ họa.

"Có ta ở đây, hắn còn giết không các ngươi, các ngươi chỉ cần phụ trách kềm chế hắn liền có thể, nếu là đưa hắn bắt, ta sẽ thỉnh cầu gia chủ ban cho ngươi hai người một môn Địa cấp võ học. " Triệu Nhật Dương đối với hai người hèn yếu cảm thấy trơ trẽn, nhưng hai người này bao nhiêu còn có thể phát huy chút tác dụng.

"Địa cấp võ học?" Một tên trong đó Triệu gia con cháu nghe đến lời này ánh mắt rõ ràng sáng lên.

Đối với bọn hắn mà nói Địa cấp võ học trước đó nhưng là xa không với tới đồ vật, mà dưới mắt, thì có một cái như vậy cơ hội thật tốt có thể đạt được, này để cho hai người bọn họ tâm thần kích động.

"Diệp Hạo, để mạng lại." Một người trong đó dẫn đầu xuất thủ, hắn giơ tay chính là một chưởng vỗ ra, một chưởng này lôi lệ phong hành, tiếng gió rít gào, hơi có mấy phần thanh thế.

Diệp Hạo lần này không có né tránh, hắn đấm ra một quyền, nhất thời khí huyết nổ ầm, người kia bị hắn một quyền đánh lùi lại mấy bước.

Cùng lúc đó, một người khác công kích cũng đến Diệp Hạo trước người, người này cùng Triệu Nguyên như thế giỏi cước pháp, ác liệt chân gió hướng hắn mặt đá tới. Diệp Hạo thần sắc không thay đổi, vẫn là một quyền chùy ra, tại hắn tận lực chuyên chở khí huyết bên dưới, hắn lúc này tùy ý một quyền cũng đạt tới 3000 cân lực lượng, đấm ra một quyền, người này bay thẳng đi ra ngoài.

"Phế vật vô dụng." Triệu Nhật Dương bất mãn nói câu, mà hắn cũng lần nữa động thủ. Thân hình của hắn hóa thành một đạo tàn ảnh, một đạo Thuần Dương Chỉ hướng Diệp Hạo đánh tới.

Nóng bỏng khí tức xông tới mặt, Diệp Hạo thân thể nhất thời liền muốn hướng phía bên phải na di đi. Triệu Nhật Dương nhìn thấy một màn này, khóe miệng lộ ra một nụ cười đắc ý, cùng lúc đó, hắn cái tay còn lại đột nhiên nâng lên, hướng Diệp Hạo na di vị trí chỉ một cái đâm tới, Thuần Dương Chỉ lực trong khoảnh khắc bộc phát ra, nóng bỏng khí tức cơ hồ phải đem nơi này hoàn cảnh thay đổi.

Diệp Hạo sắc mặt nhất thời biến đổi, đối phương lại có thể trước thời hạn dự liệu được hắn na di phương hướng, đây là hắn trước không có nghĩ tới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: 1 chỉ oai

Chương 23: 1 chỉ oai

Triệu Nhật Dương Thuần Dương Chỉ hóa thành một đạo bóng ngón tay, tại trong hư không vén lên một cổ hơi nóng, Diệp Hạo ánh mắt hơi chăm chú, hắn khẽ quát một tiếng, hướng đối phương Thuần Dương Chỉ đấm tới một quyền.

Chỉ một cái một quyền trong khoảnh khắc đụng vào nhau, giữa hai người lực lượng không ngừng đan xen chộn vùi. Một loáng sau, chỉ thấy Triệu Nhật Dương Thuần Dương Chỉ coi Diệp Hạo tay của vác đâm ra một cái lỗ nhỏ, chỉ có tấc hơn thâm, nếu như chẳng qua là chút thương thế này, đối với Diệp Hạo mà nói cũng không tính nghiêm trọng.

Mấu chốt là đối phương này chỉ một cái ẩn chứa Thuần Dương Chỉ lực, nóng bỏng khí tức cuốn như lá hạo trong cơ thể, như muốn đem trong cơ thể hắn khí huyết thiêu hủy. Đạo này Thuần Dương Chỉ lực tiến vào Diệp Hạo trong cơ thể sau sẽ không đoạn chiếm đoạt trong cơ thể hắn khí huyết lực lượng, lớn mạnh thân mình, nếu không kịp thời át chế, trong khoảnh khắc Diệp Hạo sẽ khí huyết khô kiệt mà chết.

Bên trong đạo này Thuần Dương Chỉ lực, Diệp Hạo cũng không có lộ ra vẻ tuyệt vọng, hắn kềm chế tâm tình hưng phấn, thân thể hướng phía sau nhảy lên, mấy cái nảy lên đang lúc liền biến mất trong bóng đêm.

Triệu Nhật Dương khóe miệng cười lạnh một tiếng: "Bên trong ta Thuần Dương Chỉ, còn muốn sống." Hắn cũng không có đuổi theo, một trong số đó, người đang nguy cơ sinh tử xuống bùng nổ lực lượng sẽ vượt xa bình thường, hai, bên trong hắn Thuần Dương Chỉ, lấy đối phương Hậu Thiên ngũ trọng thực lực, quả quyết là không có có chịu có thể còn sống.

Điểm này là trải qua quá nhiều lần ví dụ thực tế nghiệm chứng, cho tới bây giờ không có một cái Hậu Thiên Ngũ Trọng trong võ giả hắn Thuần Dương Chỉ còn có thể sống sót.

Diệp Hạo dần dần phát hiện thể lực đang nhanh chóng trôi qua, thân pháp của hắn cũng thay đổi chậm đứng lên, trong cơ thể hắn Thuần Dương Chỉ lực lúc này đã do sợi tóc kích cỡ tương đương lớn mạnh đến ngón cái như vậy lớn bằng."Phải mau sớm luyện hóa Thuần Dương Chỉ lực." Diệp Hạo tìm một không có yêu thú ẩn núp chỗ ngồi xuống tới.

"Không biết đạo này Thuần Dương Chỉ lực có thể hay không giúp ta nhập môn?" Diệp Hạo Tĩnh Tâm ngưng thần, cố nén trên thân thể chỗ đau, bắt đầu dựa theo Thuần Dương Chỉ vận chuyển nội lực phương pháp tới luyện hóa trong cơ thể hắn thuộc về Triệu Nhật Dương Thuần Dương Chỉ lực.

Thật ra thì Diệp Hạo từ lấy được Thuần Dương Chỉ môn võ học này bắt đầu, liền đang mưu tính Triệu Nhật Dương Thuần Dương Chỉ lực, có cái này Thuần Dương Chỉ lực ở, hắn đem môn võ học này tu luyện tới nhập môn có thể ít đi rất nhiều đường quanh co.

Thuần Dương Chỉ môn võ học này tu luyện tới nhập môn ký hiệu chính là ở trong người ngưng luyện ra một đạo Thuần Dương Hỏa Chủng, dưới tình huống bình thường lửa này loại có thể từ một ít hỏa thuộc tính thiên tài địa bảo bên trong hấp thu luyện hóa. Nói như vậy tiến triển sẽ tương đối chậm, mà còn có một con đường tắt chính là trực tiếp luyện hóa một đạo Thuần Dương Chỉ lực, một khi đem thành công luyện hóa, là có thể ngưng tụ ra Thuần Dương Hỏa Chủng, đến lúc đó môn võ học này cũng coi như tu luyện tới nhập môn.

Này mặc dù là một con đường tắt, nhưng là trình độ nguy hiểm cũng là tương đối cao, nếu là không có kịp thời đem Thuần Dương Chỉ lực luyện hóa, sẽ trong vòng thời gian ngắn bị đem khí huyết lực cắn nuốt không còn một mống.

Diệp Hạo dám làm như vậy tự nhiên là có nắm chặt, trong cơ thể hắn Sinh chi dấu ấn ẩn chứa khí huyết sinh cơ từ lần trước hấp thu Huyết Linh Chi trong khí huyết lực sau, đã hoàn toàn có thể so sánh với hắn tự thân khí huyết, nếu như tại hắn khí huyết hao hết trước, hắn còn chưa từng đem Thuần Dương Chỉ lực hoàn toàn luyện hóa, hắn sẽ vận dụng Sinh chi dấu ấn lá bài tẩy này.

Theo khí huyết lực không ngừng bị Thuần Dương Chỉ lực chiếm đoạt, Diệp Hạo càng phát ra cảm giác thời gian cấp bách, hắn hô hấp hơi lộ ra dồn dập, tĩnh tâm xuống, vận chuyển nội lực, đem Thuần Dương Chỉ lực bao phủ, bắt đầu luyện hóa cái này bá đạo Thuần Dương Chỉ lực.

Cũng may Thuần Dương Chỉ lực chẳng qua là chiếm đoạt khí huyết lực, mà sẽ không chiếm đoạt nội lực, nếu hắn không là đem không có một chút xíu cơ hội luyện hóa cái này Thuần Dương Chỉ lực.

Hết thảy lâm vào trong yên lặng, Diệp Hạo trong cơ thể sinh cơ càng phát ra yếu kém, như hoàng hôn Tây Sơn, gần sẽ đi về phía Tử Vong.

Sắc trời dần sáng, nắng sớm ban mai bao phủ ở Thương Mãng Sơn Mạch, đem đêm tối âm lãnh đuổi. Lúc này, Diệp Hạo vị trí hiện thời nhiều người, hắn chọn lựa vị trí vốn là tương đối ẩn núp, bình thường tới nói thì sẽ không có người tìm tới nơi này, đây cũng là hắn có thể an tâm ở chỗ này tu luyện nguyên nhân.

Nhưng là hắn lại không nghĩ tới, lại có người có thể tùy tiện tìm tới hắn chỗ ẩn thân. Ảnh Nguyệt ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm cách đó không xa đạo kia suy yếu bóng người, nàng có thể nhận ra được đối phương sinh cơ như có như không, đến một loại bất cứ lúc nào cũng sẽ bỏ mạng mức độ.

Làm một tên gọi sát thủ, kỳ chức vụ mình chính là muốn giết người, nàng đĩ nhiên sẽ không tâm từ thủ nhuyễn, nhân từ với kẻ địch chính là tàn nhẫn với chính mình. Coi như là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn cũng không có cái gì, dù sao nhiệm vụ của nàng chính là giết người, bất kể là cần gì phải các loại thủ đoạn, chỉ cần mục đích đạt tới là được rồi.

Ảnh Nguyệt mặc dù không cho là Diệp Hạo nằm trong loại trạng thái này còn có thể sống sót, nhưng là là bảo đảm không sơ hở tý nào, nàng hay lại là xuất thủ. Cô ấy là mảnh khảnh trên tay nhiều hơn một cây ngân châm, từng tia khí tức lạnh như băng từ trên ngân châm tiêu tán mà ra, cơ hồ phải đem không khí chung quanh đông đông đặc.

"Hết thảy đều kết thúc." Ảnh Nguyệt nhẹ giọng nỉ non.

Ngân Châm xé không khí, mang theo từng luồng Băng Hàn ý, xẹt qua chân trời, trên không trung để lại chút ít khí lạnh. Mắt thấy Ngân Châm liền muốn xuyên qua Diệp Hạo mi tâm của, lúc đó giải quyết nỗi thống khổ của hắn, lúc này, Diệp Hạo đột nhiên mở ra hai tròng mắt, thời gian vào giờ khắc này phảng phất ngưng trệ.

Diệp Hạo không chậm trễ chút nào nâng tay phải lên, một đạo Thuần Dương Chỉ lực từ đầu ngón tay hắn xuyên qua mà ra, cùng kia bắn nhanh mà đến Ngân Châm đóng xúc đụng nhau. Ngay sau đó, chỉ thấy Diệp Hạo đầu ngón tay một đạo nóng bỏng hồng mang hiện lên, đầu ngón tay hắn Ngân Châm lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tan rã đứng lên, giống như là đặt ở nóng bỏng trong nham tương một dạng trong khoảnh khắc liền hòa tan không dư thừa chút nào.

Ảnh Nguyệt nhìn thấy một màn này trong lòng kinh dị vạn phần, nàng vốn cho là thực lực bản thân lấy được sau khi tăng lên lại đi đối phó Diệp Hạo hẳn

sẽ tương đối buông lỏng. Nhưng mà thực tế lại đưa nàng thật sâu đả kích, nàng chính mắt thấy Diệp Hạo tùy ý một đòn liền đem nàng Ngân Châm hòa tan, đối với nàng rung động là cực lớn, đối mặt lúc này Diệp Hạo, nàng căn bản không có dũng khí cùng chi giao thủ.

Còn không có giao thủ, trong lòng liền sinh ra khiếp ý, đây là chỉ có ở chênh lệch cực lớn dưới tình huống mới phải xuất hiện sự tình. Ảnh Nguyệt không nghĩ tới, ngắn ngủi thời gian một tháng không thấy, Diệp Hạo thực lực cũng đã lớn lên đến mức độ này, nàng liền vội vàng hướng phía sau thối lui.

Diệp Hạo đối với Thuần Dương Chỉ lần đầu bộc phát ra uy lực thì tương đối hài lòng, thậm chí muốn vượt quá dự liệu của hắn, thật ra thì vô luận vậy một môn Địa cấp võ học, uy lực đều là tương đối lớn. Diệp Hạo thấy Ảnh Nguyệt muốn chạy trốn, trong lòng không khỏi cảm khái vạn phần, liền một tháng trước, đối phương thiếu chút nữa đưa hắn ám sát, mà lúc này, đối phương nhưng là ngay cả cùng hắn giao thủ dũng khí cũng không nhấc nổi.

Đối với nhiều lần xuất thủ nghĩ muốn người ám sát chính mình Diệp Hạo dĩ nhiên sẽ không đem bỏ qua cho, thân thể của hắn vừa nhảy ra, vừa sải bước ra, sẽ đến Ảnh Nguyệt sau lưng. Ảnh Nguyệt chủ yếu am hiểu là thuật ám sát, cũng không giỏi công kích chân chính thủ đoạn, hơn nữa thân pháp cũng cũng không tính cao minh, hoàn toàn không thể cùng Diệp Hạo sở học Địa cấp võ học Lăng Hư Bộ so sánh.

Diệp Hạo hời hợt giơ tay lên, một đạo Thuần Dương Chỉ lực nhất thời đổ xuống mà ra, nóng bỏng khí tức cơ hồ phải đem y phục của nàng cháy. Diệp Hạo một chỉ điểm ra, chỉ một thoáng liền đem Ảnh Nguyệt sau lưng của xuyên thủng, mà một đạo Thuần Dương lực cũng theo đó tiến vào đối phương trong cơ thể.

Ảnh Nguyệt lảo đảo một cái rớt xuống đất, nàng lúc này sắc mặt trắng bệch, phía sau không ngừng có máu tươi đỏ thẫm chảy ra. Nàng cảm nhận được trong cơ thể tình trạng, đáy lòng hiện lên một vệt quyến luyến.

Nàng nhớ tới lần đầu tiên giết người tình cảnh, nàng nghĩ đến lần đó giết người xong sau khi nôn mửa hồi lâu, là anh nàng đang không ngừng an ủi nàng, để cho nàng đi ra kia đoạn bóng mờ. Sau đó cũng là ca ca của nàng một mực ở phía sau ủng hộ nàng, nàng mới có hôm nay, nếu như không có anh nàng che chở, có lẽ nàng đã sớm sớm lần lượt trong nhiệm vụ chết. Nhưng là lần này ca ca của nàng cũng không có ở nàng bên người, nàng lần này đi ra cũng không có nói cho nàng biết ca ca, nàng nghĩ tại trước khi chết thấy hắn liếc mắt sợ là cũng không có cơ hội.

Ảnh Nguyệt cũng không có cầu xin tha thứ, ánh mắt băng lãnh như sương, phảng phất đối với sinh tử đã coi nhẹ.

"Tiểu Nguyệt!" Một đạo đau lòng gào thét truyền tới, Diệp Hạo nghe được đạo thanh âm này hơi biến sắc mặt, hắn đã đoán được người đến là ai, chính là lần trước chỉ một cái đưa hắn đả thương người.

"Dừng tay." Ảnh Phong thấy Diệp Hạo còn có phải ra tay cử động, liền vội vàng lên tiếng quát bảo ngưng lại.

Diệp Hạo cũng không có bởi vì nghe được đối phương gào thét hãy thu tay, mặc dù Ảnh Nguyệt bên trong hắn chỉ một cái, có thể sống được tỷ lệ cũng không phải là rất lớn, nhưng là là lấy phòng ngừa vạn nhất, hắn vẫn là quyết định bổ túc một đao.

Xuy!

Lại vừa là một đạo Thuần Dương Chỉ lực xuyên qua mà ra, trong khoảnh khắc liền muốn đem Ảnh Nguyệt mi tâm xuyên qua, mà lúc này Ảnh Phong nhanh như điện chớp đi tới Ảnh Nguyệt trước người, hắn không có đi ngăn cản Diệp Hạo Thuần Dương Chỉ, mà là một đạo ác liệt chỉ phong nhắm thẳng vào Diệp Hạo mi tâm của, hắn là muốn ép vội vã Diệp Hạo thu tay lại, nếu như hắn không thu tay lại, cũng tương tự sẽ bị hắn chỉ một cái xuyên thủng.

Diệp Hạo không cam lòng thu tay lại, thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về sau chợt lui đi, hắn dừng bước lại, người vừa tới cũng không tiếp tục hướng hắn xuất thủ.

"Tiểu Nguyệt, ngươi sẽ không có chuyện gì." Hắn gò má lạnh như băng kia hiện ra ít có nhu tình.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Liên thủ

Chương 24: Liên thủ

Ảnh Phong đem muội muội của hắn ôm vào trong ngực, sau đó, hắn lại từ trong ngực lấy ra một viên đan dược cho Ảnh Nguyệt ăn vào.

" Anh, vô dụng..." Ảnh Nguyệt nằm ở anh nàng trong ngực, nàng rất quyến niệm loại cảm giác này, nàng hy vọng có thể một mực như vậy nằm xuống.

Diệp Hạo có thể rõ ràng nhận ra được Ảnh Nguyệt sinh mệnh lực trôi qua, mặc dù viên kia đan dược ở một mức độ nào đó hóa giải thương thế của nàng, nhưng là trong cơ thể nàng Thuần Dương Chỉ lực không phải là như vậy mà đơn giản là có thể hóa giải.

Diệp Hạo lại đưa mắt rơi vào tên đàn ông kia trên người, hắn lúc này đem Thuần Dương Chỉ tu luyện tới nhập môn cảnh giới, thực lực đại tăng, nhưng là đối mặt Ảnh Nguyệt ca ca vẫn không có chiến thắng nắm chặt.

Nhân vật: Ảnh Phong

Chủng tộc: Nhân Tộc

Tính cách: Quả quyết

Cảnh giới: Hậu Thiên Lục Trọng

Võ học: Nhân Cấp võ học —— Ảnh Nguyệt Quyết, thân hình dung vào hắc ám, uyển như quỷ mỵ, khiến người ta khó mà phòng bị, giết người trong vô hình. Địa cấp võ học —— Phong Lôi Chỉ, Chỉ Pháp nhanh như thiểm điện, ngầm chứa Phong Lôi Chi Lực.

Thiên phú: Trung đẳng

Khác: Lưu Vân Thành Vương gia người, thuở nhỏ bị Vương gia gia chủ thu dưỡng, bị bồi dưỡng thành một tên sát thủ, là Vương gia quét sạch chướng ngại.

Diệp Hạo có thể nhìn ra được, Ảnh Phong đối với muội muội của hắn cảm tình rất sâu, nếu không đối phương bây giờ thì không phải là là muội muội nàng chữa thương, mà là trực tiếp tới đối phó hắn.

"Ta bây giờ còn không phải là đối thủ của người nọ, hay lại là rời khỏi nơi này trước." Diệp Hạo đối với hắn thực lực bản thân có một cái rõ ràng biết, hắn lúc này có thể đối phó Hậu Thiên Ngũ Trọng đỉnh núi võ giả, nhưng là gặp Hậu Thiên Lục Trọng võ giả lại không có mấy phần chắc chắn.

Trừ phi là không có tu luyện Địa cấp võ học Hậu Thiên Lục Trọng võ giả, hắn mới có hơi cho phép nắm chặt, mà đối mặt tu luyện Địa cấp võ học Hậu Thiên Lục Trọng võ giả, hắn căn bản cũng không có chút nào thủ thắng khả năng.

Diệp Hạo thân thể bay lên không na di, như hóa thành Thương Ưng, bay lượn lên, thân pháp của hắn đã tương đối cao minh, trong nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Ảnh Phong ánh mắt ngưng mắt nhìn Diệp Hạo rời đi phương hướng, hắn trong mắt sát ý cơ hồ muốn ngưng là thật chất, bất quá hắn cũng không có tiến lên, bây giờ còn nên vì muội muội nàng chữa thương, đây mới là dưới mắt chuyện trọng yếu nhất.

"Nơi đó chắc có thiên tài địa bảo, đi qua nhìn một chút." Diệp Hạo ngưng thần nhìn về phía trong đầu hắn một cái hơi lộ ra sáng ngời điểm sáng bên trên, hắn đột nhiên thay đổi phương hướng, hắn đi tới Thương Mãng Sơn Mạch mục đích một là tăng thực lực lên, hai là đạt được thật nhiều tài nguyên tu luyện.

Gặp phải thiên tài địa bảo hắn dĩ nhiên sẽ không bỏ qua, Diệp Hạo thân hình ở trong rừng xẹt qua,

Rất nhanh, hắn thì đến mục đích.

Diệp Hạo ánh mắt rơi ở phía trước một hang núi nơi, từ trong sơn động có một cổ chích nhiệt khí tức từ trong tiêu tán đi ra. Từng dòng nước ấm xông tới mặt, ngoài sơn động mặt đất thời gian dài ở nóng bỏng khí tức dưới ảnh hưởng đã biến thành một mảnh Xích màu vàng, Diệp Hạo đứng ở chỗ này, lòng bàn chân đều có chút nóng lên.

Đột nhiên, Diệp Hạo nhận ra được trong cơ thể Thuần Dương Hỏa Chủng một trận xao động, khiến cho hắn có một loại khát vọng, tựa hồ bên trong sơn động có nào đó có thể xúc tiến lớn mạnh Thuần Dương Hỏa Chủng bảo vật.

Diệp Hạo trong cơ thể Thuần Dương Hỏa Chủng lúc này chỉ có tiểu lớn chừng ngón cái, nếu như có thể lấy được có thể lớn mạnh Thuần Dương Hỏa Chủng bảo vật, như vậy thực lực của hắn còn có thể trong vòng thời gian ngắn có tăng lên.

"Trong sơn động còn có hai người." Diệp Hạo hơi hơi thiêu mi, tốt ở đối phương cảnh giới cũng không vượt ra ngoài hắn quá nhiều, vẫn còn Hậu Thiên Ngũ Trọng cảnh giới, Diệp Hạo mũi chân nhẹ nhàng gõ đất, người như hồng nhạn, thoáng cái liền bay xuống tới lối vào hang núi, thân hình lần nữa thoáng một cái, liền hướng bên trong sơn động vội vã đi.

"Đại ca, như vậy thật có thể đem Bích Nhãn Tri Chu dẫn ra?" Sơn động sâu bên trong, một người đàn ông trung niên nhìn chằm chằm phía trước cách đó không xa ánh lửa nóng bỏng động miệng hỏi.

" Không sai, này Tử Huân Thảo đang cháy bên trong sẽ phát ra một loại kỳ lạ mùi, đối với Bích Nhãn Tri Chu có sức hấp dẫn cực lớn." Một người khác rất tin không nghi ngờ nói.

"Kia làm sao đi lâu như vậy còn chưa ra đây?"

"Hắn là kia Bích Nhãn Tri Chu còn đang say giấc nồng, nói không chừng lại chờ một lát là được rồi." Kia vị đại ca mở miệng nói.

Đột nhiên, hắn chân mày cau lại, ánh mắt hướng sau lưng rơi đi, "Các hạ nếu đến, cần gì phải ẩn ẩn nấp nấp?"

"Thật là tinh mắt." Nếu bị phát hiện, Diệp Hạo cũng không có ý định tiếp tục che giấu đi, hắn vốn là dự định bí mật quan sát, nhìn một chút hai người này muốn làm gì, không nghĩ tới vị đại ca kia lại có thể phát hiện hắn.

Mặc dù nơi này không có trăng ánh sáng, nhưng là của hắn Ảnh Nguyệt Quyết bao nhiêu vẫn có một ít chỗ dùng. Cộng thêm bên trong sơn động hơi u ám, chỉ cần hắn đem tự thân khí tức thu liễm, trên căn bản là có thể đưa đến che giấu thân hình tác dụng.

"Vị tiểu huynh đệ này chắc hẳn cũng là hướng về phía Bích Nhãn Tri Chu tới đi, không bằng cùng huynh đệ của ta hai người hợp tác như thế nào?" Trước phát hiện Diệp Hạo người kia thấy Diệp Hạo tuổi còn trẻ, cũng đã là Hậu Thiên Ngũ Trọng cảnh giới, hắn nghĩ đến thực lực đối phương hẳn không yếu, nếu có thể cùng hai người bọn họ đồng thời đối phó Bích Nhãn Tri Chu, nghĩ đến sẽ thêm ra mấy thành nắm chặt.

"Không biết hai vị là?" Diệp Hạo có chút cảnh giác mà hỏi.

"Ha ha, quên giới thiệu, ta là Liễu Phàm, hắn là đệ đệ ta Liễu Chu, huynh đệ chúng ta hai người tới đây là vì đối phó này Bích Nhãn Tri Chu, nghĩ đến tiểu huynh đệ cũng là vì Bích Nhãn Tri Chu mà đến chứ ?" Liễu Phàm cười giới thiệu.

Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi chợt lóe, " Không sai, ta chính là là Bích Nhãn Tri Chu tới, nghe nói con nhện này phun ra Tơ đao thương bất nhập, là luyện chế nội giáp bên trên các loại tài liệu."

"Nhìn dáng dấp tiểu huynh đệ đến có chuẩn bị, không bằng cùng chúng ta hợp tác, nếu là có thể may mắn bắt được này Bích Nhãn Tri Chu, chúng ta phút hai ngươi thành lợi ích như thế nào?" Liễu Phàm thấy Diệp Hạo đối với Bích Nhãn Tri Chu có chút biết, lại càng phát chắc chắn đối phương là vì thế Yêu Thú mà đến.

"Hai thành có chút ít, nếu như phút ta ba thành ngược lại là có thể suy tính một chút." Diệp Hạo trả giá đứng lên.

"Chúng ta chẳng qua là cho ngươi đến lúc đó kềm chế một chút Bích Nhãn Tri Chu, chủ yếu vẫn là do huynh đệ chúng ta mà đi đối phó, cho ngươi hai thành lợi ích đã coi như là nhiều, quá tham lam có thể không phải là chuyện tốt." Một mực không nói gì Liễu Chu nghe được Diệp Hạo vừa mở miệng liền muốn phân phối ba thành lợi ích, sắc mặt hiển nhiên có chút khó coi, lên tiếng nhắc nhở Diệp Hạo, hy vọng hắn không nên được voi đòi tiên.

Liễu Phàm bất mãn trừng đệ đệ của hắn liếc mắt, cười nói với Diệp Hạo: "Ba thành cũng được, bất quá đến lúc đó ngươi phải toàn lực kềm chế Bích Nhãn Tri Chu "

"Được." Diệp Hạo đáp ứng Liễu Phàm yêu cầu.

"Gốc cây này Tử Huân Thảo đã đốt xong, kia Bích Nhãn Tri Chu tại sao vẫn chưa ra?" Liễu Chu ánh mắt nhìn chằm chằm cách đó không xa có yếu ớt ánh lửa địa phương, hy vọng có thể thấy Bích Nhãn Tri Chu đi ra, bất quá hắn nhất định phải thất vọng.

"Không sao, chỗ này của ta còn có Tử Huân Thảo, gọi thêm đốt liền có thể, tin tưởng muốn không bao lâu liền ra tới." Liễu Phàm từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một gốc Tử Huân Thảo, đem đốt, từng luồng như có như không mùi thơm phân tán bốn phía, hướng sơn động sâu bên trong thổi tới.

Diệp Hạo ánh mắt giống vậy nhìn chằm chằm phía trước cách đó không xa, nơi đó có một cái nham tương hang động, mà nham tương bên trong huyệt động có một con Yêu thú cấp hai Bích Nhãn Tri Chu. Hắn từ trong bản đồ thấy, kia nham tương trong huyệt động có từng viên Kỳ Dị mỏ sắt, toàn thân màu đỏ nhạt, là là một loại tên là hỏa linh tinh tủy mỏ sắt.

Loại này mỏ sắt một loại chỉ có ở nhiệt độ cực cao đất mới có thể sinh ra, nếu là hắn lấy được vật này, luyện hóa bên trong năng lượng, như vậy hắn Thuần Dương Hỏa Chủng sẽ trong thời gian ngắn nhất lớn lên, càng có thể để cho hắn rút ngắn Thuần Dương Chỉ bước vào cảnh giới tiểu thành thời gian.

Bất quá, kia Bích Nhãn Tri Chu chờ đợi ở nham tương hang động lối vào, ở nham tương trong huyệt động Bích Nhãn Tri Chu thực lực sẽ có được đại phúc độ thêm được, lấy Diệp Hạo lúc này thực lực căn bản là không vượt qua nổi.

Dưới tình huống này, hắn cũng chỉ có cân nhắc cùng Liễu Phàm huynh đệ hai người hợp tác cùng đối phó này Bích Nhãn Tri Chu. Đột nhiên, ánh mắt của hắn đông lại một cái, hắn phát hiện vốn là nằm ở nham tương bên trong huyệt động Bích Nhãn Tri Chu động, nó chính hướng Diệp Hạo ba người vị trí bò tới.

"Tới." Liễu Phàm lỗ tai khẽ động, nhận ra được mặt đất nhỏ nhẹ âm thanh, hắn tỏ ý ba người trước ẩn giấu thân hình.

Bích Nhãn Tri Chu thân thể chân có người thành niên lớn nhỏ, chính là một cái thả lớn hơn nhiều lần con nhện, có tám cái cong chân, thân thể là màu đỏ sậm, duy chỉ có kia tám đôi mắt là màu xanh biếc, phơi bày so sánh rõ ràng.

Theo Bích Nhãn Tri Chu đến, có một cổ chích nhiệt khí tức kèm theo tới, trong sơn động này nguyên bản là tương đối nóng bỏng, mà theo Bích Nhãn Tri Chu đến, là trở nên càng nóng bỏng, nếu như không phải là Diệp Hạo ba người đều là Hậu Thiên ngũ trọng võ giả, thể chất khác với người thường, căn bản không dám ở nơi này loại nhiệt độ xuống ở lại.

Bích Nhãn Tri Chu đi tới Tử Huân Thảo bên cạnh, Tử Huân Thảo mùi quả thật đối với loại này Yêu Thú có sức hấp dẫn cực lớn, lúc này, Bích Nhãn Tri Chu một đi tới nơi này liền bất chấp gì khác, liền ngây ngô đang cháy Tử Huân Thảo nơi đó.

Này Tử Huân Thảo mùi thơm đối với Bích Nhãn Tri Chu còn có một loại tác dụng, có thể để cho kỳ động tác trở nên chậm chạp đứng lên, chờ đợi chốc lát, Liễu Phàm ý thức được là thời điểm động thủ, hắn tỏ ý đệ đệ của hắn cùng Diệp Hạo động thủ.

Liễu Chu không kịp đợi xông ra, trong tay hắn chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái màu máu đỏ đao, hắn một đao hướng Bích Nhãn Tri Chu bụng của vị trí chém tới, nơi đó là Bích Nhãn Tri Chu trên người hơi yếu ớt địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Quyền pháp tăng lên

Chương 25: Quyền pháp tăng lên

Liễu Chu một đao này khí thế khoáng đạt, một đao bổ ra, liền như đại giang đại hà một dạng vén lên kinh đào hãi lãng. Không khí nhất thời bị xé nứt, ánh đao chợt lóe, liền muốn chém vào Bích Nhãn Tri Chu bụng của.

Đột nhiên, một đạo màu đỏ sậm tơ nhện từ con nhện bụng phun ra, trong khoảnh khắc liền đem Liễu Chu trường đao màu đỏ ngòm quấn chặt lấy, hơn nữa, tơ nhện bên trên hàm chứa một cổ chích nhiệt khí tức, như muốn đem này cây trường đao cháy.

Liễu Chu biến sắc, theo tơ nhện đem trường đao quấn quanh, đao của hắn giống như là thả trong hỏa lò một dạng cổ tay hắn lộn, định đem trường đao màu đỏ ngòm rút ra.

Diệp Hạo thấy Liễu Chu bị cuốn lấy, một cái bước dài đi tới Bích Nhãn Tri Chu trước người, hắn cả người khí huyết chuyên chở tới, một quyền chùy ra, đánh vào Bích Nhãn Tri Chu trên người, hắn hơi ngẩn ra, một quyền này tựu thật giống đánh vào tường đồng vách sắt bên trên như thế, lấy hắn Hậu Thiên ngũ trọng thực lực, cũng chỉ là để cho Bích Nhãn Tri Chu thân thể nhỏ nhẹ run rẩy động một cái.

Cùng lúc đó, Liễu Chu đem trường đao màu đỏ ngòm rút ra, mà Liễu Phàm cũng đi tới nơi này, hắn sắc mặt hơi chăm chú, "Này Bích Nhãn Tri Chu quả nhiên khó đối phó."

"Các ngươi phụ trách kềm chế này Yêu Thú, ta tới đánh lén." Liễu Phàm nói trong tay nhiều hơn một quả kim sắc Phi Tiêu, phương pháp của hắn rất đơn giản, đó chính là để cho Diệp Hạo hai người phân tán Bích Nhãn Tri Chu chú ý của lực, hắn dùng Phi Tiêu đi đối phó này con yêu thú.

Đương nhiên, tầm thường Phi Tiêu nhất định là không có ích lợi gì, hắn ở kim sắc Phi Tiêu bên trên xức kịch độc, chỉ cần tìm đúng cơ hội, liền có khả năng đem con yêu thú bắt.

"Nếu như ta có thể đem khí huyết lực đánh vào Bích Nhãn Tri Chu trong cơ thể, như vậy hiệu quả sẽ như thế nào?" Diệp Hạo ý tưởng đột phát, hắn Băng Sơn Quyền mặc dù ngưng tụ quanh thân khí huyết, một quyền ẩn chứa quanh thân khí lực, nhưng là lực lượng lớn hơn nữa, phát huy không hiệu quả cũng vô dụng.

Nếu như có thể đưa hắn khí huyết lực lượng đánh vào Bích Nhãn Tri Chu trong cơ thể, như vậy có lẽ sẽ đưa đến không tưởng được kỳ hiệu. Muốn làm khí huyết đánh ra ngoài thân thể, nhưng thật ra là có độ khó nhất định, cũng may Diệp Hạo có Thuần Dương Chỉ kinh nghiệm, kia môn võ học chính là đem Thuần Dương Chỉ lực đánh ra ngoài thân thể, mà với hắn mà nói, điểm này là có thể tham khảo.

Nhất pháp thông, vạn pháp thông chính là cái đạo lý này, Diệp Hạo ánh mắt hơi chăm chú, Tụ Khí ngưng thần, điều chỉnh hô hấp, quanh thân khí huyết như cuồn cuộn trào lưu, chuyên chở tới bàn tay, trên tay hắn tản mát ra một luồng yếu ớt hồng mang.

Hô!

Diệp Hạo đột nhiên ra quyền, tiếng gió rít gào, đấm ra một quyền, như có tiếng sấm vang lên, không khí vang rền, hắn lần nữa đánh trúng Bích Nhãn Tri Chu, một đạo khí huyết lực lượng từ quả đấm của hắn đánh vào Bích Nhãn Tri Chu trong cơ thể.

"Thành công." Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi sáng lên, hắn một kích này mặc dù thành công đem Bích Nhãn Tri Chu đả thương,

Nhưng là cũng chọc giận này Yêu Thú.

Một đạo màu đỏ sậm tơ nhện từ bụng phun ra, hướng Diệp Hạo đánh tới, "Lui!" Diệp Hạo trước đây đã sớm gặp qua tơ nhện chỗ kỳ diệu, đĩ nhiên không dám đón đỡ, hắn rón mũi chân, tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh.

Mà lúc này, Liễu Chu giống vậy lần nữa một đao bổ ra, kèm chế Bích Nhãn Tri Chu. Liễu Phàm trong ánh mắt thoáng qua một luồng ánh sáng, hắn giơ tay lên, trong tay kim sắc Phi Tiêu hóa thành một vệt sáng hướng Bích Nhãn Tri Chu bụng của kích bắn đi.

Phi Tiêu khoảnh khắc liền tới, mà lúc này Bích Nhãn Tri Chu lần nữa phun ra một đạo tơ nhện, dễ dàng đem Phi Tiêu tiếp lấy. Đột nhiên, cái viên này Phi Tiêu lại chia ra làm hai, một người trong đó bị tơ nhện quấn chặt lấy, một người khác chính là trong chớp mắt bắn ra, chui vào Bích Nhãn Tri Chu bụng của.

Ừng ùng!

Bích Nhãn Tri Chu nổi điên đứng lên, khắp nơi tán loạn, bên trong sơn động nhất thời nhỏ nhẹ rung rung.

"Theo ta phục giết này Yêu Thú." Liễu Phàm khẽ quát một tiếng, lại là một quả Phi Tiêu bắn ra, cùng lúc đó, Liễu Chu cũng vẻ mặt phấn khởi, hắn nâng lên trường đao màu đỏ ngòm, không lòng vòng quanh co, khí thế khoáng đạt.

Lần này hắn không có lại thất thủ, một đao chém vào Bích Nhãn Tri Chu bụng của, Diệp Hạo giống vậy đấm ra một quyền, hùng hậu khí huyết lực xuyên qua vào Bích Nhãn Tri Chu trong cơ thể.

Đầu này Yêu thú cấp hai lúc này lộ ra lảo đảo muốn ngã, Diệp Hạo phát hiện, này Bích Nhãn Tri Chu bị kia Liễu Phàm Phi Tiêu đánh trúng sau, vô luận là năng lực phản ứng hay là tốc độ cũng giảm xuống rất nhiều, thậm chí ngay cả tơ nhện cũng không trông thấy phun ra.

Bích Nhãn Tri Chu vẫn còn có chút cho phép trí khôn, nó lúc này đã sinh lòng thối ý, muốn đem về nhanh tương hang động. Chỉ cần đến nơi đó, thực lực của nó liền sẽ gia tăng thật lớn, đến lúc đó, nó sẽ để cho trước mắt dám dẫn đến nó con kiến hôi bỏ ra giá cao thảm trọng.

"Không nên để cho nó trốn." Liễu Phàm quát lên.

Liễu Chu liền vội vàng chặn lại ở phía trước, đem Bích Nhãn Tri Chu đường lui lấp kín, Diệp Hạo cũng cùng ở phía trước kèm chế Bích Nhãn Tri Chu.

Sau đó, mấy người đủ loại thủ đoạn đều xuất hiện, Bích Nhãn Tri Chu giữ vững chốc lát, liền không có khí lực phản kháng, nó cũng không có bị chém chết. Này Bích Nhãn Tri Chu còn sống giá trị lớn nhất, nếu như chết, vậy thì không nhiều lắm giá trị.

"Tiểu huynh đệ, chỗ này của ta có một gốc dược thảo, có thể giúp ngươi khôi phục thương thế." Liễu Phàm từ trong nhẫn trữ vật xuất ra một gốc cùng Tử Huân Thảo giống nhau đến mấy phần dược thảo đi ra, cây thuốc này thảo vừa lấy ra, thì có một luồng nhàn nhạt thoang thoảng khí tức xông vào mũi.

Trên mặt đất Tử Huân Thảo vẫn chưa có hoàn toàn đốt xong, hai loại mùi thơm xuôi ngược dung hợp chung một chỗ, phảng phất sinh ra một loại hoàn toàn bất đồng mùi. Diệp Hạo cự tuyệt hảo ý của đối phương, hắn hơi có thâm ý mắt nhìn Liễu Phàm, từ chối nói: "Thương thế của ta cũng không đáng ngại, điều dưỡng chốc lát liền có thể."

"Tốt lắm, ngươi trước hết ở chỗ này điều tức, có huynh đệ chúng ta hai người ở chỗ này trông coi, sẽ không có nguy hiểm." Liễu Phàm thấy Diệp Hạo chậm lại, cũng không có mạnh mẽ đến đâu phải đem dược thảo cho Diệp Hạo, bất quá hắn cũng không có đem kia gốc linh thảo thu nhập trong nhẫn trữ vật, mà là cầm ở trên tay.

Trong không khí hai loại Linh Thảo tản ra mùi đóng hòa vào nhau, tạo thành một loại để cho người say mê mùi thơm. Một nén nhang sau, Liễu Phàm huynh đệ hai người phát hiện Diệp Hạo vẫn còn ở điều dưỡng, Liễu Phàm ánh mắt rơi vào Diệp Hạo trên người, toát ra không có hảo ý nụ cười.

Hưu!

Liễu Phàm trong tay Phi Tiêu từ trong tay hắn bắn ra, mục tiêu của nó chính là ngồi xếp bằng ngồi ở chỗ đó Diệp Hạo.

Lúc này, Diệp Hạo đột nhiên mở ra hai tròng mắt, hắn giơ tay lên, dễ dàng đem Phi Tiêu tiếp lấy, thần sắc ung dung mở miệng: "Các ngươi nếu là kịp thời thu tay lại, ta có thể không nhắc chuyện cũ."

"Hắc hắc, ngươi cũng không cần giả bộ, chúng ta dùng hai loại Linh Thảo hỗn hợp mà thành Độc Tố sợ là đã đi sâu vào trong cơ thể của ngươi đi, trước tiếp lấy kia một quả Phi Tiêu hẳn đưa ngươi tất cả khí lực cũng hao hết, không biết ngươi là có hay không còn có nắm chắc tiếp đại ca ta quả thứ hai Phi Tiêu?" Liễu Chu có chút đắc ý nói, ánh mắt của hắn nhìn về phía Diệp Hạo giống như đang nhìn một người chết.

"Các ngươi thật cố ý như thế?" Diệp Hạo thần sắc ung dung mà hỏi.

"Chết đã đến nơi còn hỏi nhiều như vậy làm gì, không cần đại ca xuất thủ, ta là có thể tùy tiện thu thập ngươi."

Liễu Chu lời còn chưa dứt, người sẽ đến Diệp Hạo trước người, hắn giơ tay lên, biến hóa bàn tay là đao, một đạo ác liệt chưởng phong xuống phía dưới bổ tới. Đao Pháp tu luyện tới cảnh giới nhất định, dùng bàn tay giống vậy có thể phát huy ra đao pháp tinh diệu, hắn một chưởng này đánh xuống, như có đại giang đại hà sóng mãnh liệt, hướng Diệp Hạo cuốn tới.

Diệp Hạo nhìn thấy một màn này, khe khẽ thở dài, hai người này lòng tham hay lại là quá nặng, hắn đã cho bọn họ cơ hội, nếu không hiểu được quý trọng, đó thật lạ không phải hắn.

Diệp Hạo ngồi xếp bằng ở tại chỗ, thân thể chưa từng di động phân nửa, đối phương khí thế kia khoáng đạt một đạo chưởng phong bổ tới, chưa từng để cho thần sắc hắn giao động. Liễu Chu thấy Diệp Hạo không nhúc nhích, không khỏi giễu cợt: "Độc tính phát tác mùi vị không dễ chịu đi."

Hắn theo bản năng cho là Diệp Hạo không có né tránh công kích của hắn là bởi vì thân trúng kịch độc đưa đến, hắn thích làm nhất chính là ngược sát không còn sức đánh trả chút nào người, cảm giác như thế là tương đối đẹp hay.

"Lão Nhị, cẩn thận." Đột nhiên, Liễu Chu nghe được đại ca hắn nhắc nhở.

Chờ hắn kịp phản ứng, liền phát hiện vốn là ngồi tại ở trước người hắn Diệp Hạo đã biến mất không thấy gì nữa, "Sao lại thế..." Trong lòng của hắn hoảng sợ.

Diệp Hạo lúc này đã tới Liễu Chu sau lưng, đối với muốn đẩy hắn vào chỗ chết người, hắn là không chuẩn bị bỏ qua. Diệp Hạo giơ tay lên, một đạo Thuần Dương lực xé không khí, nóng bỏng khí tức cuốn mà ra, một loáng sau, ngón tay của hắn liền đem Liễu Chu sau lưng của xuyên thủng.

Diệp Hạo thu tay về, lẳng lặng đứng, mà Liễu Chu chính là chậm rãi nghiêng đầu lại, ánh mắt của hắn tan rã, ảm đạm không ánh sáng, "Ngươi..." Hắn không cam lòng phun ra một chữ, phía sau lời còn chưa nói ra, liền khí tuyệt bỏ mình.

"Ngươi không có trúng độc?" Liễu Phàm mặt đầy cảnh giác nhìn về phía Diệp Hạo, em trai hắn chết cũng không có để hắn chết đi lý trí, nhưng là cũng không có nghĩa là hắn liền sẽ như vậy bỏ qua cho Diệp Hạo, mà là phải tìm thời cơ, coi Diệp Hạo một đòn toi mạng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Tới tay

Chương 26: Tới tay

Đột nhiên, một đạo kim sắc Phi Tiêu từ Liễu Phàm trong tay bắn nhanh tới, hắn muốn thừa dịp Diệp Hạo phân tán chú ý lực thời điểm cấp cho một kích trí mạng.

Diệp Hạo khẽ lắc đầu, đối phương còn chưa từ bỏ ý định a, hắn thân thể một cái na di, hướng phía bên phải đi. Tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh, mà lúc này, kia Phi Tiêu đột nhiên chia ra làm hai, quả thứ nhất Phi Tiêu chui vào trong vách đá, quả thứ hai Phi Tiêu là thay đổi phương hướng hướng Diệp Hạo bay tới.

"Chiêu này dùng để đối phó Bích Nhãn Tri Chu ngược lại còn có thể." Diệp Hạo giơ tay lên, ác liệt chỉ phong xuyên qua, hướng phía trước kim sắc Phi Tiêu nhẹ nhàng điểm một cái, ở nóng bỏng Thuần Dương lực cuốn xuống, kim sắc Phi Tiêu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tan rã, giống như là rơi vào trong nham tương.

"Thật là thủ đoạn." Liễu Phàm khen một tiếng, bất quá hắn cũng không có vì vậy mà lùi bước, hắn xông xáo giang hồ nhiều năm như vậy, gió to sóng lớn gì chưa từng gặp, há sẽ bị Diệp Hạo cái này thiếu niên nho nhỏ hù dọa.

Huống chi, hắn chân chính là ẩn giấu bài còn chưa sử dụng. Liễu Phàm trên tay của nhiều hơn một cái Tử Sắc hoa văn minh khắc trường đao, thời khắc này Liễu Phàm phảng phất hóa thân một tên tuyệt thế Đao Khách, trong tay hắn Tử Sắc hoa văn trường đao càn quét mà tới. Một đao này bổ ra, như gió thu cuốn hết lá vàng, không khí trận trận nổ đùng, Diệp Hạo đồng tử co rụt lại, người này Đao Pháp cao minh còn xa hơn vượt quá dự liệu của hắn.

Đao Pháp lại cao minh nếu như phách không trúng người, lại có thể thế nào. Diệp Hạo bước chân hướng bên cạnh đạp một cái, Liễu Phàm đao nhất thời bổ vào Diệp Hạo tàn ảnh phía trên.

Ầm!

Diệp Hạo đi tới Liễu Phàm sau lưng, một quyền đấm ra, Liễu Phàm phía sau thật giống như mọc ra mắt, trường đao hoành ở sau lưng, đem một quyền này của hắn ngăn trở.

Trong nháy mắt hai người liền giao thủ hơn mười chiêu, Diệp Hạo định đứng ở tại chỗ, hắn hô hấp hơi lộ ra dồn dập, "Không nghĩ tới Liễu Phàm Đao Pháp cao minh như thế, không chỉ có công kích tinh diệu tuyệt luân, phòng ngự càng là giọt nước không lọt, tiếp tục tiếp gây bất lợi cho ta." Diệp Hạo trong lòng phân tích Liễu Phàm thực lực.

Liễu Phàm trong lòng giống vậy kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Diệp Hạo bằng chừng ấy tuổi nhẹ nhàng là có thể cùng hắn giao thủ hơn mười chiêu bất phân cao thấp, hắn lần nữa chém ngang một đao, Diệp Hạo thân thể một bên, quá nhiều đi. Lần này hắn cũng không tiếp tục công kích, hắn thân thể chợt lóe, hướng sơn động sâu bên trong, Bích Nhãn Tri Chu đi ra ngoài địa phương bỏ chạy.

"Trốn chỗ nào!" Liễu Phàm thấy được Diệp Hạo bất phàm, càng là quyết định không thể lưu hắn lại. Khí thế của hắn cuồn cuộn, bước ra một bước, hướng Diệp Hạo đuổi theo.

Ừng ực...

Nham tương bên trong huyệt động, nham tương cuồn cuộn, nơi này một mảnh Xích Hồng, Diệp Hạo đặt chân nơi đây, liền nhận ra được vô hình hơi nóng hướng hắn nhào tới trước mặt."Hỏa linh tinh tủy!" Diệp Hạo con mắt tỏa sáng, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm cách hắn cách đó không xa Kỳ Dị mỏ sắt,

Cũng không có lập tức tới ngay thu.

"Ngươi cho rằng là trốn tới nơi này liền có mạng sống?" Liễu Phàm tay cầm trường đao, hóa thành một đạo tàn ảnh, cả người bay lên trời, xuống phía dưới một đao bổ ra.

Diệp Hạo ánh mắt đông lại một cái, trong tay hắn Thuần Dương lực vận chuyển, trong nham tương nóng bỏng khí tức phảng phất bị hắn Thuần Dương lực dẫn động, từng đạo hơi nóng tụ tập ở lòng bàn tay của hắn.

"Quả nhiên hữu dụng." Diệp Hạo sắc mặt hơi vui, hắn giơ ngón tay lên, Thuần Dương Chỉ chợt hướng phía trên điểm ra.

Keng!

Diệp Hạo chỉ điểm một chút ở trên lưỡi đao, phát ra kim loại va chạm thanh âm, tia lửa tung tóe, một loáng sau, Liễu Phàm thân ảnh của liền bay rớt ra ngoài.

"Thực lực của ngươi sao lại thế..." Liễu Phàm hoảng sợ thất sắc, vốn là thực lực của hắn còn phải ổn áp Diệp Hạo một nước, có thể đến sau này, lại bị Diệp Hạo một chiêu đánh bay, cái này làm cho hắn trong lòng kinh hãi không dứt.

Diệp Hạo không để ý đến người này, hắn bước ra một bước, lại vừa là một đạo Thuần Dương Chỉ hướng đối phương điểm tới, Liễu Phàm liền vội vàng một cái xoay mình, khiến cho Diệp Hạo này chỉ điểm một chút trên đất.

Tí tách!

Nơi này dưới đất là do đủ loại nham thạch tạo thành, lúc này ở Diệp Hạo chỉ một cái xuống, trong khoảnh khắc vỡ nát, hóa thành từng cục mảnh vụn.

Liễu Phàm sắc mặt âm tình bất định nhìn chằm chằm Diệp Hạo, hắn thở một hơi thật dài, quanh thân khí thế ngưng tụ không tan.

Hắn lần nữa hướng Diệp Hạo bổ tới, lần này, đao của hắn trở nên nhanh hơn, như Giang Hà sóng lớn, từng đợt tiếp theo từng đợt, mỗi một đao cũng nếu so với trước kia một đao hung mãnh hơn.

Một chiêu này chính là tuyệt học của hắn, Phá Lãng Trảm, có thể liên tục chém ra mười đao, hóa thành cuồn cuộn sóng lớn, mãnh liệt không ngừng, liên miên bất tuyệt.

"Này mới có chút ý tứ." Đối phương Đao Pháp càng hung mãnh, với hắn mà nói càng tốt, hắn muốn mượn đối phương tinh diệu tuyệt luân Đao Pháp tới trui luyện quyền pháp của hắn.

Hắn chuyên chở khí huyết, từng đạo hồng mang ở trên nắm tay ngưng tụ, lần lượt đánh ra, mỗi một quyền cũng đánh ở đối phương thân đao chỗ bạc nhược.

Mặc dù thân thể cùng binh khí không ngừng va chạm, để cho hắn khí huyết sôi trào, nhưng Diệp Hạo quyền pháp cũng có rõ rệt tăng lên.

Đột nhiên, Diệp Hạo thân thể hướng về sau vừa lui, đi tới nham tương bên bờ, phía sau của hắn, chính là cuồn cuộn nham tương, nếu không cẩn thận té xuống, vậy cũng chỉ có hài cốt không còn một cái kết quả.

Liễu Phàm lúc này đã giết đỏ mắt, trong mắt của hắn chỉ còn lại Diệp Hạo, hắn đột nhiên lao ra, hóa thành một đạo tàn ảnh, tay cầm trường đao, trên không trung lưu lại một đạo hình cung.

Diệp Hạo thân thể chợt lóe, hướng bên trái na di đi qua, mà Liễu Phàm lúc này mới chú ý tới phía trước nham tương, "Không!" Hắn hoảng sợ quát lên, hắn muốn dừng bước lại, có thể là trước kia cái kia lao ra lực lượng thật sự là quá lớn, cho tới hắn căn bản không dừng được, vọt thẳng vào trong nham tương.

Ừng ực...

Trong nham tương lật lên một đóa đợt sóng, vốn là bình tĩnh nham tương trở nên sóng mãnh liệt đứng lên, Diệp Hạo đột nhiên biến sắc, "Đó là?" Hắn từ phiên trào trong nham tương mơ hồ thấy giăng khắp nơi màu đen xích sắt, mỗi sợi xích sắt cũng có người thành niên to bằng cánh tay, mà giờ khắc này xích sắt kia hơi rung nhẹ đến, tựa hồ phía dưới có vật gì đang giãy giụa. Diệp Hạo khó có thể tưởng tượng, những thứ này xích sắt phía dưới khóa lại kết quả là vật gì.

Hơn nữa còn là ở trong nham tương, một màn này để cho trong lòng của hắn thật lâu không thể bình tĩnh lại."Nơi đây không thích hợp ở lâu." Diệp Hạo trong lòng có quyết định, trong nham tương tồn tại hiển nhiên không phải là hắn có thể chạm đến, hắn đem hỏa linh tinh tủy thu nhập trong nhẫn trữ vật, trước khi đi đưa mắt nhìn liếc mắt kia phiên trào nham tương, loáng thoáng có thể thấy trong nham tương màu đen xích sắt đang không ngừng lay động.

Diệp Hạo đi tới trước cùng Bích Nhãn Tri Chu nơi giao thủ, lúc này Bích Nhãn Tri Chu trên đất giùng giằng, muốn bò dậy, có thể là của hắn chân đã bị cắt đứt, căn bản là không có cách chạy trốn. Diệp Hạo một chỉ điểm ra, Thuần Dương Chỉ lực xuyên qua mà ra, ở trên hư không lưu lại một đạo nóng bỏng vết tích.

Chỉ một cái bên dưới, Bích Nhãn Tri Chu tại chỗ mất mạng, trước hắn đối phó này Bích Nhãn Tri Chu lúc cũng không có dùng Thuần Dương Chỉ, đối phó tương đối cố hết sức, mà giờ khắc này đối mặt không còn sức đánh trả chút nào Bích Nhãn Tri Chu, tại hắn Thuần Dương Chỉ lực xuống, hoàn toàn không chịu nổi hắn một đòn.

Diệp Hạo xuất ra Luyện Yêu Hồ, đem Bích Nhãn Tri Chu thu nhập Luyện Yêu Hồ bên trong, mặc dù này Bích Nhãn Tri Chu còn sống giá trị muốn lớn hơn một chút, nhưng là hắn nào có thời gian mang theo một con còn sống Yêu Thú, hơn nữa với hắn mà nói, này Bích Nhãn Tri Chu luyện hóa thành Huyết Nguyên Đan sau có thể khiến cho thực lực của hắn cao hơn một tầng, chết Bích Nhãn Tri Chu mang đến cho hắn chỗ tốt lớn hơn.

Diệp Hạo đem Luyện Yêu Hồ thu, hắn quyết định tìm một nơi yên tĩnh dùng Huyết Nguyên Đan, tăng lên khí huyết lực, đồng thời luyện hóa hỏa linh tinh tủy, lớn mạnh Thuần Dương Hỏa Chủng.

Hai người đồng bộ tăng lên bên dưới, đến lúc đó, Diệp Hạo thực lực gặp nhau lần nữa đột nhiên tăng mạnh. Có lần trước bị Ảnh Nguyệt đánh lén kinh nghiệm, hắn biết đối với bọn hắn loại này sát thủ mà nói, tại hắn cho là chỗ khuất, đối phương có lẽ dễ như trở bàn tay liền có thể tìm được.

Diệp Hạo đi tới một nơi trong rừng rậm, hắn lấy ra Độn Địa Châu, thân hình tại chỗ biến mất. Tương đối mà nói, lòng đất mười trượng vị trí muốn hơn ẩn núp một ít, coi như đối phương có thể biết hắn đại khái vị trí, cũng tuyệt đối không nghĩ tới hắn giấu trong lòng đất.

Huống chi, coi như biết hắn trong lòng đất, lấy Ảnh Phong Hậu Thiên lục trọng thực lực cũng không cách nào cùng hắn chui xuống lòng đất. Lúc này Bích Nhãn Tri Chu đã bị Luyện Yêu Hồ luyện hóa thành Huyết Nguyên Đan, Diệp Hạo đem lấy ra, nuốt vào trong bụng, bắt đầu luyện hóa.

...

Ảnh Phong thân hình ở tại trong rừng xẹt qua, hắn một đường dọc theo Diệp Hạo trước đi lại đường đi mà đi. Không có chút nào sai lệch, mặc dù Diệp Hạo Khinh Công cao minh, nhưng là vẫn sẽ lưu lại vết tích, mà đối với Ảnh Phong loại này sát thủ mà nói, nếu muốn tìm được một người thật sự là quá dễ dàng.

Đây là ở Thương Mãng Sơn Mạch bên trong, bị đủ loại nhân tố quấy nhiễu, cho tới hắn có thể tìm được Diệp Hạo thời gian kéo dài không ít.

"Diệp Hạo, ngươi phải chết." Ảnh Phong trong lòng sát ý ngút trời, giống như điên cuồng, mặc dù Ảnh Nguyệt cũng chưa chết, sống sót, nhưng là bởi vì Diệp Hạo kia Thuần Dương lực hấp thu quá nhiều khí huyết, Ảnh Nguyệt chỉ còn lại mười năm tuổi thọ, hơn nữa một thân tu vi toàn bộ rơi xuống, thể chất đến ngay cả Hậu Thiên Nhất Trọng cũng không bằng mức độ.

Loại tình huống này, để cho Ảnh Phong như thế nào có thể chịu được, hắn một đường đi theo Diệp Hạo tung tích, đột nhiên, hắn ngừng ở một nơi bên ngoài sơn động, chính là Diệp Hạo trước đi tới địa phương, Ảnh Phong ánh mắt hướng trong sơn động nhìn lại, tựa hồ có thể liếc mắt liền đem sơn động nhìn thấu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 27: 1 đường sinh cơ

Chương 27: 1 đường sinh cơ

Ảnh Phong ánh mắt đưa mắt nhìn sơn động hồi lâu, rốt cuộc đưa mắt dời đi, hắn quét nhìn chung quanh vết tích, rất nhanh, Ảnh Phong lựa chọn một cái phương hướng chạy tới. Mà cái hướng kia chính là Diệp Hạo trước lúc rời đi phương hướng, Ảnh Phong bằng vào xuất sắc năng lực quan sát, coi Diệp Hạo hành tung đánh giá không kém chút nào, chỉ là phần này năng lực, cũng đủ để cho người thán phục.

"Khí tức của hắn rõ ràng ở nơi này, làm sao biết không có ai?" Ảnh Phong tinh tế cảm ứng tình huống chung quanh, hắn thân thể nhẹ nhàng nhảy một cái, bay xuống ở trên ngọn cây, hướng phía dưới mắt nhìn xuống.

"Ở nơi nào." Hắn hơi nghiêng người đi, hướng phía dưới tươi tốt bụi cỏ đi, Ảnh Phong vững vàng rơi trên mặt đất, lần này, hắn đem bụi cỏ bay lên lộn chồng vó lên trời, vẫn không có phát hiện Diệp Hạo thân ảnh của.

Thần sắc hắn âm tình bất định, đột nhiên, ánh mắt của hắn rơi trên mặt đất, "Chẳng lẽ là tránh trong lòng đất?" Hắn trong lòng dâng lên cái ý nghĩ này lúc ngay cả chính hắn cũng không quá chắc chắn.

Bất quá, có ý nghĩ này sau hắn lại càng phát giác khả năng này tương đối lớn, mặc dù hắn cũng không có từ chung quanh mặt đất phát hiện từng có bị dấu vết hư hại, nhưng là cái này cũng không gây trở ngại hắn suy đoán Diệp Hạo là lợi dụng Khác một ít thủ đoạn núp ở bên dưới.

"Ta cũng không tin ngươi có thể núp ở đáy đời sau không ra?" Ảnh Phong sắc mặt u buồn, hắn liền ở tại chỗ ngồi xếp bằng, hắn có chính là kiên nhẫn hao tổn nữa, chỉ cần có thể giết Diệp Hạo, trả giá cao gì hắn đều nguyện ý.

Dưới đất mười trượng, một tầng hào quang màu vàng đất mở ra không gian thu hẹp bên trong, Diệp Hạo mở hai mắt ra, trong mắt của hắn một đạo hồng mang như ẩn như hiện. Diệp Hạo theo bản năng liền đem bản đồ mở ra, "Là hắn?" Diệp Hạo vốn là nghĩ quan sát chung quanh động tĩnh, không nghĩ tới Ảnh Phong lại đang phía trên.

Diệp Hạo trong lòng suy đoán đối phương rốt cuộc là vì hắn tới, vẫn có những nguyên nhân khác, nếu như đối phương biết hắn trong lòng đất, từ đó chờ đợi ở phía trên, như vậy phần thủ đoạn liền thật có chút kinh người.

Đương nhiên, chính là biết đối phương là vì hắn tới, Diệp Hạo cũng sẽ không tâm tồn sợ hãi, hắn đem Bích Nhãn Tri Chu luyện thành Huyết Nguyên Đan dùng sau khí huyết lực lượng liền tăng trưởng đến 3600 cân, Hậu Thiên ngũ trọng cực hạn lực lượng chính là bốn ngàn cân lực lượng, mà hắn đã sắp muốn đến gần cái tầng thứ kia.

Mấu chốt nhất chính là Diệp Hạo nắm giữ Thuần Dương Chỉ cửa này sức sát thương cực mạnh võ học, Diệp Hạo đưa mắt thu hồi, từ trong nhẫn trữ vật xuất ra Hỏa Linh Tinh Tủy, có vật này, hắn Thuần Dương Chỉ là có thể trong vòng thời gian ngắn tiến hơn một bước.

Diệp Hạo đem Hỏa Linh Tinh Tủy nắm trong tay, từng tia hào quang màu đỏ sậm ở Hỏa Linh tinh túy mặt ngoài tiêu tán, sau đó chui vào Diệp Hạo trong cơ thể. Mà trong cơ thể hắn kia vốn là hơi có vẻ ảm đạm ngón cái kích cỡ tương đương vậy Thuần Dương Hỏa Chủng cũng bắt đầu từng bước lớn mạnh.

Ba ngày sau, Diệp Hạo trong tay Hỏa Linh Tinh Tủy hóa thành phấn vụn, trong mắt của hắn có một vệt vẻ tiếc nuối chợt lóe lên. Ba ngày này hắn luyện hóa hơn mười khối Hỏa Linh Tinh Tủy, dựa theo hắn kế hoạch nguyên thủy là muốn đưa hắn lấy được Hỏa Linh Tinh Tủy toàn bộ luyện hóa, bất quá hắn phát hiện nếu như lại để cho Thuần Dương Hỏa Chủng tiếp tục lớn mạnh thêm, lấy hắn lúc này khí huyết lực sợ thì không cách nào chứa.

Dù vậy, Diệp Hạo cũng đã biết đủ, Thuần Dương Chỉ môn võ học này chính là muốn thiêu đốt khí huyết tới bùng nổ, mà khí huyết chính là dựa vào Thuần Dương Hỏa Chủng tới thiêu đốt, nếu là Thuần Dương Hỏa Chủng đủ thịnh vượng, như vậy bộc phát ra Chỉ Lực cũng sẽ càng hung mãnh.

Diệp Hạo ngẩng đầu nhìn lên phía trên, mặc dù thấy là một mảnh thổ hoàng sắc, nhưng là, hắn nhưng từ trong bản đồ thấy ảnh gió vẫn còn ở phía trên trông coi, đối phương hiển nhiên còn chưa tuyệt vọng, nghĩ phải chờ Diệp Hạo đi ra.

"Ngươi đã như thế cố ý, ta đây liền cho ngươi một cái ngạc nhiên." Diệp Hạo trong tay Độn Địa Châu, tâm niệm vừa động, cả người hắn liền tại chỗ biến mất.

Lúc xuất hiện lần nữa, Diệp Hạo đã tới mặt đất, mà hắn xuất hiện vị trí vừa vặn là Ảnh Phong phía sau. Diệp Hạo chỉ điểm một chút hướng Ảnh Phong sau lưng của, hắn lúc này toàn lực bùng nổ xuống, này chỉ một cái uy lực sợ là cũng sắp muốn có thể so với Triệu Nhật Dương tự mình xuất thủ.

Bạch!

Ảnh Phong liệu địch tiên cơ, ngay tại Diệp Hạo Chỉ Lực sắp chạm tới hắn lúc, hắn thân thể lắc lư một cái, trước thời hạn một bước né tránh Diệp Hạo Thuần Dương Chỉ.

"Triệu gia Thuần Dương Chỉ, ngươi là chiếm được ở đâu?" Ảnh Phong xoay người lại, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Diệp Hạo.

Đột nhiên, Ảnh Phong động, hắn phảng phất hóa thân làm bóng dáng, hướng Diệp Hạo phác sát mà tới. Ở gần người giết địch phương diện, Ảnh Phong rõ ràng nếu so với Ảnh Nguyệt có kinh nghiệm hơn, hắn bùng nổ tốc độ cũng tương đối kinh người, thậm chí sắp đến Diệp Hạo cũng không thấy rõ đối phương là khi nào xuất thủ.

Diệp Hạo tâm niệm vừa động, đem bản đồ Kính Tượng mở ra, nhất thời, chung quanh hắn một trượng bên trong cảnh tượng cũng có bây giờ trong đầu hắn. Bởi vì hắn là lấy một loại mắt nhìn xuống góc độ đi xem, cho nên, chính là ảnh tốc độ của gió khá nhanh, cũng vẫn ở chỗ cũ Diệp Hạo ánh mắt trong phạm vi.

Diệp Hạo lòng bàn chân động một cái, thân thể hướng phía bên phải né tránh, mà lúc này, Ảnh Phong kia ác liệt chỉ phong vừa vặn rơi vào hắn tàn ảnh bên trên. Ảnh Phong sắc mặt u buồn, hắn không nghĩ tới Diệp Hạo lại có thể tránh thoát hắn khổ luyện nhiều năm thuật ám sát, nếu không cách nào ám sát, vậy thì tìm phương pháp khác.

Đánh lén không cách nào lấy được hiệu quả, Ảnh Phong liền từ đánh chính diện, Ảnh Phong một chỉ điểm ra, như có gió lôi làm bạn, tiếng gió rít gào, chốc lát liền tới Diệp Hạo trước người.

Diệp Hạo giống vậy lấy chỉ điểm ra, đầu ngón tay của hắn một đạo hồng mang lượn lờ, dường như muốn rời thân thể mà ra, lưỡng đạo công kích trong

khoảnh khắc liền đụng vào nhau.

Đặng! Đặng! Đặng!

Hai người cũng một chút thối lui ra ba bước, Ảnh Phong thần sắc khiếp sợ nhìn chằm chằm Diệp Hạo, hắn không nghĩ tới, người này trong thời gian ngắn ngủi như thế lại lớn lên đến nước này. Trong mắt của hắn hiện lên một vệt không dễ dàng phát giác hàn mang, bất quá, hắn đối với loại tình huống này cũng sớm có dự liệu, liền là thực lực đối phương đến không thua gì với hắn mức độ, hôm nay cũng sắp khó thoát tại kiếp.

Diệp Hạo thông qua cùng Ảnh Phong bước đầu giao thủ, đối với thực lực của mình cũng có một cái bước đầu đánh giá. Thuần Dương Chỉ giới bùng nổ, bất lợi cho thời gian dài dây dưa tiếp, Diệp Hạo từng bước ép sát, từng đạo Thuần Dương Chỉ lực bùng nổ.

Ảnh Phong nhìn như lâm vào ngắn ngủi nguy cơ, lại mỗi thời khắc mấu chốt, cũng có thể tránh được một kiếp.

"Thể lực làm sao biết hạ xuống nhanh như vậy?" Đột nhiên, Diệp Hạo dừng bước lại, hắn thở hồng hộc, hô hấp gấp gáp. Coi như là liên tục vận dụng Thuần Dương Chỉ, cũng không khả năng trong vòng thời gian ngắn biến thành như bây giờ vậy tình trạng.

Lúc này, Ảnh Phong rõ ràng phát hiện Diệp Hạo tình trạng, hắn Tà cười một tiếng, "Sát thủ cho tới bây giờ đều là bằng nhanh nhất tiệp phương thức đi đánh chết mục tiêu, mà không phải cùng với dây dưa tiếp." Hắn câu này nhìn như đang vì Diệp Hạo giải thích, lại thích giống như ở đắc ý tự nói.

Diệp Hạo trong lòng cảm giác nặng nề, hắn đã minh bạch tự thân tình huống, trong lòng than thầm, đối phương quả nhiên giỏi tính toán. Đang cùng hắn giao thủ thời điểm hạ độc, lúc này Diệp Hạo nghĩ kỹ lại, loại độc này hắn ở Vạn Bảo Trai bên trong còn từng thấy qua, là là một loại tên là Đoạn Hồn hoa dược thảo luyện thành, loại độc này vô sắc vô vị, nghĩ đến đối phương trước đó hắn là xúc ở trên tay, hắn cùng với chi giao thủ hơn mười chiêu, mới phát hiện ở bên trong thân thể loại độc này.

Bên trong loại độc này người gặp nhau thể lực chống đỡ hết nổi, cả người mất sức, đáng sợ nhất là, nếu là thời gian dài không chiếm được Giải Dược, sẽ khí huyết khô kiệt, Hậu Thiên Vũ Giả lực lượng nguồn suối liền là tới từ khí huyết, mà giờ khắc này, Diệp Hạo khí huyết khô kiệt, gặp nhau khiến cho thực lực của hắn bị cực lớn hạn chế.

Nếu là cứ thế mãi đi xuống, không đợi độc phát thân vong, hắn sợ là sẽ bị Ảnh Phong chém chết."Thương Mãng Sơn Mạch bên trong chắc có hóa giải loại độc này Linh Thảo." Diệp Hạo trong mắt sáng lên, phảng phất thấy sinh cơ, hắn thi triển Lăng Hư Bộ, tránh Ảnh Phong công kích, hướng về phương xa bỏ chạy.

...

Diệp Hạo toàn lực thi triển Lăng Hư Bộ, dọc theo đường đi hắn xem qua rất nhiều nơi, cũng không có phát hiện hữu hóa biết Đoạn Hồn hoa Giải Dược. Hắn hô hấp hơi lộ ra dồn dập, lấy hắn lúc này tình trạng, thời gian dài thi triển Lăng Hư Bộ, đối với hắn gánh vác hơi lớn hơn.

"Nơi đó tụ tập nhiều người như vậy, chẳng lẽ có bảo vật gì hay sao?" Diệp Hạo nhìn chằm chằm trong bản đồ điểm sáng màu xanh lục tụ tập địa phương, trong lòng thầm tự suy đoán.

Hắn đem trong bản đồ cảnh tượng phóng đại, một bức tranh phơi bày ở trước mắt hắn. Ở một cái như nguyệt nha bàn trong hồ, một cái cao vài trượng cự mãng, lẩn quẩn thân rắn, tử thủ chính giữa hồ nước.

Bên bờ, rất nhiều võ giả thần sắc khác nhau, ánh mắt của bọn họ cũng rơi vào trong hồ kia con cự mãng bên trên, trên người bọn họ duy nhất giống nhau chính là kia trong mắt vẻ tham lam.

Diệp Hạo nhìn ra bọn họ rõ ràng không phải tới từ một phe thế lực, hắn là có hai phe thế lực, mỗi người vi doanh, cũng không có muốn trước ý xuất thủ. Loại tình huống này cũng không có kéo dài nữa, trong đó một phe thế lực người dẫn đầu không biết nói gì, khiến cho mọi người trong vòng thời gian ngắn đạt thành nhất trí ý kiến, chuẩn bị đối với hồ kia bên trong cự mãng xuất thủ.

"Đó là..." Diệp Hạo ánh mắt trong lúc vô tình rơi vào giữa hồ, thần sắc hắn đột nhiên phấn chấn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Đuổi giết

Chương 28: Đuổi giết

"Tình quan kỳ biến." Diệp Hạo đem bản đồ tắt, hắn hướng Nguyệt Nha Hồ Bạc chạy tới, mặc dù hắn cắt đứt Hồn Hoa Độc, trong thời gian ngắn đối với tốc độ của hắn ảnh hưởng cũng không phải là rất lớn, nếu là thời gian lâu dài, tốc độ của hắn sẽ hạ xuống, đến lúc đó cũng sẽ bị phía sau đuổi tận cùng không buông Ảnh Phong đuổi theo, loại tình huống đó cũng không phải là hắn nguyện ý thấy.

"Mãng xà này rắn trong nước không dễ đối phó, chúng ta phải nghĩ biện pháp đưa nó dẫn ra." Hai phe thế lực bên trong một tên vóc người khôi ngô, bắp thịt cả người như cương thiết nam tử keng đến trong nước cự mãng nói.

Người này hiển nhiên là một phe thế lực thủ lĩnh, hắn lời này vừa nói ra, thuộc hạ của hắn liền rối rít phụ họa xưng phải.

"Nói ngược lại nhẹ nhàng, nhưng là phải thế nào đem mãng xà này rắn dẫn ra, lại từ ai đi làm?" Một phương thế lực khác có người giễu cợt nói.

"Chủ ý này là lão đại chúng ta nghĩ ra được, đương nhiên là do người của các ngươi đi làm."

"Nếu là các ngươi ra chủ ý, các ngươi tại sao không đi làm?"

" Được, tất cả không nên tranh cãi." Một vị dáng vẻ đường đường nam tử quần áo trắng không vui mở miệng, thuộc hạ của hắn rối rít ngừng thở, không dám tranh chấp đi xuống.

"Không bằng do hai người chúng ta đi đem mãng xà này rắn dẫn ra như thế nào?" Nam tử quần áo trắng nhìn chằm chằm trong nước cự mãng mở miệng hỏi.

"Được." Nam tử vóc người khôi ngô đáp ứng.

Sau đó, hai người nhẹ nhàng nhảy một cái, rơi ở trên mặt hồ, bọn họ đạp nước mà đi, cũng không có từ trên mặt nước hạ xuống, có thể làm được điểm này, như vậy có thể thấy hai người này thân pháp đã tương đối.

"Tí! Tí!"

Mặt hồ Thanh sắc cự mãng phun ra nuốt vào đến lưỡi rắn, ánh mắt cảnh giác nhìn chằm chằm trên mặt nước hai người.

Chỉ thấy bạch y nam tử kia xa xa mà đứng, giơ bàn tay lên, hướng cự mãng một chưởng vỗ ra, một đạo mờ mờ Chưởng Ấn rời thân thể mà ra, thanh thế rộng lớn, trong khoảnh khắc liền vượt qua một trượng khoảng cách, đánh vào cự mãng trong cơ thể.

"Tí! Tí!"

Thanh sắc cự mãng phảng phất bị kích thích cực lớn, thân thể lăn lộn, nhất thời mặt hồ nước văng khắp nơi. Thanh sắc mãng xà đuôi rắn đột nhiên rút ra quyển mà ra, như một cây trường tiên, trong khoảnh khắc liền đến nam tử quần áo trắng trước người, nam tử quần áo trắng thân thể khẽ điểm mặt nước, thân thể hướng về sau phương thối lui, tránh một kích này.

Ùng ùng!

Mặt hồ nhất thời vén lên một đạo cao khoảng một trượng sóng lớn, thanh thế kinh người, xa xa đứng ở người bên bờ cũng mặt lộ vẻ kinh hãi.

"Không hổ là yêu thú cấp ba, thật không ngờ đáng sợ."

"Nếu là đem này Yêu Thú bắt giết,

Chúng ta đây coi như không uổng công chuyến này."

...

Mọi người đã đem kia Thanh sắc cự mãng coi là món ăn trên bàn, dù sao bọn họ song phương thủ lĩnh đều là Hậu Thiên Thất Trọng võ giả, Hậu Thiên Thất Trọng cùng Lục Trọng giữa mặc dù chỉ là chênh lệch một cái cảnh giới nhỏ, nhưng là này sự chênh lệch nhưng là như một đạo cái hào rộng, khó mà vượt qua.

Hậu Thiên thất trọng võ giả đã có thể làm được nội lực rời thân thể, cách không tổn thương người, hơn nữa kỳ nội lực hồn dầy vô cùng, gia trì thân mình càng làm cho khí huyết lực lượng tăng lên gấp bội, thực lực muốn không thể thắng được Hậu Thiên lục trọng võ giả.

Lúc này trong mặt hồ tranh đấu đã đến ác liệt mức độ, chỉ thấy kia nam tử vóc người khôi ngô thân hình nhảy một cái, đi tới Thanh sắc cự mãng bên người, hắn giơ bàn tay lên, đấm ra một quyền.

Hắn một quyền kia như có vạn cân lực lượng, thanh thế ngút trời, trên nắm tay càng là có một đạo ánh sáng màu vàng vờn quanh, từ xa nhìn lại, liền sẽ cho người cảm thấy một quyền này rất phi phàm.

Ầm!

Trong khoảnh khắc hắn một quyền kia liền đánh vào Thanh sắc cự mãng trên thân thể, nhất thời tiếng nổ vang dội lên, uyển như đồ sắt đụng vào nhau,

truyền ra nhọn tiếng vang chói tai.

Một quyền này của hắn ở Thanh sắc cự mãng thân rắn bên trên lưu lại một đạo dấu vết mờ mờ, nếu không cẩn thận đi xem, căn bản sẽ không phát hiện.

Cái này nhìn như đáp lời cũng không có tạo thành bao nhiêu tổn thương một đòn nhưng là hoàn toàn chọc giận Thanh sắc cự mãng, trên mặt hồ nhất thời vén lên từng đạo sóng lớn, người bên bờ cơ hồ không thấy rõ trong mặt hồ cảnh tượng.

Bạch! Bạch!

Lưỡng đạo hơi lộ ra thân ảnh chật vật từ mặt hồ cướp tới bên bờ, mà kia Thanh sắc cự mãng chính theo sát phía sau, trong mắt tiết lộ ra vẻ băng lãnh.

Rất nhanh, Thanh sắc cự mãng liền tới đến trên bờ, đến trên đất liền, kỳ hành động liền hơi lộ ra chậm chạp đứng lên, thực lực cũng nhận được nhất định hạn chế.

"Còn đứng ngây ở đó làm gì, còn không mau động thủ." Nam tử quần áo trắng thấy hắn thủ hạ kia thần sắc hơi lộ ra kinh hoảng nhìn Thanh sắc cự mãng, không khỏi phẫn nộ quát.

"Phải! Dạ !"

...

Trong nháy mắt, Thanh sắc cự mãng liền lâm vào trong vây công, mặc dù hai phe thế lực bên trong chỉ có hai gã Hậu Thiên Thất Trọng võ giả, đáp lời uy hiếp lớn nhất, nhưng là còn dư lại đều là Hậu Thiên Ngũ Trọng cùng với số ít vài tên Lục Trọng võ giả, kỳ công đánh giống vậy có thể đáp lời tạo thành uy hiếp không nhỏ.

Lâu dần, tình thế gặp nhau đối với Thanh sắc cự mãng cực kỳ bất lợi. Này Yêu Thú tu luyện tới cấp ba, cũng là sinh ra chút ít linh trí, lúc này thấy thế không đúng, muốn lui về mặt hồ, nhưng là gặp phải hai gã Hậu Thiên Thất Trọng võ giả hết sức ngăn trở, trong thời gian ngắn căn bản là không có cách lui về.

"Không được, không được, công tử gặp nạn, ta phải đi nói cho chủ nhân." Trên trời một cái màu xám tro Anh Vũ đạp nước cánh, liền vội vàng hướng Thương Mãng Sơn Mạch sâu bên trong bay đi.

"Cơ hội tốt." Diệp Hạo đã ẩn núp một đoạn thời gian, lúc này thấy kia Thanh sắc cự mãng cùng mọi người cũng đang dây dưa bên trong, hắn hóa thành một đạo tàn ảnh, hơi nghiêng người đi, sẽ đến Nguyệt Nha Hồ Bạc trung ương.

Lúc này hắn Lăng Hư Bộ chút thành tựu, đã sớm có thể làm được đạp nước mà đi, dĩ nhiên, chỉ có thể trong thời gian ngắn làm được một điểm này, nếu là thời gian dài sẽ bởi vì nội lực khô kiệt mà không cách nào đứng ở mặt nước.

"Có này Tử La Lan, là có thể đem Độc Tố xếp hàng ra ngoài thân thể." Diệp Hạo thần sắc hơi vui, trên mặt nước nổi lơ lửng một đóa màu tím hoa, hoa nở chín cánh, hoa này vừa vặn có thể khắc chế độc tố trong cơ thể của hắn, hắn đem Tử La Lan bỏ vào trong nhẫn trữ vật, có vật này, hắn sẽ không còn sợ Ảnh Phong, thậm chí có thể cân nhắc giết ngược người này.

"Hảo tiểu tử." Đang cùng Thanh sắc cự mãng tranh đấu nam tử quần áo trắng phát hiện Diệp Hạo trên mặt hồ lấy trộm Tử La Lan, hắn sắc mặt hơi lộ ra khó coi, kia Tử La Lan nguyên bổn cũng là hắn để ý vật, không có đến lúc này nhưng là vì người khác làm đồ cưới.

Hắn lúc này chính tại đối phó Thanh sắc cự mãng, không rãnh phân tâm, nếu là hắn rảnh tay lại nói không chừng sẽ để cho này Thanh sắc cự mãng đòi lại trong hồ, khi đó bọn họ trước trả hết thảy liền thất bại trong gang tấc, làm như vậy có thể không đáng giá.

Nam tử quần áo trắng cắn răng nghiến lợi, coi Diệp Hạo vững vàng nhớ, muốn chờ có cơ hội lại tìm hắn tính sổ.

Diệp Hạo hơi nghiêng người đi, hướng Thương Mãng Sơn Mạch sâu bên trong đi, hắn trước phải tìm một chỗ an tĩnh Giải Độc, sau khi, hắn liền sẽ xem xét đối phó Ảnh Phong.

"Đại khái muốn một khắc đồng hồ thời gian, mới có thể đem Độc Tố hoàn toàn xếp hàng ra ngoài thân thể." Diệp Hạo sắc mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc nào, hắn cảm ứng tình huống trong cơ thể, hơi nghiêng người đi, ở trên ngọn cây dừng lại.

Hắn đem bản đồ mở ra, phát hiện Ảnh Phong cách hắn còn có chút khoảng cách, chờ đối phương chạy tới, hắn thì có thể đem Độc Tố hoàn toàn xếp hàng ra ngoài thân thể.

Diệp Hạo đem Tử La Lan lấy ra, tháo xuống một cánh hoa, hắn độc chỉ cần một cánh hoa liền có thể bài trừ. Diệp Hạo tương hoa múi ngậm như trong miệng, Dược Lực ở trong cơ thể hắn phát ra, cái kia sắc mặt tái nhợt cũng dần dần có huyết sắc.

...

Ảnh Phong xa xa nhìn chằm chằm Diệp Hạo, hắn trong lòng có một tia cảnh giác, mặc dù biết rõ Diệp Hạo thân trúng kịch độc, phải làm lật không nổi đợt sóng tới. Nhưng là Diệp Hạo tên đối thủ này mỗi lần cũng có thể tuyệt cảnh phùng sinh, để cho hắn dâng lên sâu đậm cảm giác vô lực.

"Người này quyết không thể lưu." Ảnh Phong vừa nghĩ tới muội muội của hắn chỉ còn lại mười năm tuổi thọ, hơn nữa không cách nào tu luyện, trong

lòng liền vạn phần tự trách, đồng thời hắn đối với Diệp Hạo sát ý cũng lớn tăng, giờ phút này, hắn sát ý trong lòng đem kia cảnh giác áp chế xuống, hắn quyết định tự mình động thủ.

Ảnh Phong bóng người vút qua, sẽ đến Diệp Hạo trước người, hắn trong mắt hiện lên sát ý lạnh như băng, giơ tay lên, chỉ một cái hướng Diệp Hạo Thiên Linh Cái đâm tới.

Hô! Hô!

Ác liệt chỉ phong gào thét, cuồng phong loạn quyển, trong lúc mơ hồ phóng phật có thể nghe được tiếng sấm vang lên, mắt thấy này chỉ một cái liền phải rơi vào Diệp Hạo thần bên trên, Ảnh Phong thần sắc cũng biến thành dễ dàng hơn.

Bỗng nhiên, Diệp Hạo thân hình vừa lui, lui về phía sau ra một bước, tránh thoát đối phương chỉ một cái, Diệp Hạo đứng ở trên ngọn cây, ánh mắt rơi vào Ảnh Phong trên người, khóe miệng dâng lên một vệt nghiền ngẫm nụ cười.

Nhất thời, Ảnh Phong đáy lòng dâng lên một cổ cảm giác nguy cơ, hắn đang muốn hướng về sau thối lui, Diệp Hạo cũng đã trước hắn một bước hướng hắn đánh ra một quyền.

Diệp Hạo quyền thượng hồng mang như ẩn như hiện, đấm ra một quyền, sấm vang lên, tiếng gió rít gào, trong khoảnh khắc liền rơi vào Ảnh Phong ngực.

Phốc!

Ảnh Phong phun ra một ngụm máu tươi, tay hắn che ngực, không thể tin mà hỏi: " của ngươi độc đã giải?"

Diệp Hạo không có tính toán cùng nhiều mặt lãng phí miệng lưỡi, hắn một quyền kia đem một đạo khí huyết lực đánh vào đối phương trong cơ thể, nghĩ đến đã để cho đối phương người bị thương nặng, hắn đang chuẩn bị tiếp tục xuất thủ lúc, lại phát hiện Ảnh Phong hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng Thương Mãng Sơn Mạch sâu bên trong bỏ chạy.

Diệp Hạo lấy ra Lưu Tinh Cung, đem Thiên Lý Truy Tung phát huy đến cực hạn, hướng Ảnh Phong bắn ra một mũi tên, mũi tên ánh sáng lóe lên, khoảnh khắc liền tới, đem Ảnh Phong vai trái xuyên thủng.

Kia Ảnh Phong tựa hồ có dự liệu, khiến cho Diệp Hạo vốn là hướng tim đối phương bắn tới một mũi tên xuất hiện sai lệch. Ảnh Phong đem mũi tên nhổ ra, cũng không quay đầu lại tiếp tục chạy trốn.

"Ngươi không trốn thoát." Diệp Hạo hơi nghiêng người đi, đuổi theo Ảnh Phong, ở uy hiếp tánh mạng xuống, Ảnh Phong không biết vận dụng bực nào bí thuật, khiến cho tốc độ tăng vọt. Hai người bọn họ một trốn, một đuổi theo, tình huống cùng trước kia bực nào tương tự, bất đồng duy nhất chính là lúc này đổi thành Diệp Hạo đuổi giết, Ảnh Phong chạy thoát thân.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Băng Phách Mãng Xà

Chương 29: Băng Phách Mãng Xà

Thương Mãng Sơn Mạch sâu bên trong, một trước một sau hai bóng người đang ở cấp tốc đi trước, hai người một đuổi một chạy, đã đến Thương Mãng Sơn Mạch hơi khu vực nguy hiểm.

Thương Mãng Sơn Mạch sâu bên trong thậm chí có Tứ Giai Yêu Thú qua lại, nếu là hai người bất hạnh gặp kia Tứ Giai Yêu Thú, sợ là đều khó khăn trốn tai ách. Diệp Hạo tay cầm Lưu Tinh Cung, thân hình bay vọt, hắn dừng bước lại, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một mủi tên, ánh mắt rơi vào cách hắn có trăm bước chi diêu Ảnh Phong trên người.

Bạch!

Mũi tên uyển như là cỗ sao chổi bắn ra, một chút rơi vào Ảnh Phong dưới chân của, chỉ kém nửa bước là có thể đem Ảnh Phong chân trái xuyên qua, nếu là làm được điểm này, kia Ảnh Phong lại như thế nào bùng nổ cũng thì không cách nào chạy thoát.

Diệp Hạo khẽ gật đầu một cái, "Không chỉ có phải đem khí tức của hắn phong tỏa, còn phải dự trù người này quỹ tích, mới có thể chân chính làm được Lệ Vô Hư Phát." Cách nhau quá xa, lấy hắn lúc này nhập môn cảnh giới Thiên Lý Truy Tung khóa sẽ xuất hiện nhỏ xíu sai lệch.

Nếu là hắn có thể đủ trước thời hạn dự trù Ảnh Phong quỹ tích đường đi, như vậy nếu muốn trúng mục tiêu đối phương sẽ dễ dàng nhiều. Diệp Hạo cũng không có thất vọng, một đường đuổi giết Ảnh Phong, hắn Thiên Lý Truy Tung đã có tăng lên, huống chi, có bản đồ nơi tay, hắn không tin người này có năng lực chạy ra khỏi tầm mắt của hắn.

Phía trước, Ảnh Phong thở hào hển, sắc mặt trắng bệch, hắn dần dần cảm thấy tứ chi vô lực, người không thăng bằng. Đây là triệu chứng trúng độc, hắn dĩ nhiên biết Diệp Hạo mủi tên kia tên bên trong ẩn chứa nào đó Độc Tố, bất quá hắn không có Diệp Hạo như vậy may mắn, dọc theo đường đi cũng không có phát hiện giải độc Linh Thảo.

"Ta nhất định không có thể chết ở chỗ này, nếu là ta chết, Tiểu Nguyệt làm sao bây giờ?" Ảnh Phong nắm chặt quả đấm, ánh mắt của hắn đảo mắt nhìn chung quanh, tìm sinh cơ. Đột nhiên, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm cách đó không xa một tòa cao vút trong mây đỉnh núi, hắn nhất thời thay đổi phương hướng, hướng ngọn núi kia đi.

Diệp Hạo một mực đi theo Ảnh Phong sau lưng, hắn tự nhiên phát hiện Ảnh Phong thay đổi phương hướng, "Ngọn núi này có chút bất phàm." Diệp Hạo quan sát tỉ mỉ ngọn núi này, Yamanaka thất thải sương mù vờn quanh, Diệp Hạo theo sát Ảnh Phong vào vào trong núi, nhưng là, tại hắn tiến vào chớp mắt liền không thấy được Ảnh Phong bóng dáng.

Ở thất thải sương mù vờn quanh xuống, Diệp Hạo chỉ có thể nhìn rõ thập bộ trong phạm vi cảnh tượng, vượt qua phạm vi này, liền chỉ có thể nhìn được một đoàn mơ hồ cảnh tượng. Diệp Hạo đem Vạn Tượng bản đồ mở ra, nhất thời trên bản đồ có một cái mơ hồ điểm sáng màu xanh lục như ẩn như hiện, hắn hướng kia điểm sáng màu xanh lục chạy tới.

Một nén nhang sau, Diệp Hạo đi tới một nơi trước vách đá, hắn tử quan sát kỹ tình huống của nơi này, muốn xem ra đầu mối trong đó, nhưng là vẫn bằng hắn như thế nào quan sát, đều không cách nào nhìn ra có gì không ổn địa phương.

"Ta một đường đi theo Ảnh Phong đi tới nơi này, người khác ở chỗ này vô hình biến mất,

Trong này nhất định có bí mật gì." Diệp Hạo trong lòng thầm tự suy đoán, đối phương là hay không gặp nào đó Yêu Thú, hay hoặc giả là gặp phải nào đó kỳ ngộ.

Hắn lần nữa đem Vạn Tượng bản đồ mở ra, muốn nhìn một chút đối phương là thật không nữa từ trong bản đồ biến mất, lần này, Diệp Hạo đem bản đồ phạm vi mở rộng, tra xét rõ ràng.

"Kia điểm sáng màu xám như thế sáng ngời chói mắt, đến tột cùng là loại nào Yêu Thú?" Diệp Hạo trong lòng kinh dị nhìn chằm chằm trong bản đồ một cái điểm sáng màu xám, kia điểm sáng lóe lên chói mắt ánh sáng chói mắt, như một cái lò lửa lớn, ở bản đồ bên trong lộ ra phá lệ chói mắt. Hắn trước đó, chưa bao giờ từng gặp phải như thế sáng ngời điểm sáng màu xám.

Diệp Hạo ánh mắt tập trung ở điểm sáng màu xám bên trên, trong bản đồ đột nhiên hiện ra một bức Kính Tượng ở trước mắt hắn. Đó là một nơi như Tiên Cảnh vậy Thiên Trì, kia ao nước trong suốt trong suốt, chung quanh có sương mù màu trắng vờn quanh, ở nơi nào, cũng không có những thứ khác thất thải sương mù, chỉ có sương mù màu trắng này một loại màu sắc.

Trong ao nước, một cái Tử Sắc cự mãng đang lảng vãng, chỗ kia ao nước có chừng trăm trượng lớn nhỏ, đủ để chứa kia con cự mãng. Cự mãng toàn thân vảy màu tím dày đặc, như là khảm nạm lên Bảo Ngọc, phá lệ làm người khác chú ý.

Diệp Hạo từ kia cự mãng trên người cảm thấy một cổ nồng nặc nguy cơ sinh tử, đây là tới tự thân thể một loại bản năng, phảng phất kia con cự mãng tùy ý nhổ khí là có thể đưa hắn nghiền ép tới chết. Hắn đè xuống đáy lòng nhàn nhạt sợ hãi, hắn lý trí cho là màu tím kia cự mãng hắn không phát hiện được sự hiện hữu của hắn.

Dù sao hắn là thông qua bản đồ liền hiện ra cảnh tượng, mà bản thân hắn cách này trong là, có thể cách nhau xa như vậy còn có thể cảm ứng được sự hiện hữu của hắn.

Đột nhiên, một cái màu xám Anh Vũ từ đàng xa bay tới kia như tiên cảnh Thiên Trì phía trên, tiến vào Diệp Hạo phạm vi tầm mắt bên trong.

"Chủ nhân, công tử gặp phải nguy hiểm." Kia Anh Vũ miệng nói tiếng người, quanh quẩn trên không trung, hơi lộ ra vội vàng nói.

Kia trong ao nước Tử Sắc cự mãng quanh thân ao nước văng khắp nơi lên, sương mù dũng động, đem thân hình bao phủ lại, làm sương mù tản đi lúc, Diệp Hạo trong lòng kinh hãi không dứt, kia trong ao nước nào còn có Tử Sắc cự mãng.

Tử Sắc cự mãng biến mất trong mắt hắn, nhiều hơn một vị khí chất xuất trần, mạo mỹ tuyệt luân quần tím nữ tử. Cô có trong con ngươi xinh đẹp có một tí khí tức lạnh như băng tiêu tán mà ra, nàng không khí chung quanh đều tựa như muốn đông.

"Thanh nhi thế nào?" Nàng lời nói lạnh như băng truyền ra, phảng phất không có chút nào cảm tình.

"Công tử hắn bị loài người võ giả vây công, gặp nguy hiểm, gặp nguy hiểm!" Anh Vũ trong miệng không ngừng lặp lại đến nguy hiểm hai chữ.

"Mang ta tới." Quần tím nữ tử lạnh như băng nói.

"Công tử có thể cứu chữa, công tử có thể cứu chữa..." Màu xám Anh Vũ quanh quẩn ở tầng trời thấp, hướng dưới núi bay đi, kia quần tím thiếu nữ bước chân động một cái, thân thể liền xuất hiện ở ngoài trăm bước, bực này thân pháp, để cho Diệp Hạo trong lòng kinh hãi, vừa sải bước càng như thế trường

khoảng cách, bực này thân pháp, hắn là mặc cảm.

Diệp Hạo ánh mắt tập trung ở quần tím trên người cô gái, hắn muốn biết cái này có thể hóa hình làm người Yêu Thú rốt cuộc là vật gì.

Nhân vật: Tử Lăng

Chủng tộc: Yêu Tộc

Tính cách: Lạnh giá

Chờ cấp: Tứ Giai

Thần thông: Địa cấp thần thông —— Băng Phong Vạn Lý, do trong huyết mạch lĩnh ngộ Thần Thông Chi Thuật, có thể đóng băng thấp hơn tự thân cảnh giới sinh linh.

Thiên phú: Thượng đẳng

Khác: Do Băng Phách Mãng Xà tu hành trăm năm hóa hình làm người, lĩnh ngộ thần thông, thiên phú tuyệt luân.

Diệp Hạo đem bản đồ tắt, trong lòng của hắn thật lâu không thể bình tĩnh lại, hắn không nghĩ tới chỗ ngồi này kỳ lạ trong rừng núi lại có Tứ Giai Yêu Thú qua lại.

"Nhìn bộ dáng của nàng, nghĩ đến trong thời gian ngắn sẽ không trở về, ngày đó bên cạnh ao bên có một gốc trăm năm Huyết Linh Chi, nếu là ta có thể đem bắt vào tay, có lẽ có thể để cho ta tu vi gần hơn một bước, đạt Hậu Thiên Ngũ Trọng đỉnh phong." Diệp Hạo đem bản đồ tắt lúc liền phát hiện kia điểm sáng màu xám đã rời đi rừng núi phạm vi, đối phương thân pháp thật là xuất thần nhập hóa, Diệp Hạo một cái ý niệm thời gian, kia Tử Lăng cũng đã xuống núi.

Diệp Hạo ánh mắt lóe lên, trước hắn quan sát kia ao nước lúc liền phát hiện kia bên cạnh có Huyết Linh Chi sinh trưởng, hắn vốn là không có động tâm tư. Dù sao kia Băng Phách Mãng Xà thực lực chính là kham so với nhân loại Tiên Thiên Cảnh cường giả, tùy tiện một cái ý niệm cũng có thể diệt hắn, mà lúc này đối phương rời đi nơi đó, tâm tư của hắn liền hoạt lạc.

"Phải dành thời gian." Diệp Hạo thân pháp thi triển ra, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng kia như Tiên Cảnh vậy Thiên Sơn ao nước vội vã đi.

...

"Này cự mãng muốn chạy trốn hướng Thương Mãng Sơn Mạch sâu bên trong."

"Mau đem này yêu ngăn lại, đừng để cho nó chạy trốn."

"Theo ta cùng tru diệt này yêu." Một đạo vang Hậu Thiên Triệt Địa thanh âm của truyền ra, vẻ mặt mọi người phấn khởi, không ngừng công kích kia Thanh sắc cự mãng.

...

Ở hai phe thế lực dưới sự vây công, Thanh sắc cự mãng trên người nhiều hơn không ít thương thế, lúc này nó tựa như nổi điên hướng Thương Mãng Sơn Mạch sâu bên trong đi, mọi người một đường đi theo, cần phải đem này yêu tru diệt.

"Nó nhanh không được, theo ta tru diệt này yêu." Nam tử vóc người khôi ngô thần tình kích động, quả đấm uyển như chuỳ sắt một loại đập ầm ầm ở Thanh sắc cự mãng trên người.

Thanh sắc cự mãng nguyên bản là được này một đòn, thương thế trở nên càng nặng, hành động cũng không lớn bằng lúc trước. Nam tử quần áo trắng ánh mắt hơi sáng, hắn một chưởng vỗ ra, ầm tiếng vang dội, một dấu bàn tay từ lòng bàn tay của hắn rời thân thể mà ra, đem Thanh sắc cự mãng da thịt đánh vỡ.

"Các ngươi, đều đáng chết!" Đột nhiên, một đạo thanh âm lạnh như băng từ nơi không xa truyền ra, để cho mọi người tại đây tâm thần sợ hãi sợ.

"Đều đáng chết, đều đáng chết!" Màu xám Anh Vũ nhảy cẫng hoan hô kêu.

Tử Lăng ánh mắt rơi vào nam tử quần áo trắng trên người, một cổ vô hình chèn ép từ trên người Tử Lăng truyền ra. Nam tử quần áo trắng hô hấp gần như đình trệ, hắn cái trán toát ra mồ hôi, thân thể không dám nhúc nhích chút nào.

"Đây là, nhất định là tiên thiên cường giả, người này rốt cuộc là người nào?" Trong đầu hắn thoáng qua vô số ý nghĩ, đối phương một cái ánh mắt cũng có thể làm cho hắn tâm sinh sợ hãi, không dám nhúc nhích, chỉ có Tiên Thiên Cường Giả mới có thể làm được một điểm này, hắn quả thực không nghĩ ra, lúc nào đắc tội qua như vậy một vị Tiên Thiên Cường Giả.

"Tiền bối, có phải hay không có hiểu lầm gì đó?" Nam tử quần áo trắng làm cho mình trấn định lại, kinh hoảng mà hỏi.

"Hiểu lầm?" Tử Lăng bước ra một bước, khí tức lạnh như băng kèm theo tới, như phải đem không khí nứt vỡ, nàng nâng lên thon thon tay ngọc, hướng

nam tử quần áo trắng vỗ nhè nhẹ ra một chưởng.

Trước người của nàng không khí chỉ một thoáng ngưng đọng, một đạo Hàn băng chưởng ấn xuôi ngược ngưng tụ, trong khoảnh khắc liền hóa thành một đạo lớn gần trượng nhỏ Chưởng Ấn càn quét đi, chung quanh cỏ cây rối rít đông thành băng.

"Không." Nam tử quần áo trắng vùng vẫy giãy chết, giơ tay lên, muốn phản kháng, nhưng mà còn không đợi hắn có hành động, kia Hàn băng chưởng ấn đã gào thét tới, đưa hắn đông thành một pho tượng đá, từng tia khí tức lạnh như băng tiêu tán mà ra.

Rắc rắc!

Một đạo thanh âm rất nhỏ vang lên, Băng Điêu bên trên xuất hiện kẽ hở, trong khoảnh khắc, kẽ hở liền như giống như mạng nhện lan tràn, một loáng sau, Băng Điêu liền hoàn toàn tan vỡ, hóa thành từng viên băng viên tán rơi trên mặt đất.

Mọi người tại đây hàn thiền nhược cấm, rối rít hô hấp ngưng trệ, vẻ mặt hoảng sợ, sắc mặt kinh hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tiềm tu

Chương 30: Tiềm tu

Tử Lăng hòi hợt đem nam tử quần áo trắng hóa thành Băng Điêu mảnh vụn, một màn này để cho mọi người tại đây sợ mất mật, không biết là ai trước tiếng kêu trốn, bọn họ giống như tựa như nổi điên chạy trốn tứ phía.

Trong đó chạy trốn tốc độ nhanh nhất chính là kia vóc người khôi ngô, thân thể như cương thiết Hậu Thiên Thất Trọng nam tử, hắn dậm chân chạy như bay, nhanh chóng thiểm điện. Hắn thấy kia quần tím nữ tử không có đuổi theo, không khỏi âm thầm thở phào.

Nhưng vào lúc này, hắn thấy cảnh tượng khó tin, ở chung quanh hắn, vô căn cứ bay xuống lên nhiều đóa bông tuyết. Đừng bảo là bây giờ không phải là tuyết rơi mùa, coi như là cũng sẽ không không có dấu hiệu nào tuyết rơi, trong lòng của hắn sợ hãi, một đóa bông tuyết không thiên lệch rơi vào cái kia thân thể khôi ngô bên trên.

"Không." Thân thể của hắn lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bị đông, trong khoảnh khắc, liền hóa thành một pho tượng đá, trong lúc mơ hồ còn có thể thấy miệng của hắn mở ra, tựa như đang phát ra tiếng kêu hoảng sợ.

Rắc rắc!

Băng Điêu mặt ngoài hiện lên từng vết nứt, không tới chốc lát liền hoàn toàn tan vỡ, hóa thành viên viên băng hoa tán rơi trên mặt đất.

Hô! Hô!

Gió lạnh lẫm liệt, bông tuyết bay tán loạn, vốn là còn chạy trốn những người đó ở ngắn ngủn mấy hơi thở đang lúc rối rít hóa thành Băng Điêu. Bọn họ thần thái khác nhau, có đang ở là tránh được một kiếp cảm thấy vui mừng, nào ngờ tự thân sớm bị đông ý thức. Còn có chính là chính mắt thấy bông tuyết đem vậy ngày mốt thất trọng nam tử khôi ngô hóa thành Băng Điêu một màn, rối rít trong bụng hoảng sợ, mắt lộ ra sợ hãi.

Tứ Giai Yêu Thú, lại có như thế nghịch thiên thực lực, trong lúc giơ tay nhấc chân liền có thể Cải Thiên Hoán Địa, thực lực bực này đã vượt qua tại chỗ võ giả vạn lần, lấy về phần bọn hắn không có một tia một hào cơ hội có thể chạy thoát.

"Thanh nhi." Tử Lăng sớm đã đi tới Thanh sắc cự mãng bên người, nàng đưa tay ra, vuốt ve ở cự mãng trên người, Thanh sắc cự mãng thương thế trên người lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại, không tới chốc lát, liền hoàn toàn khôi phục như lúc ban đầu.

...

Diệp Hạo lúc này đã tới kia như tiên cảnh Thiên Sơn ao nước nơi, "Nơi này thiên địa nguyên khí lại hóa thành sương mù." Diệp Hạo tới chỗ này sau mới phát hiện nơi này sương mù màu trắng chính là thiên địa nguyên khí thực chất hóa sau sản vật, mà đang không có nguyên khí Quáng Mạch dưới tình huống, nơi này nguyên khí còn có thể thực chất hóa, cũng có chút không thể tưởng tượng nổi.

"Trước đem Huyết Linh Chi bắt vào tay." Diệp Hạo không có quên mục đích tới nơi này, hắn bất chấp thưởng thức Thiên Sơn ao nước cảnh sắc, đi tới

ao nước một bên, đem kia sinh trưởng ở trên vách đá Huyết Linh Chi lấy xuống.

Huyết Linh Chi tới tay sau, Diệp Hạo liền không nữa lưu lại, người như hồng nhạn, nhẹ nhàng tung bay,

Liền hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất không thấy gì nữa.

Diệp Hạo đã không có tâm tư lại đi tiếp tục tìm Ảnh Phong, hắn chỉ muốn nhanh lên một chút rời đi chỗ ngồi này tràn đầy nguy cơ thất thải đỉnh núi, nếu là ở hắn trước khi rời đi kia Băng Phách Mãng Xà trước một bước trở lại, hậu quả kia liền không dám tưởng tượng.

Cũng may, Diệp Hạo vận khí tựa hồ không tệ, cho đến hắn xuống đỉnh ngọn núi kia, Băng Phách Mãng Xà cũng còn chưa từng chạy về, hắn thở phào, hướng Thương Mãng Sơn Mạch vòng ngoài chạy tới.

Thác nước như dải lụa màu trắng bay cuộn mà xuống, nước khắp nơi bắn ra, thác nước bốn phía thanh tùng cổ thụ quanh co quay quanh, chim hót hoa nở, một nơi tuyệt vời Thế Ngoại Đào Nguyên.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào kia Phi chảy xuống trong thác nước, hắn sở dĩ tới chỗ này, là phát hiện trên bản đồ biểu hiện nơi này có hơi yếu ớt điểm sáng hiện lên, nhưng là hắn đến sau này cũng không có phát hiện bảo vật gì.

"Kia phía sau thác nước sẽ có hay không có cái gì?" Diệp Hạo thầm nghĩ đến, hắn đem bản đồ mở ra, một bộ cảnh tượng đập vào mi mắt, kia phía sau thác nước quả nhiên không phải là Thạch Bích, mà là một cái trống trải sơn động.

Bên trong sơn động Thạch Bích như điêu khắc ra mặt kiếng, bóng loáng bằng phẳng, Diệp Hạo quyết định ở chỗ này tu luyện một phen, chỗ này ước chừng phải so với lòng đất kia không gian thu hẹp chỗ tốt hơn không biết gấp bao nhiêu lần, hơn nữa đồng dạng là một nơi chỗ khuất, người thường căn bản sẽ không nghĩ đến kia phía sau thác nước sẽ có một nơi sơn động.

Diệp Hạo lăng không nhảy lên, một bước bên dưới bước vào trong thác nước, một màn này nếu để cho người ngoài thấy, nhất định phải cho là hắn là nổi điên. Thác nước kia nước chảy rơi xuống lực lượng là tương đối lớn, nếu là một người bình thường có thể tại thác nước xuống đứng vững, không bị nước chảy cuốn đi, kinh khủng kia lực trùng kích đủ để đem đập thành một bãi bùn nát.

May là Diệp Hạo thân pháp cao minh, khí huyết thịnh vượng, ở vượt qua thác nước nước chảy một sát na kia, vẫn cảm thấy ngàn quân lực đè xuống, thiếu chút nữa thì đưa hắn đập hạ xuống.

Diệp Hạo thân thể chật vật từ thác nước bên ngoài rơi xuống vào sơn động bên trong, hắn bị thêm thành ướt như chuột lột, cả người quần áo cũng đã ướt đẫm. Diệp Hạo hồn nhiên không thèm để ý những thứ này, lấy hắn lúc này thể chất, ngược lại là không có vì vậy mà bị bệnh.

Trong sơn động, Âm Hàn Chi Khí tràn ngập, sẽ cho người không tự chủ dâng lên thấy lạnh cả người. Diệp Hạo đi tới một khối bóng loáng như gương hòn đá ngồi xuống, hắn đem Huyết Linh Chi từ trong nhẫn trữ vật lấy ra, sau đó, liền đem kỳ nuốt vào trong bụng.

Gốc cây này Huyết Linh Chi chỉ là một trăm năm phân Huyết Linh Chi, ẩn chứa trong đó Dược Lực xa kém xa cùng hai trăm năm phân Huyết Linh Chi như nhau. Hơn nữa lấy Diệp Hạo lúc này khí huyết lực lượng, cũng có thể tiếp nhận được Huyết Linh Chi trong Dược Lực, không đến nỗi xuất hiện lần trước dùng Huyết Linh Chi tình trạng.

Từng luồng hồng mang ở Diệp Hạo trong cơ thể như ẩn như hiện, Dược Lực quán thâu đến ngũ tạng lục phủ của hắn, cùng với xương cốt trong kinh mạch. Hậu Thiên Vũ Giả, không chỉ có rèn luyện máu thịt, tu luyện tới sâu bên trong càng là đem xương cốt cũng rèn luyện đến uyển như ngọc thạch mức độ, đến một bước kia, Phàm Binh không thể gây tổn thương, giờ tay nhấc chân liền có vô cùng khí lực.

Không biết qua bao lâu, Diệp Hạo kia thật lâu nhắm lại cặp mắt mở ra, một luồng hồng mang từ hắn trong con ngươi hiện lên."Còn kém năm mươi kg." Diệp Hạo cảm ứng trong cơ thể tình trạng, hắn lúc này đối với khí huyết khống chế nhập vi, đối với tự thân tình trạng thấy rõ, đem Huyết Linh Chi Dược Lực hoàn toàn luyện hóa sau, hắn khí huyết lực lượng đến 3900 cân mức độ, khoảng cách Hậu Thiên ngũ trọng đỉnh phong lực lượng còn có một trăm cân.

Hắn phát hiện, lần thứ hai dùng Huyết Linh Chi hiệu quả nếu so với lần đầu tiên yếu chút cho phép, nếu không phải nguyên nhân này, cho dù kia Huyết Linh Chi chỉ là trăm năm thành phần, cũng đủ để cho lực lượng của hắn tăng lên tới bốn ngàn cân.

"Trong thời gian ngắn tăng lên những lực lượng này ta còn không cách nào hoàn toàn nắm giữ, không biết có biện pháp hay không để cho ta quen thuộc tự thân lực lượng." Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi lóe lên, khí huyết lực lượng đột nhiên tăng trưởng, khiến cho hắn đối với kia nhiều hơn lực lượng còn không cách nào hoàn toàn thích ứng.

"Kia phía dưới thác nước có lẽ là một nơi tuyệt cao nơi." Diệp Hạo ánh mắt rơi ở trước mắt nhanh chóng chảy chảy xuống trên thác nước.

Diệp Hạo tung người nhảy xuống, rơi ở phía dưới thác nước, nước chảy cọ rửa ở trên người hắn, luồng sức mạnh lớn đó suýt nữa đưa hắn cuốn đi. Diệp Hạo cắn nha, cả người khí huyết lực lượng vận chuyển, vững như bàn thạch như vậy ngồi ở đó dưới thác nước.

Trong thác nước ẩn chứa lực lượng phảng phất vô cùng vô tận, giống như là có từng cục đá lớn hạ xuống, nện ở Diệp Hạo trên người, cho dù hắn khí huyết hùng hậu, cũng không thể chịu đựng như thế đánh.

Hắn chỉ giữ vững mười cái hô hấp, liền bị thác nước cọ rửa đi ra ngoài, Diệp Hạo mặt không đổi sắc, lần nữa đi tới phía dưới thác nước, hắn đem khí huyết lực chuyên chở ở dưới chân, lần này hắn không hề ngồi xuống, mà là đứng đứng ở nơi đó, dưới chân hắn giống như mọc rễ, vững vàng đâm vào

trong nham thạch.

"Này thác nước từng đợt tiếp theo từng đợt, tác dụng chậm vô cùng, nếu là quyền pháp của ta có thể làm đến bước này..." Diệp Hạo tại thác nước xuống lẳng lặng tìm hiểu quyền pháp, hắn nghĩ muốn tham khảo này thác nước lực lượng, tăng lên Băng Sơn tuyền uy lực.

Ba ngày sau, Diệp Hạo đã có thể tại thác nước xuống liên tục ngây ngốc một giờ, bực này hiệu quả cùng hắn lần đầu tiên tới dưới thác nước lúc đó có bay vọt tiến bộ.

Mà đối với hắn tăng lên lớn hơn chính là hắn đối với quyền pháp lĩnh ngộ, Diệp Hạo nâng lên quyền, hướng bên người Thạch Bích một quyền đấm đi, một quyền này của hắn liền như Giang Hà sóng lớn, sóng mãnh liệt, đấm ra một quyền, tầng tầng kình lực xuyên qua mà ra, giống như là sóng như thế, một lớp liền với một lớp.

Ầm!

Trong khoảnh khắc, trước người hắn nham thạch liền từ trong ra ngoài nứt toác ra, hóa thành đá vụn, trước hắn một quyền kia ẩn chứa ba đạo khí huyết lực, một đạo tiếp tục một đạo, đánh vào trong nham thạch, đầu tiên là phá hư nham thạch nội bộ kết cấu, nham thạch kia cũng liền một cách tự nhiên phân băng tan rã.

...

"Hô Duyên Hà, ngươi nếu thúc thủ chịu trói, ta có thể cho ngươi lưu lại toàn thây." Thương Mãng Sơn Mạch vòng ngoài, một vị áo mũ thắng tuyết thiếu niên áo trắng, phong độ nhẹ nhàng, hai tay thua sau, hắn nhìn chằm chằm phía trước một cái hơi lộ ra chật vật Hắc Bào nam tử, thần sắc bình tĩnh nói.

"Thúc thủ chịu trói? Coi như ngươi là người bảng thứ tám thì như thế nào, ta Hô Duyên Hà há lại sẽ sợ hãi ngươi." Hắc Bào nam tử sắc mặt dữ tợn, trên người hắn sát ý ngút trời, giống như thực chất, có thể có như thế sát ý, nhất định là tạo thành vô số sát nghiệt.

"Ngươi đang ở đây Triệu Quốc biên giới đồ sát mấy cái thôn trang, chuyện này trời đất không tha, hôm nay ta liền thay trời hành đạo." Áo mũ thắng tuyết thiếu niên áo trắng bước ra một bước, nhất thời phong vân cuốn ngược, đem đối phương kia sát ý ngút trời nghiền đè xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Nhân Bảng thứ 8

Chương 31: Nhân Bảng thứ 8

Ào ào!

Thác nước nước chảy không ngừng cọ rửa mà xuống, ở ánh sáng mờ chiếu rọi xuống giống như là một mặt thiên nhiên gương, phản xạ ra tia sáng chói mắt. Ở chân thác nước, một đạo thân ảnh ngồi xếp bằng, vững như bàn thạch, mặc cho thác nước như thế nào cọ rửa, đều không cách nào đem cuốn đi.

Khoảng cách thác nước bên ngoài một dặm, hai bóng người một đuổi một chạy, hai người kia chính là Hô Duyên Hà cùng vị kia Nhân Bảng thứ tám cao thủ.

Hô Duyên Hà một đường chạy như điên, hắn sắc mặt âm độc, có vẻ dữ tợn lộ ra ngoài, "Cho tới bây giờ vẫn chưa có người nào dám ... như vậy truy sát ta, Mộ Dung Vũ, ngươi là người thứ nhất, cũng là người cuối cùng."

Sau lưng hắn, vị kia Nhân Bảng thứ tám cao thủ Mộ Dung Vũ nhàn nhã bước đi, bước ra một bước chính là thập bộ khoảng cách, ung dung đi theo sau lưng Hô Duyên Hà.

Đang ở bay nhanh Hô Duyên Hà nhìn chằm chằm thân ảnh ở chân thác nước phía xa, trong lòng của hắn cười như điên: "Không nghĩ tới có tuyệt cao như thế huyết thực đưa tới cửa, thật là trời không quên ta."

Hô Duyên Hà bước ra một bước, dưới chân có huyết quang vờn quanh, hắn hóa thành một đạo tia máu, trong khoảnh khắc sẽ đến dưới thác nước thân ảnh ngồi xếp bằng kia trước mặt.

Hô Duyên Hà không nói hai lời, đưa ra bàn tay màu đỏ ngòm, hướng trước người hắn đạo kia hơi lộ ra gầy gò bóng người bắt đi.

Hô! Hô!

Đột nhiên, ngồi xếp bằng bóng người cuối cùng trước hắn một bước xuất thủ, một quyền hướng hắn đánh tới, một quyền này nhanh như thiểm điện, nhất thời không khí nổ ầm, đánh ra âm bạo tới.

Hô Duyên Hà xuy cười một tiếng, "Tiểu tử, chết đã đến nơi còn muốn phản kháng?"

Ầm! Ầm! Ầm!

Diệp Hạo một quyền kia cùng xảy ra bất ngờ một móng oanh chung một chỗ, liên tiếp ba đạo khí huyết lực từ trong cơ thể hắn xuyên qua đi ra ngoài, đánh vào Hô Duyên Hà trong cơ thể, ở trong cơ thể hắn vang lên ba tiếng nổ vang.

"Không nghĩ tới ngươi còn thật sự có tài." Hô Duyên Hà kiệt kiệt cười một tiếng, tán dương.

Một cổ cự lực từ Hô Duyên Hà chuyền tay đến, Diệp Hạo thân hình thoáng cái rơi xuống ra mấy trượng xa."Thực lực bực này..." Diệp Hạo bàn tay xương cốt rắc rắc vang dội, lấy hắn Hậu Thiên Ngũ Trọng tu vi, lại không thể chịu đựng đối phương tiện tay một đòn.

Người tới thực lực quả thật là đáng sợ, Diệp Hạo sắc mặt trắng bệch, hắn tại thác nước lặn xuống sửa mấy ngày, đã sớm đem tự thân khí huyết lực hoàn toàn khống chế. Tại nội lực gia trì xuống, một đòn toàn lực của hắn cơ hồ đến gần sáu ngàn cân, nhưng là bực này lực lượng ở trước mặt đối phương hoàn toàn không đáng chú ý.

Hơn nữa hắn đánh ra ba đạo khí huyết nội kình đánh vào đối phương trong cơ thể giống như là đá chìm đáy biển, không có đưa đến có hiệu quả. Tại thác nước cọ rửa xuống, Diệp Hạo nghịch lưu nhi thượng, giống như là từng bước một đạp ở trên bậc thang,

Liên tục bước ra ba bước, cuối cùng, xông vào trong thác nước.

"Hô Duyên Hà, ngươi tạo sát hại đã đủ nhiều, thu tay lại đi." Lúc này, Mộ Dung Vũ chạy tới, ánh mắt của hắn bình tĩnh như nước, rơi vào Hô Duyên Hà trên người của, để cho vị này giết người vô số ma đầu nổi lên không cách nào ý niệm chống cự.

"Ý nghĩ ngu ngốc." Hô Duyên Hà lạnh rên một tiếng, hướng Diệp Hạo đuổi theo, nếu đối phương từ thác nước đi vào, nghĩ đến phía sau chắc có chỗ dung thân, hắn quyết không cho phép tới tay Huyết Thực cứ như vậy bay đi.

Nhưng mà, Hô Duyên Hà xông vào thác nước bên trong trong sơn động, đảo mắt nhìn chung quanh, căn bản cũng không có phát hiện Diệp Hạo thân ảnh của. Hô Duyên Hà thần sắc âm tình bất định, trong lòng của hắn âm thầm hối hận, sớm biết như vậy, ngay từ đầu xuất thủ nên hạ sát thủ, không để lại cho đối phương đường sống.

Mộ Dung Vũ sau khi đi vào, giống vậy có chút kinh ngạc, trước hắn đồng dạng là nhìn Diệp Hạo đi vào này trong thác nước, nhưng là lúc này lại không tung tích.

Lúc này, bọn họ muốn tìm người đã chui xuống lòng đất, lần này hắn không có trốn vào mười trượng, mà là ở lòng đất một trượng. Hô Duyên Hà sẽ không nghĩ tới, người hắn muốn tìm lại ở lòng bàn chân của hắn xuống.

Diệp Hạo đem Vạn Tượng bản đồ mở ra, ở trong phạm vi một trượng, hắn cảnh tượng có thể duy trì sáu mươi hô hấp, hắn đưa mắt rơi lúc trước sẽ đối hắn hạ sát thủ trên người.

Nhân vật: Hô Duyên Hà

Chủng tộc: Nhân Tộc

Tính cách: Âm hiểm tàn nhẫn

Cảnh giới: Hậu Thiên Cửu Trọng

Võ học: Nhân Cấp võ học —— Hóa Huyết Chưởng, chưởng pháp tà ác ác độc, có thể đem thân thể của con người hóa thành một vũng máu. Phệ Huyết Đại Pháp, thượng đẳng nhất Nhân Cấp võ học, luyện hóa người thường máu thịt, hóa thành tự thân khí huyết lực lượng.

Thiên phú: Trung đẳng

Khác: Người ta gọi là Huyết Ma, ở Triệu Quốc biên giới tạo xuống ngút trời sát hại, vì lợi ích một người, tàn sát mấy cái thôn trang.

"Trước hắn là muốn đem ta luyện hóa, xúc tiến tự thân khí huyết lực lượng?" Diệp Hạo âm thầm vui mừng, nếu là trước hắn bất hạnh bị đối phương bắt, nói không chừng liền hóa thành một huyết thủy, trở thành đối phương món ăn trên bàn.

"Như thế ác độc võ học là người nào chế tạo ra?" Diệp Hạo trong lòng thầm tự suy đoán, hắn lại đưa mắt rơi vào vị kia áo mũ thắng tuyết thiếu niên áo trắng trên người.

Nhân vật: Mộ Dung Vũ

Chủng tộc: Nhân Tộc

Tính cách: Trầm ổn

Cảnh giới: Hậu Thiên Cửu Trọng

Võ học: Địa cấp võ học —— Khô Diệp Chưởng, ẩn chứa khô mộc phùng xuân ý, chưởng pháp ở khô cùng mộc đang lúc tùy ý biến đổi.

Thiên phú: Thượng đẳng

Khác: Triệu Quốc Nhân Bảng thứ tám, Hậu Thiên Vũ Giả bên trong trẻ tuổi cao thủ, Thái Thượng Tông Nội Môn Đệ Tử đệ nhất nhân, thiên phú tuyệt luân, có hi vọng trong vòng năm năm đặt chân Tiên Thiên Chi Cảnh.

Có hay không thiết đoạt Địa cấp võ học Khô Diệp Chưởng? Diệp Hạo trong lòng đang đang khiếp sợ Mộ Dung Vũ thiên phú, đột nhiên xuất hiện thiết đoạt võ học nhắc nhở, đối mặt Địa cấp võ học, hắn như thế nào lại bỏ qua, trực tiếp lựa chọn là.

Cân nhắc cái hô hấp đang lúc, trong đầu hắn liền sinh thành Khô Diệp Chưởng bí tịch, hắn không có tâm tư đi xem. Lúc này, Mộ Dung Vũ đã cùng Hô Duyên Hà giao thủ mấy chiêu, hai người tùy ý đánh ra một chiêu đều phải vượt qua vạn cân khí lực, bên trong sơn động nham thạch từng khúc băng liệt, không thể chịu đựng hai người công kích dư âm.

Mộ Dung Vũ không hổ là Thái Thượng Tông Nội Môn Đệ Tử đệ nhất nhân, đứng hàng Nhân Bảng thứ tám tồn tại, đều là Hậu Thiên Cửu Trọng, hắn hoàn toàn là nghiền ép Hô Duyên Hà. Hô Duyên Hà thực lực ở hậu thiên Cửu Trọng bên trong cũng coi là cường giả, có thể là hoàn toàn không phải là đối thủ của Mộ Dung Vũ.

Hai người giao thủ đang lúc khí huyết nổ ầm, khí lưu tán loạn, Hô Duyên Hà giơ tay lên vung lên, chính là một đạo khí dấu tay máu đánh ra, dấu tay kia chân có mấy xích đại, hướng Mộ Dung Vũ gào thét tới.

Mộ Dung Vũ mặt không đổi sắc, thân thể nhẹ nhàng một cái na di, liền tránh thoát đi, máu kia ấn rơi ở xa xa trên vách đá, nhất thời từng cục nham thạch nứt ra, lăn dưới đất mặt.

Một cái lớn chừng quả đấm cửa hang ở trên vách đá hiện lên, Hô Duyên Hà cùng Mộ Dung Vũ đánh kịch liệt, cũng không có chú ý tới một màn này.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào lớn chừng quả đấm cửa hang bên trên, trong vách đá vẫn còn có một nơi không gian, bất quá hơi hắc ám, hắn không nhìn ra là cái gì cảnh tượng.

Mộ Dung Vũ đột nhiên giơ bàn tay lên, nhẹ bỗng đánh ra một chưởng, một chưởng này nhìn qua bình thản không có gì lạ, nhưng trên thực tế, coi như chịu đựng một chưởng này Hô Duyên Hà đã trong lòng sinh ra sợ hãi, muốn phải tránh một chưởng này.

Có thể một chưởng này uyển như giống như du long, thay đổi liên tục, mặc hắn như thế nào né tránh, đều không cách nào tránh.

Ầm!

Hô Duyên Hà thân thể nhất thời bay rớt ra ngoài, ở nơi ngực của hắn, mơ hồ có thể thấy một cái chưởng ấn, dấu tay kia giống như là hóa thành một gốc cây khô, mà lúc này, Hô Duyên Hà khí huyết bị cây khô không ngừng hấp thu, có Hô Duyên Hà khí huyết cung cấp, khô mộc phùng xuân, có vẻ xanh biếc lặng lẽ hiện lên, cây khô ở trong cơ thể hắn cắm rễ sinh trưởng.

Hô Duyên Hà che ngực, hóa thành một đạo Huyết Ảnh hướng thác nước chạy ra ngoài, Mộ Dung Vũ bước ra một bước, thân thể lăng không lên, đuổi theo.

Một lát sau, trống trải bên trong sơn động hiện ra một đạo thân ảnh, Diệp Hạo đánh giá một mảnh hỗn độn, đá vụn khắp nơi sơn động, trong lòng đối với hai người kia lực tàn phá cảm thấy khiếp sợ.

" Mộ Dung Vũ nhìn qua cũng sẽ không vượt qua hai mươi tuổi, bằng chừng ấy tuổi, thì có Hậu Thiên Cửu Trọng tu vi, thật sự là thiên phú kinh người." Diệp Hạo vốn là cho là mình khoảng thời gian này tu vi đột nhiên tăng mạnh, sắp bước vào Hậu Thiên Lục Trọng, đã coi như là có thành tựu nhỏ, nhưng là sẽ cùng Mộ Dung Vũ vừa so sánh với, hoàn toàn là khác biệt trời vực.

Diệp Hạo nghĩ đến, hắn tuổi của mình cũng là 20, nói không chừng so với Mộ Dung Vũ còn lớn hơn, mà đối phương đã là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, cái này làm cho trong lòng của hắn sinh ra một cổ cảm giác cấp bách.

Tại Lưu Vân Thành , Diệp Hạo lúc này đã gọi là trẻ tuổi ít có cao thủ, hắn một mực cũng cho là mình tu luyện chăm chỉ, Triệu Quốc trẻ tuổi cao thủ sớm muộn cũng sẽ có hắn một vị trí.

Nhưng là thấy được thiên phú kia tuyệt luân Mộ Dung Vũ sau, hắn mới biết trước đây là có chút ếch ngồi đáy giếng. Theo hắn biết, Triệu Quốc biên giới có tứ đại Thất Tinh thế lực, có ba Đại Tông Phái thế lực, Dược Tiên Tông cùng Thái Thượng Tông hắn cũng đã từng gặp qua, còn có một cái tông phái thế lực chính là Huyết Hà Tông, này tông môn chính là Triệu Quốc biên giới một cái hơi thần bí tông phái.

Người cuối cùng Thất Tinh thế lực chính là Triệu Quốc hoàng tộc, kỳ thế lực chủ yếu tập trung ở thành Yến kinh bên trong, tin đồn thành Yến kinh bên trong tàng long ngọa hổ, thiên tài bối xuất, là Triệu Quốc biên giới phồn hoa nhất Đô Thành.

Diệp Hạo trong lòng có một cổ cấp bách cảm giác, là tới từ người trong cùng thế hệ áp lực. Hắn đem con tim tâm tình đè xuống, đi tới trước Hô Duyên Hà đem Sơn Thạch đánh thủng địa phương.

Hắn muốn nhìn một chút phía sau vách đá này rốt cuộc ẩn núp cái gì, Diệp Hạo đề quyền vận khí, đấm ra một quyền, nhất thời khí huyết nổ ầm, ba đạo khí huyết lực lượng đánh vào trong vách đá.

Ùng ùng!

Sơn Thạch ầm ầm nứt ra, một đạo khí tức âm lãnh do bên trong thấm ra, để cho người sinh ra hàn ý trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 32: Linh Tuyền

Chương 32: Linh Tuyền

Diệp Hạo định thần nhìn lại, đây là một nơi hơi không gian thu hẹp, cũng không có bên ngoài sơn động như vậy rộng lớn, ở nơi này nơi không gian đích chính trung ương, có một cái nho nhỏ Thủy Đàm.

Kỳ quái là, trong đầm nước chỉ có một giọt nước, nước kia phơi bày màu đen, một cổ khí tức lạnh như băng từ giọt kia trong nước tản mát ra.

Rất khó tưởng tượng, một giọt nước ở đặt ở trong đầm nước lại không có khô héo xuống, cái này thì lộ ra có chút khó tin, trừ phi nước này chính là nào đó hơi kỳ dị nước.

"Nhất Nguyên Trọng Thủy." Diệp Hạo ánh mắt lóe lên, hắn thông qua Vạn Tượng Tìm Tòi Khí, biết được giọt này nước lai lịch.

Không nghĩ tới trong lúc vô tình còn có thể phát hiện loại bảo vật này, trong lòng của hắn không khỏi phải cảm tạ lên Mộ Dung Vũ cùng Hô Duyên Hà hai người, nếu không phải là hai người bọn họ, hắn rất khó phát hiện sau vách đá có thế giới khác.

Từ hắn đi tới nơi này sơn động sau, vốn là hắn trong bản đồ còn tồn tại ánh sáng yếu ớt sẽ không cách nhìn, hắn còn một lần cho là bảo vật bị người khác lấy mất.

Diệp Hạo đưa tay cầm đến Nhất Nguyên Trọng Thủy, "Thật là nặng." Trong lòng của hắn đoán chừng, một giọt này nước sợ là đạt tới ngàn cân, một cổ ý lạnh đến tận xương tuỷ từ bàn tay hắn trải rộng quanh thân.

Nhất Nguyên Trọng Thủy không chỉ có sức nặng kinh người, càng là ẩn chứa lạnh lẽo thấu xương, nếu không phải hắn khí huyết hùng hậu, đổi thành người bình thường tới, chỉ sợ sẽ bị nước này ẩn chứa rùng mình đông ngất đi.

Diệp Hạo khoanh chân ngồi xuống, trên bàn tay hồng mang lặng lẽ hiện lên, hắn phải ở chỗ này đem này Nhất Nguyên Trọng Thủy luyện vào trong bàn tay. Nếu là thành công, đến lúc đó quyền lực của hắn gặp nhau lần nữa tăng lên một ngàn cân, hơn nữa, ra quyền lúc còn có thể bộc phát ra Băng Hàn ý, xuất kỳ bất ý bên dưới, có lẽ sẽ đưa đến kết quả không tưởng được.

Diệp Hạo chung quanh khí huyết bị hắn chuyên chở tới trên bàn tay, lấy khí Huyết chi lực tới trấn áp Nhất Nguyên Trọng Thủy. Chỉ thấy từng luồng khí huyết hóa thành hồng mang chui vào Nhất Nguyên Trọng Thủy, chỉ cần chờ hắn khí huyết lực đem Nhất Nguyên Trọng Thủy hoàn toàn chiếm cứ, chính là hoàn toàn luyện hóa Nhất Nguyên Trọng Thủy lúc.

Một lúc lâu sau, Diệp Hạo trong tay Nhất Nguyên Trọng Thủy hoàn toàn hóa thành hoàn toàn đỏ ngầu sắc, giống như là một giọt máu tươi đỏ thẫm. Diệp Hạo bàn tay nắm chặt, máu tươi đỏ thẫm liền dung nhập vào trong tay phải của hắn, hóa thành một phần của thân thể hắn.

Nhất Nguyên Trọng Thủy bị hắn luyện hóa sau, là hắn có thể khống chế ẩn chứa trong đó khí lạnh, khiến cho thu liễm, dưới tình huống bình thường căn bản không cảm ứng được có khí lạnh tồn tại.

"Là thời điểm trở về." Diệp Hạo nhẹ giọng nỉ non, hắn lần này ra thành thời gian muốn so với lần trước dài nhiều, cũng không biết bên trong thành có hay không phát sinh biến hóa gì.

Ra khỏi thành lúc Diệp Hạo tu vi bất quá mới vào Hậu Thiên Ngũ Trọng, mà giờ khắc này, hắn đã đến đến gần Hậu Thiên Lục Trọng mức độ.

Trong thời gian ngắn ngủi như thế tu vi tăng lên tới mức độ này, đủ để cho người tự hào.

Nhưng là Diệp Hạo cũng không hài lòng, bởi vì hắn biết, tự thân tu vi cùng thiên tài chân chính giữa có chênh lệch cực lớn, sự chênh lệch này cũng không phải là trong thời gian ngắn là có thể rút ngắn.

Diệp Hạo một đường bay nhanh, hắn Lăng Hư Bộ trong khoảng thời gian này không ngừng vận dụng xuống đã dần dần thuần thục, thân hình nhanh như gió, ở tại trong rừng lưu lại một đạo đạo tàn ảnh.

Mặt trời chiều ngã về tây, hào quang bao trùm Lưu Vân Thành , vì đó tăng thêm mấy phần vắng lặng cảm giác. Diệp Hạo trở lại Lưu Vân Thành sau trước nhất đi Vạn Bảo Trai, hắn bây giờ cần tăng lên nội lực đan dược, Nguyên khí thạch tốc độ tu luyện đã không cách nào thỏa mãn nhu cầu của hắn.

"Diệp lão đệ, đã lâu không gặp." Đái trưởng lão cười híp mắt đánh giá Diệp Hạo, hắn phát hiện Diệp Hạo khí huyết khí lực lại có tăng lên, trong bụng không khỏi đối với Diệp Hạo đánh giá đề cao mấy phần.

"Các ngươi nơi này có thể có tăng lên nội lực đan dược bán ra?" Diệp Hạo nói rõ ý đồ.

"Tăng lên nội lực?" Đái trưởng lão híp mắt, ngược lại đạo: "Loại đan dược này ta Vạn Bảo Trai ngược lại có một ít, bất quá chỉ là giá cả hơi có chút đắt, Diệp lão đệ nếu là có hứng thú ta có thể dẫn ngươi đi nhìn một chút."

"Trước dẫn ta đi xem một chút đi." Diệp Hạo đối với loại đan dược này nhất định phải được, về phần giá cả có chút đắt cũng bình thường.

Đái trưởng lão mang theo Diệp Hạo đi tới hắn tới qua một lần Bách Thảo phòng, hắn từ trong ngăn kéo lấy ra một chai đan dược, giới thiệu: "Đây là Nạp Nguyên Đan, một trăm Nguyên khí thạch một viên, chính là thượng đẳng linh đan."

"Một trăm Nguyên khí thạch một viên?" Diệp Hạo trong lòng minh bạch Đái trưởng lão trong miệng hơi có chút đắt tiền hàm nghĩa. Nếu như hắn muốn mua một chai Nạp Nguyên Đan, dù là bên trong chỉ có mười hạt, đều phải tốn phí một nghìn Nguyên khí thạch, chi đã không phải là có chút đắt, mà là tương đối đắt.

Đái trưởng lão nhìn mặt mà nói chuyện bản lĩnh còn chưa nhỏ, hắn thấy Diệp Hạo biểu tình cũng biết hắn đối với cái giá tiền này có chút không vừa ý, vì vậy nói: "Này Nạp Nguyên Đan giá cả quả thật tương đối đắt, nếu như Diệp lão đệ muốn trong vòng thời gian ngắn tăng lên nội lực tu vi lời nói, ta ngược lại thật ra có một cái diệu kế."

"Cái gì diệu kế, không ngại nói nghe một chút." Diệp Hạo nhất thời hứng thú.

"Vạn Bảo Trai có một cái Linh Tuyền, nếu là ngươi có thể ở bên trong tu luyện cả ngày, công hiệu quả tuyệt đối muốn không thể thắng được dùng Nạp Nguyên Đan, bất quá chứ sao..." Đái trưởng lão một bộ cười gian bộ dạng, Diệp Hạo nhất thời liền biết, ở Linh Tuyền trong tu luyện tất nhiên không phải là một số lượng nhỏ.

"Bao nhiêu Nguyên khí thạch?" Diệp Hạo hơi hơi nhíu mày hỏi.

"Không nhiều không nhiều, chỉ cần 3000 Nguyên khí thạch." Đái trưởng lão cười híp mắt nói.

Diệp Hạo thật muốn trở về hắn một câu, ngươi tại sao không đi cướp, bất quá đối với Linh Tuyền diệu dụng hắn đã từng nghe nói qua. Nghe nói Linh Tuyền chính là thiên địa nguyên khí dịch hóa tạo thành, nếu như có cơ hội ở trong linh tuyền tu luyện cả ngày, hiệu quả kia tuyệt đối nếu so với hắn dùng Nguyên khí thạch tu luyện mấy tháng hiệu quả mạnh hơn.

Như thế tính ra, hắn cũng không có thua thiệt, hơn nữa còn có thể trong vòng thời gian ngắn đem nội lực tu vi tăng lên, nói không chừng có thể nhờ vào đó chạm tới Hậu Thiên Lục Trọng ngưỡng cửa.

3000 Nguyên khí thạch đúng là một khoản khá lớn số lượng, Diệp Hạo lớn nhất tài sản nguồn hay lại là lần trước từ Triệu Nguyên nơi đó thắng được 3000 Nguyên khí thạch. Nếu là đem tiêu phí sau, hắn cầm Nguyên khí thạch liền còn dư lại không có mấy.

Diệp Hạo trong đầu sinh ra một cái ý niệm, hắn quyết định ở trong linh tuyền tu luyện sau khi liền biến thành hành động. Tu luyện Võ Đạo, thiếu nhất chính là tài nguyên, nếu như có thật nhiều tài nguyên ở, coi như là một con heo, đều có thể tu luyện thành yêu, thậm chí hoá thành hình người.

Đương nhiên, loại chuyện này là ngàn năm khó gặp một lần, cũng từ mặt bên chứng minh tài nguyên tu luyện tầm quan trọng, Diệp Hạo nếu muốn muốn trong vòng thời gian ngắn tăng cao tu vi, thì nhất định phải lấy được thật nhiều tài nguyên.

"Không biết Linh Tuyền khi nào có thể dùng?" Diệp Hạo hỏi.

"Nếu là Diệp lão đệ quyết định được, vậy thì ba ngày sau đi tới Vạn Bảo Trai, tin tưởng đến lúc đó nhất định sẽ làm cho ngươi hài lòng." Đái trưởng lão lòng tin tràn đầy nói.

"Được." Diệp Hạo đáp ứng, ba ngày hắn vẫn chờ nổi.

Diệp Hạo rời đi Vạn Bảo Trai, trên đường trở về, qua lò rèn, vốn là chuẩn bị nhìn một chút Tiền lão. Nhưng là hắn sau khi đi tới nơi này mới phát hiện, trong lò rèn trống rỗng, mạng nhện dày đặc, không nghĩ tới hắn mới rời khỏi ngắn ngủi mấy ngày, Tiền lão liền đã không ở nơi này.

Diệp Hạo khẽ thở dài một cái, trở lại Vạn Tượng Các, Cảnh Đông thấy thiếu gia nhà mình trở về đến tự nhiên là hưng phấn vạn phần.

"Hậu Thiên Nhị Trọng, xem ra ngươi khoảng thời gian này tu luyện tương đối khắc khổ." Diệp Hạo liếc mắt một liền thấy xuyên Cảnh Đông tu vi, hắn nguyên bổn chính là Hậu Thiên Nhất Trọng đỉnh phong, trải qua như vậy một đoạn thời gian tu luyện, rốt cuộc vượt qua ngưỡng cửa kia, đến Hậu Thiên Nhị Trọng cảnh giới.

Cảnh Đông có chút ngượng ngùng sờ một cái sau ót, không biết nói nên nói cái gì, hắn chỉ biết là chỉ có khắc khổ tu luyện, mới có thể giúp đến thiếu gia nhà mình, đây cũng là hắn cho tới nay tu luyện mục đích.

Diệp Hạo trở lại Lưu Vân Thành, nhất định sẽ đưa tới một ít người chú ý của. Triệu gia phủ đệ, đèn đuốc sáng choang, cách mỗi thập bộ đều có võ giả nắm tay, lính gác cực kỳ sâm nghiêm, dưới tình huống bình thường mà nói, một con ruồi đều không cách nào bay vào.

"Không phải nói Diệp Hạo đã chết ấy ư, hắn tại sao lại sống lại." Trang sức căn phòng hoa lệ bên trong, một vị thiếu phụ phủ đầy mà hỏi.

"Không nghĩ tới tánh mạng của hắn ngoan cường như vậy, trúng Dương nhi Thuần Dương Chỉ còn có thể sống sót, người này tuyệt không có thể lưu." Triệu Thiếu Dương trong mắt sát ý hiện lên, hắn rốt cuộc quyết định đối với Diệp Hạo động thủ.

Diệp Hạo ngồi ở hậu viện nhà mình trên băng đá, hắn suy nghĩ như thế nào khô mộc phùng xuân, muốn hồi lâu, cũng không có đầu mối. Khô Diệp Chưởng tuy nói là Địa cấp hạ đẳng võ học, nhưng là phải muốn nhập môn, thì nhất định phải phải hiểu khô mộc phùng xuân ảo diệu, nếu không thì không cách nào nhập môn.

"Rốt cuộc không nhịn được muốn động thủ..." Diệp Hạo ngẩng đầu hướng nóc nhà nhìn lại, bên ngoài trăng sáng sao thưa, điểm một cái ánh trăng rơi trong sân, là bóng tối sân tăng thêm một tia màu sắc. Diệp Hạo thần sắc ung dung, như cũ ngồi ngay ngắn ở trên băng đá, chờ đợi người kia đến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: 1 vật hàng 1 vật

Chương 33: 1 vật hàng 1 vật

Người tới là một vị Hắc bào nhân, mặt mũi của hắn bị nón lá rộng vành che kín, không thấy rõ tướng mạo, đối với Diệp Hạo mà nói, chỉ cần biết đối phương là người Triệu gia liền đủ, về phần tướng mạo là không thuộc về hắn quan tâm phạm vi.

Hắc bào nhân tới chỗ này, không nói hai lời, liền chạy thẳng tới Diệp Hạo tới, hắn hiển nhiên không phải là một cái người nói nhiều. Mà Triệu Thiếu Dương cho nhiệm vụ của hắn chính là chém chết trước mắt vị thiếu niên này.

Hắn cho là đây là một việc rất thoải mái chuyện, trên thực tế, lấy hắn Hậu Thiên Lục Trọng đỉnh phong tu vi đi đối phó Diệp Hạo đều có chút dùng không đúng chỗ. Đây là Triệu Thiếu Dương từ cẩn thận, mới phái hắn đi đối phó Diệp Hạo.

Hậu Thiên Lục Trọng đỉnh phong võ giả, thuần túy khí huyết lực lượng đã đạt tới sáu ngàn cân, bực này lực lượng, đã vượt qua Diệp Hạo hai ngàn cân có thừa, dưới tình huống bình thường mà nói, đối phương là có thể hoàn toàn nghiền ép hắn.

Hắc bào nhân khí huyết như lang yên cuồn cuộn, hắn phải lấy thanh thế chấn nhiếp Diệp Hạo, sau đó lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai đem nghiền giết. Hắn chỉ một cái hướng Diệp Hạo đâm đến, này chỉ một cái chính là Diệp Hạo vô cùng quen thuộc Thuần Dương Chỉ, do Hậu Thiên Lục Trọng đỉnh phong nhân vật thi triển ra cửa này Địa cấp võ học, uy lực còn phải thắng được Triệu Nhật Dương xuất thủ.

Trong hư không một đạo nóng bỏng đợt sóng cuốn tới, đối phương mái chèo hạo tinh khí thần phong tỏa, hắn muốn chỉ một cái bên dưới hái lá hạo tánh mạng.

Mặc dù đối phương đạo này chỉ lực rất là không tầm thường, nhưng là Diệp Hạo có thể phát giác đối phương Thuần Dương Chỉ cũng không có tu luyện tới cảnh giới tiểu thành, nói cách khác, đối phương Thuần Dương Chỉ cùng bản thân hắn như thế, tất cả là ở vào nhập môn cảnh giới.

Diệp Hạo giống như là hóa thành hồng nhạn, hướng về sau thối lui, hắn hướng về sau lui, đối phương chính là từng bước ép sát, Thuần Dương Chỉ xuyên qua hư không, ở trong không khí trệ lưu lại một đạo đạo hơi nóng.

Đến cuối cùng, Diệp Hạo mũi chân nhẹ nhàng gõ đất, thân thể bay xuống ở trên nóc nhà, đối phương giống vậy theo sát tới, phảng phất này chỉ một cái

không lấy đi Diệp Hạo tánh mạng, hắn liền sẽ không nghỉ.

Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi lóe lên, hắn nâng tay phải lên, trong lòng bàn tay hồng mang vờn quanh, hắn một quyền đấm ra, nhất thời phong thanh vù vù vang dội, một quyền này đánh ra âm bạo, khí lưu loạn tuôn.

Ầm!

Thân thể hai người rối rít hướng về sau thối lui, Diệp Hạo lùi một bước, mà hắc bào nhân kia chính là lui nửa bước.

Hắc bào nhân sắc mặt kinh dị, hắn quả thực không nghĩ tới, này Diệp Hạo thực lực lại có thể làm được đưa hắn bức lui mức độ. Mặc dù hắn chẳng qua là thối lui ra nửa bước, nhưng cũng nói Diệp Hạo thực lực không giống vật thường.

Bất quá hắn nghĩ lại, đối phương trúng hắn Thuần Dương Chỉ , giờ phút này nhất định không dễ chịu, hắn lạnh rên một tiếng, "Tiểu bối nhận lấy cái chết!" Thân thể của hắn hóa thành một vệt bóng đen,

Lại vừa là một đạo Thuần Dương Chỉ hướng Diệp Hạo đâm tới.

Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết vận chuyển, đem đạo kia tiến vào trong cơ thể hắn Thuần Dương Chỉ na di đến trong đan điền, Thuần Dương Hỏa Chủng nhất thời đem Thuần Dương Chỉ bao phủ lại, đem chậm rãi luyện hóa.

Thuần Dương Chỉ môn võ học này thật ra thì có một cái tương đối lớn tệ đoan, nếu như hai cái giống vậy tu luyện Thuần Dương Chỉ người tiến hành luận bàn, như vậy Thuần Dương Chỉ đối với trong hai người tùy ý một người cũng sẽ không có hiệu quả bao lớn.

Bởi vì trong cơ thể Thuần Dương Hỏa Chủng có thể luyện hóa Thuần Dương Chỉ , trừ phi một người đem Thuần Dương Chỉ tu luyện tới đại thành, một cái chính là nhập môn, dưới tình huống này sẽ phơi bày nghiền ép khuynh hướng, không cách nào luyện hóa.

Cho nên, hắc bào nhân Thuần Dương Chỉ đối với Diệp Hạo uy hiếp cũng không tính đại, mà đối phương hiển nhiên không biết một điểm này. Thật ra thì coi như hắn biết cũng không làm nên chuyện gì, Hắc bào nhân từng đạo Thuần Dương Chỉ hướng Diệp Hạo đánh tới.

Mặc dù Thuần Dương Chỉ tối đại uy hiếp có thể bỏ qua không tính, nhưng nếu là để cho đối phương chỉ một cái đâm vào chỗ yếu hại của hắn nơi, vẫn là có thể lấy đi tánh mạng của hắn. Diệp Hạo ứng đối hay lại là hơi cẩn thận, cũng không có khinh thường.

Diệp Hạo Băng Sơn Quyền ở Nhất Nguyên Trọng Thủy gia trì hạ đủ chân tăng lên một ngàn cân lực lượng, khiến cho hắn cùng với Hắc bào nhân giữa chênh lệch bị kéo tiểu không ít. Trong nháy mắt, hai người liền giao thủ mấy chiêu, Diệp Hạo chiếm thân pháp cao minh, không ngừng tránh né đối phương Thuần Dương Chỉ.

Xem xét lại Hắc bào nhân, hắn Thuần Dương Chỉ không ngừng bùng nổ xuống, hắn khí lực lực lượng rõ ràng hạ xuống. Dù sao môn võ học này là lấy thiêu đốt khí huyết tới lực bộc phát đo, hắn thời gian dài vận dụng Thuần Dương Chỉ, thể lực rõ ràng chống đỡ hết nổi.

"Thuần Dương Chỉ vì sao không có ở trong cơ thể hắn bùng nổ?" Hắc bào nhân nghi ngờ trong lòng không hiểu.

"Nếu Thuần Dương Chỉ đối với ngươi vô dụng, ta liền tự đi đoạt tính mạng ngươi." Hắc bào nhân lần này không có lại sử dụng Thuần Dương Chỉ, hắn đổi dùng chưởng pháp, hướng Diệp Hạo một chưởng đánh tới.

Một chưởng vỗ ra, khí thế cuồn cuộn, phong thanh vù vù, chưởng phong thổi tới Diệp Hạo trên mặt để cho hắn sinh ra đâm đau cảm giác.

Hắc bào nhân khí huyết toàn lực bùng nổ xuống, một chưởng này uy lực không thể khinh thường, Diệp Hạo đồng tử hơi hơi co rụt lại, "Tiếp ta một quyền." Đối mặt Hắc bào nhân ác liệt chưởng phong, Diệp Hạo không lùi chút nào co rút, đấm ra một quyền.

Ùng ùng!

Quyền phong tới gần, đâm nhập cốt tủy lạnh giá ý từ Diệp Hạo trong bàn tay truyền ra, Hắc bào nhân mơ hồ ý thức được có cái gì không đúng, nhưng là hắn cũng không có né tránh, Diệp Hạo chưởng pháp trước hắn gặp qua, kỳ lực đo còn phải so với hắn yếu hơn một phần, tịnh không đủ để để cho hắn lùi bước.

Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tục ba tiếng nổ vang ở Hắc bào nhân trong cơ thể vang lên, từ giao thủ tới nay, Diệp Hạo đều là chỉ dựa vào khí huyết lực lượng ở chỗ đối phương vật lộn.

Mà giờ khắc này, hắn nắm lấy cơ hội, thừa dịp đối phương khí huyết yếu kém lúc, nhất cử đánh ra ba đạo khí huyết lực lượng, ba đạo khí huyết lực lượng kèm theo Nhất Nguyên Trọng Thủy trúng khí tức băng hàn tiến vào Hắc bào nhân trong cơ thể.

Băng hàn ý cơ hồ phải đem trong cơ thể hắn khí huyết đông lại, khiến cho trong cơ thể hắn khí huyết ngưng trệ chốc lát, đang lúc này, ba đạo khí huyết lực một đạo tiếp tục một đạo ở trong cơ thể hắn nổ ầm vang dội.

Ba đạo khí huyết uyển như sóng triều một dạng từng đợt tiếp theo từng đợt, một sóng nhanh hơn một sóng cao, trong khoảnh khắc liền đem Hắc bào nhân đả thương. Ngũ tạng lục phủ của hắn cũng được tới trình độ nhất định tổn thương, nếu để cho hắn thời gian nhất định trở về nghỉ ngơi cho khỏe, lấy

Hậu Thiên Lục Trọng thể chất, chỉ cần cân nhắc ngày liền có thể khôi phục lại.

Nhưng là Diệp Hạo há lại sẽ cho hắn cơ hội này, hắn vừa sải bước ra, giống như là hóa thành một đạo khói xanh, đi tới Hắc bào nhân trước người, hắn giơ ngón tay lên, một đạo Thuần Dương Chỉ hướng tim đối phương vị trí xuyên qua đi.

Chỉ lực chưa tới, liền vén lên một cổ hơi nóng cuồn cuộn, nóng bỏng khí tức cơ hồ phải đem hắc bào nhân quần áo bốc cháy.

Hắc bào nhân nhìn thấy một màn này, giống như gặp quỷ như thế, "Ngươi sao lại thế..." Tiếng nói của hắn còn chưa nói xong, Diệp Hạo Thuần Dương Chỉ liền điểm ở tim của đối phương, chỉ một cái bên dưới, đối phương sinh cơ hoàn toàn diệt tuyệt.

Hắc bào nhân con mắt trợn tròn, chết không nhắm mắt, hắn đến chết cũng không nghĩ thông, Diệp Hạo làm sao biết Triệu gia Thuần Dương Chỉ. Nếu là hắn sớm biết hết thảy các thứ này, hắn từ vừa mới bắt đầu liền sẽ cải biến sách lược, lấy thủ đoạn khác đi đối phó Diệp Hạo, đáng tiếc trên đời không có nếu như.

Hậu Thiên Lục Trọng võ giả, khí huyết lực lượng bắt nguồn ở tim, hết thảy lực lượng nguồn suối cũng là tim, một khi vị trí này gặp phải trí mạng phá hư, như vậy thì coi là có nhiều đi nữa lực lượng cũng không cách nào phát huy được.

"Thiếu gia, ngươi không sao chớ?" Cảnh Đông vội vã chạy tới, hai người tạo thành động tĩnh quá lớn, chờ hắn đuổi lúc tới, giữa hai người giao thủ đã kết thúc.

"Không việc gì, ngươi đem thi thể này xử lý một chút." Diệp Hạo đem hủy thi diệt tích nhiệm vụ giao cho Cảnh Đông, hắn chính là xoay người đi mật thất.

Chém chết Triệu gia người vừa tới, Diệp Hạo trong lòng không hề bận tâm, không nổi lên được một tia gợn sóng, người Triệu gia nếu muốn giết hắn, liền phải làm cho tốt bị hắn chém giết chuẩn bị.

Triệu Thiếu Dương đã tận lực đánh giá cao Diệp Hạo thực lực, phái ra Hậu Thiên Lục Trọng đỉnh phong cao thủ đi đối phó hắn, nhưng là hắn vẫn thất sách, hắn vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới Diệp Hạo lại tu luyện Triệu gia Thuần Dương Chỉ, hơn nữa trong thời gian thật ngắn đem môn võ học này tu luyện tới nhập môn cảnh giới.

Hai ngày sau, Diệp Hạo đều tại trong mật thất bế quan không ra, định tìm hiểu khô mộc phùng xuân ảo diệu, nhưng mà, không có cơ hội lời nói trong thời gian ngắn hiển nhiên là không cách nào lĩnh ngộ được.

Về phần Triệu gia chính là không có tiếp tục phái ra người đi đối phó hắn, Triệu gia trong phủ, Triệu Thiếu Dương mặt âm trầm, nếu không phải phòng chừng Thành Chủ, hắn đều muốn không nhịn được tự mình xuất thủ đối phó Diệp Hạo.

Hắn không nghĩ tới, phái ra một vị Hậu Thiên Lục Trọng đỉnh phong võ giả cũng không có cách nào đối phó Diệp Hạo, hơn nữa còn chết ở nơi nào, đây là hắn trước đó tuyệt đối không ngờ tới.

"Diệp Hạo, cái mạng nhỏ của ngươi trước giữ lại, qua một thời gian ngắn ta sẽ đích thân lấy mạng của ngươi." Triệu Thiếu Dương trong mắt hàn mang xẹt qua, hắn đã quyết định muốn đích thân xuất thủ đối phó Diệp Hạo, bất quá này còn cần một cái cơ hội thích hợp.

Sáng sớm hôm đó, tà huy rơi vào Vạn Tượng Các trong sân, có côn trùng kêu vang chim hót vang lên. Diệp Hạo ngồi ở trên băng đá, lẳng lặng cảm ngộ, đột nhiên, hắn đứng dậy mà đứng, "Là thời điểm đi Vạn Bảo Trai, không biết Linh Tuyền là có hay không có thể để cho ta tu vi tiến hơn một bước." Diệp Hạo trong lòng mong đợi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 34: Cản đường

Chương 34: Cản đường

Diệp Hạo lần nữa đi tới Vạn Bảo Trai, hắn đi theo Đái trưởng lão đi tới Vạn Bảo Trai hậu viện, trong sân có một cái giếng khô, chung quanh cỏ dại rậm rạp.

"Ngươi có phải hay không cho là đây là một khẩu giếng khô?" Đái trưởng lão mái chèo hạo mang tới giếng khô cạnh, cười hỏi.

"Quả thật." Diệp Hạo gật đầu, cái giếng này bất luận nhìn thế nào đều là hoang phế thật lâu giếng khô, hắn không hiểu Đái trưởng lão dẫn hắn tới nơi này

làm gì, hắn không nhịn được nghĩ muốn hỏi một câu, nói xong Linh Tuyền đây.

"Thật ra thì Linh Tuyền ở nơi này miệng trong giếng cạn." Đái trưởng lão cười thần bí nói.

"Ồ?" Diệp Hạo ánh mắt rơi vào trong giếng cạn, cũng không có nhìn ra cái này giếng khô có chỗ nào đặc biệt, cái này làm cho hắn không nhịn được liên tục thán phục.

"Cái này giếng khô chỉ có năm trượng thâm, nghĩ đến lấy thân pháp của ngươi, là có thể tùy tiện ra vào." Đái trưởng lão mắt nhìn Diệp Hạo, tỏ ý hắn đi xuống xem một chút cũng biết.

"Được." Diệp Hạo đi tới giếng khô một bên, hắn nhận ra được giếng khô độ sâu quả thật như Đái trưởng lão nói, cũng không phải là đặc biệt thâm, hắn cũng cũng không do dự nữa, một bước huyền không, nhảy vào trong giếng cạn.

Giếng khô cùng hắn tưởng tượng cũng không giống nhau, sau khi xuống tới còn có một cái u ám lối đi, giếng khô phần đáy quả thật không có nước, khô héo hồi lâu, cỏ dại rậm rạp.

Diệp Hạo dọc theo lối đi đi về phía trước đi, mặc dù nhưng cái lối đi này là bóng tối, nhưng là tầm mắt của hắn cũng sẽ không bị nghẹt.

"Đây chính là Linh Tuyền." Diệp Hạo nhìn chằm chằm trước người cách đó không xa một chỗ nước suối, trong suốt trong suốt, có Linh Thảo làm bạn, trong suối nước nguyên khí thấm ra, làm cho tâm thần người sảng khoái.

Hiển nhiên đây chính là một chỗ Linh Tuyền, hơn nữa Diệp Hạo từ trong linh tuyền tản ra nguyên khí đến xem, này Linh Tuyền phẩm chất hẳn không thấp.

"Chính là không biết hiệu quả như thế nào?" Diệp Hạo bước vào Linh Tuyền bên trong, chỉ một thoáng từng đạo tinh thuần nguyên khí từ lông của hắn lỗ bên trong thấm vào đến trong cơ thể hắn.

Hậu Thiên Vũ Giả bình thường cũng là thông qua Nguyên khí thạch tới hấp thu nguyên khí tu luyện, đó là bởi vì Hậu Thiên Vũ Giả thể chất cùng thiên địa không đủ phù hợp, nếu là chỉ một từ thiên địa hấp thu nguyên khí, vậy cho dù tu luyện mười năm, cung không thể có thể có sở thành hiệu.

Mà Tiên Thiên Vũ Giả là không giống nhau lắm, bước vào Tiên Thiên Cảnh Giới lúc nhục thân sẽ lột xác, phát sinh biến hóa long trời lỡ đất. Mà một người trong đó biến hóa là là có thể câu thông thiên địa nguyên khí, có thể tùy tiện từ thiên địa chộp lấy nguyên khí, đơn từ một điểm này mà nói, Hậu Thiên Vũ Giả liền hoàn toàn không có thể so sánh với.

Trong linh tuyền nguyên khí tiến vào trong cơ thể hắn sau tùy tiện liền bị luyện hóa, nếu so với từ Nguyên khí thạch luyện hóa nhanh không chỉ gấp mấy lần. Diệp Hạo Tĩnh Tâm luyện hóa trong linh tuyền nguyên khí,

Không ngừng tăng lên nội lực.

Trong linh tuyền nước suối dần dần khô khốc đứng lên, sau một ngày, nước suối hoàn toàn khô héo, không dư thừa một giọt, trong linh tuyền nước suối vừa vặn đủ Diệp Hạo tu luyện cả ngày.

Diệp Hạo đối với Linh Tuyền hiệu quả hơi hài lòng, tại hắn dự đoán, đem trong linh tuyền nguyên khí luyện hóa sau nội lực của hắn tu vi phải làm có thể tăng lên tới đỉnh phong, nhưng trên thực tế cũng không phải là như thế.

Hắn tu luyện Tử Linh trải qua sau, hắn lên cấp cần nội lực liền muốn vượt qua bình thường võ giả gấp đôi, điều này sẽ đưa đến nội lực của hắn tăng lên chậm chạp. Có được tất có mất, nội lực của hắn tăng lên mặc dù hơi chậm, nhưng là nội lực nhưng phải thắng được đồng giai người trong.

Lúc này nội lực của hắn tu vi đã đến gần Hậu Thiên Ngũ Trọng đỉnh phong, khí huyết lực giống vậy đến gần bốn ngàn cân, khoảng cách Hậu Thiên Lục Trọng đã không xa.

Diệp Hạo đứng dậy, khí huyết lực vận chuyển quanh thân, cân nhắc cái hô hấp sau, cái kia ướt đẫm quần áo thì trở nên khô ráo. Đây cũng là khí huyết một loại vận dụng khiếu môn, mặc dù không có bao nhiêu chỗ dùng, nhưng dùng ở loại địa phương này ngược lại bất quá thích hợp nhất.

Diệp Hạo dọc theo đường cũ trở về, đến giếng khô nơi đó lúc bước chân hắn gật liên tục hư không, trên không trung mượn lực ba lần, từ trong giếng cạn đi ra.

Lúc này chính là sáng sớm, hắn tu luyện cả ngày một đêm, trong sân đóa hoa nụ hoa chớm nở, chim hót hoa nở, để cho người tâm thần sảng khoái.

Trước đó, Diệp Hạo cũng đã đem 3000 Nguyên khí thạch giao cho Đái trưởng lão, hắn lúc này tích góp cơ hồ tiêu hao sạch sẽ. Mấy ngày trước đây Triệu gia vị kia tới ám sát hắn cái vị kia Hắc Bào nam tử trên người cũng không có nhẫn trữ vật, nghĩ đến người này tính cách cẩn thận, vật quý trọng cũng không để tại trên người.

"Chỉ có thể như thế." Diệp Hạo vẻ mặt quả quyết, trong lòng của hắn làm một cái quyết định, về phần có thể hay không kiếm lấy đến đầy đủ Nguyên khí thạch, hắn cũng chưa có niềm tin quá lớn.

Diệp Hạo rời đi Vạn Bảo Trai, đi ở trên đường phố, khoảng thời gian này trên đường phố dòng người khá nhiều, hai bên đường phố có không ít sạp nhỏ, có đang bán bánh bao, có thì còn lại là mở quán mì, mùi thơm mê người truyền tới, để cho người thèm ăn tăng nhiều.

"Vị công tử này, xin thương xót, đáng thương đáng thương ta đi, nhà ta trên có lão, dưới có tiểu, đã có chừng mấy ngày chưa ăn cơm." Đột nhiên, một người mặc ăn mày bộ dáng chàng thanh niên bắt Diệp Hạo quần áo, một bộ làm bộ đáng thương nhìn Diệp Hạo.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào này ăn mày bên trên, hắn liếc mắt liền nhìn ra, này ăn mày khí huyết thịnh vượng, nơi nào giống như là mấy ngày chưa ăn cơm bộ dạng. Thậm chí này ăn mày thể chất đều phải so với người thường hơi chút mạnh hơn một phần, trong lòng của hắn kinh ngạc, đầu năm nay ăn mày cũng có thể lẫn vào tốt như vậy?

"Công tử, xin thương xót đi..." Ăn mày thấy Diệp Hạo không có cần bố thí dự định, liền dây dưa, kéo Diệp Hạo quần áo, không để cho hắn đi.

Diệp Hạo hơi hơi cau mày, hắn bước ra một bước, thân hình đã tại mấy bước bên ngoài, đem ăn mày bỏ lại đằng sau. Ai có thể đoán, hắn bên người lại ra tới một ăn mày, bắt hắn lại quần áo đòi muốn đứng lên.

Diệp Hạo khí huyết lực bùng nổ, tên khất cái kia nhất thời bay rớt ra ngoài, rơi xuống đất. Mới bắt đầu tên kia ăn mày liền tranh thủ rớt xuống đất ăn mày đỡ dậy, hai gã ăn mày trong mắt mang theo hận ý rời đi.

"Công tử, ngươi có thể không nên coi thường tên khất cái kia, gần đây trong thành quật khởi một cái bang phái, trong bang phái già trẻ lớn bé, tất cả đều là ăn mày, nghe nói bang chủ của bọn hắn là là một gã thực lực mạnh mẽ võ giả, trong thành ăn mày cũng vì vậy trở nên lớn lối." Đường phố một bên bán bánh bao hồ tra nam tử thở dài cùng Diệp Hạo nói.

"Lại có chuyện này?" Diệp Hạo đi tới cửa hàng bánh bao, nơi này có không ít không bàn ghế, Diệp Hạo tìm tới một chỗ địa phương không người ngồi xuống, hắn muốn một chén cháo cùng mấy cái bánh bao.

"Cũng không phải sao, gần đây này ăn mày đến chỗ của ta ăn xin, nếu là ta không cho, bọn họ liền mang theo một đống lớn ăn mày tới gây chuyện, để cho ta không làm được làm ăn, công tử ăn xong hay là mau rời đi, nói không chừng hai tên ăn mày chờ một hồi trở về mang người tới tìm ngươi phiền toái." Bán bánh bao hồ tra nam tử hảo ý nhắc nhở Diệp Hạo.

Diệp Hạo ăn bánh bao, uống cháo, ở nơi này mặt trời chói chan mới lên sáng sớm, ăn như vậy một bữa sáng, để cho người cảm thấy thích ý.

"Hỏng bét, công tử, không được, đám kia ăn mày đến, ngươi chính là trước tiên tìm một nơi trốn đi." Bán bánh bao hồ tra nam tử lo lắng nhắc nhở Diệp Hạo.

Diệp Hạo không hề bị lay động, lẳng lặng ăn bánh bao, bưng lên chén, uống một hớp cháo, "Mùi vị rất tốt, có cơ hội ta còn sẽ trở lại." Diệp Hạo tán dương.

"Đại ca, chính là hắn cướp hai huynh đệ chúng ta tân tân khổ khổ lấy được tiền." Một tên ăn mày chỉ Diệp Hạo, phẫn hận nói.

Đúng như dự đoán, cửa hàng bánh bao ông chủ đoán đúng, thời gian một bữa cơm, tên khất cái kia liền dẫn một đám người mà tính sổ sách.

Diệp Hạo ngẩng đầu, liếc mắt quét tới, có chừng mười mấy ăn mày, bọn họ mặc dù mỗi một người đều là ăn mày, nhưng là cũng không phải là giống như bình thường ăn mày như vậy suy nhược, ngược lại từng cái thân thể cường tráng.

Một điểm này tựu khiến người khó hiểu, phải biết trong thành ăn mày không phải số ít, nếu như cái tên ăn mày đều giống như bọn họ như vậy thân thể cường tráng, vậy còn. Khi đó những tên khất cái này thì không phải là ở ăn xin dọc đường, gan lớn nói không chừng liền muốn động thủ cướp đoạt.

Mười tên ăn mày một người cầm đầu là vị tóc dài nam tử, hắn mặc trường bào màu xám, trong tay cầm một cái côn gỗ, Diệp Hạo thấy như vậy một màn không khỏi nghĩ đến Đả Cẩu Bổng.

"Chính là ngươi cướp đi huynh đệ của ta tiền tài?" Cầm đầu tên kia tóc dài trong tay nam tử côn gỗ trên đất nhẹ nhàng gõ, chất vấn Diệp Hạo.

"Lúc nào ăn mày cũng lớn lối như vậy?" Diệp Hạo nhàn nhạt mở miệng hỏi.

"Đại ca, hắn rõ ràng là xem thường chúng ta, cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một chút." Trước tên kia quấn Diệp Hạo muốn ăn xin ăn mày mặt đầy vẻ ác độc, nhìn chằm chằm Diệp Hạo, hận không được mái chèo hạo đau đánh một trận.

"Không sai, hắn không chỉ có cướp đoạt tiền tài của chúng ta, trước còn nghĩ ta đả thương, chân của ta đến bây giờ cũng còn chưa xong mà, phải cho hắn biết sự lợi hại của chúng ta, nếu không lấy hậu nhân người cũng cho là chúng ta dễ khi dễ, vậy còn." Tên kia trước bị Diệp Hạo khí huyết lực chấn động ra ăn mày hận hận nhìn chằm chằm Diệp Hạo, lên tiếng muốn giáo huấn hắn.

"Ta sẽ vì các ngươi hai người giữ gìn lẽ phải." Tóc dài thanh âm nam tử nặng nề mở miệng, ngay sau đó, ánh mắt của hắn rơi vào Diệp Hạo trên người, trong tay côn gỗ nâng lên, chỉ hướng Diệp Hạo, nói: "Quỳ xuống dập đầu nhận sai, chuyện lúc trước ta liền không tính toán với ngươi."

yêu cầu tấm phiếu đề cử, ủng hộ của các ngươi, chính là ta động lực...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Cuồn cuộn sóng ngầm

Chương 35: Cuồn cuộn sóng ngầm

Tóc dài nam tử thấy Diệp Hạo lại không quỳ xuống dập đầu, không khỏi cả giận nói, "Xem ra là phải cho ngươi điểm màu sắc nhìn một chút." Trong tay hắn trường côn đột nhiên đâm ra.

Lúc này, hắn trong tay cầm phảng phất không là một cây phổ phổ thông thông côn gỗ, mà là một cây trường thương, một thức này uyển như giao long xuất hải, nếu là đổi người bình thường đối mặt một côn này, nhất định khó mà tránh thoát, nói không chừng liền muốn cởi xuống một lớp da.

Ở đó trường côn sắp bổ vào Diệp Hạo thần bên trên lúc, hắn động, Diệp Hạo giơ tay lên, nhẹ nhàng nắm chặt, liền đem côn gỗ nắm trong tay. Mặc cho Tóc dài nam tử dùng lực như thế nào, đều không cách nào đem này côn gỗ rút ra ngoài.

"Ngươi, ngươi..." Tóc dài nam tử vẻ mặt hoảng sợ, đối với hắn sức của chính mình hắn là hết sức rõ ràng, muốn vượt xa bình thường nam tử trưởng thành.

Mà trước mắt cái này nhìn như tầm thường người lại tùy tiện đang lúc liền đem công kích của hắn ngăn trở, trừ phi đối phương là thực lực cao thâm võ giả. Vừa nghĩ đến điểm này, trong lòng của hắn liền âm thầm hối hận, hắn vội vàng xin lỗi, "Vị đại hiệp này, trước là tiểu nhân có mắt như mù, chống đối ngài, xin ngài đại nhân có đại lượng, bỏ qua cho chúng ta đi."

Diệp Hạo cổ tay vừa dùng lực, nhất thời trong tay côn gỗ rời khỏi tay, Tóc dài nam tử nhất thời cảm thấy một cổ cự lực từ trong mộc côn truyền tới, một chút liền đem hắn đánh bay ra ngoài.

"Đại ca, ngươi không sao chớ." Bên cạnh ăn mày vội vàng đem Tóc dài nam tử đỡ dậy.

"Còn không mau đi." Tóc dài nam tử đem côn gỗ coi là ba tong, rất nhiều ăn mày nâng đỡ xuống rời đi.

"Tên này ăn mày..." Diệp Hạo trong mắt quang mang chớp thước, thông qua trước giao thủ, hắn đã thăm dò tên khất cái kia thực lực, ước chừng có hậu ngày Nhất Trọng võ giả một nửa thực lực, chút thực lực này hắn dĩ nhiên sẽ không coi vào đâu.

Mấu chốt ở chỗ thực lực bực này ở một cái ăn mày trên người bên trên xuất hiện, này liền có chút không hợp lý, Diệp Hạo lắc đầu một cái, liền không thèm quan tâm những thứ này. Hắn còn phải đi về là Nguyên khí thạch sự tình thật tốt mưu đồ một phen, nếu là thành công, đó đúng là một khoản tương đối tài sản lớn.

Diệp Hạo trở lại Vạn Tượng Các, hắn để cho Cảnh Đông lấy ở đâu giấy và bút mực, trên giấy viết xuống chữ viết.

"Thiếu gia, này, ngài thật muốn bán ra Nguyên khí khoáng mạch tin tức?" Cảnh Đông thấy trên giấy viết tin tức, rung động trong lòng không dứt, hắn không có hoài nghi thiếu gia có hay không có Nguyên khí khoáng mạch tin tức, đoạn thời gian gần nhất thiếu gia nhà mình triển hiện thủ đoạn đã để cho hắn đáp lời có chút sùng bái mù quáng.

" Không sai, chuyện này liền giao cho ngươi xử lý, muốn trong thời gian ngắn nhất để cho Lưu Vân Thành võ giả đều biết chuyện này." Diệp Hạo trịnh trọng dặn dò.

Chuyện này quan hệ đến đến tài nguyên tu luyện,

Diệp Hạo không được khinh thường, Cảnh Đông nghe ra thiếu gia nhà mình trong giọng nói trịnh trọng, vỗ ngực bảo đảm, "Thiếu gia yên tâm, ta nhất định đem chuyện này làm thỏa đáng."

"Vậy thì tốt." Diệp Hạo cười gật đầu, Lưu Vân Thành , chỉ cần hơi chút tiêu phí chút ngân lượng, là có thể trong vòng thời gian ngắn để cho tin tức này cả thành đều biết.

Cảnh Đông đi ra ngoài nghĩ biện pháp tuyên truyền tin tức đi, Diệp Hạo tắc lại đến trong hậu viện tu luyện, hắn nhưng là không biết, bởi vì tin tức này, vốn là bình tĩnh Lưu Vân Thành nhất thời trở nên rung chuyển.

Phong Mãn Lâu, lui tới võ giả ở chỗ này nghỉ chân, có tới nơi này là vì dừng chân, có thì còn lại là nhậu nhẹt, còn có có thể ở chỗ này thưởng thức nước trà ngồi lên một ngày.

"Các ngươi nhìn là tin tức, Vạn Tượng Các có Nguyên khí khoáng mạch đầu mối." Tiểu nhị đem một trang giấy dán ở tửu lầu hơi nổi bật vị trí. Nhất thời đã có người thấy vậy thì tin tức.

"Làm sao có thể, lại có người muốn bán ra Nguyên khí khoáng mạch tin tức, người kia điên không được." Có người không hiểu nói.

"Ta xem tám phần mười là như vậy, nếu là đổi lại là ta, đã sớm lén lén lút lút khai thác đi, nơi nào trở lại bán ra tin tức."

"Ta phải đi tìm hiểu một phen, nhìn một chút tin tức này là hay không là thật, nếu như là thật, vậy coi như phát." Có võ giả làm mộng đẹp, liền vội vàng hướng Vạn Tượng Các chạy tới, muốn có được Nguyên khí khoáng mạch tin tức.

Lưu Vân Thành không chỉ Phong Mãn Lâu này một quán rượu dán ra tin tức này, tất cả lớn nhỏ tửu lầu cùng khách sạn cơ hồ trong cùng một lúc cũng dán ra cái này để cho người rung động tin tức.

Trong lúc nhất thời, Lưu Vân Thành cuồn cuộn sóng ngầm, càng là có không ít võ giả trước tiên chạy tới Vạn Tượng Các, muốn có được Nguyên khí khoáng mạch tin tức.

Mặc dù tuyệt đại đa số người hơi lý trí, cho là Nguyên khí khoáng mạch tin tức là giả, nhưng là vẫn có một bộ phận người muốn đánh cuộc một lần.

Bọn họ đang đánh cuộc tin tức kia vạn nhất là thật, đó chính là đếm không hết tài sản.

Mà lúc này, Vạn Tượng Các, Diệp Hạo nghênh đón hắn trở về thành sau đệ nhất đơn làm ăn."Không biết này Nguyên khí khoáng mạch tin tức là thật hay không." Trong chính sảnh, một vị võ giả hơi lộ ra kích động mà hỏi.

Hắn là người thứ nhất tới chỗ này võ giả, hắn vì mình biết rõ quyết định cảm thấy vui mừng.

"Dĩ nhiên là thật, bất quá ngươi dựa dẫm vào ta lấy được tin tức phải bảo mật." Diệp Hạo nhắc nhở.

"Ta đây như thế nào bảo đảm tin tức này chân thực tính?" Tên võ giả này hiển nhiên là có chút động tâm.

"Nếu tin tức này là giả, ngươi có thể tới tìm ta, Vạn Tượng Các gia nghiệp Lưu Vân Thành , chẳng lẽ còn có thể chạy hay sao?" Diệp Hạo cười nói.

"Nói cũng đúng, tin tức này muốn bao nhiêu Nguyên khí thạch?" Người tới rốt cuộc hỏi vấn đề mấu chốt nhất bên trên.

"Ba trăm." Diệp Hạo thản nhiên nói.

"Được." Người tới khác thường không có trả giá, nói lên cái giá tiền này bất công đạo, đây cũng là để cho Diệp Hạo không khỏi nhìn nhiều người này.

Cuộc làm ăn đầu tiên cứ như vậy đạt thành, hai người ký một bản hiệp nghị, nội dung là Diệp Hạo phải bảo đảm tin tức chân thực tính, mà đối phương là phải bảo đảm sẽ không đem tin tức này truyền đi.

Một tin tức bán được ba trăm Nguyên khí thạch, toàn bộ Lưu Vân Thành sợ là duy nhất cái này một nhà. Trên thực tế, Nguyên khí khoáng mạch tin tức giá trị là muốn vượt qua xa ba trăm Nguyên khí thạch, nhưng là Diệp Hạo cân nhắc đến Lưu Vân Thành đông đảo võ giả tài sản cùng có thể tiếp nhận phạm vi, hắn mới quyết định ba trăm.

Hơn nữa, tin tức này có thể nhiều lần lợi dụng, tối thiểu trong thời gian ngắn, có thể bán cho nhiều hơn võ giả. Chờ đến Lưu Vân Thành trong võ giả đều biết Nguyên khí khoáng mạch sở tại địa thời điểm, tin tức này đổi lấy sẽ là một khoản tài sản kết sù.

Một ngày ngắn ngủi, Vạn Tượng Các ngưỡng cửa cũng sắp phải bị đạp phá, ngày thứ nhất thì có 20 tên gọi võ giả tới mua Nguyên khí khoáng mạch tin tức. Trước hắn mượn dùng Vạn Bảo Trai Linh Tuyền tiêu hao tài sản ở trong vòng một ngày liền kiếm về.

Mà những thứ kia nhận được tin người dĩ nhiên cũng sẽ không đem tin tức chia sẻ đi ra ngoài, chuyện tốt bực này, bọn họ hận không được khắp thiên hạ chỉ có bản thân một người biết.

Ngày thứ hai, liền có thật nhiều võ giả ra khỏi thành, đi Thương Mãng Sơn Mạch, đi tìm cái gọi là Nguyên khí khoáng mạch.

Cùng lúc đó, càng nhiều hơn võ giả đi tới Vạn Tượng Các, cầu mua Nguyên khí khoáng mạch tin tức, này một tin tức, sẽ để cho Diệp Hạo kiếm rất nhiều Nguyên khí thạch, hắn trong thời gian ngắn thì không cần là tài nguyên tu luyện rầu rĩ.

Cũng không phải là tất cả mọi người sẽ thành thành thật thật đi tới Vạn Tượng Các mua tin tức, có vài người có thể thông qua một ít đường giây đặc thù chiếm được tin tức này. Có có thể thông qua theo dõi những thứ kia ra thành võ giả, mầy mò đến Nguyên khí khoáng mạch đầu mối, mà có thì còn lại là có những biện pháp khác nhận được tin tức.

Vì vậy, đến ngày thứ tư, tới Vạn Tượng Các mua tin tức võ giả liền dần dần ít đứng lên, cho tới đến ngày thứ năm, đã không có người trở lại.

Bởi vì liên quan tới Nguyên khí khoáng mạch đầu mối toàn bộ Lưu Vân Thành mấy có lẽ đã mọi người đều biết, đều biết Nguyên khí khoáng mạch vị trí hiện thời.

Mà Lưu Vân trong thành ba gia tộc lớn thế lực, tự nhiên cũng trước tiên biết nguyên khí kia cuồng mua chút ngạch chỗ. Ba gia tộc lớn cũng phái ra võ giả đi Thương Mãng Sơn Mạch, đem Nguyên khí khoáng mạch canh giữ đứng lên, cứ như vậy, liền đưa tới một trận mâu thuẫn.

Ba gia tộc lớn từ trước đến giờ không đem Lưu Vân Thành trong thế lực khác coi vào đâu, mà lần này đối mặt rất nhiều võ giả, bọn họ giống vậy không

có nhượng bộ nửa bước, muốn Tam gia nuốt một mình Nguyên khí khoáng mạch.

Nhưng mà sự tình cũng không có đơn giản như vậy, đặt ở dĩ vãng, trong thành cũng không có thế lực dám phản kháng ba gia tộc lớn. Mà lần này, ba gia tộc lớn chuyện làm đưa tới Lưu Vân Thành đông đảo võ giả phẫn hận, này Nguyên khí khoáng mạch nguyên bổn chính là những võ giả này tối tìm được trước, ba gia tộc lớn muốn để cho bọn họ thối lui ra, bọn họ thì như thế nào có thể nuốt xuống cơn giận này.

Bởi vì chuyện này, ba gia tộc lớn cùng Lưu Vân Thành Trung Võ người phân tranh không ngừng, ở Thương Mãng Sơn Mạch, thỉnh thoảng có võ giả thương vong. Có chính là ba gia tộc lớn thế lực võ giả bị thương, còn có chính là trong thành kỳ hắn không có thế lực võ giả thương vong.

Tóm lại, vốn là bình tĩnh Lưu Vân Thành, bởi vì Nguyên khí khoáng mạch xuất hiện, trở nên cuồn cuộn sóng ngầm. Rốt cuộc, ở Nguyên khí khoáng mạch tin tức truyền ra ngày thứ mười lúc, Thành Chủ Phủ nghĩ ra một cái điều hòa biện pháp, để cho trong thành võ giả cùng ba gia tộc lớn thế lực cũng có cơ hội phân Nguyên khí khoáng mạch.

quyển sách đã A ký, hợp đồng chính ở trên đường, xin yên tâm cất giữ, chuyện trọng yếu phải nói ba lần, ba lần...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 36: Giải thích

Chương 36: Giải thích

"Các ngươi nghe nói ấy ư, Thành Chủ Phủ phát ra cáo thị, để cho chúng ta cùng ba gia tộc lớn trẻ tuổi tỷ võ tới tranh đoạt Nguyên khí khoáng mạch." Phong Mãn Lâu có võ giả mặt đầy mong đợi nói.

"Thành Chủ Phủ quy định chúng ta những võ giả này chỉ có chỉ ba mươi tuổi trở xuống mới có tư cách đi tỷ võ, đây là tỏ rõ đang thiên vị ba gia tộc lớn." Có người không ngừng được lắc đầu thở dài.

" Không sai, ba gia tộc lớn trẻ tuổi ngày mới có cũng đến ngày hôm sau Lục Trọng cảnh giới, xem xét lại chúng ta những võ giả này ba mươi tuổi trở xuống có thể tu luyện tới Hậu Thiên Lục Trọng đó là ít lại càng ít, chúng ta dựa vào cái gì cùng bọn họ cạnh tranh."

"Không thể nói như thế, nếu như không phải là Thành Chủ Phủ ra cái chủ ý này, chúng ta sợ là căn bản cũng không có cơ hội tranh đoạt Nguyên khí khoáng mạch, mà lúc này, lại có một cái cơ hội sắp xếp ở tại chúng ta trước mặt, làm sao bỏ qua." Cũng có võ giả ý chí chiến đấu sục sôi, muốn cùng ba con em của đại gia tộc luận bàn một phen.

Lưu Vân Thành bấp bênh, Diệp Hạo lúc này ngồi ở Vạn Tượng Các trong đại sảnh, thần sắc cổ quái nhìn trong tay một phần thư mời.

Phần này thư mời là Triệu gia cùng Vương gia liên danh phát ra, chỉ đích danh để cho hắn tham gia ba ngày sau Nguyên khí khoáng mạch tranh đoạt tỷ võ.

Mà bọn họ cho ra lý do cũng tương đối rõ ràng, đó chính là này Nguyên khí khoáng mạch đầu mối là do Diệp Hạo nói lên. Cho nên, bọn họ còn cùng Thành Chủ định đoạt thương nghị bên dưới, miễn đi hắn cùng với những thứ kia trong thành võ giả bước đầu sàng lọc chiến đấu, đến lúc đó có thể trực tiếp tham dự tranh đoạt Nguyên khí khoáng mạch đấu võ.

Trong thành muốn tranh đoạt Nguyên khí khoáng mạch thế lực khắp nơi biết bao nhiều, vì vậy tỷ võ còn phải từ thế lực khắp nơi sàng lọc chọn lựa năng lực hơi xuất chúng võ giả, mới có tư cách cùng ba gia tộc lớn trẻ tuổi con em đấu võ.

Bước đầu sàng lọc đấu võ từ hôm qua cũng đã bắt đầu, sẽ kéo dài đến ngày hôm sau. Chờ đến ngày thứ ba thời điểm, chính là cuối cùng đấu võ, đến lúc đó sẽ căn cứ thắng được buổi diễn tới phân phối Nguyên khí khoáng mạch lợi ích.

Diệp Hạo khẽ mỉm cười, đưa tới cửa chuyện tốt hắn như thế nào lại cự tuyệt, ba gia tộc lớn trẻ tuổi trong con em theo hắn biết còn chưa có xuất hiện Hậu Thiên Thất Trọng võ giả. Liền coi như bọn họ có ẩn núp lực lượng, xuất hiện Hậu Thiên Thất Trọng thiên tài, lấy Diệp Hạo thân pháp cũng không trở thành tùy tiện sa sút.

Hơn nữa, hắn nhận ra được đây là Triệu gia cùng Vương gia liên thủ chuẩn bị dương mưu, bọn họ muốn ở đấu võ thời điểm đối với Diệp Hạo động thủ. Mặc dù tỷ võ quy định không thể hạ sát thủ, nhưng là nếu như không cẩn thận thất thủ mái chèo hạo đánh tàn phế hoặc là ngoài ý muốn khác, đó cũng là Thành Chủ Phủ không cách nào chiếu cố đến.

Trước thực lực tuyệt đối, hết thảy âm mưu đều là uổng công, lấy Diệp Hạo lúc này thực lực còn chưa đủ để lấy không nhìn Triệu gia cùng Vương gia hai thế lực của nhà.

Nhưng là dõi mắt Lưu Vân Thành trẻ tuổi, thực lực của hắn đã có thể xếp vào danh hiệu.

Diệp Hạo nhận được này thư mời cũng không lâu lắm, Thành Chủ liền chạy tới, trong chính sảnh, Diệp Hạo để cho Cảnh Đông chuẩn bị nước trà, Thành Chủ hiển nhiên không có tâm tư uống.

Hắn vẻ mặt ngưng trọng nói: "Thật ra thì tràng này đấu võ ngươi có thể không cần tham dự, Triệu gia cùng Vương gia cũng muốn ra tay với ngươi, đến lúc đó có lẽ sẽ có chuyện ngoài ý muốn xảy ra."

"Đa tạ Vân thúc hảo ý nhắc nhở, đến lúc đó ta nếu không có nắm chắc, ta sẽ chủ động nhận thua." Diệp Hạo biết Vân Vô Nhai là có hảo ý, trong lòng của hắn cũng sẽ không thật là tranh cường háo thắng mà chết dập đầu đi xuống.

"Ta đây cứ yên tâm." Vân Vô Nhai vui mừng gật đầu.

"Vân thúc, ta có chút vấn đề muốn thỉnh giáo." Diệp Hạo bình thời tu luyện cũng không có người chỉ điểm, lúc này có một vị Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ ngồi ở trước mặt hắn, hắn không nhịn được nghĩ muốn thỉnh giáo một vài vấn đề.

"Hiền chất có nghi vấn gì không ngại nói thẳng." Vân Vô Nhai cười nói.

"Nghe nói Hậu Thiên Thất Trọng có thể làm được nội lực rời thân thể, không biết phải như thế nào làm đến bước này?" Diệp Hạo lúc này tu vi đã đến đến gần Hậu Thiên Lục Trọng mức độ, nhưng là liên quan tới Hậu Thiên Thất Trọng nội lực rời thân thể, hắn là nửa điểm đầu mối cũng không có.

"Nếu muốn làm được nội lực rời thân thể, đầu tiên liền phải có thật nhiều nội lực, thứ yếu, là muốn ý nghĩ thông suốt, mới có thể tùy tâm sở dục làm đến bước này." Vân Vô Nhai giải thích.

"Như thế nào ý nghĩ thông suốt?"

"Ý nghĩ thông suốt nhưng thật ra là có thể làm được ý niệm độ cao tập trung, có thể làm được câu thông nội lực mức độ, khi đó, mới có thể nội lực rời thân thể mà ra, cách không tổn thương người không thành vấn đề." Vân Vô Nhai kiên nhẫn là Diệp Hạo giải thích.

"Thì ra là như vậy." Diệp Hạo lộ ra hiểu ra vẻ, hắn lại tiếp tục hỏi " Hậu Thiên Bát Trọng khí huyết rời thân thể lại phải làm như thế nào đến?"

"Hậu Thiên Bát Trọng khí huyết đại thành, phải đem quanh thân huyết dịch áp súc đến mức tận cùng, đến lúc đó, máu như hống tương, khi đó mới có thể làm được khí huyết rời thân thể, khó khăn kia nếu so với nội lực rời thân thể khó hơn không ít."

Diệp Hạo mặt đầy tâm thần trì hướng, mặc dù Hậu Thiên Bát Trọng cảnh giới cách hắn khá xa, nhưng là hắn có lòng tin ở thời gian cực ngắn bước vào cái tầng thứ kia.

Diệp Hạo lại hỏi một ít trong vấn đề tu luyện, Vân Vô Nhai đều nhất nhất giải đáp, tu luyện trên đường có người hướng dẫn quả thật có thể ít đi không ít đường quanh co, Diệp Hạo trong lòng nghĩ như vậy.

Cuối cùng, Diệp Hạo chưa thỏa mãn đưa mắt nhìn Thành Chủ rời đi Vạn Tượng Các, trong lòng của hắn nhất thời hiểu ra không ít, hắn phảng phất thấy võ đạo đại môn đang ở hướng hắn mở ra.

Sáng sớm, tà huy rơi Lưu Vân Thành , trên đường phố ngựa xe như nước, Diệp Hạo mang theo Cảnh Đông đi tới nhà kia cửa hàng bánh bao, muốn mấy cái bánh bao, một chén cháo.

Bữa ăn sáng này ăn hơi an tĩnh, không có ăn mày tới quấy rầy hắn. Diệp Hạo sau khi cơm nước xong tính tiền, liền hướng Vũ Đấu Tràng chạy tới, hôm nay là Nguyên khí khoáng mạch tỷ võ thời gian, trong thành Vũ Đấu Tràng nếu so với bình thường náo nhiệt không ít.

"Thiếu gia, người ở đây rất nhiều." Vũ Đấu Tràng dòng người cuồn cuộn, phần lớn đều là tới xem náo nhiệt, chỉ có số rất ít là chân chính tới tham dự tỷ võ người.

Ước chừng chờ nửa giờ, người đều đến đông đủ, trên khán đài, ba người của đại gia tộc đều ngồi ở nổi bật vị trí, long trọng như vậy tỷ võ, Lưu Vân Thành là nhiều năm khó gặp một lần.

Ba gia tộc lớn gia chủ cùng Thành Chủ cũng không có vắng mặt, Triệu gia gia chủ là Triệu Thiếu Dương huynh trưởng, Triệu Thanh Thư, Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, tin đồn người này giỏi thư pháp, không biết là thật hay giả.

Vương gia gia chủ chính là phụ thân của Vương Lệ, gọi là Vương Dương , nghe nói phụ thân hắn cho hắn lên danh tự này là muốn cho hắn danh dương thiên hạ. Người này đồng dạng là một vị Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, Lưu Vân Thành ít có Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ.

Vị cuối cùng Thượng Quan gia gia chủ chính là Thượng Quan Thu Thủy phụ thân, Thượng Quan Thư, từ hắn dáng ngoài nhìn, càng giống như là một vị thư sinh, mà không phải võ giả. Nghe nói hắn thời niên thiếu có khảo thủ công danh lợi lộc ý tưởng, sau đó mặc dù không chi, nhưng hắn vẫn thích lấy thư sinh bộ dáng ăn mặc.

Hơn nữa Thành Chủ vị này Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, hôm nay Vũ Đấu Tràng có thể nói là cao thủ tụ tập, nói không chừng âm thầm còn có ẩn núp cường giả trình diện, chẳng qua là không người biết được a.

Chủ trì cuộc tỷ thí này vẫn là lần trước vị kia tóc tím người đàn ông trung niên, hắn đứng ở trên đài cao, thanh âm vang vọng nói: "Quy củ cũng không cần ta nói nhiều, tin tưởng mọi người đều biết, trận đầu tỷ thí, Hồng Thiếu Phong cùng Vương Sách, hai người các ngươi bây giờ liền lên tràng, nhớ điểm đến thì ngưng, cắt không thể gây tổn thương tánh mạng người."

"Trận đầu thì có trò hay nhìn. " có người mong đợi nói.

"Lời này hiểu thế nào?" Những người bên cạnh không hiểu hỏi.

"Hắc hắc, vị này Hồng Thiếu Phong chính là gần đây gây tràn đầy đều biết bang chủ Cái bang, nghe nói hắn lúc trước chính là ăn mày xuất thân, sau đó được (phải) nào đó cơ duyên, trở thành võ giả, mà đối thủ của hắn chính là Vương gia con cháu, ngươi nói trận đầu này có phải hay không trò hay."

"Không nghĩ tới này Hồng Thiếu Phong tuổi còn trẻ, liền có tư cách cùng ba gia tộc lớn trẻ tuổi con em phân cao thấp, thật là không tưởng tượng nổi."

Mọi người nghị luận đang lúc, Hồng Thiếu Phong cùng Vương Sách đã đến đấu võ trên đài, Diệp Hạo ánh mắt rơi vào mặc ăn mày bộ dáng Hồng Thiếu Phong trên người, nhìn lại tay hắn cầm một cây khô Trượng, trong lòng dâng lên một loại cảm giác cổ quái.

Kỳ lạ nhất là, trong tay hắn cái kia khô Trượng nguyên vốn phải là một cây khô chết côn gỗ mới đúng, nhưng tại khô Trượng chóp đỉnh, lại có một mảnh sinh cơ dồi dào lá xanh.

Vương Sách một bộ quý tộc công tử ăn mặc, hắn thấy đối thủ thứ nhất của mình là một tên ăn mày, không từ giễu cợt đạo: "Đầu năm nay ăn mày cũng có thể tới tham gia luận võ ấy ư, ta khuyên ngươi chính là ngoan ngoãn trở về xin cơm đi, nói không chừng ngày nào Bản công tử tâm tình tốt, còn có thể phần thưởng ngươi mấy cái tiền cơm."

"Bang chủ của chúng ta thần uy cái thế, đánh bại ngươi chỉ dùng một chiêu." Dưới đài có ăn mày không phục nói.

"Thần uy cái thế, không người có thể địch." Dưới đài rất nhiều ăn mày rối rít cao giọng hô quát lên, thanh âm kia giống như cuồn cuộn đợt sóng, vang dội toàn bộ Vũ Đấu Tràng.

Vương Sách sắc mặt xanh mét, hắn không nghĩ tới những thứ này ăn mày lớn mật như thế, ở chỗ này ầm ỉ, hắn quyết định muốn cho đối thủ của hắn bỏ ra giá cao thảm trọng, chỉ có như vậy mới có thể làm cho dưới đài ăn mày im miệng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: 1 chiêu bại địch

Chương 37: 1 chiêu bại địch

Hồng Thiếu Phong tay cầm khô trượng, thần tình lạnh nhạt đứng ở đấu võ trên đài, làm cho người ta một loại hắn không phải là ăn mày, mà là thế ngoại cao nhân ảo giác.

"Làm bộ làm tịch, ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi cái này tiểu tiểu khất cái có năng lực gì?" Vương Sách xuất thủ, hắn một móng lộ ra, ở đây tay giống như là hóa thành thiết trảo một dạng vô cùng sắc bén, chụp vào Hồng Thiếu Phong cổ họng, nếu để cho hắn bắt thật, đối thủ của hắn kết quả thì thê thảm.

Hắn một chiêu này chính là Vương gia tổ tiên ngày đêm quan sát Thương Ưng vồ mồi tìm hiểu ra võ học, ở Nhân Cấp trong võ học đã là hơi đứng đầu tồn tại. Một móng ra, giống như là Thương Ưng vồ mồi, thẳng vào chỗ yếu hại.

Hồng Thiếu Phong như cũ mặt không đổi sắc, hắn giơ tay lên trong khô trượng, một trượng đánh về phía Vương Sách môn. Chính sở vị nhất thốn trường nhất thốn cường, Hồng Thiếu Phong chiếm cứ phương diện này ưu thế, mặc dù Vương Sách trước hắn một bước xuất thủ, nhưng là công kích của hắn lại tới trước một bước.

Hắn này một trượng uyển như giao long xuất hải, khí thế khoáng đạt, trượng pháp còn chưa tới Vương Sách trước người, sẽ để cho hắn da thịt đau nhói.

Vương Sách biến sắc, cái kia vốn là hướng Hồng Thiếu Phong cổ họng vồ lấy móng đổi thành hướng khô trượng bắt đi.

Cheng!

Vương Sách tay của chộp vào khô trượng bên trên, truyền ra Thiết Khí va chạm chói tai âm thanh, đột nhiên, một cổ lực đạo truyền tới, Vương Sách tay của một chút thoát khỏi khô trượng, thân thể của hắn không bị khống chế quay ngược lại ba bước.

"Bang Chủ thần uy cái thế, không người có thể địch."

"Thần uy cái thế, không người có thể địch."

...

Phía dưới ăn mày thấy bang chủ của bọn hắn một chiêu liền đem đối thủ đánh lui, lần nữa hô quát lên. Vương Sách nghe phía dưới tiếng hô to, sắc mặt khó coi, hắn lại bị một tên ăn mày đánh bại, phía dưới những tên khất cái kia tiếng hô ngừng ở hắn trong tai giống như là đang giễu cợt hắn một dạng để cho trong lòng của hắn giống như đang rỉ máu.

Phía trên khán đài, Vương gia gia chủ khẽ cau mày, hắn không nghĩ tới Vương gia con cháu lại bị một tên ăn mày đánh lui. Nếu như là thua ở Triệu gia cùng Thượng Quan gia con em vậy hắn không lời nào để nói, nhưng là mắt người kế tiếp ăn mày lại muốn xoay mình, đây chính là hắn không thể chịu đựng.

"Này tên ăn mày có chút ý tứ." Thượng Quan gia chủ cười nói.

"Chính là ăn mày, thì như thế nào là Sách nhi đối thủ, trước chẳng qua chỉ là hắn khinh thường, tiếp đó, tên khất cái kia đem không có chút nào cơ hội trở mình." Vương Dương tên gọi hừ lạnh nói.

"Tiểu Khất Cái, ta muốn cho ngươi minh bạch một cái đạo lý." Vương Sách âm trắc trắc đạo.

"Đạo lý gì?" Hồng Thiếu Phong mặt không đổi sắc hỏi, hắn thật giống như không vội ở xuất thủ dáng vẻ.

"Nơi này,

Không phải là địa phương ngươi có thể tới." Vương Sách lời còn chưa dứt, liền xuất thủ lần nữa, hắn móng Phong Lăng nghiêm ngặt, đi tới Hồng Thiếu Phong sau lưng, một móng chụp vào sống lưng của hắn.

Hồng Thiếu Phong phía sau giống như mọc ra mắt, biết Vương Sách như thế nào xuất thủ như thế, trong tay hắn khô trượng hướng về sau huơi ra, mà trượng pháp vẫn hướng Vương Sách mặt đi.

"Còn đến chiêu này." Vương Sách mặc dù kinh ngạc Hồng Thiếu Phong không quay đầu lại là có thể hướng hắn công kích, nhưng là hắn một chiêu này súc thế đã lâu, há lại sẽ đơn giản như vậy.

Vương Sách bên phải tay nắm lấy khô trượng, tay phải hóa thành móng nhọn, chụp vào Hồng Thiếu Phong tích lương, kế hoạch của hắn có thể nói cũng không phải là cao minh cỡ nào, nhưng là dùng ở loại trường hợp này nhưng là bất quá thích hợp nhất.

Hồng Thiếu Phong vẫn không có quay đầu, trong tay hắn khô trượng một cái lộn, liền thoát khỏi Vương Sách khống chế, sau đó, khô trượng hướng phía dưới đột nhiên đánh xuống.

Hô! Hô!

Khô trượng còn chưa hạ xuống, liền vén lên gào thét phong thanh, này một trượng giống như là có không thể địch nổi lực lượng, một chút liền bổ vào Vương Sách hướng hắn chộp tới phía trên tay trái.

"A..."

Một đạo tiếng kêu thê thảm vang lên, Vương Sách tay phải ở Hồng Thiếu Phong một trượng bên dưới coi như là hoàn toàn phí. Chính sở vị tay đứt ruột xót, một trượng bên dưới, ngón tay của hắn cũng đứt gãy, Vương Sách vị này kiều sinh quán dưỡng công tử nhà họ Vương làm sao có thể chịu đựng được như vậy đau đớn.

Hồng Thiếu Phong cũng không có bởi vì Vương Sách kêu thảm thiết mà thu tay lại, trong tay hắn khô trượng lần nữa bổ ra, uyển như giao long xuất hải, khí thế khoáng đạt, trong khoảnh khắc liền đánh vào Vương Sách trên người.

Ầm!

Vương Sách thân hình rơi xuống ở đấu võ dưới đài, Vương gia thiên tài con em, lúc đó sa sút, hơn nữa còn là bại ở một cái ăn mày trong tay.

Tại chỗ rất nhiều võ giả không khỏi nghĩ đến trước đông đảo ăn mày hô to, "Thần uy cái thế, không người có thể địch." Cái khẩu hiệu này vào thời khắc này, tựa hồ lấy được ấn chứng.

Vương Dương tên gọi sắc mặt âm trầm, hắn không nghĩ tới, Vương gia con em lại thật sẽ thua ở một tên ăn mày trong tay. Chuyện này nếu là truyền rao

ra ngoài , còn không biết người ngoài phải như thế nào cười nhạo Vương gia.

Vân Vô Nhai lộ ra mặt đầy thích ý, hắn ngược lại tình nguyện thấy Vương gia con cháu sa sút, dĩ nhiên, thân là Thành Chủ, hắn cũng không trở thành là tên khất cái kia hoan hô.

Hồng Thiều Phong dửng dưng một tiếng, xuống đấu võ đài, nam tử tóc tím âm thanh vang dội vang lên lần nữa, "Trận đầu tỷ thí, Hồng Thiều Phong thắng, tiếp theo tiến hành trận thứ hai, Diệp Hạo cùng Triệu Nguyên."

"Lại là hai người này, lần này lại có trò hay nhìn." Có người kinh ngạc với tỷ võ an bài.

"Nghe nói lần trước Diệp Công Tử tùy tiện liền đem Triệu Nguyên đánh bại, cuộc tỷ thí này hẳn không có huyền niệm." Có người không dừng được lắc đầu nói.

"Hắc hắc, tin tức của ngươi rơi ở phía sau, ta nhưng là nghe nói Triệu Nguyên lần trước thua ở Diệp Hạo trong tay sau Phá Nhi Hậu Lập, tu vi bước vào ngày hôm sau Lục Trọng, ai thắng ai thua còn chưa nhất định đây."

...

Đấu võ trên đài Triệu Nguyên có thể nói là hăm hở, từ lần trước hắn sa sút sau, hắn liền thề nhất định phải tìm một cơ hội hung hăn làm nhục Diệp Hạo. Mà dưới mắt, tốt như vậy một cái cơ hội sắp xếp ở trước mắt, để cho hắn làm sao không kinh hỉ.

Đấu võ dưới đài, Triệu Thi Vũ giống vậy mặt đầy mong đợi muốn thấy được Diệp Hạo sa sút. Ở muôn người chú ý hạ kích lá héo úa hạo, đối với Triệu Nguyên mà nói là một loại rất lớn cảm giác thành tựu.

"Lần này, ta phải ngay Lưu Vân Thành rất nhiều võ giả mặt đánh bại ngươi." Triệu Nguyên hăm hở nói.

"Vậy phải xem ngươi có bản lãnh này hay không." Diệp Hạo cũng không cho là Triệu Nguyên có năng lực đánh bại hắn.

Nói nhiều vô ích, Triệu Nguyên quyết định dùng hành động thực tế để chứng minh thực lực bản thân, hắn muốn cho Lưu Vân Thành tất cả mọi người tận mắt chứng kiến hắn vị này Triệu gia thiên tài quật khởi.

Mà đánh bại Diệp Hạo, chính là hắn quật khởi bước đầu tiên. Trải qua khoảng thời gian này tu luyện, Triệu Nguyên không chỉ có đem tu vi tăng lên tới ngày hôm sau Lục Trọng cảnh giới, hơn nữa hắn còn nghĩ gió lốc mười tám chân tu luyện tới cảnh giới đại thành. Hắn tin tưởng, đừng bảo là là Hậu Thiên Ngũ Trọng Diệp Hạo, coi như là đổi lại một vị ngày hôm sau Lục Trọng võ giả đến, hắn đều có thể nhẹ dễ thủ thắng.

Triệu Nguyên một chân càn quét mà ra, ẩn chứa vô tận lực đạo, giống như là nhất điều trường tiên hướng Diệp Hạo quất mà tới. Không hổ là đem người cấp võ học tu luyện tới cảnh giới đại thành, chân của hắn pháp cơ hồ không có sơ hở, chỉ dựa vào một chiêu này, cũng đủ để ở những người bạn cùng lứa tuổi xưng hùng.

Đối mặt Triệu Nguyên một kích toàn lực, Diệp Hạo thần sắc ung dung, lúc này Triệu Nguyên mặc dù thực lực đột nhiên tăng mạnh, nhưng là Diệp Hạo tiến bộ nhưng so với hắn lớn hơn.

Có thể nói hai người thực lực đã không ở một cái tài nghệ, Diệp Hạo cả người khí huyết nổ ầm, bàn tay của hắn giống như là có hồng mang vờn quanh, quyền của hắn trong khoảnh khắc liền cùng Triệu Nguyên chân đụng vào nhau.

Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tiếp ba đạo khí huyết lực ở Triệu Nguyên trong cơ thể bùng nổ, rắc rắc chi tiếng vang lên, một quyền bên dưới, Triệu Nguyên xương cốt của đứt gãy.

Khí huyết lực do bên trong tới bên ngoài bùng nổ, ba đạo khí huyết lực sức mạnh bùng lên là bực nào khổng lồ, thoáng cái liền đem Triệu Nguyên đánh bay ra ngoài.

"Triệu Nguyên bị Diệp Hạo một chiêu đánh bay. " dưới đài võ giả có chút không dám tin vào hai mắt của mình.

"Không phải nói Triệu Nguyên bước vào Hậu Thiên Lục Trọng Mạ?"

"Thật sự là không tưởng tượng nổi."

"Triệu Nguyên thực lực cũng không yếu, hắn sở dĩ một chiêu sa sút, đó là bởi vì Diệp Công Tử thực lực quá mạnh mẽ."

...

Triệu Thi Vũ thân hình lảo đảo muốn ngã, nàng mặt xám như tro tàn, trong miệng không dừng được lẩm bẩm: "Nguyên Ca, làm sao biết bại..."

Chủ nhà họ Triệu Triệu Thanh Thư sắc mặt u buồn, trước Vương gia con em thua ở một tên khất cái trong tay, hắn còn tại nội tâm suy nghĩ Vương gia có phải hay không sa sút. Mà giờ khắc này, đến phiên hắn Triệu gia con cháu sa sút lúc, hắn tâm tình trong lòng có thể nói phức tạp hết sức, hắn không thể không nghĩ tới Triệu Nguyên sẽ bị thua, nhưng là không nghĩ tới sẽ bại dứt khoát như vậy.

Triệu Thiếu Dương thần sắc giống vậy âm trầm nhìn chằm chằm trên đài vị thiếu niên kia, vóc người của hắn hơi lộ ra gầy gò, nhưng là giờ phút này, đạo thân ảnh kia nhưng là lộ ra như thế vĩ ngạn."Phải tẫn mau ra tay." Triệu Thiếu Dương trong lòng quyết định, vô luận gánh vác hậu quả như thế nào, hắn đều không cho phép Diệp Hạo lại tiếp tục trưởng thành tiếp.

"Được." Thành Chủ Vân Vô Nhai thấy Diệp Hạo một chiêu đánh bại Triệu Nguyên, trong lòng không nhịn được khen ngợi liên tục.

"Trận này Diệp Hạo thắng, cuộc kế tiếp là Thượng Quan lăng Hi cùng Chu Tranh."

Chu Tranh là một vị nam tử đầu trọc, trên người hắn bắp thịt nhô lên, từng cái gân xanh lồi ra, hiển nhiên là một vị Ngoại Gia khổ luyện cao thủ.

Hắn quan sát đối diện vị kia khí chất xuất trần thiếu nữ, không nhịn được khuyên: "Chu mỗ cùng người giao thủ cho tới bây giờ không phân biệt nam nữ, ta khuyên ngươi chính là sớm đi nhận thua đi, nếu không chờ một hồi không cẩn thận thương tổn đến ngươi vậy coi như không tốt."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Khô mộc phùng xuân

Chương 38: Khô mộc phùng xuân

"Nhận thua? Ta có thể không có ý định vòng thứ nhất tỷ thí liền thối lui ra." Thượng Quan Lăng Hi tự nhiên cười nói, lời còn chưa dứt, nàng liền động thủ, thân pháp của nàng giống như là vũ bộ một dạng trong lúc vô tình sẽ đến Chu Tranh trước người.

Nàng nhẹ bỗng hướng Chu Tranh đánh ra một chưởng, nàng chưởng pháp nhìn như êm ái quỷ mị, Chu Tranh đối mặt nàng một chưởng này, không trốn không né, cái kia khổ luyện bắp thịt cũng không phải là bách luyện.

Sau một khắc, Chu Tranh sắc mặt thì trở nên, đối phương một chưởng kia nhìn qua nhu nhược vô lực, nhưng là đánh ở trên người hắn sau lại phóng phật có vô cùng tác dụng chậm vọt tới, trực tiếp đưa hắn đánh lùi một bước.

Chu Tranh định hạ thân tử, đưa mắt nhìn Thượng Quan Lăng Hi, hắn một cái bước dài bước ra, đấu võ đài đều tựa như nhỏ nhẹ rung rung, đón lấy, chính là đấm ra một quyền.

Người này một thân bắp thịt giống như là sắt thép, quyền kia đầu giống như thiết quyền đấm ra, xé không khí, trong khoảnh khắc liền muốn đập trúng Thượng Quan Lăng Hi.

Thượng Quan Lăng Hi đôi mắt đẹp hơi hơi lóe lên, nàng giơ tay lên nhẹ nhàng vung lên, cổ tay trên không trung hoa nửa tròn, đem đối phương cổ lực lượng kia tan mất. Diệp Hạo nhìn chằm chằm tay của đối phương pháp, hắn không khỏi nghĩ đến một cái từ, tứ lạng bạt thiên cân.

Mặc dù đang người này người đều có thể Tu luyện Võ Đạo thế giới, giữa nam nữ lực lượng sẽ không có chênh lệch rõ ràng. Nhưng là Chu Tranh rõ ràng cho thấy tu luyện một môn Ngoại Gia khổ luyện võ học, lực lượng tuyệt đối muốn thắng được đồng giai võ giả, mà giờ khắc này, nhưng là bị Thượng Quan Lăng Hi dễ dàng hóa giải không thể địch nổi lực lượng, này liền có chút khó tin.

" Được, trở lại." Chu Tranh không nghĩ tới hắn ở am hiểu lực lượng ở trước mặt đối phương lại lên không được bao nhiêu tác dụng, này kích thích trong lòng của hắn ý chí chiến đấu.

Chu Tranh về mặt sức mạnh đúng là đạt tới cùng cảnh giới xưng hùng mức độ, nhưng là hắn lại cứ thiên về gặp Thượng Quan Lăng Hi vị này tùy tiện hóa giải hắn lực lượng đối thủ. Nếu như đổi lấy làm đối thủ, cho dù là cảnh giới so với hắn cao hơn, cũng không có thể khắc chế hắn.

Lúc này Chu Tranh liền thuộc về cái loại này có lực không chỗ sử trạng thái, hắn một quyền so với một quyền hung mãnh, Băng Sơn đá vụn cũng không thành vấn đề, có thể là đối thủ của hắn mỗi lần cũng có thể đem chiêu thức của hắn hóa giải.

Chu Tranh trong lòng bực bội, hắn cho tới bây giờ còn chưa bao giờ gặp loại này đấu pháp, để cho hắn có lực không chỗ dùng. Đột nhiên, Thượng Quan Lăng Hi nắm lấy cơ hội, đem quyền pháp của hắn hóa giải sau, một đạo êm ái chưởng kình rơi vào hắn lồng ngực.

Ầm!

Ở một chưởng này bên dưới, Chu Tranh trực tiếp rơi xuống khỏi đấu võ đài. Mọi người tại đây rối rít xôn xao, trợn mắt hốc mồm.

" Chu Tranh ta cũng đã nghe nói qua, chính là Lưu Vân Thành ít có Ngoại Gia khổ luyện cao thủ, nghe nói hắn một thân khí lực sớm là đồng giai hơn hai lần, cả người giống như là tường đồng vách sắt, này nhóm cao thủ lại thua ở một người đàn bà,

Thật sự là..."

"Ngươi có thể không nên coi thường đàn bà kia, Thượng Quan Lăng Hi chính là Thượng Quan gia nhân vật thiên tài, nghe nói võ học của nàng thiên phú cực cao, rất nhiều võ học đều là liếc mắt nhìn là có thể tự học, Chu Tranh bại dưới tay nàng là không thể bình thường hơn được."

"Một chưởng này kình đạo liên miên không ngừng, lấy nhu thắng cương, thật là hay lắm." Thành Chủ không nhịn được tán dương.

Hắn bên người Thượng Quan Thư khiêm tốn nói: "Thành Chủ khen lầm." Hắn lời nói như vậy, nhưng là trên mặt hắn tự hào nhưng là được không che giấu. Trước liên tiếp hai cuộc tỷ thí, Triệu gia cùng Vương gia con em cũng sa sút, mà đến phiên hắn Thượng Quan gia lúc, lại tùy tiện chiến thắng, cái này làm cho trong lòng của hắn làm sao không vui.

Lúc này, Vương gia cùng Thượng Quan gia gia chủ sắc mặt rất khó coi, hai nhà bọn họ con em trận đầu cũng sa sút, duy chỉ có Thượng Quan gia cái vị kia trận đầu liền thủ thắng, này để cho bọn họ trên thể diện gây khó dễ.

...

Triệu gia Vương gia con cháu trừ trước hai tràng thua ở không phải là ba gia tộc lớn thực lực bên ngoài, sau khi liền ít khi bị bại. Cũng không lâu lắm, vòng thứ nhất tỷ thí liền đi qua, trên căn bản, chỉ cần có thể thắng được một cuộc tỷ thí, là có thể đạt được Nguyên khí khoáng mạch lợi ích phân chia, về phần có thể phút bao nhiêu, là muốn xem sau cùng thắng thua tình huống tới định.

Vòng thứ nhất tỷ thí không phải là ba gia tộc lớn thế lực chỉ có ba người chiến thắng, trừ Diệp Hạo cùng Cái Bang Hồng Thiểu Phong bên ngoài còn có một người giống vậy thắng một trận.

"Tiếp theo tiến hành đợt thứ hai tỷ thí, Phàm là có thể lại thắng được một trận võ giả, ít nhất có thể đạt được Nguyên khí khoáng mạch một thành lợi ích." Nam tử tóc tím cười nói, cái này cám dỗ không thể bảo là không lớn, một cái Nguyên khí khoáng mạch có thể khai thác ra Nguyên khí thạch có nhiều người có thể nói là không cách nào lường được.

Mà này một thành lợi ích, đối với tại chỗ võ giả mà nói đây tuyệt đối là hấp dẫn cực lớn. Hắn một câu nói này cũng đốt rất nhiều võ giả ý chí chiến đấu, ba con em của đại gia tộc là là gia tộc của mình mà chiến đấu, mà thế lực khác khổ cực đấu võ ra võ giả chính là là tự thân tài nguyên tu luyện, vô luận phương đó, cũng sẽ không dễ dàng lùi bước.

"Tiếp theo cuộc tỷ thí này vâng." Nam tử tóc tím đọc đến đây bỗng nhiên dừng lại, hắn cười nói, "Hồng Thiểu Phong cùng Diệp Hạo."

"Lại đem hai người bọn họ an bài ở một trận, lần này có ý tứ."

"Hai người này thực lực phải làm là không phân cao thấp, không biết ai sẽ thắng ra."

"Nhìn tiếp cũng biết..."

Đấu võ dưới đài rất nhiều võ giả làm không biết mệt nghị luận, đấu võ trên đài, hai bóng người xa nhìn nhau từ xa.

"Ngươi có tư cách làm đối thủ của ta." Hồng Thiểu Phong nhìn chằm chằm Diệp Hạo đạo.

Dứt lời, Hồng Thiểu Phong liền động thủ, hắn vẫn là một trượng huơi ra, giao long xuất hải vậy công kích đối diện đánh tới. Diệp Hạo hướng về sau một bước thối lui ra, thân thể nhảy đến giữa không trung, tránh qua đối phương này một trượng.

Sau đó, hắn hướng Hồng Thiểu Phong đột nhiên đấm ra một quyền, người khác trên không trung, giống như là hóa thành đạn đại bác, hướng xuống đất nện xuống, đáng sợ kia lực trùng kích, khuấy động Phong Vân, khí lưu loạn quyền.

Hồng Thiểu Phong trong tay khô trượng trong khoảnh khắc biến chuyển phương hướng, hướng phía trên chỉ đi, này một trượng mau lẹ vô cùng, nhanh như thiểm điện.

Ầm!

Lưỡng đạo mạnh mẽ công kích đụng vào nhau, Diệp Hạo thân hình vững vàng roi trên mặt đất, mà Hồng Thiểu Phong đem khô trượng thu hồi, thân hình bất động chút nào.

Hồng Thiểu Phong sắc mặt ngưng trọng, lại vừa là một trượng bổ ra, mà Diệp Hạo đồng dạng là một quyền đấm ra, thân ảnh của hai người ở đấu võ trên đài không ngừng biến hóa.

Này Hồng Thiểu Phong thân pháp tương đối cao minh, cơ hồ cùng Diệp Hạo không phân cao thấp, ở phương diện thân pháp, Diệp Hạo không cách nào chiếm được tiện nghi. Hơn nữa, đối phương côn pháp kia cũng là bất phàm, không biết là từ chỗ nào học được, cho tới Diệp Hạo trong thời gian ngắn không cách nào đánh bại.

Trong nháy mắt hai người liền giao thủ hơn mười chiêu, hai bóng người lần nữa tách ra, Hồng Thiểu Phong sắc mặt hơi trầm xuống, tay hắn cầm khô trượng, khí thế chờ phân phó, một thân ăn mày y phục không gió mà bay, hơi có mấy phần phong phạm cao thủ.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Hồng Thiểu Phong trên người, hắn biết, đối phương đây là muốn vận dụng ẩn giấu bài. Hồng Thiểu Phong một trượng bổ ra, đồng dạng là giống nhau côn pháp, có thể mỗi lần xuất thủ cùng trước kia hoàn toàn bất đồng.

Cho đến này một trượng bổ tới Diệp Hạo trước người, hắn mới phát hiện, khô trượng bên trên vốn là có một mảnh lá xanh, hắn mới bắt đầu chẳng qua là từ hiếu kỳ, nhìn lâu mấy lần.

Nhưng lúc này, lá xanh bất ngờ phát sinh biến hóa nào đó, từ một mảnh nhỏ lá xanh hóa thành ba mảnh lá xanh. Kỳ lạ nhất là, khô trượng chóp đỉnh vốn là còn như là cây khô bộ dạng, nhưng là giờ phút này, cây khô phía trước nhất, xuất hiện một con đường sống, khô màu vàng mộc trượng chóp đỉnh dần dần biến thành màu xanh lá cây.

Diệp Hạo thấy như vậy một màn tâm thần cả kinh, "Đây là, khô mộc phùng xuân..." Trong đầu hắn một đạo ý nghĩ thoáng qua, không đợi hắn suy nghĩ nhiều, khô trượng đã hướng Diệp Hạo ngực bổ tới.

Này một trượng ác liệt quỷ dị, mà lấy Diệp Hạo thân pháp cũng không cách nào tùy tiện tránh khỏi, nếu không cách nào né tránh, vậy thì vững vàng đón đỡ lấy tới. Diệp Hạo một quyền đấm ra, giống như là có tiếng sấm vang lên, tiếng gió rít gào, quả đấm của hắn bên trên hồng mang vờn quanh, một quyền này, giống như là là chân chính thiết chùy đánh ra, để cho người hít thở không thông.

Đấu võ dưới đài võ giả rối rít ngừng thở, bọn họ cũng muốn biết giữa hai người kết quả ai mạnh ai yếu, có lẽ một chiêu này liền có thể phân ra thắng bại.

Ùng ùng!

Đấu võ trên đài nhất thời vén lên một cơn gió lớn, khí lưu tán loạn, hai bóng người cũng mơ hồ. Đột nhiên, trong đó một đạo thân ảnh hướng về sau lùi một bước, mọi người tầm mắt cũng đều rõ ràng.

"Ta thua..." Hồng Thiểu Phong khuôn mặt khổ sở, hắn không nghĩ tới chính mình thất bại, mặc dù chỉ là lùi một bước, nhưng đây đã là hắn thủ đoạn mạnh nhất, chiêu này vừa ra, hắn vốn là cho rằng là tất thắng cục diện, không nghĩ tới sẽ là dưới mắt cục diện như vậy.

" Ăn xin Hồng Thiểu Phong lại thua."

"Không nghĩ tới Diệp Hạo thực lực mạnh như vậy."

"Có lẽ chỉ có ba gia tộc lớn thiên tài con em mới có cơ hội có thể thắng được hắn."

...

Mọi người nhìn về phía đấu võ trên đài đạo kia thân ảnh to lớn, bọn họ phảng phất thấy một cái Thiên Kiêu đang ở quật khởi, giống như dâng lên chói chang Thái Dương như vậy chói mắt sáng ngời, mà bọn họ chính là làm chứng vị này Thiên Kiêu quật khởi người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Hư không mượn lực

Chương 39: Hư không mượn lực

Nam tử tóc tím không khỏi nhìn nhiều Diệp Hạo, hắn không nghĩ tới Diệp Hạo thực lực ở trong thời gian ngắn như vậy có lớn như vậy tiến bộ. Hắn tuyên bố: "Diệp Hạo thắng, cuộc kế tiếp, Triệu Nhật Dương cùng Thượng Quan Lăng Hi."

Triệu Nhật Dương đi tới đấu võ trên đài, tâm tư của hắn nhưng thật ra là đặt ở Diệp Hạo trên người, hắn vốn cho là người này hắn Thuần Dương Chỉ hắn đã phải chết không thể nghi ngờ, không nghĩ tới bây giờ lại sống sờ sờ đứng ở trước mặt hắn.

Cái này làm cho trong lòng của hắn âm thầm giật mình, trong lòng của hắn liên tục cười lạnh, trong gia tộc đã an bài hắn xuất thủ phí Diệp Hạo, nếu như hắn có cơ hội cùng đối phương giao thủ, hắn không ngại động thủ đem vị này sắp quật khởi thiên tài đánh cho thành tàn phế.

Đến khi hắn thời khắc này đối thủ, Thượng Quan Lăng Hi, hắn là là hoàn toàn không có coi vào đâu, cô gái này bất quá Hậu Thiên Ngũ Trọng đỉnh

phong tu vi, như thế nào là đối thủ của hắn?

Trên thực tế, cũng đúng như Triệu Nhật Dương nghĩ một dạng hai người rất nhanh thì giao thủ. Thượng Quan Lăng Hi mặc dù chưởng pháp êm ái, có tứ lạng bạt thiên cân huyền diệu, nhưng là đứng trước sức mạnh tuyệt đối, hết thảy đều là uổng công.

Lại không nói Triệu Nhật Dương là Hậu Thiên Lục Trọng tu vi, liền vẻn vẹn là hắn Thuần Dương Chỉ , thì không phải là Thượng Quan Lăng Hi thật sự có thể chống đỡ.

Thượng Quan Lăng Hi cũng biết không phải là Triệu Nhật Dương đối thủ, giao thủ mười chiêu sau nàng liền chủ động nhận thua.

Sau đó, chính là Vương gia Thiên Kiêu cùng một vị khác tấn thăng vòng thứ hai một vị thiếu niên. Vị này Vương gia Thiên Kiêu tên là Vương Minh, đồng dạng là một vị Hậu Thiên Lục Trọng võ giả, kỳ thực lực đại trí cùng Triệu Nhật Dương tương đối.

"Ngươi chủ động nhận thua đi." Vương Minh đi tới đấu võ sau đài câu nói đầu tiên là để cho đối thủ của hắn nhận thua, đối thủ của hắn là một vị thiếu niên áo xanh, hắn tân tân khổ khổ thông qua cố gắng của mình mới đi đến một bước này, làm sao biết tùy tiện nhận thua.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình." Vương Minh thấy đối thủ của hắn không chịu nhận thua, còn muốn cùng hắn phân cao thấp, không khỏi liên tục cười lạnh, hắn chính là Vương gia nhân vật thiên kiêu, tuổi còn trẻ liền tu luyện tới Hậu Thiên Lục Trọng cảnh giới, qua một đoạn thời gian nữa nói không chừng liền có thể bước vào Hậu Thiên Thất Trọng, trước mắt cái này tiểu nhân vật lại dám không tự lượng sức khiêu chiến hắn.

Vương Minh hóa thành một đạo tàn ảnh, trong khoảnh khắc sẽ đến thiếu niên áo xanh trước người, hắn một chưởng hướng ngực đối phương vỗ tới.

Cho đến Vương Minh xuất thủ lúc, đối phương mới phản ứng được, thiếu niên áo xanh không khỏi giơ lên hai cánh tay ngăn cản ở trước ngực, muốn ngăn cản Vương Minh một kích này.

Ầm!

Vương Minh Hậu Thiên Lục Trọng một dưới lòng bàn tay lực lượng là lớn biết bao, một chưởng liền đem thiếu niên áo xanh đánh ra đấu võ đài, khóe miệng của hắn tràn ra một vòi máu tươi, hiển nhiên là được không nhẹ thương.

Diệp Hạo thần sắc hơi chăm chú,

Này Vương Minh vô luận là thân pháp hay lại là lực lượng, cũng tương đối xuất chúng, lực lượng càng là muốn vượt qua bản thân hắn, là một cái đối thủ mạnh mẻ.

Đợt thứ hai tỷ thí người nếu so với vòng thứ nhất chút ít nhiều, cũng không lâu lắm, liền đến vòng thứ ba đấu võ. Mà luân tỷ thí, chỉ có ba người, ba người này chính là Diệp Hạo, Triệu gia Triệu Nhật Dương, Vương gia Vương Minh.

Về phần Thượng Quan gia không có ai tấn thăng vòng thứ ba, đó là bởi vì Thượng Quan gia một vị Hậu Thiên Lục Trọng thiên tài con em không Lưu Vân Thành , cho nên mới có trước mắt cục diện như vậy. Thượng Quan gia trừ Thượng Quan Lăng Hi thắng được một trận bên ngoài còn có hai người phân biệt thắng một trận, như vậy coi là tới vẫn là có thể phút đến không ít lợi ích.

"Các ngươi nói cuối cùng thắng được sẽ là ai, nghe nói tên thứ nhất này có thể đạt được Nguyên khí khoáng mạch ba thành lợi ích."

"Hẳn là Vương Minh, hoặc là Triệu Nhật Dương, Diệp Hạo sợ là không có cơ hội."

"Có đạo lý, Diệp Hạo dù sao muốn so với hai người bọn họ thấp một cảnh giới, nếu là như vậy cũng có thể thắng, vậy hắn chính là Lưu Vân Thành vài chục năm khó có được một Tuyệt Đại Thiên Tài."

...

Này cuối cùng đấu võ cuộc so tài, mọi người cũng không coi trọng Diệp Hạo, tu vi của hắn chỉ có Hậu Thiên Ngũ Trọng, cùng đồng dạng là nhân vật thiên tài Vương gia cùng Triệu gia hai người so với, còn kém không ít.

Triệu Thiếu Dương thần sắc u buồn, nếu như Diệp Hạo có thể bị Triệu Nhật Dương phế bỏ vậy dĩ nhiên là tốt nhất, nếu là Triệu Nhật Dương không làm được, vậy hắn cũng chỉ có tìm thời cơ tự mình động thủ.

Trận đầu tỷ thí liền đến phiên Diệp Hạo cùng Triệu Nhật Dương giao thủ, không thể không nói, Triệu Nhật Dương đích xác là một cái đối thủ mạnh mẻ. Lần đầu tiên mặt đối với người này lúc, mặt đối với người này công kích Diệp Hạo chỉ có thể né tránh, căn bản là không có cách suy giảm tới phân nửa.

"Diệp Hạo, lần trước cho ngươi may mắn tránh được một mạng, lần này, ta xem ngươi là có hay không còn có cơ hội từ trong tay của ta chạy thoát." Triệu Nhật Dương ánh mắt nhìn chòng chọc vào Diệp Hạo, trong mắt của hắn sát ý tất hiện.

Lời còn chưa dứt, Triệu Nhật Dương liền động thủ, hắn biết rõ Diệp Hạo thân pháp cao minh, đi lên liền vận dụng Thuần Dương Chỉ.

Hắn chỉ một cái phá toái hư không, nóng bỏng khí tức trên không trung dừng lại, vén lên hơi nóng cuồn cuộn. Này chỉ một cái giống như là là vừa từ trong lò lửa lấy ra thép, nhắm thẳng vào Diệp Hạo tim.

Diệp Hạo vẻ mặt nghiêm túc, đối phương này chỉ một cái lực lượng có thể nói là tương đối đáng sợ, nếu để cho này Triệu Nhật Dương đánh trúng, tánh mạng của hắn sợ là không gánh nổi.

Diệp Hạo mũi chân nhẹ nhàng gõ đất, người như hồng nhạn, hướng phía sau thổi tới, thân pháp của hắn tương đối cao minh, cho dù là hướng về sau thối lui, cũng có thể trên không trung mượn lực.

Triệu Nhật Dương đã sớm ngờ tới Diệp Hạo sẽ né tránh, mũi chân hắn chợt đạp đất, một cổ khí huyết lực lượng bộc phát ra, thân thể của hắn giống như là như đạn pháo đàn bay ra ngoài.

Trong khoảnh khắc, Triệu Nhật Dương liền đến Diệp Hạo trước mặt, mà hắn Thuần Dương Chỉ giờ phút này vẫn là nhắm ngay Diệp Hạo trái tim, phải đem hắn một đòn trí mạng.

Diệp Hạo sắc mặt không thay đổi, thân hình của hắn còn ở giữa không trung, nếu là dựa theo Triệu Nhật Dương nhận thức, Diệp Hạo lúc này là không cách nào né tránh này chỉ một cái.

Nhưng sự thật lại không phải như thế, Diệp Hạo mũi chân lần nữa một chút, lần này dưới chân của hắn không có chỗ có thể mượn lực. Hắn điểm tại trong hư không, giống như là dưới chân của hắn có một cái nấc thang như thế, thân thể của hắn lần nữa giương cao, thoáng cái sẽ đến Triệu Nhật Dương đỉnh đầu.

"Hư không mượn lực, cao minh như thế thân pháp, chẳng lẽ là Địa cấp thân pháp võ học?" Chính đang quan sát hai người giao chiến Triệu Thiếu Dương thấy Diệp Hạo thi triển ra cao minh như thế thân pháp, trong mắt lóe lên ánh mắt tham lam.

Bọn họ Triệu gia tốn sức trăm ngàn cay đắng mới lấy được một môn Địa cấp võ học, nếu là Diệp Hạo tu luyện thân pháp võ học thật là Địa cấp võ học, như vậy, hắn mái chèo hạo đánh chết, có thể có được thu hoạch có thể nói là tương đối to lớn.

Đương nhiên, có ý định này không chỉ hắn một người, Vương gia gia chủ cùng hắn cũng là có giống nhau tâm tư.

Đấu võ trên đài, Triệu Nhật Dương thấy Diệp Hạo lại lần nữa tránh thoát công kích của hắn, trong lòng kinh dị vạn phần. Hắn đã tận lực đánh giá cao Diệp Hạo thân pháp, thật không nghĩ đến đối phương thân pháp đã đến bực này mức xuất thần nhập hóa.

Đang ở hắn phân tâm thời điểm, Diệp Hạo đã thần không biết quỷ không hay đi tới phía sau hắn, hắn một quyền đấm ra, khí thế khoáng đạt, giống như có vạn cân lực lượng gia trì.

Mắt thấy hắn một quyền liền muốn đánh vào Triệu Nhật Dương trên sống lưng, nếu là chu đáo, tuyệt đối có thể đem người này đánh bay. Có thể Triệu Nhật Dương thật giống như biết trước, trước thời hạn biết Diệp Hạo xuất thủ quỹ tích, hắn chỉ một cái hướng phía sau đâm tới.

Trong nháy mắt quyền chỉ tương giao, khí huyết nổ ầm, khí lưu tán loạn. Ở đó cổ Thuần Dương Chỉ trùng kích vào, Diệp Hạo không nhịn được lùi một bước.

Mà Triệu Nhật Dương, cũng giống vậy thân thể lảo đảo một cái, hướng phía trước bước ra một bước. Triệu Nhật Dương xoay người lại."Không biết ngươi lần này là còn có hay không năng lực đem ta Thuần Dương Chỉ hóa giải."

Đấu võ dưới đài, Triệu Thi Vũ trong lòng đối với Triệu Nhật Dương kính mến không dứt, "Dương Ca, thực lực mạnh mẽ như vậy, Diệp Hạo, lần này ngươi bại định."

Cảnh Đông mặt đầy lo lắng nhìn về phía Diệp Hạo, Triệu gia Thuần Dương Chỉ hắn là có nghe thấy, Diệp Hạo chỉ một cái, hắn rất là lo lắng. Cảnh Đông hy vọng thiếu gia chủ động nhận thua, như vậy thì có thể thiếu thu điểm tội.

Diệp Hạo sắc mặt ung dung, đối phương chỉ một cái cũng không có đem quả đấm của hắn xuyên thủng, ở đối phương chỉ lực cùng hắn đụng nhau lúc, hắn giống vậy đem ba đạo khí huyết lực đánh ra.

khí huyết lực thì tương đương với tạo thành một đạo phòng ngự, cho tới từ ngoài mặt đến xem, Diệp Hạo căn bản cũng không có bị thương.

Trên thực tế, Triệu Nhật Dương Thuần Dương Chỉ tiến vào trong cơ thể hắn sau liền bị Thuần Dương Hỏa Chủng trấn áp, căn bản lật không nổi một đóa đợt sóng. Trừ phi Triệu Nhật Dương đem Thuần Dương Chỉ tu luyện tới đại thành, mới phải xuất hiện Diệp Hạo không cách nào trấn áp Thuần Dương Chỉ tình huống.

Triệu Nhật Dương tình huống lúc này thật ra thì cũng không hơn gì, Diệp Hạo ba đạo khí huyết lực ở trong cơ thể hắn bùng nổ, nếu không phải hắn khí huyết hùng hậu, sợ là đã sớm không nhịn được. Hắn đã được nội thương, bất quá người ngoài không nhìn ra thôi, hơn nữa ở toàn lực của hắn dưới áp chế, thương thế kia trong thời gian ngắn còn sẽ không bùng nổ.

Triệu Nhật Dương trong lòng đối với Diệp Hạo thực lực là vạn phần kinh dị, mấy ngày trước hắn cùng với Diệp Hạo lúc giao thủ đối phương hoàn toàn không cách nào uy hiếp được hắn. Mà giờ khắc này, đối phương lại có thể đối với hắn tạo thành tổn thương, Triệu Nhật Dương đè xuống trong lòng đủ loại tâm tình, hắn lần nữa dò vươn ngón tay, một đạo Thuần Dương Chỉ bộc phát ra, giống như là chói chang Thái Dương mặt trời chói chan, phá toái hư không.

Là đối phó Diệp Hạo, hắn một chiêu này thiêu đốt trong cơ thể tứ thành khí huyết lực lượng, cái này Thuần Dương Chỉ bộc phát ra, có thể nói là kinh thiên động địa, Phong Vân cuốn ngược. Hắn trong bụng nhận định Diệp Hạo hắn chỉ một cái sau khi, thân pháp sự linh hoạt hóa giảm mạnh, không cách

nào tránh hắn này chỉ một cái, cho nên, hắn lựa chọn không giữ lại chút nào bộc phát ra tối cao Thuần Dương Chỉ .

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thần thoại bất bại

Chương 40: Thần thoại bất bại

Triệu Nhật Dương thiêu đốt tứ thành khí huyết bên dưới, này chỉ một cái thanh thế kinh người, hơi nóng ngút trời. Thuần Dương Chỉ cơ hồ hóa thành một đạo màu lửa đỏ lưu quang, trong khoảnh khắc liền đến Diệp Hạo trước người.

Đối mặt Triệu Nhật Dương tuyệt sát một đòn, Diệp Hạo vẫn bình tĩnh, hắn cũng không phải là như đối phương dự liệu như vậy người bị trọng thương, thân pháp tốc độ giảm mạnh.

Triệu Nhật Dương trong lòng đang ở đắc ý, cho là Diệp Hạo tuyệt đối không cách nào tránh thoát một kích này. Đột nhiên, hắn trợn to hai mắt, giống như gặp quỷ như thế.

Trước người hắn nơi nào còn có Diệp Hạo thân ảnh của, vốn là hắn hắn Thuần Dương Chỉ Diệp Hạo, lúc này uyển như kiểu quỷ mị hư vô đi tới Triệu Nhật Dương sau lưng.

Diệp Hạo lúc này hiện ra thân pháp dùng xuất quỷ nhập thần để hình dung cũng không quá đáng, bàn tay hắn hồng mang vờn quanh, một quyền phá vỡ phong vân, nhất thời liền đấm ở Triệu Nhật Dương trên sống lưng mặt.

Rắc rắc!

Một quyền này của hắn nhất thời liền đem Triệu Nhật Dương cột xương sống chùy nứt ra đến, mà Triệu Nhật Dương bổn nhân ở một quyền này dưới sự xung kích, bay thẳng đi ra ngoài, rơi vào đấu võ dưới đài.

Yên tĩnh!

Vũ Đấu Tràng hoàn toàn yên tĩnh, yên lặng như tờ, tiếp lấy đám người giống như vỡ tổ, nghị luận ầm ỉ.

"Triệu Nhật Dương lại bại."

"Thật là không tưởng tượng nổi, phải biết hắn chính là Hậu Thiên Lục Trọng trong cao thủ tuyệt đỉnh..."

"Triệu gia lần này cần mất hết thể diện." Có người nhìn có chút hả hê nói.

"Diệp Hạo xuất thủ đến nay, chưa từng bại một lần, không biết Vương Minh, là có hay không có thể thắng được hắn?"

Nếu là trước đó, có người nói lên cái nghi vấn này, đáp án kia không thể nghi ngờ, mà giờ khắc này, đáp án này liền muốn vẽ lên một cái dấu hỏi.

"Này Diệp Hạo ỷ vào thân pháp, lần lượt chiến thắng, hắn tu luyện thân pháp võ học mười có tám chín chính là Địa cấp võ học, môn võ học này, ta nhất định phải bắt vào tay." Triệu Thiếu Dương trong mắt lóe lên tham lam ánh sáng.

Từ đầu chí cuối, Triệu Thiếu Dương vẫn luôn ở nặng chú ý Diệp Hạo, hắn tinh tế phân tích Diệp Hạo thực lực. Liền phát hiện người này thực lực cũng không xuất chúng, chủ yếu là chiếm thân pháp ưu thế, liên tục chiến thắng.

Trong lòng của hắn không khỏi cười lạnh, Diệp Hạo vẫn lấy làm kiêu ngạo thân pháp, ở thực lực tuyệt đối trước mặt căn bản là không chịu nổi một kích. Hắn tin tưởng, nếu là hắn tự mình xuất thủ, đối phó Diệp Hạo, đối phương tất nhiên chút nào vô sức hoàn thủ.

"Dương Ca, làm sao biết sa sút?" Triệu Thi Vũ khuôn mặt không dám tin, nàng mặt xám như tro tàn, không thể tin được hết thảy trước mắt.

Ở Triệu gia,

Triệu Nhật Dương chính là thiên tài đại danh từ, ở trong cùng thế hệ chưa từng bại một lần. Nhưng là giờ phút này, lại bại ở một cái bừa bãi hạng người vô danh trong tay, tối thiểu nàng là cho là như vậy. Lúc này, trong mắt của nàng núi giống như ầm ầm sụp đổ một dạng nàng cũng tìm không được nữa

người đi đối phó Diệp Hạo.

Nam tử tóc tím tiếp tục tuyên bố Diệp Hạo chiến thắng, mà cuộc kế tiếp tỷ thí, vẫn là Diệp Hạo ra sân, mà đối thủ của hắn là đổi thành Vương Minh.

Diệp Hạo điều dưỡng một nén nhang sau, đi tới đấu võ trên đài, Vương Minh khí định thần nhàn đánh giá hắn.

"Ngươi có thể đánh bại Triệu Nhật Dương, chứng minh ngươi vẫn là có mấy phần thực lực, bất quá, cũng liền chỉ như vậy mà thôi..." Vương Minh thực lực so với Triệu Nhật Dương còn muốn cao hơn một phần, cơ hồ một cái chân muốn bước vào Hậu Thiên Thất Trọng cảnh giới, thực lực bực này, không biết còn cao hơn Diệp Hạo ra bao nhiêu, hắn không đem Diệp Hạo coi vào đâu cũng là bình thường.

Diệp Hạo vẻ mặt nghiêm túc, hắn có thể thắng được Triệu Nhật Dương, trừ phương diện thân pháp chiếm cứ ưu thế bên ngoài, còn có một cái lớn nhất nhân tố chính là võ học khắc chế. Đối phương Thuần Dương Chỉ ở trên người hắn căn bản không phát huy ra có uy năng, mà đối mặt Vương Minh, hắn ở phương diện này liền mất đi ưu thế.

Vương Minh đột nhiên hướng Diệp Hạo nhào tới, hắn giống như là hóa thân Thương Ưng, bay lượn với trên chín tầng trời. Vương Minh trảo pháp tương đối cao minh, đã có Thương Ưng vồ mồi ý cảnh.

Hô! Hô!

Hắn một móng đánh tới, lạnh thấu xương tiếng gió rít gào, gió kia liền giống như trời đông giá rét lạnh như gió lạnh giá thấu xương. Diệp Hạo gò má làm đau, hắn trong lòng cả kinh, này Vương Minh thực lực so với hắn mong muốn còn muốn cao hơn không ít.

Diệp Hạo thân hình biến đổi, hướng về sau thối lui, mà Vương Minh theo sát tới, hắn lúc này phảng phất thật hóa thân Thương Ưng. Mà Diệp Hạo chính là con mồi, đối với con mồi, Vương Minh đuổi tận cùng không buông.

Đã đến không thể tránh né mức độ, Diệp Hạo chỉ có xuất thủ, quanh người hắn khí huyết vận chuyển, chấn động, lực lượng toàn thân tất cả tụ tập ở một quyền bên trong.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hắn toàn lực một quyền cùng đối phương trảo pháp đánh vào đồng thời, nhất thời từng đạo khí huyết lực lượng trút ra ngoài, truyền vào Vương Minh trong cơ thể.

Mà Diệp Hạo cảm ứng được Vương Minh một trảo này ẩn chứa lực lượng lúc, sắc mặt nhất thời biến đổi. Thân thể của hắn đột nhiên hướng về sau liền lùi lại ba bước, mới đưa cổ lực lượng này tan mất.

Diệp Hạo trên mu bàn tay nhiều hơn từng đạo máu dầm dề dấu móng tay, chính là Vương Minh một móng tạo thành.

Mà Diệp Hạo ba đạo khí huyết lực đánh vào Vương Minh trong cơ thể, chỉ là để cho thân thể của hắn hơi hơi run rẩy động một cái, chưa từng đưa hắn bức lui nửa bước.

"Diệp Hạo muốn thua." Có người thấy Diệp Hạo cùng Vương Minh lần đầu giao thủ liền tan mất hạ phong, không khỏi thở dài, thắng bại rõ ràng.

"Nếu là cảnh giới của hắn giống vậy thuộc về Hậu Thiên Lục Trọng, vậy thì có một trận long tranh hổ đấu."

"Đáng tiếc, chúng ta không có cơ hội mắt thấy một màn này..."

Diệp Hạo đưa tay nấp trong phía sau, trong cơ thể hắn Sinh chi dấu ấn vận chuyển, từng đạo sinh cơ lực hiện lên, thương thế của hắn lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại.

"Người này thực lực Hậu Thiên Lục Trọng cơ hồ vô địch, nếu không mượn sinh tử ấn lực lượng, ta căn bản không có phần thắng." Diệp Hạo trong lòng đối với Vương Minh thực lực làm ra một cái đánh giá.

Diệp Hạo từ đầu chí cuối cũng giữ lại thực lực, Thuần Dương Chỉ ở loại trường hợp này không thích hợp sử dụng, tạm thời không tính là. Sinh chi trong vết tích ẩn chứa khí huyết lực lượng cơ hồ so với hắn sức mạnh của bản thân còn nhiều hơn, hắn vẫn không có sử dụng. Đó là bởi vì trước trong tỷ thí chưa từng có người đạt tới bức bách hắn vận dụng sinh tử ấn thực lực, giờ phút này, hắn đang suy nghĩ, muốn động dùng mấy thành lực lượng, mới có thể đánh bại Vương Minh.

Vương Minh có thể không có tính toán cho Diệp Hạo thời gian từ từ suy nghĩ, hắn thấy một đòn có hiệu quả, cũng biết Diệp Hạo thực lực bình thường, thân pháp lại huyền diệu, ở thực lực tuyệt đối trước mặt cũng là uổng công.

Hắn lần nữa hóa thân Thương Ưng, kèm theo lạnh thấu xương phong thanh đánh về phía Diệp Hạo. Hắn quyết định chiêu thứ hai liền đánh bại Diệp Hạo, như vậy mới có thể biểu dương ra hắn Vương Minh thiên phú tuyệt luân. Hắn đã quên, hắn lấy Hậu Thiên Lục Trọng cảnh giới đối phó Hậu Thiên Ngũ Trọng sự thật này.

Vô hình khí huyết lực lượng ở Diệp Hạo trong cơ thể bùng nổ, cái kia hai tròng mắt có hào quang màu đỏ như máu như ẩn như hiện. Diệp Hạo cả người nhô ra từng đạo gân xanh, trong cơ thể hắn khí huyết cơ hồ phải đem lớp da hắn chống đỡ nổ tung ra.

Ầm!

Diệp Hạo một quyền đấm ra, nhất thời phong vân cuốn ngược, thiên địa biến sắc, một quyền này giống như là búa lớn một dạng hung hãn nện ở Vương Minh lồng ngực.

"Cái gì?" Vương Minh liên tục quay ngược lại mấy bước, thiếu chút nữa thối lui ra đấu võ đài, hắn sắc mặt hơi lộ ra tái nhợt, che ngực, khuôn mặt vẻ khiếp sợ.

"Ta thừa nhận trước xem thường ngươi, tiếp đó, ta sẽ dốc toàn lực ứng phó xuất thủ." Vương Minh mặt trầm như nước, hắn không nghĩ tới, vốn là không bị hắn coi vào đâu tiểu nhân vật đột nhiên có thể bộc phát ra hoảng sợ như thế lực lượng.

Vương Minh bước ra một bước, lần này, hắn không có lại dùng trảo pháp, mà là đổi thành chỉ pháp. Vương gia Địa cấp võ học, Phong Lôi Chỉ, hắn am hiểu nhất nhưng thật ra là cửa này Phong Lôi Chỉ. Trước đó, hắn cho là Diệp Hạo không có tư cách để cho hắn vận dụng Phong Lôi Chỉ, mà giờ khắc này, hắn không khỏi không thừa nhận, nếu không phải sử dụng Phong Lôi Chỉ, hắn không phải là đối thủ của Diệp Hạo.

Phong Lôi Chỉ nhanh như thiểm điện, chỉ pháp ngầm chứa Phong Lôi Chi Lực, chỉ một cái ra, giống như là có gió lôi làm bạn, đĩ nhiên, chẳng qua là tạo thành một loại ảo giác, hoặc giả nói là ảo ảnh. Theo nói nếu là đem cửa này chỉ pháp tu luyện tới cảnh giới viên mãn, có thể điều động chân chính Phong Lôi Chi Lực, về phần là thật hay không, liền không người biết được.

Vương Minh chỉ pháp nhanh, Diệp Hạo quyền pháp nhanh hơn, lúc này hắn khí huyết lực lượng gia trì bên dưới, vô luận là bén nhạy trình độ, hay là tức huyết lực đo, đều có tăng lên trên diện rộng.

Diệp Hạo Băng Sơn Quyền cùng Vương Minh Phong Lôi Chỉ oanh đụng vào nhau, sức trùng kích to lớn khiến cho hai người đều rối rít đảo lui ra ngoài.

Sau đó, hai người lại tiếp tục giao thủ, Diệp Hạo khí huyết lực lượng sau khi tăng lên, lực lượng của hắn cùng Vương Minh ngang hàng, thậm chí hơn một chút. mà đối phương ỷ vào chỉ pháp cao minh, trong lúc nhất thời không rơi xuống hạ phong.

Trong khoảnh khắc, hai người liền giao thủ hơn mười chiêu, Vương Minh thấy Diệp Hạo hơi hơi thở hổn hển, cũng biết hắn tăng lên lực lượng bí pháp đến cực hạn, không cách nào nữa kéo dài nữa. Hắn vui mừng trong bụng, nắm lấy cơ hội, một ngọn gió Lôi Chỉ hướng Diệp Hạo xuyên qua mà tới.

Lại vào lúc này, Diệp Hạo thân thể hơi hơi một bên, tránh thoát hắn này chỉ một cái. Vương Minh trong lòng mơ hồ dâng lên một cổ không ổn cảm giác, hắn đang chuẩn bị hướng về sau thối lui.

Đột nhiên, Diệp Hạo một quyền nện ở bộ ngực của hắn, một cổ lạnh giá thấu xương khí tức từ lồng ngực của hắn truyền khắp quanh thân, cổ khí tức lạnh như băng kia cơ hồ phải đem hắn quanh thân khí huyết đông.

Không có ai chú ý tới, Diệp Hạo nắm chặt quả đấm bên ngoài, một giọt màu đen giọt nước rơi vào Vương Minh lồng ngực. Nhất Nguyên Trọng Thủy có ngàn cân bên trong, tinh diệu nhất chính là, ngàn cân lực lượng đều tụ tập với một chút, sức mạnh bùng lên ra sao kỳ khổng lồ.

Hơn nữa Diệp Hạo trong cơ thể đổ xuống mà ra khí huyết lực lượng, hai người hợp nhất, Vương Minh căn bản là không cách nào ngăn cản, thân thể của hắn đột nhiên bay rớt ra ngoài, Vương Minh thân ở giữa không trung, khóe miệng phun ra một cái máu tươi đỏ thẫm, rơi đấu võ trên đài, lộ ra phá lệ chói mắt. Nhất Nguyên Trọng Thủy lần nữa dung vào Diệp Hạo trong bàn tay, hết thảy bình tĩnh lại.

"Vương Minh cũng sa sút..." Có người xoa xoa con mắt, lẩm bẩm nói.

"Lưu Vân Thành trẻ tuổi, sợ rằng không người là Diệp Hạo đối thủ..."

"Có lẽ một ngày nào đó, hắn có thể đứng hàng Triệu Quốc Nhân Bảng."

Rất nhiều võ giả khiếp sợ vạn phần, thật lâu không thể bình tức, lúc này Diệp Hạo liền giống như là bất bại chiến thần, cái kia hơi lộ ra thân ảnh gầy yếu đứng thẳng tại chỗ, giống như một tòa nguy nga đỉnh núi, không người có thể với tới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Tấm màn rơi xuống

Chương 41: Tấm màn rơi xuống

Đến đây, tràng này xuất sắc vạn phần đấu võ hạ màn kết thúc, về phần Vương Minh cùng Triệu Nhật Dương giữa tỷ thí bởi vì bọn họ hai người cũng bị thương trên người, không cách nào tiếp tục tiếp, liền là hai người bọn họ là ngang tay.

Từ vừa mới bắt đầu, không người có thể nghĩ đến sẽ là như vậy kết cục, Diệp Hạo cuối cùng thắng được, đối với Triệu gia cùng Vương gia đả kích không nhỏ. Theo Diệp Hạo lần này đấu võ đoạt được hạng nhất, đến đây sau khi, Lưu Vân Thành, không người không biết Diệp Hạo Vạn Tượng Các Chủ đại danh.

Hơn nữa, bởi vì Nguyên khí khoáng mạch đầu mối đồng dạng là Diệp Hạo cung cấp, khiến cho Vạn Tượng Các cùng bản thân hắn trong lúc nhất thời Lưu Vân Thành danh tiếng đại chấn. Cho tới ngắn ngủi trong mấy ngày, Vạn Tượng Các ngưỡng cửa đều bị đạp phá, rất nhiều võ giả đều biết Vạn Tượng Các khả năng của, rối rít muốn phải cầu được đủ loại trân quý tin tức.

Thành Chủ Vân Vô Nhai nhìn Diệp Hạo thân ảnh của, để cho phật thấy năm đó vị kia ở trong thành sất trá phong vân nhân vật, hắn trong lúc nhất thời tâm thần hoảng hốt, Diệp Hạo thân ảnh của cùng trong đầu hắn vị kia nặng chồng lên nhau, không phân rõ hắn hắn đứng trước mặt đến tột cùng là ai.

Cuối cùng, Diệp Hạo phân chia được Nguyên khí khoáng mạch hai thành lợi ích, đây là ba gia tộc lớn thống nhất đạt thành hiệp nghị. Bởi vì Nguyên khí khoáng mạch khai thác phải hao phí rất nhiều nhân lực vật lực, mà Diệp Hạo ở phương diện này cũng không có bỏ ra, đĩ nhiên tựu không khả năng thật phút đến ba thành kếch xù lợi ích.

Vả lại, Nguyên khí khoáng mạch lợi ích còn phải phút một thành cho Thành Chủ Phủ cùng tỷ thí thắng được võ giả. Coi như như thế, còn thừa lại lợi ích cũng là khá nhiều, đủ ba gia tộc lớn chia cắt.

"Hồng Thiểu Phong trong tay khô trượng giấu giếm khô mộc phùng xuân ảo diệu, phải tìm một cơ hội mượn tới xem một chút." Diệp Hạo ở nhà mình sân ở, tinh tế hồi tưởng lúc ấy cùng Hồng Thiểu Phong giao thủ tình cảnh.

Đối phương cuối cùng một côn đó, ẩn chứa lực lượng cực lớn, nếu không phải Diệp Hạo toàn lực ứng phó, chỉ sợ là không cách nào tiếp. Mà cổ lực lượng kia nguồn, chính là khô mộc phùng xuân ảo diệu, Diệp Hạo tâm niệm vừa động, trong đầu hắn liền hiện ra Hồng Thiểu Phong tướng mạo.

Tiếp đó, chỉ thấy Lưu Vân Thành từng đạo cảnh tượng ở trong đầu hắn hiện lên, cuối cùng, Kính Tượng ngừng ở Thành Đông một tòa cũ nát đền miếu, đền miếu từ bên ngoài nhìn, phảng phất tồn tại mấy trăm năm, có một cổ khí tức tang thương bộc lộ ra ngoài.

Ở đền miếu, có không ít ăn mày đang nằm ở bên trong nghỉ ngơi, Diệp Hạo ánh mắt tiếp tục hướng đền miếu bên trong dò xét. Một đạo hắn thân ảnh quen thuộc hiện lên trước mắt hắn, chính là Hồng Thiểu Phong, này người tay cầm khô trượng, đang ở từng lần một vung côn pháp.

"Không như sẽ đi ngay bây giờ nhìn một chút." Diệp Hạo trong lòng có quyết định. Trên vòm trời một vòng trăng tròn treo thật cao, nhiều đóa mây đen phiêu động qua, ngăn trở chút ít ánh trăng, Diệp Hạo thân ảnh của ở dưới ánh trăng không ngừng kéo dài.

...

"Những tên khất cái này ngược lại trôi qua ngày tốt." Diệp Hạo đi tới cũ nát sau miếu thờ, liền phát hiện những tên khất cái này chỗ ở mặc dù có chút cũ nát, nhưng là ở ăn ở phương diện cũng không tính kém, thậm chí so với trong thành một ít nhà người thường cũng còn tốt hơn một ít.

Ở dưới ánh trăng, Diệp Hạo thi triển Ảnh Nguyệt Quyết, thu liễm khí tức, thân hình dung nhập vào trong bóng tối, những tên khất cái kia hoàn toàn không phát hiện được sự hiện hữu của hắn.

Diệp Hạo trực tiếp xuyên qua đền miếu, đi tới hậu viện, hắn đến sau này, liền phát hiện Hồng Thiểu Phong giờ phút này cũng không có đang tu luyện côn pháp.

Hồng Thiểu Phong tay cầm khô trượng, đem khô trượng chóp đỉnh đưa vào phía dưới, phía dưới chính là để một cái chén nhỏ. Hồng Thiểu Phong hai bên phân biệt đứng một vị Tóc dài nam tử cùng một cái tóc bạc hoa râm lão Ông.

Ba người bọn họ đều thần sắc nghiêm nghị nhìn chằm chằm khô trượng chóp đỉnh, cũng không lâu lắm, cây khô chóp đỉnh hiện lên một vệt vẻ xanh biếc, giống như là cỏ nhỏ nảy mầm. Nhìn thấy một màn này, ba người bọn họ cũng toát ra không cách nào che giấu vui sướng.

Tiếp đó, chỉ thấy một giọt chất lỏng màu xanh biếc từ khô trượng chóp đỉnh nhỏ xuống ở trong chén nhỏ, "Từ bá, có giọt này Linh Dịch, của ngươi vết thương cũ là có thể khỏi hẳn." Hồng Thiểu Phong thận trọng bưng lên trong tay chén nhỏ, đưa tới vị kia tóc bạc hoa râm lão Ông trong tay.

Đột nhiên, Hồng Thiểu Phong giơ tay lên trong khô trượng, hướng phía trước không xa trên đất trống một trượng bổ tới, hắn hạ thủ trước không có dấu hiệu nào, ngay cả Từ bá cùng Tóc dài nam tử cũng không có nhận ra được.

Hai người bọn họ sắc mặt cả kinh, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Thấy khô trượng rơi vào chỗ trống, bọn họ còn tưởng rằng là Hồng Thiểu Phong tu luyện côn pháp luyện đến si mê điên cuồng mức độ.

Nhưng mà, sau một khắc, bọn họ cũng biết ý nghĩ của bọn họ sai, chỉ thấy một cái tay vô căn cứ nổi lên. Sau đó, bàn tay kia hướng xuống dưới nắm chặt, liền đem khô trượng cầm trong tay.

"Các hạ đêm khuya viếng thăm, không biết vì chuyện gì?" Hồng Thiểu Phong thấy người đến là Diệp Hạo, không khỏi nhíu mày hỏi.

Tóc dài nam tử hiển nhiên cũng nhận ra Diệp Hạo, hắn sắc mặt sợ hãi, còn tưởng rằng Diệp Hạo là tới tìm hắn để gây sự.

"Không biết có thể hay không đem trong tay ngươi này khô trượng ta mượn dùng một chút." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Hồng Thiều Phong trong tay khô trượng bên trên, hắn không tính vòng vo, nói thẳng minh ý đồ.

"Này khô trượng chính là bổn bang Trấn Phái Chi Bảo, lão phu khuyên ngươi chính là chết cái ý niệm này, ho khan khục..." Hồng Thiều Phong còn chưa mở miệng, Từ bá liền dẫn đầu cự tuyệt, hắn một câu còn chưa có nói xong, tựu liên tiếp ho khan, không biết là mắc loại nào bệnh.

"Ta đáp ứng đem vật này cho ngươi mượn, bất quá ngươi phải ở trong vòng năm ngày trả lại." Hồng Thiều Phong ngoài ý liệu không có cự tuyệt Diệp Hạo thỉnh cầu.

"Ngươi đừng vội đáp ứng, vật này chính là bổn bang Trấn Phái Chi Bảo, chưa từng cho bên ngoài mượn tiền lệ, trừ phi ngươi có thể xuất ra một nghìn Nguyên khí thạch tới coi như bồi thường, nếu không ngươi đừng mơ tưởng từ trong tay của ta lấy được vật này." Hồng Thiều Phong làm ra một bộ ngọc đá cùng vỡ dáng vẻ, hiển nhiên, hắn là biết không đấu lại Diệp Hạo, nhưng là hắn vẫn có tự tin ở Diệp Hạo động thủ trước đem vật cầm trong tay khô trượng hủy diệt đi.

Nếu là bởi như vậy, đối với song phương mà nói đều không là một chuyện tốt."Bang Chủ, chuyện này tuyệt đối không thể, bổn bang Trấn Phái Chi Bảo làm sao có thể tùy tiện cho bên ngoài mượn?" Từ bá liên tục khuyên can.

"Xin Bang Chủ nghĩ lại." Tóc dài nam tử mặc dù sợ hãi Diệp Hạo, nhưng là cũng không có nghĩa là hắn nguyện ý trơ mắt nhìn bang phái Trấn Phái Chi Bảo bị đối phương cầm đi, mặc dù đối phương nói đúng mượn, nhưng là vừa có ai biết có hay không có vay có trả đây?

"Các ngươi không cần nhiều lời, ta tâm ý đã quyết." Hồng Thiều Phong ánh mắt nhìn thẳng Diệp Hạo, muốn để cho hắn cho ra cái câu trả lời.

" Được, ta tất ở trong vòng năm ngày trả lại vật này." Diệp Hạo trịnh trọng gật đầu, sau đó, hắn xuất ra một nghìn Nguyên khí thạch coi như bồi thường, mà hắn lấy rốt cuộc được như nguyện bắt được thần bí kia khô trượng.

"Cáo từ." Diệp Hạo nắm khô trượng, xoay người rời đi, với hắn mà nói, sớm tìm hiểu khô mộc phùng xuân ảo diệu, thực lực của hắn sẽ sớm hơn tăng lên, đồng thời, tánh mạng của hắn cũng sẽ nhiều hơn một phần bảo đảm.

"Bang Chủ, khô trượng đối với bang phái chúng ta ý nghĩa không cần nói cũng biết, sao có thể như vậy dễ dàng liền cho mượn đi a!" Từ bá bi thương nói.

"Ta lại làm sao không biết." Hồng Thiều Phong nhàn nhạt trả lời.

"Vậy ngươi vì sao còn phải cho mượn đi?" Từ bá không hiểu hỏi.

"Ta không phải là đối thủ của hắn." Hồng Thiều Phong hai tay thua sau, ánh mắt rơi vào Diệp Hạo thân ảnh biến mất địa phương, thản nhiên nói.

...

Lúc này Diệp Hạo đã trở lại Vạn Tượng Các, hắn đi thẳng tới bên trong mật thất, đem thạch cửa đóng. Diệp Hạo tĩnh hạ tâm thần, mảnh nhỏ quan sát kỹ trong tay khô trượng, ánh mắt đầu tiên nhìn tới, khô trượng cũng không có chỗ khác thường gì, bình thường.

Nếu là nhìn kỹ lại, liền sẽ phát hiện không giống nhau, hắn Tĩnh Tâm cảm ngộ, từ khô trượng bên trên cảm nhận được một cổ khí tức mục nát. tinh thần của hắn lại tập trung ở khô trượng chóp đỉnh, nơi đó có một mảnh lá xanh, lúc này lá xanh hơi hơi ố vàng, dường như muốn khô héo.

Một đêm trôi qua, Diệp Hạo cũng không có cảm ngộ ra khô mộc phùng xuân ý cảnh, hắn cũng không hề từ bỏ, ánh mắt như cũ rơi vào lá xanh phía trên. Đột nhiên, hơi lộ ra khô héo lá xanh trở nên sinh cơ bột đến, giống như khô mộc phùng xuân, xuân ý dồi dào.

Diệp Hạo tâm thần ngưng tụ ở đó khô trượng bên trên, hắn phảng phất bắt được một luồng khô mộc phùng xuân ý cảnh. Tâm thần của hắn dần dần yên tĩnh lại, một cổ yếu ớt khí tức từ trên người hắn tản mát ra.

Theo thời gian trôi qua, lá xanh diễn sinh ra một giọt lục dịch, chất lỏng kia dọc theo khô trượng, chảy tới Diệp Hạo trong tay, tiến vào trong cơ thể hắn.

"Khô mộc phùng xuân, thì ra là như vậy." Diệp Hạo lần nữa giương đôi mắt lúc, trong mắt của hắn hơi hơi hiện lên lục quang, với hắn mà nói, trước lâm vào yên lặng để cho phật qua hồi lâu, hắn giống như là tự thể nghiệm khô trượng một thân.

Khô trượng đời trước vốn là một gốc Thương Thiên cổ thụ, tu hành ngàn năm, sinh ra linh trí, muốn phải hóa thành yêu. Không biết sao hóa hình lúc ở Lôi Kiếp xuống hóa thành bụi, chỉ còn lại một đoạn cây khô, cây khô quanh năm hấp thu Đại Địa Tinh Hoa, từ đó sản sinh ra này một mảnh lá xanh.

Đột nhiên, Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết từng trận xao động, "Khí huyết lực lượng đến Hậu Thiên Ngũ Trọng đỉnh phong." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào khô trượng bên trên, trong lòng của hắn có suy đoán.

"Đã như vậy, vậy thì nhất cử bước vào Hậu Thiên Lục Trọng." Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi chợt lóe, hắn từ trong nhẫn trữ vật lấy ra Nguyên khí thạch đến, vận chuyển Tử Linh trải qua, luyện hóa nguyên khí. Hắn quyết định muốn ở dưới mắt cái này cơ hội tuyệt hảo đột phá, thành bại nhất cử ở chỗ này.

quyển vừa kết thúc, tiếp theo sẽ tiến vào quyển thứ hai, danh chấn Triệu Quốc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Rừng trúc

Chương 42: Rừng trúc

Theo thời gian trôi qua, Diệp Hạo trong cơ thể nguyên khí ba động càng phát ra mãnh liệt, bên trong mật thất, bụi trần nổi lên bốn phía, cuồng phong loạn quyển. Bên trong mật thất nguyên khí rối rít tụ lại, hóa thành một cái nho nhỏ nguyên khí vòng xoáy, giống như mênh mông thuỷ triều, hướng Diệp Hạo huyệt Bách hội tràn vào.

Cho đến mỗi một khắc, Diệp Hạo khí tức trong người ầm ầm bùng nổ, nhiều vô số, trào lưu dũng động, bên trong mật thất nhất thời tro bụi nổi lên bốn phía."Đây chính là Hậu Thiên Lục Trọng lực lượng..." Diệp Hạo hơi hơi nắm quyền, khí huyết dũng động đang lúc, không khí liên tục nổ vang.

Tu vi tăng lên, không chỉ có mang đến khí huyết lực lượng chợt tăng, nội lực càng rõ ràng hơn tăng lên. Bước vào Hậu Thiên Lục Trọng, hắn liền lại nhiều một phần bảo toàn tánh mạng nắm chặt.

Diệp Hạo đứng dậy, đẩy ra mật thất cửa đá, màn đêm sơ lâm, tối nay ánh trăng hơi lộ ra ảm đạm, trên vòm trời mây đen cuồn cuộn đem ánh trăng che đỡ, chỉ có số ít ánh trăng rơi xuống, lộ ra phá lệ lạnh tanh.

Trong hậu viện, Cảnh Đông đang ở khắc khổ đúc luyện khí lực, hắn ngồi Mã Bộ, trên hai cánh tay nâng đôn đá. Cánh tay của hắn bên trên một nhiều sợi gân xanh nhô ra, hiển nhiên như vậy đúc luyện với hắn mà nói gánh vác không nhỏ.

Diệp Hạo không có quấy rầy Cảnh Đông tu luyện, thân hình hắn nhảy lên một cái, hóa thành một vệt bóng đen biến mất ở trong đêm trăng.

"Bang Chủ, hôm nay đã là ngày thứ năm, nhưng vẫn không thấy Diệp Hạo đem khô trượng trả lại, ta cho là chúng ta hẳn đến cửa thỉnh cầu, không thể lại tiếp tục chờ tiếp." Lạnh tanh trong sân, Tóc dài nam tử phẫn uất nói.

Hồng Thiểu Phong ngửa đầu nhìn trời, trong mắt có ánh sáng Hoa nở rộ: "Ta tin tưởng cách làm người của hắn."

"Các hạ quả nhiên giữ uy tín." Hồng Thiểu Phong ánh mắt đột nhiên rơi vào sân trên vách tường, ở nơi nào, một đạo thân hình dần dần hiện ra.

"Tu vi của ngươi..." Hồng Thiểu Phong ánh mắt chặt chẽ trọn mắt nhìn Diệp Hạo, có chút không dám tin tưởng, ngắn ngủi mấy ngày không thấy, đối phương liền bước vào Hậu Thiên Lục Trọng, bực này tốc độ tu luyện, khó tránh khỏi có chút nghe rợn cả người.

"Chẳng qua chỉ là có chút tinh tiến thôi, không đáng nhắc tới." Diệp Hạo đem khô trượng lấy ra, giao cho Hồng Thiểu Phong trong tay.

"Hữu duyên gặp lại sau." Diệp Hạo lưu lại một câu nói như vậy, thân hình lần nữa dung vào hắc ám, có thể nói là tới vô ảnh, đi mất tăm.

Hồng Thiểu Phong nhìn chằm chằm Diệp Hạo biến mất phương hướng lâm vào trong trầm tư, nội tâm thật lâu không thể bình tĩnh lại. Hắn vốn là tự nghĩ có đại cơ duyên hạ xuống, tu vi tiến bộ thần tốc, có thể thấy được Diệp Hạo tu vi tăng lên tốc độ sau, hắn liền cảm thấy không bằng ....

"Nhất thời rơi ở phía sau cũng không có nghĩa là vĩnh viễn rơi ở phía sau." Hồng Thiểu Phong trong lòng lẩm bẩm, hai tay của hắn nắm chặt, ý chí chiến đấu sục sôi, hắn là một cái không chịu cam lòng người bình thường.

Vạn Tượng Các trong sân,

Cảnh Đông vẫn ở đúc luyện khí lực, cái trán có mồ hôi hột nhỏ xuống, hắn cũng hồn nhiên không thèm để ý.

"Thiếu gia!" Cảnh Đông thấy trước mắt đột nhiên nhiều hơn một bóng người, không khỏi vui vẻ nói, hắn đem vật cầm trong tay đôn đá trên đất.

"Trước khi đi, ta đem bộ quyền pháp trước thời hạn truyền thụ cho ngươi." Diệp Hạo cũng không xác định hắn đi lần này muốn quá lâu dài mới có thể trở về, vì vậy hắn quyết định trước thời hạn đem Băng Sơn Quyền truyền thụ cho Cảnh Đông.

"Thiếu gia lại muốn đi Thương Mãng Sơn Mạch?" Cảnh Đông có chút hiếu kỳ hỏi, thiếu gia không phải là mới trở về mấy ngày, tại sao lại vội vã đi nơi đó.

"Không, ta chuẩn bị đi Lạc Hà Thành." Diệp Hạo khẽ gật đầu một cái nói.

"Lạc Hà Thành?" Cảnh Đông trong mắt kinh ngạc vạn phần, hắn không hiểu hỏi: " Lạc Hà Thành chính là Triệu Quốc biên cương Đô Thành, cách chúng ta nơi này có hơn vạn dặm lộ trình, thiếu gia đi nơi đó làm chi?"

Diệp Hạo cũng không trả lời Cảnh Đông vấn đề, thừa dịp còn có thời gian hắn quyết định đem Băng Sơn Quyền truyền thụ cho Cảnh Đông, hắn để cho Cảnh Đông lấy tới giấy và bút mực, đem Băng Sơn Quyền ảo diệu tất cả đều hiện ra ở trên tờ giấy.

Cùng lúc đó, hắn còn nghĩ khí huyết vận chuyển phương pháp cho Cảnh Đông giảng giải một lần, đến khi hắn có thể hiểu được bao nhiêu, liền muốn nhìn ngộ tính của hắn cùng cơ duyên, Diệp Hạo có thể làm liền chỉ có nhiều như vậy.

"Là thời điểm rời đi." Diệp Hạo thân hình bay xuống ở trên vách tường, trước khi đi, hắn quay đầu mắt nhìn cái nhà này, trong mắt có nhàn nhạt Bất Xá. Nơi này, là của hắn nhà, mà hắn, gần sắp rời đi cái này đợi thật lâu nhà, trong lòng tự nhiên sẽ không hề bỏ.

"Ta sẽ còn trở lại." Diệp Hạo trong lòng kiên quyết, hắn lần đi Lạc Hà Thành, có lẽ sẽ có rất nhiều gian hiểm, nhưng tất cả những thứ này, đều không thể ngăn ngăn cản cước bộ của hắn.

Diệp Hạo lần đi Lạc Hà Thành có hai chuyện phải làm, một trong số đó là tu luyện Sinh Tử Ấn, theo hắn biết, Lạc Hà Thành phụ cận Tử khí là Triệu Quốc biên giới nhiều nhất địa vực một trong.

Thậm chí Tử khí ngưng kết thành sát khí, có thể nói là tu luyện Sinh Tử Ấn tuyệt cao nơi, mà tu vi của hắn bước vào Hậu Thiên Lục Trọng sau, theo hắn bước đầu tính toán, cũng có thể chịu đựng trình độ nhất định Tử khí vào cơ thể.

Về phần chuyện thứ hai, chính là muốn đánh dò một chút cha hắn tin tức, Lưu Vân Thành chủ từng nói phụ thân của hắn ở Lạc Hà Thành phụ cận mất tích. Mặc dù đó cũng không phải là bản thân của hắn cha, nhưng là chủ nhân của cái thân thể này để lại đối với cha hắn tưởng niệm, hoặc nhiều hoặc ít ảnh hưởng đến bản thân hắn.

Vả lại nói, Diệp Hạo cũng không kháng cự chuyện này, hắn cũng muốn biết, hắn người cha kia, đến tột cùng là một cái nhân vật thế nào, ba năm trước đây lại là như thế nào mất tích?

Diệp Hạo một đường bay nhanh, nhanh như điện chớp đi trước, hắn muốn lấy tốc độ nhanh nhất rời đi Lưu Vân Thành. Trong lòng của hắn suy đoán, Triệu gia vị kia có thể sẽ đích thân động thủ với hắn, nếu như ở đối phương chưa từng phát hiện trước liền lặng yên không tiếng động cách xa Lưu Vân Thành, như vậy chờ đến đối phương phát hiện Thời dã là ngoài tầm tay với.

Một lúc lâu sau, Diệp Hạo hơi hơi thở hổn hển, hắn liên tục lấy tốc độ nhanh nhất đi đường, cảm thấy không chịu nổi. Hắn dừng lại, đem bản đồ mở ra, mặc dù trong lòng của hắn nhận định đối phương cũng sẽ không ở trong thời gian ngắn như vậy nhận ra được hắn ra khỏi thành, phàm là chuyện đều có ngoại lệ.

"Không nghĩ tới nhanh như vậy liền theo kịp." Diệp Hạo nhìn chằm chằm trong bản đồ ba dặm bên ngoài một cái điểm sáng màu xanh lục, trong lòng hơi trầm xuống.

Hơn nữa, lấy trên bản đồ điểm sáng màu xanh lục tốc độ di động đến xem, không chút nào kém cỏi hơn hắn. Loại tình huống này chỉ có hai loại giải thích, đệ nhất là đối phương thân pháp cùng hắn giống vậy cao minh, cái thứ hai là tu vi của đối phương cao thâm, bằng vào tu vi lên ưu thế, đem thân pháp hoàn cảnh xấu triệt tiêu.

"Người tới có thể là phụ thân của Triệu Huyền." Diệp Hạo đem bản đồ tắt, đối phương ở ba dặm bên ngoài, hắn không cách nào trực tiếp thấy Kính Tượng, nhưng là trong lòng của hắn đã có suy đoán.

Liên quan tới phụ thân của Triệu Huyền Diệp Hạo từng có thật sự biết, người này là Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ, lấy Diệp Hạo thực lực trước mắt cơ hồ không cách nào chống lại.

Diệp Hạo cảm thấy sâu đậm áp lực, thân hình hắn động một cái, hóa thành một đạo tàn ảnh tại chỗ biến mất.

"Dám đả thương con ta, liền phải trả giá thật lớn." Triệu Thiếu Dương bước chân đạp một cái, liền đến thập bộ ra ngoài, hắn trong mắt mơ hồ có vẻ tham lam thoáng hiện, đề phòng dừng Diệp Hạo chạy trốn, hắn phái không ít nhãn tuyến đang ngó chừng Vạn Tượng Các.

Những thứ kia nhãn tuyến vô luận ban ngày hay là buổi tối, cũng nhìn chằm chằm Vạn Tượng Các động tĩnh, Diệp Hạo hơi có dị động, đối phương sẽ phát hiện.

Đang ở bay nhanh trong Diệp Hạo khẽ cau mày, hắn sau khi phát hiện mặt người kia cùng hắn khoảng cách đang ở một chút xíu gần hơn, tiếp tục như vậy cũng không phải là cách pháp.

Diệp Hạo ánh mắt bỗng nhiên rơi ở trên vòm trời trên ánh trăng, tâm thần động một cái, đem tự thân khí tức ẩn nặc. Lúc này mây đen cuồn cuộn đem ánh trăng che đỡ phần lớn, lấy về phần khí tức che giấu cũng không rất hoàn mỹ.

Bất quá, chỉ cần có thể nói gạt đối phương một đoạn thời gian liền đủ, đem khí tức che giấu sau, Diệp Hạo đem tốc độ tăng lên, tiếp tục đi đường.

"Tiểu tử này khí tức đột nhiên trở nên như thế yếu ớt, chẳng lẽ là vận dụng một loại bí thuật?" Triệu Thiếu Dương trong mắt quang mang chớp thước, hắn phát hiện, Diệp Hạo trên người bí mật xa xa so với hắn trong nhận biết phải nhiều.

"Cho là như vậy thì có thể chạy mất, thật là buồn cười." Triệu Thiếu Dương khóe miệng toát ra một tia cười lạnh, hắn hành tẩu giang hồ nhiều năm, đối với truy lùng người hay là có thật nhiều kinh nghiệm, coi như Diệp Hạo đem khí tức che giấu, hắn cũng có thể thông qua đủ loại dấu vết đoán được đại khái phương hướng, đối phương muốn tại hắn dưới mí mắt chạy đi, đơn giản là ý nghĩ ngu ngốc.

Một lúc lâu sau, Diệp Hạo hơi hơi thở hổn hển, hô hấp hơi lộ ra dồn dập, hắn dừng bước lại, trong lòng phỏng đoán hắn đem phụ thân của Triệu Huyền thoát khỏi. Hắn đem bản đồ mở ra, nhất thời liền ngây tại chỗ, "Sâu không lường được." Diệp Hạo trong lòng đối với người tới thực lực lần nữa làm ra đánh giá.

Trên bản đồ, điểm sáng màu xanh lục cách hắn chỉ có hai dặm lộ trình, so với trước kia gần hơn một ít. Đó cũng không phải nói Diệp Hạo che giấu khí tức sau không có đưa đến tác dụng, chính là bởi vì hắn che giấu khí tức, mới có trước mắt cục diện như vậy, nếu không, đã sớm bị đối phương đuổi kịp.

"Ồ, phía trước cái rừng trúc kia..." Diệp Hạo trong lòng dâng lên một tia gợn sóng, ánh mắt rơi vào cách đó không xa một mảnh rừng trúc, gió nhẹ từ từ thổi qua, rừng trúc chập chờn, từng luồng Nguyệt Hoa ở trong rừng trúc như ẩn như hiện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Phục giết

Chương 43: Phục giết

Diệp Hạo một bước vào trong rừng trúc, liền có một loại vô hình cảm giác thân thiết, ánh trăng rơi trên lá trúc, từng luồng huy hoàng từ trên lá trúc khúc xạ, khiến cho mảnh này rừng trúc hơi sáng ngời.

"Này rừng trúc, có cái gì không đúng." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào khúc xạ ánh trăng trên lá trúc, đột nhiên, một đạo tin tức hiện lên trong đầu hắn.

Danh xưng: Nguyệt Quang Trúc

Niên đại: Trăm năm

Công hiệu: Ẩn chứa số lớn ánh trăng tinh hoa, hấp thu ánh trăng tinh hoa, có thể tăng lên cùng Nguyệt Chi Tinh Hoa tương quan võ học.

"Ảnh Nguyệt Quyết ở mảnh này trong rừng trúc tựa hồ có thể phát huy đến hiệu quả lớn nhất." Diệp Hạo phát hiện, thân ở trong rừng trúc, hắn có thể làm được hoàn mỹ che giấu.

Vô luận là thân hình hay là tức hơi thở, cũng dung nhập vào trong rừng trúc, giống như là hóa thành rừng trúc một bộ phận.

"Có lẽ, ta có thể cân nhắc phục giết người này." Diệp Hạo trong mắt quang mang chớp thước, thân ở mảnh này trong rừng trúc, Diệp Hạo chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, nếu là có thể thật tốt lợi dụng, có lẽ có thể cho đối phương một cá kinh hỉ.

Diệp Hạo hái chút ít Nguyệt Quang Trúc lá, thân hình hắn che giấu ở trên rừng trúc phương, ở Nguyệt Quang Trúc che giấu xuống, từng luồng Kỳ Dị Quang Hoa từ trong lá trúc tản mát ra, Diệp Hạo thân hình cùng khí tức cơ hồ hoàn toàn ẩn nặc.

Triệu Thiếu Dương đi tới rừng trúc nơi ranh giới, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm rừng trúc, lâm vào ngắn ngủi trầm tư, "Tiểu tử này khí tức tới đây liền hoàn toàn biến mất, chuyện ra khác thường nhất định có yêu." Hắn tính cách cẩn thận, mặc dù biết Diệp Hạo đối với hắn không tạo thành uy hiếp, nhưng là vẫn duy trì cẩn thận tâm tính.

Trước đó, Diệp Hạo khí tức mặc dù hơi yếu ớt, nhưng là Triệu Thiếu Dương bao nhiêu còn có thể cảm ứng được chút ít. Mà giờ khắc này, sợi ban đầu khí tức như có như không ở chỗ này hoàn toàn không có, cái này làm cho trong lòng của hắn cảm thấy có cái gì không đúng.

"Người khác hẳn ở mảnh này trong rừng trúc." Triệu Thiếu Dương quan sát hồi lâu, cho ra một cái kết luận, về phần đối phương khí tức vì sao hoàn toàn biến mất, vậy thì không phải là hắn không thể suy đoán.

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi có thể đùa bỡn ra cái trò gì?" Triệu Thiếu Dương trong mắt lãnh mang chợt lóe rồi biến mất, hắn bước bước vào trong rừng trúc.

Mặc dù hắn tính cách cẩn thận, nhưng là cũng không có nghĩa là hắn sẽ tâm tồn sợ hãi, mà không dám bước vào mảnh này trong rừng trúc, nếu là hắn một cái Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ bị một cái "Hậu Thiên Ngũ Trọng " võ giả hù dọa, nói ra nhưng là mất mặt vứt xuống nhà bà nội.

Trong rừng trúc, Diệp Hạo thân hình ở lá trúc ngăn che xuống hoàn toàn ẩn nặc, hơn tinh diệu đích thực là, Nguyệt Quang Trúc ánh sáng bao phủ ở trên người hắn, giống như là đưa hắn đồng hóa. Diệp Hạo ở chỗ này ẩn núp hồi lâu, hắn nhận ra được mảnh này rừng trúc cũng không phải là tất cả đều là Nguyệt Quang Trúc,

Phần lớn là hay lại là thông thường cây trúc.

Đột nhiên, Diệp Hạo giật mình, trong bản đồ, một cái điểm sáng màu xanh lục đã bước vào rừng trúc phạm vi, Diệp Hạo ánh mắt tập trung ở điểm sáng màu xanh lục phía trên.

Nhân vật: Triệu Thiếu Dương

Chủng tộc: Nhân Tộc

Tính cách: Cẩn thận

Cảnh giới: Hậu Thiên Bát Trọng

Võ học: Nhân Cấp võ học —— Đồng Tường Thiết Bích, tu luyện tới cảnh giới đại thành, nhục thân giống như cốt sắt thiết cốt. Lưu Tinh Bộ, bộ pháp nhanh như Lưu Tinh, giống như là sấm đánh. Địa cấp võ học —— Thuần Dương Chỉ, thiêu đốt khí huyết một loại chỉ pháp, bá đạo ác liệt, tu luyện đến đại thành, thật đáng giận máu rời thân thể, cách không tổn thương người.

Thiên phú: Trung đẳng

Khác: Lưu Vân Thành Triệu gia tộc người, Triệu gia đương đại gia chủ em trai, dưới trướng có một con trai, tên gọi Triệu Huyền.

Diệp Hạo đoán muốn tìm được chứng minh, trong lòng của hắn không hề bận tâm, đem Lưu Tinh Cung lấy ra, hắn lại đem mủi tên đặt ở Lưu Tinh trên cung.

Diệp Hạo ngừng thở, đem Lưu Tinh Cung kéo ra, hắn có đầy đủ kiên nhẫn chờ đợi Triệu Thiếu Dương đến.

"Tiểu tử này tránh đi đâu?" Triệu Thiếu Dương đi tới rừng trúc sau cùng nhau đi tới, cơ hồ đem rừng trúc bay lên lộn chổng vó lên trời, vẫn không có phát hiện Diệp Hạo bóng dáng, cái này làm cho hắn trong bụng không khỏi hoài nghi.

"Rốt cuộc tới." Diệp Hạo ánh mắt nhìn chằm chằm trăm bước ra ngoài Triệu Thiếu Dương, hắn nắm chặt Lưu Tinh cung trong tay chặt hơn một phần.

"Ngay tại lúc này." Thừa dịp cái này cơ hội tuyệt hảo, Diệp Hạo trong tay mủi tên đột nhiên bắn ra, giống như là hóa thành một đạo Lưu Tinh, xẹt qua chân trời, trong khoảnh khắc liền đến Triệu Thiếu Dương trước người.

"Hảo tiểu tử, thật là tự tìm đường chết." Triệu Thiếu Dương lỗ tai khẽ động, căn cứ mủi tên bắn tới phương hướng, đoán được Diệp Hạo phương vị.

Mắt thấy mủi tên kia tên liền muốn đưa hắn xuyên thủng, Triệu Thiếu Dương khóe miệng toát ra nụ cười trào phúng."Không biết tự lượng sức mình." Triệu Thiếu Dương lạnh rên một tiếng, ngay sau đó, chỉ thấy quanh người hắn khí huyết dũng động, từng đạo khí huyết do hắn lỗ chân lông xông ra, hóa thành một đạo khí huyết bạc mô, giống như là người khoác một món trường bào màu đỏ như máu.

Keng!

Mủi tên nhanh như như sao rơi đụng ở bên ngoài cơ thể hắn khí huyết bạc mô bên trên, giống như là bắn vào trên tường sắt một dạng phát ra kim loại tiếng va chạm. Mủi tên trong nháy mắt liền bị đẩy lùi đi ra ngoài, căn bản là không có cách đem Triệu Thiếu Dương bên ngoài cơ thể khí huyết bạc mô phá vỡ.

Diệp Hạo đồng tử hơi hơi co rụt lại, Hậu Thiên Bát Trọng khí huyết rời thân thể tay của đoạn thật là huyền diệu vạn phần, hắn mưu kế tỉ mỉ một đòn thậm chí ngay cả đối phương phòng ngự cũng không cách nào phá vỡ.

Triệu Thiếu Dương sải bước như vậy hướng mủi tên phát ra vị trí chạy tới, hắn tung người nhảy một cái, đi tới trên rừng trúc phương, đảo mắt nhìn chung quanh, sắc mặt không khỏi âm trầm xuống.

Tại hắn cảm ứng, Diệp Hạo mủi tên kia chính là từ chỗ này bắn ra, đảo mắt công phu, đối phương nhưng không thấy tung tích, cái này làm cho trong lòng của hắn cắn răng nghiến lợi."Đối đãi với ta đưa ngươi bắt, nhất định phải cho ngươi sống không bằng chết."

Ở mảnh này trong rừng trúc, Diệp Hạo chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, trừ phi chính hắn chủ động bại lộ, nếu không, Triệu Thiếu Dương trong vòng thời gian ngắn căn bản không có thể có thể tìm được hắn.

Diệp Hạo tay cầm Lưu Tinh Cung, vẫn nhìn chằm chằm Triệu Thiếu Dương, đột nhiên, lại vừa là một đạo mũi tên ánh sáng xuyên thủng mà ra, hóa thành một đạo Lưu Tinh hướng Triệu Thiếu Dương chạy đi.

"Thật là ăn gan hùm mật gấu." Triệu Thiếu Dương mặt như nước đọng, mặc cho mủi tên kia tên xuyên thủng ở trên người hắn, mà bản thân hắn chính là trước tiên chạy tới mủi tên bắn ra phương vị.

Về phần mủi tên kia tên là hoàn toàn không bị hắn để ở trong lòng, lấy hắn lúc này khí huyết lực, ngăn trở đối phương một mũi tên hoàn toàn là dư dả.

Triệu Thiếu Dương đi tới Diệp Hạo trước vị trí hiện thời, như cũ không có phát hiện bóng người, cái này làm cho trong lòng của hắn kinh dị vạn phần. Ở mảnh này trong rừng trúc, đối phương phảng phất xuất quỷ nhập thần một dạng cho tới, hắn cho tới bây giờ đều không cách nào phát hiện Diệp Hạo.

Đang lúc hắn lâm vào trầm tư thời điểm, lại vừa là một đạo mũi tên ánh sáng xuyên qua tới, ác liệt mũi tên gió đem lá trúc thổi lên, bồng bềnh lên xuống.

Đối với cái này một mủi tên, Triệu Thiếu Dương không để ý đến chút nào, hắn chỉ là theo bản năng đem trong cơ thể khí huyết dũng động, tạo thành khí huyết bạc mô. Hắn giờ khắc này ở suy nghĩ phải như thế nào mái chèo hạo tìm ra.

Phốc xuy!

Một loáng sau, Triệu Thiếu Dương liền sững sờ tại chỗ, mủi tên kia tên lại trong khoảnh khắc phá vỡ hắn khí huyết phòng ngự, trong khoảnh khắc liền muốn xuyên thủng thân thể của hắn.

Một cổ lạnh giá thấu xương khí tức từ mủi tên kia tên đăng lên ra, ngay sau đó, mủi tên liền chạm tới Triệu Thiếu Dương nhục thân.

Một mủi tên này, chính là hướng trái tim của hắn xuyên tới, Diệp Hạo mưu đồ đã lâu, là vì lấy được cái này cơ hội tuyệt hảo.

Xuy!

Từng đạo tia lửa ở Triệu Thiếu Dương vị trí trái tim văng lên, mủi tên kia tên chỉ phá vỡ một lớp da màng, để cho phật gặp phải cự lực ngăn trở, không cách nào đi sâu vào chút nào.

Triệu Thiếu Dương đưa tay đem mủi tên rút ra, trong mắt của hắn sát ý ngút trời, "Ngươi cậy vào bất quá chỉ là mảnh này rừng trúc, ta đây liền đem nó hủy." Triệu Thiếu Dương trong lòng đã có đối sách.

Quanh người hắn khí thế ngưng tụ không tan, từng đạo khí huyết quang mang vờn quanh, hóa thành từng đạo hồng quang, hắn giơ tay vung lên, liền có một đạo khí dấu tay máu rời thân thể mà ra.

Đạo dấu tay này tràn đầy lệ khí cùng cuồng bạo, lấy nghiền ép hết thảy tư thế càn quét rừng trúc, chỗ đi qua, cây trúc tất cả đều ầm ầm ngã xuống đất.

Ùng ùng!

Ở toàn lực của hắn xuất thủ xuống, trong rừng trúc cuồng phong loạn quyển, bụi trần nổi lên bốn phía, từng đạo máu đỏ chưởng ấn xuyên qua mà ra, không tới chốc lát, khắp rừng trúc đã bị hủy hơn nửa.

Diệp Hạo trong lòng nghiêm nghị, hắn vốn cho là Tiền lão chế tạo nhóm kia mủi tên mới có thể thương tổn đến Triệu Thiếu Dương, có thể sự thật lại nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

"Hắn liên tục xuất thủ, tiêu hao hắn rất lớn, huống chi, mủi tên kia tên ẩn chứa độc, trong vòng thời gian ngắn sẽ đối với hắn tạo thành nhất định ảnh hưởng." Diệp Hạo ánh mắt roi vào trong rừng trúc gần như điên cuồng Triệu Thiếu Dương trên người, trong lòng âm thầm phỏng đoán đến.

Mắt thấy rừng trúc lập tức phải bị Triệu Thiếu Dương toàn bộ hủy diệt, Diệp Hạo hái một ít Nguyệt Quang Trúc lá, không dừng lại nữa, thân hình hóa thành một đạo Lưu Tinh đi xa.

Triệu Thiếu Dương đem trọn mảnh nhỏ rừng trúc phá vỡ sau, quét nhìn bốn phía, như cũ không có phát hiện Diệp Hạo thân ảnh của, là hắn biết Diệp Hạo nhất định là trước thời hạn một bước chạy trốn.

"Xảo trá như hồ." Triệu Thiếu Dương đè xuống sát ý trong lòng, hắn tinh tế phân biệt Diệp Hạo phương hướng trốn chạy, đang chuẩn bị đuổi theo, đột nhiên một trận người không thăng bằng, thân thể suýt nữa ngã nhào.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Lăng Giang

Chương 44: Lăng Giang

"Ta nhất định phải đem ngươi tỏa cốt dương hôi." Triệu Thiếu Dương giận quát một tiếng, sóng âm cuồn cuộn, truyền khắp chu vi tầm hơn mười trượng, chung quanh sinh linh tất cả đều bò lổm ngổm, không dám nhúc nhích chút nào.

Trong cơ thể hắn khí huyết dũng động, đem thể nội độc tố áp chế, hắn nếu là tĩnh tâm xuống, có thể ở trong nửa canh giờ liền đem độc tố bài ra ngoài thân thể. Nhưng là hắn giờ phút này làm sao có thể tĩnh tâm xuống, huống chi, nửa canh giờ công phu, đủ Diệp Hạo chạy ra khỏi bên ngoài mấy dặm.

Triệu Thiếu Dương hướng Diệp Hạo vị trí đuổi theo đi, đúng như Diệp Hạo dự liệu một dạng trước hắn khí huyết lộn một cái tiêu hao dưới tình huống, tốc độ kia có chút chậm lại, còn một nguyên nhân khác chính là thể nội độc tố kềm chế xuống, khiến cho tốc độ của hắn lại chậm hơn một phần.

Sắc trời dần dần từ tối thành sáng, chói chang Thái Dương mới lên, hai người một đuổi một chạy đang lúc, đã qua một đêm thời gian.

Diệp Hạo sắc mặt trắng bệch, liên tục cả đêm đi đường, nội lực của hắn cơ hồ tiêu hao hầu như không còn, thể lực chống đỡ hết nổi, loại tình huống này đối với hắn cực kỳ bất lợi.

"Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp." Diệp Hạo đem bản đồ mở ra, liền gặp được một cái điểm sáng màu xanh lục chính hướng hắn chạy tới, lấy Triệu Thiếu Dương Hậu Thiên Bát Trọng cảnh giới, vô luận là thể lực hay lại là nội lực cũng muốn vượt xa khỏi Diệp Hạo, nếu không phải là trước ở trong rừng trúc đem hãm hại một cái, Diệp Hạo tuyệt đối không cách nào chạy ra khỏi khoảng cách xa như vậy.

Lăng Giang nước chảy băng băng không ngừng, nước sông cuồn cuộn mãnh liệt vạn phần, mặt sông đi ngang qua ở mênh mông trên vùng đất, đem phía trước đường đi cắt đứt.

"Diệp Hạo, ngươi nếu thúc thủ chịu trói, ta có thể cân nhắc cho một mình ngươi thống khoái, không muốn vọng muốn chạy trốn." Triệu Thiếu Dương nhìn chằm chằm phía trước đạo thân ảnh kia, trong mắt sát ý dũng động, hắn đã không kịp đợi muốn động tay.

Diệp Hạo sắc mặt trắng bệch, hắn không nghĩ tới, Triệu Thiếu Dương có thể nhanh như vậy liền đuổi theo, trên thực tế, hay là bởi vì hắn thể lực chống đỡ hết nổi, nội lực hao hết, tốc độ giảm xuống rất nhiều nguyên nhân.

Nếu không phải như thế, Triệu Thiếu Dương muốn đuổi kịp hắn sợ là còn phải tốn một lúc."Thúc thủ chịu trói?" Diệp Hạo bước chân vô tình hay hữu ý hướng bên bờ na di đi, dưới mắt duy nhất đường sống cơ hội chính là cách trở ở trước người hắn điều này Giang Hà.

Triệu Thiếu Dương hiển nhiên là nhận ra được Diệp Hạo dị động, hắn hét lớn một tiếng, "Nạp mạng đi!" Một đạo mạnh mẽ vô cùng Thuần Dương Chỉ tự trong cơ thể hắn xuyên qua mà ra.

Cái này Thuần Dương Chỉ hóa thành một đạo hồng mang, cách không đánh tới, nóng bỏng đợt sóng cuồn cuộn tới, nhất thời cuồng phong loạn quyển, khí lưu bạo động.

Ở Triệu Thiếu Dương động thủ trước, Diệp Hạo cũng biết đối phương phải ra tay, hắn bản năng muốn né tránh, bước chân hắn động một cái, thân hình uyển như quỷ mỵ, tốc độ mặc dù so sánh lại bình thường chậm không ít, nhưng là tránh cái này Thuần Dương Chỉ vẫn là có thể miễn cưỡng làm được.

Đột nhiên, đạo kia Thuần Dương Chỉ lại biến chuyển phương hướng, mang theo hơi nóng cuồn cuộn lần nữa hướng Diệp Hạo đánh tới.

Diệp Hạo trong lòng kinh hãi, một màn này muốn vượt xa khỏi hắn nhận thức, hắn mặc dù biết Hậu Thiên Bát Trọng có thể làm được nội lực rời thân thể, nhưng là không nghĩ tới, nội lực rời thân thể sau lại còn được khống chế, thật sự là không tưởng tượng nổi.

Ầm! Ầm!

Mạnh mẽ vô cùng Thuần Dương Chỉ trong khoảnh khắc liền xuyên qua vào Diệp Hạo trong cơ thể, cái này chỉ lực do trước ngực của hắn xuyên qua tới sau lưng, thân hình của hắn nhất thời rơi xuống tại chỗ.

"Ở thực lực tuyệt đối trước mặt, ngươi vẫn lấy làm kiêu ngạo thân pháp bất quá là một trò cười." Triệu Thiếu Dương Tà cười một tiếng, từng bước ép tới gần Diệp Hạo.

"Thật sao?" Diệp Hạo đột nhiên bay lên trời, thân hình hướng Lăng Giang nhào tới.

"Không tốt." Triệu Thiếu Dương muốn ngăn cản Diệp Hạo nhảy vào trong sông, nhưng mà hay lại là trễ một bước, hắn đứng ở bên bờ, nhìn chằm chằm trong sông cuồn cuộn sóng, sắc mặt âm tình bất định.

"Này tiểu tạp toái trên người bí mật rất nhiều, nếu là ta có thể được..." Triệu Thiếu Dương quanh thân khí huyết dũng động, xuôi ngược thành một đạo khí huyết bạc mô, đem quanh người hắn bao trùm. Chợt, hắn nhảy vào cuồn cuộn Lăng Giang.

Nước sông văng lên nhiều đóa đợt sóng, sau đó khôi phục lại bình tĩnh. Ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống, mặt sông sóng gợn lăn tăn, khi thì có con cá vui sướng nhảy ra mặt nước.

Diệp Hạo tay cầm Tị Thủy Châu, một cái màn ánh sáng màu xanh lam đem quanh người hắn bao phủ, nước chảy rối rít né tránh, hắn ở nước sông như cá gặp nước, so với trên bờ tốc độ còn nhanh hơn.

Diệp Hạo tứ chi mất sức, cả người dính vết máu, thương thế của hắn khá là nghiêm trọng, Triệu Thiếu Dương Thuần Dương Chỉ bá đạo vô cùng, miễn cưỡng đem thân thể của hắn xuyên thủng, nếu không phải hắn khí huyết thịnh vượng, đã sớm đi đời nhà ma.

"Nếu không phải có thể đuổi kịp lúc chữa trị, thương thế sẽ gia tăng." Diệp Hạo đối với tự thân tình trạng hết sức rõ ràng, hắn vận dụng Sinh chi ấn trong ẩn chứa khí huyết lực, không ngừng chữa thương.

Điều này hiển nhiên là một cái quá trình khá dài, trong thời gian ngắn căn bản là không có cách khép lại, nếu không phải hắn có Tị Thủy Châu ở, lấy thương thế của hắn, tiến vào Lăng Giang, chỉ có một con đường chết một cái.

Diệp Hạo đem bản đồ mở ra, đột nhiên, hắn thấy sau lưng hắn cách đó không xa có một đạo điểm sáng màu xanh lục, Diệp Hạo trong lòng kinh dị không dứt.

Hắn vốn cho là, hắn nhảy vào này Giang trong sông, đối phương liền sẽ không dễ dàng đuổi theo. Dù sao Hậu Thiên Vũ Giả thực lực ở Giang Hà sẽ suy yếu rất lớn, mà Giang Hà tồn tại rất nhiều không biết nguy hiểm, tùy tiện xuống nước là tương đối không sáng suốt.

"Ở dưới nước, hắn hẳn không cách nào phong tỏa khí tức của ta." Diệp Hạo mảnh nhỏ quan sát kỹ chốc lát, liền phát hiện điểm sáng màu xanh lục cũng không thể chính xác biết vị trí của hắn.

Dù vậy, tình huống vẫn không ổn, Diệp Hạo trong tay Tị Thủy Châu, phía trước nước chảy rối rít tránh ra đến, hắn giống như là hóa thành một con cá nhi, trong nước du động.

Một nén nhang sau, Diệp Hạo khóe miệng đột nhiên phun ra một luồng máu tươi đỏ thẫm, " Thuần Dương Chỉ cư nhiên như thế bá đạo." Thương thế của hắn không chỉ không có khôi phục khuynh hướng, lại tăng thêm một phần.

Triệu Thiếu Dương một đạo Thuần Dương Chỉ đem thân thể của hắn xuyên thủng sau liền ở trong cơ thể hắn tán loạn, Diệp Hạo ngay từ đầu sẽ dùng Thuần Dương Hỏa Chủng đem trấn áp xuống. Nhưng là đạo kia Thuần Dương Chỉ cuồng bạo vô cùng, mới vừa đã phá vỡ trấn áp, ở trong cơ thể hắn Tứ hoi đứng lên.

"Không thể trong nước đợi tiếp." Diệp Hạo nhận ra được Triệu Thiếu Dương đã tại trong nước bị lạc phương hướng, cũng không có hướng hắn đuổi theo, nhưng đây chỉ là trong thời gian ngắn, một lúc sau, đối phương nhất định có thể nhận ra được hắn vị trí chính xác.

...

Lối đi bộ, bụi đất tung bay, một cái buôn bán đội ngũ đỡ lấy nóng bức mặt trời chói chan, ở trên đường đánh ngựa. Ở chi đội ngũ này phía sau, ngựa kéo mấy chiếc chở hàng hóa xe, từng cái khóa sắt đem chiếc xe kia khóa, hiển nhiên bên trong đến quý trọng đồ vật.

"Phía trước có chỗ âm lương đất, tất cả mọi người đến nơi đó nghỉ ngơi xuống đi." Phía trước trong xe ngựa truyền ra một giọng già nua.

Đoàn người nghe lời này, nhất thời tới tinh thần, chạy tới âm lương đất sau, đều rối rít đợi dưới tàng cây hóng mát. Một quản gia trang phục lão giả từ trong xe ngựa đi xuống, hắn canh giữ ở chung quanh xe ngựa, phòng ngừa đột nhiên tình trạng xuất hiện.

"Các ngươi nhìn, đó là cái gì?" Đang ở hóng mát trong hộ vệ có người phát ra một đạo tiếng kinh hô.

"Người này, hẳn chết đi."

"Chúng ta cũng không cần xen vào việc của người khác."

Có một người vóc dáng gầy yếu hộ vệ ngồi chồm hổm xuống, đưa tay ra, đặt ở người kia mũi chỗ, hắn vui vẻ nói: "Hắn còn có hô hấp."

"Xảy ra chuyện gì?" Bên này sảo sảo nháo nháo động tĩnh đưa tới vị kia quản gia trang phục lão giả chú ý, hắn đi đi tới.

Rất nhiều hộ vệ rối rít nhường ra một lối đi đến, lão giả đột nhiên ánh mắt đông lại một cái, hắn thấy trong bụi cỏ nằm một vị tóc rối tung, cả người dính vết máu nam tử.

"Các ngươi ở chỗ này nhìn, không nên lộn xộn." Lão giả quét nhìn rất nhiều hộ vệ, thản nhiên nói, chợt, hắn xoay người hướng phía trước nhất một chiếc trang sức xe ngựa hoa lệ đi tới.

Hắn đi tới trước xe ngựa, khom người xuống tử, xin chỉ thị: "Lão gia, phía trước có một tên bị thương nam tử, người xem?"

"Nào có trùng hợp như vậy chuyện, lần này sự quan trọng đại, đề phòng ngoài ý muốn, chúng ta cũng không cần xen vào việc của người khác." Một đạo âm thanh vang dội truyền tới.

" Ừ." Lão giả cung kính đáp, trong lòng của hắn đã có dự định.

"Chậm đã." Đột nhiên, bên trong xe ngựa truyền tới một đạo thanh thúy nhu nhã thanh âm của.

"Phúc bá, dẫn ta đi xem một chút đi." Bên trong xe ngựa đi ra một vị nữ tử, nàng giống như là là nhân vật trong bức họa, tóc đen như mực nhuộm, một bộ màu xanh quần sam, nàng tới đến lão giả bên người, ôn nhu nói.

"Tiểu thư, chuyện này..." Phúc bá do dự xuống, hắn lại đưa mắt rơi trong xe ngựa.

"Nếu tranh muốn đi xem, ngươi liền mang nàng đi chớ." Bên trong xe ngựa truyền ra bất đắc dĩ thanh âm.

Phúc bá ở trước mặt dẫn đường, màu xanh quần sam nữ tử theo ở phía sau, đi tới hộ vệ hóng mát địa phương.

"Tiểu thư được!" Rất nhiều hộ vệ thấy nữ tử đến, rối rít mở miệng nói, bọn họ có đối với nữ tử sinh lòng kính mến ý, bất quá tự biết thân phận hèn mọn, luôn luôn cũng không từng biểu hiện ra.

Mộ Dung Họa nhẹ nhàng gõ đầu, nàng đi tới trong bụi cỏ, ánh mắt rơi vào vị kia cả người dính vết máu trên người thiếu niên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Thanh Dực Biên Bức

Chương 45: Thanh Dực Biên Bức

Mộ Dung Họa ngồi chồm hổm xuống, từ trong ngực lấy ra một cái bình ngọc, từ trong đổ ra một viên màu xanh đậm viên đan dược. Nàng đem viên này viên đan dược cho nằm dưới đất thiếu niên ăn vào, nàng lại phân phó nói: "Phúc bá, ngươi đưa hắn thu lưu lại, tìm người chiếu cố hắn."

"Nhưng là, tiểu thư..." Phúc bá sắc mặt biến biến hóa, trước lão gia có thể là để phân phó không muốn xen vào việc của người khác, cái này làm cho hắn làm thế nào là tốt.

"Không cần nhưng là, cha ta nếu là trách tội xuống, ngươi liền nói là ta cho ngươi làm như vậy." Mộ Dung Họa nói xong lời này liền đi, gần cho mọi người lưu lại một đạo Thiến Ảnh.

Phúc bá thở dài, "Các ngươi ai nguyện ý chiếu cố hắn?" Rất nhiều hộ vệ rối rít lắc đầu, không muốn tiếp cái này việc khổ cực.

"Ta tới chiếu cố hắn." Một đạo thanh âm yếu ớt vang lên, người này nguyên lai là trước tên kia phát hiện còn có hô hấp hộ vệ, hắn vóc người gầy yếu, ở trong hộ vệ thực lực hẳn là hạ đẳng.

"Được." Phúc bá khẽ gật đầu, liền không nữa quản chuyện này, với hắn mà nói, lần này xuất hành nhiệm vụ trọng yếu hơn, có bất kỳ gió thổi cỏ lay, hắn đều trước tiên phải biết.

"Có người liền là ưa thích làm này cố hết sức không được cám ơn chuyện." Có hộ vệ cười nói.

"Làm sao ngươi biết là cố hết sức không có kết quả tốt, Ta đoán hắn là là đòi tiểu thư tốt." Có người một lời vạch trần mục đích của hắn.

"Ngươi, các ngươi..." Vóc người gầy yếu tên hộ vệ kia sắc mặt đỏ lên, nửa ngày nghẹn không ra một câu, hắn không để ý tới nữa những hộ vệ khác, đem trong bụi cỏ nằm thiếu niên đỡ dậy.

Tên này vóc người gầy yếu hộ vệ tên là Lăng Việt, hắn rất nhiều trong hộ vệ có vẻ hơi không thích sống chung. Trên thực tế, là những hộ vệ khác cho là Lăng Việt căn bản cũng không có tư cách cùng bọn chúng làm bạn, ngại thực lực của hắn quá yếu.

...

Chi đội ngũ này cũng không có ở dưới bóng cây nghỉ ngơi quá lâu, lại tiếp tục lên đường, bất đồng duy nhất là, trong đội ngũ của bọn họ nhiều chỗ một tên người không rõ lai lịch.

"Ho khan khục..." Diệp Hạo tỉnh hồn lại, hắn phát hiện mình đang đứng ở một cái hoàn cảnh xa lạ, "Nơi này là?" Hắn có thể nhận ra được mình là ở trên xe ngựa, bên trong xe có nhỏ nhẹ lắc lư chấn động.

"Công tử, ngươi tỉnh." Bên cạnh truyền tới một đạo thanh âm kinh ngạc vui mừng.

"Là ngươi cứu ta?" Diệp Hạo uể oải hỏi.

"Là tiểu thư của nhà ta cứu ngươi, ta chỉ là phụ trách chiếu cố ngươi." Lăng Việt đáp.

"Tiểu thư nhà ngươi?" Diệp Hạo nhận ra được thương thế bên trong cơ thể mặc dù không có khỏi hẳn, nhưng là tốt hơn nhiều, nhất là Triệu Thiếu Dương đánh vào trong cơ thể hắn Thuần Dương Chỉ đã gọt yếu rất nhiều,

Cũng không có nữa đối hắn tạo thành kéo dài tổn thương.

"Ngươi trước thật tốt dưỡng thương, còn chưa thỉnh giáo công tử tên họ?" Hiếm có người nói chuyện với Lăng Việt, hắn có chút cao hứng.

"Diệp Hạo." Đối với này người câu hỏi, Diệp Hạo cũng không định giấu giếm, đối phương dù sao cứu hắn một mạng, huống chi, cũng không có mai danh ẩn tính cần phải.

"Ta gọi là Lăng Việt, bất quá bọn hắn cũng gọi ta tiểu càng tử." Lăng Việt có chút chán nản nói.

"Tiểu càng tử, danh tự này tốt vô cùng." Diệp Hạo tán dương.

Cứ như vậy, hai người trong xe ngựa tán gẫu, trên thực tế, phần lớn là Lăng Việt đang nói, Diệp Hạo nghe. Thông qua nói chuyện với nhau, Diệp Hạo biết Lăng Việt thân thế, Lăng Việt tổ tiên vốn là Thư Hương Thế Gia, sau đó gia đạo sa sút, cha mẹ của hắn đều tại hắn lúc còn tấm bé qua đời.

Mà bản thân hắn vì sinh tồn, không thể không từ nhỏ đã vào Mộ Dung gia làm người ở. Nhân sinh lận đận, cùng đối phương việc trải qua so với, Diệp Hạo liền muốn so với đối phương trôi qua rất nhiều.

Màn đêm buông xuống, nguyệt hoa tinh huy chiếu xuống ở trên mặt đất, thương đội đã tại một chỗ địa phương trống trải dừng lại.

Bên ngoài, đống lửa sáng sủa, hộ vệ tại đã ngoại nổi lửa, nướng dã vị, mùi thơm tiêu tán, câu khởi Diệp Hạo thèm ăn.

"Tiểu càng tử, thập nhiều chút củi tới..." Bên ngoài, có người ở cao giọng kêu lên Lăng Việt.

"Ta đi ra ngoài trước bận rộn." Lăng Việt vội vã đuổi ra ngoài, Diệp Hạo hai mắt khép hờ, trong cơ thể Sinh chi dấu ấn vận chuyển, từng đạo khí huyết lực cuồn cuộn tới, đem bộ ngực hắn vết thương tu bổ khép lại.

Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn Thuần Dương Hỏa Chủng khẽ run lên, đem Triệu Thiếu Dương Thuần Dương Chỉ bao trùm, bắt đầu từ từ luyện hóa.

Này thương đội hộ vệ đa số Hậu Thiên Nhị Trọng võ giả, trong đó duy có một cái ngoại lệ, đó chính là Lăng Việt, hắn chỉ là Hậu Thiên Nhất Trọng võ giả.

Vì vậy, hắn cũng trở thành làm cho này bầy bọn hộ vệ khi dễ đối tượng, một người vóc dáng cường tráng hộ vệ bất mãn nói: "Cho ngươi thập cái củi cũng ma ma tức tức, nhanh lên một chút đi."

Lăng Việt liền vội vàng xưng phải, nhanh đi kiếm củi, đông đảo võ giả cũng cười lên, đối với bọn hắn mà nói, sai sử người cảm giác là tương đối đẹp hay.

"Diệp Công Tử, đây là thỏ hoang thịt, ngươi ăn bồi bổ thân thể đi." Lăng Việt trong tay cầm một cái nướng xong thịt thỏ, thịt thỏ phơi bày màu vàng kim, mùi thơm mê người tràn ngập.

"Ngươi cũng ăn chút đi." Diệp Hạo nhận lấy, vừa dùng lực, đem thịt thỏ xé thành hai nửa, đem bên trong một nửa đưa tới Lăng Việt trong tay.

Lăng Việt ngọa nguậy môi, muốn nói gì, cuối cùng vẫn không có nói ra, hắn lặng lẽ ăn thịt thỏ.

Một đêm vô sự, thương đội ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm ngày thứ hai lại tiếp tục lên đường. Diệp Hạo căn cứ trên bản đồ phương hướng đến xem, chi này thương đội tiến lên phương hướng chính là đi Lạc Hà Thành phương hướng, này với hắn mà nói là chuyện tốt, hắn có thể dưỡng thương cùng đi đường hai không lầm.

Liên tiếp đuổi mấy ngày đường, cũng không có gặp phải trong truyền thuyết cản đường đánh cướp, Diệp Hạo lúc này thương thế cũng khôi phục tám phần mười, tiếp tục tĩnh dưỡng mấy ngày, trên căn bản là có thể khỏi hẳn.

Tối hôm đó, trên vòm trời mây đen cuồn cuộn, đông nghịt một mảnh, không thấy được một luồng ánh trăng. Thương đội ở một chỗ yên tĩnh vách núi chỗ dừng lại nghỉ chân, hộ vệ giống như thường ngày sinh đống lửa, nướng lên thịt.

Hô! Hô!

Đột nhiên, cuồng phong loạn quyển, tiếng gió rít gào, khí tức âm lãnh đánh tới, đống lửa trên đất rối rít tắt.

"Này, trước mặt sẽ không có quỷ chứ ?"

"Nhìn ngươi về điểm kia tiền đồ, một trận gió cũng có thể đem ngươi sợ đến như vậy."

"Ha ha, ta khuyên ngươi hay là về nhà làm ruộng đi đi."

Âm trầm gió đánh tới, để cho người cảm thấy một trận giá rét ý, Âm Hàn ý đập vào mặt, những hộ vệ này không khỏi run run.

"Lạnh quá!"

"Sẽ không thật sự có quỷ chứ ?"

"Hắc hắc, sợ cái gì, chúng ta có thể là võ giả, khí huyết thịnh vượng, coi như thật sự có yêu ma quỷ Mị, còn chưa gần người, cũng sẽ bị khí huyết gây thương tích." Có hộ vệ cười lên, hiển nhiên không có chút nào lo lắng.

"Này âm phong..." Phúc bá khẽ nhíu mày, hắn có một loại dự cảm bất tường.

Âm phong càng ngày càng mạnh mẽ, khí lạnh bức người, cuồng phong vù vù loạn quyển, sắc trời đông nghịt một mảnh, không thấy được một tia ánh sáng.

"Đó là... Cái gì?" Có hộ vệ giơ tay lên chỉ hướng phía trên vách núi, chiến chiến nguy nguy, thần sắc hoảng sợ nói.

Chỉ thấy phía trên vách núi, đông nghịt con dơi hướng phía dưới cuốn tới, vén lên vô hình sóng gió, gió rét nổi lên bốn phía. Rất nhiều hộ vệ sợ mất mật, như thế tình cảnh, bọn họ thấy chưa thấy qua, nhất thời đem bọn họ hù dọa, rối rít sững sờ tại chỗ.

"Thanh Dực Biên Bức..." Phúc bá híp mắt, nhìn chằm chằm phía trên đàn biên bức, hắn thầm nghĩ trong lòng không ổn.

"Không muốn chết vội vàng đem đống lửa phát lên, Thanh Dực Biên Bức sợ nhất chính là hỏa." Phúc bá lớn tiếng phân phó nói.

" Ừ." Bọn hộ vệ rối rít đáp là, bọn họ đối với cái mạng nhỏ của mình đương nhiên là vạn phần quý trọng, dưới mắt có cơ hội giữ được tánh mạng, bọn họ dĩ nhiên biết phải làm sao.

Trống trải dưới vách núi, không ngừng có đống lửa nổi lên, nhưng mà, những thứ này đống lửa đốt sau thì có gió rét đánh tới, trong khoảnh khắc liền đem đống lửa lần nữa dập tắt.

"Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp a." Phúc bá hơi hí mắt ra, hắn đi tới phía trước cái bọc kia đồ trang sức xe ngựa hoa lệ cạnh, xin phép nhà hắn lão gia.

Hô! Hô!

Đốt đống lửa tốc độ hoàn toàn so ra kém gió rét tắt tốc độ, phía trên đông nghịt đàn biên bức đang hướng về phía dưới ép tới gần, rất nhiều hộ vệ mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Đột nhiên, một cái Thanh Dực Biên Bức lao ra đàn biên bức, phong tỏa một người hộ vệ trong đó, mở ra răng nanh, hướng hắn nhào tới.

Tên hộ vệ này trong lòng kinh hoàng, hắn liền vội vàng giơ trong tay lên trường mâu, đâm ra một thương, cả người khí huyết đột nhiên bùng nổ. Nhưng mà, Thanh Dực Biên Bức hai cánh nhỏ chấn, liền tùy tiện né tránh hắn trường mâu.

Một loáng sau, con dơi liền nhào vào hộ vệ trên cổ, từng luồng máu tươi từ trên cổ hắn tràn ra. Hắn hai mắt trợn tròn, nhất thời khí tuyệt bỏ mình, tử trạng bi thảm.

con dơi hút hộ vệ máu tươi sau, lấy được thỏa mãn cực lớn, lại đem mục tiêu đặt ở một tên hộ vệ khác trên người.

"Không muốn, cứu mạng!" Tên hộ vệ này liền hô cứu mạng, bất quá hắn bên người không có một hộ vệ dám tiến lên cứu hắn.

"Hừ!" Mắt thấy con dơi liền muốn đánh ở tên hộ vệ này trên người, một tiếng hừ lạnh truyền tới, khiến cho không khí xuất hiện ngắn ngủi ngưng trệ, một đạo khí huyết ngưng tụ mà thành dấu tay từ cái bọc kia đồ trang sức xe ngựa hoa lệ bắn ra, trong khoảnh khắc phá vỡ hư vô, rơi vào Thanh Dực Biên Bức trên người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Long Tủy Dịch

Chương 46: Long Tủy Dịch

Thanh Dực Biên Bức thân hình lảo đảo muốn ngã, đạo kia khí huyết ngưng tụ mà thành dấu tay tiến vào trong cơ thể nó sau, ngay tại Thanh Dực Biên Bức trong cơ thể tứ hơi tán loạn.

Ầm!

Thanh Dực Biên Bức thân thể ầm ầm nổ bể ra đến, nhất thời máu chảy như mưa rơi, máu tanh vô cùng.

Ba tháp!

Một giọt máu nhỏ xuống ở đó tên gọi kêu to cứu mạng trên người hộ vệ, hắn như mộng thanh tỉnh, liền lăn một vòng cách xa con dơi bỏ mạng địa phương.

Nhưng vào lúc này, đông nghịt đàn biên bức từ trên vách núi đáp xuống, đang lúc mọi người bầu trời quanh quẩn, thanh thế kinh người, âm khí âm u.

"Phúc bá, chúng ta... Chúng ta làm sao bây giờ?" Có người nhát gan hộ vệ đi tới Phúc bá bên người, hốt hoảng mà hỏi.

"Sợ cái gì, gặp phải chút ít phong tiểu lãng liền sợ đến như vậy, các ngươi liền chút tiền đồ này?" Phúc bá khẽ lắc đầu, hắn không nghĩ tới, đám này hộ vệ biểu hiện không chịu được như vậy, một đám con dơi cũng có thể đưa bọn họ hù dọa thành bộ dáng như vậy.

Đột nhiên, lại vừa là ba cái Thanh Dực Biên Bức từ đàn biên bức nhào tới, phút bị hướng ba gã hộ vệ bay đi.

Mắt thấy ba gã hộ vệ sẽ bị con dơi phác sát, lại có ba đạo khí huyết ngưng tụ mà thành dấu tay từ cái bọc kia đồ trang sức xe ngựa hoa lệ bên trong thoát ra, chia ra làm ba đạo khí huyết lưu quang, đạn chỉ đang lúc liền đem ba cái Thanh Dực Biên Bức hóa thành một vũng máu mưa.

Dựa theo dưới mắt tình hình này đến xem, những thứ này con dơi tựa hồ không chịu nổi một kích, thật thì không phải vậy. Phía trên đàn biên bức nói ít cũng có hàng ngàn con Thanh Dực Biên Bức, những thứ này con dơi thân thể lực lượng cũng không coi là bao nhiêu khổng lồ, nhưng là chồng chung một chỗ, vậy thì tương đối kinh khủng.

Ngay cả là trước tiếp tục liền xuất thủ cái vị kia cao thủ, có thể làm được khí huyết rời thân thể, cách không tổn thương người, nhưng là cũng không cách nào phân hóa ra hơn ngàn Đạo khí máu, đem phía trên đàn biên bức diệt tuyệt.

Nếu là hắn thật có thể phân hóa ra hơn ngàn Đạo khí máu, vậy hắn sớm đã đem đàn biên bức tàn sát, mà không phải dưới mắt tình cảnh như thế.

Đang lúc này, lại có một con Thanh Dực Biên Bức lao thẳng tới mà xuống, lần này, nó cũng không có hướng những hộ vệ kia đi. Mà là đánh về phía sau một chiếc xe ngựa, nơi đó, chính là Diệp Hạo địa phương sở tại.

"Diệp công tử." Lăng Việt lo lắng hô lớn, hắn đem ánh mắt cầu cứu nhìn về phía Phúc bá. Nhưng mà, Phúc bá cũng không trả lời hắn, chẳng qua là ánh mắt nhìn chằm chằm Diệp Hạo chỗ ở xe ngựa.

Phía trước bên trong xe ngựa vị cao thủ tựa hồ cũng không có muốn ý xuất thủ, Thanh Dực Biên Bức nhảy cẫng hoan hô, đột nhiên xông vào bên trong xe ngựa.

Một đạo tiếng nổ từ bên trong xe ngựa truyền tới, Lăng Việt bi thiết một tiếng, hắn đã nhiều ngày cùng Diệp Hạo đóng nói tiếp, đối phương là nhiều năm qua hắn gặp phải ít có mấy vị không có xem thường người của hắn,

Hắn đã coi Diệp Hạo là làm bạn, có thể dưới mắt, thấy bằng hữu gặp rủi ro, trong lòng của hắn làm sao không đau buồn.

"Người kia, hẳn chết đi." Có hộ vệ không xác định nói.

"Cái này còn cần hỏi, hắn chẳng qua chỉ là một cái người bị trọng thương người bình thường, làm sao có thể ở con dơi thủ hạ còn sống."

"Chết cũng sẽ chết, còn sống còn lãng phí lương thực." Có hộ vệ cười lạnh nói.

Những hộ vệ này phần lớn lãnh khốc vô tình, đối với Diệp Hạo vị này người ngoại lai, bọn họ là chỉ mong hắn chết sớm một chút.

"Các ngươi hết thảy câm miệng cho ta." Phúc bá giận quát một tiếng, những hộ vệ kia rối rít im lặng, không dám mở miệng.

Đang lúc này, Diệp Hạo thân hình từ bên trong xe ngựa bước ra, hắn đứng tại trên mặt đất, ánh mắt nhìn chằm chằm bầu trời quanh quẩn Thanh Dực Biên Bức, trong mắt lưu quang lóe lên.

"Diệp công tử quả nhiên thật là thủ đoạn." Phúc bá phẳng phất đã sớm ngờ tới Diệp Hạo sẽ không việc gì.

"Các ngươi có thể có phương pháp đối phó đám này con dơi?" Diệp Hạo thu hồi ánh mắt, đi tới Phúc bá bên người, lên tiếng hỏi.

"Phương pháp lão gia nhà ta đã sớm suy nghĩ xong." Phúc bá hơi có chút đắc ý nói, ngay tại hắn nói chuyện đang lúc, lại có một con Thanh Dực Biên Bức đáp xuống, hướng Diệp Hạo vọt tới.

Diệp Hạo đột nhiên giơ tay lên, ngón tay khẽ búng, một đạo Thuần Dương Chỉ do đầu ngón tay hắn bung ra, giống như là mênh mông thuỷ triều như vậy dũng động, khuynh tả tại Thanh Dực Biên Bức trên người.

Oành!

Một loáng sau, Thanh Dực Biên Bức đột nhiên hóa thành một vũng máu mưa, thân hình nổ bể ra đến, từng giọt huyết vũ hạ xuống, nhỏ xuống đất. Trước còn cười nhạo Diệp Hạo vài tên hộ vệ nhất thời sắc mặt kinh hãi, bọn họ trước đây không lâu còn cười nhạo Diệp Hạo là một người chết, nhưng là dưới mắt đối phương nhưng là đạn chỉ đang lúc đem Thanh Dực Biên Bức đánh giết, một màn này sâu đậm kích thích tâm linh của bọn họ.

Bọn họ đáy lòng càng là trong lúc vô tình sinh ra sợ hãi cùng hốt hoảng, không phải tới từ Thanh Dực Biên Bức, mà là tới từ ở Diệp Hạo vị này đột nhiên nhô ra cao thủ.

Lăng Việt đồng dạng là ánh mắt phức tạp, hắn vốn cho là Diệp Hạo là một người bình thường, nhưng là dưới mắt xem ra, là hắn suy nghĩ nhiều. Bất quá, vô luận như thế nào, hắn cũng có mái chèo hạo coi là bằng hữu chân chính để đối đãi.

" Được !" Phúc bá thấy Diệp Hạo có thực lực như thế, nheo lại ánh mắt, quan sát tỉ mỉ Diệp Hạo, hắn trong bụng càng là cho là tiểu thư đem vị này người bị trọng thương thiếu niên cứu là một kiện tương đối biết rõ sự tình.

"Lão gia nhà ta quả thật nghĩ đến đối phó này Thanh Dực Biên Bức phương pháp, bất quá còn cần có người để hoàn thành, không biết Diệp công tử có nguyện ý hay không trợ giúp chúng ta vượt qua cửa ải khó, sau khi chuyện thành công, ta Mộ Dung phủ nhất định sẽ có hậu báo." Phúc bá nhìn chằm chằm Diệp Hạo, chờ đợi trước mắt vị thiếu niên này câu trả lời.

"Ta đáp ứng ngươi, tạm thời là báo đáp tiểu thư nhà ngươi ân cứu mạng, về phần thù lao, ta có thể không muốn." Diệp Hạo đáp ứng Phúc bá thỉnh cầu.

"Diệp công tử thật là người sảng khoái, bất quá một con ngựa thì một con ngựa, sau khi chuyện thành công, thù lao vẫn sẽ đưa cho ngươi." Phúc bá nói xong, liền từ trong ngực lấy ra một cái bình ngọc, hắn giới thiệu: "Chai này bên trong chứa chính là Long Tủy Dịch, vật này đối với Thanh Dực Biên Bức sức hấp dẫn phải xa xa đại tại chúng ta tại chỗ những võ giả này, ngươi chỉ cần đem miệng chai vạch trần, sau đó mang theo bình ngọc đem Thanh Dực Biên Bức đến bên ngoài một dặm địa phương, sau đó ngươi lại nghĩ biện pháp trốn về, nhiệm vụ của ngươi coi như hoàn thành."

"Ở ngươi đem Thanh Dực Biên Bức dẫn ra khoảng thời gian này, chúng ta sẽ đi đường suốt đêm, rời đi Thanh Dực Biên Bức phạm vi thế lực, tin tưởng lấy cước lực của ngươi, có thể rất nhanh theo kịp." Phúc bá liền bình ngọc giao cho Diệp Hạo trên tay, trong mắt của hắn tràn đầy khao khát ánh mắt.

Diệp Hạo đem bình ngọc nắm trong tay, hắn đi tới Lăng Việt bên người, quét nhìn tại chỗ hộ vệ, thản nhiên nói: "Ta rời đi khoảng thời gian này, hi nhìn các ngươi không muốn khi dễ hắn, nếu không..." Diệp Hạo nói tới chỗ này, trong con ngươi giống như là có một đạo tia máu nở rộ, tại chỗ rất nhiều hộ vệ rối rít cúi đầu, không dám nhìn thẳng ánh mắt của hắn.

Nói xong, Diệp Hạo hướng thương đội lúc tới phương hướng chạy đi, hắn muốn đem các loại con dơi dẫn đi, dĩ nhiên là muốn trở về dẫn, như vậy, mới có thể cho bọn hắn tranh thủ được thời gian thoát đi nơi đây.

Ngay tại Diệp Hạo sau khi rời đi không lâu, đám kia Thanh Dực Biên Bức rối rít hướng hắn vị trí chạy tới, hiển nhiên là Diệp Hạo đã đem Long Tủy Dịch miệng chai vạch trần, mùi đối với Thanh Dực Biên Bức đúng là có sức hấp dẫn trí mạng.

Diệp Hạo lúc này thương thế đã khôi phục tám phần mười, tốc độ của hắn ưu thế trên căn bản có thể hoàn toàn phát huy được, bộ pháp của hắn thi triển ra, giống như là giống như sao băng, trong khoảnh khắc liền đem đàn biên bức dẫn ra không biết bao xa.

Thật ra thì, ở đó trong vách núi, từ gió rét xuất hiện bắt đầu, Diệp Hạo bên trong nhẫn trữ vật Luyện Yêu Hồ tựu ra hiện tại dị động, đây là hắn lần đầu tiên gặp phải loại tình huống này. Mà khi con thứ nhất Thanh Dực Biên Bức vọt tới bên cạnh hắn lúc, hắn bên trong nhẫn trữ vật Luyện Yêu Hồ dị động liền mãnh liệt hơn, trong lòng của hắn liền mơ hồ có suy đoán.

Hắn sở dĩ sẽ dễ dàng đáp ứng Phúc bá dẫn ra đàn biên bức, cũng có nguyên nhân này ở bên trong. Đám này Thanh Dực Biên Bức trừ một con dơi Vương là yêu thú cấp hai bên ngoài, còn lại tất cả thuộc về cấp một phạm vi.

Mặc dù Thanh Dực Biên Bức quần tu là phổ biến hơi thấp, nhưng là số lượng kinh khủng cùng cộng lại, đủ để đối với Diệp Hạo tạo thành tổn thương trí mạng, nếu không phải hắn tin tưởng Luyện Yêu Hồ có thể trấn áp đàn biên bức, hắn là không có can đảm một thân một mình dẫn ra này đàn biên bức.

Diệp Hạo ở phía trước bay nhanh, phía sau hắn một đám Thanh Dực Biên Bức theo sát, một màn này từ xa nhìn lại, giống như là không trung có một đám mây đen ở lấy tốc độ cực nhanh di động.

Hơn nữa, còn có một cổ lạnh thấu xương gió rét cùng mây đen kia làm bạn, đây là Thanh Dực Biên Bức bẩm sinh năng lực. Làm con dơi thành đoàn sau, liền có hô phong hoán vũ năng lực.

Dưới mắt, bởi vì đàn biên bức chỉ có hơn ngàn số, chỉ có thể đưa tới gió rét làm bạn, nếu là số lượng đạt tới hơn mười ngàn, khi đó, liền có thể làm được hô phong hoán vũ chi uy năng, cho dù Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ đối mặt hơn mười ngàn đàn biên bức, cũng chỉ có vội vàng thoát thân.

Diệp Hạo đột nhiên dừng lại, hắn quan sát tỉ mỉ đem bầu trời che giấu đàn biên bức, từng cổ một âm trầm khí tức kinh khủng từ bên trên tràn ngập mà tới.

Lúc này, đàn biên bức giống như là hóa thành một cơn lốc xoáy, phô thiên cái địa con dơi hướng Diệp Hạo cuốn tới, trong khoảnh khắc liền muốn đem thân hình của hắn tiêu diệt.

một tuần lễ mới yêu cầu tấm phiếu đề cử...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Vong ân phụ nghĩa

Chương 47: Vong ân phụ nghĩa

Đang lúc này, Diệp Hạo trong tay bỗng nhiên ra nhiều một cái khéo léo đẹp đẽ Cổ ấm, chính là Luyện Yêu Hồ. Luyện Yêu Hồ thượng lưu ánh sáng hiện lên, ở Diệp Hạo trong tay rung động nhè nhẹ đến, một loáng sau, Luyện Yêu Hồ liền tự đi thoát khỏi Diệp Hạo tay của bàn tay, hóa thành một vệt sáng xông vào đàn biên bức.

Ngay sau đó, đàn biên bức hào quang lóe lên, một cái chân vài trượng lớn nhỏ Luyện Yêu Hồ ở Diệp Hạo bầu trời quanh quẩn, từng luồng hào quang tràn ra.

Thanh Dực Biên Bức bầy phảng phất cảm ứng được nguy hiểm, rối rít muốn chạy trốn mở, đột nhiên, Luyện Yêu Hồ nắp bình tự đi vạch trần. Một cổ vô hình sức hấp dẫn từ trong tản mát ra, xuôi ngược thành một cái cuồng phong vòng xoáy, từng con từng con Thanh Dực Biên Bức rối rít cuốn ngược vào Luyện Yêu Hồ.

Làm cuồng phong dừng lại chi Thời, Không chỉ còn lại một cái cấp hai Thanh Dực Biên Bức Vương, Luyện Yêu Hồ nắp bình đã đổ lên, trên không trung tự đi xoay tròn. Từng luồng hồng mang lượn lờ, toàn bộ Luyện Yêu Hồ đều tại nhỏ nhẹ rung rung.

"Luyện Yêu Hồ lại có thể tự đi luyện hóa cấp một Yêu Thú." Diệp Hạo trong lòng kinh dị không dứt, hắn nghĩ kỹ lại, trong lòng có suy đoán. Lúc này Luyện Yêu Hồ có thể luyện hóa cấp hai, có lẽ nằm trong loại trạng thái này Luyện Yêu Hồ chống lại thấp một cấp Yêu Thú có thể đưa đến hoàn toàn tác dụng khắc chế.

Cái hiệu quả này vào lúc này có lẽ còn phát huy không tác dụng quá lớn, nhưng là chờ đến Diệp Hạo thu góp mấy cái Luyện Yêu Hồ sau, đến lúc đó nói không chừng liền có thể tự đi luyện hóa Tứ Giai Yêu Thú.

Đang lúc Diệp Hạo trong lòng suy nghĩ bay tán loạn lúc, trên trời còn sống cái kia Thanh Dực Biên Bức Vương đột nhiên đáp xuống, hướng Diệp Hạo đánh tới.

Diệp Hạo thân hình chợt lóe, liền né tránh Thanh Dực Biên Bức, bất quá con dơi vẫn chưa từ bỏ ý định, tiếp tục hướng hắn đánh tới. Diệp Hạo giơ ngón tay lên, cong lại bắn ra, một đạo Thuần Dương Chỉ xuyên qua mà ra, hư không giống như phải bị hắn chỉ một cái hòa tan một dạng trong khoảnh khắc hắn Thuần Dương Chỉ liền xuyên thủng Thanh Dực Biên Bức thân thể.

Ầm!

Thanh Dực Biên Bức vương thân thể ầm ầm vỡ vụn, hóa thành một vũng máu mưa, Diệp Hạo tu vi bước vào Hậu Thiên Lục Trọng sau, tiêu diệt yêu thú cấp hai có thể nói là dễ như trở bàn tay, đạn chỉ đang lúc liền có thể tiêu diệt cấp hai.

Trên thực tế, đây cũng là bởi vì cái này yêu thú cấp hai khí huyết phòng ngự hơi thấp duyên cớ, đang lúc này, Diệp Hạo ngưng thần hướng Luyện Yêu Hồ nhìn lại.

Luyện Yêu Hồ đã dừng lại xoay tròn, đột nhiên thu nhỏ lại đứng lên, hóa thành một vệt sáng rơi vào Diệp Hạo trong tay, cùng lúc đó, một quả Huyết Nguyên Đan từ Luyện Yêu Hồ bay ra.

Diệp Hạo đem này cái Huyết Nguyên Đan cầm trong tay, hắn tinh tế cảm ứng Huyết Nguyên Đan năng lượng ẩn chứa, này cái Huyết Nguyên Đan trong năng lượng nhiều vô số, muốn thăng được yêu thú cấp hai luyện hóa Huyết Nguyên Đan không chỉ gấp mấy lần.

"Bây giờ còn chưa phải là dùng Huyết Nguyên Đan thời điểm.

" Diệp Hạo lấy ra một cái bình ngọc, trước đem Huyết Nguyên Đan trang.

Tu vi của hắn bước vào Hậu Thiên Lục Trọng không bao lâu, còn cần củng cố một chút cảnh giới, tùy tiện dùng Huyết Nguyên Đan, cho dù có thể tăng lên hắn khí huyết lực lượng. Nhưng là với hắn mà nói cũng không là một chuyện tốt, chờ hắn hoàn toàn đem cảnh giới củng cố đi xuống, quen thuộc lúc này khí huyết lực lượng, lại đi dùng Huyết Nguyên Đan, đối với hắn hiệu quả đem sẽ tốt hơn.

Diệp Hạo vuốt vuốt trong tay Long Tủy Dịch, vật này không chỉ có đối với Thanh Dực Biên Bức có sức hấp dẫn, đối với bản thân hắn giống vậy có một loại sức hấp dẫn. Diệp Hạo nội lực trong cơ thể xao động bất an, phảng phất muốn nuốt trong tay hắn Long Tủy Dịch.

Mộ Dung phủ thương đội đã rời đi Thanh Dực Biên Bức nhà phạm vi thế lực, đi tới một chỗ tĩnh lặng trong rừng rậm, bọn họ chính ở chỗ này nghỉ chân.

"Cũng một canh giờ trôi qua, hắn cũng chưa có trở về, Ta đoán hắn hẳn là bị Thanh Dực Biên Bức nuốt chứ ?" Có hộ vệ đang nhỏ giọng bàn luận đến, tên hộ vệ này trong miệng cái đó hắn chỉ dĩ nhiên chính là Diệp Hạo.

"Hắc hắc, đừng bảo là là hắn, coi như là lão gia nhà chúng ta cũng không nhất định có thể ở Thanh Dực Biên Bức bầy thủ hạ còn sống, hắn đương nhiên là có đi mà không có về."

"Chết tốt hơn, nếu là hắn sống lại, cuộc sống của chúng ta coi như không dễ chịu."

"Các ngươi, cứ như vậy hy vọng ta chết?" Đang lúc này, một đạo thanh âm lạnh như băng từ phía sau bọn họ truyền tới.

Những hộ vệ này nhất thời bị dọa sợ đến hồn phi phách tán, bọn họ quay đầu nhìn về phía sau, chỉ thấy Diệp Hạo chính đứng sau lưng bọn họ.

Trước lên tiếng nghị luận vài tên hộ vệ bị dọa sợ đến sợ mất mật, thấp thỏm lo âu, bọn họ liền vội vàng quỳ xuống cầu xin tha thứ, "Công tử tha mạng, là chúng ta lắm mồm." Nói xong, bọn họ cũng phiến lên miệng của mình tới.

Bọn họ ngoài miệng tràn đầy vết máu, cũng hồn nhiên không có phát hiện, Diệp Hạo khẽ gật đầu một cái, những hộ vệ này, hắn thật là không biết nói cái gì cho phải.

Hắn không để ý đến này vài tên hộ vệ, đi tới Phúc bá nơi đó, hắn đem Long Tủy Dịch đưa tới Phúc bá trên tay.

Phúc bá cũng không có nhận, hắn cười nói: "Này Long Tủy Dịch tựu xem như là đưa cho ngươi thù lao một trong, vật này có thể trực tiếp dùng, có tăng lên nội lực công hiệu."

Nói xong, hắn lại từ trong ngực móc ra một cái ánh vàng rực rỡ thiệp mời, hắn đưa tới Diệp Hạo trong tay đạo: "Phần thứ hai thù lao chính là cái này thiệp mời, hai tháng sau chúng ta Mộ Dung phủ gặp nhau tổ chức một trận giao dịch hội, đến lúc đó, gặp nhau có thật nhiều bảo vật xuất hiện, ngươi nắm tấm thiệp mời này có thể trực tiếp tham dự, hơn nữa, phàm là ngươi ở trên đấu giá hội vỗ xuống bảo vật, ta Mộ Dung phủ tất cả đều cho ngươi đánh chiết khấu bảy mươi phần trăm."

Diệp Hạo đem thiệp mời cầm trong tay, đối với buổi đấu giá hắn ngược lại có chút động tâm, không biết đúng hay không đúng như Phúc bá nói như vậy, có chân chính bảo vật hiện thế.

Mấy ngày kế tiếp, thương đội tiếp tục đi đường, mà Diệp Hạo là một mực trong xe ngựa dưỡng thương, ít có lộ diện. Mà trong thương đội hộ vệ có lần trước giáo huấn sau cũng không có ai dám nữa tùy ý sai sử Lăng Việt.

Trên vòm trời một vòng Kiểu Nguyệt dày đặc không trung, ánh trăng điểm một cái chiếu xuống đất đai, thương đội đang ở một chỗ dưới chân núi nghỉ ngơi.

Lại vào lúc này, từ đàng xa đi tới một đạo nhân ảnh, hắn dậm chân đang lúc giống như Lưu Tinh, một khắc trước vẫn còn ở trăm bước ra ngoài, đảo mắt liền tới gần.

"Không biết các hạ xuống đây này vì chuyện gì?" Lúc này, phía trước cái bọc kia đồ trang sức xe ngựa hoa lệ phát ra một đạo chất vấn âm thanh.

Triệu Thiếu Dương lạnh rên một tiếng, đạo: "Đưa Diệp Hạo tiểu tạp toái giao ra, nếu không..." Hắn nói tới chỗ này, độc chúc với Hậu Thiên Bát Trọng khí thế của ầm ầm tản ra, từng đạo khí huyết quang mang vờn quanh, uyển như huyết ma lâm thế.

"Các hạ khẩu khí thật là lớn, nơi này cũng không phải là địa phương của ngươi giương oai." Lúc này, một vị xanh phát lung lay người đàn ông trung niên từ bên trong xe ngựa đi ra, hắn cả người khí thế không kém chút nào Triệu Thiếu Dương, người này đồng dạng là một vị Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ, hắn chính là phụ thân của Mộ Dung Họa, Mộ Dung Lam.

"Ta cho ngươi thời gian ba cái hô hấp, đưa Diệp Hạo giao ra, nếu không, đừng trách ta không khách khí." Triệu Thiếu Dương cả người khí thế ngưng mà chờ phân phó, từng đạo khí huyết hồng mang lượn lờ, chỉ là cổ khí thế này, cũng đủ để cho người nhìn mà sợ.

"Kia tới nói nhảm nhiều như vậy, ngươi muốn động thủ, ta cùng ngươi liền vâng." Mộ Dung Lam một chưởng vỗ ra, một đạo khí dấu tay máu rời thân thể mà ra, vén lên cuồn cuộn sóng âm, hướng Triệu Thiếu Dương cuốn.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt." Triệu Thiếu Dương lạnh rên một tiếng, một đạo khí huyết dấu tay xuyên qua mà ra, trong khoảnh khắc lưỡng đạo khí huyết công kích ầm ầm đụng vào nhau.

Nhất thời cuồng phong cuồn cuộn, cát bụi tung bay, hai người đều là Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ, trong lúc giở tay nhấc chân cũng có thể tạo thành lực

tàn phá kinh khủng.

Hai người giao thủ mấy chiêu, trên mặt đất rãnh ngang dọc, đá vụn đầy đất. Trong thời gian ngắn, hai vị này Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ cũng không thể phân ra thắng bại tới.

"Ngược lại có chút xem thường ngươi. " Triệu Thiếu Dương sắc mặt xanh mét, hai tay thua sau. Cùng Mộ Dung Lam đóng tay vừa lộn, là hắn biết hai người thực lực chênh lệch không bao nhiêu, cũng không thể nghiền ép đối phương.

Đột nhiên, Triệu Thiếu Dương thân hình thoắt một cái, bắt một tên hộ vệ, giống như là xách con gà con như thế, bóp cổ của đối phương.

Hắn cười như điên nói: "Nếu là ngươi không đem Diệp Hạo giao ra, mười hơi thở bên trong, ta liền giết người này."

"Lão gia cứu mạng..." Tên hộ vệ kia sắc mặt kinh hoàng, ngưỡng mộ cho Lam cầu cứu.

"Lão gia, không bằng đem Diệp công tử giao ra đi..."

"Vị đại gia này hẳn là Diệp công tử trưởng bối, chúng ta đem Diệp công tử giao ra, hắn cũng không có việc gì." Có hộ vệ là còn sống, vô liêm sỉ thỉnh cầu Mộ Dung Lam giao ra Diệp Hạo.

Trước đây không lâu, Diệp Hạo là tánh mạng của bọn họ, từng một thân một mình dẫn ra Thanh Dực Biên Bức, mà trong nháy mắt, bọn họ liền đưa Diệp Hạo ân cứu mạng quên không còn một mống.

Đám này hộ vệ hiển nhiên là một đám vong ân phụ nghĩa hạng người, Mộ Dung Lam nhẹ nhàng thở dài, hắn đối với những hộ vệ này thỉnh cầu không thể thì làm như không thấy. Nhưng là, để cho hắn như vậy dễ dàng giao ra Diệp Hạo, hắn há chẳng phải là cũng được vong ân phụ nghĩa hạng người, loại chuyện này những hộ vệ kia có thể làm được, hắn chính là không làm được.

"Ba." Triệu Thiếu Dương đảo đếm tới ba, trong tay hắn khí lực gia tăng, tên hộ vệ kia sắc mặt đỏ lên, không thở nổi.

"Hai." Triệu Thiếu Dương hơi không kiên nhẫn đứng lên, trong tay hắn khí lực đột nhiên gia tăng, hiển nhiên sau một khắc liền muốn đem trong tay hắn hộ vệ bóp chết.

"Người ngươi muốn tìm là ta, cần gì phải làm khó những người khác." Lúc này Diệp Hạo thần sắc bình tĩnh từ bên trong xe ngựa đi ra, ánh mắt của hắn nhìn thẳng Triệu Thiếu Dương.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Âm Phong Lĩnh

Chương 48: Âm Phong Lĩnh

"Ngươi đã đi ra, ta đây bỏ qua cho hắn là được." Triệu Thiếu Dương nhàn nhạt mở miệng.

Bị Triệu Thiếu Dương bóp cổ hộ vệ kinh hỉ vạn phần, đang lúc này, một cổ cự lực từ Triệu Thiếu Dương chuyền tay ra.

Rắc rắc!

Triệu Thiếu Dương trong tay dùng sức, đột nhiên đem tên hộ vệ kia cổ bóp gảy, Hậu Thiên Bát Trọng võ giả lực lượng là lớn biết bao, hắn chẳng qua là thoáng dùng sức, liền đem trong tay hắn hộ vệ bóp chết.

Hắn giống như là bóp chết con gà con một loại tùy ý, thật là ngông cuồng hết sức. Trên thực tế, Triệu Thiếu Dương đúng là có ngông cuồng tiền vốn, ở chỗ này, hắn người cô đơn, không cố kỵ gì, mà đều là Hậu Thiên Bát Trọng Mộ Dung Lam thì lại khác.

Diệp Hạo thân hình chợt lóe, hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất ở trong đêm trăng. Thương thế của hắn đã hoàn toàn khôi phục, tốc độ trong khoảnh khắc liền nhảy lên tới cực hạn, Triệu Thiếu Dương còn chưa kịp phản ứng, Diệp Hạo cũng đã từ trong tầm mắt của hắn biến mất.

Triệu Thiếu Dương lạnh rên một tiếng, đem trong tay hắn tên kia tắt thở hộ vệ vẫn con gà con một loại vứt bỏ, thân hình chợt lóe, hướng Diệp Hạo đuổi theo. Với hắn mà nói, Diệp Hạo chính là một cái bảo tàng, chỉ cần đưa hắn bắt, thực lực của hắn gặp nhau tiến thêm một tầng.

"Chuyện tối nay, các ngươi tựu xem như cái gì đều không phát sinh." Mộ Dung Lam quét nhìn tại chỗ hộ vệ lấy giọng ra lệnh nói.

Ánh trăng như nước, tại chỗ rất nhiều hộ vệ việc trải qua phen này giày vò, buổi tối muốn chìm vào giấc ngủ đều khó khăn, bọn họ vừa nhắm mắt, trong đầu liền hiện lên tên kia bị Triệu Thiếu Dương bóp chết hộ vệ chết thảm bộ dáng.

Diệp Hạo một đường bay nhanh, hắn không cần mở bản đồ cũng biết Triệu Thiếu Dương nhất định theo thật sát phía sau hắn, Diệp Hạo lấy ra một mảnh Nguyệt Quang Trúc lá, đem nắm trong tay, nội lực dũng động, đem chậm rãi luyện hóa.

Theo từng miếng Nguyệt Quang Trúc lá bị Diệp Hạo luyện hóa, hắn Ảnh Nguyệt Quyết theo bước vào cảnh giới tiểu thành, thậm chí đến cực kỳ đến gần cảnh giới đại thành mức độ.

Khí tức của hắn dần dần ẩn nặc, phảng phất trở lại trước ở Nguyệt Quang Trúc trong rừng tình hình, Diệp Hạo khí tức lần nữa biến mất.

Phía sau đuổi tận cùng không buông Triệu Thiếu Dương đột nhiên hơi biến sắc mặt, hắn vẫn luôn hoài nghi Diệp Hạo người mang nào đó che giấu khí tức võ học, mà giờ khắc này, theo Diệp Hạo khí tức biến mất, suy đoán của hắn tìm được chứng minh.

Đương nhiên, coi như Diệp Hạo khí tức tiêu tan, hắn vẫn là có thể bằng vào trên mặt đất vết tích biết Diệp Hạo con đường.

Nhưng là cứ như vậy, liền muốn hơi chút phiền toái một chút, hơn nữa hơi không chú ý, thì sẽ cùng sai phương hướng.

"Tiểu tạp toái..." Triệu Thiếu Dương tức giận mắng một tiếng, sắc mặt xanh mét, tốc độ của hắn không khỏi giảm xuống,

Là bảo đảm phương hướng không phạm sai lầm, hắn không phải không làm như vậy.

"Cảnh giới đại thành." Theo cuối cùng một mảnh Nguyệt Quang Trúc lá bị Diệp Hạo luyện hóa, hắn Ảnh Nguyệt Quyết đã tu luyện tới cảnh giới đại thành.

Cảnh giới đại thành Ảnh Nguyệt Quyết cho dù không có trăng ánh sáng, giống vậy có thể che giấu khí tức, về phần che giấu thân hình, là vẫn muốn mượn ánh trăng.

Diệp Hạo lúc này khí tức hoàn toàn ẩn nặc, Triệu Thiếu Dương muốn dựa vào phong tỏa khí tức theo đuổi tung hắn trên căn bản không thể nào thực hiện. Đây cũng không có nghĩa là nguy cơ lúc đó giải trừ, chỉ có đem Triệu Thiếu Dương đánh chết, mới có thể giải quyết tình thế nguy cấp trước mắt.

"Không biết Long Tủy Dịch có thể đem nội lực của ta tăng lên tới mức nào?" Diệp Hạo quyết định đem dùng Long Tủy Dịch, tăng lên nội lực tu vi.

Lăng Hư Bộ pháp dựa vào là nội lực cung cấp nguồn suối, nếu là nội lực của hắn tăng lên, tốc độ của hắn giống vậy tương ngộ ứng tăng lên. Đến lúc đó, tốc độ của hắn có lẽ có có thể sẽ vượt qua Triệu Thiếu Dương.

Diệp Hạo đuổi một giờ chặng đường, tìm nơi tĩnh lặng địa phương, ngồi xếp bằng, luyện hóa Long Tủy Dịch yêu cầu ý niệm tập trung, không thể phân tâm, hắn dĩ nhiên tựu không khả năng đang đuổi đường trong quá trình luyện hóa.

Long Tủy Dịch vào bụng sau, một cổ hương thuần mùi vị xông lên đầu, để cho tâm thần hắn say mê. Này Long Tủy Dịch giống như là là nổi lên nhiều năm rượu lâu năm, để cho hắn không kềm hãm được lõm sâu trong đó.

Từng tia Long Tủy Dịch bị hắn luyện hóa, nội lực của hắn tu vi đang ở liên tục tăng lên, một nén nhang sau, Diệp Hạo đứng dậy mà đứng, hắn nhẹ nhàng nắm quyền, một cổ vô hình khí lưu dũng động, nhất thời cát bụi tung bay, thanh phong từ từ.

Long Tủy Dịch tốc độ luyện hóa nếu so với luyện hóa Nguyên khí thạch không biết nhanh bao nhiêu lần, hơn nữa này Long Tủy Dịch hiệu quả coi là thật bất phàm, khiến cho nội lực của hắn Hậu Thiên Lục Trọng trên con đường này đi một nửa chặng đường.

Nói cách khác, hắn lúc này nội lực Hậu Thiên Lục Trọng đã coi như là trung đẳng, Diệp Hạo bước chân nhẹ nhàng một bước, người của hắn liền xuất hiện ở thập bộ ra ngoài.

"Tốc độ ít nhất tăng lên hai thành." Diệp Hạo đối với tự thân tốc độ làm ra bước đầu đánh giá, có này nhiều hơn hai thành nội lực, hắn là hơn ra một phần bảo toàn tánh mạng nắm chặt.

Diệp Hạo bộ pháp mở ra, biến mất trong bóng đêm, tu vi tăng lên không chỉ là để cho tốc độ của hắn tăng lên đi lên, càng làm cho hắn toàn lực bùng nổ xuống kiên trì thời gian dài hơn.

Sáng sớm, chói chang Thái Dương mới lên, chim hót hoa nở, Diệp Hạo nhìn chằm chằm trước người một tòa liên miên bất tuyệt, âm khí âm u núi non trùng điệp, trong mắt thoáng hiện vẻ kinh dị.

Phía trước dãy núi kia danh viết Âm Phong Lĩnh, âm trầm kinh khủng, thường xuyên có âm khí làm bạn. Hơn nữa, Âm Phong Lĩnh bên trong còn có Diệp Hạo cần nhất Tử khí, có những thứ này Tử khí, hắn liền có thể đem Sinh Tử Ấn tu luyện tới nhập môn cảnh giới.

Tương truyền, Âm Phong Lĩnh trung bình có yêu ma quỷ Mị qua lại, thực lực không đủ võ giả căn bản không dám bước vào âm phong kia lĩnh, duy có khí huyết thịnh vượng võ giả, mới có thể không úy kỵ yêu ma quỷ Mị.

Âm Phong Lĩnh, âm khí âm u, hoàn toàn yên tĩnh, từng luồng mắt thường không thể nhận ra âm khí ở Âm Phong Lĩnh bồng bềnh.

"Sư huynh, không biết sát khí vị trí cách chúng ta có còn xa lắm không?" Âm Phong Lĩnh, một đạo chiến chiến nguy nguy âm thanh âm vang lên.

Hai bóng người đi sóng vai, một vị trong đó gương mặt tà dị ngân bào thiếu niên tay cầm La Bàn, "Sư đệ, ngươi là lần đầu tiên tiến vào này Âm Phong Lĩnh, tâm tồn sợ hãi cũng là bình thường, chờ ngươi thói quen liền có thể, chúng ta Âm Sát Tông đệ tử trời sinh liền muốn cùng âm sát khí làm bạn, nếu là tâm tồn sợ hãi, còn như thế nào tu hành?"

"Sư huynh dạy phải." Hắn bên người vị thiếu niên kia gật đầu liên tục.

"Ồ, sư đệ, dưới mắt có một cái cơ hội rất tốt cho ngươi mở ra thủ đoạn, ngươi có thể phải biểu hiện tốt một chút." Ngân bào thiếu niên mặt lộ cười tà, hắn dẫn hắn vị sư đệ kia biến chuyển một cái phương hướng.

...

Diệp Hạo thân hình qua lại ở Âm Phong Lĩnh, đột nhiên, hắn dừng bước lại, ánh mắt rơi vào trước người hắn thập bộ ra ngoài.

Nơi đó có một cái giống người mà không phải người quái vật, mặt xanh nanh vàng, tóc tai bù xù, che lại tướng mạo. Không đợi Diệp Hạo suy nghĩ nhiều, mặt xanh nanh vàng quái vật đã nhào lên, quái vật này giơ tay lên vung lên, thì có một cổ âm phong làm bạn.

Diệp Hạo ngón trỏ khẽ búng, một đạo hùng hậu vô cùng Thuần Dương Chỉ đổ xuống mà ra, đánh vào mặt xanh nanh vàng trên người quái vật.

mặt xanh nanh vàng quái vật thân hình hơi hơi rung rung, hướng về sau lùi một bước, cứ tiếp tục hướng Diệp Hạo nhào tới.

"Có thể so với Hậu Thiên Lục Trọng đỉnh phong lực lượng." Diệp Hạo cùng mặt xanh nanh vàng quái vật đóng dưới tay, liền nhận ra được lực lượng của đối phương, hơn mấu chốt là, đối phương một bộ da thịt không giống võ giả tầm thường, ngược lại giống như Thiết Khí chế tạo.

Hô! Hô!

Mặt xanh nanh vàng quái vật tay bắt quơ múa đang lúc, cái kia dài vài tấc móng tay vạch ra, vén lên trận trận âm bạo. Diệp Hạo thân hình động một cái, tránh mặt xanh nanh vàng quái vật công kích.

Hắn một bước bên dưới, đi tới quái vật kia sau lưng, hắn đột nhiên đánh ra một quyền, sóng âm cuồn cuộn, khí huyết nổ ầm, liên tiếp năm đạo khí huyết lực lượng đánh vào quái vật kia trong cơ thể.

Ầm! Ầm! Ầm!

Một loáng sau, mặt xanh nanh vàng quái vật ầm ầm vỡ ra, hóa thành một bãi đen nhánh huyết vũ.

"Khục..." Một đạo nhỏ nhẹ ho khan từ nơi không xa vang lên, ngân bào thiếu niên sắc mặt âm hàn nhìn chằm chằm Diệp Hạo, hắn bên người vị sư đệ kia lúc này khóe miệng có vết máu tràn ra, Diệp Hạo trong lòng hơi suy nghĩ, liền biết đầu đuôi sự tình.

"Tiểu tử, ngươi đem ta sư đệ Luyện Thi hủy, coi như bồi thường, liền lấy ngươi tới chế tạo một cụ mới tinh Luyện Thi." Ngân bào thiếu niên âm trắc trắc cười một tiếng, hắn trong mắt khí lạnh bức người.

Hắn bên người sư đệ nghe lời này trong mắt minh lộ ra vẻ hưng phấn lóe lên, ánh mắt trực câu câu nhìn chằm chằm Diệp Hạo.

Diệp Hạo hơi hơi nhíu mày, hắn suy đoán trước bộ kia mặt xanh nanh vàng quái vật có lẽ chính là bọn hắn đem Hậu Thiên Lục Trọng võ giả đánh chết sau luyện chế mà thành, mà giờ khắc này, bọn họ lại muốn đem chính mình cũng luyện thành quái vật kia.

Đối với cái này loại người, Diệp Hạo lười nói nhảm, hắn bước ra một bước, cuồn cuộn khí lãng cuồn cuộn mà ra, hướng ngân bào thiếu niên đi.

Diệp Hạo một đạo Thuần Dương Chỉ xuyên qua hư vô, trong khoảnh khắc liền phải rơi vào ngân bào trên người thiếu niên. Đang lúc này, ngân bào thiếu niên khinh thường cười một tiếng, hắn giơ tay vung lên, một người vóc dáng khôi ngô, quanh thân làn da màu bạc quái vật ngăn ở Diệp Hạo trước người.

Xuy!

Diệp Hạo Thuần Dương Chỉ nhất thời rơi vào trên người quái vật, nhất thời tia lửa văng khắp nơi, Diệp Hạo này chỉ một cái giống như là rơi vào Đồng Tường Thiết Bích bên trên, không cách nào rung chuyển chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Ngân Giáp Thi Vương

Chương 49: Ngân Giáp Thi Vương

"Hắc hắc, ta đây Ngân Giáp Thi Vương nhưng là dùng Hậu Thiên Thất Trọng võ giả luyện chế mà thành, lấy ngươi Hậu Thiên Lục Trọng tu vi muốn phá vỡ Ngân Giáp Thi Vương phòng ngự chẳng qua chỉ là ý nghĩ ngu ngốc." Ngân bào thiếu niên Tà cười một tiếng, cũng không có đưa Diệp Hạo để ở trong lòng.

Có Ngân Giáp Thi Vương nơi tay, ngân bào thiếu niên có thể hoành hành không cố kỵ, mặc dù bản thân hắn chỉ có Hậu Thiên Lục Trọng tu vi, nhưng là, Ngân Giáp Thi Vương trên thực tế cũng là thuộc về hắn thực lực bản thân một bộ phận.

Ngân Giáp Thi Vương hướng Diệp Hạo một móng đánh tới, móng Phong Lăng nghiêm ngặt, khí thế khoáng đạt, Diệp Hạo rón mũi chân, thân như du long, tránh thoát Ngân Giáp Thi Vương một móng.

Ngân Giáp Thi Vương tốc độ cũng là tương đối nhanh, hóa thành một đạo ảo ảnh, trong khoảnh khắc sẽ đến Diệp Hạo trước người, lần nữa huơi ra một móng. Tay của đối phương bắt phơi bày màu bạc, còn có nhọn móng tay, nhất định chính là công cụ giết người.

Diệp Hạo ngón tay liên tục điểm ra, liên tiếp ba đạo Thuần Dương Chỉ điểm ở cánh tay của đối phương bên trên, đem Ngân Giáp Thi Vương một móng lực tan mất.

Diệp Hạo hơi biến sắc mặt, này Ngân Giáp Thi Vương không hổ là Hậu Thiên Thất Trọng võ giả luyện chế mà thành, thực lực thậm chí muốn vượt qua tầm thường Hậu Thiên Thất Trọng võ giả, cho tới Diệp Hạo trong lúc nhất thời không cách nào đem giải quyết hết.

Đột nhiên, Diệp Hạo ánh mắt rơi vào ngân bào trên người thiếu niên, hắn hóa thành một đạo tàn ảnh, chạy thẳng tới người này đi.

Nếu này Ngân Giáp Thi Vương là được đối phương khống chế, như vậy Diệp Hạo quyết định trực tiếp đem người này đánh chết, ngân bào thiếu niên chỉ cần vừa chết, Ngân Giáp Thi Vương không bị khống chế, hết thảy vấn đề liền cũng giải quyết.

Diệp Hạo bộ pháp lúc này đã đến cao thâm mạt trắc mức độ, thần không biết quỷ không hay đi tới ngân bào thiếu niên sau lưng, hắn giơ tay lên, hướng đối phương tích lương chỉ điểm một chút đi.

Đầu ngón tay của hắn rộng lớn quang mang lượn lờ, nóng bỏng khí tức xuyên qua hư vô, còn chưa rơi vào ngân bào trên người thiếu niên, cái kia ngân bào ở nơi này nóng bỏng dưới khí tức là hơn ra một cái lỗ thủng.

Ầm!

Ngân bào thiếu niên bị hắn chỉ một cái đàn bay ra ngoài, bất quá, Diệp Hạo cũng không có thanh tĩnh lại, trước hắn chỉ một cái rơi ở đối phương phía sau lúc, liền nhận ra được một cổ trở lực, căn bản cũng không có đem thân thể của đối phương xuyên thủng.

Chỉ là bằng vào chỉ một cái bàng bạc lực lượng đem ngân bào thiếu niên hướng bay ra ngoài, ngân bào thiếu niên khóe miệng tràn ra một vòi máu tươi, hắn sắc mặt dữ tợn, "Ta muốn đưa ngươi bỏ vào Âm trong hang gió hành hạ 77 - 49 ngày, lại đem ngươi chế tạo thành Luyện Thi."

Đang lúc này, Ngân Giáp Thi Vương lần nữa đi tới Diệp Hạo trước người, một móng lộ ra, nhất thời cuồng phong loạn quyển, khí lãng cuồn cuộn.

Diệp Hạo đột nhiên giơ tay lên, biến chưởng thành quyền, quanh thân khí huyết dũng động,

Chấn động, cùng Ngân Giáp Thi Vương một móng xuôi ngược đụng vào nhau.

Ầm!

Ngân Giáp Thi Vương một chút rớt xuống đất, Diệp Hạo trước một quyền kia bùng nổ quanh thân lực lượng, càng là đem năm đạo khí huyết lực đánh vào Ngân Giáp Thi Vương trong cơ thể, ở đó cuồn cuộn như sóng triều lực lượng xuống, trong khoảnh khắc liền đem Ngân Giáp Thi Vương bắn bay.

Nhưng là Diệp Hạo biết hắn một quyền kia cũng không thể thương Ngân Giáp Thi Vương, hắn chẳng qua chỉ là vì chính mình sáng tạo một cái chém chết ngân bào thiếu niên cơ hội a.

"Cái gì?" Ngân bào thiếu niên trong lòng kinh hãi, hắn không nghĩ tới trước mắt vị này Hậu Thiên Lục Trọng võ giả lại có thể đưa hắn Ngân Giáp Thi Vương đánh bay. Phải biết hắn Ngân Giáp Thi Vương nhưng là Hậu Thiên Thất Trọng võ giả luyện chế mà thành, hơn nữa luyện thành Ngân Giáp Thi Vương sau, vô luận phòng ngự hay lại là lực lượng cũng tăng lên rất nhiều, một màn này để cho hắn kinh hãi đồng thời, trong lòng cũng dâng lên một cổ cảm xúc hoảng sợ.

Ngân bào thiếu niên sư đệ giống vậy sắc mặt kinh hoàng, hắn sư huynh Ngân Giáp Thi Vương là cường đại cỡ nào, ở trong sự nhận thức của hắn đó là không gì không thể, chưa bao giờ gặp phải địch thủ, mà dưới mắt, lại bị một cái Hậu Thiên Lục Trọng võ giả đánh bay ra ngoài.

Hai người bọn họ trong lòng đang suy nghĩ gì Diệp Hạo hoàn toàn không có hứng thú biết, hắn bước ra một bước, sẽ đến ngân bào trước người thiếu niên.

Ngân Giáp Thi Vương có thể nói là tương đối khó dây dưa, mà giải quyết biện pháp duy nhất chính là đem trước mắt vị này ngân bào thiếu niên đánh chết.

Diệp Hạo ngón trỏ khẽ búng, Thuần Dương Chỉ nhất thời chiếu nghiêng xuống, nóng bỏng khí tức cơ hồ phải đem không khí thiêu hủy. Hắn này chỉ một cái bay thẳng đến đối phương huyệt Bách hội điểm tới, ngân bào thiếu niên trong con ngươi thần sắc kinh khủng lóe lên.

Một loáng sau, Diệp Hạo Thuần Dương Chỉ liền đem đối phương đầu xuyên thủng, máu tươi văng khắp nơi, Diệp Hạo đưa ngón tay thu hồi.

Mà lúc này, ngân bào hai mắt thiếu niên trợn tròn, khí tuyệt bỏ mình, hắn đến chết cũng không thể tin được chính mình sẽ bị một tên Hậu Thiên Lục Trọng võ giả tùy tiện chém chết.

"Sư huynh." Ngân bào thiếu niên sư đệ thấy một màn trước mắt không khỏi bi thiết một tiếng, hắn sắc mặt ác độc mắt nhìn Diệp Hạo, bước chân nâng lên, muốn chạy trốn.

Nhưng mà, hắn còn chưa bước ra đi một bước, một đạo Thuần Dương Chỉ liền hướng sống lưng của hắn đổ xuống mà ra, trong khoảnh khắc liền đem sinh cơ của hắn diệt tuyệt.

Phốc thông!

Thân thể của hắn đầu tựa vào trên đất, đối với đánh chết này hai gã Tà Tông đệ tử Diệp Hạo không có chút nào tâm lý gánh nặng. Diệp Hạo ở đem ngân bào thiếu niên đánh chết lúc, Ngân Giáp Thi Vương liền phốc thông một tiếng té xuống đất, mất năng lực hành động.

Diệp Hạo đi tới ngân bào thiếu niên bên người, hắn ngồi xổm người xuống, đem đối phương ngân bào vạch trần, từng luồng ánh sáng màu vàng lặng lẽ hiện lên.

"Kim Ti Giáp!" Diệp Hạo kềm chế kích động trong lòng tâm tình, hắn không nghĩ tới, này ngân bào thiếu niên tài sản phong phú như vậy, lại có Kim Ti Giáp Hộ Thể, khó trách hắn một đạo Thuần Dương Chỉ đi xuống không thể đem người này đánh chết.

Này Kim Ti Giáp chính là hấp thu vàng trong tinh hoa chế thành, trong đó một luồng kim sợi cũng phải tiêu hao hơn ngàn vàng mới có thể chế tạo. Cái này Kim Ti Giáp hao tốn phí tài sản tuyệt đối là một con số khổng lồ.

Vàng mặc dù không ở trong võ giả lưu thông, nhưng là kỳ giá trị vẫn tương đối lớn. Diệp Hạo đem trên người người này Kim Ti Giáp lấy xuống, có cái này Kim Ti Giáp Hộ Thể, hắn đối mặt Triệu Thiếu Dương lúc lại lần nữa tăng thêm một phần mạng sống nắm chặt.

Kim Ti Giáp tới tay sau khi, Diệp Hạo lại lần nữa hướng Âm Phong Lĩnh sâu bên trong đi. Âm Phong Lĩnh sâu bên trong chính là nơi cấm kỵ, ít có người dám xông vào.

Theo dần dần đi sâu vào Âm Phong Lĩnh, Diệp Hạo có thể nhận ra được trong cơ thể Sinh chi con dấu xao động. Mấy canh giờ sau, Diệp Hạo đi tới Âm Phong Lĩnh một chỗ trên vách núi, dõi mắt trông về phía xa, xa xa âm khí âm u, phía dưới chính là vách đá vạn trượng, sâu không thấy đáy.

Mà hắn chỗ ở vách núi chính là âm khí nặng nhất địa phương, mấu chốt nhất chính là, Diệp Hạo đứng bất động, là có thể cảm ứng được từng luồng Tử khí chui vào trong cơ thể hắn.

Hắn tâm niệm vừa động, Tử khí liền bắt đầu ngưng kết Tử chi dấu ấn, nếu là võ giả tầm thường tới chỗ này, ở tử khí ăn mòn, khí huyết sẽ không ngừng bị suy yếu, một thân thực lực phát huy không mấy thành.

Mà Diệp Hạo là vừa vặn ngược lại, hắn ở nơi này chính là như cá gặp nước, từng luồng Tử khí tiến vào trong cơ thể hắn không chỉ không có suy yếu hắn khí huyết, ngược lại đang tăng nhanh hắn ngưng tụ Tử chi con dấu tốc độ.

Nơi này âm khí xuôi ngược thành một cổ Hắc Phong, khí lưu loạn quyển, sóng gió cuồn cuộn, trong lúc mơ hồ có âm khí ngưng tụ thành Âm Hồn du đãng.

Đột nhiên, một luồng Âm Hồn hướng Diệp Hạo nhào tới, ở Diệp Hạo trong cảm giác, chẳng qua là nhận ra được một luồng thịnh vượng âm phong hướng hắn đánh tới.

Diệp Hạo khí tức quanh người dũng động, Hậu Thiên Lục Trọng khí huyết chấn động lăn lộn, Âm Hồn chạm đến sau khi, trong khoảnh khắc liền biến thành một luồng âm phong, dung nhập vào nơi đây.

Từng luồng Tử khí hướng Diệp Hạo trong cơ thể chiếu nghiêng xuống, tựa như là một cái đồng hồ cát chảy treo ở trên đỉnh đầu hắn vô ích.

Nơi này Tử khí có thể nói vô cùng vô tận, Diệp Hạo trong thời gian ngắn cũng không thể toàn bộ luyện hóa, lấy về phần máu thịt gặp phải ăn mòn. Diệp Hạo không dám khinh thường, vận dụng Sinh chi ấn trong khí huyết lực để đền bù, tạo thành một cái thăng bằng.

Dần dần, một cái cùng Sinh chi dấu ấn đối lập Tử chi dấu ấn đang ở từng bước ngưng tụ, Diệp Hạo ngồi xếp bằng, hai mắt khép hờ, chung quanh âm

phong cuồng quyển, từng luồng sợi tóc tung bay.

Màn đêm buông xuống, toàn bộ Âm Phong Lĩnh đều bị âm khí bao phủ, cho tới ánh trăng không cách nào chảy vào.

Một đạo thân ảnh đỡ lấy âm phong đi tới Diệp Hạo chỗ ở vách núi, người tới chính là Triệu Thiếu Dương, hắn sắc mặt âm trầm như nước, quanh thân ngưng tụ ra một đạo khí huyết bạc mô, khiến cho âm phong vào không được xâm.

Nhìn như nơi này âm phong đối với hắn không cách nào tạo thành ảnh hưởng, thật thì không phải vậy, hắn thời thời khắc khắc đều phải ngưng tụ khí huyết bạc mô, đối với bản thân của hắn tiêu hao rất nhiều.

Triệu Thiếu Dương Tà cười một tiếng, hóa thành một vệt bóng đen hướng Diệp Hạo nhào tới, hắn nâng lên ngón trỏ, hướng Diệp Hạo lồng ngực xuyên tới.

Một đạo Thuần Dương Chỉ rời thân thể mà ra, nhất thời khí lãng cuồn cuộn, đem âm khí chung quanh bức lui mở. Vốn là nơi đây ở âm phong bao phủ xuống cực kỳ giá rét, nhưng là theo hắn một đạo Thuần Dương Chỉ xuyên thủng mà ra, một cổ chích nhiệt khí tức bay lên, âm dương hai khí tức tuyệt nhiên khác nhau xuôi ngược, tạo thành một loại kỳ lạ hoàn cảnh.

Ở nơi này đạo Thuần Dương Chỉ phải rơi vào Diệp Hạo trên ngực lúc, hắn hai tròng mắt đột nhiên mở ra, một cổ khí thế vô hình ở Diệp Hạo quanh thân ngưng tụ, từng luồng âm khí tụ tập ở bên người hắn, nhảy cẫng hoan hô, giống như là Diệp Hạo chính là vua của nơi này người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Sinh Tử Ấn oai

Chương 50: Sinh Tử Ấn oai

Diệp Hạo nhẹ nhàng nâng tay, một đạo Sinh Tử Âm Dương Chi Lực xuôi ngược mà thành chưởng ấn ở trong bàn tay hắn ngưng tụ. Trong cơ thể hắn ẩn chứa Tử khí có thể nói là khá là khổng lồ, tại hắn một chưởng này bên dưới, tất cả đều đổ xuống mà ra, cùng Thuần Dương Chỉ ầm ầm đụng vào nhau.

Ùng ùng!

Lưỡng đạo công kích kình đạo đều là bàng bạc vô cùng, trong nháy mắt âm phong cuồng quyển, khí lãng dũng động, Hắc Phong vù vù vang dội, thổi tới trên khuôn mặt, để cho người sinh ra một cổ hàn ý lạnh như băng.

Triệu Thiếu Dương sắc mặt âm lãnh, quanh thân khí huyết dũng động, từng đạo hồng mang vờn quanh ở quanh người hắn, đem từng luồng Hắc Phong xua tan.

"Thật là không nghĩ tới, ngắn ngủi mấy ngày, thực lực của ngươi liền tăng lên tới mức độ này." Triệu Thiếu Dương trong mắt sát cơ thoáng hiện, hắn sâu đậm biết được Diệp Hạo tiềm lực, bất quá, cũng thì càng thêm chứng minh trên người đối phương có rất nhiều bí mật.

Chỉ cần đem bắt, đến lúc đó, những thứ này bí mật liền đều là thuộc về hắn Triệu Thiếu Dương, nghĩ tới đây, Triệu Thiếu Dương không nhịn được nghĩ muốn ngửa mặt lên trời thét dài. Mặc dù Diệp Hạo thực lực tăng lên không ít, nhưng là trong mắt hắn, con kiến hôi vẫn như cũ là con kiến hôi.

Nếu như lấy được những cơ duyên này, như vậy hắn Triệu Thiếu Dương, có lẽ có cơ hội bước vào Hậu Thiên Cửu Trọng cảnh giới. Thậm chí nói không chừng còn có một tia khả năng đặt chân Tiên Thiên Cảnh Chí Cường giả hàng ngũ, hắn cơ hồ không nén được vui mừng trong lòng, nhất thời cười như điên.

Triệu Thiếu Dương tiếng cười truyền khắp toàn bộ vách núi, sóng âm cuồn cuộn, hướng dưới vách núi bồng bềnh đi.

Diệp Hạo sắc mặt cổ quái, hắn đang nghĩ, Triệu Thiếu Dương có phải hay không điên bệnh phát tác, nếu không làm sao biết vô duyên vô cớ cười to đây?

Bất quá dưới mắt cơ hội tốt như vậy, Diệp Hạo dĩ nhiên sẽ không bỏ qua, thân hình hắn chợt lóe, sẽ đến Triệu Thiếu Dương trước người. Hắn đấm ra một quyền, từng đạo khí huyết lực lượng đổ xuống mà ra, cơ hồ liền phải rơi vào Triệu Thiếu Dương trên người của.

Đang lúc này, Triệu Thiếu Dương điên cuồng bệnh tựa hồ được, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Diệp Hạo, trong mắt mang theo sâu đậm khinh thường.

Triệu Thiếu Dương búng ngón tay một cái, một đạo Thuần Dương Chỉ hóa thành một đạo hồng mang xuyên qua mà ra, đưa Diệp Hạo quả đấm của cản

lại.

Ầm!

Thuần Dương Chỉ trong khoảnh khắc bùng nổ, Diệp Hạo trên mu bàn tay hiện lên một cái sâu đủ thấy xương lỗ thủng. Từng giọt máu tươi rò rỉ tràn ra, Diệp Hạo hai tay hư cầm, từng đạo âm khí xoay tròn ngưng tụ trong tay hắn.

Diệp Hạo một chưởng huơi ra, nơi này âm khí ngưng tụ thành một đạo lớn gần trượng nhỏ chưởng ấn, âm phong cuồn cuộn, vén lên vô hình khí lãng.

Hắn mượn địa hình ưu thế, bằng vào trong cơ thể Sinh Tử Ấn gián tiếp khống chế nơi này âm sát khí.

Triệu Thiếu Dương lạnh rên một tiếng,

Diệp Hạo trình độ quỷ dị đã vượt qua hắn nhận thức, hắn quyết định không nữa cho Diệp Hạo cơ hội động thủ.

Triệu Thiếu Dương hướng phía trước một chỉ điểm ra, Thuần Dương Chỉ phá toái hư không, hóa thành một đạo hồng mang, trong khoảnh khắc liền đem âm khí ngưng tụ mà thành chưởng ấn xé.

Mà cái kia đạo Thuần Dương Chỉ ở âm khí ăn mòn giống vậy hóa thành hư vô, "Tiểu tạp toái, ngoan ngoãn đem trên người của ngươi võ học bí tịch cũng giao ra, ta có thể cho ngươi một thống khoái, nếu không, ta nhất định gọi ngươi sống không bằng chết!" Triệu Thiếu Dương bước ra một bước, quanh thân khí huyết hỗn loạn, bốc hơi trường hồng, hắn muốn lấy thế đè người.

"Lão tạp toái, phải chết cũng là ngươi trước chết." Diệp Hạo mặt không đổi sắc, từng luồng âm khí ở quanh người hắn ngưng tụ, cả người hắn cũng bao phủ ở Hắc Phong, để cho người không thấy rõ thân hình.

"Hừ!" Triệu Thiếu Dương lạnh rên một tiếng, sắc mặt lạnh giá, giơ tay lên đang lúc chính là một đạo khí dấu tay máu nổ ầm mà ra.

Diệp Hạo thân hình giống như quỷ mỵ như vậy tránh thoát đối phương khí dấu tay máu, mà dấu tay kia đúng như Diệp Hạo dự liệu một dạng cũng không có biến chuyển phương hướng năng lực, rơi vào chỗ trống, trong khoảnh khắc liền bị âm sát khí ăn mòn.

"Tiểu tạp toái, nạp mạng đi." Triệu Thiếu Dương giận quát một tiếng, hai tay liên tục bắn ra, trong khoảnh khắc mấy đạo Thuần Dương Chỉ từ đầu ngón tay hắn bung ra.

Từng đạo hồng mang hóa thành lưu quang, đưa Diệp Hạo đường đi phong tỏa, bốn phương tám hướng đều có Thuần Dương Chỉ đánh tới. Triệu Thiếu Dương vì để Diệp Hạo mất đi động thủ năng lực, bộc phát ra Thuần Dương Chỉ tối cao uy năng.

Diệp Hạo nhất thời trong lòng cảm giác nặng nề, Hậu Thiên Bát Trọng thực lực thật là đáng sợ cực kỳ, bộc phát ra lực sát thương đối với Diệp Hạo mà nói đủ để trí mạng.

Diệp Hạo bàn tay giống như là ảo ảnh, trong khoảnh khắc đánh ra cân nhắc bàn tay, mỗi đạo chưởng ấn đều đưa một đạo Thuần Dương Chỉ chặn lại.

Phốc!

Diệp Hạo trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, hắn sắc mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc nào. Hắn toàn lực ứng phó xuống vẫn không có thể đem đối phương Thuần Dương Chỉ toàn bộ chặn lại.

Hơn nữa, những thứ kia bị hắn chưởng pháp chặn lại Thuần Dương Chỉ , vẫn thông qua bàn tay của hắn chui vào trong cơ thể hắn, hấp thu hắn khí huyết.

Về phần chưa từng bị hắn chặn lại Thuần Dương Chỉ , chính là từ quanh người hắn các nơi xuyên qua mà vào. Cũng may hắn sớm đã đem Kim Tì Giáp mặc lên người, ngăn trở chỗ hiểm quanh người. Nếu không, đối phương một chiêu này đủ để đưa mạng hắn tang tại chỗ.

Triệu Thiếu Dương hai tay thua sau, tay áo lung lay, hiện ra hết phong phạm cao thủ. Trên thực tế, từ giao thủ đến nay, hắn khí huyết lực lượng cùng nội lực tu vi tiêu hao hơn nửa không ngừng, cái này làm cho trong lòng của hắn kinh ngạc vạn phần, hắn cho tới bây giờ chưa từng nghĩ Diệp Hạo có thể đem hắn ép tới mức này.

Bất quá hết thảy đều đến đây kết thúc, đưa Diệp Hạo bắt sau, hắn có chính là thủ đoạn đem đối phương hết thảy bí mật ép hỏi ra tới.

Diệp Hạo khẽ thở dài một cái, Hậu Thiên Lục Trọng cùng Hậu Thiên Bát Trọng giữa thật là giống như là cách một đạo rãnh trời, hắn chiếm cứ thiên thời địa lợi ưu thế, vẫn không thể gây tổn thương cho đến đối phương.

Diệp Hạo trong mắt từng đạo ánh sáng đỏ ngòm lưu chuyển, nơi này âm khí rối rít tụ khép lại, hóa thành một đạo Hắc Phong vòng xoáy, hướng trong cơ thể hắn rót ngược xuống.

Ùng ùng!

Trong khoảnh khắc, hai người bọn họ nhà trên vách núi lại chút nào âm khí không dư thừa, hết thảy đều bị Diệp Hạo hút vào bên trong cơ thể.

Lúc này Diệp Hạo quanh thân hắc khí vờn quanh, giống như là là yêu ma quỷ mị, "Lão tạp toái, để cho ta tiễn ngươi về tây thiên." Một đạo quát lạnh âm

thanh từ trong hắc khí truyền ra.

Triệu Thiếu Dương nghe đến lời này, không khỏi cười lớn, "Chỉ bằng ngươi?" Diệp Hạo lúc này thấy thế nào đều là nỏ hết đà, còn muốn đối phó hắn, đây quả thực là Triệu Thiếu Dương đời này nghe qua tối cười ầm.

Đột nhiên, Diệp Hạo hóa thành một đạo tàn ảnh đi tới Triệu Thiếu Dương trước người, hắn một chưởng vỗ ra, một chưởng này ngưng tụ vô biên Âm Sát lực, để cho người tâm sinh sợ hãi. Giống như là hóa thành Già Thiên Thủ ấn, đem bầu trời che phủ.

Một loáng sau, Diệp Hạo tay của bàn tay liền rơi vào Triệu Thiếu Dương trên ngực, trong khoảnh khắc liền đem đối phương khí huyết bạc mô phá vỡ, trên ngực của hắn in dấu lên một cái màu đen Thủ Ấn.

Từng đạo Tử khí chui vào Triệu Thiếu Dương trong cơ thể, đưa hắn khí huyết sinh cơ chôn vùi. Triệu Thiếu Dương trong lòng kinh hãi, hắn liền vội vàng vận chuyển khí huyết, muốn sẽ chết khí ép ra ngoài thân thể.

Nhưng mà trong cơ thể hắn khí huyết lực lượng cùng Diệp Hạo lúc giao thủ liền tiêu hao hơn nửa, hơn nữa hắn thời khắc duy trì khí huyết bạc mô, tiêu hao thì càng nhiều một phần, cho tới hắn trong vòng thời gian ngắn không cách nào đem hào hùng Tử khí ép ra ngoài thân thể.

Lúc này Diệp Hạo bên ngoài cơ thể sương mù màu đen giải tán, thân hình của hắn hiện ra, Diệp Hạo lúc này sắc mặt trắng bệch, không có phân nửa huyết sắc, hắn lúc này gầy trơ cả xương, đây là khí huyết cực độ khô kiệt triệu chứng.

Trước hắn nghịch chuyển sinh cơ bên trong cơ thể, trong cơ thể khí huyết lực lượng cũng hóa thành Sinh Tử Ấn lực lượng, mới đổi lấy vậy tuyệt giết một đòn.

"Ta không cam lòng!" Triệu Thiếu Dương sắp nứt cả tim gan, cuồng loạn kêu lên. Ngay sau đó, quanh người hắn khí huyết sinh cơ rối rít chôn vùi, trong khoảnh khắc liền hóa thành một vũng máu, ngay cả xương cũng không từng còn lại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Đào Hoa Thôn

Chương 51: Đào Hoa Thôn

Đào Hoa Thôn, dựa vào núi non, khe suối chảy quanh, trong thôn Đào Hoa nở rộ, gió nhẹ từ từ, nhánh cây chập chờn, có hoa múi bay xuống, như thế ngoại đào nguyên.

Diệp Hạo đang ngồi ở trong sân, thưởng thức Đào Hoa nở rộ cảnh đẹp. Ba ngày trước, hắn đem Triệu Thiếu Dương đánh chết sau sẽ đến Đào Hoa Thôn dưỡng thương. Hắn cố ý tìm một đoạn thời gian, mới tìm được cái này tĩnh lặng thôn trang, ở loại địa phương này dưỡng thương, không sẽ bị quấy rầy.

"Tới nếm thử một chút lão đầu tử ta cất Hoa Đào Tửu." Một giọng nói cắt đứt Diệp Hạo suy nghĩ.

Diệp Hạo bên người tới một đôi tấn hoa râm lão giả, hắn trong tay cầm một cái hồ lô rượu, đưa tới Diệp Hạo trước mặt.

Lão giả này là Đào Hoa thôn trưởng thôn, ba ngày trước đúng là hắn thu nhận Diệp Hạo. Trưởng thôn mặc dù cao tuổi, nhưng thân thể vẫn cường tráng, bởi vì hắn là một tên Hậu Thiên Tứ Trọng võ giả. Cũng là Đào Hoa Thôn có chừng một vị Hậu Thiên Tứ Trọng võ giả.

"Rượu ngon." Diệp Hạo khẽ nhấp một cái, rượu này vừa có hoa đào mùi thơm, lại có rượu cay độc.

Một cái rượu ngon vào bụng, phảng phất có thể quên ưu sầu, làm cho tâm thần người chìm đắm trong đó.

"Cha, Diệp lão đệ, các ngươi hôm nay có lộc ăn..." Trong hậu viện vào tới một dáng thanh niên cường tráng hán tử, trên tay hắn có một cái túi vải lớn, hiển nhiên là trước đi ra ngoài săn thú trái cây.

"Đại Ngưu ca, ngươi bị thương?" Diệp Hạo thấy thanh niên hán tử trên người bị thương vết, không khỏi lên tiếng hỏi.

"Đại Ngưu, ngươi có phải hay không lại cùng bọn họ nổi tranh chấp?" Lão thôn trưởng sắc mặt lo lắng hỏi thăm.

Đại Ngưu sờ một cái sau ót, đạo: "Không có, là ta không cẩn thận bị con mồi quào trầy."

"Đại Ngưu ca, ngày mai lên núi săn thú mang ta lên đi." Diệp Hạo biết Đại Ngưu đang nói láo, hắn muốn biết là tình huống gì, chính là hắn lúc này thương thế chưa lành, nhưng là bao nhiêu còn có thể phát huy chút thực lực.

"Diệp lão đệ, ngươi thương thế còn chưa lành, trên núi nguy cơ hiểm..." Đại Ngưu khoát tay lia lịa cự tuyệt.

"Thương thế của ta đã không còn đáng ngại, hơn nữa ta hơi biết nhiều chút thuật bắn cung, nói không chừng có thể giúp chút gì không." Diệp Hạo giữ vững muốn cùng Đại Ngưu lên núi săn thú.

Đại Ngưu không nói lại Diệp Hạo, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là đồng ý, Đại Ngưu thầm nghĩ chính là đến lúc đó chẳng qua là để cho Diệp Hạo ở phía sau nhìn là được rồi.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Đại Ngưu mang theo Diệp Hạo cùng săn thú. Dĩ nhiên, cũng không phải là chỉ có hai người bọn họ, còn có Đào Hoa thôn ngoài ra ba tên thanh niên hán tử.

Đám người bọn họ bên trong Đại Ngưu tu vi cao nhất, là Hậu Thiên Nhị Trọng, dĩ nhiên là thành mấy người dẫn đầu, bọn họ nhân viên đều cầm trọng Cung,

Lưng đeo bao đựng tên.

Bọn họ săn thú địa phương là Đại Thông Sơn, trên núi có đủ loại Hung Cầm dã thú, những dã thú này thực lực cũng không cao, đối với bọn họ mà nói trên căn bản rất ít sẽ gặp phải nguy hiểm.

"Cẩu Đản, ngươi ở phía sau có thể phải chiếu cố kỹ lưỡng Diệp lão đệ." Đại Ngưu quay đầu lại dặn dò.

"Yên tâm Đại Ngưu ca, ta sẽ chiếu cố tốt Diệp ca." Cẩu Đản vỗ ngực bảo đảm nói, hắn tuổi tác nếu so với Diệp Hạo nhỏ một chút, dáng dấp ngược lại thật khỏe mạnh.

"Các ngươi nhìn, đó là cái gì?" Cẩu Đản giơ tay lên chỉ về phía trước cách đó không xa một gốc thanh tùng cổ thụ, trên ngọn cây có một con lông chim vàng Đại Điêu.

"Kim Linh Điêu, ta nghe cha ta nói này Kim Linh Điêu lông chim tại Thanh Dương Trấn có thể bán ra cái giá tiền cao, có thể để cho mấy người chúng ta một tháng áo cơm không lo." Đại Ngưu khóe miệng cơ hồ muốn chảy ra nước miếng đến, hắn nhìn Kim Linh Điêu, giống như thấy một hồi phong phú mỹ thực.

"Đại Ngưu ca, chúng ta đây vội vàng đem nó bắt a." Đại Ngưu bên người thanh niên hán tử giống vậy ánh mắt lóe lên nhìn chằm chằm Kim Linh Điêu, trong tay trường cung nắm chặt, nhao nhao muốn thử.

"Không gấp, Kim Linh Điêu phản ứng bén nhạy, chúng ta phải tìm một cơ hội thích hợp." Đại Ngưu trầm ngâm nói.

Đoàn người lặng lẽ đi tới khoảng cách Kim Linh Điêu mấy chục bước ra ngoài địa phương, bọn họ núp ở trong bụi cỏ, chỉ là thò đầu ra hướng ra ngoài quan sát.

"Đại Ngưu ca, lần này để cho ta đi." Cẩu Đản trong tay cầm trường cung, từ bao đựng tên bên trong lấy ra một mũi tên, nhao nhao muốn thử, trong mắt vẻ hưng phấn lóe lên.

"Ngươi tiễn thuật đối phó dã thú tầm thường ngược lại còn có thể, nhưng là này Kim Linh Điêu phản ứng bén nhạy, không phải là dễ dàng đối phó như thế." Đại Ngưu lắc đầu, không để cho Cẩu Đản xuất thủ.

"Hay lại là để cho ta đi." Diệp Hạo thấy mấy người bọn họ vẻ mặt do dự, cũng biết bọn họ hắn cũng không có bao nhiêu nắm chặt, nhưng là đối với hắn mà nói, này lại cũng không phải là cái gì việc khó.

"Diệp lão đệ, thương thế của ngươi thế chưa lành..."

"Bằng vào ta thuật bắn cung đối phó này Kim Linh Điêu hay lại là không có vấn đề." Diệp Hạo từ phía sau lưng bao đựng tên bên trong lấy ra một mũi tên, đây là Đại Ngưu cố ý chuẩn bị cho hắn.

Trên thực tế, Đại Ngưu vì hắn chuẩn bị này cung tên chẳng qua là dự định để cho Diệp Hạo nắm, cũng không có thật để cho hắn xuất thủ ngạch dự định.

Đại Ngưu thấy Diệp Hạo tâm ý đã quyết, cũng liền không khuyên nữa, ngược lại Cẩu Đản rất có hứng thú nhìn Diệp Hạo, hắn muốn biết Diệp Hạo thuật bắn cung có phải thật vậy hay không như bản thân hắn nói như vậy chuẩn.

Diệp Hạo bàn tay đưa Cung kéo ra, ánh mắt phong tỏa cách đó không xa Kim Linh Điêu. Đại Ngưu mang tới mấy vị Đào Hoa thôn thanh niên hán tử tất cả đều ngừng thở, bọn họ muốn gặp chứng kỳ tích phát sinh.

Hưu!

Một loáng sau, Diệp Hạo trong tay mủi tên đột nhiên bắn ra, hóa thành một vệt sáng, hướng Kim Linh Điêu đánh tới.

Hô!

Kim Linh Điêu tựa hồ trước thời hạn một bước nhận ra được nguy cơ, hai cánh nhỏ chấn, muốn tránh né. Lúc này Diệp Hạo một mũi tên mặc dù chỉ có hắn trạng thái tột cùng một thành tiêu chuẩn, nhưng cũng không phải là Kim Linh Điêu có thể tùy tiện tránh thoát.

Xuy!

Mủi tên xuyên thủng Kim Linh Điêu cánh trái, từng luồng dòng máu màu vàng óng chiếu xuống. Đào Hoa thôn mấy vị thanh niên hán tử vẻ mặt phấn chấn nhìn trước mắt một màn.

"Diệp ca thuật bắn cung cao minh như thế, chúng ta Đào Hoa Thôn sợ là không tìm được một cái thuật bắn cung có thể cùng ngươi so sánh người." Cẩu Đản vẻ mặt phấn chấn nhìn chằm chằm Diệp Hạo.

" Không sai, chúng ta Đào Hoa Thôn có thể không người nào có thể đem thuật bắn cung luyện đến mức độ này." Cẩu Đản bên người thanh niên hán tử tương đối đồng ý Cẩu Đản thuyết pháp.

"Không được, Kim Linh Điêu trốn." Đại Ngưu kêu lên một tiếng, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Kim Linh Điêu thân thể lung la lung lay, hướng Đại Thông Sơn sâu bên trong bay đi.

"Đuổi theo!" Đại Ngưu lúc này có quyết định, Kim Linh Điêu cánh trái bị thương, này tốc độ giảm mạnh, bọn họ hoàn toàn có thể theo sau, sau đó sẽ đem bắt được.

Đại Ngưu mang tới mấy tên thanh niên hán tử đều là Hậu Thiên Nhất Trọng võ giả, tốc độ muốn vượt qua người bình thường không ít, bọn họ ở phía trước bay nhanh.

Phía sau Cẩu Đản cùng Diệp Hạo hai người tốc độ liền tương đối chậm, Cẩu Đản là chiếu cố Diệp Hạo, tốc độ giống vậy giảm xuống.

"Diệp ca, ta nghe nói có thực lực mạnh mẽ võ giả thuật bắn cung tu luyện tới cao minh nơi có thể bách phát bách trúng, ngươi nên không phải là loại thực lực đó cao thâm võ giả chứ ?" Cẩu Đản cặp mắt lóe sáng, hắn giống như là phát hiện chuyện thú vị gì như thế.

"Ta chẳng qua chỉ là hơi chút biết nhiều chút thuật bắn cung thôi, cũng không phải là ngươi tưởng tượng như vậy." Diệp Hạo khẽ lắc đầu, thực lực của hắn đích xác là không gọi được mạnh mẽ, dĩ nhiên, nếu như chẳng qua là đặt ở Đào Hoa thôn hoa, nên tính là một vị cao thủ.

Dù sao Đào Hoa Thôn chỉ có trưởng thôn một người là Hậu Thiên Tứ Trọng cảnh giới, những người khác chưa từng lĩnh ngộ khí cảm, lực lượng bàn tay còn yếu.

Đại Ngưu cùng hai gã khác Đào Hoa thôn thanh niên hán tử ở phía trước bay nhanh, đột nhiên, bọn họ thần sắc kinh dị, "Đại Ngưu ca, đó là cái gì?" Một vị thanh niên hán tử giơ tay lên chỉ về phía trước một gốc kỳ lạ cây ăn quả.

"Đây chẳng lẽ là Bích Nguyên Quả?" Đại Ngưu lâm vào trầm tư, mà lúc này Kim Linh Điêu rơi vào trên cây ăn quả, từng luồng hào quang từ trên cây ăn quả nở rộ, tựa hồ đang tu bổ Kim Linh Điêu thương thế.

"Này tối thiểu là sinh trưởng trăm năm Bích Nguyên Quả thụ, nghe nói này Bích Nguyên Quả không chỉ có thể tăng lên khí huyết lực lượng, đối với chữa trị khí huyết hao tổn thương thế hữu hiệu giống vậy, nếu có thể lấy được này Bích Nguyên Quả, Diệp lão đệ thương thế có lẽ có thể ở ngắn nhất là trong thời gian khôi phục." Đại Ngưu ánh mắt lóe lên, nhìn chằm chằm trên cây ăn quả ba cái bích lục trái cây.

Đại Ngưu mang theo hai cái Đào Hoa thôn thanh niên hán tử đi tới Bích Nguyên Quả thụ phía dưới, hắn quyết định trước đem Bích Nguyên Quả bắt vào tay. Về phần Kim Linh Điêu, tạm thời hắn chạy không, Đại Ngưu thầm nghĩ đến.

Hô!

Ngay tại Đại Ngưu đến gần Bích Nguyên Quả thụ chốc lát, Kim Linh Điêu móng vuốt sắc bén hướng hắn đánh tới, Đại Ngưu một cái né người, tránh Kim Linh Điêu một móng.

Sau đó, Đại Ngưu một chưởng vỗ ra, Hậu Thiên Nhị Trọng lực lượng nhất thời đánh vào Kim Linh Điêu trên người. Vốn là lấy Kim Linh Điêu bén nhạy trình độ là sẽ không bị Đại Ngưu đánh trúng.

Nhưng là Kim Linh Điêu lúc này cánh trái bị thương, độ bén nhạy giảm mạnh, bị Đại Ngưu một chưởng đánh bay trên đất.

Đại Ngưu leo đến Bích Nguyên Quả thụ bên trên, đem ba người kia Bích Nguyên Quả hái xuống, "Thu hoạch rất tốt!" Đại Ngưu thầm nghĩ đến, hắn đột nhiên nghĩ đến nếu như không phải là mái chèo hạo mang đến, còn chưa nhất định có cơ hội lấy được này Bích Nguyên Quả.

"Không nghĩ tới nơi này lại có một cái bị thương Kim Linh Điêu, thật là phải đến toàn bộ không uổng thời gian." Đang lúc này, xa xa truyền tới một đạo âm thanh vang dội.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Chu đại sư

Chương 52: Chu đại sư

Đại Ngưu mấy người ngẩng đầu nhìn lại, không khỏi hơi biến sắc mặt, người tới là hai người cùng một con chó. Lực chú ý của bọn họ đều tập trung ở phía trước trên thân thể người nọ, hắn dáng ngoài anh tuấn, tuổi còn trẻ, nhìn qua tuyệt đối sẽ không vượt qua mười tám tuổi. Hắn một tay dắt con chó vàng, vẻ mặt thích ý hướng Đại Ngưu mấy người đi tới.

"U, đây không phải là mấy ngày trước đây giành với ta đoạt con mồi Đại Ngưu ấy ư, thế nào, nhìn ngươi này tấm ánh mắt, không có cái nào không thành hôm nay còn muốn từ trong tay của ta cướp đoạt con mồi hay sao?" Tay dắt con chó vàng thiếu niên hơi mỉm cười nói.

"Ngươi nói bậy, rõ ràng là chúng ta bắt con mồi, lúc nào thành của ngươi?" Đại Ngưu bên người thanh niên hán tử phẫn nộ quát.

"Các ngươi lấy cái gì chứng minh này con mồi là của các ngươi?" Dắt Cẩu thiếu gia năm cười hỏi, sau đó, phía sau hắn tên kia tóc quăn nam tử đem trên đất giãy giụa Kim Linh Điêu cầm trong tay, ánh mắt nhìn thẳng Đại Ngưu, "Bây giờ, nó là của chúng ta."

"Hứa Thông, ngươi không muốn khinh người quá đáng." Đại Ngưu thanh âm nặng nề theo dõi hắn thiếu niên đối diện.

Này Hứa Thông chính là Dương Liễu Thôn người, tuổi còn trẻ liền tu luyện tới Hậu Thiên Tam Trọng cảnh giới, Đại Ngưu đã nhiều lần ở trong tay người này cật biết. Đại Ngưu làm một trẻ tuổi nóng tính võ giả, như thế nào được đối phương nhiều lần khi dễ.

"Ta khinh người quá đáng?" Hứa Thông vuốt ve hắn bên người con chó vàng, thấp giọng hỏi: "Tiểu Hoàng, ngươi nói ta vừa không có lấn phụ bọn họ?"

con chó vàng phảng phất Thông Linh, liền vội vàng lắc đầu vẫy đuôi, "Có thấy không, ta thêm tiểu Hoàng đều nói ta không lấn phụ các ngươi." Hứa Thông nhìn chằm chằm Đại Ngưu đạo.

Đại Ngưu quả đấm nắm chặt, rắc rắc vang dội, nếu không phải biết rõ hắn không phải là Hứa Thông đối thủ, hắn đã sớm xông lên giáo huấn đối phương.

Hứa Thông hứng thú phạp phạp, hắn đang chuẩn bị rời đi, đột nhiên, ánh mắt của hắn rơi vào Bích Nguyên Quả thụ bên trên. Hắn đưa tay chỉ một cái cầm Bích Nguyên Quả thụ, đạo: "Này Bích Nguyên Quả thụ chính là ta Hứa gia tổ tiên trồng, Bích Nguyên Quả hắn bị các ngươi hái đi, các ngươi như vậy lấy trộm đồ của người khác cũng không tốt."

"Đại Ngưu ca, hắn khinh người quá đáng, chúng ta phải thật tốt giáo huấn hắn."

" Đúng, không thể để cho hắn tiếp tục ngông cuồng đi xuống."

Đại Ngưu con mắt thần sắc kiên định, "Hứa Thông, này Bích Nguyên Quả vô luận như thế nào ta cũng sẽ không đưa cho ngươi."

"Ồ? Ngươi đã không cho, ta liền hôn tự rước trở về đồ thuộc về ta." Hứa Thông nghĩa chính ngôn từ nói.

Hứa Thông lời còn chưa dứt, người đã tới Đại Ngưu trước người, hắn hướng Đại Ngưu một chưởng vỗ ra.

Đại Ngưu tay trái nắm quyền, khẽ quát một tiếng, tiến lên đón Hứa Thông nhẹ bỗng một chưởng.

Đặng! Đặng!

Đại Ngưu thân hình quay ngược lại hai bước, hắn sắc mặt đỏ lên, ánh mắt nhìn thẳng Hứa Thông, cũng vô vẻ sợ hãi.

Đang lúc Hứa Thông chuẩn bị lần nữa lúc động thủ, hét thảm một tiếng vang lên, hắn biến sắc, quay đầu lại lúc, liền gặp được hắn con chó vàng trong cổ họng một mũi tên. con chó vàng trên cổ máu tươi ào ào chảy ra, trong khoảnh khắc liền đem mặt đất xâm nhiễm thành đỏ như màu máu.

"Buông xuống Kim Linh Điêu, rời đi nơi này." Diệp Hạo tay cầm trường cung, thản nhiên nói.

"Ngươi lại dám làm tổn thương ta nhà con chó vàng, chẳng lẽ là ăn gan hùm mật gấu hay sao?" Hứa Thông luôn luôn ấm áp gương mặt xuất hiện một vệt âm lãnh.

"Giới hạn ngươi mười hơi thở thời gian đem Kim Linh Điêu lưu lại, rời đi nơi đây!" Diệp Hạo nhìn chằm chằm Hứa Thông, thần sắc bình tĩnh nói.

"Ha ha ha, xem ra ngươi không chỉ là ăn gan hùm mật gấu, hơn nữa còn là suy nghĩ bị môn chen chúc." Hứa Thông không nhịn được cười lớn.

Một loáng sau, hắn liền không cười nổi, chỉ thấy Diệp Hạo trong tay trường cung đột nhiên kéo ra, đưa mắt phong tỏa ở Hứa Thông trên người.

Mủi tên hóa thành một vệt sáng, trong khoảnh khắc liền đem Hứa Thông bắp đùi xuyên thủng, từng giọt máu tươi ào ào chảy xuống.

"A..." Hứa Thông kêu rên lên, tiếng kêu thảm thiết truyền khắp Đại Thông Sơn, Hứa Thông liền vội vàng từ trên y phục xé một khối kế vải đem bắp đùi băng bó lại.

"Đem Kim Linh Điêu lưu lại, chúng ta đi." Hứa Thông sắc mặt u buồn, hắn bên người lông quăn nam tử đem vật cầm trong tay Kim Linh Điêu để dưới đất, đỡ Hứa Thông rời đi.

"Thật là quá hả giận." Cẩu Đản thí điên thí điên đi tới Diệp Hạo bên người.

"Diệp lão đệ, không nghĩ tới của ngươi thuật bắn cung cao minh như thế, Hứa Thông nhưng là Hậu Thiên Tam Trọng võ giả, lại không có thể né tránh công kích của ngươi." Đại Ngưu vừa nghĩ tới Hứa Thông gào thét bi thương thảm trạng, trong lòng liền cảm thấy hả giận.

Diệp Hạo cũng không có nói gì nhiều, lấy hắn Hậu Thiên lục trọng tu vi, cho dù một thân thực lực chỉ có thể phát huy ra một thành đến, muốn lấy Hứa Thông tánh mạng cũng là dễ như trở bàn tay.

...

Đoàn người trở lại Đào Hoa trong thôn, vừa vào nhà, Diệp Hạo liền phát giác bầu không khí không đúng, lão thôn trưởng sắc tựa hồ có cái gì không đúng.

"Cha, chúng ta hôm nay bắt được một cái Kim Linh Điêu, này cũng đều là Diệp lão đệ công lao." Đại Ngưu còn chưa phát hiện cha hắn tình trạng không đúng, có chút hưng phấn nói.

"Ai." Lão thôn trưởng khẽ thở dài một cái, hắn sắc mặt u buồn, phảng phất gặp phải cái gì chuyện phiền lòng.

"Cha, xảy ra chuyện gì?" Đại Ngưu hỏi.

"Nói cho các ngươi biết cũng không sao, sáng hôm nay tới một tà đạo võ giả, hắn để cho chúng ta Đào Hoa Thôn ở trong vòng mười ngày giao ra 20 tên gọi đồng nam đồng nữ, nếu là đến lúc đó không có gọp đủ, hắn liền muốn tàn sát Đào Hoa Thôn." Lão thôn trưởng phẫn uất nói.

"Cái gì? Giao ra 20 tên gọi đồng nam đồng nữ, tuyệt đối không thể đáp ứng hắn, cùng lắm chúng ta và hắn liều mạng là được." Đại Ngưu nhất thời nổi giận đùng đùng nói.

"Liều mạng, ngươi lấy cái gì cùng hắn liều mạng?" Lão thôn trưởng thở dài nói.

"Đại Ngưu, ngươi nắm những thứ này tích góp đến Thanh Dương Trấn đi, nghĩ biện pháp mời tới một tên thực lực mạnh mẽ võ giả." Lão thôn trưởng xuất ra một cái túi vải đi ra, đóng đến Đại Ngưu trong tay.

"Những thứ này tích góp sợ là còn chưa đủ, ngươi lại đem Kim Linh Điêu bán ra, như vậy cộng lại cũng có thể mời được một tên võ giả xuất thủ." Lão thôn trưởng ánh mắt rơi vào Kim Linh Điêu trên người nói.

" Được, ta bây giờ liền chạy tới Thanh Dương Trấn, Diệp lão đệ, ngươi ở nhà thật tốt dưỡng thương, ta đi một lát sẽ trở lại." Đại Ngưu minh bạch chuyện tầm quan trọng, không dám trễ nãi thời gian, liền vội vã rời đi.

"Mười ngày..." Diệp Hạo trong lòng tính toán thời gian mười ngày thương thế của hắn có thể khôi phục bao nhiêu.

"Khục..." Hắn không nhịn được ho nhẹ một tiếng, một vòi máu tươi từ khóe miệng của hắn tràn ra, Triệu Thiếu Dương Thuần Dương Chỉ Lực cũng không thiếu ở trong cơ thể hắn Tứ hoi, hấp thu hắn khí huyết, lấy về phần thương thế không cách nào trong vòng thời gian ngắn khôi phục.

"Có này Bích Nguyên Quả, mới có thể ở trong vòng mười ngày khôi phục tám phần mười." Diệp Hạo trong tay nhiều hơn một cái màu xanh biếc trái cây, vốn là hắn là không tính sớm như vậy liền đem vật này dùng hết.

Bất quá dưới mắt nếu Đào Hoa Thôn gặp phải nguy cơ, hắn không đạo lý khoanh tay đứng nhìn. Diệp Hạo đem Bích Nguyên Quả cắn một cái, tinh tế nhai.

Một cổ Băng Hàn ý rót vào trong cơ thể hắn, đem hắn khí tức trong người ngưng trệ, giống như bị đống kết.

Diệp Hạo trong lòng hơi sửng sờ, hắn không nghĩ tới, Bích Nguyên Quả còn có cái hiệu quả này, không gì hơn cái này thứ nhất, hắn áp chế trong cơ thể Thuần Dương Chỉ Lực liền muốn dễ dàng nhiều.

Chạng vạng, Đại Ngưu dẫn một cái tay cầm phất trần, thân mặc đạo bào lão giả trở lại.

Bên trong phòng khách, Đại Ngưu giới thiệu: "Vị này là Chu đại sư, chính là Thanh Dương Trấn đại danh đỉnh đỉnh cao nhân."

Chu đại sư lại cười nói: "Ta nghe ngửi các ngươi Đào Hoa Thôn có kiếp nạn buông xuống, lần này tới, là vì giải trừ này trường kiếp nạn."

"Không biết Chu đại sư có thể hoàn toàn chắc chắn đối phó này trường kiếp nạn?" Diệp Hạo ánh mắt rơi tại vị này Chu đại sư trên người, hắn cho là này cái gọi là đại sư cũng không đáng tin cậy.

"Lão đạo ta ở Thanh Dương Trấn bên trên đại danh đỉnh đỉnh, người nào không biết, người nào không hiểu, chính là một cái tà đạo võ giả, lão phu đạn chỉ đang lúc liền có thể tiêu diệt." Chu đại sư mím môi trà, phong đạm vân khinh nói.

"Vậy thì phiền toái Chu đại sư, sau khi chuyện thành công, ta Đào Hoa Thôn nhất định sẽ có hậu tạ." Lão thôn trưởng phảng phất thấy hy vọng, vội vàng nói cám ơn.

"Tiểu oa oa, nhìn nét mặt của ngươi tựa hồ không tin ta, cũng được, lão đạo ta hiện ngày liền triển thể hiện tài năng." Chu đại sư nói xong, đem ly trà để lên bàn.

Bàn tay hắn hơi cong, hướng phía dưới hư cầm, nhất thời nước nước trong ly từ trong ly trà phún ra ngoài, hướng Chu đại sư trong tay tụ tập đi.

Sau đó, chỉ thấy nước trà ở bàn tay hắn phía trên quanh quẩn, cuối cùng, một ly trà thủy ngưng tụ thành một giọt nước, rơi vào Chu đại sư trong tay.

Hắn ngón này biểu hiện thần hồ kỳ kỹ, uyển như thần tiên thủ đoạn một dạng Đại Ngưu cùng lão thôn trưởng hai người liên tục khen ngợi.

"Những thứ này chẳng qua chỉ là chút tài mọn ngươi, lão đạo ta chân chính thủ đoạn bình thường sẽ không tùy tiện hiện ra, đối đãi với ta hàng phục tà đạo võ giả lúc, các ngươi có lẽ có thể có cơ hội mắt thấy." Chu đại sư lại cười nói, đàm tiếu tà tà hắn lại đem một giọt nước hóa thành nước trà, hắn nâng chung trà lên, lần nữa uống một cái.

Diệp Hạo nhìn chằm chằm tên này Chu đại sư, lâm vào trong trầm tư, trong lòng của hắn có dự cảm, mười ngày sau kiếp nạn hắn không dễ dàng như vậy hóa giải.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 53: Hàng Yêu Trừ Ma

Chương 53: Hàng Yêu Trừ Ma

Chu đại sư ngay tại nhà thôn trưởng ở lại, mỗi ngày có thịt cá hầu hạ hắn, trong lúc vô tình, ngày thứ mười đến.

Ngày hôm đó chạng vạng tối, ánh tà dương đỏ như máu, Đào Hoa Thôn nhà nhà cũng cửa sổ đóng chặt, gió nhẹ thổi qua, càng lộ vẻ vắng lặng.

Đào Hoa Thôn yên tĩnh vạn phần, thôn dân ở thôn trưởng dưới sự an bài cũng thành thành thật thật ở lại trong nhà, ngay cả săn thú hôm nay cũng chưa từng đi ra ngoài.

Trưởng thôn cùng Diệp Hạo đám người đã sớm đi tới cửa thôn chờ đợi tà đạo võ giả đến. Bởi vì tà đạo võ giả nguy hiểm tính khá cao, Đào Hoa Thôn trừ trưởng thôn bên ngoài cũng chỉ có Đại Ngưu cùng Cẩu Đản hai người ở chỗ này.

"Cũng chờ lâu như vậy còn không thấy bóng dáng, hắn không phải là nhớ lầm thời gian chứ ?" Cẩu Đản lẩm bẩm.

" Không biết, hắn nói qua mười ngày sau tự mình tới, chờ một chút." Lão thôn trưởng sắc mặt trên có vẫy không ra lo âu.

Mặc dù Chu đại sư triển lộ thủ đoạn tương đối cao minh, nhưng là có thể hay không đối phó tà đạo võ giả chính là ẩn số.

Ánh mặt trời lặn xuống, một đạo thân ảnh xuất hiện ở trước mắt mọi người, là một vị Hắc Bào nam tử, Diệp Hạo thấy người này trong nháy mắt, tâm thần chấn động.

"Hắc hắc, 20 tên gọi đồng nam đồng nữ có thể chuẩn bị xong?" Hắc Bào nam tử trong mắt khí lạnh bức người, người khác còn chưa tới, thanh âm cũng đã truyền tới.

"Ồ, là ngươi?" Hắc Bào nam tử ánh mắt đột nhiên rơi vào Diệp Hạo trên người, chợt, hắn cười lớn một tiếng, "Xem ra ta ngươi giữa hữu duyên."

Này Hắc Bào nam tử chính là Hô Duyên Hà, lần trước muốn mái chèo hạo luyện hóa thành huyết thực người, bất quá Diệp Hạo không nghĩ ra là, người này lần trước bị Mộ Dung Vũ đuổi kịp, căn cứ thực lực của hai người để phán đoán, Hô Duyên Hà là không có cơ hội chạy trốn.

Ai có thể nghĩ đạo, sẽ lần nữa gặp phải người này, đột nhiên, Diệp Hạo nhận ra được Hô Duyên Hà tình trạng tựa hồ có cái gì không đúng. Hắn phát hiện đối phương tựa hồ bị thương trên người, mặc dù hắn che giấu rất tốt, nhưng vẫn là bị Diệp Hạo phát phát hiện điểm này.

"Lớn mật tà ma, lại dám ở trước mặt lão phu ngông cuồng!" Chu đại sư tay cầm phất trần, bước ra một bước, căm tức nhìn Hô Duyên Hà.

"Lão này là các ngươi mời đi đối phó ta?" Hô Duyên Hà sắc mặt dữ tợn, hắn kiệt kiệt cười nói: "Không nghĩ tới các ngươi như thế chăng thức thời, lão gia hỏa, nếu ngươi là người thứ nhất nhảy ra, ta đây trước hết bắt ngươi khai đao."

"Tiểu bối, sẽ để cho ngươi kiến thức một chút thủ đoạn của lão phu." Chu đại sư nhìn chằm chằm Hô Duyên Hà, hắn đột nhiên hét lớn một tiếng: "Gió tới."

Hô! Hô!

Theo hắn quát một tiếng ra, nhất thời cuồng phong cuồn cuộn, nhiều đóa Đào Hoa theo gió tung bay,

Chu đại sư cười nói: "Lão phu xuất đạo thời điểm ngươi còn chưa ra đời đâu rồi, bây giờ biết sợ chứ ?"

"Ngươi liền chút bản lãnh này?" Hô Duyên Hà nhiều hứng thú nhìn chằm chằm Chu đại sư, hắn trong mắt sát cơ hiện lên, đây là muốn động thủ điềm báo trước.

"Mưa tới!" Chu đại sư cao giọng quát lên, theo hắn lời này vừa nói ra, vốn là bầu trời quang đãng như có mây đen xuất hiện. Một loáng sau, từng giọt nước mưa nhỏ xuống, trận mưa này là gió nhẹ mưa phùn, phảng phất trống rỗng xuất hiện một dạng trước đó không có dấu hiệu nào.

"Đại sư thật là thủ đoạn!" Cẩu Đản nhìn là thần tình kích động, Chu đại sư ngón này hô phong hoán vũ thủ đoạn để cho tâm thần hắn phấn chấn, hắn mong đợi Chu đại sư đem tên kia tà đạo võ giả chém chết.

"Lão gia hỏa, nhận lấy cái chết!" Hô Duyên Hà không có hứng thú nhìn lại Chu đại sư tiếp tục đồng hồ diễn thôi, thân hình hắn chợt lóe, sẽ đến trước người đối phương.

"Đại sư cẩn thận." Đại Ngưu nhắc nhở.

Hô Duyên Hà một chưởng hướng Chu đại sư đánh tới, một chưởng vỗ ra, khí lãng cuồn cuộn, tiếng gió rít gào, không khí liên tục nổ vang, thanh thế kinh người.

Chu đại sư mặt không đổi sắc, trong tay hắn phất trần hất một cái, phất trần rối rít thành dài đứng lên, đem Hô Duyên Hà tay của buộc chặt lại. Hắn bàn tay còn chưa tới Chu đại sư trước người, liền bị đối phương phá giải hết.

"Hừ." Hô Duyên Hà lạnh rên một tiếng, tay trong khí huyết nổ ầm, đem phất trần chấn vỡ, Chu đại sư nhất thời sau lùi một bước.

"Lão gia hỏa, còn có thủ đoạn gì nữa, sử hết ra." Hô Duyên Hà ánh mắt hơi hơi lóe lên.

Chu đại sư vẻ mặt như thường, trong tay hắn phất trần vung lên, đột nhiên từng cây ngân châm một bắn ra, giống như hóa thành đầy trời mưa phùn, rậm rạp chằng chịt.

Hô Duyên Hà sắc mặt âm lãnh, quanh người hắn khí huyết dũng động, một đạo khí huyết màng mỏng xuôi ngược mà thành.

Phốc xuy!

đầy trời vũ hoa vậy Ngân Châm đều bị hắn khí huyết màng mỏng ngăn trở, nhưng mà đúng vào lúc này, Hô Duyên Hà hơi biến sắc mặt, cái kia khí huyết xuôi ngược mà thành màng mỏng nhỏ nhẹ rung động.

Một loáng sau, từng cây ngân châm một phá vỡ phòng ngự, hướng thân thể của hắn đâm tới. Ngân Châm đâm vào Hô Duyên Hà trên thân thể, giống như chạm được thiết bản một dạng không thể đâm vào chút nào.

"Ngươi là, Hậu Thiên Bát Trọng tu vi?" Chu đại sư kêu lên một tiếng, hắn không nghĩ tới, trước mắt vị này tà đạo võ giả tu vi như thế cao sâu.

Diệp Hạo khẽ thở dài một cái, Hô Duyên Hà nếu không phải thực lực đại giảm, sớm đã đem Chu đại sư bắt, nơi nào phải hao phí thời gian lâu như vậy.

Bất quá nhắc tới vị này chu thủ đoạn của đại sư ngược lại không cùng tầng xuất, nếu là dùng để đối phó những võ giả khác bao nhiêu cũng có thể tạo được mấy phần tác dụng, đáng tiếc hắn gặp phải Hô Duyên Hà.

"Lão gia hỏa, ngươi... Nhưng còn có thủ đoạn khác?" Hô Duyên Hà quanh thân khí huyết vờn quanh, hắn hai tròng mắt hồng mang như ẩn như hiện, để cho người sinh ra hàn ý trong lòng.

"Hôm nay là đối phó ngươi này Yêu Tà, lão phu liều mạng." Chu đại sư hít sâu một cái, nâng tay phải lên, hóa thủ vi đao, hướng tay trái huơi ra.

Ba tháp!

Từng giọt máu tươi nhỏ xuống trên đất, Chu đại sư sắc mặt ngưng trọng, tay trái của hắn lúc này dính đầy vết máu. Hắn thân thể hơi hơi ngồi xổm xuống, tay trái hướng xuống đất nhấn tới, một loáng sau, chỉ thấy máu của hắn trên mặt đất xuôi ngược thành một đạo kỳ lạ Phù Ấn, tỏa ra ánh sáng lung linh.

"Giả thần giả quỷ." Hô Duyên Hà lạnh rên một tiếng, thân hình động một cái, liền tới đến Chu đại sư bên người.

Đang lúc này, mặt đất hơi hơi rung rung, ùng ùng! Một đạo nhỏ xíu kẽ hở ở Hô Duyên Hà lòng bàn chân hiện lên, kẽ hở kia nhanh chóng khuếch trương mở, dường như muốn đem Hô Duyên Hà cắn nuốt.

Hô Duyên Hà bước chân di động, nhẹ nhàng chọt lóe, liền né tránh cái khe kia. Hắn cười khẩy, "Ngươi liền chút bản lãnh này."

Đang lúc này, Hô Duyên Hà dưới chân của lần nữa khẽ run lên, lần này, một đạo đủ để chứa một người kẽ hở ầm ầm hiện lên, Hô Duyên Hà thân thể thoáng cái liền ngã vào trong kẽ hở kia.

Chu đại sư sắc mặt hơi vui, trong tay hắn Phù Ấn hơi đổi, kẽ hở kia đột nhiên khép lại.

"Đại sư thần thông quảng đại." Cẩu Đản thấy kia Hô Duyên Hà rơi vào trong lớp đất, không khỏi thổi phồng đạo.

"Hàng phục tà đạo, chính là lão phu bổn phận." Chu đại sư lại cười nói.

Ùng ùng!

Đang lúc này, mặt đất khẽ run, mặt đất nhô ra, một đạo thân ảnh từ lòng đất phóng lên cao, Hô Duyên Hà sắc mặt lạnh giá, trong mắt sát cơ hiện lên, "Lão gia hỏa, ngươi là sống được không nhịn được."

Chu đại sư hơi biến sắc mặt, hắn đột nhiên giơ tay lên rạch một cái, tay trái của hắn nhất thời máu tươi ào ào chảy ròng. Hắn giơ tay nhấn một cái, lại vừa là một đạo Phù Ấn trên mặt đất xuôi ngược ngưng tụ.

Hô Duyên Hà thần sắc bình tĩnh, thân hình hắn chọt lóe, đi thẳng tới Chu đại sư trước người, không cho hắn cơ hội xuất thủ.

Một loáng sau, Hô Duyên Hà sẽ đến Chu đại sư trước người, nhưng mà trước đó, Chu đại sư lòng bàn chân hiện lên một kẽ hở, cả người hắn trực tiếp rơi vào đi.

Ngay sau đó, kẽ hở kia khép lại bên trên, mặt đất khôi phục lại bình tĩnh. Hô Duyên Hà sắc mặt âm trầm, chân hắn sức lực máu dũng động, hơi hơi chấn động, một cước hướng xuống đất đạp đi.

Ùng ùng!

Hắn một dưới chân, mặt đất bị hắn bước ra một kẽ hở đi ra, mà giờ khắc này, Chu đại sư đã từ một vị trí khác ngút trời mà ra.

Hô Duyên Hà hơi biến sắc mặt, hắn vốn là không chuẩn bị cưỡng ép vận dụng Hậu Thiên Bát Trọng lực lượng. Nhưng là dưới mắt, nếu không phải sử dụng Hậu Thiên Bát Trọng lực lượng, sợ là thu thập không đối phương.

Đúng như Diệp Hạo đoán một dạng Hô Duyên Hà người bị trọng thương, một thân tu vi rơi vào Hậu Thiên Thất Trọng, nếu không phải hắn có thủ đoạn bảo toàn tánh mạng, đã sớm bị Mộ Dung Vũ đánh chết.

Hô Duyên Hà quanh thân khí huyết dũng động, hắn bên người một trượng bên trong phương viên, khí lưu cuồn cuộn, cuồng phong loạn quyển.

Một loáng sau, Hô Duyên Hà một chưởng vỗ ra, một đạo hơn một xích lớn nhỏ khí huyết chưởng ấn xuôi ngược ngưng tụ, trong khoảnh khắc liền hướng Chu đại sư gào thét đi.

Hô Duyên Hà lúc này chỉ có thể tình cờ vận dụng Hậu Thiên Bát Trọng lực lượng, hơn nữa mỗi vận dụng một lần cũng sẽ để cho thương thế hắn tăng thêm, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn là không muốn vận dụng Hậu Thiên Bát Trọng lực lượng.

"Đại sư cẩn thận." Đại Ngưu kêu lên, hắn từng nghe nói qua có thực lực mạnh mẽ võ giả có thể làm được khí huyết rời thân thể, cách không tổn thương người, giờ phút này chính mắt nhìn thấy một màn này, đối với hắn rung động đó là tương đối lớn.

Chu đại sư lần này giơ tay lên rạch một cái, hắn tay phải nhất thời máu tươi ào ào chảy ròng, hắn sắc mặt hơi hơi trắng bệch. Sẽ ở đó khí huyết chưởng ấn cách hắn còn có một bước ngắn lúc, mặt đất hơi hơi rung rung, mặt đất lăn lộn nhô lên. Một đạo một người cao tường đất ngưng tụ mà ra, cách trở ở Chu đại sư cùng khí huyết chưởng ấn giữa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 54: Chém chết Hô Duyên Hà

Chương 54: Chém chết Hô Duyên Hà

khí huyết chưởng ấn trong khoảnh khắc liền đem Chu đại sư trước người tường đất nổ, nhất thời bụi đất tung bay, cuồng phong loạn quyển, khí huyết chưởng ấn tiếp tục hướng phía trước càn quét đi.

Ầm!

Một loáng sau, Chu đại sư liền bị đánh ra mấy trượng ra ngoài, lồng ngực của hắn máu tươi chảy đầm đìa, trên đạo bào dính vết máu. Hô Duyên Hà bộc phát ra Hậu Thiên Bát Trọng thực lực sau khi, Chu đại sư ở trước mặt hắn hoàn toàn là không chịu nổi một kích, ngay cả một chiêu đều không cách nào tiếp.

"Chu đại sư." Đại Ngưu kêu lên một tiếng, hắn liền vội vàng đi tới Chu đại sư bên người, đưa hắn đỡ dậy.

"Ho khan khục..." Chu đại sư ho ra một luồng máu tươi đỏ thẫm, hắn thở dài một tiếng, "Không nghĩ tới lão phu cả đời Hàng Yêu Trừ Ma, dưới mắt nhưng phải thua ở ngươi này Yêu Tà trong tay."

"Như thế nào yêu? Như thế nào Ma?" Hô Duyên Hà khẽ cười một tiếng, thân hình hắn chớp động, một loáng sau, sẽ đến Chu đại sư trước người.

Hô Duyên Hà bàn tay nâng lên, chưởng phong gào thét, Đại Ngưu đứng mũi chịu sào, hắn có loại muốn cảm giác hít thở không thông. Phảng phất không khí chung quanh ở đối phương một chưởng kia bên dưới đều bị đè ép đi ra ngoài, bộ ngực hắn khó chịu, trong lòng kinh hãi.

Diệp Hạo thân hình động một cái, trước thời hạn một bước đi tới Chu đại sư phía trước, hắn đột nhiên nâng lên hữu quyền, hướng Hô Duyên Hà tay của bàn tay đánh tới.

Một quyền một chưởng lực lượng xuôi ngược va chạm, chu vi mấy trượng nội khí lưu loạn quyển, âm bạo liên tục. Diệp Hạo thân thể hướng về sau hơi hơi thối lui ra một bước nhỏ, chợt, hắn liền vững vàng đứng ở tại chỗ, thu hồi quả đấm, sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm Hô Duyên Hà.

Hô Duyên Hà sắc mặt kinh ngạc, hắn trên dưới quan sát Diệp Hạo, "Tiểu tử, lần trước có Mộ Dung Vũ ở, xấu chuyện tốt của ta, lần này, ngươi cũng không vận tốt như vậy."

Diệp Hạo cùng Hô Duyên Hà giao thủ một lần, liền bước đầu tính toán ra người này thực lực bây giờ, lần đầu tiên Hô Duyên Hà tiện tay một đòn là có thể mái chèo hạo đánh bay mấy trượng. Mà giờ khắc này, hai người đều là gần như một kích toàn lực, nhưng chỉ là để cho Diệp Hạo lui một bước nhỏ.

Mặc dù Diệp Hạo thực lực có tăng trưởng, nhưng là đồng dạng nói rõ Hô Duyên Hà thời khắc này thực lực đại tổn, khoảng cách thời kỳ tột cùng không biết chênh lệch bao nhiêu.

"Thừa dịp ngươi bệnh, đòi mạng ngươi." Diệp Hạo thân hình chợt lóe, một đạo Thuần Dương Chỉ Lực xuyên thủng hư vô, nóng bỏng khí tức giống như muốn thiêu hủy hư không, khí lãng cuồn cuộn, hơi nóng ngút trời.

Hô Duyên Hà đồng tử đột nhiên co rụt lại, bàn tay hắn đỏ thẫm, từng luồng hồng mang lượn lờ, một chưởng hướng Diệp Hạo Thuần Dương chỉ nghiền ép đi.

Xuy!

Lần này, Diệp Hạo đem Hô Duyên Hà bức lui nửa bước, Hô Duyên Hà sắc mặt âm trầm, hắn không nghĩ tới, trước đây không lâu còn bị hắn coi làm kiến hôi người đột nhiên xoay mình. Có cùng hắn chống lại thực lực,

Cái này làm cho trong lòng của hắn không thể nào tiếp thu được.

Hô Duyên Hà sắc mặt dữ tợn, quanh người hắn khí huyết vờn quanh, từng đạo khí huyết trong tay hắn súc thế đãi phát, là giải quyết hết Diệp Hạo, hắn quyết định lần nữa vận dụng Hậu Thiên Bát Trọng lực lượng.

Bạch!

Hô Duyên Hà thân pháp giống vậy tương đối cao minh, bước chân hắn na di, đi tới Diệp Hạo sau lưng, có thể nói là xuất quỷ nhập thần. Cùng lúc đó, cái kia súc thế đãi phát khí huyết chưởng ấn bao trùm mà ra, nhất thời khí huyết nổ ầm, tiếng gió rít gào.

Trước đó, Diệp Hạo sớm đã đem Vạn Tượng bản đồ cảnh tượng mở ra, chung quanh cảnh tượng thời thời khắc khắc đều tại trong đầu hắn hiện ra. Coi như Hô Duyên Hà tốc độ lại nhanh hơn gấp đôi, đều không cách nào lừa gạt được Diệp Hạo ánh mắt của.

Diệp Hạo thân hình chợt lóe, liền tránh thoát đối phương khí huyết chưởng ấn, cùng lúc đó, Diệp Hạo bàn tay hơi hơi dâng lên một đạo khô tia sáng màu vàng, tay hắn giống như hóa thành một đoạn cây khô, già nua lẩm cẩm.

Một loáng sau, lá tốt bàn tay rơi vào Hô Duyên Hà ngực, cái vị trí kia chính là lần trước Mộ Dung Vũ vận dụng lá khô bàn tay đưa hắn đánh lên vị trí.

"Ngươi..." Một dưới lòng bàn tay, Hô Duyên Hà bay rớt ra ngoài, hắn lúc này sắc mặt kinh hãi, khuôn mặt không dám tin, bộ ngực hắn nơi vốn là bị chế trụ thương giờ phút này mơ hồ phát làm.

Giống như có từng miếng lá xanh từ bộ ngực hắn chui ra, lá xanh lấy hắn khí huyết là dưỡng liêu, hấp thu Hô Duyên Hà trong cơ thể khí huyết, lấy cung chính mình điên cuồng lớn lên.

Diệp Hạo từng bước ép sát, thừa dịp Hô Duyên Hà còn chưa kịp phản ứng, hắn ngón trỏ khẽ búng, một đạo Thuần Dương Chỉ Lực chiếu nghiêng xuống, giống như nham tương bung ra, phải đem hư không thiêu hủy.

Lại vào lúc này, Hô Duyên Hà trong cơ thể tóe ra một cổ vô hình uy thế, hắn trong đôi mắt sát ý bắn tán loạn mà ra, chỉ thấy hắn giơ tay nhẹ nhàng vung lên, một đạo khí huyết chưởng ấn xuôi ngược mà ra, ngăn trở lá tốt Thuần Dương chỉ.

Diệp Hạo liên tục lui về phía sau mấy bước, hắn nhìn chằm chằm Hô Duyên Hà, cũng không có nóng lòng xuất thủ. Đối phương thuộc về một loại bùng nổ trạng thái, loại thực lực này hắn duy trì không bao lâu, chỉ cần chờ đối phương kiệt lực, Diệp Hạo có chính là thủ đoạn đối phó Hô Duyên Hà.

"Diệp lão đệ, cẩn thận." Đại Ngưu thấy Diệp Hạo thực lực mạnh mẽ như vậy, trong lòng mừng thay cho hắn, nhưng là lúc này Yêu Tà rõ ràng thực lực đại tăng, không khỏi làm trong lòng của hắn lo lắng.

"Tiểu oa oa, lão phu tin tưởng ngươi có thể thay ta trảm yêu trừ ma." Chu đại sư khuôn mặt nghĩa chính ngôn từ vẻ.

Hô Duyên Hà trong tròng mắt rùng mình bộc phát nồng đậm lên, thân hình hắn thời gian lập lòe sẽ đến Diệp Hạo bên người, giơ bàn tay lên, khí thế cuồn cuộn, giống như hóa thành che trời bàn tay, phải đem Diệp Hạo thân hình tiêu diệt.

Diệp Hạo thần sắc ung dung, hắn có thể rõ ràng bắt được đối phương xuất hiện vị trí, từ đó trước thời hạn một bước làm ra né tránh.

Lấy hắn Lăng Hư bước đến gần chút thành tựu thân pháp, đối mặt thời khắc này Hô Duyên Hà, cơ hồ có thể đứng ở thế bất bại.

Thân pháp lên ưu thế khiến cho Diệp Hạo bình tĩnh tránh thoát Hô Duyên Hà công kích, mấy hơi thở sau khi, Hô Duyên Hà sắc mặt u buồn, quanh thân khí huyết rõ ràng suy yếu mấy phần.

Hô Duyên Hà trong mắt hiện lên một vệt sát cơ mãnh liệt, "Tiểu tử, đợi sau khi ngươi chết, ta sẽ đem này toàn thôn tàn sát."

Nói xong, Hô Duyên Hà giơ tay lên, hướng Diệp Hạo xa xa chỉ một cái, đang lúc này, một đạo thanh mang từ Hô Duyên Hà trong tay bắn ra, hóa thành một đạo cầu vòng, ngang qua hư không, hướng Diệp Hạo trái tim xuyên tới.

Bạch!

Diệp Hạo trước thời hạn một bước tránh né, nhưng mà, thanh mang phảng phất mọc ra mắt, đột nhiên biến chuyển phương hướng, từ hắn lồng ngực đâm vào.

Xuy!

Trên người của hắn Kim Ti Giáp chỉ ngăn trở chốc lát, thanh mang xuyên qua thân thể mà ra, sẽ ở đó thanh mang muốn bay đi đang lúc, Diệp Hạo giơ tay lên đem vững vàng nắm ở trong tay.

Diệp Hạo không để ý thương thế trên người, đem thanh mang nắm ở trong tay."Đây là cái gì?" Trong tay hắn là một thanh dài ba tấc màu xanh Mộc Kiếm, trên mộc kiếm có thanh sắc quang mang vờn quanh, uyển như thần vật, Diệp Hạo thở sâu giọng, đem Mộc Kiếm thu nhập trong nhẫn trữ vật.

Mà lúc này Hô Duyên Hà phun ra một ngụm máu tươi, trước vận dụng Mộc Kiếm hoàn toàn đưa tới hắn thương thế bên trong cơ thể, hắn hơi biến sắc mặt, hóa thành một đạo Huyết Ảnh liền muốn chạy trốn.

Diệp Hạo ánh mắt đem Hô Duyên Hà phong tỏa, Lưu Tinh Cung ra hiện tại trong tay hắn, Tiền lão vì hắn chế tạo mũi tên lần nữa phát huy được tác dụng.

Hưu!

Một loáng sau, một vệt sáng xuyên qua hư không, đem Hô Duyên Hà thân thể xuyên thủng, một vòi máu tươi chiếu xuống, thân thể của hắn rớt xuống đất.

Nếu là Hô Duyên Hà thời kỳ toàn thịnh, coi như Diệp Hạo một mũi tên bắn trúng đối phương, cũng khó mà thương tổn đến hắn, không biết sao Hô Duyên Hà lúc này thương thế quá nặng.

Liên tục giao thủ xuống, một thân thực lực ngay cả Hậu Thiên Thất Trọng cũng không bằng, lúc này mới có trước mắt tình cảnh như thế.

"Ta Hô Duyên Hà Huyết Ma danh truyền khắp Triệu Quốc, ngay cả Mộ Dung Vũ cũng không làm gì được, không nghĩ tới..." Hắn còn chưa có nói xong, sinh cơ cũng đã diệt tuyệt, đường đường Đệ nhất Huyết Ma, danh truyền Triệu Quốc tà ma cứ như vậy mệnh tang nơi này.

Thấy Hô Duyên Hà sinh cơ diệt tuyệt, Diệp Hạo thở phào một cái, một trận cảm giác hôn mê từ trong đầu hắn truyền tới, thân thể của hắn không bị khống chế ngã nhào trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Thần cơ diệu toán

Chương 55: Thần cơ diệu toán

Làm Diệp Hạo lần nữa lúc tỉnh lại đã qua hai ngày, hắn đối với trong cơ thể tình trạng thấy rõ. Hô Duyên Hà điều khiển Mộc Kiếm đối với hắn tạo thành tuyệt sát một đòn trực tiếp xuyên thủng lồng ngực của hắn, hắn lúc ấy là chống giữ một hơi thở không có ngã xuống, mà giờ khắc này hắn rõ ràng cảm giác thương thế có chuyển biến tốt, này đã nói lên hắn ở trong lúc hôn mê dùng qua nào đó thuốc chữa thương tài.

Dù vậy, hắn lúc này tình trạng như cũ không cần lạc quan, Diệp Hạo hấp thu Sinh chi trong vết tích khí huyết sinh cơ, nhất thời một cổ hào hùng sinh cơ lực tuôn hướng lồng ngực của hắn vị trí, thương thế của hắn chậm rãi khép lại.

"Tiểu oa oa, ngươi rốt cuộc tỉnh." Đang lúc này, Chu đại sư đi tới, hắn bẻ ngón tay đạo: "Trước là áp chế ngươi thương thế bên trong cơ thể, lão phu nhưng là ra không ít máu, ngươi nói phải như thế nào bồi thường ta?"

"Không biết Hô Duyên Hà?" Diệp Hạo cũng không trả lời Chu đại sư bồi thường vấn đề, ngược lại là hỏi tới Hô Duyên Hà tình huống.

"Thi thể của hắn đã cầm cho chó ăn, có vấn đề gì không?" Chu đại sư cười nói.

"Vậy hắn nhẫn trữ vật đây?" Diệp Hạo hỏi ra đáy lòng của hắn vấn đề, Hô Duyên Hà có thể là một vị Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, một thân tài sản hẳn tương đối phong phú.

"Đương nhiên là bị chó ăn?" Chu đại sư không vui nói, hắn thấy Diệp Hạo tựa hồ không tin, không khỏi nói: "Lão phu chưa từng nói láo, nếu ngươi không tin, có thể mang con chó kia giết, hết thảy liền hiểu."

Diệp Hạo nghe vậy, cũng biết muốn từ Chu đại sư nơi đó phút chén canh là không có hy vọng, bất quá hắn dầu gì lấy được Hô Duyên Hà trong tay trân quý nhất bảo vật, tin tưởng Hô Duyên Hà toàn thân cao thấp toàn bộ gia sản cũng không chống nổi một cái Mộc Kiếm.

"Ngươi đã đã tỉnh, lão phu kia ta trước hết trở về Thanh Dương Trấn, những dược liệu kia coi như là ngươi thay lão phu hàng yêu trừ ma thù lao." Chu đại sư nói xong cũng tiêu sái rời đi.

Trong miệng hắn những dược liệu kia chỉ chính là là Diệp Hạo áp chế thương thế sử dụng dược liệu, Diệp Hạo trong đầu nghĩ lão đạo sĩ này coi như có một chút đáng tin địa phương.

" Đúng, thanh kiếm gỗ kia..." Diệp Hạo từ trong nhẫn trữ vật đem màu xanh Mộc Kiếm lấy ra, hắn mảnh nhỏ quan sát kỹ thanh kiếm gỗ này, cũng không có nhận ra được có dị thường gì.

" Hô Duyên Hà là như thế nào khống chế Mộc Kiếm phi hành?" Diệp Hạo trong lòng phỏng đoán đến có phương pháp gì có thể lấy được thanh kiếm gỗ này nắm quyền trong tay.

Nếu là không có thể để cho thanh kiếm gỗ này phi hành, như vậy ngắn ngủi này ba tấc Mộc Kiếm trên căn bản phát huy không bao lớn tác dụng, trong tay hắn thì tương đương với là uổng phí hết.

"Nhỏ máu nhận chủ có hữu dụng hay không?" Diệp Hạo ý tưởng đột phát,

Hắn nghĩ tới rất nhiều bảo vật cũng là thông qua nhỏ máu nhận chủ tới khống chế. Nghĩ tới đây, hắn cắn bể ngón tay, một giọt máu tươi rơi vào trên mộc kiếm.

Diệp Hạo chú ý của lực toàn bộ đều tập trung ở trên mộc kiếm, "Làm sao biết không có phản ứng?" Diệp Hạo chờ hồi lâu, cũng không trông thấy Mộc Kiếm có phản ứng chút nào, hơn nữa hắn cũng không có sinh ra cái loại này cùng Mộc Kiếm đạt được liên lạc cảm ứng.

"Có lẽ hắn là thông qua nội lực tới khống chế." Diệp Hạo lần nữa đoán được, bất quá nội lực rời thân thể yêu cầu Hậu Thiên thất trọng tu vi mới có thể làm được, Diệp Hạo lúc này vẫn còn Hậu Thiên Lục Trọng Đích cảnh giới, nội lực không cách nào rời đi bên ngoài cơ thể, thì như thế nào có thể làm được khống chế Mộc Kiếm.

Trên thực tế, thanh kiếm gỗ này đích xác là thông qua nội lực tới khống chế, bất quá vận dụng một lần Mộc Kiếm cần phải tiêu hao nội lực cực lớn. Lấy Hô Duyên Hà lúc ấy Hậu Thiên thất trọng thực lực để tính, vận dụng một lần Phi Kiếm cơ hồ đem hắn nội lực trong cơ thể tiêu hao 7-8 thành, cũng chính bởi vì vậy, không phải vạn bất đắc dĩ, Hô Duyên Hà thì sẽ không sử dụng này Mộc Kiếm.

Mấy ngày kế tiếp, Diệp Hạo vẫn luôn đang nuôi thương, có sinh tử khắc ở, thương thế của hắn tốc độ khôi phục muốn vượt xa người thường. Chỉ qua mười ngày, thương thế của hắn liền đại khái khỏi hẳn.

Trăng sáng nhô lên cao, trăng sáng sao thưa, một luồng ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ rơi ở trên giường, có một đạo thân ảnh chính ngồi xếp bằng, từng luồng hồng mang vờn quanh, phun ra nuốt vào.

Diệp Hạo lúc này đang ở luyện hóa Huyết Nguyên Đan, Thanh Dực Biên Bức luyện hóa Huyết Nguyên Đan bên trong ẩn chứa khí huyết lực còn phải vượt qua Diệp Hạo tưởng tượng, hắn đã luyện hóa cả ngày, vẫn không có đem hoàn toàn luyện hóa.

Mà lúc này, Diệp Hạo khí huyết lực lượng lần nữa chợt tăng năm trăm cân, giờ phút này, hắn thuần túy khí lực lực lượng đã đạt tới 5500 cân. Mà Hậu Thiên Lục Trọng Đích cực hạn lực lượng chính là sáu ngàn cân, hắn cách Hậu Thiên Lục Trọng Đích cực hạn lực lượng đã chênh lệch không xa.

Một lúc lâu sau, Diệp Hạo đem Huyết Nguyên Đan bên trong ẩn chứa khí huyết toàn bộ luyện hóa, lực lượng của hắn cũng theo đó tăng trưởng đến 5600 cân, hắn thậm chí sinh ra một loại có thể một quyền tiêu diệt một ngọn núi ảo giác.

Đây thật ra là lực lượng tăng trưởng quá nhanh, hắn trong lúc nhất thời không thể hoàn toàn thích ứng duyên cớ, hơn nữa cổ lực lượng này còn cần không ngừng đi làm quen, mới có thể đem chi hoàn toàn nắm giữ.

Lại đang Đào Hoa Thôn ở một thời gian ngắn, Diệp Hạo liền hướng Đại Ngưu cùng trưởng thôn cáo biệt, hắn chuẩn bị đi Thanh Dương Trấn. Bọn họ mặc dù không bỏ, nhưng là biết Diệp Hạo không thể nào một mực ở nơi này, cũng chưa có làm nhiều cưỡng cầu, chẳng qua là nhường một chút hắn có thời gian trở lại thăm một chút.

Diệp Hạo tự nhiên đáp ứng, Đào Hoa Thôn hoàn cảnh thanh tịnh và đẹp đẽ, nếu là không có chuyện Diệp Hạo không ngại ở chỗ này nhiều ở một thời gian ngắn.

Mà hắn chuyến này đi Thanh Dương Trấn là vì Mộ Dung phủ cử hành một cuộc đấu giá hội, dưới mắt khoảng cách gần hai tháng đã tới gần, Diệp Hạo tự nhiên không muốn bỏ qua cuộc bán đấu giá này.

Thanh Dương Trấn, chính là một tòa hơi phồn hoa trấn nhỏ, trên đường phố ngựa xe như nước, tiếng người huyên náo. Có biểu diễn xiếc, có bóp tượng đất, hai bên đường phố bày hàng vỉa hè, phơi bày một mảnh cảnh tượng phồn hoa.

Diệp Hạo đi ở trên đường phố, ánh mắt của hắn đột nhiên rơi vào cách đó không xa một cái coi bói chỗ nằm bên trên, hắn thấy người quen, Diệp Hạo hướng chạy đi đâu đi qua.

Chu đại sư Tĩnh Tĩnh ngồi ngay ngắn tại chỗ đó, hắn lựa chọn chỗ nằm là một xó xỉnh vị trí, tương đối lạnh tanh, hơn nữa mặc dù có người đi đường đi ngang qua nhiều lắm là xem một chút liền đi.

"Tiểu oa oa, lão phu bấm ngón tay tính toán cũng biết hôm nay ngươi sẽ đến, ta đã chờ ở nơi này ngươi đã lâu." Chu đại sư ánh mắt rơi vào Diệp Hạo trên người, một bộ cao thâm mạt trắc bộ dạng.

"Ngươi biết ta muốn đến, vậy ngươi nói một chút ta tới Thanh Dương Trấn vì chuyện gì?" Diệp Hạo nhất thời hứng thú, hắn muốn biết vị này Chu đại sư có hay không có bản thật dẫn, mà không phải ngoài miệng thổi phồng.

"Ngươi tới này không phải là là ba ngày sau Mộ Dung phủ cần phải cử hành buổi đấu giá." Chu đại sư một lời điểm phá Diệp Hạo tới đây mục đích.

" Mộ Dung phủ đã sớm tin tức truyền ra, ba ngày sau buổi đấu giá sẽ có Thần Ý Đan xuất hiện, Thần Ý Đan đối với lĩnh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu có cực lớn hiệu dụng, rất nhiều Hậu Thiên Lục Trọng võ giả nghe theo gió mà đến, đều là vì thế vật." Chu đại sư vẫn là bộ kia cao thâm mạt trắc bộ dạng, phảng phất Thanh Dương Trấn bên trong không có chuyện gì là hắn không biết.

"Đại sư thần cơ diệu toán, tại hạ bội phục, lớn như vậy sư có thể hay không có thể tính ra Thần Ý Đan cuối cùng sẽ rơi vào nhà nào?" Lúc này một vị áo mũ hoa lệ, công tử ca bộ dáng thiếu niên đi tới, hắn đi theo phía sau một vị hạc phát đồng nhan lão giả, vị thiếu niên này hiển nhiên là một vị nhà giàu con em.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Lương Vương thế tử

Chương 56: Lương Vương thế tử

Chu đại sư nghe vậy cười nói: "Chuyện này có khó khăn gì?", hắn nói xong cũng bấm một cái ngón tay, một giọt máu tươi từ đầu ngón tay hắn tràn ra. Máu tươi trong tay hắn ngưng tụ không tan, Chu đại sư ánh mắt rơi vào máu tươi bên trên, hắn phảng phất có thể từ trong theo dõi đến nào đó cảnh tượng.

Một lúc sau, giọt máu tươi như ảo ảnh trong mơ như vậy biến mất, Chu đại sư trên nét mặt Lưu lộ ra một bộ như lòng bàn tay biểu tình, để cho người theo bản năng liền sẽ tin tưởng lời hắn nói.

"Người nọ là ai?" Vị này áo mũ hoa lệ thiếu niên thần tình kích động hỏi tới.

"Lão phu chưa bao giờ làm mua bán lỗ vốn, trước là theo dõi thiên cơ, trả giá cao cũng không nhỏ." Chu đại sư vừa nói không khỏi nhẹ nhàng một ho khan, tựa hồ trước là theo dõi thiên cơ hao phí bản mệnh nguyên khí.

"Nơi này là năm trăm Nguyên khí thạch, xin đại sư vui vẻ nhận." Vị này áo mũ hoa lệ thiếu niên từ trong nhẫn trữ vật lấy ra năm trăm Nguyên khí thạch giao cho Chu đại sư trong tay.

"Ngươi lại kê vào lỗ tai tới." Chu đại sư đem Nguyên khí thạch nhận lấy, nhất thời vui vẻ ra mặt.

Diệp Hạo ở một bên ngắm nhìn, trong lòng của hắn có loại dự cảm, vị này quý tộc thiếu niên tựa hồ bị Chu đại sư hãm hại. Cũng không biết Chu đại sư nói cái gì, vị thiếu niên kia nụ cười nồng nặc.

Hai người bọn họ lại xì xào bàn tán nói chuyện với nhau mấy câu, vị thiếu niên kia liền cười rời đi. Chu đại sư đi tới Diệp Hạo bên người, cố làm thần bí nói: "Ngươi cũng đã biết vị thiếu niên kia lai lịch?"

"Lương Vương thế tử." Diệp Hạo không hề bận tâm nói, phảng phất là ở tự thuật một chuyện nhỏ không đáng kể.

Chu đại sư nghe vậy đầu tiên là cả kinh, sau đó lại thích tựa như kịp phản ứng, "Ngươi biết hắn đảo cũng chẳng có gì lạ, Lương Vương thế tử ở Lạc Hà Thành người nào không biết, phải biết toàn bộ Lạc Hà Thành là thuộc về Lương Vương Phủ trông coi, mà Thanh Dương Trấn cùng Lạc Hà Thành cách nhau bất quá mười mấy dặm, nghĩ đến ngươi nên là đang ở Lạc Hà Thành chỉ thấy qua người này."

"Ngươi nên còn không có tìm được chỗ đặt chân đi, không bằng trước hết đến ta đạo quan kia ở thêm mấy ngày." Chu đại sư nhiệt tình mời Diệp Hạo đi chỗ của hắn.

"Vậy thì phiền toái lớn sư." Diệp Hạo đáp ứng, hắn ở Thanh Dương Trấn đích xác không có chỗ ở, đi Chu đại sư đạo quan ở thêm mấy ngày ngược lại cũng không tệ.

Chu đại sư tay áo bào vung lên, liền đem gian hàng thu, sau đó, Chu đại sư liền mang theo Diệp Hạo đi hắn đạo quan.

...

Đêm, gió đêm hơi lạnh, Diệp Hạo ngồi ngay ngắn ở trong đạo quan trên bồ đoàn, đến sau này, Diệp Hạo không khỏi bội phục lên vị kia Chu đại sư tới. Đạo quan này là một gian thu hẹp nhà, mà ở trong đó duy nhất có thể nghỉ ngơi địa phương chính là trên đất hai cái bồ đoàn.

Ngồi ở trên bồ đoàn, Diệp Hạo lòng của dần dần yên tĩnh lại, đoạn trước đoạn thời gian hắn một mực thuộc về thần kinh trạng thái căng thẳng, tinh thần không chiếm được buông lỏng. Mà lúc này, hắn tâm linh thanh tĩnh lại, cảm thấy vô cùng an bình.

"Ngươi lần này nếu muốn lấy được Thần Ý Đan sợ là không dễ dàng như vậy." Chu đại sư nhìn chằm chằm Diệp Hạo chậm rãi mở miệng.

"Đại sư thần cơ diệu toán, không phải là đã biết Thần Ý Đan thuộc về sao?" Diệp Hạo hơi có thâm ý cười nói.

" Lương Vương thế tử cũng là vì Thần Ý Đan tới, nếu là không ra ngoài dự liệu, trên căn bản Thần Ý Đan là thuộc về hắn." Chu đại sư một bộ như lòng bàn tay dáng vẻ.

"Ta khuyên ngươi chính là bỏ đi cùng với tranh đoạt ý nghĩ." Chu đại sư thấy Diệp Hạo cũng không định buông tha dáng vẻ, không khỏi khuyên: "Ngươi

có thể biết Lương Vương là là Tiên Thiên cảnh Chí Cường giả?"

"Vậy thì như thế nào?" Diệp Hạo ở hậu thiên Tứ Trọng lúc liền dám phí Lưu Vân trong thành không người dám với đắc tội Triệu Huyền, hắn từ trước đến giờ thì không phải là một người nhát gan người. Nếu là chỉ bởi vì thân phận của đối phương lai lịch liền tâm thấy sợ hãi, vậy thì như thế nào có cơ hội vấn đỉnh Võ Đạo Điên Phong.

"Hắc hắc, ngươi ngược lại không sợ trời không sợ đất." Chu đại sư thấy Diệp Hạo tâm ý đã quyết, cũng chưa có tiếp tục khuyên đi.

Chỉ chớp mắt ba ngày liền đi qua, sáng sớm hôm đó, Đông Phương chân trời trở nên trắng, hai bên đường phố bán đủ loại thức ăn, Thanh Dương Trấn bên trên đại đa số đều là người bình thường, bọn họ sáng sớm liền đang bận rộn, kinh doanh làm ăn.

Thanh Dương Trấn bên trong, ngày này bận rộn nhất chính là Mộ Dung phủ, toàn bộ Mộ Dung phủ diện tích mấy chục mẫu chu vi, bên trong phủ đệ có cầu nhỏ nước chảy, đình đài lầu các. Một buổi sáng sớm, Mộ Dung phủ cửa thì có người ở trông coi, bọn họ không dám buông lỏng phân nửa, bởi vì hôm nay là một ngày tốt đặc thù thời gian.

Mộ Dung phủ hàng năm cũng sẽ tổ chức một lần buổi đấu giá, phụ cận rất nhiều thế lực cũng sẽ mộ danh tới, muốn tham gia này mỗi năm một lần buổi đấu giá.

Nhưng mà vị trí có hạn, Mộ Dung phủ đem tham dự buổi đấu giá vị trí định ở năm mươi người, là danh ngạch này, rất nhiều võ giả có thể nói là tiêu phí tương đối lớn giá mới đến.

Như vậy có thể thấy Mộ Dung phủ buổi đấu giá không giống bình thường, mà lần đấu giá này trong buổi họp càng là có Thần Ý Đan xuất hiện, cái này làm cho các thế lực lớn càng là rục rịch.

Lúc này, Mộ Dung phủ để ngoại lai một vị áo mũ hoa lệ thiếu niên, phía sau hắn còn đi theo một vị hạc phát đồng nhan lão giả, người này chính là vị kia Lương Vương thế tử.

Đứng ở cửa phủ đệ người ở thấy vị này Lương Vương thế tử đến, không khỏi hiến mị nghênh đón, "Lương công tử mời vào."

Lương Vương thế tử sau khi tiến vào không lâu, Diệp Hạo giống vậy đi tới Lương Vương bên ngoài phủ, hắn cũng không phải là một thân một mình, ở bên người hắn, còn có Chu đại sư đi cùng.

"Tiểu oa oa, đây chính là Mộ Dung phủ, Thanh Dương Trấn ba một trong những đại thế lực." Chu đại sư trên sắc mặt mang theo một tia kính sợ nói.

Không cần Chu đại sư giới thiệu, Diệp Hạo cũng biết đây là Mộ Dung phủ, hắn vốn là dự định một người tới, ai ngờ vị này Chu đại sư biết hắn có Mộ Dung phủ thiệp mời sau vẫn quấn muốn theo tới.

Trên thực tế một tấm thiệp mời mặc dù chỉ đại biểu một chỗ, nhưng trên thực tế này một chỗ có thể có hai người. Cũng tỷ như trước vị kia Lương Vương thế tử, chính là mang theo hắn người làm cùng vào Mộ Dung phủ.

Diệp Hạo đi tới Mộ Dung phủ cửa, đem thiệp mời lấy ra, vị kia người làm tinh tế kiểm tra một phen, vui vẻ ra mặt đem thiệp mời xấu cái Diệp Hạo.

"Công tử mời vào." Vị này người ở hiển nhiên tư chất cũng không tệ lắm, tối thiểu theo Diệp Hạo là muốn so với Mộ Dung phủ những hộ vệ kia mạnh hơn nhiều.

Diệp Hạo bước vào Mộ Dung phủ sau có Mộ Dung phủ cố ý an bài người ở ở phía trước dẫn đường, "Không hổ là Mộ Dung phủ, xây cất tòa phủ đệ này không biết hao phí bao nhiêu tài lực..." Chu đại sư một vừa quan sát Mộ Dung phủ bên trong hoàn cảnh, một bên cảm khái.

Diệp Hạo giống vậy âm thầm thán phục Mộ Dung phủ tài lực, trong tòa phủ đệ này không chỉ là kiến trúc huy hoàng đơn giản như vậy, tựa hồ còn có những thứ khác một ít bí mật.

Từng ngọn đình đài lầu các mọc như rừng, không bao lâu, phía trước dẫn đường người ở liền mang theo Diệp Hạo đi tới một ngôi lầu Các trước. Diệp Hạo ngẩng đầu nhìn lại, Lưu Kim Các ba chữ to dẫn vào mí mắt, nghĩ đến buổi đấu giá chính là ở trong này tổ chức.

"Lại có một giờ buổi đấu giá liền muốn bắt đầu, công tử trước tiên có thể đi vào tìm cái vị trí chờ." Hắn phía trước dẫn đường người ở nói.

Diệp Hạo cùng Chu đại sư tiến vào Lưu Kim Các bên trong, đại sảnh nguy nga lộng lẫy, rộng rãi vô cùng, đủ để chứa hơn trăm người. Có 100 tấm cái ghế phân tán rộng ra, ở đó ngay phía trước, có một mảnh đất trống. Lúc này số người đã tới hơn nửa, bên trong đại sảnh dựa vào phía trước vị trí đều đã có người ngồi, Diệp Hạo cùng Chu đại sư tìm một cái thiên về sau chỗ ngồi xuống tới.

Bên trong đại sảnh tiếng người huyên náo, rất nhiều võ giả thảo luận đề cũng không thể rời bỏ Thần Ý Đan, "Nghe nói Mộ Dung phủ lần này dốc hết vốn liếng, xuất ra một viên Thần Ý Đan coi như lần này buổi đấu giá áp trục vật, không biết là thật hay giả?"

"Lấy Mộ Dung phủ tác phong làm việc, còn không đến mức làm giả, chính là không biết người nào có thể may mắn lấy được này Thần Ý Đan."

"Mỏi mắt mong chờ." Có võ giả tâm tính lạnh nhạt, cũng không có muốn tranh đoạt Thần Ý Đan ý đồ.

Diệp Hạo sau khi ngồi xuống liền nhắm mắt dưỡng thần, Tĩnh Tĩnh chờ đợi buổi đấu giá bắt đầu. Cùng Triệu Thiếu Dương đánh một trận, để cho hắn sâu

đậm ý thức được thực lực bản thân chưa đủ, đối với Thần Ý Đan, hắn là nhất định phải được.

Một lúc lâu sau, một đạo âm thanh vang dội vang lên, "Lần này buổi đấu giá do lão phu chủ trì, xin chư vị yên lặng một chút."

Bên trong đại sảnh nhất thời an tĩnh lại, Diệp Hạo nghe được cái này thanh âm quen thuộc không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, khi hắn thấy rõ phía trước người kia tướng mạo, không khỏi hơi ngẩn ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Hồn Tinh

Chương 57: Hồn Tinh

Phía trước vị kia chủ trì buổi đấu giá chính là Phúc bá, Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Phúc bá trên người, đối phương giơ tay lên vung lên, một tấm xanh cái bàn gỗ trống rỗng xuất hiện ở Phúc bá trước người.

"Buổi đấu giá quy tắc chắc hẳn mọi người đều biết, lão phu sẽ không dài dòng." Theo Phúc bá lời nói hạ xuống, xanh trên bàn gỗ hiện lên một cái bình ngọc, tỏa ra ánh sáng lung linh.

"Ngộ Khí Đan 20 mai, có thể tăng lên Hậu Thiên Tam Trọng võ giả lĩnh ngộ khí cảm tỷ lệ, trên căn bản Hậu Thiên Tam Trọng đỉnh phong võ giả phục dùng một quả Ngộ Khí Đan, chỉ cần tư chất không phải là quá kém, thì có tám phần mười tỷ lệ lĩnh ngộ khí cảm."

"Ngộ Khí Đan giá khởi đầu là ba trăm Nguyên khí thạch." Phúc bá mặt lộ mỉm cười.

"Ngộ Khí Đan, muốn vật này để làm gì?" Không ít võ giả đều coi thường Mộ Dung phủ lấy ra chuyện thứ nhất đấu giá vật.

"Một quả Ngộ Khí Đan thì tương đương với có thể chế tạo ra một vị Hậu Thiên Tứ Trọng võ giả, nơi này có suốt 20 mai Ngộ Khí Đan, này thì tương đương với là 20 vị Hậu Thiên Tứ Trọng võ giả." Tại chỗ có không ít người tinh minh, đang tính toán những thứ này Ngộ Khí Đan có đáng giá hay không bọn họ xuất thủ.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Ngộ Khí Đan bên trên, trong đầu nghĩ này Mộ Dung gia quả nhiên là nhiều tiền lắm của, tùy tiện một món đấu giá vật cũng giá trị bất phàm.

"Năm trăm Nguyên khí thạch." Có người rốt cuộc không nhịn được bắt đầu kêu giá.

"Sáu trăm Nguyên khí thạch."

"Lão phu ra 800 Nguyên khí thạch."

Không ít võ giả cũng đối với Ngộ Khí Đan cảm thấy hứng thú, trong khoảnh khắc giá cả liền tiêu thăng đến một nghìn đồng khí thạch. Tới lúc này, không ít thế lực đều lui ra, chỉ còn lại ít có mấy phe thế lực vẫn còn ở đấu giá.

"Hai ngàn Nguyên khí thạch, không biết chư vị có thể hay không cho lão phu một cái mặt mỏng." Một giọng già nua truyền ra.

"Thanh Dương Trấn một trong tam đại gia tộc gia tộc Gia Cát tộc lão, nhìn dáng dấp hắn là đối với này Ngộ Khí Đan nhất định phải được."

Trên thực tế, vị này gia tộc Gia Cát tộc lão rõ ràng cho thấy muốn lấy thế đè người, bất quá hiệu quả tương đối rõ ràng, lời hắn vừa ra, nhất thời sẽ không có người lần nữa đấu giá.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì hắn ra giá cả khá cao duyên cớ, 20 mai Ngộ Khí Đan có thể bán được cái giá tiền này đã là tương đối khá.

Phúc bá đối với cái kết quả này tương đối hài lòng, hắn dựa theo thông lệ kêu ba tiếng, thấy không có người tăng giá, liền tuyên bố đồng ý.

Kiện thứ hai đấu giá vật đồng dạng là đan dược, bất quá lần này chỉ có một viên thuốc bán ra.

"Này là một quả Tẩy Tủy Đan, có thể nói cao một tu luyện của cá nhân tư chất, về phần có thể tăng lên bao nhiêu, coi tình huống mà định ra." Phúc bá cho ra một cái mơ hồ đánh giá.

"Tăng lên tư chất tu luyện?"

"Lại có như thế nghịch thiên đan dược?"

"Coi tình huống mà định ra là ý gì?"

...

Tẩy Tủy Đan vừa ra, bên trong đại sảnh một mảnh xôn xao, có võ giả không tin Tẩy Tủy Đan công hiệu, có thì còn lại là cho là này Tẩy Tủy Đan Dược Lực không có khoa trương như vậy.

"Tẩy Tủy Đan, giá khởi đầu năm trăm Nguyên khí thạch." Phúc bá cười híp mắt nói.

Lần này chỉ là một viên thuốc giá khởi đầu liền muốn vượt qua trước 20 mai Ngộ Khí Đan, đơn nhìn từ điểm này, này Tẩy Tủy Đan giá trị liền muốn vượt xa quá Ngộ Khí Đan.

"Sáu trăm Nguyên khí thạch." Phúc bá tiếng nói vừa dứt, đã có người lập tức tăng giá.

"Chín trăm Nguyên khí thạch." Có người nhiều tiền lắm của, trực tiếp tăng giá ba trăm, nhất thời làm không ít muốn tăng giá võ giả chùn bước.

"Tiểu oa oa, này Tẩy Tủy Đan có thể là đồ tốt, ngươi không có hứng thú?" Chu đại sư đầu độc Diệp Hạo đạo.

"Nếu là đồ tốt, vậy ngươi vì sao không đi đấu giá?" Diệp Hạo tâm tư hoàn toàn không có đặt ở Tẩy Tủy Đan phía trên.

Từ Phúc bá đem Tẩy Tủy Đan lấy ra một khắc kia, Diệp Hạo liền đem thuốc này hiệu dụng xem rõ ngọn ngành, viên thuốc này mặc dù đúng là có tẩy tủy Phạt Mạch, thay đổi tư chất hiệu quả.

Nhưng là lại chỉ giới hạn không có chút nào tư chất tu luyện người sử dụng phương có hiệu quả, loại đan dược này, công hiệu quả thật nghịch thiên, nhưng là đối với Diệp Hạo mà nói là hoàn toàn không có mảy may tác dụng.

Thậm chí đối với với tại chỗ rất nhiều võ giả mà nói cũng không có phân nửa tác dụng, Diệp Hạo biết điểm này, hắn tự nhiên liền không có hứng thú đi đấu giá.

"Lão phu tư chất quá cao, không phải là cỏn con này Tẩy Tủy Đan có thể tăng lên." Chu đại sư thở dài một tiếng, khuôn mặt tiếc cho cùng tiếc nuối.

Diệp Hạo nghe đến lời này không khỏi đối với Chu đại sư kính nể trình độ lần nữa tăng lên tới một cái độ cao, bên trong đại sảnh vỗ đấu giá không có ý dừng lại chút nào.

"5000 Nguyên khí thạch." Một đạo hoành lượng đấu giá tiếng vang lên, để cho tại chỗ rất nhiều võ giả rối rít khiếp sợ không thôi.

"Không biết là kia phe thế lực lớn như vậy khí, lại đem giá cả tăng lên tới 5000."

"Đó là Nam Cung gia tộc tộc lão, Nam Cung gia không hổ là Thanh Dương Trấn một trong tam đại gia tộc, nội tình phong phú."

Không ngoài sở liệu, ở đó vị Nam Cung gia tộc tộc lão ra giá sau, liền không có ai tăng giá nữa. Mặc dù Tẩy Tủy Đan công hiệu phi phàm, nhưng là này Tẩy Tủy Đan cụ thể hiệu quả dù sao chưa từng tìm được chứng minh, 5000 Nguyên khí thạch trên căn bản đã là đến đỉnh.

Sau đó, lại có mấy loại đan dược bán đấu giá ra, kỳ giá cả càng là một lần so với một lần cao.

Ước chừng qua một khắc đồng hồ, Diệp Hạo cơ hồ có chút buồn ngủ thời điểm, bên trong đại sảnh một trận ồn ào để cho hắn tỉnh hồn lại.

"Lại là Hồn Tinh, Mộ Dung gia ngược lại dốc hết vốn liếng."

"Hồn Tinh nhưng là Mộ Dung gia độc nhất bảo vật, trân quý kỳ lạ, đĩ vãng buổi đấu giá Mộ Dung gia đều chưa từng xuất ra, lần này thế nào chịu lấy ra?" Giống vậy có võ giả tâm tồn nghi ngờ.

"Đây là Hồn Tinh, Hậu Thiên Thất Trọng võ giả đem luyện hóa sau có thể tăng lên thần hồn cường độ, vì để tại chỗ chư vị võ giả cũng có cơ hội lấy được Hồn Tinh, đem chia làm hai mươi lần tới quay bán." Phúc bá giải thích, xanh cái bàn gỗ bên trên để 20 mai màu đen Kỳ Thạch, Diệp Hạo mảnh nhỏ quan sát kỹ, cũng không phát giác có chỗ kỳ lạ gì, phảng phất chính là phổ thông đá một dạng bình thường không có gì lạ.

"Trong vòng ngàn dặm bên trong, chỉ có Mộ Dung phủ có Hồn Tinh, bực này cơ hội ngàn năm một thuở, tuyệt đối không thể bỏ qua."

"Cơ hội tốt trời ban, thật sự là cơ hội tốt trời ban."

"Hồn Tinh giá khởi đầu là năm trăm Nguyên khí thạch." Phúc bá thấy bầu không khí tô lên không sai biệt lắm, liền đem giá khởi đầu báo ra tới.

"Một nghìn đồng khí thạch, Bản Công Tử muốn." Ngồi ở phía trước Lương Vương thế tử một bộ nhất định phải được biểu tình, mặc dù tu vi của hắn

chưa đến Hậu Thiên Thất Trọng, không cách nào luyện hóa Hồn Tinh, nhưng là chỉ cần hắn đem lần này buổi đấu giá áp trục bảo vật Thần Ý Đan chiếm được, như vậy hắn thì có cực lớn nắm chặt bước vào Hậu Thiên Thất Trọng cái tầng thứ kia.

"Là Lương Vương thế tử."

"Không nghĩ tới hắn cũng đúng Hồn Tinh có hứng thú."

Lương vương phủ thế lực đối với tại chỗ đông đảo tân khách mà nói không khác nào là một tòa núi lớn, Lương Vương là là một vị Tiên Thiên Cảnh cường giả, bị Triệu Quốc Quốc Quân phong làm khác phái Vương, hơn nữa đem Lạc Hà Thành ban cho Lương Vương.

Lương Vương thế tử có phụ thân của hắn che chở, ở toàn bộ Thanh Dương Trấn bên trong có thể hoành hành không cố kỵ, hiếm có người dám với đắc tội.

"Một ngàn hai trăm." Cũng không phải người người cũng bởi vì Lương Vương thế tử cái thân phận này mà lui bước, có người lớn mật tăng giá.

Lương Vương thế tử vẻ mặt bất mãn nói: "Hai ngàn Nguyên khí thạch."

"2,200." Này người nói chuyện trầm ổn kiên định, hiển nhiên là đối với Hồn Tinh giống vậy nhất định phải được.

Lương Vương thế tử men theo thanh âm nhìn lại, hắn muốn biết là ai như vậy không biết điều, nhưng mà hắn nhất định phải thất vọng, lên tiếng người kia mang nón lá rộng vành, hiển nhiên đến có chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 58: Thiên Cương Quyết

Chương 58: Thiên Cương Quyết

Cuối cùng, này quả thứ nhất Hồn Tinh bị mang nón rộng vành khách quý lấy 3200 giá cao lấy được. Lương Vương thế tử sắc mặt u buồn, đối với quả thứ hai Hồn Tinh hắn là nhất định phải được, hắn vừa lên tới liền báo ra 3000 Nguyên khí thạch.

Lần này cũng không có không thức thời tân khách cùng hắn đấu giá, Lương Vương thế tử tương đối hài lòng dưới mắt tình trạng, nhưng là coi như chủ trì lần này bán đấu giá Phúc bá đối với lần này cũng không hài lòng.

"Hồn Tinh trình độ trân quý chắc hẳn mọi người đều biết, lần này nếu là bỏ qua, lần sau có lẽ liền muốn chờ cái mười năm tám năm mới có thể gặp được." Phúc bá sử dụng ra bản lĩnh xuất chúng, khuyến khích tân khách tăng giá.

"Ta ra 3100 Nguyên khí thạch." Có người hay là không tránh khỏi cám dỗ, không nhịn được tăng giá.

"3400." Có người dẫn đầu, phía sau đĩ nhiên đã có người cùng đi theo, Phúc bá khẽ mỉm cười, đây mới là hắn muốn thấy được cục diện.

Cũng không lâu lắm, đã đột phá bốn ngàn đại quan, đang lúc này, Lương Vương thế tử lần nữa tăng giá, "5000 Nguyên khí thạch."

Tại chỗ tân khách cũng có thể từ nơi này vị Lương Vương thế tử giọng của nghe được ra không vui giọng, hơn nữa 5000 cái giá tiền này đủ để cho đại đa số người dừng bước, vì vậy này quả thứ hai Hồn Tinh liền rơi vào Lương Vương thế tử trong tay.

"Này Hồn Tinh kỳ diệu vạn phần, nếu là bỏ qua, nói không chừng cuộc đời này cũng khó đi nữa thấy." Diệp Hạo bên người Chu đại sư đích nói thầm.

Ở Diệp Hạo ánh mắt ngạc nhiên bên trong, Chu đại sư lần đầu tăng giá đứng lên, cho tới nay, Chu đại sư cũng lộ ra thế ngoại cao nhân bộ dáng, đối với đó trước ra sân đấu giá vật cũng chẳng thèm ngó tới, mà lúc này, hắn lại chủ động tăng giá đứng lên.

"Sáu ngàn Nguyên khí thạch." Chu đại sư kích động ra giá, với hắn mà nói cái giá này vị đã là hắn có thể gánh nổi cực hạn, nếu là vượt qua cái phạm vi này, như vậy hắn cũng chỉ có thể buông tha.

Cuối cùng, quả thứ ba Hồn Tinh bị Chu đại sư được, ánh mắt của hắn bên trong xuất hiện ít có kích động cùng phấn chấn.

Diệp Hạo từ đầu chí cuối cũng không có mở miệng kêu giá, với hắn mà nói, lần này buổi đấu giá áp trục vật Thần Ý Đan mới là trân quý nhất. Không phải

vạn bất đắc dĩ, hắn thì sẽ không tham dự vào những vật phẩm khác đấu giá bên trong.

"Lần này buổi đấu giá cuối cùng một khối Hồn Tinh, giá khởi đầu một nghìn Nguyên khí thạch, mỗi lần tăng giá không phải thấp hơn một trăm."

Bên trong đại sảnh bầu không khí nhất thời ngưng trệ, cuối cùng này một khối Hồn Tinh giá trị rõ ràng cho thấy muốn vượt qua trước những Hồn Tinh đó, rất nhiều khách quý cũng điên cuồng lên.

"Một ngàn rưỡi!" Gia Cát gia tộc lão trực tiếp đem giá cả tăng lên tới một ngàn rưỡi, không hổ là Thanh Dương Trấn một trong tam đại gia tộc, nhiều tiền lắm của, nội tình phong phú.

"Hai ngàn!" Một đạo âm thanh vang dội truyền ra, ra giá là Nam Cung gia tộc lão.

"3000."

"5000."

Trong khoảnh khắc, cuối cùng này một khối Hồn Tinh ra giá liền nhảy lên tới mười ngàn cái này độ cao đáng sợ. Rất nhiều Hậu Thiên Bát Trọng võ giả trọn đời tích góp cũng không nhất định có mười ngàn Nguyên khí thạch, mà giờ khắc này, chỉ là một khối Hồn Tinh liền giá trị mười ngàn, đủ để có thể thấy Hồn Tinh trình độ trân quý.

"Gia Cát Uyên, Hồn tinh nhường cho ta, lão phu thiếu ngươi một cái ân huệ, như thế nào?" Nam Cung gia tộc lão đề nghị.

" Được !" Gia Cát gia cái vị kia tộc lão trầm ngâm chốc lát liền đáp ứng, hắn trước đó đã được đến một khối Hồn Tinh, đối với cuối cùng một khối Hồn Tinh cũng không phải là đặc biệt coi trọng. Nếu là có thể mượn cơ hội để cho Nam Cung gia tộc tộc lão nợ một ân tình là tương đối tính toán.

"Duyên Thọ Đan một quả, có thể gia tăng mười năm tuổi thọ, giá khởi đầu, năm trăm Nguyên khí thạch." Phúc bá tay áo bào vung lên, xanh trên bàn gỗ hiện lên một cái hào quang màu tím bình ngọc.

"Duyên Thọ Đan mười năm, viên thuốc này trình độ trân quý thậm chí muốn vượt qua một quả Thần Ý Đan."

"Võ giả tu luyện tới Tiên Thiên Cảnh Giới mới có thể Nghịch Thiên Cải Mệnh, kéo dài Thọ Nguyên, mà mọi người tại đây có cơ hội bước vào Tiên Thiên Chi Cảnh có thể nói là lác đác không có mấy, như vậy thứ nhất, thuốc này trình độ trân quý liền không cần nói cũng biết."

"Một nghìn Nguyên khí thạch." Lương Vương thế tử hai mắt gắt gao trợn mắt nhìn phía trước bình ngọc, đối với cái này Duyên Thọ Đan, hắn là nhất định phải được.

"Hai ngàn." Lập tức có người tăng giá, Duyên Thọ Đan bực này nghịch thiên đan dược, cho dù chỉ có thể Duyên Thọ Đan mười năm, cũng tương đối kinh người, mọi người tại đây, ai không suy nghĩ nhiều sống vài năm.

"3000!"

"3000 năm!"

Lương Vương thế tử một lòng muốn có được Duyên Thọ Đan nhưng, nhưng mà viên thuốc này trình độ trân quý đủ để cho người điên cuồng, hắn quá thấp đánh giá tại chỗ tân khách đối với Duyên Thọ Đan khát vọng.

"Này Duyên Thọ Đan ta nhất định phải lấy được, nếu là đem hiến tặng cho Phụ Vương, nói không chừng hắn sẽ được khen thưởng ta." Lương Vương thế tử hai tay nắm quyền, ánh mắt lộ ra thần sắc quả quyết.

"Mười ngàn ba, chư vị có thể hay không cho một mặt mỏng, này Duyên Thọ Đan chính là phụ vương ta một mực khổ khổ tìm kiếm vật." Lương Vương thế tử trực tiếp đem phụ thân của hắn dời ra ngoài, vừa nhắc tới Lương Vương, mọi người cũng cảm giác có một tòa núi lớn ép ở đỉnh đầu bọn họ.

Đây chính là Tiên Thiên Cảnh cường giả, một cái ánh mắt đều có thể đưa bọn họ giết chết tồn tại. Mặc dù đang tràng rất nhiều tân khách đối với Duyên Thọ Đan khát vọng cực lớn, nhưng là ở Duyên Thọ Đan cùng tự thân mạng nhỏ trước mặt, bọn họ chỉ đành phải làm ra một cái lựa chọn sáng suốt.

Lương Vương thế tử đối với cục diện dưới mắt tương đối hài lòng, mười ngàn ba với hắn mà nói không phải là một con số nhỏ, hắn lần này đi ra ngoài cũng chỉ là mang ngũ vạn Nguyên khí thạch. Trước đã dùng một ít, sau khi có lẽ còn có càng bảo vật trân quý, mười ngàn ba trên căn bản là hắn có thể báo ra cực hạn giá cả.

Phúc bá dựa theo thông lệ kêu ba tiếng, thấy không có người tăng giá, hắn cứ tiếp tục xuất ra một vật tới. Lần đấu giá này vật phẩm không phải là đan dược, mà là một quyển bí tịch.

Phúc bá vẻ mặt ngưng trọng giới thiệu: "Đây là Thiên Cương Quyết, là một môn Nhân Cấp thượng đẳng Luyện Thể võ học, trên thực tế, Thiên Cương Quyết vốn là Địa cấp võ học, bởi vì quyển bí tịch này chỉ có quyển thượng, cho nên chỉ có thể liệt vào Nhân Cấp võ học phạm vi."

"Tin tưởng mọi người đều biết môn võ học này giá trị, lão phu liền không nói nhiều, giá khởi đầu năm trăm Nguyên khí thạch."

"5000 Nguyên khí thạch!" Một đạo ngang ngược thanh âm vang dội đại sảnh, người này vừa lên tới liền đem giá cả tăng lên tới 5000, nhất thời hấp dẫn

rất nhiều tân khách chú ý của.

"Người này là ai, vung tiền như rác, làm thật là số tiền khổng lồ."

"Người này một thân bắp thịt nhô lên, phải làm là tu luyện Ngoại Gia khổ luyện võ học, khó trách..."

Lúc này bên trong đại sảnh một mảnh nghị luận ầm ỉ, Diệp Hạo tinh thần hoàn toàn tập trung ở quyển bí tịch kia bên trên, trong đầu hắn một quyển bí tịch hình thức ban đầu đang ở dần dần hiện lên.

Trong lúc mơ hồ có thể thấy bí tịch bìa Thiên Cương Quyết ba chữ to, Diệp Hạo ngừng thở, Tĩnh Tĩnh chờ đợi bí tịch sao chép hoàn thành.

"Hô..." Diệp Hạo nhẹ phun một ngụm khí, hắn sắc mặt hơi hơi tái nhợt, bất quá trong ánh mắt nhưng là lóe lên phấn chấn ánh sáng.

Trong đầu hắn lúc này một quyển hoàn chỉnh bí tịch hiện lên, chính là Thiên Cương Quyết, bên trong đại sảnh rất nhiều tân khách ra giá đấu giá bí tịch, hắn chỉ là bỏ ra chút ít giá có được.

"Thiên Cương Quyết là không lành lặn bản, có hay không suy diễn Thiên Cương Quyết quyển hạ?" Đang lúc này, Diệp Hạo trong đầu hiện lên như vậy một đoạn văn đến, " Ừ." Diệp Hạo kềm chế tâm tình trong lòng, lựa chọn là.

Ngay tại hắn lựa chọn đúng vậy thoáng chốc, hắn nhất thời cảm giác đầu tối sầm lại, suýt nữa té xỉu rồi. Diệp Hạo tâm niệm vừa động, đem suy diễn dừng lại, "Không nghĩ tới suy diễn bí tịch hao phí như vậy tinh thần." Diệp Hạo trong nội tâm thần tập trung ở trong đầu hắn Thiên Cương Quyết bên trên, trước một thoáng vậy, Thiên Cương Quyết quyển hạ suy diễn tiến hành 0,1%, tiến độ này cũng không có bởi vì hắn đem dừng lại mà bắt đầu lại.

"Dựa theo tiến độ này để tính, tối thiểu muốn thời gian mấy năm mới có thể đem Thiên Cương Quyết quyển hạ suy diễn ra. " tinh thần quá độ tiêu hao, đưa đến Diệp Hạo lúc này cả người mất sức, trong vòng một ngày cũng không thể lần nữa tiến hành lần thứ hai suy diễn.

"Tiểu oa oa, ngươi không sao chớ?" Chu đại sư vẻ mặt kinh ngạc, hắn trước tiên liền phát hiện Diệp Hạo có cái gì không đúng, vô duyên vô cớ tựu ra hiện tại loại tình huống này, hắn còn tưởng rằng là lần trước thương thế chưa từng khỏi hẳn gây ra đó.

"Ta không sao, có thể là tối hôm qua ngủ không ngon." Diệp Hạo tìm cái lý do lấp liếm cho qua.

Chu đại sư bĩu môi một cái, thân là Hậu Thiên Lục Trọng võ giả, khí lực cường tráng, tinh thần dư thừa, ba ngày ba đêm không ngủ đều không sao, quỷ này lời nói dùng để lừa gạt đứa trẻ ba tuổi ngược lại còn có thể.

"Tám ngàn Nguyên khí thạch." Trước vị kia Ngoại Gia khổ luyện cao thủ lần nữa tăng giá, ánh mắt của hắn quét nhìn đại sảnh, một luồng áp lực vô hình mơ hồ phát ra, để cho người không thở nổi.

"Lại là một vị Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ."

"Từ uy thế này đến xem, người này phải làm là Hậu Thiên Bát Trọng đỉnh phong tu vi..." Có lanh mắt người căn cứ áp lực này khí thế suy đoán ra vị cao thủ này đại khái cảnh giới.

Trong lúc nhất thời, không có ai lần nữa tăng giá, trước Lương Vương mặc dù là một tòa núi lớn, nhưng ngọn núi lớn kia dù sao chẳng qua là tin đồn, không ở tại bọn hắn bên người.

Mà dưới mắt vị này đến gần Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ dưới sự uy áp, nếu là có người lần nữa tăng giá, có thể hay không đem Thiên Cương Quyết mang ra khỏi Thanh Dương Trấn cũng là cái vấn đề. Qua chốc lát, Phúc bá thấy không có người tăng giá, liền tuyên bố đồng ý.

"Tiếp đó, đem tiến hành lần này buổi đấu giá kiện vật phẩm cuối cùng, Thần Ý Đan." Phúc bá tiếng nói vừa dứt, bên trong đại sảnh thoáng chốc một mảnh ầm ầm, đông đảo tân khách đều là thần tình kích động, phấn chấn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Áp trục vật

Chương 59: Áp trục vật

"Mọi người đều biết, Hậu Thiên Lục Trọng cùng Thất Trọng giữa tồn tại một cửa ải, chỉ có lĩnh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu mới có thể đặt chân Thất Trọng cảnh giới, dưới tình huống bình thường, lĩnh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu nhỏ thì mười năm tám năm, lâu thì vài chục năm, coi như là những thiên phú kia tuyệt luân thiên tài, thường thường cũng phải một thời gian hai năm mới có thể lĩnh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu, nếu là có này cái Thần Ý Đan, quá trình này đem rút ngắn tới một tháng, thậm chí ngắn hơn." Phúc bá tự đem Thần Ý Đan ảo diệu nói liên tục.

"Thần Ý Đan giá khởi đầu, một nghìn Nguyên khí thạch, mỗi lần tăng giá không phải thấp hơn một trăm." Phúc bá cất giọng nói.

"3000."

"5000."

...

Phúc bá tiếng nói vừa dứt, đã có người tăng giá, ngắn ngủi cân nhắc cái hô hấp, cái giá tiền này xông phá mười ngàn cửa khẩu, mà ở tràng trong tân khách, có cái này phong phú tài lực bất quá mấy người.

"Mười ngàn một." Lương Vương thế tử ánh mắt đỏ lên, hai tay của hắn nắm quyền, trước cái viên này Duyên Thọ Đan là cho hắn Phụ Vương, mà mai Thần Ý Đan chính là quan hệ đến nó tự thân tu vi, với hắn mà nói, kỳ tầm quan trọng càng ở Duyên Thọ Đan trên.

"Mười ngàn ba." Gia tộc Gia Cát tộc lão sắc mặt bình thản ra giá, này Thần Ý Đan hắn tự nhiên là không dùng được, hắn là vì hắn mạch này con em đời sau chuẩn bị.

"Mười ngàn bốn." Nam Cung gia tộc tộc lão cùng Gia Cát gia tộc lão đánh là giống nhau chú ý, có này Thần Ý Đan, bọn họ con em đời sau là có thể trong thời gian ngắn nhất bước vào Hậu Thiên Thất Trọng.

Nếu là có thể ở trước hai mươi tuổi đặt chân Hậu Thiên Thất Trọng cảnh giới, như vậy bao nhiêu vẫn có một tia (tơ) cơ hội vấn đỉnh Tiên Thiên Cảnh Giới, một gia tộc nếu là có một vị Tiên Thiên Cảnh cường giả trấn giữ, ít nhất có thể Bảo gia Tộc trăm năm không ngã.

Đến thời khắc này, vẫn còn ở đấu giá cũng chỉ còn lại có hai đại gia tộc thế lực cùng Lương Vương thế tử, còn lại tân khách đã không có tài lực cùng ba người bọn họ đấu giá.

"15,000." Lương Vương thế tử trong lòng giống như đang rỉ máu, cha hắn Vương mặc dù là Tiên Thiên Cảnh cường giả, nhưng là cấp cho của cải của hắn cũng không phải là đặc biệt nhiều, lần này hắn là Thần Ý Đan, có thể nói là táng gia bại sản, không tiếc hết thảy.

"Mười sáu ngàn." Gia tộc Gia Cát tộc lão trong lòng đang thở dài, hắn lần này đi ra mang tài sản cũng coi như phong phú, nhưng là hai chục ngàn đã đến hắn mức cực hạn có thể chịu đựng, trong lòng của hắn đã có dự đoán, Thần Ý Đan không có duyên với hắn.

"Mười ngàn tám." Nam Cung gia tộc tộc lão tình huống nếu so với gia tộc Gia Cát cái vị kia hơi chút mạnh hơn mấy phần.

"Hai chục ngàn." Lương Vương thế tử tiếp tục tăng giá, làm cho này mai Thần Ý Đan, hắn có thể không tiếc bất cứ giá nào.

"Hai chục ngàn hai." Nam Cung gia tộc tộc lão lần nữa tăng giá, về phần Gia Cát gia tộc lão đã thối lui ra đấu giá.

"Hai mươi bốn ngàn." Lương Vương thế tử trong mắt có tia máu hiện lên, ánh mắt của hắn nhìn chòng chọc vào phía trước Thần Ý Đan.

Lần này Nam Cung gia tộc tộc lão không có lại tiếp tục tăng giá, mặc dù Thần Ý Đan trân quý, nhưng là hai mươi bốn ngàn đã vượt qua hắn có thể tiếp nhận phạm vi, hắn lý trí thu tay lại.

"Thần Ý Đan, rốt cuộc là của ta." Lương Vương thế tử sắc mặt kinh hỉ, vẻ mặt phấn chấn.

"Hai mươi lăm ngàn." Đang lúc này, một đạo bình thản thanh âm từ sau phương truyền ra, Lương Vương thế tử nhất thời sắc mặt dữ tợn.

"Hai chục ngàn sáu."

"Ba chục ngàn." Diệp Hạo thần sắc bình thản ra giá, hắn qua nét mặt của Lương Vương thế tử bên trong có thể thấy được, trên người đối phương tài lực không nhiều.

Trên thực tế đúng như Diệp Hạo dự đoán một dạng Lương Vương thế tử không có tiếp tục ra giá, hắn khóe mắt bên trong có một màn âm lãnh vẻ chợt lóe lên.

Phúc bá nghe ra Diệp Hạo thanh âm của, hắn hơi có chút ngạc nhiên, trước đó hắn còn tưởng rằng Diệp Hạo đã gặp bất trắc, dù sao một vị Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ thực lực là đáng sợ đến bực nào.

Mà giờ khắc này Diệp Hạo không bị thương chút nào xuất hiện ở nơi này, vậy đã nói rõ vị kia Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ là không làm gì được chính hắn. Nghĩ tới đây, Phúc bá trong lòng đối với Diệp Hạo đánh giá lần nữa nói cao một cấp độ.

"Ba chục ngàn một lần."

"Hai lần."

Phúc bá quét nhìn phía trước, thấy không có người tăng giá, hắn tiếng kêu ba lần, liền tuyên bố đồng ý.

Diệp Hạo trong lòng thở phào, ba chục ngàn Nguyên khí thạch trên căn bản là toàn bộ của hắn gia sản, nếu là vượt qua phạm vi này, hắn liền không có duyên với Thần Ý Đan.

...

Lưu Kim Các bên trong gian phòng trang nhã, Phúc bá đem Thần Ý Đan giao cho Diệp Hạo trong tay, hắn tiếp tục nói, "Lần trước ta từng nói qua, buổi đấu giá bên trên phàm là ngươi vỗ xuống vật phẩm cũng sẽ đánh chiết khấu bảy mươi phần trăm, ngươi chỉ cần xuất ra hai vạn một nghìn Nguyên khí thạch liền có thể."

Thoáng cái còn lại nhiều như vậy Nguyên khí thạch, Diệp Hạo trong lòng mừng rỡ, hắn đem Nguyên khí thạch giao cho Phúc bá trong tay.

"Diệp Công Tử, không biết có thể hay không ở ta Mộ Dung phủ ở thêm mấy ngày?" Phúc bá nhiệt thành mời.

"Có chuyện gì?" Diệp Hạo từ Phúc bá trong ánh mắt mơ hồ suy đoán bên trong hẳn không chỉ là ở thêm mấy ngày đơn giản như vậy.

"Đối với ngươi mà nói là một chuyện tốt." Phúc bá cười híp mắt nói.

...

Diệp Hạo ở Mộ Dung phủ ở lại, Phúc bá vì hắn cố ý an bài một gian thượng đẳng phòng khách. Diệp Hạo đem phòng cửa đóng kín, tâm thần chìm vào Thiên Cương Quyết bên trong, một nén nhang sau, Diệp Hạo đem Thiên Cương Quyết đại khái tìm hiểu một lần, trong lòng của hắn đối với sáng tạo môn võ học này tiền bối kính nể không thôi.

"Thiên Cương Quyết quyển thượng chia làm ba tầng, tu luyện tới tầng thứ nhất màu da sẽ hiện ra màu đồng xanh, nhục thân giống như Thanh Đồng, lì lợm." Diệp Hạo trong mắt Quang Hoa lưu chuyển.

"Về phần tầng thứ hai, màu da là sẽ hiện bạch ngân sắc, lực phòng ngự có thể so với Nhân Cấp thượng đẳng vũ khí, tầng thứ ba chính là giống như vàng như vậy sáng chói, cả người giống như hoàng kim , khí lực có thể so đo Địa cấp thần binh." Diệp Hạo trong lòng suy đoán, Thiên Cương Quyết cơ hồ đứng hàng Địa cấp tầng thứ, coi như chỉ có quyển thượng, giống vậy đủ để đứng hàng Địa cấp tầng thứ.

"Bất quá tu luyện Thiên Cương Quyết cần bảo vật." Diệp Hạo hơi hơi cau mày, phải đem Thiên Cương Quyết tu luyện tới tầng thứ nhất, thì nhất định phải luyện hóa một loại được đặt tên là Thanh Diệu Thạch Kỳ Thạch.

Sáng sớm, gió nhẹ từ từ, Mộ Dung phủ bên trong hoa cỏ tung bay theo gió, nho nhỏ trên mặt hồ vi ba rạo rực.

Diệp Hạo ra khỏi cửa phòng, hắn đột nhiên nghĩ tới Lăng Việt, cái đó bị người khi dễ hộ vệ. Diệp Hạo tâm thần động một cái, đem bản đồ mở ra, toàn bộ Mộ Dung phủ nhất thời có bây giờ trong đầu hắn, rõ ràng rành mạch.

Mộ Dung phủ hậu viện phòng chứa củi bên ngoài, một người vóc dáng gầy gò bóng người chính đổ mồ hôi như mưa, đang ở một búa một búa bổ củi.

"Tiểu càng tử, cho ngươi đánh cho tài phách hoàn sao?" Lúc này, một đạo âm dương quái khí thanh âm của vang lên.

"Nhanh... Nhanh..." Lăng Việt ngọa nguậy môi nói, hắn vành mắt biến thành màu đen, là phách những thứ này tài, hắn tối hôm qua cả đêm phách đến bây giờ, nhưng là vẫn chưa hoàn thành.

"Trước khi trời tối ngươi nếu là phách không xong, tháng này ngươi sẽ chờ không có gì ăn đi." Người vừa tới tay áo bào hất một cái, tức giận rời đi.

"Lăng Việt ca." Lăng Việt đang ở bổ củi, một đạo thanh âm thanh thúy truyền tới.

"Lam nhi, làm sao ngươi tới nơi này?" Lăng Việt đem búa buông xuống, kinh hỉ mà hỏi.

"Ta tới, cho ngươi đưa ăn." Lăng Việt trước người đứng một đứa nha hoàn bộ dáng thiếu nữ, nàng từ trong tay xuất ra hai cái bánh bao đi ra, đưa tới Lăng Việt trong tay.

"Thừa dịp bánh bao hay lại là nóng, mau mau ăn nha." Vị này tên là Lam nhi nha hoàn thúc giục.

"Ừm." Lăng Việt một đêm không nghỉ ngơi, cảm giác mệt mỏi vô cùng, lại mệt lại đói, hắn ăn như hổ đói ăn bánh bao.

"Tiểu càng tử, ngươi lại dám lười biếng, ở chỗ này cùng trong phủ nha hoàn tư hội." Lúc này, một đạo châm biếm âm thanh truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Họa Cảnh

Chương 60: Họa Cảnh

"Không biết chuyện này truyền đến lão gia nơi đó, hắn còn sẽ sẽ không tiếp tục thu nhận ngươi?" Người đến là một gã hộ vệ, hắn mắt nhìn xuống Lăng Việt, giống như đem đối phương đùa bỡn trong lòng bàn tay.

"Lam nhi chẳng qua là đến cho ta đưa ăn, chúng ta không có tư hội." Lăng Việt sắc mặt kiên nghị nói.

"Ngươi cho là lão gia là tin tưởng ngươi, vẫn tin tưởng ta?" Tên hộ vệ này giễu giễu nói.

"Ta cho rằng ngươi gia lão gia sẽ tin tưởng ta." Đột nhiên, một giọng nói ở tên hộ vệ này phía sau vang lên, đưa hắn dọa cho giật mình.

Hắn quay đầu lại, làm thấy rõ người tới tướng mạo, hắn không khỏi hoảng sợ nói: "Diệp công tử tha mạng..."

"Trước ngươi thấy cái gì?" Diệp Hạo nhàn nhạt mà hỏi.

"Nhỏ cái gì cũng không thấy." Tên hộ vệ này liền vội vàng đáp.

"Ngươi có thể rời đi, nếu là nếu có lần sau nữa..." Diệp Hạo trong con ngươi giống như có hắc bạch nhị khí lưu chuyển, hắn nhìn chằm chằm tên hộ vệ kia.

Tên hộ vệ kia nhất thời đang lúc giống như lâm vào vô biên sát hại cùng trong bóng tối, thoáng như ở bên trong việc trải qua vô số năm, khi hắn tỉnh hồn lại lúc, trong mắt tất cả đều là vẻ sợ hãi.

Diệp Hạo mang đến cho hắn sợ hãi đã đi sâu vào đầu, sâu đậm minh khắc ở trong lòng hắn, để cho hắn suốt đời khó mà quên.

"Diệp công tử, ngươi thế nào ở Mộ Dung phủ?" Lăng Việt sắc mặt kinh hỉ, hắn ngày đó mặc dù trong lòng cầu nguyện Diệp Hạo có thể tránh được đuổi giết, nhưng là lại từ chưa từng nghĩ lại có thể ở gặp ở nơi này Diệp Hạo.

"Những hộ vệ này hay lại là giống như dĩ vãng như vậy khi dễ ngươi?" Diệp Hạo đáp một nẻo, hắn quan sát tỉ mỉ Lăng Việt tình trạng, liền suy đoán ra chuyện nguyên do.

"Không, không có..." Lăng Việt ấp úng nói, phía sau hắn Lam nhi cô nương có chút không nhìn nổi, "Bọn họ đích xác thường thường khi dễ Lăng Việt ca, đem trong phủ việc nặng đều giao cho Lăng Việt ca đi làm, cho tới Lăng Việt ca mỗi ngày đều muốn lên núi đốn củi, sau đó còn phải bổ củi, có lúc liên tiếp chừng mấy ngày cũng không có thời gian nghỉ ngơi."

"Đây là một môn Nhân Cấp võ học, ngươi hảo hảo tu luyện." Diệp Hạo từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một quyển bí tịch, chính là Nhân Cấp võ học Phách Sơn Chưởng, Mộ Dung phủ người ở cùng hộ vệ tu vi chưa vào Hậu Thiên Tứ Trọng trước thì sẽ không bị truyền thụ võ học, vì vậy Lăng Việt cho tới bây giờ cũng chưa có tiếp xúc qua bất kỳ võ học.

"Tảng đá này..." Đột nhiên, Diệp Hạo ánh mắt rơi vào đống kia bó củi phụ cận, là một khối màu xanh đá, nhìn qua bình thường không có gì lạ, nhưng là Diệp Hạo lại biết tảng đá này cũng không phổ thông.

Loại đá này có thể nói là Thanh Diệu Thạch bạn sinh thạch, dính Thanh Diệu Thạch linh tính,

Mới biến thành màu xanh đá, nếu như có thể tìm tới tảng đá này vị trí hiện thời, nói như vậy không nhất định lấy tìm được Thanh Diệu Thạch.

"Đây là ta ở Phượng Hoàng Sơn bên trên bổ củi lúc nhặt được một tảng đá, lúc ấy ta thấy tảng đá này trên có yếu ớt lục quang phát ra, còn tưởng rằng là bảo vật gì, ai ngờ nhặt về sau liền lại cũng không có ánh sáng, cùng đá bình thường độc nhất vô nhị."

Diệp Hạo thần sắc bất động, trong lòng của hắn đoán chừng, Phượng Hoàng Sơn bên trên tất nhiên có Thanh Diệu Thạch tồn tại. Bất quá bây giờ còn chưa phải là đi tìm Thanh Diệu Thạch thời điểm, mấy ngày sau hắn còn phải là Mộ Dung Lam mạch này làm một việc, làm chuyện kia sau khi hoàn thành, hắn cũng có thể đi tìm này Thanh Diệu Thạch.

...

Diệp Hạo đang chuẩn bị trở về phòng, nửa đường, một trận thiên lại chi âm truyền tới, làm cho tâm thần người say mê. Diệp Hạo men theo thanh âm đi, hắn đi tới một nơi cầu có vòm tròn bên trên, ở giữa hồ, có một cái lương đình, trong đình có một người chính đang khảy đàn.

Người kia tóc đen như mực nhuộm, giống như từ trong tranh đi ra người tới vật, chính là Mộ Dung Lam con gái, Mộ Dung vẽ.

Nàng tiếng đàn không chỉ có hấp dẫn Diệp Hạo, hồ hai bên, đã có không ít người trước hắn một bước đến, những người này đa số Mộ Dung gia con em.

"Họa nhi Cửu Khê Cầm Âm đã tu luyện tới cảnh giới tiểu thành , đáng tiếc..." Vị này tuấn tú thiếu niên lời nói còn chưa nói xong, đã bị đánh đoạn.

"Tu vi nói không thăng nổi đến, coi như nàng tu luyện tới đại thành thì có ích lợi gì?"

" Không sai, coi như nàng dùng qua một quả Tẩy Tủy Đan, thiên phú tu luyện vẫn chẳng qua là hạ đẳng, nếu như nàng chịu cùng Lương Vương thế tử thông gia, nói không chừng Lương Vương có biện pháp thay đổi tu luyện của nàng tư chất."

Những thứ này Mộ Dung gia trong con em còn có một tên gọi người ngoài, hắn chính là Lương Vương thế tử. Không biết là duyên cớ nào, người này giống vậy không hề rời đi Mộ Dung phủ, tựa hồ đang nơi này tạm thời ở lại.

"Tranh, ngươi là của ta!" Lương Vương thế tử ánh mắt rơi vào trong lương đình đạo kia phong thái thướt tha bóng người bên trên, trong miệng nhẹ nhàng nỉ non.

"Lương Vương thế tử." Diệp Hạo trong lòng ngạc nhiên, đối phương tại sao sẽ ở Mộ Dung phủ, trong lòng của hắn mơ hồ có một cái suy đoán.

Ba ngày sau, Diệp Hạo theo Phúc bá đi tới Mộ Dung phủ để trong chính sảnh, mấy vị Mộ Dung gia tộc lão đang ở tinh tế thưởng thức trà, nhàn nhạt mùi trà tràn ngập.

Còn có mấy vị Mộ Dung gia thiếu niên ở chỗ này Tĩnh Tĩnh chờ, Diệp Hạo có thể suy đoán ra người hắn còn chưa tới đủ, hắn liền kiên nhẫn chờ đợi.

Một nén nhang sau, người trên căn bản đến đông đủ, trong chính sảnh trên chủ tọa ngồi một vị Tử Bào người đàn ông trung niên, hắn chậm rãi mở miệng: "Lần này Họa Cảnh mở ra sự quan trọng đại, bọn ngươi sau khi ra ngoài, không thể đem Họa Cảnh trúng nghe thấy tiết lộ ra ngoài."

Lúc này, lại có một đạo nhân ảnh từ ngoài điện đi vào, ánh mắt mọi người rối rít tập trung ở người tới trên người.

Hắn chính là Lương Vương thế tử, cũng là người cuối cùng đến người. Ngồi ở chủ vị lên Tử Bào người đàn ông trung niên hướng hắn gật đầu, liền tiếp tục nói: "Từ Họa Cảnh bên trong được hết thảy, các ngươi lấy được trong đó hai thành, còn sót lại đều phải nộp lên gia tộc."

"Diệp công tử, Lương công tử, chúng ta mạch này lần này thu hoạch như thế nào, liền nhờ cậy hai vị." Tử Bào người đàn ông trung niên sau khi nói xong Mộ Dung Lam sẽ đến Diệp Hạo trước người hai người.

"Đang vẽ cảnh bên trong nhẫn trữ vật không cách nào sử dụng, các ngươi nắm ngọc này bài, có thể chứa đựng được vật, nếu là gặp phải nguy hiểm, chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có thể đi ra." Mộ Dung Lam trong tay xuất ra hai khối Ngọc Bài, phân biệt giao cho Diệp Hạo cùng Lương Vương thế tử trong tay.

Lương Vương thế tử nhìn chằm chằm Diệp Hạo, thần sắc dẫn âm tình bất định, hắn nhận ra Diệp Hạo. Hắn không nghĩ tới Mộ Dung Lam giống vậy mời Diệp Hạo, cái này cũng kích thích trong lòng của hắn ý chí chiến đấu, hắn muốn ở Mộ Dung Lam trước mặt biểu hiện tốt một chút, lấy được nhạc phụ tương lai công nhận. Dưới mắt chính là một cái cơ hội tốt nhất, về phần Diệp Hạo, chẳng qua chỉ là hắn đá lót đường a.

Lúc này, trên chủ tọa cái vị kia Tử Bào người đàn ông trung niên tay áo bào vung lên, một bức tranh giống như hiện lên trước mắt mọi người. Bức họa này giống như trôi lơ lửng ở giữa không trung, có tỏa ra ánh sáng lung linh lóe lên, mọi người nhìn thật kỹ, tranh kia trúng cảnh tượng giống như một đoàn sương mù dày đặc, không thấy rõ trong tranh bức họa vật gì.

"Họa Cảnh mở ra." Tử Bào người đàn ông trung niên trong tay cầm một quả ngọc bội, hắn giơ tay lên, đem ngọc bội hướng về phía bức họa, chỉ một thoáng, một luồng hào quang từ trong ngọc bội bắn tán loạn mà ra, rơi vào bức họa kia bên trong.

Một loáng sau, bức họa bên trong sương mù dũng động, giống như xuôi ngược thành một cái vòng xoáy, thần bí khó lường.

"Trong vòng 3 ngày, phải đi ra, nếu không, cũng chỉ có chờ đến lần kế mở ra lúc mới có cơ hội đi ra." Tử Bào người đàn ông trung niên thản nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Linh Hồn Thể

Chương 61: Linh Hồn Thể

Mộ Dung Lam ở Diệp Hạo bên người giải thích: "Lần kế mở ra liền phải chờ tới một năm sau, nhưng mà, Họa Cảnh bên trong hung hiểm vạn phần, Hậu Thiên Thất Trọng dưới đây võ giả, trên căn bản không thể nào ở bên trong nghỉ ngơi một năm."

Trước đó, Phúc bá đã cùng Diệp Hạo nói qua, tranh này cảnh chỉ có thể chịu đựng Hậu Thiên Thất Trọng dưới đây võ giả tiến vào, mỗi mở ra một lần Họa Cảnh cũng sẽ tiêu hao rất nhiều năng lượng, vì vậy phải chờ tới năm tiếp theo mới có thể nặng mới mở ra.

Bên trong đại sảnh, trừ Diệp Hạo cùng Lương Vương thế tử hai vị này là người ngoài, còn lại đều là Mộ Dung gia người.

"Các ngươi có thể đi vào." Tử Bào người đàn ông trung niên nhàn nhạt mở miệng.

Theo lời hắn rơi xuống, Mộ Dung gia mầm mống đệ tử rối rít thần tình kích động, có thể tiến vào Họa Cảnh, là gia tộc đối với thực lực bọn hắn một loại công nhận. Nếu có thể đang vẽ cảnh bên trong biểu hiện xuất sắc, thu hoạch phong phú, như vậy bọn họ thì có thể được gia tộc trọng điểm tài bồi, đối với bọn họ mà nói không khác nào là một cái một bước lên trời cơ hội.

Từng vị Mộ Dung gia con em bước vào Họa Cảnh bên trong, thân hình của bọn hắn bước vào vòng xoáy kia sau liền vô ảnh vô tung biến mất, phảng phất thật đi vào bộ kia bức họa bên trong.

Lương Vương thế tử trừng liếc mắt Diệp Hạo, trước hết hắn một bước bước vào Họa Cảnh bên trong. Diệp Hạo người cuối cùng bước vào Họa Cảnh bên trong, theo hắn bước vào, trên bức họa vòng xoáy nhất thời thu thập, hóa thành một điểm tròn.

Diệp Hạo đi tới Họa Cảnh trong phản ứng đầu tiên chính là cái này địa phương cho hắn một loại cảm giác đã từng quen biết."Âm Phong Lĩnh." Diệp Hạo nhớ tới, nơi này cùng Âm Phong Lĩnh hoàn cảnh chênh lệch không bao nhiêu, đồng dạng là âm khí âm u, tử khí tràn ngập.

"Phúc bá từng nói bức họa bên trong sản xuất nhiều Hồn Tinh, không biết này Hồn Tinh đến từ đâu?" Trong lòng của hắn suy đoán, lúc này, ngọc trong tay của hắn bài một trận dị động, có ánh sáng lóe lên.

Hắn nhắm mắt lại, thông qua Ngọc Bài, hắn lại có thể cảm ứng được chu vi một dặm bên trong dị động, tại hắn phía trước bên ngoài trăm trượng, có một cái một dạng Hắc Vụ, ở khắp nơi bồng bềnh.

Diệp Hạo thân hình chợt lóe, tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh, cân nhắc cái hô hấp sau, Diệp Hạo nhìn chằm chằm trước người hắn một đoàn Hắc Vụ, trong lòng ở suy đoán này một dạng Hắc Vụ lai lịch.

Ánh mắt của hắn tập trung ở Hắc Vụ bên trên, một đoạn tin tức đột nhiên hiện lên trong đầu hắn.

Chủng tộc: Linh Hồn Thể

Cảnh giới: Hậu Thiên Ngũ Trọng

Võ học: Vô

Khác: Đặc thù trong hoàn cảnh Hậu Thiên Vũ Giả sau khi chết sinh ra Linh Hồn Thể, vô ý thức, đánh chết sau có thể sinh ra Hồn Tinh.

Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi chợt lóe, này một dạng Hắc Vụ lại là võ giả sau khi chết sinh ra linh hồn,

Cái này làm cho hắn cảm thấy không tưởng tượng nổi.

Hắn đánh chết Hậu Thiên Vũ Giả không phải số ít, lại cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp sau khi chết sản sinh ra Linh Hồn Thể tình huống.

Đương nhiên, coi như thật gặp phải quỷ, lấy hắn lúc này khí huyết khí lực cũng là quả quyết sẽ không sợ sợ.

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, linh hồn này thể vẫn còn có cảnh giới tồn tại, một màn này đã vượt qua Diệp Hạo nhận thức phạm vi.

Hô! Hô!

Đang lúc Diệp Hạo trong lúc suy tư, một trận âm phong đối diện đánh tới, đoàn Hắc Vụ kia hướng Diệp Hạo cuốn tới.

Làm Hắc Vụ tới gần Diệp Hạo lúc, hóa thành một cái nước sơn đen như mực Quỷ Trảo, Diệp Hạo mặt không đổi sắc, quanh người hắn khí huyết dũng động, một quyền đánh vào Hắc Vụ bên trên.

Một loáng sau, Diệp Hạo hơi biến sắc, hắn một quyền kia đánh ra, giống như đánh ở trong không khí, hoàn toàn không có đánh trúng Hắc Vụ.

Hắc Vụ giống như là hóa thành hư vô thể, hắn một quyền đánh ra, căn bản không được phân nửa hiệu quả. Mà lúc này, đoàn Hắc Vụ kia bên trong truyền tới một trận âm hàn lạnh giá ý rót vào Diệp Hạo trong cơ thể, để cho hắn khí huyết ngưng trệ.

Diệp Hạo hơi hơi nhíu mày, hắn lần này thay đổi sách lược, trong bàn tay hắn hắc bạch nhị khí lưu chuyển, ngưng kết Sinh Tử Ấn, một loáng sau, chưởng phong gào thét mà ra, một chưởng rơi vào đoàn Hắc Vụ kia bên trên.

Lần này, hắn chưởng ấn uyển như xuyên qua hư vô, xuyên qua xen vào trạng thái hư vô Linh Hồn Thể, chỉ một thoáng, Linh Hồn Thể giải tán mở, Hắc Vụ dũng động đang lúc xuất hiện giải tán.

Một khối màu đen Tinh Thạch từ trong hắc vụ rơi xuống, Diệp Hạo đem nắm trong tay, "Đây chính là Hồn Tinh?" Hắn nhỏ giọng nói lầm bầm.

Hắn thử đưa Hồn Tinh thu nhập trong nhẫn trữ vật, lại phát hiện căn bản là không có cách làm được một điểm này, sau đó, hắn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, đưa Hồn Tinh thu nhập trong ngọc bài.

"Nơi đó còn có một cái." Diệp Hạo thân hình động một cái, tại chỗ biến mất, lần này hắn gặp một cái Hậu Thiên lục trọng Linh Hồn Thể.

Diệp Hạo sắc mặt hơi chăm chú, trong bàn tay hắn hắc bạch nhị khí lưu chuyển, Sinh Tử Ấn ngưng tụ mà ra, kèm theo tiếng rít đánh tới. Nhưng mà một chưởng này cũng không có như cùng lần đầu tiên như vậy có hiệu quả, sống chết của hắn ấn chỉ là để cho đoàn Hắc Vụ kia xuất hiện nhỏ nhẹ rung động, ngay sau đó, đoàn Hắc Vụ kia lại hợp khép lại.

Hắc Vụ hóa thành một cái đen nhánh Quỷ Trảo hướng Diệp Hạo chộp tới, hắn ngón trỏ khẽ búng, một đạo tinh thuần Thuần Dương Chỉ Lực xuyên qua mà ra, giống như đem hư không thiêu hủy, bàng bạc mênh mông Thuần Dương Chỉ Lực khuynh tả tại quỷ trảo kia bên trên. Một loáng sau, Quỷ Trảo khẽ run lên, lần nữa hóa thành một đoàn Hắc Vụ.

Linh Hồn Thể khó dây dưa trình độ Diệp Hạo là thấu hiểu rất rõ, nếu như có thể, hắn tình nguyện đối mặt một vị Hậu Thiên thất trọng võ giả, cũng không nguyện ý đối mặt một vị Hậu Thiên lục trọng Linh Hồn Thể.

"Linh Hồn Thể nặng hắn ẩn chứa có tử khí, không biết Sinh Tử Ấn có thể hay không đem hấp thu luyện hóa?" Diệp Hạo giao thủ mấy lần sau, ý tưởng đột phát đến.

Nếu nghĩ tới chỗ này, Diệp Hạo dĩ nhiên phải đi thử. lần này, trong tay hắn Sinh Tử Ấn kết xuất, hắc bạch nhị khí lưu chuyển, trong khoảnh khắc hào hùng tử khí khuynh tả tại Hắc Vụ ngưng kết thành Quỷ Trảo bên trên.

Đang lúc này, một cổ hấp lực từ Diệp Hạo trong bàn tay truyền ra, trong phút chốc, một luồng Hắc Vụ bị hắn hấp thu. Diệp Hạo thầm nghĩ trong lòng, "Quả nhiên hữu dụng." Hắn đem sợi Hắc Vụ trấn áp sau liền tiếp tục công kích Hắc Vụ, đoàn Hắc Vụ kia dần dần mơ hồ.

Ầm!

Diệp Hạo lần nữa vung ra một đạo Sinh Tử Ấn, sinh tử nhị khí tràn ngập đang lúc, đem đoàn kia sương mù đánh tan. Một khối Hồn Tinh từ trong sương mù rơi xuống, Diệp Hạo đem thu nhập trong ngọc bài.

Diệp Hạo đem bản đồ mở ra, từng cái điểm sáng màu đen ở trên bản đồ phơi bày, hắn bản đồ thật sự phạm vi bảo phủ muốn vượt qua xa Ngọc Bài phạm vi cảm ứng.

Ở chỗ này, hắn có thể dễ dàng phát hiện những linh hồn này thể vị trí cụ thể, này liền khiến cho hắn ở thời gian giống nhau bên trong có thể được càng nhiều hơn Hồn Tinh.

Trong sương mù, hai tên thiếu niên đang ở liên thủ đối phó một tên Linh Hồn Thể, trong tay bọn họ mỗi người nắm một cái màu lửa đỏ đá, hòn đá kia tựa hồ đối với Linh Hồn Thể có tác dụng khắc chế cực lớn, trước người bọn họ Hắc Vụ dần dần trở nên trở nên ảm đạm.

Bên trái tên thiếu niên kia nắm lấy cơ hội, một chưởng gào thét mà ra, khí lãng cuồn cuộn, đem cái kia ở dạng linh hồn đánh đến gần giải tán. Thiếu niên bên phải đem vật cầm trong tay màu lửa đỏ đá nhắm ngay cái kia ở dạng linh hồn, nhất thời một đạo màu đỏ nhạt ngọn lửa từ trong bắn tán loạn mà ra, rơi vào Linh Hồn Thể bên trên.

Cái kia ở dạng linh hồn thoáng chốc giải tán mở, "Kỳ ca, này là một khối trung đẳng Hồn Tinh." Phía bên phải thiếu niên kêu lên một tiếng.

"Người nào?" Mộ Dung Kỳ khẽ quát một tiếng, hắn thân hình thoắt một cái, phá vỡ sương mù, khi hắn thấy rõ người tới tướng mạo lúc, khóe miệng không khỏi hiện lên một vệt nghiền ngẫm nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Đoạn bàn tay

Chương 62: Đoạn bàn tay

"Ngươi chính là Tam thúc mời tới ngoại viện, đem Ngọc Bài giao ra, ta liền không làm khó dễ ngươi." Mộ Dung Kỳ hai tay để sau lưng, mắt nhìn xuống Diệp Hạo.

"Kỳ ca, vị này là... Diệp Hạo?" Mộ Dung Kỳ đường đệ chạy tới, hắn thấy Diệp Hạo sau biểu tình cùng Mộ Dung Kỳ độc nhất vô nhị, cũng là một bộ tài trí hơn người biểu tình.

"Các ngươi cho là ăn chắc ta?" Diệp Hạo vẻ mặt như thường, cũng không có bởi vì đối phương đe dọa mà giao ra Ngọc Bài. Lại không nói Ngọc Bài là chứa Hồn Tinh duy nhất vật, hơn nữa còn là rời đi Họa Cảnh chìa khóa, nếu là không Ngọc Bài, có thể hay không rời đi nơi đây hay lại là khó nói.

"Kỳ ca, đừng tìm hắn nói nhảm, động thủ đưa hắn Ngọc Bài đoạt lại lại nói." Mộ Dung Kỳ đường đệ thúc giục.

"Giới hạn ngươi ba hơi thở bên trong, đem Ngọc Bài giao ra, nếu không, ngươi liền vĩnh viễn ở lại Họa Cảnh bên trong." Mộ Dung Kỳ ánh mắt lóe lên, trong con ngươi dâng lên sát ý.

"Ba!" Mộ Dung Kỳ nhẹ nhàng phun ra một cái Tam Tự.

"Hai" Mộ Dung Kỳ trong miệng hai chữ tiếng nói còn chưa hoàn toàn rơi xuống, Diệp Hạo đã hóa thành một đạo tàn ảnh, dẫn đầu xuất thủ, hắn sẽ không ngốc đến chờ đối phương đếm tới một động thủ nữa.

Chính sở vị tiên hạ thủ vi cường, Diệp Hạo biết rõ đạo lý này, hơn nữa, hắn không giữ lại chút nào xuất thủ, một đạo tinh thuần chí cực Thuần Dương Chỉ lực xuyên thủng hư vô, hóa thành hơi nóng cuồn cuộn, hướng Mộ Dung Kỳ cuốn đi.

Mộ Dung Kỳ sắc mặt tái xanh, hắn không nghĩ tới Tam thúc mời tới vị này ngoại viện lại có can đảm đối với hắn Mộ Dung Kỳ xuất thủ. Mộ Dung Kỳ ánh mắt phát lạnh, trong bàn tay hắn từng tia khí tức lạnh như băng tiêu tán mà ra, trong nháy mắt, bàn tay của hắn liền giống như hóa thành băng chưởng, phủ đầy khí lạnh.

Một loáng sau, Mộ Dung Kỳ chưởng ấn liền cùng Diệp Hạo Thuần Dương Chỉ oanh đụng vào nhau, nhất Âm nhất Dương hai khí tức tuyệt nhiên khác nhau ầm ầm bùng nổ. Nhất thời khí lưu kích động, cuồng phong gào thét, bọn họ nơi hai người giao thủ giống như hóa thành cực âm cực dương nơi, hai loại sức mạnh đan vào một chỗ.

Đặng! Đặng!

Mộ Dung Kỳ thân thể khẽ run lên, hướng về sau thối lui ra hai bước, hắn khuôn mặt không thể tin, "Cái này không thể nào!"

Mộ Dung Kỳ coi như Mộ Dung gia kỳ tài luyện võ, thiên phú trác tuyệt, vẫn luôn là nghiền ép người trong cùng thế hệ. Thực lực của hắn Hậu Thiên Lục Trọng bên trong có thể nói là tuyệt đỉnh tồn tại, hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới, lại có người có thể ở dưới cảnh giới ngang hàng một chiêu đưa hắn bức lui.

"Kỳ ca tu luyện là cấp võ học Huyền Băng Chưởng, luôn luôn cũng là cùng đồng lứa bên trong vô địch, làm sao biết thất bại?" Mộ Dung Kỳ đường đệ ngây người như phỗng, sững sờ tại chỗ, trong miệng hắn tự lẩm bẩm, giống như thất tâm phong phát tác.

Diệp Hạo không có hứng thú làm cho này Mộ Dung gia hai huynh đệ giải thích, nếu bọn họ muốn lấy tánh mạng của hắn, vậy sẽ phải làm xong gánh vác cái này hậu quả chuẩn bị tâm tư.

Thừa dịp Mộ Dung Kỳ vẫn còn ở sửng sờ thời khắc, Diệp Hạo thân như du long, trong khoảnh khắc liền đến trước người đối phương. Lần này, Diệp Hạo giống vậy sử dụng là Thuần Dương Chỉ, âm dương vốn là đối lập thuộc tính lực lượng, làm một loại sức mạnh vượt qua dị chủng lúc, vậy thì sẽ phơi bày nghiền ép cục diện.

Mộ Dung Kỳ trong ánh mắt thoáng hiện một vẻ quả quyết, hắn khí tức quanh người dũng động, chỉ thấy hữu chưởng của hắn trong khoảnh khắc chạm băng biến hóa, giống như là hoàn toàn do hàn băng tạo thành, không có máu thịt chút nào khí tức.

Ầm!

Chỉ một cái một chưởng xúc đụng nhau lúc, Mộ Dung Kỳ trên bàn tay hàn băng lực lan tràn đến Diệp Hạo trên ngón tay, đem ngón tay của hắn từng khúc nứt vỏ, thậm chí có hướng cả bàn tay lan tràn khuynh hướng.

Diệp Hạo sắc mặt đông lại một cái, đối phương một chưởng này bên trong ẩn chứa hàn băng lực muốn vượt qua xa trước, cho tới, hắn Thuần Dương Chỉ lực không cách nào phơi bày nghiền ép thế, ngược lại bị đối phương nghiền ép.

Diệp Hạo trong cơ thể Thuần Dương Hỏa Chủng thoáng chốc nở rộ ra, đem trong cơ thể hắn khí huyết thiêu đốt, một loáng sau, một cổ bàng bạc đến mức tận cùng Thuần Dương Chỉ lực từ hắn ngón trỏ xuyên qua mà ra.

Rắc rắc!

Hàn băng tan vỡ tiếng vang lên, Diệp Hạo trong tay đông hàn băng tại này cổ Thuần Dương Chỉ lực bên dưới, trong khoảnh khắc liền băng liệt mở tung.

Mà lúc này, bàng bạc như nham tương Thuần Dương Chỉ lực khuynh tả tại Mộ Dung Kỳ băng hóa Hữu Chưởng bên trên, thanh thúy tiếng rắc rắc vang lên, Mộ Dung Kỳ sắc mặt đột nhiên biến đổi, cái kia hàn băng hóa trên bàn tay hiện lên từng đạo kẽ hở, giống như giống như mạng nhện lan tràn.

Ba tháp!

Từng viên một băng tiết tán rơi trên mặt đất, Mộ Dung Kỳ cánh tay phải chỗ cổ tay từng viên một băng tiết lưu lại, còn có nóng bỏng Thuần Dương Chỉ lực còn để lại, hắn giống như thuộc về Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên tình cảnh.

"Kỳ ca..." Mộ Dung Kỳ đường đệ sắc mặt hoảng sợ đi tới bên cạnh hắn, lúc này Diệp Hạo trong mắt hắn giống như hóa thân ma quỷ một dạng thật là nếu so với nơi này Linh Hồn Thể còn còn đáng sợ hơn.

"Diệp Hạo, đoạn bàn tay thù, ta Mộ Dung Kỳ suốt đời nhớ." Mộ Dung Kỳ cắn răng nghiến lợi, hắn trên tay trái Ngọc Bài một đạo u quang vờn quanh mà ra, ngay sau đó, Mộ Dung Kỳ thân ảnh của liền hư không tiêu thất.

Thấy Mộ Dung Kỳ ly khai, đường đệ Mộ Dung Kỳ còn dám ở chỗ này một thân một mình đối mặt Diệp Hạo, trong tay hắn Ngọc Bài giống vậy dâng lên u quang, đưa hắn truyền đưa đi.

"Ngọc Bài ở chỗ này thì tương đương với là một đạo bùa hộ mạng, trừ phi có thể trước tiên đánh chết." Diệp Hạo mặc dù minh bạch đạo lý này, nhưng là tới chỗ này đều là Mộ Dung gia thiên tài con em, thiên phú tuyệt luân, thực lực siêu phàm, nếu muốn ở bọn họ kịp phản ứng trước đánh chết là có độ khó nhất định.

Vả lại nói, nếu là bọn họ không tìm đến Diệp Hạo phiền toái, hắn cũng không tâm tư đi chủ động giết người, có bản đồ trong người Diệp Hạo thì tương đương với là mở ra máy gian lận, chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Diệp Hạo đem bản đồ mở ra, bên trong phương viên mười dặm điểm đen nhất thời phù hiện tại ở trên bản đồ, hắn hướng cách hắn người gần nhất điểm sáng màu đen chạy như bay.

Làm Diệp Hạo đi tới khoảng cách gần hắn nhất một nơi Linh Hồn Thể vị trí hiện thời lúc, không khỏi hơi ngẩn ra, hắn thấy một đoàn Hắc Vụ hóa thành quỷ trảo chính hướng một cái nhỏ yếu thiếu nữ nhào tới.

Cô gái kia tóc đen như mực nhuộm, chính là Mộ Dung Họa, "Diệp Công Tử, cứu mạng!" Mộ Dung Họa thấy Diệp Hạo đi tới nơi này, giống như bắt rơm rạ cứu mạng.

Diệp Hạo rón mũi chân, giống như hóa thành hồng nhạn, rơi vào Mộ Dung Họa trước người, bàn tay hắn nâng lên, hắc bạch nhị khí lưu chuyển, đạn chỉ đang lúc đem đoàn Hắc Vụ kia biến thành quỷ trảo đánh nát.

"Đa tạ Diệp Công Tử ân cứu mạng." Mộ Dung Họa ánh mắt như nhu thủy, trong mắt tràn đầy vẻ cảm kích.

"Ngươi là lúc nào tiến vào?" Diệp Hạo đột ngột hỏi, theo hắn biết, tiến vào Họa Cảnh vị trí là không bao gồm Mộ Dung Họa.

"Ở Diệp Công Tử sau khi đi vào không lâu, Họa Cảnh tựa hồ phát sinh nào đó biến cố, tộc trưởng liền phái ta đi vào dò xét." Mộ Dung Họa nhu giải thích rõ đạo.

"Thật sao?" Diệp Hạo tự tiếu phi tiếu ngắm lên trước mắt Mộ Dung Họa.

"Diệp Công Tử muốn thế nào mới chịu tin tưởng tiểu nữ đây?" Mộ Dung Họa khẽ cắn môi đỏ mọng, ánh mắt tựa như nhu thủy, thanh âm của nàng giống như có một loại sức mê hoặc, để cho người không tự chủ tin tưởng nàng nói là thật.

"Ngươi chết ta liền tin tưởng." Diệp Hạo đột ngột nói, hắn lời còn chưa dứt, một đạo Sinh Tử Ấn ầm ầm đánh ra, đột nhiên rơi vào Mộ Dung Họa trên huyệt thái dương.

Hắn chưởng ấn rơi vào Mộ Dung Họa trên người, cũng không có máu tươi tràn ra, Mộ Dung Họa hóa thành một đoàn Hắc Vụ, có thể gặp được một đạo Quỷ Ảnh ở trong hắc vụ như ẩn như hiện.

"Diệp Công Tử, ngươi thật là lòng dạ độc ác." Một đạo thanh âm u oán từ đoàn Hắc Vụ kia bên trong bồng bềnh mà ra, để cho người rợn cả tóc gáy.

Diệp Hạo mặt không đổi sắc, hắn trước đó liền dò xét ra cái này Linh Hồn Thể nền tảng. Cái này Linh Hồn Thể bản thân tu vi chỉ có Hậu Thiên Lục Trọng, nhưng mà, cái này Linh Hồn Thể lại nắm giữ một môn được đặt tên là Huyễn Vực võ học, đem tự thân hóa thành Mộ Dung Họa tướng mạo, muốn đánh lén Diệp Hạo.

Kế hoạch này xác thực gọi là hoàn mỹ, nhưng là khi hắn gặp phải Diệp Hạo một khắc kia trở đi, cái kế hoạch này liền rơi vào khoảng không. Coi như cái này Linh Hồn Thể nắm giữ chân chính biến thân chi pháp, đem dung mạo khí tức cũng thay đổi, ở Diệp Hạo trước mặt đem không có phân nửa tác dụng.

"Linh Hồn Thể này tựa hồ cất giữ một tia linh trí." Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi lóe lên, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp phải có linh trí Linh Hồn Thể.

Hô! Hô!

Diệp Hạo trong tay Sinh Tử Ấn đánh ra, nhất thời khí lưu kích động, hắc bạch nhị khí lưu chuyển đang lúc rơi vào cái kia ở dạng linh hồn bên trên.

Không hổ là có linh trí Linh Hồn Thể, nàng thân hình uyển như quỷ mỵ, tránh thoát Diệp Hạo Sinh Tử Ấn.

Lúc này, một đạo quỷ trảo từ trong hắc vụ tập ra, cái này quỷ trảo lên chỉ tay có thể thấy rõ ràng, giống như chân chính bàn tay một dạng cùng trước hắn gặp phải quỷ trảo không giống nhau lắm.

Diệp Hạo ngón tay hồng mang vờn quanh, hắn đột nhiên giơ tay lên, ngón trỏ hướng phía trước điểm ra, bàng bạc cuồn cuộn Thuần Dương Chỉ lực xuyên thủng hư không. Giống như nham tương bung ra, nóng bỏng khí tức thiêu hủy hết thảy, cùng quỷ trảo kia xúc đụng nhau.

Ùng ùng!

Quỷ trảo trong khoảnh khắc giải tán mở, hóa thành tấc hơn lớn nhỏ một đoàn Hắc Vụ, này một dạng Hắc Vụ cũng không có cùng có linh trí Linh Hồn Thể tương hợp, ngược lại dọc theo Diệp Hạo đích ngón tay chui vào trong cơ thể hắn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Linh hồn đoạt xá

Chương 63: Linh hồn đoạt xá

Diệp Hạo vẻ mặt như thường, trong cơ thể hắn Sinh Tử Ấn vận chuyển, trong chớp mắt liền đem Hắc Vụ trấn áp luyện hóa, không nổi lên được một đóa đợt sóng. Theo sắp tối Vụ luyện hóa, trong cơ thể hắn Sinh Tử Ấn bên trong ẩn chứa tử khí nhiều hơn một phần.

Sau một khắc, Diệp Hạo thân hình di động, chân đạp hư không, đi tới cái kia ở dạng linh hồn phía trên. Diệp Hạo hai tay kết ấn, tay trái bạch khí vờn quanh, tay phải khói đen mờ mịt. Tay phải là sống, tay trái là chết, lưỡng đạo chưởng lực nhất thời chiếu nghiêng xuống, rơi vào Linh Hồn Thể bên trên.

Ầm!

Linh Hồn Thể thoáng chốc giải tán mở, một khối màu đen Tinh Thạch rớt xuống, Diệp Hạo đưa tay tiếp lấy, hắn quan sát tỉ mỉ, phát hiện khối này Hồn Tinh tựa hồ cùng trước kia có chỗ bất đồng.

Diệp Hạo tiếp tục quét sạch, từng đạo Linh Hồn Thể ở dưới tay hắn hóa thành Hồn Tinh, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn Sinh Tử Ấn bên trong ẩn chứa tử khí bộc phát nồng nặc lên.

Ầm!

Lại có một đạo Linh Hồn Thể ở Diệp Hạo trong tay hóa thành Hồn Tinh, hắn đưa Hồn Tinh thu, xoay người, thản nhiên nói: "Lương công tử, không biết một đường đi theo ở xuống có mục đích gì?"

Trong sương mù một đạo thân ảnh đi ra, hắn áo mũ hoa lệ, trên nét mặt có một tí kinh ngạc, Lương Tử Đình uy hiếp nói, "Tiểu tử, đem nhẫn trữ vật giao ra."

Lương Tử Đình mục đích không cần nói cũng biết, hắn rõ ràng cho thấy hướng về phía Diệp Hạo trong tay Thần Ý Đan tới, Tại Họa Cảnh bên trong nhẫn trữ vật không cách nào sử dụng, hắn đánh liền lên Diệp Hạo nhẫn trữ vật chủ ý.

" Được, ta cho ngươi." Diệp Hạo vừa nói đem nhẫn trữ vật lấy xuống, Lương Tử Đình trong lúc nhất thời cảm giác không đúng lắm, hắn cho là đối phương hắn cự tuyệt hắn mới đúng, sau đó sẽ do hắn đánh bại Diệp Hạo, tự mình đem nhẫn trữ vật cướp đoạt.

Nhưng là dưới mắt một màn này hoàn toàn không có dựa theo hắn dự đoán đi, cái này làm cho trong lòng của hắn cảnh giác, hắn nhìn chằm chằm Diệp Hạo đạo, "Đem nhẫn trữ vật ném quá đến, sau khi đi ra ngoài bản công tử trọng trọng có thưởng."

" Được."

Diệp Hạo đem vật cầm trong tay nhẫn trữ vật ném ra, thẳng đến lúc này, Lương Tử Đình mới chắc chắn Diệp Hạo là thật muốn đem nhẫn trữ vật giao cho hắn.

Lương Tử Đình trong lòng còn đang suy nghĩ Diệp Hạo vẫn đủ thức thời, hắn chuẩn bị sau khi rời khỏi đây nghĩ Diệp Hạo nạp cho mình dùng, để cho Diệp Hạo thành cho hắn cận vệ, về phần trung thành vấn đề, vị này Lương Vương thế tử có chính là thủ đoạn.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình chớp động, ở nhẫn trữ vật trước mặt một bước đến Lương Vương thế tử trước người, mà lúc này Lương Vương thế tử không có chút nào phòng bị. Hắn một khắc trước còn đang suy nghĩ nghĩ Diệp Hạo nạp cho mình dùng, ai biết, liền phải đối mặt bị Diệp Hạo đánh chết nguy hiểm.

Là đối phó Lương Tử Đình, Diệp Hạo đem Sinh Tử Ấn thôi phát đến mức tận cùng, bàn tay hắn bên trên hắc bạch nhị khí lưu chuyển, khiến người sợ hãi hồn. Một loáng sau, khí lưu kích động, Diệp Hạo chưởng ấn phá vỡ hư vô, rơi vào Lương Vương thế tử trên thiên linh cái.

Ùng ùng!

Lúc này, Lương Vương thế tử quanh thân hiện lên một đạo màu xanh vòng bảo vệ, tỏa ra ánh sáng lung linh, sóng gợn rạo rực, Diệp Hạo chưởng ấn rơi vào màu xanh trên vòng bảo vệ.

Một cổ phản chấn lực lượng từ màu xanh trên vòng bảo vệ truyền ra, nghĩ Diệp Hạo thân hình đàn bay mấy trượng xa."Chân khí Hộ Thể?" Diệp Hạo sắc mặt kinh dị, hắn vẻ mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm Lương Vương thế tử.

Hắn mảnh nhỏ quan sát kỹ, liền phát hiện đạo kia màu xanh vòng bảo vệ không phải là Lương Tử Đình tự thân tu luyện, mà là tới từ ở hắn treo trên cổ một cái màu xanh ngọc bội.

Mặc dù Diệp Hạo chưa từng gặp chân khí huyền diệu, nhưng là trước kia từ trên vòng bảo vệ truyền ra lực lượng kinh khủng, để cho tâm thần hắn sợ hãi, hắn duy nhất có thể nghĩ tới liền là Tiên Thiên Chân Khí.

"Phụ vương ta Tiên Thiên Chân Khí như thế nào một mình ngươi chính là Hậu Thiên Vũ Giả có thể phá ra." Lương Tử Đình sắc mặt ngạo nghễ, mặc dù trước hắn bị Diệp Hạo tính kế, nhưng là hắn sở dĩ không cố kỵ gì cũng là bởi vì trên người hắn có một đạo cha hắn Vương chuẩn bị cho hắn hộ thể chân khí. Tiên Thiên Chân Khí huyền diệu coi như là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả cũng không cách nào phá vỡ, càng không cần phải nói Diệp Hạo vị này Hậu Thiên Lục Trọng võ giả.

Diệp Hạo sắc mặt trầm xuống, hắn tập kích Lương Vương thế tử trước cũng đã đem nhẫn trữ vật thu tay về bên trong, trong lòng của hắn suy đoán, có lẽ chờ hắn tu vi bước vào Hậu Thiên Cửu Trọng lúc có tỷ lệ nhất định có thể phá vỡ chân khí của đối phương vòng bảo vệ.

Đương nhiên, còn có một cái biện pháp, đó chính là hắn bước vào Hậu Thiên Thất Trọng sau sẽ thanh kia thần bí Mộc Kiếm khống chế, lấy thanh kiếm gỗ kia huyền diệu, phá vỡ Tiên Thiên Chân Khí phải làm không khó.

"Không biết chân khí kia vòng bảo vệ hắn là hay không năng chủ động kích động?" Diệp Hạo trong lòng phỏng đoán, thân hình hắn vừa sải bước ra, lần nữa đi tới Lương Tử Đình trước người.

Diệp Hạo ngón trỏ khẽ búng, một đạo tinh thuần Thuần Dương Chỉ lực xuyên thủng hư vô, lần này, hắn đem mục tiêu công kích định ở Lương Tử Đình trên cánh tay của.

Trước một đạo Sinh Tử Ấn là một kích trí mạng, vì vậy kích động Tiên Thiên Chân Khí bị động phòng ngự, như vậy, nếu không phải công kích trí mạng, lại thì như thế nào?

Sau một khắc, Diệp Hạo suy đoán liền tìm được chứng minh, hắn chỉ một cái bên dưới, đem Lương Tử Đình cánh tay của xuyên thủng, một cổ mùi khét tràn ra.

"Ngươi..." Lương Tử Đình căm tức nhìn Diệp Hạo, ống tay áo của hắn đã hóa thành bụi bậm, trên cánh tay máu tươi đỏ thẫm rơi xuống đất, đem sương mù xâm nhiễm thành đỏ như màu máu.

Trước đó, Lương Tử Đình còn tin tâm tràn đầy, có hắn phụ vương Tiên Thiên Chân Khí ở, hắn đã rất nhiều năm không có bị nặng như vậy thương thế.

Bất quá, hắn rốt cuộc vẫn là rất coi trọng tự thân mạng nhỏ, Lương Tử Đình trước tiên đem Ngọc Bài kích thích, một luồng u quang đưa hắn bao phủ, sau một khắc, hắn liền truyền tống ra Họa Cảnh bên trong.

"Còn có hai ngày thời gian." Diệp Hạo đánh giá đi xuống đến Họa Cảnh trong thời gian, hắn đem bản đồ mở ra, đột nhiên, một đạo điểm sáng màu đen hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Đạo kia điểm sáng màu đen là chung quanh Khác điểm sáng màu đen gấp đôi đại, đen nhánh chói mắt, giống như trong bóng tối Tinh Thần, để cho người liếc mắt là có thể chú ý tới.

"Có phải hay không là Hậu Thiên Thất Trọng Linh Hồn Thể?" Diệp Hạo trong lòng suy đoán, hắn giống như thân biến hóa Trường Hồng, hướng điểm sáng màu đen vội vã đi.

Một lúc lâu sau, Diệp Hạo đi tới điểm sáng màu đen địa phương sở tại, nhưng vào lúc này, một đạo tiếng kêu thê thảm truyền ra.

Diệp Hạo định thần nhìn lại, hắn không khỏi đồng tử hơi hơi co rụt lại, một tên Mộ Dung gia con em liều mạng giùng giằng, từng luồng sương mù màu đen chui vào trong cơ thể hắn, không tới chốc lát, vị này Mộ Dung gia con em ánh mắt bắt đầu tan rã đứng lên.

Đang lúc Diệp Hạo lấy là tất cả lúc đó kết thúc lúc, tên kia Mộ Dung gia con em đột nhiên mở ra hai tròng mắt. Hai mắt của hắn bên trong hắc khí vờn quanh, quanh thân tử khí tràn ngập, già nua lẩm cẩm, hoàn toàn không giống như là một người sống.

"Đoạt xá?" Diệp Hạo trong lòng đột nhiên toát ra một cái từ đến, hắn không nghĩ tới, Linh Hồn Thể lại có bực này năng lực, cái này làm cho trong lòng của hắn không khỏi đề cao cảnh giác.

"Loại cảm giác này, thật là đẹp hay." Tên kia Mộ Dung gia con em dùng một loại cứng rắn giọng tự nói, đột nhiên, hắn ngẩng đầu hướng Diệp Hạo trông lại, chỉ một thoáng, Diệp Hạo cũng cảm giác có vô số ác quỷ hướng hắn nhào tới, giống như thân hãm Địa Ngục Ma Uyên bên trong, để cho tâm thần hắn rung động.

Chỉ một cái ánh mắt sẽ để cho Diệp Hạo lâm vào vô biên huyễn cảnh bên trong, cái này Linh Hồn Thể thực lực còn phải nằm ngoài dự đoán của Diệp Hạo, thủ đoạn càng là so với Hậu Thiên Lục Trọng đó Linh Hồn Thể mạnh hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! . ;

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Vô Danh mộ bia

Chương 64: Vô Danh mộ bia

Tên kia Mộ Dung gia con em bàn tay hư cầm, từng luồng sương mù màu đen ở bàn tay hắn ngưng tụ, sau đó, chỉ thấy những thứ này sương mù màu đen xuôi ngược ngưng tụ, hóa thành một thanh trường thương.

Hắn kiệt kiệt cười một tiếng, trong tay trường mâu xẹt qua hư không, xé không khí, trong khoảnh khắc đâm vào Diệp Hạo trong cơ thể.

Vốn là dựa theo này cái linh hồn thể dự đoán, hắn một thanh trường thương tuyệt đối có thể đem người sống đóng chặt, nhưng là, này thanh trường thương đâm vào Diệp Hạo trong cơ thể đưa đến tác dụng cùng Linh Hồn Thể dự liệu lại vừa vặn ngược lại.

Sương mù màu đen biến thành trường mâu đâm vào Diệp Hạo trong cơ thể sau liền kích động trong cơ thể hắn Sinh Tử Ấn. Theo Sinh Tử Ấn xao động, Diệp Hạo từ vô biên huyễn cảnh bên trong đi ra ngoài, hắn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Sinh Tử Ấn trong khoảnh khắc liền đem trong cơ thể sương mù trường mâu trấn áp.

Diệp Hạo dậm chân như bay, thân như du long, một chút liền tới gần đến vị này Mộ Dung gia con em trước người, ngón tay hắn nâng lên, Thuần Dương Chỉ hướng tim của đối phương vị trí điểm tới.

Nếu cái này Linh Hồn Thể là bám vào Mộ Dung gia con em trên người, như vậy hắn liền đem người này sinh cơ bị phá huỷ, khi đó, không biết Linh Hồn Thể này có hay không còn có thể tiếp tục phụ thân nơi này.

Đang lúc này, đạo kia Linh Hồn Thể đột nhiên giơ bàn tay lên, trên tay hắn từng tia hàn băng tiêu tán, cả bàn tay giống như hóa thành hàn băng, một dưới lòng bàn tay, không khí cũng mơ hồ bị đông nứt.

Phốc xuy!

Diệp Hạo Thuần Dương Chỉ lực oanh ở bàn tay của đối phương bên trên, giữa hai người lực lượng trong lúc nhất thời ngang hàng, bất phân cao thấp, ai cũng không làm gì được ai.

"Linh Hồn Thể này không chỉ có thể phụ thân, hơn nữa ngay cả người này trước người võ học cũng nắm giữ, nếu ta không có phát hiện sự hiện hữu của hắn, như vậy hắn chẳng lẽ có thể như vậy quang minh chính đại từ Họa Cảnh bên trong đi ra ngoài?" Nghĩ tới đây, Diệp Hạo trong lòng không khỏi hiện lên một cái to gan suy đoán.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết thiêu đốt, hóa thành một cổ tinh thuần chí cực Thuần Dương Chỉ lực, bàng bạc mênh mông Thuần Dương

Chỉ lực chiếu nghiêng xuống, trong nháy mắt liền đem đối phương Huyền Băng Chưởng phá giải.

Diệp Hạo tay phải nâng lên, trong lòng bàn tay hắc bạch nhị khí vờn quanh, một chưởng vỗ ra, khí lưu kích động, sống chết của hắn ấn rơi ở tên này Linh Hồn Thể ở nhờ mộ con em gia tộc trên người, chỉ một thoáng sương mù màu đen cùng nhục thân xuất hiện ngắn ngủi chia lìa.

"Có lẽ Sinh Tử Ấn có thể mang hắn từ Mộ Dung gia này tên con em trong thân thể tách ra đi." Diệp Hạo thầm nghĩ nói, bàn tay hắn hắc bạch nhị khí vờn quanh, lại vừa là một dấu bàn tay oanh ở trên người đối phương.

Theo hắn một chưởng đánh ra, tên này Mộ Dung gia con em thân thể nhất thời hóa thành một vũng máu, mà lúc này, sương mù màu đen hóa thành một cái mặt quỷ, hướng Diệp Hạo nhào tới.

Diệp Hạo mặt không đổi sắc, trong tay hắn Sinh Tử Ấn bao trùm mà ra, nhất thời đem đạo kia sương mù đánh giải tán mở. Nhưng mà, cái này sương mù màu đen cũng không có lúc đó hóa thành Hồn Tinh, mà là lần nữa ngưng tụ thành một đoàn Hắc Vụ, thật là khó dây dưa hết sức.

"Đã như vậy, vậy thì đưa ngươi hoàn toàn luyện hóa." Diệp Hạo Sinh Tử Ấn xuôi ngược ngưng tụ,

Lần lượt hấp thu sương mù màu đen, dần dần, đoàn kia sương mù màu đen tựa hồ phát hiện tình huống không đúng, lại hóa thành một vệt sáng đi xa.

Diệp Hạo thân hình chợt lóe, hóa thành một đạo tàn ảnh đuổi theo, cái này Linh Hồn Thể thật sự là quá đặc thù, nói không chừng ẩn núp có bí mật gì, hắn quyết định tìm tòi kết quả.

"Nơi này thế nào có tòa mộ bia?" Diệp Hạo một đường đi theo đạo kia Linh Hồn Thể tới, tốc độ của hắn có thể nói là tăng lên tới cực hạn, một mực theo sát Linh Hồn Thể, trước, hắn chính mắt thấy được đoàn kia sương mù màu đen chui vào chỗ ngồi này mộ bia bên trong.

Từng luồng âm phong thổi qua, để cho người sinh ra hàn ý trong lòng, nơi này âm u trình độ kinh khủng còn phải vượt qua Âm Phong Lĩnh không chỉ gấp mấy lần. Cảnh giới thấp kém võ giả đi tới nơi này, nói không chừng sẽ ác mộng mọc um tùm, lâm vào sợ hãi vô ngần bên trong.

Diệp Hạo ánh mắt rơi ở trước người trên mộ bia, này đá xanh mộ bia chưa từng khắc có chữ viết, lại là một tòa Vô Danh mộ bia.

"Mộ bia xuống giấu có cái gì?" Diệp Hạo trong mắt tinh mang thoáng qua, hắn đã đuổi theo tới đây, nếu là lúc đó đi trở về phủ, hắn không cam lòng.

Diệp Hạo đi tới mộ bia bên cạnh, hắn mảnh nhỏ quan sát kỹ hồi lâu, đem chung quanh bay lên khắp, cũng không có tìm được cái gọi là cơ quan thầm nói.

Hô!

Diệp Hạo vận khí ngưng thần, một chưởng hướng mộ bia phủ tới, lấy hắn lúc này lực lượng, nếu như đây là một tòa tầm thường mộ bia, trong khoảnh khắc sẽ hóa thành đá vụn.

Chỗ ngồi này mộ bia không tầm thường, Diệp Hạo toàn lực một chưởng oanh ở phía trên, cũng chỉ là khiến cho phía trên tro bụi phủi xuống.

Ùng ùng!

Diệp Hạo bên người bùn đất đột nhiên mở ra, giống như một cái cự thú mở ra miệng khổng lồ, phía dưới một vùng tăm tối, tràn đầy không biết cùng lạnh giá.

Dưới bùn đất phương nhưng thật ra là một tảng đá xanh bản, Diệp Hạo trước một chưởng đánh vào trên mộ bia, kích động cơ quan, khiến cho này tấm đá xanh mở ra.

Diệp Hạo đè xuống trong lòng các loại tâm tình, nguy cơ thường thường cùng kỳ ngộ làm bạn, nơi này tràn đầy nguy cơ, vậy thì chứng minh giống vậy tồn tại đại cơ duyên, cơ hội tốt như vậy sắp xếp ở trước mắt, Diệp Hạo như thế nào lại bỏ qua?

Bạch!

Diệp Hạo tung người nhảy một cái, nhảy vào vực sâu không đáy bên trong, trên thực tế, hắn đối với cái này cái độ sâu có bước đầu suy đoán.

Nếu là không có nhất định nắm chặt, hắn là sẽ không dễ dàng mạo hiểm, mặc dù nói kỳ ngộ cùng nguy cơ cùng tồn tại, nhưng là nếu như tùy tiện một chút nguy cơ đều đủ để trí mạng, như vậy thì không đáng giá đi bốc lên cái đó hiểm.

Ầm!

Diệp Hạo thân thể vững vàng rơi vào đá xanh trải thành trên mặt đất, hắn ngẩng đầu hướng phía trước nhìn lại, nơi đó có một đạo màu xanh cửa đá, ở cửa hai bên phân biệt có hai cỗ Thanh Đồng hộ vệ canh giữ. Bên trái Thanh Đồng hộ vệ tay cầm trường mâu, phía bên phải Thanh Đồng hộ vệ chính là tay nắm một thanh rỉ loang lổ trường đao.

"Tiểu gia hỏa, thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi xông tới, nếu đi xuống, cũng đừng nghĩ đến đi ra ngoài." Bên trái tên kia tay cầm trường mâu Thanh Đồng hộ vệ dùng một loại cứng rắn giọng.

Này Thanh Đồng hộ vệ hoàn toàn là do Thanh Đồng kiến trúc mà thành, mà Thanh Đồng hộ vệ sinh mệnh lực là là tới từ ở Linh Hồn Thể.

Diệp Hạo vừa nghe đến bên trái Thanh Đồng hộ vệ mở miệng nói chuyện, liền phân biệt ra này là hộ vệ chính là trước kia hắn một mực truy tìm Linh Hồn Thể.

Không nghĩ tới cái này Linh Hồn Thể lại còn có thể ở nhờ ở chút nào vô sinh mệnh lực Thanh Đồng bên trong, cái này làm cho Diệp Hạo trong lòng đối với Linh Hồn Thể nhận thức lần nữa tăng lên một cái độ cao.

Thanh Đồng hộ vệ tay hướng phía trước bước ra, chân đạp của hắn ở trên tấm đá xanh phát ra kim loại gõ mặt đất thanh âm, làm cho người ta một loại cảm giác bị áp bách. Trong tay hắn bên trong trường mâu đột nhiên bổ ra, khí thế khoáng đạt, hạo hạo đãng đãng, uyển như giao long xuất hải, thế không thể đỡ.

Diệp Hạo thân hình chợt lóe, tránh thoát đối phương trường mâu, nhưng mà, Thanh Đồng hộ vệ giống như dự trù Diệp Hạo tránh né phương hướng. Trường mâu ở giữa không trung chuyển hướng, hướng Diệp Hạo càn quét đi.

Ầm!

Diệp Hạo bàn tay hồng mang vòn quanh, hắn cầm bàn tay thành quyền, giống như có khí huyết đang phun ra nuốt vào, khí lưu kích động, cuồng phong cuồn cuộn.

Một loáng sau, lưỡng đạo công kích đan vào một chỗ, phát ra kim loại tiếng va chạm, sau đó, Diệp Hạo thân hình bay rớt ra ngoài, rơi xuống đất. Này Thanh Đồng hộ vệ lực lượng mạnh mẽ vô cùng, cứng đối cứng bên dưới, Diệp Hạo trực tiếp liền rơi vào hạ phong.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Đao Pháp đại sư

Chương 65: Đao Pháp đại sư

"Tiểu gia hỏa, mượn thân thể ngươi dùng một chút." Thanh Đồng hộ vệ uyển như hóa đá, biến thành một pho tượng. Một đoàn Hắc Vụ từ Thanh Đồng trong hộ vệ bay ra, hóa thành một vệt bóng đen đánh về phía Diệp Hạo.

Hắn chính là phải thừa dịp đến Diệp Hạo bị thương tuyệt cao thời cơ chiếm cứ nhục thân, từ gặp phải Diệp Hạo bắt đầu cái này có linh trí Linh Hồn Thể ngay tại thiết kế muốn cướp đoạt thân thể của hắn.

Nghĩ Diệp Hạo dẫn dụ đến trong nghĩa địa nhưng thật ra là hắn cố tình làm, nếu không phải là lấy được Diệp Hạo nhục thân, hắn có thật nhiều phương pháp thoát khỏi Diệp Hạo. Dĩ nhiên, này chỉ là cái này Linh Hồn Thể tự cho là đúng, tình huống thực tế như thế nào, là hắn vô luận như thế nào cũng đoán không được.

Sương mù màu đen tràn ngập ra, nghĩ Diệp Hạo thân hình bao trùm, từng luồng Hắc Vụ ăn mòn thân thể của hắn. Đang lúc hắn đắc ý lúc, một cổ vô cùng mênh mông hấp lực từ Diệp Hạo Đan Điền truyền ra, Sinh Tử Ấn bên trên hắc bạch nhị khí lưu chuyển đang lúc, đem từng luồng sương mù màu đen chiếm đoạt luyện hóa.

"Đáng chết, làm sao có thể ?" Sương mù màu đen hóa thành một cái mặt quỷ, liều mạng giãy giụa, muốn từ Diệp Hạo trong cơ thể thoát đi.

Diệp Hạo sẽ cho hắn cơ hội này sao? Đáp án dĩ nhiên là phủ định, Diệp Hạo trong cơ thể Sinh Tử Ấn giống như hóa thành một cái bàng bạc vòng xoáy, hấp lực dần dần tăng cường, không tới chốc lát, cái này Linh Hồn Thể liền bị Diệp Hạo chiếm đoạt hầu như không còn, ngay cả Hồn Tinh cũng không từng lưu lại.

Làm Diệp Hạo đem cái này Linh Hồn Thể toàn bộ chiếm đoạt sau, trong cơ thể hắn Sinh Tử Ấn giống như hóa thành thực chất, tử khí tràn ngập, hắn nếu là cố ý vận chuyển tử khí bên dưới, thậm chí có thể để cho một người bình thường lâm vào vô cùng sát hại cùng trong sự sợ hãi, mãi mãi cũng không cách nào giải thoát đi ra.

Bạch!

Phía bên phải tên kia Thanh Đồng hộ vệ hóa thành một vệt sáng đi tới Diệp Hạo trước người, hắn giơ tay lên bên trong rỉ loang lổ trường đao, giống như trăng sáng nhô lên cao, chói mắt ánh đao lóe lên, khiến cho Diệp Hạo trong mắt chỉ còn lại từng đạo ánh đao, căn bản không phân rõ hư thật, không biết một đao kia là thật, vậy một đao là giả.

Đối phương Đao Pháp Huyễn Hóa Chi Thuật, cơ hồ đạt tới lấy giả đánh tráo mức độ, Diệp Hạo thân hình lui về phía sau, ánh đao kia theo sát tới, phô thiên cái địa như vậy hướng hắn cuốn tới.

"Hắn khi còn sống là một vị Đao Pháp đại sư?" Diệp Hạo liên tiếp thối lui ra thập bộ, đối phương Đao Pháp tuyệt luân, đưa hắn trực tiếp bức đến nơi góc tường, không thể lui được nữa.

Đao ảnh đầy trời hướng Diệp Hạo cuốn mà xuống, phảng phất sau một khắc liền muốn nghĩ Diệp Hạo thân thể cắn nát. Diệp Hạo vẻ mặt bình tĩnh trước đó chưa từng có, trong đầu hắn Kính Tượng mở ra, chung quanh một trượng bên trong cảnh tượng rõ ràng rành mạch, thông qua Kính Tượng, hắn cũng không thấy đầy trời Đao Ảnh, mà là thật đơn giản một đao, từ Diệp Hạo phía trên chém xuống.

Đối phương biến ảo Đao Ảnh võ học có thể dùng đến mê muội người ánh mắt của, lại mê muội không trong bản đồ cảnh tượng, Diệp Hạo nhắm mắt lại, hắn có thể cảm ứng rõ ràng đến trên đỉnh đầu tuyệt sát một đòn.

Diệp Hạo thân hình thoắt một cái, đem đối phương này thế không thể đỡ một đao tránh thoát đi, cùng lúc đó, hắn giơ tay lên, một quyền chùy ở trên sống đao, rỉ loang lổ trường đao xuất hiện nhỏ nhẹ run rẩy.

Ầm!

Diệp Hạo trong tay kết ấn, một đạo hắc bạch nhị khí xuôi ngược mà thành Sinh Tử Ấn rơi vào Thanh Đồng trên người hộ vệ. Thanh Đồng trên người hộ vệ nhất thời xuất hiện hình chập chờn, một đạo sương mù màu đen mơ hồ muốn từ Thanh Đồng hộ vệ trong cơ thể đi ra.

"Tiểu bối, nạp mạng đi!" Thanh Đồng hộ vệ giận quát một tiếng, trọng trọng điệp điệp Đao Ảnh phô thiên cái địa như vậy rơi xuống, nghĩ Diệp Hạo thân ảnh của bao trùm.

Trên thực tế, những thứ này Đao Ảnh trọng điệp đi ra ngoài đều là ảo ảnh, chỉ có trong đó một đạo là thật, nếu như đối phương thật có thể một đao ra huyễn hóa ra vô số đao, như vậy Diệp Hạo tất nhiên không có lực phản kháng chút nào.

Mà dưới mắt, đối với Diệp Hạo mà nói ngược lại là một cái đánh lén thích hợp cơ hội, Diệp Hạo thân như du long, bình tĩnh từ Đao Ảnh trong vòng vây đi ra, trong khoảnh khắc sẽ đến Thanh Đồng hộ vệ phía sau.

Hô! Hô!

Tiếng gió rít gào, khí lưu kích động, Diệp Hạo một chưởng rơi xuống, bàng bạc cuồn cuộn tử khí uyển như thủy triều dũng động. Rồi sau đó, Thanh Đồng hộ vệ bóng người xuất hiện trọng điệp, một vệt bóng đen từ Thanh Đồng hộ vệ trong cơ thể bồng bềnh đi ra.

"Không thể bỏ qua!" Sương mù màu đen hóa thành một cái nhân hình, trong tay tràn đầy sương mù, ở trên tay phải của hắn xuôi ngược ngưng tụ thành một cái Hắc Vụ đao.

Sương mù màu đen hóa thành bóng người trường đao trong tay bổ ra, lần này, chưa từng xuất hiện trọng trọng điệp điệp ảo ảnh, chính là như vậy thật đơn giản một đao, mang theo mênh mông khí thế đánh xuống, phảng phất có thể đao Đoạn Sơn sông, đi ngang qua Nhật Nguyệt.

Đây là người chân chính Đao Pháp đại sư, trước đó, đao pháp của hắn bất quá triển lộ một góc băng sơn, mà lúc này theo hắn đem ở nhờ Thanh Đồng vứt bỏ, đao pháp của hắn liền hoàn toàn bộc phát ra.

Mặc dù một đao này chính là do sương mù màu đen biến thành, Diệp Hạo vẫn không dám khinh thường, hắn từ một đao này bên trong cảm nhận được uy hiếp trí mạng. Diệp Hạo quanh thân khí huyết dũng động, Thuần Dương Hỏa Chủng giống như hóa thành một vòng diệu nhật, đem trong cơ thể hắn khí huyết lực thiêu hủy.

Chỉ một thoáng, Diệp Hạo trong cơ thể hai thành khí huyết lực lượng liền thiêu hủy hầu như không còn, hóa thành một cổ Thuần Dương Chỉ lực, tràn vào hắn ngón trỏ bên trong. Diệp Hạo hướng phía trước một chỉ điểm ra, thời gian phảng phất ngưng trệ, sau một khắc, chung quanh khí lưu kích động, không khí giống như xuất hiện tầng tầng rạo rực, từng đạo hơi nóng hướng tứ phương cuồn cuộn tản đi.

Ở Diệp Hạo thiêu đốt hai thành khí huyết dưới tình huống, hắn Thuần Dương Chỉ đánh vỡ vốn là cách trở, miễn cưỡng đem sương mù biến thành trường đao vỡ nát. cái này Thuần Dương Chỉ lực cũng không lúc đó kết thúc, Diệp Hạo Naha đạo chỉ một cái cuối cùng rơi vào sương mù màu đen biến thành hình người trên người, chỉ một cái bên dưới, sương mù mơ hồ xuất hiện giải tán dấu hiệu.

"Tán." Diệp Hạo trong tay chưởng ấn ngưng kết, Sinh Tử Ấn trong khoảnh khắc rơi vào sương mù màu đen bên trên, bàng bạc vô cùng tử khí trong khoảnh khắc liền đem sương mù màu đen bao trùm.

Chỉ một thoáng, sương mù màu đen biến thành hình người hoàn toàn tán loạn, một khối màu đen Hồn Tinh rớt xuống mặt đất, phát ra nhỏ nhẹ âm thanh.

Diệp Hạo hơi hơi thở hổn hển, trước liên tục đại chiến, đối với hắn tiêu hao rất nhiều, nếu không phải hắn có khắc chế Linh Hồn Thể tay của đoạn, nói không chừng đã bị Linh Hồn Thể chiếm cứ thân thể.

"Này Hồn Tinh là do Linh Hồn Thể vẫn lạc sau sinh ra, ta nếu có thể luyện hóa Linh Hồn Thể biến thành Hắc Vụ, như vậy là hay không có thể lấy giống nhau phương pháp luyện hóa Hồn Tinh?" Diệp Hạo nghĩ tới đây, ánh mắt không khỏi hơi hơi sáng lên. Luyện hóa Hồn Tinh, vốn là muốn Hậu Thiên bảy nặng chuyện mới có thể làm được, Diệp Hạo quyết định thử một lần.

Diệp Hạo đem trên mặt đất Hồn Tinh cầm lên, trong cơ thể hắn Sinh Tử Ấn vận chuyển, từng luồng hấp lực từ bàn tay hắn đăng lên ra, nhưng mà, hắn chờ hồi lâu, cũng không thấy Hồn Tinh chút nào phản ứng.

"Hồn Tinh có lẽ liên quan đến thần hồn tầng thứ, bằng vào ta tu vi trước mắt, cho dù Sinh Tử Ấn tương trợ, vẫn không cách nào đầu cơ trục lợi." Diệp Hạo suy tư chốc lát, liền muốn đến mấu chốt của vấn đề chỗ, nếu ra kết luận, hắn liền không nữa quấn quít chuyện này, Hậu Thiên Thất Trọng, với hắn mà nói có thể nói là có thể đụng tay đến.

"Sau cửa đá mặt là cái gì?" Diệp Hạo trong lòng suy tư, hắn nhìn chằm chằm phía trước màu xanh cửa đá. Cùng lúc đó, Diệp Hạo trong đầu bản đồ mở ra, ánh mắt của hắn vượt qua cửa đá cách trở, thông qua Kính Tượng thấy thạch môn cảnh tượng phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Là ai, quấy rầy Bản vương ngủ say?

Chương 66: Là ai, quấy rầy Bản vương ngủ say?

Sau cửa đá mặt có một tòa kim bích huy hoàng đại điện, này tòa điện vũ âm u kinh khủng, trống rỗng, tựa như là trong địa ngục Tu La điện. Duy nhất làm người khác chú ý chính là trong đại điện ba chiếc quan tài, trung gian chiếc quan tài giống như là vàng chế tạo, kim quang lóe lên, hai bên là phân biệt có lưỡng đạo quan tài bằng đồng xanh.

quan tài bằng đồng xanh nắp quan tài đã mở ra, bên trong không có vật gì, từ hai bên rơi trên mặt đất nắp quan tài không khó suy đoán ra, nắp quan tài là từ bên trong vén lên.

Trong đại điện một chiếc Thanh Đồng Cổ Đăng dài minh, đem đen nhánh xó xỉnh chiếu sáng, đang lúc này, trong đại điện phảng phất có gió nhẹ thổi qua, Thanh Đồng Cổ Đăng lên ngọn lửa nhẹ nhàng lay động.

Đùng! Đùng!

Ngay chính giữa đạo kia vàng chế tạo quan tài rung động nhè nhẹ, nắp quan tài không ngừng chấn động, phảng phất bên trong có một cổ lực lượng truyền ra. Trong đại điện liên tục vang ba tiếng, rồi sau đó, nắp quan tài ầm ầm nổ tung, một cái màu xanh tay từ trong quan tài lộ ra.

"Là ai, quấy rầy Bản vương ngủ say?" Một đạo lạnh giá thanh âm uy nghiêm vang lên, từ trong đại điện truyền tới ngoài điện, Diệp Hạo đứng ở bên ngoài cửa đá, nghe được đạo thanh âm này, để cho trong lòng của hắn tự dưng nổi lên một cổ sợ hãi, đây là, đến từ linh hồn uy áp.

Chủng tộc: Linh Hồn Thể

Cảnh giới: Không biết

Võ học: Địa cấp võ học —— Nhiếp Hồn Thuật, chấn nhiếp thần hồn, có thể để người ta ý thức xuất hiện ngắn ngủi ngưng trệ, tu luyện đến đại thành, có thể nhiếp hồn đoạt phách.

Khác: Có hoàn ý thức Linh Hồn Thể, từ trong ngủ mê tỉnh lại, thuộc về trạng thái suy yếu.

Có hay không thiết đoạt đất cấp võ học Nhiếp Hồn Thuật, Diệp Hạo tâm thần động đãng, môn võ học này có thể nói là hắn đến tận bây giờ duy vừa tiếp xúc với liên quan đến thần hồn tầng diện võ học, mà dưới mắt liền có một cái cơ hội rất tốt sắp xếp ở trước mắt, hắn như thế nào lại bỏ qua.

Diệp Hạo trong phút chốc liền làm ra lựa chọn, trong đầu hắn một quyển xưa cũ bí tịch hình thức ban đầu đang chậm rãi ngưng tụ, ánh quang xuôi ngược, tuyệt trần lưu quang.

Đang lúc này, trong đại điện vàng trong quan tài một bóng người hùng vĩ đứng lên, hắn gương mặt mơ hồ, khí thế ngút trời, đạo thân ảnh kia đột nhiên hướng Diệp Hạo vị trí nhìn tới.

"Giết!"

Đầy trời hét hò vang lên, đây là một nơi Cổ chiến trường, máu chảy thành sông, Hộ Thành Hà cũng nhuộm thành đỏ như màu máu. Song phương giao chiến binh lính đều là Hậu Thiên Vũ Giả, ngập trời sát hại cùng vết máu tràn ngập, đem toàn bộ chiến trường nhuộm thành đỏ như màu máu, liền cả bầu

trời, cũng hóa thành màu đỏ nhạt.

"Bày trận!" Một đạo hoành lượng thanh âm của giống như từ chân trời truyền tới, vang dội toàn bộ Cổ chiến trường, để cho thủ thành nhất phương tướng sĩ tinh thần vì đó rung một cái.

"Phải!"

Liệu lượng thanh âm tạo thành cuồn cuộn khí lãng, truyền khắp Bát Phương. Thủ thành nhất phương trận hình biến đổi, rất nhiều binh lính khí thế ngưng tụ, bày quân sự. Hậu Thiên Vũ Giả khí huyết giống như đan vào một chỗ, giống như cuồn cuộn lang yên, phiêu đãng mà lên, hình thành uy áp không kém chút nào Tiên Thiên Cường Giả.

Hai phe quân đội va chạm lần nữa,

Vén lên vô hình sóng, chỉ một thoáng nhuộm máu thành trì, tiếng gào thét không ngừng vang lên.

"Giết." Diệp Hạo lúc này đã giết đỏ mắt, tay hắn cầm trường mâu, người khoác Trọng Giáp, trường mâu chỗ đi qua, phe địch binh lính tất cả đều cúi đầu.

Diệp Hạo coi như thủ thành nhất phương, là là một gã Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ tuyệt đỉnh, một mình hắn liền có thể để thiên quân vạn mã. Nhưng mà, hắn đối mặt không là phàm nhân quân đội, mà là do võ giả tạo thành quân đội, ở dưới loại tình huống này, coi như Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ lâm vào vây giết bên trong, cũng khó thoát khỏi cái chết.

"Vây giết người này!" Phe địch một vị Hậu Thiên Bát Trọng tướng lĩnh đưa mắt phong tỏa ở Diệp Hạo trên người, theo hắn một thân ra lệnh, hơn mười vị Hậu Thiên Vũ Giả tạo thành binh lính nghĩ Diệp Hạo bao bọc vây quanh.

Ầm!

Diệp Hạo trong tay trường mâu lựa ra, đem một người ném bay ra ngoài, sau đó, hắn liên tiếp bổ ra mấy lần, lần lượt từng bóng người bay ngược mà ra. Quanh người hắn khí huyết vờn quanh, sát khí ngút trời, để cho người không dám nhìn thẳng.

"Người nào dám chiến đấu?"

"Đừng ngông cuồng." Vị kia kim giáp tướng lĩnh tay cầm Phương Thiên Họa Kích, hướng hắn càn quét tới, nhất thời chung quanh khí lãng cuồn cuộn, âm bạo liên tục.

Hai bóng người chém giết chung một chỗ, khí lưu kích động, chung quanh tạo thành một cái chu vi mấy trượng cách không vùng, trong khoảnh khắc hai người liền giao thủ hơn mười chiêu.

Dần dần, Diệp Hạo thể lực chống đỡ hết nổi đứng lên, trước hắn liên tục tiêu hao, khí huyết hạ xuống, mà đối phương tên kia kim giáp tướng lĩnh chính là khí huyết thịnh vượng, súc lực đã lâu. Giữa hai người ai mạnh ai yếu, vào thời khắc này trở nên rõ ràng trong sáng.

"Chết đi cho ta!" kim giáp tướng lĩnh nắm lấy cơ hội, một Kích càn quét mà ra, nghĩ Diệp Hạo trong tay trường mâu đánh bay, tiếp theo hướng Diệp Hạo đâm tới, giống như một loáng sau liền muốn nghĩ Diệp Hạo đầu gõ bể, hóa thành huyết thủy.

Đột nhiên, Diệp Hạo trong ánh mắt của xuất hiện một tia mờ mịt. Rồi sau đó, khi hắn thấy rõ hướng hắn bổ tới Phương Thiên Họa Kích lúc, hắn đột nhiên tỉnh hồn lại, hắn thân như du long, hướng về sau na di đi, né tránh công kích của đối phương.

"Cái này nhất định là trong đại điện Linh Hồn Thể cấu tạo huyễn cảnh, nếu muốn phá biết cục diện dưới mắt, chỉ có đem tên này kim giáp tướng lĩnh chém chết." Diệp Hạo sau khi tỉnh lại trước tiên liền Lý Thanh mạch lạc.

"Cổ lực lượng này..." Diệp Hạo hơi hơi nắm quyền, vén lên một cổ khí lãng, sóng gợn rạo rực, cuồng phong gào thét. Trong cơ thể hắn khí huyết mặc dù suy kiệt, nhưng là đó thuộc về Hậu Thiên Bát Trọng lực lượng, hắn lại có thể rõ ràng thể nghiệm đến.

Hắn cảm ứng rõ ràng đến trong cơ thể mỗi một giọt máu cũng giống như ẩn chứa vô cùng lực lượng, nếu là những lực lượng này cùng cộng lại, vậy sẽ là kinh khủng cỡ nào.

Hơn nữa, theo hắn tỉnh lại, trong cơ thể hắn Sinh Tử Ấn cùng Thuần Dương Hỏa Chủng rối rít hiện lên, phảng phất là bẩm sinh một dạng một mực chờ đợi đợi hắn hạ xuống.

Diệp Hạo tâm thần phấn chấn, có thể Hậu Thiên Lục Trọng liền thể ngộ đến Hậu Thiên Bát Trọng ảo diệu, đây quả thực là ngàn năm một thuở cơ hội thật tốt.

Hô!

Đối phương vị kia kim giáp tướng lĩnh cũng không có tâm tư chờ Diệp Hạo tiếp tục suy nghĩ, trong tay hắn Phương Thiên Họa Kích rạch một cái, giống như vẽ ra một cái hình cung, vô hình khí huyết lực lượng Gia Trì ở phương diện binh khí, nhất thời khiến cho này Phương Thiên Họa Kích thế công trở nên hung mãnh hơn ác liệt.

Diệp Hạo đột nhiên nhấc quyền, hắn đấm ra một quyền, chung quanh khí lưu kích động, chu vi trong vòng một trượng sóng gợn rạo rực, giống như hóa

thành một mảnh khu vực chân không.

Một loáng sau, một đạo khí huyết hóa thành quyền mang rời thân thể mà ra, hóa thành một đạo quyền ảnh cùng Phương Thiên Họa Kích đụng vào nhau.

Ầm!

Thiết Khí tiếng va chạm truyền ra, nhọn chói tai, cơ hồ có thể đem người màng nhĩ đánh vỡ, chung quanh khí lưu dũng động, cát bụi tung bay.

Đặng! Đặng!

Kim giáp tướng lĩnh phương thiên họa kích trong tay khẽ run lên, bản thân hắn cũng là hướng về sau thối lui ra hai bước.

Hắn khuôn mặt không thể tin, chốc lát trước, hắn còn chiếm thượng phong tuyệt đối, thậm chí chỉ thiếu chút nữa là có thể lấy đối phương tánh mạng, vì sao thời gian một cái nháy mắt, thực lực của đối phương liền tăng lên tới mức độ này.

Diệp Hạo trong lòng đối với một quyền kia hiệu quả tương đối hài lòng, trước hắn một quyền kia cũng không phải là chỉ đánh ra một đạo khí huyết, mà là liên tiếp tám đạo khí huyết lực chồng chung một chỗ, hóa thành một đạo khí huyết quyền mang, rời thân thể mà ra, tạo thành lực lượng quả nhiên không để cho hắn thất vọng.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình di động, xuất quỷ nhập thần một loại đi tới kim giáp tướng lĩnh sau lưng, hắn giơ ngón tay lên, ngón trỏ hướng phía trước nhẹ nhàng gõ ra, một đạo Thuần Dương Chỉ lực nhất thời từ đầu ngón tay hắn bắn ra, hóa thành một đạo cầu vòng, giống như đốt núi nấu biển một dạng chung quanh khí lưu cũng trở nên nóng bỏng vạn phần.

Phốc xuy!

Kim giáp tướng lĩnh nơi tim hiện lên một đạo lỗ thủng, mùi khét từ trong cơ thể hắn bay ra, mà bản thân hắn chính là phốc thông một tiếng ngã nhào trên đất, thần sắc tràn đầy không thể tin.

Sau một khắc, chỗ này Cổ chiến trường uyển như chiếc gương như vậy bể tan tành, mà Diệp Hạo thân ảnh của còn như ảo ảnh trong mơ như vậy tan biến tại phương thiên địa này.

Màu xanh trước cửa đá, Diệp Hạo hai tròng mắt đột nhiên mở ra, trước người hắn cửa đá hơi hơi rung rung, dời đi một tấc khe hở, một cái màu xanh tay từ khe hở kia bên trong lộ ra, một luồng áp lực vô hình theo tới, khiến cho Diệp Hạo tâm thần rung động.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Hạ xuống

Chương 67: Hạ xuống

"Trốn!" Diệp Hạo trong tay Ngọc Bài u quang lóe lên, đem thân hình của hắn bao trùm, ở bên trong tòa đại điện kia Linh Hồn Thể trước khi ra ngoài, hắn đã chạy ra Họa Cảnh.

Ầm!

Màu xanh cửa đá hoàn toàn mở ra, một đạo thân ảnh to lớn từ trong đi ra, hắn một cước đạp trên mặt đất, nhất thời tấm đá rối rít bể tan tành, giống như mạng nhện một loại hướng lan tràn khắp nơi.

Một cổ ưu việt linh hồn uy áp phân tán bốn phía, trong khoảnh khắc tràn ngập toàn bộ Họa Cảnh, chỉ một thoáng, Họa Cảnh trong sở hữu (tất cả) Linh Hồn Thể tất cả đều nằm rạp trên mặt đất, chiến chiến nguy nguy, không dám nhúc nhích.

"Thật là đáng sợ linh hồn uy áp, xảy ra tình huống gì?" Họa Cảnh trong một tên Mộ Dung gia con em sắc mặt trắng bệch, đầu gối hơi hơi cong, một luồng áp lực vô hình hạ xuống ở trên người hắn, khiến cho hắn không nhịn được nghĩ phải đi quỳ lạy.

"Họa Cảnh bên trong nhất định phát sinh nào đó biến cố, ta muốn lập tức đem chuyện này bẩm báo gia chủ." Tên này Mộ Dung gia con em trong lòng

suy nghĩ tung bay. Trong ngực hắn Ngọc Bài tản mát ra một trận u quang, rồi sau đó, thân hình của hắn liền từ biến mất tại chỗ.

Mộ Dung gia trong chính sảnh, một bức tranh quyển lơ lửng ở giữa không trung, họa quyển lộ ra bình tĩnh an bình, lúc này, một đạo thân ảnh từ trong bức tranh té xuống.

"Diệp Hạo." Lương Tử Đình sắc mặt âm lãnh nhìn chằm chằm từ Họa Cảnh bên trong rơi xuống đi ra ngoài đạo thân ảnh kia.

"Diệp Công Tử, ngươi cũng gặp phải Ngưu Đầu Quỷ Diện tập sát?" Mộ Dung Lam vẻ mặt kinh ngạc hỏi.

Mộ Dung Lam không có chú ý tới, hắn hỏi ra lời này thời điểm, Lương Tử Đình hận tìm không được một cái lỗ để chui vào. Trước hắn vạn bất đắc dĩ từ Họa Cảnh bên trong đi ra lúc liền biên tạo một cái như vậy lời nói dối lừa bịp Mộ Dung Lam, hắn không nghĩ tới Diệp Hạo cũng trước thời hạn từ Họa Cảnh bên trong đi ra.

"Ngưu Đầu Quỷ Diện ngược lại không có, bất quá..." Diệp Hạo một câu lời còn chưa nói hết, vốn là lẳng lặng trôi lơ lửng ở giữa không trung họa quyển đột nhiên rung rung, một cổ vô hình uy nghiêm từ trong bức họa lan tràn ra.

Trong chính sảnh trên chủ tọa vị kia Tử Bào người đàn ông trung niên hơi hơi nhíu mày, "Chẳng lẽ là hắn tỉnh lại?"

Đang lúc này, lại có một đạo thân ảnh chật vật không chịu nổi từ trong bức họa rơi xuống đi ra, "Gia chủ, Họa Cảnh bên trong có yêu ma hiện thế!" Tên này Mộ Dung gia con em vẻ mặt hoảng sợ nói.

"Chẳng lẽ là vị kia tỉnh lại, nếu coi là thật như thế, phải mau sớm phong ấn Họa Cảnh." Mộ Dung Lam vẻ mặt nghiêm túc, hắn hướng Thủ Tọa bên trên Mộ Dung gia gia chủ nói.

"Không thể, ta Mộ Dung gia tiểu bối còn Tại Họa Cảnh bên trong lịch luyện, nếu là trước thời hạn phong ấn, vậy phải đưa bọn họ ở chỗ nào?"

" Không sai, trước thời hạn phong ấn không thể thực hiện, phải chờ con em gia tộc toàn bộ tất cả đi ra lại nói."

...

Từ những người này trong giọng nói rõ ràng suy đoán ra bọn họ con cháu còn Tại Họa Cảnh bên trong lịch luyện, vì vậy, Mộ Dung Lam đề nghị gặp phải bọn họ phản đối mảnh liệt.

Đang lúc những người này tranh luận lúc, trôi lơ lửng ở giữa không trung họa quyển xuất hiện mãnh liệt rung rung, từ trong bức tranh truyền ra thùng thùng âm thanh,

Phảng phất có tuyệt thế yêu ma muốn từ trong bức tranh phá cảnh mà ra.

Ầm!

Trong bức họa liên tiếp mấy bóng người rơi xuống đi ra, bọn họ sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt hốt hoảng, "Cứu mạng!" Một tên trong đó Mộ Dung gia con em rơi xuống đất sau kêu to cứu mạng, hắn vẻ mặt sợ hãi, phảng phất gặp phải cái gì chuyện đáng sợ.

Đùng! Đùng!

Trong bức họa truyền ra từng đạo âm thanh, một cổ vô hình uy áp từ trong bức tranh khuếch tán mà ra, giống như sóng gợn rạo rực, trong đại điện, tu vi thấp kém võ giả cái trán mơ hồ có xuất mồ hôi lạnh ra.

Ngồi ở chủ vị cái vị kia Tử Bào người đàn ông trung niên đứng dậy mà đứng, thuộc về Hậu Thiên Cửu Trọng khí thế của ầm ầm phát ra, cùng bức tranh đó trong uy áp địa vị ngang nhau.

Đang lúc này, một cái màu xanh tay từ trong bức họa lộ ra, cường thế vô cùng uy áp tràn ngập toàn bộ đại điện, để cho người không thở nổi.

"Nơi này không phải là ngươi nên tới địa phương." Thanh niên áo bào tím nam tử đi tới họa quyển trước, hắn một chưởng vỗ ra, một chưởng này nhìn qua bình thản không có gì lạ, cùng lộ ra bức họa bàn tay màu xanh đụng nhau.

Ầm!

Trong đại điện khí lưu dững động, sấm gió nổ ầm, để cho người không mở mắt ra được. Lưỡng đạo công kích xuôi ngược va chạm, vén lên một cổ vô hình sóng, hướng bốn phương tám hướng lan tràn.

Thanh niên áo bào tím nam tử một chưởng này cũng không có đem bàn tay màu xanh đánh vào trong bức họa, vốn là chỉ có một bàn tay lộ ra họa quyển, mà giờ khắc này, đối phương nửa cánh tay đã từ trong bức họa lộ ra, vô hình uy áp tràn ngập toàn bộ đại điện, làm cho tâm thần người căng thẳng.

"Gia chủ, chúng ta tới giúp ngươi một tay." Lúc này, trước hai gã hết sức khuyên can Tử Bào người đàn ông trung niên phong ấn bức họa hai gã người nhà họ Mộ Dung đứng ra, hai người bọn họ hai mắt nhìn nhau một cái, đi tới thanh niên áo bào tím nam tử trước người.

Sau đó, hai người này đều là hướng trong bức họa cánh tay của một chưởng vỗ ra, lưỡng đạo Huyền Băng Chưởng ấn phân biệt từ hai người bọn họ

trong tay bắn ra, tựa hồ một loáng sau liền phải rơi vào trong bức họa dò ra trên cánh tay của mặt.

Nhưng mà sau một khắc, lưỡng đạo Huyền Băng Chưởng ấn đột nhiên biến chuyển phương hướng, hướng Tử Bào người đàn ông trung niên đi. Không trung từng đạo hàn băng khí tức tràn ngập, hai người này bắt được thời cơ phi thường chuẩn, chính là thừa dịp Tử Bào người đàn ông trung niên cùng bức tranh đó trong bàn tay giao thủ kẻ hở, ở Tử Bào người đàn ông trung niên chút nào không phòng bị lúc, để giúp hắn làm lý do, động thủ với hắn.

Bất thình linh một màn để cho Mộ Dung gia con em đều thần sắc kinh hãi, "Tứ thúc, Ngũ Thúc, các ngươi đây là phải làm gì?" Có một tên Mộ Dung con em của gia tộc không nhịn được hỏi.

Tử Bào người đàn ông trung niên thần sắc bình tĩnh như nước, để cho người không đoán ra tâm tư của hắn, hai người đột nhiên tập kích, cũng không có để cho thần sắc hắn xuất hiện ba động. Đối với lưỡng đạo hướng hắn đánh tới Huyền Băng Chưởng ấn hắn thì làm như không thấy.

Huyền Băng Chưởng ấn đánh vào Tử Bào người đàn ông trung niên trong cơ thể sau cũng không có đưa hắn thân thể đông, ngược lại khiến cho hắn khí tức trong người càng hùng hậu một phần."Các ngươi, là muốn làm phản?" Tử Bào người đàn ông trung niên chất vấn một tiếng, vô hình uy áp kèm theo câu hỏi của hắn hạ xuống.

"Giết hắn, lấy máu tươi của hắn tới chúc mừng chủ nhân tỉnh lại." Hai người thân hình động một cái, liền đem Tử Bào người đàn ông trung niên bao vây lại, hai người bọn họ đều là Hậu Thiên Bát Trọng tu vi, một thân thật mạnh mẽ vô cùng, trong khi xuất thủ khí huyết bắn tán loạn, hóa thành từng đạo lưu quang, số ít lưu quang rơi ở trong đại điện, nền đá mặt trở nên khanh khanh oa oa đứng lên.

Tử Bào người đàn ông trung niên quanh thân khí huyết dũng động, hồng mang vờn quanh, khí thế ngút trời, ánh mắt của hắn nhìn thẳng ra tay với hắn hai người.

Ầm!

Một loáng sau, Tử Bào người đàn ông trung niên đột nhiên xuất thủ, một đạo khí dấu tay máu từ lòng bàn tay của hắn thoát khỏi mà ra, cái này khí máu chưởng ấn uyển như thực chất, có thể thấy rõ ràng trên bàn tay chỉ tay.

Ầm!

Chưởng ấn rơi ở một người trong đó trên người, người thân thể trong nháy mắt bay rớt ra ngoài, một vòi máu tươi từ giữa không trung rơi xuống đất mặt. Sau đó, Tử Bào người đàn ông trung niên lần nữa đánh ra một đạo khí dấu tay máu, đạn chỉ đang lúc đem một vị khác Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ đánh bay.

Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, thực lực thật không ngờ mạnh mẽ, đạn chỉ đang lúc liền đem hai gã Hậu Thiên Bát Trọng đánh bại, phảng phất giữa hai người căn (cái) vốn liền không cùng một đẳng cấp.

Đùng! Đùng!

Đang lúc này, trong bức họa một tiếng vang thật lớn truyền ra, một đạo vĩ ngạn thần bí bóng người từ trong bức họa hiện lên, hắn đứng ở họa quyển trên, cho mọi người một loại hắn chính là người trong bức họa ảo giác.

Phảng phất trên bức họa này vốn là vẽ chính là cái này người, khi mọi người nhìn kỹ lại lúc, lại không cách nào thấy rõ bức họa kia bên trên người kia tướng mạo, chỉ có thể nhìn được một cái cái bóng mơ hồ.

"Hết thảy đều nên kết thúc." Trên bức họa đạo nhân ảnh kia từ bức họa bên trong đi ra, vô hình uy áp hạ xuống, toàn bộ đại điện chợt trở nên lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 68: Nhiếp hồn

Chương 68: Nhiếp hồn

Đạo nhân ảnh kia từ trên bức họa đi ra sau liền đưa mắt rơi vào Tử Bào người đàn ông trung niên trên người, hắn giơ bàn tay lên, hướng phía dưới nhấn tới, một đạo di thiên chưởng ấn trong tay hắn ngưng tụ xuôi ngược.

Đạo dấu tay này chính là từ màu xanh sương mù xuôi ngược mà thành, xa xa nhìn lại, giống như là một tòa hoành lập Ngũ Chỉ Sơn đỉnh một dạng khí thế

khoáng đạt.

Ầm!

Màu xanh di thiên chưởng ấn từ tay hắn bên trong thoát khỏi mà ra, hướng phía dưới nghiền ép mà xuống, một chưởng này bên dưới, phảng phất toàn bộ đại điện muốn té sập.

Bất quá, đạo dấu tay này đối với trong thực tế vật thể cũng không có tạo thành tổn thương, cái này công kích là xen vào linh hồn tầng diện, giống như hóa thành một vệt sáng, rơi vào Tử Bào người đàn ông trung niên trong cơ thể.

Một đạo kêu rên từ Mộ Dung gia chủ trong cơ thể truyền ra, hắn đột nhiên giơ tay lên, một đạo hùng hậu khí huyết chưởng ấn ngưng tụ xuôi ngược, phá vỡ khí lãng, hóa thành một đạo cầu vòng, hướng trong bức họa đi ra đạo nhân ảnh kia cuốn đi.

Diệp Hạo quan sát tỉ mỉ Mộ Dung gia chủ cái này khí huyết chưởng ấn, hắn có thể phát giác đối phương một chưởng này bên trong ẩn chứa bàng bạc lực lượng. Hơn nữa thân là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, đối với khí huyết lực lượng nắm giữ trình độ đã đến tinh tế mức độ, sẽ không lãng phí chút nào khí huyết, kỳ thực lực bản thân muốn vượt qua Hậu Thiên Bát Trọng không chỉ gấp mấy lần.

"Cái này Linh Hồn Thể cảnh giới trước mặt phải làm là xen vào Hậu Thiên Cửu Trọng cùng Tiên Thiên giữa." Diệp Hạo thông qua Linh Hồn Thể cùng Mộ Dung gia chủ giao thủ, suy đoán ra kỳ cảnh giới trước mặt tầng thứ. Nếu là đối phương đến Tiên Thiên tầng thứ, như vậy gặp nhau phơi bày nghiền ép cục diện, trong vòng nhất chiêu có thể giải quyết xuống Mộ Dung gia chủ vị này Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, căn bản không yêu cầu giống bây giờ phiền toái như vậy.

Khí huyết chưởng ấn trong khoảnh khắc liền đến Linh Hồn Thể trước người, câu thường nói, khí huyết hùng hậu võ giả quỷ mị Yêu Tà không thể gần người, từ nơi này có thể thấy được khí huyết lực đối với quỷ mị có cực lớn khắc chế công hiệu.

Mà trước mắt cái này Linh Hồn Thể phảng phất không thuộc về phạm vi này, hắn tay phải lên, vẽ ra trên không trung một nửa hình tròn, một đạo màu xanh sương mù xuôi ngược mà thành vòng xoáy lẳng lặng tung bay ở trước người hắn.

Ầm!

Khí huyết chưởng ấn rơi vào vòng xoáy màu xanh bên trong, vòng xoáy kia xoay tròn cấp tốc đứng lên, giống như là đang ở chiếm đoạt khí huyết lực lượng. Không cần thiết chốc lát, khí huyết chưởng ấn liền tiêu nhị hầu như không còn, mà vòng xoáy màu xanh ngược lại có tăng trưởng bộ dạng.

Khí huyết khắc chế quỷ mị đạo lý ở chỗ này tựa hồ cũng không đứng vững, ngược lại là Mộ Dung gia chủ khí huyết công kích bị cái này Linh Hồn Thể khắc chế. Một màn này đối với Mộ Dung gia tộc rất nhiều con em tạo thành sâu đậm tâm linh đánh vào, bọn họ biết rõ gia chủ thực lực mạnh mẽ, nhưng là dưới mắt, Mộ Dung gia chủ tựa hồ có bị thua khuynh hướng.

"Nhiếp hồn!" Phía trên Linh Hồn Thể ánh mắt đem Mộ Dung gia chủ phong tỏa, trong miệng hắn phun ra nhiếp hồn hai chữ đến, rồi sau đó, hai mắt của hắn giống như hóa thành một cái thâm thúy vòng xoáy, trong đại điện mọi người cảm thấy một cổ không nói ra được kiềm chế.

Mặc dù công kích của đối phương cũng không phải là nhằm vào bọn họ, nhưng là vô hình kia bên trong tiết lộ ra ngoài khí tức,

Đều đủ để để cho rất nhiều Mộ Dung gia tộc con em sinh ra một cổ không thể chống cự ảo giác.

Mộ Dung gia chủ ở đối phương một dưới mắt rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, đáng sợ hơn chính là, Mộ Dung gia chủ trên thiên linh cái một đoàn bóng đen giống như muốn rời thân thể mà ra một dạng là tới từ phía trên chân trời Linh Hồn Thể nhiếp hồn, cần phải đem Mộ Dung gia chủ linh hồn kéo lôi ra ngoài.

Bất quá, Mộ Dung gia chủ thân là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, thần hồn cường độ muốn vượt qua người bình thường. Lại thêm chi, hắn luyện hóa không ít Hồn Tinh, tăng lên thần hồn lực, lấy về phần sức đề kháng mạnh hơn không ít.

Mộ Dung gia chủ trên thiên linh cái đoàn Hắc Vụ kia lại lần nữa chui vào trong cơ thể hắn, khi hắn mở mắt ra lúc, một đạo màu xanh chưởng ấn từ trên trời hạ xuống, đánh vào trong cơ thể hắn, khiến cho Mộ Dung gia chủ thần hồn lại lần nữa bị thương.

Lúc này, phía trên chân trời đạo kia Linh Hồn Thể đáp xuống, đi tới Mộ Dung gia chủ trước người, hắn nâng lên bàn tay màu xanh, một chưởng rơi trên ngực Mộ Dung gia chủ.

Ầm!

Mộ Dung gia chủ thân thể rơi xuống đất, khóe miệng một vòi máu tươi tràn ra, Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ dĩ nhiên cũng làm này thất bại.

"Gia chủ." Mộ Dung gia tộc con em không thể tin được một màn trước mắt, bọn họ Tương gia Chúa đỡ dậy, từng cái vẻ mặt sợ hãi, ngay cả gia chủ của bọn hắn cũng thất bại, vậy bọn họ còn có đường sống sao?

"Chủ nhân." Trước hai gã ra tay với Mộ Dung gia chủ chi người đi tới vị này Linh Hồn Thể trước mặt, quỳ sát ở trước mặt hắn.

Đạo kia Linh Hồn Thể giơ tay lên nắm chặt hư không, phía trên bức họa kia quyển liền hóa thành một vệt sáng rơi vào trong tay hắn, ánh mắt của hắn rơi vào bức tranh đó bên trên, sau đó, chỉ thấy trên bức họa hiện lên một cơn lốc xoáy đi ra, từng luồng sương mù màu đen từ trong bức họa tiêu tán tràn

ngập.

"Hắn là muốn thả ra Họa Cảnh trong Yêu Tà, mau ngăn cản hắn." Có người thông qua cái này Linh Hồn Thể, suy đoán ra mục đích của hắn.

"Không biết sống chết." Đạo kia Linh Hồn Thể trừng liếc mắt cửa ra người, rồi sau đó, tên kia lên tiếng người trở nên ánh mắt đờ đẫn, điên đảo tâm thần đứng lên.

Mộ Dung Lam trong tay một đạo khí huyết chưởng ấn xuôi ngược mà ra, hóa thành một vệt sáng rơi vào đạo kia Linh Hồn Thể phía sau, đạo kia khí huyết chưởng ấn chỉ là dâng lên một tia gợn sóng, liền giống như một khối đá vụn rơi vào biển khơi, cũng không có đưa đến tính thực chất tác dụng.

Hô! Hô!

Từng luồng âm phong từ trong bức họa tiêu tán đi ra, toàn bộ trong đại điện giống như biến thành khắn khít Địa Ngục. Một đoàn một dạng sương mù màu đen không ngừng từ trong bức họa bay ra, những Linh Hồn Thể đó đếm không hết, nếu để cho những linh hồn này thể trốn lủi chạy ra ngoài, đủ để bệnh dịch tả nhân gian.

Đương nhiên, những linh hồn này thể cảnh giới nhỏ, ban ngày căn bản là không có cách đặt chân, trong đại điện hoàn cảnh bị bức tranh đó thay đổi, mới khiến cho những quỷ này Mị được còn sống.

Những linh hồn này thể sau khi xuất hiện rối rít hướng cách bọn họ gần đây Mộ Dung gia tộc con em nhào tới, bọn họ, là muốn chiếm thân xác trọng sinh, chỉ cần ở nhờ ở võ giả nhục thân bên trong, bọn họ liền có thể giành lấy cuộc sống mới.

Mộ Dung gia chủ sắc mặt lạnh giá, hắn một dấu bàn tay vung ra, liền đem một đạo hướng hắn nhào tới Linh Hồn Thể hóa thành bụi. Trong đại điện Mộ Dung gia tộc con em rối rít thi triển thủ đoạn, đối kháng Yêu Tà, toàn bộ đại điện loạn cả một đoàn.

Những linh hồn này thể ở trong mắt Diệp Hạo chính là một cái cái Hồn Tinh, dưới mắt loại này cục diện hỗn loạn, với hắn mà nói là cực kỳ có lợi. Hơn nữa, Diệp Hạo cũng không có từ Mộ Dung gia chủ trong ánh mắt nhìn ra hốt hoảng tâm tình, điều này nói rõ đối phương còn có Khác lá bài tẩy, có lẽ có thể đối phó cái này cường thế vô cùng Linh Hồn Thể, đã như vậy, Diệp Hạo tự nhiên muốn nhân cơ hội giết nhiều mấy đạo Linh Hồn Thể.

Ầm!

Diệp Hạo tay trong khí huyết lực lượng tiêu xạ mà ra, đem một đạo Hậu Thiên Lục Trọng Linh Hồn Thể đánh tan, hắn đem rơi xuống hồn cảnh thu nhập trong nhẫn trữ vật.

Trong đại điện Linh Hồn Thể phần lớn đều là Hậu Thiên Lục Trọng, chỉ có vô cùng một số ít là Hậu Thiên Thất Trọng, lấy Diệp Hạo thủ đoạn, đủ để khắc chế những linh hồn này thể, ngắn ngủi chốc lát, hắn có được hơn mười khối Hồn Tinh.

Cũng không phải người người cũng cùng Diệp Hạo như thế có khắc chế Linh Hồn Thể thủ đoạn, có chút tu vi yếu đệ tử, để không chống chọi được chốc lát, liền bị cái kia ở dạng linh hồn xâm phạm, nắm giữ quyền khống chế thân thể.

Trong lúc nhất thời, Mộ Dung phủ bên trong tòa đại điện này loạn cả một đoàn, còn có tiếng kêu thảm thiết liên tục truyền ra.

"Yêu nghiệt phương nào, dám ở ta Mộ Dung phủ càn rỡ!" Một đạo uy nghiêm thanh âm già nua từ Mộ Dung phủ sâu bên trong truyền ra, truyền khắp cả tòa phủ đệ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: 1 kiếm san bằng

Chương 69: 1 kiếm san bằng

Trong đại điện Linh Hồn Thể hoành hành tứ lược, đột nhiên một cổ mạnh mẽ uy áp hạ xuống, khiến cho những linh hồn này thể rối rít run lên.

Một vị song tấn hoa râm lão giả áo bào trắng bước vào trong đại điện, theo hắn bước vào, đền nhất thời trở nên yên tĩnh, hai tay của hắn để sau lưng, ánh mắt đảo mắt nhìn. Cuối cùng, ánh mắt của hắn phong tỏa ở họa loạn đích căn nguyên nơi, vị kia xen vào Hậu Thiên Cửu Trọng cùng Tiên Thiên Cảnh Giới Linh Hồn Thể bên trên.

"Mộ Dung phủ không phải là địa phương của ngươi giương oai!" Vị này song tấn hoa râm lão giả áo bào trắng hướng phía trước bước ra một bước, chỉ một thoáng trong cung điện vén lên tầng tầng sóng, những thứ này sóng rối rít hướng hắn tỏa định đạo kia Linh Hồn Thể vọt tới.

"Tiểu gia hỏa, ngươi chỉ nửa bước đã bước vào quan tài, cần gì phải đi ra xen vào việc của người khác." Đạo kia Linh Hồn Thể khí tức quanh người dũng động, liền đem cuồn cuộn sóng hóa giải.

"Ngươi đã tại trong quan tài nằm nhiều năm như vậy, sao không tiếp tục nằm, này thế giới bên ngoài, không phải là ngươi nên tới." Song tấn hoa râm lão giả giơ tay lên hư cầm, không khí chung quanh hắn chợt hạ xuống, từng đạo nguyên khí rối rít hướng trong tay hắn hội tụ đi.

Trong khoảnh khắc, trong tay hắn là hơn ra một thanh Băng Phách kiếm, kiếm này chính là do thiên địa nguyên khí ngưng tụ mà thành, phía trên đường vân có thể thấy rõ ràng, còn có lũ lũ khí lạnh tiêu tán, phảng phất là do vạn niên hàn băng chế tạo thành.

Ầm!

Song tấn hoa râm lão giả trong tay Băng Phách kiếm hướng phía trước bổ ngang mà ra, nhất thời hắn phía trước mặt đất rối rít ngưng kết thành băng, hóa thành Băng Nhận hình thái, từng đạo Băng Nhận lấy thế không thể đỡ tư thái hướng đạo kia Linh Hồn Thể đông đi.

"Người này thực lực thật là mạnh." Diệp Hạo không nghĩ tới này Mộ Dung phủ còn ẩn tàng như vậy một vị cao thủ, hắn trước đó còn tưởng rằng là Mộ Dung gia chủ tự thân có giấu thủ đoạn nào đó, bây giờ nhìn lại, đối phương sở dĩ không có sợ hãi, cũng là bởi vì Mộ Dung phủ có vị lão giả này trấn giữ.

Đạo kia Linh Hồn Thể giơ tay lên hướng phía dưới nhấn một cái, màu xanh sương mù ở trước người hắn hóa thành một bức tường, đem hướng hắn cuốn tới Băng Nhận ngăn trở.

Một đạo màu xanh di thiên chưởng ấn tới trong bàn tay hắn ngưng tụ mà ra, đạo dấu tay này trong nháy mắt hoành đẩy ra ngoài, vượt qua nặng nề cách trở, rơi vào song tấn hoa râm lão giả trước người.

Một đạo kiếm ảnh lóe lên, tên lão giả này một kiếm xuyên qua hư vô, đem xen vào linh hồn tầng diện di thiên chưởng ấn chém thành hai khúc.

Rồi sau đó, tên lão giả này lại vừa là một kiếm bổ ra, giống như có vắt ngang sông lớn, xuyên thủng nhật nguyệt oai, một đạo mạnh mẽ vô cùng Băng Phách kiếm khí chỉ một thoáng rơi vào cái kia ở dạng linh hồn bên trên.

Trong lúc nhất thời, đạo kia Linh Hồn Thể thượng thanh sắc tràn đầy sương mù, thân thể xuất hiện một tia giải tán triệu chứng. Cái này Linh Hồn Thể trước đó giống như là một người bình thường một dạng từ ở bề ngoài nhìn, căn bản không nhìn ra cùng người sống khác nhau, mà giờ khắc này, là có thể dễ dàng phân biệt ra hắn cùng với người bình thường khác biệt.

"Đợi Bản vương tu vi khôi phục, nhất định phải đưa ngươi này Mộ Dung phủ san thành bình địa." Cái này Linh Hồn Thể miễn cưỡng đem thân hình gây dựng lại,

Sau đó, hóa thành một vệt sáng biến mất ở chân trời.

Song tấn hoa râm lão giả thở dài một hơi, hắn không có đuổi theo, cái kia ở dạng linh hồn có thể làm được phi thiên độn địa, hắn lại không làm được đến mức này. Vì vậy, đối phương một lòng nghĩ muốn trốn khỏi, hắn cũng vô lực ngăn trở.

Chợt, ánh mắt của hắn rơi ở trong đại điện, "Trần Quy Trần, Thổ Quy Thổ." Hắn một kiếm vung ra, từng đạo Băng Nhận ngưng kết, đem trong cung điện Linh Hồn Thể đông.

Về phần làm phản hai người ở đó song tấn hoa râm lão giả một kiếm bên dưới giống vậy hóa thành chạm băng, trong tay hắn Băng Phách kiếm lần nữa hóa thành thiên địa nguyên khí.

Một trận họa loạn lúc đó bình tức, hết thảy các thứ này, chỉ là bởi vì Mộ Dung phủ vị lão giả kia xuất thủ. Có như vậy một vị thực lực mạnh mẽ cao thủ trấn giữ, đủ để bảo đảm Mộ Dung phủ phồn vinh hưng thịnh, trăm năm không ngã.

Theo lão giả rời đi, trong đại điện người như mộng thanh tỉnh, tình cảnh lúc trước, giống như là nằm mơ như thế, mộng ảo ly kỳ.

Tử Bào người đàn ông trung niên lần nữa ngồi ở chủ vị bên trên, ánh mắt của hắn quét nhìn phía dưới, trầm giọng nói: "Các ngươi trước tại Họa Cảnh bên trong được Hồn Tinh chỉ cần giao ra bảy thành liền có thể."

Dựa theo trước cách nói, là muốn giao ra được Hồn Tinh tám phần mười, mà lúc này, hắn chỉ làm cho giao ra bảy thành liền có thể. Trên thực tế, đây là hắn trải qua nghĩ cặn kẽ sau khi làm ra quyết định, Mộ Dung phủ Họa Cảnh đã không còn tồn tại, bọn họ Mộ Dung phủ trải qua này sóng gió, thực lực đại giảm. Dưới mắt chỉ có mau sớm tăng lên những thứ này con em đời sau tu vi, như vậy thứ nhất, mới có thể tiếp tục ở Thanh Dương trấn đặt chân đi xuống.

Trăng sáng nhô lên cao, trăng sáng sao thưa, Diệp Hạo ngồi xếp bằng trên giường, tâm thần yên lặng. Trước tại Họa Cảnh bên trong, hắn từng cảm nhận được Hậu Thiên Bát Trọng lực lượng, vậy đối với hắn đặt chân Hậu Thiên Bát Trọng có ích lợi cực lớn. Hắn tinh tế lãnh hội lúc ấy trong cơ thể tình trạng, muốn đem loại trạng thái kia khắc trong tâm khảm.

Vốn là, Diệp Hạo là dự định tìm hiểu Nhiếp Hồn Thuật, ai ngờ, cửa kia Địa cấp võ học đối với cảnh giới tu luyện có hạn chế, phải sau khi đến Hậu Thiên Thất Trọng, mới có thể tu luyện.

Này liền khiến cho Diệp Hạo đối với sau Hậu Thiên Thất Trọng cảnh giới hơn khát vọng, Nhiếp Hồn Thuật huyền diệu hắn là đích thân thể hội qua, nếu là tu luyện như vậy một môn Địa cấp võ học, thực lực của hắn gặp nhau có một cái bay vọt về chất.

Hết thảy các thứ này đều là xây dựng ở Hậu Thiên Thất Trọng trên căn bản, cảnh giới không tới, đều là vọng tưởng.

Sáng sớm, Diệp Hạo đi tới Phúc bá nơi ở, "Diệp Công Tử tới không biết vì chuyện gì?" Phúc bá đang ở trong sân là những thứ kia hoa hoa thảo thảo tưới nước, hắn ngược lại có nhàn tình nhã trí.

"Mộ Dung phủ bên trên có thể có đem nội lực tu vi trong vòng thời gian ngắn tăng lên tới Hậu Thiên Lục Trọng đỉnh phong đan dược?" Diệp Hạo đi thẳng vào vấn đề nói ra do.

"Không biết cái này trong thời gian ngắn là chỉ thời gian bao lâu?" Phúc bá công việc trên tay không có ngừng đi xuống, suy ngẫm râu đạo.

"Một tháng trong khoảng."

"Cái này cũng có chút độ khó, bất quá cũng không phải là không có biện pháp?" Phúc bá cố làm thần bí nói.

"Mộ Dung phủ có loại đan dược này?" Diệp Hạo trong lòng khen ngợi Mộ Dung phủ nội tình đứng lên, không hổ là Thanh Dương trấn ba một trong những đại thế lực, thậm chí ngay cả loại đan dược này cũng có thể lấy ra được.

"Ta lời còn chưa nói hết, ngươi đừng vội cao hứng, loại đan dược này Mộ Dung phủ tạm thời là không có, bất quá chúng ta trong phủ có một vị bậc thầy luyện đan, nếu là ngươi có thể mời được hắn cho ngươi Luyện Đan, như vậy, hết thảy các thứ này liền không thành vấn đề." Phúc bá cười đem lời nói xong.

"Bậc thầy luyện đan?" Diệp Hạo trong lòng bừng tỉnh, khó trách trước Mộ Dung phủ buổi đấu giá bên trên bán ra đa số đan dược, nguyên lai bọn họ trên tòa phủ đệ có một vị bậc thầy luyện đan trấn giữ.

"Chờ chốc lát, chờ một hồi ta cho ngươi giới thiệu gặp mặt, vị kia bậc thầy luyện đan tính khí có chút nóng nảy, ngươi có thể phải chú ý điểm này." Phúc bá thần sắc cổ quái nhắc nhở.

Phúc bá đem vật cầm trong tay sống sau khi làm xong liền mang theo Diệp Hạo hướng Mộ Dung phủ sâu bên trong đi tới, dọc theo đường đi chim hót hoa nở, cầu nhỏ nước chảy. Đi ở cầu có vòm tròn bên trên, tiếng đàn phiêu miểu, vang vọng cửu thiên.

Cũng không lâu lắm, hai người sẽ đến nhất phiến thạch trong rừng, nơi này quái thạch lởm chởm, hoàn cảnh kỳ lạ. Cuối cùng, Phúc bá ở một nơi trước cửa đá dừng lại, cửa đá này phía sau là một tòa nhỏ ra núi nhỏ, chỉ có hai người cao, trên cửa đá chạm trổ đủ loại kỳ hoa dị thảo đồ án.

"Ngay cả trụ cột nhất dược thảo đều không thể phân biệt, các ngươi phải còn để làm gì, tất cả đều đi ra ngoài cho ta." Lúc này, trong cửa đá truyền ra một đạo nóng nảy thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Phá Cảnh Đan

Chương 70: Phá Cảnh Đan

Ầm!

Cửa đá ầm ầm mở ra, mấy vị Dược Đồng mặt đầy chán nản đi ra, ở phía sau bọn họ, còn có một vị tóc rối tung, trường mãn râu người đàn ông trung niên.

"Diêu đại sư." Phúc bá hướng vị kia trường mãn râu người đàn ông trung niên đi tới.

"Những thuốc này đồng một cái so với một cái vô dụng, đây là ngươi cho ta mới tìm đến Dược Đồng?" Diêu đại sư ánh mắt rơi vào Diệp Hạo trên người, qua lại quan sát.

Phúc bá sắc mặt lúng túng, giải thích: "Vị này là Diệp Công Tử, là lão gia nhà ta khách quý, lần này tới là hy vọng Diêu đại sư có thể vì hắn luyện chế một

loại đan dược."

"Đan dược gì? Nói nghe một chút." Diêu đại sư phiết liếc mắt Diệp Hạo, hỏi.

"Có thể ở thời gian ngắn nhất đem một tên Hậu Thiên Lục Trọng võ giả nội lực tu vi tăng lên tới đỉnh phong đan dược." Diệp Hạo đem nhu cầu của hắn nói ra.

"Luyện chế loại đan dược này cần phải hao phí không ít tinh lực, hơn nữa ta gần đây chính đang luyện chế một loại linh đan, trong thời gian ngắn sợ là không rút ra được thời gian tới luyện chế những đan dược khác." Diêu đại sư khuôn mặt vẻ mệt mỏi, hiển nhiên là thời gian dài luyện chế đan dược, chưa từng nghỉ ngơi, một điểm này ngược lại là có thể chứng thật hắn nói không ngoa.

" Đúng, hai ngày này tìm cho ta vài tên đối với dược thảo hết sức quen thuộc Dược Đồng đến, nếu không lão phu linh đan còn không biết phải chờ tới năm nào tháng nào mới có thể ra lò." Diêu đại sư đối với Phúc bá dặn dò.

"Thật không dám giấu giếm, ta đối với dược thảo bao nhiêu còn có mấy phần biết, nếu là đại sư không ngại, không bằng để cho ta thử một chút." Diệp Hạo đột nhiên mở miệng nói.

"Lời này là thật?" Diêu đại sư trong mắt có rõ ràng không tín phục thần sắc, dược thảo cơ sở phương diện yêu cầu biết gì đó có thể nói là nhiều vô số, mà một tên chuyên tâm sửa luyện Võ Đạo người, là khó mà phân tâm cởi những thứ này thông thường.

"Đại sư nếu không tin, thử một lần liền biết." Diệp Hạo cười nhạt, trong mắt lộ ra thần sắc tự tin, nếu chỉ là phân biệt dược thảo, với hắn mà nói đích xác không có độ khó.

" Được, xin mời đi theo ta." Diêu đại sư ở phía trước dẫn đường, mang theo Phúc bá cùng Diệp Hạo tiến vào trong cửa đá.

Sau cửa đá mặt là một cái u ám lối đi, cách mỗi năm bước có Nhiên Đăng chiếu sáng, hai bên trên vách đá khắc họa đến đủ loại hoa cỏ đồ án, để cho người không chớp mắt.

Ước chừng đi mấy trăm bước, trước thông đạo mới là từng tầng một nhìn phía dưới dọc theo nấc thang, thâm thúy u ám, phảng phất không có cuối.

"Đến." Không biết xuống bao nhiêu tầng nấc thang, Diêu đại sư đột nhiên dừng bước, mở miệng nói.

Ở phía trước của hắn, có một đạo cửa đá cách trở, này phía sau chắc là phòng luyện đan. Diêu đại sư đem thạch cửa mở ra, một cổ chích nhiệt khí tức đối diện đánh tới, hơi nóng cuồn cuộn, Diệp Hạo trong lòng cho dù sớm đã có suy đoán, đến lúc này vẫn có chút ngạc nhiên.

Hắn hướng sau cửa đá nhìn lại, bên trong là một gian mười trượng phương viên mật thất, ở gian phòng này ngay chính giữa, để một người ba chân hai lỗ tai Lô Đỉnh,

Lô Đỉnh phía dưới có Nham Tương Địa Hỏa thiêu đốt.

Bên trong mật thất trừ vị này Lò Luyện Đan, dễ thấy nhất chính là Lô Đỉnh phía bên phải một cái lớn gần trượng bàn đá, trên bàn đá phủ kín các loại dược thảo, bày la liệt.

Diêu đại sư đi tới trước bàn đá, hắn theo tay chỉ trong đó một gốc dược thảo hỏi, "Cây thuốc này thảo đích danh xưng, niên đại, công hiệu, ngươi cũng đã biết?"

"Hàn Tinh Thảo, mười năm, trị được khỏi bệnh Địa Tâm Nham Tương Hỏa Độc." Diệp Hạo ánh mắt đảo qua, sẻ đem bụi cây dược thảo lai lịch nói ra.

"Gốc cây này đây?" Diêu đại sư thần sắc không thay đổi, tiếp tục chỉ hướng ngoài ra một gốc dược thảo hỏi.

"Thủy Hư Tham, hai mươi năm, sau khi dùng có thể để cho một tên Hậu Thiên Vũ Giả ở nước hạ sinh tồn một tháng." Diệp Hạo sắc mặt hơi có chút ngạc nhiên, hắn không nghĩ tới, còn có loại này kỳ lạ Linh Thảo tồn tại, thật là Đại Thiên Thế Giới, không thiếu cái lạ.

Diêu đại sư lại liên tiếp hỏi mấy gốc linh thảo, Diệp Hạo cũng cho ra đáp án chính xác, Diêu đại sư sắc mặt cũng do mới bắt đầu bình tĩnh biến thành giật mình.

Phúc bá giống vậy sắc mặt kinh ngạc, hắn vốn là cho là Diệp Hạo thiên phú võ học xuất chúng, nhưng là không nghĩ tới ở phương diện luyện đan tựa hồ cũng có thiên phú nhất định.

"Hồn Nguyên Thảo, năm mươi năm, luyện chế Bổ Hồn Đan chủ tài một trong." Diệp Hạo hơi ngẩn ra, này Hồn Nguyên Thảo nhưng là không phải Linh Thảo, nhất là luyện chế thành Bổ Hồn Đan, càng là có Nghịch Thiên Cải Mệnh công hiệu.

Nghe nói có người ngày sinh ra được liền hồn phách không hoàn toàn, Tiên Thiên không lành lặn, loại người này không chỉ có không cách nào tiếp xúc võ đạo, càng là thọ bất quá mười năm.

Mà Bổ Hồn Đan chính là bổ sung hồn phách bên trong không trọn vẹn bộ phận, từ đó để cho người này hồn phách hoàn chỉnh. Hơn nữa viên thuốc này lại có thể dùng cho Hậu Thiên thần hồn không lành lặn, có thể nói là diệu dụng vô cùng.

" Được, ngươi ở nơi này giúp ta đem Phá Cảnh Đan luyện chế được, ta liền thay ngươi luyện chế đan dược." Diêu đại sư thần tình kích động, hắn vốn cho là này Phá Cảnh Đan còn phải không ít ngày giờ mới có thể luyện chế được. Nhưng là dưới mắt có Diệp Hạo này người trợ giúp, hắn liền có thể đem thời gian này rút ngắn thật nhiều.

Đợi Phúc bá sau khi rời đi, Diêu đại sư liền tinh tế là Diệp Hạo giảng giải, "Phá Cảnh Đan chính là ta dưới cơ duyên xảo hợp lấy được một cái cổ phương, bởi vì cổ phương có thiếu, không trọn vẹn bộ phận trải qua ta suy diễn mấy tháng lâu, rốt cuộc có cách hướng."

"Viên thuốc này cần phải hao phí dược liệu đạt hơn hơn ngàn nhiều, hơn nữa đối với dược liệu phân lượng, thời hạn nắm chặt cũng không thể xuất hiện chút nào sai lệch, nếu không thì sẽ thất bại trong gang tấc." Diêu đại sư sắc mặt ngưng trọng nói.

"Không biết này Phá Cảnh Đan có gì hiệu dụng?" Diệp Hạo trong lòng kinh dị vạn phần, bực nào đan dược lại yêu cầu hơn ngàn thuốc đông y thảo mới có thể luyện chế được, trước đó, hắn là chưa bao giờ nghe.

"Nói cho ngươi biết cũng không sao, Phá Cảnh Đan chính là thượng cổ kỳ đan, có thể tăng lên một thành lên cấp Tiên Thiên tỷ lệ." Diêu đại sư vẻ mặt tự hào nói.

"Cái gì?" Diệp Hạo hơi biến sắc mặt, hắn biết lên cấp Tiên Thiên độ khó có thể nói là từ hậu thiên Nhất Trọng đến Cửu Trọng gấp mười gấp trăm lần, trên căn bản một trăm tên gọi Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả cũng không nhất định có thể sản sinh ra một vị Tiên Thiên Cảnh cường giả đi ra.

Có thể đặt chân Tiên Thiên Cảnh Giới không có chỗ nào mà không phải là thiên phú tuyệt luân, ngộ tính siêu quần hạng người, mà dưới mắt, lại có đan dược có thể tăng lên lên cấp Tiên Thiên tỷ lệ, đây quả thực là chưa bao giờ nghe chuyện.

Tuy nói chẳng qua là tăng lên một thành tỷ lệ, nhưng là cũng đủ để cho người điên cuồng, tin tức này nếu là truyền đi, không biết bao nhiêu Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả sẽ ngửi theo gió mà đến.

"Phá Cảnh Đan cũng không có như ngươi tưởng tượng dễ dàng như vậy luyện chế, luyện chế viên thuốc này, yêu cầu trước luyện chế ra Ngũ Mai tiểu Phá Cảnh Đan, nhưng mà lại đem này Ngũ Mai tiểu Phá Cảnh Đan dung luyện làm một, từ đó luyện chế ra hoàn chỉnh Phá Cảnh Đan." Diêu đại sư thở dài nói.

"Trước đó, ta đã luyện chế qua ba lần tiểu Phá Cảnh Đan, nếu như không phải là bởi vì những Dược Đồng đó vô dụng, này quả thứ nhất tiểu Phá Cảnh Đan đã sớm luyện chế được." Diêu đại sư vừa nhắc tới những Dược Đồng đó liền tức lên, bất quá khi ánh mắt của hắn rơi vào Diệp Hạo trên người lúc, nhất thời trở nên tâm tình vui vẻ.

Hắn phảng phất thấy luyện chế Phá Cảnh Đan hy vọng, đối với hắn như vậy một vị bậc thầy luyện đan mà nói, có thể tự tay luyện chế một quả như vậy linh đan, có thể nói là vinh dự vô thượng.

Thậm chí có thể để cho hắn danh lưu sách sử, thiên cổ lưu danh, tái nhập sử sách, ngàn năm sau khi, có lẽ hắn Diêu đại sư danh tiếng còn nghĩ một mực lưu truyền xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Dung luyện

Chương 71: Dung luyện

"Không nói nhiều, chúng ta cái này thì mở lò Luyện Đan." Diêu đại sư trong mắt xen lẫn mong đợi cùng tâm tình kích động.

Trước đó, Diêu đại sư lại đem một ít Luyện Đan cần thiết phải chú ý chi tiết giao phó rõ ràng, để tránh Diệp Hạo đến lúc đó bị lỗi.

Diêu đại sư đi tới trước lò luyện đan, hắn giơ tay đánh một cái, nắp lò tựu sinh sinh na di mấy tấc, lộ ra một cái nho nhỏ kẽ hở.

"Hai mươi năm phần Long Tượng Quỳ."

Diêu đại sư trong miệng lẩm bẩm, Diệp Hạo ánh mắt đảo qua, liền từ một đống lớn dược thảo bên trong phân biệt ra cây thuốc này thảo, hắn đem dược thảo giao cho Diêu đại sư trên tay.

Diêu đại sư nhận lấy cây thuốc này thảo, bàn tay hắn hơi hơi nắm chặt, cây thuốc này thảo liền hóa thành bột, hắn nhanh chóng đem dược thảo bột đặt

vào trong lò luyện đan.

"Mười lăm năm phần Thất Tinh Hải Đường." Diêu đại sư ánh mắt trở nên nghiêm túc, vẻ mặt nghiêm túc, trong mắt của hắn phảng phất chỉ còn lại trước người Lò Luyện Đan.

Diệp Hạo đem Thất Tinh Hải Đường đưa tới Diêu đại sư trong tay, ánh mắt của hắn rơi vào Diêu đại sư trên người, đối phương quả nhiên không hổ là bậc thầy luyện đan, đối phương đem Thảo Dược mài thành bụi phấn căn bản cũng không cần dụng cụ.

Trên thực tế, đây là một loại trụ cột nhất Luyện Đan cần thiết thủ pháp, bằng vào một cổ xảo kình đem Thảo Dược hóa thành bột. Chỉ là này vừa vào cửa thủ pháp, rất nhiều người đều phải khổ luyện mấy năm dài, mới có thể nắm giữ.

Làm Diêu đại sư đem 20 bụi cây dược thảo cũng mài thành bụi phấn đặt vào trong lò luyện đan sau, hắn không có tiếp tục nữa, hắn ngồi xổm người xuống, ở Lô Đỉnh phía trước mặt đất có mấy đạo nhô ra hình vuông hòn đá.

Ầm!

Diêu đại sư đem một người trong đó hòn đá hướng phía trước thúc đẩy một tấc, Nham Tương Địa Hỏa đột nhiên vọt lên, nóng bỏng khí tức tràn ngập cả căn mật thất.

Lửa nóng hừng hực đem Lò Luyện Đan bao trùm, Đỉnh Lô trong khoảnh khắc là được một mảnh màu lửa đỏ, sau đó, Diêu đại sư lại tiếp tục đầu nhập dược thảo.

Làm đặt vào một trăm bụi cây dược thảo sau, Diêu đại sư đem Lô Đỉnh phong bế, thần sắc hắn hơi lộ ra mệt mỏi, ánh mắt của hắn hưng phấn nhìn chằm chằm Lô Đỉnh, lẳng lặng đợi.

"Một viên thuốc yêu cầu mấy trăm bụi cây dược thảo mới có thể luyện chế được, hơn nữa cuối cùng còn phải đem năm viên thuốc dung luyện làm một, nghĩ ra cái này cổ phương nhất định là vị Luyện Dược kỳ tài." Diệp Hạo xếp bằng ngồi dưới đất, suy nghĩ bay tán loạn.

Phá Cảnh Đan cổ phương mặc dù kỳ lạ, nhưng cũng không phải tùy tiện vị kia Luyện Đan Sư đều có thể dựa theo cổ phương luyện chế được. Luyện chế viên thuốc này không chỉ có muốn trong vòng thời gian ngắn đem dược thảo mài thành bụi phấn, đặt vào Đan Lô, hơn nữa vị nào thuốc trước bỏ vào, vị nào dược thảo sau bỏ vào, đây đều là có chú trọng, không mảy may có thể kém.

Lại thêm thuốc thảo không thể trước thời hạn mài thành phấn, nếu không Dược Tính thì sẽ chạy mất, cứ như vậy, liền khiến cho độ khó tăng lên rất nhiều. Diêu đại sư có thể làm đến bước này, nói rõ kỳ Luyện Đan kỹ xảo đã tương đối cao minh.

...

Năm ngày sau đó, Lò Luyện Đan một trận nổ ầm, Diêu đại sư vốn là tỉnh táo ánh mắt của nhất thời tới tinh thần.

"Một quả cuối cùng tiểu Phá Cảnh Đan liền muốn ra lò.

" thần sắc hắn mong đợi cùng phấn chấn.

Diêu đại sư đem một quả cuối cùng tiểu Phá Cảnh Đan từ trong lò luyện đan lấy ra, Vô Sắc Hà Quang trong tay hắn lưu chuyển, năm loại đan dược, phân biệt phơi bày năm loại màu sắc bất đồng.

"Trực tiếp đem Ngũ Mai tiểu Phá Cảnh Đan bỏ vào trong lò luyện đan liền có thể dung luyện làm một viên thuốc?" Diệp Hạo đối với lần này biểu thị hoài nghi.

"Liên quan tới một điểm này Đan Phương bên trong chẳng qua là có chút nói tới, cũng không có miêu tả cụ thể dung luyện chi pháp, bất quá ở ta nghĩ rằng đến, đơn giản chính là đem năm viên thuốc tất cả đều bỏ vào trong lò luyện đan, luyện chế lần nữa lộn một cái liền có thể." Diêu đại sư trong giọng nói tràn đầy tự tin, mặc dù này nấu chảy Đan phương pháp hắn trước đó giống vậy chưa từng nghe thấy, nhưng là hắn bao nhiêu vẫn là có mấy phần nắm chặt.

Diêu đại sư không kịp đợi đem năm viên thuốc đặt vào trong lò luyện đan, hắn thúc đẩy mặt đất hòn đá, đem thế lửa mức độ đại, trong khoảnh khắc toàn bộ Lò Luyện Đan trở nên nóng bỏng đỏ bừng.

"Nếu là suy đoán của ta không có sai, chỉ cần lẳng lặng chờ đợi mười canh giờ, Phá Cảnh Đan liền có thể ra lò." Diêu đại sư khẽ mỉm cười, một bộ tính trước kỹ càng biểu tình.

Diệp Hạo ánh mắt động một cái, bên trong lò luyện đan tình trạng giọi vào trong đầu của hắn, một đoàn hào quang năm màu chất lỏng ở trong lò luyện đan xuôi ngược dung hợp. Nếu là dựa theo Chu đại sư suy đoán thành lập, như vậy này năm loại Đan hóa thành thuốc nước hắn dung hợp lẫn nhau, cuối cùng ngưng luyện thành một quả.

Mà giờ khắc này, Diệp Hạo đối với bên trong lò luyện đan tình trạng thấy rõ, chất lỏng năm màu mặc dù nhìn qua dung hợp chung một chỗ, nhưng là Ngũ Sắc thuốc nước giữa rõ ràng tồn tại một tầng ngăn cách, từ đầu đến cuối đều không cách nào chân chính dung hợp làm một.

Diệp Hạo cũng không có đem một màn này nói ra, chỉ cần an tâm chờ đợi liền có thể, trong lòng của hắn đồng thời đang suy tư, Phá Cảnh Đan một bước

mấu chốt nhất dung luyện cụ thể phải làm thế nào làm.

Ầm!

Đột nhiên, Lò Luyện Đan nhỏ nhẹ rung rung, Diêu đại sư sắc mặt hơi đổi, "Chẳng lẽ là Phá Cảnh Đan trước thời hạn hoàn thành dung luyện?"

Ầm!

Theo một tiếng vang thật lớn truyền ra, nắp lò ầm ầm bay lên, phóng tầm mắt nhìn tới, bên trong lò luyện đan một mảnh nám đen, rõ ràng, Phá Cảnh Đan cũng không có luyện thành.

"Ta suy diễn mấy tháng lâu, không nghĩ tới hay lại là bị lỗi..." Diêu đại sư nhẹ giọng lẩm bẩm.

"Không biết đại sư có thể hay không đem Đan Phương cho ta mượn xem một chút?" Diệp Hạo đột ngột nói.

"Ngươi còn tinh thông Luyện Đan?" Diêu đại sư nhìn chằm chằm Diệp Hạo qua lại quan sát, phảng phất là thấy trân bảo hiếm thế.

"Biết một ít da lông." Diệp Hạo vẻ mặt như thường nói, trong lòng của hắn có một cái suy đoán, muốn gặp được Đan phương mới được chứng thật.

"Ngươi phải bảo đảm không được đem Đan Phương tiết lộ ra ngoài." Diêu đại sư trịnh trọng dặn dò, sau đó, hắn từ trong ngực tay lấy ra cổ xưa Đan Phương đi ra.

Diệp Hạo đem Đan Phương nhận lấy, ánh mắt của hắn rơi vào Đan Phương bên trên, nhất thời trong đầu hắn xuất hiện sao chép toa thuốc nhắc nhở. Diệp Hạo lúc này liền lựa chọn là, rồi sau đó, một đạo cổ phương hình thức ban đầu buộc vòng quanh đến, cân nhắc cái hô hấp đang lúc, sẻ đem Đan Phương sao chép hoàn thành.

"Phá Cảnh Đan Đan Phương là không lành lặn bản, có hay không suy diễn không sứt mẻ Đan Phương?" Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi lóe lên, quả nhiên không ra hắn đoán, Vạn Tượng lục soát khí không chỉ có thể suy diễn võ học, lại có thể suy diễn không lành lặn Đan Phương.

So sánh võ học mà nói, Đan Phương bên trong không trọn vẹn nội dung thì ít rất nhiều, Diệp Hạo vẫn lựa chọn là, chỉ một thoáng một đạo bạch quang lóe lên, một hoàn chỉnh Phá Cảnh Đan Đan Phương hiện lên Diệp Hạo trong đầu.

Diệp Hạo trực tiếp đưa mắt phong tỏa ở toa thuốc cuối cùng, liên quan tới nấu chảy Luyện Đan Dược quá trình bên trên, một lát sau, hắn liền đem quá trình này quen thuộc rõ ràng.

"Có từng nhìn ra cái gì?" Diêu đại sư không ôm hy vọng hỏi một câu.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Lò Luyện Đan bên trên, khóe miệng hiện lên một nụ cười."Ta đã biết được nấu chảy Luyện Đan Dược phương pháp, chúng ta lần nữa mở lò Luyện Đan."

"Lời này là thật?" Diêu đại sư trong giọng nói rõ ràng có chút không tin, hắn trải qua hơn tháng suy diễn, vừa nghĩ đến Phá Cảnh Đan dung luyện phương pháp. Mà Diệp Hạo chỉ là liếc mắt nhìn Đan Phương, nếu là như vậy cũng có thể đem dung luyện phương pháp nghĩ ra được, hai bên so sánh lại, hắn Diêu đại sư há chẳng phải là so với heo còn phải đần.

"Thử một lần liền biết." Diệp Hạo không thể nào nói cho đối phương biết hắn có biện pháp đem không trọn vẹn Đan Phương bổ toàn, chuyện này nếu là truyền đi, vậy thì nghe quá kinh người.

Đến lúc đó, không biết có bao nhiêu người sẽ nghĩ Diệp Hạo coi như bắt đối tượng. Cuối cùng, Diêu đại sư hay lại là lựa chọn tin tưởng Diệp Hạo, hắn là như vậy quả thực không có cách nào mới làm ra sự lựa chọn này.

...

Năm ngày sau đó, một quả cuối cùng tiểu Phá Cảnh Đan nặng mới xuất lô, lúc này Diêu đại sư sắc mặt mệt mỏi, luyện chế lần nữa này năm viên thuốc, với hắn mà nói có thể nói là một cái giày vò cảm giác.

Đương nhiên, hắn bởi vì trong lòng có mong đợi, mới có thể kiên trì đến bây giờ. Nếu không, lấy tình trạng của hắn là không có khả năng liên tục luyện chế hai lần tiểu Phá Cảnh Đan.

"Có phương pháp gì cứ việc nói thẳng, không cần lại giấu giếm." Diêu đại sư vẻ mặt bất mãn hét lên. Này năm ngày đến, hắn thường xuyên hỏi tới Diệp Hạo nấu chảy Luyện Đan Dược phương pháp, không biết sao Diệp Hạo một mực ngậm miệng không đề cập tới, cái này làm cho trong lòng của hắn không dằn nổi. Đến giờ phút quan trọng này, hắn cho là Diệp Hạo sẽ không nữa đối hắn có chút giấu giếm.

cảm tạ bạn đọc (trời tối đen 111 588 khen thưởng, giống vậy cảm tạ bỏ phiếu đề cử bạn đọc, mọi người có rảnh rỗi nhiều đến chỗ bình luận truyện nhắn lại a, cảm ơn mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Đan Thành Dị Tượng sinh

Chương 72: Đan Thành Dị Tượng sinh

Diệp Hạo cũng không có giấu giếm, hắn đem suy diễn ra không sứt mẻ Đan Phương bên trong dung luyện phương pháp báo cho biết Diêu đại sư. Thật ra thì dung luyện chi pháp cũng không khó, Diêu đại sư sở dĩ không có suy đoán đến, đó là bởi vì hắn lâm vào lỗi lầm, cho là muốn năm loại đan dược đồng thời dung luyện, thật thì không phải vậy.

"Dung luyện hai quả, chắc chắn pháp này có thể được?" Diêu đại sư khẽ cau mày, cái phương pháp này hắn còn chưa có thử qua, nhưng là hắn nhiều năm Luyện Đan kinh nghiệm nói cho hắn biết, cái phương pháp này cũng không đáng tin cậy.

"Ngươi là làm thế nào biết này dung luyện chi pháp?" Diêu đại sư không khỏi hỏi, hắn một bộ Diệp Hạo không nói ra nguyên do liền không động thủ luyện đan biểu tình.

"Ta từng gặp không sứt mẻ Phá Cảnh Đan Đan Phương." Diệp Hạo nhàn nhạt mở miệng.

"Ồ?" Diêu đại sư sắc mặt kinh dị, ánh mắt của hắn qua lại ở Diệp Hạo quanh thân quét sạch, muốn chắc chắn Diệp Hạo có hay không đang nói láo.

"Cô thả tin ngươi một lần." Diêu đại sư nói lầm bầm, đến một bước này, hắn đã là không có đường lui, chỉ có lựa chọn tin tưởng Diệp Hạo, dù sao nếu là vẫn lấy trước hắn dung luyện chi pháp, nói không chừng vẫn sẽ thất bại.

Diêu đại sư y theo Diệp Hạo phương pháp, đem bên trong hai quả tiểu Phá Cảnh Đan đặt vào trong lò luyện đan. Này hai quả tiểu Phá Cảnh Đan cũng không phải là tùy ý chọn lựa, mà là lựa chọn hai loại thuộc tính phân biệt nghiêng về thủy hỏa hai viên thuốc.

Dưới tình huống bình thường, xung khắc như nước với lửa, này hai viên thuốc dung hợp tỷ lệ là tương đối nhỏ, Diêu đại sư cũng không cho là này hai viên thuốc có thể thật hòa hợp, hắn liếc mắt Diệp Hạo, liền ngồi xuống lẳng lặng chờ đợi.

Sau hai canh giờ, Đan Lô nhỏ nhẹ rung động, một trận Đan thơm tho từ trong lò luyện đan tiêu tán mà ra, ở bên trong mật thất bồng bềnh.

"Chuyện này..." Diêu đại sư liền vội vàng nhảy cỡn lên, đem trong lò luyện đan đan dược lấy ra, hắn thần tình kích động quan sát này đan dược trong tay, trong mắt của hắn vừa không hề có thể tin, lại có kích động xen lẫn trong đó.

" Tốt! tốt! Được!" Diêu đại sư kích động liền vội vàng kêu lên ba tiếng tốt đến, sau đó, hắn lại tiếp tục dung luyện trong tay hai quả tiểu Phá Cảnh Đan.

Sau một ngày, Đan Lô nổ ầm, một đạo hào quang từ trong lò luyện đan phóng lên cao, thật may nơi này là sâu trong lòng đất, Dị Tượng cũng không có hướng đi ra bên ngoài.

"Đan Thành!" Diêu đại sư thần sắc kích động, trước mệt mỏi quét một cái sạch, hắn thận trọng đem Phá Cảnh Đan lấy ra.

"Đan Thành Dị Tượng làm bạn, đây là Địa cấp linh đan mới có Đặc Tính." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Phá Cảnh Đan bên trên, chỉ thấy viên linh đan bên trên hào quang năm màu vờn quanh, trời quang mây tạnh, thần hi lấp lánh.

"Là luyện chế này cái Phá Cảnh Đan, cơ hồ tiêu hao ta hơn nửa đời tích góp, bất quá hết thảy các thứ này đều đáng giá." Diêu đại sư thấy Diệp Hạo nhìn chằm chằm trong tay hắn Phá Cảnh Đan, hắn trực tiếp liền đem Phá Cảnh Đan thu nhập bình thuốc bên trong, bỏ vào trong nhẫn trữ vật.

"Ngươi nếu là muốn viên thuốc này, liền chuẩn bị hai phần dược liệu, ta có thể phá lệ cho ngươi luyện chế một lần." Diêu đại sư đại khí nói.

Sau một ngày,

Diệp Hạo từ trong phòng luyện đan đi ra, trong tay hắn nhiều bình thuốc, bên trong chính là Diêu đại sư vì hắn luyện chế Bổ Nguyên Đan, có viên thuốc này, hắn liền có thể trong thời gian ngắn nhất đem nội lực tu vi tăng lên tới Lục Trọng đỉnh phong.

Đêm, gió lạnh hơi lạnh, Diệp Hạo Tĩnh Tâm ngồi xếp bằng, hắn đem Bổ Nguyên Đan dùng vào bụng, hào hùng dược lực nhất thời chảy qua quanh người hắn, nội lực của hắn tu vi liên tục tăng lên, những dược lực này hầu như không cần luyện hóa, là có thể chuyển hóa thành tự thân nội lực.

Hơn nữa, luyện hóa sức thuốc tốc độ có thể nói là tương đối nhanh, xa xa muốn vượt qua luyện hóa nguyên khí thạch không chỉ gấp mấy lần.

Chỉ dùng ba ngày, Diệp Hạo liền đem Bổ Nguyên Đan hoàn toàn luyện hóa, nội lực của hắn tu vi sau đó tăng lên tới đỉnh phong.

"Kế tiếp là khí huyết lực lượng tăng lên." Diệp Hạo vô kinh vô hỉ, hắn từ trong nhẫn trữ vật lấy ra trăm năm Huyết Linh chi, đem mớm ăn.

Huyết Linh chi bên trong ẩn chứa khí huyết lực lượng là biết bao bàng bạc, Diệp Hạo đem ăn vào sau, trong cơ thể hắn khí huyết lực lượng liền bắt đầu tăng mạnh.

5600.

5800.

Sáu ngàn!

Trong nháy mắt Diệp Hạo khí huyết lực lượng liền đến Hậu Thiên Lục Trọng đỉnh phong, Huyết Linh chi trong dược lực còn dư lại hơn nửa, vốn là dựa theo khuynh hướng này đi xuống, hắn là có thể vọt thẳng vào Hậu Thiên Thất Trọng, nhưng là Hậu Thiên Lục Trọng cùng Thất Trọng giữa tồn tại một lớp bình phong, chỉ dựa vào khí huyết lực lượng là không cách nào giải khai.

Diệp Hạo trong cơ thể Sinh Tử Ấn vận chuyển, đem còn sót lại bàng bạc khí huyết lực lượng nhét vào Sinh Tử Ấn bên trong, quanh người hắn khí huyết kích động, phảng phất tùy thời có thể trào ra ngoài thân thể.

Sau đó, Diệp Hạo lại đem Thần Ý Đan lấy ra, đem dùng vào bụng, này Thần Ý Đan cùng tăng lên nội lực cùng khí huyết đan dược hoàn toàn bất đồng. Viên thuốc này chính là nhằm vào thần hồn tầng diện, có thể nói là không nhìn thấy, không sờ được.

Bất quá hiệu quả quả thật tương đối rõ ràng, Diệp Hạo rõ ràng phát hiện đối với tự thân nội lực khống chế cực kì mỉ, hắn phảng phất có thể thấy nội lực lưu chuyển, khí huyết dũng động. Mà đặt chân sau Hậu Thiên Thất Trọng, chính là muốn bằng mượn tự thân ý niệm, tới khởi động nội lực, làm được nội lực rời thân thể.

Coi như Diệp Hạo đem Thần Ý Đan dược lực hết thảy luyện hóa, quá trình này cũng không phải một sớm một chiều là có thể lĩnh ngộ. Bình thường mà nói, nhỏ thì mười ngày, lâu thì hơn tháng, hắn liền có thể lĩnh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu. Đến lúc đó, nội lực rời thân thể, cách không tổn thương người, tất cả không thành vấn đề.

Phượng Hoàng Sơn, chính là Thanh Dương Trấn phụ cận một tòa nổi danh đỉnh núi, tin đồn núi này bên trên từng có Phượng Hoàng ở, từng có người chính mắt thấy được Phượng Hoàng từ trong núi hóa thành Trường Hồng, phun ra nuốt vào lửa nóng hừng hực, thiêu hủy chân trời.

Núi này vì vậy được đặt tên, thường thường có võ giả lên núi tìm kiếm Phượng Hoàng di tích, lại thường thường không thu hoạch được gì. Ngày hôm đó, Diệp Hạo đi tới Phượng Hoàng Sơn bên trên, xuất hiện ở trước cửa, hắn tìm vượt lên hỏi hòn đá kia đại khái vị trí.

Với hắn mà nói, chỉ cần biết một cái phương vị đại khái, hắn liền có thể dễ dàng tìm ra Thanh Diệu Thạch vị trí tới.

Diệp Hạo đi tới một nơi khe núi dòng chảy nơi, nước chảy xiết, hào quang khúc xạ, Diệp Hạo đột nhiên đem tự thân khí tức ẩn nặc. Chỉ từ khí huyết tầng thứ tới cảm ứng, lúc này Diệp Hạo tựu phóng phật hóa thân làm một tảng đá, không có chút nào khí tức tiết ra ngoài.

Một nén nhang sau, khe núi nơi tới một vị xấu xí người đàn ông trung niên, "Này khí tức của người ở chỗ này tiêu tan, hắn đi nơi nào?"

"Chẳng lẽ là trước thời hạn biết có người theo dõi, giấu vào trong nước?" Xấu xí người đàn ông trung niên nhìn chằm chằm khe núi dòng chảy, ánh mắt lóe lên.

Hô!

Ngay tại hắn suy tư lúc, một đạo khí lãng từ sau lưng của hắn đánh tới, nhất thời vén lên một cơn gió lớn, đem áo của hắn lay động.

Tập kích hắn chính là Diệp Hạo, là đối phó người này, Diệp Hạo trước đó đem khí tức quanh người che giấu, mai phục ở nơi đây, là vì phục giết tên này một đường theo hắn võ giả.

Theo Diệp Hạo một chỉ điểm ra, Thuần Dương Chỉ lực xuyên qua hư không, giống như ngang qua nhật nguyệt, đốt cạn sông khô biển, có tối cao uy năng.

"Hèn hạ!" xấu xí người đàn ông trung niên không nghĩ tới hắn một đường đi theo người lại trước thời hạn một bước ẩn núp, hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo truy lùng thủ pháp ở trước mặt đối phương lộ ra là như vậy non nớt.

Ầm!

Diệp Hạo Thuần Dương Chỉ lực lúc này đã đến đến gần chút thành tựu mức độ, chỉ một cái bên dưới, chặn đánh một vị sau Hậu Thiên Thất Trọng võ giả cũng không thành vấn đề. Hắn chỉ điểm một chút ở xấu xí nam tử trung niên trên ót, đột nhiên, Diệp Hạo sắc mặt hơi đổi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Thanh Diệu Thạch

Chương 73: Thanh Diệu Thạch

Một loáng sau, Diệp Hạo trước người đạo thân ảnh kia liền hóa thành ảo ảnh trong mơ, ở trước người hắn bể tan tành. Đối phương tại hắn xuất thủ trước liền biến ảo một đạo tàn ảnh, hơn nữa đối với nắm chặt thời cơ tương đối đúng chỗ.

Nếu là xấu xí người đàn ông trung niên trước thời hạn một bước huyễn hóa thành tàn ảnh, Diệp Hạo liền sẽ phát hiện, từ đó đi chặn đánh đối phương chân thân, nếu là buổi tối một bước, như vậy đối phương sẽ bị mất mạng.

"Là Lương Tử Đình phái ngươi tới giết ta?" Diệp Hạo nhìn chằm chằm xấu xí người đàn ông trung niên, sắc mặt bình tĩnh hỏi.

"Đối với một người chết mà nói, không cần biết nhiều như vậy." Xấu xí người đàn ông trung niên kiệt kiệt cười một tiếng, chợt, bàn tay hắn một đạo âm sát khí ngưng tụ mà ra, hóa thành một đạo Âm Sát chưởng ấn rời thân thể mà ra.

Diệp Hạo sắc mặt lạnh giá, một vị sau Hậu Thiên Thất Trọng cao thủ, đối với hiện tại hắn mà nói đã không đủ để sinh ra uy hiếp trí mạng. Diệp Hạo thân hình chợt lóe, liền tránh thoát đối phương chưởng ấn, lấy hắn lúc này Lăng Hư Bộ đến gần chút thành tựu bộ pháp, muốn né tránh công kích của đối phương chẳng qua chỉ là dễ như trở bàn tay.

Hô!

Diệp Hạo bước chân động một cái, sẽ đến trước người đối phương, ác liệt chỉ phong xuyên qua hư vô. Thân ảnh của đối phương lần nữa hóa thành một đạo tàn ảnh, bể ra.

Ầm!

Trước đó, Diệp Hạo đã nhấc lên tay phải, biến chưởng thành quyền, hắn một quyền đánh ở đối phương chân thân bên trên.

Đặng! Đặng!

Xấu xí người đàn ông trung niên quay ngược lại hai bước, hắn sắc mặt đen xuống, một ngụm máu tươi từ khóe miệng của hắn tràn ra.

Hắn không nghĩ tới, chính là một cái Hậu Thiên Lục Trọng võ giả, lại có thể mang hắn ép đến nước này.

Bạch!

Xấu xí người đàn ông trung niên thân hình thoắt một cái, liền hóa thành một đạo tàn ảnh, một loáng sau, thân thể của hắn vô căn cứ hiện lên sau lưng Diệp Hạo, thân pháp của hắn trình độ quỷ dị không kém chút nào Diệp Hạo Lăng Hư Bộ.

Hắn một quyền bổ ngang mà ra, tiếng gió rít gào, khí lãng cuồn cuộn, cơ hồ phải đem người màng nhĩ đánh vỡ. Thân là một tên sau Hậu Thiên Thất Trọng cao thủ, không chỉ có thể làm được nội lực rời thân thể, tự thân lực lượng càng là đạt tới bảy ngàn cân sự đáng sợ, tùy ý một quyền đều có thể đập chết một con Mãnh Nguru.

Diệp Hạo sắc mặt bình tĩnh, đấm ra một quyền, cùng đối phương quả đấm đánh vào đồng thời.

Ầm!

Diệp Hạo trên nắm tay hồng mang vòn quanh, từng đạo khí huyết lực lượng đánh vào đối phương trong cơ thể, mà quả đấm đối phương bên trên giống vậy truyền tới từng đạo âm sát khí.

Hai người rối rít hướng về sau lùi lại một bước, xấu xí người đàn ông trung niên định trụ thân hình, hắn sắc mặt âm lãnh đi xuống, hắn giơ tay vung lên, một đạo làn da màu bạc quái vật trống rỗng xuất hiện ở trước người hắn.

"Ngân giáp thi Vương." Diệp Hạo liếc mắt liền nhận ra quái vật này lai lịch, bất quá, đầu này ngân giáp thi vương cảnh giới nếu so với hắn ở Âm Phong Lĩnh bên trong gặp phải một con cao hơn một phần, đầu này Luyện Thi rõ ràng là Hậu Thiên Bát Trọng cảnh giới.

Luyện Thi cả người khí huyết hùng hậu, khí lực cường độ thậm chí muốn vượt qua tầm thường Hậu Thiên Bát Trọng võ giả,

Hơn nữa Luyện Thi sẽ không có cảm giác đau, không sợ sinh tử, kỳ khó dây dưa trình độ muốn vượt qua xa Hậu Thiên Bát Trọng võ giả.

Đương nhiên, Diệp Hạo thời khắc này thực lực ngược lại cũng sẽ không sợ hãi như vậy một con Hậu Thiên Bát Trọng ngân giáp thi Vương, mặc dù kỳ khó dây dưa trình độ cao hơn Hậu Thiên Bát Trọng, nhưng là một thân thực lực là sẽ không vượt qua Hậu Thiên Bát Trọng bao nhiêu.

Hô!

Chỉ thấy này là ngân giáp thi Vương nhấc bàn tay đánh một cái, một đạo Âm Sát chưởng ấn ngưng luyện mà ra, hóa thành một đạo cầu vòng hướng Diệp Hạo đi.

"Còn đến chiêu này." Diệp Hạo nhẹ rên một tiếng, trong bàn tay hắn hắc bạch nhị khí lưu chuyển, Sinh Tử Ấn tiêu diệt mà ra, đem Âm Sát chưởng ấn hóa giải.

Đang lúc hắn phải tiếp tục xuất thủ lúc, xấu xí người đàn ông trung niên đã tới Diệp Hạo trước người.

Diệp Hạo mặt không đổi sắc, phảng phất sớm đã có dự liệu, trong cơ thể hắn Thuần Dương Chỉ lực thiêu đốt, quanh thân khí huyết dũng động, cuồn cuộn khí huyết giống như lang yên. Hắn một chỉ điểm ra, nóng bỏng Thuần Dương Chỉ lực rơi ở trên người đối phương.

Người này lần nữa hóa thành một đạo tàn ảnh, nhưng mà, không đợi hắn rơi xuống đất, lại vừa là một đạo Thuần Dương Chỉ lực đổ xuống mà ra. Là đánh chết người này, Diệp Hạo lần này ước chừng thiêu đốt tứ thành khí huyết lực, nhất thời khí lưu kích động, cuồng phong cuồn cuộn.

Phốc xuy!

Diệp Hạo chỉ một cái đem người này mi tâm xuyên thủng, trong khoảnh khắc đối phương sinh cơ liền hoàn toàn tuyệt diệt.

Theo này người bỏ mạng, bộ kia ngân giáp thi Vương giống vậy chết đi năng lực hành động, định tại chỗ, không nhúc nhích.

Đánh chết một tên sau Hậu Thiên Thất Trọng cao thủ, đối với lúc này Diệp Hạo mà nói độ khó cũng không cao, ngay cả Hậu Thiên Bát Trọng hắn đều đơn độc từng đánh chết, càng không cần phải nói sau Hậu Thiên Thất Trọng.

Diệp Hạo đem đối phương nhẫn trữ vật lấy xuống, một vị sau Hậu Thiên Thất Trọng cao thủ, tích góp là tương đối phong phú, đoạn thời gian trước trên hội giao dịch Diệp Hạo làm một mai Thần Ý Đan chảy máu nhiều, không nghĩ tới nhanh như vậy đã có người không kịp đợi đưa cho hắn đưa tài vật.

" Thanh Diệu Thạch bạn sinh thạch ở nơi này, như vậy Thanh Diệu Thạch lại ở nơi nào?" Trong phạm vi một dặm cảnh tượng rối rít có bây giờ trong đầu hắn, coi như như thế, hắn cũng không có phát hiện Thanh Diệu Thạch tung tích.

Diệp Hạo tâm niệm vừa động, trong đầu hiện lên Thanh Diệu Thạch đồ án, Thiên Cương Quyết bên trong không chỉ có liên quan tới Thanh Diệu Thạch miêu tả, còn có vật này bức họa. Giờ phút này, hắn chính là muốn bằng mượn Thanh Diệu Thạch đồ án tới tìm kiếm vật này.

Đột nhiên, Diệp Hạo trong đầu Kính Tượng phơi bày một mảnh thổ hoàng sắc, không lâu lắm, từng luồng màu xanh hào quang liền hiện lên Kính Tượng bên trong.

Nguyên lai này Thanh Diệu Thạch nấp trong lòng đất, trên thực tế như vậy mới bình thường. Nếu như Thanh Diệu Thạch không phải là trong lòng đất, mà là ở khe núi này bên trong, sớm như vậy liền bị bước vào khe núi võ giả lấy đi, đường đệ Mộ Dung Kỳ còn đến phiên Diệp Hạo.

Diệp Hạo đem Độn Địa châu lấy ra, một trận hào quang màu vàng đất vờn quanh, thân hình của hắn vô căn cứ tại chỗ biến mất.

"Này Thanh Diệu Thạch..." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Thanh Diệu Thạch bên trên, những đá này lấy nào đó phương thức kỳ lạ bày ra, từng luồng hào quang xuôi ngược, giống như tạo thành một cái thiên nhiên trận pháp.

"Bất kể nhiều như vậy." Diệp Hạo đem Thanh Diệu Thạch thu nhập trong nhẫn trữ vật, nơi này Thanh Diệu Thạch số lượng cũng không phải là đặc biệt nhiều, chỉ có chừng mười khối. Trên thực tế, loại đá này là hơi hiếm hoi, nếu là thoáng cái xuất hiện rất nhiều, vậy thì có vẻ hơi không bình thường.

"Không bằng ở nơi này tu luyện Thiên Cương Quyết tầng thứ nhất." Diệp Hạo xuất ra một khối Thanh Diệu Thạch cầm trong tay, tĩnh tâm ngồi xếp bằng, tìm hiểu kỹ càng Thiên Cương quyết ảo diệu.

Không lâu lắm, Diệp Hạo liền bắt đầu luyện hóa lên Thanh Diệu Thạch, từng luồng hào quang vờn quanh, dần dần, Diệp Hạo bên ngoài thân da thịt dâng lên màu xanh, đó là Thanh Đồng vậy màu sắc. Lúc ban đầu chẳng qua là ở trên bàn tay của hắn hiện lên, đến cuối cùng, nơi cổ tay của hắn, thậm chí còn trên cánh tay, cũng dâng lên màu đồng xanh.

Diệp Hạo trong lòng đất tĩnh tâm luyện hóa Thanh Diệu Thạch, đối với tình huống của ngoại giới chẳng quan tâm. Hắn nhưng là không biết, theo hắn đem Thanh Diệu Thạch lấy ra, Phượng Hoàng Sơn trên đỉnh núi xuất hiện kỳ lạ biến hóa.

Vốn là Phượng Hoàng Sơn đỉnh núi bên ngoài có một đạo kết giới, đem đỉnh núi bao trùm, không người nào có thể đặt chân. Mà lúc này, đạo kết giới dần dần yếu kém đứng lên, cho đến vài ngày sau, kết giới kia đột nhiên bể tan tành. Một đạo liệt diễm ánh sáng xông thẳng Cửu Tiêu, chỉ một thoáng toàn bộ chân trời giống như hóa thành một mảnh màu đỏ nhạt.

Ngoại giới bấp bênh, Diệp Hạo vẫn ở tĩnh tâm tu luyện Thiên Cương Quyết, hắn bên ngoài thân da thịt đã có chín thành hóa thành màu đồng xanh. Làm quanh người hắn màu da toàn bộ đều hóa thành màu đồng xanh lúc, hắn liền có thể thành công bước vào Thiên Cương Quyết tầng cảnh giới thứ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Gia Cát Cẩn

Chương 74: Gia Cát Cẩn

Tu luyện Thiên Cương Quyết sau không chỉ là đem da thịt hóa thành màu đồng xanh đơn giản như vậy, nếu chỉ là chế tạo da thịt, như vậy làm sao có thể đem khí lực phòng ngự tăng lên?

Luyện hóa Thanh Diệu Thạch sau, da thịt Thanh Đồng biến hóa chỉ là một loại bên ngoài thể hiện, Thanh Diệu Thạch trong tinh hoa đã luyện vào trong cơ thể hắn. Huyết mạch của hắn, kinh lạc, xương cốt, quanh thân bất kỳ một cái nào vị trí, cũng tồn tại Thanh Diệu Thạch tinh hoa.

Chính là bởi vì như vậy, mới có thể đem hắn khí lực lực phòng ngự tăng lên rất nhiều, đột nhiên, Diệp Hạo trong tay Thanh Diệu Thạch hóa thành bột, cùng lúc đó, Thanh Đồng màu da bao trùm quanh người hắn mười phần vị trí.

Đến đây, Thiên Cương Quyết tầng thứ nhất tu luyện thành công, Diệp Hạo tinh tế thể ngộ tự thân khí lực lực lượng. Hắn giơ tay nhẹ nhàng nắm chặt, chung quanh khí lưu kích động, giống như dâng lên từng tầng một sóng gợn, hướng bốn phía lan tràn khuếch tán.

Diệp Hạo hơi chuyển động ý nghĩ một chút, quanh người hắn da thịt màu sắc liền khôi phục như lúc ban đầu, Độn Địa châu bên trong một đạo hào quang màu vàng đất đưa hắn bao phủ, thân hình của hắn hư không tiêu thất trong lòng đất.

"Phượng Hoàng Sơn bên trên phát sinh cái gì?" Diệp Hạo vừa ra tới, liền cảm ứng được đỉnh núi biến hóa, lúc này Phượng Hoàng Sơn bên trên liệt diễm ánh sáng xông thẳng Cửu Tiêu, đỉnh núi một mảnh đỏ bừng, đem nhiều đóa Bạch Vân nhuộm thành màu lửa đỏ, còn như mây lửa độc nhất vô nhị.

Diệp Hạo đem bản đồ mở ra, ở đỉnh núi kia bên trên, có các loại điểm sáng hiện lên, những thứ này đều là thiên tài địa bảo ký hiệu.

Diệp Hạo không nghĩ tới, tới một lần Phượng Hoàng Sơn, lại có thể gặp được đến nhiều như vậy bảo vật, trước đó, hắn đem bản đồ mở ra lúc, Phượng Hoàng Sơn trên đỉnh cũng không có những điểm sáng này, mà dưới mắt, lại đột nhiên nhiều hơn nhiều như vậy bảo vật.

"Phượng Hoàng Sơn lên biến hóa Thanh Dương Trấn trong võ giả nhất định sẽ ngay đầu tiên phát hiện, phải dành thời gian." Diệp Hạo trong lòng có một loại cảm giác cấp bách, Căn cứ địa trong bản vẽ điểm sáng sáng ngời trình độ đến xem, Phượng Hoàng Sơn đỉnh bảo vật nhất định không phải là bảo vật tầm thường, thân hình hắn chớp động, hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng Phượng Hoàng Sơn đỉnh chui đi.

Phượng Hoàng Sơn trên đỉnh, liệt diễm di thiên, nham tương dũng động, một mực tới thần bí đỉnh núi rốt cuộc hiện ra ở thế nhân trước mắt.

"Phượng Hoàng Sơn biến cố sau ta là người thứ nhất chạy tới, phần cơ duyên này nhất định thuộc về ta." Một vị tóc đỏ thiếu niên thần tình kích động, hắn là Thanh Dương Trấn Gia Cát gia con em Gia Cát Cẩn, hắn tới Phượng Hoàng Sơn vốn là có những chuyện khác, lại không nghĩ rằng, đuổi lên đỉnh núi bên trên tràng này biến cố đột nhiên xuất hiện.

Gia Cát Cẩn đứng ở Phượng Hoàng Sơn đỉnh, hắn hướng phía dưới nhìn xuống, ở phía dưới mười trượng nơi, là một nơi thiên nhiên nham tương trì, nham tương trì đạt tới trăm trượng chu vi, nóng bỏng khí tức tràn ngập bầu trời, thiêu hủy hư vô.

Khoảng cách này, lấy Hậu Thiên Vũ Giả tu vi thì không cách nào vượt qua, bất quá, ở đó nham tương trong ao, cách nhau mười trượng, hoặc là 20 trượng khoảng cách, liền có một cái cột đá hiện lên nham tương mặt ngoài.

Khó có thể tưởng tượng, trong nham tương lại sẽ có cột đá tồn tại mà không hòa tan, Gia Cát Cẩn thần sắc vừa có kích động lại có sợ hãi.

Nếu muốn lấy được phần cơ duyên này, hiển nhiên là muốn hoành độ trước người cái này cách trở ở trước người hắn nham tương trì. Dưới mắt đến tới nơi này chỉ có một mình hắn, nếu là hắn không thể trước đó hoành độ mà qua, ở Thanh Dương Trấn những võ giả khác đến trước khi tới đem phần cơ duyên này chiếm được, như vậy hắn Gia Cát Cẩn có lẽ liền không có cơ hội lấy được phần cơ duyên này.

Gia Cát Cẩn hướng phía dưới nham tương trì nhảy xuống, chung quanh tiếng gió rít gào, cân nhắc cái hô hấp sau, hắn vững vàng rơi ở trong đó một cây trên trụ đá.

Bạch!

Gia Cát Cẩn thân hình thời gian lập lòe liền hướng ngoài ra một cây cột đá vượt đi, hai cây cột đá cách nhau mười trượng, hắn nhẹ nhàng bước ra, giống

như có một trận gió đem thân thể của hắn nâng lên đến, khiến cho hắn vô kinh vô hiểm rơi vào đệ nhị cây trên trụ đá.

Phượng Hoàng Sơn bên trên, Gia Cát Cẩn trước dựng thân nhiều chỗ ra một người, người này chính là vội vã chạy tới Diệp Hạo. Ánh mắt của hắn rơi ở phía dưới nham tương trong ao, sau đó, tầm mắt của hắn vượt qua nham tương trì, hắn thấy một tòa phong bế đại điện, cung điện kia bộ dạng nhìn từ đàng xa đi giống như là một cái mở ra hai cánh Phượng Hoàng, giống như muốn bay lượn với trên chín tầng trời.

Mà cửa vào đại điện vị trí chính là phượng hoàng đầu vị trí, hơn nữa, chỗ ngồi này Phượng Hoàng đại điện giống như là thật Phượng Hoàng hóa đá sau hóa thành một dạng xa xa nhìn lại, làm cho lòng người sinh kính sợ.

"Có người trước thời hạn một bước đến." Diệp Hạo thấy kia nham tương trong ao có một đạo thân ảnh đang ở hoành độ, hắn không lại tiếp tục ngắm nhìn, thân hình lóe lên, Lăng Hư Bộ pháp mở ra, người như hồng nhạn, nhẹ bỗng rơi ở trong đó một cây trên trụ đá.

Đá này Trụ đứng ở nham tương trong ao, nguyên vốn phải là nóng bỏng mới đúng, nhưng là Diệp Hạo rơi ở phía trên giống như là đứng ở bình thường trên trụ đá độc nhất vô nhị.

Như vậy có thể thấy, này căn (cái) cột đá tất nhiên là hơi kỳ lạ, mới có thể tại loại này nham tương trong hoàn cảnh không chịu chút nào ảnh hưởng.

Bốn phía nham tương dòng lũ lăn, hơi không cẩn thận, ngã vào trong nham tương trong khoảnh khắc sẽ hóa thành tro bụi. Cho dù Diệp Hạo lúc này khí lực lực lượng có tăng lên, nhục thân có thể Thanh Đồng biến hóa, nhưng là đối mặt trong nham tương cuồn cuộn dòng lũ, vẫn không cách nào ngăn cản chút nào.

Coi như hắn đem Thiên Cương Quyết tu luyện tới Đệ Tam Tầng, cũng không nhất định có nắm chắc có thể ngăn cản nham tương dòng lũ, có lẽ Tiên Thiên Cảnh cường giả có thể đi sâu vào trong nham tương không bị ảnh hưởng. Dù sao bước vào Tiên Thiên có thể nói là siêu phàm thoát tục, nhục thân thuế biến, lột xác, phải làm có thể chịu đựng nham tương dòng lũ.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào trước người hắn bên ngoài hơn mười trượng một cây trên trụ đá, thân hình hắn bay lên không na di, rơi vào cái kia trên trụ đá.

Nhưng mà, còn không đợi hắn đứng vững, này căn (cái) cột đá đột nhiên trầm xuống, không tới ngay lập tức liền muốn chìm vào nham tương trong ao.

Diệp Hạo biến sắc, trước đó, hắn từng ở phía trên ngắm nhìn qua một đoạn thời gian, nhưng là lá chưa từng thấy ở đây cột đá xuất hiện trầm xuống hiện tượng.

Lúc này muốn những thứ này đã không có bất cứ ý nghĩa gì, Diệp Hạo đưa mắt phong tỏa ở bên người hắn một cây trên trụ đá. Hắn bay lên trời, Lăng Hư Bộ pháp mở ra, chỉ một thoáng thân như du long, rơi vào cái kia trên trụ đá.

Không tới chốc lát, Diệp Hạo vị trí hiện thời khoảng cách Gia Cát Cẩn đã tương đối gần, lần này Diệp Hạo mũi chân nhẹ một chút cột đá, thân hình hắn động một cái, hướng tiếp theo căn (cái) cột đá nhảy tới.

Ầm!

Đột nhiên, phía dưới gió êm sóng lặng nham tương trong ao đột nhiên chấn động bất an, từng đạo nham tương dòng lũ phóng lên cao, nghĩ Diệp Hạo thân hình bao trùm.

Những thứ này nham tương phân tán là từng đạo lưu quang, giống như là mấy đạo nham tương Hỏa Long một dạng rối rít hướng Diệp Hạo đánh tới.

Diệp Hạo trong lòng cảm giác nặng nề, hắn không nghĩ tới không chỉ là cột đá có vấn đề, ngay cả cái này nhìn như bình tĩnh nham tương giống vậy giấu giếm nguy cơ.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình ở giữa không trung đột nhiên biến hóa, biến chuyển phương hướng, hắn trên không trung mượn lực, vô căn cứ na di đi ra ngoài mấy trượng.

Đột nhiên, lại vừa là một đạo nham tương liệt diễm hướng hắn gào thét tới, Diệp Hạo thân hình lần nữa biến đổi, lần này, hắn đưa mắt phong tỏa ở phía trước cách đó không xa đạo kia tóc đỏ thiếu niên bên trên.

Đối phương chỗ ở cột đá chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, hơn nữa cái kia cột đá là trước mắt Diệp Hạo chung quanh có thể đặt chân gần đây vị trí.

Nếu là lại xa bên trên một phần, cho dù Diệp Hạo có thể làm được hư không mượn lực, cũng không cách nào đến.

Diệp Hạo hơi nghiêng người đi, tránh qua nham tương liệt diễm, hướng Gia Cát Cẩn chỗ ở cột đá đi.

"Cút ngay!" Gia Cát Cẩn giận quát một tiếng, hắn không nghĩ tới lại có người muốn tới cùng hắn tranh đoạt đặt chân vị trí. Mặc dù nhưng vị trí này có thể chứa hai người đứng, nhưng là hắn rõ ràng không muốn để cho Diệp Hạo tới nơi này đặt chân.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Cao thủ tụ tập

Chương 75: Cao thủ tụ tập

Gia Cát Cẩn trong tay đột nhiên nhiều hơn một cây màu lửa đỏ trường tiên, hắn giơ tay vừa kéo, này trường tiên giống như sống đứng lên, hóa thành một cái Hỏa Xà, liệt diễm mãnh liệt, hướng Diệp Hạo quấn giết tới.

Diệp Hạo lúc này tình cảnh có thể nói là trước có chó sói, sau có hổ, hơi không cẩn thận, sẽ ngã vào nham tương trong ao.

Hô!

Hỏa Xà trường tiên quất tới, xé không khí, sấm gió gào thét, thanh thế kinh người. Hỏa xà trường tiên mặc dù thanh thế kinh người, nhưng là bàn về uy lực chân chính hay lại là không chống nổi nham tương ngọn lửa cháy mạnh.

Nếu là Diệp Hạo lựa chọn né tránh Hỏa xà trường tiên, như vậy hắn ắt sẽ bị nham tương liệt diễm tập bên trong. Vì vậy, Diệp Hạo lúc này làm ra lựa chọn, hắn giơ tay lên, hướng Hỏa Xà trường tiên hung hăng bắt đi.

Phốc xuy!

Diệp Hạo tay trái đem Hỏa Xà trường tiên vững vàng nắm trong tay, trong khoảnh khắc liền có một đạo đạo nóng bỏng liệt diễm lan tràn, ống tay áo của hắn trong chớp mắt liền hóa thành bụi bậm.

Mấu chốt nhất chính là, Hỏa xà liệt diễm sẽ không ngừng thiêu hủy thân thể của hắn, đem đốt thành một nhóm than.

"Ta Gia Cát Cẩn Hỏa Xà Tiên cũng không phải là dễ tiếp như vậy, hắc hắc, ngươi liền cẩn thận thử một chút liệt diễm đốt người mùi vị đi." Gia Cát Cẩn thấy người tới tay không tiếp lấy hắn Hỏa Xà Tiên, trong bàn tay hắn nội lực vận chuyển, Hỏa Xà Tiên lên liệt diễm hung mãnh hơn đứng lên, giống như phong trợ hỏa thế, Hỏa Xà Tiên bên trên trong khoảnh khắc liệt diễm cuồn cuộn.

Hỏa Xà Tiên lên thế lửa từ Gia Cát Cẩn trong tay bưng hướng Diệp Hạo trong tay lan tràn tới, Diệp Hạo mặt không đổi sắc, hắn ý niệm hơi động, nắm Hỏa Xà Tiên cánh tay của hóa thành màu đồng xanh.

Tùy ý thế lửa như thế nào hung mãnh, đều không cách nào suy giảm tới đến Thanh Đồng biến hóa sau Diệp Hạo, ngọn lửa rơi vào Diệp Hạo trên cánh tay, không được chút nào tác dụng, chỉ là tại hắn Thanh Đồng trên cánh tay văng lên nhiều đóa tia lửa.

Diệp Hạo cánh tay dùng sức, đột nhiên kéo một cái, bằng vào cổ lực lượng này, thân thể của hắn hướng phía trước thổi tới. Khi hắn rơi vào Gia Cát Cẩn dựng thân trên trụ đá lúc, Gia Cát Cẩn sắc mặt hơi kinh ngạc, chợt, hắn lạnh lùng nói: "Nơi này là địa bàn của ta, các hạ làm như vậy có phải hay không hơi quá?"

"Ngươi chứng minh như thế nào đây là của ngươi này địa bàn?" Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Gia Cát Cẩn trên người, hắn một chút cũng biết người này nguồn gốc.

Nhân vật: Gia Cát Cẩn

Chủng tộc: Nhân Tộc

Tính cách: Cao ngạo

Cảnh giới: Hậu Thiên Thất Trọng

Võ học: Địa cấp võ học —— Hỏa Xà Tiên, nhẹ nhàng linh động, xuất thủ lúc trường tiên giống như hóa thành Hỏa Xà, tướng địch người trói buộc.

Thiên phú: Trung đẳng

Khác: Thanh Dương Trấn Gia Cát gia trẻ tuổi con em kiệt xuất, một lòng theo đuổi võ đạo, đối với gia tộc phân tranh không có hứng thú chút nào.

Này Gia Cát Cẩn năm lên nhẹ nhàng liền bước vào Hậu Thiên Thất Trọng cảnh giới, Diệp Hạo trong lòng nghĩ ngợi, đối phương phải làm là dùng qua Thần Ý Đan. Nếu không, lấy trung đẳng thiên phú linh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu nhỏ thì mười năm tám năm, trừ phi đối phương là từ trong bụng mẹ liền bắt đầu tu luyện, như vậy thì có thể bài trừ loại này suy đoán.

Gia Cát Cẩn lạnh rên một tiếng, không đáp lời nữa, thông qua trước lộn một cái giao thủ, là hắn biết lấy thực lực của hắn là không làm gì được người trước mắt. Ở nơi này võ đạo trên hết thế giới, quả đấm mới là đạo lý lớn, cường giả có thể chế định quy tắc , mà người yếu chỉ có thể tuân thủ.

Hai người thực lực chênh lệch không bao nhiêu, nếu muốn nói phải trái cũng chỉ có tiếp tục so đấu tỷ đấu, bất quá tại loại này nham tương hiểm địa tỷ đấu hiển nhiên là phi thường không sáng suốt cách làm, vì vậy, Gia Cát Cẩn sáng suốt thu tay lại.

Ầm!

Bốn phía nham tương hóa thành loạn lưu, khi thì có nham tương liệt diễm cuộn trào mãnh liệt lên, một màn này giống như là suối phun bên trong nước suối phún ra ngoài. Bất quá bất đồng duy nhất chính là suối phun bên trong xông ra là nước suối, mà ở trong đó chính là nham tương.

Giữa hai người hoàn toàn không thể so sánh, Diệp Hạo ánh mắt quét nhìn chung quanh, muốn chắc chắn một cái có thể được đường đi, bình an hoành độ nham tương trì, đến đối diện.

Một lát sau, hai người dựng thân chỗ nham tương loạn lưu dũng động, cùng lúc đó, bọn họ chỗ ở cột đá khẽ run lên, lại giống vậy bắt đầu trầm xuống đứng lên.

"Không được!" Gia Cát Cẩn sắc mặt đột nhiên biến đổi, trong tay hắn Hỏa Xà Tiên rút ra, hóa thành một cái dài mười trượng roi, trong khoảnh khắc liền quấn quanh ở xa xa một cây trên trụ đá.

Trong tay hắn vừa dùng lực, hắn thân thể liền hướng cái kia cột đá bay xuống đi, vốn là lấy thân pháp của hắn, khoảng cách này là có thể hoành độ.

Bất quá hắn dù sao không có nắm giữ hư không na di kỹ xảo, nếu là ở trên đường gặp phải nguy cơ, cũng không có biện pháp kịp thời né tránh.

Có Hỏa Xà Tiên mượn lực, có thể để cho hắn tùy tiện tránh nham tương loạn lưu trong đủ loại nguy cơ.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình lóe lên, thân biến hóa Trường Hồng, ngang qua nham tương trì, vượt qua mười trượng khoảng cách, rơi vào ngoài ra một cây trên trụ đá.

Trải qua mấy lần na di, Diệp Hạo khoảng cách bờ bên kia đã càng ngày càng gần, hắn lại một lần nữa Hoành Không Na Di, rơi vào một cây khoảng cách phía trước đền gần đây trên trụ đá. Sau đó, thân hình hắn chợt lóe, vững vàng rơi vào trước đại điện phương mặt đất.

Đại điện này lối vào nơi chính là Phượng Hoàng miệng vị trí, lối vào có chừng mấy trượng lớn nhỏ, từ bên ngoài nhìn, chỉ có thể nhìn được đông nghịt một mảnh, không nhìn ra cảnh tượng bên trong.

Gia Cát Cẩn vẫn vẫn còn ở nham tương trong ao, khoảng cách đại điện còn cách một đoạn, Diệp Hạo đem bản đồ mở ra, hắn liền cảm ứng được ở Phượng Hoàng Sơn bên trên, có không ít người đang lấy tốc độ cực nhanh hướng chỗ hắn ở chạy tới.

Những võ giả này có hậu Hậu Thiên Thất Trọng, còn có Hậu Thiên Bát Trọng, trong đó không thiếu số rất ít Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ.

Theo Phượng Hoàng Sơn kết giới bể tan tành, trong lúc nhất thời không biết hấp dẫn bao nhiêu Hậu Thiên Cao Thủ tới.

Diệp Hạo đem Kính Tượng mở ra, muốn theo dõi Phượng Hoàng trong cung điện cảnh tượng, nhưng mà Kính Tượng bên trong nhưng là phơi bày đen thùi lùi một mảnh, cũng không thể nhìn thấy cái gì thứ hữu dụng.

"Truyền thuyết Phượng Hoàng trong tay nắm giữ Niết Bàn sống lại làm thuật, không biết bên trong tòa cung điện này có hay không có bực này bí thuật tồn tại?" Diệp Hạo trong lòng yên lặng suy đoán, hắn không do dự nữa, coi như trong cung điện không có Niết Bàn sống lại làm thuật, vẻn vẹn là trong cung điện bảo vật tài nguyên cũng đủ để cho người điên cuồng.

Một loáng sau, Diệp Hạo thân hình bay lên không na di, liền tiến vào đen kịt một màu Phượng Hoàng trong điện.

Cũng không lâu lắm, lại có một đạo thân ảnh đi tới Phượng Hoàng trước điện, người này chính là Gia Cát Cẩn. Thần sắc hắn âm tình bất định, ở đó Phượng Hoàng đền lối vào qua lại quan sát, sau đó, trong mắt của hắn hiện lên một vẻ quả quyết, thân hình hắn lóe lên, giống vậy tiến vào Phượng Hoàng trong điện.

Ở Gia Cát Cẩn sau khi tiến vào không lâu, Phượng Hoàng Sơn đỉnh tới không ít võ giả, có thể nói là cao thủ tụ tập.

Những võ giả này bên trong, lấy Thanh Dương Trấn ba gia tộc lớn thế lực là nhiều nhất, còn sót lại có số ít Tán Tu võ giả, còn có một chút phụ cận tông môn thế lực võ giả.

"Ở mấy trăm năm trước, từng có người tận mắt nhìn thấy núi này bên trên Phượng Hoàng bay lên, thôn vân thổ vụ, chẳng lẽ chỗ này truyền thừa là năm đó con phượng hoàng kia bố trí?" Người nói chuyện rõ ràng là Mộ Dung Lam, hắn sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm phía trước đền.

"Đối với chúng ta Nhân Tộc mà nói, là phúc hay họa, còn chưa thể biết được." Gia tộc Gia Cát một vị râu bạc trắng chòm râu lão giả ánh mắt đưa mắt nhìn phía trước đền, nhàn nhạt mở miệng.

"Gia Cát lão quỷ, ngươi nếu là sợ, đại khả không đi." Bên cạnh một vị tóc dài phất phới người đàn ông trung niên khẽ cười một tiếng, hắn chính là Nam Cung gia Nam Cung tiếu, đồng dạng là Hậu Thiên Bát Trọng tu vi, hắn tiếng nói vừa dứt, liền hóa thành một đạo cầu vòng, hướng nham tương trì dậm chân đi.

...

"Hắc hắc, bực này địa phương tốt làm sao có thể thiếu bản đại sư." Cách đó không xa đi tới một vị tay cầm Phất Trần, thân mặc đạo bào lão giả.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Thực Huyết Đằng

Chương 76: Thực Huyết Đằng

Phượng Hoàng trong cung điện, Diệp Hạo vị trí, một mảnh băng thiên tuyết địa. Trước đây không lâu, hắn vẫn còn liệt diễm nham tương vùng, mà trong nháy mắt, hắn sẽ đến như vậy một nơi Băng Hàn nơi, có thể nói là Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên.

Hô! Hô!

Lạnh thấu xương gió rét gào thét, khiến cho Diệp Hạo không tự chủ sinh ra thấy lạnh cả người. Diệp Hạo quanh thân khí huyết dũng động, chống đỡ khí lạnh xâm phạm.

"Nơi đó có bảo vật." Đột nhiên, Diệp Hạo cặp mắt lóe lên, hắn từ trong bản đồ nhìn rõ đến cách hắn bên ngoài ba dặm một nơi tồn tại nào đó bảo vật.

Diệp Hạo giống như lòng bàn chân sinh gió, Lăng Hư Bộ pháp mở ra, Đạp Tuyết Vô Ngân, chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh tại chỗ.

Một lát sau, Diệp Hạo đi tới một nơi hầm băng phụ cận, từng luồng lạnh giá khí lạnh từ hầm băng bên trong tiêu tán mà ra. Ước chừng có một trượng chu vi không có bị lớp băng bao trùm, trong lúc này đang lúc giống như là một cái nho nhỏ ao nước, hơi thở lạnh như băng lan tràn ra.

Căn cứ địa trong bản vẽ biểu hiện điểm sáng đến xem, bảo vật ở nơi này hầm băng phía dưới, Diệp Hạo trong lòng yên lặng tính toán, "Trừ phi ta tu vi bước vào Hậu Thiên Bát Trọng, khí huyết như Hống Tương, mới có thể đặt chân này hầm băng bên trong."

Vào Bảo Sơn mà tay không mà về chuyện Diệp Hạo là không nguyện ý làm, nhưng là lấy hắn lúc này khí huyết lực lượng đặt chân hầm băng bên trong, chưa đủ một thời ba khắc, hắn sẽ đông ở hầm băng bên trong. Mặc dù Diệp Hạo người mang Tị Thủy Châu, nhưng là Tị Thủy Châu chỉ là có thể để cho hắn trong nước như giẫm trên đất bằng, nhưng là lại không có tránh rét hiệu quả.

Diệp Hạo đứng ở tại chỗ, lẳng lặng suy nghĩ lấy được hầm băng bên trong bảo vật biện pháp, quanh người hắn khí huyết cổ đãng, vận chuyển, tránh cho xuất hiện khí huyết đông ngưng trệ tình huống.

"Tiểu oa oa, đang suy nghĩ gì đấy?" Đột nhiên, một đạo tiếng gọi ầm ỉ nghĩ Diệp Hạo từ trong trầm tư đánh thức, trên thực tế, Diệp Hạo đã sớm nhận ra được đối phương, nhưng hắn vẫn đang khổ cực tìm kiếm kế sách.

"Để cho lão phu tới đoán một chút." Một vị tay cầm Phất Trần, thân mặc đạo bào lão giả từ Diệp Hạo phía sau đi tới, hắn chính là Chu đại sư.

Chu đại sư bóp bóp ngón tay, hắn giơ tay chỉ hướng hầm băng bên trong nói: "Nếu là lão phu không đoán sai, này hầm băng bên trong phải làm có giấu nào đó bảo vật."

"Đại sư có thể có biện pháp đem bảo vật lấy ra?" Diệp Hạo sắc mặt hơi vui, chu thủ đoạn của đại sư hắn vẫn thấy qua, mặc dù thực lực không là như thế nào xuất chúng, nhưng là thủ đoạn phồn đa, nói không chừng thật có biện pháp đem hầm băng trong bảo vật lấy ra.

"Chút chuyện nhỏ này thì như thế nào có thể khó khăn đến lão phu." Chu đại sư khẽ vuốt trong tay Phất Trần, sau đó, hắn đưa ngón tay bóp phá, từng luồng máu tươi đỏ thẫm rơi hầm băng bên trong.

Chu đại sư lấy tay làm bút, lấy máu làm mực, ở đó hầm băng trên mặt nước buộc vòng quanh một đạo kỳ diệu Phù Ấn.

Ầm!

Một loáng sau, hầm băng mặt ngoài nhỏ nhẹ rạo rực, từng tầng một sóng gợn lan tràn. Theo Chu đại sư Phù Ấn tranh thành, vốn là bình tĩnh hầm băng trở nên rung chuyển.

"Mặt nước ở dốc lên?" Diệp Hạo sắc mặt hơi kinh ngạc,

Hắn không nghĩ tới Chu đại sư không chỉ có giỏi Thổ Hệ Độn Pháp, giống vậy đối với Thủy Hệ bí thuật có chút xem qua.

"Đây có lẽ là Phù Ấn chỗ kỳ lạ." Diệp Hạo trong lòng suy đoán, đạo bùa kia ấn mới là Chu đại sư có thể tinh thông đủ loại bí thuật chỗ mấu chốt.

Ầm!

Theo mặt nước không ngừng dốc lên, dần dần, mặt nước đã vượt qua lớp băng một tấc vị trí.

Rào ~

Dốc lên mực nước lan tràn mà ra, hướng lớp băng bên trên dâng trào, nước kia còn chưa chảy ra mấy trượng ra ngoài, liền đông thành băng, hóa thành lớp băng một bộ phận.

Đột nhiên, dốc lên mực nước có trầm xuống khuynh hướng, Chu đại sư cắn răng nói, "Tiểu oa oa, lão phu cho ngươi hao phí bản mệnh tinh huyết, ngươi ngày sau ước chừng phải bồi thường lại."

Chọt, Chu đại sư cắn chót lưỡi, một vòi máu tươi từ trong miệng hắn phun ra, rơi vào hầm băng bên trong.

Theo này sợi máu tươi phun vải ra, Chu đại sư sắc nhất thời tái nhợt một phần. Cùng lúc đó, Chu đại sư lần nữa lấy tay làm bút, lấy máu làm mực, ở hầm băng bên trên vẽ ra từng đạo Phù in ra.

Phù Ấn bên trên tỏa ra ánh sáng lung linh, hồng mang vờn quanh, khắp nơi cũng hiển lộ ra bất phàm. Rồi sau đó, Phù Ấn bên trên một cỗ lực lượng kì dị hiện lên, nước kia mặt lần nữa nhấc thăng lên, lần này mặt nước dốc lên tốc độ tăng vọt, đạn chỉ đang lúc liền dốc lên cao mấy thước.

Ầm!

Hầm băng trong nước không ngừng dâng trào mà ra, hóa thành từng tầng một hàn băng bao trùm ở lớp băng phía trên. Chu đại sư rõ ràng là muốn lợi dụng Phù Ấn kỳ diệu thủ đoạn đem hầm băng trong nước hết thảy rút ra, khi đó, hầm băng trong bảo vật chính là dễ như trở bàn tay.

Không thể không nói Chu đại sư kế sách tương đối cao minh, dĩ nhiên, cái biện pháp này cũng chỉ hắn có thể thực hiện. Đổi thành những người khác đến, coi như có thể nghĩ tới cái này biện pháp, cũng không cách nào đi thực hành.

Hết thảy đều tiến hành tương đối thuận lợi, chỉ đợi Chu đại sư đem hầm băng trong nước hết thảy rút ra, liền có thể lấy ra nấp trong hầm băng phần đáy bảo vật.

Đang lúc này, nước kia mặt hiện lên một cơn lốc xoáy, một vệt bóng đen trong nước chập chờn. Phảng phất trong nước ở nhờ một loại sinh vật nào đó, bởi vì hầm băng trong nước tràn ra, quấy rầy đến không khỏi sinh vật tồn tại.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn truyền ra, đó là hầm băng bên trong một loại sinh vật nào đó phóng lên cao phát ra âm thanh.

"Đây là?" Diệp Hạo ánh mắt ngạc nhiên, nước kia bên trong lao ra một cây màu xanh cây mây và giây leo, này cây mây và giây leo đạt tới thành người lớn bằng cánh tay, ở trên trời bên trong Loạn Vũ, vén lên trận trận gió rét.

"Không được, đây là Thực Huyết Đằng, lấy nuốt võ giả khí huyết là sống, gốc cây này Thực Huyết Đằng ở hầm băng bên trong tự phong sinh cơ, không biết có bao nhiêu năm chưa từng ăn đến Huyết Thực..." Chu đại sư sắc mặt ngưng trọng, tại hắn thời kỳ thiếu niên, hắn từng gặp được một gốc Thực Huyết Đằng, kỳ hung tàn trình độ, cho tới bây giờ hắn đều trí nhớ sâu sắc.

Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi chọt lóe, liên quan tới này Thực Huyết Đằng tin tức ở tại nổi lên hầm băng sau khi, hắn liền theo dõi rõ ràng.

Hơn nữa, này Thực Huyết Đằng mặc dù vô cùng kinh khủng, nhưng là, tồn ở một cái nhược điểm trí mạng.

Thực Huyết Đằng ở trên trời bên trong Loạn Vũ, chọt, nó đem Chu đại sư coi như hắn nuốt mục tiêu thứ nhất.

To bằng cánh tay cây mây và giây leo giống như hóa thành giao long, hướng Chu đại sư quấn giết tới. Nhất thời gió lạnh loạn quyển, khí lãng kích động, phảng phất này Thực Huyết Đằng một loáng sau là có thể đem Chu đại sư nuốt.

"Hừ!"

Chu đại sư lạnh rên một tiếng, trong tay hắn Phất Trần nhẹ nhàng run lên, Phất Trần trong khoảnh khắc dài ra, đem cây mây và giây leo quấn quanh.

Phốc xuy!

Đột nhiên, Thực Huyết Đằng bên trên từng cây một màu xanh đâm mọc ra, trải rộng toàn bộ cây mây và giây leo, trong nháy mắt liền đem Phất Trần cắt đứt.

Chu đại sư sắc mặt nhất thời biến đổi, trong lòng lộp bộp giật mình, hắn vốn cho là bằng vào trước mắt hắn thủ đoạn có thể đối phó trước mắt này Thực Huyết Đằng. Nhưng là dưới mắt xem ra, sự tình cũng không phải là giống như hắn tưởng tượng như vậy thuận lợi.

Cùng lúc đó, chân trời phía trên cây mây và giây leo chia ra làm hai, hóa thành hai cây cây mây và giây leo, một cây hướng Chu đại sư đi, ngoài ra một cây đây là từ hướng Diệp Hạo gào thét mà tới.

Thực Huyết Đằng chia ra làm hai sau khi uy lực cũng không có hạ xuống, ngược lại có chút leo lên. Ở đó cây mây và giây leo sắp rơi vào Diệp Hạo trước người lúc, cây mây và giây leo chóp đỉnh giống như hoa tươi nở rộ một dạng hiện ra nụ hoa chớm nở cánh hoa. Hoa này múi trong khoảnh khắc liền nở rộ ra, nở rộ ra cánh hoa giống như hóa thành mưa như trút nước miệng to, muốn nghĩ Diệp Hạo nuốt vào trong đó.

cảm tạ (tên ta Thiên Thương, (Yến Trường Cung khen thưởng, tuần này phiếu đề cử thật chợt, cám ơn sự ủng hộ của mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Băng Ngọc Thần Thiết

Chương 77: Băng Ngọc Thần Thiết

Diệp Hạo nâng lên tay phải hướng Thực Huyết Đằng nhẹ nhàng nhấn một cái, bàn tay của hắn chỉ một thoáng hóa thành khô héo sắc, giống như một đoạn cây khô một dạng già nua lắm cắm.

Theo hắn một chưởng nhấn ra, trong bàn tay hắn ẩn chứa cây khô khí tức dính ở Thực Huyết Đằng phía trên, này nở rộ đóa hoa nhất thời khô héo đi xuống.

Hô! Hô!

Thực Huyết Đằng phảng phất bị kích thích, nhất thời loạn vũ, vén lên trận trận cuồng phong. Diệp Hạo trước một chưởng kia bên trong ẩn chứa cây khô khí tức đã thật sâu đánh vào Thực Huyết Đằng mạn bên trong, khiến cho Thực Huyết Đằng từ nóc bắt đầu xuất hiện triệu chứng khô héo.

Đột nhiên, Thực Huyết Đằng chia ra làm mấy chục cây, đầy trời loạn quyển, từng đạo cây mây và giây leo hướng Diệp Hạo thắt cổ mà tới.

Diệp Hạo thần sắc bình tĩnh, trong cơ thể hắn cây khô khí tức nổi lên, chỉ một thoáng quanh người hắn da thịt cũng hóa thành khô héo sắc. Cả người hắn đều tựa như trong nháy mắt già nua mấy phần, một cổ khô già khí tức tràn ngập.

Từng cây một Thực Huyết Đằng mạn nghĩ Diệp Hạo cuốn lấy, cây mây và giây leo thượng thanh sắc gai độc trải rộng, hướng Diệp Hạo toàn thân đâm tới.

Trong đó một đoạn cây mây và giây leo xé Diệp Hạo trên cánh tay áo quần, chạm tới da của hắn, Diệp Hạo trên cánh tay cây khô khí tức tràn ngập, khô héo màu sắc tràn ngập tới Thực Huyết Đằng mạn bên trên.

Thực Huyết Đằng lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô héo đi xuống, vốn là màu xanh cây mây và giây leo ở ngắn ngủi chốc lát liền hóa thành khô héo sắc, tràn đầy mục nát khô già khí tức.

Cây khô khí tức trong nháy mắt liền lan tràn tới cây mây và giây leo phần gốc, kỳ phân hóa đi ra ngoài mấy chục cây cây mây và giây leo đều rối rít khô héo, hóa thành một đoạn cây khô, rơi trên mặt đất.

Ầm!

Một khối quang mang chớp thước kỳ dị mỏ sắt từ Thực Huyết Đằng khô héo cây mây và giây leo bên trong rớt xuống, một cổ lạnh giá chí cực khí tức từ mỏ sắt bên trên lan tràn ra.

"Đây là, Băng Ngọc Thần Thiết, vật này như băng như ngọc, kì thực là thiết, nghĩ đến Thực Huyết Đằng chính là dùng cái này vật đóng băng tự thân."

Chu đại sư nhìn chằm chằm rơi trên mặt đất còn giống như là ngọc thạch mỏ sắt, nhỏ giọng thì thầm.

Diệp Hạo thần sắc hơi vui, đem Băng Ngọc Thần Thiết cầm trong tay, này Băng Ngọc Thần Thiết đúng là hắn tu luyện Thiên Cương Quyết Đệ Nhị Tầng cần dùng đến một loại mỏ sắt. Thiên Cương Quyết tầng thứ nhất chỉ yêu cầu Thanh Diệu Thạch liền có thể tu luyện thành công, mà Đệ Nhị Tầng cần thiết quáng vật chính là hai loại, này Băng Ngọc Thần Thiết chính là một cái trong số đó.

"Tiểu bối, đem Băng Ngọc Thần Thiết buông xuống!"

Một đạo lạnh giá thanh âm già nua từ sau phương truyền ra, đạo thanh âm này giống như Lôi Âm cuồn cuộn, chấn động Bát Phương.

Diệp Hạo đem Băng Ngọc Thần Thiết thu nhập trong nhẫn trữ vật, hắn xoay người lại, ở phía trước cách đó không xa đi tới một vị Hắc Bào lão giả, mặc dù người này dung nhan già nua, lại giống như một cái trưởng thành tráng hán, vóc người khôi ngô, gương mặt lạnh lùng.

"Người này là Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ, phải cẩn thận ứng đối." Chu đại sư ở Diệp Hạo bên tai nhỏ giọng nói.

Diệp Hạo khẽ gật đầu, không cần Chu đại sư mở miệng nhắc nhở, Diệp Hạo cũng biết người tới tu vi võ đạo. Nếu như người tới là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ tuyệt đỉnh,

Như vậy Diệp Hạo tuyệt đối không nói hai lời liền chạy, nếu đối phương tu vi chỉ có Hậu Thiên Bát Trọng, thì không cần đường chạy.

Hắc Bào lão giả sắc mặt băng lạnh xuống, âm trắc trắc đạo: "Nếu bọn ngươi tự tìm đường chết, đừng trách lão phu."

Chợt, Hắc Bào lão giả quanh thân khí huyết dũng động, lòng bàn chân động một cái, muốn hướng Diệp Hạo hai người phác sát mà tới.

Phốc thông!

Hắc Bào lão giả dưới chân lớp băng đột nhiên bể tan tành, hắn không đề phòng bên dưới ngã vào trong tầng băng.

"Muốn bản đại sư mệnh, ngươi còn non điểm." Chu đại sư giơ tay lên hướng phía dưới nhẹ nhàng nhấn một cái, đầu ngón tay hắn máu tươi ngưng luyện mà ra, hóa thành một đạo Phù Ấn, rơi vào Hắc Bào lão giả ngã vào lớp băng nơi.

Chỉ thấy bể tan tành lớp băng bị đông, trong khoảnh khắc không giữ quy tắc long Băng Phong, khôi phục như lúc ban đầu. Chu đại sư sắc mặt đắc ý, "Liền chút bản lãnh này cũng muốn bản đại sư mệnh?"

Rắc rắc!

Lúc này, đóng băng lớp băng đứt gãy bể tan tành đứng lên, từng cục lớp băng vỡ vụn, rồi sau đó, một đạo thân ảnh màu đen phóng lên cao.

Hắc Bào lão giả sắc mặt dữ tợn, "Lão gia hỏa, ngươi đã tìm chết, ta đây trước hết lấy tánh mạng của ngươi."

Hắn hướng phía dưới đáp xuống, Hắc Bào lão giả thân ở giữa không trung, nâng lên tay phải, hướng phía dưới nhấn tới.

Nhất thời sấm gió gào thét, gió lạnh loạn quyển, một loáng sau, Hắc Bào lão giả sẽ đến Chu đại sư phía trên, hắn một chưởng hướng Chu đại sư đánh tới.

Chu đại sư vẻ mặt nghiêm túc, đầu ngón tay hắn máu tươi ngưng luyện, hóa thành một đạo Phù Ấn rơi vào dưới chân hắn lớp băng bên trên. Chân hắn đáy lớp băng rắc rắc vang dội, hóa thành từng đạo mảnh vụn

Ở Hắc Bào lão giả chưởng ấn rơi xuống trước, thân hình của hắn liền ngã vào lớp băng phía dưới. Hắc bào lão giả kia giống vậy xông vào lớp băng bên trong, nhất thời lớp băng mặt ngoài từng đạo kẽ hở hiện lên, phác họa thành từng đạo rãnh, trải rộng ngang dọc.

Diệp Hạo sắc mặt hơi chăm chú, vị này Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ nếu so với hắn ngày đó đối mặt Hô Duyên Hà mạnh hơn không ít, dù sao Hô Duyên Hà lúc ấy chỉ có thể phát huy Hậu Thiên Thất Trọng thực lực, chỉ có thể thỉnh thoảng bộc phát ra Bát Trọng thực lực, giữa hai người chênh lệch không phải là một điểm nửa điểm.

Ầm!

Một đạo thân ảnh từ lớp băng bên trong té xuống, Chu đại sư khóe miệng một vòi máu tươi tràn ra, hắn sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên là ở lớp băng bên trong lúc giao thủ ăn không nhỏ thua thiệt.

Diệp Hạo thân hình chợt lóe, đi tới Chu đại sư trước người, đang lúc này, hắc bào lão giả kia từ lớp băng bên trong đi ra.

Diệp Hạo hơi chuyển động ý nghĩ một chút, quanh người hắn màu da hóa thành màu đồng xanh, hắn lúc này tự thân chính là thần binh lợi khí, không cần phải mượn bên ngoài binh khí.

Hắc Bào lão giả kiệt kiệt cười một tiếng, một đạo ác liệt chưởng phong hướng Diệp Hạo đánh tới, bàn tay hắn khí huyết dồi dào, phảng phất có vạn cân lực lượng, còn giống như núi cao, hướng Diệp Hạo đè xuống.

Keng!

Một đạo Thiết Khí xuôi ngược âm thanh truyền ra, lưỡng đạo công kích đan vào một chỗ, giống như là hai người tay cầm vũ khí đang đánh nhau.

Theo hai người giao thủ, bọn họ lòng bàn chân lớp băng không ngừng vỡ vụn. Diệp Hạo nhận ra được hắn khí lực Thanh Đồng biến hóa lực phòng ngự tăng lên rất nhiều, coi như lực lượng của hắn không bằng Hắc Bào lão giả. nhưng là ở phe phòng ngự mặt chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, đối phương chỉ bằng vào sức mạnh thân thể hiển nhiên là không cách nào phá vỡ phòng ngự của hắn.

Hắc Bào lão giả sắc mặt âm trầm như nước, hắn vốn cho là xuất thủ đối phó một cái Hậu Thiên lục trọng tiểu bối chẳng qua chỉ là bắt vào tay, nhưng là giao thủ mấy chiêu, hắn mới phát hiện đối phương phòng ngự kinh người, lấy hắn một thân khổ luyện bắp thịt hiển nhiên là không cách nào phá vỡ kỳ phòng ngự.

Đột nhiên, Hắc Bào lão giả trong bàn tay khí huyết lực lượng Gia Trì, một đạo lực lượng vô hình chấn động, nghĩ Diệp Hạo đánh lùi lại mấy bước.

"Tiểu bối, đừng tưởng rằng khí lực cường đại liền có thể không chút kiêng kỵ, lão phu hôm nay sẽ để cho ngươi biết cái gì gọi là Thiên Ngoại Hữu Thiên, Nhân Ngoại Hữu Nhân." Hắc Bào lão giả giơ bàn tay lên, từng đạo khí huyết tại hắn ở trong bàn tay hắn xuôi ngược ngưng luyện.

Cân nhắc cái hô hấp đang lúc, một đóa tấc hơn lớn nhỏ Huyết Sắc Liên Hoa hiện lên hắn lòng bàn tay, này đóa Huyết Sắc Liên Hoa trông rất sống động, hoàn toàn là do khí huyết lực lượng tạo thành.

Do khí huyết lực lượng diễn hóa ra một đóa hoa sen đi ra, đây là đối với khí huyết lực lượng quen thuộc đến nhất định mức độ mới có thể làm được chuyện, Hậu Thiên Bát Trọng bên trong hiếm có võ giả có thể làm đến bước này.

Hắc Bào lão giả giơ tay lên vung lên, trong tay hắn khí huyết liên hoa hóa thành một vệt sáng, hướng Diệp Hạo kích bắn đi. Trong khoảnh khắc, này nhiều khí huyết liên hoa sẽ đến Diệp Hạo đỉnh đầu, rồi sau đó, này nhiều khí huyết liên hoa đột nhiên bành trướng, hóa thành một đóa mấy trượng lớn nhỏ khí huyết liên hoa, diệp diệp rực rỡ, xoay chầm chậm.

Từng cổ một vô hình hấp lực từ khí huyết liên hoa bên trong truyền ra, Diệp Hạo da thịt làm đau, hắn bên ngoài thân da thịt giống như muốn nứt mở, phảng phất có vật gì muốn từ trong cơ thể hắn lao ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Ngưng Đan

Chương 78: Ngưng Đan

Diệp Hạo hơi biến sắc mặt, trong cơ thể hắn khí huyết giống như muốn phá thể mà ra một dạng hắn khí lực Thanh Đồng biến hóa, lực phòng ngự tăng nhiều, giống vậy thủ đoạn cũng đối với hắn vô dụng. Mà đối phương này khí huyết liên hoa lại có bực này năng lực, không nhìn thẳng phòng ngự của hắn.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình chớp động, hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng một hướng khác đi. Làm nàng không nghĩ tới chính là, đạo kia khí huyết liên hoa như bóng với hình một dạng vẫn trôi lơ lửng ở đỉnh đầu hắn, hơn nữa khí huyết liên hoa bên trong truyền ra hấp lực mãnh liệt hơn.

"Cổ lực lượng này là nhằm vào khí huyết lực lượng, ta nếu là đem quanh thân khí huyết ngưng tụ..." Diệp Hạo sắc mặt hơi hơi lóe lên, chợt, hắn điều chỉnh hô hấp, chuyên chở khí huyết.

Trước đó, Diệp Hạo mặc dù đã từng chuyên chở khí huyết, nhưng là vậy cũng là ứng dụng với Băng Sơn Quyền, mà không có như như bây giờ vậy.

Giờ phút này, Diệp Hạo phải đem quanh thân khí huyết chuyên chở tới trong đan điền, ngưng tụ, khí huyết đoàn kết lại với nhau, không ngừng áp súc, khi đó, liền có thể chống đỡ đến từ khí huyết liên hoa hấp lực.

Diệp Hạo tâm thần yên lặng, giống như tiến vào một loại huyền nhi hựu huyền trạng thái, từng đạo khí huyết từ quanh người hắn chuyên chở tới trong đan điền. Theo khí huyết lực lượng chuyên chở, bàn tay của hắn bắt đầu khô héo đứng lên, dần dần, mặt mũi của hắn giống vậy già yếu.

Trên thực tế, Diệp Hạo chuyên chở khí huyết tiến hành cực nhanh, cơ hồ ngay tại cân nhắc cái hô hấp đang lúc, quanh người hắn khí huyết liền hết thảy chuyên chở tới trong đan điền.

Như vậy còn chưa đủ, mặc dù hắn đem khí huyết chuyên chở tới trong đan điền, nhưng là vẻ này hấp lực vẫn sẽ từ đan điền của hắn bên trong hút lấy hắn khí huyết.

Diệp Hạo tâm niệm vừa động, khí huyết rối rít áp súc đứng lên, giống như hóa thành một cái tinh vân vòng xoáy, vòng xoáy này không ngừng áp súc, ngưng luyện, nhỏ đi.

Cân nhắc cái hô hấp, cái này khí huyết vòng xoáy áp súc thành thuốc tầm thường lớn nhỏ, giống như, khí huyết Thành Đan, quanh người hắn khí huyết cũng ngưng luyện thành một quả Khí Huyết Đan. Mà lúc này, tùy ý Diệp Hạo đỉnh đầu khí huyết liên hoa như thế nào xoay tròn, đều không cách nào hấp thu Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết chút nào.

Trên thực tế, nếu là Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết nếu là có thể tiếp tục áp súc ngưng luyện, hóa thành một giọt tinh huyết, đó chính là Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ mới có thể làm được. Bởi vì tu vi hạn chế, hắn có thể đem khí huyết ngưng luyện Thành Đan đã là cực hạn.

Hắn có thể làm được một điểm này cũng không phải là chỉ dựa vào phương pháp vận chuyển khí huyết, còn có một người khác mấu chốt nguyên nhân. Đó chính là hắn từng tại Họa Cảnh bên trong hóa thân làm một tên Hậu Thiên Bát Trọng võ giả, mặc dù đây chẳng qua là huyễn cảnh, nhưng là lại vô cùng chân thực. Để cho hắn đối với Hậu Thiên Bát Trọng khí huyết ngưng luyện thể ngộ rất nhiều, chính là bởi vì như vậy, hắn mới có nắm chắc đi đem khí huyết Ngưng Đan, nếu không tùy tiện ngưng luyện khí huyết, gặp nhau nguy hiểm đến tánh mạng.

Lúc này, Hắc Bào lão giả phát hiện dị thường, cái kia không chỗ nào bất lợi khí huyết liên hoa vào thời khắc này phảng phất mất đi vốn là công hiệu.

"Tiểu bối, sẽ để cho ngươi nếm thử một chút lão phu Huyết Liên Giảo Sát!" Hắc Bào lão giả Tà cười một tiếng, chợt,

Diệp Hạo phía trên đỉnh đầu khí huyết liên hoa xoay tròn cấp tốc đứng lên.

Hô! Hô!

khí huyết liên hoa bên trên nhiều đóa cánh hoa hướng Diệp Hạo kích bắn đi, khí huyết hóa thành cánh hoa giống như thành nhiều đóa lưỡi dao sắc bén, vô cùng sắc bén, xé không khí, vén lên trận trận cuồng phong.

Keng! Keng!

Từng đạo khí huyết cánh hoa rơi vào Diệp Hạo quanh thân, nhất thời tia lửa văng khắp nơi, Diệp Hạo quanh thân khí huyết mặc dù ngưng luyện ở đan điền bên trong, khí huyết Thành Đan. Nhưng là của hắn Thiên Cương Quyết vẫn hữu hiệu, cho nên, những thứ này khí huyết cánh hoa trong thời gian ngắn cũng không có phá vỡ phòng ngự của hắn.

Hơn mười đạo khí huyết liên hoa rơi vào Diệp Hạo trên người, cái kia Thanh Đồng trên da hiện lên mấy đạo nhỏ xíu vết rách. Hắn Thiên Cương Quyết dù sao chỉ tu luyện tới tầng thứ nhất, cũng không thể hoàn toàn không thấy đối phương Huyết Liên Giảo Sát.

Mà lúc này, phía trên khí huyết liên hoa hơi hơi xoay tròn, rạng ngời rực rỡ. Diệp Hạo đột nhiên giơ bàn tay lên, trong tay hắn hắc bạch nhị khí lưu chuyển, hướng khí huyết liên hoa nhẹ nhàng vồ một cái.

Một loáng sau, Diệp Hạo liền đem khí huyết liên hoa nắm trong tay. Đối diện Hắc Bào lão giả nhìn thấy một màn này không khỏi giễu cợt, chợt, hắn tâm niệm vừa động, chuẩn bị vận dụng Huyết Liên Giảo Sát, đem đối thủ của hắn nghiền giết.

Đang lúc này, Diệp Hạo bàn tay hơi hơi nắm chặt, trong tay hắn sinh tử khí tức lưu chuyển, khí huyết liên hoa bên trong ẩn chứa khí huyết lực lượng hết thảy luyện vào Sinh Tử Ấn bên trong.

Sinh Tử Ấn vừa có thể lấy luyện hóa tử khí, lại có thể luyện hóa sinh cơ, một môn in và phát hành đồng thời ẩn chứa hai loại hoàn toàn ngược lại ảo diệu.

Đạn chỉ đang lúc Diệp Hạo liền đem khí huyết liên hoa luyện hóa một chút xíu đều không thừa, mà cái kia Sinh Tử Ấn bên trong ẩn chứa khí huyết sinh cơ rõ ràng nhiều một phần.

Hắc Bào lão giả sắc mặt ngạc nhiên, chợt, hắn hướng phía trước bước ra một bước, chuẩn bị gần người giải quyết hết Diệp Hạo.

Phốc thông!

Đột nhiên, chân hắn đáy lớp băng lần nữa nứt ra, Hắc Bào lão giả lần nữa ngã vào lớp băng bên trong. Chu đại sư cắn bể ngón tay, hắn lạnh rên một tiếng, "Liền chút khả năng này còn muốn ở trước mặt lão phu ngông cuồng."

Diệp Hạo trong lòng không khỏi thay hắc bào lão giả kia cảm thấy bi ai, Chu đại sư đối với nắm chặt thời cơ tuyệt đối là vừa đúng, sức chú ý của đối phương một mực tập trung ở Diệp Hạo trên người. Mặc dù có một số ít phân tán ở Chu đại sư trên người, nhưng là trước kia hắn chuẩn bị đối với Diệp Hạo lúc động thủ liền đem sự chú ý toàn bộ đều tập trung ở Diệp Hạo trên người, này liền khiến cho Chu đại sư có cơ hội động thủ.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình di động, thừa dịp đối phương còn chưa xông phá lớp băng trước khi ra ngoài đi tới lớp băng bể tan tành vị trí chờ đợi.

"Lão thất phu, ta muốn làm thịt ngươi!" Hắc Bào lão giả nộ khí trùng thiên từ lớp băng bên trong đi ra.

Phốc xuy!

Đang lúc ấy thì, Diệp Hạo một đạo Thuần Dương Chỉ lực xuyên qua mà ra, trước đó, hắn vận chuyển Ảnh Nguyệt Quyết, đem tự thân khí huyết thu liễm, để tránh đối phương biết hắn ở phía trên chờ đợi.

Mà người này rõ ràng giận khí công tâm, cũng không có qua nhiều đề phòng. Diệp Hạo cái này Thuần Dương Chỉ lực rõ ràng cùng dĩ vãng thi triển có chỗ bất đồng, trước đây, hắn Thuần Dương Chỉ thiêu đốt quanh thân khí huyết, mà giờ khắc này, hắn thiêu đốt chính là trong đan điền khí huyết ngưng tụ thành khí huyết chi Đan.

khí huyết Thành Đan ẩn chứa khí huyết lực lượng là biết bao bàng bạc, hơn nữa, ẩn chứa trong đó càng là khí huyết tinh hoa, này chỉ một cái bên dưới, giống như xuyên thủng nhật nguyệt, vắt ngang sông lớn, bàng bạc vô cùng Thuần Dương Chỉ lực nhất thời đổ xuống mà ra, hóa thành cuồn cuộn dòng lũ rơi vào Hắc Bào lão giả trong cơ thể.

Mà Chu đại sư giống vậy nắm lấy thời cơ, bàn tay hắn Phất Trần vung lên, đầy trời Ngân Châm rậm rạp chằng chịt hướng Hắc Bào lão giả trong cơ thể kích bắn đi.

"A..."

Một đạo tiếng kêu thê thảm từ Hắc Bào lão giả trong miệng truyền ra, khóe miệng của hắn phun ra một ngụm tiên huyết, ở lồng ngực của hắn vị trí, có một cái ngón trỏ lớn nhỏ lỗ thủng, từ bên ngoài nhìn, phơi bày một mảnh nám đen.

Quanh người hắn càng là phủ đầy từng cây ngân châm một, mặc dù trước hắn không có cơ hội ngưng luyện khí huyết bạc mô, nhưng là Hậu Thiên Bát Trọng võ giả dù sao nhục thân mạnh mẽ, những ngân châm kia chỉ là đâm vào trong cơ thể hắn tấc hơn.

"Các ngươi, đều đáng chết." Hắc Bào lão giả sắc mặt điên cuồng, khóe mắt, chợt, quanh người hắn khí huyết lan tràn ra, từng cây ngân châm một bị hắn xếp hàng ra ngoài thân thể.

Diệp Hạo cùng Chu đại sư đều là vẻ mặt nghiêm túc đứng lên, mặc dù đối phương thương thế rất nặng, nhưng là một vị Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ nổi điên đứng lên đó là tương đối đáng sợ.

Ngay tại một loáng sau, hắc bào lão giả kia hóa thành một đạo Huyết Ảnh, hướng xa xa chui đi, trong chớp mắt liền biến mất ở Diệp Hạo trong tầm mắt.

"Này, chẳng lẽ là hắn biết lão phu trước chỉ hiện ra ba thành thực lực, vì vậy hù dọa chạy?" Chu đại sư lẩm bẩm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Lương đình

Chương 79: Lương đình

Hắc Bào lão giả thi triển Độn Thuật tương đối cao minh, lấy Diệp Hạo lúc này đến gần chút thành tựu Lăng Hư Bộ cung không thể có thể đuổi kịp.

Sau đó Diệp Hạo cùng Chu đại sư kết bạn mà đi, dùng Chu đại sư lại nói, hắn là là Diệp Hạo an toàn nghĩ, nếu là Diệp Hạo gặp phải ngoài ý muốn, hắn cũng không có biện pháp đòi lại trước xuống vốn liếng.

"Kỳ quái, nơi này tại sao có thể có một lương đình?" Chu đại sư nhìn chằm chằm phía trước băng thiên tuyết địa trong một lương đình, không hiểu đích nói thầm.

Lương đình phía trên phủ kín lớp băng, giống như là do hàn băng điêu khắc thành độc nhất vô nhị. Đình mọc như rừng với băng thiên tuyết địa bên trong, làm cho người ta một loại cảm giác kỳ lạ.

"Trên mặt đất bước chân dấu ấn?" Diệp Hạo ánh mắt rơi trên mặt đất bốn cái dấu chân bên trên. Trong đó một đôi dấu chân khá lớn, có thể suy đoán ra là một gã nam tử trưởng thành, mà một người khác dấu chân chính là khéo léo đẹp đẽ, rõ ràng cho thấy đàn bà dấu chân.

"Dấu chân tới đây biến mất." Diệp Hạo cùng Chu đại sư đi tới lương đình trước, bình thường mà nói, dấu chân này hẳn là xuyên qua lương đình, tiếp tục hướng phía trước. Mà dưới mắt bốn phía đều là lớp băng, trên đất dấu chân đến lương đình ngay phía trước liền biến mất không thấy gì nữa, không thể

không nói tương đối quỷ dị.

"Lương đình có vấn đề?" Diệp Hạo ánh mắt rơi vào trong lương đình, muốn đem cái đình này xem rõ ngọn ngành, trong đầu hắn Kính Tượng mở ra, trong đình hết thảy rõ ràng rành mạch, nhìn không ra bất kỳ dị thường tới.

Diệp Hạo nhấc chân hướng phía trước bước ra một bước, Chu đại sư vẫn luôn đang chú ý Diệp Hạo, hắn thấy Diệp Hạo một cước bước vào lương đình, giống như gặp quỷ như thế.

"Chân của ngươi..." Chu đại sư giơ nón tay chỉ Diệp Hạo bước vào lương đình cái chân kia, Diệp Hạo một cước bước vào trong lương đình, cũng không có cảm thấy dị thường, mà là Chu đại sư trước thời hạn một bước phát hiện.

Lúc này Diệp Hạo cúi đầu nhìn, trong lòng của hắn kinh hãi, lúc này đường đệ Mộ Dung Kỳ còn nhìn thấy đạp đi ra cái chân kia, chỉ có thể thấy trong lương đình lớp băng, tựu phóng phật chân của hắn vô duyên vô cớ biến mất.

Nhưng là Diệp Hạo có thể rõ ràng cảm ứng được tự thân chưa từng xuất hiện bất kỳ tình trạng, hắn liền tranh thủ đạp đi ra cái chân kia thu hồi lại.

Chu đại sư bấm ngón tay tính toán, một lúc sau, hắn chậm rãi mở miệng, "Nơi đây không phải là bày nào đó chướng nhãn pháp, bất quá là trò trẻ con, lại nhìn lão phu như thế nào phá mở."

Chợt, Chu đại sư thân hình động một cái, cả thân thể hoàn toàn bước vào trong lương đình, mà cùng lúc đó, Chu đại sư cả người cũng hoàn toàn biến mất ở trong mắt Diệp Hạo, giống như thật giống như hắn nói một dạng trong lương đình tồn tại nào đó chướng nhãn pháp.

Nhưng là Diệp Hạo lại biết, đây không phải là tầm thường chướng nhãn pháp, bởi vì coi như này chướng nhãn pháp không chỉ có thể che đậy ánh mắt của hắn, ngay cả bản đồ cũng giống vậy che đậy đi qua.

Như vậy có thể thấy, này cái gọi là chướng nhãn pháp nhất định không phải chuyện đùa. Hơn nữa, Chu đại sư tiến vào lương đình, không có bất kỳ thanh âm từ bên trong truyền tới, điều này nói rõ trong lương đình chướng nhãn pháp đem thị giác cùng thính giác cũng cách trở, mới phải xuất hiện tình huống dưới mắt.

Diệp Hạo nhìn chằm chằm lương đình hồi lâu, sau đó, hắn bước vào chỗ ngồi này phủ đầy lớp băng, giống như chạm băng vậy trong lương đình.

Một bước vào trong lương đình, Diệp Hạo cũng cảm giác có cái gì không đúng, bên ngoài là một mảnh gió lạnh gào thét, cho dù hắn chuyên chở khí huyết, vẫn sẽ thời thời khắc khắc cảm nhận được lãnh ý.

Mà trong lương đình không có chút nào lãnh ý di tán, giống như là cùng bên ngoài không là ở vào một thế giới.

"Tiểu oa oa, ngươi rốt cuộc đi vào."

Diệp Hạo ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trước mắt nhà là một gian phong bế mật thất, có chừng mười trượng chu vi. Bên trong mật thất có ba người, một người trong đó là Diệp Hạo quen thuộc Chu đại sư, còn có hai người là một đôi trung niên nam nữ.

"Hắc hắc, lại tới một chịu chết." Trong hai người vị trung niên nam tử kia khinh miệt cười nói.

"Chính sở vị trời không tuyệt đường người, lão phu không tin tưởng chúng ta mấy vị võ giả sẽ tươi sống vây chết ở chỗ này." Chu đại sư lắc đầu nói.

Diệp Hạo một nghe bọn hắn nói chuyện với nhau liền biết chuyện nguyên do, chỗ này đi vào dễ dàng, nhưng là đi ra ngoài liền khó khăn. Bốn phía vách tường phong tỏa, hơn nữa vách tường kia rõ ràng cho thấy do một loại đặc thù nào đó quáng vật chất chế tạo, không phải là sức người thật sự có thể phá ra.

Nghĩ đến trước đó, mấy người bọn họ đã thử qua đánh thủng tường thể, hiển nhiên cũng không có lấy được hiệu quả.

"Hằng Ca,, chúng ta thật sẽ vây chết ở chỗ này?" Vị kia đàn bà trung niên vẻ mặt tuyệt vọng mà hỏi.

Vị kia "Hằng Ca," mở lời an ủi đạo: "Yên tâm, chúng ta nhất định có thể tìm được đường ra."

Diệp Hạo tâm niệm vừa động, đem Kính Tượng mở ra, nếu nơi này có thể đi vào, như vậy thì nhất định có cách đi ra ngoài, chẳng qua là tại chỗ mấy người không có tìm được đường ra a.

"Nơi đó có một cơ quan ngầm." Diệp Hạo hướng mật thất xó xỉnh đi tới, cơ quan ngầm hơi bí mật, nếu không phải tử quan sát kỹ, là khó mà có phát hiện.

Mật thất tựa như là từng cục kỳ lạ mỏ sắt chế tạo xanh chuyển xây thành, Diệp Hạo đi tới xó xỉnh nơi, nơi này có một viên gạch hơi hơi nhô ra, nhô ra bộ phận có thể nói là tương đối rất nhỏ, trừ phi lấy tay đi sờ, nếu không căn bản khó mà phát hiện.

"Nơi này tường thể chắc như bàn thạch, coi như Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ cung không thể có thể thúc đẩy, ta khuyên ngươi cũng không cần uổng phí sức lực." Người đàn ông trung niên hảo ý nhắc nhở Diệp Hạo.

Diệp Hạo đối với nam tử trung niên nhắc nhở làm như không nghe, tay phải của hắn rơi vào khối kia nhô ra gạch xanh bên trên, hắn hơi hơi dùng sức, gạch xanh nhô ra bộ phận liền bị đẩy vào, lõm xuống đến tường thể bên trong.

Ầm!

Một đạo vang lớn truyền ra, Diệp Hạo phía trên tường thể đột nhiên hướng hai bên di động, trước hắn đem gạch xanh đè xuống, xúc động cơ quan, đưa đến tường thể thay đổi.

"Đó là cái gì?" Chu đại sư ánh mắt rơi vào vách tường kia mở ra vị trí, nơi đó có một chiếc tắt ngọn đèn dầu, trên ánh đèn phương, có một cái chạm băng hơn một xích lớn nhỏ Phượng Hoàng, trong đó một chân giống như điêu khắc trên ánh đèn.

Đang lúc mấy người tò mò đánh giá ngọn đèn dầu phía trên Phượng Hoàng lúc, tắt không biết bao lâu ngọn đèn dầu đột nhiên tự đi đốt.

ngọn đèn dầu sau khi đốt, đặt chân ở ngọn đèn dầu phía trên cái kia băng Phượng Hoàng giống vậy tỉnh lại, chạm băng Phượng Hoàng nhất thời sống lại. Băng Phượng Hoàng hai cánh hơi hơi vỗ, vén lên một cổ gió lạnh, mật nhiệt độ trong phòng chợt hạ xuống, lẫm liệt vạn phần.

Hô! Hô!

Theo băng Phượng Hoàng hai cánh vũ động, bên trong mật thất nhiều đóa bông tuyết bay rơi, để cho người rùng mình xảy ra.

Khéo léo đẹp đẽ vậy băng Phượng Hoàng hai tròng mắt sáng ngời, ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm người đàn ông trung niên hai người, rồi sau đó, Phượng Hoàng từ ngọn đèn dầu bên trên bay lên, hướng người đàn ông trung niên hai người nhào tới.

Người đàn ông trung niên sắc mặt âm trầm xuống, hắn không nghĩ tới này băng Phượng Hoàng tỉnh lại lại hướng thẳng đến hai người bọn họ phác sát tới, hắn âm ngoan trừng nhãn Diệp Hạo, hắn đem thù này ghi hận ở Diệp Hạo trên người. Nếu như không phải là bởi vì Diệp Hạo xúc động cơ quan, băng Phượng Hoàng cũng sẽ không vô duyên vô cớ xuất hiện, càng không biết xuống tay với hắn.

Người đàn ông trung niên giơ tay lên vung lên, trên tay hắn nhiều hơn một cái Bích Lục Sắc Trạch Cổ Tiêu, hắn ở bước ngoặt nguy hiểm thổi lên Tiêu.

Người này giỏi thanh âm đợt công kích võ học, theo từng đạo Tiêu âm vang lên, một cổ vô hình thanh âm đợt công kích như thủy triều sóng mãnh liệt, kinh đào hãi lãng, hướng băng Phượng Hoàng nghiền giết đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Hóa đá

Chương 80: Hóa đá

Cái này sóng âm vô hình vô tướng, đem hướng hắn cuốn tới bông tuyết khắp nơi thổi tan, từng đạo Tiêu âm vang lên, phảng phất do thuỷ triều chuyển hóa thành cầu nhỏ nước chảy, khi thì thanh thuần tĩnh mịch, uyển chuyển, thê lương.

Nhưng mà cái này thanh âm đợt công kích rơi vào Phượng Hoàng trên người phảng phất không có đưa đến có hiệu quả, Phượng Hoàng vẫn phun ra nuốt vào mây mù, hai cánh chấn động, trong khoảnh khắc liền tới gần người đàn ông trung niên trước người.

"Hằng Ca, cẩn thận." Tên kia đàn bà đột nhiên từ trong tay xuất ra một cái xưa cũ cầm, nàng một tay kéo cầm, cái tay còn lại bắn lên tới.

Chỉ một thoáng tiếng đàn cùng tiếng tiêu tương hợp, vô hình thanh âm đợt công kích giống như diễn hóa là thật chất công kích. Có thể gặp được từng bức màu xanh bức tường khí do sóng âm kia ngưng tụ mà thành, cách trở ở trước người bọn họ, đem Phượng Hoàng ngăn trở.

Phượng Hoàng cái miệng vừa phun, giống như có mây mù phun ra nuốt vào mà ra, ngăn trở ở phía trước sóng âm bức tường khí rối rít bị đông.

Hai người không dám khinh thường, tiếp tục vận dụng thanh âm đợt công kích, từng đạo sóng âm truyền ra, phác họa thành từng cái màu xanh sóng âm đường cong, đan vào một chỗ, hóa thành một tấm tấm võng lớn màu xanh, phải đem băng Phượng Hoàng vây khốn ở bên trong.

Hô! Hô!

Phượng Hoàng thôn vân thổ vụ, hô phong hoán vũ, từng đạo hàn băng đem sóng âm kia phác họa thành lưới lớn đông, rắc rắc chi tiếng vang lên, lưới lớn chợt vỡ vụn.

"Không tốt." Chu đại sư hơi biến sắc mặt, thấy được Phượng Hoàng bất phàm, hắn không dám chờ đến hai người kia bỏ mạng sẽ xuất thủ, chính sở vị nhiều một cái nhiều người một phần lực lượng. Mặc dù đáy lòng của hắn đối với hai người này tác phong làm việc không ưa, nhưng là cũng sẽ không đối với sinh tử của bọn họ chẳng quan tâm.

Chu đại sư bóp phá ngón tay, máu tươi đỏ thẫm ở đầu ngón tay hắn ngưng luyện, hắn giơ tay hướng phía trước vẽ ra một đạo Phù Ấn.

Cái này Huyết Phù rời thân thể mà ra, hóa thành một vệt sáng, hướng hơn một xích lớn nhỏ băng Phượng Hoàng vội vã đi.

Máu kia Phù rơi vào Phượng Hoàng trên người, lại hóa thành nóng bỏng liệt diễm, bốc cháy, mật nhiệt độ trong phòng chợt dốc lên, băng Phượng Hoàng mãnh liệt giãy giụa, lên quanh thân đều tựa như muốn hòa tan.

Người đàn ông trung niên hai người nắm lấy cơ hội, từng đạo thanh âm đợt công kích hóa thành vô hình lưới lớn, đem liệt diễm triền thân Phượng Hoàng vây quanh. Chợt, tấm võng lớn kia giống như lưỡi dao sắc bén như vậy cắt qua, đem băng Phượng Hoàng thân thể chia nhỏ thành vô số khối.

Ầm!

Không trọn vẹn khối băng rớt xuống mặt đất bên trên, người đàn ông trung niên cùng đánh đàn đàn bà cũng thở phào một cái, chính khi bọn hắn muốn đem vũ khí trong tay thu lúc, trên mặt đất khối băng nhỏ nhẹ rung rung.

Những thứ kia khối băng rối rít di động, dung hợp đóng hòa vào nhau, cân nhắc cái hô hấp đang lúc, một cái mới tinh băng Phượng Hoàng xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Băng Phượng Hoàng sau khi sống lại khí tức cường đại hơn một phần, lạnh giá ý tràn ngập, đem trọn cái mật thất bao trùm, tại chỗ mấy người đều là tâm thần căng thẳng.

Hô! Hô!

Gió rét lẫm liệt, băng Phượng Hoàng đem người đàn ông trung niên hai người phong tỏa, nó hai cánh chấn động,

Hóa thành một vệt sáng, giống như hóa thành một đạo lạnh giá chí cực luồng khí lạnh, hướng đến hai người bọn họ cuốn bao trùm.

Phốc!

Tại này cổ luồng khí lạnh xuống, hai người bọn họ thanh âm đợt công kích rối rít bể tan tành, người đàn ông trung niên cùng phụ nữ kia hai người nhất thời bị cắn trả, hai người bọn họ khóe miệng đều là tràn ra một vòi máu tươi.

"Hằng Ca,, cứu ta." Tên kia đàn bà trung niên đem hy vọng sinh tồn gởi gắm ở bên người hắn "Hằng Ca," trên người.

"Không phải sợ, ta sẽ cứu ngươi." người đàn ông tuổi trung niên sắc mặt hơi lộ ra bình tĩnh, sau một khắc, lạnh giá luồng khí lạnh đột nhiên cuốn tới.

Người đàn ông trung niên đột nhiên làm ra một cái ngoài ý liệu cử động, hắn đem bên người đàn bà đẩy tới trước người hắn, đem lạnh giá luồng khí lạnh ngăn trở, mà bản thân hắn chính là điên cuồng chạy trốn.

"Hằng Ca,..." Tên kia đàn bà thần sắc sợ hãi, đến chết đều không nguyện tin tưởng, lao thẳng đến tánh mạng của nàng coi là so với tự thân còn trân quý hơn "Hằng Ca," tại sao lại đưa nàng đẩy ra ngoài.

Lạnh giá luồng khí lạnh trong nháy mắt liền đem đàn bà thân hình tiêu diệt, trong nháy mắt, một người lớn sống sờ sờ thì trở thành một pho tượng đá.

Từ băng Phượng Hoàng xuất thủ đến đàn bà trung niên đông thành chạm băng chẳng qua chỉ là trong nháy mắt chuyện xảy ra, Chu đại sư vẻ mặt nghiêm túc, trong tay hắn một đạo Phù Ấn tiêu xạ mà ra, hóa thành một đạo Huyết Phù rơi vào băng Phượng Hoàng trên người.

Nhất thời lửa nóng hừng hực bốc cháy, người đàn ông trung niên thần sắc điên cuồng, hắn phát ra từng đạo thanh âm đợt công kích, uyển như thủy triều sóng mãnh liệt, cuồn cuộn sóng âm hóa thành giăng khắp nơi lưới lớn, đem băng Phượng Hoàng cắt nát bấy.

"Như vậy không được." Diệp Hạo thấy kia bể tan tành khối băng có khép lại khuynh hướng, hắn đi tới khối băng bên cạnh.

"Khối băng bên trong ẩn chứa sinh cơ lực lượng, chính là này cổ sinh cơ khiến cho băng Phượng Hoàng giành lấy cuộc sống mới, nếu là đem này cổ sức sống bị tuyệt diệt." Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi lóe lên, sống chết của hắn in vào môn sau khi, đối với sinh cơ cảm ứng liền mãnh liệt hơn.

Chính là bởi vì như vậy, hắn có thể dễ dàng nhận ra được bể tan tành khối băng bên trong ẩn chứa sinh cơ. Diệp Hạo ngồi xổm xuống, bàn tay hắn sinh tử khí lưu xuôi ngược lưu chuyển.

Rồi sau đó, Diệp Hạo hướng phía dưới một chưởng tiêu diệt đi, trong bàn tay hắn tử khí hóa thành cuồn cuộn dòng lũ, tiêu diệt mà xuống, đem khối băng bên trong ẩn chứa sinh cơ hoàn toàn tiêu diệt.

Quả nhiên giống như Diệp Hạo dự liệu một dạng khối băng mất đi sức sống, liền thật thành từng cục khối băng. Diệp Hạo ánh mắt rơi ở một khối trong đó tấc hơn lớn nhỏ khối băng bên trên, cái viên này khối băng bên trong giống như có một giọt nước ngưng tụ, rạng ngời rực rỡ.

Diệp Hạo đem khối băng thu nhập trong nhẫn trữ vật, đột nhiên, trên mặt đất bể tan tành khối băng bên trong một vệt sáng vạch qua, rơi vào vách tường kia lên ngọn đèn dầu bên trong.

Ngọn đèn dầu bên trên vốn là tồn tại màu đỏ sậm màu đỏ ngọn lửa, theo đạo lưu quang rơi vào ngọn đèn dầu bên trong, chỉ một thoáng toàn bộ ngọn đèn dầu màu xanh u quang lóe lên.

Một đoàn màu xanh chớp sáng từ ngọn đèn dầu phía trên hiện lên, từng chữ Phù lặng lẽ hiện lên màu xanh chớp sáng bên trong.

Niết Bàn Trọng Sinh Thuật năm chữ dẫn nhập mấy người mi mắt, người đàn ông tuổi trung niên thần sắc nhất thời kích động, "Đại Tạo Hóa, thiên đại tạo hóa, mấy trăm năm trước, Triệu Quốc biên giới liền từng có một tên võ giả tu luyện này Niết Bàn Trọng Sinh Thuật, đứng ở bất tử bất diệt tình cảnh, không người nào có thể đem tiêu diệt."

Người đàn ông trung niên thần sắc kích động phấn chấn vô cùng, nếu là có thể lấy được Niết Bàn Trọng Sinh Thuật, hắn đem có cơ hội vấn đỉnh võ đạo đỉnh phong, đạt được dài hơn Thọ Nguyên, trường sinh bí pháp để cho ở trước mắt, lại có ai nguyện ý bỏ qua?

Bạch!

Người đàn ông trung niên thân hình di động, đi tới Thanh Quang sáng tắt ngọn đèn dầu trước, hắn giơ tay lên, phải đem Phượng Hoàng Trọng Sinh Thuật lấy được.

"Không muốn..." Diệp Hạo sắc mặt đột nhiên biến đổi, Niết Bàn Trọng Sinh Thuật rõ ràng chính là một cái bẫy, chờ người nhảy vào đi.

Sau một khắc, người đàn ông trung niên liền đem ngọn đèn dầu nắm trong tay, hắn thần tình kích động, đem vật cầm trong tay ngọn đèn dầu coi như trân bảo, so với hắn tự thân tánh mạng còn trọng yếu hơn.

Đột nhiên, màu xanh u quang Huyễn Diệt, một luồng Thanh Quang từ trong lan tràn mà ra, rơi ở người đàn ông trung niên trên người.

màu xanh u quang rơi ở người đàn ông trung niên trên người, người này nhất thời hóa đá đứng lên, từ cánh tay bắt đầu, thẳng đến toàn thân, ngắn ngủi cân nhắc cái hô hấp đang lúc, hắn liền hóa thành một cái tượng đá.

Hết thảy các thứ này vẫn chưa kết thúc, màu xanh u quang đem người đàn ông trung niên hóa thành tượng đá lại tiếp tục hướng Diệp Hạo cùng Chu đại sư vị trí hiện thời quét tới.

Hai người thân hình quay ngược lại, lui tới nơi góc tường. Chu đại sư hạ quyết tâm, cắn chót lưỡi, một đạo huyết vụ phun vải ra. Hắn bất chấp gì khác, liền vội vàng vẽ ra một đạo huyết sắc Phù Ấn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Gia gia cứu ta

Chương 81: Gia gia cứu ta

Huyết sắc Phù Ấn tăng vọt, hóa thành một đạo màn ánh sáng màu đỏ ngòm, nghĩ Diệp Hạo hai người bao phủ ở bên trong.

Màn ánh sáng màu đỏ ngòm đem Thanh sắc u quang cách trở bên ngoài, ở đó Thanh sắc u quang càn quét bên dưới, màn ánh sáng màu đỏ ngòm cũng mơ hồ xuất hiện muốn hóa đá triệu chứng.

"Lão phu Phù Ấn giữ vững không bao lâu, tiểu oa oa, mau mau nghĩ biện pháp tìm tới đường ra." Chu đại sư sắc mặt trắng bệch, đầu ngón tay hắn bóp phá, từng đạo máu tươi hóa thành huyết vụ liên tục không ngừng là màn ánh sáng màu đỏ ngòm cung cấp nguồn suối.

Diệp Hạo trong đầu Kính Tượng mở ra, hắn đem góc vách tường quan sát hết , để cầu từ trong mật thất tìm tới rời đi mật thất phương pháp.

Diệp Hạo thể phách biến hóa, thân hình của hắn phảng phất giảm thiểu đi không ít , Diệp Hạo một quyền đấm ở trên vách tường.

Keng!

Vách tường nhất thời tia lửa văng khắp nơi, hắn một quyền đấm ra, chỉ làm trên vách tường rơi xuống chút ít tro bụi, cũng không có đưa đến thực chất

tính tác dụng.

Diệp Hạo vẫn từng quyền đấm ra, hắn mỗi một quyền cũng giống như núi, vững vàng nện ở cùng một vị trí.

Trên thực tế, Diệp Hạo thật sự công kích vị trí chính là hắn phía sau trong vách đá duy nhất chính giữa vị trí, hắn chỉ cần đem khối này gạch xanh đấm mở thì có rời đi nơi này cơ hội.

Thanh sắc u quang phô thiên cái địa như vậy rơi vào màn ánh sáng màu đỏ ngòm bên trên, màn sáng hơi yếu địa phương bắt đầu hóa đá đứng lên. Chu đại sư sắc mặt quả quyết, một đám mưa máu phun vải ra, đem hóa đá bộ phận lần nữa biến thành màn ánh sáng màu đỏ ngòm.

Diệp Hạo hô hấp dần dần vững vàng đi xuống, trong cơ thể hắn khí huyết vận chuyển, hết thảy ngưng tụ vào một quyền giữa, bàn tay hắn hồng mang vờn quanh, rạng ngời rực rỡ, phảng phất có sức mạnh vô thượng.

Ầm!

Một loáng sau, Diệp Hạo trước người khối kia gạch xanh nhất thời vỡ vụn ra, trước người hắn vách tường nhất thời xuất hiện đạo gợn sóng , giống như là mặt nước sóng gợn như thế, nhộn nhạo lên.

Cùng lúc đó, màn ánh sáng màu đỏ ngòm ở Thanh sắc u quang dính xuống hết thảy hóa đá, Thanh sắc u quang tràn ngập tới, Diệp Hạo lôi suy yếu tới cực điểm Chu đại sư, vừa sải bước ra.

Vách tường kia tựu phóng phật không tồn tại một dạng Diệp Hạo thân thể trực tiếp từ trong vách tường xuyên qua, rời đi mật thất.

Bên ngoài vẫn là một mảnh băng thiên tuyết địa, Chu đại sư hơi hơi thở hổn hển, hắn sắc mặt trắng bệch, quần áo cũng dính vết máu, trước vì duy trì màn ánh sáng màu đỏ ngòm, Chu đại sư hiển nhiên bỏ ra giá không nhỏ.

Chu đại sư từ trong nhẫn trữ vật xuất ra một cái bình thuốc, lấy ra một viên bổ sung khí huyết đan dược ăn vào, "Chỗ này khắp nơi tràn đầy nguy cơ, hay là chờ chữa khỏi vết thương lại đi." Chu đại sư thổn thức không dứt.

Diệp Hạo tĩnh tâm xuống, tinh tế lĩnh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu, hắn thử lấy ý niệm khống chế nội lực rời thân thể. Từng cổ một nội lực ở ý niệm của hắn hạ triều đến giữa hội tụ, mỗi khi này cổ nội lực muốn rời thân thể mà ra lúc, tựu phóng phật đến tiếp sau này vô lực một dạng ầm ầm tan vỡ.

...

Ầm!

Diệp Hạo đang ở tĩnh tâm tu luyện,

Một đạo thiên lôi nổ ầm vậy vang lớn truyền tới, mặt đất đều tại hơi hơi rung động.

"Người nào, quấy rầy lão phu chữa thương?" Chu đại sư kêu la, hắn hướng thanh âm kia nguồn nhìn lại, hắn nhất thời đứng chết trân tại chỗ.

Một tòa thật lớn hùng vĩ băng điêu điện vũ từ lòng đất dâng lên, tòa điện vũ giống như tuyên cổ trường tồn, tràn đầy khí tức tang thương cổ xưa, để cho người nhìn mà sợ.

"Phượng Hoàng truyền thừa, bên trong toà cung điện này nhất định có Phượng Hoàng truyền thừa, tiểu oa oa, đây chính là cơ duyên to lớn, không thể bỏ qua!" Chu đại sư vẻ mặt phấn chấn, hắn hận không được lập tức liền bay qua, nhưng là hắn cũng không có cánh, không cách nào phi độn, cái này làm cho trong lòng của hắn buồn rầu vô cùng.

"Chúng ta mau đi qua." Chu đại sư lời còn chưa dứt cũng đã hướng tòa điện vũ vị trí hiện thời tiến lên.

...

Ở nơi này nơi băng thiên tuyết địa bên trong có thật nhiều võ giả giống vậy phát hiện dâng lên đền, Gia Cát Cẩn thần tình kích động: "Phượng Hoàng truyền thừa nhất định là ta Gia Cát Cẩn."

Gia Cát Cẩn vận khí có thể nói là tốt tới cực điểm, hắn cách băng điêu điện vũ vị trí chỉ có trăm trượng, khoảng cách này có thể nói được là gần đây.

Không tới chốc lát, Gia Cát Cẩn sẽ đến băng điêu điện vũ phụ cận, đền cửa đóng chặt, ở trên cửa điêu khắc ra một cái trông rất sống động Phượng Hoàng, cửa kia đạt tới cao mười trượng, phía trên điêu khắc Phượng Hoàng liền giống như chân thật một dạng bay lượn với trên chín tầng trời.

Gia Cát Cẩn đi tới đại môn bên cạnh, muốn đem cánh cửa này đẩy ra, nhưng mà tay hắn mới vừa đặt ở trên cửa, bàn tay của hắn liền nhất thời biến hóa được đỏ bừng.

Trên thực tế, là chỗ ngồi này đại môn biến hóa đến đỏ bừng vô cùng, còn có một cổ nóng bỏng khí tức tràn ngập, trên cửa Phượng Hoàng giống như từ trong tranh tỉnh lại, hai cánh lay động, bất ngờ thoát khỏi đại môn, hóa thành thật là Phượng Hoàng.

Cái này Phượng Hoàng thôn vân thổ vụ, hai cánh mở ra, đạt tới to khoảng mười trượng, một đoàn bóng đen bao trùm mà xuống, Gia Cát Cẩn nhất thời bị

dọa sợ đến vạn phần hoảng sợ.

Gia Cát Cẩn liền lăn một vòng, hướng xa xa bỏ trốn, cái này Phượng Hoàng mang cho áp lực của hắn thật sự là quá lớn, cho tới hắn hoàn toàn không có dũng khí đi đối mặt.

Hô! Hô!

Đột nhiên, một đạo lửa nóng hừng hực từ phía trên chân trời Phượng Hoàng trong miệng phun mà ra, thiêu hủy hư không, dọc đường hàn băng đều rối rít xuất hiện hòa tan triệu chứng.

Gia Cát Cẩn sắc mặt đại biến, hắn hướng phía trước chạy trốn, lúc này một đạo nhân ảnh giọi vào mí mắt của hắn, hắn kinh hỉ hô to, "Gia gia cứu ta!"

"Cẩn nhi, ngươi thế nào cũng ở nơi đây?" Người đến là một vị râu bạc trắng chòm râu lão giả, ánh mắt của hắn thâm thúy, giống như liếc mắt đem phía trên chân trời Phượng Hoàng xem rõ ngọn ngành.

Râu bạc trắng chòm râu lão giả sắc mặt hơi chăm chú, chợt, hắn chỉ một cái hướng Gia Cát Cẩn sau lưng lửa nóng hừng hực điểm tới. Một cái mấy thước dài Hỏa Xà từ đầu ngón tay hắn thoát ra, sau đó, điên cuồng tăng vọt, Hỏa Xà bên trong ẩn chứa hắn khí huyết lực, giống như lấy khí máu là nhiên liệu, khiến cho Hỏa Xà cháy hừng hực.

Cân nhắc cái hô hấp đang lúc, cái điều Hỏa Xà liền hóa thành dài hơn một trượng, thân rắn giãy dụa đang lúc hướng lửa nóng hừng hực nhào tới.

Ầm!

Lưỡng đạo liệt diễm xuôi ngược đụng vào nhau, giống giống như pháo hoa sáng lạng chói mắt, lưỡng đạo liệt diễm xuôi ngược xuống sinh ra một cổ vô hình sóng, đem Gia Cát Cẩn đánh bay mấy trượng xa.

Phía trên chân trời Phượng Hoàng hai cánh lay động, từng đạo ngọn lửa luồng khí xoáy ở nó quanh thân vờn quanh, giống như thay trời đổi đất một dạng bốn phía giống như hóa thành vô tận biển lửa, nóng bỏng khí tức tràn ngập, thỉnh thoảng có lớp băng tan rã.

Râu bạc trắng chòm râu lão giả vẻ mặt ngưng trọng, không dám khinh thường chút nào, lúc này, ngọn lửa kia luồng khí xoáy ầm ầm rơi xuống, phô thiên cái địa liệt diễm hướng hắn cuốn xuống.

Hắn xòe bàn tay ra, ở lòng bàn tay của hắn hiện lên một cái khéo léo đẹp đẽ màu đỏ thẫm Đỉnh Lô, hắn hướng phía trước vung lên, chỗ ngồi này Đỉnh Lô rơi trên mặt đất, đột nhiên tăng vọt, hóa thành một cái lớn gần trượng nhỏ đỉnh có ba chân lò, lập ở mặt đất.

Một loáng sau, trong lò cho thấy một cổ vô hình sức hấp dẫn, phía trên chân trời cuốn xuống ngọn lửa luồng khí xoáy rối rít hướng Đỉnh Lô tràn vào, trong nháy mắt những ngọn lửa này khí đều là rơi vào trong lò.

Phía trên Phượng Hoàng hai cánh lần nữa lay động, từng đạo ngọn lửa luồng khí xoáy lần nữa vô căn cứ hiện lên, hướng phía dưới tịch cuốn chăn đệm. Đỉnh Lô ai đến cũng không có cự tuyệt, đem từng đạo ngọn lửa khí huyết hấp thu, mà lúc này, Đỉnh Lô không ngừng rung rung.

Rắc rắc!

Đỉnh Lô hiện lên một đạo nhỏ xíu kẽ hở, rồi sau đó, kẽ hở này giống như mạng nhện một loại lan tràn tới toàn bộ Đỉnh Lô.

cất giữ tăng quá chậm, không có cất giữ bạn đọc, xin đem quyển sách cất giữ xuống, thuận tiện yêu cầu tấm phiếu đề cử, cám ơn sự ủng hộ của mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Bát Hoang Đao Khí

Chương 82: Bát Hoang Đao Khí

Ầm!

Đỉnh Lô ầm ầm bể tan tành, hóa thành vô số mảnh vụn, ngọn lửa luồng khí xoáy đột nhiên lao ra, nóng bỏng khí tức tràn ngập, thiêu hủy bát hoang.

Cân nhắc đạo hỏa diễm luồng khí xoáy hướng Lão giả râu trắng cuốn, dọc đường hư không chấn động, hàn băng tan rã. Lão giả râu trắng sắc mặt hơi chăm chú, hắn song chưởng càn quét mà ra, một đạo khí huyết lực ngưng luyện mà thành Hỏa Xà như du long như vậy diễn sinh mà ra.

Chỉ thấy Hỏa xà phun ra nuốt vào giữa, đem từng đạo ngọn lửa luồng khí xoáy nuốt vào trong bụng, Hỏa Xà thân thể đột nhiên bành trướng, cân nhắc cái hô hấp nổ tung thành vô số tia lửa.

Một đạo sao Hỏa Lạc ở Lão giả râu trắng trên người, hắn râu nhất thời bốc cháy, trong chớp mắt cái kia râu liền biến thành tro bụi.

...

Một nén nhang, Diệp Hạo cùng Chu đại sư hai người chạy tới chạm băng đại điện phụ cận, bọn họ trước có thể xa xa thấy này tòa điện vũ, tất cả là bởi vì điện vũ này quá lớn, bọn họ một đường bay nhanh, dùng một nén nhang mới chạy tới.

Hô! Hô!

Đền bên ngoài Phượng Hoàng phun ra nuốt vào liệt diễm, thiêu hủy bát hoang, mà lúc này có mấy người ở chỗ ngọn lửa kia Phượng Hoàng giằng co.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào ngọn lửa kia Phượng Hoàng trên người, đột nhiên, hắn sắc mặt hơi đổi, trong con ngươi có ngạc nhiên với phấn chấn vẻ chợt lóe rồi biến mất.

Danh xưng: Thất Giai Phượng Hoàng tinh huyết

Công hiệu: Luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết, nhục thân có thể có một tia bất diệt khí tức, tăng lên rất nhiều nhục thân tự lành năng lực.

Khác: Phượng Hoàng tinh huyết là Phượng Hoàng khí huyết tinh hoa vị trí, ẩn chứa Niết Bàn sống lại làm ảo diệu, nếu là đem tìm hiểu, là có thể, hồn bất diệt, thân bất diệt.

"Ngọn lửa này Phượng Hoàng chính là do Phượng Hoàng tinh huyết biến thành, thực lực nhất định sâu không lường được..." Đối mặt Phượng Hoàng tinh huyết bực này thiên đại cám dỗ, Diệp Hạo vẫn có thể giữ bình tĩnh, thực vậy, Phượng Hoàng tinh huyết đối với người nào mà nói cũng là bảo vật vô giá, nhưng cũng không phải là ai cũng có cái đó mệnh đi hưởng dụng.

Đền trước, Phượng Hoàng giống như một đạo rãnh trời, hoành ngăn hồ sơ đang lúc mọi người trước người, khi thì có lửa nóng hừng hực rơi xuống, lớp băng không ngừng tan rã.

Lúc này Mộ Dung Lam, Gia Cát gia Lão giả râu trắng , còn có Nam Cung Khiếu ba vị Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ ở phía trước chống đỡ ngọn lửa Phượng Hoàng công kích.

Ầm!

Đột nhiên, một đạo liệt diễm cuồn cuộn mà ra, giống như hóa thành liệt diễm trường hà, ngang qua hư không, đem ba vị này Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ đánh bay.

"Một đám đồ vô dụng." Lúc này, một tiếng hừ lạnh từ sau phương truyền tới, vô hình uy áp kèm theo tới, người tới là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ tuyệt đỉnh, hắn một bộ đồ đen, đôi mắt thâm thúy, dậm chân mà tới.

"Thần Đao Môn Đại Trưởng Lão, Cổ Nguyệt Hiên."

"Tin đồn người này Bát Hoang Đao Khí tu luyện đến đại thành, một đao ra, càn quét bát hoang, không biết là thật hay giả?"

"Có vị này Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ ở, ngọn lửa kia Phượng Hoàng hẳn không cách nào ngông cuồng."

Người tới danh tiếng tương đối lớn, Thanh Dương Trấn cơ hồ không người không biết. Cổ Nguyệt Hiên sắc mặt lạnh giá,

Ánh mắt thâm thúy, hắn vốn là dự định thế lực khác võ giả trước tiêu hao lộn một cái Phượng Hoàng lực lượng, hắn tốt ngồi thu ngư ông thủ lợi, kế hoạch xác thực tương đối tốt, nhưng là hắn đánh giá thấp Phượng Hoàng thực lực.

Diệp Hạo ánh mắt rơi tại vị này Thần Đao Môn đại trên người trưởng lão, người này là hắn đã gặp Hậu Thiên Cửu Trọng bên trong nhân vật nguy hiểm nhất, coi như là Mộ Dung Vũ mang cho áp lực của hắn cũng không có này Cổ Nguyệt Hiên thâm.

Phía trên chân trời Phượng Hoàng hai cánh đột nhiên chấn động, từng đạo liệt diễm xuôi ngược thành một cái ngọn lửa trường hà, ngang qua hư không, sóng mãnh liệt, hướng phía dưới đấu đá xuống.

Cổ Nguyệt Hiên biến hóa bàn tay là đao, hướng phía trước một đao vung ra, một đạo ánh đao màu vàng óng kích động mà ra, càn quét bát hoang, khí lưu dũng động.

Ầm!

Ánh đao cùng liệt diễm trường hà đan vào một chỗ, nhất thời liệt diễm chấn động, nhất thời cái điều ngọn lửa trường hà xuất hiện nhỏ nhẹ rung động.

Cổ Nguyệt Hiên lần nữa giơ tay lên, lại vừa là một đạo ánh đao màu vàng óng càn quét mà ra, này sợi ánh đao giống như hóa thành một cái mấy trượng lớn nhỏ kim đao, vàng chói lọi, đem liệt diễm trường hà xuyên thủng.

Liệt diễm trường hà đột nhiên hóa thành hai khúc, đang lúc này, phía trên chân trời Phượng Hoàng hai cánh lay động, vô số liệt diễm luồng khí xoáy chiếu nghiêng xuống, liệt diễm trường hà trong khoảnh khắc hợp hai thành một, hóa thành một đạo rộng lớn mạnh mẽ liệt diễm dòng lũ.

Cổ Nguyệt Hiên thần sắc không thay đổi, lại vừa là một đạo ánh đao màu vàng óng càn quét mà ra, này sợi trong ánh đao ẩn chứa một luồng hoang vu khí tức, ánh đao vừa ra, hoang vu khí tức mục nát tràn ngập. Một đao rơi vào liệt diễm dòng lũ bên trên, giống như có Thời Gian Trường Hà trôi qua, ngắn ngủi cân nhắc cái hô hấp, liệt diễm dòng lũ tựu ra hiện tại mục nát khí tức tang thương.

Ầm!

Liệt diễm trường hà ầm ầm bể tan tành, Cổ Nguyệt Hiên giương mắt lên nhìn, rơi vào phía trên Phượng Hoàng trên người, hắn liên tiếp chém ra ba đạo ánh đao, hóa thành ba đạo dải lụa màu vàng óng, càn quét mà ra.

Nhất thời khí lưu kích động, sấm gió nổ ầm, ba đạo ánh đao giăng khắp nơi, xuyên thủng ngọn lửa Phượng Hoàng, đạn chỉ đang lúc liền đem kỳ chia nhỏ tan biến.

Phượng Hoàng bể tan tành thân thể đột nhiên hòa vào nhau, cân nhắc cái hô hấp đang lúc, một cái mới tinh Phượng Hoàng liền phơi bày đang lúc mọi người trước người.

"Này Phượng Hoàng chẳng lẽ nắm giữ Niết Bàn Trọng Sinh Thuật?" Mộ Dung Lam nhìn thấy một màn này thần sắc hơi rét.

Mọi người tại đây đều là kẻ tinh ranh, không chỉ Mộ Dung Lam một người nghĩ đến Niết Bàn Trọng Sinh Thuật, lúc này Phượng Hoàng ở trong mắt bọn hắn là được chí bảo.

"Nghiệt Súc, chớ có ngông cuồng!" Nam Cung Khiếu giận quát một tiếng, đột nhiên xuất thủ, thấy được Phượng Hoàng sống lại làm thuật, hắn tự nhiên muốn chia một chén canh.

"Lão hồ ly này." Gia tộc Gia Cát cái vị kia Lão giả râu trắng lẩm bẩm một tiếng, giống vậy có Hỏa Xà dũng động, hướng Phượng Hoàng đánh tới.

"Hàng yêu trừ ma, chính là lão phu bổn phận, tiểu oa oa, lại nhìn lão phu như thế nào hàng phục này yêu. " Chu đại sư thần tình kích động hướng Phượng Hoàng xuất thủ.

Chỉ một thoáng khí huyết giăng khắp nơi, đao quang kiếm ảnh lóe lên liên tục, từng đạo công kích rơi vào Phượng Hoàng trên người, cho dù Phượng Hoàng nắm giữ chân chính Niết Bàn sống lại làm thuật, cũng không khả năng trong vòng thời gian ngắn trọng sinh mấy lần.

Đang lúc mọi người đem tiêu diệt ba lần sau khi, ngọn lửa kia Phượng Hoàng hoàn toàn không có động tĩnh, đột nhiên, chín đạo lưu quang xẹt qua, phân biệt hướng mấy cái phương hướng bắn nhanh.

"Phượng Hoàng tinh huyết." Diệp Hạo thần sắc kích động, hắn thân pháp mở ra, đem hướng hắn chỗ phương hướng một giọt tinh huyết nắm trong tay.

Sau đó, hắn lần nữa hướng cách hắn người gần nhất vị trí đi, đang lúc tay hắn phải rơi vào Phượng Hoàng tinh huyết bên trên lúc, một cái Hỏa Xà trường tiên hướng hắn tập sát mà tới.

Gia Cát Cẩn sắc mặt lạnh giá, hắn không nghĩ tới lại vừa là người trước mắt này xấu hắn chuyện tốt. Trong tay hắn Hỏa Xà trường tiên hung hăng rút ra, dường như muốn một roi nghĩ Diệp Hạo quất chết.

Diệp Hạo thân thể biến hóa, quanh thân màu da hóa thành màu đồng xanh, hắn đem Hỏa Xà trường tiên nắm trong tay.

Nhất thời tia lửa văng khắp nơi, Diệp Hạo hồn nhiên không cảm giác, hắn đưa ra cái tay còn lại, đem Phượng Hoàng tinh huyết thu nhập trong nhẫn trữ vật.

Những thứ khác Phượng Hoàng tinh huyết đã phân biệt rơi vào mọi người tại đây trong tay, vị kia Thần Đao Môn Cổ Nguyệt Hiên được nhiều nhất, người này lấy được bốn giọt Phượng Hoàng tinh huyết, hắn liếm liếm môi, ánh mắt nhìn khắp bốn phía, tìm kiếm mục tiêu hạ thủ. Đột nhiên, đền đại môn ầm ầm mở ra.

"Tiểu oa oa, chạy mau." Chu đại sư hét lớn một tiếng, liền hướng trong cung điện chạy thục mạng.

Diệp Hạo nghe vậy ngẩng đầu một cái, chỉ thấy Thần Đao Môn Cổ Nguyệt Hiên chính theo dõi hắn, một cổ cực độ cảm giác nguy cơ tràn vào trái tim, Diệp Hạo thân hình chớp động, hóa thành một đạo tàn ảnh bước vào trong cung điện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Lăng Hư Bộ tiểu thành

Chương 83: Lăng Hư Bộ tiểu thành

"Tòa đại điện này là cửa ra?" Diệp Hạo tiến vào đại điện thần sắc hơi ngẩn ra, hắn từ đền bên này, có thể thấy một chỗ khác cảnh tượng, ngoại giới cuồn cuộn nham tương dòng lũ, nóng bỏng khí tức tràn ngập tới trong cung điện, đem trước rùng mình khu trừ.

Hắn ban đầu từ đại điện lúc đi vào liền thân ở một mảnh băng thiên tuyết địa thế giới, mà dưới mắt, này tòa điện vũ lại chính là lúc đi vào đại điện, cái này làm cho hắn không khỏi phân thần.

"Tiểu oa oa, còn lo lắng cái gì, mau theo lão phu rời đi nơi này..." Chu đại sư thúc giục.

Diệp Hạo chợt kịp phản ứng, nơi này nếu là cửa ra, với hắn mà nói hơn có lợi một ít, nếu là thật tiến vào một cái phong bế đại điện, đối mặt Thần Đao Môn Đại Trưởng Lão, vậy cũng chỉ có giao ra Phượng Hoàng tinh huyết.

Hơn nữa mơ ước Phượng Hoàng tinh huyết không chỉ là Thần Đao Môn Đại Trưởng Lão, còn có Gia Cát gia người, chỗ này Diệp Hạo là vô luận như thế nào đều không thể tiếp tục ở lại.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình bay lên không, hướng bên ngoài đại điện chạy trốn. Ngoại giới nham tương dòng lũ kích động, Diệp Hạo thân hình biến đổi, thỉnh thoảng tránh né nham tương liệt diễm.

Phía trước, Chu đại sư thân pháp cũng là tương đối cao minh, bốn phía kích động lên nham tương loạn lưu đều bị hắn xảo diệu tránh thoát.

Thần Đao Môn Đại Trưởng Lão Cổ Nguyệt Hiên thần sắc lạnh giá, ánh mắt phong tỏa phía trước chạy trốn Diệp Hạo hai người, từng bước đi theo.

Hắn cũng không có đi cướp đoạt Thanh Dương Trấn ba thế lực lớn được Phượng Hoàng tinh huyết, một trong số đó, ba gia tộc lớn thế lực cũng không phải là như vậy dễ trêu, nếu là đưa tới công phẫn, đưa đến ba gia tộc lớn thế lực liên hợp lại công kích Thần Đao Môn, hậu quả kia không phải là hắn có thể gánh nổi.

Về phần cái nguyên nhân thứ hai chính là ba gia tộc lớn có ba vị Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ, cổ lực lượng này liên hợp lại, đủ để cùng hắn chống lại, dầu gì, cũng có thể ở dưới tay hắn bảo vệ tánh mạng. Hắn không có nắm chắc đem toàn bộ tiêu diệt, nếu là có thực lực này, hắn sẽ không cố kỵ chút nào, đem ba gia tộc lớn chỗ thế lực hết thảy tiêu diệt, lấy được Phượng Hoàng tinh huyết.

Diệp Hạo đang ở nham tương loạn lưu bên trong bay nhanh, đột nhiên, một đạo kim sắc đao khí từ sau phương càn quét tới. Cái này đao khí cực kỳ bá đạo, đem bốn phía nham tương kích động mở, đao khí chưa đến, Diệp Hạo liền đáy lòng tê dại, thân thể bản năng sợ hãi không ngừng truyền ra.

"Chính là một đạo đao khí liền muốn lấy tính mạng của ta?" Diệp Hạo thân hình bay lên không na di, lấy thân pháp của hắn, là có thể tránh cái này đao tức giận, nhưng là, hậu phương đao khí phảng phất đưa hắn phong tỏa.

Ông!

Theo Diệp Hạo thân hình biến đổi, phía sau đạo kim sắc đao khí giống vậy biến chuyển phương hướng, từng bước ép sát.

Phía sau đạo kim sắc đao khí hạo hạo đãng đãng, giống như có càn quét hết thảy oai, tựa như có thể vắt ngang sông lớn, phá núi chém Nhạc. Đao khí chỗ đi qua, nham tương loạn lưu kích động, rối rít né tránh, một đao bên dưới, giống như bổ ra nham tương liệt diễm, đem trọn cái nham tương bổ ra.

Diệp Hạo tâm thần rung động, đối phương đao pháp thật là xuất thần nhập hóa,

Có thể làm được chân chính cách không giết người, càng là phong tỏa khí tức, khiến cho hắn không chỗ né tránh.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình chớp động, hư không na di, mũi chân liên tục điểm tại trong hư không, hóa thành một đạo tàn ảnh, không ngừng né tránh màu vàng kia đao khí.

Đột nhiên, lại có một đạo kim sắc đao khí từ sau phương bổ ra, theo cái này đao khí bổ ra, giống như có mục nát khí tức tang thương hiện lên.

Trong khoảnh khắc, đạo thứ hai đao khí liền rơi sau lưng Diệp Hạo, Diệp Hạo thân hình di động, đang chuẩn bị tránh ra cái này đao khí, nhưng là bỗng nhiên, một cổ mục nát khí tức tang thương từ đao kia khí dâng trào hiện tại, rơi vào trên người của hắn.

"Đây là?" Diệp Hạo hơi biến sắc mặt, vẻ này mục nát khí tức tang thương trào hiện tại ở trên người hắn, nội lực của hắn vận chuyển phảng phất xuất hiện ngưng trệ dấu hiệu, ngay cả khí huyết lực lượng đều tựa như muốn khô mục suy kiệt.

Mặc dù này chỉ làm ngắn ngủi một sát na, nhưng là có thể tưởng tượng, nếu để cho cái này đao khí rơi ở trên người hắn, như vậy thì tuyệt không chạy trối chết khả năng.

Diệp Hạo tâm thần đột nhiên bình tĩnh trước đó chưa từng có đi xuống, coi như hắn sau khi biết phương đao khí vị trí hiện thời, nhưng là tốc độ theo không kịp, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn đao khí rơi vào trên người của hắn.

Này một thoáng, Diệp Hạo giống như cảm ứng được phía sau màu vàng kia đao khí khuấy động lên khí lưu, xuôi ngược mà thành gió nhẹ. sợi gió nhẹ rơi ở trên người hắn, Diệp Hạo thân hình dần dần dung nhập vào trong gió, mượn gió lực lượng, tránh trở lực, hắn phảng phất hóa thành một luồng gió, vô hình vô tướng.

"Lăng Hư Bộ tiểu thành!" Diệp Hạo tâm thần kích động, không nghĩ tới ở thời khắc mấu chốt này, cái kia vốn là đến gần tiểu thành Lăng Hư Bộ pháp đột phá tới cảnh giới tiểu thành.

Hô! Hô!

Khí lưu kích động, Diệp Hạo giống như hóa thành một hơi gió mát, tốc độ kia đột nhiên tăng lên gấp bội, trong phút chốc liền tránh thoát hậu phương đao khí công kích.

"Tiểu oa oa, chờ lão phu." Chu đại sư vốn là ở Diệp Hạo phía trước, nhưng là thoáng cái liền bị kỳ vượt qua.

Chu đại sư từ trong nhẫn trữ vật tay lấy ra màu vàng lá bùa, chợt, hắn đem phù này ấn dán ở trên chân, tốc độ của hắn giống vậy leo thăng lên, theo phía trước phương Diệp Hạo.

"Nếu để cho hai người các ngươi tiểu bối từ trong tay của ta chạy thoát, há chẳng phải là để cho người trong thiên hạ trò cười." Thần Đao Môn trưởng lão thần sắc lạnh giá, chân hắn đáy ánh đao hiện lên, đón lấy, cả người hắn giống như hóa thành một đạo kim sắc lưu quang, nhanh như thiểm điện, hướng Diệp Hạo hai người đuổi theo.

Trong đại điện đi ra mấy đạo nhân ảnh, chính là Thanh Dương Trấn ba thế lực lớn, Mộ Dung Lam thần sắc lo lắng nhìn chằm chằm Diệp Hạo thân ảnh đi xa, " Cổ Nguyệt Hiên bước vào Hậu Thiên Cửu Trọng đã có hơn mười năm, một thân thực lực mạnh mẽ vô cùng, tầm thường Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả ở tại thủ hạ căn bản không chống nổi mấy chiêu, không biết Diệp Hạo có hay không có thể tránh được kiếp này."

Bất quá, (www. uukanshu. com) hắn vừa nghĩ tới Diệp Hạo lần trước ở đó vị Hậu Thiên Bát Trọng võ giả dưới tay trốn chết, đáy lòng mơ hồ có chút mong đợi.

Gia Cát Cẩn vẻ mặt có chút mất mát, hắn không nghĩ tới, Thanh Dương Trấn trẻ tuổi bên trong, còn có người có thể cùng hắn tranh phong. Hơn nữa thực lực của đối phương càng là vượt trên hắn một nước, hắn chính mắt thấy Diệp Hạo tiểu thành thân pháp sau khi, trong lòng càng là ngạc nhiên vạn phần.

"Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp..." Diệp Hạo lúc này đã chạy ra khỏi nham tương liệt diễm bên trong, đến Phượng Hoàng Sơn bên trong, mà Chu đại sư ở lá bùa kia Gia Trì xuống, vẫn luôn ở Diệp Hạo bên người.

"Đại sư có thể có chạy trốn biện pháp?" Diệp Hạo trong đầu Kính Tượng mở ra, chỉ thấy phía sau Thần Đao Môn Đại Trưởng Lão ở đang ở phía sau hắn trăm bước ra ngoài, giữa bọn họ cách nhau cũng không xa, Diệp Hạo hai người hơi chút trì hoãn xuống, cũng sẽ bị đuổi kịp.

Hơn nữa, Thần Đao Môn đại dài giống vậy giỏi thân pháp, coi như Diệp Hạo che giấu tự thân khí tức, nhưng là đang không có kéo dài khoảng cách điều kiện tiên quyết, cái phương pháp này cũng không thể được.

"Lão phu có một người bạn thân, chính là Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ, thực lực có thể chống lại Hậu Thiên Cửu Trọng, dưới mắt, chúng ta chỉ có đi nơi đó tị nạn." Chu đại sư đối với cục diện dưới mắt phảng phất sớm có dự liệu, ngay cả đường lui, hắn đều trước thời hạn nghĩ xong.

"Hậu Thiên Bát Trọng chống lại Cửu Trọng?" Diệp Hạo tâm thần cả kinh, Hậu Thiên Bát Trọng cùng hậu thiên Cửu Trọng sự chênh lệch là lớn biết bao. Mà Chu đại sư trong miệng người bạn tốt kia, lại có năng lực lấy Bát Trọng cảnh giới chống lại Cửu Trọng, đủ để chứng minh kỳ thiên phú tuyệt luân, kinh tài diễm diễm.

cảm tạ tên ta Thiên Thương, Hà Đông Quận, cút xa một chút được không? khen thưởng, phiếu đề cử lập tức vượt ngàn, yêu cầu tấm phiếu đề cử, cám ơn bỏ phiếu ủng hộ bạn đọc!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Bích Lạc Sơn Trang

Chương 84: Bích Lạc Sơn Trang

"Dưới mắt chúng ta còn cần thật tốt bố trí một phen, nếu không còn chưa tới ta bạn tốt nơi đó, Thần Đao Môn Đại Trưởng Lão cũng đã đuổi theo." Chu đại sư trong lúc đi như gió táp, Hậu Thiên Cửu Trọng áp bách dưới, hắn không dám có mảy may khinh thường.

Đối với Chu đại sư thuyết pháp, Diệp Hạo tương đối đồng ý, dù sao đối phương là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, hơi thở dài lâu. Trong thời gian ngắn, hai người bọn họ còn có thể duy trì dưới mắt tốc độ, nhưng là thời gian dài, nội lực tiêu hao hầu như không còn, tốc độ sẽ chậm lại, vậy cũng chỉ có thể mặc người chém giết.

Chu đại sư phá vỡ ngón trỏ, một giọt máu tươi ngưng tụ mà ra, hắn lấy tốc độ nhanh nhất vẽ ra một đạo Phù Ấn.

"Đi!"

Chu đại sư hướng xuống dưới hất một cái, đạo bùa này ấn liền rơi trên mặt đất, sau đó, Chu đại sư lại liên tiếp đánh ra mấy đạo Phù Ấn.

Hơn nữa, Diệp Hạo hai người vị trí là trong rừng rậm, Chu đại sư còn nghĩ Phù Ấn đánh vào cổ thụ bên trong, phàm là có thể bố trí địa phương, hắn đều đánh vào Phù Ấn.

Phía sau, Cổ Nguyệt Hiên thần sắc ác liệt, hắn không nghĩ tới hai cái tiểu bối có thể dưới mí mắt chạy trốn dài như vậy đường xá. Trong lòng của hắn sát ý bộc phát mãnh liệt, Cổ Nguyệt Hiên trong con ngươi lãnh mang thoáng qua, đang lúc này, hắn đột nhiên cảm thấy dưới chân hết sạch, phía dưới mặt đất lại nứt toác ra.

Cổ Nguyệt Hiên không hổ là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, tại dưới bực này tình huống, hắn hiện ra cao minh thân pháp, quanh thân kim sắc đao khí vờn quanh, cả người hắn hóa thành một đạo kim sắc lưu quang rơi vào một gốc trên cây.

Rắc rắc!

Đột nhiên, hắn dựng thân cổ thụ ầm ầm đứt gãy, thân hình hắn sau đó rơi xuống. Cổ Nguyệt Hiên ánh mắt sắc bén, hắn không cho là nơi này sẽ vô duyên vô cớ xuất hiện loại tình huống này, như vậy giải thích duy nhất chính là hắn đuổi giết hai gã tiểu bối tận lực bố trí.

"Bọn ngươi nếu tự tìm đường chết, vậy thì đừng trách ta vô tình." Cổ Nguyệt Hiên vốn là dự định cướp lấy Phượng Hoàng tinh huyết lưu lại hai người kia một mạng, bất quá dưới mắt, trong lòng của hắn chính là sát ý dâng lên.

Ầm!

Đột nhiên, hắn mặt đất dưới chân lần nữa nứt toác ra, lần này, hắn sắc mặt u buồn, hóa thành một đạo kim sắc lưu quang, muốn phải xuyên qua vùng rừng tùng này.

Rắc rắc!

Nơi hắn đi qua, mảng lớn cổ thụ ầm ầm sụp đổ, Cổ Nguyệt Hiên sắc mặt lạnh giá, quanh thân kim sắc đao khí vờn quanh, phóng lên cao, từng buội sụp đổ cổ thụ ầm ầm bể tan tành, hóa thành từng đoạn từng đoạn đoạn mộc.

Hưu!

Một đạo mũi tên ánh sáng xẹt qua hư không, ngang qua nhật nguyệt, trong chớp mắt liền đến Cổ Nguyệt Hiên trước người.

Cổ Nguyệt Hiên thần sắc không thay đổi, kim sắc đao khí dũng động, nhất thời khí lưu kích động, cuồng phong loạn quyển, một đao bên dưới, đem mũi tên hóa thành hai khúc.

Trăm bước ra ngoài, Diệp Hạo lần nữa lấy ra ba cây mũi tên, Cổ Nguyệt Hiên thực lực thức sự quá mạnh mẽ, tầm thường thủ đoạn, căn bản không đủ để đáp lời tạo thành tổn thương chút nào.

Chu đại sư vẽ ra một đạo Huyết Phù, rơi vào mũi tên kia tên bên trên, hắn tự hào nói: "Cái này Huyết Phù có thể vì mũi tên tăng lên gấp đôi tốc độ,

Cổ Nguyệt Hiên dưới sự khinh thường, hẳn không cách nào tránh thoát."

Diệp Hạo tâm thần yên lặng, hết sức chăm chú, ngàn dặm truy lùng đem Cổ Nguyệt Hiên khí tức phong tỏa, một loáng sau, ba cây mũi tên xuyên qua mà ra, tốc độ kia giống như Lưu Tinh, ngang qua bầu trời.

Ba mủi tên có hình tam giác hướng Cổ Nguyệt Hiên kích bắn đi, Lưu Tinh Cung nguyên bản là có tốc độ Gia Trì, hơn nữa Chu đại sư Huyết phù Gia Trì tốc độ sau khi, tốc độ kia nhảy lên tới một cái trình độ đáng sợ.

Hoàn toàn có thể dùng chỉ nghe tiếng, không thấy kỳ hình để hình dung, Cổ Nguyệt Hiên trong lòng dâng lên một cổ cảm giác không ổn. Mặc dù hắn là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, nhưng là dù sao chưa từng đặt chân Tiên Thiên, có thể không nhìn mủi tên công kích, nếu thì không cách nào nhận ra được công kích quỹ tích, vậy thì như thế nào né tránh?

Cổ Nguyệt Hiên quanh thân khí huyết vờn quanh, hóa thành một tầng bạc mô đưa hắn bao trùm, chợt, trong cơ thể hắn đao khí dũng động, từng đạo đao khí vờn quanh, đem hắn chỗ hiểm quanh người bảo vệ.

Mủi tên thứ nhất tên hướng Cổ Nguyệt Hiên mi tâm của xuyên tới, mặc dù đối phương không có nhận ra được mủi tên quỹ tích, nhưng là bởi vì kỳ đao khí một mực vờn quanh chỗ hiểm quanh người, còn chưa tới đạt đến, liền bị đao khí bắn bay.

Phốc xuy!

Đệ nhị cây mủi tên phá vỡ Cổ Nguyệt Hiên khí huyết phòng ngự, đem chân trái của hắn xuyên thủng, đi sâu vào mấy tấc, máu tươi đỏ thẫm không ngừng tràn ra.

Cổ Nguyệt Hiên đôi mắt ác liệt, đang lúc này, thứ ba mủi tên tên xuyên thủng đùi phải của hắn, bởi vì đao khí của hắn chỉ làm bảo vệ tự thân chỗ yếu, đối với chân phòng ngự giảm mạnh, lúc này mới khiến cho Diệp Hạo một đòn có hiệu quả.

Trên thực tế, Diệp Hạo làm hết thảy đều là vì để cho Cổ Nguyệt Hiên người này hành động tốc độ giảm xuống, vì vậy, hắn đem công kích chủ yếu tập trung ở đối phương chân, không nghĩ tới lấy được hiệu quả kinh người như vậy.

"Chúng ta đi." Diệp Hạo đem Lưu Tinh Cung thu hồi, hướng Phượng Hoàng Sơn xuống vội vã đi, Chu đại sư giống vậy lấy tốc độ nhanh nhất chạy trốn.

Cổ Nguyệt Hiên quanh thân đao khí dũng động, đem mủi tên bức ra, ánh mắt của hắn lạnh giá, nhìn chằm chằm Diệp Hạo cùng Chu đại sư bóng lưng của hai người. Chợt, hắn hóa thành một đạo kim sắc lưu quang, hướng hai người đuổi theo.

Một lúc lâu sau, Diệp Hạo hô hấp hơi dồn dập, hắn không nhịn được hỏi "Còn bao lâu nữa có thể đến?"

Chu đại sư không đáng tin cậy nói lầm bầm: "Đại khái muốn hai ba canh giờ, tiểu oa oa, điểm này khổ cũng được không, sau này còn như thế nào thành tựu đại khí."

...

Bích Lạc Sơn Trang, xây dọc theo núi, thác nước dòng chảy như thất luyện cọ rửa mà xuống, chảy qua cả ngọn núi trang, bên trong sơn trang hoàn cảnh thanh thuần tĩnh mịch, có thiên lại chi âm vang vọng.

"Công tử, nhưng là có tâm sự gì?" Sơn Trang trong lương đình, một vị cô gái áo tím ân cần hỏi.

Trong lương đình một vị thiếu niên quần áo xanh, hắn vốn là đang khảy đàn, nhưng là tiếng đàn đột nhiên cắt đứt, nguyên lai có một cây Cầm Huyền đứt gãy.

"Có khách quý muốn tới, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi." Thiếu niên quần áo xanh đứng dậy mà đứng, ánh mắt nhìn xa Sơn Trang bên ngoài.

Sau hai canh giờ, Diệp Hạo cùng Chu đại sư đi tới một nơi Sơn Trang bên ngoài, hai người đều là thần sắc mệt mỏi, bọn họ đều là lấy tốc độ nhanh nhất đang đuổi đường, vô luận là thể lực hay lại là tinh thần, cũng tiêu hao rất nhiều.

Diệp Hạo đem bản đồ Kính Tượng mở ra, nhất thời bên trong sơn trang hết thảy rõ ràng rành mạch, có hiện tại trong mắt hắn, đột nhiên, ánh mắt của hắn dừng lại ở một nơi trong lương đình, một vị cô gái áo tím tay cầm Cổ Cầm. Trong lương đình còn có một vị thiếu niên quần áo xanh, chỉ từ dáng ngoài đến xem, đối phương là một vị thiếu niên, có thể là đối phương giữa hai lông mày tang thương, lại tỏ rõ đối phương không phải là đơn giản như vậy.

Làm hai người tới Sơn Trang ngoài cửa lớn lúc, tên kia thiếu niên quần áo xanh đã cùng tay kia cầm Cổ Cầm thiếu nữ đi tới cửa.

"Tần lão đệ, không nghĩ tới ngươi chính là khách khí như vậy." Chu đại sư thấy đối phương xuất hiện, nhất thời thở phào một cái, lại bắt đầu cợt nhả đứng lên.

"Ta giới thiệu cho các ngươi một phen, vị này là Tần Bích Lạc, người ta gọi là Bích Lạc công tử, chính là chỗ này sơn trang chủ nhân." Chu đại sư là Diệp Hạo giới thiệu.

Rồi sau đó, Chu đại sư lại chỉ Diệp Hạo đạo: "Hắn là Diệp Hạo, từng đã cứu lão phu tánh mạng."

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Tần Bích Lạc trên người, người này cho hắn một loại cảm giác sâu không lường được, mặc dù đối phương tu vi chỉ có Hậu Thiên Bát Trọng, nhưng là thực lực lại không thể lấy cảnh giới để cân nhắc.

"Người tới là Hậu Thiên Cửu Trọng?" Tần Bích Lạc ánh mắt xa nhìn phương xa, đột nhiên mở miệng hỏi, ở tại tầm mắt đạt tới chỗ, một đạo kim sắc lưu quang cấp tốc xẹt qua.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Ẩn thân

Chương 85: Ẩn thân

"Theo ta vào Sơn Trang." Tần Bích Lạc lên tiếng nói, hắn mang theo Diệp Hạo cùng Chu đại sư hai người tiến vào Bích Lạc bên trong sơn trang.

Bọn họ tiến vào sơn trang cũng không lâu lắm, một đạo kim sắc lưu quang từ xa đến gần, Cổ Nguyệt Hiên ánh mắt đưa mắt nhìn trước người Sơn Trang, ánh mắt chạm đến ở trên cửa lớn Bích Lạc Sơn Trang bốn cái màu hoàng kim kiểu chữ bên trên, thấp giọng nói: "Tòa sơn trang này, có chút cổ quái..."

Cổ Nguyệt Hiên thân là Thần Đao Môn Đại Trưởng Lão, tinh thông đao pháp, càng là tu luyện Bát Hoang Đao Khí cửa này cực kỳ bá đạo cái thế đao pháp, thực lực có thể nói mạnh mẽ cực kỳ.

Có thực lực bực này trong người, coi như biết trước mắt Sơn Trang có gì đó quái lạ, hắn cũng sẽ không sợ hãi phân nửa.

Quan sát chốc lát, Cổ Nguyệt Hiên bước vào Bích Lạc bên trong sơn trang. Bên trong sơn trang, dưới đất là do từng cục màu xám tấm đá phô thành, cả ngọn núi trang chiếm diện tích tương đối lớn. Bên trong sơn trang lạnh tanh u tĩnh, phóng tầm mắt nhìn tới, tầm mắt đạt tới chỗ, đều là đình đài lầu các, san sát, tinh la kỳ bố, đặt mình trong trong đó, không cẩn thận liền muốn lạc đường.

Cổ Nguyệt Hiên vẻ mặt như thường, đối với hắn bực này cao thủ võ đạo mà nói, chỉ cần bằng vào khí huyết cảm ứng, liền có thể dễ dàng tìm tới đối thủ ẩn thân chỗ.

"Ở nơi nào."

Cổ Nguyệt Hiên hướng bên trái kiến trúc đi tới, theo chân đạp của hắn trên mặt đất màu xám trên tấm đá, màu xám tro tấm đá đột nhiên biến đổi phương vị, hướng bên trái di động.

Ầm!

Hắn này bước ra một bước, tựu thật giống kích động nơi này cơ quan trận pháp, chỗ xa kia màu xám tấm đá rối rít bay cuộn lên, giống như hóa thành một đạo tấm đá xếp thành cầu có vòm tròn, cầu phía dưới chính là Cổ Nguyệt Hiên.

Những thứ này màu xám tấm đá cũng không phải là thông thường tấm đá, mà là nào đó huyền diệu mỏ sắt, kỳ chất liệu tương đối cứng rắn, tầm thường thủ đoạn khó mà đem phá hủy.

Màu xám tấm đá phô thiên cái địa như vậy hướng Cổ Nguyệt Hiên cuốn mà xuống, nếu là đổi người bình thường đổi chỗ mà xử, nhất định tâm kinh đảm hàn, thậm chí coi như là Hậu Thiên Thất Trọng võ giả, đối mặt một màn này cũng phải cẩn thận ứng đối, không dám khinh thường chút nào.

Cổ Nguyệt Hiên đối mặt một màn này vẫn bình thản ung dung, hắn giơ tay hướng phía trên chân trời đánh ra một đạo khí huyết chưởng ấn, đạo dấu tay này sát khí tràn ngập, giống như đem Thiên Khung che giấu.

Ầm!

Cái này khí huyết chưởng ấn xuyên qua màu xám tấm đá, nhưng mà, rất nhiều tấm đá chỉ làm nhỏ nhẹ rung rung, cũng không có vỡ vụn, mà là khí thế cuồn cuộn hướng Cổ Nguyệt Hiên đầu đá xuống.

Lần này, Cổ Nguyệt Hiên cũng không có dùng khí huyết chưởng ấn, mà là sử dụng hắn am hiểu nhất võ học công kích, Bát Hoang Đao Khí. Hắn ngưng luyện cửa này đao khí cố gắng hết sức không dễ, vì vậy, không tới lúc cần thiết khắc, hắn thì sẽ không vận dụng. Vốn là, hắn cho là những thứ này chẳng qua chỉ là phổ thông tấm đá, nhưng là dò xét sau khi, Cổ Nguyệt Hiên mới phát hiện tòa sơn trang này so với hắn tưởng tượng bên trong phức tạp hơn.

Ông! Ông!

Từng đạo kim sắc đao khí vờn quanh ở Cổ Nguyệt Hiên bên người, ánh mắt của hắn hướng phía trên rơi đi, một loáng sau, thì có ba đạo kim sắc đao khí

ngang qua mà ra.

Này ba đạo đao khí đan vào một chỗ, thanh thế kinh người, kim quang lưu chuyển, từng tầng một khí lãng kích động mở.

Rắc rắc!

Theo kim sắc đao khí cuốn mà ra, phía trên màu xám trên tấm đá hiện lên nhỏ nhẹ kẽ hở, nhưng là, những thứ kia tấm đá dù sao chất liệu đặc thù, cũng chưa hoàn toàn vỡ vụn ra.

Màu xám tấm đá ầm ầm rơi xuống, khoảng cách Cổ Nguyệt Hiên chỉ có mấy bước xa, khoảng cách này, cơ hồ cân nhắc cái hô hấp đang lúc liền có thể đem tiêu diệt.

"Đáng ghét!" Cổ Nguyệt Hiên sắc mặt âm trầm, hắn không nghĩ tới những thứ này màu xám tấm đá chất liệu cứng rắn như vậy, hơn nữa những phiến đá này đưa hắn dựng thân nơi phong tỏa, coi như hắn muốn né tránh, cũng không phải như vậy dễ dàng.

Đương nhiên, Cổ Nguyệt Hiên đã sớm đem Bát Hoang Đao Khí tu luyện đến đại thành, trước thật sự bày ra thực lực chẳng qua chỉ là kỳ 10%. Hắn làm chẳng qua chỉ là là giữ lại thực lực, dưới mắt, quan hệ đến tự thân, hắn cũng không cần phải ở gìn giữ thực lực.

Ông! Ông!

Từng đạo kim sắc đao khí ông ông tác hưởng, đột nhiên, những thứ này đao khí xuôi ngược ngưng luyện chung một chỗ, hóa thành một đạo bàng bạc to lớn kim sắc đao khí, cái này đao khí đạt tới to khoảng mười trượng, so với một tòa đình đài lầu các đều phải lớn hơn gấp mấy lần.

Còn có tang thương khí tức mục nát từ này đạo kim sắc đao khí thượng lưu ngược lại ra, nếu là người thường nhìn thấy một màn này, nhất định sẽ sợ mất mật.

Ầm!

Theo Cổ Nguyệt Hiên hơi chuyển động ý nghĩ một chút, to khoảng mười trượng kim sắc đao khí càn quét mà ra, vén lên từng tầng một khí lãng, toàn bộ không gian đều tựa như muốn vỡ ra tới.

Cổ Nguyệt Hiên toàn lực bạo nổ dưới tóc, phía trên màu xám tấm đá ầm ầm bể tan tành, hóa thành vô số mảnh vụn, tán lạc tứ phương.

Ở Sơn Trang sâu bên trong, có một cái kim sắc giao long bàn nằm trên mặt đất, chợt nhìn đi, điều này kim sắc giao long giống như muốn đằng như bay. Kim sắc giao long bên trên miếng vảy giăng đầy, bốn chân giống như cùng mặt đất hòa làm một thể, long thủ dán ở mặt đất, miệng to mở ra, dường như muốn nuốt thiên địa.

Này cũng không phải thật sự là kim sắc giao long, mà là một tòa kiến trúc, ở nơi này kim sắc giao long bụng, nguy nga lộng lẫy, cổ kính, chính là một tòa kim bích huy hoàng đền.

Diệp Hạo mấy người chính bản thân nơi trong đại điện, ở mấy người trước người, có một mặt vài thước lớn nhỏ gương, tấm gương kia trong bức họa, chính là Cổ Nguyệt Hiên nhà hoàn cảnh.

Lúc này, bọn họ chỗ đã thấy một màn kia, chính là Cổ Nguyệt Hiên vận dụng Bát Hoang Đao Khí, đem màu xám tấm đá phá hủy tình cảnh.

"Người này thực lực Hậu Thiên Cửu Trọng bên trong cũng được xếp hạng số hiệu, phải làm có thể cùng Triệu Quốc biên giới người bảng trước ba trẻ tuổi tranh phong. " Tần Bích Lạc vẻ mặt nghiêm túc, từ hình ảnh kia bên trên Cổ Nguyệt Hiên triển hiện thực lực, làm ra một cái đánh giá.

"Công tử, không bằng chúng ta buông tha Bích Lạc Sơn Trang?" Tần Bích Lạc bên người Lục Y Thiếu Nữ đề nghị.

"Không thể, Cha ta trước khi lâm chung ước nguyện chính là để cho ta kinh doanh tốt tòa sơn trang này, chuyện này không cần nhắc lại." Tần Bích Lạc quả quyết cự tuyệt đề nghị của Lục Y Thiếu Nữ.

"Coi như người này thực lực mạnh mẽ, chúng ta cũng chưa hẳn không có lực đánh một trận." Tần Bích Lạc lạnh nhạt nói.

" Không sai, Tiên Thiên Cảnh xuống, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể mang ngươi này ổ phá hủy." Chu đại sư ánh mắt qua lại ở bên trong tòa cung điện này quan sát, mặc dù không phải lần thứ nhất đi vào, nhưng là nội tâm hắn ý kính nể vẫn giống như lần đầu tiên tới lúc độc nhất vô nhị.

Diệp Hạo mặc dù không có qua lại quan sát vị trí nơi, nhưng là trong đầu hắn Kính Tượng sớm đã khai mở, đem chỗ ngồi này kim sắc giao long biến thành điện vũ tình huống sờ cái rõ ràng.

Mặc dù này tòa điện vũ Vô Kiên Bất Tồi, hoặc giả xác thực như Chu đại sư nói, Tiên Thiên Cảnh Giới dưới đây không người nào có thể phá hủy, nhưng là đồng dạng tồn tại thiếu sót.

Một lát sau, Cổ Nguyệt Hiên đi tới kim sắc giao long dựng thân chỗ, hắn trong con ngươi dâng lên sát ý nồng nặc. Trước đó, hắn là đi tới nơi này, có thể nói là bỏ ra giá không nhỏ, nếu không phải đưa hắn Diệp Hạo đám người hung hăng hành hạ một phen, nan giải hắn mối hận trong lòng.

Màu vàng kia giao long cùng trước kia có chỗ bất đồng, long chủy đã khép lại, trừ phi đem cạy ra, hoặc là phá hủy này con giao long, nếu không khó mà

tiến vào bên trong.

"Đem Phượng Hoàng tinh huyết giao ra, ta có thể cân nhắc tha các ngươi một mạng." Cổ Nguyệt Hiên đưa mắt nhìn phía trước kim sắc giao long, thanh âm nếu Hồng Chung vang dội, truyền tới màu vàng kia giao long nội bộ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Mệnh môn

Chương 86: Mệnh môn

Cổ Nguyệt Hiên chờ chốc lát, thấy màu vàng kia giao long không có động tĩnh chút nào, thần sắc hắn bên trong liền hơi không kiên nhẫn. Chợt, quanh người hắn kim sắc đao khí vờn quanh, ước chừng mười đạo đao khí xuôi ngược ngưng luyện, hóa thành một đạo cuồn cuộn hào hùng mười trượng đao khí.

Kim sắc đao khí theo Cổ Nguyệt Hiên hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền chợt chém ra, cái này đao khí giống như có càn quét hết thảy, xuyên thủng hư không chi uy năng, nhất thời khí lưu kích động, sấm gió nổ âm.

Phốc xuy!

Sau một khắc, kim sắc đao khí ngang qua hư không, rơi vào vàng vậy Giao trên thân rồng, chỉ một thoáng tia lửa văng khắp nơi, từng đạo nhàn nhạt vết đao in vào giao long bên trên.

Cổ Nguyệt Hiên đưa mắt nhìn giống như hoàng kim giao long, thân hình hắn động một cái, đi tới giao long phần đáy. Hoàng kim giao long bốn chân cùng mặt đất liên kết, long trảo giống như thâm xuống lòng đất.

"Lên cho ta!" Cổ Nguyệt Hiên hai tay ôm lấy hoàng kim giao long chân trước, phải đem thật sâu xuống lòng đất chân trước kéo lôi ra ngoài.

Cổ Nguyệt Hiên thân là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, thuần túy khí huyết lực lượng đã vượt qua vạn cân, hơn nữa tự thân nội lực gia trì, lực lượng kia đủ để đem một ngôi lầu Các giơ lên.

Quanh người hắn khí huyết vờn quanh, nội lực gia trì, giơ lên hai cánh tay lực tổng hợp bên dưới, sức mạnh bàng bạc thoáng chốc bộc phát ra.

Ầm!

hoàng kim giao long đột nhiên rung rung, sau một khắc, long trảo từ lòng đất lộ ra, rồi sau đó, điều này hoàng kim giao long giống như sống lại một dạng một móng hướng Cổ Nguyệt Hiên bắt đi.

Giao long một móng che khuất bầu trời như vậy rơi xuống, đem Cổ Nguyệt Hiên cả người cũng bao trùm ở bên trong, dường như muốn đem một móng đập chết.

Đối mặt này gần trong gang tấc một đòn, Cổ Nguyệt Hiên không kịp thôi phát đao khí, hắn khẽ quát một tiếng, hai tay nắm quyền, bàng bạc cuồn cuộn khí tức lực lượng dũng động. Còn tựa như là núi trọng quyền hướng phía trên long trảo đánh tới.

Ầm!

Cổ Nguyệt Hiên thân ảnh nhất thời bay rớt ra ngoài xa vài chục trượng, hắn ngực khó thở, giống như có hoả dược ở trong cơ thể hắn nổ tung một dạng nhất thời một vòi máu tươi từ trong miệng hắn tràn ra.

" Được, giết chết lão già này." Giao long bụng trong cung điện, Chu đại sư thông qua trước người gương nhìn thấy một màn này không khỏi hưng phấn kêu la.

"Không đơn giản như vậy." Diệp Hạo nhìn chằm chằm Cổ Nguyệt Hiên, hắn có thể thấy được đối phương chẳng qua chỉ là được chút bị thương nhẹ, trước đây không lâu, Diệp Hạo từng hai mũi tên đem đối phương đánh cho bị thương, nhưng là lúc này mới quá lâu dài, người này liền nhảy nhót tưng bừng, hoàn toàn không giống như là bị thương trên người.

Cổ Nguyệt Hiên sắc mặt lạnh giá, quanh người hắn khí thế liên tục tăng lên, chợt, hắn hướng phía trên chân trời bổ ra một đao kim sắc đao khí.

Cái này đao khí chỉ có lớn gần trượng tiểu, lại có một luồng mục nát khí tức tang thương, đao khí chưa đến, chu vi trong vòng mấy chục trượng cỏ cây rối rít khô héo điêu linh.

Đối mặt này đạo kim sắc đao khí công kích, hoàng kim giao long không chỗ có thể trốn tránh, đang lúc này, kỳ long chủy mở ra, một đạo liệt diễm long tức từ trong phun ra, liệt diễm long tức chỉ một thoáng liền cùng màu vàng kia đao khí đan vào một chỗ,

Vén lên kinh thiên sóng.

Từng đạo khí lãng kích động, cuồng phong gào thét, cát bụi tung bay, giao long bụng bên trong cái gương cơ hồ không thấy rõ trong hình cảnh tượng.

Lưỡng đạo công kích rối rít tiêu nhị hầu như không còn, sau đó, hoàng kim giao long hóa thành một vệt sáng, long trảo mở ra, hướng Cổ Nguyệt Hiên bắt đi.

Lần này, Cổ Nguyệt Hiên không có lựa chọn tay không đón đỡ, trong tay hắn nhiều chỗ một cái kim quang lấp lánh trường đao, làm một danh đao khách, như thế nào lại không có bảo đao bàng thân.

Phốc xuy!

Cổ Nguyệt Hiên đao pháp tương đối tinh sảo, trường đao màu vàng óng nơi tay, hắn khí tức cả người cũng biến hóa một dạng trước đó, hắn khí tức thâm trầm, sâu không lường được.

Mà theo kim đao nơi tay, hắn là là khí thế cuồn cuộn, như núi cao biển rộng, hắn hướng giao long long trảo bổ ra một đao.

Nhất thời ánh đao liên tục lóe lên, một cái hô hấp đang lúc, hắn liên tục bổ ra mười lăm đao, hơn nữa bổ vào giống nhau vị trí.

Một đao rõ ràng vết đao khắc ở hoàng kim giao long trên long trảo, này đạo ấn ký đạt tới mấy tấc thâm, nếu để cho Cổ Nguyệt Hiên lại liên tục phá núi hơn mấy trăm thiên đao, nói không chừng là có thể đem hoàng kim giao long rả thành một nhóm sắt vụn.

Giao long cùng Cổ Nguyệt Hiên chém giết, có kim đao nơi tay, Cổ Nguyệt Hiên ít ỏi còn nữa thiếu sót, gần như hoàn mỹ, đối mặt hoàng kim giao long bực này vật khổng lồ, không chút nào lùi bước.

Mấy chiêu sau khi, Cổ Nguyệt Hiên xuất đao tốc độ không cách nào nữa đạt tới mười lăm đao, hắn một cái hô hấp đang lúc, nhiều lắm là có thể chém ra năm đao.

Trước liên tục giao thủ, đối với hắn tiêu hao rất nhiều, cho tới vô luận là thể lực, hay lại là nội lực, cũng giảm xuống, không cách nào từ đầu đến cuối duy trì ở trạng thái tột cùng.

Trên thực tế, Hậu Thiên Vũ Giả lực lượng đều có hao hết thời điểm, mà đặt chân trước ngày sau là không giống nhau lắm. Tiên Thiên Cảnh Giới, cho dù khí huyết, chân khí hạ xuống, nhưng là cơ thể chất đã vượt qua phàm tục, coi như là một đạo công kích đơn giản nhất, đều có thể đem hoàng kim giao long rả thành sắt vụn.

Đột nhiên, Cổ Nguyệt Hiên ánh mắt rơi vào giao long như Hạo Nguyệt vậy đôi mắt bên trên, nơi đó nguyên khí ba động rõ ràng cường liệt hơn không ít. Một điểm này hấp dẫn sự chú ý của hắn, hắn đột nhiên biến chuyển công kích, trong tay trường đao màu vàng óng hướng Long Nhãn phác sát đi.

"Không được, hắn phát hiện giao long khôi lỗi mệnh môn." Tần Bích Lạc sắc mặt đột nhiên biến đổi, này con rối hoàng kim tồn ở một cái thiếu sót trí mạng, vị trí này chính là Long Nhãn.

Chỗ đó quan hệ đến đến động lực nguồn suối cung cấp, giao long động lực tất cả là tới từ một khối trung đẳng nguyên khí thạch, nguyên khí kia trong đá nguồn suối đều là lấy Long Nhãn làm trung tâm, thông qua long nhãn chuyển tới toàn bộ Long Khu.

Loại này thiết kế phương thức theo lý mà nói là không hợp lý, dù sao nếu là đem đặt ở giao long bụng bên trong, cũng sẽ không cất ở đây cái thiếu sót trí mạng, nhưng là, mọi việc tất cả tồn tại lợi và hại.

Đem trung xu vị trí thiết kế ở Long Nhãn vị trí, có thể mang nguyên khí thạch hiệu dụng hoàn toàn phát ra đi ra, khiến cho giao long lực lượng, độ linh hoạt, cũng tăng lên rất nhiều.

Cổ Nguyệt Hiên trong tay trường đao màu vàng óng điên cuồng chém ra, giống như hóa thành một đạo kim sắc lưu quang, tốc độ kia nhanh làm người ta kinh ngạc run sợ.

Phốc xuy!

Hoàng kim giao long con mắt trái ở của hắn một đao bên dưới, nhất thời xuất hiện bể tan tành triệu chứng, từng tia vết rách lặng lẽ hiện lên.

Cũng không phải là Long Nhãn vị trí quá mức yếu ớt, mà là Cổ Nguyệt Hiên đao pháp quá mức tinh sảo, trước một đao kia, hắn trong một cái hít thở bổ ra sáu đao, giống như đầu bếp róc thịt trâu, đao đao đánh vào Long Nhãn yếu ớt vị trí.

"Bể." Cổ Nguyệt Hiên thấp giọng quát đạo, theo hắn tiếng nói rơi xuống, hoàng kim giao long mắt trái nhất thời bể ra, hóa thành từng miếng mảnh vụn.

Kim sắc giao long tốc độ nhất thời giảm mạnh, hành động trở nên chậm chạp đứng lên, lực lượng giống vậy yếu rất nhiều.

Cổ Nguyệt Hiên lần nữa đem mục tiêu phong tỏa ở hoàng kim giao long mắt phải bên trên, cái kia tinh sảo tuyệt luân đao pháp thi triển ra, phải đem hoàng kim giao long mắt phải hoàn toàn phá hủy.

"Dừng tay." Lúc này, một đạo tiếng quát từ giao long bụng truyền ra, Cổ Nguyệt Hiên toét miệng cười một tiếng, trong mắt vẻ tàn nhẫn thoáng hiện, không chút lưu tình liền muốn hướng giao long mắt phải bổ tới.

Keng!

Kim loại tiếng va chạm kích động lên, nhất thời tia lửa văng khắp nơi, khí lưu dũng động. Làm Cổ Nguyệt Hiên lúc ngẩng đầu lên, một đạo Thanh Y bóng người tay cầm Trúc Kiếm, đứng ở trước người hắn, đem hoàng kim giao long bảo vệ.

mọi người tết trung thu vui vẻ, quyển sách nhóm thư hữu: 4 9 1101 951, hứng thú bạn đọc có thể đi vào bàn luận cuộc sống...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 87: Quyết đấu đỉnh cao

Chương 87: Quyết đấu đỉnh cao

Đối mặt Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, Tần Bích Lạc lộ ra bình thản ung dung, tay hắn cầm kiếm trúc, đem đối phương trường đao màu vàng óng ngăn trở, khiến cho không phải tiến thêm chút nào.

Cổ Nguyệt Hiên cổ tay chuyển một cái, thanh trường đao kia bên trên thì có kim sắc đao khí vờn quanh, nhất thời từng đạo khí lưu kích động, dường như muốn một đao đem Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc chém thành hai khúc.

"Thủy Thiên Nhất Tuyến."

Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc đột nhiên vạch ra, hắn một thức này kiếm pháp tinh sảo tuyệt luân, chia nhỏ thiên thủy, giống như có nước chảy dũng động, phá vỡ thiên thủy giữa đường quanh co ngay cả.

"Phốc xuy!"

Ở Tần Bích Lạc Thủy Thiên Nhất Tuyến bên dưới, kim sắc đao khí giống như chia nhỏ thành hai khúc, xa xa cách nhau, một đoạn hạ xuống trên chín tầng trời, một đoạn ngã vào đáy biển vực sâu.

Cổ Nguyệt Hiên thần sắc âm trầm xuống, hắn không nghĩ tới một cái Hậu Thiên Bát Trọng tiểu bối lại có thể phá vỡ hắn Bát Hoang Đao Khí. Cái này làm cho hắn sắc mặt khó coi, Cổ Nguyệt Hiên trầm giọng quát lên: "Tiểu bối, hôm nay sẽ để cho ngươi kiến thức một chút Cổ mỗ thực lực chân chính."

Theo Cổ Nguyệt Hiên lời nói rơi xuống, trong tay hắn trường đao màu vàng óng lần nữa chém ra, lần này, hắn một cái hô hấp đang lúc bổ ra mười đao, hơn nữa, này mười đao là từ phương hướng khác nhau hướng Tần Bích Lạc bổ tới.

Không giống với tầm thường ảo ảnh đao pháp, dùng để mê muội người, mà là đối phương ở một sát na bổ ra mười đao, bực này đao pháp, tuyệt đối có thể được xưng là là tinh diệu tuyệt luân.

"Tích Thủy Bất Lậu."

Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc lần nữa vung ra, lần này, giống như có từng giọt nước chảy ở quanh người hắn một trượng bên trong phương viên tụ tập.

Hắn tốc độ xuất kiếm hoàn toàn có thể đuổi theo Cổ Nguyệt Hiên một sát na mười đao tốc độ, hơn nữa, hắn tự thân kiếm pháp thủ đoạn phòng ngự đồng dạng là tương đối cao minh, liền đối phương đao pháp xảo diệu hóa giải.

Keng! Keng!

Từng đạo kim loại tiếng va chạm truyền ra, Tần Bích Lạc trong tay cầm rõ ràng là kiếm trúc, nhưng là vào giờ khắc này, phảng phất hóa thành Thiết Khí

một dạng cùng Cổ Nguyệt Hiên trường đao màu vàng óng không phân cao thấp.

Giao thủ mấy chiêu, Tần Bích Lạc bị đối phương ép lùi lại mấy bước, dù sao Cổ Nguyệt Hiên là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, cho dù thể lực cùng nội lực trước liên tục tiêu hao, nhưng là kỳ lực đo vẫn muốn vượt qua Hậu Thiên Bát Trọng Tần Bích Lạc.

Hoàng kim giao long bụng trong cung điện, Diệp Hạo đưa mắt nhìn hai người giao thủ, thông qua trong gương hai người giao thủ, để cho hắn đối với Tần Bích Lạc thực lực có một cái trực quan nhận biết.

"Người này kiếm pháp tinh diệu tuyệt luân, thực lực đủ để sánh bằng tầm thường Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, bất quá..."

Diệp Hạo thông qua hai người giao thủ, trong lòng suy đoán Cổ Nguyệt Hiên cho tới bây giờ ứng làm không hề sử dụng toàn lực, có lẽ là là giữ lại thực lực, hay hoặc giả là những nguyên nhân khác.

Cổ Nguyệt Hiên buông tha lấy đao pháp tinh sảo áp chế đối thủ cách làm, hắn bắt đầu lấy man lực áp chế Tần Bích Lạc.

Dù sao thuần túy tỷ đấu đao pháp cùng kiếm pháp, hắn không cách nào chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, về mặt sức mạnh, hắn có thể bằng vào Hậu Thiên Cửu Trọng lực lượng tuyệt đối nghiền ép đối thủ.

Nhất thời đao quang kiếm ảnh đan vào một chỗ, liên tục giao thủ xuống, Cổ Nguyệt Hiên chiếm thượng phong, đem Tần Bích Lạc liên tục bức lui.

"Đáo Thử Vi Chỉ."

Cổ Nguyệt Hiên trầm giọng quát lên, chợt, trong tay hắn trường đao màu vàng óng giống như hóa thành một dòng sông lớn sông lớn, ánh sáng màu vàng vờn quanh, khí thế khoáng đạt, lấy không thể địch nổi uy thế nghiền ép mà ra.

Tần Bích Lạc vẻ mặt nghiêm túc, hắn một kiếm nghênh đón, đối mặt Hậu Thiên Cửu Trọng Toàn Lực Nhất Kích, hắn không dám có mảy may khinh thường, giống vậy vận dụng áp trục thủ đoạn.

Rào!

Tần Bích Lạc một kiếm đâm ra, giống như có mưa phùn thổi Phật, quanh người hắn khí huyết kích động, một kiếm bên dưới đem khí huyết lực lượng ngang qua mà ra, gia trì ở kiếm pháp bên trên, hóa thành tích tích huyết vũ.

Ầm!

Hai người công kích đều là tương đối ác liệt, vô luận là Cổ Nguyệt Hiên đao pháp, hay lại là hôn Bích Lạc kiếm pháp, đều là ở một cái trong lĩnh vực thành tựu không cạn.

Có thể nói là một tên kiếm khách cùng Đao Khách quyết đấu đỉnh cao, đột nhiên, một đạo thân ảnh bay rớt ra ngoài, thân ở giữa không trung, liền có máu tươi đỏ thẫm vương vãi xuống.

Diệp Hạo chăm chú nhìn lại, bay rớt ra ngoài chính là Tần Bích Lạc, Cổ Nguyệt Hiên cuối cùng là hơn một chút, đem áp chế.

Mà đối diện, Cổ Nguyệt Hiên giống vậy không dễ chịu, hắn hơi lộ ra chật vật, tóc rối tung, quần áo có không ít huyết vũ xuyên qua mà thành lỗ thủng. Hắn vậy ngày mốt Cửu Trọng khí lực, ở Tần Bích Lạc Toàn Lực Nhất Kích bên dưới, có thể nói là thiên sang bách khổng. Bực này thương thế, nếu là đổi thành một tên Hậu Thiên Bát Trọng đến, đó chính là trí mạng tổn thương, trong khoảnh khắc bị mất mạng cũng là bình thường.

So sánh với, Tần Bích Lạc tình huống là muốn bết bát hơn, hắn trực tiếp liền đã hôn mê, Cổ Nguyệt Hiên sau cùng một đao mang theo không thể địch nổi lực lượng, miễn cưỡng đem Tần Bích Lạc nội tạng chấn vỡ, giờ phút này, hắn đã tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc.

Cổ Nguyệt Hiên sắc mặt âm trầm vạn phần, trong tay hắn trường đao màu vàng óng đột nhiên bổ ra, một đạo kim sắc đao khí xuyên qua mà ra, hắn rõ ràng là muốn hoàn toàn kết Tần Bích Lạc tánh mạng.

Đột nhiên, một đạo thân ảnh hoành ngăn hồ sơ ở Tần Bích Lạc trước người, Diệp Hạo vẻ mặt nghiêm túc, một quyền đấm ra, bàn tay của hắn thậm chí còn toàn bộ cánh tay cũng hóa thành Thanh Đồng, hắn một quyền đấm ra, nặng như núi, thế như biển khơi.

Phốc xuy!

Diệp Hạo một quyền bên dưới, miễn cưỡng đem Cổ Nguyệt Hiên bổ ra kim sắc đao khí đập nhỏ, cùng lúc đó, cái kia Thanh Đồng hóa trên mu bàn tay bất ngờ có một đạo đạo nhỏ xíu vết rách hiện lên.

Suy yếu đến mức độ này Cổ Nguyệt Hiên, một thân thực lực cơ hồ chỉ có thể phát huy ra một thành, nhưng là một đao lực lại có uy năng như vậy.

Thật sự là khó có thể tưởng tượng, ở tại thời kỳ toàn thịnh, lại sẽ là đáng sợ đến bực nào. Nếu là Diệp Hạo đón đỡ đối phương một đao, nói không chừng sẽ trực tiếp bị đối phương chặt đứt cánh tay.

"Ồ!"

Cổ Nguyệt Hiên sắc mặt giật mình, nếu nói là Hậu Thiên Bát Trọng có thể cùng hắn chống lại một, hai, hắn còn có thể tiếp nhận, dù sao có chút võ giả thiên phú xuất chúng, thực lực vượt xa đồng giai võ giả cũng là bình thường.

Nhưng là, một cái Hậu Thiên Lục Trọng võ giả có thể đón đỡ hắn một đao mà không chết, cái này thì để cho hắn cố gắng hết sức không hiểu.

Mặc dù, hắn lúc này suy yếu đến mức tận cùng, nhưng cũng không phải một cái Hậu Thiên Lục Trọng võ giả có thể chống lại. Dù sao, Hậu Thiên Lục Trọng cùng Cửu Trọng giữa cách nhau ba cái cảnh giới, này ba cái cảnh giới liền giống như là ba đạo cái hào rộng, không bằng cách trở bao nhiêu thiên tài thiếu niên.

Nếu nói là có người có thể bằng vào Hậu Thiên Lục Trọng tu vi chống lại Hậu Thiên Cửu Trọng, Cổ Nguyệt Hiên là tuyệt đối sẽ không tin tưởng. Hơn nữa bản thân hắn Hậu Thiên Cửu Trọng bên trong đồng dạng là cao thủ hàng đầu, tầm thường Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, trên căn bản cũng không phải là đối thủ của hắn.

Thừa dịp Cổ Nguyệt Hiên trầm tư lúc, Diệp Hạo đột nhiên xuất thủ, hắn không ra tay thì thôi, ra tay một cái chính là toàn lực bùng nổ. Đối mặt một vị Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, Diệp Hạo không dám có mảy may cất giữ.

Diệp Hạo nhất thời đem trong cơ thể khí huyết lực lượng thiêu đốt năm phần mười, lấy hắn lúc này hào hùng khí huyết lực lượng, thiêu đốt năm phần mười sau khi là bực nào kinh người.

Hơn nữa, hắn không chỉ là thiêu đốt tự thân năm phần mười khí huyết, ngay cả Sinh Tử Ấn bên trong ẩn chứa sinh cơ lực lượng cũng bị hắn hóa thành khí huyết lực lượng, đem thiêu đốt. Nếu là đem cùng cộng lại, hắn cái này Thuần Dương Chỉ, có thể nói ước chừng thiêu đốt mười phần khí huyết lực lượng.

Diệp Hạo thể giống như nhiệt huyết sôi trào, đó là khí huyết thiêu đốt sau dấu hiệu. Hắn lực lượng trong cơ thể ầm ầm bùng nổ, hóa thành một đạo nóng bỏng vô cùng đợt sóng, phảng phất lang yên cuồn cuộn, khí thế kinh người, hướng Cổ Nguyệt Hiên ngực chỉ điểm một cái.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Thảm thiết

Chương 88: Thảm thiết

"Tiểu bối, lại dám đánh lén!"

Cổ Nguyệt Hiên đại phẫn nộ quát, hắn vốn cho là, tiểu bối này ở kiến thức thủ đoạn của hắn sau khi hắn chạy thoát thân mới đúng, nhưng là dưới mắt, đối phương lại có dũng khí ra tay với hắn.

Diệp Hạo thần sắc bình tĩnh, hắn đã thiêu đốt mười phần khí huyết lực lượng, đĩ nhiên sẽ không bởi vì đối phương một câu nói mà thu tay lại.

Phốc xuy!

Diệp Hạo thân pháp tốc độ thật sự là quá nhanh, từ hắn Lăng Hư Bộ đột phá tới tiểu thành sau khi, giống như có thể dung nhập vào trong gió, vô hình vô tướng.

Một cái hô hấp đang lúc, liền đến Cổ Nguyệt Hiên trước người, cái kia bàng bạc cuồn cuộn Thuần Dương Chỉ lực ầm ầm đổ xuống mà ra, Cổ Nguyệt Hiên tàn phá áo quần nhất thời hóa thành bụi bậm.

Cổ Nguyệt Hiên thần sắc đại biến, hắn vạn vạn không nghĩ tới, cái này chưa từng bị hắn thả đập vào trong mắt tiểu bối lại có thực lực mạnh mẽ như thế.

Hắn cầm trong tay kim sắc trường đao hoành ngăn hồ sơ ở trước người, để cầu ngăn trở Diệp Hạo uy thế vô cùng công kích.

Keng!

Diệp Hạo Thuần Dương Chỉ lực nhất thời khuynh tả tại kim sắc trường đao bên trên, hắn cái thanh này kim sắc trường đao trước cùng Tần Bích Lạc giao phong lúc đã tồn tại chút ít kẽ hở. Lúc này, theo Diệp Hạo Thuần Dương Chỉ lực trút xuống tới, kim sắc trường đao chợt đứt gãy thành hai khúc, Diệp Hạo Chỉ Lực hơi chút dừng lại, liền tiếp tục hướng Cổ Nguyệt Hiên xuyên tới.

Mặc dù Diệp Hạo chỉ dừng lại nửa cái hô hấp không tới, nhưng là Cổ Nguyệt Hiên dù sao cũng là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, năng lực phản ứng là

mau dường nào, hắn nắm cơ hội này, giơ lên hai cánh tay hoành ngăn hồ sơ ở trước người, đem chỗ hiểm quanh người bảo vệ.

Nếu để cho hắn trọn vẹn thời gian chuẩn bị, hắn còn có thể vận dụng khí huyết lực lượng tới bảo vệ yếu hại, Diệp Hạo hiển nhiên sẽ không cho hắn cơ hội thở dốc.

Phốc xuy!

Thuần Dương Chỉ lực phá vỡ kim sắc trường đao, roi vào Cổ Nguyệt Hiên trên cánh tay của, hắn này chỉ một cái, trực tiếp đem đối phương cánh tay xuyên thủng, hơn nữa, đem kỳ cốt cách nghiền nát.

Cổ Nguyệt Hiên cũng không có kêu thành tiếng, hắn thân là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, khổ gì chưa ăn qua, những thứ này với hắn mà nói cũng không coi vào đâu.

Giờ khắc này, Diệp Hạo gần ở bên người hắn, thì tương đương với cho hắn chế tạo một cái tuyệt cao cơ hội xuất thủ.

Trước đó, Cổ Nguyệt Hiên ngay tại thử vận chuyển Bát Hoang Đao Khí, từ Diệp Hạo xuất thủ, đến thời khắc này, trải qua hơn cái hô hấp thời gian, thời gian này, đủ để cho hắn đem Bát Hoang Đao Khí vận chuyển mà ra.

Ầm!

Chỉ một thoáng quanh người hắn kim sắc đao khí vờn quanh, kim quang sáng lạng, để cho người không dám nhìn thẳng. Cổ Nguyệt Hiên đưa mắt nhìn gần ở thước chỉ Diệp Hạo, hắn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền có một đạo kim sắc đao khí ngang qua mà ra.

Này đạo kim sắc đao khí tốc độ thật sự là quá nhanh, giống như ánh sáng, làm Diệp Hạo phát hiện lúc, kim quang kia cũng đã càn quét mà qua, roi ở trên người hắn.

Rắc rắc!

Hắn bên ngoài cơ thể Kim Ti Giáp nhất thời vỡ vụn, chợt, cái kia Thanh Đồng hóa khí lực giống vậy có một tí tia (tơ) kẽ hở hiện lên.

Phốc!

Diệp Hạo quanh thân nhất thời máu tươi tuôn ra, Diệp Hạo Thanh Đồng khí lực lại không thể chống đỡ được đối phương một đạo Bát Hoang Đao Khí.

Diệp Hạo cố nén xé lòng đau, trong cơ thể Sinh Tử Ấn điên cuồng vận chuyển, từng đạo khí huyết lực lượng đi tu phục thương thế.

Bực này dưới tình huống, Diệp Hạo cũng không có lui, lúc này hắn đã không đường có thể lui, chỉ có liều chết đánh một trận tử chiến. Diệp Hạo đột nhiên giơ bàn tay lên, lòng bàn tay sinh tử nhị khí lưu chuyển, bàng bạc mênh mông, giống như thủy triều Sinh Tử Chi Lực nhất thời đổ xuống mà ra, hướng Cổ Nguyệt Hiên đánh tới.

Cổ Nguyệt Hiên hơi biến sắc mặt, hắn khí huyết lực lượng dũng động, nâng lên quyền tiến lên đón Diệp Hạo Sinh Tử Ấn.

Ầm!

Cổ Nguyệt Hiên một quyền lực thật sự là mạnh mẽ vô cùng, Diệp Hạo liên tục đảo lùi lại mấy bước, mới đưa này cổ khí huyết lực lượng tan mất.

Lúc này, Cổ Nguyệt Hiên tình huống cũng không mạnh bằng Diệp Hạo bên trên bao nhiêu, hắn nguyên bản là bị thương trên người, hơn nữa lộn một cái giao thủ đi xuống, tự thân thể lực cùng nội lực mười không còn một.

Chính là cho là như thế, mới khiến cho Diệp Hạo có cơ hội thà chống lại một, hai, nếu không, thời kỳ tột cùng Cổ Nguyệt Hiên chỉ cần một đao, liền có thể bị thương nặng Diệp Hạo.

"Tiểu bối, có thể lấy Hậu Thiên Lục Trọng tu vi thương đến lão phu, ngươi chết cũng không tiếc!" Cổ Nguyệt Hiên quanh thân kim sắc đao khí dũng động, chợt, một đạo bàng bạc cuồn cuộn, mục nát tang thương đao khí treo ở đỉnh đầu hắn.

Ông! Ông!

Này đạo kim sắc đao khí hiển nhiên cùng trước hắn phát ra không giống nhau lắm, Diệp Hạo từng lãnh giáo qua loại này đao khí chỗ đáng sợ, trong bụng trầm xuống, sắc mặt nhất thời ngưng trọng vô cùng.

Hưu!

Một loáng sau, kim sắc đao khí càn quét mà ra, vén lên tầng tầng khí lãng, trong phương viên mười trượng, khí lưu loạn tuôn, cuồng phong chợt quyển. Cái này đao khí thật là mạnh không thể tưởng tượng nổi, mục nát khí tức tang thương tràn ngập tới, Diệp Hạo phảng phất cảm giác tự thân khí huyết sinh cơ cũng đang nhanh chóng trôi qua.

Đối mặt Cổ Nguyệt Hiên đòn đánh mạnh nhất, Diệp Hạo dung nhập vào hư không, hóa thành một hơi gió mát, muốn né tránh này đạo kim sắc đao khí.

Nào ngờ, Cổ Nguyệt Hiên đã sớm đoán được hắn sẽ né tránh, thân hình chớp động đang lúc, trước thời hạn một bước đem đường lui của hắn phong kín.

Lúc này, nếu là Diệp Hạo lựa chọn tiếp tục né tránh, liền gặp phải Cổ Nguyệt Hiên nổi lên thật lâu công kích, nếu không phải tránh, là sẽ bị đạo kim sắc đao khí xuyên qua.

Trong phút chốc, Diệp Hạo liền làm ra lựa chọn, hắn thân pháp di động, tránh thoát kim sắc đao khí, chọt, đề quyền hướng Cổ Nguyệt Hiên đấm đi.

Cổ Nguyệt Hiên lấy bàn tay là đao, một cái hô hấp đang lúc chém ra năm lần sống bàn tay, tốc độ tay nhanh, kinh người kinh văn.

Diệp Hạo mặt không đổi sắc, trong tay hắn khí huyết hồng mang vờn quanh, nặng tựa như là núi một quyền càn quét mà ra, cùng Cổ Nguyệt Hiên tay của đao xuôi ngược đụng vào nhau.

Phốc xuy!

Cổ Nguyệt Hiên tay của đao giống như là chân chính đao một dạng liên tiếp bổ ra năm đao, rơi vào Diệp Hạo quyền thượng, trên mu bàn tay của hắn nhất thời xuất hiện từng đạo vết đao, máu tươi không ngừng được chảy ròng.

Bất quá Cổ Nguyệt Hiên lúc này đã là nỏ hết đà, Diệp Hạo hào hùng khí huyết lực lượng đánh vào trong cơ thể hắn, khiến cho bước chân hắn khẽ run, hướng về sau lùi lại một bước.

Mặc dù cũng chỉ có một bước, nhưng là từ mặt bên chứng minh, thực lực của hắn đã suy yếu đến mức tận cùng.

"Cơ hội tốt."

Diệp Hạo thân hình chợt lóe, bàn tay giống như hóa thành một đoạn cây khô, khí tức mục nát nhất thời lan tràn ra, rồi sau đó, Diệp Hạo một chưởng hướng Cổ Nguyệt Hiên bổ tới.

Ầm!

Một dưới lòng bàn tay, Cổ Nguyệt Hiên lại lần nữa bị thương, thân hình hắn liên tiếp lui về phía sau, thần sắc hắn điên cuồng, tới hắn xuất đạo tới nay, còn chưa bao giờ từng gặp phải bực này thảm thiết tình huống.

Ông!

Trong tay hắn kim mang sáng lạng, ngưng tụ ra một đạo kim sắc đao khí, tay hắn cầm đao khí, giống như cầm một cái thực chất bảo đao.

Vô thượng khí thế tự quanh người hắn phát ra, như núi cao biển rộng, cho dù hắn giờ phút này một thân thực lực mười không còn một, nhưng là như cũ không thể khinh thường.

Diệp Hạo hai ngón tay khép lại, trong cơ thể khí huyết lực lượng thiêu đốt, từng đạo Thuần Dương Chỉ lực xuyên qua mà ra, cùng đối phương đao khí hóa thành bảo đao đụng vào nhau.

Cân nhắc cái hô hấp, Cổ Nguyệt Hiên đao trong tay khí bảo đao ầm ầm bể tan tành, hắn sắc mặt trắng bệch, khóe miệng máu tươi tràn ra, đây là hắn có thể ngưng tụ cuối cùng một đạo Bát Hoang Đao Khí, mà giờ khắc này, cái này đao khí lại bị một cái Hậu Thiên Lục Trọng võ giả vỡ nát.

Cổ Nguyệt Hiên ánh mắt liếc xéo, rơi vào hoàng kim giao long bên trên, hắn biết được, bên trong còn có một vị Hậu Thiên Thất Trọng võ giả, lấy hắn thời khắc này thực lực, nếu như chờ đến đối phương đi ra, hắn sợ là ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

Bạch!

Cổ Nguyệt Hiên thân hình chớp động, hóa thành một đạo kim sắc lưu quang, liền muốn trốn khỏi nơi đây. Đang lúc này, phía sau màu vàng kia giao long đột nhiên há miệng, một đạo liệt diễm long tức phún ra ngoài, hóa thành một đạo cầu vồng liệt diễm cuốn, đem Cổ Nguyệt Hiên thân hình tiêu diệt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Ý nghĩ thông suốt, Hậu Thiên Thất Trọng

Chương 89: Ý nghĩ thông suốt, Hậu Thiên Thất Trọng

"Không!"

Cổ Nguyệt Hiên thần sắc kinh hoàng, hắn vạn vạn không nghĩ tới, chỉ làm bởi vì đuổi giết hai gã tiểu bối, lại sẽ đưa đến cái này hậu quả.

Lấy hắn lúc này trạng thái, không có nửa điểm khả năng ngăn cản liệt diễm long tức, trong một nháy mắt, cả người hắn liền đốt thiêu cháy.

Cân nhắc cái hô hấp, tại chỗ cũng chỉ còn lại có một nhóm xương khô, đây còn là bởi vì hắn là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, khí huyết đã luyện vào trong xương tủy, không phải là dễ dàng như vậy phá hủy.

Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả xương cốt đều có thể luyện chế thành làm binh khí, chất liệu thậm chí nếu so với một ít yêu thú cấp ba mạnh hơn mấy phần.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào cách đó không xa đống kia xương khô bên trên, theo Cổ Nguyệt Hiên Tử Vong, hắn một mực căng thẳng tâm rốt cuộc thanh tĩnh lại.

Đang lúc này, Diệp Hạo đầu một trận nổ ầm, hắn phảng phất có thể cảm ứng được quanh thân khí lưu biến hóa, thậm chí ngay cả cách đó không xa, trong bụi cỏ có sâu trùng đang ở kiếm ăn, hắn đều có thể cảm ứng rõ ràng đến.

Trong phút chốc, thị lực của hắn, thính lực, cảm giác lực, đều có chỗ tăng lên. Diệp Hạo nhắm mắt tinh tế thể nghiệm tự thân tình trạng.

"Đây là, ý nghĩ thông suốt!"

Diệp Hạo vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, không nghĩ tới đem Cổ Nguyệt Hiên tru diệt, hắn lại trực tiếp lĩnh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu, Hậu Thiên Thất Trọng đại môn, đã mở ra.

Trên thực tế, hắn mặc dù có thể nhanh như vậy lĩnh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu, đó là bởi vì hắn cùng với Cổ Nguyệt Hiên giao thủ trong quá trình ý niệm độ cao tập trung, thật to tăng nhanh Thần Ý Đan luyện hóa tốc độ. Hơn nữa Cổ Nguyệt Hiên bỏ mình, khiến cho ý hắn đọc thông suốt, hai cái này nguyên nhân cùng cộng lại, khiến cho hắn có thể vào thời khắc này lĩnh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu.

Diệp Hạo khoanh chân ngồi xuống, quanh thân nội lực dũng động, thử sau khi đột phá ngày Lục Trọng cảnh giới, đặt chân Thất Trọng. Ý hắn đọc sở chí, tự thân nội lực như cánh tay sai sử, từ đan điền chảy qua kinh lạc, cuối cùng, từng luồng nội lực như thuỷ triều như vậy dâng trào tới trên tay hắn.

Diệp Hạo hai ngón tay khép lại, hướng phía trước điểm ra, chọt, này cổ nội lực ở ý niệm của hắn bên dưới, rời thân thể mà ra, hóa thành một đạo nội lực dấu tay, giống như một luồng Bạch Mang, rời thân thể mấy trượng xa, rơi vào trên mặt đất trong buội hoa.

trong buội hoa nhất thời xuất hiện một vài tấc sâu dấu tay, cách nhau mấy trượng ra ngoài, còn có bực này uy lực, nội lực rời thân thể sau khi, cụ bị uy lực, quả nhiên không giống vật thường.

Hắn giờ phút này chỉ làm lĩnh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu, làm được nội lực rời thân thể, nhưng là khoảng cách Hậu Thiên Thất Trọng còn có cách một con đường.

Đó chính là hắn nội lực tu vi, còn chưa từng tăng lên, Hậu Thiên Thất Trọng, nội lực nhiều vô số, chạy dài vô tận, hơi thở dài lâu, hắn lúc này hiển nhiên còn chưa tới một bước kia.

Diệp Hạo hơi chuyển động ý nghĩ một chút, nhất thời quanh thân trong vòng một trượng thiên địa nguyên khí rối rít hội tụ cuốn ngược, hóa thành một cái đồng hồ cát chảy, lấy hắn làm trung tâm, thiên địa nguyên khí hướng hắn huyệt Bách hội hội tụ.

"Không nghĩ tới hắn lại đang đột phá này Hậu Thiên Thất Trọng..." Hoàng kim giao long bụng trong cung điện,

Chu đại sư thông qua trước mắt gương thấy Diệp Hạo đột phá cảnh tượng, không nhịn được cảm khái một tiếng.

Hắn nghĩ tới lần đầu tiên thấy Diệp Hạo lúc, khi đó, đối phương liền thực lực xuất chúng, nếu không phải là bởi vì Diệp Hạo xuất thủ, có lẽ hắn lúc ấy liền khó thoát tai ách.

Nghĩ tới đây, Chu đại sư không khỏi than thở liên tục: "Ai, người lão, ngay cả tiểu oa nhi này tu vi đều phải vượt qua lão phu."

Hắn bên người thiếu nữ áo tím vẻ mặt kinh ngạc, "Hậu Thiên Lục Trọng liền có thể chống lại Hậu Thiên Cửu Trọng, thiên phú của hắn so với công tử nhà ta cao hơn?"

"Hỏng bét, công tử..." Nói tới chỗ này, thiếu nữ áo tím nhớ tới tự gia công tử còn ở bên ngoài nằm ở, người bị thương nặng, nàng vội vã ra hoàng kim giao long bụng.

Từ Diệp Hạo lĩnh ngộ ý nghĩ thông suốt ảo diệu, đến hắn bắt đầu đột phá, bất quá ngắn ngủi chốc lát, cho tới thiếu nữ áo tím quên Tần Bích Lạc vẫn còn trạng thái hôn mê.

Rào!

Từng luồng thiên địa nguyên khí tụ tập, giống như hóa thành sương mù nồng nặc, những sương mù này giống như thực chất biến hóa, giống như trên trời hạ xuống trời hạn gặp mưa, hướng phía dưới nhỏ xuống.

Hậu Thiên Lục Trọng cùng hậu thiên Thất Trọng giữa giống như có một đạo rãnh trời cách nhau, không chỉ là bởi vì Hậu Thiên Thất Trọng võ giả có thể làm được nội lực rời thân thể. Làm đột phá cảnh giới này, kỳ nội lực giống vậy sẽ tăng lên mấy lần. Có bàng bạc cuồn cuộn nội lực ủng hộ, có thể phát huy ra được thực lực có biến hóa long trời lỡ đất đúng là bình thường.

Thiên địa nguyên khí tràn vào Diệp Hạo trong cơ thể, không gần như chỉ ở tăng lên nội lực của hắn tu vi, càng là ở chữa trị thương thế của hắn, vốn là đánh với Cổ Nguyệt Hiên một trận, thương thế của hắn rất nặng, không tu dưỡng mấy tháng, trên căn bản sẽ không khỏi hẳn. Thậm chí coi như tu dưỡng mấy tháng, vẫn sẽ lưu lại ám tật, mà giờ khắc này, ở những thứ này thiên địa nguyên khí bồi bổ xuống, hắn thương thế kia lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục.

Một thành!

Hai thành!

Năm phần mười!

Cân nhắc cái hô hấp, thương thế của hắn liền khôi phục tám phần mười, thiên địa nguyên khí quán chú bên dưới, công hiệu quả thật không ngờ kinh người.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết lực lượng nước lên thì thuyền lên, giống như nước chảy thành sông một dạng đạt tới bảy ngàn cân.

Ở thiên địa nguyên khí quán chú, nội lực của hắn giống như hóa thành tinh vân vòng xoáy, từng luồng Tử Quang sáng lạng, sáng loá.

Chỉ một thoáng, Diệp Hạo tâm thần rung một cái, phảng phất có một đạo đại môn tự trong cơ thể hắn mở ra, đến đây, tu vi của hắn hoàn toàn bước vào Hậu Thiên Thất Trọng.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo đem Vạn Tượng bản đồ mở ra, trong phạm vi hai dặm hết thảy cảnh tượng cũng có bây giờ trong đầu hắn, vô cùng rõ ràng, tựa như là tận mắt nhìn thấy.

Tu vi của hắn chưa từng bước vào Hậu Thiên Thất Trọng lúc hắn liền đã từng đã đoán, bản đồ sẽ hay không có sở biến hóa, trên thực tế như hắn đoán một dạng vốn là một dặm Kính Tượng, trực tiếp tăng vọt tới hai dặm.

Bất quá bản đồ vẫn chỉ có thể bao trùm mười dặm phạm vi, cái phạm vi này cũng không có bởi vì thực lực của hắn tăng lên mà có đề cao. Bất quá với hắn mà nói đã đầy đủ, mười dặm cái phạm vi này đã tương đối lớn, một ít hơi nhỏ sơn lâm, bất quá cũng chính là chu vi mười dặm phạm vi.

Diệp Hạo đi tới Cổ Nguyệt Hiên hài cốt nơi, đem nhẫn trữ vật lấy xuống, hắn hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trong nhẫn trữ vật gì đó nhìn một cái không sót gì.

Sự chú ý của hắn tập trung ở bên trong nhẫn trữ vật một cái bình ngọc bên trong, bình kia bên trong mặc dù phong bế, lại mơ hồ có một cổ khí tức quen thuộc từ trong tiêu tán mà ra.

"Phượng Hoàng tinh huyết." Diệp Hạo tâm niệm vừa động, liền đem bình ngọc lấy ra, hắn đem bình ngọc mở ra, quả nhiên không ra hắn đoán, trong bình ngọc để bốn giọt Phượng Hoàng tinh huyết, tuyệt trần lưu quang, hào quang lóe lên.

"Công tử..." Cách đó không xa, thiếu nữ áo tím khóc thút thít đưa tới Diệp Hạo chú ý của.

Đến lúc này, hắn mới chú ý tới, thiếu nữ áo tím trong ngực Tần Bích Lạc hơi thở mong manh, trước thiếu nữ áo tím từng cho hắn ăn vào đan dược chữa thương, nhưng là thương thế cũng không có chút nào chuyển biến tốt.

Chu đại sư đi tới Diệp Hạo bên người, thở dài nói, "Tần lão đệ thương thế nghiêm trọng, có lẽ Phượng Hoàng tinh huyết có thể chữa trị."

Diệp Hạo giống vậy có ý nghĩ này, Phượng Hoàng tinh huyết bên trong có bất diệt khí tức, lại có thể tăng lên rất nhiều tự lành tốc độ, rốt cuộc có thể tăng lên bao nhiêu, Diệp Hạo liền không biết được.

Diệp Hạo đi tới Tần Bích Lạc bên người, từ trong bình ngọc lấy ra một giọt Phượng Hoàng tinh huyết, Chu đại sư ở bên cạnh mở miệng nói: "Tiểu nha đầu, đây chính là Phượng Hoàng tinh huyết, bây giờ liền cho công tử nhà ngươi ăn vào, nói không chừng hắn còn có thể nhân họa đắc phúc."

Thiếu nữ áo tím nghe vậy không khỏi hỉ thượng mi sao, nàng đem Phượng Hoàng tinh huyết cho Tần Bích Lạc ăn vào. Phượng Hoàng tinh huyết bên trong ẩn chứa khí huyết lực lượng bàng bạc vô cùng, Tần Bích Lạc trong cơ thể giống như có hoả dược nổ tung, thân thể của hắn đỏ bừng nóng lên, từng luồng hồng mang vờn quanh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Phượng Hoàng tinh huyết diệu dụng

Chương 90: Phượng Hoàng tinh huyết diệu dụng

Phượng Hoàng tinh huyết không chỉ có thể tăng lên nhục thân tự lành năng lực, còn có thể tăng lên võ giả khí huyết lực lượng, đĩ nhiên, nếu là cùng vậy không diệt khí tức so sánh, cái này công hiệu cũng có chút không đáng chú ý.

Giọt tinh huyết này bên trong ẩn chứa khí huyết năng lượng bàng bạc vô cùng, Tần Bích Lạc ăn vào Phượng Hoàng tinh huyết, trong cơ thể hắn khí huyết lực lượng nhất thời tăng vọt. Hơn nữa, Tần Bích Lạc thương thế ở ngắn ngủi cân nhắc cái hô hấp bên trong liền toàn bộ khỏi hẳn, bực này tốc độ, Giản làm cho người ta không thể tin được.

"Này Phượng Hoàng tinh huyết hoàn toàn bù đắp được một ít thánh dược chữa thương." Diệp Hạo vẫn là lần đầu tiên thấy, có người lấy bực này tốc độ đáng sợ khôi phục thương thế.

Đang lúc hắn suy nghĩ lưu chuyển lúc, Tần Bích Lạc từ hôn mê tỉnh lại, đột nhiên, thần sắc hắn biến đổi.

"Đây là?"

Trong cơ thể hắn khí huyết lực lượng đang ở liên tục tăng lên, kinh khủng khí huyết lực lượng tràn ngập quanh thân, cơ hồ phải đem hắn chống đỡ nổ.

"Là Phượng Hoàng tinh huyết lực lượng, ngươi còn không mau mau tương kỳ luyện hóa, có lẽ ngươi có thể nhờ vào đó đặt chân Hậu Thiên Cửu Trọng." Chu đại sư lên tiếng nhắc nhở.

"Phượng Hoàng tinh huyết?" Tần Bích Lạc nghe vậy liền không nói thêm nữa, tĩnh tâm luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết lực lượng, đem chuyển hóa thành tự thân lực lượng.

Võ giả tầm thường mới vào Hậu Thiên Bát Trọng đều là đem tự thân khí huyết lực lượng ngưng luyện thành một giọt tinh huyết, bình thường mà nói, ngưng luyện ra chín giọt tinh huyết chính là Bát Trọng đỉnh phong, tiến thêm một bước, liền có thể bước vào Hậu Thiên Cửu Trọng cảnh giới.

Trước đó, Tần Bích Lạc cũng đã ngưng luyện sáu giọt tinh huyết, mà dưới mắt, ở Phượng Hoàng tinh huyết hào hùng khí huyết lực lượng quán chú bên dưới, ngắn ngủi chốc lát, hắn liền thuận lợi ngưng luyện ra thứ bảy giọt tinh huyết, cân nhắc cái hô hấp, lại thành công ngưng luyện ra thứ tám giọt tinh huyết.

Diệp Hạo ánh mắt đưa mắt nhìn Tần Bích Lạc, hắn vẫn là lần đầu tiên chính mắt thấy Hậu Thiên Bát Trọng võ giả đặt chân Cửu Trọng.

"Hậu Thiên Bát Trọng võ giả khí huyết lực lượng lại ngưng luyện đến mức độ này..." Diệp Hạo lần đầu tiên đối với Hậu Thiên Bát Trọng võ giả có một cái trực quan nhận biết.

Cân nhắc cái hô hấp, Tần Bích Lạc thành công ngưng luyện ra thứ chín giọt tinh huyết, lấy trước mắt hắn trạng thái, đã có thể thử đột phá trước mặt cảnh giới.

Nhưng là, Tần Bích Lạc cũng không có làm như thế, hắn thần sắc cứng lại, lựa chọn tiếp tục ngưng luyện đệ thập giọt tinh huyết. Dưới tình huống bình thường, cực ít có võ giả sẽ chọn làm như vậy, chín vị số chi cực, Hậu Thiên Bát Trọng võ giả mức cực hạn có thể chịu đựng chính là chín giọt tinh huyết, trừ phi đạp phá cái này những ràng buộc, mới có thể ngưng luyện ra đệ thập giọt tinh huyết.

Hơn nữa ngưng luyện đệ thập giọt tinh huyết độ khó không thua gì từ hậu thiên Bát Trọng đặt chân Hậu Thiên Cửu Trọng. Tần Bích Lạc sở dĩ lựa chọn làm như thế, là bởi vì hắn trong cơ thể Phượng Hoàng tinh huyết bên trong ẩn chứa khí huyết lực lượng vẫn tồn tại rất nhiều chưa từng luyện hóa, này với hắn mà nói, có thể nói là một cái cơ hội tuyệt hảo.

Vả lại, đánh vỡ những ràng buộc, lấy mười giọt tinh huyết đặt chân Hậu Thiên Cửu Trọng, cùng chín giọt tinh huyết bước vào Hậu Thiên Cửu Trọng, giữa hai người hoàn toàn không phải là một cái khái niệm.

Là ngưng luyện đệ thập giọt tinh huyết, Tần Bích Lạc hiển nhiên chịu đựng thống khổ cực lớn, quanh người hắn có mồ hôi tràn ra, những thứ này mồ hôi hột còn chưa nhỏ xuống, ở trong cơ thể hắn khí hào hùng huyết lực đo xuống, liền hết thảy bốc hơi.

Thiếu nữ áo tím một mực thần sắc khẩn trương nhìn chằm chằm Tần Bích Lạc, tâm thần của nàng phảng phất đều đặt ở vị này Bích Lạc công tử trên người.

Quá trình này ước chừng kéo dài một nén nhang, trong đó gian nan hiểm trở, không vì ngoại nhân nói vậy. Tần Bích Lạc quanh thân khí huyết hóa thành cuồn cuộn lang yên, phóng lên cao, ngưng luyện ra đệ thập giọt tinh huyết, cả người hắn khí chất đều tựa như phát sinh biến hóa nào đó.

"Tần lão đệ lại có dũng khí ngưng luyện đệ thập giọt tinh huyết, bất quá, Hậu Thiên Bát Trọng bước vào Cửu Trọng, quá trình này giống vậy vô cùng gian hiểm, hơi không chú ý, sẽ thất bại trong gang tấc." Chu đại sư vẻ mặt nghiêm túc, yên lặng tự nói.

Diệp Hạo nhất thời hứng thú, ánh mắt của hắn rơi vào Chu đại sư trên người, lên tiếng hỏi "Không biết đại sư có thể hay không báo cho biết, Hậu Thiên Bát Trọng phải như thế nào bước vào Cửu Trọng cảnh giới?"

"Hắc hắc, nói cho ngươi biết cũng không sao."

Chu đại sư cười thần bí, hắn sửa sang lại suy nghĩ, nói: "Hậu Thiên Bát Trọng bước vào Hậu Thiên Cửu Trọng yêu cầu đem tự thân chín giọt tinh huyết dung hợp trở thành một giọt, hơn nữa, này chỉ làm bước đầu tiên, không biết có bao nhiêu võ giả khốn nhiễu ở bước này bên trên, không cách nào tiến thêm."

"Về phần bước thứ hai, là càng gian nan hơn, phải đem một giọt tinh huyết cùng tự thân nội lực dung hợp, hơi không cẩn thận, sẽ thân tử đạo tiêu."

Chu đại sư thổn thức thở dài, Diệp Hạo thần sắc bừng tỉnh, trước, thân ở Lưu Vân trong thành, bên trong thành trên mặt nổi chỉ có bốn vị Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ. Hắn lúc ấy còn tâm tồn nghi ngờ, vì sao Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả sẽ như vậy thưa thớt. Nguyên lai, võ đạo một đường, từng bước chật vật, đánh vào Hậu Thiên Cửu Trọng độ khó thật không ngờ cao, không đi đến một bước kia, thì không cách nào cảm nhận được trong đó gian nan hiểm trở.

Hai người nói chuyện với nhau đang lúc, Tần Bích Lạc đã bắt đầu thử đánh vào Hậu Thiên Cửu Trọng, trong cơ thể hắn đạt tới mười giọt cảnh máu, vẹn vẹn là bước này, khó khăn kia liền muốn vượt qua võ giả tầm thường.

Bất quá, Tần Bích Lạc tâm tính bền bỉ, thiên phú càng là xuất chúng, có thể lấy Hậu Thiên Bát Trọng tu vi bị thương nặng Hậu Thiên Thần Đao Môn Đại Trưởng Lão. Ở Triệu Quốc biên giới, có thể làm đến bước này, một cái tay đều có thể đếm ra.

Tần Bích Lạc quanh thân khí huyết hồng mang vờn quanh, giống như lũ lũ hào quang, đang không ngừng nảy sinh, rong ruổi. Hắn đã không cách nào chế trụ trong cơ thể khí huyết lực lượng, giờ phút này, có thể nói đã đến thời khắc mấu chốt nhất, không cách nào dừng lại.

Một khi kết thúc, nhẹ thì trọng thương, nặng thì tu vi rơi xuống. Tần Bích Lạc trong cơ thể khí huyết nổ ầm không ngừng, giống như tiếng chuông, truyền ra ngoài thân thể.

Ngưng luyện tinh huyết quá trình là khó khăn cỡ nào, mười tên Hậu Thiên Bát Trọng trong võ giả, có thể có một vị làm được, coi như là tương đối khá.

Sau hai canh giờ, Tần Bích Lạc khí tức quanh người đột nhiên biến hóa, trước đó, hắn tự thân khí huyết lực lượng không cách nào thu liễm, toàn bộ hiện ra bên ngoài, giống như cuồn cuộn lang yên.

Mà giờ khắc này, hắn tự thân khí huyết lực lượng là là hoàn toàn thu liễm, cùng trước kia hoàn toàn ngược lại, loại trạng huống này, chỉ có một cái khả năng.

"Thành công?"

Diệp Hạo ánh mắt đưa mắt nhìn Tần Bích Lạc, có thể ở trong thời gian ngắn như vậy đem mười giọt tinh huyết ngưng luyện, cái này thì tương đối hiếm thấy, đủ để chứng minh vị này Bích Lạc công tử thiên phú cùng nghị lực, tất cả thuộc về thượng đẳng.

Sau đó, đúng là một bước mấu chốt nhất, đem ngưng luyện tinh huyết cùng nội lực dung hợp, nếu là thành công, là bước vào Hậu Thiên Cửu Trọng, nếu là thất bại, là thân tử đạo tiêu.

Tần Bích Lạc có thể đem mười giọt tinh huyết ngưng luyện trở thành một giọt, liền đủ để chứng minh thiên phú tuyệt cao, tinh huyết cùng nội lực dung hợp giống vậy không có chẳng lẽ hắn.

Một lúc lâu sau, Tần Bích Lạc trong cơ thể một cổ vô hình khí thế hiện ra, hắn bên người nhất thời khí lưu dũng động, sấm gió gào thét. Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, trong hô hấp, cũng có uy năng lớn lao hiện ra, tinh huyết cùng nội lực dung hợp sau khi, có thể hiện ra lực lượng, muốn vượt qua xa Hậu Thiên Bát Trọng gấp mấy lần.

"Công tử, cái thanh này kiếm trúc đứt gãy." Lúc này, thiếu nữ áo tím đem hai khúc kiếm gảy đạo kia Tần Bích Lạc trước người.

"Nếu là lão phu không có nhìn lầm, cái thanh này kiếm trúc là do Tử Vân trúc chế tạo, ta nhớ được Bích Lạc Sơn Trang thì có một gốc Tử Vân trúc, đây chẳng lẽ là?"

" Không sai, thanh kiếm nầy chính là bên trong sơn trang Tử Vân trúc thật sự chế tạo, bất quá..." Tần Bích Lạc nói tới chỗ này, trên nét mặt có một luồng vẻ bất đắc dĩ thoáng hiện.

" Thần Đao Môn Đại Trưởng Lão bị chúng ta đánh chết, Thần Đao Môn tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, mặc dù ngươi đã bước vào Hậu Thiên Cửu Trọng, nhưng là nếu không có thần binh lợi khí bàng thân, thì như thế nào là Thần Đao Môn chúng đối thủ của người?" Chu đại sư nói tới chỗ này, không khỏi nghĩ đến mấu chốt của vấn đề chỗ.

"Nhưng là buội cây kia Tử Vân trúc xảy ra vấn đề?" Chu đại sư hỏi lần nữa.

"Các ngươi hãy theo ta đến, vừa thấy liền biết." Tần Bích Lạc đem cắt thành hai khúc kiếm trúc nắm trong tay, hướng Tử Vân trúc vị trí đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Dị Thú Bảng

Chương 91: Dị Thú Bảng

"Đây là, năm đó cái kia cây Tử Vân Trúc?" Chu đại sư kinh ngạc thốt lên một tiếng, cư hắn biết, Tử Vân Trúc có thể trường tồn mấy trăm năm lâu dài. Mà trước mắt, hắn có điều ngăn ngắn mấy năm không thấy, năm đó cái kia cây Tử Vân Trúc cũng đã khô héo ố vàng, xuất hiện mục nát dấu hiệu, đây là, sinh mệnh tức sẽ đi về phía phần cuối dấu hiệu.

Diệp Hạo ánh mắt roi vào này cây Tử Vân Trúc trên, ngờ ngợ có thể thấy được, này cây gậy trúc nguyên bản là có màu tím lá trúc. Mà giờ khắc này, cái kia màu tím lá trúc hơi ố vàng, ở tình huống bình thường, như thế một cây Linh Trúc là không thể dễ dàng xuất hiện tình huống này.

Tần Bích Lạc thấy Diệp Hạo trong mắt có vẻ nghi hoặc, không khỏi lên tiếng nói: "Mấy năm trước, từng có một con màu vàng dị trùng roi vào Tử Vân Trúc trên, vẻn vẹn nửa ngày không tới, liền đem Tử Vân Trúc sinh cơ nuốt chửng hơn nửa, từ đó sau khi, Tử Vân Trúc sinh cơ liền không ngừng khô cạn, ta từng thử nhiều loại phương pháp, đều không thể đem chữa trị."

"Màu vàng dị trùng, nuốt chửng cây cỏ sinh cơ, chẳng lẽ là Dị Thú Bảng xếp hạng thứ chín mươi tám Lưu Kim Trùng?" Chu đại sư nghĩ tới đây, không khỏi có chút thoải mái lên.

"Căn cứ hình thái đặc thù đến xem, xác thực như là Lưu Kim Trùng." Tần Bích Lạc gật đầu nói.

"Dị Thú Bảng?" Diệp Hạo vẻ mặt hơi run run, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói vật này, lần thứ hai trước, hắn vẻn vẹn là từng nghe nói người bảng, hắn biết người bảng thu nhận Triệu quốc cảnh nội trẻ tuổi Hậu Thiên chín tầng cao thủ, hơn nữa mỗi người đều là đều là thiên phú tuyệt hảo, thực lực siêu quần hạng người.

"Dị Thú Bảng bao quát trong thiên địa các loại có kỳ lạ năng lực yêu thú, hơn nữa, những này yêu thú đều có một cộng đồng đặc điểm, cái kia cũng không cách nào Hóa Hình làm người."

Chu đại sư phảng phất không chỗ nào không biết giống như vậy, hắn dừng một chút, tiếp tục nói: "Liền tỷ như này Lưu Kim Trùng, lấy nuốt chửng các loại linh thảo sinh cơ làm thức ăn, thành niên Lưu Kim Trùng, có người nói có thể trong một cái hít thở, nuốt chửng một toà Linh Phong!"

Chu đại sư nói tới chỗ này, thần sắc không khỏi hiện lên một vệt hồi ức, "Bình thường thành niên Lưu Kim Trùng đều là nuốt chửng lượng lớn linh thảo sau khi mới trưởng thành đến bước đi kia, nếu là đem bắt giữ, cầm chế thuốc, giá trị không cần nói cũng biết."

"Cho tới Dị Thú Bảng xếp hạng thứ mười dị thú, vậy thì đáng sợ hơn, liền nắm Dị Thú Bảng xếp hạng thứ tám Động Hư thú tới nói, từ sinh ra bắt đầu liền lấy không gian làm thức ăn, quả thực có thể nói là không gian con cưng, thay hình đổi vị, qua lại hư không, tất cả đều là điều chắc chắn, sau khi trưởng thành, chỗ đi qua, đều là vết nứt không gian." Chu đại sư nói tới chỗ này, biểu hiện mơ hồ có chút kích động lên.

"Lấy không gian làm thức ăn, nếu thật sự có đáng sợ như vậy, cái kia trên đại lục này không phải đã sớm hủy diệt?" Diệp Hạo trong lòng theo bản năng cho rằng, Chu đại sư ở nói bốc nói phét, không thể coi là thật.

"Khà khà, lão phu còn có thể gạt ngươi sao, này Dị Thú Bảng trên xếp hạng thứ mười dị thú bên trong đất trời đều là chỉ có một, có người nói là do thiên địa sinh, trừ phi mười vị trí đầu dị thú bên trong có một ngã xuống, mới sẽ đản sinh ra tân tới lấy đại.

"

Chu đại sư bĩu môi, tiếp tục nói: "Sở dĩ trên đại lục này chưa từng hủy diệt, vấn đề này lão phu liền không được biết rồi, có điều không ngại làm cái suy đoán, cái kia xếp hạng thứ mười dị thú nếu là thiên địa sinh, như vậy vùng thế giới này tự nhiên thì tương đương với là cha mẫu, làm tử nữ, đương nhiên sẽ không làm như vậy bất nhân đạo sự tình đến."

Nghĩ kỹ lại, Chu đại sư nói cũng không phải là hoàn toàn không có đạo lý, thế nhưng nếu không có tận mắt nhìn thấy, Diệp Hạo vẫn cứ là sẽ không tin tưởng cõi đời này thật sự có Động Hư thú bực này lấy không gian làm thức ăn dị thú tồn tại.

"Đúng rồi, đứa bé, ngươi là có hay không nắm giữ cây khô gặp mùa xuân thủ đoạn?" Chu đại sư đột nhiên nói hỏi.

"Sao lại nói lời ấy?" Diệp Hạo sắc mặt bình tĩnh, nội tâm nhưng nổi lên một tia sóng lớn, Chu đại sư dĩ nhiên biết hắn có cây khô gặp mùa xuân thủ đoạn. Hắn tuy rằng ngay ở trước mặt mặt của đối phương từng dùng tới Khô Diệp chưởng, thế nhưng vẻn vẹn từ một điểm này, là không dễ dàng phán đoán ra được.

"Khà khà, xem ra lão phu đoán đúng, nếu trước mắt không có cách nào chữa trị Tử Vân Trúc, ngươi không ngại đi thử xem." Chu đại sư khẽ mỉm cười.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào ngắn ngủi trong trầm tư, trên thực tế, hắn cũng không có mấy phần chắc chắn, dù sao hắn Khô Diệp chưởng liền Tiểu Thành cũng không từng bước vào.

"Diệp huynh, ngươi thật sự nắm giữ cây khô gặp mùa xuân thuật?"

Tần Bích Lạc trực tiếp cùng Diệp Hạo xưng huynh gọi đệ lên, hắn biểu hiện chờ mong, ánh mắt hừng hực nhìn chằm chằm Diệp Hạo.

Bị tần Bích Lạc như vậy nhìn chằm chằm, Diệp Hạo không khỏi có chút lúng túng: "Có điều là thoáng nắm giữ một chút da lông, ta không dám hứa chắc nhất định có thể chữa trị Tử Vân Trúc."

Tần Bích Lạc nghe vậy theo bản năng cho rằng Diệp Hạo đây là khiêm tốn lời giải thích, hắn vẫn như cũ ánh mắt hừng hực nhìn chằm chằm Diệp Hạo, "Này Tử Vân Trúc chính là ta phụ thân lúc sinh tiền vẫn dốc lòng chăm sóc đồ vật, hiện tại biến thành dáng dấp như vậy, ta hổ thẹn trong lòng."

"Nếu là Diệp huynh có thể mang chi chữa trị, ta chắc chắn thâm tạ." Tần Bích Lạc biểu hiện trịnh trọng nói.

"Thâm tạ liền không cần, nói đến lần này nếu không có bởi vì Tần huynh ra tay, ta có thể không từ Thần Đao Môn Đại trưởng lão trong tay chạy trốn đều vẫn là chưa biết." Diệp Hạo đáp ứng rồi tần Bích Lạc thỉnh cầu, hắn quyết định ra tay thử một lần.

Diệp Hạo đi tới Tử Vân Trúc bên cạnh, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú này khô vàng gậy trúc, Diệp Hạo đưa tay ra, chạm đến ở khô vàng trên lá trúc.

Hắn rõ ràng có thể cảm ứng được trên lá trúc ẩn chứa khô vàng, hủ bại khí tức. Diệp Hạo từng có may mắn trải nghiệm quá một lần cây khô gặp mùa xuân chân lý, mà giờ khắc này, đối mặt bực này vướng tay chân vấn đề, hắn muốn thử nghiệm một phen, (www. uukanshu. com) có được hay không làm được cây khô gặp mùa xuân.

Diệp Hạo trong tay có một tia màu xanh lục hào quang lấp loé, Khô Diệp chưởng, vừa có thể để cho thảo mộc khô vinh mục nát, lại có thể khiến cho sinh cơ dồi dào.

Trên tay hắn u ám hào quang màu xanh lục rơi vào cái kia Tử Vân Trúc trên, trong phút chốc, cái kia khô vàng lá cây bên trong nổi lên một vệt ánh sáng xanh lục.

Thế nhưng, rất nhanh lại biến mất xuống, cây khô gặp mùa xuân, cũng không phải tưởng tượng đơn giản như vậy. Tối thiểu, lấy Diệp Hạo nhập môn cảnh giới Khô Diệp chương lĩnh ngộ cây khô gặp mùa xuân sự ảo diệu, muốn làm đến điểm này, là có nhất định độ khó.

"Hậu Thiên bảy tầng, ý nghĩ hiểu rõ, nên không chỉ hạn chế với bên trong lực ly thể đơn giản như vậy, không biết ý niệm có thể không cùng nội lực cùng ly thể?"

Diệp Hạo nảy sinh ý nghĩ bất chợt, Hậu Thiên bảy tầng cảnh giới này, hắn có điều là bước đầu bước vào, trong đó huyền diệu, hắn giải cũng không nhiều, thế nhưng cũng không trở ngại hắn lớn mật suy đoán.

Nghĩ tới đây, Diệp Hạo trong cơ thể ý niệm phun trào, quanh người hắn nội lực như cánh tay sai khiến, lưu chuyển đến ngón tay, mà cùng lúc đó, ý niệm của hắn đồng dạng hòa vào nội lực bên trong.

Dưới một chốc, Diệp Hạo ý niệm sẽ theo nội lực tràn vào Tử Vân Trúc trong lá trúc. Diệp Hạo phảng phất đưa thân vào một chỗ màu tím cùng khô vàng sắc đan dệt trong thiên địa, vùng thế giới này, cái kia khô vàng sắc chiếm cứ sân nhà, đem màu tím dần dần bức lui.

Lúc này, cái kia khô vàng sắc thiên đất phảng phất cảm ứng được ngoại lai khí tức, một đạo khô tia sáng màu vàng quét ngang mà qua, trong nháy mắt, Diệp Hạo này đạo ý nghĩ liền xuất hiện khô héo, tan vỡ dấu hiệu. Cùng lúc đó, Diệp Hạo trong lúc mơ hồ từ cái kia khô hào quang màu vàng bên trong bắt lấy một tia khô vinh ý cảnh.

Diệp Hạo hơi biến sắc mặt, hơi suy nghĩ, lui ra mảnh này lá trúc vị trí thiên địa. Hắn đối với chữa trị này Tử Vân Trúc thêm ra một phần nắm.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Khô Vinh Ý Cảnh

Chương 92: Khô Vinh Ý Cảnh

"Đứa bé, ngươi đối với chữa trị Tử Vân Trúc có chắc chắn hay không?" Chu đại sư không thể chờ đợi được nữa hỏi.

"Ta có bảy phần mười nắm có thể mang chữa trị, có điều, quá trình này cần một ít thời gian." Diệp Hạo trong lòng tuy nhưng đã có đầy đủ tự tin chữa trị Tử Vân Trúc, thế nhưng chưa hề đem lời nói đến mức quá chết. Vạn nhất đến lúc không có chữa trị, cái kia không phải là nâng lên tảng đá tạp chân của mình.

"Bảy phần mười nắm, đã khá cao, không biết Diệp huynh phải bao lâu có thể chữa trị Tử Vân Trúc?" Tần Bích Lạc ánh mắt nóng rực nhìn phía Diệp Hạo.

"Đại khái muốn năm ngày." Diệp Hạo đưa ra một thời gian cụ thể.

"Ngũ ngày, đầy đủ, Thần Đao Môn người từ phát hiện bọn họ Đại trưởng lão bỏ mình, đến biết được là người phương nào gây nên cần tiêu hao một đoạn lớn thời gian. Hơn nữa tìm tới nơi này thời gian, chậm thì mười ngày nửa tháng, nhiều thì hơn tháng, đủ khiến chúng ta làm ra đầy đủ chuẩn bị đến ứng đối." Chu đại sư kéo tơ bóc kén phân tích nói.

"Vậy chúng ta liền không quấy rầy ngươi, ngươi ở đây chữa trị Tử Vân Trúc, chúng ta tắc khứ chuẩn bị một phen, lần này, nhất định phải Thần Đao Môn người có đi mà không có về." Chu đại sư nói tới chỗ này không tự kìm hãm được bật cười.

Tuy rằng Chu đại sư nói ung dung, thế nhưng Diệp Hạo biết tình huống tuyệt đối không thể lạc quan. Dù sao Thần Đao Môn chính là một chín sao thế lực, trong tông phái có vài tên Hậu Thiên chín tầng cao thủ tọa trấn. Cái kia Cổ Nguyệt hiên không chắc chính là trong tông môn người mạnh nhất, nếu là đi ra càng người mạnh, vậy thì khó có thể ứng đối.

Diệp Hạo khoanh chân ngồi xuống, Tử Vân Trúc bồng bềnh chập chờn, một mảnh khô vàng lá trúc bay xuống ở Diệp Hạo trước người.

"Thời gian không hơn nhiều." Diệp Hạo nhẹ giọng nói, hắn từ mảnh này khô vàng trong lá trúc có thể đại thể suy đoán ra Tử Vân Trúc còn có thể tồn sống bao lâu, mảnh này trong lá trúc hiện ra khô vàng, cùng mục nát khí tức, hoàn toàn không phải bình thường lá trúc khô vàng đơn giản như vậy.

Diệp Hạo từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một khối hồn tinh, đem nắm trong tay, ý niệm của hắn bám vào với bên trong lực bên trên, ly thể mà ra, dũng đến hồn tinh trên, luyện hóa lên khối này hồn tinh.

Trên thực tế, chỉ có trước tiên luyện hóa một khối hồn tinh, tăng lên Diệp Hạo thần hồn cường độ, hắn mới chắc chắn đem Tử Vân Trúc chữa trị. Bằng không, lấy hắn lúc này thần hồn cường độ, phân hoá đi ra ngoài ý niệm căn bản là không có cách cùng Tử Vân Trúc bên trong cái kia mục nát, khô vinh khí tức chống đỡ được.

Sau một ngày, Diệp Hạo khẽ nhả một ngụm trọc khí, hắn trong con ngươi khác nào có một tia ánh sáng màu đen lấp loé, "Hồn tinh hiệu quả còn muốn nằm ngoài dự đoán của ta, đối với thần hồn cường độ tăng lên dĩ nhiên lớn như vậy."

Diệp Hạo trong lòng có chút kinh ngạc, nguyên bản, hắn bước vào Hậu Thiên bảy tầng, lĩnh ngộ ý nghĩ hiểu rõ ảo diệu sau khi, thần hồn cường độ thì có tăng lên, so với Hậu Thiên sáu tầng thì, đại khái tăng lên mấy lần.

Thần hồn tăng lên sau khi, dĩ nhiên là làm cho tự thân sức cảm ứng có tăng lên, đây chỉ là trong đó một mặt thể hiện. Mà hiện tại, theo Diệp Hạo đem khối thứ nhất hồn tinh luyện hóa, cảm nhận của hắn lực lại có bay vọt tăng lên.

Hắn nhắm hai mắt, không dùng tới địa đồ, thậm chí liền có thể cảm ứng được Tử Vân Trúc trên có vài miếng khô vàng lá cây, bực này năng lực, là hắn trước đây không có.

Có điều, những này vẻn vẹn là cảm ứng, cũng không thể rõ ràng nhìn thấy, cùng hắn địa đồ ảnh trong gương công năng đều cách biệt rất xa.

Diệp Hạo trong lòng không khỏi suy đoán, Tiên Thiên cảnh cường giả thần hồn cường độ muốn vượt qua hậu thiên võ giả mấy chục lần, thậm chí gấp trăm lần, như vậy, bực này thần hồn cường độ, có hay không có nhận biết hình ảnh công năng?

Vấn đề này, trừ phi là có một tên Tiên Thiên cảnh cường giả chính mồm nói cho hắn, thế nhưng, Diệp Hạo cho tới bây giờ, còn chưa từng từng thấy một tên Tiên Thiên cảnh võ giả. Kỳ thực điều này cũng đúng là bình thường, dù sao Tiên Thiên cảnh giới siêu phàm thoát tục, cùng hậu thiên võ giả đã không thuộc về một cấp độ người, giữa hai người tự nhiên cực nhỏ có gặp nhau.

Diệp Hạo không nghĩ nhiều nữa, hắn đứng dậy mà đứng, bàn tay rơi vào Tử Vân Trúc trên. Một tia ý nghĩ bám vào ở bên trong lực trên, xuyên qua quanh thân, ly thể mà ra, rơi vào Tử Vân Trúc trên.

Nếu nói là trước, Diệp Hạo này sợi ý nghĩ như một cái sợi tóc, như vậy hiện tại nhưng là mười cái sợi tóc tổ hợp mà thành, cái kia Khô Vinh Ý Cảnh quét ngang bên dưới, hắn miễn cưỡng tiếp tục kiên trì, trong thời gian ngắn không có liền như vậy tan vỡ.

Diệp Hạo nắm lấy cơ hội, nhân cơ hội lĩnh ngộ này cỗ Khô Vinh Ý Cảnh, này có thể nói là một cơ hội ngàn năm một thuở. Thì tương đương với là có một vị cao thủ võ đạo hướng trong đầu của hắn truyền vào liên quan với nào đó môn võ học tinh túy hàm nghĩa, nhưng là vừa không hoàn toàn như thế.

Cái kia Khô Vinh Ý Cảnh trước đó, cũng không thuộc về người kia, mà Diệp Hạo đem lĩnh ngộ sau, thì tương đương với là chính hắn lĩnh ngộ, mà không phải cùng truyền vào võ học tinh túy như vậy, chúc cho người khác.

Giữa hai người vẫn có nhất định khác nhau, lần này, Diệp Hạo đem cái kia mênh mông Khô Vinh Ý Cảnh lĩnh ngộ một phần ngàn. Sau đó, hắn này sợi ý nghĩ hiện lên tan vỡ dấu hiệu, Diệp Hạo tâm thần hơi động, này sợi ý nghĩ liền lui ra ngoài.

"Đợi ta đem này cỗ Khô Vinh Ý Cảnh toàn bộ lĩnh ngộ, đến lúc đó, là có thể đem đuổi ra ngoài." Diệp Hạo Tĩnh Tâm thể ngộ cái kia Khô Vinh Ý Cảnh, hắn tinh tế lĩnh ngộ, thu hoạch rất nhiều.

Hơn nữa, Diệp Hạo đã thấy Khô Diệp Chưởng Tiểu Thành hi vọng, hắn Khô Diệp Chưởng nguyên bản vẻn vẹn là nhập môn cảnh giới, mà giờ khắc này, nếu là hắn đem Tử Vân Trúc bên trong ẩn chứa Khô Vinh Ý Cảnh triệt để lĩnh ngộ, nói không chắc có cơ hội bước vào cảnh giới tiểu thành.

Hai ngày sau, Diệp Hạo đã đem Tử Vân Trúc bên trong Khô Vinh Ý Cảnh lĩnh ngộ một phần trăm, theo hắn lĩnh ngộ Khô Vinh Ý Cảnh càng nhiều, đến mặt sau lĩnh ngộ lên liền càng đơn giản.

Diệp Hạo lúc này khí tức có biến hóa, quanh người hắn vô hình tỏa ra khô vinh, mục nát khí tức, liền ngay cả chính hắn cũng không từng nhận ra được điểm này.

Lại quá một ngày, Diệp Hạo đã đem Tử Vân Trúc bên trong Khô Vinh Ý Cảnh lĩnh ngộ được một phần mười mức độ, khoảng cách hắn đem Khô Vinh Ý Cảnh lĩnh ngộ thấu triệt đã vô cùng tiếp cận.

Mơ hồ thấy, Diệp Hạo nhận ra được hắn Khô Diệp Chưởng đã vô cùng tiếp cận cảnh giới tiểu thành, nếu là tiến thêm một bước nữa, liền có thể bước vào Tiểu Thành cảnh giới.

Địa cấp võ học bước vào Tiểu Thành sau uy lực của nó là tương đương kinh người, liền bắt hắn tự thân lăng hư bộ tới nói, vẻn vẹn là một môn thân pháp võ học. Thế nhưng bước vào cảnh giới tiểu thành sau, liền có thể làm được hòa vào trong gió, mượn phong thế, chuyển đổi thân hình, tốc độ kia cùng nhập môn cảnh giới không thể giống nhau.

Nếu là lại phối hợp thêm một môn uy lực mạnh mẽ Địa cấp võ học, như vậy, Diệp Hạo thực lực sẽ lần thứ hai tăng lên. Địa cấp thân pháp võ học Tiểu Thành, thêm vào Địa cấp công kích võ học Tiểu Thành, hai người chồng chất, đối với thực lực tăng lên không phải nhỏ tí teo.

Ngày thứ tư, Diệp Hạo ý niệm lần thứ hai bám vào ở bên trong lực trên, tiến vào Tử Vân Trúc bên trong. Lúc này, hắn đắc ý niệm bên trong đều ngầm có ý do Khô Vinh Ý Cảnh, mơ hồ cùng Tử Vân Trúc bên trong Khô Vinh Ý Cảnh địa vị ngang nhau. (www. uukanshu. com)

Cái kia khô vàng ánh sáng quét ngang mà đến, Diệp Hạo này sợi ý nghĩ không sợ chút nào, ở tại giội rửa dưới, Diệp Hạo ý niệm có thể tối trực quan lĩnh ngộ Khô Vinh Ý Cảnh.

Cái kia mục nát, khô vinh lưu chuyển ý cảnh, lưu kinh trong lòng hắn, hắn lĩnh ngộ Khô Vinh Ý Cảnh chính đang liên tục tăng lên.

Hai phần mười!

Ba phần mười!

Năm phần mười!

Không biết qua bao lâu, hắn ý nghĩ này bên trong một luồng khô vinh Khô Vinh Ý Cảnh ầm ầm bạo phát, hắn như hóa thân làm một cây cổ thụ che trời, hơn nữa, đây là một cây sức sống tức sẽ đi về phía phần cuối cổ thụ che trời.

Theo này cây cổ thụ che trời đứng ở vùng thế giới này, cái kia khô tia sáng màu vàng phảng phất cảm thấy trí mạng nguy cơ, vô tận khô vinh khí tức bạo phát, muốn đem Diệp Hạo trục xuất.

Thế nhưng, Diệp Hạo đã đem cái kia Khô Vinh Ý Cảnh toàn bộ lĩnh ngộ, tùy ý cái kia khô vinh khí tức làm sao giội rửa, đều không có tác dụng. Như thời gian Trường Hà giội rửa ở trên người hắn, mà hắn thì lại Bất Hủ, bất diệt.

"Diệt!" Diệp Hạo khẽ nhả một tiếng, hắn biến thành thân cổ thụ che trời bên trong vô tận Khô Vinh Ý Cảnh quét ngang mà ra, đem cái kia khô vàng ánh sáng diệt.

Cùng lúc đó, Tử Vân Trúc bên trong hào quang màu tím kia từ từ tràn ngập, chiếm cứ toàn bộ đất trời. Diệp Hạo lui ra Tử Vân Trúc, hắn tâm thần có chút mệt mỏi, liên tục tìm hiểu bốn ngày Khô Vinh Ý Cảnh, cho tới ý niệm của hắn vẫn nằm ở độ cao tập trung trạng thái, đối với tâm thần hao tổn trọng đại.

Có điều, so với mà nói, hắn thu hoạch thì càng lớn hơn, Diệp Hạo nhẹ nhàng nâng tay, hắn cái kia toàn bộ bàn tay đều hóa thành khô vàng sắc. Khô vinh

mục nát khí tức lan tràn ra, Diệp Hạo giơ tay hướng về dưới chân nhấn một cái, một đạo Khô Diệp Chưởng ấn biến ảo mà ra, rơi vào mặt đất hoa cỏ trên, chỉ một thoáng từng cây cây cỏ dồn dập khô héo lên, hóa thành một mảnh khô vàng, sinh cơ trừ khử.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Tăng lên thần hồn cường độ

Chương 93: Tăng lên thần hồn cường độ

"Khô Diệp Chưởng Tiểu Thành."

Diệp Hạo tâm thần yên tĩnh, đối với kết quả này, hắn sớm đã có dự liệu. Tuy rằng cùng là cảnh giới tiểu thành, thế nhưng hắn Khô Diệp Chưởng Tiểu Thành uy lực hiển nhiên không cách nào cùng Mộ Dung Vũ đánh đồng với nhau.

Tử Vân Trúc màu xanh biếc dạt dào, từng mảng từng mảng khô vàng sắc lá trúc lột xác thành màu tím, gậy trúc thân cây nguyên bản cũng là khô vàng sắc, lúc này đồng dạng hướng về màu tím lột xác.

Dạ, Nguyệt Hoa mới lên, Tử Vân Trúc chập chờn bồng bềnh, Diệp Hạo tâm thần đã khôi phục hơn nửa, hắn từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một cái item.

Đó là một cái dài ba tấc màu xanh kiếm gỗ, Diệp Hạo ánh mắt hơi lấp loé, bàn tay hắn nội lực phun trào, liền có ý nghĩ bám vào ở bên trong lực trên, hướng về cái kia màu xanh kiếm gỗ tuôn tới.

Chỉ một thoáng, cái kia màu xanh trên kiếm gỗ từng đạo từng đạo hào quang màu xanh vờn quanh, thật là kinh người. Diệp Hạo ý niệm đã bám vào ở màu xanh trên kiếm gỗ, hắn nhất thời cảm giác trong tay ba tấc kiếm gỗ khinh không ít.

Diệp Hạo hơi suy nghĩ, màu xanh kiếm gỗ ở ý niệm của hắn dưới, ong ong rung động lên. Lúc đầu, này rung động động tĩnh khá nhỏ, đến sau đó, màu xanh kiếm gỗ vang lên ong ong, ở trong tay hắn liên tục run rẩy.

"Đi!"

Diệp Hạo tự thân ý niệm điên cuồng phun trào, lại là một đạo ý niệm bám vào ở màu xanh trên kiếm gỗ, theo hắn đạo ý niệm này gia trì, màu xanh kiếm gỗ nhất thời rung động kịch liệt lên.

Bạch!

Màu xanh kiếm gỗ nhất thời xuyên qua mà ra, ngang qua hư không, hóa thành một đạo màu xanh hào quang lấp loé, một hô hấp, liền đến bên ngoài hơn mười trượng.

Đang lúc này, cái kia kiếm gỗ loạng choà loạng choạng, phảng phất mất đi khống chế, sau một khắc, kiếm gỗ đột nhiên rơi xuống ở mặt đất.

Diệp Hạo trong lòng thật lâu không thể bình tĩnh, trước, ý niệm của hắn bám vào ở trên kiếm gỗ, liền nhận ra được cái kia màu xanh kiếm gỗ chất liệu tương đương đặc thù, hơn nữa, mặt trên tựa hồ chạm trổ có một loại nào đó phù văn, chính là bởi vì nguyên nhân này, hắn mới có thể lấy ý niệm điều động kiếm này phi hành.

Hắn tự mình trải nghiệm phi kiếm huyền diệu sau khi, trong lòng không khỏi nhớ tới lúc trước cùng Hô Diên hà lúc giao thủ là cỡ nào vui mừng. Nghĩ kỹ lại, đối phương lúc đó tinh khí thần đều giảm xuống đến trình độ nhất định, phân hoá đi ra ý niệm khá là yếu ớt, điều này cũng làm cho dẫn đến kiếm gỗ bay trốn tốc độ so sánh chậm, cho tới Diệp Hạo lúc đó có thể tránh thoát trí mạng chỗ yếu.

Diệp Hạo làm không biết mệt điều động kiếm gỗ bay trốn, hắn đối với điều động kiếm gỗ thông thạo trình độ không ngừng tăng lên. Màu xanh hào quang lấp loé, kiếm gỗ hóa thành một vệt sáng lần thứ hai bắn nhanh ra.

Lần này, vẫn cứ là một hô hấp liền đến bên ngoài hơn mười trượng, kiếm gỗ cũng không có như cùng lần thứ nhất như vậy ngã xuống đất, mà là đột nhiên chuyển biến phương hướng, hóa thành một đạo màu xanh lưu quang, hướng về Diệp Hạo vị trí đi khắp mà tới.

Màu xanh kiếm gỗ vững vàng rơi vào Diệp Hạo trong tay, hắn đem màu xanh kiếm gỗ cất đi. Sau đó, hắn lại bắt đầu tìm hiểu trong đầu Nhiếp Hồn Thuật

cái môn này thần hồn công kích võ học.

Cái môn này võ học sở dĩ Hậu Thiên bảy tầng mới có thể tu luyện,

Cũng là bởi vì là thuộc về thần hồn công kích phạm vi này, chỉ có bước vào Hậu Thiên bảy tầng, ý niệm có thể ly thể mà ra, mới có thể làm đến thần hồn công kích, tạo thành thần hồn thương tổn.

Bằng không, Hậu Thiên bảy tầng trở xuống, thần hồn ý niệm không cách nào ly thể, thì lại làm sao có thể tu luyện cái môn này võ học.

Nhiếp Hồn Thuật cái môn này võ học, kỳ thực ở Tiên Thiên cảnh giới tu luyện tốt nhất, Tiên Thiên cảnh giới, thần hồn cường độ so với hậu thiên võ giả tăng lên mấy chục lần, vào lúc ấy, mới có thể chân chính phát huy ra cái môn này thần hồn công kích võ học uy lực đến.

Diệp Hạo Tĩnh Tâm tìm hiểu Nhiếp Hồn Thuật, thần hồn công kích võ học cùng phổ thông võ học chỗ bất đồng chính là ở cái môn này võ học dính đến thần hồn mức độ, vận dụng chính là thần hồn lực lượng, phổ thông võ học nhưng là vận dụng nội lực cùng khí huyết.

Trên thực tế, giữa hai người cũng không có sự khác biệt về mặt bản chất, đều là thuyên chuyển sức mạnh của bản thân. Diệp Hạo tinh tế thể ngộ, liền phát hiện, cái môn này võ học tu luyện đến nhập môn là có nhất định độ khó.

Nhiếp Hồn Thuật nhập môn, cần lấy thần hồn lực lượng ngưng luyện xuất thần hồn trùy, đây là bước thứ nhất , còn bước thứ hai, nhưng là điều động thần hồn trùy ly thể, hai thì lại đạt thành, mới xem như là Nhiếp Hồn Thuật nhập môn.

Thần hồn sống nhờ nơi chính là Nê Hoàn cung, lúc này, Diệp Hạo tinh tế cảm ứng Nê Hoàn cung tồn tại. Hắn tu vi bước vào Hậu Thiên bảy tầng sau, không chỉ có đối ngoại giới cảm ứng cực cường, hơn nữa đối với tự thân cảm ứng đồng dạng có tăng lên.

Mấy hô hấp, Diệp Hạo liền cảm ứng được Nê Hoàn cung vị trí cụ thể, ý niệm của hắn tùy theo chìm vào trong nê hoàn cung.

Lúc này, Diệp Hạo trong nê hoàn cung, hắn tự thân thần hồn vẫn chưa thành hình, có điều là một đoàn thần hồn sương mù, không cách nào từ bên trong nhận biết hình dạng.

Diệp Hạo hơi chuyển động ý nghĩ một chút, phân hoá ra một đạo thần hồn lực lượng, thử nghiệm ngưng luyện thần hồn trùy. Ở ý niệm của hắn bên dưới, thần hồn lực lượng bắt đầu ngưng luyện thành hình mũi khoan đồ vật. Lấy thần hồn lực lượng ngưng luyện hình mũi khoan đồ vật, trước đó, Diệp Hạo còn từ không thử nghiệm quá, trong lòng hắn yên lặng quan tưởng cái kia hình mũi khoan vẻ ngoài, lấy này đến ngưng luyện thần hồn trùy.

Dần dần, thần hồn trùy mô hình lặng yên hiện lên, tất cả đều đâu vào đấy tiến hành, làm ngưng luyện đến một nửa thời gian, cái kia thần hồn trùy khẽ run lên, sau đó, ầm ầm phá nát.

"Thần hồn cường độ không cách nào chống đỡ ngưng luyện thần hồn trùy?" Diệp Hạo trong lòng âm thầm suy đoán, hắn lại thử nghiệm mấy lần, đều là bởi khuyết thiếu thần hồn lực lượng, mà dẫn đến thần hồn trùy tan vỡ, có thể nói là hết sạch sức lực.

Diệp Hạo lúc này thần hồn cường độ cùng tầm thường Hậu Thiên bảy tầng võ giả so với, đã là cao hơn một bậc, dù sao hắn luyện hóa một khối hồn tinh. Thế nhưng, vẻn vẹn luyện hóa một khối hồn tinh, hiển nhiên là không đủ để chống đỡ hắn đem thần hồn trùy ngưng luyện ra.

Nếu biết mấu chốt của vấn đề vị trí, vậy thì dễ làm rồi. Diệp Hạo ở Mộ Dung phủ thu hoạch hồn tinh có tới hơn ba mươi khối, số lượng ấy, đủ để đem hắn thần hồn cường độ tăng lên rất nhiều.

Diệp Hạo từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra hồn tinh, ý niệm phun trào, bắt đầu luyện hóa lên, từng sợi từng sợi sương mù màu đen từ hồn tinh bên trong lưu chuyển đến Diệp Hạo trong cơ thể. Trải qua ý niệm vận chuyển, tương kỳ luyện hóa nhập thần hồn bên trong, hắn thần hồn lực lượng, ở từng bước tăng lên.

Theo thần hồn lực lượng tăng lên, Diệp Hạo lần thứ hai thử nghiệm ngưng luyện thần hồn trùy, lần này, thần hồn trùy ngưng luyện đến bảy phần mười dáng vẻ, mới xuất hiện không ổn định dấu hiệu.

Diệp Hạo thần sắc bình tĩnh, đối với kết quả này hắn sớm có dự liệu, hắn sở dĩ muốn nhiều lần thử nghiệm, đó là bởi vì thần hồn trùy cơ cấu tương đối phức tạp. Đến mặt sau, cho dù thần hồn lực lượng tăng lên tới, nếu là đối với hắn cơ cấu không đủ hiểu rõ, (www. uukanshu. com) cũng chưa chắc có thể ngưng luyện thành công.

Làm Diệp Hạo luyện hóa ba khối hồn tinh sau khi, hắn thần hồn lực lượng tăng lên tới một bàng bạc cuồn cuộn trình độ, năng lực nhận biết càng là tăng lên rất nhiều.

Chu vi có bất kỳ gió thổi cỏ lay, hắn cũng có thể ngay đầu tiên biết được, cùng lúc đó, Diệp Hạo lần thứ hai thử nghiệm ngưng luyện thần hồn trùy.

Lần này, bởi thần hồn lực lượng dồi dào, hắn thừa thế xông lên ngưng luyện đến chín phần mười, hắn trong nê hoàn cung, thần hồn trùy mô hình như ẩn như hiện, lại như là một hình mũi khoan vật thể, đỉnh sắc bén sắc bén.

Cuối cùng vừa thành : một thành vị trí khó nhất ngưng luyện, không chỉ cần muốn ý niệm độ cao tập trung, hơn nữa trong quá trình này không được có nửa phần bất cẩn, hơi có sai lệch, sẽ dã tràng xe cát.

"Lần thứ mười."

Diệp Hạo tâm thần nghiêm nghị, ý thức độ cao tập trung, đây là hắn luyện hóa ba khối hồn tinh sau khi, lần thứ mười thử nghiệm ngưng luyện thần hồn trùy.

Lần lượt thất bại, dẫn đến hắn tâm thần bị hao tổn, thần hồn lực lượng đồng dạng có tiêu hao, nếu là lần này vẫn chưa thể thành công, hắn trong thời gian ngắn liền không cách nào lần thứ hai ngưng luyện thần hồn trùy.

Thần hồn lực lượng dần dần phác hoạ ra một mô hình, cái kia thần hồn trùy dần dần ngưng luyện mà ra, làm chín phần mười ngưng luyện xong thành sau, Diệp Hạo tâm thần ngưng tụ, không dám có mảy may bất cẩn.

Cái kia đỉnh vị trí dần dần thành hình, tâm tình của hắn trước nay chưa từng có bình tĩnh. Phảng phất là bởi vì tâm tình của hắn, dẫn đến lần này ngưng luyện lạ kỳ thuận lợi, giống như làm liền một mạch, cho đến thần hồn trùy hoàn toàn ngưng luyện xong thành.

"Xong rồi!"

Diệp Hạo tâm thần bên trong toát ra không tên mừng rỡ, liền thấy trong nê hoàn cung, một viên do thần hồn sương mù ngưng luyện mà thành hình mũi khoan vật thể lẳng lặng trôi nổi. Thần hồn trùy đỉnh ngắm đen sắc bén, có khí tức lạnh như băng tiêu tán mà ra, khiến người ta sinh ra hàn ý trong lòng.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Thần Đao Môn chủ

Chương 94: Thần Đao Môn chủ

Sáng sớm, gió nhẹ thổi Phật, Tử Vân Trúc khẽ đung đưa, này cây nguyên bản tràn ngập khô vinh, tĩnh mịch, mục nát gậy trúc, vào thời khắc này toả ra dạt dào sinh cơ.

Diệp Hạo lẳng lặng ngồi ngay ngắn ở Tử Vân Trúc dưới, tìm hiểu cây khô gặp mùa xuân tinh túy, trước, hắn từng thể ngộ đến Khô Vinh Ý Cảnh. Mà lúc này, Tử Vân Trúc thăng cấp thức tỉnh, khác nào từ mùa thu hướng đi mùa xuân, hắn đồng dạng có thể lĩnh ngộ xuân ảo diệu.

Lúc này, Chu đại sư cùng Tần Bích Lạc, còn có lục y thiếu nữ, cùng đi tới Tử Vân Trúc vị trí.

Làm Tần Bích Lạc nhìn thấy cái kia sinh cơ dạt dào, tử Diệp Phiêu diêu Tử Vân Trúc, nhất thời đứng chết trân tại chỗ, chợt, hắn sắc mặt trên liền tràn ngập kinh hỉ.

"Tử Vân Trúc đã khỏi hẳn?" Tuy rằng tận mắt nhìn thấy, thế nhưng Tần Bích Lạc vẫn là nhịn xuống không muốn xác nhận một hồi, hắn muốn nghe được Diệp Hạo chính mồm trả lời.

"Tử Vân Trúc bên trong khô vinh đã hết mức trục xuất, nghĩ đến lấy Tử Vân Trúc sức sống, lại tồn tại hơn trăm năm cũng không thành vấn đề." Diệp Hạo thản nhiên nói.

Lục y thiếu nữ biểu hiện kinh dị, trong mắt dị thải liên tục, hắn không nghĩ tới, vẫn quấy nhiễu nhà hắn công tử vấn đề khó càng là như vậy dễ dàng bị trước mắt thiếu niên này giải quyết.

"Đứa bé, không nghĩ tới ngươi thật là có mấy phần thủ đoạn, trước mắt việc cấp bách là rèn đúc một cái thượng hạng bảo kiếm, nếu là lão phu đoán không lầm, cái kia Thần Đao Môn người mấy ngày nữa liền muốn đến rồi." Chu đại sư vẻ mặt nghiêm túc, đối đầu kẻ địch mạnh, hắn trở nên chăm chú lên.

Tần Bích Lạc đi tới Tử Vân Trúc trước, cắt đứt một tiết Tử Vân Trúc cành cây, hắn đem đưa tới Diệp Hạo trước người, nói: "Này tiệt Tử Vân Trúc coi như làm là báo đáp Diệp huynh lễ vật."

"Chuyện này..."

"Đứa bé, ngươi liền nhận lấy đi, này Tử Vân Trúc nhưng là thứ tốt, nhớ năm đó..."

Chu đại sư vừa nhắc tới chuyện năm đó, liền đầy mặt hồi ức, chợt, hắn thở dài một hơi: "Chuyện năm đó, còn đề nó làm chi."

Chu đại sư trực tiếp đem Tần Bích Lạc đặt ở Diệp Hạo trên tay, không cho hắn cơ hội cự tuyệt, sau đó, Tần Bích Lạc lại bắt đầu chọn thích hợp Tử Vân Trúc rèn đúc bảo kiếm.

Trên thực tế, trước hắn cái kia tiệt Tử Vân Trúc rèn đúc bảo kiếm là lấy tự Tử Vân Trúc khô vinh, sinh mệnh suy nhược thời gian. Cái kia giai đoạn Tử Vân Trúc cũng không phải thượng giai rèn đúc đồ vật, mà lúc này, Tử Vân Trúc đã khỏi hẳn, cành cây hiện ra một mảnh tử ý, không chút nào khô vinh cùng tĩnh mịch, rèn đúc đi ra bảo kiếm tất nhiên không giống người thường.

...

Bích Lạc Sơn Trang đương nhiên không thể chỉ có thân Bích Lạc cùng lục y thiếu nữ hai người, chỉ dựa vào hai người bọn họ là không cách nào đem cái này sơn trang vận chuyển.

Bên trong sơn trang còn có thật nhiều không có tu vi võ đạo người bình thường, bọn họ cùng võ giả phảng phất là nằm ở hai cái thế giới.

Có điều, bên trong sơn trang có một nhánh hắc thiết kỵ, chính là do mười tên võ giả tạo thành, những võ giả này đại thể vì là Hậu Thiên bốn tầng võ giả, trong đó dẫn đầu giả càng là đạt đến Hậu Thiên sáu tầng cảnh giới.

Trước,

Đối mặt Hậu Thiên chín tầng cao thủ Cổ Nguyệt Hiên, bọn họ không cách nào phát huy tác dụng, Tần Bích Lạc liền đem ẩn giấu lên.

Mà lần này, muốn đối mặt chính là toàn bộ tông môn sức mạnh, hắc thiết kỵ làm Bích Lạc Sơn Trang chủ lực, tự nhiên việc nghĩa chẳng từ.

Diệp Hạo con đường Bích Lạc Sơn Trang diễn võ trường, hắc thiết kỵ chính đang diễn luyện trận pháp, bọn họ cầm trong tay trường mâu, tiếng gào Chấn Thiên. Nguồn sức mạnh này chồng chất lên nhau, thậm chí có thể cùng hậu thiên bảy tầng võ giả chống lại.

Mấy ngày kế tiếp, Diệp Hạo vẫn bế quan, Tĩnh Tâm lĩnh ngộ Khô Vinh Ý Cảnh, đồng thời, nhín chút thời gian luyện hóa hồn tinh, tăng lên thần hồn cường độ.

Mãi đến tận Cổ Nguyệt Hiên bỏ mình ngày thứ mười, ngày hôm đó chạng vạng, tà dương ánh chiều tà rơi vào Bích Lạc Sơn Trang, bằng thêm mấy phần hiu quạnh tâm ý.

Cách đó không xa, đến rồi một đám võ giả, có chừng chừng mười người, những người này đều là hậu thiên võ giả bên trong hạng người tu vi cao thâm.

Một người cầm đầu, chính là Hậu Thiên chín tầng cao thủ, bên cạnh người, lại có hai tên Hậu Thiên tám tầng võ giả làm bạn, phía sau nhưng là mấy tên Hậu Thiên bảy tầng võ giả cùng sáu tầng võ giả.

Nguồn thế lực này, đủ để cùng Lưu Vân trong thành ba gia tộc lớn thế lực tùy ý một nhà chống đỡ được, thậm chí có thể diệt Lưu Vân thành ba gia tộc lớn thế lực bên trong một nhà.

"Bích Lạc Sơn Trang, Cổ trưởng lão chính là ở đây mất tích?" Dẫn đầu cái kia người đàn ông tuổi trung niên trầm giọng mở miệng, hắn con ngươi thâm thúy, nhìn chằm chằm trước mắt sơn trang, biểu hiện lạnh lẽo.

"Môn chủ, ngày đó Thanh Dương Trấn ba gia tộc lớn thế lực tận mắt nhìn thấy, Cổ trưởng lão một đường truy sát hai tên tiểu bối. Căn cứ manh mối để phán đoán, cuối cùng xác định, cái kia hai tên tiểu bối đem Cổ trưởng lão dẫn đến nơi này, nói không chắc, Cổ trưởng lão đã gặp bất trắc." Hắn bên cạnh người một vị râu dê tử ông lão trong mắt có tầm nhìn ánh sáng lưu chuyển, đem hắn suy đoán nói ra.

Vị trung niên nam tử này, rõ ràng là Thần Đao Môn môn chủ , tương tự là một tên Hậu Thiên chín tầng cao thủ tuyệt đỉnh, có thể thân là môn chủ, tất nhiên thực lực xuất chúng.

"Hơn nữa, ngày đó Cổ trưởng lão được Phượng Hoàng tinh huyết nhiều nhất, ở thêm vào cái kia hai tên tiểu bối trên người Phượng Hoàng tinh huyết, nếu chúng ta có thể được, như vậy chúng ta Thần Đao Môn, có lẽ có ky sẽ trở thành tám sao thế lực." Râu dê tử ông lão ánh mắt nóng rực, biểu hiện có chút kích động nhìn chằm chằm Bích Lạc Sơn Trang.

Đám người bọn họ mục đích tới nơi này vô cùng sống động, cũng không phải vì Cổ Nguyệt Hiên báo thù, mà là vì cướp đoạt Phượng Hoàng tinh huyết.

Thần Đao Môn môn chủ đồng dạng ánh mắt cực nóng, Phượng Hoàng tinh huyết có bao nhiêu quý giá, hắn là phi thường rõ ràng. Chỉ cần hắn có thể được Phượng Hoàng tinh huyết, tương kỳ luyện hóa, hắn thậm chí đem có cơ hội bước vào Tiên Thiên cảnh giới, siêu phàm thoát tục.

Đám người bọn họ liền như vậy nghênh ngang tiến vào Bích Lạc Sơn Trang, sơn trang ở ngoài cửa lớn vẫn luôn là mở rộng, phảng phất là để hoan nghênh bọn họ.

Bọn họ tiến vào sơn trang sau, mặt đất kia trên màu xám phiến đá bay cuộn mà lên, hướng về bọn họ diệt mà xuống.

Mọi người tại đây đều là cao thủ võ đạo, (www. uukanshu. com) lại sao bị trước mắt tình cảnh doạ đến. Thần Đao Môn môn chủ lạnh rên một tiếng, bát hoang đao khí trôi nổi với đỉnh đầu, xán lạn loá mắt ánh sáng thần thánh vàng óng phóng ra, hắn hơi suy nghĩ, nhất thời bát hoang đao khí hóa thành từng

đạo từng đạo lưu quang, đem màu xám phiến đá chém nát.

Màu xám phiến đá che ngợp bầu trời giống như diệt mà xuống, dù cho hắn tu vi cao thâm, trong thời gian ngắn cũng không cách nào đem toàn bộ chém chết, hắn bên cạnh người võ giả đồng dạng ra tay, trong lúc nhất thời đao khí ngang dọc, khe khắp nơi.

Trăm trượng có hơn một chỗ đình đài lầu các trên, Diệp Hạo ánh mắt ngóng nhìn, hắn có thể cảm ứng được, người tới ở trong tên kia Hậu Thiên chín tầng thực lực võ giả thậm chí muốn so với Thần Đao Môn Đại trưởng lão, Cổ Nguyệt Hiên mạnh hơn ra một phần.

Diệp Hạo đưa mắt khóa chặt ở cái kia vài tên Hậu Thiên bảy tầng võ giả trên, trong tay hắn Lưu Tinh cung lấy ra, theo hắn bước vào Hậu Thiên bảy tầng, thần hồn cường độ tăng lên, ngàn dặm lần theo khóa chặt phạm vi đồng dạng có gia tăng.

Hơn nữa, cách xa nhau trăm trượng, hắn mũi tên đồng dạng có thể đối với Hậu Thiên bảy tầng võ giả tạo thành trí mạng uy hiếp.

Xèo!

Tiễn quang lấp loé, hầu như vẻn vẹn dùng một hô hấp công phu, liền đến đám người kia bên cạnh người. Lúc này, Thần Đao Môn môn chủ một lòng ở chém chết màu xám phiến đá, hắn bên cạnh người một vị hồng bào ông lão, phảng phất cảm ứng được cái gì, hắn hơi nhíu mày, trong tay một đạo đao khí quét ngang mà ra, đem mũi tên cắt đứt.

Đối với kết quả này, Diệp Hạo cũng không ngoài ý muốn, hắn vẻn vẹn là muốn ra tay thăm dò một hồi thực lực của đối phương.

Chợt, hắn đưa mắt khóa chặt ở một tên trong đó Hậu Thiên bảy tầng võ giả trên người, người võ giả kia lúc này chính đang ra tay đối phó bên cạnh người màu xám phiến đá, hoàn mỹ phân tâm.

Đột nhiên, một đạo mũi tên giống như Lưu Tinh giống như rơi vào người võ giả kia trên người, mũi tên này đột nhiên xuyên qua trái tim của hắn, đem người này sinh cơ đoạn tuyệt.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Thuấn sát bát trọng

Chương 95: Thuấn sát bát trọng

"Người nào?"

Râu dê tử ông lão nhìn quét bốn phía, đưa mắt khóa chặt ở Diệp Hạo vị trí. Râu dê tử ông lão con ngươi lạnh lẽo thâm thúy, thân hình hắn cấp tốc xẹt qua, hướng về Diệp Hạo vị trí chạy đi.

Lấy hắn Hậu Thiên tám tầng tu vi võ đạo, trăm trượng khoảng cách, mấy hô hấp tới gần. Thân hình hắn ở giữa không trung xẹt qua, cuối cùng, hắn rơi vào chòi nghỉ mát phía trên.

Chợt, hắn nhấc chưởng hướng về phía dưới đè tới, nhất thời sóng khí cuồn cuộn, hướng về bốn phía khuấy động ra, nhấc lên tầng tầng cuộn sóng.

Ầm ầm!

Chòi nghỉ mát ầm ầm sụp đổ, một vệt sáng từ trong lương đình bắn mạnh mà ra, Diệp Hạo thân hình vững vàng rơi vào chòi nghỉ mát chu vi trên mặt nước.

Hắn chân hạ xuống mặt nước, từng đạo từng đạo gợn sóng hướng về chu vi lan tràn. Lấy hắn lúc này thân pháp, đủ để đứng ở mặt nước, mà sẽ không hạ xuống.

"Mới vào Hậu Thiên bảy tầng tiểu bối, trước chính là ngươi đem ta Thần Đao Môn võ giả bắn giết?" Râu dê tử ông lão xem kỹ Diệp Hạo.

"Là thì lại làm sao?" Diệp Hạo bình thản ung dung, hắn tu vi đi vào Hậu Thiên bảy tầng sau, thực lực bản thân không biết tăng lên bao nhiêu, hắn chắc chắn cùng một tên thời điểm toàn thịnh Hậu Thiên tám tầng võ giả địa vị ngang nhau.

"Muốn ngươi chôn cùng!"

Râu dê tử ông lão ánh mắt lạnh lẽo, người này lời nói chưa lạc, liền hung hãn ra tay, trong tay hắn một đạo cuồn cuộn đao khí quét ngang mà ra, mặt nước nhất thời nổi lên tầng tầng sóng lớn.

Diệp Hạo mũi chân nhẹ chút mặt nước, khác nào hóa thành một hơi gió mát, vô hình vô tướng, tránh thoát này đạo đao khí.

"Lão gia hoả, không bằng ngươi xuống cùng hắn chôn cùng."

Diệp Hạo trong phút chốc tới gần râu dê tử ông lão thân,

Bàn tay của hắn khác nào hóa thành một đoạn mục nát cây khô, chợt, hắn một chưởng vỗ ra.

Nhất thời một đạo Khô Diệp Chưởng ấn biến ảo mà ra, này đạo chưởng ấn còn như là lá khô, khô vinh mục nát, chỗ đi qua, nương theo tĩnh mịch cùng khô vinh.

Vì phòng ngừa râu dê tử ông lão né tránh, hắn hết sức cùng với rút ngắn khoảng cách, từ hắn ra tay, đến râu dê tử ông lão phản ứng lại, có điều là trong chớp mắt, đối phương đã không có công phu đi tránh né.

Râu dê tử ông lão sắc mặt nhất thời đại biến, hắn không nghĩ tới vị này Hậu Thiên bảy tầng tiểu bối không chỉ có tinh thông tài bắn cung, ở khinh công thân pháp phương diện đồng dạng có cực cao trình độ.

Hơn nữa, theo Khô Diệp Chưởng tới gần, hắn loáng thoáng có một luồng không ổn cảm giác bay lên. Quanh người hắn khí huyết như cương, quần áo phần phật, không chờ hắn có động tác kế tiếp, Diệp Hạo Khô Diệp Chưởng đã rơi vào trên lồng ngực của hắn.

Phốc! Phốc!

Râu dê tử ông lão khóe miệng liên tục phun ra hai ngụm máu tươi, trong cơ thể hắn khí huyết đột nhiên giảm xuống, một luồng mục nát, khô vinh khí tức ở trên người hắn như ẩn như hiện bày ra.

Tiểu Thành Địa cấp võ học, càng là tạo thành đáng sợ như vậy uy lực, tình cảnh này , tương tự ra ngoài Diệp Hạo dự liệu.

Tất cả những thứ này vẫn chưa xong, Diệp Hạo quyết định không cho đối phương cơ hội, lấy tốc độ nhanh nhất đem người này giải quyết.

Hắn con ngươi thâm thúy, nhìn chăm chú râu dê tử ông lão, bị hắn cái nhìn này nhìn chăm chú, râu dê tử ông lão đáy lòng sinh ra một luồng âm thầm sợ hãi. Nhưng mà, còn không đợi hắn có phản ứng, thần hồn trùy liền tàn nhẫn mà xen vào trong đầu của hắn, đến từ thần hồn mức độ công kích xa xa muốn so với thể phách trên đau nhức hơn vạn phần.

"A..."

Râu dê tử ông lão cho dù thân là Hậu Thiên tám tầng võ giả, tâm tính cứng cỏi, giờ khắc này cũng là không nhịn được gào thét lên, hắn tiếng gào khàn giọng, thê thảm, vang vọng cả tòa Bích Lạc Sơn Trang.

Diệp Hạo ánh mắt hơi lóe lên, từ ra tay đến nay, hắn chính là vì chờ đợi cái này lương cơ hội tốt, đầu tiên là lấy Khô Diệp Chưởng trọng thương đối phương, lại lấy Nhiếp Hồn Thuật khiến được đối phương thần hồn rung động, xuất hiện ngắn ngủi ngưng trệ.

Trên thực tế, hắn thần hồn trùy công kích tuy rằng có thể đối với râu dê tử ông lão tạo thành to lớn thống khổ, thế nhưng thực tế thương tổn cũng không phải đặc biệt cao, dù sao đối phương là Hậu Thiên tám tầng võ giả, thần hồn cường độ so với Hậu Thiên bảy tầng có tăng cao. Lại thêm chi Diệp Hạo Nhiếp Hồn Thuật có điều sơ thành, uy lực của nó cũng không phải đặc biệt cường.

Như vậy đã đầy đủ, Diệp Hạo chờ chính là râu dê tử ông lão Phân Thần, hắn nguyên bản liền khoảng cách người này khá gần. Lúc này hắn thân pháp triển khai, nửa cái hô hấp liền đến râu dê tử ông lão trước người, hắn ngón trỏ bắn ra, Thuần Dương chỉ lực nhất thời trút xuống.

Diệp Hạo bước vào Hậu Thiên bảy tầng sau, khí huyết sức mạnh đồng dạng có tăng lên, hắn này chỉ tay bên dưới, như đốt cháy hư không, cực nóng khí tức tràn ngập, trong khoảnh khắc liền đem râu dê tử ông lão thiên linh cái xuyên thủng.

Râu dê tử ông lão con ngươi trừng trừng, rõ ràng là chết không nhắm mắt, từ hắn cùng Diệp Hạo giao thủ, đến hắn bỏ mình, có điều ngắn ngắn chốc lát. Râu dê tử ông lão một thân thực lực cũng không từng bày ra, cũng đã bỏ mình, hắn thực sự là chết quá mức uất ức.

Phù phù!

Râu dê tử ông lão thi thể hạ vào trong nước, mặt nước sóng gợn, tầng tầng gợn sóng hướng về ngoại vi lan tràn.

Mặt nước nhất thời máu nhuộm giống như, hóa thành đỏ như màu máu, khác nào đã biến thành Huyết Trì. Diệp Hạo sắc mặt bình tĩnh, này vẫn là hắn chân chính về mặt ý nghĩa lần thứ nhất dựa vào thực lực bản thân đánh giết Hậu Thiên tám tầng võ giả.

Hơn nữa, là như vậy thẳng thắn dứt khoát, không có nửa điểm dây dưa dài dòng. Hắn mặc dù có thể dễ dàng như vậy đánh giết tên này Hậu Thiên tám

tầng võ giả, ngoại trừ hắn thực lực của tự thân tăng lên rất nhiều ở ngoài, còn có một nguyên nhân khác.

Vậy thì là tên này râu dê tử ông lão thực lực vào ngày kia tám tầng bên trong kỳ thực là thuộc về hạ đẳng, bởi thiên phú nguyên nhân, hắn vẻn vẹn ngưng luyện hai giọt tinh huyết, bực này thực lực, vào ngày kia tám tầng bên trong hầu như thuộc về lót đáy tồn tại.

Cùng lúc đó, Bích Lạc Sơn Trang bên trong, chém giết một mảnh, Thần Đao Môn môn chủ cùng Tần Bích Lạc giao thủ với nhau. Mà Thần Đao Môn Hậu Thiên bảy tầng trở xuống võ giả, bao quát một tên Hậu Thiên bảy tầng võ giả, đều bị Bích Lạc Sơn Trang hắc thiết kỵ dây dưa kéo lại.

Trước, râu dê tử ông lão tiếng kêu thảm thiết đã gây nên Thần Đao Môn sự chú ý của chúng nhân, khi mọi người phản ứng lại, râu dê tử ông lão đã bỏ mình.

Thần Đao Môn môn chủ vẻ mặt lạnh lẽo, âm trầm cực kỳ, hắn không nghĩ tới lần này xuất sư bất lợi, đi tới nơi này Bích Lạc Sơn Trang có điều ngăn ngắn chốc lát, liền tổn hại một tên Hậu Thiên bảy tầng cùng hậu thiên tám tầng võ giả.

Đối với Thần Đao Môn bực này chín sao thế lực tới nói, Hậu Thiên tám tầng cũng đã thuộc về cao tầng sức mạnh, Hậu Thiên bảy tầng nhưng là trung gian sức mạnh, dùng tổn thất nặng nề để hình dung đều không quá đáng.

"Môn chủ, người này giao cho ta tới đối phó."

Thần Đao Môn chủ bên cạnh người hồng bào ông lão trầm giọng nói, chợt, hắn liền hóa thành một vệt sáng, hướng về Diệp Hạo vị trí chạy đi.

Tần Bích Lạc bước vào Hậu Thiên chín tầng sau khi, thực lực đó tăng lên tới một độ cao mới, hắn cầm trong tay Tử Vân Trúc rèn đúc bảo kiếm, ánh kiếm lấp loé, cùng Thần Đao Môn môn chủ chém giết cùng nhau.

"Mưa máu!"

Tần Bích Lạc trong tay Tử Vân Trúc kiếm hơi run run, (www. uukanshu. com) từng sợi từng sợi mưa máu đan dệt thành màn mưa đột nhiên hạ xuống, khác nào khuynh bàn mưa to giống như vậy, hướng về Thần Đao Môn môn chủ bao trùm mà đi.

Thần Đao Môn môn chủ trong tay biến ảo ra một đạo ánh sáng thần thánh vàng óng Trường Đao, Trường Đao xoay tròn trong lúc đó, khác nào hóa thành một đạo màn ánh sáng màu vàng.

Trên thực tế, đây là hắn trong một cái hít thở chém ra hai mươi đao, tốc độ quá nhanh, mới dẫn đến từ bên ngoài nhìn lại, liền như là màn ánh sáng màu vàng.

Xì xì!

Mưa máu rơi vào màn ánh sáng màu vàng trên, liền dồn dập trừ khử lên, Thần Đao Môn môn chủ đao pháp chi tinh xảo còn muốn ở Cổ Nguyệt Hiên bên trên. Trước đây, Tần Bích Lạc Hậu Thiên chín tầng thời gian liền có thể lấy mưa máu trọng thương Cổ Nguyệt Hiên, mà thủ đoạn giống nhau, ở thực lực của hắn tăng lên sau khi, đối phó Thần Đao Môn môn chủ trái lại không có phát huy ra lý tưởng hiệu quả.

Một đầu khác, hồng bào ông lão đã đi tới Diệp Hạo trước người, hắn thần sắc bình tĩnh, ánh mắt lạnh lẽo, "Tiểu bối, không phải không thừa nhận, thực lực của ngươi xuất chúng, thủ đoạn quỷ dị, thế nhưng ở trước mặt lão phu, tất cả những thứ này cũng không đủ xem."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 96: Lại chém Bát Trọng

Chương 96: Lại chém Bát Trọng

Hồng bào lão giả đầu quanh thân từng đạo từng đạo màu vàng đao khí vờn quanh, hắn con ngươi lạnh lẽo, hàn ý tỏa ra, theo hắn hơi suy nghĩ, một đạo kim sắc đao khí ầm ầm chém ra.

Này đạo kim sắc đao khí ngầm có ý hoang vu lực lượng, mục nát khô vinh, các loại hàm nghĩa, tận ở trong đó diễn hóa. Đao khí ở trên mặt nước mới xẹt qua, cái kia gió êm sóng lặng mặt nước nhất thời nhấc lên tầng tầng gợn sóng.

Người này thực lực rõ ràng muốn so với trước vị kia râu dê tử ông lão mạnh hơn không ít, đan từ đối phương này đạo bát hoang đao khí liền có thể thấy

được.

Diệp Hạo thân hình hóa thành thanh phong, khác nào hòa vào trong gió, hướng bên cạnh tung bay đi. Hồng bào lão giả khóe miệng liên tục cười lạnh, hắn khổ sở tu luyện bát hoang đao khí, nếu để cho đối phương dựa vào thân pháp võ học liền dễ dàng tránh thoát đi, như vậy hắn khổ tu nhiều như vậy năm còn có ý nghĩa gì?

Màu vàng đao khí ở giữa không trung chuyển hướng, hóa thành một đạo kim sắc lưu quang hướng về Diệp Hạo mà đi. Hồng bào lão giả đĩ nhiên đem thần hồn ý niệm bám vào ở này đạo bát hoang đao khí mặt trên, lấy này đến khống chế đao khí.

Diệp Hạo dừng bước lại, đứng ở trên mặt nước, quanh người hắn khô vinh mục nát khí tức bày ra. Hắn giơ bàn tay lên hướng về phía trước hư không nhẹ nhàng vỗ một cái, một đạo Khô Diệp giống như chưởng ấn ly thể mà ra.

Ầm ầm!

Màu vàng đao khí cùng Khô Diệp Chưởng Ấn nhất thời đan xen vào nhau, cái kia hoang vu cùng mục nát khí tức đan dệt, nhất thời mặt nước thuỷ triều phun trào. Bốn phía sinh mệnh xuất hiện khô vinh, mục nát, hoang vu khí tức, trong nước sinh linh dồn dập khô héo.

Vù! Vù!

Màu vàng đao khí rung động nhè nhẹ, hoang vu ý cảnh xẹt qua, đem Khô Diệp Chưởng chia ra làm hai, hóa thành một đạo kim sắc lưu quang, chém ở Diệp Hạo trên người.

Có điều, đối phương này đạo kim sắc đao khí dù sao bị Khô Diệp Chưởng suy yếu hơn nửa, làm rơi vào Diệp Hạo trên người thì, uy lực của nó đã mười không còn một.

"Thật mạnh!"

Diệp Hạo tâm thần hơi chấn động, màu vàng đao khí tiến vào trong cơ thể hắn sau, vô tận hoang vu ý cảnh lặng yên hiện lên, hắn thể phách đều mơ hồ xuất hiện mục nát dấu hiệu.

Mặc dù đối phương bát hoang đao khí tràn ngập hoang vu mục nát khí tức, thế nhưng Diệp Hạo dù sao đồng dạng lĩnh ngộ khô vinh ý cảnh, giữa hai người có thể nói có cộng thông chi xử.

Dựa vào giữa hai người này cộng thông chi xử, Diệp Hạo có thể mang này cỗ hoang vu đao khí tạm thời áp chế, thậm chí luyện hóa, tăng lên tự thân đối với khô vinh ý cảnh lĩnh ngộ.

Diệp Hạo hơi nghiêng người đi, liền hướng về Hồng bào lão giả mà đi. Mà đối diện, Hồng bào lão giả vẻ mặt kinh dị, hắn không nghĩ tới, cái này ngày kia bảy tầng tiểu bối, trúng rồi hắn một đạo bát hoang đao khí, còn có thể nhảy nhót tưng bừng, hướng hắn ra tay.

Xì xì!

Hồng bào lão giả hơi suy nghĩ, một đạo kim sắc đao khí đan dệt mà thành cương tráo nổi lên, đem quanh người hắn bao quanh bảo vệ, phảng phất ở bên ngoài cơ thể hắn thêm ra một mai rùa.

Tuy rằng Hồng bào lão giả ở bề ngoài không đem Diệp Hạo để vào trong mắt, nhưng trên thực tế, hắn vẫn là đem Diệp Hạo cho rằng một đối thủ. Dù sao Diệp Hạo ở ngăn ngắn chốc lát, liền đánh giết một tên ngày kia tám tầng võ giả,

Bất kể là sử dụng cỡ nào thủ đoạn, đều đáng giá hắn đi coi trọng.

Diệp Hạo trong tay hai khối trắng đen đan dệt vờn quanh, hắn đã đi tới Hồng bào lão giả trước người một bước ở ngoài, quanh người hắn sinh tử khí tức tràn ngập, tĩnh mịch, cùng sinh cơ đan dệt dung hợp cùng nhau, hình thành một loại sức mạnh hoàn toàn mới.

Đây là, sinh tử lực lượng, một chưởng có thể định nhân sinh chết, Diệp Hạo ánh mắt thâm thúy, nhìn chăm chú Hồng bào lão giả, khóe miệng khẽ nhả ba chữ: "Sinh Tử Ấn."

Ầm! Ầm!

Một đạo trắng đen lưu quang dung hợp mà thành Sinh Tử Ấn khác nào che kín bầu trời, bốn phía khí lưu khuấy động, sấm gió nổ vang, ánh sáng thần thánh phun trào. Hồng bào lão giả vẻ mặt nghiêm túc, quanh người hắn đao khí biến ảo cương tráo, đan dệt thành một đạo màn ánh sáng màu vàng, cách trở ở hắn trước người.

Trên thực tế, hắn có thể lựa chọn tránh né, thế nhưng làm một tên ngày kia tám tầng võ giả, liền ngày kia bảy tầng võ giả đều công kích cũng không dám gắng đón đỡ, vậy còn tu cái gì vũ, còn không bằng về nhà làm ruộng đi.

Còn nữa, Diệp Hạo công kích có thể nói chớp mắt đã áp sát, coi như Hồng bào lão giả lựa chọn tránh né, có thể không tránh thoát đi vẫn là chưa biết.

Xì xì!

Sinh Tử Ấn trong khoảnh khắc liền rơi vào Hồng bào lão giả thân thể ở ngoài tầng kia màn ánh sáng màu vàng trên, ở sinh tử khí tức ăn mòn dưới, cái kia màn ánh sáng màu vàng hiện ra từng tia một vết nứt đến.

Răng rắc!

Chợt, cái kia vết nứt lấy Sinh Tử Ấn làm trung tâm, hướng về bốn phía lan tràn, không tới một hô hấp, màn ánh sáng màu vàng liền ầm ầm phá nát, Sinh Tử Ấn hóa thành một đạo trắng đen lưu quang, rơi vào áo bào đen ông lão trong cơ thể.

Hồng bào lão giả sắc mặt nhất thời âm trầm cực kỳ, hơi thở của hắn đồng dạng suy yếu mấy phần, không còn nữa trạng thái đỉnh cao.

"Tiểu bối, trước là lão phu bất cẩn rồi, tiếp đó, ngươi đem không còn sức đánh trả chút nào!"

Hồng bào lão giả nói xong, trong tay thêm ra một cái chỉ có nửa đoạn đoản đao, này thanh đoản đao cũng không có mũi đao vị trí, vẻn vẹn có thể xưng tụng là một đoạn đoạn đao.

Hồng bào lão giả tay cầm đoạn đao, quanh người hắn khí thế liên tục tăng lên, hướng về Diệp Hạo nghiền ép mà đến, như cuồn cuộn thuỷ triều, sóng lớn mãnh liệt.

Xèo!

Sau đó, Hồng bào lão giả hóa thành một đạo tàn ảnh, đi tới Diệp Hạo trước người, bàn tay hắn cái kia cắt đứt đao hướng về Diệp Hạo đột nhiên chém xuống.

Chỉ một thoáng, Diệp Hạo trước người xuất hiện mấy đạo kim sắc đao ảnh, Diệp Hạo hơi biến sắc mặt, đối phương dĩ nhiên trong một cái hít thở, chém ra mười đao, đồng thời đem hắn đường lui phong tỏa, không cho hắn chạy trốn cơ hội.

Diệp Hạo quanh thân màu da đột nhiên Thanh Đồng hóa, một tia vô hình thế phách uy thế tản ra, chợt, hắn nắm chưởng thành quyền, như núi cao biển rộng, hướng về phía trước đánh tới.

Trước đó, Diệp Hạo trong đầu ảnh trong gương đã mở ra, đem đối phương xuất đao phương hướng thấm nhuần, Diệp Hạo đồng dạng trong một cái hít thở, (www. uukanshu. com) đánh ra mười đạo quyền ảnh, phân biệt đối phương đoạn đao đan dệt va chạm vào nhau.

Mặt nước nhất thời nhấc lên ngập trời cuộn sóng, đem ngoại giới cảnh tượng che chắn, dòng nước phun trào, khác nào hóa thành cuồn cuộn làn sóng.

Hai người đều là dồn dập cũng lùi lại mấy bước, đang lúc này, Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú Hồng bào lão giả, Nhiếp Hồn Thuật đột nhiên phát động, một đạo mắt thường không thể nhận ra thần hồn trùy hóa thành một đạo lực vô hình rơi vào đối phương đầu óc.

Hồng bào lão giả thần hồn cường độ rõ ràng muốn so với trước vị kia râu dê tử ông lão mạnh hơn không ít, hắn vẻn vẹn là xuất hiện ngắn ngủi ngưng trệ, cũng không có phát ra tiếng kêu thảm đến.

Thế nhưng, này đã đầy đủ, phải biết, võ giả giao thủ, có thể ở chớp mắt phân ra thắng bại.

Diệp Hạo thân hình xẹt qua hư không, rơi vào Hồng bào lão giả phía trên, hắn hướng về phía dưới nhẹ nhàng nhấn một cái, một đạo trắng đen khí lưu vờn quanh Sinh Tử Ấn lặng yên hiện lên, hướng về phía dưới đấu đá mà đi.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo bàn tay Thanh Đồng hóa, quả đấm của hắn phảng phất hóa thành thần binh lợi khí, đem khí lưu khuấy động ra, nhấc lên từng trận tiếng nổ vang rền.

Sinh Tử Ấn trước một bước rơi vào Hồng bào lão giả trong cơ thể, sinh mệnh lực của hắn nhất thời khô cạn lên, phảng phất hóa thành một hoàng hôn tây sơn ông lão, sắp đi tới phần cuối của sinh mệnh.

Ầm!

Đang lúc này, Diệp Hạo nắm đấm rơi vào hồng bào đỉnh đầu của ông lão, Hồng bào lão giả đầu nhất thời liền dường như qua tảo giống như nứt ra, nhất thời máu chảy như mưa rơi, rơi ra ở mặt nước.

Phù phù!

Thần Đao Môn người thứ hai ngày kia tám tầng võ giả , tương tự mất mạng với Diệp Hạo trong tay. Lúc này, Diệp Hạo dõi mắt viễn thị, trăm trượng có hơn, một tên ngày kia bảy tầng võ giả, đang muốn hướng về một vị ngày kia năm tầng hắc thiết kỵ động thủ. Mà tên kia hắc thiết kỵ thấy chết không sờn, trong tay trường mâu hung hãn đón nhận.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Ngăn cơn sóng dữ

Chương 97: Ngăn cơn sóng dữ

Thần Đao Môn vị kia Hậu Thiên Thất Trọng võ giả một hơi liên tiếp bổ ra sáu đao, đem hắc thiết nài ngựa bên trong trường mâu chặt đứt.

Màu vàng đao khí phun trào, hắn lần thứ hai hướng về hắc thiết lên chém ra một đao, đang lúc này, một đạo tiễn quang từ đằng xa bay vụt mà đến, trực tiếp trúng đích người này đầu, từ tai trái tiến vào, lỗ tai phải ra, một đòn mất mạng.

Sau đó, Diệp Hạo ánh mắt nhìn chung quanh chiến trường, trong tay Lưu Tinh Cung liên tiếp kéo dài, liên tiếp bắn giết hai tên Hậu Thiên Thất Trọng võ giả cùng hai tên Hậu Thiên Lục Trọng võ giả. Đến đây, Thần Đao Môn mang đến cao cấp sức chiến đấu, cơ hồ bị Diệp Hạo dựa vào sức một người, hết thảy đánh gục.

Diệp Hạo hóa thành một vệt sáng, thân hình lược mì chín chần nước lạnh, mấy hô hấp, liền đến đến song phương giao chiến địa phương.

Thần Đao Môn môn chủ Hậu Thiên Cửu Trọng khí thế ầm ầm bạo phát, một đao đem Tần Bích Lạc kích lùi lại mấy bước, ánh mắt của hắn nhìn chòng chọc vào Diệp Hạo, con ngươi lạnh lẽo, trong mắt sát ý tỏa ra, giống như thật giống như vậy, nếu là ánh mắt có thể giết người, Diệp Hạo liền muốn bị hắn cái kia một chút giết chết vô số lần.

"Chỉ là một Hậu Thiên Thất Trọng tiểu bối, không nghĩ tới lại có như vậy năng lực, để cho ta tới nhìn, ngươi đến cùng có gì bản lĩnh?"

Thần Đao Môn môn chủ thân hình triển khai, khác nào thần hóa cầu vồng, khí quán Tinh Hà, một đạo ánh sáng thần thánh vàng óng quét ngang mà ra, tràn ngập hoang vu khí tức, phảng phất bốn phía hết thảy đều muốn hoang vu hóa, song phương giao chiến người, hoàn toàn sợ mất mật, biểu hiện hoảng sợ.

Diệp Hạo không dám khinh thường, hắn thân thể Thanh Đồng hóa, từng sợi từng sợi màu xanh hào quang vờn quanh, vô hình thể phách sức mạnh lan tràn ra.

Ầm ầm!

Diệp Hạo một quyền đánh vào cái kia ánh sáng thần thánh vàng óng biến thành đao khí trên, nhất thời từng đạo từng đạo khí huyết sức mạnh bộc phát ra, cái kia màu vàng đao khí vẫn không nhúc nhích, nhất thời đem Diệp Hạo mu bàn tay cắt ra một vết nứt.

Ầm!

Diệp Hạo thân hình liên tục rút lui mấy chục bước, hắn mỗi một bước đều đạp ở cái kia trên phiến đá, nhất thời cái kia màu xám phiến đá vỡ nát tan tành.

Thần Đao Môn môn chủ thực lực coi là thật là cao thần khó lường, Diệp Hạo lấy Hậu Thiên Thất Trọng tu vi, lại bị đối phương một đao bức lui.

"Ngược lại cũng có mấy phần thủ đoạn."

Thần Đao Môn môn chủ ánh mắt lạnh lẽo, đang chuẩn bị tiếp tục đối với Diệp Hạo ra tay, mà lúc này, một đạo Thanh Y bóng người che ở Diệp Hạo trước người.

Tần Bích Lạc cầm trong tay kiếm trúc, quanh thân kiếm thế phun trào, phảng phất hóa thành một toà mũi kiếm, phong mang khiến người ta không dám nhìn thẳng.

"Đối thủ của ngươi là ta."

Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc đột nhiên, sử dụng tới thủy thiên một đường, nhất thời thiên thủy khác nào phân cách ra, một dòng nước khuấy động đan dệt mà thành kiếm khí, hướng về Thần Đao Môn môn chủ phân cách mà đi.

Thần Đao Môn môn chủ ánh mắt lạnh lẽo, hắn có thể cảm ứng được đối phương có điều là mới vào Hậu Thiên Cửu Trọng cảnh giới này, nhưng là nhưng có thể cùng hắn chống lại lâu như vậy, điều này làm cho do mặt mũi hắn không qua được.

Ầm ầm!

Thần Đao Môn môn chủ trong tay một đạo bát hoang đao khí quét ngang mà ra, đem Tần Bích Lạc thủy thiên một đường hóa giải.

Sau đó, Thần Đao Môn môn chủ thân hóa cầu vồng, một hô hấp bổ ra mười lăm đao, hướng về Tần Bích Lạc chém tới.

Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc vung vẩy, hóa thành từng đạo từng đạo kiếm ảnh, đan dệt thành một dòng nước vòng xoáy, đem sự công kích của đối phương chống đối.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Thần Đao Môn môn chủ trên người, lúc này đối phương chính đang toàn lực đối phó Tần Bích Lạc, không rảnh quan tâm chuyện khác. Diệp Hạo con ngươi thâm thúy, đột nhiên hướng về Thần Đao Môn môn chủ phát động Nhiếp Hồn Thuật.

Vì để cho Thần Đao Môn môn chủ phân thân, Diệp Hạo liên tiếp phát động hai lần thần hồn công kích, dù cho hắn thân là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, đại não cũng đồng dạng xuất hiện ngắn ngủi trống không, hắn ánh mắt đờ đẫn, phảng phất mất đi ý tứ.

"Mưa máu!"

Thừa cơ hội này, Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc bổ ra, từng đạo từng đạo mưa máu đan dệt thành màn mưa, hóa thành gió nhẹ mưa phùn, rơi vào Thần Đao Môn môn chủ trên người.

Xèo!

Giờ khắc này, Diệp Hạo trong tay một đạo màu xanh hào quang đột nhiên thoát ra, hóa thành một vệt sáng, hướng về Thần Đao Môn môn chủ xuyên qua mà đi.

Ở hào quang đem xuyên thủng trước, Thần Đao Môn môn chủ thình lình tỉnh lại, thân hình hắn hơi một bên, cái kia nguyên bản là hướng về hắn trái tim xuyên qua kiếm khí màu xanh, miễn cưỡng chếch đi một phần, từ ngực xuyên thủng mà qua.

Lúc này, đạo kia màu xanh hào quang ở giữa không trung miễn cưỡng dừng lại, ba tấc màu xanh kiếm gỗ hiển hiện ở trước mắt mọi người, chợt, cái kia kiếm gỗ lần thứ hai hóa thành hào quang, hướng về Thần Đao Môn môn chủ phía sau lưng xuyên qua mà đi.

Mà giờ khắc này, Thần Đao Môn môn chủ đã tỉnh lại, hắn thân là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ tuyệt đỉnh, đối với nguy cơ cảm ứng là biết bao nhạy cảm.

Hắn không sau này xem, liền có thể rõ ràng cảm ứng được phía sau cái kia kiếm gỗ tồn tại, một đạo kim sắc đao khí từ sau lưng của hắn biến ảo mà ra, đón nhận màu xanh hào quang.

Thần Đao Môn môn chủ lúc này có thể nói thương thế nặng nề, hắn giơ tay che ngực, nơi đó máu tươi tuôn ra, hơn nữa, quanh người hắn càng là tồn tại mấy chi không rõ lỗ thủng, chính là Tần Bích Lạc "Mưa máu" tạo thành.

Vẻn vẹn một chớp mắt, trước còn hung hăng cực kỳ Thần Đao Môn môn chủ, liền người bị thương nặng, Thần Đao Môn môn chủ thực lực bản thân đã rơi xuống đến thung lũng, một thân thực lực không còn nữa trạng thái đỉnh cao, đang đối mặt Diệp Hạo cùng Tần Bích Lạc hai người, hắn đáy lòng không tự kìm hãm được sinh ra ý lui.

Sau đó, Thần Đao Môn môn chủ hóa thành một đạo kim sắc lưu quang, hướng về Bích Lạc Sơn trang chạy ra ngoài, tốc độ kia nhanh chóng, khiến người ta hít khói.

Diệp Hạo ánh mắt hơi lấp loé, màu xanh hào quang ở phía dưới ngang dọc lấp loé, đem Thần Đao Môn võ giả thu gặt.

"Truy!"

Từ Thần Đao Môn chạy trốn, đến hắn ra tay chém chết Thần Đao Môn mọi người, có điều một hô hấp thời gian, Diệp Hạo cùng Tần Bích Lạc đối lập một chút, hai người dồn dập triển khai thân pháp, hướng về Thần Đao Môn môn chủ thoát đi phương hướng đuổi theo.

Thần Đao Môn mọi người hết lần này đến lần khác đối với Diệp Hạo chờ người ra tay, Diệp Hạo trong lòng từ lâu nổi lên tất phải giết ý. Tần Bích Lạc thì lại cũng giống như thế, hắn đối với Thần Đao Môn đồng dạng không có bất kỳ hảo cảm.

Liền, liền có trước mắt tình cảnh này, Thần Đao Môn môn chủ cùng Tần Bích Lạc đều là Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ. Tốc độ thật nhanh, Diệp Hạo lúc này lăng hư bộ Tiểu Thành, tốc độ đồng dạng không thua gì hai người bọn họ.

Trên đường, có võ giả nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi kinh ngạc, "Phía trước bỏ chạy người kia rõ ràng là một vị Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, là ai có thể đem người này bức đến mức độ này?"

"Đoạn thời gian gần đây, Thần Đao Môn bên trong người vẫn đánh nghe bọn họ Đại trưởng lão tăm tích, trước đây không lâu, ta từng nhìn thấy Thần Đao Môn đoàn người mênh mông cuồn cuộn chạy tới Bích Lạc Sơn trang. Lại nhìn phía trước bỏ chạy người kia triển khai thân pháp võ học, (www. uukanshu. com) rõ ràng là Thần Đao Môn độc nhất kim quang độn, người này vô cùng có khả năng là Thần Đao Môn môn chủ."

Suy đoán ra cái kết luận này, nói người kia đều không khỏi khiếp sợ lên, Thần Đao Môn tên tuổi Thanh Dương Trấn phụ cận chu vi mấy chục dặm, có thể nói là không người không biết.

Mà giờ khắc này, dĩ nhiên có người đem đối phương bức bách đến mức độ này, thực sự là khiến người ta khó có thể tưởng tượng, là phương nào tồn tại, có thể làm được điểm này.

"Lẽ nào là Bích Lạc công tử?" Trong bọn họ hiển nhiên có người biết Bích Lạc công tử tên gọi, thế nhưng lập tức lại phủ định cái này suy đoán, cái kia Bích Lạc công tử có điều là Hậu Thiên Bát Trọng võ giả, coi như một thân thực lực có thể chống lại Cửu Trọng võ giả, cũng không cách nào đem Thần Đao Môn môn chủ bức đến điên cuồng chạy trốn mức độ.

...

Ba người bọn họ, một trốn hai truy, hầu như quên thời gian, mà Diệp Hạo hai người cũng dần dần rút ngắn cùng Thần Đao Môn môn chủ khoảng cách.

Giữa bọn họ hầu như chỉ có bách bộ xa, khoảng cách này còn ở rút ngắn, năm mươi bộ, bốn mươi bộ, mười bộ.

Lúc này, Diệp Hạo trong tay một đạo màu xanh hào quang bay trốn mà ra, hướng về Thần Đao Môn môn chủ ép giết mà đi.

Thần Đao Môn môn chủ nguyên bản liền người bị thương nặng, đi ngang qua như vậy khoảng cách dài bỏ chạy, thương thế càng là tăng thêm, mắt thấy cái kia màu xanh hào quang liền muốn đem xuyên thủng.

"Người nào dám ở ta Thần Đao Môn làm càn?" Đột nhiên, một đạo vang dội thanh âm già nua từ phía trước sơn môn bên trong truyền ra, Diệp Hạo ngẩng đầu nhìn lên, một toà vàng son lộng lẫy sơn môn đứng ở phía trước. Phía trên có khắc Thần Đao Môn ba cái rồng bay phượng múa đại tự, bọn họ trong lúc vô tình đã đi tới Thần Đao vị trí thế lực.

PS: Đại gia không nên quên thu gom quyển sách a, click gia nhập giá sách liền có thể.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! < a> điện thoại di động người sử dụng mời đến xem. < a>

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Trọng thương

Chương 98: Trọng thương

Bên trong sơn môn, một vị kim bào ông lão vượt không mà đến, ánh mắt của hắn đen kịt như mực, vô hình uy thế bày ra, nhất thời bốn phía cuồng phong loạn quyển, khí lưu khuấy động. Khác nào hóa thành cuồn cuộn thuỷ triều hướng về Diệp Hạo nghiền ép mà đến, người tới trong một ý nghĩ, dường như xúc động sức mạnh đất trời, điều này làm cho Diệp Hạo không khỏi trở nên động dung.

Nếu không có sớm liền hiểu Thần Đao Môn chính là Cửu Tinh thế lực, trong tông môn không có Tiên Thiên cảnh cường giả tọa trấn, hắn đều muốn ngộ nhận là người trước mắt chính là Tiên Thiên cảnh cường giả.

Diệp Hạo phóng tầm mắt nhìn, liền đem người này nền tảng thấm nhuần rõ ràng, đối phương chính là một tên Hậu Thiên Cửu Trọng đỉnh điểm cao thủ tuyệt đỉnh, thậm chí đã một cái chân bước vào Tiên Thiên cảnh giới.

Theo người này quanh thân khí thế phun trào, Diệp Hạo nhận ra được hắn điều động màu xanh kiếm gỗ đều mơ hồ trở nên ngưng trệ, Diệp Hạo đáy lòng hiện lên quả đoán tâm ý, liền thấy cái kia màu xanh kiếm gỗ đột nhiên tránh thoát kim bào ông lão khí thế áp bức, hóa thành màu xanh Cực Quang ở Thần Đao Môn môn chủ trên cổ vòng qua một vòng.

Xì xì!

Thần Đao Môn môn chủ đầu đột nhiên bay vút lên trời, chợt ngã xuống đất, hắn trên cổ tiên máu chảy như suối, ân máu đỏ tươi rơi ra ở Thần Đao Môn ngoài sơn môn, nồng nặc mùi máu tanh nhất thời tràn ngập tứ tán.

Kim bào ông lão từ bên trong sơn môn bước ra, ánh mắt của hắn lạnh lẽo, còn như dao cắt bình thường rơi vào Diệp Hạo trên người hai người.

"Không thể tha thứ!"

Kim bào ông lão trầm giọng gầm lên, như hồng chung đại lữ, cuồn cuộn âm lãng bao phủ mà ra, hóa thành vô hình uy thế hướng về Diệp Hạo hai người nghiền ép mà đi.

Diệp Hạo cùng Tần Bích Lạc hai người liên tiếp chém giết Thần Đao Môn Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, đã luyện được một viên gan hùm mật gấu, lại sao bị đối phương khí thế áp chế.

"Thủy thiên một đường."

Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc giơ lên, bổ ngang mà ra, khác nào một chiêu kiếm phân chia thiên địa âm dương, nhất thời dòng nước phun trào, hướng về kim bào ông lão cắt chém mà đi.

Kim bào ông lão chính muốn hành động, Diệp Hạo đột nhiên phát động Nhiếp Hồn Thuật, thần hồn trùy tàn nhẫn mà xen vào bộ não của đối phương.

Há liêu, cái kia kim bào ông lão ở ngăn ngắn nửa cái hô hấp cũng chưa tới công phu liền khôi phục lại, ánh mắt của hắn lạnh lẽo, một đạo màn ánh sáng màu vàng đan dệt ở quanh người hắn, đem Tần Bích Lạc kiếm chiêu ngăn trở.

Diệp Hạo ý nghĩ lấp loé, màu xanh kiếm gỗ đột nhiên hóa thành một vệt sáng hướng về kim bào ông lão lao đi, Phù Quang Lược Ảnh, lóe lên liền qua.

"Hừ!"

Kim bào ông lão lạnh rên một tiếng, màu vàng Thủ Ấn bao trùm mà xuống, đem Diệp Hạo điều động màu xanh kiếm gỗ chém xuống ở địa.

"Hai người các ngươi, hôm nay đều khó thoát khỏi cái chết."

Kim bào ông lão đang khi nói chuyện, trong tay thêm ra một cái ám trường đao màu đỏ, thanh trường đao kia trên khác nào có một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được hỏa diễm khí tức tràn ngập.

"Tà Nguyệt Trảm."

Kim bào ông lão trường đao trong tay tà phách mà ra, trường đao trong tay của hắn trên khác nào có một tia màu đỏ sậm Liệt Diễm đan dệt mà ra, hóa thành một vòng trăng tròn, lướt qua Tần Bích Lạc, rơi vào Diệp Hạo trên người.

Diệp Hạo thân hình bay lên trời, muốn tránh thoát cái kia luân Loan Nguyệt, nhưng mà cũng không có hiệu quả, cái kia Loan Nguyệt nhìn như tốc độ thật chậm, kì thực vượt qua không gian cách trở, chớp mắt đã áp sát, rơi vào rồi Diệp Hạo trong cơ thể.

"Thần hồn cấp độ công kích?"

Diệp Hạo sắc mặt cả kinh, đối phương rõ ràng chưa từng nắm giữ thần hồn võ học, nhưng là giờ khắc này, Diệp Hạo nhưng rõ ràng cảm ứng được cái kia Tà Nguyệt Trảm đối với hắn thần hồn tạo thành thương tổn. Hơn nữa, đến từ cái kia đỏ sậm Trường Đao thần hồn công kích lại vẫn ngầm có ý hoang vu mục nát ý cảnh, ăn mòn Diệp Hạo thần hồn.

Nếu không có Diệp Hạo luyện hóa có đủ nhiều hồn tinh, thần hồn lực lượng có tăng lên, đối phương đòn đánh này, nói không chắc liền có thể đem hắn trọng thương, thậm chí diệt hồn. Dù là như vậy, Diệp Hạo yết hầu bên trong khác nào có máu tươi muốn dâng trào ra giống như vậy, đối phương cái kia đến từ thần hồn mức độ một đòn, làm cho hắn tâm thần tổn thương, khí tức nhất thời uể oải hạ xuống.

"Là bởi vì binh khí trong tay của hắn?"

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào kim bào ông lão trong tay cái kia ám trường đao màu đỏ trên, trong lòng hắn âm thầm suy đoán.

Mà giờ khắc này, kim bào ông lão phân ra tâm đến, ánh mắt rơi vào Diệp Hạo trên người, hắn thấy cái này Hậu Thiên Thất Trọng tiểu bối, ở hắn một đòn bên dưới, dĩ nhiên không mất một sợi tóc dáng vẻ, trong lòng hắn không khỏi âm thầm kinh ngạc, đồng thời đối với Diệp Hạo sát ý càng ngày càng nồng nặc lên.

Tần Bích Lạc biểu hiện nghiêm nghị, trong tay kiếm trúc đột nhiên giơ lên, từng đạo từng đạo mưa máu đan dệt mà thành, khác nào gió nhẹ mưa phùn, bay xuống ở kim bào ông lão quanh thân.

Kim bào ông lão trong tay ám trường đao màu đỏ bổ ra, từng đạo từng đạo màu đỏ sậm Liệt Diễm đan dệt khuấy động, hóa thành một ám vòng xoáy màu đỏ, một luồng vô hình sức hút bắn ra, bốn phía mưa máu nhất thời không bị khống chế rơi vào ám vòng xoáy màu đỏ bên trong.

"Người này thực lực sợ là đã đến cực kỳ tiếp cận Tiên Thiên cảnh giới mức độ, tầm thường thủ đoạn, đều không thể đối với hắn tạo thành vết thương trí mạng." Diệp Hạo trong lòng suy đoán thực lực của đối phương.

Ầm ầm!

Đang lúc này, kim bào ông lão trước người cái kia ám vòng xoáy màu đỏ bên trong đột nhiên hóa thành một đạo màu đỏ sậm lưu quang, xông tới ở Tần Bích Lạc trên người, ám vòng xoáy màu đỏ bên trong ẩn chứa năng lượng cuồn cuộn bàng bạc, va chạm bên dưới, liền đem Tần Bích Lạc đánh bay ra ngoài.

"Thử một lần nữa."

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú kim bào ông lão, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn khô vinh ý cảnh tràn ngập, vờn quanh quanh thân. Trước, kim bào ông

lão cái kia thần hồn trong công kích ngầm có ý hoang vu ý cảnh, cho Diệp Hạo dẫn dắt, hắn muốn thử một chút, có thể không như cùng đối phương giống như vậy, đem tự thân khô vinh ý cảnh hòa vào thần hồn trong công kích. (www. uukanshu. com) đã như thế, hay là có thể đưa đến không tưởng tượng nổi kết quả.

Trên thực tế, Diệp Hạo lĩnh ngộ khô vinh ý cảnh từ lâu dung hợp với tâm, hắn hơi suy nghĩ, khô vinh ý cảnh liền dung nhập thần hồn lực lượng bên trong, không có một chút nào trở ngại.

Chi sở dĩ như vậy dễ dàng liền đem khô vinh ý cảnh hòa vào thần hồn bên trong, đó là bởi vì hắn đã hoàn toàn quen thuộc này cỗ ý cảnh, đã sớm đem luyện vào thân cùng hồn bên trong, vì vậy, hơi suy nghĩ, liền có thể hòa vào thần hồn.

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú kim bào ông lão, chợt, trong đầu của hắn thần hồn trùy ngưng tụ ở ngăn ngắn nửa cái hô hấp bên trong liền ngưng tụ mà ra, từ khi hắn lần thứ nhất đem thần hồn trùy ngưng tụ sau khi thành công, thì tương đương với ở hắn thần hồn bên trong dấu ấn thần hồn trùy mô hình, vì vậy, trong một ý nghĩ liền có thể đem thần hồn trùy ngưng luyện ra.

Cùng lúc đó, cái kia vô hình khô vinh ý cảnh hoà vào thần hồn trùy bên trong, Diệp Hạo lúc này đối với khô vinh ý cảnh hiểu rõ đã khá cao thâm, nếu là đem này cỗ khô vinh ý cảnh tác dụng ở một cây tuổi thọ vì là ngàn năm cổ thụ trên, thậm chí có thể làm cho cây cổ thụ này ở trong khoảnh khắc khô vinh mục nát.

Dưới một chốc, cái kia ẩn chứa khô vinh ý cảnh thần hồn trùy đột nhiên roi vào kim bào ông lão trong cơ thể, đòn đánh này, nhất thời làm cho kim bào ông lão thần hồn uể oải, biểu hiện dại ra, càng có khô vinh mục nát khí tức từ quanh người hắn lan tràn ra.

Tần Bích Lạc nắm lấy cơ hội, trong tay kiếm trúc vung vẩy, một giọt nhỏ máu vũ đan dệt mà ra, khác nào hóa thành huyết võng, hướng về kim bào ông lão cắt chém mà đi.

Xì xì!

Từng đạo từng đạo mưa máu roi vào kim bào trên người lão giả, quanh người hắn nhất thời hiện lên không ít màu máu lỗ thủng, cái kia trường bào màu vàng óng trong khoảnh khắc nhuộm thành hoàn toàn đỏ ngầu sắc.

Đột nhiên, kim bào ông lão tỉnh lại, hắn hai mắt đỏ đậm, tức giận ngập trời, khí thế quanh người phun trào, nhất thời Phong Vân cuốn ngược.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Diệt Thần Đao Môn

Chương 99: Diệt Thần Đao Môn

"Các ngươi, đều đáng chết!"

Kim bào ông lão trầm giọng quát lên, chợt, trong tay hắn ám trường đao màu đỏ đột nhiên bổ ra một đạo hoang vu đao khí, này đạo đao khí khác nào đỏ sậm Liệt Diễm, lại như màu vàng Trường Hà, ánh sáng thần thánh dị thải đan dệt lấp loé.

Này đạo đao khí đầu tiên là hướng về Tần Bích Lạc quét ngang mà đi, Tần Bích Lạc giơ lên kiếm trúc đón nhận, từng đạo từng đạo dòng nước vòng xoáy khuấy động mà ra, phải đem cái kia đao khí cách trở.

Bỗng nhiên, đao này khí dĩ nhiên không nhìn cái kia dòng nước vòng xoáy cách trở, vượt qua vật chất mức độ trở ngại, miễn cưỡng roi vào rồi Tần Bích Lạc trong cơ thể.

Vù!

Chợt, cái kia đao khí lại từ Tần Bích Lạc trong cơ thể quét ngang mà ra, hướng về Diệp Hạo nghiền ép mà tới. Tần Bích Lạc thân bên trong đối phương một đao sau khi, khí tức đốn uể oải lên, thậm chí liền ngay cả dung nhan đều phảng phất khô lão mấy phần.

Diệp Hạo vẻ mặt thay đổi sắc mặt, hắn từ đối phương này đạo đao khí bên trong cảm ứng được cuồn cuộn vô cùng hoang vu khí tức, phảng phất có thể nuốt chửng sinh cơ, đem tất cả sinh linh hóa thành mục nát.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, Diệp Hạo trong nê hoàn cung lần thứ hai ngưng luyện ra một đạo thần hồn trùy, này đạo thần hồn trùy trên ngầm có ý khô vinh ý cảnh, hắn đem tự thân khô vinh ý cảnh ký thác ở thần hồn trùy trên, muốn lấy này đến đối kháng kim bào ông lão ôm nỗi hận một đòn.

Sau đó, một đạo mắt thường không thể nhận ra thần hồn công kích tự Diệp Hạo trong cơ thể thoát ra, thần hồn trùy nhất thời cùng đối phương phát ra ra đao khí va chạm vào nhau.

Ầm ầm!

Đối phương cái kia như đỏ sậm Liệt Diễm, lại như màu vàng Trường Hà đao khí không hổ là ôm nỗi hận một đòn, ánh sáng thần thánh quét ngang bên dưới, Diệp Hạo phát ra ra thần hồn trùy vẻn vẹn kiên trì chớp mắt liền trừ khử hầu như không còn.

Có điều, đạo kia đao khí rõ ràng suy yếu không chỉ một bậc, uy lực của nó muốn xa xa yếu hơn trước. Cái kia đỏ sậm Liệt Diễm đao khí đã sớm đem Diệp Hạo thần hồn khí tức khóa chặt, lấy hắn lúc này thân pháp, là không cách nào đem tránh thoát khỏi đi, trong khoảnh khắc, cái kia Liệt Diễm đao khí liền rơi vào Diệp Hạo trong cơ thể.

Phốc!

Diệp Hạo khóe miệng lập tức phun ra một ngụm máu tươi đến, dung mạo của hắn vào đúng lúc này, đều phảng phất khô lão mấy phần.

Cũng may đối phương này đạo công kích đã suy yếu không biết bao nhiêu lần, rơi vào Diệp Hạo trên người thì, đã không đủ để trí mạng.

Bằng không, coi như hắn lĩnh ngộ khô vinh ý cảnh, đều khó thoát khỏi cái chết. Dù cho như vậy, Diệp Hạo thần hồn đã bị thương nặng, thần hồn thương thế thậm chí ảnh hưởng đến thân thể.

"Này người đã là cung giương hết đà, Diệp huynh, chúng ta không ngại đưa hắn ra đi." Tần Bích Lạc lau lau khoé miệng máu tươi, ánh mắt nhìn chăm chú kim bào ông lão.

"Được."

Diệp Hạo khẽ gật đầu, tuy rằng kim bào ông lão bộc phát ra thực lực tương đương đáng sợ, thế nhưng hắn có thể phát giác đối phương trước là gắng gượng một hơi sức mạnh bùng lên, cái này sức mạnh hiển nhiên không cách nào kéo dài.

Kim bào ông lão giận dữ mà cười, "Chỉ bằng hai người các ngươi vô tri tiểu nhi, cũng muốn lấy lão phu tính mạng, coi là thật là ngông cuồng tự đại."

Nhưng mà sau một khắc,

Tiếng cười của hắn liền im bặt đi, Diệp Hạo thân hình hòa vào trong gió, một hô hấp, liền tới gần bên người hắn.

Mà Tần Bích Lạc đồng dạng cầm trong tay kiếm trúc, sử dụng tới thủy thiên một đường, dòng nước khuấy động, hướng về hắn đánh giết mà đi.

Tuy rằng Diệp Hạo lúc này thần hồn bị hao tổn, thế nhưng thực lực bản thân kỳ thực cũng không có hạ thấp quá nhiều, hắn chưởng sinh tử hai khí lưu chuyển, ánh sáng thần thánh quét ngang, hướng về kim bào ông lão bao trùm mà đi.

Ầm! Ầm!

Kim bào ông lão quanh thân từng đạo từng đạo màu đỏ sậm đao khí đan dệt thành một màn ánh sáng, đem Diệp Hạo cùng Tần Bích Lạc hai người công kích đỡ.

Trên thực tế, xác thực dường như hai người dự liệu giống như vậy, hắn đã là cung giương hết đà, cái kia màu đỏ sậm đao khí đan dệt thành màn ánh sáng vẻn vẹn duy trì mấy hô hấp, liền tan vỡ lên.

Hai người công kích dồn dập rơi vào kim bào trên người ông lão, thương thế của hắn nhất thời tăng thêm, hầu như đến bất cứ lúc nào cũng sẽ chết mức độ.

Kim bào ông lão đột nhiên hóa thành một đạo kim sắc Cực Quang, phá tan hai người ngăn cản, trùng nhập thần đao môn bên trong sơn môn.

Bên trong sơn môn, cũng không có thiếu Thần Đao Môn đệ tử, trước, Thần Đao Môn môn chủ đem Thần Đao Môn cao cấp sức chiến đấu đều dẫn theo đi ra ngoài, lưu ở bên trong môn phái đều là tu vi bạc nhược võ giả, trong đó tu là tối cao giả có điều Hậu Thiên Thất Trọng.

Kim bào ông lão tiến vào vào sơn môn sau liền ra lệnh: "Nếu người nào có thể đem phía sau hai người chém giết, lão phu đem tự mình thu hắn làm đồ."

"Lão tổ tự mình thu đồ đệ, vậy cũng là vô thượng vinh quang."

"Hai người này là của ta, các ngươi ai cũng không cho giành với ta."

"Nếu như có thể trở thành ông lão đệ tử..."

...

Ở đây rất nhiều Thần Đao Môn đệ tử đều là ánh mắt nóng rực, thần tình kích động, hơn nữa, bọn họ đều có thể thấy được, phía sau hai người người bị thương nặng, hơi thở kia không giả được, bực này cơ hội trời cho thả ở trước mắt, bọn họ như thế nào cam lòng bỏ qua.

"Một đám người ô hợp."

Tần Bích Lạc ánh mắt quét tới, trong tay kiếm trúc quét ngang mà ra, nhất thời dòng nước khuấy động phun trào, hóa thành từng đạo từng đạo kiếm khí, đan dệt mà ra, đem hướng hắn phóng đi võ giả cắt chém.

Diệp Hạo thể phách nhất thời Thanh Đồng hóa, bốn phía Trường Đao chém ở trên người hắn, nhất thời tia lửa văng gắp nơi, đối mặt ở đây rất nhiều Hậu Thiên Thất Trọng trở xuống võ giả, hắn vẻn vẹn dựa vào thể phách sức mạnh, liền có thể đứng ở thế bất bại, đem nghiền ép.

"A..."

"Không muốn..."

"Đại hiệp tha mạng!"

Trong lúc nhất thời, sợ hãi tiếng liên tiếp, hai người lập thân chỗ, máu me đầm đìa, máu chảy thành sông.

Mấy tức qua đi, Thần Đao Môn đông đảo đệ tử, đều là mất mạng tại chỗ, Diệp Hạo đưa mắt khóa chặt ở Thần Đao Môn nơi sâu xa, một toà trong tàng kinh các.

Thần Đao Môn vị lão giả kia giờ khắc này chính ẩn thân với trong tàng kinh các, Diệp Hạo hai người lúc này mặc dù không phải nằm ở trạng thái đỉnh cao, một thân thực lực không cách nào hoàn toàn phát huy được.

Thế nhưng đối phó một tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc võ giả đối với bọn họ tới nói cũng không có khó khăn có thể nói. Huống chi, nhổ cỏ không nhổ tận gốc, (www. uukanshu. com) gió xuân thổi lại sinh. Đối phương chính là một tên tiếp cận Tiên Thiên cảnh giới cao thủ, nếu là không nhân cơ hội này đem tru diệt, vậy thì là hậu hoạn vô cùng.

"Hắn đi tàng kinh các có mục đích gì?"

Đối phương lựa chọn vào lúc này đi tàng kinh các, nói rõ nơi đó có bảo mệnh lá bài tẩy, nếu như có thể sớm một bước Động Sát Tiên Cơ, như vậy, lá bài tẩy kia liền đem không dùng được.

"Hay là trong tàng kinh các bố trí hữu cơ quan."

Tần Bích Lạc nhìn chằm chằm trước mắt tàng kinh các, nhàn nhạt mở miệng. Thần sắc hắn bên trong hoàn toàn không sợ hãi, chỉ là cơ quan trận pháp, còn chưa đủ lấy để hắn lui bước.

Diệp Hạo đem ảnh trong gương mở ra, trong tàng kinh các tất cả tất cả đều hiển hiện ở trong đầu của hắn, hắn cũng không có nhận ra được cái gọi là cơ quan trận pháp.

"Chúng ta đi vào."

Nhiều làm lỡ một phần, sẽ cho đối phương thêm một phần khôi phục thương thế cơ hội. Toà này tàng kinh các chia làm hai tầng, Diệp Hạo sớm liền hiểu, đối phương trốn ở tàng kinh các tầng thứ hai, hắn sau khi đi vào, liền thẳng đến tàng kinh các tầng thứ hai.

"Đây là?"

Diệp Hạo ánh mắt hơi lấp loé, ở tầng thứ hai lối vào nơi, dĩ nhiên có một cánh cửa sắt ngăn cản ở trước người hai người. Diệp Hạo thông qua ảnh trong gương, có thể nhìn thấy tầng thứ hai bên trong, kim bào ông lão chính đang nuốt linh đan, khôi phục thương thế.

"Để cho ta tới!"

Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc đột nhiên chém xuống, nhất thời tia lửa văng gắp nơi, tiếng leng keng truyền ra. Này cửa sắt hiển nhiên là một loại nào đó đặc thù quặng sắt chế tạo, dựa vào nhân lực, trong thời gian ngắn là không cách nào bổ ra.

"Tiếp tục như vậy không phải biện pháp."

Diệp Hạo đem ảnh trong gương mở ra, nhìn khắp bốn phía, hắn không tin, này cả tòa tàng kinh các đều chế tạo như lao tù giống như vậy, đột nhiên, ánh mắt của hắn hơi lấp loé, lạc ở phía dưới giá sách trên.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Ly Hỏa Nha

Chương 100: Ly Hỏa Nha

Diệp Hạo đi tới giá sách bên cạnh, nhẹ nhàng đẩy một cái, toàn bộ giá sách liền hướng về bên trái na di, mà phía trên Tàng Kinh Các tầng thứ hai tùy theo bày ra ở hai người trước mắt.

Lấy giá sách đến làm Tàng Kinh Các tầng thứ hai vách tường, loại phong cách này bố cục, đúng là hiếm thấy, Diệp Hạo nhìn chăm chú phía trên ngồi khoanh chân kim bào ông lão, lăng không nhảy lên, một bước bên dưới, đi tới Tàng Kinh Các tầng thứ hai.

Tần Bích Lạc tới sau không nói hai lời, trong tay kiếm trúc hướng phía trước vung vẩy mà ra, nhất thời phía trước thì có lách tách mưa máu hạ xuống, hóa thành gió nhẹ mưa phùn, khác nào phác hoạ thành một tấm huyết tấm võng lớn màu đỏ, phải đem kim bào ông lão bao trùm ở bên trong.

Diệp Hạo hướng về phía trước hư không một chưởng đè tới, một đạo Khô Diệp giống như chưởng ấn đan dệt ngưng tụ, hóa thành một vệt sáng, hướng về kim bào ông lão đánh tới.

Vù! Vù!

Kim bào ông lão quanh thân lặng yên hiện ra một tầng màu vàng cương tráo, ánh sáng thần thánh lưu chuyển, khác nào có không phá bất diệt khí tức.

Xì xì!

Mưa máu nhỏ xuống ở màu vàng cương tráo trên, dĩ nhiên không cách nào đem phá diệt, cái kia màu vàng cương tráo vẻn vẹn là nổi lên tầng tầng gợn sóng, chợt, khôi phục lại bình tĩnh.

Khô Diệp Chưởng rơi vào màu vàng cương tráo trên , tương tự không có ngay lập tức đem phá vỡ, có điều, Khô Diệp Chưởng bên trong ẩn chứa khô vinh ý cảnh, lan tràn đến màu vàng cương tráo trên, làm cho cái kia cương tráo trên có mục nát khí tức tràn ngập.

"Hai người các ngươi nếu là hiện tại liền như vậy thối lui, trước tất cả lão phu có thể không truy cứu nữa, bằng không, chờ lão phu thương thế chuyển biến tốt, tức là bọn ngươi biến thành tro bụi thời gian." Kim bào ông lão trầm giọng nói rằng.

"Khẩu khí thật là lớn?"

Diệp Hạo trong nê hoàn cung thần hồn trùy lấy điên cuồng tốc độ ngưng tụ, mấy hô hấp liền ngưng luyện ra một viên thần hồn trùy đến, hắn lại sẽ tự thân khô vinh ý cảnh hoà vào thần hồn trùy bên trong.

Hắn hơi suy nghĩ, một đạo mắt thường không thể nhận ra thần hồn công kích đột nhiên vượt qua màu vàng cương tráo cách trở, rơi vào rồi kim bào ông lão trong cơ thể.

"Ngươi..."

Kim bào ông lão trợn mắt nhai tí, khóe miệng hắn một vòi máu tươi phun ra, nguyên bản, thương thế của hắn đã khôi phục hai phần mười, mà giờ khắc này, ở Diệp Hạo một đạo thần hồn công kích dưới, thương thế lại độ chuyển biến xấu lên.

"Diệt!"

Diệp Hạo trong cơ thể lần thứ hai ngưng luyện ra một đạo thần hồn trùy, hóa thành một đạo vô hình công kích, xen vào kim bào trong đầu của ông lão.

Hắn đòn đánh này gần giống như một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời, nhất thời gợi ra xích hiệu ứng, làm cho kim bào ông lão thương thế đột nhiên tăng lên.

Liền ngay cả cái kia màu vàng cương tráo đều là nổi lên tầng tầng gợn sóng, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn phá nát. Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc đột nhiên bổ ra, gió nhẹ mưa phùn bỗng dưng phát lên, rơi vào cái kia màu vàng cương tráo trên, nhất thời cái kia vốn là lung lay sắp nứt màu vàng cương tráo triệt để vỡ tan, hóa thành màu vàng mảnh vỡ tứ tán.

Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc đột nhiên vứt ra, hóa thành một đạo màu tím ánh sáng thần thánh, quét ngang mà ra, hư không dập dờn, trong nháy mắt liền đem kim bào ông lão vị trí trái tim xuyên thủng.

Hắn một đòn toàn lực bên dưới,

Triệt để đem kim bào ông lão sinh cơ tuyệt diệt, kiên quyết không có nửa phần hoạt quá khả năng tới, trừ phi là Tiên Thiên cảnh cường giả, được này một đòn, còn có thể tiếp tục sống sót.

Diệp Hạo đem ánh trong gương mở ra, Tàng Kinh Các tầng thứ hai tất nhiên có không ít thứ tốt, nếu đến nơi này, đương nhiên không có bỏ qua đạo lý.

"Đó là cái gì?"

Diệp Hạo ánh mắt lạc ở một cái chiếc hộp màu tím trên, này chiếc hộp màu tím bày ra ở tương đối dễ thấy vị trí, cũng không phải là bởi vì vật ấy không trọng yếu, vừa vặn ngược lại, tầng thứ hai Tàng Kinh Các vốn là nơi bí ẩn, có thể thả ở những thứ kia, hầu như đều là bảo vật.

Thế nhưng, có thể hấp dẫn Diệp Hạo sự chú ý liền không hơn nhiều, hắn đi tới cái kia chiếc hộp màu tím phụ cận, đem cái hộp kia mở ra, nhất thời, một đạo hào quang màu tím hiện lên, một đạo thần bí hình ảnh bày ra ở hai người trước mắt.

"Dị thú bảng xếp hạng thứ chín mươi Ly Hỏa Nha!"

Tần Bích Lạc biểu hiện kinh dị, hắn không nghĩ tới, này chiếc hộp màu tím bên trong dĩ nhiên có một đạo dị thú hình ảnh, có điều, vì sao này đạo hình ảnh sẽ gửi ở trong hộp, hắn liền không được biết rồi.

"Ly Hỏa Nha?" Diệp Hạo ánh mắt hơi lấp loé, hắn nhìn chằm chằm phía trước đạo kia màu tím Quạ Lửa, quanh thân khác nào có tử hỏa vờn quanh, hơn nữa, này Ly Hỏa Nha trong miệng còn truyền ra từng trận tiếng kêu, thanh âm này ở Diệp Hạo nghe tới, là khó nghe, thậm chí nghe hơn nhiều, hiểu ý sinh buồn bực.

Phía trước cái kia màu tím Ly Hỏa Nha có ba chân hai cánh, duy nhất cùng phổ thông Ô Nha không giống chính là cái kia bụng dưới thêm ra đệ tam đủ. Giờ khắc này, cái kia Ly Hỏa Nha hình ảnh ở Diệp Hạo hai người ánh mắt nhìn kỹ, dĩ nhiên múa hai cánh, khác nào đang khiêu vũ giống như vậy, liệt diễm tím vờn quanh, tình cảnh này, để cho hai người không khỏi âm thầm tặc lưỡi.

"Này đạo hình ảnh bao bọc ở khối đá này bên trong?" Diệp Hạo ánh mắt rơi vào trong hộp trên tảng đá, hắn đem tảng đá cầm trong tay, cẩn thận tỉ mỉ, cũng không có phát hiện có gì chỗ dị thường.

"Dị thú bảng trên ghi chép, này Ly Hỏa Nha chính là một loại thần hồn lực lượng ngưng luyện mà thành dị thú, là giả không thân thể, bỏ mình sau khi, thì lại sẽ thực chất hóa, hóa thành một khối kỳ dị khoáng thạch, tên là Ly Hỏa Thạch." Tần Bích Lạc nhìn chằm chằm trước mắt màu tím Ly Hỏa Nha, đạo thanh này dị thú lai lịch.

"Dĩ nhiên là Ly Hỏa Thạch!"

Diệp Hạo không nghĩ tới, hắn tu luyện Thiên Cương Quyết tầng thứ hai cần thiết Ly Hỏa Thạch, dĩ nhiên ở đây có manh mối. Có điều, vẻn vẹn dựa vào trước mắt hình ảnh thạch, là rõ ràng không cách nào tìm tới cái kia Ly Hỏa Nha tăm tích.

"Diệp huynh, ngươi xem trên tảng đá điêu khắc có chữ viết thể..."

Tần Bích Lạc đột nhiên nói rằng, trước đó, cái tảng đá này vẫn là bình thường, mà giờ khắc này, dĩ nhiên có chữ viết thể hiện lên.

Diệp Hạo nhìn chăm chú nhìn lại, tế quan sát kỹ, một lát sau, (www. uukanshu. com) hắn yên lặng tự nói: "Thì ra là như vậy..."

Đối với trong tay hắn hình ảnh thạch ngọn nguồn, Diệp Hạo đã hiểu rõ ràng, vật ấy kỳ thực chính là dùng để bắt giữ Ly Hỏa Nha, cái kia Ly Hỏa Nha xen vào thần hồn mức độ, trốn vào hư không, vô hình vô tướng, người bình thường thì lại làm sao tìm kiếm đến.

Bởi vậy, có thiên phú kỳ tài nghĩ ra bực này kỳ diệu phương pháp, lấy hình ảnh thạch ghi chép dưới một tên Ly Hỏa Nha hình ảnh, đương nhiên, vì ghi chép hình ảnh này, trả giá không cần nói cũng biết.

Dựa vào hình ảnh này liền có thể hấp dẫn đến Ly Hỏa Nha, hơn nữa, hình ảnh này thạch trên còn ghi chép một chỗ có Ly Hỏa Nha qua lại địa phương.

Đó là khoảng cách Thần Đao Môn bên ngoài trăm dặm một chỗ bên trong hồ nước, nơi đó có một toà hồ nước, tên là Minh Kính Hồ. Cái kia hồ nước có tới trăm dặm to nhỏ, ở hồ nước ngay chính giữa, có một toà chu vi mười dặm hòn đảo, căn cứ hình ảnh thạch trên ghi chép, có một đám Ly Hỏa Nha sinh tồn ở cái kia trên hòn đảo.

"Diệp huynh đối với Ly Hỏa Thạch cảm thấy hứng thú?"

Tần Bích Lạc tựa hồ nhìn ra Diệp Hạo tâm tư, hắn từ kim bào ông lão trong nhẫn chứa đồ lấy ra một cái ám trường đao màu đỏ, suy nghĩ nói: "Vật ấy ngầm có ý thần hồn công kích, nếu ta đoán không lầm, vật ấy phải làm là do Ly Hỏa Thạch luyện chế mà thành."

"Ồ?"

Diệp Hạo đem ám trường đao màu đỏ tiếp vào trong tay, hắn tinh tế cảm ứng, vật ấy xác thực cùng Thiên Cương Quyết bên trong ghi chép Ly Hỏa Thạch có nhất định tương tự trình độ.

Thế nhưng, ám trường đao màu đỏ bên trong rõ ràng gia nhập một số cái khác khoáng thạch, đã như thế, Diệp Hạo liền không cách nào đem luyện hóa, tăng lên Thiên Cương Quyết cảnh giới.

Thiên Cương Quyết chỉ có thể luyện hóa thuần túy một loại nào đó khoáng thạch, kỳ thực nếu như cái này ám trường đao màu đỏ chưa từng tăng thêm cái khác khoáng thạch, hơn nữa Băng Ngọc Thần Thiết, hay là có thể mang hắn Thiên Cương Quyết đẩy thăng đến tầng thứ hai.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Thiếu mất 1 thanh đao

Chương 101: Thiếu mất 1 thanh đao

Mặc dù không cách nào luyện hóa ám trường đao màu đỏ bên trong Ly Hỏa Thạch, thế nhưng hắn đã chiếm được Ly Hỏa Thạch manh mối, hơn nữa, còn nắm giữ trảo bác Ly Hỏa Nha phương pháp, nếu là như vậy đều không thể được Ly Hỏa Thạch, vậy thì không còn gì để nói.

"Thần Đao Môn Địa cấp võ học, Diệp huynh có thể có hứng thú tu luyện?"

Tần Bích Lạc từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một quyển bí tịch đến, không có ý tốt cười nói, Diệp Hạo đem bí tịch cầm trong tay, lật xem lên.

"Tu luyện cái môn này võ học, lại muốn vứt bỏ tự thân cái khác võ học..."

Diệp Hạo lật xem tiếp, liền phát hiện, cái môn này Địa cấp võ học quả thực bá đạo cực kỳ, tu luyện cái môn này võ học trước, nhất định phải phế bỏ trước tu luyện hết thảy võ học, toàn tâm toàn ý chuyên tu cái môn này Bát Hoang Đao Khí.

Chỉ có đem cái môn này võ học tu luyện chí đại thành sau khi, mới có thể tu luyện cái khác võ học, hơn nữa, tu luyện Bát Hoang Đao Khí sau, không thể tu luyện nữa ngoại trừ đao pháp ở ngoài võ học, bằng không, Bát Hoang Đao Khí sẽ tự mình tan vỡ.

Bực này võ học, trước đó, Diệp Hạo là chưa từng nghe thấy, này cùng muốn luyện này công, tất lời đầu tiên cung, có cái gì khác nhau chớ?

Tối thiểu ở diệp đẹp đẽ tới là không có gì khác nhau, đã như thế, cái môn này Địa cấp võ học đối với hắn mà nói sẽ không có nửa phần tác dụng, có điều, đối với hắn mà nói vô dụng, cũng không có nghĩa là những người khác đồng dạng không trọng thị cái môn này võ học.

Địa cấp võ học quý giá trình độ, không cần nói nên lời, người người đều biết. Diệp Hạo hơi suy nghĩ, liền đem cái môn này võ học phục chế hạ xuống, sau đó có cơ hội, đúng là có thể mang bán ra, phải làm có thể kiếm lấy một bút không ít Nguyên Khí thạch.

Trong tàng kinh các cũng không có thiếu Nhân cấp võ học, đối với Diệp Hạo tới nói, Nhân cấp võ học hắn đã không để vào trong mắt, dù sao hắn bây giờ người mang mấy môn Địa cấp võ học, căn bản cũng không có thời gian cùng tinh lực đi tu luyện Nhân cấp võ học. Nhân lực có cuối cùng, hắn chung quy chỉ là một tên võ giả, không thể cả ngày lẫn đêm đi tìm hiểu võ học hàm nghĩa.

"Diệp huynh, nơi này có một viên Thông Nguyên Đan, viên thuốc này chính là tăng lên Hậu Thiên Thất Trọng nội lực tu vi thượng hạng linh đan." Tần Bích Lạc lại từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một toàn thân bảo quang linh đan, viên thuốc này hiển nhiên chính là trong miệng hắn Thông Nguyên Đan.

Diệp Hạo không có từ chối, đem viên thuốc này cầm trong tay, Thông Nguyên Đan, hắn từng nghe nói qua, chính là cùng Bổ Nguyên Đan nổi danh linh đan, một là dùng cho Hậu Thiên Lục Trọng, một là dùng cho Hậu Thiên Thất Trọng, công hiệu đều là tương đương rõ ràng.

Hơn nữa, bởi Thông Nguyên Đan có thể tăng lên Hậu Thiên Thất Trọng nội lực, giá trị càng ở Bổ Nguyên Đan bên trên, võ giả tu vi đi vào Hậu Thiên Thất Trọng sau khi, nội lực phong phú, tăng lên lên đồng dạng bước đi liên tục khó khăn.

Vù! Vù!

Đang lúc này, Diệp Hạo hai người lập thân Tàng Kinh Các tầng thứ hai đĩ nhiên có vô hình đao khí lan tràn ra, Tàng Kinh Các vách tường, thậm chí mặt đất, đều có minh văn lấp loé, đan dệt thành từng đạo từng đạo đao khí.

"Không được, mau lui lại."

Diệp Hạo hơi suy nghĩ,

Liền muốn lui ra Tàng Kinh Các tầng thứ nhất, há liêu, trước hắn đẩy ra đạo kia giá sách lại tự mình di chuyển, đóng kín lên, đã như thế, bọn họ thì tương đương với là cua trong rọ, không đường có thể trốn.

Ầm ầm!

Che ngợp bầu trời đao khí ngang dọc bao phủ, ánh mắt chiếu tới chỗ, đều là đao khí tràn ngập, lại không có vật gì khác. Diệp Hạo thể phách đột nhiên Thanh Đồng hóa, màu xanh ánh sáng thần thánh hiện lên, đao khí chém xuống ở trên người hắn, nhất thời tia lửa văng gắp nơi, lưu lại từng đạo từng đạo vết đao.

Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc triển khai kín kẽ không một lỗ hổng kiếm pháp, từng đạo từng đạo dòng nước phun trào, ánh kiếm múa, đem đao khí cách trở.

Trong thời gian ngắn, hai người sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng, thế nhưng, như những này đao khí lấy như vậy tư thế tiếp tục kéo dài, không ra trong thời gian ngắn, hai người liền không cách nào tiếp tục chống đỡ đao khí ăn mòn.

"Nhất định phải mau chóng tìm tới lối thoát."

Diệp Hạo đem ảnh trong gương mở ra, bốn phía tất cả tất cả đều hiện ra ở trong đầu của hắn, không buông tha bất kỳ một chỗ chi tiết nhỏ, phải tìm được lối thoát.

Cái kia cửa sắt hắn đã sớm xem qua, không chỉ có không cách nào từ bên ngoài đi vào, liền liền bên trong cũng không cách nào mở ra, rõ ràng chính là một trang trí.

Mà ngoại trừ cửa sắt ở ngoài, hắn duy nhất còn có thể nghĩ đến lối thoát chính là giá sách, mà giờ khắc này, giá sách trên đồng dạng có minh văn hiện lên, từng đạo từng đạo đao khí quét ngang mà ra, đan dệt lấp loé.

Diệp Hạo nắm chưởng thành quyền, hướng về giá sách đột nhiên nổ ra một quyền, một quyền này của hắn khác nào có thể đổ nát Trường Hà, một quyền bên dưới, hư không dập dờn, nhấc lên tầng tầng gợn sóng.

Hắn cái kia Thanh Đồng hóa nắm đấm, ở trong hư không nhấc lên từng trận tiếng nổ vang rền, chọt, một quyền roi vào giá sách trên.

Ầm!

Khác nào có hồng chung đại lữ va chạm tiếng vang lên, suýt nữa đem Diệp Hạo màng tai phá vỡ, cái kia giá sách từ bên ngoài nhìn lại, chính là làm bằng gỗ. Nhưng trên thực tế, một quyền này của hắn bắn trúng giá sách mới hiểu được, giá sách chính là do quặng sắt chế tạo, lấy quyền lực của hắn, trong thời gian ngắn đều không thể đem đổ nát.

"Để cho ta tới thử xem!"

Tần Bích Lạc trong tay kiếm trúc đột nhiên vẽ ra, khác nào thủy thiên một đường, phân cách thiên địa, một dòng nước biến thành kiếm khí ngang qua mà ra, cắt chém ở giá sách trên.

Xì xì!

Một đạo nhợt nhạt vết kiếm khắc vào giá sách trên, Tần Bích Lạc cầm trong tay Tử Vân trúc tạo bảo kiếm, triển khai kiếm pháp bên dưới, đều đang chỉ có thể ở sách này cửa hàng in dấu xuống một đạo vết kiếm, sách này quỹ độ cứng rắn, có thể thấy được chút ít.

Đã như thế, hai người muốn dựa vào phá hoại giá sách tìm kiếm lối thoát hi vọng liền như vậy phá diệt. Lúc này, che ngợp bầu trời đao khí bao phủ mà ra, hơn nữa, có chút số rất ít đao khí dĩ nhiên ngầm có ý hoang vu ý cảnh, chuyện này quả thật thì tương đương với là một vị tu luyện Bát Hoang Đao Khí Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, (www. uukanshu. com) vẫn lấy trạng thái đỉnh cao hướng bọn họ ra tay.

Mà hai người bọn họ thì lại chỉ có thể bị động chống đối, không cách nào giáng trả. Diệp Hạo vẫn cứ chưa từ bỏ ý định, hắn đem ảnh trong gương mở ra, lần này, hắn đưa mắt khóa chặt ở giá sách bên trong chếch.

Ánh mắt của hắn vượt qua giá sách rìa ngoài cách trở, roi vào giá sách bên trong, hắn muốn từ bên trong tìm ra một chút hi vọng sống.

Lúc này, theo thời gian trôi qua, hắn cái kia Thanh Đồng hóa thể phách đã là loang loang lổ lổ, vết thương trải rộng quanh thân, nếu không có hắn thể phách Thanh Đồng hóa, lấy hắn cái kia phàm nhân thân thể, đã sớm không thể chịu đựng trụ bực này khủng bố đao khí, hóa thành mảnh vụn.

"Ồ, đó là?"

Diệp Hạo ánh mắt hơi lấp loé, thân hình hắn hơi động, đem giá sách bên trong một cái nào đó cái quỹ môn mở ra, cái này quỹ môn vị trí chính là toàn bộ giá sách tối góc chỗ, nếu không tử quan sát kỹ, trong khoảng thời gian ngắn còn khó có thể phát hiện.

Hắn đem quỹ môn mở ra sau, bên trong nhất thời có vô cùng đao khí lan tràn ra, phảng phất nơi này là hết thảy đao khí khởi nguồn.

Mà ở những này đao khí vị trí trung tâm, có một đao hình lỗ thủng, càng có vô hình đao thế uy thế bày ra, khác nào cuồn cuộn thuỷ triều, hướng về Diệp Hạo hai người nghiền ép mà tới.

"Thật giống thiếu mất chút gì?"

Tần Bích Lạc ở Diệp Hạo bên cạnh người thấp giọng tự nói, trong tay hắn kiếm trúc không ngừng vung vẩy, đem cuốn tới đao khí chống đỡ.

"Thiếu mất một cây đao."

Diệp Hạo đang khi nói chuyện khóe miệng một vòi máu tươi tràn ra, hắn thể phách đã đến cực hạn, trong tay hắn thêm ra một cái ám trường đao màu đỏ, chính là kim bào ông lão bảo đao.

Hắn trong mắt hiện lên một vệt quả đoán vẻ, trường đao trong tay của hắn đột nhiên vứt ra, hóa thành một vệt sáng, chuẩn xác không có sai sót roi vào cái kia giá sách lỗ thủng bên trong, đao khí khởi nguồn nơi.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Hậu Thiên Thập Trọng

Chương 102: Hậu Thiên Thập Trọng

Vù! Vù!

Vô cùng đao khí còn như chim tước về tổ, dồn dập hướng về cái kia đao hình lỗ thủng bên trong dâng trào mà đi, đỏ sậm Trường Đao ánh sáng thần thánh lưu chuyển, khác nào có vô tận đao khí phong ấn tại bên trong.

Ầm ầm!

Cái kia cao mấy trượng giá sách đột nhiên chồng chất co rút lại lên, trong một nháy mắt, to lớn giá sách liền biến mất ở Diệp Hạo trước người hai người.

"Chuyện này..."

Diệp Hạo vẻ mặt kinh ngạc nhìn chằm chằm trước người ám trường đao màu đỏ, cùng với vậy có giá sách co rút lại chồng chất mà thành vỏ đao, cái kia vỏ đao khác nào là do một loại nào đó hắc thiết quáng chế tạo, khác nào có đao khí lưu chuyển, hàn ý làm người ta sợ hãi.

"Thật nặng!"

Diệp Hạo hai tay dùng sức, miễn cưỡng đem cái này ám trường đao màu đỏ giơ lên đến, phải biết, Diệp Hạo tu vi bước vào Hậu Thiên Thất Trọng sau, thuần túy khí huyết sức mạnh đã đạt đến bảy ngàn cân. Mà giờ khắc này, hắn gần như dụng hết toàn lực, mới đưa này đỏ sậm Trường Đao nhấc lên.

Trước, Diệp Hạo đem cái kia ám trường đao màu đỏ nắm trong tay, hào không lao lực, mà có thêm vỏ đao sau khi, dĩ nhiên trở nên như vậy trùng, bởi vậy có thể thấy được, này trọng lượng đều là cái kia giá sách biến thành vỏ đao gây nên.

Theo giá sách hóa thành vỏ đao, cách trở ở trước người hai người cản trở đã không có, bọn họ liền rời khỏi Tàng Kinh Các.

Thần Đao Môn ngoài sơn môn, Tần Bích Lạc ánh mắt chân thành nói rằng: "Diệp huynh như có thời gian có thể đến ta Bích Lạc Sơn trang làm khách, chúng ta có thể uống rượu luận đạo, luận bàn võ học."

"Được!"

Diệp Hạo nhắm mắt đáp ứng, không biết, trong lòng hắn biết đối phương muốn cùng hắn luận bàn tỷ thí sau khi, hắn là dự định đem tu vi tăng lên tới, có ít nhất nắm cùng đối phương một trận chiến thì, mới sẽ đi cùng với luận bàn.

Hai người rời đi Thần Đao Môn sau, Diệp Hạo liền đã xác định phương hướng, hắn chuyến này muốn đi tới Minh Kính Hồ, trước, hắn cũng từng hoài

nghi, Thần Đao Môn bên trong có hay không tàng thừa bao nhiêu Ly Hỏa Thạch. Trải qua hắn một phen tra xét sau khi liền phát hiện, Thần Đao Môn trên dưới chỉ có kim bào ông lão bảo đao chính là Ly Hỏa Thạch chế tạo, bây giờ cái kia bảo đao đã rơi vào Diệp Hạo trong tay.

Thần Đao Môn trên dưới, hắn đã tra xét một phen, chưa từng tìm tới Ly Hỏa Thạch, chính là bởi vì như vậy, Diệp Hạo mới không thể không đi tới Minh Kính Hồ.

Sau một ngày, Thần Đao Môn thảm án diệt môn mới bị người phát hiện, trong lúc nhất thời, Thanh Dương Trấn trong phạm vi mấy chục dặm võ giả đều là khiếp sợ vạn phần.

Lúc này, có một đám võ giả đi tới Thần Đao Môn ngoài sơn môn, bọn họ nhìn bên trong sơn trang xác chết trôi khắp nơi cảnh tượng, trong lòng không được liên tục thán phục.

"Việc này đến tột cùng là người phương nào gây nên, như vậy phát điên, đem Thần Đao Môn từ trên xuống dưới, mười mấy tên võ giả hết mức chém giết."

"Nghĩ đến là này Thần Đao Môn trêu chọc không nên dây vào người, Thần Đao Môn đệ tử xưa nay làm việc bá đạo, chính là có nhân tất có quả, tất cả những thứ này đều là do Thần Đao Môn ngày xưa hành động gây nên."

Bọn họ một đám võ giả đi tới Thần Đao Môn, một trong số đó là vì tra xét cái kia Thần Đao Môn thảm án là thật hay không,

Còn có một càng vì là nguyên nhân trọng yếu nhưng là muốn sưu tầm Thần Đao Môn để lại bảo vật.

Một Cửu Tinh thế lực gốc gác không phải chuyện nhỏ, nếu là có thể được, nói không chắc là có thể nhất phi trùng thiên, trở thành vạn người chú ý cao thủ hàng đầu.

Đương nhiên , tương tự có võ giả tâm tư kín đáo, trong bóng tối tra xét diệt Thần Đao Môn hung phạm, nếu như đối phương là không trêu chọc nổi nhân vật mạnh mẽ, như vậy thì lại tất cả không đề cập tới. Nếu là cũng không phải là như vậy, như vậy, bọn họ nói không chắc còn có thể chia một chén canh.

Mà giờ khắc này, gợi ra này lên sóng lớn mênh mông nhân vật chính một trong Diệp Hạo đã đi tới Minh Kính Hồ, hắn đứng ở bên bờ, dõi mắt viễn vọng, này hồ chiếm diện tích có tới trăm dặm, không thể nhìn thấy phần cuối, làm cho người ta một loại mênh mông vô biên ảo giác.

Đồng thời, Diệp Hạo đứng bên bờ, mơ hồ có thể phát giác trong hồ tựa hồ ẩn giấu một loại nào đó nguy cơ, đây là tu vi của hắn bước vào Hậu Thiên Thất Trọng, nhạy cảm tăng lên sau khi, có năng lực.

Minh Kính Hồ có tới trăm dặm lớn, mặc dù Diệp Hạo lúc này bước vào Hậu Thiên Thất Trọng, hơi thở dài lâu, nội lực như biển, ở mặt nước có thể như giẫm trên đất bằng, nhưng là không cách nào ngang qua trăm dặm hồ nước, đến trung tâm hòn đảo.

"Nơi đó có một chiếc mộc chu."

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào cách đó không xa mộc chu trên, ở mộc chu trên có một cái đầu đái đấu bồng lão ông, hắn lẳng lặng ngồi ở mộc chu trên, không nhúc nhích.

Mặc dù đối phương vẻn vẹn là một tên chèo thuyền người, nhưng là nhưng cho Diệp Hạo một loại cảm giác sâu không lường được, hắn không khỏi nhìn chăm chú người này.

Nhân vật: Phó Dịch

Chủng tộc: Nhân tộc

Tính cách: Bình tĩnh

Cảnh giới: Hậu Thiên Thập Trọng

Võ học: Địa cấp võ học —— Phong Thiên Tỏa Địa, tu luyện đến cảnh giới viên mãn, có thể phong cấm thiên địa vạn vật.

Thiên phú: Thượng hạng

Cái khác: Lấy đại nghị lực đặt chân Hậu Thiên Thập Trọng cảnh giới, như đánh vỡ ràng buộc, đặt chân Tiên Thiên, thì lại có thể nghiền ép cùng cấp cường giả.

"Hậu Thiên Thập Trọng?" Diệp Hạo trong lòng kinh hãi, so với nhìn thấy một vị Tiên Thiên cảnh cường giả còn khiếp sợ hơn mấy lần, hắn vẫn cho là, cảnh giới hậu thiên chỉ có Cửu Trọng, Cửu Trọng sau khi chính là Tiên Thiên cảnh giới. Này có thể nói là thường thức, mà giờ khắc này, tận mắt nhìn một vị Hậu Thiên Thập Trọng võ giả, nhưng là đem hắn cho tới nay quan niệm triệt để lật đổ.

"Vì sao không cách nào thiết đoạt Phong Thiên Tỏa Địa?" Diệp Hạo trong lòng âm thầm suy đoán, cái kia Phong Thiên Tỏa Địa tu luyện đến viên mãn lại có thể phong cấm thiên địa vạn vật, bực này võ học, để hắn động lòng vạn phần, nhưng mà, tùy ý hắn làm sao hô hoán, vạn tượng tìm tòi khí đều là không có nửa phần phản ứng.

"Tiền bối."

Diệp Hạo đi tới mộc chu bên cạnh, nhẹ giọng la lên, Phó Dịch phảng phất không nghe thấy giống như vậy, vẫn cứ ngồi xếp bằng ở mộc chu trên, lẳng lặng quan sát Minh Kính Hồ sóng lên sóng xuống.

Diệp Hạo cũng không có quấy rầy đối phương, kiên trì chờ đợi, đối phương nhưng là một tên Hậu Thiên Thập Trọng võ giả, (www. uukanshu. com) nếu là có thể được chỉ điểm, biết được bước vào Hậu Thiên Thập Trọng phương pháp, như vậy, hắn là có thể thiếu đi rất nhiều ta đường vòng.

Đương nhiên, này có điều là Diệp Hạo mong muốn đơn phương, hắn cùng đối phương cũng không có bất cứ quan hệ gì, đối phương thì lại làm sao sẽ vô duyên vô cớ truyền thụ cho hắn bước vào Hậu Thiên Thập Trọng phương pháp.

Chờ chờ hồi lâu, Phó Dịch nhìn chằm chằm phía trước mặt hồ, thản nhiên nói: "Một ngàn bách Nguyên Khí thạch, có thể bảo vệ cho ngươi bình an vượt qua Minh Kính Hồ."

"Được."

Lúc này Diệp Hạo dòng dõi là tương đương phong phú, chỉ là một ngàn Nguyên Khí thạch hắn còn không để vào trong mắt, hắn từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra năm trăm Nguyên Khí thạch, giao cho Phó Dịch trong tay.

Sau đó, hắn đi tới mộc chu trên, này mộc chu đủ để chứa đựng mười người, tương đối rộng rãi. Này mộc chu trên cũng không có chèo thuyền tương, trong lòng hắn không khỏi suy đoán, đối phương chẳng lẽ là lấy nội lực đến điều động mộc chu.

Sự thực chứng minh, Diệp Hạo suy đoán là sai lầm, Phó Dịch lấy ra một khối Nguyên Khí thạch, đặt ở hắn trước người một trong rãnh, một trận màu trắng hào quang lấp loé, chợt, mộc chu hơi lay động, vượt sóng mà đi.

Mặt hồ gió êm sóng lặng, mộc chu xẹt qua, nhấc lên tầng tầng cuộn sóng. Mộc chu đặt trăm dặm bên trong hồ, khác nào là trong biển rộng để vào một cục đá.

Diệp Hạo tâm thần yên tĩnh lại, phảng phất hòa vào bên trong hồ nước, không biết qua bao lâu, hắn chậm rãi tỉnh lại. Đột nhiên, ánh mắt của hắn lạc trên mặt hồ trăm trượng có hơn vị trí, nơi đó có một lớn một nhỏ, hai chiếc thuyền buồm đối lập, hắn ở cái kia hơi nhỏ hơn thuyền buồm trên nhìn thấy mấy vị bóng người quen thuộc.

Diệp Hạo nhìn chăm chú chốc lát, đột nhiên nói rằng: "Tiền bối có thể hay không ở đây chờ chốc lát."

"Năm trăm Nguyên Khí thạch." Phó Dịch hiển nhiên là việc không liên quan tới mình, treo lên thật cao thái độ, hơn nữa, nhân cơ hội doạ dẫm lên Diệp Hạo đến.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Hung hăng vô cùng

Chương 103: Hung hăng vô cùng

Diệp Hạo không khỏi không nói gì, hắn không nghĩ tới, vị này Hậu Thiên Thập Trọng cao nhân tiền bối, càng là như vậy tham tài, vẻn vẹn là chờ thêm chốc lát, liền muốn nhiều thu năm trăm Nguyên Khí thạch.

Cuối cùng, Diệp Hạo đem năm trăm Nguyên Khí thạch lưu lại, mà bản thân của hắn nhưng là ở mặt nước xẹt qua, đạp thủy mà đi, hướng về cái kia hai chiếc thuyền buồm vị trí chạy đi.

Trăm trượng khoảng cách, mấy hô hấp tới gần, làm Diệp Hạo chạy tới thời gian, song phương đã sắp muốn giao thủ với nhau.

"Thức thời liền đem bọn ngươi trên người gì đó tất cả đều giao ra đây, bằng không, sau đó liền đem bọn ngươi ba người cắt thành mảnh vỡ, ném vào trong hồ nuôi cá."

Cái kia chiếc đại thuyền buồm trên, một vị vết sẹo người đàn ông trung niên nhìn chằm chằm tiểu phàm thuyền trên ba bóng người, hung hãn nói, hắn nói

xong nhấc vung tay lên, làm cắt thành mảnh vỡ động tác.

"Các hạ không muốn khinh người quá đáng." Mộ Dung Lam hơi có chút nổi giận, hắn không nghĩ tới ở này Minh Kính Hồ bên trong dĩ nhiên sẽ gặp phải chặn đường đánh cướp sự tình.

Mộ Dung Lam vị trí thuyền buồm trên ngoại trừ bản thân của hắn ở ngoài còn có hai người đồng dạng là Diệp Hạo quen thuộc người, một người trong đó là Phúc bá, còn có một người nhưng là Mộ Dung Lam con gái, Mộ Dung Họa.

Mộ Dung Họa trong con ngươi xinh đẹp mơ hồ có một tia sầu lo vẻ, bọn họ một nhóm chỉ có ba người, mà đối phương nhưng có toàn bộ bang chúng, tình thế đối với bọn họ cực kỳ bất lợi.

"Hừ, này Minh Kính Hồ chính là chúng ta Nhật Nguyệt Bang địa bàn, điểm này ai không biết, người phương nào không hiểu, các ngươi nếu là thức thời, liền bé ngoan đem bảo vật giao ra đây." Vết sẹo người đàn ông trung niên ánh mắt hung tàn giả dối, đột nhiên, ánh mắt của hắn rơi vào Mộ Dung Lam phía sau.

"Không nghĩ tới các ngươi còn có giúp đỡ, khà khà, chỉ là một Hậu Thiên Thất Trọng tiểu bối, lại có thể tạo được tác dụng gì?" Vết sẹo người đàn ông trung niên trong mắt xem thường tâm ý rất đậm.

"Các ngươi còn không đầu hàng, càng chờ khi nào, chúng ta Phó bang chủ lòng tốt cho các ngươi một cơ hội thật tốt, không muốn không biết phân biệt." Nhật Nguyệt Bang vị trí thuyền buồm trên, vết sẹo người đàn ông trung niên bên cạnh người, có bang chúng kêu gào lên.

"Diệp công tử, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Phúc bá sắc mặt hơi kinh, hắn không nghĩ tới người đến là Diệp Hạo, biết người tới thân phận sau, hắn đầu tiên là cả kinh, chợt chính là lo lắng lên. Nguyên bản, cái kia Nhật Nguyệt Bang muốn đối phó chính là ba người bọn họ, mà Diệp Hạo lại đây, nói không chắc đồng dạng sẽ đem hắn cũng xếp vào đánh cướp phạm vi.

Mộ Dung Họa trong con ngươi xinh đẹp dị thải liên tục, nàng không nghĩ tới, còn có thể lần thứ hai gặp phải vị này Diệp công tử, càng không có nghĩ tới chính là, tu vi của đối phương đã đi vào Hậu Thiên Thất Trọng.

Nàng vừa nghĩ tới tự thân thiên phú không tốt, tu luyện tiến triển chầm chậm, trong lòng liền không khỏi tự trách lên, nàng cho rằng là nàng liên lụy phụ thân, liên lụy Mộ Dung phủ.

Mộ Dung Lam đồng dạng kinh ngạc nhìn chằm chằm Diệp Hạo, hắn còn nhớ lần thứ nhất nhìn thấy người này thì đối phương người bị thương nặng, sinh mệnh hấp hối. Mà lúc này, đối phương dĩ nhiên là một vị Hậu Thiên Thất Trọng võ giả, hơn nữa, tuổi tác có điều hai mươi, thì có bực này tu vi võ đạo,

Dùng thiên phú tuyệt luân để hình dung đều không quá đáng.

"Hiện tại không phải các ngươi ôn chuyện thời gian, các ngươi bốn người, hết thảy đem trên người nhẫn chứa đồ lấy ra, nếu là có ẩn giấu, đừng trách chúng ta vô tình." Vết sẹo người đàn ông trung niên ánh mắt lạnh lẽo, nhìn quét Diệp Hạo bốn người.

"Nếu là không giao ngươi lại nên làm như thế nào?"

Diệp Hạo dũng cảm đứng ra, đối phương chính là một tên Hậu Thiên Bát Trọng võ giả, hơn nữa, coi khí huyết, người này ngưng luyện tinh huyết ứng ở năm giọt trong vòng. Bực này thực lực võ giả, lấy Diệp Hạo thực lực hôm nay, nếu muốn đem đánh giết, có thể nói hoàn toàn dễ như ăn bánh.

"Đưa ngươi chém thành muôn mảnh, ném vào trong hồ nuôi cá."

Vết sẹo người đàn ông trung niên nhếch miệng cười khẩy, chợt, hắn từ thuyền buồm trên bước ra, một hô hấp, liền đến đến Diệp Hạo trước người.

"Diệp công tử cẩn thận, người này là Hậu Thiên Bát Trọng võ giả."

Mộ Dung Lam nói nhắc nhở, hắn lời còn chưa dứt, vết sẹo người đàn ông trung niên đã đi tới Diệp Hạo trước người, hắn giơ tay lên, hướng về Diệp Hạo một quyền chuy ra.

Đối phương quyền pháp khác nào lô hỏa thuần thanh giống như vậy, một đạo khí huyết quyền ấn đột nhiên ngưng luyện mà ra, hóa thành một đạo cầu vồng, hướng về Diệp Hạo đánh giết mà đi.

Này đạo khí huyết quyền ấn ẩn chứa khí huyết sức mạnh rất lớn, cái kia khí huyết sức mạnh ở trên hư không xẹt qua, khác nào là đem một khối thiêu hồng thiết bỏ vào nước bên trong giống như vậy, phát sinh xì xì tiếng vang.

Cú đấm này đánh ra, đủ để giết chết tầm thường Hậu Thiên Thất Trọng võ giả, bất quá đối với Diệp Hạo tới nói, liền có vẻ hơi không đáng chú ý.

Lấy Diệp Hạo lúc này thân pháp, nếu muốn tránh thoát đối phương khí huyết quyền ấn có điều là dễ như ăn cháo, có điều, hắn cũng không có lựa chọn tránh né. Diệp Hạo bàn tay giơ lên, một đạo Khô Diệp Chưởng Ấn ngưng luyện biến ảo, khô vinh ý cảnh tràn ngập bày ra, Khô Diệp Chưởng nhất thời cùng đối phương khí huyết quyền ấn đan xen vào nhau.

Xì xì!

Đối phương đạo kia khí huyết quyền ấn bên trong ẩn chứa nồng nặc khí huyết, mà giờ khắc này, cái kia khí huyết nhưng dồn dập mục nát khô cạn, ở Khô Diệp Chưởng dưới, dồn dập trừ khử.

Đối với Khô Diệp Chưởng uy lực, Diệp Hạo tương đương thoả mãn, hắn quyết định lấy tốc độ nhanh nhất đem đối thủ đánh giết.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình lấp lóe, khác nào hóa thành thanh phong, hoà vào hư không, lấy hắn Lăng Hư Bộ Tiểu Thành thân pháp, hòa vào hư không, vô hình vô tướng, khiến người ta nắm bắt không sờ tới kỳ cụ thể phương vị.

Đối diện, vết sẹo người đàn ông trung niên vẫn còn ngạc nhiên bên trong, đột nhiên, hắn mở trừng hai mắt, lại như là như là gặp ma, trước rõ ràng còn ở hắn trước người đạo nhân ảnh kia đã biến mất ở tầm mắt của hắn bên trong.

"Không được!"

Đao Ba Nam tử hành tẩu giang hồ mấy năm, đối với nguy hiểm nhạy cảm là phi thường cao, làm Diệp Hạo biến mất ở hắn tầm nhìn thời khắc, hắn liền phản ứng lại. (www. uukanshu. com)

Thân hình hắn lay động, muốn hướng về mặt bên ngang trời na di, nhưng mà, còn không đợi hắn biến hóa thân hình, một đạo cây khô giống như mục nát bàn tay đột nhiên từ sau lưng của hắn hiện lên, rơi vào người này tích lương cốt trên.

Phốc! Phốc!

Vết sẹo người đàn ông trung niên chỉ cảm thấy yết hầu một ngọt, một ngụm máu tươi như mũi tên máu giống như xì ra, hóa thành nồng đậm sương máu, tiêu tán trên không trung.

"Cái này không thể nào."

Vết sẹo người đàn ông trung niên đầy mặt vẻ kinh hãi, hắn vạn vạn không nghĩ tới, một vị Hậu Thiên Thất Trọng võ giả dĩ nhiên có bực này thực lực, trong nháy mắt liền có thể đem hắn trọng thương.

Sự tình như thế, hắn trà trộn giang hồ mấy năm, cũng không từng gặp được, hắn đáy lòng nổi lên hết sức cảm giác nguy hiểm, hắn biết rõ chính mình không phải tên kia Hậu Thiên Thất Trọng võ giả đối thủ, đã lòng sinh ý lui.

Nhưng mà, còn không đợi hắn thối lui, Diệp Hạo cong ngón tay búng một cái, một đạo ác liệt chỉ phong xuyên qua mà ra, ngón tay của hắn toàn thân đỏ lên, xẹt qua hư không, khác nào là lò lửa bên trong khối thép đột nhiên bỏ vào nước bên trong, xì xì vang vọng.

Xì xì!

Diệp Hạo Thuần Dương chỉ đem đối phương vị trí trái tim xuyên thủng, ở Thuần Dương chỉ lực đốt cháy dưới, đối phương khí huyết tất cả đều đốt cháy, hóa thành sương máu, ngưng tụ không tan.

"Thực lực thật mạnh."

Mộ Dung Lam trong lòng kinh ngạc, nhìn chằm chằm phía trước đạo kia đứng ngạo nghễ tại chỗ bóng người, hoàn toàn không thể tin được, đây là trước đây không lâu hắn nhận thức Diệp Hạo.

"Ta cũng muốn trở thành như vậy một tên võ đạo cường giả." Mộ Dung Họa tú tay nắm chặt, môi đỏ hơi mím, trong con ngươi xinh đẹp dị thải liên tục. Tuy rằng nàng là nữ tử, thế nhưng ở cái này võ đạo hưng thịnh thế giới, tất cả lấy vũ lực nói chuyện. Nếu là thực lực của nàng đủ mạnh hoành, như vậy nàng người nhà liền không cần đang lo lắng cho mình, thậm chí còn có thể để bảo vệ gia tộc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 104: Võ học tinh túy

Chương 104: Võ học tinh túy

Nhật Nguyệt Bang vị trí thuyền buồm trên, một đám đạo phỉ đều là hàn thiền nhược kinh, sợ mất mật, không dám nhúc nhích mảy may.

Đương nhiên, không thiếu có gan lớn võ giả, vội vã cao giọng nói: "Bang chủ!"

Trên thực tế, bọn họ trong miệng bang chủ đã sớm biết việc này, Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú thuyền buồm, một đạo lam bào bóng người từ thuyền buồm bên trong đi ra.

Người này chính là Nhật Nguyệt Bang bang chủ Cao Bộ Phàm, người cũng như tên, hắn xác thực tương đương bất phàm, rõ ràng là đạo phỉ bang phái bang chủ, nhưng là hình dạng đường đường, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng.

Hơn nữa người này đan từ bên ngoài đến xem, tuổi tác sẽ không vượt qua ba mươi tuổi, một thân tu vi càng là đạt đến Hậu Thiên Bát Trọng, bực này thanh niên tuấn kiệt, nếu là có người gặp phải, chắc chắn đem cho rằng con cháu thế gia, mà cũng không đạo phỉ hàng ngũ.

"Bang chủ, người này đem Phó bang chủ đánh giết..."

Thuyền buồm trên một tên võ giả chỉ vào Diệp Hạo run run rẩy rẩy nói rằng, Cao Bộ Phàm trừng người này một chút, vị này thủ hạ là khi hắn mắt mù sao?

Chợt, Cao Bộ Phàm lại đưa mắt ngưng tụ ở Diệp Hạo trên người, hắn trầm giọng nói: "Các hạ đem ta Nhật Nguyệt Bang Phó bang chủ đánh giết, có hay không nên cho cái giải thích?"

"Giết liền giết, ngươi như nếu như muốn động thủ, tại hạ phụng bồi liền vâng."

Diệp Hạo ánh mắt bình tĩnh như nước, hắn liền Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ đều từng đánh chết không ít. Đối phương có điều là một tên Hậu Thiên Bát Trọng võ giả, tuy rằng từ trên khí thế đến xem, người này phải làm là Hậu Thiên Bát Trọng đỉnh điểm, ngưng luyện chín giọt tinh huyết tồn tại, thế nhưng Diệp Hạo vẫn cứ không sợ chút nào.

"Các hạ quả nhiên thật là can đảm, liền để Cao mỗ nhìn, ngươi đến cùng có bao nhiêu bản lĩnh?"

Cao Bộ Phàm quanh thân khí huyết ngưng luyện, Hậu Thiên Bát Trọng đỉnh điểm khí thế bày ra, khác nào hóa thành một đạo làn sóng, hướng về Diệp Hạo đè ép mà tới.

Ở đối phương uy thế dưới, Diệp Hạo vẻ mặt bất biến, liền Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ uy thế đều không thể đem hắn lay động mảy may, không nói tới Hậu Thiên Bát Trọng võ giả uy thế.

Cao Bộ Phàm động tác này vẻn vẹn là thăm dò dưới Diệp Hạo thực lực, mà cũng không chân chính muốn dựa vào uy thế nghiền ép Diệp Hạo, thân hình hắn loáng một cái, hóa thành một đạo huyết ảnh, trong phút chốc liền tới gần Diệp Hạo.

Trước đây, Cao Bộ Phàm đã từng gặp qua Diệp Hạo thực lực, biết Diệp Hạo có thể dễ dàng chém giết Hậu Thiên Bát Trọng võ giả sau, hắn sẽ không có đem cho rằng Hậu Thiên Thất Trọng võ giả tới đối xử, mà là đem Diệp Hạo cho rằng một vị đối thủ chân chính tới đối xử.

Cao Bộ Phàm đi tới Diệp Hạo trước người, chính là hướng về Diệp Hạo một quyền ném tới, nhất thời bốn phía khí lưu khuấy động, khác nào xé rách không khí, âm bạo liên tục.

Một quyền này của hắn chính là hắn tu luyện nhiều năm Long Tượng Quyền, môn quyền pháp này tuy rằng vẻn vẹn là Nhân cấp thượng hạng võ học, thế nhưng hắn tu luyện cái môn này võ học nhiều năm, từ lâu tu luyện đến cảnh giới viên mãn, bất kỳ võ học, đạt đến cảnh giới viên mãn sau, đều có siêu phàm thoát tục lực lượng.

Cao Bộ Phàm một quyền đánh ra, lại như là có Long Tượng rít gào, một quyền này của hắn đã đánh ra hình,

Có rồi Long Tượng tâm ý. Trên thực tế, hắn còn trẻ thì từng có may mắn gặp được Giao Long cùng Cự Tượng, hắn Long Tượng Quyền sở dĩ có thể tu luyện tới cảnh giới viên mãn, cùng này cùng một nhịp thở.

"Đây là, tu luyện đến viên mãn võ học?"

Mộ Dung Lam ánh mắt hơi run run, biểu hiện thay đổi sắc mặt, trong lòng hắn không khỏi vì là Diệp Hạo lo lắng lên, viên mãn cảnh giới võ học đó là nắm giữ võ học tinh túy ảo diệu, trong lúc phất tay, cũng có thể bày ra lớn lao uy năng.

Làm chính diện đối mặt cú đấm này Diệp Hạo, cảm thụ nhất là rõ ràng, đối phương cú đấm này đánh ra, liền đem hắn đường lui đóng kín, không chỗ có thể trốn. Hắn đối mặt phảng phất không phải võ giả, mà là Long cùng tượng, Long Tượng lực lượng chạy chồm trong lúc đó, khác nào là tượng đề, cùng vuốt rồng hướng hắn kéo tới.

Diệp Hạo sắc mặt vi ngưng, đối phương đòn đánh này lực lượng thực sự là đáng sợ, vượt qua Diệp Hạo dự liệu. Hắn thể phách nhất thời Thanh Đồng hóa, màu xanh ánh sáng thần thánh vờn quanh, chợt, hắn một quyền đón nhận, Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết vận chuyển phun trào, cùng đối phương cái kia Long Tượng lực lượng va chạm vào nhau.

Ầm ầm!

Vô hình cuộn sóng khuấy động lan tràn, hai người giao thủ dư âm oanh kích ở thuyền buồm trên, nhất thời một lớn một nhỏ hai chiếc thuyền buồm đều là dồn dập phá nát.

Nhật Nguyệt Bang vị trí thuyền buồm còn sót lại một khối boong thuyền trôi nổi ở mặt nước, bang chúng dồn dập chiếm trước vị trí, để ngừa rơi vào trong nước.

Tuy rằng bọn họ thân là hậu thiên võ giả, coi như không thông kỹ năng bơi đồng dạng có thể ở bên trong nước sinh tồn, thế nhưng Minh Kính Hồ bên trong dù sao có nhân vật khủng bố, bọn họ đều không có can đảm đem chính mình đặt cảnh hiểm nguy.

Mộ Dung Lam thân là Hậu Thiên Bát Trọng võ giả, có thể dựa vào thực lực bản thân đứng ở mặt nước, không chỉ có như vậy, hắn còn có thể phân hoá hả giận huyết sức mạnh, tới khiến cho Mộ Dung Họa không rơi vào trong nước.

Phúc bá chính là một tên Hậu Thiên Thất Trọng võ giả, bên trong lực phun trào bên dưới , tương tự có thể trong thời gian ngắn đứng ở mặt nước.

Bọn họ trên nét mặt đều có vẻ chấn động, hai người vẻn vẹn là giao thủ dư âm liền đem thuyền buồm nổ nát, khó có thể tưởng tượng, chính diện giao thủ uy lực là cỡ nào cuồn cuộn.

Diệp Hạo thân hình liên tục rút lui, ở mặt nước liên tiếp đạp mấy lần, mới ổn định thân hình, hai người lần đầu giao thủ, hắn chung quy là rơi xuống hạ phong.

Dù sao Cao Bộ Phàm tu vi chính là Hậu Thiên Bát Trọng đỉnh điểm, sức mạnh muốn hơn xa Diệp Hạo, lại thêm chi hắn đem Long Tượng Quyền tu luyện đến viên mãn, một quyền đánh ra võ học tinh túy ảo diệu, cú đấm kia sức mạnh bùng lên hoàn toàn nghiền ép Diệp Hạo.

Diệp Hạo khóe miệng có một vòi máu tươi tràn ra, đối phương cái kia Long Tượng lực lượng có thể nói bá đạo cực điểm, một quyền đem hắn miễn cưỡng đánh thổ huyết. Này vẫn là Diệp Hạo đem thể phách Thanh Đồng hóa kết quả, khó có thể tưởng tượng, (www. uukanshu. com) lấy hắn chưa từng tu luyện Thiên Cương Quyết trước thể phách, có được hay không đỡ lấy đối phương một quyền mà bất tử.

"Bang chủ uy vũ!"

"Tiểu tặc còn không bó tay chịu trói."

...

Phá nát boong thuyền trên, Nhật Nguyệt Bang bang chúng ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm Diệp Hạo, các loại hung hăng tiếng liên tục vang lên.

Diệp Hạo đối với hắn ngoảnh mặt làm ngơ, lúc này, trong mắt của hắn chỉ có Nhật Nguyệt Bang bang chủ vị này đối thủ , còn cái kia một đám bang chúng, thì lại không bị hắn để vào trong mắt.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình lấp loé, nửa cái hô hấp liền đến đến Cao Bộ Phàm trước người, chợt, hắn toàn bộ bàn tay hóa thành một đoạn cây khô, mục nát khô vinh ý cảnh lan tràn mà ra. Ở hắn một chưởng này bên dưới, khô vàng hào quang quét ngang, phía trước hư không đều khác nào nhuộm thành khô vàng sắc.

Cao Bộ Phàm diện từ Diệp Hạo một chưởng này bên trong cảm nhận được uy hiếp, quanh người hắn nội lực cùng khí huyết lực lượng tuôn ra, chợt, hắn đột nhiên đánh ra một quyền.

Đồng dạng là Long Tượng Quyền, khác nào Long Tượng chạy chồm giống như vậy, đạp Phá Hư không, ngang qua Tinh Hà, một quyền đem Diệp Hạo đánh bay ra ngoài.

Cao Bộ Phàm đang chuẩn bị tiếp tục đối với Diệp Hạo ra tay, nhưng mà dưới một chốc, hắn liền sắc mặt đại biến, Diệp Hạo cái kia một chưởng bên trong ẩn chứa vô cùng khô vinh ý cảnh. Hai người lúc giao thủ, cái kia khô vinh tâm ý sẽ theo chi tiến vào Cao Bộ Phàm trong cơ thể, ăn mòn hắn sinh cơ, hắn nhất thời trở nên mặt không có chút máu.

Diệp Hạo yết hầu một ngọt, suýt nữa thổ ra máu, đối phương cái kia Long Tượng Quyền bên trong ẩn chứa sức mạnh thực sự là quá khủng bố, Diệp Hạo cùng với cứng đối cứng, chiếm không tới nửa phần tiện nghi.

Phải biết, Diệp Hạo thể phách Thanh Đồng hóa sau , tương tự đối với tự thân sức mạnh có tăng lên. Bực này tình huống, hắn vẫn cứ không cách nào đỡ lấy đối phương một quyền, bởi vậy có thể thấy được, đối phương Long Tượng Quyền bên trong ẩn chứa sức mạnh là đáng sợ đến mức nào.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 105: Khí huyết Hóa Hình, viễn cổ cự tượng

Chương 105: Khí huyết Hóa Hình, viễn cổ cự tượng

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú Cao Bộ Phàm, trong đầu của hắn một đạo Thần Hồn Trùy từ lâu ngưng tụ thành hình, nguyên bản, hắn là không chuẩn bị vận dụng thần hồn công kích. Dù sao hắn thần hồn trước ở Thần Đao Môn vị kia kim bào ông lão công kích dưới có tổn thương, trong thời gian ngắn không thích hợp tiêu hao thần hồn lực lượng.

Mà giờ khắc này, hắn cố không được nhiều như vậy, tuy rằng hắn Khô Diệp Chưởng có thể trọng thương đối phương, thế nhưng tuyệt đối nếu không tính mạng của người này.

Không tới nửa cái hô hấp công phu, Thần Hồn Trùy cũng đã xen vào Cao Bộ Phàm trong đầu, sắc mặt hắn nhất thời biến đổi, Cao Bộ Phàm biểu hiện hiện lên ngắn ngủi ngưng trệ.

Xèo!

Diệp Hạo trong tay một đạo màu xanh hào quang phun trào, hóa thành lưu quang hướng về Cao Bộ Phàm bay đi, Diệp Hạo đối với thời cơ nắm tương đương đúng chỗ. Hắn trước tiên lấy thần hồn công kích khiến đối phương xuất hiện ngắn ngủi thần hồn thác loạn, lại điều động kiếm gỗ ám sát đối phương, loại thủ đoạn này dưới sự phối hợp đến, cực ít có người có thể tránh thoát đi.

Lấy Diệp Hạo lúc này cảm ứng, trên căn bản không sẽ sai lầm, hầu như có thể mang kiếm gỗ khóa chặt ở thân thể đối phương một cái nào đó thốn vị trí. Trái tim là sinh mệnh cội nguồn, lần này Diệp Hạo đồng dạng khống chế kiếm gỗ hướng về đối phương vị trí trái tim xuyên tới.

Xì xì!

Sau đó kiếm gỗ đem đối phương vị trí trái tim xuyên thủng mà qua, nhưng mà, Cao Bộ Phàm cũng không có lúc này ngã xuống, đối phương từ ngưng trệ trạng thái tỉnh lại, hơi thở của hắn tuy rằng đại đại suy giảm, thế nhưng rõ ràng không có đến mức độ trí mạng.

Diệp Hạo trong lòng suy đoán, đến tột cùng là nguyên nhân gì làm cho hắn kiếm gỗ đem đối phương vị trí trái tim xuyên qua mà không cách nào trí mạng. Cao Bộ Phàm trong ánh mắt thì lại có một tia vui mừng ánh sáng lấp loé, hắn bởi tu luyện Long Tượng Quyền nguyên nhân, sức mạnh quá mức khổng lồ, tràn ngập trong cơ thể, làm cho trái tim miễn cưỡng chếch đi một chút.

Chính là bởi vì nguyên nhân này, mới làm cho Cao Bộ Phàm có thể tránh được một kiếp, hắn dù sao cũng là Hậu Thiên Bát Trọng đỉnh điểm võ giả, ngưng luyện chín giọt tinh huyết tồn tại. Chỉ cần không phải trái tim hoàn toàn tổn hại, hắn hoàn toàn có thể dựa vào tự thân tinh huyết trong thời gian ngắn nhất đem trong cơ thể thương thế chữa trị.

Ngay ở Cao Bộ Phàm âm thầm vui mừng thời gian, hắn sau gáy một đạo ác liệt sóng gió khuấy động mà lên, lần này, vì để tránh cho xuất hiện lần nữa bất ngờ, Diệp Hạo điều động kiếm gỗ, nhắm thẳng vào ót của đối phương.

Trong lúc nguy cấp, Cao Bộ Phàm trên cổ truyền đến tiếng rắc rắc, hắn đột nhiên đem đầu co rút lại xuống, tách ra một đòn trí mạng.

Diệp Hạo đem kiếm gỗ thu tay về bên trong, đối phương có phòng bị, nếu muốn dựa vào ngự kiếm đến đánh gục đối phương, là có nhất định độ khó. Còn nữa, lấy trước mắt hắn phân hoá thần hồn ý niệm, không cách nào thời gian dài điều động kiếm gỗ bay trốn.

Cao Bộ Phàm cái kia một thân lam bào nhuộm thành đỏ như màu máu, hắn hồn nhiên không thèm để ý, hắn trong mắt sát ý cuồn cuộn, thấm người tim gan.

"Ngươi có tư cách để ta sử dụng Long Tượng Quyền tinh túy, nếu là ngươi có thể đỡ lấy ta cú đấm này, chuyện hôm nay, xóa bỏ." Cao Bộ Phàm nhìn chằm chằm Diệp Hạo, từng chữ từng câu nói.

Mộ Dung Lam nghe được Cao Bộ Phàm lời ấy,

Không khỏi biểu hiện ngạc nhiên, trước, hai người giao thủ dưới cái nhìn của hắn đều so với được với Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ quyết đấu, hắn thậm chí hoài nghi, hai người này bên trong tùy ý một người đều có Hậu Thiên Cửu Trọng thực lực.

Mà giờ khắc này, một người trong đó lại nói trước chưa từng vận dụng toàn lực, điều này làm cho Mộ Dung Lam làm sao không kinh ngạc.

Cao Bộ Phàm lúc này quanh thân khí thế ngưng luyện, khác nào có Long Tượng ở phía sau hắn chạy chồm, hai tay hắn nắm tay, từng đạo từng đạo khí huyết sức mạnh đan dệt ngưng luyện. Vì đánh ra Long Tượng Quyền tinh túy, hắn đem trong cơ thể khổ sở ngưng luyện đến ngũ giọt tinh huyết truyền vào mà ra.

Vù! Vù!

Màu máu hào quang phun trào, Cao Bộ Phàm dĩ nhiên lấy năm giọt khí huyết lực lượng ngưng luyện ra một con cổ tượng đi ra, con này Cổ Lão Cự Tượng có tới ba trượng to nhỏ, có rồi tượng hình cùng ý, vô hình khí thế tràn ngập, trấn áp hư không.

Diệp Hạo vẻ mặt nghiêm túc, đối phương dĩ nhiên có thể làm được khí huyết Hóa Hình, bực này thực lực, ở Hậu Thiên Bát Trọng bên trong tuyệt đối là đứng đầu nhất tồn tại, người này thực lực hoàn toàn không kém gì Hậu Thiên Bát Trọng thì Tần Bích Lạc, hay là còn muốn hơn một chút.

Trên thực tế, đối phương sở dĩ có thể làm được khí huyết Hóa Hình, chính là bởi vì lĩnh ngộ Long Tượng Quyền tinh túy hàm nghĩa, lại thêm chi hắn tiêu hao đầy đủ ngũ giọt tinh huyết, lúc này mới làm được khí huyết Hóa Hình.

Ầm ầm!

Khí huyết biến thành cổ tượng chân đạp hư không, khác nào từ viễn cổ mà đến, một bước đạp dưới, liền muốn đem hư không trấn áp. Chợt, ở mọi người trong ánh mắt kinh hãi, con này viễn cổ cự tượng trong lỗ mũi đột nhiên hiện lên một luồng sức hút, nhất thời phía dưới mặt nước như dạt dào giống như vậy, dồn dập hướng về phía trên tuôn tới.

Con này viễn cổ cự tượng vẻn vẹn là khí huyết biến thành, mà giờ khắc này hành động, nhưng cùng chân chính cổ tượng phảng phất không có mảy may khác nhau.

Chợt, cái kia viễn cổ cự tượng vòi dài đột nhiên vứt ra, một đạo bằng thùng nước cột nước ầm ầm xì ra, nhất thời sóng khí cuồn cuộn, âm bạo liên tục.

Đối phương đòn đánh này lực lượng, coi là thật là đáng sợ đến cực điểm, Diệp Hạo hơi biến sắc mặt, bước chân hắn hơi động, liền muốn tách ra viễn cổ cự tượng trong lỗ mũi phun ra cột nước.

Nhưng mà, cái kia viễn cổ cự tượng khí thế quanh người tràn ngập, trấn áp hư không, làm cho thân thể của hắn xuất hiện ngắn ngủi đình trệ.

Mà lúc này, cái kia cuồn cuộn cột nước đã đến Diệp Hạo trước người, khác nào cuồn cuộn thuỷ triều, sóng lớn mãnh liệt, cuồng phong loạn quyển. Diệp Hạo quanh thân thể phách nhất thời Thanh Đồng hóa, hai tay hắn trên khí huyết sức mạnh phun trào, từng đạo từng đạo cầu vồng vờn quanh.

Dưới một chốc, Diệp Hạo nắm đấm liền cùng cái kia cột nước oanh ở cùng nhau, cái kia trong cột nước dĩ nhiên ẩn chứa đáng sợ Tượng Lực, không phải thuần túy dòng nước đơn giản như vậy. Lấy Diệp Hạo lúc này sức mạnh, xa kém xa chống lại, trực tiếp liền bị đánh bay ra ngoài.

Không cần nói là Diệp Hạo, coi như là đổi làm một tên Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ lại đây, (www. uukanshu. com) đều không thể đỡ lấy đòn đánh này lực lượng.

Phốc!

Diệp Hạo trong miệng đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi đến, hắn cái kia Thanh Đồng biến thành trên nắm tay có từng đạo từng đạo vết rách, khác nào bất cứ lúc nào cũng phải nát nứt.

Long Tượng Quyền tinh túy hàm nghĩa, càng là đáng sợ như thế, chỉ dựa vào chiêu này, Cao Bộ Phàm liền có thể đánh giết Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ tuyệt đỉnh.

"Diệp công tử..."

Mộ Dung Họa trong con ngươi xinh đẹp sầu lo vẻ lưu chuyển, nói đến, Diệp Hạo là bởi vì bọn họ ba người mới sẽ xuất thủ, càng là bởi vì bọn họ mới sẽ bị thương.

"Diệp công tử cát nhân tự có thiên tương, hơn nữa, ta quan thần sắc hắn không có ý sợ hãi, hiển nhiên là còn có lá bài tẩy chưa từng vận dụng." Mộ Dung Lam trầm ngâm nói.

Mộ Dung Họa chỉ có thể ở trong lòng yên lặng cầu khẩn, hi vọng Diệp Hạo không muốn có chuyện. Mà một bên khác, khí huyết biến thành Cự Tượng khí thế vô cùng, cuồn cuộn tượng uy trấn áp hư không, hóa thành từng đạo từng đạo cuộn sóng hướng về Diệp Hạo đè ép mà đi.

Lần này, khí huyết biến thành Cự Tượng không có lại lấy ra trong hồ thủy, nó hóa thành một vệt sáng, lấy tốc độ cực nhanh đi tới Diệp Hạo trước người.

Chợt, Cự Tượng một bước bước ra, khác nào muốn trấn áp hư không giống như vậy, một vệt bóng đen hướng về Diệp Hạo nghiền ép mà xuống, đem bốn phía khí lưu dồn dập đè ép ra.

Vô hình uy thế trấn áp mà xuống, Diệp Hạo muốn di chuyển thân hình đều khó khăn, không nói tới lấy thân pháp bỏ chạy. Diệp Hạo trong tay đột nhiên thêm ra một thanh ẩn giấu đao vỏ đao, cái kia vỏ đao đen thui toả sáng, khác nào có đao khí lưu chuyển, thủ thế chờ đợi.

Diệp Hạo thủ đoạn run run, vỏ đao vị trí nhắm ngay cổ tượng, nhất thời vỏ đao ra khỏi vỏ nửa tấc, chỉ một thoáng, Vô Hình đao khí mãnh liệt mà ra. Từng đạo từng đạo hoang vu ý cảnh tràn ngập, đao khí tràn ngập ngang dọc, cái kia viễn cổ cự tượng đứng mũi chịu sào, vẻn vẹn một hô hấp công phu, liền đổ nát tán loạn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Lạch trời

Chương 106: Lạch trời

"Ngươi còn có thủ đoạn gì nữa, sử hết ra."

Diệp Hạo tay cầm vỏ đao, vẻ mặt hờ hững, Cao Bộ Phàm sâu sắc nhìn chăm chú Diệp Hạo, quanh người hắn khí huyết lần thứ hai ngưng luyện, huyết hóa cầu vồng. Hắn từng lấy Long Tượng Quyền tinh túy từng đánh chết Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, nhưng là giờ khắc này, lại bị đối phương một Hậu Thiên Thất Trọng võ giả dễ dàng phá vỡ, chuyện này với hắn đả kích rất lớn.

Lấy hắn trạng thái đỉnh cao đều không thể đánh bại Diệp Hạo, càng không cần nhắc tới hắn lúc này chỉ còn lại bốn giọt tinh huyết, hơn nữa, trước Khô Diệp Chưởng bên trong mục nát khô vinh ý cảnh dần dần ăn mòn cơ thể hắn, làm cho thương thế của hắn càng nghiêm trọng hơn lên.

"Vèo!"

Cao Bộ Phàm thân hóa cầu vồng, hướng về Minh Kính Hồ bên bờ bỏ chạy, hắn này một cách làm, làm cho Nhật Nguyệt Bang bang chúng giật mình không thôi, trước một khắc, bọn họ bang chủ còn dường như muốn liều mạng dáng vẻ, mà sau một khắc, liền liều mạng bỏ chạy.

"Bang chủ..."

Bọn họ cuồng loạn la lên, nhưng mà không có bất kỳ tác dụng gì, bọn họ trong miệng bang chủ, lấy tốc độ cực nhanh trốn xa, hóa thành một đạo cầu vồng, tốc độ kia thậm chí muốn vượt qua Diệp Hạo Lăng Hư Bộ Tiểu Thành thân pháp.

"Chạy mau."

Những võ giả này đem tự thân tính mạng xem so cái gì đều trọng yếu, dồn dập muốn noi theo bọn họ bang chủ, bỏ chạy rời đi.

"Hiện đang muốn thoát thân, không cảm thấy quá chậm sao?"

Mộ Dung Lam giơ tay vỗ một cái, một đạo khí huyết chưởng ấn hiện lên, hướng về phía trước bao phủ mà đi. Đối diện võ giả tu là tối cao giả có điều Hậu Thiên Thất Trọng, làm sao chống đỡ được Mộ Dung Lam vị này Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ khí huyết công kích.

"Tiền bối tha mạng."

"Chúng ta là vô tội..."

"Cứu mạng..."

...

Trong lúc nhất thời, tiếng kêu thảm thiết, xin tha thanh, liên tiếp, nhưng mà, Mộ Dung Lam không có hạ thủ lưu tình. Nếu là bỏ mặc bang này đạo phỉ rời đi, nói không chắc còn sẽ tiếp tục gieo vạ người khác, đối với đám người kia, hắn dự định đem hết thảy đánh giết.

Ở Mộ Dung Lam ra tay thời gian, Diệp Hạo lấy ra Lưu Tinh Cung, đem phương xa cầu vồng kia khóa chặt, trong tay hắn khí huyết sức mạnh vận chuyển, mũi tên uyển tựa như tia chớp bắn ra.

Xì xì!

Phía trước một màn mưa máu hạ xuống, đạo kia cầu vồng bên trong bóng người không những không có vì vậy dừng lại, tốc độ kia trái lại tăng lên dữ dội, khác nào hóa thành một đạo huyết ảnh, trong phút chốc liền biến mất ở Diệp Hạo tầm mắt.

Cao Bộ Phàm liều mạng bên dưới bộc phát ra tốc độ hầu như so với Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ bỏ chạy tốc độ đều phải nhanh hơn mấy phần, lấy Diệp Hạo lúc này trạng thái, căn bản không có đuổi theo khả năng.

Diệp Hạo nhìn chằm chằm Cao Bộ Phàm đi xa bóng người, rơi vào ngắn ngủi trong trầm tư. Nhân cấp võ học viên mãn sau thì có bực này uy lực, như vậy, nếu là đem Địa cấp võ học tu luyện đến cảnh giới viên mãn, nắm giữ võ học tinh túy, lại chính là đáng sợ đến mức nào?

Ở Diệp Hạo suy tư thời gian ngắn ngủi, Mộ Dung Lam đã đem Nhật Nguyệt Bang mọi người chém giết sạch sành sanh, đối với hắn mà nói, giết chết những người này,

Có điều là trong nháy mắt vung lên.

"Đa tạ Diệp công tử ân cứu mạng."

Mộ Dung Họa ba người lúc này đi tới Diệp Hạo bên người, Mộ Dung Họa trên nét mặt có thật sâu vẻ cảm kích, nếu không có là Diệp Hạo, nàng thực sự khó có thể tưởng tượng, ba người bọn họ cuối cùng kết cục làm sao.

Từng trải qua Nhật Nguyệt Bang bang chủ thực lực sau, Mộ Dung Họa liền biết, lấy cha nàng thực lực là xa kém xa chống lại. Tuy rằng đạo phỉ vẻn vẹn là đế bọn họ giao ra nhẫn chứa đồ, thế nhưng ai có thể bảo đảm, những này đạo phỉ sẽ không giết người diệt khẩu.

"Dễ như ăn cháo, không cần phải nói tạ, các ngươi thuyền buồm đã hủy, không bằng đi ta cái kia mộc chu trên khỏe không?"

Diệp Hạo nhìn chằm chằm Mộ Dung Họa ba người, biểu đạt chân thành mời, tuy rằng không biết ba người bọn họ chuyến này đến Minh Kính Hồ vì chuyện gì, thế nhưng không có nửa đường quay lại đạo lý.

"Vậy thì phiền phức Diệp công tử."

Mộ Dung Lam hơi trầm ngâm chốc lát, liền đồng ý, bọn họ chuyến này ra ngoài thời gian xác thực chỉ cho bị một chiếc thuyền buồm. Nơi đây khoảng cách Minh Kính Hồ bên trong hòn đảo còn có không ngắn khoảng cách, lấy tu vi của hắn, lại mang cái trước người, muốn muốn đạt tới chỗ cần đến, là có nhất định độ khó.

Diệp Hạo đạp thủy mà đi, mang theo Mộ Dung Lam ba người đi tới mộc chu phụ cận, Phó Dịch ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm Mộ Dung Lam ba người, bình tĩnh nói: "Chỉ cần trả giá ba ngàn Nguyên Khí thạch, liền có thể bình an vượt qua Minh Kính Hồ."

"Ba ngàn?"

Phúc bá ánh mắt sững sờ, nếu không có hắn nghe được rõ ràng, hắn đều muốn hoài nghi là không phải lỗ tai của chính mình xảy ra vấn đề. Tuy rằng Mộ Dung phủ gia đại nghiệp đại, thế nhưng ba ngàn Nguyên Khí thạch không phải một con số nhỏ, nếu như dùng tới mua linh đan cùng bảo vật cũng vẫn nói còn nghe được, nhưng là này có điều là đò, lại muốn cái giá này.

Mộ Dung Lam cũng không có nói nói thêm cái gì, hắn lấy ra ba ngàn Nguyên Khí thạch, giao cho Phó Dịch trong tay.

"Lão gia, chuyện này..." Phúc bá muốn nói lại thôi, hắn đối với chính mình lão gia hành vi cảm thấy không rõ.

"Không cần nhiều lời, ngươi đã quên mục đích của chúng ta chuyến này, chỉ cần có thể bình an vượt qua Minh Kính Hồ liền có thể." Mộ Dung Lam nói xong cũng mang theo Mộ Dung Họa bước vào mộc chu bên trong.

"Các ngươi phải biết, lão phu nhưng là làm mua bán lỗ vốn, một ngàn Nguyên Khí thạch đã xem như là tiện nghi." Phó Dịch tung nhiên nở nụ cười, tiếp tục điều động mộc chu tiến lên.

Phúc bá nghe nói như thế, không khỏi mặt già đỏ ửng, hắn gặp người vô liêm sỉ, nhưng từ trước tới nay chưa từng gặp qua vô liêm sỉ đến mức độ này người.

Sau một canh giờ, mộc chu đã ngang qua mấy chục dặm lộ trình, mà cái kia Minh Kính Hồ bên trong hòn đảo ở cả tòa hồ nước ngay chính giữa, nói cách khác, bọn họ lúc này khoảng cách hòn đảo đã tương đương gần rồi.

"Đó là cái gì?"

Phúc bá nhìn chăm chú phía trước, trên nét mặt có không nói ra được vẻ kinh dị, bọn họ phía trước cách đó không xa, một đạo màu xanh phong mạc hoành đương, phía trước mặt nước làn sóng mãnh liệt, số ít địa phương, sóng nước nhấc lên đến đủ cao khoảng một trượng.

"Các ngươi cho rằng này Minh Kính Hồ là dễ dàng như vậy vượt qua?" Phó Dịch vẻ mặt hơi chút nghiêm nghị, chợt, hắn trước người đột nhiên hiện lên hơn trăm khối Nguyên Khí thạch, (www. uukanshu. com) Phó Dịch đưa tay hướng về Nguyên Khí thạch liên tục điểm ra, sau đó, những nguyên khí này thạch khác nào liên tiếp lên, từng đạo từng đạo màu trắng hào quang hiện lên, đan dệt liên lụy.

Dần dần, một đạo Nguyên Khí màn ánh sáng đan dệt mà thành, đem toàn bộ mộc chu bao phủ ở bên trong. Mộc chu đột nhiên gia tốc, nhảy vào cái kia màu xanh phong mạc bên trong. Cao khoảng một trượng sóng lớn nhấc lên, nếu là đổi làm tầm thường thuyền buồm, ở đây chờ sóng lớn bên dưới, có thể không an ổn vượt qua đều là cái vấn đề.

Hô! Hô!

Trên mặt nước cuồng phong loạn quyển, cái kia màu xanh phong phảng phất cùng tầm thường phong có khác biệt lớn, tùy tiện một đạo cũng có thể nhấc lên cơn sóng thần.

Ầm ầm!

Trên mặt hồ làn sóng cuồn cuộn, một đạo sóng lớn hướng về Diệp Hạo chờ người lập thân mộc chu bao phủ tới, cái kia che ngợp bầu trời làn sóng khác nào sau một khắc liền muốn đem bọn họ vị trí mộc chu diệt.

Vù! Vù!

Mộc chu trên Nguyên Khí đan dệt mà thành màn ánh sáng đột nhiên phóng ra chói mắt hào quang, đem cái kia sóng lớn cách trở ở bên ngoài, mộc chu lảo đà lảo đảo, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn chìm vào trong hồ.

Ở đây chờ sóng lớn bên dưới, Diệp Hạo mấy người tu vi võ học cao thâm, có thể ổn định thân hình, thế nhưng Mộ Dung Họa tu vi hơi thấp, nàng suýt nữa hạ ngã xuống.

Phó Dịch giơ tay nhấn một cái, ổn định mộc chu, chợt, trong tay hắn ấn quyết biến hóa. Nguyên Khí trong đá Nguyên Khí dồn dập hướng về mộc chu bên trong tuôn tới, mộc chu tốc độ nhất thời tăng vọt lên.

"Đây là, một chiếc gương?"

Làm mộc chu vọt qua màn ánh sáng màu xanh, một đạo cao mấy chục trượng dòng nước đan dệt mà thành gương sáng cách trở ở mọi người trước người. Diệp Hạo vẻ mặt hơi trầm xuống, hắn sở dĩ theo bản năng nói ra đây là tấm gương, đó là bởi vì mấy người bọn họ bóng người đều là phản chiếu ở cái kia cao mấy chục trượng Thủy Mạc bên trong, hơn nữa phóng to không chỉ gấp mười lần, bọn họ nhất cử nhất động, đều có thể thấy rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 107: Trong nước hình chiếu

Chương 107: Trong nước hình chiếu

"Hồ nước này sở dĩ gọi Minh Kính Hồ, cái kia chính là bởi vì có cái gương này tồn tại, chỉ có vượt qua này đạo cách trở, mới có thể đặt chân trong hồ hòn đảo." Phó Dịch ánh mắt nhìn chăm chú phía trước cao mấy chục trượng Thủy Mạc đan dệt mà thành gương sáng, nhàn nhạt mở miệng.

Giữa lúc mấy người phỏng đoán, cái gương này có gì dị thường thời gian, tấm gương kia bên trong vài đạo hình chiếu dĩ nhiên từ Thủy Mạc trong gương đi ra.

"Này, làm sao có khả năng..."

Phúc bá trong lòng kinh hãi, trong gương đi ra mấy bóng người phân biệt cùng mấy người bọn họ đối ứng với nhau. Bất kể là hình dạng, vẫn là biểu hiện, đều là một màn như thế, khác nào là một khuôn mẫu khắc đi ra.

"Không cần ngạc nhiên, người trong gương này chỉ có thể phát huy ra các ngươi bản thân năm phần mười thực lực." Phó Dịch biểu hiện trấn định, đối với với hình ảnh trước mắt hắn hiển nhiên tập mãi thành quen.

"Trên thực tế, chuyện này với các ngươi là một mài giũa, nếu là các ngươi có thể đem người trong gương này đánh bại, đối với ngươi chờ hiểu ra bản thân sẽ có tác dụng cực lớn." Phó Dịch đem mộc chu ở ngoài Nguyên Khí màn ánh sáng triệt hồi, bọn họ vị trí đã là gió êm sóng lặng, đương nhiên không có cần thiết lãng phí Nguyên Khí thạch.

"Lại có việc này?"

Mộ Dung Lam đối với này biểu thị hoài nghi, nếu là trước mắt ảnh trong gương coi là thật chỉ có thể phát huy bản thân bọn họ năm phần mười thực lực. Như vậy, hắn có thể ở mấy chiêu bên trong thủ thắng, như coi là thật như vậy, làm sao đàm luận mài giũa, đưa đến hiểu ra bản thân tác dụng.

Phó Dịch vẫn chưa làm thêm giải thích, hắn rời đi mộc chu, hướng về đạo kia bản thân của hắn dòng nước ảnh trong gương đi đến.

Hai bóng người nhất thời đan xen vào nhau, Phó Dịch không hổ là Hậu Thiên Thập Trọng tồn tại, một thân thực lực mạnh mẽ vô cùng. Hắn tiện tay đánh ra một dấu bàn tay, liền đem bốn phía hư không rung động, hóa thành cuồn cuộn sóng gió, dư âm lạc ở trên mặt nước, nhất thời nhấc lên cao mấy trượng làn sóng.

Mộ Dung Lam cùng Phúc bá nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi đứng chết trân tại chỗ, Phúc bá nhìn chằm chằm phía trước bóng người kia, không khỏi

lẩm bẩm nói: "Hắn là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả?"

Diệp Hạo ánh mắt nóng rực , tương tự hướng về cùng hắn đối ứng dòng nước ảnh trong gương nghênh đi. Diệp Hạo nhìn chăm chú hắn trước người dòng nước ảnh trong gương, mặc dù là có dòng nước ngưng luyện mà thành cảnh tượng, thế nhưng phảng phất sinh động giống như vậy, hầu như cùng Diệp Hạo bản thân không có khác nhau.

Diệp Hạo trong tay sinh tử hai khí lưu chuyển, hắn một chưởng vỗ ra, một đạo Sinh Tử Ấn ký ngưng luyện mà ra, sinh tử khí tràn ngập bao trùm, hướng về phía trước bao phủ mà đi.

Ầm ầm!

Đột nhiên, một đạo sinh tử khí ngưng luyện mà thành Trường Hà từ cái kia trong nước ảnh trong gương trong tay ngưng luyện mà ra, cái kia Trường Hà mênh mông cuồn cuộn, ẩn chứa sinh tử tâm ý, khác nào có sinh tử luân phiên, Nhật Nguyệt xoay chuyển.

"Sinh tử khí hóa thành dòng sông?"

Diệp Hạo hơi biến sắc mặt, hắn không nghĩ tới, Sinh Tử Ấn đến trong tay của đối phương, đĩ nhiên có thể như vậy sử dụng. Sau đó, cái kia sinh tử Trường Hà ánh sáng thần thánh phun trào, đem Diệp Hạo Sinh Tử Ấn mất đi.

Ầm ầm!

Sinh tử Trường Hà ngang qua hư không,

Mang theo vô thượng uy thế hướng về Diệp Hạo nghiền ép mà đến, Diệp Hạo thân hình đột nhiên lùi về sau, hắn nhìn chằm chằm cái kia sinh tử Trường Hà, trong con ngươi hiện lên một vệt vẻ kinh dị, "Nếu đối phương có thể mang sinh tử hai khí ngưng luyện thành dòng sông, như vậy, ta có hay không cũng có thể làm được?"

Nghĩ tới đây, Diệp Hạo bình tĩnh lại tâm tình, ở trong đầu quan tưởng Trường Hà, chợt, hắn hơi suy nghĩ, vô tận sinh tử khí phun trào mà ra, ngưng luyện Trường Hà mô hình.

Hắn lần đầu ngưng luyện ra sinh tử Trường Hà chỉ có nửa phần Trường Hà dáng vẻ, đồ có hình, không có trong đó ý.

Diệp Hạo ngưng luyện ra sinh tử Trường Hà ở cái kia chân chính sinh tử Trường Hà giội rửa dưới, không tới chốc lát, liền trừ khử tán loạn.

Mà giờ khắc này, cái kia sinh tử dòng sông còn sót lại một nửa, dù vậy, uy lực của nó vẫn cứ không thể khinh thường.

"Con sông này, đem sinh tử lực lượng dung hợp lại cùng nhau?"

Diệp Hạo nhìn chăm chú phía trước sinh tử dòng sông, hắn phát hiện, cái kia sinh tử lực lượng dung hợp thông suốt, tuy hai mà một, phảng phất chân chính hòa làm một thể.

Sinh tử lực lượng dung hợp thông suốt sau khi, cái kia sinh tử Trường Hà không phải hai màu đen trắng, mà là hiện ra màu xám, cái kia màu xám bên trong ẩn chứa mịt mờ sinh cơ cùng tử khí.

Làm Diệp Hạo chính đang suy tư sinh tử lực lượng giao hòa bí quyết thời gian, một đầu khác, Mộ Dung Lam đồng dạng cùng hắn dòng nước ảnh trong gương giao thủ với nhau.

Càng là giao thủ, Mộ Dung Lam trong lòng liền càng là khiếp sợ, hắn vốn cho là, dòng nước phân thân chỉ có hắn năm phần mười thực lực, hắn phải làm có thể dễ dàng trấn áp. Nhưng là hắn ra tay sau khi mới phát hiện sự tình cũng không phải hắn tưởng tượng đơn giản như vậy.

Mộ Dung Lam giơ tay đánh ra một đạo khí huyết chưởng ấn, Quang Hoa lưu chuyển, hướng phía trước dòng nước ảnh trong gương chạy đi.

Oanh ầm!

Cái kia dòng nước ảnh trong gương đồng dạng đánh ra một đạo khí huyết chưởng ấn, cùng Mộ Dung Lam không giống chính là đối phương đạo kia khí huyết chưởng ấn ở tới gần Mộ Dung Lam khí huyết chưởng ấn thời gian đĩ nhiên mở bàn tay, đem Mộ Dung Lam ngưng luyện ra khí huyết chưởng ấn nắm trong tay, nhẹ nhàng dùng sức, liền đem bóp nát.

Mộ Dung Lam ánh mắt mờ sáng, ánh mắt của hắn nhìn chòng chọc vào đạo kia khí huyết chưởng ấn, như muốn tìm hiểu.

Phúc bá đồng dạng đứng ở mặt nước, cùng dòng nước ảnh trong gương quấn quýt ở cùng nhau, mộc chu trên, lúc này chỉ còn lại Mộ Dung Họa một người.

Nàng dòng nước ảnh trong gương đi tới mộc chu trên, hướng nàng ra tay, bởi Mộ Dung Họa thực lực yếu kém, nàng đối ứng lên trái lại là thoải mái nhất.

Diệp Hạo trong tay một đạo tia ánh sáng trắng cùng hắc mang ngưng luyện đan xen vào nhau, sinh tử khí tỏ khắp, hắn muốn thử nghiệm trước đem một đạo sinh tử khí dung hợp thông suốt.

Đương nhiên, trước đó, hắn muốn trước đem đến từ ảnh trong gương sinh tử Trường Hà diệt, Diệp Hạo trong tay một đạo khô tia sáng màu vàng hiện lên. Hắn hướng phía trước nhẹ nhàng nhấn một cái, chợt, một đạo Khô Diệp Chưởng Ấn mang theo mục nát khô vinh ý cảnh bao phủ mà đi. (www. uukanshu. com)

Hắn đem Khô Diệp Chưởng tu luyện đến cảnh giới tiểu thành sau, ẩn chứa trong đó khô vinh ý cảnh có thể nói là tương đương bàng bạc, khô vinh tâm ý khác nào cuồn cuộn Trường Hà, mục nát vạn vật, chỗ đi qua, như thời gian Trường Hà trôi qua.

Khô vinh ý cảnh nhất thời cùng sinh tử ý cảnh giao hòa ở cùng nhau, nhất thời hiện ra một luồng mục nát, tĩnh mịch, khô vinh khí tức, không tới nửa cái hô hấp, sinh tử Trường Hà cùng Khô Diệp Chưởng đều là dồn dập trừ khử tán loạn.

Hô! Hô!

Diệp Hạo dòng nước ảnh trong gương hóa thành một đạo màu xanh hào quang, khí lưu phun trào, hắn nhất thời biến mất ở Diệp Hạo trong tầm mắt.

Dòng nước ảnh trong gương đối với thân pháp ứng dụng thuận buồm xuôi gió , tương tự cao hơn Diệp Hạo một bậc. Diệp Hạo trong đầu ảnh trong gương mở ra, liền đem đối phương động tác rõ ràng bắt giữ nói.

Cái kia dòng nước ảnh trong gương dĩ nhiên đi tới Diệp Hạo phía sau, chợt, dòng nước ảnh trong gương bàn tay giơ lên, hướng phía trước nhẹ nhàng nhấn một cái, khô vàng sắc hào quang đan dệt lấp loé, ngưng luyện thành một mảnh khô vàng sắc lá cây.

Diệp Hạo thân hình lấp loé, muốn đem mảnh này lá héo vàng tránh thoát đi, hắn thân hóa cầu vồng, hướng về bên cạnh tránh né.

Nhưng mà, cái kia lá héo vàng đem hơi thở của hắn khóa chặt, tốc độ kia không chút nào so với Diệp Hạo triển khai Lăng Hư Bộ sau chậm, trong khoảnh khắc liền đến Diệp Hạo sau lưng.

Sau một khắc, khô vàng lá cây liền khắc ở Diệp Hạo sau lưng, sống lưng của hắn trên có một mảnh lá cây lặng yên hiện lên, khác nào thiên nhiên sinh thành. Hơn nữa, cái kia lá cây nguyên bản là khô vàng sắc, nhưng là giờ khắc này, dĩ nhiên mơ hồ có màu xanh biếc hiện lên, rõ ràng là ở rút lấy Diệp Hạo trong cơ thể sinh cơ, làm tự sinh thức tinh chất dinh dưỡng.

PS: Quốc khánh liền muốn kết thúc, đại gia không nên quên bỏ phiếu a, cảm tạ (nhìn lại không thành tiên), (trên lưng ngựa hầu ca) khen thưởng , tương tự cảm tạ bỏ phiếu ủng hộ thư hữu!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Màu vàng bãi cát

Chương 108: Màu vàng bãi cát

Dòng nước ảnh trong gương đối với Diệp Hạo tu luyện mỗi môn Địa cấp võ học đều là thuận buồm xuôi gió, tiện tay nắm đến, thậm chí có thể nói là kỹ tử với thần. Ngang nhau cấp độ dưới võ học, Diệp Hạo triển hiện ra huyền diệu xa kém xa đối phương một phần mười.

Mọi người tại đây bên trong, Diệp Hạo có thể nói là tối vất vả, dù sao hắn người mang mấy môn Địa cấp võ học, một môn Địa cấp võ học bên trong ẩn chứa huyền diệu muốn vượt xa Nhân cấp võ học mấy lần thậm chí không chỉ gấp mười lần.

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú dòng nước ảnh trong gương, thân hình hắn hòa vào hư không, hóa thành một cơn gió mát, vô hình vô tướng. Sau đó, một đạo thân ảnh mơ hồ ở dòng nước ảnh trong gương sau lưng hiện lên, Diệp Hạo trong tay khí huyết sức mạnh khuấy động phun trào. Quả đấm của hắn nóng bỏng đỏ lên, như lò lửa bên trong rèn luyện quá khối thép thả ở bên trong nước giống như vậy, hư không dập dờn, xì xì vang vọng.

Hắn một quyền đánh vào dòng nước ảnh trong gương sống lưng trên, sau một khắc, Diệp Hạo sắc mặt đột nhiên biến đổi, quả đấm của hắn lại như là đánh vào mai rùa trên giống như vậy, không cách nào đem lay động mảy may.

Diệp Hạo nhìn chăm chú nhìn lại, liền thấy đối phương sống lưng trên màu xanh hào quang vờn quanh, ở Diệp Hạo nắm đấm công kích địa phương, phảng phất có một màu xanh cương tráo. Dòng nước ảnh trong gương sống lưng như hóa thành Thanh Đồng, hơn nữa, quanh thân chỉ có Diệp Hạo công kích địa phương Thanh Đồng hóa.

"Đem Thiên Cương Quyết phòng ngự tập trung ở một cái nào đó đốt?"

Diệp Hạo sắc mặt giật mình, dòng nước ảnh trong gương đối với Địa cấp võ học vận dụng kỹ xảo muốn rõ ràng cao hơn Diệp Hạo, cho tới, bất luận hắn từ phương diện nào đều không thể chiếm được tiện nghi.

Duy nhất đáng vui mừng chính là, dòng nước ảnh trong gương xác thực chỉ có Diệp Hạo năm phần mười thực lực, chính là này năm phần mười thực lực, hầu như đem Diệp Hạo bức bách đến vận dụng toàn lực đều không thể giải quyết.

Dần dần, Diệp Hạo đối với võ học lĩnh ngộ quen thuộc với tâm, biến tắc thông, trong tay hắn võ học không hề bị đến hạn chế. Hai tay hắn hướng phía trước quét ngang, một đạo sinh tử khí ngưng luyện mà thành sinh tử Trường Hà phun trào mà ra, có sinh cơ cùng tĩnh mịch tiêu tan, chìm nổi, hướng về dòng nước ảnh trong gương chạy chồm mà đi.

Ầm ầm!

Diệp Hạo này con sinh tử Trường Hà muốn so với dòng nước ảnh trong gương ngưng luyện ra còn muốn cuồn cuộn, dù sao dòng nước ảnh trong gương chỉ có hắn thực lực bản thân năm phần mười, các loại võ học ở Diệp Hạo trong tay diễn biến, dòng nước ảnh trong gương dần dần rơi vào hạ phong.

Bạch!

Diệp Hạo thân hóa cầu vồng, đi tới dòng nước ảnh trong gương phía sau, chợt, một đạo lá héo vàng từ trong tay hắn bay xuống mà ra, rơi vào dòng nước ảnh trong gương sau lưng.

Cái kia khô vàng lá cây khác nào ở dòng nước ảnh trong gương sau lưng cắm rễ, rút lấy dòng nước ảnh trong gương sinh cơ, khô vàng trên lá cây có màu xanh biếc hiện lên, thậm chí đang điên cuồng sinh trưởng, dường như muốn hóa thành cổ thụ che trời.

Ầm ầm!

Dòng nước ảnh trong gương ầm ầm phá nát, nó dù sao cũng là do dòng nước ngưng luyện mà ra, ẩn chứa trong đó sinh cơ sức mạnh kỳ thực không nhiều. Bởi vậy, ở cái kia lá héo vàng đến rút lấy dưới, không cần thiết chốc lát, liền đổ nát tan rã.

"Thân kiêm mấy môn Địa cấp võ học, không biết này Diệp Hạo là lai lịch ra sao?" Mộ Dung Lam sớm đã đem hắn ảnh trong gương đánh gục,

Hắn nhìn chằm chằm Diệp Hạo bóng người, không khỏi tâm tư lưu chuyển.

Mấy người bọn họ bên trong, Diệp Hạo là cái cuối cùng đem dòng nước ảnh trong gương đánh gục, này cũng không phải nói thực lực của hắn không mạnh. Vừa vặn ngược lại, chính là bởi vì hắn thực lực bản thân quá mạnh, dẫn đến dòng nước ảnh trong gương thực lực mạnh không một bên, lúc này mới dẫn đến hắn tốn thời gian dài nhất.

Phó Dịch hơi có thâm ý liếc mắt nhìn Diệp Hạo, cũng không nói thêm gì, làm Diệp Hạo đặt chân mộc chu sau. Phó Dịch trong tay ấn quyết bắt, mộc chu nhẹ nhàng rung động, phá tan thủy lang, đột nhiên hướng về phía trước hoành đương ở mọi người trước người cuồn cuộn gương sáng phóng đi.

Phía trước cái kia dòng nước đan dệt mà thành gương sáng Quang Hoa lưu chuyển, hiện lên một có thể chứa đựng mộc chu thông qua cửa động. Mộc chu hóa thành một vệt sáng vọt qua cửa động, vượt qua này đạo hoành đương ở mọi người trước người gương sáng.

Một toà trời quang mây tạnh thế ngoại Tiên đảo hiện ra ở trước mắt mọi người, Diệp Hạo tâm thần chấn động, hòn đảo này khác nào có tiên cầm qua lại, càng có các loại linh thảo sinh trưởng, cho tới nơi này linh khí dồi dào, như thế ngoại đào nguyên.

Mộc chu đi tới bên bờ, ở trên bờ cát màu vàng dừng lại, Phó Dịch từ trong tay lấy ra một viên màu xanh lục phù ấn, giao cho Diệp Hạo trong tay, hắn lại cười nói: "Các ngươi lúc rời đi chỉ cần đem bùa này ấn bóp nát, lão phu sẽ tới rồi."

"Đương nhiên, cái này phù ấn các ngươi không nhất định dùng đến trên."

Phó Dịch vẻ mặt thất vọng, nhìn chằm chằm phía trước hòn đảo, trong ánh mắt mơ hồ có vẻ kiêng dè xẹt qua. Hòn đảo bên trong đến tột cùng có cỡ nào nhân vật đáng sợ, để vị này Hậu Thiên Thập Trọng cao thủ đều tâm sinh kính sợ.

"Hòn đảo này..."

Diệp Hạo nhìn chăm chú phía trước hòn đảo, trong đầu của hắn địa đồ mở ra, hòn đảo có mười dặm to nhỏ, mà Diệp Hạo địa đồ có thể mang toàn bộ hòn đảo bao trùm. Chỉ một thoáng, trong địa đồ các loại linh quang lấp loé, khác nào có đếm mãi không hết thiên tài địa bảo ở trước mặt hắn bày ra.

Nơi đây Thiên Địa Nguyên Khí đều rõ ràng muốn so với ngoại giới nồng nặc, nếu là ở đây tu luyện, tất nhiên làm ít mà hiệu quả nhiều.

Đang lúc này, phía trước màu vàng bãi cát khác nào đang lưu động, phảng phất có vật gì đó trong lòng đất hướng về Diệp Hạo mấy người đến.

Mộ Dung Lam trong tay một đạo khí huyết chưởng ấn đánh ra, này đạo khí huyết chưởng ấn thình lình hướng về bãi cát bên trong một trảo, dường như muốn đem bãi cát đồ vật bên trong lấy ra đến.

Ầm ầm!

Màu vàng bãi cát bên trong đột nhiên thoát ra một vệt kim quang lấp loé bò cạp, này con bò cạp có tới lớn khoảng một trượng tiểu, toàn thân màu vàng

óng, hắn thân thể kia khác nào là do màu vàng bãi cát ngưng luyện mà thành.

Bò cạp hóa thành một đạo kim sắc lưu quang hướng về Diệp Hạo chờ người mà đến, Mộ Dung Lam nhìn chằm chằm cái kia gần ở thước chỉ bò cạp, trong tay một đạo Huyền Băng chưởng ấn ầm ầm đánh ra.

Hô! Hô!

Từng đạo từng đạo Hàn Phong nghịch lưu nương theo chưởng ấn sinh sôi, sau đó, Huyền Băng chưởng ấn rơi vào bò cạp trên người, đem đông lại lên.

Răng rắc!

Không tới nửa cái hô hấp, cái kia tầng băng liền vỡ vụn ra đến, (www. uukanshu. com) bò cạp hòa vào bãi cát bên trong, khác nào cùng bãi cát hòa làm một thể.

"Cẩn thận."

Diệp Hạo nói nhắc nhở, cùng lúc đó, hắn đem trong đầu ảnh trong gương mở ra, cái kia màu vàng bò cạp ở trong tầm mắt của hắn không chỗ che thân.

Lúc này, cái kia bò cạp chính hướng về Mộ Dung Lam vồ giết mà đi, mà đối phương nhưng hoàn toàn vô tri. Diệp Hạo thân hình lấp lóe, sớm một bước đi tới Mộ Dung Lam bên cạnh người.

Chợt, trong tay hắn sinh tử dòng sông ngưng luyện mà ra, còn như ngân hà đổi chiều, sinh cơ cùng tinh mịch phun trào, hóa thành một đạo cuồn cuộn dòng sông rơi vào màu vàng bãi cát bên trong.

Oanh ầm!

Ở Diệp Hạo sinh tử Trường Hà oanh kích bên dưới, đem cái kia bò cạp từ bãi cát bên trong oanh đi ra. Đột nhiên, cái kia bò cạp đột nhiên xoay tròn thân hình, cuốn lên một đạo cuồng phong.

Phong thế lớn dần, trên bờ cát màu vàng hạt cát dồn dập hướng về phía trên bay cuộn mà đi, mấy hô hấp sau, bão cát lắng lại, một to khoảng mười trượng Kim Sa ngưng tụ mà thành cự hạt hiện lên ở Diệp Hạo mọi người trước người.

"Này bò cạp..."

Phúc bá vẻ mặt khiếp sợ, lớn như vậy bò cạp, vẫn là hắn từ lúc sinh ra tới nay, lần thứ nhất nhìn thấy. Nếu như là một con Giao Long hoặc là Cự Tượng hình thể có lớn như vậy, hắn còn không đến mức giật mình, nhưng là một con bò cạp có mười trượng lớn, vậy thì khá kinh người rồi.

Hô! Hô!

Màu vàng đuôi bò cạp quét ngang mà ra, nhất thời bão cát loạn quyển, khí lưu phun trào. Hắn cái kia đuôi đủ vài trượng trường, khác nào có vạn quân lực, thế không thể đỡ.

Diệp Hạo thần sắc cứng lại, này con bò cạp lúc này có thực lực tuyệt đối có thể ngang hàng Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ. Diệp Hạo trong tay sinh tử khí phun trào, hóa thành một cái cuồn cuộn Trường Hà, khác nào có sinh cơ cùng tinh mịch tâm ý tiêu tan, chợt, này điều Trường Hà đột nhiên hướng về bò cạp đuôi xông tới mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Tẩy Tủy Hoa

Chương 109: Tẩy Tủy Hoa

Ầm ầm!

Sinh tử Trường Hà cùng bò cạp cái kia do màu vàng hạt cát biến ảo đuôi đột nhiên đụng vào nhau, nhất thời cát bụi loạn quyển, khí lưu khuấy động. Sinh tử Trường Hà bên trong sinh tử lực lượng lưu chuyển, đem cái kia màu vàng hạt cát ăn mòn, cái kia hạt cát bên trong đồng dạng ẩn chứa một loại nào đó kỳ lạ sức mạnh, làm hao mòn sinh tử lực lượng.

Mấy hô hấp sau, bò cạp đuôi cùng Diệp Hạo sinh tử dòng sông đều là trừ khử đổ nát. Há liêu, cái kia bò cạp phần sau lần thứ hai ngưng luyện ra một cái đuôi đến, kim quang tràn ngập, khí thế bất phàm.

Diệp Hạo thân hình hòa vào không trung, bàn tay khác nào hóa thành cây khô, một luồng mịt mờ mục nát khí tức ở trong tay hắn bày ra.

Từng đạo từng đạo khô tia sáng màu vàng đan dệt, cuối cùng ngưng luyện thành một mảnh lá héo vàng, này cái lá cây có tới một trượng to nhỏ, khô vinh tâm ý tràn ngập. Vừa mới xuất hiện, liền phảng phất phải đem nơi đây chu vi trong vòng mấy chục trượng sinh linh hóa thành mục nát.

Xì xì!

Lá héo vàng rơi vào bò cạp trên người, chợt, một luồng vô hình sức hút từ trên lá cây phun trào. Khô vàng hào quang quét ngang bên dưới, cái kia do màu vàng hạt cát ngưng luyện mà thành cự hạt uyển mơ hồ xuất hiện tán loạn dấu hiệu.

Vù! Vù!

Lá héo vàng ở rút lấy bò cạp trong cơ thể sinh cơ, mấy hô hấp sau, cái kia khô vàng lá cây liền lột xác thành một mảnh lá xanh. Thậm chí, mơ hồ có hướng về cây giống lột xác xu thế, cái kia lá cây phảng phất cắm rễ với bò cạp trong cơ thể, điên cuồng sinh trưởng lên.

Diệp Hạo một chưởng này đem Tiểu Thành Địa cấp võ học uy lực bày ra vô cùng nhuần nhuyễn, coi như là đổi làm Mộ Dung Vũ đến đây, nhiều lắm cũng là cùng Diệp Hạo đạt được tương đồng hiệu quả.

Màu vàng hạt cát ngưng luyện mà thành bò cạp ầm ầm đổ nát, hiện ra bò cạp bản thể đi ra, mà giờ khắc này, cái kia khô vàng lá cây đã cắm rễ ở bò cạp trong cơ thể, mặc cho bò cạp giãy giụa như thế nào, đều không thể chống đối cái kia Khô Diệp rút lấy sinh cơ.

Mấy hô hấp sau, bò cạp triệt để mất đi sinh cơ, không động đậy nữa. Mà giờ khắc này, bò cạp bên ngoài cơ thể cái kia Diệp Tử đã trở thành một cây mầm cây nhỏ, cành cây chập chờn, sinh cơ dạt dào.

Đương nhiên, này chu thụ miêu cũng không phải thật sự là cây giống, nếu là Diệp Hạo một chưởng có thể diễn hóa ra cây giống đến, vậy thì ghê gớm. Đó là hư không tạo vật thủ đoạn, hậu thiên võ giả là tiếp xúc không tới tầng thứ này.

Bò cạp bên ngoài cơ thể cái kia chu thụ miêu có điều là Diệp Hạo nội lực cộng thêm cây khô gặp mùa xuân tâm ý diễn hóa, chính là hư huyễn đồ vật, không cách nào hóa giả làm thật.

Trước cái kia mười trượng bò cạp cho Phúc bá mang đến chấn động xa kém xa Diệp Hạo đem tự tay đánh gục mang đến chấn động mãnh liệt. Cái kia bò cạp hóa thành mười trượng cự hạt sau, thực lực đó chí ít có thể sánh vai Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, nhưng là coi như như vậy, cũng vẻn vẹn là ở Diệp Hạo thủ hạ miễn cưỡng chống đỡ mấy chiêu.

Diệp Hạo nhìn chăm chú hòn đảo nơi sâu xa, hắn mơ hồ có thể dò xét tới đó tựa hồ giấu diếm nguy cơ, Diệp Hạo xoay người lại, trầm ngâm chốc lát, nói rằng: "Hòn đảo bên trong giấu diếm nguy cơ, không bằng ta với các ngươi đồng hành, dọc theo đường đi cũng thật có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Mộ Dung Lam khẽ gật đầu,

Hắn nhìn chằm chằm hòn đảo nơi sâu xa, biểu hiện kiên định, mà Mộ Dung Họa đồng dạng là trong lòng căng thẳng, không khỏi nắm chặt tú tay, trên tay có mồ hôi hột nhỏ xuống, nàng không hề hay biết.

Diệp Hạo trong lòng suy đoán, chuyện gì có thể để cho mấy người bọn họ sốt sắng như vậy, Mộ Dung Lam phảng phất biết Diệp Hạo suy nghĩ trong lòng, hắn lên tiếng nói: "Chúng ta lần này tới Minh Kính Hồ chính là nghe nói hòn đảo này trên có một loại tên là Tẩy Tủy Hoa linh thảo, cỏ này có nghịch thiên cải mệnh công hiệu, có thể tăng lên võ giả tư chất tu luyện."

"Họa Nhi võ học tư chất có điều là tối hạ đẳng, nếu là không cách nào đưa nàng tư chất tăng lên, nàng đời này đều không có hi vọng bước vào Hậu Thiên Thất Trọng." Mộ Dung Lam thở dài một tiếng, ánh mắt của hắn rơi vào Mộ Dung Họa trên người, trong mắt tất cả đều là thật sâu hổ thẹn tâm ý.

"Cha, coi như không tìm được Tẩy Tủy Hoa cũng không có chuyện gì, nói không chắc còn có những phương pháp khác đây?" Mộ Dung Họa trên nét mặt tuy rằng có chờ mong, thế nhưng là là biết, chuyện như vậy là cưỡng cầu không được.

Diệp Hạo trong lòng còn có một nỗi nghi hoặc, thế nhưng hắn không có hỏi lên, nếu biết đối phương tới đây mục đích, vậy thì dễ làm rồi.

"Các ngươi có biết cái kia Tẩy Tủy Hoa ở hòn đảo nơi nào?" Diệp Hạo nhìn chằm chằm Mộ Dung Lam hỏi, nếu đối phương mục tiêu của chuyến này là Tẩy Tủy Hoa, như vậy nghĩ đến trước đó nên có hiểu biết.

"Ở hòn đảo này hướng đông nam." Mộ Dung Lam ánh mắt nhìn chăm chú hòn đảo phía đông nam, muốn đem hòn đảo này xem rõ ngọn ngành.

"Cùng Ly Hỏa Nha vị trí đại thể tương đồng." Diệp Hạo đột nhiên nhớ tới đến, cái kia hình ảnh thạch trên ghi chép, Ly Hỏa Nha đồng dạng là ở hòn đảo phía đông nam.

Xác định phương hướng, đám người bọn họ liền không trì hoãn nữa, hướng về hòn đảo phía đông nam chạy đi. Cân nhắc đến Mộ Dung Họa tu vi thấp hơn, mấy người liền đem tốc độ thả chậm lại, dù sao mười dặm hòn đảo cũng không hề lớn, liền toán tốc độ bọn họ lại chậm, cũng không bao lâu nữa là

có thể đến.

Lần này, Diệp Hạo lần thứ hai đem địa đồ mở ra, hắn tế quan sát kỹ, muốn biết hòn đảo phía đông nam tình hình."Nơi đó có hai tên võ giả..." Diệp Hạo căn cứ địa đồ trên điểm sáng màu xanh lục độ sáng để phán đoán, cái kia hai cái quang điểm bên trong một người trong đó tu vi tựa hồ cao tới Hậu Thiên Cửu Trọng, một cái khác thì lại tu vi yếu kém.

Trên bản đồ điểm sáng màu xanh lục độ sáng có sự phân chia mạnh yếu, liền tỷ như Diệp Hạo mấy người bên trong, lấy Mộ Dung Họa điểm sáng nhất là ảm đạm, đại biểu Mộ Dung Lam điểm sáng thì lại sáng ngời nhất, (www. uukanshu. com) thông qua điểm này, Diệp Hạo có thể đại thể phán đoán ra tu vi của đối phương.

Diệp Hạo trong lòng âm thầm cảnh giác, tuy rằng lấy hắn thực lực hôm nay cũng không e ngại Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, thế nhưng, cẩn thận sử đến vạn năm thuyền, cũng không phải mỗi một vị Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả đều là dễ dàng như vậy đối phó.

Có Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, thực lực mạnh mẽ, muốn vượt xa lúc này Diệp Hạo, hắn cũng không có tự đại đến cho rằng, thực lực của tự thân đã có thể hoành hành cảnh giới hậu thiên.

Làm mấy người đi tới tiếp cận hòn đảo phía đông nam vị thời gian, Diệp Hạo đem ảnh trong gương mở ra, hắn đưa mắt tập trung ở trước đó hắn nhìn thấy hai cái điểm sáng màu xanh lục trên, hai bóng người ở trong đầu của hắn hiện ra.

"Gia gia, nơi này thật sự có Tẩy Tủy Hoa?"

Tên thiếu niên kia nhìn chằm chằm phía trước một cây cao mười trượng Liễu Thụ hỏi, thiếu niên trong mắt có hưng phấn cùng thần sắc kích động hiện lên, bởi thiên phú không tốt, tu vi của hắn vẫn không cách nào tăng lên tới. Cho dù dùng linh đan diệu dược, hiệu quả vẫn cứ không lớn, nếu là có thể được Tẩy Tủy Hoa, như vậy hết thảy đều đem không giống, thiếu niên nghĩ tới đây, ánh mắt cực nóng vạn phần.

"Ta đã cảm ứng được Tẩy Tủy Hoa khí tức, cái kia Tẩy Tủy Hoa ngay ở này cây trên cây liễu." Thiếu niên bên cạnh người áo bào đen ông lão một mặt chắc chắn nói rằng, hắn trong mắt ánh sáng lấp loé, phảng phất một chút liền đem phía trước Liễu Thụ thấm nhuần.

"Lân nhi, có này Tẩy Tủy Hoa, ngươi tư chất là có thể tăng lên tới, đến lúc đó..." Áo bào đen ông lão tinh tế cảm ứng phía trước cái kia cây che trời Liễu Thụ.

Đột nhiên, áo bào đen ông lão cong ngón tay búng một cái, một đạo khí huyết dấu tay từ trong tay hắn ngưng luyện mà ra. Này đạo khí huyết dấu tay đón gió căng phồng lên, đột nhiên hóa thành một cái lớn khoảng một trượng tiểu nhân : nhỏ bé cự chỉ, khí huyết hào quang vờn quanh, hướng về phía trước cái kia cây cao mười trượng che trời Liễu Thụ nghiền ép mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Quỷ dị

Chương 110: Quỷ dị

Trên cây liễu một cái cành chập chờn, màu xanh lục hào quang lấp loé, sau đó, cái kia cành điên cuồng sinh trưởng, hướng về cái kia khí huyết ngưng luyện mà thành dấu tay mà đi.

Ầm ầm!

Khí huyết dấu tay ở cái kia Liễu Thụ cành xông tới dưới, ầm ầm phá nát, hóa thành mưa máu rải rác mà xuống, nhất thời sương máu tràn ngập. Cái kia Liễu Thụ cành tiếp tục hướng về áo bào đen ông lão vị trí đánh tới.

"Này cây Liễu Thụ đã thành tinh." Áo bào đen ông lão mục quang âm tình bất định, hắn vững tin cái kia Tẩy Tủy Hoa ngay ở này cây trên cây liễu, đó là bởi vì hắn từng từng thấy Tẩy Tủy Hoa, đối với hoa này khí tức tương đương mẫn cảm.

Áo bào đen ông lão khí thế quanh người đột nhiên bạo phát, Hậu Thiên Cửu Trọng uy thế tràn ngập ra, chợt, cơ thể hắn càng là bắt đầu bành trướng, ngắn ngắn mấy hô hấp, hắn liền đã biến thành một cao ba trượng người khổng lồ.

Hắn cái kia áo bào đen tựa hồ là một loại nào đó bảo vật , tương tự tùy theo lớn lên, thích ứng chiều cao của hắn. Áo bào đen ông lão biến hóa không chỉ thể hiện tại người cao hơn, hai mắt của hắn đã biến thành màu xanh sẫm, trên tay móng tay đồng dạng dài ra, bàn tay của hắn không trung xẹt qua,

khác nào xé rách không khí, khí lưu khuấy động.

Áo bào đen ông lão giơ tay đem cái kia hướng hắn lan tràn mà đến cành nắm ở trong tay, hai tay của hắn đều khác nào hóa thành Địa cấp Thần Binh, cứng rắn không thể phá vỡ, lập tức liền đem Liễu Thụ cành vững vàng nắm trong tay.

Đột nhiên, cái kia Liễu Thụ cành điên cuồng loạn quyển, khác nào có ngàn quân lực gia trì, phải đem áo bào đen ông lão vẩy đi ra.

Nhưng mà, áo bào đen ông lão hóa thân người khổng lồ sau khi, sức mạnh tăng lên dữ dội, nhưng bằng cái kia Liễu Thụ cành làm sao múa, đều không thể lay động áo bào đen ông lão mảy may.

Bạch!

Đang lúc này, lại có một cái Liễu Thụ cành hướng hắn đánh tới, cái kia cành hào quang dị thải làm bạn, nhắm thẳng vào áo bào đen ông lão chỗ yếu.

Đối mặt hai cái cành hắn đồng dạng đối phó lại đây, hắn đằng ra cái tay còn lại, đem cái thứ hai cành nắm trong tay. Áo bào đen ông lão trong tay dùng sức, muốn đem Liễu Thụ cành duệ đoạn, nhưng là mặc dù sức mạnh của hắn bất phàm, vượt xa trạng thái bình thường, vẫn cứ không cách nào đem duệ đoạn.

Làm Liễu Thụ phân hoá ra cái thứ ba cành thì, áo bào đen ông lão liền không cách nào tiếp tục chống lại cái kia Liễu Thụ, hắn nhiều lắm có thể chống lại hai cái Liễu Thụ cành, đối mặt cái thứ ba, hắn chỉ được né tránh.

Áo bào đen ông lão cầm trong tay cành buông ra, mang theo hắn bên cạnh người thiếu niên hướng lùi về sau đi. Làm áo bào đen ông lão dừng bước lại sau, ánh mắt của hắn rơi vào phía sau trong rừng rậm, hắn âm thanh khàn khàn nói rằng: "Mấy vị nếu đến rồi, cần gì phải trốn trốn tránh tránh, là muốn xem lão phu chê cười sao?"

Diệp Hạo mấy người đi ra, áo bào đen ông lão ánh mắt ở trên người mấy người đảo qua, chợt, ánh mắt của hắn dừng lại ở Mộ Dung Họa trên người, hắn không khỏi nói rằng: "Bực này tuổi tác, tu vi không tới Hậu Thiên Tứ Trọng, các ngươi tới đây là vì thế nữ tìm kiếm Tẩy Tủy Hoa?"

Áo bào đen ông lão cười nói: "Đã như vậy, không bằng chúng ta liên thủ, một cây Tẩy Tủy Hoa đủ để vì là hai tên võ giả nghịch thiên cải mệnh."

Mộ Dung Lam vẻ mặt cảnh giác,

"Chúng ta phải làm như thế nào?"

"Các ngươi chỉ cần phụ trách kiềm chế Liễu Thụ cành, lão phu thì lại nhân cơ hội đem Tẩy Tủy Hoa trích lấy xuống." Áo bào đen ông lão ánh mắt nóng rực, nhìn chằm chằm trên cây liễu mới một cây đóa hoa màu tím.

"Được, ta tin tưởng tiền bối sẽ không lừa dối chúng ta." Mộ Dung Lam lạ kỳ đồng ý, hắn không có nghi vấn áo bào đen ông lão quyết định.

"Diệp công tử, kính xin ngươi chăm sóc một chút Họa Nhi, này cây Liễu Thụ liền do chúng ta tới đối phó." Mộ Dung Lam biểu hiện trịnh trọng, đem nữ nhi của hắn an nguy ký thác ở Diệp Hạo trên người.

"Ta sẽ chăm sóc tốt nàng." Diệp Hạo nhìn chằm chằm phía trước Liễu Thụ, đáp ứng rồi Mộ Dung Lam thỉnh cầu, dù sao, bảo vệ Mộ Dung Họa an nguy, muốn so với ra tay đối phó Liễu Thụ càng thoải mái một ít.

Dù sao cái kia Tẩy Tủy Hoa là Mộ Dung Lam nhất định muốn lấy được đồ vật, về tình về lý, hắn đều không đạo lý để Diệp Hạo thế hắn ra tay.

"Cha, Phúc bá, các ngươi phải cẩn thận, nếu như... Nếu như thực sự không được, liền không muốn này Tẩy Tủy Hoa." Mộ Dung Họa vẻ mặt căng thẳng, nàng không hy vọng cha của chính mình cùng Phúc bá có chuyện.

"Chúng ta sẽ cẩn thận, ngươi chăm sóc tốt chính mình."

Mộ Dung Lam cười khẽ một tiếng, chợt, hắn cùng Phúc bá hai người đều là hướng về Liễu Thụ ra tay, sau đó, bọn họ liền nghênh đón Liễu Thụ cành điên cuồng tập kích.

Áo bào đen ông lão ánh mắt lấp loé, hắn đã sớm phát hiện, Liễu Thụ có khả năng phân hoá cành cũng không phải đặc biệt nhiều. Có Mộ Dung Lam cùng Phúc bá hai người kiềm chế, hắn liền có cơ hội ra tay trực tiếp hái Tẩy Tủy Hoa.

Sau một khắc, áo bào đen ông lão thân hóa cầu vồng, hướng về trên cây liễu mới, Tẩy Tủy Hoa sinh trưởng địa phương mà đi. Trên đường, một cái Liễu Thụ cành phân hoá mà ra, hào quang tràn ngập, đem đường đi của hắn cách trở.

"Hừ!"

Áo bào đen ông lão lạnh rên một tiếng, trong tay ngưng luyện ra một đạo khí huyết dấu móng tay, ly thể mà ra, đem cái kia Liễu Thụ cành kiềm chế lại.

Đương nhiên, lấy hắn khí huyết biến ảo ra đến dấu móng tay chỉ có thể kiềm chế lại cái kia Liễu Thụ cành chốc lát, nhưng đối với hắn mà nói, đã đầy đủ.

Áo bào đen ông lão dù sao cũng là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, tốc độ kia là biết bao nhanh, không tới một hô hấp, hắn liền lược đến ngọn cây, Tẩy

Tủy Hoa sinh trưởng địa phương.

Trong quá trình này, không có cái thứ hai Liễu Thụ cành đi ra ngăn cản, chứng minh trước hắn suy đoán là thành lập. Mộ Dung Lam cùng Phúc bá đem Liễu Thụ cành kiềm chế lại sau, che trời Liễu Thụ liền không cách nào lại tiếp tục phân hoá ra càng nhiều cành tới đối phó áo bào đen ông lão.

Áo bào đen ông lão đem Tẩy Tủy Hoa nắm trong tay, hắn ngửa mặt lên trời thét dài, chỉ muốn chiếm được Tẩy Tủy Hoa, hết thảy đều đáng giá.

Nhưng mà sau một khắc, áo bào đen ông lão sắc mặt đại biến, (www. uukanshu. com) hắn biểu hiện kinh hãi, thất thanh nói: "Làm sao có khả năng?"

Trong tay hắn Tẩy Tủy Hoa dĩ nhiên hóa thành một cái Liễu Thụ cành, đột nhiên từ trong tay hắn đâm vào trong cơ thể hắn, nhất thời máu me đầm đìa, cái kia cành khác nào ở trong cơ thể hắn điên cuồng tán loạn.

Áo bào đen ông lão khí thế quanh người ngưng luyện, hắn thể phách liên tục tăng lên, đột nhiên hóa thành cao ba trượng người khổng lồ, cùng lúc đó, hắn thể phách sức phòng ngự cùng sức mạnh đều là tăng lên rất nhiều.

Hắn đưa tay một duệ, đem đâm vào trong cơ thể hắn Liễu Thụ cành đánh lấy ra, liền nghe nhẹ đi vi tiếng rắc rắc truyền ra. Liễu Thụ cành gãy vỡ, thế nhưng tàn dư ở trong cơ thể hắn cành không có liền như vậy bỏ qua, ở trong cơ thể hắn điên cuồng tứ hoi, rút lấy hắn sinh cơ.

"Này cây Liễu Thụ đã có rồi linh trí!"

Diệp Hạo nhìn chằm chằm áo bào đen ông lão, trong lòng suy đoán, Liễu Thụ lấy cành hóa thành Tẩy Tủy Hoa, để đạt tới hấp dẫn võ giả mục đích. Nên có người được cái kia "Tẩy Tủy Hoa" sau, đang đứng ở kích động thời gian, không hề phòng bị, sẽ bị cái kia Liễu Thụ cành nhân cơ hội ăn mòn.

Hô! Hô!

Đang lúc này, lại có một đạo Liễu Thụ cành lan tràn mà ra, màu xanh hào quang quét ngang, nửa cái hô hấp liền đến Diệp Hạo phụ cận. Này cây Liễu Thụ cành đem Mộ Dung Họa làm mục tiêu, đột nhiên dài ra, tới gần Mộ Dung Họa.

Diệp Hạo thân hình hoi động, hoành đương ở Mộ Dung Họa trước người, bàn tay hắn nhất thời Thanh Đồng hóa, đem cái kia Liễu Thụ cành vững vàng nắm trong tay, mặc cho cái kia cành làm sao múa, đều không thể chạy ra lòng bàn tay của hắn.

Mộ Dung Họa nhìn chăm chú trước người đạo kia có chút thân ảnh gầy yếu, trong lòng dâng lên không tên cảm giác an toàn, nàng vẫn lòng sốt sắng thần đều thả lỏng lên. Cái cảm giác này nhiều năm trước tới nay nàng chỉ ở cha nàng trên người cảm nhận được, mà Diệp Hạo là thứ hai có thể mang đến cho hắn cảm giác an toàn người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 111: Dục hỏa trùng sinh

Chương 111: Dục hỏa trùng sinh

Vù! Vù!

Diệp Hạo duệ Liễu Thụ cành bên trong dĩ nhiên có một tia sức hút hiện lên, ở rút lấy Diệp Hạo trong cơ thể sinh cơ. Diệp Hạo bàn tay nhất thời già yếu lên, mơ hồ có nếp nhăn hiện lên, tuy rằng bàn tay của hắn đã hóa thành Thanh Đồng, thế nhưng vẫn cứ có khô lão xu thế.

"Liễu Thụ tuy nhưng đã thành tinh, thế nhưng chưa từng lột xác thành nhân thân, liền không cách nào rời đi tại chỗ, không biết này cây Liễu Thụ rút lấy bao nhiêu người khí huyết sinh cơ, mới trưởng thành cho tới bây giờ tình trạng này." Diệp Hạo hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trong cơ thể hắn Khô Mộc Phùng Xuân ý cảnh hiện lên, bàn tay hắn trên khô tia sáng màu vàng lặng yên hiện lên.

Diệp Hạo trong bàn tay đồng dạng truyền ra một luồng sức hút, hắn lấy Khô Mộc Phùng Xuân ảo diệu đến rút lấy Liễu Thụ cành bên trong sinh cơ sức mạnh.

Trong nháy mắt hai cỗ sức hút đan dệt, màu xanh lục hào quang cùng khô vàng hào quang phun ra, dần dần, Diệp Hạo chiếm cứ thượng phong, trong tay hắn khô vàng hào quang như thuỷ triều giống như rắc ở Liễu Thụ cành trên.

Cùng lúc đó, hắn đem Khô Mộc Phùng Xuân ảo diệu bày ra vô cùng nhuần nhuyễn, đem Liễu Thụ cành bên trong sinh cơ rút lấy, biến hoá để cho bản

thân sử dụng. Theo Diệp Hạo đem Liễu Thụ cành bên trong sinh cơ rút lấy, cả người hắn đều giống như tuổi trẻ vài tuổi, phảng phất có vô cùng sinh cơ từ trong cơ thể hắn bắn ra.

Liễu Thụ cành lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô héo hạ xuống, Diệp Hạo rút lấy cây này cành sinh cơ còn không vừa lòng, hắn con ngươi hơi lấp loé. Sau đó, càng to lớn hơn sức hút từ Diệp Hạo trong tay truyền ra, hắn muốn thông qua cây này cành, đi rút lấy Liễu Thụ bản thể sinh cơ.

Đột nhiên, Diệp Hạo trảo Liễu Thụ cành đột nhiên hóa thành khô vàng sắc bụi, Liễu Thụ chủ động cắt đứt cùng cây này cành liên hệ, lấy này đến ngăn cản Diệp Hạo rút lấy càng nhiều sinh cơ.

Liễu Thụ lại sẽ mục tiêu khóa chặt ở áo bào đen trên người lão giả, lúc này áo bào đen ông lão đã có thương tích tại người, hắn xúc không kịp đề phòng dưới, bị cái kia Liễu Thụ cành rút lấy không ít sinh cơ.

Áo bào đen ông lão vốn là khô lão dung mạo giờ khắc này xem ra càng thêm già yếu mấy phần, một luồng mục nát khí tức ở trên người hắn tràn ngập. Áo bào đen ông lão khí huyết sinh cơ có thể nói là mọi người tại đây bên trong nồng nặc nhất người, Liễu Thụ vì đối phó áo bào đen ông lão, đột nhiên phân hoá ra bốn cái cành, bay múa đầy trời, đem phong tỏa ngăn cản.

Xì xì!

Trong đó hai cái Liễu Thụ cành bị áo bào đen ông lão song tay nắm lấy, còn có hai cái nhưng là đem thân thể hắn xuyên thủng mà qua, ân máu đỏ tươi từ vết thương của hắn nơi chảy xuống.

Đáng sợ hơn chính là, áo bào đen ông lão sinh cơ lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đang nhanh chóng trôi qua, coi như hắn thân là ngày kia chín tầng cao thủ, cũng không chịu nổi Liễu Thụ cành tùy ý rút lấy sinh cơ.

"Gia gia..."

Thiếu niên đau lòng gào thét, trong con ngươi có nước mắt nhỏ xuống, hắn căm hận chính mình tu vi không đủ, sau đó, hắn liều lĩnh hướng về áo bào đen ông lão phóng đi.

"Kỳ nhi, không được!"

Áo bào đen ông lão trong lòng lo lắng, hắn khí thế quanh người phun trào, từng đạo từng đạo khí huyết sức mạnh vờn quanh, đem Liễu Thụ cành đập vỡ tan.

Chính là này ngăn ngắn chớp mắt, dung mạo của hắn liền lần thứ hai già yếu hơn mười năm, hắn lúc này khác nào gần đất xa trời, một cái chân bước vào quan tài.

Trên thực tế, từ áo bào đen ông lão bị Liễu Thụ cành xuyên qua thân thể, đến hắn vận chuyển khí huyết đem đập vỡ tan, có điều mấy hô hấp, vẻn vẹn là này mấy hô hấp công phu, hắn sinh cơ liền bị rút lấy hơn nửa.

"Gia gia, đều là ta không được, liền làm liên luỵ ngươi."

Tên là "Lân nhi" thiếu niên thần sắc có tự trách cùng vẻ áy náy, nếu không phải là bởi vì hắn, gia gia của hắn cũng sẽ không thay đổi thành hiện tại bộ dáng này.

"Nếu không có cái gọi là tẩy tủy hoa, như vậy này cây gieo vạ người Liễu Thụ liền không có cần thiết sống tiếp." Áo bào đen ông lão vẻ mặt âm tình bất định, đầu ngón tay của hắn hiện ra một giọt tinh huyết, giọt tinh huyết này óng ánh long lanh, khác nào có sinh mệnh ở trong đó diễn biến.

Giọt tinh huyết này giao hòa ngưng luyện, trong lúc mơ hồ hóa thành một thốc ngọn lửa, áo bào đen ông lão đầu ngón tay run run, cái kia ngọn lửa đột nhiên ly thể mà ra, hóa thành một áng lửa, rơi vào trên cây liễu.

Ầm ầm!

Liễu Thụ nhất thời bốc cháy lên, áo bào đen ông lão lấy tự thân tinh huyết ngưng luyện mà ra ngọn lửa hiển nhiên cùng tầm thường hỏa diễm có chỗ bất đồng, vừa tiếp xúc với Liễu Thụ, liền hóa thành lửa nóng hừng hực.

Xán lạn, cực nóng đốm lửa phun ra, tung toé, Liễu Thụ bị cái kia lửa nóng hừng hực bao trùm bao phủ. Áo bào đen ông lão thở dài một tiếng, liền mang theo hắn tôn tử, rời đi nơi đây.

Diệp Hạo nhìn chằm chằm trước đó mới đoàn kia Liệt Diễm, thần sắc dần dần nổi lên một vệt vẻ kinh dị, theo lý mà nói, nếu là Liễu Thụ thật sự đối mặt nguy cơ, tất nhiên sẽ phân hoá cành đi ra, tìm kiếm sinh cơ.

Nhưng là giờ khắc này, cái kia Liễu Thụ yên tĩnh có chút đáng sợ, lại như là một cây phổ thông Liễu Thụ bị đốt cháy như thế, không có làm ra bất kỳ cái gì phản kháng.

"Có vấn đề."

Mộ Dung Lam đi tới Diệp Hạo bên người, hắn sắc mặt nghiêm nghị, cũng không có bởi vì Liễu Thụ bị lửa nóng hừng hực đốt cháy mà thả lỏng, trực giác

nói cho hắn, sự tình không có như vậy đơn giản.

Không biết qua bao lâu, trên cây liễu lửa nóng hừng hực dần dần tắt, ảm đạm, Diệp Hạo phóng tầm mắt nhìn tới, đập vào mắt chỗ, nguyên bản cành lá xum xuê Liễu Thụ chỉ chỉ còn lại ba cái cành, cùng thân cây cùng tồn tại, còn lại giả, tất cả đều đốt cháy.

Có điều, cái kia ba cái cành trên màu xanh hào quang tràn ngập, tiêu tán đi ra khí tức muốn vượt qua trước phân hoá đi ra cành mấy lần.

"Dục hỏa trùng sinh?"

Diệp Hạo khẽ cau mày, hắn không nghĩ tới, trước mắt này cây Liễu Thụ ở Liệt Diễm đốt cháy dưới lại vẫn có thể tiếp tục sống sót, tuy nói Liễu Thụ đã thành tinh, thế nhưng ngọn lửa kia dù sao không phải phàm hỏa, lại đều không thể đem đốt cháy.

Hô! Hô!

Trên cây liễu ba cái cành bay lượn loạn quyền, (www. uukanshu. com) hướng về Diệp Hạo mấy người kéo tới, Diệp Hạo hai tay hướng phía trước đánh ra, chỉ một thoáng từng đạo từng đạo sinh tử khí tỏ khắp mà ra, đan dệt ngưng luyện thành một cái sinh tử dòng sông. Con sông này cuồn cuộn bàng bạc, có tới to khoảng mười trượng, đối chiều hư không, hướng về cái kia Liễu Thụ cành chạy chồm mà đi.

Diệp Hạo không hề bảo lưu đem trong cơ thể sinh tử lực lượng hết thảy trút xuống mà ra, ngưng luyện thành sinh tử dòng sông, lấy này đến đối kháng cái kia thế tới hung hăng Liễu Thụ cành.

Ầm ầm!

Sinh tử dòng sông cùng cái kia Liễu Thụ cành đan vào với nhau, sinh cơ cùng tĩnh mịch tràn ngập, từng đạo từng đạo hào quang lấp loé, Thiên Địa Nguyên Khí vào lúc này đều trở nên hỗn loạn lên.

Mộ Dung Lam ba người nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi thầm giật mình, bọn họ đều là từ cái kia sinh tử dòng sông bên trong cảm thấy đại khủng bố, phảng phất hơi có chạm đến, sẽ sinh cơ tuyệt diệt.

Bọn họ thực sự là khó có thể tưởng tượng, một tên ngày kia bảy tầng võ giả, gốc gác có thể như vậy chất phác. Thậm chí ở Phúc bá xem ra, lúc này Diệp Hạo thực lực đã muốn vượt qua rất nhiều ngày kia chín tầng võ giả.

Nhưng mà, Diệp Hạo đối với kết quả này cũng không hài lòng, hắn đem sinh tử lực lượng hết thảy điều động, cũng vẻn vẹn là cùng cái kia ba cái Liễu Thụ cành ngang hàng, không cách nào đem áp chế.

Sinh tử dòng sông bên trong ẩn chứa sinh tử tâm ý cuồn cuộn bàng bạc, nếu là đem một tên ngày kia bảy tầng trở xuống võ giả ném vào dòng sông bên trong, không ra một hô hấp, liền muốn khí huyết khô cạn, sinh cơ tuyệt diệt.

Mà cái kia ba cái Liễu Thụ cành giờ khắc này tuy rằng sinh cơ có khô cạn, thế nhưng cũng không có suy tàn dấu hiệu. Diệp Hạo chậm rãi đưa tay phải ra, bàn tay của hắn nhất thời hóa thành khô vàng sắc, khô vàng hào quang quanh quẩn, hắn hướng phía trước Liễu Thụ bản thể đột nhiên đánh ra một chưởng, một đạo lớn khoảng một trượng tiểu nhân : nhỏ bé Khô Diệp khác nào hóa thành một vệt sáng, roi vào che trời trên cây liễu.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Dục hỏa trùng sinh

Chương 111: Dục hỏa trùng sinh

Vù! Vù!

Diệp Hạo duệ Liễu Thụ cành bên trong dĩ nhiên có một tia sức hút hiện lên, ở rút lấy Diệp Hạo trong cơ thể sinh cơ. Diệp Hạo bàn tay nhất thời già yếu lên, mơ hồ có nếp nhăn hiện lên, tuy rằng bàn tay của hắn đã hóa thành Thanh Đồng, thế nhưng vẫn cứ có khô lão xu thế.

"Liễu Thụ tuy nhưng đã thành tinh, thế nhưng chưa từng lột xác thành nhân thân, liền không cách nào rời đi tại chỗ, không biết này cây Liễu Thụ rút lấy bao nhiêu người khí huyết sinh cơ, mới trưởng thành cho tới bây giờ tình trạng này." Diệp Hạo hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trong cơ thể hắn Khô

Mộc Phùng Xuân ý cảnh hiện lên, bàn tay hắn trên khô tia sáng màu vàng lặng yên hiện lên.

Diệp Hạo trong bàn tay đồng dạng truyền ra một luồng sức hút, hắn lấy Khô Mộc Phùng Xuân ảo diệu đến rút lấy Liễu Thụ cành bên trong sinh cơ sức mạnh.

Trong nháy mắt hai cỗ sức hút đan dệt, màu xanh lục hào quang cùng khô vàng hào quang phun ra, dần dần, Diệp Hạo chiếm cứ thượng phong, trong tay hắn khô vàng hào quang như thuỷ triều giống như rắc ở Liễu Thụ cành trên.

Cùng lúc đó, hắn đem Khô Mộc Phùng Xuân ảo diệu bày ra vô cùng nhuần nhuyễn, đem Liễu Thụ cành bên trong sinh cơ rút lấy, biến hoá để cho bản thân sử dụng. Theo Diệp Hạo đem Liễu Thụ cành bên trong sinh cơ rút lấy, cả người hắn đều giống như tuổi trẻ vài tuổi, phảng phất có vô cùng sinh cơ từ trong cơ thể hắn bắn ra.

Liễu Thụ cành lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô héo hạ xuống, Diệp Hạo rút lấy cây này cành sinh cơ còn không vừa lòng, hắn con ngươi hơi lấp loé. Sau đó, càng to lớn hơn sức hút từ Diệp Hạo trong tay truyền ra, hắn muốn thông qua cây này cành, đi rút lấy Liễu Thụ bản thể sinh cơ.

Đột nhiên, Diệp Hạo trảo Liễu Thụ cành đột nhiên hóa thành khô vàng sắc bụi, Liễu Thụ chủ động cắt đứt cùng cây này cành liên hệ, lấy này đến ngăn cản Diệp Hạo rút lấy càng nhiều sinh cơ.

Liễu Thụ lại sẽ mục tiêu khóa chặt ở áo bào đen trên người lão giả, lúc này áo bào đen ông lão đã có thương tích tại người, hắn xúc không kịp đề phòng dưới, bị cái kia Liễu Thụ cành rút lấy không ít sinh cơ.

Áo bào đen ông lão vốn là khô lão dung mạo giờ khắc này xem ra càng thêm già yếu mấy phần, một luồng mục nát khí tức ở trên người hắn tràn ngập. Áo bào đen ông lão khí huyết sinh cơ có thể nói là mọi người tại đây bên trong nồng nặc nhất người, Liễu Thụ vì đối phó áo bào đen ông lão, đột nhiên phân hoá ra bốn cái cành, bay múa đầy trời, đem phong tỏa ngăn cản.

Xì xì!

Trong đó hai cái Liễu Thụ cành bị áo bào đen ông lão song tay nắm lấy, còn có hai cái nhưng là đem thân thể hắn xuyên thủng mà qua, ân máu đỏ tươi từ vết thương của hắn nơi chảy xuống.

Đáng sợ hơn chính là, áo bào đen ông lão sinh cơ lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đang nhanh chóng trôi qua, coi như hắn thân là ngày kia chín tầng cao thủ, cũng không chịu nổi Liễu Thụ cành tùy ý rút lấy sinh cơ.

"Gia gia..."

Thiếu niên đau lòng gào thét, trong con ngươi có nước mắt nhỏ xuống, hắn căm hận chính mình tu vi không đủ, sau đó, hắn liều lĩnh hướng về áo bào đen ông lão phóng đi.

"Kỳ nhi, không được!"

Áo bào đen ông lão trong lòng lo lắng, hắn khí thế quanh người phun trào, từng đạo từng đạo khí huyết sức mạnh vờn quanh, đem Liễu Thụ cành đập vỡ tan.

Chính là này ngăn ngắn chớp mắt, dung mạo của hắn liền lần thứ hai già yếu hơn mười năm, hắn lúc này khác nào gần đất xa trời, một cái chân bước vào quan tài.

Trên thực tế, từ áo bào đen ông lão bị Liễu Thụ cành xuyên qua thân thể, đến hắn vận chuyển khí huyết đem đập vỡ tan, có điều mấy hô hấp, vẻn vẹn là này mấy hô hấp công phu, hắn sinh cơ liền bị rút lấy hơn nửa.

"Gia gia, đều là ta không được, liền làm liên luỵ ngươi."

Tên là "Lân nhi" thiếu niên thần sắc có tự trách cùng vẻ áy náy, nếu không phải là bởi vì hắn, gia gia của hắn cũng sẽ không thay đổi thành hiện tại bộ dáng này.

"Nếu không có cái gọi là tẩy tủy hoa, như vậy này cây gieo vạ người Liễu Thụ liền không có cần thiết sống tiếp." Áo bào đen ông lão vẻ mặt âm tình bất định, đầu ngón tay của hắn hiện ra một giọt tinh huyết, giọt tinh huyết này óng ánh long lanh, khác nào có sinh mệnh ở trong đó diễn biến.

Giọt tinh huyết này giao hòa ngưng luyện, trong lúc mơ hồ hóa thành một thốc ngọn lửa, áo bào đen ông lão đầu ngón tay run run, cái kia ngọn lửa đột nhiên ly thể mà ra, hóa thành một áng lửa, rơi vào trên cây liễu.

Ầm ầm!

Liễu Thụ nhất thời bốc cháy lên, áo bào đen ông lão lấy tự thân tinh huyết ngưng luyện mà ra ngọn lửa hiển nhiên cùng tầm thường hỏa diễm có chỗ bất đồng, vừa tiếp xúc với Liễu Thụ, liền hóa thành lửa nóng hừng hực.

Xán lạn, cực nóng đốm lửa phun ra, tung toé, Liễu Thụ bị cái kia lửa nóng hừng hực bao trùm bao phủ. Áo bào đen ông lão thở dài một tiếng, liền mang theo hắn tôn tử, rời đi nơi đây.

Diệp Hạo nhìn chằm chằm trước đó mới đoàn kia Liệt Diễm, thần sắc dần dần nổi lên một vệt vẻ kinh dị, theo lý mà nói, nếu là Liễu Thụ thật sự đối mặt nguy cơ, tất nhiên sẽ phân hoá cành đi ra, tìm kiếm sinh cơ.

Nhưng là giờ khắc này, cái kia Liễu Thụ yên tĩnh có chút đáng sợ, lại như là một cây phổ thông Liễu Thụ bị đốt cháy như thế, không có làm ra bất kỳ cái gì phản kháng.

"Có vấn đề."

Mộ Dung Lam đi tới Diệp Hạo bên người, hắn sắc mặt nghiêm nghị, cũng không có bởi vì Liễu Thụ bị lửa nóng hừng hực đốt cháy mà thả lỏng, trực giác nói cho hắn, sự tình không có như vậy đơn giản.

Không biết qua bao lâu, trên cây liễu lửa nóng hừng hực dần dần tắt, ảm đạm, Diệp Hạo phóng tầm mắt nhìn tới, đập vào mắt chỗ, nguyên bản cành lá xum xuê Liễu Thụ chỉ chỉ còn lại ba cái cành, cùng thân cây cùng tồn tại, còn lại giả, tất cả đều đốt cháy.

Có điều, cái kia ba cái cành trên màu xanh hào quang tràn ngập, tiêu tán đi ra khí tức muốn vượt qua trước phân hoá đi ra cành mấy lần.

"Dục hỏa trùng sinh?"

Diệp Hạo khẽ cau mày, hắn không nghĩ tới, trước mắt này cây Liễu Thụ ở Liệt Diễm đốt cháy dưới lại vẫn có thể tiếp tục sống sót, tuy nói Liễu Thụ đã thành tinh, thế nhưng ngọn lửa kia dù sao không phải phàm hỏa, lại đều không thể đem đốt cháy.

Hô! Hô!

Trên cây liễu ba cái cành bay lượn loạn quyền, (www. uukanshu. com) hướng về Diệp Hạo mấy người kéo tới, Diệp Hạo hai tay hướng phía trước đánh ra, chỉ một thoáng từng đạo từng đạo sinh tử khí tỏ khắp mà ra, đan dệt ngưng luyện thành một cái sinh tử dòng sông. Con sông này cuồn cuộn bàng bạc, có tới to khoảng mười trượng, đối chiều hư không, hướng về cái kia Liễu Thụ cành chạy chồm mà đi.

Diệp Hạo không hề bảo lưu đem trong cơ thể sinh tử lực lượng hết thảy trút xuống mà ra, ngưng luyện thành sinh tử dòng sông, lấy này đến đối kháng cái kia thế tới hung hăng Liễu Thụ cành.

Ầm ầm!

Sinh tử dòng sông cùng cái kia Liễu Thụ cành đan vào với nhau, sinh cơ cùng tĩnh mịch tràn ngập, từng đạo từng đạo hào quang lấp loé, Thiên Địa Nguyên Khí vào lúc này đều trở nên hỗn loạn lên.

Mộ Dung Lam ba người nhìn thấy tình cảnh này, không khỏi thầm giật mình, bọn họ đều là từ cái kia sinh tử dòng sông bên trong cảm thấy đại khủng bố, phảng phất hơi có chạm đến, sẽ sinh cơ tuyệt diệt.

Bọn họ thực sự là khó có thể tưởng tượng, một tên ngày kia bảy tầng võ giả, gốc gác có thể như vậy chất phác. Thậm chí ở Phúc bá xem ra, lúc này Diệp Hạo thực lực đã muốn vượt qua rất nhiều ngày kia chín tầng võ giả.

Nhưng mà, Diệp Hạo đối với kết quả này cũng không hài lòng, hắn đem sinh tử lực lượng hết thảy điều động, cũng vẻn vẹn là cùng cái kia ba cái Liễu Thụ cành ngang hàng, không cách nào đem áp chế.

Sinh tử dòng sông bên trong ẩn chứa sinh tử tâm ý cuồn cuộn bàng bạc, nếu là đem một tên ngày kia bảy tầng trở xuống võ giả ném vào dòng sông bên trong, không ra một hô hấp, liền muốn khí huyết khô cạn, sinh cơ tuyệt diệt.

Mà cái kia ba cái Liễu Thụ cành giờ khắc này tuy rằng sinh cơ có khô cạn, thế nhưng cũng không có suy tàn dấu hiệu. Diệp Hạo chậm rãi đưa tay phải ra, bàn tay của hắn nhất thời hóa thành khô vàng sắc, khô vàng hào quang quanh quẩn, hắn hướng phía trước Liễu Thụ bản thể đột nhiên đánh ra một chưởng, một đạo lớn khoảng một trượng tiểu nhân : nhỏ bé Khô Diệp khác nào hóa thành một vệt sáng, roi vào che trời trên cây liễu.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Tẩy tủy phạt mạch

Chương 112: Tẩy tủy phạt mạch

Vù! Vù!

Che trời Liễu Thụ cái kia xanh tươi mơn mởn, tràn ngập sinh cơ thân cây có triệu chứng khô héo, Khô Diệp Chưởng in lại, khô vàng hào quang xoay quanh, quanh quẩn. Cái kia khô vàng hào quang từ từ chuyển hóa thành màu xanh lục hào quang, từng giọt nhỏ rút lấy Liễu Thụ bên trong sinh cơ.

Che trời Liễu Thụ từ phía dưới bắt đầu, dần dần khô vinh mục nát, phân hoá đi ra Liễu Thụ cành nhưng là đồng dạng có triệu chứng khô héo, vô lực cùng sinh tử dòng sông chống đỡ được.

Ầm ầm!

Sinh tử dòng sông trên nhất thời phóng ra xán lạn hào quang, sinh tử khí tức tràn ngập, đem cái kia Liễu Thụ cành giội rửa, hóa thành dòng sông một phần. Chợt, sinh tử dòng sông uyển như rồng về biển lớn, tràn vào Diệp Hạo trong cơ thể.

"Đó là chân chính Tẩy Tủy Hoa?"

Phúc bá thất thanh nói, ngón tay hắn che trời Liễu Thụ trên ngọn cây, nơi đó có một cây đóa hoa màu tím như ẩn như hiện. Thế nhưng, đóa hoa kia hơi thở sự sống khô cạn, chỉ có một cánh hoa còn tồn tại sinh cơ, còn lại đều là khô vàng héo tàn.

Diệp Hạo ánh mắt lạc ở phía trên cái kia cây gần như khô vàng Tẩy Tủy Hoa, nhất thời một đoạn tin tức hiện lên ở trong đầu của hắn.

Tên gọi: Tẩy Tủy Hoa

Niên đại: Một trăm năm

Công hiệu: Tẩy tủy phạt mạch, tăng lên võ học tư chất, hái sau cần ở trong vòng một canh giờ dùng mới có hiệu quả.

"Này cây Liễu Thụ không chỉ có nuốt chửng lấy võ giả sinh cơ , tương tự ở rút lấy Tẩy Tủy Hoa sinh cơ, hay là chính là bởi vì thu lấy Tẩy Tủy Hoa bên trong tinh hoa, tư chất có thể tăng lên, mới làm cho Liễu Thụ lột xác đến hiện tại mức độ." Diệp Hạo tâm trạng thoáng suy nghĩ, liền đến ra một cái kết luận.

"Tẩy Tủy Hoa chính đang khô héo!"

Mộ Dung Lam nhìn chằm chằm phía trên Tẩy Tủy Hoa, dưới chân hơi động, liền muốn đi tới phải đi hái, "Để cho ta tới." Diệp Hạo đột nhiên mở miệng, hắn nhận ra được Tẩy Tủy Hoa lúc này tình hình, nếu là mạnh mẽ hái, nói không chắc cái kia Liễu Thụ sẽ ở trong khoảnh khắc đem Tẩy Tủy Hoa sinh cơ hết thảy thu lấy, trái lại cái được không đủ bù đắp cái mất.

Kiến thức Diệp Hạo bày ra thủ đoạn, Mộ Dung Lam xác nhận vì là Diệp Hạo càng thích hợp đi hái Tẩy Tủy Hoa. Ở mấy người ánh mắt nhìn kỹ, Diệp Hạo chân đạp hư không, rơi vào Liễu Thụ ngọn cây vị trí.

Lúc này che trời Liễu Thụ không rảnh quan tâm chuyện khác, nếu là đổi làm trước, Diệp Hạo đi tới trên cây liễu, nó tất nhiên sẽ phân hoá một cái cành tới đối phó Diệp Hạo. Mà giờ khắc này, che trời Liễu Thụ nhưng là ở dụng hết toàn lực khôi phục tự thân sinh cơ.

Liễu Thụ dĩ nhiên có rồi trí tuệ, hiểu được lấy thu lấy Tẩy Tủy Hoa sinh cơ tinh hoa đến đối kháng đến từ Khô Diệp Chưởng rút lấy lực lượng.

Nếu là bỏ mặc Liễu Thụ tiếp tục như vậy, Tẩy Tủy Hoa trên hiếm hoi còn sót lại cuối cùng một đóa hoa biện tất nhiên muốn héo tàn khô héo. Diệp Hạo đưa tay ra, rơi vào Tẩy Tủy Hoa trên, trong tay hắn có màu xanh hào quang xoay quanh, hóa thành từng sợi từng sợi sinh cơ tràn vào Tẩy Tủy Hoa bên trong.

Sau đó, Diệp Hạo cái tay còn lại rơi vào trên cây liễu, trên bàn tay của hắn hiện ra khô vàng sắc hào quang, rút lấy che trời Liễu Thụ sinh cơ.

Diệp Hạo thân thể khác nào hóa thành một chuyển đổi khí,

Từ Liễu Thụ bên trong rút lấy sinh cơ, lại đem thu lấy đến sinh cơ tràn vào Tẩy Tủy Hoa bên trong.

Tẩy Tủy Hoa cái kia khô vàng cánh hoa dần dần thức tỉnh sinh cơ, trong quá trình này, Diệp Hạo đồng dạng được ích lợi không nhỏ. Hắn phảng phất tự thể nghiệm một cây che trời Liễu Thụ hướng đi khô vinh, lại tự tay đem một cây sắp khô héo hoa thức tỉnh.

Diệp Hạo lập thân Liễu Thụ bắt đầu trở nên khô héo lên, cũng không tiếp tục phục trước sinh cơ, cùng lúc đó, Tẩy Tủy Hoa mảnh thứ hai khô héo cánh hoa sinh cơ thức tỉnh, giữa hai người, một sống một chết.

Ầm ầm!

Một nén nhang sau, che trời Liễu Thụ ầm ầm vỡ vụn, hóa thành bụi tung bay, Liễu Thụ bên trong tinh hoa sinh mệnh bị Diệp Hạo hết thảy thu lấy, đem dùng cho thức tỉnh Tẩy Tủy Hoa.

Diệp Hạo đem Tẩy Tủy Hoa cầm trong tay, có ba cánh hoa hào quang lấp loé, dị thải lưu chuyển, Diệp Hạo dựa vào che trời Liễu Thụ sinh cơ lực lượng,

đem bên trong hai cánh hoa thức tỉnh, này đã là cực hạn.

"Đem này ba cánh hoa ăn vào, phải làm có thể mang ngươi tư chất tăng lên tới." Diệp Hạo đi tới Mộ Dung Họa trước người, đem Tẩy Tủy Hoa đưa tới trước mặt đối phương.

"Cảm ơn."

Mộ Dung Họa nở nụ cười xinh đẹp, nàng trong con ngươi xinh đẹp mơ hồ có nước mắt xoay quanh, khác nào muốn nhỏ xuống đến. Mộ Dung Họa tiếp nhận Tẩy Tủy Hoa, khoanh chân ngồi xuống, Tĩnh Tâm dùng, luyện hóa dược lực.

Sau một canh giờ, Mộ Dung Họa quanh thân hào quang quanh quẩn, trời quang mây tạnh, ở hào quang vờn quanh dưới, khác nào nhỏ xuống phàm trần tiên tử.

Mộ Dung Lam thần tình kích động, hắn chờ đợi ngày này đợi quá lâu, hắn vẫn luôn hổ thẹn trong lòng, cho rằng có lỗi với chính mình con gái.

Phúc bá suýt nữa lệ rơi đầy mặt, những năm này, Mộ Dung Họa trải qua chua xót khổ cay hắn đều đặt ở trong mắt, trong lòng tất cả đều là đồng tình.

Làm dị tượng sau khi kết thúc, Mộ Dung Họa cả người đều phảng phất trở nên kỳ ảo lên, nàng trở nên trước nay chưa từng có ung dung, lại như là đeo ở trên người nhiều năm gông xiềng rốt cục giải trừ.

"Tiếp cận Hậu Thiên Tứ Trọng tu vi?"

Diệp Hạo trong lòng hơi cảm kinh ngạc, Tẩy Tủy Hoa công hiệu coi là thật là danh bất hư truyền, ở Mộ Dung Họa dùng Tẩy Tủy Hoa trước, tu vi có điều ngày kia một tầng, vẻn vẹn là bước vào võ đạo ngưỡng cửa.

Mà khi nàng đem Tẩy Tủy Hoa dược lực luyện hóa sau, một thân tu vi trực tiếp kéo lên đến Hậu Thiên Tam Trọng đỉnh điểm, đến cực kỳ tiếp cận Hậu Thiên Tứ Trọng cảnh giới.

"Diệp công tử, tranh có thể tẩy tủy thành công, đều là công lao của ngươi, giống như là tái tạo chi ân, ngày sau ngươi chính là ta Mộ Dung phủ quý khách." Mộ Dung Lam trong mắt đều là chân thành vẻ cảm kích.

Diệp Hạo đã sớm đem địa đồ ảnh trong gương mở ra, lấy Ly Hỏa Nha hình ảnh đến tìm tòi tung tích tích, nhưng mà cũng không không có tìm thấy được. Diệp Hạo trong lòng có quyết định, hắn phải ở chỗ này đem hình ảnh thạch mở ra, đem Ly Hỏa Nha hấp dẫn đến.

"Mộ tiền bối, (www. uukanshu. com) ta lần này đến đây là vì bắt giữ một loại dị thú, nói không chắc sau đó còn cần các ngươi phối hợp." Diệp Hạo trầm ngâm nói.

"Được, chúng ta định sẽ dốc toàn lực phối hợp." Mộ Dung Lam trong lòng kinh dị, hắn không nghĩ tới, Diệp Hạo tới đây càng là vì bắt giữ dị thú, thế nhưng trong thiên địa dị thú biết bao ít ỏi, bất luận một loại nào dị thú nếu muốn bắt lấy đều là có khó khăn.

Đương nhiên, hắn cũng không có nhiều lời, kiến thức Diệp Hạo các loại thủ đoạn sau, trong lòng hắn mơ hồ suy đoán, Diệp Hạo là một cái nào đó tám sao thế lực, thậm chí Thất Tinh thế lực bồi dưỡng đệ tử. Vì vậy, coi như có một loại nào đó bắt giữ dị thú thủ đoạn, cũng nói còn nghe được.

Diệp Hạo đem chiếc hộp màu tím lấy ra, làm hộp mở ra sau, một trận hào quang lấp loé, chợt, một con ba chân màu tím Quạ Lửa xoay quanh mà ra, nương theo một trận cạc cạc tiếng kêu vang lên, khiến người ta nghe ngóng biến sắc.

"Ly Hỏa Nha!"

Mộ Dung Lam hơi biến sắc mặt, trước đây không lâu, hắn còn ở suy đoán Diệp Hạo muốn bắt giữ chính là loại nào dị thú, khi hắn nhìn thấy trước mắt hình ảnh sau nghi ngờ trong lòng liền mở ra.

Ly Hỏa Nha tiếng kêu kì quái truyền ra, Diệp Hạo mấy người đều lòng sinh buồn bực, đặc biệt là Mộ Dung Họa, nàng thêu lông mày cau lại, thẳng thắn giơ lên tay ngọc che lỗ tai.

Bởi vậy có thể thấy được, Ly Hỏa Nha tiếng kêu là có cỡ nào làm người buồn bực mất tập trung, này trận tiếng kêu quái dị là Diệp Hạo chờ người có khả năng nghe được. Trên thực tế, nương theo cái kia hình ảnh tiếng kêu truyền ra, còn có một trận vô hình sóng âm truyền ra, vang vọng, đó là bọn họ mấy người không nghe được âm thanh.

Khoảng cách Diệp Hạo chờ người cách đó không xa, một đoàn bóng đen lơ lửng không cố định, này đoàn bóng đen đột nhiên ổn định, "Đây là... Ly Hỏa Nha, bản vương khổ sở sưu tầm lâu như vậy đều không có tìm được Ly Hỏa Nha lại chủ động hiện thân." Chợt, này đoàn bóng đen hướng về Ly Hỏa Nha tiếng kêu nơi bỏ chạy.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Tẩy tủy phạt mạch

Chương 112: Tẩy tủy phạt mạch

Vù! Vù!

Che trời Liễu Thụ cái kia xanh tươi mơn mởn, tràn ngập sinh cơ thân cây có triệu chứng khô héo, Khô Diệp Chưởng in lại, khô vàng hào quang xoay quanh, quanh quẩn. Cái kia khô vàng hào quang từ từ chuyển hóa thành màu xanh lục hào quang, từng giọt nhỏ rút lấy Liễu Thụ bên trong sinh cơ.

Che trời Liễu Thụ từ phía dưới bắt đầu, dần dần khô vinh mục nát, phân hoá đi ra Liễu Thụ cành nhưng là đồng dạng có triệu chứng khô héo, vô lực cùng sinh tử dòng sông chống đỡ được.

Ầm ầm!

Sinh tử dòng sông trên nhất thời phóng ra xán lạn hào quang, sinh tử khí tức tràn ngập, đem cái kia Liễu Thụ cành giội rửa, hóa thành dòng sông một phần. Chợt, sinh tử dòng sông uyển như rồng về biển lớn, tràn vào Diệp Hạo trong cơ thể.

"Đó là chân chính Tẩy Tủy Hoa?"

Phúc bá thất thanh nói, ngón tay hắn che trời Liễu Thụ trên ngọn cây, nơi đó có một cây đóa hoa màu tím như ẩn như hiện. Thế nhưng, đóa hoa kia hơi thở sự sống khô cạn, chỉ có một cánh hoa còn tồn tại sinh cơ, còn lại đều là khô vàng héo tàn.

Diệp Hạo ánh mắt lạc ở phía trên cái kia cây gần như khô vàng Tẩy Tủy Hoa, nhất thời một đoạn tin tức hiện lên ở trong đầu của hắn.

Tên gọi: Tẩy Tủy Hoa

Niên đại: Một trăm năm

Công hiệu: Tẩy tủy phạt mạch, tăng lên võ học tư chất, hái sau cần ở trong vòng một canh giờ dùng mới có hiệu quả.

"Này cây Liễu Thụ không chỉ có nuốt chửng lấy võ giả sinh cơ , tương tự ở rút lấy Tẩy Tủy Hoa sinh cơ, hay là chính là bởi vì thu lấy Tẩy Tủy Hoa bên trong tinh hoa, tư chất có thể tăng lên, mới làm cho Liễu Thụ lột xác đến hiện tại mức độ." Diệp Hạo tâm trạng thoáng suy nghĩ, liền đến ra một cái kết luận.

"Tẩy Tủy Hoa chính đang khô héo!"

Mộ Dung Lam nhìn chằm chằm phía trên Tẩy Tủy Hoa, dưới chân hơi động, liền muốn đi tới phải đi hái, "Để cho ta tới." Diệp Hạo đột nhiên mở miệng, hắn nhận ra được Tẩy Tủy Hoa lúc này tình hình, nếu là mạnh mẽ hái, nói không chắc cái kia Liễu Thụ sẽ ở trong khoảnh khắc đem Tẩy Tủy Hoa sinh cơ hết thảy thu lấy, trái lại cái được không đủ bù đắp cái mất.

Kiến thức Diệp Hạo bày ra thủ đoạn, Mộ Dung Lam xác nhận vì là Diệp Hạo càng thích hợp đi hái Tẩy Tủy Hoa. Ở mấy người ánh mắt nhìn kỹ, Diệp Hạo chân đạp hư không, rơi vào Liễu Thụ ngọn cây vị trí.

Lúc này che trời Liễu Thụ không rảnh quan tâm chuyện khác, nếu là đổi làm trước, Diệp Hạo đi tới trên cây liễu, nó tất nhiên sẽ phân hoá một cái cành tới đối phó Diệp Hạo. Mà giờ khắc này, che trời Liễu Thụ nhưng là ở dụng hết toàn lực khôi phục tự thân sinh cơ.

Liễu Thụ dĩ nhiên có rồi trí tuệ, hiểu được lấy thu lấy Tẩy Tủy Hoa sinh cơ tinh hoa đến đối kháng đến từ Khô Diệp Chưởng rút lấy lực lượng.

Nếu là bỏ mặc Liễu Thụ tiếp tục như vậy, Tẩy Tủy Hoa trên hiếm hoi còn sót lại cuối cùng một đóa hoa biện tất nhiên muốn héo tàn khô héo. Diệp Hạo đưa tay ra, rơi vào Tẩy Tủy Hoa trên, trong tay hắn có màu xanh hào quang xoay quanh, hóa thành từng sợi từng sợi sinh cơ tràn vào Tẩy Tủy Hoa bên trong.

Sau đó, Diệp Hạo cái tay còn lại rơi vào trên cây liễu, trên bàn tay của hắn hiện ra khô vàng sắc hào quang, rút lấy che trời Liễu Thụ sinh cơ.

Diệp Hạo thân thể khác nào hóa thành một chuyển đổi khí,

Từ Liễu Thụ bên trong rút lấy sinh cơ, lại đem thu lấy đến sinh cơ tràn vào Tẩy Tủy Hoa bên trong.

Tẩy Tủy Hoa cái kia khô vàng cánh hoa dần dần thức tỉnh sinh cơ, trong quá trình này, Diệp Hạo đồng dạng được ích lợi không nhỏ. Hắn phảng phất tự

thể nghiệm một cây che trời Liễu Thụ hướng đi khô vinh, lại tự tay đem một cây sắp khô héo hoa thức tỉnh.

Diệp Hạo lập thân Liễu Thụ bắt đầu trở nên khô héo lên, cũng không tiếp tục phục trước sinh cơ, cùng lúc đó, Tẩy Tủy Hoa mảnh thứ hai khô héo cánh hoa sinh cơ thức tỉnh, giữa hai người, một sống một chết.

Ầm ầm!

Một nén nhang sau, che trời Liễu Thụ ầm ầm vỡ vụn, hóa thành bụi tung bay, Liễu Thụ bên trong tinh hoa sinh mệnh bị Diệp Hạo hết thảy thu lấy, đem dùng cho thức tỉnh Tẩy Tủy Hoa.

Diệp Hạo đem Tẩy Tủy Hoa cầm trong tay, có ba cánh hoa hào quang lấp loé, dị thải lưu chuyển, Diệp Hạo dựa vào che trời Liễu Thụ sinh cơ lực lượng, đem bên trong hai cánh hoa thức tỉnh, này đã là cực hạn.

"Đem này ba cánh hoa ăn vào, phải làm có thể mang ngươi tư chất tăng lên tới." Diệp Hạo đi tới Mộ Dung Họa trước người, đem Tẩy Tủy Hoa đưa tới trước mặt đối phương.

"Cảm ơn."

Mộ Dung Họa nở nụ cười xinh đẹp, nàng trong con ngươi xinh đẹp mơ hồ có nước mắt xoay quanh, khác nào muốn nhỏ xuống đến. Mộ Dung Họa tiếp nhận Tẩy Tủy Hoa, khoanh chân ngồi xuống, Tĩnh Tâm dùng, luyện hóa dược lực.

Sau một canh giờ, Mộ Dung Họa quanh thân hào quang quanh quẩn, trời quang mây tạnh, ở hào quang vờn quanh dưới, khác nào nhỏ xuống phàm trần tiên tử.

Mộ Dung Lam thần tình kích động, hắn chờ đợi ngày này đợi quá lâu, hắn vẫn luôn hổ thẹn trong lòng, cho rằng có lỗi với chính mình con gái.

Phúc bá suýt nữa lệ rơi đầy mặt, những năm này, Mộ Dung Họa trải qua chua xót khổ cay hắn đều đặt ở trong mắt, trong lòng tất cả đều là đồng tình.

Làm dị tượng sau khi kết thúc, Mộ Dung Họa cả người đều phảng phất trở nên kỳ ảo lên, nàng trở nên trước nay chưa từng có ung dung, lại như là đeo ở trên người nhiều năm gông xiềng rốt cục giải trừ.

"Tiếp cận Hậu Thiên Tứ Trọng tu vi?"

Diệp Hạo trong lòng hơi cảm kinh ngạc, Tẩy Tủy Hoa công hiệu coi là thật là danh bất hư truyền, ở Mộ Dung Họa dùng Tẩy Tủy Hoa trước, tu vi có điều ngày kia một tầng, vẻn vẹn là bước vào võ đạo ngưỡng cửa.

Mà khi nàng đem Tẩy Tủy Hoa dược lực luyện hóa sau, một thân tu vi trực tiếp kéo lên đến Hậu Thiên Tam Trọng đỉnh điểm, đến cực kỳ tiếp cận Hậu Thiên Tứ Trọng cảnh giới.

"Diệp công tử, tranh có thể tẩy tủy thành công, đều là công lao của ngươi, giống như là tái tạo chi ân, ngày sau ngươi chính là ta Mộ Dung phủ quý khách." Mộ Dung Lam trong mắt đều là chân thành vẻ cảm kích.

Diệp Hạo đã sớm đem địa đồ ảnh trong gương mở ra, lấy Ly Hỏa Nha hình ảnh đến tìm tòi tung tích tích, nhưng mà cũng không không có tìm thấy được. Diệp Hạo trong lòng có quyết định, hắn phải ở chỗ này đem hình ảnh thạch mở ra, đem Ly Hỏa Nha hấp dẫn đến.

"Mộ tiền bối, (www. uukanshu. com) ta lần này đến đây là vì bắt giữ một loại dị thú, nói không chắc sau đó còn cần các ngươi phối hợp." Diệp Hạo trầm ngâm nói.

"Được, chúng ta định sẽ dốc toàn lực phối hợp." Mộ Dung Lam trong lòng kinh dị, hắn không nghĩ tới, Diệp Hạo tới đây càng là vì bắt giữ dị thú, thế nhưng trong thiên địa dị thú biết bao ít ỏi, bất luận một loại nào dị thú nếu muốn bắt lấy đều là có khó khăn.

Đương nhiên, hắn cũng không có nhiều lời, kiến thức Diệp Hạo các loại thủ đoạn sau, trong lòng hắn mơ hồ suy đoán, Diệp Hạo là một cái nào đó tám sao thế lực, thậm chí Thất Tinh thế lực bồi dưỡng đệ tử. Vì vậy, coi như có một loại nào đó bắt giữ dị thú thủ đoạn, cũng nói còn nghe được.

Diệp Hạo đem chiếc hộp màu tím lấy ra, làm hộp mở ra sau, một trận hào quang lấp loé, chợt, một con ba chân màu tím Quạ Lửa xoay quanh mà ra, nương theo một trận cạc cạc tiếng kêu vang lên, khiến người ta nghe ngóng biến sắc.

"Ly Hỏa Nha!"

Mộ Dung Lam hơi biến sắc mặt, trước đây không lâu, hắn còn ở suy đoán Diệp Hạo muốn bắt giữ chính là loại nào dị thú, khi hắn nhìn thấy trước mắt hình ảnh sau nghi ngờ trong lòng liền mở ra.

Ly Hỏa Nha tiếng kêu kì quái truyền ra, Diệp Hạo mấy người đều lòng sinh buồn bực, đặc biệt là Mộ Dung Họa, nàng thêu lông mày cau lại, thẳng thắn giơ lên tay ngọc che lỗ tai.

Bởi vậy có thể thấy được, Ly Hỏa Nha tiếng kêu là có cỡ nào làm người buồn bực mất tập trung, này trận tiếng kêu quái dị là Diệp Hạo chờ người có khả năng nghe được. Trên thực tế, nương theo cái kia hình ảnh tiếng kêu truyền ra, còn có một trận vô hình sóng âm truyền ra, vang vọng, đó là bọn họ mấy người không nghe được âm thanh.

Khoảng cách Diệp Hạo chờ người cách đó không xa, một đoàn bóng đen lơ lửng không cố định, này đoàn bóng đen đột nhiên ổn định, "Đây là... Ly Hỏa Nha, bản vương khổ sở sưu tầm lâu như vậy đều không có tìm được Ly Hỏa Nha lại chủ động hiện thân." Chợt, này đoàn bóng đen hướng về Ly Hỏa Nha tiếng kêu nơi bỏ chạy.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Cường địch hiện thân

Chương 113: Cường địch hiện thân

Diệp Hạo đem Ly Hỏa Nha hình ảnh thả lúc trước cái kia cây Liễu Thụ vị trí, mấy người bọn họ nhưng là tạm thời tàng lên. Ly Hỏa Nha hình ảnh mới bắt đầu thì là ở tầng trời thấp xoay quanh, bay lượn, đến sau đó, vọt thẳng lên trên không. Phóng ra xán lạn ánh sáng màu tím, coi như đang ở một dặm có hơn, cũng có thể thấy rõ ràng một đoàn hào quang màu tím đang múa may.

Sau nửa canh giờ, một đoàn màu đỏ sậm hào quang từ nơi chân trời xa bay tới. Diệp Hạo dõi mắt viễn vọng, cái kia màu đỏ sậm hào quang cách bọn họ vị trí còn cách một đoạn, không cách nào nhận biết bên ngoài.

Lại sau một chốc, màu đỏ sậm hào quang từ xa đến gần, đi tới Ly Hỏa Nha hình ảnh phụ cận. Màu đỏ sậm hào quang dáng vẻ trở nên rõ ràng lên, bên ngoài cùng hình ảnh không có khác nhau lớn bao nhiêu, đều là Tam Túc Ô Nha. Chỗ bất đồng duy nhất chính là ở này con chân chính Ly Hỏa Nha toàn thân màu đỏ sậm, khác nào có màu đỏ sậm ngọn lửa quanh quẩn.

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú phía trước Ly Hỏa Nha, nhất thời một đoạn tin tức ở trong đầu của hắn hiện ra.

Tên gọi: Ly Hỏa Nha

Chủng tộc: Dị thú

Chờ giai: Cấp ba

Cái khác: Tuổi thơ Ly Hỏa Nha, dị thú bảng xếp hạng chín mươi, xen vào thần hồn mức độ dị thú. Am hiểu thần hồn công kích, đem đánh giết sau, có thể diễn sinh Ly Hỏa Thạch, có chữa trị thần hồn thương thế công hiệu.

Diệp Hạo ánh mắt nóng rực, này Ly Hỏa Thạch hắn nhất định muốn lấy được, vật ấy vừa có thể đem hắn thần hồn thương thế chữa trị, lại có thể tăng lên Thiên Cương quyết. Nếu là đem chém giết, như vậy thực lực của hắn sẽ lần thứ hai tăng nhanh như gió.

Mà giờ khắc này, cái kia màu đỏ sậm Ly Hỏa Nha đã cùng Ly Hỏa Nha hình ảnh quấn quýt ở cùng nhau, đang đứng ở thư giãn thời gian. Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú Ly Hỏa Nha, một đạo thần hồn công kích do trong đầu của hắn phát sinh.

Ngay ở này đạo thần hồn trùy cùng Ly Hỏa Nha cách xa nhau một bước thời gian, Ly Hỏa Nha phảng phất phát giác ra, quanh thân màu đỏ sậm liệt diễm quanh quẩn, xán lạn ánh sáng tỏa ra, đem thần hồn trùy cách trở.

Đột nhiên, Ly Hỏa Nha hai cánh chấn động, hướng về Diệp Hạo mấy người ẩn thân địa phương bay vụt mà tới. Nó hai cánh múa, một đoàn màu đỏ sậm liệt diễm sinh sôi, hướng về Diệp Hạo mấy người vị trí bổng bềnh.

Diệp Hạo ánh mắt ngưng lại, này đoàn màu đỏ sậm liệt diễm còn chưa tới Diệp Hạo bên người, hắn liền lòng sinh cảnh giác, trong lòng hắn có linh cảm, này đoàn đỏ sậm liệt diễm thần hồn công kích tuyệt đối muốn vượt qua bản thân của hắn Nhiếp Hồn Thuật.

Ầm ầm!

Mộ Dung Lam đột nhiên giơ tay, từng đạo từng đạo dòng nước lạnh ở bàn tay hắn đan dệt hiện lên, chợt, một đạo dòng nước lạnh ngưng luyện mà thành băng liên hiện lên, cùng cái kia đến màu đỏ sậm liệt diễm khuấy động ở cùng nhau.

Ở băng liên đông lại dưới, đỏ sậm liệt diễm trên ánh sáng thoáng ảm đạm rồi một phần. Chợt, ánh sáng phun trào, tiếp tục hướng về Diệp Hạo chờ người kéo tới.

Diệp Hạo hai tay quét ngang mà ra, sinh tử sông dài phun trào, đi ngang qua hư không, đem đỏ sậm liệt diễm ngăn cản. Tuy rằng đỏ sậm liệt diễm là thuộc về thần hồn mức độ công kích, thế nhưng nội lực cùng khí huyết công kích vẫn là bao nhiêu có thể đưa đến kiềm chế tác dụng.

Sau đó, Mộ Dung Lam cùng Phúc bá dồn dập ra tay, sinh tử sông dài bên trong các loại xán lạn ánh sáng thần thánh phun trào, ở mấy người luân phiên luân công bên dưới, đạo kia đỏ sậm liệt diễm từ từ ảm đạm xuống.

Hầu như chỉ còn lại một thốc tiểu hỏa miêu, này thốc ngọn lửa ở sinh tử sông dài phun trào dưới, hóa thành hư vô. Trên thực tế, cũng không phải là Ly Hỏa Nha phát ra công kích không đủ mạnh, ở Diệp Hạo mấy người luân phiên công kích dưới, liền ngay cả ngày kia chín tầng cao thủ công kích cũng có thể hóa giải. Mà hóa giải này đoàn đỏ sậm liệt diễm mấy người hầu như ra tay toàn lực, lúc này mới đạt được hiệu quả.

Ầm ầm!

Sinh tử sông dài ở Diệp Hạo sự khống chế hướng về Ly Hỏa Nha chạy chồm mà đi, lúc này sinh tử dòng sông bên trong ẩn chứa sinh cơ cùng tĩnh mịch tâm ý khá cao thâm, hầu như chạm tới thần hồn mức độ.

Ly Hỏa Nha thần hồn hòa vào hư không, hóa thành một đạo đỏ sậm liệt diễm, muốn muốn chạy trốn rời đi. Mộ Dung Lam thân hình lay động, từng đạo từng đạo dòng nước lạnh đan dệt, đem Ly Hỏa Nha đường lui phong tỏa phá hỏng.

Đột nhiên, một đoàn vô hình thần hồn công kích do đỏ sậm liệt diễm trong cơ thể lan tràn mà ra, trực tiếp đánh vào Diệp Hạo chờ người đầu óc.

Phốc phốc!

Diệp Hạo mấy người dồn dập phun ra một ngụm máu đến, vận dụng này đạo vô hình thần hồn công kích sau, Ly Hỏa Nha quanh thân đỏ sậm liệt diễm nhất thời ảm đạm rồi mấy phần. Diệp Hạo sắc mặt nghiêm nghị, hắn thần hồn nguyên vốn là có thương thế, mà giờ khắc này, thương thế càng tăng thêm lên.

Diệp Hạo trong nê hoàn cung thần hồn lực lượng điên cuồng phun trào, lần thứ hai ngưng luyện xuất thần hồn trùy đến, đối phó Ly Hỏa Nha, hữu hiệu nhất thủ đoạn chính là thần hồn công kích.

Đối mặt này đạo thần hồn công kích, Ly Hỏa Nha không có tránh thoát khỏi đi, được này một đòn, quanh thân xán lạn đỏ sậm liệt diễm càng trở nên ảm đạm.

Một nén nhang sau, ở Diệp Hạo mấy người luân phiên ra tay dưới, Ly Hỏa Nha cạc cạc kêu một tiếng, liền từ giữa không trung rơi xuống, hóa thành một khối màu đỏ sậm tảng đá.

Lúc này, Diệp Hạo làm ra một cái khiến Phúc bá cùng Mộ Dung Lam giật mình động tác, trong tay hắn sinh tử dòng sông phun trào, ngang qua hư không, hướng về phía sau bọn họ trong rừng rậm chạy chồm mà đi.

Trên đường, cây cỏ đều là nhiễm phải một tầng tĩnh mịch khí tức, sức sống từ từ trôi đi, hóa thành màu xám. Sinh tử sông dài ở Diệp Hạo trong tay bày ra uy lực, không kém chút nào Tiểu Thành Địa cấp võ học Khô Diệp Chưởng.

Đột nhiên, một đạo màu xanh Di Thiên chưởng ấn đón nhận Diệp Hạo sinh tử sông dài, bắn lên xán lạn ánh sáng lóa mắt hoa, hào quang phun trào, xoay quanh. Cùng lúc đó, một luồng làm người ta sợ hãi linh hồn uy thế tản mát ra, làm cho Diệp Hạo chờ tâm thần người chấn động.

Một đạo vĩ đại bóng người hiển hiện ra, làm Phúc bá cùng Mộ Dung Lam nhìn thấy bóng người kia thì, không khỏi khiếp sợ vạn phần, "Ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Phúc bá thất thanh nói. (www. uukanshu. com)

"Không nghĩ tới chúng ta nhanh như thế liền gặp mặt rồi, Mộ Dung phủ mấy vị tiểu bối, hôm nay, các ngươi một đều không trốn được." Bóng người màu đen cạc cạc cười quái dị, khác nào có âm phong làm bạn, làm cho tâm thần người chấn động.

Diệp Hạo nhìn chằm chằm phía trước đạo kia thể linh hồn, hắn lấy thần hồn ý niệm tinh tế nhận biết, liền nhận ra được này đạo thể linh hồn có thương tích thế tại người, một thân thực lực không bằng trạng thái đỉnh cao.

Ngày ấy, này đạo thể linh hồn ở Mộ Dung phủ hoành hành vô kỵ, không ai có thể ngăn cản, nếu không có sau đó Mộ Dung phủ tọa trấn cao thủ hiện thân, đem một chiêu kiếm kinh sợ thối lui. Nói không chắc Mộ Dung phủ từ trên xuống dưới cũng khó khăn trốn một kiếp.

Diệp Hạo thân hình lay động, đem Ly Hỏa Thạch thu vào trong nhẫn chứa đồ, đối diện, đạo kia thể linh hồn đối với Diệp Hạo hình vì là ngoảnh mặt làm ngơ, vẫn chưa ngăn cản.

Sau đó, Diệp Hạo từ trong nhẫn chứa đồ đem đỏ sậm liệt diễm Trường Đao lấy ra, hắn tay cầm vỏ đao, nhẹ nhàng run run. Một đạo nhẹ nhàng tế hưởng truyền ra, Vô Hình đao khí chạy chồm mà ra, hướng về thể linh hồn quấn giết tới.

"Xem ra các ngươi còn không hết hi vọng, liền để bọn ngươi kiến thức dưới bản vương thủ đoạn."

Bóng người màu đen giơ tay vỗ một cái, một đạo màu xanh Di Thiên chưởng ấn biến ảo mà ra, này đạo chưởng ấn hướng về phía trước nhẹ nhàng nắm chặt, đem từng đạo từng đạo đao khí bóp nát.

Sau đó, này đạo chưởng ấn lại tiếp tục hướng về Diệp Hạo mấy người nắm đến. Bàn tay màu xanh tiện tay sờ một cái, liền phảng phất đem thiên địa đều nắm trong tay, làm cho Diệp Hạo chờ người không thể thoát đi.

"Làm sao sẽ mạnh như vậy?"

Mộ Dung Lam trong lòng kinh dị, hắn đồng dạng nhận ra được thể linh hồn có thương tích tại người, nhưng là không nghĩ tới, thực lực giảm xuống sau vẫn cứ mạnh mẽ vô cùng.

Đối mặt bực này nhân vật mạnh mẽ, Mộ Dung Lam không có lui bước. Hắn quyết tâm, trong tay băng liên ngưng luyện mà ra, từng đạo từng đạo dòng nước lạnh hướng về màu xanh chưởng ấn chạy chồm mà đi.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Cường địch hiện thân

Chương 113: Cường địch hiện thân

Diệp Hạo đem Ly Hỏa Nha hình ảnh thả lúc trước cái kia cây Liễu Thụ vị trí, mấy người bọn họ nhưng là tạm thời tàng lên. Ly Hỏa Nha hình ảnh mới bắt đầu thì là ở tầng trời thấp xoay quanh, bay lượn, đến sau đó, vọt thẳng lên trên không. Phóng ra xán lạn ánh sáng màu tím, coi như đang ở một dặm có hơn, cũng có thể thấy rõ ràng một đoàn hào quang màu tím đang múa may.

Sau nửa canh giờ, một đoàn màu đỏ sậm hào quang từ nơi chân trời xa bay tới. Diệp Hạo dõi mắt viễn vọng, cái kia màu đỏ sậm hào quang cách bọn họ vị trí còn cách một đoạn, không cách nào nhận biết bên ngoài.

Lại sau một chốc, màu đỏ sậm hào quang từ xa đến gần, đi tới Ly Hỏa Nha hình ảnh phụ cận. Màu đỏ sậm hào quang dáng vẻ trở nên rõ ràng lên, bên ngoài cùng hình ảnh không có khác nhau lớn bao nhiêu, đều là Tam Túc Ô Nha. Chỗ bất đồng duy nhất chính là ở này con chân chính Ly Hỏa Nha toàn thân màu đỏ sậm, khác nào có màu đỏ sậm ngọn lửa quanh quẩn.

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú phía trước Ly Hỏa Nha, nhất thời một đoạn tin tức ở trong đầu của hắn hiện ra.

Tên gọi: Ly Hỏa Nha

Chủng tộc: Dị thú

Chờ giai: Cấp ba

Cái khác: Tuổi thơ Ly Hỏa Nha, dị thú bảng xếp hạng chín mươi, xen vào thần hồn mức độ dị thú. Am hiểu thần hồn công kích, đem đánh giết sau, có thể diễn sinh Ly Hỏa Thạch, có chữa trị thần hồn thương thế công hiệu.

Diệp Hạo ánh mắt nóng rực, này Ly Hỏa Thạch hắn nhất định muốn lấy được, vật ấy vừa có thể đem hắn thần hồn thương thế chữa trị, lại có thể tăng lên Thiên Cương quyết. Nếu là đem chém giết, như vậy thực lực của hắn sẽ lần thứ hai tăng nhanh như gió.

Mà giờ khắc này, cái kia màu đỏ sậm Ly Hỏa Nha đã cùng Ly Hỏa Nha hình ảnh quấn quýt ở cùng nhau, đang đứng ở thư giãn thời gian. Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú Ly Hỏa Nha, một đạo thần hồn công kích do trong đầu của hắn phát sinh.

Ngay ở này đạo thần hồn trùy cùng Ly Hỏa Nha cách xa nhau một bước thời gian, Ly Hỏa Nha phảng phất phát giác ra, quanh thân màu đỏ sậm liệt diễm quanh quẩn, xán lạn ánh sáng tỏa ra, đem thần hồn trùy cách trở.

Đột nhiên, Ly Hỏa Nha hai cánh chấn động, hướng về Diệp Hạo mấy người ẩn thân địa phương bay vụt mà tới. Nó hai cánh múa, một đoàn màu đỏ sậm liệt diễm sinh sôi, hướng về Diệp Hạo mấy người vị trí bổng bềnh.

Diệp Hạo ánh mắt ngưng lại, này đoàn màu đỏ sậm liệt diễm còn chưa tới Diệp Hạo bên người, hắn liền lòng sinh cảnh giác, trong lòng hắn có linh cảm, này đoàn đỏ sậm liệt diễm thần hồn công kích tuyệt đối muốn vượt qua bản thân của hắn Nhiếp Hồn Thuật.

Ầm ầm!

Mộ Dung Lam đột nhiên giơ tay, từng đạo từng đạo dòng nước lạnh ở bàn tay hắn đan dệt hiện lên, chợt, một đạo dòng nước lạnh ngưng luyện mà thành băng liên hiện lên, cùng cái kia đến màu đỏ sậm liệt diễm khuấy động ở cùng nhau.

Ở băng liên đông lại dưới, đỏ sậm liệt diễm trên ánh sáng thoáng ảm đạm rồi một phần. Chợt, ánh sáng phun trào, tiếp tục hướng về Diệp Hạo chờ người kéo tới.

Diệp Hạo hai tay quét ngang mà ra, sinh tử sông dài phun trào, đi ngang qua hư không, đem đỏ sậm liệt diễm ngăn cản. Tuy rằng đỏ sậm liệt diễm là thuộc về thần hồn mức độ công kích, thế nhưng nội lực cùng khí huyết công kích vẫn là bao nhiêu có thể đưa đến kiềm chế tác dụng.

Sau đó, Mộ Dung Lam cùng Phúc bá dồn dập ra tay, sinh tử sông dài bên trong các loại xán lạn ánh sáng thần thánh phun trào, ở mấy người luân phiên luân công bên dưới, đạo kia đỏ sậm liệt diễm từ từ ảm đạm xuống.

Hầu như chỉ còn lại một thốc tiểu hỏa miêu, này thốc ngọn lửa ở sinh tử sông dài phun trào dưới, hóa thành hư vô. Trên thực tế, cũng không phải là Ly Hỏa Nha phát ra công kích không đủ mạnh, ở Diệp Hạo mấy người luân phiên công kích dưới, liền ngay cả ngày kia chín tầng cao thủ công kích cũng có thể hóa giải. Mà hóa giải này đoàn đỏ sậm liệt diễm mấy người hầu như ra tay toàn lực, lúc này mới đạt được hiệu quả.

Ầm ầm!

Sinh tử sông dài ở Diệp Hạo sự khống chế hướng về Ly Hỏa Nha chạy chồm mà đi, lúc này sinh tử dòng sông bên trong ẩn chứa sinh cơ cùng tĩnh mịch tâm ý khá cao thâm, hầu như chạm tới thần hồn mức độ.

Ly Hỏa Nha thần hồn hòa vào hư không, hóa thành một đạo đỏ sậm liệt diễm, muốn muốn chạy trốn rời đi. Mộ Dung Lam thân hình lay động, từng đạo từng đạo dòng nước lạnh đan dệt, đem Ly Hỏa Nha đường lui phong tỏa phá hỏng.

Đột nhiên, một đoàn vô hình thần hồn công kích do đỏ sậm liệt diễm trong cơ thể lan tràn mà ra, trực tiếp đánh vào Diệp Hạo chờ người đầu óc.

Phốc phốc!

Diệp Hạo mấy người dồn dập phun ra một ngụm máu đến, vận dụng này đạo vô hình thần hồn công kích sau, Ly Hỏa Nha quanh thân đỏ sậm liệt diễm nhất thời ảm đạm rồi mấy phần. Diệp Hạo sắc mặt nghiêm nghị, hắn thần hồn nguyên vốn là có thương thế, mà giờ khắc này, thương thế càng tăng thêm lên.

Diệp Hạo trong nê hoàn cung thần hồn lực lượng điên cuồng phun trào, lần thứ hai ngưng luyện xuất thần hồn trùy đến, đối phó Ly Hỏa Nha, hữu hiệu nhất thủ đoạn chính là thần hồn công kích.

Đối mặt này đạo thần hồn công kích, Ly Hỏa Nha không có tránh thoát khỏi đi, được này một đòn, quanh thân xán lạn đỏ sậm liệt diễm càng trở nên ảm đạm.

Một nén nhang sau, ở Diệp Hạo mấy người luân phiên ra tay dưới, Ly Hỏa Nha cạc cạc kêu một tiếng, liền từ giữa không trung rơi xuống, hóa thành một khối màu đỏ sậm tảng đá.

Lúc này, Diệp Hạo làm ra một cái khiến Phúc bá cùng Mộ Dung Lam giật mình động tác, trong tay hắn sinh tử dòng sông phun trào, ngang qua hư không, hướng về phía sau bọn họ trong rừng rậm chạy chồm mà đi.

Trên đường, cây cỏ đều là nhiễm phải một tầng tĩnh mịch khí tức, sức sống từ từ trôi đi, hóa thành màu xám. Sinh tử sông dài ở Diệp Hạo trong tay bày ra uy lực, không kém chút nào Tiểu Thành Địa cấp võ học Khô Diệp Chưởng.

Đột nhiên, một đạo màu xanh Di Thiên chưởng ấn đón nhận Diệp Hạo sinh tử sông dài, bắn lên xán lạn ánh sáng lóa mắt hoa, hào quang phun trào, xoay quanh. Cùng lúc đó, một luồng làm người ta sợ hãi linh hồn uy thế tản mát ra, làm cho Diệp Hạo chờ tâm thần người chấn động.

Một đạo vĩ đại bóng người hiển hiện ra, làm Phúc bá cùng Mộ Dung Lam nhìn thấy bóng người kia thì, không khỏi khiếp sợ vạn phần, "Ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Phúc bá thất thanh nói. (www. uukanshu. com)

"Không nghĩ tới chúng ta nhanh như thế liền gặp mặt rồi, Mộ Dung phủ mấy vị tiểu bối, hôm nay, các ngươi một đều không trốn được." Bóng người màu đen cạc cạc cười quái dị, khác nào có âm phong làm bạn, làm cho tâm thần người chấn động.

Diệp Hạo nhìn chằm chằm phía trước đạo kia thể linh hồn, hắn lấy thần hồn ý niệm tinh tế nhận biết, liền nhận ra được này đạo thể linh hồn có thương tích thế tại người, một thân thực lực không bằng trạng thái đỉnh cao.

Ngày ấy, này đạo thể linh hồn ở Mộ Dung phủ hoành hành vô kỵ, không ai có thể ngăn cản, nếu không có sau đó Mộ Dung phủ tọa trấn cao thủ hiện thân, đem một chiêu kiếm kinh sợ thối lui. Nói không chắc Mộ Dung phủ từ trên xuống dưới cũng khó khăn trốn một kiếp.

Diệp Hạo thân hình lay động, đem Ly Hỏa Thạch thu vào trong nhẫn chứa đồ, đối diện, đạo kia thể linh hồn đối với Diệp Hạo hình vì là ngoảnh mặt làm ngơ, vẫn chưa ngăn cản.

Sau đó, Diệp Hạo từ trong nhẫn chứa đồ đem đỏ sậm liệt diễm Trường Đao lấy ra, hắn tay cầm vỏ đao, nhẹ nhàng run run. Một đạo nhẹ nhàng tế hưởng truyền ra, Vô Hình đao khí chạy chồm mà ra, hướng về thể linh hồn quấn giết tới.

"Xem ra các ngươi còn không hết hi vọng, liền để bọn ngươi kiến thức dưới bản vương thủ đoạn."

Bóng người màu đen giơ tay vỗ một cái, một đạo màu xanh Di Thiên chưởng ấn biến ảo mà ra, này đạo chưởng ấn hướng về phía trước nhẹ nhàng nắm chặt, đem từng đạo từng đạo đao khí bóp nát.

Sau đó, này đạo chưởng ấn lại tiếp tục hướng về Diệp Hạo mấy người nắm đến. Bàn tay màu xanh tiện tay sờ một cái, liền phảng phất đem thiên địa đều nắm trong tay, làm cho Diệp Hạo chờ người không thể thoát đi.

"Làm sao sẽ mạnh như vậy?"

Mộ Dung Lam trong lòng kinh dị, hắn đồng dạng nhận ra được thể linh hồn có thương tích tại người, nhưng là không nghĩ tới, thực lực giảm xuống sau vẫn cứ mạnh mẽ vô cùng.

Đối mặt bực này nhân vật mạnh mẽ, Mộ Dung Lam không có lui bước. Hắn quyết tâm, trong tay băng liên ngưng luyện mà ra, từng đạo từng đạo dòng nước lạnh hướng về màu xanh chưởng ấn chạy chồm mà đi.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Thế không thể đỡ

Chương 114: Thế không thể đỡ

"Không biết tự lượng sức mình!"

Thể linh hồn cạc cạc cười quái dị một tiếng, liền thấy cái kia bàn tay màu xanh nhẹ nhàng sờ một cái, liền đem Mộ Dung Lam đánh ra đi băng liên tạo thành mảnh vỡ.

Chợt, màu xanh Di Thiên chưởng ấn trên hào quang tỏa ra, khác nào che kín bầu trời, hướng về Diệp Hạo mấy người bao trùm tới. Này đạo bàn tay một trảo bên dưới, đủ để đem Diệp Hạo mấy người hết thảy bóp nát.

Hơn nữa, bàn tay màu xanh bao phủ xuống, phảng phất đem không gian cầm cố giống như vậy, mấy người động tác đều phảng phất chậm lại mấy lần, căn bản là không có cách tách ra một chưởng này.

Diệp Hạo đã đem vỏ đao để vào trong nhẫn chứa đồ, hắn cầm trong tay đỏ sậm Liệt Dương trường đao, trường đao trên khác nào có liệt diễm xoay quanh, rạng ngời rực rỡ.

Lúc này, màu xanh Di Thiên chưởng ấn từ trên xuống dưới, phải đem Diệp Hạo mấy người bóp nát, Diệp Hạo biểu hiện trước nay chưa từng có nghiêm nghị. Đây là hắn tu vi sau khi đột phá thiên bảy tầng sau gặp phải người mạnh nhất, Thần đao môn vị kia kim bào ông lão, xa còn lâu mới có thể cùng với đánh đồng với nhau.

Diệp Hạo trong tay Ám Hồng trường đao liệt diễm lưu chuyển, hắn giơ lên đao, hướng về phía trên đột nhiên bổ ra. Một đạo đỏ sậm liệt diễm sinh sôi mà ra, này đạo liệt diễm rõ ràng là thuộc về thần hồn mức độ công kích, liệt diễm đan dệt bên dưới, khác nào hóa thành một con Ly Hỏa Nha, hướng về phía trên màu xanh Di Thiên chưởng ấn nhào tới.

Vù!

Ở trong tối hồng liệt diễm trùng kích vào, màu xanh Di Thiên chưởng ấn khẽ run lên, ngừng lại lại hàng xu thế. Màu xanh hào quang cùng đỏ sậm ánh sáng thần thánh đan dệt khuấy động, xán lạn nhiều màu sắc, từng đạo từng đạo sóng khí băn nhanh bát phương, hư không nhấc lên tầng tầng cuộn sóng, hóa thành từng trận cuồng phong, chung quanh tỏ khắp.

Mộ Dung Lam nắm lấy cơ hội, một đạo khí huyết dấu tay xuất hiện giữa trời, hướng về màu xanh Di Thiên chưởng ấn bắn mạnh mà đi. Như thế vẫn chưa đủ, hai tay hắn vỗ một cái, từng luồng từng luồng dòng nước lạnh ngưng tụ, hóa thành lớn khoảng một trượng tiểu nhân : nhỏ bé Hàn Băng chưởng ấn, hướng về màu xanh chưởng ấn chạy chồm.

Diệp Hạo đem sinh tử sông dài phóng thích mà ra, một cái dài mười trượng dòng sông chạy chồm tỏ khắp, sinh tử lực lượng cuồn cuộn bàng bạc, chỗ đi qua, đều là hóa thành hoàn toàn tĩnh mịch.

Phúc bá tuy rằng thực lực không bằng Diệp Hạo cùng Mộ Dung Lam, thế nhưng hắn đồng dạng lựa chọn ra tay, trong tay hắn nội lực phun trào, một đạo do nội lực ngưng luyện mà thành chưởng ấn ly thể mà ra.

Mộ Dung Họa biểu hiện căng thẳng, trong con ngươi xinh đẹp có hổ thẹn tâm ý hiện lên, song phương giao thủ, nàng căn bản là không có cách liên quan đến nửa phần, không được bất kỳ tác dụng gì.

Cái kia màu xanh Di Thiên chưởng ấn ở ba người luân phiên công kích bên dưới, rốt cục ảm đạm rồi một phần. Diệp Hạo trong tay ám trường đao màu đỏ lần thứ hai bổ ra một đạo liệt diễm, ở này đạo liệt diễm bao phủ dưới, phía trên cái kia màu xanh Di Thiên chưởng ấn rốt cục hiện lên từng sợi từng sợi vết rách.

Diệp Hạo một bước bước ra, toàn bộ bàn tay đều hóa thành màu đồng xanh, hắn hướng về phía trên bàn tay màu xanh đột nhiên chuy ra một quyền. Cú đấm này, nặng như vạn tấn, một quyền bên dưới, nhất thời khí lưu khuấy động, từng đạo từng đạo khí huyết lực lượng hiện lên, trong lúc mơ hồ phải đem khí huyết lực lượng đánh ra ngoài thân thể.

Quả đấm của hắn đụng vào ở bàn tay màu xanh trên, chọt, cái kia bàn tay màu xanh trên vết rách như mạng nhện giống như vậy,

Hướng về khắp nơi tràn ngập.

Răng rắc!

Màu xanh Di Thiên chưởng ấn rốt cục tán loạn, đang lúc này, đạo kia thể linh hồn đột nhiên nhìn chăm chú Diệp Hạo, thể linh hồn con ngươi thâm thúy, khác nào có một ngôi sao vòng xoáy đan dệt, vòng xoáy thâm thúy u ám, chất chứa vô tận ảo diệu.

Sau đó, Diệp Hạo liền cảm thấy tự thân thần hồn khác nào muốn ly thể mà ra giống như vậy, hắn trong nê hoàn cung thần hồn lực lượng không bị khống chế giống như muốn rời khỏi trong cơ thể.

Trên thực tế, Diệp Hạo biết rõ thể linh hồn tinh thông Nhiếp Hồn Thuật, sớm đã có dự liệu, hắn hơi suy nghĩ, thần hồn lực lượng giữ chặt, bất động như núi. Nếu là Diệp Hạo luyện hóa hồn tinh trước, lấy hắn khi đó thần hồn lực lượng tất nhiên vô lực phản kháng, cũng bị đối phương nhiếp xuất thần hồn.

Ngày đó, này đạo thể linh hồn đối với ngày kia chín tầng Mộ Dung phủ gia chủ vận dụng Nhiếp Hồn Thuật, cũng không từng thành công. Mà lúc này, thần hồn tổn thương sau, Nhiếp Hồn Thuật uy lực rõ ràng có giảm xuống, đối với Diệp Hạo vẫn như cũ không cách nào có hiệu quả.

Diệp Hạo trong tay sinh tử sông dài khuấy động chạy chồm, hướng về thể linh hồn bao phủ mà đi. Đạo kia vĩ đại bóng người màu đen giơ bàn tay lên, chỉ tay hướng về Diệp Hạo điểm ra.

Một cái ngón tay màu xanh bỗng dưng hiện lên, này ngón tay trên tỏ khắp tang thương khí tức, phảng phất từ viễn cổ mà tới. Hơn nữa, này ngón tay có tới to khoảng mười trượng, khác nào chống trời cự chỉ, chỉ tay hạ xuống, phá tan Diệp Hạo sinh tử dòng sông, hướng về Diệp Hạo nghiền ép mà tới.

Diệp Hạo tâm trạng chìm xuống, hắn từ này ngón tay trên cảm nhận được trí mạng uy hiếp. Diệp Hạo đang muốn muốn triển khai lăng hư bộ, né tránh này đạo công kích.

Thế nhưng, phía trên cái kia chống trời cự chỉ khác nào đem hư không phong tỏa, cầm cố, tốc độ của hắn vẻn vẹn có thể phát huy ở tình huống bình thường một phần mười, căn bản là không có cách đem tách ra.

"Này đạo công kích phải làm là thể linh hồn hiện nay có khả năng bày ra thủ đoạn mạnh nhất, nếu là đem phá vỡ, liền có thể hóa giải nguy cơ." Diệp Hạo trong lòng tâm tư phun trào, hắn con ngươi hơi lấp loé, hắn thần hồn nhận biết trình độ hầu như muốn vượt qua tầm thường ngày kia tám tầng võ giả, hắn có thể nhận biết được thể linh hồn lúc này đang đứng ở trạng thái hư nhược.

Diệp Hạo quanh thân khô vinh ý cảnh tràn ngập, trước đây không lâu, hắn tự tay thức tỉnh Tẩy Tủy Hoa, làm cho hắn đối với Khô Diệp Chưởng lĩnh ngộ có tăng lên. Ở hắn này cỗ khô vinh ý cảnh dưới ảnh hưởng, chu vi trong vòng mười trượng, hết thảy cây cỏ tất cả đều khô héo, hóa thành khô vàng sắc, càng nghiêm trọng hơn, trực tiếp hóa thành bụi.

Vù! Vù!

Một mảnh lớn khoảng một trượng tiểu nhân : nhỏ bé khô vàng lá cây hiện lên, này cái lá cây vừa mới xuất hiện, thì có khô vinh mục nát ý cảnh làm bạn, diễn sinh. Sau đó, này cái lá cây hướng về phía trên bốc lên, khô vàng hào quang quét ngang mà tới.

Nhưng mà, lá héo vàng vẻn vẹn là làm cho chống trời cự chỉ hơi hơi ngừng lại nửa cái hô hấp, liền ầm ầm phá diệt. (www. uukanshu. com) mười trượng cự cách Diệp Hạo không tới mười bộ khoảng cách, hầu như trong phút chốc liền muốn hạ xuống.

Diệp Hạo sắc mặt hơi trầm xuống, này đạo thể linh hồn bộc phát ra thực lực coi là thật là mạnh mẽ vô cùng, khác nào có quét ngang tất cả uy năng. Diệp Hạo quanh thân màu xanh hào quang tràn ngập bao trùm, không tới một hô hấp, quanh người hắn thể phách liền hóa thành Thanh Đồng, Diệp Hạo nhất cử nhất động trong lúc đó, thì có màu xanh ánh sáng thần thánh gào thét.

Ầm ầm!

Mười trượng cự chỉ từ trên trời giáng xuống, hướng về Diệp Hạo nghiền ép mà xuống. Phúc bá cùng Mộ Dung Lam biểu hiện căng thẳng, nhưng là, bọn họ ở này chỉ tay dưới động đậy thân thể cũng khó khăn, không nói tới đi cứu Diệp Hạo.

Mộ Dung Họa càng là căng thẳng cùng lo lắng, nhưng là, mấy người bên trong liền chúc tu vi của nàng thấp nhất, nàng ở cái kia cự chỉ chèn ép xuống, liền ngay cả hít thở cũng khó khăn, cái gì đều làm không được.

Đối mặt tuyệt sát một đòn, Diệp Hạo tâm tình trước nay chưa từng có bình tĩnh, hắn hô hấp đều đặn hạ xuống, quanh thân khí huyết vận chuyển, từng đạo từng đạo khí huyết lực lượng ngưng tụ ở trên nắm tay.

Giờ khắc này, quả đấm của hắn trên màu xanh hào quang cùng cầu vồng đan dệt, xoay quanh, dường như muốn ly thể mà ra. Diệp Hạo nhìn thẳng phía trên cự chỉ, phá tan áp bức, hướng về phía trên một quyền chuy ra.

Cú đấm này là Diệp Hạo ngưng tụ tinh khí thần, khí huyết cùng nội lực, các loại sức mạnh dung hợp thông suốt sau đỉnh cao một đòn. Một quyền bên dưới, khí lưu khuấy động, từng con sóng gợn dập dờn.

Ầm! Ầm!

Liền thấy cái kia màu xanh cự chỉ đột nhiên tăm tích, Diệp Hạo phản kháng có vẻ trắng xám vô lực, chỉ tay bên dưới, trực tiếp đem Diệp Hạo nghiền ép đến dưới nền đất, một đạo u ám hố sâu hiện lên, Diệp Hạo thân hình biến mất ở mấy người tầm nhìn bên trong.

"Tiếp đó, đến phiên các ngươi!"

Thể linh hồn cạc cạc cười quái dị một tiếng, hóa thành một đoàn bóng đen, lơ lửng không cố định, hướng về Mộ Dung Lam chờ người đánh giết mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Thế không thể đỡ

Chương 114: Thế không thể đỡ

"Không biết tự lượng sức mình!"

Thể linh hồn cạc cạc cười quái dị một tiếng, liền thấy cái kia bàn tay màu xanh nhẹ nhàng sờ một cái, liền đem Mộ Dung Lam đánh ra đi băng liên tạo thành mảnh vỡ.

Chợt, màu xanh Di Thiên chưởng ấn trên hào quang tỏa ra, khác nào che kín bầu trời, hướng về Diệp Hạo mấy người bao trùm tới. Này đạo bàn tay một trảo bên dưới, đủ để đem Diệp Hạo mấy người hết thảy bóp nát.

Hơn nữa, bàn tay màu xanh bao phủ xuống, phảng phất đem không gian cầm cố giống như vậy, mấy người động tác đều phảng phất chậm lại mấy lần, căn bản là không có cách tách ra một chưởng này.

Diệp Hạo đã đem vỏ đao để vào trong nhẫn chứa đồ, hắn cầm trong tay đỏ sậm Liệt Dương trường đao, trường đao trên khác nào có liệt diễm xoay quanh, rạng ngời rực rỡ.

Lúc này, màu xanh Di Thiên chưởng ấn từ trên xuống dưới, phải đem Diệp Hạo mấy người bóp nát, Diệp Hạo biểu hiện trước nay chưa từng có nghiêm nghị. Đây là hắn tu vi sau khi đột phá thiên bảy tầng sau gặp phải người mạnh nhất, Thần đao môn vị kia kim bào ông lão, xa còn lâu mới có thể cùng với đánh đồng với nhau.

Diệp Hạo trong tay Ám Hồng trường đao liệt diễm lưu chuyển, hắn giơ lên đao, hướng về phía trên đột nhiên bổ ra. Một đạo đỏ sậm liệt diễm sinh sôi mà ra, này đạo liệt diễm rõ ràng là thuộc về thần hồn mức độ công kích, liệt diễm đan dệt bên dưới, khác nào hóa thành một con Ly Hỏa Nha, hướng về phía trên màu xanh Di Thiên chưởng ấn nhào tới.

Vù!

Ở trong tối hồng liệt diễm trùng kích vào, màu xanh Di Thiên chưởng ấn khẽ run lên, ngừng lại lại hàng xu thế. Màu xanh hào quang cùng đỏ sậm ánh sáng thần thánh đan dệt khuấy động, xán lạn nhiều màu sắc, từng đạo từng đạo sóng khí bắn nhanh bát phương, hư không nhấc lên tầng tầng cuộn sóng, hóa

thành từng trận cuồng phong, chung quanh tỏ khắp.

Mộ Dung Lam nắm lấy cơ hội, một đạo khí huyết dấu tay xuất hiện giữa trời, hướng về màu xanh Di Thiên chưởng ấn bắn mạnh mà đi. Như thế vẫn chưa đủ, hai tay hắn vỗ một cái, từng luồng từng luồng dòng nước lạnh ngưng tụ, hóa thành lớn khoảng một trượng tiểu nhân : nhỏ bé Hàn Băng chưởng ấn, hướng về màu xanh chưởng ấn chạy chồm.

Diệp Hạo đem sinh tử sông dài phóng thích mà ra, một cái dài mười trượng dòng sông chạy chồm tỏ khắp, sinh tử lực lượng cuồn cuộn bàng bạc, chỗ đi qua, đều là hóa thành hoàn toàn tĩnh mịch.

Phúc bá tuy rằng thực lực không bằng Diệp Hạo cùng Mộ Dung Lam, thế nhưng hắn đồng dạng lựa chọn ra tay, trong tay hắn nội lực phun trào, một đạo do nội lực ngưng luyện mà thành chưởng ấn ly thể mà ra.

Mộ Dung Họa biểu hiện căng thẳng, trong con ngươi xinh đẹp có hổ thẹn tâm ý hiện lên, song phương giao thủ, nàng căn bản là không có cách liên quan đến nửa phần, không được bất kỳ tác dụng gì.

Cái kia màu xanh Di Thiên chưởng ấn ở ba người luân phiên công kích bên dưới, rốt cục ảm đạm rồi một phần. Diệp Hạo trong tay ám trường đao màu đỏ lần thứ hai bổ ra một đạo liệt diễm, ở này đạo liệt diễm bao phủ dưới, phía trên cái kia màu xanh Di Thiên chưởng ấn rốt cục hiện lên từng sợi từng sợi vết rách.

Diệp Hạo một bước bước ra, toàn bộ bàn tay đều hóa thành màu đồng xanh, hắn hướng về phía trên bàn tay màu xanh đột nhiên chuy ra một quyền. Cú đấm này, nặng như vạn tấn, một quyền bên dưới, nhất thời khí lưu khuấy động, từng đạo từng đạo khí huyết lực lượng hiện lên, trong lúc mơ hồ phải đem khí huyết lực lượng đánh ra ngoài thân thể.

Quả đấm của hắn đụng vào ở bàn tay màu xanh trên, chọt, cái kia bàn tay màu xanh trên vết rách như mạng nhện giống như vậy,

Hướng về khắp nơi tràn ngập.

Răng rắc!

Màu xanh Di Thiên chưởng ấn rốt cục tán loạn, đang lúc này, đạo kia thể linh hồn đột nhiên nhìn chăm chú Diệp Hạo, thể linh hồn con ngươi thâm thúy, khác nào có một ngôi sao vòng xoáy đan dệt, vòng xoáy thâm thúy u ám, chất chứa vô tận ảo diệu.

Sau đó, Diệp Hạo liền cảm thấy tự thân thần hồn khác nào muốn ly thể mà ra giống như vậy, hắn trong nê hoàn cung thần hồn lực lượng không bị khống chế giống như muốn rời khỏi trong cơ thể.

Trên thực tế, Diệp Hạo biết rõ thể linh hồn tinh thông Nhiếp Hồn Thuật, sớm đã có dự liệu, hắn hơi suy nghĩ, thần hồn lực lượng giữ chặt, bất động như núi. Nếu là Diệp Hạo luyện hóa hồn tinh trước, lấy hắn khi đó thần hồn lực lượng tất nhiên vô lực phản kháng, cũng bị đối phương nhiếp xuất thần hồn.

Ngày đó, này đạo thể linh hồn đối với ngày kia chín tầng Mộ Dung phủ gia chủ vận dụng Nhiếp Hồn Thuật, cũng không từng thành công. Mà lúc này, thần hồn tổn thương sau, Nhiếp Hồn Thuật uy lực rõ ràng có giảm xuống, đối với Diệp Hạo vẫn như cũ không cách nào có hiệu quả.

Diệp Hạo trong tay sinh tử sông dài khuấy động chạy chồm, hướng về thể linh hồn bao phủ mà đi. Đạo kia vĩ đại bóng người màu đen giơ bàn tay lên, chỉ tay hướng về Diệp Hạo điểm ra.

Một cái ngón tay màu xanh bỗng dưng hiện lên, này ngón tay trên tỏ khắp tang thương khí tức, phảng phất từ viễn cổ mà tới. Hơn nữa, này ngón tay có tới to khoảng mười trượng, khác nào chống trời cự chỉ, chỉ tay hạ xuống, phá tan Diệp Hạo sinh tử dòng sông, hướng về Diệp Hạo nghiền ép mà tới.

Diệp Hạo tâm trạng chìm xuống, hắn từ này ngón tay trên cảm nhận được trí mạng uy hiếp. Diệp Hạo đang muốn muốn triển khai lăng hư bộ, né tránh này đạo công kích.

Thế nhưng, phía trên cái kia chống trời cự chỉ khác nào đem hư không phong tỏa, cầm cố, tốc độ của hắn vẻn vẹn có thể phát huy ở tình huống bình thường một phần mười, căn bản là không có cách đem tách ra.

"Này đạo công kích phải làm là thể linh hồn hiện nay có khả năng bày ra thủ đoạn mạnh nhất, nếu là đem phá vỡ, liền có thể hóa giải nguy cơ." Diệp Hạo trong lòng tâm tư phun trào, hắn con ngươi hơi lấp loé, hắn thần hồn nhận biết trình độ hầu như muốn vượt qua tầm thường ngày kia tám tầng võ giả, hắn có thể nhận biết được thể linh hồn lúc này đang đứng ở trạng thái hư nhược.

Diệp Hạo quanh thân khô vinh ý cảnh tràn ngập, trước đây không lâu, hắn tự tay thức tỉnh Tẩy Tủy Hoa, làm cho hắn đối với Khô Diệp Chưởng lĩnh ngộ có tăng lên. Ở hắn này cỗ khô vinh ý cảnh dưới ảnh hưởng, chu vi trong vòng mười trượng, hết thảy cây cỏ tất cả đều khô héo, hóa thành khô vàng sắc, càng nghiêm trọng hơn, trực tiếp hóa thành bụi.

Vù! Vù!

Một mảnh lớn khoảng một trượng tiểu nhân : nhỏ bé khô vàng lá cây hiện lên, này cái lá cây vừa mới xuất hiện, thì có khô vinh mục nát ý cảnh làm bạn, diễn sinh. Sau đó, này cái lá cây hướng về phía trên bốc lên, khô vàng hào quang quét ngang mà tới.

Nhưng mà, lá héo vàng vẻn vẹn là làm cho chống trời cự chỉ hơi hơi ngừng lại nửa cái hô hấp, liền ầm ầm phá diệt. (www. uukanshu. com) mười trượng cự cách Diệp Hạo không tới mười bộ khoảng cách, hầu như trong phút chốc liền muốn hạ xuống.

Diệp Hạo sắc mặt hơi trầm xuống, này đạo thể linh hồn bộc phát ra thực lực coi là thật là mạnh mẽ vô cùng, khác nào có quét ngang tất cả uy năng. Diệp Hạo quanh thân màu xanh hào quang tràn ngập bao trùm, không tới một hô hấp, quanh người hắn thể phách liền hóa thành Thanh Đồng, Diệp Hạo nhất cử nhất động trong lúc đó, thì có màu xanh ánh sáng thần thánh gào thét.

Ầm ầm!

Mười trượng cự chỉ từ trên trời giáng xuống, hướng về Diệp Hạo nghiền ép mà xuống. Phúc bá cùng Mộ Dung Lam biểu hiện căng thẳng, nhưng là, bọn họ ở này chỉ tay dưới động đậy thân thể cũng khó khăn, không nói tới đi cứu Diệp Hạo.

Mộ Dung Họa càng là căng thẳng cùng lo lắng, nhưng là, mấy người bên trong liền chúc tu vi của nàng thấp nhất, nàng ở cái kia cự chỉ chèn ép xuống, liền ngay cả hít thở cũng khó khăn, cái gì đều làm không được.

Đối mặt tuyệt sát một đòn, Diệp Hạo tâm tình trước nay chưa từng có bình tĩnh, hắn hô hấp đều đặn hạ xuống, quanh thân khí huyết vận chuyển, từng đạo từng đạo khí huyết lực lượng ngưng tụ ở trên nắm tay.

Giờ khắc này, quả đấm của hắn trên màu xanh hào quang cùng cầu vồng đan dệt, xoay quanh, dường như muốn ly thể mà ra. Diệp Hạo nhìn thẳng phía trên cự chỉ, phá tan áp bức, hướng về phía trên một quyền chuy ra.

Cú đấm này là Diệp Hạo ngưng tụ tinh khí thần, khí huyết cùng nội lực, các loại sức mạnh dung hợp thông suốt sau đỉnh cao một đòn. Một quyền bên dưới, khí lưu khuấy động, từng cơn sóng gợn dập dờn.

Ầm! Ầm!

Liền thấy cái kia màu xanh cự chỉ đột nhiên tăm tích, Diệp Hạo phản kháng có vẻ trắng xám vô lực, chỉ tay bên dưới, trực tiếp đem Diệp Hạo nghiền ép đến dưới nền đất, một đạo u ám hố sâu hiện lên, Diệp Hạo thân hình biến mất ở mấy người tầm nhìn bên trong.

"Tiếp đó, đến phiên các ngươi!"

Thể linh hồn cạc cạc cười quái dị một tiếng, hóa thành một đoàn bóng đen, lơ lửng không cố định, hướng về Mộ Dung Lam chờ người đánh giết mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Đoạt xác sống lại

Chương 115: Đoạt xác sống lại

Thể linh hồn cái kia bỗng nghễ bát phương, mạnh mẽ linh hồn uy thế tỏ khắp, từ thần hồn mức độ áp bức Mộ Dung Lam mấy người, để bọn họ từ bỏ chống lại cùng giãy dụa.

Giữa lúc này đạo thể linh hồn cạc cạc cười quái dị thời gian, một đạo màu xanh hào quang từ cái kia u ám trong hố sâu xoay quanh mà ra. Màu xanh hào quang đột nhiên xuyên qua thể linh hồn, tiếng cười của hắn im bặt đi.

Một đạo vô cùng chật vật bóng người từ trong hố sâu bò đi ra, Diệp Hạo lúc này tóc rối tung, khí tức suy yếu, thân hình lảo đảo muốn ngã, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn té ngã.

Đối phương cái kia chỉ tay thực sự là quá mạnh mẽ, suýt nữa muốn Diệp Hạo mệnh, nếu không có hắn có chút thủ đoạn, trước cái kia chỉ tay liền đủ để muốn hắn mệnh.

Mặc dù hắn may mắn còn sống, dĩ nhiên là đi tới nửa cái mạng. Theo màu xanh hào quang đem thể linh hồn xuyên qua sau, đạo kia bóng người màu đen đột nhiên biến ảo làm một đoàn sương mù màu đen, mơ hồ có tán loạn dấu hiệu.

Trước, Diệp Hạo chiêu kiếm đó bên trong không chỉ có ẩn chứa thần hồn công kích, hơn nữa còn giấu diếm khô vinh ý cảnh, hai người kết hợp bên dưới, đạt được hiệu quả tương đương kinh người.

Màu xanh hào quang bay ngược về Diệp Hạo trong tay, hắn Ngưng Thần nhìn chằm chằm phía trước đoàn kia sương mù màu đen, hắn không cho là một chiêu kiếm là có thể đem đối phương đánh giết.

Đúng như dự đoán, cái kia sương mù màu đen lần thứ hai ngưng tụ thành hình, này bóng người so với trước càng thêm mơ hồ, một thân khí tức đều muốn hư nhược rồi không biết bao nhiêu lần.

"Các ngươi, đều phải chết!"

Đạo kia vĩ đại bóng người hóa thành một vệt sáng, hướng về Diệp Hạo mà đến, hắn phảng phất đem mục tiêu công kích chủ yếu đặt ở Diệp Hạo vẻ mặt.

Diệp Hạo biểu hiện trước nay chưa từng có nghiêm nghị, đang chuẩn bị ra tay đem đạo kia thể linh hồn đánh tan, nhưng vào lúc này, thể linh hồn đột nhiên chuyển biến phương hướng, hướng về Mộ Dung Họa mà đi.

"Mục tiêu của hắn là Mộ Dung Họa, hắn muốn làm cái gì?"

Diệp Hạo ý niệm trong lòng bay lộn, sau một khắc, đoàn kia bóng đen đột nhiên chui vào Mộ Dung Họa trong cơ thể. Trong lúc nhất thời, Mộ Dung Họa trên mặt lộ ra vẻ mặt thống khổ, nàng phảng phất ở chịu đựng một loại nào đó không cách nào nhịn được thống khổ.

Cho tới, trên mặt nàng không ngừng có mồ hôi hột nhỏ xuống, nàng chính đang chịu đựng người thường không thể chịu đựng dằn vặt.

"Tranh!"

"Tiểu thư..."

Hai đạo tiếng kinh hô phân biệt từ Mộ Dung Lam cùng Phúc bá trong miệng truyền ra, Mộ Dung Lam biểu hiện lo lắng vạn phần, nhưng là, đối mặt bực này tình huống, hắn nhưng là bó tay toàn tập.

Mấy hô hấp sau, Mộ Dung Họa cái kia tuyệt mỹ bàng trên hiện ra vẻ dữ tợn, một trận âm thanh quái gở từ trong miệng nàng truyền ra, "Bộ thân thể này tư chất không khỏi quá chênh lệch chút, bất quá đối với bản vương tới nói, những thứ này đều là vấn đề nhỏ!"

Mộ Dung Họa quanh thân khí thế liên tục tăng lên, trong nháy mắt liền đột phá Hậu Thiên Tam Trọng bình phong, bước vào Hậu Thiên Tứ Trọng. Nhiên mà hết thảy này còn chưa kết thúc, võ học của nàng tu vi lấy thường người không thể nào hiểu được tốc độ cực nhanh tăng lên.

Hậu Thiên năm tầng!

Hậu Thiên sáu tầng!

Hậu Thiên sáu tầng đỉnh điểm!

Hậu Thiên sáu tầng cùng bảy tầng trong lúc đó bình cảnh khác nào không tồn tại giống như vậy,

Bị nàng ung dung nổ ra, cuối cùng, cơn khí thế này dừng lại với Hậu Thiên bảy tầng đỉnh điểm, tiếp cận Hậu Thiên tám tầng mức độ.

Tuy rằng cơn khí thế này dừng lại với Hậu Thiên bảy tầng, thế nhưng thả ra ngoài uy thế, thậm chí muốn so với Hậu Thiên chín tầng đỉnh điểm võ giả càng ngang tàng vài lần.

Khó có thể tưởng tượng, này đạo thể linh hồn trạng thái đỉnh cao là đến tột cùng là cỡ nào nhân vật đáng sợ. Mộ Dung Họa liếm môi một cái, nàng lẩm bẩm nói: "Rất nhiều năm không có trải nghiệm quá cái cảm giác này, cho tới bản vương đều sắp muốn lãng quên..."

"Tranh..."

Mộ Dung Lam trong con ngươi toát ra sâu sắc bi thương, Mộ Dung Họa liếc hắn một cái, thản nhiên nói: "Nếu ngươi như thế nhớ nhung con gái ngươi, như vậy, bản vương sẽ tác thành ngươi."

Mộ Dung Họa thể hiện ra cao minh thân pháp, trong thời gian ngắn liền đến Mộ Dung Lam trước mặt, nàng ánh mắt thâm thúy u ám, lạnh lẽo vô tình, không nhìn ra một tia cảm tình.

"Lão gia cẩn thận!"

Phúc bá thấy Mộ Dung Lam vẫn cứ nằm ở cực kỳ bi thương bên trong, không khỏi nói nhắc nhở, Mộ Dung Họa giơ lên tay ngọc nhỏ dài, ngón trỏ dò ra, hướng về Mộ Dung Họa vị trí trái tim điểm đi.

Mắt thấy này chỉ tay liền muốn rơi vào Mộ Dung Lam trong trái tim, đột nhiên, Mộ Dung Họa ngón tay hơi rung động, miễn cưỡng ngừng lại, phảng phất có một nguồn sức mạnh vô hình lại ngăn cản nàng động thủ.

Mộ Dung Họa trong con ngươi xẹt qua một tia mê man cùng giãy dụa vẻ, chợt, lại khôi phục bình thường. Nàng lạnh rên một tiếng, càng là lạ kỳ không có lại đối với Mộ Dung Lam động thủ.

Sau đó nàng lại đưa mắt khóa chặt ở Diệp Hạo trên người, "Dựa vào Hậu Thiên bảy tầng tu vi, đem bản vương bức bách đến đoạt xác sống lại mức độ, ngươi vẫn là cái thứ nhất, làm cảm tạ, liền để bản vương tiễn ngươi một đoạn đường."

Mộ Dung Họa con ngươi thâm thúy, nàng giơ tay lên hướng về Diệp Hạo hư không nắm chặt, nhất thời hư không dập dờn, Thiên Địa Nguyên Khí hỗn loạn hỗn tạp lên.

Ầm ầm!

Diệp Hạo quanh thân chu vi trong vòng mười trượng Thiên Địa Nguyên Khí ngưng luyện đan dệt, hóa thành một con Nguyên Khí bàn tay, óng ánh long lanh, ánh sáng tỏa ra.

"Đây là... Tiên Thiên cảnh cường giả thủ đoạn?"

Diệp Hạo sắc mặt hơi kinh, Mộ Dung Họa bị đạo kia thể linh hồn đoạt xác sau, bày ra thực lực chỉ có thể dùng yêu nghiệt để hình dung. Hậu Thiên bảy tầng vận dụng Thiên Địa Nguyên Khí, có thể nói là nói mơ giữa ban ngày, mà giờ khắc này, đối phương không chỉ có làm được, hơn nữa còn tương đương thành thạo, rất nhiều mới vào Tiên Thiên cảnh cường giả, đều không thể như lúc này Mộ Dung bình thường tùy ý điều động Thiên Địa Nguyên Khí.

Thiên Địa Nguyên Khí hơi rung động, chợt, con kia Nguyên Khí ngưng luyện mà thành bàn tay co rút lại lên, vô hình áp bức hướng về Diệp Hạo vọt tới. Hắn cảm nhận được trước nay chưa từng có nguy hiểm, Thiên Địa Nguyên Khí, chính là sức mạnh đất trời, hậu thiên võ giả, chống lại sức mạnh đất trời không khác nào lấy trứng chọi đá.

Thế nhưng, nếu như liền từ bỏ như vậy, vậy thì thật không có nửa phần hy vọng sống sót. (www. uukanshu. com) Diệp Hạo hai tay sinh tử loạn lưu phun trào, hóa thành một cái sinh tử sông dài, sông dài chạy chồm, khác nào Giao Long giống như vậy, ở Diệp Hạo quanh thân đi khắp, toàn bộ dòng sông đầu đuôi đụng vào nhau, đem Diệp Hạo vi lên.

Ở Thiên Địa Nguyên Khí phun trào dưới, sinh tử sông dài có vẻ không đỡ nổi một đòn, trong nháy mắt liền đổ nát tan rã, một lần nữa hóa thành sinh tử khí tràn vào Diệp Hạo trong cơ thể.

Diệp Hạo tâm thần trầm trọng, sự sống chết của hắn ấn hóa thành sông dài sau, sinh tử lực lượng dung hợp thông suốt, uy năng tăng lên mấy lần không ngừng, nhưng là ở đối phương cái kia Thiên Địa Nguyên Khí biến thành cự chưởng dưới, vẫn cứ có vẻ trắng xám vô lực.

Sau một khắc, Diệp Hạo đem Ám Hồng trường đao lấy đi ra, cánh tay hắn hơi rung động, suýt nữa không cầm được đao trong tay. Hắn cánh tay rung lên, Ám Hồng trường đao nhất thời ra khỏi vỏ nửa tấc, chỉ một thoáng, vô cùng đao khí ngang dọc hiện lên, hướng về Nguyên Khí bàn tay cắt chém mà đi.

Ầm ầm!

Nguyên Khí loạn lưu cùng nhằng nhịt khắp nơi đao khí đụng vào nhau, nhấc lên tầng tầng cuộn sóng. Hoang vu đao khí vẻn vẹn kiên trì mấy hô hấp, nguyên khí kia bàn tay liền chiếm cứ thượng phong, tiếp tục hướng về Diệp Hạo nghiền ép mà tới.

Diệp Hạo trong tay dùng sức, đem vỏ đao vứt ra, nhất thời, một cao mấy trượng giá sách hoành đương ở Diệp Hạo trước người. Thiên Địa Nguyên Khí hóa thành bàn tay đã co rút lại đến cực hạn, đột nhiên nắm chặt, dường như muốn đem giá sách kể cả Diệp Hạo cùng tạo thành mảnh vỡ.

Ầm Ầm!

Nguyên Khí bàn tay đầu tiên đụng vào ở giá sách trên, nhất thời, từng đạo từng đạo dấu vết hiện lên, cái kia giá sách không thể tả phụ trọng, một lần nữa hóa thành vỏ đao. Sau đó, Nguyên Khí bàn tay tiếp tục co rút lại, phải đem Diệp Hạo tạo thành mảnh vỡ.

Đang lúc này, Mộ Dung Họa trong con ngươi lần thứ hai hiện lên một vệt mê man cùng giãy dụa vẻ. Tuy rằng lóe lên liền qua, thế nhưng là làm cho Nguyên Khí bàn tay hơi rung động, mơ hồ muốn tán loạn ra dáng vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Đoạt xác sống lại

Chương 115: Đoạt xác sống lại

Thể linh hồn cái kia bỗng nghễ bát phương, mạnh mẽ linh hồn uy thế tỏ khắp, từ thần hồn mức độ áp bức Mộ Dung Lam mấy người, để bọn họ từ bỏ chống lại cùng giãy dụa.

Giữa lúc này đạo thể linh hồn cạc cạc cười quái dị thời gian, một đạo màu xanh hào quang từ cái kia u ám trong hố sâu xoay quanh mà ra. Màu xanh hào quang đột nhiên xuyên qua thể linh hồn, tiếng cười của hắn im bặt đi.

Một đạo vô cùng chật vật bóng người từ trong hố sâu bò đi ra, Diệp Hạo lúc này tóc rối tung, khí tức suy yếu, thân hình lảo đảo muốn ngã, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn té ngã.

Đối phương cái kia chỉ tay thực sự là quá mạnh mẽ, suýt nữa muốn Diệp Hạo mệnh, nếu không có hắn có chút thủ đoạn, trước cái kia chỉ tay liền đủ để muốn hắn mệnh.

Mặc dù hắn may mắn còn sống, dĩ nhiên là đi tới nửa cái mạng. Theo màu xanh hào quang đem thể linh hồn xuyên qua sau, đạo kia bóng người màu đen đột nhiên biến ảo làm một đoàn sương mù màu đen, mơ hồ có tán loạn dấu hiệu.

Trước, Diệp Hạo chiêu kiếm đó bên trong không chỉ có ẩn chứa thần hồn công kích, hơn nữa còn giấu diếm khô vinh ý cảnh, hai người kết hợp bên dưới, đạt được hiệu quả tương đương kinh người.

Màu xanh hào quang bay ngược về Diệp Hạo trong tay, hắn Ngưng Thần nhìn chằm chằm phía trước đoàn kia sương mù màu đen, hắn không cho là một chiêu kiếm là có thể đem đối phương đánh giết.

Đúng như dự đoán, cái kia sương mù màu đen lần thứ hai ngưng tụ thành hình, này bóng người so với trước càng thêm mơ hồ, một thân khí tức đều muốn hư nhược rồi không biết bao nhiêu lần.

"Các ngươi, đều phải chết!"

Đạo kia vĩ đại bóng người hóa thành một vệt sáng, hướng về Diệp Hạo mà đến, hắn phảng phất đem mục tiêu công kích chủ yếu đặt ở Diệp Hạo vẻ mặt.

Diệp Hạo biểu hiện trước nay chưa từng có nghiêm nghị, đang chuẩn bị ra tay đem đạo kia thể linh hồn đánh tan, nhưng vào lúc này, thể linh hồn đột nhiên chuyển biến phương hướng, hướng về Mộ Dung Họa mà đi.

"Mục tiêu của hắn là Mộ Dung Họa, hắn muốn làm cái gì?"

Diệp Hạo ý niệm trong lòng bay lộn, sau một khắc, đoàn kia bóng đen đột nhiên chui vào Mộ Dung Họa trong cơ thể. Trong lúc nhất thời, Mộ Dung Họa trên mặt lộ ra vẻ mặt thống khổ, nàng phảng phất ở chịu đựng một loại nào đó không cách nào nhịn được thống khổ.

Cho tới, trên mặt nàng không ngừng có mồ hôi hột nhỏ xuống, nàng chính đang chịu đựng người thường không thể chịu đựng dằn vặt.

"Tranh!"

"Tiểu thư..."

Hai đạo tiếng kinh hô phân biệt từ Mộ Dung Lam cùng Phúc bá trong miệng truyền ra, Mộ Dung Lam biểu hiện lo lắng vạn phần, nhưng là, đối mặt bực này tình huống, hắn nhưng là bó tay toàn tập.

Mấy hô hấp sau, Mộ Dung Họa cái kia tuyệt mỹ bàng trên hiện ra vẻ dữ tợn, một trận âm thanh quái gở từ trong miệng nàng truyền ra, "Bộ thân thể này tư chất không khỏi quá chênh lệch chút, bất quá đối với bản vương tới nói, những thứ này đều là vấn đề nhỏ!"

Mộ Dung Họa quanh thân khí thế liên tục tăng lên, trong nháy mắt liền đột phá Hậu Thiên Tam Trọng bình phong, bước vào Hậu Thiên Tứ Trọng. Nhiên mà hết thảy này còn chưa kết thúc, võ học của nàng tu vi lấy thường người không thể nào hiểu được tốc độ cực nhanh tăng lên.

Hậu Thiên năm tầng!

Hậu Thiên sáu tầng!

Hậu Thiên sáu tầng đỉnh điểm!

Hậu Thiên sáu tầng cùng bảy tầng trong lúc đó bình cảnh khác nào không tồn tại giống như vậy,

Bị nàng ung dung nổ ra, cuối cùng, cơn khí thế này dừng lại với Hậu Thiên bảy tầng đỉnh điểm, tiếp cận Hậu Thiên tám tầng mức độ.

Tuy rằng cơn khí thế này dừng lại với Hậu Thiên bảy tầng, thế nhưng thả ra ngoài uy thế, thậm chí muốn so với Hậu Thiên chín tầng đỉnh điểm võ giả càng ngang tàng vài lần.

Khó có thể tưởng tượng, này đạo thể linh hồn trạng thái đỉnh cao là đến tột cùng là cỡ nào nhân vật đáng sợ. Mộ Dung Họa liếm môi một cái, nàng lẩm bẩm nói: "Rất nhiều năm không có trải nghiệm quá cái cảm giác này, cho tới bản vương đều sắp muốn lãng quên..."

"Tranh..."

Mộ Dung Lam trong con ngươi toát ra sâu sắc bi thương, Mộ Dung Họa liếc hắn một cái, thản nhiên nói: "Nếu ngươi như thế nhớ nhung con gái ngươi,

như vậy, bản vương sẽ tác thành ngươi."

Mộ Dung Họa thể hiện ra cao minh thân pháp, trong thời gian ngắn liền đến Mộ Dung Lam trước mặt, nàng ánh mắt thâm thúy u ám, lạnh lẽo vô tình, không nhìn ra một tia cảm tình.

"Lão gia cẩn thận!"

Phúc bá thấy Mộ Dung Lam vẫn cứ nằm ở cực kỳ bi thương bên trong, không khỏi nói nhắc nhở, Mộ Dung Họa giơ lên tay ngọc nhỏ dài, ngón trỏ dò ra, hướng về Mộ Dung Họa vị trí trái tim điểm đi.

Mắt thấy này chỉ tay liền muốn roi vào Mộ Dung Lam trong trái tim, đột nhiên, Mộ Dung Họa ngón tay hơi rung động, miễn cưỡng ngừng lại, phảng phất có một nguồn sức mạnh vô hình lại ngăn cản nàng động thủ.

Mộ Dung Họa trong con ngươi xẹt qua một tia mê man cùng giãy dụa vẻ, chợt, lại khôi phục bình thường. Nàng lạnh rên một tiếng, càng là lạ kỳ không có lại đối với Mộ Dung Lam động thủ.

Sau đó nàng lại đưa mắt khóa chặt ở Diệp Hạo trên người, "Dựa vào Hậu Thiên bảy tầng tu vi, đem bản vương bức bách đến đoạt xác sống lại mức độ, ngươi vẫn là cái thứ nhất, làm cảm tạ, liền để bản vương tiễn ngươi một đoạn đường."

Mộ Dung Họa con ngươi thâm thúy, nàng giơ tay lên hướng về Diệp Hạo hư không nắm chặt, nhất thời hư không dập dờn, Thiên Địa Nguyên Khí hỗn loạn hỗn tạp lên.

Ầm ầm!

Diệp Hạo quanh thân chu vi trong vòng mười trượng Thiên Địa Nguyên Khí ngưng luyện đan dệt, hóa thành một con Nguyên Khí bàn tay, óng ánh long lanh, ánh sáng tỏa ra.

"Đây là... Tiên Thiên cảnh cường giả thủ đoạn?"

Diệp Hạo sắc mặt hơi kinh, Mộ Dung Họa bị đạo kia thể linh hồn đoạt xác sau, bày ra thực lực chỉ có thể dùng yêu nghiệt để hình dung. Hậu Thiên bảy tầng vận dụng Thiên Địa Nguyên Khí, có thể nói là nói mơ giữa ban ngày, mà giờ khắc này, đối phương không chỉ có làm được, hơn nữa còn tương đương thành thạo, rất nhiều mới vào Tiên Thiên cảnh cường giả, đều không thể như lúc này Mộ Dung bình thường tùy ý điều động Thiên Địa Nguyên Khí.

Thiên Địa Nguyên Khí hơi rung động, chợt, con kia Nguyên Khí ngưng luyện mà thành bàn tay co rút lại lên, vô hình áp bức hướng về Diệp Hạo vọt tới. Hắn cảm nhận được trước nay chưa từng có nguy hiểm, Thiên Địa Nguyên Khí, chính là sức mạnh đất trời, hậu thiên võ giả, chống lại sức mạnh đất trời không khác nào lấy trứng chọi đá.

Thế nhưng, nếu như liền từ bỏ như vậy, vậy thì thật không có nửa phần hy vọng sống sót. (www. uukanshu. com) Diệp Hạo hai tay sinh tử loạn lưu phun trào, hóa thành một cái sinh tử sông dài, sông dài chạy chồm, khác nào Giao Long giống như vậy, ở Diệp Hạo quanh thân đi khắp, toàn bộ dòng sông đầu đuôi đụng vào nhau, đem Diệp Hạo vi lên.

Ở Thiên Địa Nguyên Khí phun trào dưới, sinh tử sông dài có vẻ không đỡ nổi một đòn, trong nháy mắt liền đổ nát tan rã, một lần nữa hóa thành sinh tử khí tràn vào Diệp Hạo trong cơ thể.

Diệp Hạo tâm thần trầm trọng, sự sống chết của hắn ấn hóa thành sông dài sau, sinh tử lực lượng dung hợp thông suốt, uy năng tăng lên mấy lần không ngừng, nhưng là ở đối phương cái kia Thiên Địa Nguyên Khí biến thành cự chưởng dưới, vẫn cứ có vẻ trắng xám vô lực.

Sau một khắc, Diệp Hạo đem Ám Hồng trường đao lấy đi ra, cánh tay hắn hơi rung động, suýt nữa không cầm được đao trong tay. Hắn cánh tay rung lên, Ám Hồng trường đao nhất thời ra khỏi vỏ nửa tấc, chỉ một thoáng, vô cùng đao khí ngang dọc hiện lên, hướng về Nguyên Khí bàn tay cắt chém mà đi.

Ầm ầm!

Nguyên Khí loạn lưu cùng nhằng nhịt khắp nơi đao khí đụng vào nhau, nhấc lên tầng tầng cuộn sóng. Hoang vu đao khí vẻn vẹn kiên trì mấy hô hấp, nguyên khí kia bàn tay liền chiếm cứ thượng phong, tiếp tục hướng về Diệp Hạo nghiền ép mà tới.

Diệp Hạo trong tay dùng sức, đem vỏ đao vứt ra, nhất thời, một cao mấy trượng giá sách hoành đương ở Diệp Hạo trước người. Thiên Địa Nguyên Khí hóa thành bàn tay đã co rút lại đến cực hạn, đột nhiên nắm chặt, dường như muốn đem giá sách kể cả Diệp Hạo cùng tạo thành mảnh vỡ.

Ầm Ầm!

Nguyên Khí bàn tay đầu tiên đụng vào ở giá sách trên, nhất thời, từng đạo từng đạo dấu vết hiện lên, cái kia giá sách không thể tả phụ trọng, một lần nữa hóa thành vỏ đao. Sau đó, Nguyên Khí bàn tay tiếp tục co rút lại, phải đem Diệp Hạo tạo thành mảnh vỡ.

Đang lúc này, Mộ Dung Họa trong con ngươi lần thứ hai hiện lên một vệt mê man cùng giãy dụa vẻ. Tuy rằng lóe lên liền qua, thế nhưng là làm cho Nguyên Khí bàn tay hơi rung động, mơ hồ muốn tán loạn ra dáng vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết

Chương 116: Luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết

"Chờ bản vương đem tàn hồn luyện hóa, lại đến thu thập các ngươi."

Mộ Dung Họa một bước bước ra, thật giống như đến bách bộ có hơn, bước ra bước thứ hai thì, người cũng đã biến mất ở Diệp Hạo chờ người tầm nhìn bên trong.

Nguyên Khí ngưng luyện mà thành bàn tay trừ khử tan vỡ, một lần nữa hóa thành Thiên Địa Nguyên Khí, Mộ Dung Lam quát mắng một tiếng, thân hình lấp lóe, hướng về Mộ Dung Họa biến mất phương hướng đuổi theo.

Diệp Hạo lúc này khí tức bạc nhược, máu tươi đem quần áo nhuộm đỏ, quanh thân thương thế vô cùng thê thảm. Lúc này tùy tiện tới một người Hậu Thiên Tứ Trọng lấy thượng vũ giả, đều có thể dễ dàng lấy đi Diệp Hạo tính mạng.

"Trước tiên luyện hóa một giọt Phượng Hoàng tinh huyết."

Diệp Hạo trong tay một giọt màu đỏ tươi tinh huyết hiện lên, Phượng Hoàng tinh huyết bên trong mơ hồ có Phượng Hoàng ở xoay quanh, bay lượn, dị tượng diễn biến. Diệp Hạo cố nhịn đau khổ, đem Phượng Hoàng tinh huyết ăn vào, nhất thời một luồng khí huyết lực lượng hiện lên, này cỗ khí huyết sức mạnh cuồn cuộn bàng bạc, như đại giang đại hà, lấy Diệp Hạo giờ khắc này thể phách cường độ, đều không thể đem toàn bộ luyện hóa.

Hơn nữa, Phượng Hoàng tinh huyết bên trong còn chất chứa một tia bất diệt khí tức, này sợi khí tức tiềm tàng ở Diệp Hạo huyết nhục bên trong. Ở này sợi bất diệt khí tức ảnh hưởng, Diệp Hạo thương thế nhanh chóng khép lại lên, ngắn ngắn mấy hô hấp công phu, quanh người hắn thương thế liền hết mức khỏi hẳn.

Phượng Hoàng tinh huyết tràn ngập Diệp Hạo quanh thân, hắn khí huyết sức mạnh nhanh chóng tăng lên, hơn nữa, Phượng Hoàng tinh huyết còn đem quanh người hắn huyết nhục, kinh mạch, cốt tủy, hết thảy rèn luyện một lần.

Cơ thể hắn khác nào hóa thành một hoả lò, Phượng Hoàng tinh huyết nhưng là hoả lò bên trong liệt diễm, đem trong cơ thể hắn tạp chất luyện hóa, quá trình này thống khổ trình độ tuyệt không phải người thường có thể chịu đựng, nếu không có Diệp Hạo ý chí kiên định, không giống nhau : không chờ Phượng Hoàng tinh huyết đem quanh người hắn rèn luyện một lần, hắn liền muốn đã hôn mê.

Diệp Hạo quanh thân từng cái từng cái gân xanh nhô ra, khác nào có món đồ gì muốn phá thể mà ra. Phúc bá nguyên bản là chuẩn bị cùng Mộ Dung Lam đồng thời truy tìm tiểu thư nhà mình, thế nhưng hắn thấy Diệp Hạo nằm ở ngàn cân treo sợi tóc, hắn liền lưu lại thủ hộ Diệp Hạo. Hắn biết, khoảng thời gian này nếu là chịu đến ngoại lực quấy rối, có rất lớn có thể sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ, thậm chí gặp phải phản phệ.

Lúc này, Ly Hỏa Nha hình ảnh vẫn cứ ở giữa không trung xoay quanh, khi thì truyền ra cạc cạc kêu quái dị, khiến người ta buồn bực mất tập trung. Phúc bá đi tới Ly Hỏa Nha phụ cận, chuẩn bị đem hộp che lên, đột nhiên, lại có một đạo cạc cạc thanh từ nơi không xa truyền đến. Phúc bá biến sắc, hắn liền vội vàng đem hộp che lên.

Một đạo màu đỏ sậm hào quang từ xa đến gần, Phúc bá nhìn chằm chằm phía trước cái kia ba chân Ly Hỏa Nha, ánh mắt trở nên nghiêm nghị cực kỳ. Hắn không nghĩ tới, còn có con thứ hai Ly Hỏa Nha tìm tới nơi này, hắn chỉ có thể chờ mong Ly Hỏa Nha tự động rời đi, bằng không, lấy hắn sức mạnh của một người, thực sự là khó có thể chống lại này con dị thú.

Nhưng mà, không như mong muốn, Ly Hỏa Nha hai cánh chấn động, một thốc đỏ sậm liệt diễm xuyên qua hư vô, thẳng đến Phúc bá mà đi.

Ầm ầm!

Phúc bá đánh ra một đạo nội lực chưởng ấn, đem cái kia đỏ sậm liệt diễm sức mạnh suy yếu,

Thân hình hắn liên tiếp lui về phía sau, muốn đem tách ra Ly Hỏa Nha công kích.

Này đạo liệt diễm lại như phụ cốt chi trở, chăm chú dây dưa, lấy Phúc bá thân pháp, trong lúc nhất thời khó có thể tách ra.

Phúc bá lại liên tiếp đánh ra mấy đạo chưởng ấn, vẫn cứ không cách nào đem hoàn toàn hóa giải, Phúc bá sắc mặt tuyệt vọng, này đạo đỏ sậm liệt diễm bên trong chất chứa thần hồn công kích, đủ để đem hắn thần hồn trọng thương, thậm chí tuyệt diệt.

Đột nhiên, một bóng người chặn ở trước mặt hắn, bóng người kia giơ tay nhẹ nhàng nắm chặt, liền đem đỏ sậm liệt diễm nắm ở trong tay. Đỏ sậm liệt diễm bên trong giấu diếm thần hồn công kích, như vô hình cuộn sóng, cho dù cùng Phúc bá cách xa nhau một khoảng cách, hắn đều vẫn cứ cảm thấy thần hồn nóng rực, nhưng là, phía trước bóng người kia thật giống như người không liên quan như thế, không bị ảnh hưởng chút nào.

Diệp Hạo bàn tay hơi dùng sức, một luồng vô hình khí huyết sức mạnh tỏ khắp, cái kia đỏ sậm liệt diễm nhất thời hóa thành hư vô. Sau đó, Diệp Hạo thân hình lấp loé, ở tại chỗ để lại một chuỗi tàn ảnh, trong nháy mắt liền đến đến thượng phong Ly Hỏa Nha phụ cận, hắn ngón trỏ khuất đạn, cực nóng Thuần Dương chỉ lực quét ngang mà ra.

Nguồn sức mạnh này so với hắn luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết trước mạnh mẽ mấy lần không ngừng, chỉ tay bên dưới, Hậu Thiên chín tầng cao thủ cũng không dám gắng đón đỡ.

Xì xì!

Diệp Hạo ngón trỏ đem Ly Hỏa Nha xuyên thủng, đem sinh cơ đoạn tuyệt, nếu là tầm thường võ học công kích, rơi vào Ly Hỏa Nha trên người, trên căn bản sẽ bị không nhìn, miễn dịch. Thế nhưng ở Diệp Hạo Thuần Dương chỉ dưới, do vật chất mức độ, đối với thần hồn tạo thành thương tổn, đủ để chứng minh này chỉ tay không giống người thường.

Sau đó, Diệp Hạo ánh mắt dõi mắt viễn vọng, hắn hướng về hòn đảo phía tây nam hướng về nhìn tới. Chỉ cần Mộ Dung Lam hai người còn chưa rời đi hòn đảo này, hắn là có thể nhận ra được đối phương vị trí cụ thể. Hắn đem Ly Hỏa Thạch thu vào trong nhẫn chứa đồ, lại đem trên mặt đất hình ảnh thạch cất đi, xoay người đối với Phúc bá nói rằng: "Chúng ta đi tìm Mộ Dung tiền bối."

Nửa nén hương sau, Diệp Hạo cùng Phúc bá hai người đi tới một thung lũng nơi, từng đạo từng đạo màu xanh phong mạc tràn ngập, cái kia gió thổi ở thung lũng hai bên, ở hai bên trên vách đá in dấu xuống từng đạo từng đạo Phong Ngân.

"Đây là cái gì phong?"

Phúc bá sắc mặt nghiêm nghị, một hòn đảo nhỏ, đản sinh ra loại này địa hình mặc dù có chút hiếm thấy, thế nhưng còn nói còn nghe được. Thế nhưng phía trước cái kia màu xanh phong, thì có chút thái quá, hơn nữa, màu xanh phong không gần như chỉ ở bên trong sơn cốc tràn ngập, hai bên trên vách núi đồng dạng tồn tại, đã như thế, liền không cách nào thủ xảo vượt tới.

Diệp Hạo luyện hóa một giọt Phượng Hoàng tinh huyết sau, cái kia tinh huyết đem hắn thể phách một lần nữa rèn luyện một phen, cho dù không dùng tới Thiên Cương Quyết, thể phách sức phòng ngự đều muốn vượt xa Hậu Thiên tám tầng võ giả, khi hắn vận dụng Thiên Cương Quyết sau, thể phách sức mạnh thì lại muốn vượt qua phần lớn Hậu Thiên chín tầng võ giả.

Có bực này thể phách sức mạnh ở, hắn thì có rất lớn nắm ngang qua thung lũng, mà Mộ Dung Lam, giờ khắc này ngay ở thung lũng đối diện, (www. uukanshu. com) Mộ Dung Họa cũng tương tự ở bên kia. Nếu là Mộ Dung Họa đem tàn hồn triệt để luyện hóa, khi đó, Mộ Dung Lam đem hào không sức hoàn thủ.

"Phúc bá, không bằng ngươi ở chỗ này chờ, ta đi đem Mộ Dung tiền bối tìm trở về." Diệp Hạo nhìn chằm chằm Phúc bá nói rằng, dù sao lấy Phúc bá thực lực, coi như may mắn vượt qua phong mạc, không chết cũng muốn đi lớp da.

"Được, lần đi nhất định phải cẩn thận nhiều hơn, nếu là sự không thể làm, liền không muốn miễn cưỡng." Phúc bá thân thiết nói rằng, tuy rằng hắn hi vọng Diệp Hạo có thể mang chính mình lão gia bình an mang về, thế nhưng, muốn thật sự gặp phải không thể chống đối nguy hiểm, hắn cũng không hy vọng đối phương ngã xuống.

Diệp Hạo khẽ gật đầu, bộ pháp triển khai, thân hình hòa vào trong gió, hóa thành một tia phong, rơi vào rồi màu xanh phong mạc bên trong. Màu xanh gió thổi ở trên người hắn, còn như dao cắt giống như vậy, coi như hắn thể phách Thanh Đồng hóa, vẫn cứ cảm thấy từng trận đau nhức, khiến người ta khó có thể chịu đựng.

Tuy nói Diệp Hạo lăng hư bộ từ lâu tu luyện đến Tiểu Thành, thân hình có thể hòa vào trong gió, thế nhưng này màu xanh phong tựa hồ đối với bình thường phong có bài xích, bên trong sơn cốc vẻn vẹn tồn tại Thanh Phong, từng đạo từng đạo màu xanh phong đan dệt dưới, tạo thành một ngọn gió mạc.

Làm Diệp Hạo ngang qua thung lũng một nửa khoảng cách sau, hắn mỗi đi một bước đều là bước đi liên tục khó khăn, cái kia trong gió khác nào ẩn chứa vô cùng sức mạnh, không cẩn thận, liền muốn đem hắn thổi đi.

"Nếu là ta có thể đem thân hình hòa vào này màu xanh trong gió, như vậy, vượt qua thung lũng liền muốn đơn giản hơn nhiều." Diệp Hạo trong mắt hết sạch né qua, hắn tỉ mỉ đi cảm ứng màu xanh phong.

PS: Một tuần lễ mới cầu trương phiếu đề cử, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết

Chương 116: Luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết

"Chờ bản vương đem tàn hồn luyện hóa, lại đến thu thập các ngươi."

Mộ Dung Họa một bước bước ra, thật giống như đến bách bộ có hơn, bước ra bước thứ hai thì, người cũng đã biến mất ở Diệp Hạo chờ người tầm nhìn bên trong.

Nguyên Khí ngưng luyện mà thành bàn tay trừ khử tan vỡ, một lần nữa hóa thành Thiên Địa Nguyên Khí, Mộ Dung Lam quát mắng một tiếng, thân hình lấp lóe, hướng về Mộ Dung Họa biến mất phương hướng đuổi theo.

Diệp Hạo lúc này khí tức bạc nhược, máu tươi đem quần áo nhuộm đỏ, quanh thân thương thế vô cùng thê thảm. Lúc này tùy tiện tới một người Hậu Thiên Tứ Trọng lấy thượng vũ giả, đều có thể dễ dàng lấy đi Diệp Hạo tính mạng.

"Trước tiên luyện hóa một giọt Phượng Hoàng tinh huyết."

Diệp Hạo trong tay một giọt màu đỏ tươi tinh huyết hiện lên, Phượng Hoàng tinh huyết bên trong mơ hồ có Phượng Hoàng ở xoay quanh, bay lượn, dị tượng diễn biến. Diệp Hạo cố nhịn đau khổ, đem Phượng Hoàng tinh huyết ăn vào, nhất thời một luồng khí huyết lực lượng hiện lên, này cỗ khí huyết sức mạnh cuồn cuộn bàng bạc, như đại giang đại hà, lấy Diệp Hạo giờ khắc này thể phách cường độ, đều không thể đem toàn bộ luyện hóa.

Hơn nữa, Phượng Hoàng tinh huyết bên trong còn chất chứa một tia bất diệt khí tức, này sợi khí tức tiềm tàng ở Diệp Hạo huyết nhục bên trong. Ở này sợi bất diệt khí tức ảnh hưởng, Diệp Hạo thương thế nhanh chóng khép lại lên, ngăn ngắn mấy hô hấp công phu, quanh người hắn thương thế liền hết mức khỏi hẳn.

Phượng Hoàng tinh huyết tràn ngập Diệp Hạo quanh thân, hắn khí huyết sức mạnh nhanh chóng tăng lên, hơn nữa, Phượng Hoàng tinh huyết còn đem quanh người hắn huyết nhục, kinh mạch, cốt tủy, hết thảy rèn luyện một lần.

Cơ thể hắn khác nào hóa thành một hoả lò, Phượng Hoàng tinh huyết nhưng là hoả lò bên trong liệt diễm, đem trong cơ thể hắn tạp chất luyện hóa, quá trình này thống khổ trình độ tuyệt không phải người thường có thể chịu đựng, nếu không có Diệp Hạo ý chí kiên định, không giống nhau : không chờ Phượng Hoàng tinh huyết đem quanh người hắn rèn luyện một lần, hắn liền muốn đã hôn mê.

Diệp Hạo quanh thân từng cái từng cái gân xanh nhô ra, khác nào có món đồ gì muốn phá thể mà ra. Phúc bá nguyên bản là chuẩn bị cùng Mộ Dung Lam đồng thời truy tìm tiểu thư nhà mình, thế nhưng hắn thấy Diệp Hạo nằm ở ngàn cân treo sợi tóc, hắn liền lưu lại thủ hộ Diệp Hạo. Hắn biết, khoảng thời gian này nếu là chịu đến ngoại lực quấy rối, có rất lớn có thể sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ, thậm chí gặp phải phản phệ.

Lúc này, Ly Hỏa Nha hình ảnh vẫn cứ ở giữa không trung xoay quanh, khi thì truyền ra cạc cạc kêu quái dị, khiến người ta buồn bực mất tập trung. Phúc bá đi tới Ly Hỏa Nha phụ cận, chuẩn bị đem hộp che lên, đột nhiên, lại có một đạo cạc cạc thanh từ nơi không xa truyền đến. Phúc bá biến sắc, hắn liền vội vàng đem hộp che lên.

Một đạo màu đỏ sậm hào quang từ xa đến gần, Phúc bá nhìn chằm chằm phía trước cái kia ba chân Ly Hỏa Nha, ánh mắt trở nên nghiêm nghị cực kỳ. Hắn không nghĩ tới, còn có con thứ hai Ly Hỏa Nha tìm tới nơi này, hắn chỉ có thể chờ mong Ly Hỏa Nha tự động rời đi, bằng không, lấy hắn sức mạnh của một người, thực sự là khó có thể chống lại này con dị thú.

Nhưng mà, không như mong muốn, Ly Hỏa Nha hai cánh chấn động, một thốc đỏ sậm liệt diễm xuyên qua hư vô, thẳng đến Phúc bá mà đi.

Ầm ầm!

Phúc bá đánh ra một đạo nội lực chưởng ấn, đem cái kia đỏ sậm liệt diễm sức mạnh suy yếu,

Thân hình hắn liên tiếp lui về phía sau, muốn đem tách ra Ly Hỏa Nha công kích.

Này đạo liệt diễm lại như phụ cốt chi trở, chăm chú dây dưa, lấy Phúc bá thân pháp, trong lúc nhất thời khó có thể tách ra.

Phúc bá lại liên tiếp đánh ra mấy đạo chưởng ấn, vẫn cứ không cách nào đem hoàn toàn hóa giải, Phúc bá sắc mặt tuyệt vọng, này đạo đỏ sậm liệt diễm bên trong chất chứa thần hồn công kích, đủ để đem hắn thần hồn trọng thương, thậm chí tuyệt diệt.

Đột nhiên, một bóng người chặn ở trước mặt hắn, bóng người kia giơ tay nhẹ nhàng nắm chặt, liền đem đỏ sậm liệt diễm nắm ở trong tay. Đỏ sậm liệt diễm bên trong giấu diếm thần hồn công kích, như vô hình cuộn sóng, cho dù cùng Phúc bá cách xa nhau một khoảng cách, hắn đều vẫn cứ cảm thấy thần hồn nóng rực, nhưng là, phía trước bóng người kia thật giống như người không liên quan như thế, không bị ảnh hưởng chút nào.

Diệp Hạo bàn tay hơi dùng sức, một luồng vô hình khí huyết sức mạnh tỏ khắp, cái kia đỏ sậm liệt diễm nhất thời hóa thành hư vô. Sau đó, Diệp Hạo

thân hình lấp loé, ở tại chỗ để lại một chuỗi tàn ảnh, trong nháy mắt liền đến đến thượng phong Ly Hỏa Nha phụ cận, hắn ngón trỏ khuất đạn, cực nóng Thuần Dương chỉ lực quét ngang mà ra.

Nguồn sức mạnh này so với hắn luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết trước mạnh mẽ mấy lần không ngừng, chỉ tay bên dưới, Hậu Thiên chín tầng cao thủ cũng không dám gắng đón đỡ.

Xì xì!

Diệp Hạo ngón trỏ đem Ly Hỏa Nha xuyên thủng, đem sinh cơ đoạn tuyệt, nếu là tầm thường võ học công kích, rơi vào Ly Hỏa Nha trên người, trên căn bản sẽ bị không nhìn, miễn dịch. Thế nhưng ở Diệp Hạo Thuần Dương chỉ dưới, do vật chất mức độ, đối với thần hồn tạo thành thương tổn, đủ để chứng minh này chỉ tay không giống người thường.

Sau đó, Diệp Hạo ánh mắt dõi mắt viễn vọng, hắn hướng về hòn đảo phía tây nam hướng về nhìn tới. Chỉ cần Mộ Dung Lam hai người còn chưa rời đi hòn đảo này, hắn là có thể nhận ra được đối phương vị trí cụ thể. Hắn đem Ly Hỏa Thạch thu vào trong nhẫn chứa đồ, lại đem trên mặt đất hình ảnh thạch cất đi, xoay người đối với Phúc bá nói rằng: "Chúng ta đi tìm Mộ Dung tiền bối."

Nửa nén hương sau, Diệp Hạo cùng Phúc bá hai người đi tới một thung lũng nơi, từng đạo từng đạo màu xanh phong mạc tràn ngập, cái kia gió thổi ở thung lũng hai bên, ở hai bên trên vách đá in dấu xuống từng đạo từng đạo Phong Ngân.

"Đây là cái gì phong?"

Phúc bá sắc mặt nghiêm nghị, một hòn đảo nhỏ, đản sinh ra loại này địa hình mặc dù có chút hiếm thấy, thế nhưng còn nói còn nghe được. Thế nhưng phía trước cái kia màu xanh phong, thì có chút thái quá, hơn nữa, màu xanh phong không gần như chỉ ở bên trong sơn cốc tràn ngập, hai bên trên vách núi đồng dạng tồn tại, đã như thế, liền không cách nào thủ xảo vượt tới.

Diệp Hạo luyện hóa một giọt Phượng Hoàng tinh huyết sau, cái kia tinh huyết đem hắn thể phách một lần nữa rèn luyện một phen, cho dù không dùng tới Thiên Cương Quyết, thể phách sức phòng ngự đều muốn vượt xa Hậu Thiên tám tầng võ giả, khi hắn vận dụng Thiên Cương Quyết sau, thể phách sức mạnh thì lại muốn vượt qua phần lớn Hậu Thiên chín tầng võ giả.

Có bực này thể phách sức mạnh ở, hắn thì có rất lớn nắm ngang qua thung lũng, mà Mộ Dung Lam, giờ khắc này ngay ở thung lũng đối diện, (www. uukanshu. com) Mộ Dung Họa cũng tương tự ở bên kia. Nếu là Mộ Dung Họa đem tàn hồn triệt để luyện hóa, khi đó, Mộ Dung Lam đem hào không sức hoàn thủ.

"Phúc bá, không bằng ngươi ở chỗ này chờ, ta đi đem Mộ Dung tiền bối tìm trở về." Diệp Hạo nhìn chằm chằm Phúc bá nói rằng, dù sao lấy Phúc bá thực lực, coi như may mắn vượt qua phong mạc, không chết cũng muốn đi lớp da.

"Được, lần đi nhất định phải cẩn thận nhiều hơn, nếu là sự không thể làm, liền không muốn miễn cưỡng." Phúc bá thân thiết nói rằng, tuy rằng hắn hi vọng Diệp Hạo có thể mang chính mình lão gia bình an mang về, thế nhưng, muốn thật sự gặp phải không thể chống đối nguy hiểm, hắn cũng không hy vọng đối phương ngã xuống.

Diệp Hạo khẽ gật đầu, bộ pháp triển khai, thân hình hòa vào trong gió, hóa thành một tia phong, rơi vào rồi màu xanh phong mạc bên trong. Màu xanh gió thổi ở trên người hắn, còn như dao cắt giống như vậy, coi như hắn thể phách Thanh Đồng hóa, vẫn cứ cảm thấy từng trận đau nhức, khiến người ta khó có thể chịu đựng.

Tuy nói Diệp Hạo lăng hư bộ từ lâu tu luyện đến Tiểu Thành, thân hình có thể hòa vào trong gió, thế nhưng này màu xanh phong tựa hồ đối với bình thường phong có bài xích, bên trong sơn cốc vẻn vẹn tồn tại Thanh Phong, từng đạo từng đạo màu xanh phong đan dệt dưới, tạo thành một ngọn gió mạc.

Làm Diệp Hạo ngang qua thung lũng một nửa khoảng cách sau, hắn mỗi đi một bước đều là bước đi liên tục khó khăn, cái kia trong gió khác nào ẩn chứa vô cùng sức mạnh, không cẩn thận, liền muốn đem hắn thổi đi.

"Nếu là ta có thể đem thân hình hòa vào này màu xanh trong gió, như vậy, vượt qua thung lũng liền muốn đơn giản hơn nhiều." Diệp Hạo trong mắt hết sạch né qua, hắn tỉ mỉ đi cảm ứng màu xanh phong.

PS: Một tuần lễ mới cầu trương phiếu đề cử, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 117: Quyển Sáo

Chương 117: Quyển Sáo

Bên trong thung lũng màu xanh phong cùng ngoại giới phong có bản chất khác nhau, lấy Diệp Hạo giờ khắc này thần hồn cường độ, nếu muốn bắt giữ Thanh Phong quỹ tích là có nhất định độ khó.

Diệp Hạo dần dần bình tĩnh lại tâm tình, cả người hòa vào trong gió, tinh tế thể ngộ, hắn ở tại chỗ đặt chân một phút, mới bắt lấy Thanh Phong một tia quỹ tích.

Chợt, Diệp Hạo hướng phía trước bước ra một bước, thân hình của hắn thình lình hòa vào Thanh Phong bên trong, màu xanh phong không chỉ có không cách nào lại ngăn cản bước chân của hắn, thậm chí còn đem tốc độ của hắn tăng lên lên. Cả người hắn khác nào hóa thành một đạo màu xanh hào quang, một hô hấp, liền vượt qua thung lũng.

Cái tốc độ này, hầu như là Diệp Hạo ở bên ngoài toàn lực triển khai lăng hư bộ mấy lần, thậm chí gấp mười lần, cho tới, hắn trong lúc nhất thời đều có chút không thích ứng.

Diệp Hạo xuyên qua hẻm núi sau, ánh mắt rơi vào phía trước, sau đó, hắn liền nhìn thấy làm người không thể tin tưởng một màn.

Thung lũng sau, Thanh Phong vẫn chưa dừng lại, vừa vặn ngược lại, phong thế càng to lớn hơn. Diệp Hạo ánh mắt một chút rơi vào Thanh Phong khởi nguồn nơi, đó là một cái màu xanh cây quạt, trôi nổi ở giữa không trung, màu xanh hào quang xoay quanh, vờn quanh.

To lớn tiểu cùng tầm thường cây quạt không khác nhau chút nào, chỗ bất đồng duy nhất chính là ở, cây quạt bên trong thỉnh thoảng có màu xanh phong tỏ khắp mà ra, hướng về thung lũng phương hướng thổi đi.

Hắn còn nhìn thấy, tới gần cây quạt địa phương, Mộ Dung Họa nằm ở Mộ Dung Lam trong lòng, Mộ Dung Lam vẫn đang kêu gọi Mộ Dung Họa tên, Mộ Dung Họa nguyên bản nằm ở trạng thái hôn mê, ở cha nàng kêu gọi tới, tỉnh táo lại.

"Cha... Đây là nơi nào, lạnh quá..."

Mộ Dung Họa đứt quãng hỏi, nàng biểu hiện thống khổ, phảng phất không thể chịu đựng nơi này Thanh Phong ăn mòn.

"Ta vậy thì mang ngươi rời đi."

Mộ Dung Lam bật thốt lên, thế nhưng, màu xanh gió thổi ở trên người hắn, còn như dao cắt giống như vậy, này vẫn là hắn lấy khí huyết hóa thành cương tráo bao trùm quanh thân sau kết quả. Hơn nữa, Mộ Dung Lam còn lấy thân thể vì là Mộ Dung Họa chặn lại rồi một phần Thanh Phong, nếu là tùy tiện mang Mộ Dung Họa rời đi, lấy thể chất của nàng, tất nhiên khó có thể chống đỡ Thanh Phong.

Mộ Dung Lam thầm nghĩ đến, trước Mộ Dung Họa lúc đi vào là thể linh hồn chủ đạo ý thức, đối phương có thể điều động Thiên Địa Nguyên Khí đến cách trở Thanh Phong, mà hiện tại, đạo kia linh hồn ý thức không ở, liền không thể lấy tương đồng phương thức rời đi.

"Nếu như không có Thanh Phong..."

Mộ Dung Lam nhìn chằm chằm phía trước cách đó không xa màu xanh cây quạt, hắn có thể thấy được, màu xanh phong đều là xuất từ này thanh cây quạt, nếu là đem này thanh cây quạt thu hồi đến, Thanh Phong sẽ tự mình tản đi.

Có điều, nếu là đem Mộ Dung Họa một người để ở chỗ này hắn có chút không yên lòng, Mộ Dung Lam cảm ứng được phía sau có người lại đây, hắn quay đầu lại, liền nhìn thấy Diệp Hạo chính hướng hắn đi tới.

"Diệp công tử, có thể không giúp ta chăm sóc một chút Họa nhi?"

Mộ Dung Lam khẩn cầu, Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Mộ Dung Họa trên người, trong mắt thoáng hiện một vệt vẻ cổ quái,

Hắn khẽ gật đầu, đồng ý.

Mộ Dung Lam biểu hiện nghiêm nghị, hướng về phía trước màu xanh cây quạt cất bước mà đi, quanh người hắn khí huyết cầu vồng xoay quanh, lấy này đến chống lại Thanh Phong. Mộ Dung Lam thân hình chật vật, đi lại tập tễnh. Ở Thanh Phong thổi Phật dưới, lảo đà lảo đảo, hắn ánh mắt kiên định, sơ trung chưa từng dao động nửa phần.

"Ngươi có thể còn nhớ trước phát sinh sự?" Diệp Hạo đi tới Mộ Dung Họa trước người, nói hỏi.

"Đầu óc của ta hỗn loạn tưng bừng, chỉ là mơ hồ nhớ tới lúc ấy có một đoàn bóng đen hướng ta vọt tới, cái khác liền nhớ không rõ." Mộ Dung Họa lấy cực kỳ suy yếu lời nói nói rằng.

Mộ Dung Họa thân thể quyền rúc vào một chỗ, nàng biểu hiện thống khổ, phảng phất Thanh Phong thổi ở trên người nàng, làm cho nàng khó có thể chịu đựng.

Diệp Hạo không hỏi thêm nữa, hắn phân ra một phần sự chú ý ở Mộ Dung Lam trên người, đối phương nếu là gặp phải tình huống khẩn cấp, hắn có thể bảo đảm ngay lập tức chạy tới.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo còn phân ra một phần tâm thần đến tìm hiểu màu xanh phong, cũng không lâu lắm, Mộ Dung Lam đã đến màu xanh cây quạt mười bộ trong phạm vi.

Mộ Dung Lam bản thân nhưng là vô cùng chật vật, quần áo lam lũ, trên người có từng đạo từng đạo vết thương, đó là gió thổi ở trên người hắn tạo thành. Hắn hướng về phía trước lần thứ hai đi ra một bước, theo hắn bước đi này bước ra, phía trước cái kia màu xanh phong mạc nhất thời dày đặc lên, khác nào hóa thành một loại nhỏ vòng xoáy, đem Mộ Dung Lam bao trùm ở bên trong.

Sau một khắc, vòng xoáy màu xanh bên trong chen lẫn đỏ như màu máu, thanh hồng hai màu đan dệt, xán lạn loá mắt. Diệp Hạo ngay lập tức liền nhận ra được dị thường, thân hình hắn lay động, hòa vào Thanh Phong bên trong, một hô hấp liền đến vòng xoáy phụ cận.

Sau đó, Diệp Hạo đưa tay thâm nhập vòng xoáy bên trong, dùng sức một kéo, một đạo thân hình bị Diệp Hạo kéo ra ngoài. Mộ Dung Lam lúc này máu thịt be bét, đã biến thành một người toàn máu, thỉnh thoảng có máu tươi tràn ra, vẻn vẹn một hô hấp công phu, Mộ Dung Lam vị này Hậu Thiên tám tầng cao thủ liền đã biến thành bộ này mô dạng, vòng xoáy màu xanh uy lực có thể thấy được chút ít.

"Khục..."

Mộ Dung Lam ho nhẹ một tiếng, từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một hạt đan dược, nuốt vào, sắc mặt hắn hơi hơi hồng hào một phần. Mộ Dung Lam trên nét mặt có sâu sắc tự trách, hắn biết lấy thực lực của tự thân nếu muốn đem màu xanh cây quạt thu lấy khó vào lên trời.

"Để cho ta tới thử xem."

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào phía trước trôi nổi ở giữa không trung màu xanh cây quạt trên, trong mắt hết sạch né qua, trên mặt toát ra nóng lòng muốn thử vẻ mặt.

Không chờ Mộ Dung Lam đồng ý, Diệp Hạo quanh thân sinh tử dòng sông hiện lên, hóa thành một đạo vòng tròn sông dài, đem quanh người hắn vờn quanh, chợt, thân hình hắn lấp lóe, bước vào vòng xoáy màu xanh bên trong.

Sinh tử sông dài vờn quanh quanh thân, Diệp Hạo bằng là có hai đạo phòng ngự, Thanh Phong muốn thổi tới trên người hắn muốn trước tiên trải qua sinh tử dòng sông, (www. uukanshu. com) sau đó còn có Thiên Cương Quyết tầng này phòng ngự, hai trùng điệp gộp lại, làm Thanh Phong rơi xuống trên người hắn thì, phong thế đã tương đương tiểu. Diệp Hạo lại đem thân hình hòa vào trong gió, trái lại làm cho hắn như cá gặp nước, chịu đến thương tổn hầu như có thể bỏ qua không tính.

Diệp Hạo thoát ly Thanh Phong vòng xoáy, hóa thành một đạo tàn ảnh, rơi vào màu xanh quạt một bước bên trong, sau đó, hắn thả người nhảy một cái, phải đem cái kia màu xanh cây quạt cầm trong tay.

Hô! Hô!

Há liêu, giữa không trung cây quạt trên màu xanh hào quang tỏa ra, từng đạo từng đạo cuồng bạo Thanh Phong thả ra ngoài, trong phút chốc liền đem vờn quanh ở Diệp Hạo bên ngoài cơ thể sinh tử sông dài đổ nát. Sau đó, giội rửa ở cơ thể hắn trên, hắn cái kia Thanh Đồng hóa thể phách vẻn vẹn chịu đựng nửa cái hô hấp không tới, liền mơ hồ muốn phá nát dáng vẻ.

Diệp Hạo thân hình hòa vào trong gió, tận lực tách ra Thanh Phong mang đến thương tổn, hắn bên ngoài cơ thể thỉnh thoảng có miệng vết thương hiện lên. Có điều, trong máu thịt của hắn dù sao ẩn chứa một tia bất diệt khí tức, bất diệt thần quang lưu chuyển, vết thương của hắn liền hết mức khỏi hẳn. Cơ thể hắn đang vỡ tan cùng khép lại trong lúc đó không ngừng luân phiên, cho bản thân của hắn mang đến nỗi thống khổ khôn nguôi.

Diệp Hạo cắn răng kiên trì, rốt cục đến cực kỳ tiếp cận màu xanh cây quạt mức độ, hắn đem vươn tay ra, ở Thanh Phong dưới, hắn tay đầm đìa máu tươi, hắn hồn nhiên không thèm để ý, đem cây quạt nắm trong tay.

Một đoạn tin tức từ cây quạt truyền vào Diệp Hạo trong đầu, Diệp Hạo như trút được gánh nặng, cười nhạt một tiếng, ánh mắt rơi vào cách đó không xa, cuộn mình ở địa Mộ Dung Họa trên người.

Diệp Hạo ánh mắt hơi lóe lên, trong tay màu xanh cây quạt hướng về Mộ Dung Họa vị trí nhẹ nhàng một tấm. Sau đó, từng sợi từng sợi Thanh Phong đan dệt mà ra, hóa thành một đạo vòng xoáy màu xanh, chỗ đi qua, cát bay đá chạy, khí lưu loạn dũng. Khác nào lốc xoáy giống như vậy, hướng về Mộ Dung Họa nghiền ép mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Quyển Sáo

Chương 117: Quyển Sáo

Bên trong thung lũng màu xanh phong cùng ngoại giới phong có bản chất khác nhau, lấy Diệp Hạo giờ khắc này thần hồn cường độ, nếu muốn bắt giữ Thanh Phong quỹ tích là có nhất định độ khó.

Diệp Hạo dần dần bình tĩnh lại tâm tình, cả người hòa vào trong gió, tinh tế thể ngộ, hắn ở tại chỗ đặt chân một phút, mới bắt lấy Thanh Phong một tia quỹ tích.

Chợt, Diệp Hạo hướng phía trước bước ra một bước, thân hình của hắn thình lình hòa vào Thanh Phong bên trong, màu xanh phong không chỉ có không cách nào lại ngăn cản bước chân của hắn, thậm chí còn đem tốc độ của hắn tăng lên lên. Cả người hắn khác nào hóa thành một đạo màu xanh hào quang, một hô hấp, liền vượt qua thung lũng.

Cái tốc độ này, hầu như là Diệp Hạo ở bên ngoài toàn lực triển khai lăng hư bộ mấy lần, thậm chí gấp mười lần, cho tới, hắn trong lúc nhất thời đều có chút không thích ứng.

Diệp Hạo xuyên qua hẻm núi sau, ánh mắt rơi vào phía trước, sau đó, hắn liền nhìn thấy làm người không thể tin tưởng một màn.

Thung lũng sau, Thanh Phong vẫn chưa dừng lại, vừa vặn ngược lại, phong thế càng to lớn hơn. Diệp Hạo ánh mắt một chút rơi vào Thanh Phong khởi nguồn nơi, đó là một cái màu xanh cây quạt, trôi nổi ở giữa không trung, màu xanh hào quang xoay quanh, vờn quanh.

To lớn tiểu cùng tầm thường cây quạt không khác nhau chút nào, chỗ bất đồng duy nhất chính là ở, cây quạt bên trong thỉnh thoảng có màu xanh phong tỏ khắp mà ra, hướng về thung lũng phương hướng thổi đi.

Hắn còn nhìn thấy, tới gần cây quạt địa phương, Mộ Dung Họa nằm ở Mộ Dung Lam trong lòng, Mộ Dung Lam vẫn đang kêu gọi Mộ Dung Họa tên, Mộ Dung Họa nguyên bản nằm ở trạng thái hôn mê, ở cha nàng kêu gọi tới, tỉnh táo lại.

"Cha... Đây là nơi nào, lạnh quá..."

Mộ Dung Họa đứt quãng hỏi, nàng biểu hiện thống khổ, phảng phất không thể chịu đựng nơi này Thanh Phong ăn mòn.

"Ta vậy thì mang ngươi rời đi."

Mộ Dung Lam bật thốt lên, thế nhưng, màu xanh gió thổi ở trên người hắn, còn như dao cắt giống như vậy, này vẫn là hắn lấy khí huyết hóa thành cương tráo bao trùm quanh thân sau kết quả. Hơn nữa, Mộ Dung Lam còn lấy thân thể vì là Mộ Dung Họa chặn lại rồi một phần Thanh Phong, nếu là tùy tiện mang Mộ Dung Họa rời đi, lấy thể chất của nàng, tất nhiên khó có thể chống đỡ Thanh Phong.

Mộ Dung Lam thầm nghĩ đến, trước Mộ Dung Họa lúc đi vào là thể linh hồn chủ đạo ý thức, đối phương có thể điều động Thiên Địa Nguyên Khí đến cách trở Thanh Phong, mà hiện tại, đạo kia linh hồn ý thức không ở, liền không thể lấy tương đồng phương thức rời đi.

"Nếu như không có Thanh Phong..."

Mộ Dung Lam nhìn chằm chằm phía trước cách đó không xa màu xanh cây quạt, hắn có thể thấy được, màu xanh phong đều là xuất từ này thanh cây quạt, nếu là đem này thanh cây quạt thu hồi đến, Thanh Phong sẽ tự mình tản đi.

Có điều, nếu là đem Mộ Dung Họa một người để ở chỗ này hắn có chút không yên lòng, Mộ Dung Lam cảm ứng được phía sau có người lại đây, hắn quay đầu lại, liền nhìn thấy Diệp Hạo chính hướng hắn đi tới.

"Diệp công tử, có thể không giúp ta chăm sóc một chút Họa nhi?"

Mộ Dung Lam khẩn cầu, Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Mộ Dung Họa trên người, trong mắt thoáng hiện một vệt vẻ cổ quái,

Hắn khẽ gật đầu, đồng ý.

Mộ Dung Lam biểu hiện nghiêm nghị, hướng về phía trước màu xanh cây quạt cất bước mà đi, quanh người hắn khí huyết cầu vồng xoay quanh, lấy này đến chống lại Thanh Phong. Mộ Dung Lam thân hình chật vật, đi lại tập tễnh. Ở Thanh Phong thổi Phật dưới, lảo đà lảo đảo, hắn ánh mắt kiên định, sơ trung chưa từng dao động nửa phần.

"Ngươi có thể còn nhớ trước phát sinh sự?" Diệp Hạo đi tới Mộ Dung Họa trước người, nói hỏi.

"Đầu óc của ta hỗn loạn tưng bừng, chỉ là mơ hồ nhớ tới lúc ấy có một đoàn bóng đen hướng ta vọt tới, cái khác liền nhớ không rõ." Mộ Dung Họa lấy cực kỳ suy yếu lời nói nói rằng.

Mộ Dung Họa thân thể quyền rúc vào một chỗ, nàng biểu hiện thống khổ, phảng phất Thanh Phong thổi ở trên người nàng, làm cho nàng khó có thể chịu

đựng.

Diệp Hạo không hỏi thêm nữa, hắn phân ra một phần sự chú ý ở Mộ Dung Lam trên người, đối phương nếu là gặp phải tình huống khẩn cấp, hắn có thể bảo đảm ngay lập tức chạy tới.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo còn phân ra một phần tâm thần đến tìm hiểu màu xanh phong, cũng không lâu lắm, Mộ Dung Lam đã đến màu xanh cây quạt mười bộ trong phạm vi.

Mộ Dung Lam bản thân nhưng là vô cùng chật vật, quần áo lam lũ, trên người có từng đạo từng đạo vết thương, đó là gió thổi ở trên người hắn tạo thành. Hắn hướng về phía trước lần thứ hai đi ra một bước, theo hắn bước đi này bước ra, phía trước cái kia màu xanh phong mạc nhất thời dày đặc lên, khác nào hóa thành một loại nhỏ vòng xoáy, đem Mộ Dung Lam bao trùm ở bên trong.

Sau một khắc, vòng xoáy màu xanh bên trong chen lẫn đỏ như màu máu, thanh hồng hai màu đan dệt, xán lạn loá mắt. Diệp Hạo ngay lập tức liền nhận ra được dị thường, thân hình hắn lay động, hòa vào Thanh Phong bên trong, một hô hấp liền đến vòng xoáy phụ cận.

Sau đó, Diệp Hạo đưa tay thâm nhập vòng xoáy bên trong, dùng sức một kéo, một đạo thân hình bị Diệp Hạo kéo ra ngoài. Mộ Dung Lam lúc này máu thịt be bét, đã biến thành một người toàn máu, thỉnh thoảng có máu tươi tràn ra, vẻn vẹn một hô hấp công phu, Mộ Dung Lam vị này Hậu Thiên tám tầng cao thủ liền đã biến thành bộ này mô dạng, vòng xoáy màu xanh uy lực có thể thấy được chút ít.

"Khục..."

Mộ Dung Lam ho nhẹ một tiếng, từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một hạt đan dược, nuốt vào, sắc mặt hắn hơi hơi hồng hào một phần. Mộ Dung Lam trên nét mặt có sâu sắc tự trách, hắn biết lấy thực lực của tự thân nếu muốn đem màu xanh cây quạt thu lấy khó vào lên trời.

"Để cho ta tới thử xem."

Diệp Hạo ánh mắt roi vào phía trước trôi nổi ở giữa không trung màu xanh cây quạt trên, trong mắt hết sạch né qua, trên mặt toát ra nóng lòng muốn thử vẻ mặt.

Không chờ Mộ Dung Lam đồng ý, Diệp Hạo quanh thân sinh tử dòng sông hiện lên, hóa thành một đạo vòng tròn sông dài, đem quanh người hắn vờn quanh, chợt, thân hình hắn lấp lóe, bước vào vòng xoáy màu xanh bên trong.

Sinh tử sông dài vờn quanh quanh thân, Diệp Hạo bằng là có hai đạo phòng ngự, Thanh Phong muốn thổi tới trên người hắn muốn trước tiên trải qua sinh tử dòng sông, (www. uukanshu. com) sau đó còn có Thiên Cương Quyết tầng này phòng ngự, hai trùng điệp gộp lại, làm Thanh Phong roi xuống trên người hắn thì, phong thế đã tương đương tiểu. Diệp Hạo lại đem thân hình hòa vào trong gió, trái lại làm cho hắn như cá gặp nước, chịu đến thương tổn hầu như có thể bỏ qua không tính.

Diệp Hạo thoát ly Thanh Phong vòng xoáy, hóa thành một đạo tàn ảnh, roi vào màu xanh quạt một bước bên trong, sau đó, hắn thả người nhảy một cái, phải đem cái kia màu xanh cây quạt cầm trong tay.

Hô! Hô!

Há liêu, giữa không trung cây quạt trên màu xanh hào quang tỏa ra, từng đạo từng đạo cuồng bạo Thanh Phong thả ra ngoài, trong phút chốc liền đem vờn quanh ở Diệp Hạo bên ngoài cơ thể sinh tử sông dài đồ nát. Sau đó, giội rửa ở cơ thể hắn trên, hắn cái kia Thanh Đồng hóa thể phách vẻn vẹn chịu đựng nửa cái hô hấp không tới, liền mơ hồ muốn phá nát dáng vẻ.

Diệp Hạo thân hình hòa vào trong gió, tận lực tách ra Thanh Phong mang đến thương tổn, hắn bên ngoài cơ thể thỉnh thoảng có miệng vết thương hiện lên. Có điều, trong máu thịt của hắn dù sao ẩn chứa một tia bất diệt khí tức, bất diệt thần quang lưu chuyển, vết thương của hắn liền hết mức khỏi hẳn. Cơ thể hắn đang vỡ tan cùng khép lại trong lúc đó không ngừng luân phiên, cho bản thân của hắn mang đến nỗi thống khổ khôn nguôi.

Diệp Hạo cắn răng kiên trì, rốt cục đến cực kỳ tiếp cận màu xanh cây quạt mức độ, hắn đem vươn tay ra, ở Thanh Phong dưới, hắn tay đầm đìa máu tươi, hắn hồn nhiên không thèm để ý, đem cây quạt nắm trong tay.

Một đoạn tin tức từ cây quạt truyền vào Diệp Hạo trong đầu, Diệp Hạo như trút được gánh nặng, cười nhạt một tiếng, ánh mắt roi vào cách đó không xa, cuộn mình ở địa Mộ Dung Họa trên người.

Diệp Hạo ánh mắt hơi lóe lên, trong tay màu xanh cây quạt hướng về Mộ Dung Họa vị trí nhẹ nhàng một tấm. Sau đó, từng sợi từng sợi Thanh Phong đan dệt mà ra, hóa thành một đạo vòng xoáy màu xanh, chỗ đi qua, cát bay đá chạy, khí lưu loạn dũng. Khác nào lốc xoáy giống như vậy, hướng về Mộ Dung Họa nghiền ép mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Bí ẩn

Chương 118: Bí ẩn

"Diệp công tử, ngươi đang làm gì?"

Mộ Dung Lam nhìn thấy tình cảnh này, không nhịn được nói ngăn cản, hắn biểu hiện không rõ, hắn bất luận làm sao cũng không nghĩ đến, Diệp Hạo sẽ đối với con gái của hắn ra tay.

Như không phải là bởi vì Mộ Dung Lam có thương tích thế tại người, hành động bất tiện, hắn đã sớm muốn xông tới đem đạo kia vòng xoáy màu xanh ngăn cản, nhưng là hắn giờ khắc này, thương thế rất nặng, có thể nói là hữu tâm vô lực.

Diệp Hạo vẫn chưa làm thêm giải thích, bởi vì không cần hắn nhiều lời, Mộ Dung Lam liền sẽ rõ ràng. Mắt thấy cái kia vòng xoáy màu xanh liền muốn rơi vào Mộ Dung trên người, lấy Mộ Dung Họa Hậu Thiên bảy tầng thể chất, nhiều lắm có thể ở Thanh Phong vòng xoáy dưới kiên trì một hô hấp, liền muốn hóa thành mảnh vụn, hài cốt không còn.

Ầm ầm!

Thiên Địa Nguyên Khí đột nhiên hướng về Mộ Dung Họa vị trí trên tụ tập, đan dệt thành một bức Nguyên Khí chi tường, đem Thanh Phong vòng xoáy cách trở ở bên ngoài.

Mộ Dung Họa đứng dậy, nàng ánh mắt thâm thúy u ám, nơi nào còn có trước nhu nhược, bất luận từ góc độ nào đến xem, lúc này Mộ Dung Họa đều không giống như là một cô gái yếu đuối.

"Họa nhi, ngươi..."

Mộ Dung Lam nhìn thấy tình cảnh này, tâm thần gặp phải đả kích thật lớn, khóe miệng tràn ra một vòi máu tươi đến, hắn trong miệng liên tục lẩm bẩm, không thể tin được sự thực này.

Mộ Dung Họa ánh mắt lạnh lẽo, nhìn chăm chú Diệp Hạo, "Lại một lần phá hoại bản vương chuyện tốt, ta xem ngươi là sống được thiếu kiên nhẫn."

"Nếu là ta đoán không sai, Mộ Dung Họa tàn hồn nên vẫn không có bị ngươi hoàn toàn luyện hóa." Diệp Hạo cầm trong tay màu xanh cây quạt, trong ánh mắt hoàn toàn không sợ hãi.

Mộ Dung Họa lạnh rên một tiếng, không hề trả lời Diệp Hạo, nàng không nghĩ tới chỉ là Hậu Thiên Tam Trọng võ giả tàn hồn chấp niệm sâu như thế. Nàng trước chính là muốn lợi dụng Thanh Phong đem Mộ Dung Lam đánh giết, lấy này tới khiến cho chấp niệm tiêu tan, nhưng là không nghĩ tới, kế hoạch của nàng lại một lần gặp phải phá hoại.

Phía trước Nguyên Khí chi tường cùng vòng xoáy màu xanh đan xen vào nhau, hai nguồn sức mạnh không ngừng nuốt chửng, trừ khử, mấy hô hấp sau, Thanh Phong vòng xoáy cùng Nguyên Khí chi tường tất cả đều tiêu tan.

Diệp Hạo trong tay cây quạt lần thứ hai vỗ, lần này, vẻn vẹn vung ra một tia phong, này sợi Thanh Phong hóa thành một đạo phong nhận, như một đạo màu xanh phong mạc, hướng về phía trước cắt chém mà đi.

Mộ Dung Họa hướng về phía trước hư không nhấn ra một chưởng, liền thấy một đạo Nguyên Khí bàn tay ngưng luyện mà ra, khí thế rộng rãi, không ngừng rút lấy Nguyên Khí lực lượng, trở nên ngưng tụ cực kỳ, hướng về đao gió gào thét mà đi.

Ầm!

Đao gió đem Nguyên Khí bàn tay cắt ra, Nguyên Khí bàn tay đồng dạng đem màu xanh đao gió bóp nát, Mộ Dung Họa trên nét mặt hiện lên một vệt vẻ kinh dị, trong con ngươi của nàng lần thứ hai dần hiện ra giãy dụa tâm ý.

"Hôm nay tạm thời tha cho ngươi một mạng!"

Mộ Dung Họa thân hình mơ hồ, ở tại chỗ để lại một chuỗi tàn ảnh, hóa thành một đạo cầu vồng, hướng về ngoài thung lũng đi vội vã.

...

Sau một canh giờ, Diệp Hạo cùng Phúc bá, còn có Mộ Dung Lam ba người, đi tới bọn họ đặt chân hòn đảo thì trên bờ cát.

Mặt nước vẫn là như vậy trong suốt, bầu trời vẫn cứ xanh thẳm, bãi cát như hoàng kim giống như lấp loé hào quang.

Mộ Dung Lam thật giống như biến già đi rất nhiều, ánh mắt của hắn vẩn đục tối tăm, biểu hiện thất lạc, lại như là biến thành người khác.

Diệp Hạo đem Phó Dịch cho hắn phù ấn bóp nát, một đạo màu xanh lục hào quang phóng lên trời, xán lạn loá mắt, đem xanh thẳm bầu trời đều nhuộm thành màu xanh lục.

Mộ Dung Họa cũng sớm đã rời đi hòn đảo này, chẳng biết đi đâu, đối phương có thể điều động Thiên Địa Nguyên Khí, đạp thủy mà thứ mấy trăm dặm cũng không thành vấn đề. Điểm này, Diệp Hạo mấy người đều không thể làm được, bọn họ coi như là muốn đuổi theo đều không đuổi kịp.

Mấy cái canh giờ sau, một diệp mộc chu từ đằng xa bay tới, Phó Dịch đi tới bên bờ sau, thần sắc hắn quái lạ nhìn lướt qua mọi người, "Nếu thiếu mất một người, vậy thì chỉ cần ba ngàn Nguyên Khí thạch liền được rồi."

Mộc chu trên, Phó Dịch ngồi ở mũi thuyền, Diệp Hạo đi tới Phó Dịch bên cạnh người, hắn ngồi xuống, thần sắc có một tia kỳ ký, hắn nói hỏi: "Có thể không thỉnh giáo tiền bối một vấn đề?"

Phó Dịch khẽ mỉm cười: "Trước tiên nắm năm trăm Nguyên Khí thạch lại nói."

Diệp Hạo hết cách rồi, chỉ được đem năm trăm Nguyên Khí thạch giao cho trong tay đối phương, Phó Dịch thoả mãn gật đầu, thần sắc có một tia tán thưởng, hắn lại cười nói: "Hiện tại có thể hỏi, nếu là một vài vấn đề đơn giản, ngươi liền không cần tốn kém nữa, nếu là vấn đề có nhất định độ khó..."

"Thực không dám giấu giếm, vãn bối tu luyện có một môn bí thuật, có thể dò xét ra không cao hơn tự thân một cảnh giới lớn võ giả tu vi, cư ta nói biết, sau Hậu Thiên Cửu Trọng sau khi chính là Tiên Thiên cảnh giới, có thể vì là Hà tiền bối là mười tầng tu vi?"

Phó Dịch khẽ thở dài một cái, "Cũng được, vấn đề này lão phu liền miễn phí giúp ngươi giải đáp, cảnh giới hậu thiên nguyên bản là chia làm mười tầng, ở sau khi mới là cảnh giới Tiên Thiên. Có điều, bởi mười tầng cảnh giới bước vào Tiên Thiên độ khó thực sự là quá cao, trên căn bản một ngàn cái Hậu Thiên mười tầng võ giả đều không thể đản sinh ra một Tiên Thiên cảnh cường giả."

"Tu vi không vào Tiên Thiên, liền không cách nào kéo dài tuổi thọ, ngàn năm trước, có một tên thiên phú tuyệt luân hạng người, dừng lại với cảnh giới hậu thiên không cách nào đột phá, hắn không cam tâm, khổ sở truy tìm phương pháp đột phá, sau đó, hắn rốt cục nghĩ đến một cái kế sách, vậy thì là sau đó Hậu Thiên Cửu Trọng tu vi bước vào Tiên Thiên cảnh giới, cuối cùng, cái phương pháp này ở trên người hắn có thể thực hiện." Phó Dịch nói tới chỗ này, thần thức thở dài.

"Sau đó, cái phương pháp này liền tiếp tục kéo dài, người người lấy làm gương phương pháp này, Tiên Thiên cảnh giới cường giả số lượng mới có thể tăng lên."

"Thì ra là như vậy." Diệp Hạo bừng tỉnh, cuối cùng đã rõ ràng rồi tại sao lại tồn vào ngày kia mười tầng cảnh giới, trên thực tế, trước tiên Thiên Võ Giả, trên căn bản đều biết sự tình nguyên do, Diệp Hạo bản thân bởi tu vi hạn chế, (www. uukanshu. com) tiếp xúc không tới cái kia mức độ, trước đó, liền chưa từng nghe nói qua Hậu Thiên mười tầng cảnh giới này.

"Cái kia phải như thế nào mới có thể bước vào Hậu Thiên mười tầng cảnh giới?" Diệp Hạo ánh mắt cực nóng nhìn chằm chằm Phó Dịch, hi vọng có thể từ đối phương trong miệng được đáp án.

Phó Dịch vẻ mặt nhất thời nghiêm nghị lên, hắn trầm giọng nói: "Năm đó lão phu vì được đánh vỡ sau Hậu Thiên Cửu Trọng ràng buộc phương pháp nhưng là trả giá cái giá cực lớn."

"Hai ngàn Nguyên Khí thạch có thể đủ?"

Diệp Hạo quyết tâm, đem hai ngàn Nguyên Khí thạch đặt ở Phó Dịch trước mặt, hắn biết, đối phương nói nhiều như vậy, đơn giản là vì Nguyên Khí thạch.

"Ngươi coi lão phu là người nào, tiền tài có điều là vật ngoại thân..." Phó Dịch ngoài miệng nói như vậy, hắn nhưng là vung tay lên, đem Nguyên Khí thạch cất đi.

"Xem ở ngươi có thành ý như vậy phần trên, lão phu liền đem bước vào Hậu Thiên mười tầng cái này không truyền ra ngoài bí mật nói cho ngươi." Phó Dịch vẻ mặt bình thản nói rằng.

"Nếu muốn bước vào Hậu Thiên mười tầng, nhất định phải đánh vỡ tự thân cực hạn, nơi này lại có hai con đường có thể đi. Một cái là khí huyết sức mạnh đột phá cực hạn, vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng, còn có một con đường là nội lực đánh vỡ cực hạn, vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng, bất luận đi con đường kia, cũng có thể bước vào Hậu Thiên mười tầng cảnh giới." Phó Dịch giải thích.

"Đương nhiên, quá trình này nói đến dễ dàng, thế nhưng chân chính có thể làm được nhưng không có mấy cái." Phó Dịch nói tới chỗ này, biểu hiện có chút tự đắc.

"Đánh vỡ cực hạn?" Diệp Hạo nghe được rơi vào trong sương mù, hắn là muốn thỉnh giáo sau khi đột phá Hậu Thiên Cửu Trọng cụ thể phương pháp, nhưng là đối phương chỉ là cho hắn một mơ hồ lời giải thích.

"Nhìn dáng dấp ngươi đã rõ ràng, coi là thật là trẻ nhỏ dễ dạy vậy." Phó Dịch ánh mắt rơi vào Diệp Hạo trên người, vẻ tán thưởng càng nồng nặc lên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 118: Bí ẩn

Chương 118: Bí ẩn

"Diệp công tử, ngươi đang làm gì?"

Mộ Dung Lam nhìn thấy tình cảnh này, không nhịn được nói ngăn cản, hắn biểu hiện không rõ, hắn bất luận làm sao cũng không nghĩ đến, Diệp Hạo sẽ đối với con gái của hắn ra tay.

Như không phải là bởi vì Mộ Dung Lam có thương tích thế tại người, hành động bất tiện, hắn đã sớm muốn xông tới đem đạo kia vòng xoáy màu xanh ngăn cản, nhưng là hắn giờ khắc này, thương thế rất nặng, có thể nói là hữu tâm vô lực.

Diệp Hạo vẫn chưa làm thêm giải thích, bởi vì không cần hắn nhiều lời, Mộ Dung Lam liền sẽ rõ ràng. Mắt thấy cái kia vòng xoáy màu xanh liền muốn rơi vào Mộ Dung trên người, lấy Mộ Dung Họa Hậu Thiên bảy tầng thể chất, nhiều lắm có thể ở Thanh Phong vòng xoáy dưới kiên trì một hô hấp, liền muốn hóa thành mảnh vụn, hài cốt không còn.

Ầm ầm!

Thiên Địa Nguyên Khí đột nhiên hướng về Mộ Dung Họa vị trí trên tụ tập, đan dệt thành một bức Nguyên Khí chi tường, đem Thanh Phong vòng xoáy cách trở ở bên ngoài.

Mộ Dung Họa đứng dậy, nàng ánh mắt thâm thúy u ám, nơi nào còn có trước nhu nhược, bất luận từ góc độ nào đến xem, lúc này Mộ Dung Họa đều không giống như là một cô gái yếu đuối.

"Họa nhi, ngươi..."

Mộ Dung Lam nhìn thấy tình cảnh này, tâm thần gặp phải đả kích thật lớn, khóe miệng tràn ra một vòi máu tươi đến, hắn trong miệng liên tục lẩm bẩm, không thể tin được sự thực này.

Mộ Dung Họa ánh mắt lạnh lẽo, nhìn chăm chú Diệp Hạo, "Lại một lần phá hoại bản vương chuyện tốt, ta xem ngươi là sống được thiếu kiên nhẫn."

"Nếu là ta đoán không sai, Mộ Dung Họa tàn hồn nên vẫn không có bị ngươi hoàn toàn luyện hóa." Diệp Hạo cầm trong tay màu xanh cây quạt, trong ánh mắt hoàn toàn không sợ hãi.

Mộ Dung Họa lạnh rên một tiếng, không hề trả lời Diệp Hạo, nàng không nghĩ tới chỉ là Hậu Thiên Tam Trọng võ giả tàn hồn chấp niệm sâu như thế. Nàng trước chính là muốn lợi dụng Thanh Phong đem Mộ Dung Lam đánh giết, lấy này tới khiến cho chấp niệm tiêu tan, nhưng là không nghĩ tới, kế hoạch của nàng lại một lần gặp phải phá hoại.

Phía trước Nguyên Khí chi tường cùng vòng xoáy màu xanh đan xen vào nhau, hai nguồn sức mạnh không ngừng nuốt chửng, trừ khử, mấy hô hấp sau, Thanh Phong vòng xoáy cùng Nguyên Khí chi tường tất cả đều tiêu tan.

Diệp Hạo trong tay cây quạt lần thứ hai vỗ, lần này, vẻn vẹn vung ra một tia phong, này sợi Thanh Phong hóa thành một đạo phong nhận, như một đạo màu xanh phong mạc, hướng về phía trước cắt chém mà đi.

Mộ Dung Họa hướng về phía trước hư không nhấn ra một chưởng, liền thấy một đạo Nguyên Khí bàn tay ngưng luyện mà ra, khí thế rộng rãi, không ngừng rút lấy Nguyên Khí lực lượng, trở nên ngưng tụ cực kỳ, hướng về đao gió gào thét mà đi.

Ầm!

Đao gió đem Nguyên Khí bàn tay cắt ra, Nguyên Khí bàn tay đồng dạng đem màu xanh đao gió bóp nát, Mộ Dung Họa trên nét mặt hiện lên một vệt vẻ kinh dị, trong con ngươi của nàng lần thứ hai dần hiện ra giãy dụa tâm ý.

"Hôm nay tạm thời tha cho ngươi một mạng!"

Mộ Dung Họa thân hình mơ hồ, ở tại chỗ để lại một chuỗi tàn ảnh, hóa thành một đạo cầu vồng, hướng về ngoài thung lũng đi vội vã.

...

Sau một canh giờ, Diệp Hạo cùng Phúc bá, còn có Mộ Dung Lam ba người, đi tới bọn họ đặt chân hòn đảo thì trên bờ cát.

Mặt nước vẫn là như vậy trong suốt, bầu trời vẫn cứ xanh thẳm, bãi cát như hoàng kim giống như lấp loé hào quang.

Mộ Dung Lam thật giống như biến già đi rất nhiều, ánh mắt của hắn vẫn đục tối tăm, biểu hiện thất lạc, lại như là biến thành người khác.

Diệp Hạo đem Phó Dịch cho hắn phù ấn bóp nát, một đạo màu xanh lục hào quang phóng lên trời, xán lạn loá mắt, đem xanh thẳm bầu trời đều nhuộm thành màu xanh lục.

Mộ Dung Họa cũng sớm đã rời đi hòn đảo này, chẳng biết đi đâu, đối phương có thể điều động Thiên Địa Nguyên Khí, đạp thủy mà thứ mấy trăm dặm cũng không thành vấn đề. Điểm này, Diệp Hạo mấy người đều không thể làm được, bọn họ coi như là muốn đuổi theo đều không đuổi kịp.

Mấy cái canh giờ sau, một diệp mộc chu từ đằng xa bay tới, Phó Dịch đi tới bên bờ sau, thần sắc hắn quái lạ nhìn lướt qua mọi người, "Nếu thiếu mất một người, vậy thì chỉ cần ba ngàn Nguyên Khí thạch liền được rồi."

Mộc chu trên, Phó Dịch ngồi ở mũi thuyền, Diệp Hạo đi tới Phó Dịch bên cạnh người, hắn ngồi xuống, thần sắc có một tia kỳ ký, hắn nói hỏi: "Có thể không thỉnh giáo tiền bối một vấn đề?"

Phó Dịch khẽ mỉm cười: "Trước tiên nắm năm trăm Nguyên Khí thạch lại nói."

Diệp Hạo hết cách rồi, chỉ được đem năm trăm Nguyên Khí thạch giao cho trong tay đối phương, Phó Dịch thoả mãn gật đầu, thần sắc có một tia tán thưởng, hắn lại cười nói: "Hiện tại có thể hỏi, nếu là một vài vấn đề đơn giản, ngươi liền không cần tốn kém nữa, nếu là vấn đề có nhất định độ khó..."

"Thực không dám giấu giếm, vãn bối tu luyện có một môn bí thuật, có thể dò xét ra không cao hơn tự thân một cảnh giới lớn võ giả tu vi, cư ta nói biết, sau Hậu Thiên Cửu Trọng sau khi chính là Tiên Thiên cảnh giới, có thể vì là Hà tiền bối là mười tầng tu vi?"

Phó Dịch khẽ thở dài một cái, "Cũng được, vấn đề này lão phu liền miễn phí giúp ngươi giải đáp, cảnh giới hậu thiên nguyên bản là chia làm mười tầng, ở sau khi mới là cảnh giới Tiên Thiên. Có điều, bởi mười tầng cảnh giới bước vào Tiên Thiên độ khó thực sự là quá cao, trên căn bản một ngàn cái Hậu Thiên mười tầng võ giả đều không thể đản sinh ra một Tiên Thiên cảnh cường giả."

"Tu vi không vào Tiên Thiên, liền không cách nào kéo dài tuổi thọ, ngàn năm trước, có một tên thiên phú tuyệt luân hạng người, dừng lại với cảnh giới hậu thiên không cách nào đột phá, hắn không cam tâm, khổ sở truy tìm phương pháp đột phá, sau đó, hắn rốt cục nghĩ đến một cái kế sách, vậy thì là sau đó Hậu Thiên Cửu Trọng tu vi bước vào Tiên Thiên cảnh giới, cuối cùng, cái phương pháp này ở trên người hắn có thể thực hiện." Phó Dịch nói tới chỗ này, thốn thức thở dài.

"Sau đó, cái phương pháp này liền tiếp tục kéo dài, người người lấy làm gương phương pháp này, Tiên Thiên cảnh giới cường giả số lượng mới có thể tăng lên."

"Thì ra là như vậy." Diệp Hạo bừng tỉnh, cuối cùng đã rõ ràng rồi tại sao lại tồn vào ngày kia mười tầng cảnh giới, trên thực tế, trước tiên Thiên Võ Giả, trên căn bản đều biết sự tình nguyên do, Diệp Hạo bản thân bởi tu vi hạn chế, (www. uukanshu. com) tiếp xúc không tới cái kia mức độ, trước đó, liền chưa từng nghe nói qua Hậu Thiên mười tầng cảnh giới này.

"Cái kia phải như thế nào mới có thể bước vào Hậu Thiên mười tầng cảnh giới?" Diệp Hạo ánh mắt cực nóng nhìn chằm chằm Phó Dịch, hi vọng có thể từ đối phương trong miệng được đáp án.

Phó Dịch vẻ mặt nhất thời nghiêm nghị lên, hắn trầm giọng nói: "Năm đó lão phu vì được đánh vỡ sau Hậu Thiên Cửu Trọng ràng buộc phương pháp nhưng là trả giá cái giá cực lớn."

"Hai ngàn Nguyên Khí thạch có thể đủ?"

Diệp Hạo quyết tâm, đem hai ngàn Nguyên Khí thạch đặt ở Phó Dịch trước mặt, hắn biết, đối phương nói nhiều như vậy, đơn giản là vì Nguyên Khí thạch.

"Ngươi coi lão phu là người nào, tiền tài có điều là vật ngoại thân..." Phó Dịch ngoài miệng nói như vậy, hắn nhưng là vung tay lên, đem Nguyên Khí thạch cất đi.

"Xem ở ngươi có thành ý như vậy phần trên, lão phu liền đem bước vào Hậu Thiên mười tầng cái này không truyền ra ngoài bí mật nói cho ngươi." Phó Dịch vẻ mặt bình thản nói rằng.

"Nếu muốn bước vào Hậu Thiên mười tầng, nhất định phải đánh vỡ tự thân cực hạn, nơi này lại có hai con đường có thể đi. Một cái là khí huyết sức mạnh đột phá cực hạn, vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng, còn có một con đường là nội lực đánh vỡ cực hạn, vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng, bất luận đi con đường kia, cũng có thể bước vào Hậu Thiên mười tầng cảnh giới." Phó Dịch giải thích.

"Đương nhiên, quá trình này nói đến dễ dàng, thế nhưng chân chính có thể làm được nhưng không có mấy cái." Phó Dịch nói tới chỗ này, biểu hiện có chút tự đắc.

"Đánh vỡ cực hạn?" Diệp Hạo nghe được rơi vào trong sương mù, hắn là muốn thỉnh giáo sau khi đột phá Hậu Thiên Cửu Trọng cụ thể phương pháp,

nhưng là đối phương chỉ là cho hắn một mơ hồ lời giải thích.

"Nhìn dáng dấp ngươi đã rõ ràng, coi là thật là trẻ nhỏ dễ dạy vậy." Phó Dịch ánh mắt rơi vào Diệp Hạo trên người, vẻ tán thưởng càng nồng nặc lên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Linh Quang Các

Chương 119: Linh Quang Các

Hai ngày sau, Diệp Hạo cùng Mộ Dung Lam, còn có Phúc bá, đi tới Mộ Dung phủ, Diệp Hạo nhìn chằm chằm Mộ Dung phủ môn biển, thần sắc có một tia cảm khái. Hắn lần đầu tiên tới Mộ Dung phủ thì, tu vi có điều là Hậu Thiên sáu tầng võ giả, mà giờ khắc này, hắn đã bước vào Hậu Thiên bảy tầng, ở hậu thiên võ giả bên trong, đứng hàng cường giả hàng ngũ.

Nếu không có Mộ Dung phủ, hắn cũng không thể trong thời gian ngắn như vậy đem tu vi tăng lên đến Hậu Thiên bảy tầng. Mà Diệp Hạo tới đây, nhưng là vì Phá Cảnh Đan, kể từ khi biết có Hậu Thiên mười tầng cảnh giới tồn tại sau, hắn liền quyết định muốn lấy mười tầng bước vào Tiên Thiên cảnh giới.

Thế nhưng mười tầng bước vào Tiên Thiên độ khó là biết bao cao, giả như có Phá Cảnh Đan, liền có thể tăng lên một thành đột phá tỷ lệ, bất luận bỏ ra cái giá gì, Diệp Hạo đều muốn chiếm được một viên Phá Cảnh Đan.

Diệp Hạo lần thứ hai nhìn thấy Diêu đại sư thì, đối phương vẫn cứ là tóc rối tung, trong mắt có tơ máu hiện lên, lim dim mí mắt, thật giống như là liên tiếp mấy ngày đều không có ngủ như thế.

Khi hắn nhìn thấy Diệp Hạo, nhất thời tinh thần tỉnh táo, ánh mắt hơi sáng ngời, nói: "Trước tiên giúp ta đem đan dược luyện xong, đến lúc đó ngươi có yêu cầu gì cứ việc nói."

"Phải bao lâu?" Diệp Hạo nhìn chằm chằm Diêu đại sư, không có ngay lập tức từ chối, cũng không có lập tức đồng ý.

"Nếu là có ngươi giúp ta, chỉ cần một ngày liền có thể hoàn thành." Diêu đại sư ánh mắt nóng rực, quét qua trước chán chường, trở nên tinh thần toả sáng.

"Được, ta đáp ứng ngươi." Diệp Hạo gật đầu đồng ý.

Sau một ngày, dưới nền đất trong phòng luyện đan, thất thải hà quang lấp loé, xoay quanh, chợt, lò luyện đan mở ra, một hạt bảy màu đan dược từ trong lò luyện đan bay ra, rơi vào Diêu đại sư trong tay.

"Để cho ta tới đoán xem, ngươi mục đích tới nơi này." Diêu đại sư bẻ ngón tay, trong ánh mắt có trí khôn ánh sáng lấp loé.

"Ngươi tới đây đơn giản là vì Phá Cảnh Đan, thế nhưng luyện chế Phá Cảnh Đan cần thiết dược liệu, trong thời gian ngắn như vậy trên căn bản không thể tập hợp đủ, ngươi là muốn từ ta chỗ này biết Phá Cảnh Đan vị thuốc chính tăm tích?" Diêu đại sư cùng với khẳng định nói.

Diệp Hạo gật đầu nói: "Không biết Diêu đại sư có thể không báo cho từ nơi nào có thể tìm được ngũ vị vị thuốc chính?"

"Trong Lạc Hà Thành, hay là có thể tìm được một hai vị vị thuốc chính." Diêu đại sư không có ẩn giấu, đem hắn biết đến nói ra.

Diêu đại sư trong mắt toát ra một tia hồi ức vẻ, hắn đột nhiên nói: "Mấy ngày nữa, Trong Lạc Hà Thành sẽ có một hồi giao dịch hội, ngươi cầm thân phận của ta lệnh bài, liền có thể vào, ngươi thuận tiện sẽ giúp ta bán ra mấy viên đan dược."

...

Từ Diêu đại sư nơi đó sau khi ra ngoài, Diệp Hạo trong tay cầm một tấm lệnh bài, trên lệnh bài kia có màu tím minh văn, mặt trên có khắc một Diêu tự. Diêu đại sư không chỉ có giao phó hắn bán ra đan dược, hơn nữa còn xin hắn hỗ trợ chọn mua linh thảo, đối với Diêu đại sư thỉnh cầu, Diệp Hạo cùng nhau đồng ý.

Ngày hôm đó, Diệp Hạo đi tới Lạc Hà Thành ở ngoài, toà thành trì này không hổ là trong phạm vi trăm dặm,

Phồn hoa nhất thành trì, khí thế rộng rãi, cổ điển tang thương.

Hơn nữa, toà thành trì này bên trong có tiên thiên cường giả tọa trấn, ở tình huống bình thường, không dám có yêu vật tới đây làm loạn , tương tự cũng không người nào dám ở trong thành gây chuyện thị phi.

"Vì để tránh cho phiền phức không tất yếu, phải thay đổi cái hình dạng ra vào Lạc Hà Thành." Diệp Hạo nhìn chằm chằm phía trước cách đó không xa Lạc Hà Thành, hắn nghĩ tới rồi Lương vương Thế tử.

Tuy rằng Diệp Hạo cũng không e ngại đối phương, nhưng Lạc Hà Thành dù sao cũng là Lương vương địa bàn, hơn nữa, dưới trướng càng có cường giả vô số, tùy tiện lấy hắn nguyên bản hình dạng vào thành, có lẽ sẽ mang đến cho hắn phiền toái không nhỏ.

Diệp Hạo quanh thân có khô vinh mục nát khí tức tỏ khắp, hắn dung nhan càng là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được già yếu lên, không tới chốc lát, hắn liền đã biến thành trung niên dáng dấp. Giờ khắc này, coi như đối với Diệp Hạo rất tinh tường người đứng ở trước mặt hắn đến, đều chưa chắc có thể nhận ra Diệp Hạo đến.

Diệp Hạo lúc này không chỉ có hình dạng phát sinh thay đổi, liền ngay cả khí chất đều cùng với trước tuyệt nhiên không giống, hắn khí tức thâm trầm, nội liễm, trong con ngươi có mục nát tang thương khí tức hiện lên, lại như là một vị trải qua trần thế tang thương người.

...

Trong Lạc Hà Thành, Linh Quang Các bên trong, Diệp Hạo đến nơi này, hắn mặc dù là lần thứ nhất bước vào Lạc Hà Thành, thế nhưng có địa đồ ở, hắn có thể dễ dàng tìm tới Linh Quang Các vị trí cụ thể.

Cư Diêu đại sư nói, giao dịch hội chính là do này Linh Quang Các chủ trì. Linh Quang Các bên trong, vàng son lộng lẫy, thần quang lấp loé, có phục trang đẹp đẽ lưu chuyển, toà này lầu các, gốc gác sâu, có thể nói Diệp Hạo dĩ vãng gặp được số một.

"Công tử, có nhu cầu gì hỗ trợ?"

Một vị lam quần thiếu nữ đi tới Diệp Hạo bên người, thiếu nữ ý cười dịu dàng, phảng phất nàng đối xử mỗi vị khách nhân đều là như vậy.

"Ta muốn tham gia Linh Quang Các chủ trì giao dịch hội." Diệp Hạo nói đem Diêu đại sư lệnh bài đưa tới thiếu nữ trong tay.

"Công tử xin chờ chốc lát."

Lam quần thiếu nữ cầm Diêu đại sư thân phận lệnh bài, hướng về Linh Quang Các lầu hai đi đến, Diệp Hạo chờ giây lát, lam quần thiếu nữ liền lần thứ hai đi tới Diệp Hạo trước người.

Nàng biểu hiện cung kính, quân lệnh bài đưa tới Diệp Hạo trong tay, "Có cái này lệnh bài, công tử liền có rồi tham gia giao dịch hội tư cách, có điều, công tử vẫn cần có một chỗ nằm, mới có thể bán ra chính mình linh vật."

"Chỗ nằm?" Diệp Hạo có chút kinh ngạc, tới đây trước, liên quan với điểm này, Diêu đại sư cũng không có cùng hắn giải thích.

"Nếu như có một thượng hạng chỗ nằm, như vậy sẽ có thật nhiều người có thể quan tâm đến, bán ra linh vật sẽ thuận tiện rất nhiều." Lam quần thiếu nữ giải thích. (www. uukanshu. com)

"Nơi này chỗ nằm giá cả đều là tính thế nào?" Nghe được thiếu nữ giải thích, hắn liền biết đây là Linh Quang Các kinh doanh thủ đoạn, lấy cho thuê chỗ nằm phương thức đến kiếm lấy Nguyên Khí thạch.

"Hạ đẳng chỗ nằm là năm trăm Nguyên Khí thạch mỗi ngày, trung đẳng chỗ nằm là một ngàn Nguyên Khí thạch mỗi ngày, thượng hạng chỗ nằm là hai ngàn Nguyên Khí thạch mỗi ngày." Lam quần thiếu nữ nói xong biểu hiện có chút sốt sắng lên, nếu như đối với mới có thể lựa chọn thượng hạng chỗ nằm, như vậy nàng được khen thưởng sẽ khá nhiều, trong lòng nàng đương nhiên hi vọng đối phương có thể lựa chọn thượng hạng chỗ nằm.

Diệp Hạo hơi trầm ngâm chốc lát, nói: "Trung đẳng chỗ nằm, một ngày."

Hắn cũng không muốn lựa chọn đặc biệt dễ thấy vị trí, đối với hắn mà nói, trung đẳng chỗ nằm cũng đã đầy đủ, lam quần thiếu nữ nghe vậy trên nét mặt cũng không có mất mát, coi như chỉ là trung đẳng chỗ nằm, nàng vẫn cứ có thể được một bút phần thưởng giá trị.

Làm Diệp Hạo đem Nguyên Khí thạch giao cho lam quần thiếu nữ sau, đối phương liền mang theo hắn hướng Linh Quang Các hậu môn phương hướng đi đến.

Ra hậu môn sau, Diệp Hạo liền nghe đến các loại ầm ĩ thanh âm, hắn hướng về phía trước nhìn tới, liền thấy hắn ngay phía trước là một lối đi, hai bên đường phố có bề ngoài, thậm chí số ít địa phương hai bên đường phố còn có quán vỉa hè.

Con đường này bên trong, chất chứa các loại linh quang bảo vật, có xem ra vật không ra gì, hay là chính là tuyệt thế bảo vật, mà có hào quang đầy trời bảo vật, thì lại cũng không phải là chân thực.

"Công tử xin mời đi theo ta." Lam quần thiếu nữ mỉm cười nở nụ cười, nàng hướng về phía trước đi đến, rất nhanh, hai người liền đến đến một nhà cửa sổ đóng chặt cửa hàng, lam quần thiếu nữ đem cửa hàng mở ra, nhất thời có bụi mù tứ tán, bên trong cửa hàng thậm chí còn có mạng nhện, thật giống như hồi lâu không có ai kinh doanh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Linh Quang Các

Chương 119: Linh Quang Các

Hai ngày sau, Diệp Hạo cùng Mộ Dung Lam, còn có Phúc bá, đi tới Mộ Dung phủ, Diệp Hạo nhìn chằm chằm Mộ Dung phủ môn biển, thần sắc có một tia cảm khái. Hắn lần đầu tiên tới Mộ Dung phủ thì, tu vi có điều là Hậu Thiên sáu tầng võ giả, mà giờ khắc này, hắn đã bước vào Hậu Thiên bảy tầng, ở hậu thiên võ giả bên trong, đứng hàng cường giả hàng ngũ.

Nếu không có Mộ Dung phủ, hắn cũng không thể trong thời gian ngắn như vậy đem tu vi tăng lên đến Hậu Thiên bảy tầng. Mà Diệp Hạo tới đây, nhưng là vì Phá Cảnh Đan, kể từ khi biết có Hậu Thiên mười tầng cảnh giới tồn tại sau, hắn liền quyết định muốn lấy mười tầng bước vào Tiên Thiên cảnh giới.

Thế nhưng mười tầng bước vào Tiên Thiên độ khó là biết bao cao, giả như có Phá Cảnh Đan, liền có thể tăng lên một thành đột phá tỷ lệ, bất luận bỏ ra cái giá gì, Diệp Hạo đều muốn chiếm được một viên Phá Cảnh Đan.

Diệp Hạo lần thứ hai nhìn thấy Diêu đại sư thì, đối phương vẫn cứ là tóc rối tung, trong mắt có tơ máu hiện lên, lim dim mí mắt, thật giống như là liên tiếp mấy ngày đều không có ngủ như thế.

Khi hắn nhìn thấy Diệp Hạo, nhất thời tinh thần tỉnh táo, ánh mắt hơi sáng ngời, nói: "Trước tiên giúp ta đem đan dược luyện xong, đến lúc đó ngươi có yêu cầu gì cứ việc nói."

"Phải bao lâu?" Diệp Hạo nhìn chằm chằm Diêu đại sư, không có ngay lập tức từ chối, cũng không có lập tức đồng ý.

"Nếu là có ngươi giúp ta, chỉ cần một ngày liền có thể hoàn thành." Diêu đại sư ánh mắt nóng rực, quét qua trước chán chường, trở nên tinh thần toả sáng.

"Được, ta đáp ứng ngươi." Diệp Hạo gật đầu đồng ý.

Sau một ngày, dưới nền đất trong phòng luyện đan, thất thải hà quang lấp loé, xoay quanh, chợt, lò luyện đan mở ra, một hạt bảy màu đan dược từ trong lò luyện đan bay ra, rơi vào Diêu đại sư trong tay.

"Để cho ta tới đoán xem, ngươi mục đích tới nơi này." Diêu đại sư bẻ ngón tay, trong ánh mắt có trí khôn ánh sáng lấp loé.

"Ngươi tới đây đơn giản là vì Phá Cảnh Đan, thế nhưng luyện chế Phá Cảnh Đan cần thiết dược liệu, trong thời gian ngắn như vậy trên căn bản không thể tập hợp đủ, ngươi là muốn từ ta chỗ này biết Phá Cảnh Đan vị thuốc chính tăm tích?" Diêu đại sư cùng với khẳng định nói.

Diệp Hạo gật đầu nói: "Không biết Diêu đại sư có thể không báo cho từ nơi nào có thể tìm được ngũ vị vị thuốc chính?"

"Trong Lạc Hà Thành, hay là có thể tìm được một hai vị vị thuốc chính." Diêu đại sư không có ẩn giấu, đem hắn biết đến nói ra.

Diêu đại sư trong mắt toát ra một tia hồi ức vẻ, hắn đột nhiên nói: "Mấy ngày nữa, Trong Lạc Hà Thành sẽ có một hồi giao dịch hội, ngươi cầm thân phận của ta lệnh bài, liền có thể vào, ngươi thuận tiện sẽ giúp ta bán ra mấy viên đan dược."

...

Từ Diêu đại sư nơi đó sau khi ra ngoài, Diệp Hạo trong tay cầm một tấm lệnh bài, trên lệnh bài kia có màu tím minh văn, mặt trên có khắc một Diêu tự. Diêu đại sư không chỉ có giao phó hắn bán ra đan dược, hơn nữa còn xin hắn hỗ trợ chọn mua linh thảo, đối với Diêu đại sư thỉnh cầu, Diệp Hạo cùng nhau đồng ý.

Ngày hôm đó, Diệp Hạo đi tới Lạc Hà Thành ở ngoài, toà thành trì này không hổ là trong phạm vi trăm dặm,

Phồn hoa nhất thành trì, khí thế rộng rãi, cổ điển tang thương.

Hơn nữa, toà thành trì này bên trong có tiên thiên cường giả tọa trấn, ở tình huống bình thường, không dám có yêu vật tới đây làm loạn , tương tự cũng không người nào dám ở trong thành gây chuyện thị phi.

"Vì để tránh cho phiền phức không tất yếu, phải thay đổi cái hình dạng ra vào Lạc Hà Thành." Diệp Hạo nhìn chằm chằm phía trước cách đó không xa

Lạc Hà Thành, hắn nghĩ tới rồi Lương vương Thế tử.

Tuy rằng Diệp Hạo cũng không e ngại đối phương, nhưng Lạc Hà Thành dù sao cũng là Lương vương địa bàn, hơn nữa, dưới trướng càng có cường giả vô số, tùy tiện lấy hắn nguyên bản hình dạng vào thành, có lẽ sẽ mang đến cho hắn phiền toái không nhỏ.

Diệp Hạo quanh thân có khô vinh mục nát khí tức tỏ khắp, hắn dung nhan càng là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được già yếu lên, không tới chốc lát, hắn liền đã biến thành trung niên dáng dấp. Giờ khắc này, coi như đối với Diệp Hạo rất tinh tường người đứng ở trước mặt hắn đến, đều chưa chắc có thể nhận ra Diệp Hạo đến.

Diệp Hạo lúc này không chỉ có hình dạng phát sinh thay đổi, liền ngay cả khí chất đều cùng với trước tuyệt nhiên không giống, hắn khí tức thâm trầm, nội liễm, trong con ngươi có mục nát tang thương khí tức hiện lên, lại như là một vị trải qua trần thế tang thương người.

...

Trong Lạc Hà Thành, Linh Quang Các bên trong, Diệp Hạo đến nơi này, hắn mặc dù là lần thứ nhất bước vào Lạc Hà Thành, thế nhưng có địa đồ ở, hắn có thể dễ dàng tìm tới Linh Quang Các vị trí cụ thể.

Cư Diêu đại sư nói, giao dịch hội chính là do này Linh Quang Các chủ trì. Linh Quang Các bên trong, vàng son lộng lẫy, thần quang lấp loé, có phục trang đẹp đẽ lưu chuyển, toà này lầu các, gốc gác sâu, có thể nói Diệp Hạo dĩ vãng gặp được số một.

"Công tử, có nhu cầu gì hỗ trợ?"

Một vị lam quần thiếu nữ đi tới Diệp Hạo bên người, thiếu nữ ý cười dịu dàng, phảng phất nàng đối xử mỗi vị khách nhân đều là như vậy.

"Ta muốn tham gia Linh Quang Các chủ trì giao dịch hội." Diệp Hạo nói đem Diêu đại sư lệnh bài đưa tới thiếu nữ trong tay.

"Công tử xin chờ chốc lát."

Lam quần thiếu nữ cầm Diêu đại sư thân phận lệnh bài, hướng về Linh Quang Các lầu hai đi đến, Diệp Hạo chờ giây lát, lam quần thiếu nữ liền lần thứ hai đi tới Diệp Hạo trước người.

Nàng biểu hiện cung kính, quân lệnh bài đưa tới Diệp Hạo trong tay, "Có cái này lệnh bài, công tử liền có rồi tham gia giao dịch hội tư cách, có điều, công tử vẫn cần có một chỗ nằm, mới có thể bán ra chính mình linh vật."

"Chỗ nằm?" Diệp Hạo có chút kinh ngạc, tới đây trước, liên quan với điểm này, Diêu đại sư cũng không có cùng hắn giải thích.

"Nếu như có một thượng hạng chỗ nằm, như vậy sẽ có thật nhiều người có thể quan tâm đến, bán ra linh vật sẽ thuận tiện rất nhiều." Lam quần thiếu nữ giải thích. (www. uukanshu. com)

"Nơi này chỗ nằm giá cả đều là tính thế nào?" Nghe được thiếu nữ giải thích, hắn liền biết đây là Linh Quang Các kinh doanh thủ đoạn, lấy cho thuê chỗ nằm phương thức đến kiếm lấy Nguyên Khí thạch.

"Hạ đẳng chỗ nằm là năm trăm Nguyên Khí thạch mỗi ngày, trung đẳng chỗ nằm là một ngàn Nguyên Khí thạch mỗi ngày, thượng hạng chỗ nằm là hai ngàn Nguyên Khí thạch mỗi ngày." Lam quần thiếu nữ nói xong biểu hiện có chút sốt sắng lên, nếu như đối với mới có thể lựa chọn thượng hạng chỗ nằm, như vậy nàng được khen thưởng sẽ khá nhiều, trong lòng nàng đương nhiên hi vọng đối phương có thể lựa chọn thượng hạng chỗ nằm.

Diệp Hạo hơi trầm ngâm chốc lát, nói: "Trung đẳng chỗ nằm, một ngày."

Hắn cũng không muốn lựa chọn đặc biệt dễ thấy vị trí, đối với hắn mà nói, trung đẳng chỗ nằm cũng đã đầy đủ, lam quần thiếu nữ nghe vậy trên nét mặt cũng không có mất mát, coi như chỉ là trung đẳng chỗ nằm, nàng vẫn cứ có thể được một bút phần thưởng giá trị.

Làm Diệp Hạo đem Nguyên Khí thạch giao cho lam quần thiếu nữ sau, đối phương liền mang theo hắn hướng Linh Quang Các hậu môn phương hướng đi đến.

Ra hậu môn sau, Diệp Hạo liền nghe đến các loại ầm ĩ thanh âm, hắn hướng về phía trước nhìn tới, liền thấy hắn ngay phía trước là một lối đi, hai bên đường phố có bề ngoài, thậm chí số ít địa phương hai bên đường phố còn có quán vỉa hè.

Con đường này bên trong, chất chứa các loại linh quang bảo vật, có xem ra vật không ra gì, hay là chính là tuyệt thế bảo vật, mà có hào quang đầy trời bảo vật, thì lại cũng không phải là chân thực.

"Công tử xin mời đi theo ta." Lam quần thiếu nữ mỉm cười nở nụ cười, nàng hướng về phía trước đi đến, rất nhanh, hai người liền đến đến một nhà cửa sổ đóng chặt cửa hàng, lam quần thiếu nữ đem cửa hàng mở ra, nhất thời có bụi mù tứ tán, bên trong cửa hàng thậm chí còn có mạng nhện, thật giống như hồi lâu không có ai kinh doanh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Bán ra linh đan

Chương 120: Bán ra linh đan

Lam quần thiếu nữ đem cửa hàng quét dọn sạch sẽ, sau đó rồi hướng Diệp Hạo nói: "Cửa hàng này công tử có thể cho thuê một ngày, nếu như sau một ngày còn muốn tiếp tục cho thuê, lại thanh toán một ngàn Nguyên Khí thạch liền có thể."

"Được." Diệp Hạo ánh mắt ở trong cửa hàng quét nhìn một vòng, tiệm này cũng không phải bao lớn, có chừng to khoảng mười trượng, còn có bày ra linh vật ngăn tủ, các loại đồ vật đầy đủ mọi thứ.

"Công tử nếu như không chuyện gì, tiểu nữ liền cáo lui trước."

Lam quần thiếu nữ cung kính nói, nàng trong mắt có một chút hiếu kỳ, từ hoá trang nhìn lên, Diệp Hạo quần áo phổ thông, không giống như là có thể lấy ra bảo vật quý giá người. Thế nhưng nàng làm nghề này nhiều năm, biết rõ rất nhiều võ giả yêu thích thâm tàng bất lộ, không thể đan từ bề ngoài đến kết luận.

"Ngươi đi xuống đi."

Diệp Hạo thản nhiên nói, tâm tư của hắn đều đặt ở cửa hàng này trên, chờ lam quần thiếu nữ thối lui sau, Diệp Hạo đem một vài thứ bãi phóng ra.

Lúc trước, từ Thần Đao Môn võ giả trên người thu được đồ vật không phải số ít, những thứ đó đại thể đối với hắn không có tác dụng gì, nhưng là có thể đem ra bán ra.

Trong cửa hàng còn có chỉ cùng bút, này ngược lại là tỉnh không ít phiền phức, tuy nói nơi này là trung đẳng chỗ nằm, thế nhưng bên ngoài người ta lui tới không phải số ít.

Diêu đại sư năm đó từng ở Lạc Hà Thành trà trộn mấy năm lâu dài, ở trong thành có thể nói là có chút danh tiếng, hiện tại nếu như đánh đối phương tiếng tăm, nói không chắc có thể tạo được không tưởng tượng nổi kết quả.

Diệp Hạo trên giấy viết xuống, "Bán ra Diêu Ngưng Quân tự tay luyện chế linh đan!" Diệp Hạo viết xong sau, liền đem thiếp với ngoài cửa, trên căn bản qua lại người đều có thể nhìn thấy.

Diệp Hạo bản thân thì lại ở trong cửa hàng bày ra đến, hắn đem phân loại, có đan dược loại, linh thảo loại, vũ khí loại, công pháp võ học loại. Hắn có thể bán ra đồ vật vẫn là tương đối nhiều.

Làm Diệp Hạo đem tất cả chuẩn bị sắp xếp, cửa hàng bên ngoài tụ tập vài tên võ giả, một vị thanh niên tuấn kiệt nhìn chằm chằm cái kia Diêu Ngưng Quân ba chữ, không khỏi hỏi: "Người này là ai, Trong Lạc Hà Thành bậc thầy luyện đan thật giống không có nhân vật này."

Hắn bên cạnh người một tuổi tác hơi lớn người đàn ông trung niên giật giật khóe miệng nói: "Diêu đại sư năm đó từng là Lạc Hà Thành lừng lẫy có tiếng bậc thầy luyện đan, nói vậy vào lúc ấy ngươi còn đang đùa bùn, chưa từng nghe nói Diêu đại sư tên gọi cũng là bình thường."

"Ngươi..."

Tên thanh niên kia tuấn kiệt tức giận ứa ra khói xanh, chỉ vào người đàn ông trung niên, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

Người đàn ông trung niên cũng không để ý tới tên thanh niên kia tuấn kiệt, mà là ở nơi đó hãy còn nói thầm: "Diêu đại sư rời đi Lạc Hà Thành mấy năm lâu dài, những năm gần đây, Linh Quang Các bên trong hầu như chưa từng có bán ra Diêu đại sư luyện đan dược tiền lệ, có thể hay không là có người đánh đối phương danh nghĩa."

"Vào xem xem liền biết rồi." Người đàn ông trung niên trước tiên bước vào trong cửa hàng, mặt sau vài tên võ giả đồng dạng đi theo.

"Ngươi nơi này coi là thật có Diêu đại sư luyện chế linh đan?" Người đàn ông trung niên sau khi đi vào không có quanh co lòng vòng,

Trực tiếp nói rõ.

Diệp Hạo thầm nghĩ đến, cái kia Diêu đại sư năm đó ở Trong Lạc Hà Thành thật là có không nhỏ tiếng tăm, bằng không, không thể nhanh như vậy thì có võ giả tìm tới cửa.

"Là cùng không phải, vừa nhìn đã biết." Diệp Hạo đi tới bày ra linh đan địa phương, nơi này bày đặt không ít bình thuốc, bên ngoài đều thiếp có đan dược

tên gọi, hắn sửa sang lại ống tay áo, hỏi: "Không biết mấy người các ngươi muốn linh đan gì?"

"Nơi này có thể có Bổ Nguyên Đan?" Trước tên thanh niên kia tuấn kiệt biểu hiện có chút căng thẳng, bởi loại đan dược này khá là khan hiếm, hắn đã hỏi mấy cửa hàng, đều không có bán ra, mà một ít thượng hạng trong cửa hàng tuy rằng có, thế nhưng giá cả khá là đắt giá, lấy hắn tài lực là không thể chịu đựng lên cái kia giá trên trời.

Diệp Hạo ánh mắt không khỏi rơi vào tên này thanh niên tuấn kiệt trên người, đối phương là một tên Hậu Thiên sáu tầng võ giả, hơn nữa, tuổi tác cũng không hề lớn. Có thể ở ở độ tuổi này tu luyện tới cảnh giới cỡ này, đủ để chứng minh thiên phú không tệ.

"Đương nhiên là có."

Diệp Hạo đưa tay chỉ về Bổ Nguyên Đan vị trí, bình thuốc trên thiếp có Bổ Nguyên Đan chữ, phía trước cho thấy giá cả, một ngàn Nguyên Khí thạch.

"Một ngàn Nguyên Khí thạch?" Thanh niên tuấn kiệt khẽ cau mày, không khỏi hỏi, "Có thể hay không tiện nghi chút?"

"Cái giá này là Diêu đại sư định ra, ta không cách nào làm chủ thay đổi." Diệp Hạo khẽ lắc đầu.

"Ta nghĩ nhìn một chút đan dược." Thanh niên tuấn kiệt nhìn chằm chằm bình thuốc, ánh mắt cực nóng.

Diệp Hạo đem bình thuốc đưa cho đối phương, làm cho đối phương kiểm tra, thanh niên tuấn kiệt tinh tế tỉ mỉ nửa ngày, xác nhận nói: "Này xác thực là Bổ Nguyên Đan, hơn nữa là thượng hạng phẩm chất đan dược."

Thanh niên tuấn kiệt bên cạnh người trung niên thầm nói: "Này chẳng lẽ thực sự là Diêu đại sư tự tay luyện chế đan dược?"

"Này chưa chắc đã nói được, hay là người này là đánh Diêu đại sư danh nghĩa, đến giả danh lừa bịp." Bọn họ cùng tiến vào một vị xấu xí nam tử đầy mặt hoài nghi.

Diệp Hạo cũng không có đi chứng minh cái gì, đối phương tin hay không, đều không có quan hệ gì với hắn, đồng ý mua đan dược người, tự nhiên sẽ tin tưởng. Không muốn mua người, bất luận ngươi vô cùng dẻo miệng, nói thiên hoa loạn trụy, đều không thể để cho tin tưởng.

Thanh niên tuấn kiệt cắn răng một cái, nói: "Ta mua lại." Hắn đem một ngàn Nguyên Khí thạch giao cho Diệp Hạo, biểu hiện trở nên trở nên hưng phấn.

Người đàn ông trung niên ánh mắt qua lại nhìn quét, đột nhiên, ánh mắt của hắn dừng lại ở vũ khí phân loại trên một đoạn Đoạn Đao mặt trên, cây đao kia kim quang lấp loé, vừa nhìn liền không phải vật phàm.

Người đàn ông trung niên đem Đoạn Đao cầm trong tay suy nghĩ tới đến, "Cái này chẳng lẽ là bách luyện tinh thiết rèn đúc vũ khí. (www. uukanshu. com) "

Càng là nhìn xuống, người đàn ông trung niên liền càng ngày càng yêu thích không buông tay, cái này Đoạn Đao giá cả đồng dạng là một ngàn Nguyên Khí thạch.

Người đàn ông trung niên cuối cùng hạ quyết tâm, đem Đoạn Đao mua lại. Nói đến, này cắt đứt đao vẫn là từ Thần Đao Môn chiếm được, phẩm chất khá là không tầm thường.

Mấy người bọn họ sau khi rời đi, cũng không lâu lắm, lại tới nữa rồi một vị Hậu Thiên tám tầng võ giả, người đến một thân áo bào trắng, hình dạng thanh tú. Một thân khí huyết chất phác, Diệp Hạo âm thầm thán phục, hắn suy đoán, người đến vô cùng có khả năng ngưng luyện vượt qua chín giọt tinh huyết.

Càng kinh ngạc chính là, từ đối phương hình dạng đến xem, đối phương tuổi tác nhiều lắm so với Diệp Hạo lớn hơn vài tuổi, Trong Lạc Hà Thành quả nhiên cường giả như mây, chỉ từ một điểm này, liền có thể thấy được.

"Thiên Cương Quyết?"

Người tới đưa mắt rơi vào võ học phân loại Thiên Cương Quyết trên, đây là Thiên Cương Quyết tàn quyển, chỉ có tầng thứ nhất một nửa nội dung. Diệp Hạo thu dọn sau khi ra ngoài, liền đặt ở nơi này. Hắn sở dĩ lấy ra, không chỉ có bởi vì Thiên Cương Quyết có khuyết, hơn nữa, này bộ võ học tu luyện lên muốn tiêu hao thiên tài địa bảo, tuyệt đối không phải người bình thường có khả năng chịu đựng.

Áo bào trắng nam tử đem Thiên Cương Quyết tàn quyển cầm lấy đến quan sát, nhìn chốc lát, hắn không khỏi liền đạo ba chữ "hảo", "Này Thiên Cương Quyết ta muốn."

Đối phương giàu nứt đố đổ vách, chưa từng cùng Diệp Hạo trả giá, Thiên Cương Quyết trên căn bản có thể có thể so với Địa cấp võ học, Diệp Hạo đem giá cả định vị ở tám ngàn Nguyên Khí thạch. Cái giá này, dù sao, vẫn là tương đối đắt giá.

Nửa ngày hạ xuống, Diệp Hạo đan dược cùng linh đan trên căn bản bán ra hơn nửa, liền ngay cả từ Thần Đao Môn thu được vũ khí đều chỉ còn dư lại không ít. Trong thời gian ngắn Diệp Hạo vị trí cửa hàng đã không người hỏi thăm, hắn quyết định đi ra ngoài đi dạo, tìm luyện chế Phá Cảnh Đan ngũ vị vị thuốc chính tăm tích.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Bán ra linh đan

Chương 120: Bán ra linh đan

Lam quần thiếu nữ đem cửa hàng quét dọn sạch sẽ, sau đó rồi hướng Diệp Hạo nói: "Cửa hàng này công tử có thể cho thuê một ngày, nếu như sau một ngày còn muốn tiếp tục cho thuê, lại thanh toán một ngàn Nguyên Khí thạch liền có thể."

"Được." Diệp Hạo ánh mắt ở trong cửa hàng quét nhìn một vòng, tiệm này cũng không phải bao lớn, có chừng to khoảng mười trượng, còn có bày ra linh vật ngăn tủ, các loại đồ vật đầy đủ mọi thứ.

"Công tử nếu như không chuyện gì, tiểu nữ liền cáo lui trước."

Lam quần thiếu nữ cung kính nói, nàng trong mắt có một chút hiếu kỳ, từ hoá trang nhìn lên, Diệp Hạo quần áo phổ thông, không giống như là có thể lấy ra bảo vật quý giá người. Thế nhưng nàng làm nghề này nhiều năm, biết rõ rất nhiều võ giả yêu thích thâm tàng bất lộ, không thể đan từ bề ngoài đến kết luận.

"Ngươi đi xuống đi."

Diệp Hạo thản nhiên nói, tâm tư của hắn đều đặt ở cửa hàng này trên, chờ lam quần thiếu nữ thối lui sau, Diệp Hạo đem một vài thứ bãi phóng ra.

Lúc trước, từ Thần Đao Môn võ giả trên người thu được đồ vật không phải số ít, những thứ đó đại thể đối với hắn không có tác dụng gì, nhưng là có thể đem ra bán ra.

Trong cửa hàng còn có chỉ cùng bút, này ngược lại là tỉnh không ít phiền phức, tuy nói nơi này là trung đẳng chỗ nằm, thế nhưng bên ngoài người ta lui tới không phải số ít.

Diêu đại sư năm đó từng ở Lạc Hà Thành trà trộn mấy năm lâu dài, ở trong thành có thể nói là có chút danh tiếng, hiện tại nếu như đánh đối phương tiếng tăm, nói không chắc có thể tạo được không tưởng tượng nổi kết quả.

Diệp Hạo trên giấy viết xuống, "Bán ra Diêu Ngưng Quân tự tay luyện chế linh đan!" Diệp Hạo viết xong sau, liền đem thiếp với ngoài cửa, trên căn bản qua lại người đều có thể nhìn thấy.

Diệp Hạo bản thân thì lại ở trong cửa hàng bày ra đến, hắn đem phân loại, có đan dược loại, linh thảo loại, vũ khí loại, công pháp võ học loại. Hắn có thể bán ra đồ vật vẫn là tương đối nhiều.

Làm Diệp Hạo đem tất cả chuẩn bị sắp xếp, cửa hàng bên ngoài tụ tập vài tên võ giả, một vị thanh niên tuấn kiệt nhìn chằm chằm cái kia Diêu Ngưng Quân ba chữ, không khỏi hỏi: "Người này là ai, Trong Lạc Hà Thành bậc thầy luyện đan thật giống không có nhân vật này."

Hắn bên cạnh người một tuổi tác hơi lớn người đàn ông trung niên giật giật khóe miệng nói: "Diêu đại sư năm đó từng là Lạc Hà Thành lừng lẫy có tiếng bậc thầy luyện đan, nói vậy vào lúc ấy ngươi còn đang đùa bùn, chưa từng nghe nói Diêu đại sư tên gọi cũng là bình thường."

"Ngươi..."

Tên thanh niên kia tuấn kiệt tức giận ứa ra khói xanh, chỉ vào người đàn ông trung niên, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

Người đàn ông trung niên cũng không để ý tới tên thanh niên kia tuấn kiệt, mà là ở nơi đó hãy còn nói thầm: "Diêu đại sư rời đi Lạc Hà Thành mấy năm lâu dài, những năm gần đây, Linh Quang Các bên trong hầu như chưa từng có bán ra Diêu đại sư luyện đan dược tiền lệ, có thể hay không là có người đánh đối phương danh nghĩa."

"Vào xem xem liền biết rồi." Người đàn ông trung niên trước tiên bước vào trong cửa hàng, mặt sau vài tên võ giả đồng dạng đi theo.

"Ngươi nơi này coi là thật có Diêu đại sư luyện chế linh đan?" Người đàn ông trung niên sau khi đi vào không có quanh co lòng vòng,

Trực tiếp nói rõ.

Diệp Hạo thầm nghĩ đến, cái kia Diêu đại sư năm đó ở Trong Lạc Hà Thành thật là có không nhỏ tiếng tăm, bằng không, không thể nhanh như vậy thì có võ giả tìm tới cửa.

"Là cùng không phải, vừa nhìn đã biết." Diệp Hạo đi tới bày ra linh đan địa phương, nơi này bày đặt không ít bình thuốc, bên ngoài đều thiếp có đan dược tên gọi, hắn sửa sang lại ống tay áo, hỏi: "Không biết mấy người các ngươi muốn linh đan gì?"

"Nơi này có thể có Bổ Nguyên Đan?" Trước tên thanh niên kia tuấn kiệt biểu hiện có chút căng thẳng, bởi loại đan dược này khá là khan hiếm, hắn đã hỏi mấy cửa hàng, đều không có bán ra, mà một ít thượng hạng trong cửa hàng tuy rằng có, thế nhưng giá cả khá là đắt giá, lấy hắn tài lực là không thể chịu đựng lên cái kia giá trên trời.

Diệp Hạo ánh mắt không khỏi rơi vào tên này thanh niên tuấn kiệt trên người, đối phương là một tên Hậu Thiên sáu tầng võ giả, hơn nữa, tuổi tác cũng không hề lớn. Có thể ở ở độ tuổi này tu luyện tới cảnh giới cỡ này, đủ để chứng minh thiên phú không tệ.

"Đương nhiên là có."

Diệp Hạo đưa tay chỉ về Bổ Nguyên Đan vị trí, bình thuốc trên thiếp có Bổ Nguyên Đan chữ, phía trước cho thấy giá cả, một ngàn Nguyên Khí thạch.

"Một ngàn Nguyên Khí thạch?" Thanh niên tuấn kiệt khẽ cau mày, không khỏi hỏi, "Có thể hay không tiện nghi chút?"

"Cái giá này là Diêu đại sư định ra, ta không cách nào làm chủ thay đổi." Diệp Hạo khẽ lắc đầu.

"Ta nghĩ nhìn một chút đan dược." Thanh niên tuấn kiệt nhìn chằm chằm bình thuốc, ánh mắt cực nóng.

Diệp Hạo đem bình thuốc đưa cho đối phương, làm cho đối phương kiểm tra, thanh niên tuấn kiệt tinh tế tỉ mỉ nửa ngày, xác nhận nói: "Này xác thực là Bổ Nguyên Đan, hơn nữa là thượng hạng phẩm chất đan dược."

Thanh niên tuấn kiệt bên cạnh người trung niên thầm nói: "Này chẳng lẽ thực sự là Diêu đại sư tự tay luyện chế đan dược?"

"Này chưa chắc đã nói được, hay là người này là đánh Diêu đại sư danh nghĩa, đến giả danh lừa bịp." Bọn họ cùng tiến vào một vị xấu xí nam tử đầy mặt hoài nghi.

Diệp Hạo cũng không có đi chứng minh cái gì, đối phương tin hay không, đều không có quan hệ gì với hắn, đồng ý mua đan dược người, tự nhiên sẽ tin tưởng. Không muốn mua người, bất luận ngươi vô cùng dẻo miệng, nói thiên hoa loạn trụy, đều không thể để cho tin tưởng.

Thanh niên tuấn kiệt cắn răng một cái, nói: "Ta mua lại." Hắn đem một ngàn Nguyên Khí thạch giao cho Diệp Hạo, biểu hiện trở nên trở nên hưng phấn.

Người đàn ông trung niên ánh mắt qua lại nhìn quét, đột nhiên, ánh mắt của hắn dừng lại ở vũ khí phân loại trên một đoạn Đoạn Đao mặt trên, cây đao kia kim quang lấp loé, vừa nhìn liền không phải vật phàm.

Người đàn ông trung niên đem Đoạn Đao cầm trong tay suy nghĩ tới đến, "Cái này chẳng lẽ là bách luyện tinh thiết rèn đúc vũ khí. (www. uukanshu. com) "

Càng là nhìn xuống, người đàn ông trung niên liền càng ngày càng yêu thích không buông tay, cái này Đoạn Đao giá cả đồng dạng là một ngàn Nguyên Khí thạch.

Người đàn ông trung niên cuối cùng hạ quyết tâm, đem Đoạn Đao mua lại. Nói đến, này cắt đứt đao vẫn là từ Thần Đao Môn chiếm được, phẩm chất khá là không tầm thường.

Mấy người bọn họ sau khi rời đi, cũng không lâu lắm, lại tới nữa rồi một vị Hậu Thiên tám tầng võ giả, người đến một thân áo bào trắng, hình dạng thanh tú. Một thân khí huyết chất phác, Diệp Hạo âm thầm thán phục, hắn suy đoán, người đến vô cùng có khả năng ngưng luyện vượt qua chín giọt tinh huyết.

Càng kinh ngạc chính là, từ đối phương hình dạng đến xem, đối phương tuổi tác nhiều lắm so với Diệp Hạo lớn hơn vài tuổi, Trong Lạc Hà Thành quả nhiên cường giả như mây, chỉ từ một điểm này, liền có thể thấy được.

"Thiên Cương Quyết?"

Người tới đưa mắt rơi vào võ học phân loại Thiên Cương Quyết trên, đây là Thiên Cương Quyết tàn quyển, chỉ có tầng thứ nhất một nửa nội dung. Diệp Hạo thu dọn sau khi ra ngoài, liền đặt ở nơi này. Hắn sở dĩ lấy ra, không chỉ có bởi vì Thiên Cương Quyết có khuyết, hơn nữa, này bộ võ học tu luyện lên muốn tiêu hao thiên tài địa bảo, tuyệt đối không phải người bình thường có khả năng chịu đựng.

Áo bào trắng nam tử đem Thiên Cương Quyết tàn quyển cầm lấy đến quan sát, nhìn chốc lát, hắn không khỏi liền đạo ba chữ "hảo", "Này Thiên Cương Quyết ta muốn."

Đối phương giàu nứt đố đổ vách, chưa từng cùng Diệp Hạo trả giá, Thiên Cương Quyết trên căn bản có thể có thể so với Địa cấp võ học, Diệp Hạo đem giá cả định vị ở tám ngàn Nguyên Khí thạch. Cái giá này, dù sao, vẫn là tương đối đắt giá.

Nửa ngày hạ xuống, Diệp Hạo đan dược cùng linh đan trên căn bản bán ra hơn nửa, liền ngay cả từ Thần Đao Môn thu được vũ khí đều chỉ còn dư lại không ít. Trong thời gian ngắn Diệp Hạo vị trí cửa hàng đã không người hỏi thăm, hắn quyết định đi ra ngoài đi dạo, tìm luyện chế Phá Cảnh Đan ngũ vị vị thuốc chính tăm tích.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 121: Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo

Chương 121: Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo

Hai bên đường phố trên chỗ bán hàng có các loại thượng vàng hạ cám bảo vật, có linh quang toả sáng, có lờ mờ tối tăm, những bảo vật này tốt xấu, Diệp Hạo quét mắt qua một cái đi, liền lập tức biết được.

Hạ đẳng chỗ nằm, chính là bày ra ở hai bên đường phố chỗ nằm, trên căn bản, từ bên trong đào đến bảo vật tỷ lệ là khá thấp.

Diệp Hạo thẳng thắn trực tiếp đem địa đồ mở ra, hai bên chỗ nằm trên, đều là toả ra bạc nhược tia sáng, t ngàynh độ như thế này ánh sáng, giá trị trên căn bản sẽ không vượt qua một trăm đồng khí thạch.

Đường phố trung tâm đoạn đường, còn có tửu lâu, khách sạn, trên thực tế tới nơi này cũng không phải là toàn cũng là muốn bán ra linh vật vỏ giả. Còn có một chút vỏ giả, tới nơi này chỉ là vì chọn mua linh vật, dược liệu, đã như thế, trong đường phố tâm địa đoạn tửu lâu cùng khách sạn liền tửnh ra theo thời thế.

Chỗ đó, tương tự là thượng hạng chỗ nằm vị trí nơi, lượng người đi trọng đại, Diệp Hạo chọn một nhà thượng hạng cửa hàng, đi vào.

Diệp Hạo sau khi đi vào, liền nhìn thấy rất nhiều thượng hạng linh thảo, tuy rằng đều là có giá trị không nhỏ đồ vật, thế nhưng cũng không có mà hắn cần, hắn không khỏi có chút thất vọng.

"Không biết khách quan cần gì không?" Cửa hàng này chủ nhân hàm cười hỏi.

"Ngươi nơi này có thể có Kim Ngân Hoa?" Diệp Hạo suy đoán, đối phương khả năng cũng không có đem hết thảy linh thảo đều bãi thả ra.

Đối phương lắc đầu một cái, "Xin lỗi, bản điếm không có loại này linh thảo."

Diệp Hạo lại liên tục hỏi ba loại dược thảo, đối phương cửa hàng đều không có, hắn vẫn kiên nhẫn hạ xuống, hỏi ra cuối cùng một vị thuốc thảo.

"Cái kia có hay không Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo?" Diệp Hạo hỏi ra lời ấy, nguyên bản liền chuẩn bị rời đi, ai biết, đối phương vẻ mặt cùng với trước có chỗ bất đồng.

"Không biết ngươi muốn bao nhiêu năm phân?" Chủ quán nhìn chằm chằm Diệp Hạo hỏi.

Diệp Hạo hơi run run, hắn không nghĩ tới đối phương không chỉ có Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo, hơn nữa tựa hồ các loại niên đại đều có.

"Năm mươi niên đại." Diệp Hạo nói xong lời ấy, trên nét mặt thoáng hiện vẻ mong đợi.

"Ta chỗ này có một cây bốn mươi lăm niên đại, nếu là ngươi không vội dùng, có thể lấy về để cho tửnh trưởng năm năm, khi đó là có thể." Chủ quán đưa ra một kiến nghị.

Diệp Hạo nghe vậy, trong mắt thoáng hiện một vệt vẻ kinh dị, liền thấy chủ quán đem bên hông một màu vàng đất túi lấy xuống, hắn đem túi mở ra, cái kia túi bên trong linh quang lấp loé, có một cây linh thảo như ẩn như hiện.

Chính là Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo, ý chí không kiên người, nhìn một chút, nói không chắc sẽ rơi vào ảo cảnh bên trong. Này còn chỉ là bốn mươi lăm niên đại Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo, nếu như là một trăm niên đại, coi như lấy Diệp Hạo giờ khắc này tu vi, cũng không dám nhìn nhiều.

"Nếu như các hạ mua lại này cây Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo, ta liền đem này linh túi cùng nhau đưa cho ngươi." Chủ quán thấy Diệp Hạo vẫn cứ nằm ở do dự bên trong, lần thứ hai phát huy hắn cái kia ba tấc không nát miệng lưỡi.

"Kỳ thực còn có một biện pháp, có thể để cho ngươi không cần leo lên năm năm,

Thì có thể làm cho bụi linh thảo này trưởng thành đến năm mươi niên đại."

"Phương pháp gì?" Diệp Hạo nghe vậy, vẻ mặt vi hơi kinh ngạc, luyện chế Phá Cảnh Đan cần thiết linh thảo, đối với niên đại yêu cầu tương đương nghiêm

ngặt, bước đầu nửa điểm sai lầm, bằng không liền không cách nào luyện chế ra đến.

"Có một loại thổ nhưỡng tên là linh nhưỡng, nếu là đem Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo loại ở linh nhưỡng bên trong, có thể mang thời gian năm năm rút ngắn đến mấy tháng, thậm chí càng ngắn hơn." Chủ quán đề cập linh nhưỡng thì, trong ánh mắt rõ ràng có vẻ khát vọng, có thể thấy được linh nhưỡng ở trong lòng hắn giá trị khá cao.

"Nơi nào có linh nhưỡng?" Diệp Hạo hỏi ra một vấn đề mấu chốt, mặc dù đối phương không giống như là đang nói dối lừa gạt hắn, thế nhưng như loại này quý giá linh vật, rõ ràng không phải dễ đãng như vậy được.

"Ngươi xem như là hỏi đối với người, chỉ cần các hạ đem Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo mua lại, ta liền đem có quan hệ linh nhưỡng tin tức nói cho ngươi." Chủ quán một bộ ngư cắn câu vẻ mặt.

Chốc lát có, Diệp Hạo trong tay cầm linh túi, từ nhà này thượng hạng cửa hàng đi ra, linh trong túi có thổ nhưỡng, còn có một sức mạnh kỳ dị, làm cho linh thảo ở bên trong đến như ở bên ngoài.

Đương nhiên, nếu muốn trường kỳ để Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo ở linh trong túi tươnh trưởng, còn cần không đúng giờ ném một ít Nguyên Khí thạch đi vào. Bằng không, liền không cách nào duy t ngày linh thảo tươnh cơ, nói trắng ra, cái này linh túi chính là một nuốt ăn Nguyên Khí thạch động không đáy.

Diệp Hạo trầm ngâm chốc lát, hắn liền hướng về đường phố phía trước đi đến, kỳ thực, chủ quán cho hắn liên quan với linh nhưỡng tin tức có chút ít còn hơn không. Chủ quán nói cho hắn, phía trước hạ đẳng chỗ nằm, có người ra tay linh nhưỡng tin tức, hơn nữa, liên quan với linh nhưỡng tin tức chân thực tính, chủ quán cũng không từng xác nhận.

Tuy nói như thế, Diệp Hạo vẫn là quyết định đi xác nhận một hồi, làm Diệp Hạo đi tới cái kia nơi hạ đẳng chỗ nằm thì, quầy hàng ở ngoài còn vây quanh mấy người.

"Lão nhân gia, linh nhưỡng tin tức thật sự là thật, cũng không nên lừa dối chồng ta."

"Không sai, linh nhưỡng là quý giá bực nào, ngươi nếu như cầm tin tức giả đến lừa gạt chồng ta, chồng ta có chính là phương pháp để ngươi ở Lạc Hà Thành không sống được nữa." Một vị cầm trong tay lông vũ bạch y công tử, nhìn chằm chằm phía trước một già một trẻ, ngạo nghễ nói rằng.

Quầy hàng chủ nhân là một vị tuổi già áo tang ông lão, đối phương có Hậu Thiên bảy tầng tu vi, hắn bên cạnh người còn có một vị quần tím thiếu nữ, da như mỡ đông, khí như U Lan, bọn họ phảng phất là ông cháu quan hệ.

"Lão hủ còn không đến mức ở tin tức trên làm bộ, còn tin tức thật giả, ta không cách nào chứng minh, các ngươi nếu là muốn mua tin tức, ta đương nhiên hoan nghênh, nếu là đến tham gia trò vui, nơi này không hoan nghênh các ngươi. (www. uukanshu. com)" áo tang ông lão trong mắt không hề ý sợ hãi, coi như đối phương lai lịch kinh người, thế nhưng ở Linh Quang Các bên trong, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám gây chuyện thị phi.

"Lão gia hoả, ngươi cũng biết bổn công tử là cùng Lương vương Thế tử xưng huynh gọi đệ nhân vật, ngươi mà đem linh nhưỡng vị trí cụ thể nói cho chồng ta, nếu chồng ta chứng minh tin tức chân thực tính, đến lúc đó tự nhiên sẽ đem Nguyên Khí thạch dâng." Cầm trong tay lông vũ bạch y công tử đưa ra một hắn tự nhận là thượng hạng phương pháp.

Quần tím quần thiếu nữ nghe được đối phương là Lương vương Thế tử đến huynh đệ, không khỏi hơi nhíu mày, trên nét mặt có một tia không thích, trong ánh mắt có vẻ chán ghét thoáng hiện.

"Ông nội ta là sẽ không đem Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo tin tức bán cho các ngươi, ta khuyên các ngươi mấy vị vẫn là hết hắn ý nghĩ này đi." Quần tím thiếu nữ sắc mặt như sương, nhìn chằm chằm mấy người lạnh lẽo nói rằng.

"Được, ta hi nhìn các ngươi sẽ không hối hận." Cầm trong tay lông vũ bạch y công tử trong mắt có vẻ oán độc hiện lên, hắn là cái phi thường thù dai người, dưới cái nhìn của hắn, đôi này : chuyện này đối với ông cháu hai người là hoàn toàn không đem hắn để vào trong mắt.

Hắn đã quyết định chờ hai người rời đi Linh Quang Các sau, hảo hảo nghĩ biện pháp trừng trị bọn họ. Chờ bạch y công tử sau khi rời đi, Diệp Hạo đi tới chỗ nằm trước, "Lão nhân gia, các ngươi nơi này có hay không có linh nhưỡng tin tức?"

"Không sai, một ngàn Nguyên Khí thạch, chắc giá."

Áo tang ông lão biểu hiện như cũ, hắn tựa hồ không để ý trong tay tin tức có thể không bán đi, tương tự không để ý có thể không kiếm lấy đến Nguyên Khí thạch.

"Ngược lại cũng không mắc." Diệp Hạo thầm nghĩ trong lòng, hắn lúc này có thể nói là giàu nứt đố đổ vách, không đem một ngàn Nguyên Khí thạch để vào trong mắt. Nếu như thay đổi hắn còn ở Lưu Vân trong thành thời gian, để hắn lấy một ngàn Nguyên Khí thạch giá cả tới mua một không biết thực hư tin tức, Diệp Hạo là tuyệt đối làm không được chuyện như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo

Chương 121: Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo

Hai bên đường phố trên chỗ bán hàng có các loại thượng vàng hạ cám bảo vật, có linh quang toả sáng, có lờ mờ tối tăm, những bảo vật này tốt xấu, Diệp Hạo quét mắt qua một cái đi, liền lập tức biết được.

Hạ đẳng chỗ nằm, chính là bày ra ở hai bên đường phố chỗ nằm, trên căn bản, từ bên trong đào đến bảo vật tỷ lệ là khá thấp.

Diệp Hạo thẳng thắn trực tiếp đem địa đồ mở ra, hai bên chỗ nằm trên, đều là toả ra bạc nhược tia sáng, t ngàynh độ như thế này ánh sáng, giá trị trên căn bản sẽ không vượt qua một trăm đồng khí thạch.

Đường phố trung tâm đoạn đường, còn có tửu lâu, khách sạn, trên thực tế tới nơi này cũng không phải là toàn cũng là muốn bán ra linh vật võ giả. Còn có một chút võ giả, tới nơi này chỉ là vì chọn mua linh vật, dược liệu, đã như thế, trong đường phố tâm địa đoạn tửu lâu cùng khách sạn liền tửnh ra theo thời thế.

Chỗ đó, tương tự là thượng hạng chỗ nằm vị trí nơi, lượng người đi trọng đại, Diệp Hạo chọn một nhà thượng hạng cửa hàng, đi vào.

Diệp Hạo sau khi đi vào, liền nhìn thấy rất nhiều thượng hạng linh thảo, tuy rằng đều là có giá trị không nhỏ đồ vật, thế nhưng cũng không có mà hắn cần, hắn không khỏi có chút thất vọng.

"Không biết khách quan cần gì không?" Cửa hàng này chủ nhân hàm cười hỏi.

"Ngươi nơi này có thể có Kim Ngân Hoa?" Diệp Hạo suy đoán, đối phương khả năng cũng không có đem hết thảy linh thảo đều bãi thả ra.

Đối phương lắc đầu một cái, "Xin lỗi, bản điếm không có loại này linh thảo."

Diệp Hạo lại liên tục hỏi ba loại dược thảo, đối phương cửa hàng đều không có, hắn vẫn kiên nhẫn hạ xuống, hỏi ra cuối cùng một vị thuốc thảo.

"Cái kia có hay không Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo?" Diệp Hạo hỏi ra lời ấy, nguyên bản liền chuẩn bị rời đi, ai biết, đối phương vẻ mặt cùng với trước có chỗ bất đồng.

"Không biết ngươi muốn bao nhiêu năm phân?" Chủ quán nhìn chằm chằm Diệp Hạo hỏi.

Diệp Hạo hơi run run, hắn không nghĩ tới đối phương không chỉ có Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo, hơn nữa tựa hồ các loại niên đại đều có.

"Năm mươi niên đại." Diệp Hạo nói xong lời ấy, trên nét mặt thoáng hiện vẻ mong đợi.

"Ta chỗ này có một cây bốn mươi lăm niên đại, nếu là ngươi không vội dùng, có thể lấy về để cho tửnh trưởng năm năm, khi đó là có thể." Chủ quán đưa ra một kiến nghị.

Diệp Hạo nghe vậy, trong mắt thoáng hiện một vệt vẻ kinh dị, liền thấy chủ quán đem bên hông một màu vàng đất túi lấy xuống, hắn đem túi mở ra, cái kia túi bên trong linh quang lấp loé, có một cây linh thảo như ẩn như hiện.

Chính là Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo, ý chí không kiên người, nhìn một chút, nói không chắc sẽ rơi vào ảo cảnh bên trong. Này còn chỉ là bốn mươi lăm niên đại Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo, nếu như là một trăm niên đại, coi như lấy Diệp Hạo giờ khắc này tu vi, cũng không dám nhìn nhiều.

"Nếu như các hạ mua lại này cây Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo, ta liền đem này linh túi cùng nhau đưa cho ngươi." Chủ quán thấy Diệp Hạo vẫn cứ nằm ở do dự bên trong, lần thứ hai phát huy hắn cái kia ba tấc không nát miệng lưỡi.

"Kỳ thực còn có một biện pháp, có thể để cho ngươi không cần leo lên năm năm,

Thì có thể làm cho bụi linh thảo này trưởng thành đến năm mươi niên đại."

"Phương pháp gì?" Diệp Hạo nghe vậy, vẻ mặt vi hơi kinh ngạc, luyện chế Phá Cảnh Đan cần thiết linh thảo, đối với niên đại yêu cầu tương đương nghiêm ngặt, bước đầu nửa điểm sai lầm, bằng không liền không cách nào luyện chế ra đến.

"Có một loại thổ nhưỡng tên là linh nhưỡng, nếu là đem Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo loại ở linh nhưỡng bên trong, có thể mang thời gian năm năm rút ngắn đến mấy tháng, thậm chí càng ngắn hơn." Chủ quán đề cập linh nhưỡng thì, trong ánh mắt rõ ràng có vẻ khát vọng, có thể thấy được linh nhưỡng ở trong lòng hắn giá trị khá cao.

"Nơi nào có linh nhưỡng?" Diệp Hạo hỏi ra một vấn đề mấu chốt, mặc dù đối phương không giống như là đang nói dối lừa gạt hắn, thế nhưng như loại này quý giá linh vật, rõ ràng không phải dễ đăng như vậy được.

"Ngươi xem như là hỏi đối với người, chỉ cần các hạ đem Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo mua lại, ta liền đem có quan hệ linh nhưỡng tin tức nói cho ngươi." Chủ quán một bộ ngư cắn câu vẻ mặt.

Chốc lát có, Diệp Hạo trong tay cầm linh túi, từ nhà này thượng hạng cửa hàng đi ra, linh trong túi có thổ nhưỡng, còn có một sức mạnh kỳ dị, làm cho linh thảo ở bên trong đến như ở bên ngoài.

Đương nhiên, nếu muốn trường kỳ để Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo ở linh trong túi tỉnh trưởng, còn cần không đúng giờ ném một ít Nguyên Khí thạch đi vào. Bằng không, liền không cách nào duy t ngày linh thảo tỉnh cơ, nói trắng ra, cái này linh túi chính là một nuốt ăn Nguyên Khí thạch động không đáy.

Diệp Hạo trầm ngâm chốc lát, hắn liền hướng về đường phố phía trước đi đến, kỳ thực, chủ quán cho hắn liên quan với linh nhưỡng tin tức có chút ít còn hơn không. Chủ quán nói cho hắn, phía trước hạ đẳng chỗ nằm, có người ra tay linh nhưỡng tin tức, hơn nữa, liên quan với linh nhưỡng tin tức chân thực tính, chủ quán cũng không từng xác nhận.

Tuy nói như thế, Diệp Hạo vẫn là quyết định đi xác nhận một hồi, làm Diệp Hạo đi tới cái kia nơi hạ đẳng chỗ nằm thì, quầy hàng ở ngoài còn vây quanh mấy người.

"Lão nhân gia, linh nhưỡng tin tức thật sự là thật, cũng không nên lừa dối chồng ta."

"Không sai, linh nhưỡng là quý giá bực nào, ngươi nếu như cầm tin tức giả đến lừa gạt chồng ta, chồng ta có chính là phương pháp để ngươi ở Lạc Hà Thành không sống được nữa." Một vị cầm trong tay lông vũ bạch y công tử, nhìn chằm chằm phía trước một già một trẻ, ngạo nghễ nói rằng.

Quầy hàng chủ nhân là một vị tuổi già áo tang ông lão, đối phương có Hậu Thiên bảy tầng tu vi, hắn bên cạnh người còn có một vị quần tím thiếu nữ, da như mỡ đông, khí như U Lan, bọn họ phảng phất là ông cháu quan hệ.

"Lão hủ còn không đến mức ở tin tức trên làm bộ, còn tin tức thật giả, ta không cách nào chứng minh, các ngươi nếu là muốn mua tin tức, ta đương nhiên hoan nghênh, nếu là đến tham gia trò vui, nơi này không hoan nghênh các ngươi. (www. uukanshu. com)" áo tang ông lão trong mắt không hề ý sợ hãi, coi như đối phương lai lịch kinh người, thế nhưng ở Linh Quang Các bên trong, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám gây chuyện thị phi.

"Lão gia hoả, ngươi cũng biết bổn công tử là cùng Lương vương Thế tử xưng huynh gọi đệ nhân vật, ngươi mà đem linh nhưỡng vị trí cụ thể nói cho chồng ta, nếu chồng ta chứng minh tin tức chân thực tính, đến lúc đó tự nhiên sẽ đem Nguyên Khí thạch dâng." Cầm trong tay lông vũ bạch y công tử đưa ra một hắn tự nhận là thượng hạng phương pháp.

Quần tím quần thiếu nữ nghe được đối phương là Lương vương Thế tử đến huynh đệ, không khỏi hơi nhíu mày, trên nét mặt có một tia không thích, trong ánh mắt có vẻ chán ghét thoáng hiện.

"Ông nội ta là sẽ không đem Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo tin tức bán cho các ngươi, ta khuyên các ngươi mấy vị vẫn là hết hắn ý nghĩ này đi." Quần tím thiếu nữ sắc mặt như sương, nhìn chằm chằm mấy người lạnh lẽo nói rằng.

"Được, ta hi nhìn các ngươi sẽ không hối hận." Cầm trong tay lông vũ bạch y công tử trong mắt có vẻ oán độc hiện lên, hắn là cái phi thường thù dai người, dưới cái nhìn của hắn, đôi này : chuyện này đối với ông cháu hai người là hoàn toàn không đem hắn để vào trong mắt.

Hắn đã quyết định chờ hai người rời đi Linh Quang Các sau, hảo hảo nghĩ biện pháp trừng trị bọn họ. Chờ bạch y công tử sau khi rời đi, Diệp Hạo đi tới chỗ nằm trước, "Lão nhân gia, các ngươi nơi này có hay không có linh nhưỡng tin tức?"

"Không sai, một ngàn Nguyên Khí thạch, chắc giá."

Áo tang ông lão biểu hiện như cũ, hắn tựa hồ không để ý trong tay tin tức có thể không bán đi, tương tự không để ý có thể không kiếm lấy đến Nguyên Khí thạch.

"Ngược lại cũng không mắc." Diệp Hạo thầm nghĩ trong lòng, hắn lúc này có thể nói là giàu nứt đố đổ vách, không đem một ngàn Nguyên Khí thạch để vào trong mắt. Nếu như thay đổi hắn còn ở Lưu Vân trong thành thời gian, để hắn lấy một ngàn Nguyên Khí thạch giá cả tới mua một không biết thực hư tin tức, Diệp Hạo là tuyệt đối làm không được chuyện như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Thất Tinh Luyện Phách Phiến

Chương 122: Thất Tinh Luyện Phách Phiến

Diệp Hạo đem một ngàn Nguyên Khí thạch giao cho áo tang ông lão trong tay, đối phương đem một phần hơi chút cũ nát địa đồ lấy ra.

"Linh nhưỡng ngay ở Lạc Hà sơn bên trong, lão hủ chuyện quan trọng trước tiên nhắc nhở ngươi một câu, linh nhưỡng vị trí, nguy cơ tầng tầng, liền ngay cả sau Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ đi tới đều chưa chắc có thể bình yên vô sự đi ra." Áo tang ông lão biểu hiện trịnh trọng dặn dò.

Diệp Hạo đem địa đồ thu cẩn thận, nói tiếng cám ơn, liền rời đi. Hắn còn phải tiếp tục tìm kiếm cái khác bốn vị vị thuốc chính tăm tích.

Lạc Hà Thành hướng tây bắc, lòng đất trong phòng tối, một đám người áo đen ánh mắt sùng kính, chân thành cực kỳ quỳ rạp dưới đất, ở tại bọn hắn phía trước, có một Khô Lâu Vương Tọa, chỗ ngồi có một tà ma pho tượng, tự yêu tà quỷ mị, có tà khí sinh sôi đi khắp.

Quỳ rạp dưới đất mọi người bên trong phía trước một người cầm đầu trạm lên, hắn dung nhan khô lão, người mặc đấu bồng, cầm trong tay cốt trượng, hắn thanh âm khàn khàn truyền ra, "Lần này can hệ trọng đại, bọn ngươi định muốn cẩn thận một chút, không thể có nửa điểm chỗ sơ suất."

"Nếu là thành công, Ma Thần đại nhân giáng lâm, chúng ta liền có thể đi theo Ma Thần đại nhân bước chân, thu được Vĩnh Sinh, bất tử bất diệt." Cầm trong tay cốt trượng ông lão ánh mắt hừng hực, biểu hiện sùng kính.

"Đại Tế Tư yên tâm, hết thảy đều đã chuẩn bị thỏa đáng." Phía dưới quỳ sát một vị người áo đen biểu hiện cung kính đáp.

"Các ngươi phải đem sự chú ý tập trung ở Linh Quang Các, chỉ cần có thể đem Linh Quang Các bên trong vỡ giả cầm cố, đem hiến cho Ma Thần đại nhân, liền có cơ hội tỉnh lại Ma Thần đại nhân." Đại Tế Tư trong tay cốt trượng hơi lấp loé, tiếng nói của hắn khàn khàn lạnh lẽo.

Lúc này, Diệp Hạo đi tới một nhà khác thượng hạng chỗ nằm, hắn ngoại trừ phải tìm bốn vị thuốc ở ngoài, còn muốn vì là Diêu đại sư chọn mua một ít luyện chế đan dược cần thiết dược liệu.

Nhà này thượng hạng trong cửa hàng linh thảo tuy nhiều, nhưng không có Diệp Hạo cần, khi hắn đi tới đệ tam gia thượng hạng cửa hàng thì, rốt cục được mặt khác một mực vị thuốc chính. Hơn nữa niên đại cũng phù hợp yêu cầu của hắn, phương diện giá tiền đúng là có chút quý, Diệp Hạo cũng không để ý những này, chỉ cần đem ngũ vị linh dược tập hợp, coi như là táng gia bại sản, hắn cũng sẽ không tiếc.

Đương nhiên, lấy Diệp Hạo giờ khắc này thực lực, coi như táng gia bại sản, hắn cũng có thể trong thời gian cực ngắn kiếm lời thu hồi lại.

Diệp Hạo ánh mắt đột nhiên rơi vào trong cửa hàng một viên hạt châu màu trắng bạc trên, hạt châu này tuy rằng nhìn qua bình thường, lại như là tầm thường bảo thạch như thế, nhiều lắm là dùng để xem xét đồ vật, không hề nửa phần Nguyên Khí gợn sóng.

Thế nhưng Diệp Hạo nhưng có thể nhận ra được vật ấy không tầm thường, ánh mắt của hắn dừng lại ở hạt châu trên, liên quan với hạt châu tin tức nhất thời hiện ra ở trong đầu của hắn.

Tên gọi: Nguyên Linh Châu

Chờ giai: Không biết

Cái khác: Giấu diếm thiên địa dị vật, đem gõ nát, dị vật liền có thể hiển hiện.

Diệp Hạo hơi run run, một viên nhìn qua bình thường hạt châu, bên trong lại giấu diếm Huyền Cơ. Hắn suy đoán, cửa hàng này chủ nhân phỏng chừng là đem hạt châu này cho rằng phổ thông chiếu sáng xem xét đồ vật,

Đương nhiên sẽ không đi đem đập nát.

"Hạt châu này có điều là dùng để xem xét, các hạ nếu là coi trọng, liền cầm được rồi." Chủ quán xa hoa đại khí, ở chủ quán trong mắt, Diệp Hạo ra tay hào phóng, ra giá cao mua lại hắn linh dược, hắn mang vào đưa cái hạt châu cũng là hợp tình hợp lý.

Diệp Hạo thầm nghĩ trong lòng tiệm này chủ đúng là rất biết làm người, hắn cũng không có chối từ, Diệp Hạo đem Nguyên Linh Châu thu vào trong lòng bàn tay, hắn liền hướng về tiệm của mình phô vị trí đi đến.

Trở lại cửa hàng sau, Diệp Hạo làm chuyện thứ nhất chính là đóng cửa lại, hắn trong lòng có chút chờ mong lên, không biết này Nguyên Linh Châu bên trong giấu diếm thiên địa dị vật đến tột cùng là cái gì?

Diệp Hạo đem Nguyên Linh Châu nắm trong tay, trong tay hơi dùng sức, nhẹ nhàng tiếng rắc rắc truyền ra. Diệp Hạo giờ khắc này sức mạnh là lớn biết bao, không cần nói là một hạt châu, coi như là một tảng đá, hắn cũng có thể dễ dàng bóp nát.

"Đây là thổ nhưỡng?" Diệp Hạo ánh mắt lạc ở trong tay, Nguyên Linh Châu phá nát sau, hạt châu đồ vật bên trong ở trước mặt hắn liếc mắt một cái là rõ mồn một. Đó là một loại màu tím thổ nhưỡng, có hào quang màu tím xoay quanh, tuy rằng chỉ có một nhúm nhỏ, thật là ít ỏi, thế nhưng là hiển hiện ra không tầm thường đến.

"Đây là linh nhưỡng!" Diệp Hạo ánh mắt rơi vào thổ nhưỡng trên, hắn lập tức liền biết rồi thổ nhưỡng tin tức, này một nhúm nhỏ thổ nhưỡng lại là Diệp Hạo muốn phải tìm linh nhưỡng.

Tuy rằng có điểm ấy linh nhưỡng, thế nhưng Diệp Hạo biết chỉ dựa vào này một nhúm nhỏ linh nhưỡng, là không cách nào đem huyễn hư nguyên linh thảo niên đại trực tiếp tăng lên năm năm.

"Không bằng thử xem linh nhưỡng hiệu quả." Diệp Hạo nghĩ tới đây, đem linh túi mở ra, linh trong túi có phổ thông thổ nhưỡng, ở thổ nhưỡng trên, huyễn hư nguyên linh thảo khỏe mạnh trưởng thành, trên thực tế, những này thổ nhưỡng bởi vì rút lấy Nguyên Khí trong đá Nguyên Khí, trở nên cùng phổ thông thổ nhưỡng có một chút không giống, mới làm cho huyễn hư nguyên linh thảo có thể sinh tồn ở trong môi trường này.

Diệp Hạo thân kiêm Khô Diệp Chưởng cùng sinh tử ấn hai môn cùng sinh tử tương quan Địa cấp võ học, đối nhau ky lực lượng cảm ứng tương đương mẫn cảm, hắn có thể cảm nhận được linh nhưỡng bên trong giấu diếm một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được, hơi chút mịt mờ sinh cơ sức mạnh.

Hắn cầm một nhúm nhỏ linh nhưỡng, để vào linh trong túi, chợt, liền thấy linh trong túi Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo trên hào quang tỏa ra. Một mảnh chồi non chậm rãi sinh trưởng, hơn nữa, bụi linh thảo này chính đồng dạng lấy dị thường tốc độ ở sinh trưởng.

"Trong phút chốc thì tương đương với trưởng thành ba tháng, linh nhưỡng quả nhiên danh bất hư truyền." Diệp Hạo trong lòng thoả mãn, thế nhưng bởi trong tay hắn linh nhưỡng số lượng có hạn, coi như tất cả đều dùng ở Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo trên, nhiều lắm chỉ có thể đem niên đại tăng lên tới bốn mươi mốt năm.

Diệp Hạo đem còn lại linh nhưỡng thu vào trong nhẫn chứa đồ, (www. uukanshu. com) trong tay hắn xuất hiện một cái màu xanh cây quạt, hắn nhìn chằm chằm cây quạt, rơi vào trong trầm tư.

Nếu là cẩn thận tế nhìn thật kỹ, liền sẽ phát hiện, cây quạt trên có một Thanh Loan đồ án hiện lên. Cái này cây quạt gọi là Thất Tinh Luyện Phách Phiến, có thể luyện hóa yêu phách, đồng thời, luyện hóa một loại nào đó yêu phách sau, còn có thể bảo lưu khi còn sống nào đó loại năng lực.

Đương nhiên, cái này cây quạt không thể vô hạn chế luyện hóa yêu phách, lấy Thất Tinh Luyện Phách Phiến chất liệu, nhiều lắm luyện hóa bảy cái yêu phách, liền đến cực hạn, không thể chịu đựng càng nhiều yêu phách.

Trước mắt Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trong chỉ luyện hóa phong ấn một yêu phách, còn có thể gánh chịu bảy cái yêu phách. Vẻn vẹn luyện hóa một yêu phách liền có rồi uy năng như thế, nếu là tập hợp đủ bảy cái yêu phách sau, lại sẽ là cỡ nào kinh người.

Diệp Hạo trong lòng suy đoán, sở dĩ luyện hóa một yêu phách liền có như vậy sức mạnh to lớn, là bởi yêu phách tính đặc thù. Hay là Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trong luyện hóa cái kia yêu phách là cấp bốn, thậm chí cấp năm yêu thú, chỉ có như vậy mới có thể giải thích thông, Thất Tinh Luyện Phách Phiến tại sao lại có như thế sức mạnh to lớn.

Diệp Hạo đang suy nghĩ, có thời gian có thể cân nhắc tìm kiếm một ít yêu thú cấp ba bên trong vương giả tương kỳ luyện hóa, sẽ đem yêu phách phong ấn đến Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trong.

Lúc trước luyện chế cái này cây quạt người nhất định là luyện khí thiên tài, yêu phách phong ấn vào Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trong còn có thể đem thả ra ngoài, luyện hóa càng thích hợp yêu phách đi vào, chỉ từ một điểm này liền có thể thấy được, đối phương luyện khí thiên phú vượt xa người thường.

Diệp Hạo đem đồ vật thu thập xong, đem cửa hàng môn mở ra, hắn còn có một chút đồ vật yếu xuất thụ. Hắn ở trong cửa hàng kiên trì bắt đầu chờ đợi, không biết qua bao lâu, lại tới nữa rồi một vị khách nhân. Người tới là một vị sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, khí thế rộng rãi, như vực sâu biển lớn, sâu không lường được.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Thất Tinh Luyện Phách Phiến

Chương 122: Thất Tinh Luyện Phách Phiến

Diệp Hạo đem một ngàn Nguyên Khí thạch giao cho áo tang ông lão trong tay, đối phương đem một phần hơi chút cũ nát địa đồ lấy ra.

"Linh nhưỡng ngay ở Lạc Hà sơn bên trong, lão hủ chuyện quan trọng trước tiên nhắc nhở ngươi một câu, linh nhưỡng vị trí, nguy cơ tầng tầng, liền ngay

cả sau Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ đi tới đều chưa chắc có thể bình yên vô sự đi ra." Áo tang ông lão biểu hiện trịnh trọng dặn dò.

Diệp Hạo đem địa đồ thu cẩn thận, nói tiếng cám ơn, liền rời đi. Hắn còn phải tiếp tục tìm kiếm cái khác bốn vị vị thuốc chính tăm tích.

Lạc Hà Thành hướng tây bắc, lòng đất trong phòng tối, một đám người áo đen ánh mắt sùng kính, chân thành cực kỳ quỳ rạp dưới đất, ở tại bọn hắn phía trước, có một Khô Lâu Vương Tọa, chỗ ngồi có một tà ma pho tượng, tự yêu tà quỷ mị, có tà khí sinh sôi đi khắp.

Quỳ rạp dưới đất mọi người bên trong phía trước một người cầm đầu trạm lên, hắn dung nhan khô lão, người mặc đấu bồng, cầm trong tay cốt trượng, hắn thanh âm khàn khàn truyền ra, "Lần này can hệ trọng đại, bọn ngươi định muốn cẩn thận một chút, không thể có nửa điểm chỗ sơ suất."

"Nếu là thành công, Ma Thần đại nhân giáng lâm, chúng ta liền có thể đi theo Ma Thần đại nhân bước chân, thu được Vĩnh Sinh, bất tử bất diệt." Cầm trong tay cốt trượng ông lão ánh mắt hừng hực, biểu hiện sùng kính.

"Đại Tế Tư yên tâm, hết thảy đều đã chuẩn bị thỏa đáng." Phía dưới quỳ sát một vị người áo đen biểu hiện cung kính đáp.

"Các ngươi phải đem sự chú ý tập trung ở Linh Quang Các, chỉ cần có thể đem Linh Quang Các bên trong vỡ giả cầm cố, đem hiến cho Ma Thần đại nhân, liền có cơ hội tỉnh lại Ma Thần đại nhân." Đại Tế Tư trong tay cốt trượng hơi lấp loé, tiếng nói của hắn khàn khàn lạnh lẽo.

Lúc này, Diệp Hạo đi tới một nhà khác thượng hạng chỗ nằm, hắn ngoại trừ phải tìm bốn vị thuốc ở ngoài, còn muốn vì là Diêu đại sư chọn mua một ít luyện chế đan dược cần thiết dược liệu.

Nhà này thượng hạng trong cửa hàng linh thảo tuy nhiều, nhưng không có Diệp Hạo cần, khi hắn đi tới đệ tam gia thượng hạng cửa hàng thì, rốt cục được mặt khác một mực vị thuốc chính. Hơn nữa niên đại cũng phù hợp yêu cầu của hắn, phương diện giá tiền đúng là có chút quý, Diệp Hạo cũng không để ý những này, chỉ cần đem ngũ vị linh dược tập hợp, coi như là táng gia bại sản, hắn cũng sẽ không tiếc.

Đương nhiên, lấy Diệp Hạo giờ khắc này thực lực, coi như táng gia bại sản, hắn cũng có thể trong thời gian cực ngắn kiếm lời thu hồi lại.

Diệp Hạo ánh mắt đột nhiên rơi vào trong cửa hàng một viên hạt châu màu trắng bạc trên, hạt châu này tuy rằng nhìn qua bình thường, lại như là tầm thường bảo thạch như thế, nhiều lắm là dùng để xem xét đồ vật, không hề nửa phần Nguyên Khí gợn sóng.

Thế nhưng Diệp Hạo nhưng có thể nhận ra được vật ấy không tầm thường, ánh mắt của hắn dừng lại ở hạt châu trên, liên quan với hạt châu tin tức nhất thời hiện ra ở trong đầu của hắn.

Tên gọi: Nguyên Linh Châu

Chờ giai: Không biết

Cái khác: Giấu diếm thiên địa dị vật, đem gõ nát, dị vật liền có thể hiển hiện.

Diệp Hạo hơi run run, một viên nhìn qua bình thường hạt châu, bên trong lại giấu diếm Huyền Cơ. Hắn suy đoán, cửa hàng này chủ nhân phỏng chừng là đem hạt châu này cho rằng phổ thông chiếu sáng xem xét đồ vật,

Đương nhiên sẽ không đi đem đập nát.

"Hạt châu này có điều là dùng để xem xét, các hạ nếu là coi trọng, liền cầm được rồi." Chủ quán xa hoa đại khí, ở chủ quán trong mắt, Diệp Hạo ra tay hào phóng, ra giá cao mua lại hắn linh dược, hắn mang vào đưa cái hạt châu cũng là hợp tình hợp lý.

Diệp Hạo thầm nghĩ trong lòng tiệm này chủ đúng là rất biết làm người, hắn cũng không có chối từ, Diệp Hạo đem Nguyên Linh Châu thu vào trong lòng bàn tay, hắn liền hướng về tiệm của mình phô vị trí đi đến.

Trở lại cửa hàng sau, Diệp Hạo làm chuyện thứ nhất chính là đóng cửa lại, hắn trong lòng có chút chờ mong lên, không biết này Nguyên Linh Châu bên trong giấu diếm thiên địa dị vật đến tột cùng là cái gì?

Diệp Hạo đem Nguyên Linh Châu nắm trong tay, trong tay hơi dùng sức, nhẹ nhàng tiếng rắc rắc truyền ra. Diệp Hạo giờ khắc này sức mạnh là lớn biết bao, không cần nói là một hạt châu, coi như là một tảng đá, hắn cũng có thể dễ dàng bóp nát.

"Đây là thổ nhưỡng?" Diệp Hạo ánh mắt lạc ở trong tay, Nguyên Linh Châu phá nát sau, hạt châu đồ vật bên trong ở trước mặt hắn liếc mắt một cái là rõ mồn một. Đó là một loại màu tím thổ nhưỡng, có hào quang màu tím xoay quanh, tuy rằng chỉ có một nhúm nhỏ, thật là ít ỏi, thế nhưng là hiển hiện ra không tầm thường đến.

"Đây là linh nhưỡng!" Diệp Hạo ánh mắt rơi vào thổ nhưỡng trên, hắn lập tức liền biết rồi thổ nhưỡng tin tức, này một nhúm nhỏ thổ nhưỡng lại là Diệp Hạo muốn phải tìm linh nhưỡng.

Tuy rằng có điểm ấy linh nhưỡng, thế nhưng Diệp Hạo biết chỉ dựa vào này một nhúm nhỏ linh nhưỡng, là không cách nào đem huyễn hư nguyên linh thảo niên đại trực tiếp tăng lên năm năm.

"Không bằng thử xem linh nhưỡng hiệu quả." Diệp Hạo nghĩ tới đây, đem linh túi mở ra, linh trong túi có phổ thông thổ nhưỡng, ở thổ nhưỡng trên, huyễn hư nguyên linh thảo khỏe mạnh trưởng thành, trên thực tế, những này thổ nhưỡng bởi vì rút lấy Nguyên Khí trong đá Nguyên Khí, trở nên cùng phổ thông

thổ nhưỡng có một chút không giống, mới làm cho huyễn hư nguyên linh thảo có thể sinh tồn ở trong môi trường này.

Diệp Hạo thân kiêm Khô Diệp Chưởng cùng sinh tử ấn hai môn cùng sinh tử tương quan Địa cấp võ học, đối nhau ky lực lượng cảm ứng tương đương mẫn cảm, hắn có thể cảm nhận được linh nhưỡng bên trong giấu diếm một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được, hoi chút mịt mờ sinh cơ sức mạnh.

Hắn cầm một nhúm nhỏ linh nhưỡng, để vào linh trong túi, chọt, liền thấy linh trong túi Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo trên hào quang tỏa ra. Một mảnh chồi non chậm rãi sinh trưởng, hơn nữa, bụi linh thảo này chính đồng dạng lấy dị thường tốc độ ở sinh trưởng.

"Trong phút chốc thì tương đương với trưởng thành ba tháng, linh nhưỡng quả nhiên danh bất hư truyền." Diệp Hạo trong lòng thoả mãn, thế nhưng bởi trong tay hắn linh nhưỡng số lượng có hạn, coi như tất cả đều dùng ở Huyễn Hư Linh Nguyên Thảo trên, nhiều lắm chỉ có thể đem niên đại tăng lên tới bốn mươi mốt năm.

Diệp Hạo đem còn lại linh nhưỡng thu vào trong nhẫn chứa đồ, (www. uukanshu. com) trong tay hắn xuất hiện một cái màu xanh cây quạt, hắn nhìn chằm chằm cây quạt, rơi vào trong trầm tư.

Nếu là cẩn thận tế nhìn thật kỹ, liền sẽ phát hiện, cây quạt trên có một Thanh Loan đồ án hiện lên. Cái này cây quạt gọi là Thất Tinh Luyện Phách Phiến, có thể luyện hóa yêu phách, đồng thời, luyện hóa một loại nào đó yêu phách sau, còn có thể bảo lưu khi còn sống nào đó loại năng lực.

Đương nhiên, cái này cây quạt không thể vô hạn chế luyện hóa yêu phách, lấy Thất Tinh Luyện Phách Phiến chất liệu, nhiều lắm luyện hóa bảy cái yêu phách, liền đến cực hạn, không thể chịu đựng càng nhiều yêu phách.

Trước mắt Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trong chỉ luyện hóa phong ấn một yêu phách, còn có thể gánh chịu bảy cái yêu phách. Vẻn vẹn luyện hóa một yêu phách liền có rồi uy năng như thế, nếu là tập hợp đủ bảy cái yêu phách sau, lại sẽ là cỡ nào kinh người.

Diệp Hạo trong lòng suy đoán, sở dĩ luyện hóa một yêu phách liền có như vậy sức mạnh to lớn, là bởi yêu phách tính đặc thù. Hay là Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trong luyện hóa cái kia yêu phách là cấp bốn, thậm chí cấp năm yêu thú, chỉ có như vậy mới có thể giải thích thông, Thất Tinh Luyện Phách Phiến tại sao lại có như thế sức mạnh to lớn.

Diệp Hạo đang suy nghĩ, có thời gian có thể cân nhắc tìm kiếm một ít yêu thú cấp ba bên trong vương giả tương kỳ luyện hóa, sẽ đem yêu phách phong ấn đến Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trong.

Lúc trước luyện chế cái này cây quạt người nhất định là luyện khí thiên tài, yêu phách phong ấn vào Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trong còn có thể đem thả ra ngoài, luyện hóa càng thích hợp yêu phách đi vào, chỉ từ một điểm này liền có thể thấy được, đối phương luyện khí thiên phú vượt xa người thường.

Diệp Hạo đem đồ vật thu thập xong, đem cửa hàng môn mở ra, hắn còn có một chút đồ vật yếu xuất thụ. Hắn ở trong cửa hàng kiên trì bắt đầu chờ đợi, không biết qua bao lâu, lại tới nữa rồi một vị khách nhân. Người tới là một vị sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, khí thế rộng rãi, như vực sâu biển lớn, sâu không lường được.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn

Chương 123: Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn

Một vị tinh thần quắc thước, chòm râu hoa râm ông lão đi tới Diệp Hạo cửa hàng, đối phương đưa mắt rơi vào võ học phân loại chỗ, hắn đem Thiên Cương Quyết cầm lấy đến nhìn chốc lát, có chút bất mãn ý thở dài một tiếng.

"Ngươi nơi này có thể có hoàn chỉnh Địa cấp võ học?" Chòm râu hoa râm ông lão còn không hết hi vọng, hắn cho rằng nếu cửa hàng này có không trọn vẹn Địa cấp võ học, như vậy nói không chắc sẽ có một bộ hoàn chỉnh Địa cấp võ học.

"Không biết ngươi là có hay không có thể lấy ra đồng giá đồ vật đến trao đổi?" Diệp Hạo nhìn chằm chằm chòm râu hoa râm ông lão, ở trong mắt hắn đối phương phảng phất hóa thành núi vàng núi bạc.

"Ngươi nơi này thật là có Địa cấp võ học?" Chòm râu hoa râm ông lão biểu hiện chấn động, Địa cấp võ học là biết bao quý giá, hắn nguyên bản là không ôm hi vọng, nhưng là không nghĩ tới đối phương thật sự có Địa cấp võ học.

Chòm râu hoa râm ông lão từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một đôi màu xanh lam viên hoàn, hắn biểu hiện không muốn nói rằng: "Đây là Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn, hai đạo viên hoàn phân biệt có thể nuốt chửng hỏa diễm cùng phóng thích hỏa diễm, một công một thủ, diệu dụng vô cùng, giá trị hầu như có thể so với Địa cấp Thần Binh, nếu là các hạ coi là thật có thể lấy ra Địa cấp võ học, như vậy lão hủ liền lấy Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn đến trao đổi."

Diệp Hạo đem Địa cấp võ học Bát Hoang Đao Khí không trọn vẹn nội dung đưa cho đối phương, hắn trước đó thì có chuẩn bị, cái môn này Địa cấp võ học, hiện tại rốt cục có thể phát huy được tác dụng.

Chòm râu hoa râm ông lão nhìn chăm chú trong tay không trọn vẹn bí tịch, lúc đầu, hắn trên nét mặt hiện lên một vệt vẻ kinh dị, đến sau đó, hắn liền trở nên mừng rỡ như điên lên.

Đương nhiên, hắn dù sao cũng là sau Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, cái này vẻ mặt chỉ là một cái thoáng liền qua, bị hắn ẩn giấu tốt vô cùng.

"Liền lấy lão phu Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn trao đổi cái môn này Địa cấp võ học, các hạ cho rằng làm sao?" Chòm râu hoa râm ông lão thần thần tình lạnh nhạt hỏi.

"Tuy nói tiền bối Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn có thể so với Địa cấp Thần Binh, thế nhưng dù sao cùng Địa cấp Thần Binh vẫn là tồn tại chênh lệch nhất định, phải biết sai một ly đi một ngàn dặm..." Diệp Hạo nếu biết vị này sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả đối với Bát Hoang Đao Khí tình thế bắt buộc, nếu như không mạnh mẽ mò trên một bút, vậy thì có lỗi với hắn chính mình.

"Phải biết ngươi này bộ Địa cấp võ học đồng dạng tồn tại tai hại, có điều là kẻ tám lạng người nửa cân thôi." Chòm râu hoa râm ông lão trừng mắt Diệp Hạo thầm nói.

"Lại thêm tám ngàn Nguyên Khí thạch liền có thể." Diệp Hạo từng chữ từng câu nói.

"Tám ngàn, ngươi làm sao không đi cướp?"

Chòm râu hoa râm ông lão nhất thời tức giận bộc phát, hắn không vui nói: "Nhiều lắm hai ngàn."

"Bảy ngàn, không thể lại thiếu." Diệp Hạo đem giá cả hàng rồi một ngàn.

"Ba ngàn, lão hủ trên người chỉ dẫn theo nhiều như vậy Nguyên Khí thạch." Chòm râu hoa bạch lão giả trong mắt lóe lên một tia hết sạch, hắn tự nhận là trà trộn giang hồ nhiều năm, đối phương điểm ấy trò vặt thì lại làm sao có thể làm khó hắn.

Hắn âm thầm phỏng đoán, quyết định cuối cùng đem giá cả đặt ở bốn ngàn, đó mới là trong lòng hắn hợp lực giới vị.

"Này bản Địa Cấp vũ học chính là ta liều mạng chiếm được, bảy ngàn Nguyên Khí thạch, không thể thấp hơn, nếu là tiền bối không thể nào tiếp thu được cái giá này, đều có thể đi những nơi khác tìm kiếm." Diệp Hạo vẻ mặt không kiên nhẫn trả lời.

"Lão hủ trên người chỉ dẫn theo bốn ngàn Nguyên Khí thạch, chẳng biết có được không dàn xếp một phen." Chòm râu hoa râm ông lão sắc mặt lúng túng nói.

"Nếu như thực sự không bỏ ra nổi bảy ngàn Nguyên Khí thạch, có thể lại tập hợp ba ngàn Nguyên Khí thạch linh vật, như vậy cũng không thường không thể." Diệp Hạo hơi trầm ngâm, làm ra nhượng bộ.

Chòm râu hoa bạch lão giả trên mặt lộ ra thịt đau vẻ, hắn cắn răng nói: "Được, lão hủ bao nhiêu vẫn còn có chút gia sản."

Hắn vung tay phải lên, các loại linh vật rơi vào ngăn tủ mặt trên, những này linh vật có chút chen lẫn một chút linh quang, có nhưng là lu mờ ảm đạm.

Đại thể là thuộc về loại kia không hề giá trị đồ vật, Diệp Hạo ánh mắt ở ngăn tủ trên đảo qua, muốn từ bên trong chọn lựa ra có giá trị nhất linh vật đến.

Đột nhiên, Diệp Hạo dư quang rơi vào những này linh vật góc nơi, đó là một rơm rạ bện đứa bé, hơn nữa mặt trên còn mang vào có ba cái ngân châm.

Vật này rõ ràng cùng hắn kiếp trước bản thân nhìn thấy các loại nguyền rủa sử dụng rơm rạ em bé cực kỳ tương tự, theo Diệp Hạo sự chú ý tập trung ở rơm rạ em bé trên người, trong lòng hắn nhất thời cả kinh. Cũng không có đem vẻ mặt hiển lộ ở trên mặt, để tránh khỏi chòm râu hoa bạch lão giả nhìn ra đầu mối đến.

Diệp Hạo không chút biến sắc chọn mấy thứ linh vật, thuận lợi đem rơm rạ bện em bé lấy đi. Chòm râu hoa bạch lão giả trên nét mặt thoáng hiện một vệt vẻ kinh dị, hắn lại lấy ra bốn ngàn Nguyên Khí thạch, cùng Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn, ánh mắt ước ao nhìn chằm chằm Diệp Hạo.

Diệp Hạo đem Bát Hoang Đao Khí toàn bản bí tịch giao cho trong tay đối phương, chòm râu hoa bạch lão giả xác nhận không có sai sót sau, biểu hiện thoả mãn rời đi Diệp Hạo vị trí cửa hàng.

"Thế giới này dĩ nhiên có sức mạnh nguyền rủa tồn tại!" Diệp Hạo trong lòng có chút kinh ngạc, dù sao ở trong sự nhận thức của hắn, thế giới này võ đạo hưng thịnh, võ đạo tu luyện tới cực hạn, thậm chí có thể phá toái hư không, thân thể bất diệt. Hắn nhất trí cho rằng sức mạnh nguyền rủa là phi thường nhược, đối với khí huyết chất phác võ giả tới nói hầu như không có hiệu dụng.

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy cái kia rơm rạ bện đứa bé sau, đối với này một nhận thức thì có thay đổi. Cái kia đứa bé xác thực có sức mạnh nguyền rủa, hơn nữa đối với võ giả hữu hiệu, chỉ cần chưa từng vượt qua cảnh giới hậu thiên phạm trù, liền không cách nào tách ra sức mạnh nguyền rủa.

Có điều, này rơm rạ em bé cách dùng cùng Diệp Hạo bản thân biết ngày sinh tháng đẻ, hoặc lấy tóc, y vật, chờ có chỗ bất đồng. Muốn vận dụng rơm rạ em bé sức mạnh nguyền rủa, liền cần ở đem ngân châm xen vào em bé thì trong lòng đọc thầm muốn nguyền rủa người tính mạng.

Nếu muốn nguyền rủa người khác còn có một điều kiện hạn chế, vậy thì là người này cùng rơm rạ em bé cách xa nhau khoảng cách không được vượt qua mười dặm, (www. uukanshu. com) nếu là vượt qua phạm vi này, thì sẽ không có hiệu quả.

Hơn nữa, triển khai sức mạnh nguyền rủa còn cần đánh đổi khá nhiều, vậy thì là nguyền rủa một lần, muốn tiêu hao tự thân ba năm tuổi thọ. Đối với hậu thiên võ giả tới nói, nếu là tu luyện tới sau Hậu Thiên Cửu Trọng cảnh giới, tuổi thọ có ròng rã một trăm năm, ba năm là tương đương quý giá, nói không chắc ở trong ba năm này là có thể đặt chân Tiên Thiên cảnh giới, siêu phàm thoát tục, bước vào một cái khác cấp độ sống.

Coi như có võ giả được rơm rạ bện em bé, đồng thời biết cụ thể cách dùng, tám chín phần mười không sẽ cam lòng dùng. Trừ phi tự thân rơi vào tình huống tuyệt vọng, mới sẽ vận dụng rơm rạ em bé bên trong sức mạnh nguyền rủa.

"Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn!"

Diệp Hạo trong tay hiện lên một đôi màu xanh lam viên hoàn, nội lực của hắn thôi thúc dưới, màu xanh lam hào quang tỏa ra, xoay quanh. Loáng thoáng có một luồng màu xanh lam liệt diễm ở viên hoàn bên trong thiêu đốt, cực nóng khí tức tràn ngập cả tiệm phô, như đặt mình trong đại hỏa lô bên trong.

"Còn muốn lại cho thuê một ngày chỗ nằm." Diệp Hạo đem Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn cất đi, hắn cũng không có thiếu đồ vật không có bán ra, những thứ đồ này đối với hắn mà nói như vô bổ, đem đổi thành Nguyên Khí thạch, mới có thể thể hiện ra giá trị đến.

Ngày thứ hai, Diệp Hạo chính đang trong cửa hàng thanh lý đồ vật, trên căn bản, có thể bán hắn đều bán, còn sót lại một ít không lớn bao nhiêu giá trị tạp vật, đại thể người đối với những này tạp vật ngay cả xem đều chẳng muốn nhìn một chút.

Lạc Hà Thành ở ngoài, đến rồi một cái Rết ngàn chân, con ngô công này thân thể uốn lượn xoay quanh, phảng phất hóa thân một ngọn núi, một đủ đều có cánh tay trẻ nít thô. Con này quái vật khổng lồ ánh mắt rơi vào Trong Lạc Hà Thành, lạnh lẽo tròng mắt đen nhánh bên trong phóng ra tham lam ánh sáng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn

Chương 123: Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn

Một vị tinh thần quắc thước, chòm râu hoa râm ông lão đi tới Diệp Hạo cửa hàng, đối phương đưa mắt rơi vào võ học phân loại chỗ, hắn đem Thiên Cương Quyết cầm lấy đến nhìn chốc lát, có chút bất mãn ý thở dài một tiếng.

"Ngươi nơi này có thể có hoàn chỉnh Địa cấp võ học?" Chòm râu hoa râm ông lão còn không hết hi vọng, hắn cho rằng nếu cửa hàng này có không trọn vẹn Địa cấp võ học, như vậy nói không chắc sẽ có một bộ hoàn chỉnh Địa cấp võ học.

"Không biết ngươi là có hay không có thể lấy ra đồng giá đồ vật đến trao đổi?" Diệp Hạo nhìn chằm chằm chòm râu hoa râm ông lão, ở trong mắt hắn đối phương phảng phất hóa thành núi vàng núi bạc.

"Ngươi nơi này thật là có Địa cấp võ học?" Chòm râu hoa râm ông lão biểu hiện chấn động, Địa cấp võ học là biết bao quý giá, hắn nguyên bản là không ôm hi vọng, nhưng là không nghĩ tới đối phương thật sự có Địa cấp võ học.

Chòm râu hoa râm ông lão từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một đôi màu xanh lam viên hoàn, hắn biểu hiện không muốn nói rằng: "Đây là Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn, hai đạo viên hoàn phân biệt có thể nuốt chửng hỏa diễm cùng phóng thích hỏa diễm, một công một thủ, diệu dụng vô cùng, giá trị hầu như có thể so với Địa cấp Thần Binh, nếu là các hạ coi là thật có thể lấy ra Địa cấp võ học, như vậy lão hủ liền lấy Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn đến trao đổi."

Diệp Hạo đem Địa cấp võ học Bát Hoang Đao Khí không trọn vẹn nội dung đưa cho đối phương, hắn trước đó thì có chuẩn bị, cái môn này Địa cấp võ học, hiện tại rốt cục có thể phát huy được tác dụng.

Chòm râu hoa râm ông lão nhìn chăm chú trong tay không trọn vẹn bí tịch, lúc đầu, hắn trên nét mặt hiện lên một vệt vẻ kinh dị, đến sau đó, hắn liền trở

nên mừng rỡ như điên lên.

Đương nhiên, hắn dù sao cũng là sau Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, cái này vẻ mặt chỉ là một cái thoáng liền qua, bị hắn ẩn giấu tốt vô cùng.

"Liền lấy lão phu Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn trao đổi cái môn này Địa cấp võ học, các hạ cho rằng làm sao?" Chòm râu hoa râm ông lão thần thần tình lạnh nhạt hỏi.

"Tuy nói tiền bối Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn có thể so với Địa cấp Thần Binh, thế nhưng dù sao cùng Địa cấp Thần Binh vẫn là tồn tại chênh lệch nhất định, phải biết sai một ly đi một ngàn dặm..." Diệp Hạo nếu biết vị này sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả đối với Bát Hoang Đao Khí tình thế bắt buộc, nếu như không mạnh mẽ mò trên một bút, vậy thì có lỗi với hắn chính mình.

"Phải biết ngươi này bộ Địa cấp võ học đồng dạng tồn tại tai hại, có điều là kẻ tám lạng người nửa cân thôi." Chòm râu hoa râm ông lão trừng mắt Diệp Hạo thầm nói.

"Lại thêm tám ngàn Nguyên Khí thạch liền có thể." Diệp Hạo từng chữ từng câu nói.

"Tám ngàn, ngươi làm sao không đi cướp?"

Chòm râu hoa râm ông lão nhất thời tức giận bộc phát, hắn không vui nói: "Nhiều lắm hai ngàn."

"Bảy ngàn, không thể lại thiếu." Diệp Hạo đem giá cả hàng rồi một ngàn.

"Ba ngàn, lão hủ trên người chỉ dẫn theo nhiều như vậy Nguyên Khí thạch." Chòm râu hoa bạch lão giả trong mắt lóe lên một tia hết sạch, hắn tự nhận là trà trộn giang hồ nhiều năm, đối phương điểm ấy trò vặt thì lại làm sao có thể làm khó hắn.

Hắn âm thầm phỏng đoán, quyết định cuối cùng đem giá cả đặt ở bốn ngàn, đó mới là trong lòng hắn hợp lực giới vị.

"Này bản Địa Cấp vũ học chính là ta liều mạng chiếm được, bảy ngàn Nguyên Khí thạch, không thể thấp hơn, nếu là tiền bối không thể nào tiếp thu được cái giá này, đều có thể đi những nơi khác tìm kiếm." Diệp Hạo vẻ mặt không kiên nhẫn trả lời.

"Lão hủ trên người chỉ dẫn theo bốn ngàn Nguyên Khí thạch, chẳng biết có được không dàn xếp một phen." Chòm râu hoa râm ông lão sắc mặt lúng túng nói.

"Nếu như thực sự không bỏ ra nổi bảy ngàn Nguyên Khí thạch, có thể lại tập hợp ba ngàn Nguyên Khí thạch linh vật, như vậy cũng không thường không thể." Diệp Hạo hơi trầm ngâm, làm ra nhượng bộ.

Chòm râu hoa bạch lão giả trên mặt lộ ra thịt đau vẻ, hắn cắn răng nói: "Được, lão hủ bao nhiêu vẫn còn có chút gia sản."

Hắn vung tay phải lên, các loại linh vật rơi vào ngăn tủ mặt trên, những này linh vật có chút chen lẫn một chút linh quang, có nhưng là lu mờ ảm đạm.

Đại thể là thuộc về loại kia không hề giá trị đồ vật, Diệp Hạo ánh mắt ở ngăn tủ trên đảo qua, muốn từ bên trong chọn lựa ra có giá trị nhất linh vật đến.

Đột nhiên, Diệp Hạo dư quang rơi vào những này linh vật góc nơi, đó là một rơm rạ bện đứa bé, hơn nữa mặt trên còn mang vào có ba cái ngân châm.

Vật này rõ ràng cùng hắn kiếp trước bản thân nhìn thấy các loại nguyền rủa sử dụng rơm rạ em bé cực kỳ tương tự, theo Diệp Hạo sự chú ý tập trung ở rơm rạ em bé trên người, trong lòng hắn nhất thời cả kinh. Cũng không có đem vẻ mặt hiển lộ ở trên mặt, để tránh khỏi chòm râu hoa bạch lão giả nhìn ra đầu mối đến.

Diệp Hạo không chút biến sắc chọn mấy thứ linh vật, thuận lợi đem rơm rạ bện em bé lấy đi. Chòm râu hoa bạch lão giả trên nét mặt thoáng hiện một vệt vẻ kinh dị, hắn lại lấy ra bốn ngàn Nguyên Khí thạch, cùng Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn, ánh mắt ước ao nhìn chằm chằm Diệp Hạo.

Diệp Hạo đem Bát Hoang Đao Khí toàn bản bí tịch giao cho trong tay đối phương, chòm râu hoa bạch lão giả xác nhận không có sai sót sau, biểu hiện thoả mãn rời đi Diệp Hạo vị trí cửa hàng.

"Thế giới này dĩ nhiên có sức mạnh nguyền rủa tồn tại!" Diệp Hạo trong lòng có chút kinh ngạc, dù sao ở trong sự nhận thức của hắn, thế giới này võ đạo hưng thịnh, võ đạo tu luyện tới cực hạn, thậm chí có thể phá toái hư không, thân thể bất diệt. Hắn nhất trí cho rằng sức mạnh nguyền rủa là phi thường nhược, đối với khí huyết chất phác võ giả tới nói hầu như không có hiệu dụng.

Thế nhưng khi hắn nhìn thấy cái kia rơm rạ bện đứa bé sau, đối với này một nhận thức thì có thay đổi. Cái kia đứa bé xác thực có sức mạnh nguyền rủa, hơn nữa đối với võ giả hữu hiệu, chỉ cần chưa từng vượt qua cảnh giới hậu thiên phạm trù, liền không cách nào tách ra sức mạnh nguyền rủa.

Có điều, này rơm rạ em bé cách dùng cùng Diệp Hạo bản thân biết ngày sinh tháng đẻ, hoặc lấy tóc, y vật, chờ có chỗ bất đồng. Muốn vận dụng rơm rạ em bé sức mạnh nguyền rủa, liền cần ở đem ngân châm xen vào em bé thì trong lòng đọc thầm muốn nguyền rủa người tính mạng.

Nếu muốn nguyền rủa người khác còn có một điều kiện hạn chế, vậy thì là người này cùng rơm rạ em bé cách xa nhau khoảng cách không được vượt qua mười dặm, (www. uukanshu. com) nếu là vượt qua phạm vi này, thì sẽ không có hiệu quả.

Hơn nữa, triển khai sức mạnh nguyền rủa còn cần đánh đổi khá nhiều, vậy thì là nguyền rủa một lần, muốn tiêu hao tự thân ba năm tuổi thọ. Đối với hậu

thiên võ giả tới nói, nếu là tu luyện tới sau Hậu Thiên Cửu Trọng cảnh giới, tuổi thọ có ròng rã một trăm năm, ba năm là tương đương quý giá, nói không chắc ở trong ba năm này là có thể đặt chân Tiên Thiên cảnh giới, siêu phàm thoát tục, bước vào một cái khác cấp độ sống.

Coi như có võ giả được rơm rạ bện em bé, đồng thời biết cụ thể cách dùng, tám chín phần mười không sẽ cam lòng dùng. Trừ phi tự thân rơi vào tình huống tuyệt vọng, mới sẽ vận dụng rơm rạ em bé bên trong sức mạnh nguyền rủa.

"Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn!"

Diệp Hạo trong tay hiện lên một đôi màu xanh lam viên hoàn, nội lực của hắn thôi thúc dưới, màu xanh lam hào quang tỏa ra, xoay quanh. Loáng thoáng có một luồng màu xanh lam liệt diễm ở viên hoàn bên trong thiêu đốt, cực nóng khí tức tràn ngập cả tiệm phô, như đặt mình trong đại hỏa lô bên trong.

"Còn muốn lại cho thuê một ngày chỗ nằm." Diệp Hạo đem Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn cất đi, hắn cũng không có thiếu đồ vật không có bán ra, những thứ đồ này đối với hắn mà nói như vô bổ, đem đổi thành Nguyên Khí thạch, mới có thể thể hiện ra giá trị đến.

Ngày thứ hai, Diệp Hạo chính đang trong cửa hàng thanh lý đồ vật, trên căn bản, có thể bán hắn đều bán, còn sót lại một ít không lớn bao nhiêu giá trị tạp vật, đại thể người đối với những này tạp vật ngay cả xem đều chẳng muốn nhìn một chút.

Lạc Hà Thành ở ngoài, đến rồi một cái Rết ngàn chân, con ngô công này thân thể uốn lượn xoay quanh, phảng phất hóa thân một ngọn núi, một đủ đều có cánh tay trẻ nít thô. Con này quái vật khổng lồ ánh mắt rơi vào Trong Lạc Hà Thành, lạnh lẽo tròng mắt đen nhánh bên trong phóng ra tham lam ánh sáng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Họa loạn

Chương 124: Họa loạn

Thiên Túc Ngô Công thân thể đi khắp xúc động mặt đất rung động, lay động, tình cảnh này gây nên trên tường thành thủ thành tướng lĩnh chú ý.

"Có yêu thú đột kích, mau chóng khởi động hộ thành trận pháp." Một vị người mặc khôi giáp tướng lĩnh ra lệnh.

"Vâng."

Dưới tay hắn người vội vã đáp lại, thủ thành người đều là tu vi không tầm thường võ giả, hành động của bọn họ tốc độ muốn vượt qua người bình thường mấy lần, Không chờ cái kia Thiên Túc Ngô Công tới gần, bọn họ cũng đã đem thủ thành trận pháp mở ra.

Nhất thời trên tường thành từng đạo từng đạo ánh sáng màu trắng lấp loé, toàn bộ Lạc Hà Thành tường thành đều là nổi lên một tầng màu trắng lồng phòng hộ.

Dưới một chốc, Thiên Túc Ngô Công cái kia còn như núi lớn thân thể liền tàn nhẫn mà va chạm ở trên tường thành, vòng bảo vệ màu trắng trong triều ao hãm vài thước, đem này một vòng va chạm cản lại.

Tuy rằng hộ thành trận pháp đem Thiên Túc Ngô Công công kích đỡ, thế nhưng va chạm là biết bao mãnh liệt, luồng rung động này lan tràn đến Lạc Hà Thành bên trong.

Trong thành trì tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được đất trời rung chuyển, phảng phất chỉnh tòa thành trì đều muốn sụp. Trên thực tế, này vẻn vẹn là ảo giác của bọn họ, nhưng cũng đủ để chứng minh lần này va chạm mãnh liệt trình độ.

Trong thành trì tu vi thấp kém võ giả thấp thỏm lo âu, tâm thần không yên, tu vi hơi cao võ giả thì lại muốn trấn định rất nhiều, bọn họ trong cuộc đời trải qua vô số sóng to gió lớn, lại sao bị trước mắt chấn động kinh sợ.

Diệp Hạo lúc này chính đang trong cửa hàng kiểm kê tạp vật, hắn cảm ứng được ngoài thành quái vật khổng lồ, làm người ta sợ hãi khí tức như mây đen bình thường bao phủ ở mỗi vị võ giả đỉnh đầu, ngột ngạt không thở nổi.

Đang lúc này, trong thành trì một đạo hung hăng vô cùng uy thế tản mát ra, trong thành trì rất nhiều võ giả nhất thời ngột ngạt cực kỳ, thật giống như là có người cầm một cây đao giá ở tại bọn hắn trên cổ tự. Này đạo uy thế đảo qua hơn nửa thành trì, rơi vào ngoài thành cái kia Thiên Túc Ngô Công trên thân thể.

Loại khí tức này, Diệp Hạo chỉ ở đoạt xác Mộ Dung Họa thể linh hồn trên người cảm thụ quá, chỉ có Tiên Thiên cảnh cường giả, mới có thể tỏa ra uy thế như vậy.

"Có người nói Lạc Hà Thành chỉ có một vị Tiên Thiên cảnh cường giả tọa trấn, là Lương Vương tự thân xuất mã?" Diệp Hạo trong đầu ảnh trong gương mở ra, ánh mắt của hắn lạc đang giải phóng ra uy thế bóng người kia trên.

Đó là một vị y quan hoa lệ, dung mạo uy nghiêm người đàn ông trung niên, đối phương quanh thân vô tận khí thế tỏ khắp, Thiên địa nguyên khí hoan hô nhảy nhót, phun trào khuấy động.

Đối phương đứng ở nơi đó không nhúc nhích, liền có thể xúc động Thiên địa nguyên khí, chỉ từ một điểm này, là có thể chứng minh đối phương chính là một vị Tiên Thiên cảnh cường giả.

Diệp Hạo một chút nhìn lại, liền biết đối phương chính là Lạc Hà Thành chỉ có Tiên Thiên cảnh cường giả —— Lương Vương, người này là hắn gặp phải chân chính về mặt ý nghĩa người thứ nhất Tiên Thiên cảnh cường giả.

Lương Vương đứng ở Lạc Hà Thành trên tường thành, hắn giơ tay hướng về phía dưới Thiên Túc Ngô Công đột nhiên nắm chặt, nhất thời Nguyên Khí loạn lưu phun trào khuấy động, từng đạo từng đạo Thiên địa nguyên khí đan dệt ngưng luyện,

Hóa thành một đạo mấy to khoảng mười trượng Nguyên Khí bàn tay lớn, hướng về Thiên Túc Ngô Công chộp tới.

Ầm ầm!

Rết chân trước cái kia to khoảng mười trượng móc giống như lợi khí xẹt qua Nguyên Khí trên bàn tay, Nguyên Khí ngưng luyện mà thành bàn tay nhất thời tan vỡ, trừ khử.

Thiên Túc Ngô Công cái kia cái kìm giống như hai chân bên trong có từng sợi từng sợi màu xanh nâu khói độc tỏ khắp mà ra, cái kia sương mù đan dệt vặn vẹo thành một cái loại nhỏ rết, thân thể xoay quanh hóa thành một đạo màu xanh lưu quang, hướng về Lạc Hà Thành chạy chồm mà đi.

Lương Vương trong tay từng đạo từng đạo Thiên địa nguyên khí ngưng luyện, xoay quanh, đủ loại hào quang lấp loé, tiêu tan. Cái kia Thiên địa nguyên khí ở trong tay hắn ngưng luyện thành loại nhỏ viên hoàn, khác nào là Thiên địa nguyên khí ngưng luyện, co rút lại đến cực hạn diễn sinh ra.

Lương Vương cầm trong tay Thiên địa nguyên khí đan dệt thành loại nhỏ viên hoàn vứt ra, chợt, cái kia loại nhỏ viên hoàn liền chuẩn xác không có sai sót chụp vào màu xanh nâu khói độc diễn hóa loại nhỏ rết trên người.

Loại nhỏ viên hoàn đột nhiên nổ tung, cái kia mãnh liệt gợn sóng đủ để đem một tên sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả miễn cưỡng nổ thành trọng thương, thậm chí nổ chết.

Từng đạo từng đạo cuộn sóng lan tràn, khuếch tán, cái kia màu xanh nâu rết ở nguồn sức mạnh này dưới không nổi lên được chút nào cuộn sóng, liền triệt để dập tắt.

Lương Vương từ Trong Lạc Hà Thành bước ra, tự muốn chém giết phía trước chân trước rết, hai bóng người ở thành trì ngoại giao tay mấy chiêu, thành trì ở ngoài trên mặt đất khe ngang dọc, loang loang lổ lổ, có vết rách đủ vài trượng thâm, bực này cấp độ cường giả giao thủ, hậu thiên võ giả hoàn toàn không có nhúng tay tư cách.

Đột nhiên, cái kia Thiên Túc Ngô Công phảng phất e ngại Lương Vương, hóa thành lưu quang, cấp tốc thối lui, Lương Vương quát lên một tiếng lớn, hướng về phía trước Thiên Túc Ngô Công truy sát mà đi.

Mà giờ khắc này, theo Lương Vương rời đi, Trong Lạc Hà Thành, lại không tiên thiên cường giả tọa trấn. Lạc Hà Thành hướng tây bắc, lòng đất trong phòng tối, cầm trong tay cốt trượng Đại Tế Tư phảng phất có cảm ứng, hắn lạnh lẽo âm u âm thanh truyền ra, "Lương Vương đã rời đi, chúng ta mưu tính kế hoạch nhiều năm rốt cục có thể thực hiện, hiện tại liền triệt để nắm giữ Lạc Hà Thành trận pháp, đoạn tuyệt cùng ngoại giới lui tới, coi như Lương Vương chạy về, trong thời gian ngắn cũng không cách nào phá tan."

"Đại Tế Tư anh minh!"

Thủ hạ của hắn dồn dập cung kính nói, cầm trong tay cốt trượng Đại Tế Tư cười đắc ý, chợt, ánh mắt của hắn rơi vào Linh Quang Các vị trí.

...

Lạc Hà Thành trên tường thành, một vị tướng sĩ vội vội vàng vàng đi tới người mặc áo giáp tướng lĩnh trước mặt, hắn cung kính nói: "Mông tướng quân, không tốt, hộ thành trận pháp xảy ra vấn đề, cửa thành không biết sao tự mình đóng."

"Có thể hay không là Lương Vương vì phòng ngừa yêu thú đột kích, mới làm như vậy." Tên kia tướng sĩ phân tích nói.

"Nên không thể, Lương Vương nếu là làm như vậy, tất sẽ sớm thông báo ta." Mông tướng quân cau mày đi dạo, (www. uukanshu. com) hắn nhìn chằm chằm phía trước màn ánh sáng, trong đầu tâm tư nhanh quay ngược trở lại.

Giờ khắc này, chỉnh tòa thành trì đều khác nào chế tạo thành một toà thùng sắt, liền ngay cả một con ruồi đều không thể ra vào.

Đột nhiên, Mông tướng quân dường như nghĩ tới điều gì, hắn hơi biến sắc mặt, "Yêu thú kia công thành mục đích hay là chính là vì dẫn ra Lương Vương, Lương Vương mới rời khỏi không lâu, trận pháp liền xảy ra vấn đề, trên đời nào có như thế xảo sự?"

"Nếu là ta đoán không lầm, trong thành trì có người cùng yêu thú cấu kết, đem Lương Vương dẫn ra ngoài thành, đối phương tất nhiên mưu đồ không cạn!" Mông tướng quân nói tới chỗ này, sắc mặt lúng túng lên.

Hắn phân phó nói: "Truyền lệnh xuống, trong thành trì bất luận phát sinh cái gì biến đổi lớn, chúng ta đều không cần tham dự, chỉ cần tuân thủ nghiêm ngặt chức trách liền có thể, tin tưởng Lương Vương không bao lâu nữa thì sẽ trở về, lấy Lương Vương thực lực, muốn thu thập những kia hạng giá áo túi cơm có điều là dễ như ăn cháo."

"Vâng."

Giờ khắc này, Trong Lạc Hà Thành, rất nhiều võ giả nhận ra được làm người ta sợ hãi khí tức đi xa, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, phảng phất ép ở trong lòng tảng đá rơi xuống đất. Bọn họ nhưng lại không biết, còn có chuyện càng đáng sợ sắp xảy ra.

Trong thành trì tất cả đều đâu vào đấy tiến hành, tình cờ có võ giả muốn ra ngoài thì, cũng sẽ bị thủ thành tướng lĩnh lấy thành trì ở ngoài có yêu thú rình vì là do, ngăn trở ngăn lại, để bọn họ ở trong thành ở lâu thêm một quãng thời gian.

"Trong thành đến tột cùng xảy ra biến cố gì?" Diệp Hạo tận mắt nhìn thành trì ở ngoài vị kia Mông tướng quân cùng với thủ hạ nói chuyện, hắn thông qua đối phương khẩu hình, đại thể phán đoán ra đối phương trò chuyện nội dung.

Khác nào có mây đen bao phủ ở đáy lòng hắn, Diệp Hạo trong lòng có một loại linh cảm không lành, hắn đem địa đồ mở ra, bao trùm mười dặm phạm vi, muốn tìm kiếm trong thành trì trận pháp có hay không có lỗ thủng tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Họa loạn

Chương 124: Họa loạn

Thiên Túc Ngô Công thân thể đi khắp xúc động mặt đất rung động, lay động, tình cảnh này gây nên trên tường thành thủ thành tướng lĩnh chú ý.

"Có yêu thú đột kích, mau chóng khởi động hộ thành trận pháp." Một vị người mặc khôi giáp tướng lĩnh ra lệnh.

"Vâng."

Dưới tay hắn người vội vã đáp lại, thủ thành người đều là tu vi không tầm thường võ giả, hành động của bọn họ tốc độ muốn vượt qua người bình thường mấy lần, Không chờ cái kia Thiên Túc Ngô Công tới gần, bọn họ cũng đã đem thủ thành trận pháp mở ra.

Nhất thời trên tường thành từng đạo từng đạo ánh sáng màu trắng lấp loé, toàn bộ Lạc Hà Thành tường thành đều là nổi lên một tầng màu trắng lồng phòng hộ.

Dưới một chốc, Thiên Túc Ngô Công cái kia còn như núi lớn thân thể liền tàn nhẫn mà va chạm ở trên tường thành, vòng bảo vệ màu trắng trong triều ao hãm vài thước, đem này một vòng va chạm cản lại.

Tuy rằng hộ thành trận pháp đem Thiên Túc Ngô Công công kích đỡ, thế nhưng va chạm là biết bao mãnh liệt, luồng rung động này lan tràn đến Lạc Hà Thành bên trong.

Trong thành trì tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được đất trời rung chuyển, phảng phất chỉnh tòa thành trì đều muốn sụp. Trên thực tế, này vẻn vẹn là ảo giác của bọn họ, nhưng cũng đủ để chứng minh lần này va chạm mãnh liệt trình độ.

Trong thành trì tu vi thấp kém võ giả thấp thỏm lo âu, tâm thần không yên, tu vi hơi cao võ giả thì lại muốn trấn định rất nhiều, bọn họ trong cuộc đời trải qua vô số sóng to gió lớn, lại sao bị trước mắt chấn động kinh sợ.

Diệp Hạo lúc này chính đang trong cửa hàng kiểm kê tạp vật, hắn cảm ứng được ngoài thành quái vật khổng lồ, làm người ta sợ hãi khí tức như mây đen bình thường bao phủ ở mỗi vị võ giả đỉnh đầu, ngột ngạt không thở nổi.

Đang lúc này, trong thành trì một đạo hung hăng vô cùng uy thế tản mát ra, trong thành trì rất nhiều võ giả nhất thời ngột ngạt cực kỳ, thật giống như là có người cầm một cây đao giá ở tại bọn hắn trên cổ tự. Này đạo uy thế đảo qua hơn nửa thành trì, rơi vào ngoài thành cái kia Thiên Túc Ngô Công trên thân thể.

Loại khí tức này, Diệp Hạo chỉ ở đoạt xác Mộ Dung Họa thể linh hồn trên người cảm thụ quá, chỉ có Tiên Thiên cảnh cường giả, mới có thể tỏa ra uy thế như vậy.

"Có người nói Lạc Hà Thành chỉ có một vị Tiên Thiên cảnh cường giả tọa trấn, là Lương Vương tự thân xuất mã?" Diệp Hạo trong đầu ảnh trong gương mở ra, ánh mắt của hắn lạc đang giải phóng ra uy thế bóng người kia trên.

Đó là một vị y quan hoa lệ, dung mạo uy nghiêm người đàn ông trung niên, đối phương quanh thân vô tận khí thế tỏ khắp, Thiên địa nguyên khí hoan hô nhảy nhót, phun trào khuấy động.

Đối phương đứng ở nơi đó không nhúc nhích, liền có thể xúc động Thiên địa nguyên khí, chỉ từ một điểm này, là có thể chứng minh đối phương chính là một vị Tiên Thiên cảnh cường giả.

Diệp Hạo một chút nhìn lại, liền biết đối phương chính là Lạc Hà Thành chỉ có Tiên Thiên cảnh cường giả —— Lương Vương, người này là hắn gặp phải chân chính về mặt ý nghĩa người thứ nhất Tiên Thiên cảnh cường giả.

Lương Vương đứng ở Lạc Hà Thành trên tường thành, hắn giơ tay hướng về phía dưới Thiên Túc Ngô Công đột nhiên nắm chặt, nhất thời Nguyên Khí loạn lưu phun trào khuấy động, từng đạo từng đạo Thiên địa nguyên khí đan dệt ngưng luyện,

Hóa thành một đạo mấy to khoảng mười trượng Nguyên Khí bàn tay lớn, hướng về Thiên Túc Ngô Công chộp tới.

Ầm ầm!

Rết chân trước cái kia to khoảng mười trượng móc giống như lợi khí xẹt qua Nguyên Khí trên bàn tay, Nguyên Khí ngưng luyện mà thành bàn tay nhất thời tan vỡ, trừ khử.

Thiên Túc Ngô Công cái kia cái kìm giống như hai chân bên trong có từng sợi từng sợi màu xanh nâu khói độc tỏ khắp mà ra, cái kia sương mù đan dệt vặn vẹo thành một cái loại nhỏ rết, thân thể xoay quanh hóa thành một đạo màu xanh lưu quang, hướng về Lạc Hà Thành chạy chồm mà đi.

Lương Vương trong tay từng đạo từng đạo Thiên địa nguyên khí ngưng luyện, xoay quanh, đủ loại hào quang lấp loé, tiêu tan. Cái kia Thiên địa nguyên khí ở trong tay hắn ngưng luyện thành loại nhỏ viên hoàn, khác nào là Thiên địa nguyên khí ngưng luyện, co rút lại đến cực hạn diễn sinh ra.

Lương Vương cầm trong tay Thiên địa nguyên khí đan dệt thành loại nhỏ viên hoàn vứt ra, chợt, cái kia loại nhỏ viên hoàn liền chuẩn xác không có sai sót chụp vào màu xanh nâu khói độc diễn hóa loại nhỏ rết trên người.

Loại nhỏ viên hoàn đột nhiên nổ tung, cái kia mãnh liệt gợn sóng đủ để đem một tên sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả miễn cưỡng nổ thành trọng thương, thậm chí nổ chết.

Từng đạo từng đạo cuộn sóng lan tràn, khuếch tán, cái kia màu xanh nâu rết ở nguồn sức mạnh này dưới không nổi lên được chút nào cuộn sóng, liền triệt để dập tắt.

Lương Vương từ Trong Lạc Hà Thành bước ra, tự muốn chém giết phía trước chân trước rết, hai bóng người ở thành trì ngoại giao tay mấy chiêu, thành trì ở ngoài trên mặt đất khe ngang dọc, loang loang lổ lổ, có vết rách đủ vài trượng thâm, bực này cấp độ cường giả giao thủ, hậu thiên võ giả hoàn toàn không có nhúng tay tư cách.

Đột nhiên, cái kia Thiên Túc Ngô Công phảng phất e ngại Lương Vương, hóa thành lưu quang, cấp tốc thối lui, Lương Vương quát lên một tiếng lớn, hướng về phía trước Thiên Túc Ngô Công truy sát mà đi.

Mà giờ khắc này, theo Lương Vương rời đi, Trong Lạc Hà Thành, lại không tiên thiên cường giả tọa trấn. Lạc Hà Thành hướng tây bắc, lòng đất trong phòng tối, cầm trong tay cốt trượng Đại Tế Tư phảng phất có cảm ứng, hắn lạnh lẽo âm u âm thanh truyền ra, "Lương Vương đã rời đi, chúng ta mưu tính kế hoạch nhiều năm rốt cục có thể thực hiện, hiện tại liền triệt để nắm giữ Lạc Hà Thành trận pháp, đoạn tuyệt cùng ngoại giới lui tới, coi như Lương Vương chạy về, trong thời gian ngắn cũng không cách nào phá tan."

"Đại Tế Tư anh minh!"

Thủ hạ của hắn dồn dập cung kính nói, cầm trong tay cốt trượng Đại Tế Tư cười đắc ý, chợt, ánh mắt của hắn rơi vào Linh Quang Các vị trí.

...

Lạc Hà Thành trên tường thành, một vị tướng sĩ vội vội vàng vàng đi tới người mặc áo giáp tướng lĩnh trước mặt, hắn cung kính nói: "Mông tướng quân, không tốt, hộ thành trận pháp xảy ra vấn đề, cửa thành không biết sao tự mình đóng."

"Có thể hay không là Lương Vương vì phòng ngừa yêu thú đột kích, mới làm như vậy." Tên kia tướng sĩ phân tích nói.

"Nên không thể, Lương Vương nếu là làm như vậy, tất sẽ sớm thông báo ta." Mông tướng quân cau mày đi dạo, (www. uukanshu. com) hắn nhìn chằm

chằm phía trước màn ánh sáng, trong đầu tâm tư nhanh quay ngược trở lại.

Giờ khắc này, chỉnh tòa thành trì đều khác nào chế tạo thành một toà thùng sắt, liền ngay cả một con ruồi đều không thể ra vào.

Đột nhiên, Mông tướng quân dường như nghĩ tới điều gì, hắn hơi biến sắc mặt, "Yêu thú kia công thành mục đích hay là chính là vì dẫn ra Lương Vương, Lương Vương mới rời khỏi không lâu, trận pháp liền xảy ra vấn đề, trên đời nào có như thế xảo sự?"

"Nếu là ta đoán không lầm, trong thành trì có người cùng yêu thú cấu kết, đem Lương Vương dẫn ra ngoài thành, đối phương tất nhiên mưu đồ không cạn!" Mông tướng quân nói tới chỗ này, sắc mặt lúng túng lên.

Hắn phân phó nói: "Truyền lệnh xuống, trong thành trì bất luận phát sinh cái gì biến đổi lớn, chúng ta đều không cần tham dự, chỉ cần tuân thủ nghiêm ngặt chức trách liền có thể, tin tưởng Lương Vương không bao lâu nữa thì sẽ trở về, lấy Lương Vương thực lực, muốn thu thập những kia hạng giá áo túi cơm có điều là dễ như ăn cháo."

"Vâng."

Giờ khắc này, Trong Lạc Hà Thành, rất nhiều võ giả nhận ra được làm người ta sợ hãi khí tức đi xa, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, phảng phất ép ở trong lòng tảng đá rơi xuống đất. Bọn họ nhưng lại không biết, còn có chuyện càng đáng sợ sắp xảy ra.

Trong thành trì tất cả đều đâu vào đấy tiến hành, tình cờ có võ giả muốn ra ngoài thì, cũng sẽ bị thủ thành tướng lĩnh lấy thành trì ở ngoài có yêu thú rình vì là do, ngăn trở ngăn lại, để bọn họ ở trong thành ở lâu thêm một quãng thời gian.

"Trong thành đến tột cùng xảy ra biến cố gì?" Diệp Hạo tận mắt nhìn thành trì ở ngoài vị kia Mông tướng quân cùng với thủ hạ nói chuyện, hắn thông qua đối phương khẩu hình, đại thể phán đoán ra đối phương trò chuyện nội dung.

Khác nào có mây đen bao phủ ở đáy lòng hắn, Diệp Hạo trong lòng có một loại linh cảm không lành, hắn đem địa đồ mở ra, bao trùm mười dặm phạm vi, muốn tìm kiếm trong thành trì trận pháp có hay không có lỗ thủng tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Thiên Cương Quyết đệ 2 tầng

Chương 125: Thiên Cương Quyết đệ 2 tầng

Diệp Hạo bản ý là định tìm đến trận pháp lỗ thủng, sau đó rời đi Lạc Hà Thành, trong thành phát sinh lớn như vậy biến cố, nói không chắc tiếp đó sẽ có khó có thể dự đoán nguy cơ.

Dù sao Lạc Hà Thành là có Tiên Thiên cảnh cường giả tọa trấn thành trì, sau Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ không phải số ít, lấy Diệp Hạo thực lực trước mắt, gặp gỡ nguy hiểm độ khả thi vẫn là tương đối cao.

Huống chi Diệp Hạo lúc này thu hoạch đã có đủ nhiều, Lạc Hà Thành không có tiếp tục ở lại cần phải. Ý nghĩ là mỹ hảo, hiện thực nhưng rất cốt cảm, tra xét hồi lâu, hắn đều không có phát hiện trận pháp tồn tại bất kỳ lỗ thủng, dưới tình huống này, muốn rời khỏi Lạc Hà Thành trên căn bản là không thể.

Dù sao trong thành trận pháp mở ra sau, liền ngay cả một con ruồi đều không thể rời đi Lạc Hà Thành, liền càng không cần phải nói hắn một người sống sờ sờ.

"Nếu là thực lực của ta có thể tiến thêm một bước, Tiên Thiên cảnh trở xuống, đem cực ít có người có thể đối với ta tạo thành trí mạng uy hiếp." Diệp Hạo nghĩ tới đây, liền đem cửa hàng cửa đóng lại, thực lực của hắn nếu muốn trong khoảng thời gian ngắn tăng lên, có thể từ hai phương diện bắt tay, một trong số đó là luyện hóa Băng Ngọc Thần Thiết cùng Ly Hỏa Thạch, thứ hai nhưng là luyện hóa Thông Nguyên Đan, tăng lên nội lực.

Diệp Hạo lựa chọn loại phương pháp thứ nhất, nội lực tăng lên, coi như đem Thông Nguyên Đan luyện hóa, vẫn là cần một quá trình, hơn nữa, coi như nội lực của hắn tăng lên tới, đối với thực lực bản thân tăng lên cũng không hiện ra.

Nếu như đem Thiên Cương Quyết tu luyện đến tầng thứ hai thì lại hoàn toàn khác nhau, đến lúc đó, Tiên Thiên cảnh trở xuống, có thể đem hắn giết chết tồn tại liền tương đương thiếu.

Linh Quang Các bên trong, hết thảy đều ở đều đâu vào đấy tiến hành, rất nhiều võ giả đều ở các cửa hàng chọn mua đồ thiết yếu cho tu luyện đồ vật, bọn

họ còn không biết, một hồi kinh thiên âm mưu chính đang tới gần.

Diệp Hạo nhưng là tâm thần hoàn toàn yên tĩnh, hắn đem Băng Ngọc Thần Thiết cùng Ly Hỏa Thạch lấy đi ra, bắt đầu luyện hóa, lấy tăng lên thể phách phòng ngự. Quanh người hắn hào quang xoay quanh, phun ra, hắn thể phách sức mạnh vững bước tăng lên.

Một luồng vô hình thể phách uy thế tỏ khắp, nếu là có một vị tu vi thấp hơn Hậu Thiên bảy tầng võ giả đi tới nơi này cửa hàng, cảm nhận được này cỗ thể phách uy thế, trong lòng tất nhiên sẽ sinh ra cảm giác vô lực, sợ mất mật, đứng ngồi không yên.

Theo thời gian trôi qua, Diệp Hạo thể phách sức mạnh càng ngày càng trở nên mạnh mẽ, quanh người hắn hào quang tràn ngập, khác nào có cảnh tượng kì dị làm bạn. Mãi đến tận mỗi một khắc, quanh người hắn thể phách sức mạnh đột nhiên co rút lại, ngưng tụ không tan. Diệp Hạo trong tay Băng Ngọc Thần Thiết cùng Ly Hỏa Thạch đã bị hắn tất cả luyện hóa, Diệp Hạo hơi suy nghĩ, thể phách nhất thời hóa thành màu bạc trạch, mơ hồ có màu bạc hồ quang vờn quanh, ánh sáng thần thánh xoay quanh, như trời sinh dị tượng.

"Thiên Cương Quyết tầng thứ hai!"

Diệp Hạo không hề lay động, đối với kết quả này, hắn sớm đã có dự liệu. Trong cửa hàng đột nhiên xảy ra dị biến, cửa hàng trên vách tường hiện lên từng cây từng cây màu máu đường nét, lít nha lít nhít, như tơ nhện giống như, che kín cửa hàng.

Màu máu đường nét như xúc tu giống như hướng về Diệp Hạo đánh tới, từng cái từng cái màu máu xúc tu nhằng nhịt khắp nơi,

Khác nào phải đem Diệp Hạo cắt chém phân thực.

Diệp Hạo quanh thân vô hình thể phách sức mạnh hiện lên, chỉ một thoáng trong cửa hàng đều khác nào trở nên nặng nề, trở nên ngột ngạt cực kỳ. Quanh người hắn màu bạc hồ quang vờn quanh, phun ra, cái kia màu máu xúc tu lạc ở trên người hắn, không nổi lên được chút nào sóng lớn, căn bản là không có cách đem lay động mảy may.

Trình độ như thế này công kích, đối với Diệp Hạo tới nói, liền như cùng là nạo ngứa giống như, hắn giơ tay lên, đem màu máu xúc tu nắm tại trong lòng bàn tay, trên tay hắn màu trắng bạc hồ quang phun ra, nhất thời đem màu máu xúc tu hóa thành nát tan.

Giờ khắc này, Linh Quang Các đã hỏng, hầu như mỗi trong cửa hàng đều có màu máu xúc tu hiện lên. Nào đó trung đẳng trong cửa hàng, chủ quán là một vị Hậu Thiên bảy tầng võ giả, hắn chính đang ngáp một cái, lim dim mí mắt, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn ngủ.

Đột nhiên, trong cửa hàng màu máu linh quang phun ra, từng cái từng cái màu máu xúc tu đan xen ngang dọc, trong khoảnh khắc liền đem chủ quán thân thể xuyên thủng mà qua. Màu máu xúc tu lấy tốc độ cực nhanh rút lấy vị này Hậu Thiên bảy tầng võ giả khí huyết sức mạnh, trong cơ thể hắn một giọt nhỏ khí huyết đều bị cái kia màu máu xúc tu nuốt chửng, cho tới màu máu xúc tu hào quang càng tăng lên, hấp thụ lực lượng càng ngày càng nồng nặc.

Khi hắn tỉnh lại thì, cả người hắn đã đã biến thành da bọc xương, dung mạo khô lão, khí huyết suy kiệt.

"Đây là cái gì?"

Chủ quán vẻ mặt kinh hãi, nội lực phun trào, muốn đem màu máu xúc tu thoát khỏi, hắn giãy dụa không những không có đưa đến hiệu quả, trái lại làm cho màu máu xúc tu trở nên cuồng bạo lên, trong khoảnh khắc liền đem cả người khí huyết sức mạnh nuốt chửng hầu như không còn, cả người hắn trong nháy mắt liền đã biến thành một bộ xương khô, rơi xuống ở địa.

Linh Quang Các con đường này bên trong, đều là che kín lít nha lít nhít màu máu xúc tu, tình cảnh này nếu để cho người bình thường nhìn thấy, nhất định sẽ doạ ngất đi.

Linh Quang Các bên trong dù sao còn tồn tại rất nhiều thực lực mạnh mẽ võ giả, những này màu máu xúc tu trong thời gian ngắn khó có thể đối với hắn sản sinh trí mạng uy hiếp.

Thế nhưng theo màu máu xúc tu nuốt chửng khí huyết sức mạnh càng ngày càng nhiều, sức mạnh đồng dạng trở nên mạnh mẽ, lúc bắt đầu, đối phó Hậu Thiên tám tầng võ giả còn có chút vất vả, nhưng là đến sau đó, tầm thường Hậu Thiên tám tầng võ giả trên căn bản không cách nào ở màu máu xúc tu dưới kiên trì bao lâu.

"Tình huống không ổn!"

Diệp Hạo ra cửa hàng, ánh mắt của hắn ở trên đường phố đảo qua, cả con đường đạo che kín màu máu xúc tu, hai bên đường phố hạ đẳng chỗ nằm, rất nhiều võ giả tu vi bạc nhược, căn bản vô lực phản kháng màu máu xúc tu, trong khoảnh khắc liền hóa thành xương khô, trở thành màu máu xúc tu lớn mạnh bản thân chất dinh dưỡng.

"Đường phố trung tâm đoạn đường có thật nhiều sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, nếu là nguồn sức mạnh này liên hợp lại, lại tìm đến màu máu xúc tu căn nguyên, có lẽ có cơ hội đem ngoại trừ." Diệp Hạo có thể cảm ứng được màu máu xúc tu bên trong sức mạnh chính đang từ từ tăng cường, nếu là tiếp tục chờ xuống, làm nguồn sức mạnh này trưởng thành tới trình độ nhất định, khi đó, Lạc Hà Thành đang không có Tiên Thiên cảnh võ giả tọa trấn tình huống, (www. uukanshu. com) có lẽ sẽ trong nháy mắt hóa thành một tòa thành chết.

Diệp Hạo thân hình khác nào hóa thành một đạo màu trắng bạc hồ quang, trong thời gian ngắn liền biến mất không thấy hình bóng. Khi hắn đi tới đường phố trung tâm đoạn đường thì, màu máu hào quang đầy trời bao phủ, ánh mắt của hắn quét qua, liền nhìn thấy có cửa hàng cửa mở, chủ quán đang cùng những kia màu máu xúc tu giao thủ.

Xì xì!

Một đạo màu máu xúc tu hướng về Diệp Hạo chộp tới, hắn đưa tay nhẹ nhàng nắm chặt, màu trắng bạc hồ quang phun ra mà ra, đem cái kia xúc tu hóa thành bột mịn.

"Tiểu Huyên ngươi chạy mau, không cần lo ta."

Khoảng cách Diệp Hạo cách đó không xa, một già một trẻ, hai bóng người ở màu máu hào quang dưới vô cùng chật vật. Trên thực tế, này vẫn là hai bên đường phố màu máu xúc tu sức mạnh so với trong cửa hàng phải yếu hơn một chút, bằng không, lấy ông lão Hậu Thiên bảy tầng thực lực, ở màu máu xúc tu dưới, đã sớm muốn hóa thành xương khô.

"Ta không đi."

Ông lão bên cạnh người quần tím thiếu nữ khẽ cắn răng bạc, sắc mặt kiên định, cũng không có nghe theo gia gia hắn khuyến cáo.

Diệp Hạo ánh mắt quét tới, hai người này chính là đem linh nhưỡng địa đồ bán ra cho hắn ông cháu hai người. Vị lão giả kia bản tuy nói chỉ có Hậu Thiên bảy tầng tu vi, thế nhưng một thân thực lực khá là không tầm thường, trong thời gian ngắn còn có thể chống đỡ màu máu xúc tu.

"Thiên phú tuyệt hảo?" Diệp Hạo ánh mắt hình ảnh ngắt quãng ở quần tím thiếu nữ trên người, khi hắn thấy rõ đối phương thiên phú thì, trong lòng không khỏi âm thầm giật mình. Hắn vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy thiên phú vì là tuyệt hảo người, liền ngay cả tu luyện tới Hậu Thiên mười tầng Phó Dịch, thiên phú cũng có điều là thượng hạng. Mà giờ khắc này, nhưng có một vị thiên phú tuyệt hảo người xuất hiện ở Diệp Hạo trước người, điều này làm cho hắn làm sao không giật mình.

PS: Đại gia không nên quên đầu phiếu đề cử a ~

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Thiên Cương Quyết đệ 2 tầng

Chương 125: Thiên Cương Quyết đệ 2 tầng

Diệp Hạo bản ý là định tìm đến trận pháp lỗ thủng, sau đó rời đi Lạc Hà Thành, trong thành phát sinh lớn như vậy biến cố, nói không chắc tiếp đó sẽ có khó có thể dự đoán nguy cơ.

Dù sao Lạc Hà Thành là có Tiên Thiên cảnh cường giả tọa trấn thành trì, sau Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ không phải số ít, lấy Diệp Hạo thực lực trước mắt, gặp gỡ nguy hiểm độ khả thi vẫn là tương đối cao.

Huống chi Diệp Hạo lúc này thu hoạch đã có đủ nhiều, Lạc Hà Thành không có tiếp tục ở lại cần phải. Ý nghĩ là mỹ hảo, hiện thực nhưng rất cốt cảm, tra xét hồi lâu, hắn đều không có phát hiện trận pháp tồn tại bất kỳ lỗ thủng, dưới tình huống này, muốn rời khỏi Lạc Hà Thành trên căn bản là không thể.

Dù sao trong thành trận pháp mở ra sau, liền ngay cả một con ruồi đều không thể rời đi Lạc Hà Thành, liền càng không cần phải nói hắn một người sống sờ sờ.

"Nếu là thực lực của ta có thể tiến thêm một bước, Tiên Thiên cảnh trở xuống, đem cực ít có người có thể đối với ta tạo thành trí mạng uy hiếp." Diệp Hạo nghĩ tới đây, liền đem cửa hàng cửa đóng lại, thực lực của hắn nếu muốn trong khoảng thời gian ngắn tăng lên, có thể từ hai phương diện bắt tay, một trong số đó là luyện hóa Băng Ngọc Thần Thiết cùng Ly Hỏa Thạch, thứ hai nhưng là luyện hóa Thông Nguyên Đan, tăng lên nội lực.

Diệp Hạo lựa chọn loại phương pháp thứ nhất, nội lực tăng lên, coi như đem Thông Nguyên Đan luyện hóa, vẫn là cần một quá trình, hơn nữa, coi như nội lực của hắn tăng lên tới, đối với thực lực bản thân tăng lên cũng không hiện ra.

Nếu như đem Thiên Cương Quyết tu luyện đến tầng thứ hai thì lại hoàn toàn khác nhau, đến lúc đó, Tiên Thiên cảnh trở xuống, có thể đem hắn giết chết tồn tại liền tương đương thiếu.

Linh Quang Các bên trong, hết thảy đều ở đều đâu vào đấy tiến hành, rất nhiều võ giả đều ở các cửa hàng chọn mua đồ thiết yếu cho tu luyện đồ vật, bọn họ còn không biết, một hồi kinh thiên âm mưu chính đang tới gần.

Diệp Hạo nhưng là tâm thần hoàn toàn yên tĩnh, hắn đem Băng Ngọc Thần Thiết cùng Ly Hỏa Thạch lấy đi ra, bắt đầu luyện hóa, lấy tăng lên thể phách phòng ngự. Quanh người hắn hào quang xoay quanh, phun ra, hắn thể phách sức mạnh vững bước tăng lên.

Một luồng vô hình thể phách uy thế tỏ khắp, nếu là có một vị tu vi thấp hơn Hậu Thiên bảy tầng võ giả đi tới nơi này cửa hàng, cảm nhận được này cỗ thể phách uy thế, trong lòng tất nhiên sẽ sinh ra cảm giác vô lực, sợ mất mật, đứng ngồi không yên.

Theo thời gian trôi qua, Diệp Hạo thể phách sức mạnh càng ngày càng trở nên mạnh mẽ, quanh người hắn hào quang tràn ngập, khác nào có cảnh tượng kì dị làm bạn. Mãi đến tận mỗi một khắc, quanh người hắn thể phách sức mạnh đột nhiên co rút lại, ngưng tụ không tan. Diệp Hạo trong tay Băng Ngọc Thần Thiết cùng Ly Hỏa Thạch đã bị hắn tất cả luyện hóa, Diệp Hạo hơi suy nghĩ, thể phách nhất thời hóa thành màu bạc trạch, mơ hồ có màu bạc hồ quang vờn quanh, ánh sáng thần thánh xoay quanh, như trời sinh dị tượng.

"Thiên Cương Quyết tầng thứ hai!"

Diệp Hạo không hề lay động, đối với kết quả này, hắn sớm đã có dự liệu. Trong cửa hàng đột nhiên xảy ra dị biến, cửa hàng trên vách tường hiện lên từng cây từng cây màu máu đường nét, lít nha lít nhít, như tơ nhện giống như, che kín cửa hàng.

Màu máu đường nét như xúc tu giống như hướng về Diệp Hạo đánh tới, từng cái từng cái màu máu xúc tu nhằng nhịt khắp nơi,

Khác nào phải đem Diệp Hạo cắt chém phân thực.

Diệp Hạo quanh thân vô hình thể phách sức mạnh hiện lên, chỉ một thoáng trong cửa hàng đều khác nào trở nên nặng nề, trở nên ngột ngạt cực kỳ. Quanh người hắn màu bạc hồ quang vờn quanh, phun ra, cái kia màu máu xúc tu lạc ở trên người hắn, không nổi lên được chút nào sóng lớn, căn bản là không có cách đem lay động mảy may.

Trình độ như thế này công kích, đối với Diệp Hạo tới nói, liền như cùng là nạo ngứa giống như, hắn giơ tay lên, đem màu máu xúc tu nắm tại trong lòng bàn tay, trên tay hắn màu trắng bạc hồ quang phun ra, nhất thời đem màu máu xúc tu hóa thành nát tan.

Giờ khắc này, Linh Quang Các đã hỏng, hầu như mỗi trong cửa hàng đều có màu máu xúc tu hiện lên. Nào đó trung đẳng trong cửa hàng, chủ quán là một vị Hậu Thiên bảy tầng võ giả, hắn chính đang ngáp một cái, lim dim mí mắt, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn ngủ.

Đột nhiên, trong cửa hàng màu máu linh quang phun ra, từng cái từng cái màu máu xúc tu đan xen ngang dọc, trong khoảnh khắc liền đem chủ quán thân thể xuyên thủng mà qua. Màu máu xúc tu lấy tốc độ cực nhanh rút lấy vị này Hậu Thiên bảy tầng võ giả khí huyết sức mạnh, trong cơ thể hắn một giọt nhỏ khí huyết đều bị cái kia màu máu xúc tu nuốt chửng, cho tới màu máu xúc tu hào quang càng tăng lên, hấp thụ lực lượng càng ngày càng nồng nặc.

Khi hắn tỉnh lại thì, cả người hắn đã đã biến thành da bọc xương, dung mạo khô lão, khí huyết suy kiệt.

"Đây là cái gì?"

Chủ quán vẻ mặt kinh hãi, nội lực phun trào, muốn đem màu máu xúc tu thoát khỏi, hắn giãy dụa không những không có đưa đến hiệu quả, trái lại làm cho màu máu xúc tu trở nên cuồng bạo lên, trong khoảnh khắc liền đem cả người khí huyết sức mạnh nuốt chửng hầu như không còn, cả người hắn trong nháy mắt liền đã biến thành một bộ xương khô, rơi xuống ở địa.

Linh Quang Các con đường này bên trong, đều là che kín lít nha lít nhít màu máu xúc tu, tình cảnh này nếu để cho người bình thường nhìn thấy, nhất định sẽ doạ ngất đi.

Linh Quang Các bên trong dù sao còn tồn tại rất nhiều thực lực mạnh mẽ võ giả, những này màu máu xúc tu trong thời gian ngắn khó có thể đối với hắn sản sinh trí mạng uy hiếp.

Thế nhưng theo màu máu xúc tu nuốt chửng khí huyết sức mạnh càng ngày càng nhiều, sức mạnh đồng dạng trở nên mạnh mẽ, lúc bắt đầu, đối phó Hậu Thiên tám tầng võ giả còn có chút vất vả, nhưng là đến sau đó, tầm thường Hậu Thiên tám tầng võ giả trên căn bản không cách nào ở màu máu xúc tu dưới kiên trì bao lâu.

"Tình huống không ổn!"

Diệp Hạo ra cửa hàng, ánh mắt của hắn ở trên đường phố đảo qua, cả con đường đạo che kín màu máu xúc tu, hai bên đường phố hạ đẳng chỗ nằm, rất nhiều võ giả tu vi bạc nhược, căn bản vô lực phản kháng màu máu xúc tu, trong khoảnh khắc liền hóa thành xương khô, trở thành màu máu xúc tu lớn mạnh bản thân chất dinh dưỡng.

"Đường phố trung tâm đoạn đường có thật nhiều sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, nếu là nguồn sức mạnh này liên hợp lại, lại tìm đến màu máu xúc tu căn nguyên, có lẽ có cơ hội đem ngoại trừ." Diệp Hạo có thể cảm ứng được màu máu xúc tu bên trong sức mạnh chính đang từ từ tăng cường, nếu là tiếp tục chờ xuống, làm nguồn sức mạnh này trưởng thành tới trình độ nhất định, khi đó, Lạc Hà Thành đang không có Tiên Thiên cảnh võ giả tọa trấn tình huống, (www. uukanshu. com) có lẽ sẽ trong nháy mắt hóa thành một tòa thành chết.

Diệp Hạo thân hình khác nào hóa thành một đạo màu trắng bạc hồ quang, trong thời gian ngắn liền biến mất không thấy hình bóng. Khi hắn đi tới đường phố trung tâm đoạn đường thì, màu máu hào quang đầy trời bao phủ, ánh mắt của hắn quét qua, liền nhìn thấy có cửa hàng cửa mở, chủ quán đang cùng những kia màu máu xúc tu giao thủ.

Xì xì!

Một đạo màu máu xúc tu hướng về Diệp Hạo chộp tới, hắn đưa tay nhẹ nhàng nắm chặt, màu trắng bạc hồ quang phun ra mà ra, đem cái kia xúc tu hóa thành bột mịn.

"Tiểu Huyên ngươi chạy mau, không cần lo ta."

Khoảng cách Diệp Hạo cách đó không xa, một già một trẻ, hai bóng người ở màu máu hào quang dưới vô cùng chật vật. Trên thực tế, này vẫn là hai bên đường phố màu máu xúc tu sức mạnh so với trong cửa hàng phải yếu hơn một chút, bằng không, lấy ông lão Hậu Thiên bảy tầng thực lực, ở màu máu xúc tu dưới, đã sớm muốn hóa thành xương khô.

"Ta không đi."

Ông lão bên cạnh người quần tím thiếu nữ khẽ cắn răng bạc, sắc mặt kiên định, cũng không có nghe theo gia gia hắn khuyến cáo.

Diệp Hạo ánh mắt quét tới, hai người này chính là đem linh nhưỡng địa đồ bán ra cho hắn ông cháu hai người. Vị lão giả kia bản tuy nói chỉ có Hậu Thiên bảy tầng tu vi, thế nhưng một thân thực lực khá là không tầm thường, trong thời gian ngắn còn có thể chống đỡ màu máu xúc tu.

"Thiên phú tuyệt hảo?" Diệp Hạo ánh mắt hình ảnh ngắt quãng ở quần tím thiếu nữ trên người, khi hắn thấy rõ đối phương thiên phú thì, trong lòng không khỏi âm thầm giật mình. Hắn vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy thiên phú vì là tuyệt hảo người, liền ngay cả tu luyện tới Hậu Thiên mười tầng Phó Dịch, thiên phú cũng có điều là thượng hạng. Mà giờ khắc này, nhưng có một vị thiên phú tuyệt hảo người xuất hiện ở Diệp Hạo trước người, điều này làm cho hắn làm sao không giật mình.

PS: Đại gia không nên quên đầu phiếu đề cử a ~

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Hiểu lầm

Chương 126: Hiểu lầm

Thông qua vạn tượng tìm tòi khí dò xét, Diệp Hạo biết nữ tử này tên là Yến Vũ Huyên, Hậu Thiên sáu tầng tu vi, quan đối phương hình dạng, nhiều lắm cùng em gái của hắn tuổi tác tương đương.

Diệp tử Tịch ở Yến Vũ Huyên ở độ tuổi này thì, có điều là Hậu Thiên hai tầng tu vi, trung đẳng thiên phú cùng tuyệt hảo thiên phú chênh lệch có thể thấy được chút ít.

Nhưng trên thực tế, bực này thiên phú nếu như tùy tiện đặt ở một cái nào đó Thất Tinh thế lực, Yến Vũ Huyên ở ở độ tuổi này hay là cũng đã là sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, thậm chí là bước vào Tiên Thiên cảnh giới tồn tại.

Tu luyện võ đạo thiên phú cùng tài nguyên, như thế đều không thể thiếu, nếu là ít đi một người trong đó, tốc độ tu luyện tất nhiên sẽ hạ xuống được. Đương nhiên, nếu là có cơ duyên lớn để đền bù, vậy thì lại là nói chuyện.

Giữa lúc Diệp Hạo đang suy tư, thiên phú tuyệt hảo người đến tột cùng có gì đặc thù thời gian, vị kia áo tang ông lão cũng phát hiện Diệp Hạo. Khi hắn nhìn thấy Diệp Hạo lập thân cùng màu máu xúc tu bên trong, những kia xúc tu dĩ nhiên không thể gây tổn thương cho mảy may, không khỏi biểu hiện hơi chấn động.

"Vị công tử này, không, tiền bối, không biết có thể không trợ giúp lão hủ một chuyện, sau khi chuyện thành công, lão hủ chắc chắn lấy một đời tích trữ đến báo đáp!" Áo tang ông lão mang theo hắn tôn nữ Yến Vũ Huyên đi tới Diệp Hạo trước người.

Diệp Hạo nghe được một lão giả tóc hoa râm gọi hắn là tiền bối, bao nhiêu cảm thấy có chút không thích ứng. Tuy nói ở phía thế giới này, lấy vô lực làm đầu, thực lực mạnh mẽ giả vừa là cao nhân tiền bối, thế nhưng Diệp Hạo tu vi dù sao còn chưa từng đạt đến có thể để cho đối phương xưng là tiền bối mức độ.

Thế nhưng áo tang ông lão nhưng trong lòng là cho rằng Diệp Hạo che giấu tu vi, hơn nữa trước đây không lâu Diệp Hạo mua linh nhưỡng địa đồ thì biểu hiện, để hắn cho rằng Diệp Hạo là một tin cậy người. Ở loại này vạn bất đắc dĩ tình huống, hắn mới quyết định đem hắn tôn nữ giao cho Diệp Hạo.

Hắn có tự mình biết mình, biết dựa vào thực lực bản thân, đem tôn nữ mang đi ra ngoài độ khả thi hầu như là số không, cái này cũng là hắn phải đem tôn

nữ giao phó với Diệp Hạo một trong những nguyên nhân.

Diệp Hạo bên ngoài thân từng tầng từng tầng màu trắng bạc hồ quang phun ra, đem màu máu xúc tu văng ra, hắn nhìn chằm chằm áo tang ông lão, sau đó ánh mắt lại rơi vào Yến Vũ Huyên trên người. Bình tĩnh hỏi: "Ngươi là muốn cho ta mang theo vị cô nương này rời đi Lạc Hà Thành?"

"Tin tưởng lấy tiền bối thực lực muốn dẫn Tiểu Huyên rời đi Lạc Hà Thành là một cái tương đương ung dung sự, việc này nếu có thể đạt thành, lão hủ tất có báo đáp lớn." Áo tang ông lão trên nét mặt mang theo khẩn cầu vẻ.

"Gia gia, ta không nên rời đi ngươi." Yến Vũ Huyên ở nàng trước mặt gia gia hướng về đem so sánh ngoan ngoãn, nhưng là lần này, lạ kỳ phản đối gia gia nàng đưa ra kiến nghị.

"Tiểu Huyên, ngươi muốn nghe thoại, chỉ cần ngươi có thể bình an rời đi, bất luận bỏ ra cái giá gì ta đều đồng ý." Áo tang ông lão sủng nịch nhìn chằm chằm Yến Vũ Huyên, trong mắt có kiên định tâm ý hiện lên.

Đột nhiên, một đạo cánh tay trẻ nít thô màu máu xúc tu bao phủ tới, này xúc tu đem Diệp Hạo ba người làm săn giết mục tiêu. Áo tang ông lão nhìn thấy lớn như vậy màu máu xúc tu,

Tâm thần hơi kinh, chợt, hắn một bộ thấy chết không sờn vẻ mặt, liền muốn hướng về màu máu xúc tu động thủ.

Diệp Hạo nhưng là sớm một bước ra tay, hắn biết thực lực của đối phương nếu muốn chống lại này màu máu xúc tu, coi như bất tử, cũng phải trọng thương.

Xì xì!

Diệp Hạo song chỉ khép lại, ở giữa không trung xẹt qua, đầu ngón tay hắn màu trắng bạc hồ quang phun ra mà ra, vô hình thể phách sức mạnh lan tràn, cái kia màu máu xúc tu ở hắn cái kia thể phách uy thế dưới, khẽ run lên.

Làm Diệp Hạo ngón tay thu hồi thì, màu máu xúc tu đã đổ nát tan rã, giờ khắc này, Diệp Hạo trong cơ thể vô hình thể phách sức mạnh tỏ khắp bát phương, hắn lập thân chỗ, khác nào thành một vùng cấm địa, trong thời gian ngắn càng là không có màu máu xúc tu trở lại tìm hắn để gây sự.

Áo tang ông lão trong lòng càng nhận định Diệp Hạo là một vị che giấu tu vi cao nhân tiền bối , còn Diệp Hạo vì sao che giấu tu vi, hắn liền không được biết rồi. Áo tang ông lão quyết định bất luận trả giá cỡ nào đánh đổi, đều muốn khẩn cầu Diệp Hạo vị tiền bối này cao nhân mang theo hắn tôn nữ rời đi Lạc Hà Thành.

"Không phải ta không muốn giúp ngươi, mà là..." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Yến Vũ Huyên trên người, đây là hắn nhìn thấy người thứ nhất thiên phú tuyệt hảo người, nếu là có thể, hắn đương nhiên không ngại bảo toàn đối phương, có thể trước mắt, hắn đều tự thân khó bảo toàn, làm sao đàm luận bảo vệ người khác chu toàn.

Yến Vũ Huyên khẽ cau mày, trong lòng nàng nhận định Diệp Hạo là một vị lão già dịch dung sau khi hình dạng, chỉ có như vậy, mới có thể giải thích Diệp Hạo thực lực tại sao lại mạnh mẽ như thế. Này kỳ thực là gia gia nàng cho tới nay giáo huấn, gia gia nàng nói cho nàng, phàm là thực lực bản thân vượt qua tu vi mấy lần giả, đại thể là tu luyện rất nhiều năm lão nhân gia, chỉ có số rất ít là thiên phú tuyệt luân, kinh tài diễm diễm hạng người, mới có thể làm đến một bước này.

Cùng người sau so với, Yến Vũ Huyên lựa chọn tin tưởng người trước, trong lòng nàng thậm chí theo bản năng cho rằng Diệp Hạo tiếp cận bọn họ là có ý đồ riêng.

Áo tang ông lão đang muốn sử dụng ba tấc không nát miệng lưỡi, nhũng nhẽo đòi hỏi một phen, để Diệp Hạo giúp hắn việc này. Nhưng vào lúc này, một bóng người từ xa đến gần, trong chớp mắt liền đến Diệp Hạo mấy người trước người.

Người tới là một vị râu dài tóc bạc ông lão, hắn tuy rằng già nua, thế nhưng một thân thực nhưng mạnh mẽ vô cùng, sau Hậu Thiên Cửu Trọng uy thế tỏ khắp bát phương. Cái kia màu máu xúc tu tới gần quanh người hắn, dồn dập lui bước, không dám tới gần chung quanh hắn một trượng chu vi.

"Lão hủ chính là Linh Quang Các Các chủ, đối với Linh Quang Các phát sinh biến cố, lão hủ đại biểu Linh Quang Các hướng về mọi người nói khiểm." Râu dài Bạch Phát Lão Giả ôm quyền xin lỗi một tiếng ý.

Sau đó, hắn lại biểu hiện ngưng trọng nói: "Lão hủ phải nói cho đại gia một bất hạnh tin tức, Lạc Hà Thành hộ thành trận pháp đã mất đi khống chế, trừ phi tu vi vượt qua Tiên Thiên cảnh giới, mới có thể phá tan trận pháp, rời đi Lạc Hà Thành."

"Tại sao lại như vậy?" Áo tang ông lão nghe nói như thế, (www. uukanshu. com) thất lạc vạn phần, hắn trong lúc nhất thời không dám nhận được sự thực này.

"Ta không tin, ta không tin đây là thật sự..."

Hai bên đường phố, một vị Hậu Thiên bảy tầng võ giả nghe nói như thế nhất thời trở nên biểu hiện điên đảo, điên điên khùng khùng, hiển nhiên không thể tiếp thu sự thực này.

Màu máu xúc tu nhân cơ hội tập kích, đem thân thể xuyên thủng, rút lấy sinh cơ, không cần thiết chốc lát, người võ giả kia liền hóa thành một bộ xương khô.

"Không muốn nghe hắn yêu nói hoặc chúng, nói không chắc Linh Quang Các biến cố chính là vị Các chủ này gây nên, chúng ta vậy thì rời đi nơi này, bằng không sau đó liền xương đều không còn sót lại." Trong khách sạn một tên Hậu Thiên bảy tầng võ giả rõ ràng không tin Linh Quang Các Các chủ, hơn nữa còn nhận định biến cố là do Linh Quang Các gây nên.

"Các hạ nói có đạo lý, chúng ta mấy vị cùng rời đi, trên đường cũng thật có thể chiếu ứng lẫn nhau." Ở người võ giả kia bên cạnh người có võ giả phụ họa nói.

Kết quả là, trong khách sạn vài tên Hậu Thiên bảy tầng võ giả kết bạn mà đi, chuẩn bị rời đi Linh Quang Các. Linh Quang Các các chủ vẫn chưa ngăn cản, tùy ý những người kia rời đi, hắn lại nói tiếp: "Những này màu máu xúc tu đã trải rộng chỉnh tòa thành trì, bất luận trốn tới chỗ nào đều không thể tránh né, nếu là đại gia cùng ta đồng tâm hiệp lực, tìm tới họa loạn căn nguyên vị trí, nói không chắc còn có cơ hội mưu đến một con đường sống."

Thượng hạng cửa hàng cùng trong khách sạn có không ít sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, bọn họ làm rõ sai trái, biết được Linh Quang Các các chủ nói không ngoa. Có người nói hỏi: "Không biết Các chủ có gì cao kiến?"

"Trải qua lão hủ tra xét, đã biết rồi màu máu xúc tu đại khái phương vị, chư vị có thể nguyện theo ta cùng chém giết tà ma?" Linh Quang Các các chủ lung lạc lòng người thủ đoạn khá cao minh, hắn đem chính mình bày ra ở chính nghĩa lập trường, nói rõ làm tất cả là vì chém giết trong thành tà ma.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Hiểu lầm

Chương 126: Hiểu lầm

Thông qua vạn tượng tìm tòi khí dò xét, Diệp Hạo biết nữ tử này tên là Yến Vũ Huyên, Hậu Thiên sáu tầng tu vi, quan đối phương hình dạng, nhiều lắm cùng em gái của hắn tuổi tác tương đương.

Diệp tử Tịch ở Yến Vũ Huyên ở độ tuổi này thì, có điều là Hậu Thiên hai tầng tu vi, trung đẳng thiên phú cùng tuyệt hảo thiên phú chênh lệch có thể thấy được chút ít.

Nhưng trên thực tế, bực này thiên phú nếu như tùy tiện đặt ở một cái nào đó Thất Tinh thế lực, Yến Vũ Huyên ở ở độ tuổi này hay là cũng đã là sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, thậm chí là bước vào Tiên Thiên cảnh giới tồn tại.

Tu luyện võ đạo thiên phú cùng tài nguyên, như thế đều không thể thiếu, nếu là ít đi một người trong đó, tốc độ tu luyện tất nhiên sẽ hạ xuống được. Đương nhiên, nếu là có cơ duyên lớn để đền bù, vậy thì lại là nói chuyện.

Giữa lúc Diệp Hạo đang suy tư, thiên phú tuyệt hảo người đến tột cùng có gì đặc thù thời gian, vị kia áo tang ông lão cũng phát hiện Diệp Hạo. Khi hắn nhìn thấy Diệp Hạo lập thân cùng màu máu xúc tu bên trong, những kia xúc tu dĩ nhiên không thể gây tổn thương cho mảy may, không khỏi biểu hiện hơi chấn động.

"Vị công tử này, không, tiền bối, không biết có thể không trợ giúp lão hủ một chuyện, sau khi chuyện thành công, lão hủ chắc chắn lấy một đời tích trữ đến báo đáp!" Áo tang ông lão mang theo hắn tôn nữ Yến Vũ Huyên đi tới Diệp Hạo trước người.

Diệp Hạo nghe được một lão giả tóc hoa râm gọi hắn là tiền bối, bao nhiêu cảm thấy có chút không thích ứng. Tuy nói ở phía thế giới này, lấy vô lực làm đầu, thực lực mạnh mẽ giả vừa là cao nhân tiền bối, thế nhưng Diệp Hạo tu vi dù sao còn chưa từng đạt đến có thể để cho đối phương xưng là tiền bối mức độ.

Thế nhưng áo tang ông lão nhưng trong lòng là cho rằng Diệp Hạo che giấu tu vi, hơn nữa trước đây không lâu Diệp Hạo mua linh nhưỡng địa đồ thì biểu hiện, để hắn cho rằng Diệp Hạo là một tin cậy người. Ở loại này vạn bất đắc dĩ tình huống, hắn mới quyết định đem hắn tôn nữ giao cho Diệp Hạo.

Hắn có tự mình biết mình, biết dựa vào thực lực bản thân, đem tôn nữ mang đi ra ngoài độ khả thi hầu như là số không, cái này cũng là hắn phải đem tôn nữ giao phó với Diệp Hạo một trong những nguyên nhân.

Diệp Hạo bên ngoài thân từng tầng từng tầng màu trắng bạc hồ quang phun ra, đem màu máu xúc tu văng ra, hắn nhìn chằm chằm áo tang ông lão, sau đó ánh mắt lại roi vào Yến Vũ Huyên trên người. Bình tĩnh hỏi: "Ngươi là muốn cho ta mang theo vị cô nương này rời đi Lạc Hà Thành?"

"Tin tưởng lấy tiền bối thực lực muốn dẫn Tiểu Huyên rời đi Lạc Hà Thành là một cái tương đương ung dung sự, việc này nếu có thể đạt thành, lão hủ tất

có báo đáp lớn." Áo tang ông lão trên nét mặt mang theo khẩn cầu vẻ.

"Gia gia, ta không nên rời đi ngươi." Yến Vũ Huyên ở nàng trước mặt gia gia hướng về đem so sánh ngoan ngoãn, nhưng là lần này, lạ kỳ phản đối gia gia nàng đưa ra kiến nghị.

"Tiểu Huyên, ngươi muốn nghe thoại, chỉ cần ngươi có thể bình an rời đi, bất luận bỏ ra cái giá gì ta đều đồng ý." Áo tang ông lão sủng nịch nhìn chằm chằm Yến Vũ Huyên, trong mắt có kiên định tâm ý hiện lên.

Đột nhiên, một đạo cánh tay trẻ nít thô màu máu xúc tu bao phủ tới, này xúc tu đem Diệp Hạo ba người làm săn giết mục tiêu. Áo tang ông lão nhìn thấy lớn như vậy màu máu xúc tu,

Tâm thần hơi kinh, chợt, hắn một bộ thấy chết không sờn vẻ mặt, liền muốn hướng về màu máu xúc tu động thủ.

Diệp Hạo nhưng là sớm một bước ra tay, hắn biết thực lực của đối phương nếu muốn chống lại này màu máu xúc tu, coi như bất tử, cũng phải trọng thương.

Xì xì!

Diệp Hạo song chỉ khép lại, ở giữa không trung xẹt qua, đầu ngón tay hắn màu trắng bạc hồ quang phun ra mà ra, vô hình thể phách sức mạnh lan tràn, cái kia màu máu xúc tu ở hắn cái kia thể phách uy thế dưới, khẽ run lên.

Làm Diệp Hạo ngón tay thu hồi thì, màu máu xúc tu đã đổ nát tan rã, giờ khắc này, Diệp Hạo trong cơ thể vô hình thể phách sức mạnh tỏ khắp bát phương, hắn lập thân chỗ, khác nào thành một vùng cấm địa, trong thời gian ngắn càng là không có màu máu xúc tu trở lại tìm hắn để gây sự.

Áo tang ông lão trong lòng càng nhận định Diệp Hạo là một vị che giấu tu vi cao nhân tiền bối , còn Diệp Hạo vì sao che giấu tu vi, hắn liền không được biết rồi. Áo tang ông lão quyết định bất luận trả giá cỡ nào đánh đổi, đều muốn khẩn cầu Diệp Hạo vị tiền bối này cao nhân mang theo hắn tôn nữ rời đi Lạc Hà Thành.

"Không phải ta không muốn giúp ngươi, mà là..." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Yến Vũ Huyên trên người, đây là hắn nhìn thấy người thứ nhất thiên phú tuyệt hảo người, nếu là có thể, hắn đương nhiên không ngại bảo toàn đối phương, có thể trước mắt, hắn đều tự thân khó bảo toàn, làm sao đàm luận bảo vệ người khác chu toàn.

Yến Vũ Huyên khẽ cau mày, trong lòng nàng nhận định Diệp Hạo là một vị lão già dịch dung sau khi hình dạng, chỉ có như vậy, mới có thể giải thích Diệp Hạo thực lực tại sao lại mạnh mẽ như thế. Này kỳ thực là gia gia nàng cho tới nay giáo huấn, gia gia nàng nói cho nàng, phàm là thực lực bản thân vượt qua tu vi mấy lần giả, đại thể là tu luyện rất nhiều năm lão nhân gia, chỉ có số rất ít là thiên phú tuyệt luân, kinh tài diễm diễm hạng người, mới có thể làm đến một bước này.

Cùng người sau so với, Yến Vũ Huyên lựa chọn tin tưởng người trước, trong lòng nàng thậm chí theo bản năng cho rằng Diệp Hạo tiếp cận bọn họ là có ý đồ riêng.

Áo tang ông lão đang muốn sử dụng ba tấc không nát miệng lưỡi, nhũng nhẽo đòi hỏi một phen, để Diệp Hạo giúp hắn việc này. Nhưng vào lúc này, một bóng người từ xa đến gần, trong chớp mắt liền đến Diệp Hạo mấy người trước người.

Người tới là một vị râu dài tóc bạc ông lão, hắn tuy rằng già nua, thế nhưng một thân thực nhưng mạnh mẽ vô cùng, sau Hậu Thiên Cửu Trọng uy thế tỏ khắp bát phương. Cái kia màu máu xúc tu tới gần quanh người hắn, dồn dập lui bước, không dám tới gần chung quanh hắn một trượng chu vi.

"Lão hủ chính là Linh Quang Các Các chủ, đối với Linh Quang Các phát sinh biến cố, lão hủ đại biểu Linh Quang Các hướng về mọi người nói khiểm." Râu dài Bạch Phát Lão Giả ôm quyền xin lỗi một tiếng ý.

Sau đó, hắn lại biểu hiện ngưng trọng nói: "Lão hủ phải nói cho đại gia một bất hạnh tin tức, Lạc Hà Thành hộ thành trận pháp đã mất đi khống chế, trừ phi tu vi vượt qua Tiên Thiên cảnh giới, mới có thể phá tan trận pháp, rời đi Lạc Hà Thành."

"Tại sao lại như vậy?" Áo tang ông lão nghe nói như thế, (www. uukanshu. com) thất lạc vạn phần, hắn trong lúc nhất thời không dám nhận được sự thực này.

"Ta không tin, ta không tin đây là thật sự..."

Hai bên đường phố, một vị Hậu Thiên bảy tầng võ giả nghe nói như thế nhất thời trở nên biểu hiện điên đảo, điên điên khùng khùng, hiển nhiên không thể tiếp thu sự thực này.

Màu máu xúc tu nhân cơ hội tập kích, đem thân thể xuyên thủng, rút lấy sinh cơ, không cần thiết chốc lát, người võ giả kia liền hóa thành một bộ xương khô.

"Không muốn nghe hắn yêu nói hoặc chúng, nói không chắc Linh Quang Các biến cố chính là vị Các chủ này gây nên, chúng ta vậy thì rời đi nơi này, bằng không sau đó liền xương đều không còn sót lại." Trong khách sạn một tên Hậu Thiên bảy tầng võ giả rõ ràng không tin Linh Quang Các Các chủ, hơn nữa còn nhận định biến cố là do Linh Quang Các gây nên.

"Các hạ nói có đạo lý, chúng ta mấy vị cùng rời đi, trên đường cũng thật có thể chiếu ứng lẫn nhau." Ở người võ giả kia bên cạnh người có võ giả phụ họa

nói.

Kết quả là, trong khách sạn vài tên Hậu Thiên bảy tầng võ giả kết bạn mà đi, chuẩn bị rời đi Linh Quang Các. Linh Quang Các các chủ vẫn chưa ngăn cản, tùy ý những người kia rời đi, hắn lại nói tiếp: "Những này màu máu xúc tu đã trải rộng chỉnh tòa thành trì, bất luận trốn tới chỗ nào đều không thể tránh né, nếu là đại gia cùng ta đồng tâm hiệp lực, tìm tới họa loạn căn nguyên vị trí, nói không chắc còn có cơ hội mưu đến một con đường sống."

Thượng hạng cửa hàng cùng trong khách sạn có không ít sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, bọn họ làm rõ sai trái, biết được Linh Quang Các các chủ nói không ngoa. Có người nói hỏi: "Không biết Các chủ có gì cao kiến?"

"Trải qua lão hủ tra xét, đã biết rồi màu máu xúc tu đại khái phương vị, chư vị có thể nguyện theo ta cùng chém giết tà ma?" Linh Quang Các các chủ lung lạc lòng người thủ đoạn khá cao minh, hắn đem chính mình bày ra ở chính nghĩa lập trường, nói rõ làm tất cả là vì chém giết trong thành tà ma.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Ngộ tính siêu quần

Chương 127: Ngộ tính siêu quần

"Lời ấy thật chứ?" Một vị tinh thần quắc thước, trong mắt hết sạch lấp loé ông lão nhìn chằm chằm Linh Quang Các các chủ hỏi.

"Bổn các chủ ở Lạc Hà Thành tín dự tin tưởng mọi người đều có hiểu biết, bằng sức lực của một mình ta là không cách nào đem họa loạn căn nguyên chém giết, nếu là chư vị chịu cùng ta đồng tâm hiệp lực, bao nhiêu vẫn có mấy phần cơ hội." Linh Quang Các các chủ biểu hiện lạnh nhạt nói.

"Ta sẽ tin ngươi một lần."

"Chém giết tà ma, chính là chúng ta nằm trong chức trách, tính cả ta một."

"Ta cũng nguyện theo Các chủ chém giết trong thành tà ma!"

...

Linh Quang Các các chủ ở Trong Lạc Hà Thành danh vọng vẫn là tương đối cao, hắn hô to một tiếng, thì có rất nhiều võ giả hưởng ứng. Đương nhiên, còn có một càng vì là nguyên nhân trọng yếu, cái kia chính là vì mạng sống, những võ giả này từng cái từng cái đem tính mạng của chính mình xem so cái gì đều trọng yếu, nếu như bỏ mặc màu máu xúc tu tiếp tục trưởng thành, trong bọn họ sợ là không có người nào có thể bảo toàn bản thân.

"Được, đồng ý đi sẽ theo lão hủ cùng đi tới, không muốn đi lão hủ cũng sẽ không miễn cưỡng." Linh Quang Các các chủ nói xong lời ấy, liền sải bước giống như hướng về họa loạn căn nguyên mà đi.

Ở đây còn có thể nhảy nhót tưng bừng đa số là Hậu Thiên tám tầng võ giả, cùng số rất ít sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, tu vi càng thấp hơn, đại đa số đều ở màu máu xúc tu dưới hóa thành xương khô.

Vừa bắt đầu còn có võ giả do dự không quyết định, nhưng là nên có võ giả đi đầu sau, bọn họ đều dồn dập đuổi tới Linh Quang Các các chủ bước chân, muốn đi đi tới chém giết yêu tà.

"Tiền bối, chúng ta có hay không muốn cùng đi tới?" Áo tang ông lão thấy hai bên đường phố hầu như đã không có bao nhiêu người ảnh, ánh mắt chiếu tới chỗ, đều là màu máu xúc tu, không khỏi làm người ta kinh ngạc run rẩy, hắn trưng cầu Diệp Hạo ý kiến.

Diệp Hạo trầm ngâm chốc lát, nói: "Chúng ta tạm thời có điều đi, chờ thời cơ thành thục lại nói."

Trên thực tế, lấy thực lực của hai người bọn họ, nếu là đi nhiều lắm chỉ là đưa bia đỡ đạn, trở thành màu máu xúc tu chất dinh dưỡng. Diệp Hạo ánh mắt rơi vào một nhà không có ai thượng hạng cửa hàng, cửa tiệm kia phô thê lương hiu quạnh, trong cửa hàng còn có một bộ xương khô.

"Các ngươi đi theo ta." Diệp Hạo hướng về cửa tiệm kia phô đi đến, áo tang ông lão không do dự, hắn giờ khắc này chỉ có lựa chọn tin tưởng Diệp Hạo, bằng không lấy thực lực của hắn muốn tự vệ cũng khó khăn, không nói tới bảo vệ hắn tôn nữ.

Yến Vũ Huyên tuy rằng trong lòng không tình nguyện, thế nhưng nàng vẫn cứ một tấc cũng không rời tuỳ tùng gia gia hắn.

Diệp Hạo đi tới cửa hàng này sau, hắn bên ngoài thân màu trắng bạc hồ quang phun ra, vô hình thể phách sức mạnh tỏ khắp, kinh sợ màu máu xúc tu.

Trong thời gian ngắn, màu máu xúc tu lạ kỳ không có hướng về cửa hàng này kéo tới. Diệp Hạo khoanh chân ngồi xuống, hắn thần hồn còn có thương thế ở, làm cho thực lực của hắn phát huy chịu đến hạn chế. Nếu là đem thần hồn thương thế chữa trị, hắn đem có thể đạt đến trước nay chưa từng có trạng thái đỉnh cao, coi như là Hậu Thiên mười tầng võ giả đứng ở trước mặt hắn, hắn đều có dũng khí đi khiêu chiến.

Áo tang ông lão thấy Diệp Hạo đang tu luyện, hắn hiểm thấy thanh rảnh rỗi, hắn vì chống đối màu máu xúc tu, thương thế không phải số ít, giờ khắc này có thời gian nhàn hạ, hắn đương nhiên muốn dùng đến khôi phục thương thế.

Diệp Hạo tay cầm Ly Hỏa Thạch, lấy thần hồn lực lượng đến luyện hóa, hắn thần hồn như ở Ôn Tuyền bên trong xâm phao giống như vậy, nguyên bản thương thế chính đang từ từ khôi phục, như vậy xuống, không bao lâu nữa, hắn thần hồn liền có thể khôi phục lại thời điểm toàn thịnh.

Theo thời gian chuyển dời, hai bên đường phố võ giả trên căn bản đều bị màu máu xúc tu nuốt chửng, những kia màu máu xúc tu sức mạnh rõ ràng muốn so với lúc mới đầu mạnh mấy lần không thôi.

Diệp Hạo mấy người vị trí cửa hàng ở ngoài, từng cái từng cái màu máu xúc tu nhúc nhích, lít nha lít nhít màu máu xúc tu trải rộng, đem toàn bộ cửa hàng bao trùm, bao phủ.

Áo tang ông lão cùng Yến Vũ Huyên đều cảm thấy ngột ngạt vạn phần, phảng phất có một ngọn núi ép ở trong lòng bọn họ như thế, hoãn có điều lên.

Đột nhiên, một đạo người trưởng thành to bằng cánh tay xúc tu phá cửa mà vào, máu tanh khí tức hiện lên, làm cho tâm thần người rung động.

Này đạo xúc tu sau khi đi vào liền đem mục tiêu khóa chặt ở Diệp Hạo trên người, trong thời gian ngắn liền đến Diệp Hạo trước người.

Xì xì!

Màu máu xúc tu rơi vào Diệp Hạo nơi ngực, chỉ một thoáng, nơi ngực của hắn một trận màu trắng bạc hồ quang tỏa ra, khoanh chân, cùng cái kia màu máu xúc tu chống lại.

Lúc này, Diệp Hạo hai con mắt mở, vô hình thần hồn uy thế như sông lớn hồ hải bình thường trút xuống mà ra, khác nào muốn hóa thành thực chất. Diệp Hạo thần hồn đã khỏi hắn, giờ khắc này, hắn tinh khí thần đều nằm ở đỉnh điểm trạng thái, có thể mang thực lực bản thân phát huy đến mức tận cùng.

Diệp Hạo cái kia Ngân bàn tay màu trắng hiện ra hồ quang, khác nào là một loại nào đó bảo vật rèn đúc bàn tay, hắn đem giơ tay đem trước người màu máu xúc tu nắm chặt, hơi dùng sức, liền đem chi bóp nát.

Thế nhưng, cái kia màu máu xúc tu càng là một lần nữa chia ra làm màu máu quang điều, một lần nữa đan dệt nung nấu ở cùng nhau, hóa thành một càng to lớn hơn xúc tu, khác nào che kín bầu trời, hướng về Diệp Hạo kéo tới.

Diệp Hạo nắm chưởng thành quyền, màu trắng bạc hồ quang cùng khí huyết lực lượng xoay quanh, hào quang đan dệt, hắn hướng về cái kia màu máu xúc tu đấm ra một quyền.

Ầm ầm!

Hai đạo hung hăng vô cùng sức mạnh đan dệt đụng vào nhau, nhấc lên tầng tầng cuộn sóng, tại này cỗ dư âm dưới, áo tang ông lão đều suýt nữa không đứng thẳng được, Yến Vũ Huyên biểu hiện kinh ngạc, nàng trong con ngươi khác nào có người đang diễn hóa quyền pháp.

Diệp Hạo trước cú đấm kia đánh ra bảy đạo khí huyết sức mạnh, chồng chất lên nhau, mới sản sinh không gì địch nổi sức mạnh.

Mà hắn cái kia vỡ sơn quyền ảo diệu phảng phất toàn bộ bày ra ở Yến Vũ Huyên trước mặt bày ra, nàng quanh thân khí huyết phun trào, dường như muốn ly thể mà ra.

Nàng không chỉ có là thiên phú tu luyện xuất chúng, võ học ngộ tính càng là vượt xa người thường, thậm chí muốn vượt qua rất nhiều kinh tài diễm diễm võ đạo thiên kiêu.

Lúc này, mấy chục đạo màu máu xúc tu phá cửa mà vào, mấy người vị trí cửa hàng như nhiễm phải một tầng màn ánh sáng màu đỏ ngòm. Diệp Hạo sắc mặt vi ngưng, tuy rằng thực lực của hắn nằm ở trạng thái đỉnh cao, thế nhưng màu máu xúc tu khó chơi trình độ hắn là tràn đầy lĩnh hội.

Ầm ầm!

Diệp Hạo không bảo lưu nữa, một cái cuồn cuộn sinh tử sông dài chạy chồm mà ra, con sông này đan dệt xoay quanh, (www. uukanshu. com) ngăn cản ở mấy người bọn họ trước người, đem cái kia màu máu xúc tu che chắn.

Sinh tử sông dài hiện lên, khác nào có sinh cơ cùng tĩnh mịch ở trong đó diễn biến, cái kia sinh tử khí tỏ khắp mà ra, màu máu xúc tu bên trong chất chứa khí huyết sức mạnh nhất thời liền suy yếu mấy tầng.

Áo tang ông lão biểu hiện khiếp sợ, nếu như nói trước hắn đối với Diệp Hạo ẩn giấu tu vi việc vẫn còn bán tín bán nghi, như vậy trước mắt tình cảnh này nhưng là triệt để chứng thực trong lòng hắn suy đoán.

"Hắn dịch dung tiếp cận chúng ta nhất định không có ai biết mục đích, nếu là có cơ hội, muốn khuyên gia gia cách hắn xa một chút." Yến Vũ Huyên vi nhíu mày, trong lòng nhận định Diệp Hạo là ẩn giấu tu vi cộng thêm dịch dung tiếp cận bọn họ, không có ai biết mục đích, thế nhưng cụ thể là mục đích gì, nàng trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra được, nhưng khẳng định không phải chuyện tốt đẹp gì.

Ở sinh tử dòng sông cùng mấy chục đạo màu máu xúc tu đan dệt va chạm dưới, cửa hàng đã sớm phá nát, sinh tử sông dài mênh mông cuồn cuộn, vô tận thần uy bày ra, cùng mấy chục đạo xúc tu chống lại bên dưới, mảy may không rơi xuống hạ phong.

Đột nhiên, cái kia mấy chục đạo màu máu xúc tu lẫn nhau dựa vào, sau đó giao hòa ở cùng nhau, hóa thành một đạo màu máu xúc tu, này đạo màu máu xúc tu có tới to khoảng mười trượng.

Tà ác, âm u khí tức từ màu máu xúc tu trên tỏ khắp mà ra, bốn phương tám hướng còn có rất nhiều màu máu lưu quang hòa vào cái kia màu máu xúc tu bên trong, làm cho này đạo màu máu xúc tu không ngừng lớn mạnh.

Màu máu xúc tu nhúc nhích phác hoạ thành một mơ hồ đường viền, đó là một bóng người, hai chân dần dần phác hoạ thành hình, mấy hô hấp, nửa người dưới liền ngưng luyện xong thành. Sau đó là nửa người trên, mãi đến tận cuối cùng, màu máu đầu lâu mọc ra, khuôn mặt mơ hồ, máu me đầm đìa. Một cao mười trượng màu máu Cự Nhân liền như vậy đứng thẳng ở Diệp Hạo chờ nhân thân trước, vô hình uy thế phun ra, khiến người ta nhìn mà phát khiếp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Ngộ tính siêu quần

Chương 127: Ngộ tính siêu quần

"Lời ấy thật chứ?" Một vị tinh thần quắc thước, trong mắt hết sạch lấp loé ông lão nhìn chằm chằm Linh Quang Các các chủ hỏi.

"Bổn các chủ ở Lạc Hà Thành tín dự tin tưởng mọi người đều có hiểu biết, bằng sức lực của một mình ta là không cách nào đem họa loạn căn nguyên chém giết, nếu là chư vị chịu cùng ta đồng tâm hiệp lực, bao nhiêu vẫn có mấy phần cơ hội." Linh Quang Các các chủ biểu hiện lạnh nhạt nói.

"Ta sẽ tin ngươi một lần."

"Chém giết tà ma, chính là chúng ta nằm trong chức trách, tính cả ta một."

"Ta cũng nguyện theo Các chủ chém giết trong thành tà ma!"

...

Linh Quang Các các chủ ở Trong Lạc Hà Thành danh vọng vẫn là tương đối cao, hắn hô to một tiếng, thì có rất nhiều võ giả hưởng ứng. Đương nhiên, còn có một càng vì là nguyên nhân trọng yếu, cái kia chính là vì mạng sống, những võ giả này từng cái từng cái đem tính mạng của chính mình xem so cái gì đều trọng yếu, nếu như bỏ mặc màu máu xúc tu tiếp tục trưởng thành, trong bọn họ sợ là không có người nào có thể bảo toàn bản thân.

"Được, đồng ý đi sẽ theo lão hủ cùng đi tới, không muốn đi lão hủ cũng sẽ không miễn cưỡng." Linh Quang Các các chủ nói xong lời ấy, liền sải bước giống như hướng về họa loạn căn nguyên mà đi.

Ở đây còn có thể nhảy nhót tưng bừng đa số là Hậu Thiên tám tầng võ giả, cùng số rất ít sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, tu vi càng thấp hơn, đại đa số đều ở màu máu xúc tu dưới hóa thành xương khô.

Vừa bắt đầu còn có võ giả do dự không quyết định, nhưng là nên có võ giả đi đầu sau, bọn họ đều dồn dập đuổi tới Linh Quang Các các chủ bước chân, muốn đi đi tới chém giết yêu tà.

"Tiền bối, chúng ta có hay không muốn cùng đi tới?" Áo tang ông lão thấy hai bên đường phố hầu như đã không có bao nhiêu người ảnh, ánh mắt chiếu tới chỗ, đều là màu máu xúc tu, không khỏi làm người ta kinh ngạc run rẩy, hắn trưng cầu Diệp Hạo ý kiến.

Diệp Hạo trầm ngâm chốc lát, nói: "Chúng ta tạm thời có điều đi, chờ thời cơ thành thục lại nói."

Trên thực tế, lấy thực lực của hai người bọn họ, nếu là đi nhiều lắm chỉ là đưa bia đỡ đạn, trở thành màu máu xúc tu chất dinh dưỡng. Diệp Hạo ánh mắt rơi vào một nhà không có ai thượng hạng cửa hàng, cửa tiệm kia phô thê lương hiu quạnh, trong cửa hàng còn có một bộ xương khô.

"Các ngươi đi theo ta." Diệp Hạo hướng về cửa tiệm kia phô đi đến, áo tang ông lão không do dự, hắn giờ khắc này chỉ có lựa chọn tin tưởng Diệp Hạo, bằng không lấy thực lực của hắn muốn tự vệ cũng khó khăn, không nói tới bảo vệ hắn tôn nữ.

Yến Vũ Huyên tuy rằng trong lòng không tình nguyện, thế nhưng nàng vẫn cứ một tấc cũng không rời tuỳ tùng gia gia hắn.

Diệp Hạo đi tới cửa hàng này sau, hắn bên ngoài thân màu trắng bạc hồ quang phun ra, vô hình thể phách sức mạnh tỏ khắp, kinh sợ màu máu xúc tu.

Trong thời gian ngắn, màu máu xúc tu lạ kỳ không có hướng về cửa hàng này kéo tới. Diệp Hạo khoanh chân ngồi xuống, hắn thần hồn còn có thương thế ở, làm cho thực lực của hắn phát huy chịu đến hạn chế. Nếu là đem thần hồn thương thế chữa trị, hắn đem có thể đạt đến trước nay chưa từng có trạng thái đỉnh cao, coi như là Hậu Thiên mười tầng võ giả đứng ở trước mặt hắn, hắn đều có dũng khí đi khiêu chiến.

Áo tang ông lão thấy Diệp Hạo đang tu luyện, hắn hiếm thấy thanh rảnh rỗi, hắn vì chống đối màu máu xúc tu, thương thế không phải số ít, giờ khắc này có thời gian nhàn hạ, hắn đương nhiên muốn dùng đến khôi phục thương thế.

Diệp Hạo tay cầm Ly Hỏa Thạch, lấy thần hồn lực lượng đến luyện hóa, hắn thần hồn như ở Ôn Tuyền bên trong xâm phao giống như vậy, nguyên bản thương thế chính đang từ từ khôi phục, như vậy xuống, không bao lâu nữa, hắn thần hồn liền có thể khôi phục lại thời điểm toàn thịnh.

Theo thời gian chuyển dời, hai bên đường phố võ giả trên căn bản đều bị màu máu xúc tu nuốt chửng, những kia màu máu xúc tu sức mạnh rõ ràng muốn so với lúc mới đầu mạnh mấy lần không thôi.

Diệp Hạo mấy người vị trí cửa hàng ở ngoài, từng cái từng cái màu máu xúc tu nhúc nhích, lít nha lít nhít màu máu xúc tu trải rộng, đem toàn bộ cửa hàng bao trùm, bao phủ.

Áo tang ông lão cùng Yến Vũ Huyên đều cảm thấy ngột ngạt vạn phần, phảng phất có một ngọn núi ép ở trong lòng bọn họ như thế, hoãn có điều lên.

Đột nhiên, một đạo người trưởng thành to bằng cánh tay xúc tu phá cửa mà vào, máu tanh khí tức hiện lên, làm cho tâm thần người rung động.

Này đạo xúc tu sau khi đi vào liền đem mục tiêu khóa chặt ở Diệp Hạo trên người, trong thời gian ngắn liền đến Diệp Hạo trước người.

Xì xì!

Màu máu xúc tu rơi vào Diệp Hạo nơi ngực, chỉ một thoáng, nơi ngực của hắn một trận màu trắng bạc hồ quang tỏa ra, khoanh chân, cùng cái kia màu máu xúc tu chống lại.

Lúc này, Diệp Hạo hai con mắt mở, vô hình thần hồn uy thế như sông lớn hồ hải bình thường trút xuống mà ra, khác nào muốn hóa thành thực chất. Diệp Hạo thần hồn đã khỏi hẳn, giờ khắc này, hắn tinh khí thần đều nằm ở đỉnh điểm trạng thái, có thể mang thực lực bản thân phát huy đến mức tận cùng.

Diệp Hạo cái kia Ngân bàn tay màu trắng hiện ra hồ quang, khác nào là một loại nào đó bảo vật rèn đúc bàn tay, hắn đem giơ tay đem trước người màu máu xúc tu nắm chặt, hơi dùng sức, liền đem chi bóp nát.

Thế nhưng, cái kia màu máu xúc tu càng là một lần nữa chia ra làm màu máu quang điều, một lần nữa đan dệt nung nấu ở cùng nhau, hóa thành một càng to lớn hơn xúc tu, khác nào che kín bầu trời, hướng về Diệp Hạo kéo tới.

Diệp Hạo nắm chưởng thành quyền, màu trắng bạc hồ quang cùng khí huyết lực lượng xoay quanh, hào quang đan dệt, hắn hướng về cái kia màu máu xúc tu đấm ra một quyền.

Ầm ầm!

Hai đạo hung hăng vô cùng sức mạnh đan dệt đụng vào nhau, nhấc lên tầng tầng cuộn sóng, tại này cỗ dư âm dưới, áo tang ông lão đều suýt nữa không đứng thẳng được, Yến Vũ Huyên biểu hiện kinh ngạc, nàng trong con ngươi khác nào có người đang diễn hóa quyền pháp.

Diệp Hạo trước cú đấm kia đánh ra bảy đạo khí huyết sức mạnh, chồng chất lên nhau, mới sản sinh không gì địch nổi sức mạnh.

Mà hắn cái kia vỡ sơn quyền ảo diệu phảng phất toàn bộ bày ra ở Yến Vũ Huyên trước mặt bày ra, nàng quanh thân khí huyết phun trào, dường như muốn ly thể mà ra.

Nàng không chỉ có là thiên phú tu luyện xuất chúng, võ học ngộ tính càng là vượt xa người thường, thậm chí muốn vượt qua rất nhiều kinh tài diễm diễm võ đạo thiên kiêu.

Lúc này, mấy chục đạo màu máu xúc tu phá cửa mà vào, mấy người vị trí cửa hàng như nhiễm phải một tầng màn ánh sáng màu đỏ ngòm. Diệp Hạo sắc mặt vi ngưng, tuy rằng thực lực của hắn nằm ở trạng thái đỉnh cao, thế nhưng màu máu xúc tu khó chơi trình độ hắn là tràn đầy lĩnh hội.

Ầm ầm!

Diệp Hạo không bảo lưu nữa, một cái cuồn cuộn sinh tử sông dài chạy chồm mà ra, con sông này đan dệt xoay quanh, (www. uukanshu. com) ngăn cản ở mấy người bọn họ trước người, đem cái kia màu máu xúc tu che chắn.

Sinh tử sông dài hiện lên, khác nào có sinh cơ cùng tĩnh mịch ở trong đó diễn biến, cái kia sinh tử khí tỏ khắp mà ra, màu máu xúc tu bên trong chất chứa

khí huyết sức mạnh nhất thời liền suy yếu mấy tầng.

Áo tang ông lão biểu hiện khiếp sợ, nếu như nói trước hắn đối với Diệp Hạo ẩn giấu tu vi việc vẫn còn bán tín bán nghi, như vậy trước mắt tình cảnh này nhưng là triệt để chứng thực trong lòng hắn suy đoán.

"Hắn dịch dung tiếp cận chúng ta nhất định không có ai biết mục đích, nếu là có cơ hội, muốn khuyên gia gia cách hắn xa một chút." Yến Vũ Huyên vi nhíu mày, trong lòng nhận định Diệp Hạo là ẩn giấu tu vi cộng thêm dịch dung tiếp cận bọn họ, không có ai biết mục đích, thế nhưng cụ thể là mục đích gì, nàng trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra được, nhưng khẳng định không phải chuyện tốt đẹp gì.

Ở sinh tử dòng sông cùng mấy chục đạo màu máu xúc tu đan dệt va chạm dưới, cửa hàng đã sớm phá nát, sinh tử sông dài mênh mông cuồn cuộn, vô tận thần uy bày ra, cùng mấy chục đạo xúc tu chống lại bên dưới, mảy may không roi xuống hạ phong.

Đột nhiên, cái kia mấy chục đạo màu máu xúc tu lẫn nhau dựa vào, sau đó giao hòa ở cùng nhau, hóa thành một đạo màu máu xúc tu, này đạo màu máu xúc tu có tới to khoảng mười trượng.

Tà ác, âm u khí tức từ màu máu xúc tu trên tỏ khắp mà ra, bốn phương tám hướng còn có rất nhiều màu máu lưu quang hòa vào cái kia màu máu xúc tu bên trong, làm cho này đạo màu máu xúc tu không ngừng lớn mạnh.

Màu máu xúc tu nhúc nhích phác hoạ thành một mơ hồ đường viền, đó là một bóng người, hai chân dần dần phác hoạ thành hình, mấy hô hấp, nửa người dưới liền ngưng luyện xong thành. Sau đó là nửa người trên, mãi đến tận cuối cùng, màu máu đầu lâu mọc ra, khuôn mặt mơ hồ, máu me đầm đìa. Một cao mười trượng màu máu Cự Nhân liền như vậy đứng thẳng ở Diệp Hạo chờ nhân thân trước, vô hình uy thế phun ra, khiến người ta nhìn mà phát khiếp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Tử Thành

Chương 128: Tử Thành

Diệp Hạo nhìn chăm chú phía trước bóng người màu đỏ ngòm, khác nào có ngập trời ma khí tỏ khắp, vô hình cuộn sóng hướng về Diệp Hạo chờ người áp bức mà tới.

"Vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng sức mạnh?" Diệp Hạo tâm thần hơi kinh, màu máu xúc tu hóa thành hình người sau khí huyết sức mạnh đã vượt qua tầm thường sau Hậu Thiên Cửu Trọng, này còn vẻn vẹn là Lạc Hà Thành tà ma phân hoá đi ra một số ít sức mạnh, bản thể lại là cỡ nào nhân vật mạnh mẽ.

Bóng người màu đỏ ngòm giơ bàn tay lên, hướng về Diệp Hạo chộp tới, vô hình khí huyết sức mạnh phun ra, chưởng phong ác liệt, thổi tới trên người mấy người, quần áo phần phật.

Đối mặt bóng người màu đỏ ngòm ngập trời một chưởng, Diệp Hạo ung dung không vội, bàn tay hắn trên màu trắng bạc hồ quang phun ra, thể phách sức mạnh hiện lên, hướng về thế tới hung hăng ngập trời cự chưởng nghênh đi.

Ầm!

Diệp Hạo thân hình lui nửa bước, dưới chân hắn phiến đá nhất thời đổ nát, màu máu xúc tu hóa thân hình người sau sức mạnh muốn so với trước mạnh mẽ không biết bao nhiêu lần, lấy Diệp Hạo giờ khắc này không kém gì sau Hậu Thiên Cửu Trọng sức mạnh, đều không thể từ khí huyết cấp độ vượt qua đối phương.

Đương nhiên, Diệp Hạo vẻn vẹn là lui nửa bước, khắp toàn thân không có nửa điểm thương thế, hắn đem Thiên Cương Quyết tu luyện đến tầng thứ hai sau, năng lực bảo vệ tính mạng tăng lên không phải nhỏ tí teo.

Giờ khắc này Diệp Hạo thể phách hầu như có thể so với tồn tại mấy trăm năm Huyền Quy, coi như cái kia bóng người màu đỏ ngòm ở khí huyết cấp độ trên có thể áp chế hắn, nhưng không cách nào thương tới Diệp Hạo.

Diệp Hạo thân hình lấp loé, hóa thành một đạo tàn ảnh, trong nháy mắt tới gần bóng người màu đỏ ngòm, hắn Ngân bàn tay màu trắng khác nào hóa thành cây khô, khô vinh mục nát khí tức tỏ khắp, chợt, hắn một chưởng roi vào bóng người màu đỏ ngòm trên người.

Bóng người màu đỏ ngòm nói cho cùng vẫn là do khí huyết ngưng luyện mà thành, không cách nào miễn dịch Diệp Hạo khô vinh ý cảnh, bóng người màu

đỏ ngòm quanh thân mục nát khí tức mục nát, khí huyết không ngừng khô cạn.

Ầm ầm!

Sinh tử sông dài phun trào, khác nào đổi chiều hư không, sinh tử lực lượng giao hòa, giội rửa ở bóng người màu đỏ ngòm trên người. Dòng khí màu xám tràn vào màu máu Cự Nhân trong cơ thể, bóng người màu đỏ ngòm phảng phất trong phút chốc hóa thành màu xám, tĩnh mịch cùng khô vinh tỏ khắp, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn tan vỡ.

Đột nhiên, mấy đạo màu máu xúc tu từ đằng xa tới gần, hóa thành lưu quang rơi vào bóng người màu đỏ ngòm bên trong, màu máu hào quang phun trào đem sinh tử lực lượng cùng khô vinh ý cảnh trục xuất.

Bóng người màu đỏ ngòm bóng người dần dần thu nhỏ lại, từ mười trượng thu nhỏ lại đến người bình thường to nhỏ. Hắn một thân khí huyết áp súc đến cực hạn, trong lúc vung tay nhấc chân đều có lớn lao uy năng, này thì tương đương với là Hậu Thiên bảy tầng võ giả lên cấp tám tầng thời gian áp súc khí huyết sức mạnh vì là tinh huyết là một cái đạo lý, thực lực đó lần thứ hai kéo lên.

Hơn nữa bóng người màu đỏ ngòm khí huyết áp súc đến mức tận cùng sau, sinh tử sông dài đối với hắn tạo thành uy hiếp liền khá là nhỏ. Diệp Hạo đem sinh tử sông dài thu vào trong cơ thể, chợt, hắn hướng về phía trước một quyền quét ngang mà ra.

Màu máu hào quang cùng màu bạc hồ quang đan dệt lấp loé, khác nào bắn ra đốm lửa đến, hắn cùng bóng người màu đỏ ngòm giao thủ với nhau, vỡ sơn quyền ở Diệp Hạo trong tay diễn biến đến cực hạn.

Thậm chí, hắn còn nhữu tạp cái khác tinh túy ảo diệu, hắn còn có thể đem khô vinh ý cảnh hoà vào quyền pháp bên trong, đến tăng lên vỡ sơn quyền uy lực.

Hắn mỗi đánh ra một quyền, đều sẽ đem khí huyết sức mạnh đánh vào đối phương trong cơ thể, ở bóng người màu đỏ ngòm trong cơ thể bạo phát, hơn nữa còn có khô vinh ý cảnh hòa vào trong đó.

"Vị tiền bối này chẳng lẽ là vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng tồn tại?" Áo tang ông lão trong lòng khiếp sợ vạn phần, hắn vẻ mặt ngây ngô, đối với Diệp Hạo mạnh mẽ, hắn là tràn đầy lĩnh hội, liền như vậy ngập trời ma vật đều có thể chống lại, hơn nữa còn mơ hồ đem áp chế.

"Hắn vừa bắt đầu mua linh nhưỡng hay là chính là vì hết sức tiếp cận chúng ta, tuyệt đối không thể để cho hắn quỷ kế thực hiện được." Yến Vũ Huyên sắc mặt cảnh giác, cái kia cảnh giác tâm ý là đến từ chính Diệp Hạo, mà cũng không màu máu xúc tu. Diệp Hạo thực lực mạnh mẽ, Yến Vũ Huyên liền càng là nhận định Diệp Hạo không có ai biết mục đích.

Diệp Hạo lần thứ hai đánh ra một quyền, màu máu hào quang cùng khô vàng ý cảnh phun trào, càng có màu trắng bạc hồ quang sinh sôi đi khắp, lại thêm chi hắn tự thân thể phách sức mạnh, một quyền bên dưới, coi như là sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả cũng có thể dễ dàng ép giết.

Ầm ầm!

Diệp Hạo một quyền hạ xuống, đem đối phương trong cơ thể ẩn núp khô vinh ý cảnh tất cả đều gọi ra, khô vàng hào quang tỏ khắp, bóng người màu đỏ ngòm nhất thời khô cạn mục nát lên, mặt mũi hắn già yếu, một lần nữa hóa thành màu máu xúc tu, rơi vào mặt đất.

Những kia màu máu xúc tu trên mặt đất nhúc nhích, dường như muốn lần thứ hai ngưng luyện thành hình, đường phố bốn phương tám hướng càng có từng đạo từng đạo màu máu lưu quang phun trào, hướng về Diệp Hạo chờ người vị trí hình vuông đến.

"Chỉ có đem họa loạn căn nguyên chặt đứt, mới có thể giải trừ tràng nguy cơ này." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Lạc Hà Thành hướng tây bắc, chỗ đó có Lạc Hà Thành đứng đầu nhất võ giả tụ tập, nơi đó tức là chỗ nguy hiểm nhất , tương tự cũng là chỗ an toàn nhất.

"Chúng ta đi." Diệp Hạo lúc này có quyết đoán, nếu như tiếp tục ở lại đây, liền muốn đối mặt chém chi bất tận màu máu xúc tu, hơn nữa những này xúc tu thực lực ở từng bước tăng lên, Diệp Hạo bản thân thực lực nhưng từ lâu đến đỉnh cao, thời gian dài giao thủ, thực lực của hắn thậm chí còn sẽ có tiêu hao.

Diệp Hạo đang khi nói chuyện, từng đạo từng đạo màu máu xúc tu đan dệt, múa, nếu là một tên tâm trí không kiên người thời gian dài ở lại đây, nói không chắc sẽ nhờ đó điên mất.

Giờ khắc này màu máu xúc tu sức mạnh so với trước mạnh mấy lần, Diệp Hạo vẻn vẹn dựa vào thể phách sức mạnh đã không thể đem kinh sợ. Quanh người hắn sinh tử sông dài phun trào, hóa thành một đạo vòng tròn, phun trào ở mấy người ngoài thân, đem màu máu xúc tu cách trở ở bên ngoài.

Trong Lạc Hà Thành hoàn toàn tĩnh mịch, nguyên bản phồn hoa cực kỳ thành trì trước mắt hóa thành Tử Thành, Diệp Hạo một đường đi qua, hầu như không nhìn thấy võ giả bóng người.

Vào mắt chỗ, đều là xương khô, phảng phất toà thành trì này tao ngộ không thể kháng cự nguyền rủa. Yến Vũ Huyên nhìn thấy tình cảnh này, mặt cười không khỏi hơi trở nên trắng, nàng mặc dù là Hậu Thiên sáu tầng võ giả, thế nhưng khi nào từng thấy bực này tình cảnh.

Nàng không khỏi nghĩ đến, nếu như không phải Diệp Hạo, nàng cùng gia gia nàng hai người có lẽ sẽ cùng những kia xương khô một kết cục, (www. uukanshu. com) hóa thành xương khô. Trong lòng nàng nổi lên một luồng phức tạp tâm tình, một mặt, nàng nhận định Diệp Hạo tiếp cận nàng cùng gia gia nàng là có ý đồ riêng, nhưng là mặt khác, Diệp Hạo lại là bọn họ ân nhân cứu mạng.

Làm Diệp Hạo đi tới Lạc Hà Thành hướng tây bắc, họa loạn căn nguyên nơi thì, phía trước một mảnh chém giết, từng đạo từng đạo hào quang xán lạn, đan dệt, còn như tinh không bên trong pháo bông óng ánh. Giao thủ giả đa số Hậu Thiên tám tầng cùng chín tầng võ giả. Bọn họ đều là cảnh giới hậu thiên bên trong xưng hùng tồn tại, giờ khắc này một thân thực lực bày ra, khá là không tầm thường.

Diệp Hạo ánh mắt ngưng tụ ở phía trước một trên vương tọa, ở cái kia trên vương tọa có một tà ma pho tượng, pho tượng kia giống người mà không phải người, tướng mạo yêu tà, sau lưng nó có một đôi cánh bằng xương, màu máu khí huyết đúc dưới, cái kia tà ma pho tượng sức mạnh càng ngày càng cường thịnh, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn tỉnh lại.

Ở cái kia tà ma pho tượng chỗ mi tâm, phảng phất khảm nạm một viên hạt châu màu đỏ ngòm, màu máu xúc tu bên trong sức mạnh phảng phất đều tràn vào cái kia viên hạt châu màu đỏ ngòm bên trong. Cái kia viên hạt châu màu đỏ ngòm nguyên bản lu mờ ảm đạm, nhưng là ở màu máu xúc tu đúc dưới, từ từ óng ánh trở nên sáng ngời.

Ở đây có không ít Diệp Hạo trước từng thấy bóng người, bọn họ đa số là Linh Quang Các các chủ mang tới, mà giờ khắc này, những người này cùng một đám người áo đen giao thủ với nhau. Này quần người áo đen mỗi cái một bộ thấy chết không sờn vẻ mặt, một so với một hung tàn, hoàn toàn chính là đang liều mạng.

Linh Quang Các các chủ mang đến người lại có chỗ bất đồng, bọn họ còn muốn bận tâm tự thân tính mạng, cứ như vậy, vô hình trung liền rơi vào rồi tiểu thừa. Lúc này, một vị sau Hậu Thiên Cửu Trọng người áo đen chú ý tới Diệp Hạo mấy người, hắn trong mắt lệ khí hiện lên, hướng về Diệp Hạo mấy người đánh giết mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Tử Thành

Chương 128: Tử Thành

Diệp Hạo nhìn chăm chú phía trước bóng người màu đỏ ngòm, khác nào có ngập trời ma khí tỏ khắp, vô hình cuộn sóng hướng về Diệp Hạo chờ người áp bức mà tới.

"Vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng sức mạnh?" Diệp Hạo tâm thần hơi kinh, màu máu xúc tu hóa thành hình người sau khí huyết sức mạnh đã vượt qua tầm thường sau Hậu Thiên Cửu Trọng, này còn vẻn vẹn là Lạc Hà Thành tà ma phân hoá đi ra một số ít sức mạnh, bản thể lại là cỡ nào nhân vật mạnh mẽ.

Bóng người màu đỏ ngòm giơ bàn tay lên, hướng về Diệp Hạo chộp tới, vô hình khí huyết sức mạnh phun ra, chưởng phong ác liệt, thổi tới trên người mấy người, quần áo phần phật.

Đối mặt bóng người màu đỏ ngòm ngập trời một chưởng, Diệp Hạo ung dung không vội, bàn tay hắn trên màu trắng bạc hồ quang phun ra, thể phách sức mạnh hiện lên, hướng về thế tới hung hăng ngập trời cự chưởng nghênh đi.

Ầm!

Diệp Hạo thân hình lui nửa bước, dưới chân hắn phiến đá nhất thời đổ nát, màu máu xúc tu hóa thân hình người sau sức mạnh muốn so với trước mạnh mẽ không biết bao nhiêu lần, lấy Diệp Hạo giờ khắc này không kém gì sau Hậu Thiên Cửu Trọng sức mạnh, đều không thể từ khí huyết cấp độ vượt qua đối phương.

Đương nhiên, Diệp Hạo vẻn vẹn là lui nửa bước, khắp toàn thân không có nửa điểm thương thế, hắn đem Thiên Cương Quyết tu luyện đến tầng thứ hai sau, năng lực bảo vệ tính mạng tăng lên không phải nhỏ tí tẹo.

Giờ khắc này Diệp Hạo thể phách hầu như có thể so với tồn tại mấy trăm năm Huyền Quy, coi như cái kia bóng người màu đỏ ngòm ở khí huyết cấp độ trên có thể áp chế hắn, nhưng không cách nào thương tới Diệp Hạo.

Diệp Hạo thân hình lấp loé, hóa thành một đạo tàn ảnh, trong nháy mắt tới gần bóng người màu đỏ ngòm, hắn Ngân bàn tay màu trắng khác nào hóa thành cây khô, khô vinh mục nát khí tức tỏ khắp, chợt, hắn một chưởng roi vào bóng người màu đỏ ngòm trên người.

Bóng người màu đỏ ngòm nói cho cùng vẫn là do khí huyết ngưng luyện mà thành, không cách nào miễn dịch Diệp Hạo khô vinh ý cảnh, bóng người màu đỏ ngòm quanh thân mục nát khí tức mục nát, khí huyết không ngừng khô cạn.

Ầm ầm!

Sinh tử sông dài phun trào, khác nào đổi chiều hư không, sinh tử lực lượng giao hòa, giội rửa ở bóng người màu đỏ ngòm trên người. Dòng khí màu xám tràn vào màu máu Cự Nhân trong cơ thể, bóng người màu đỏ ngòm phảng phất trong phút chốc hóa thành màu xám, tĩnh mịch cùng khô vinh tỏ khắp, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn tan vỡ.

Đột nhiên, mấy đạo màu máu xúc tu từ đằng xa tới gần, hóa thành lưu quang roi vào bóng người màu đỏ ngòm bên trong, màu máu hào quang phun trào đem sinh tử lực lượng cùng khô vinh ý cảnh trục xuất.

Bóng người màu đỏ ngòm bóng người dần dần thu nhỏ lại, từ mười trượng thu nhỏ lại đến người bình thường to nhỏ. Hắn một thân khí huyết áp súc đến cực hạn, trong lúc vung tay nhấc chân đều có lớn lao uy năng, này thì tương đương với là Hậu Thiên bảy tầng võ giả lên cấp tám tầng thời gian áp súc khí huyết sức mạnh vì là tinh huyết là một cái đạo lý, thực lực đó lần thứ hai kéo lên.

Hơn nữa bóng người màu đỏ ngòm khí huyết áp súc đến mức tận cùng sau, sinh tử sông dài đối với hắn tạo thành uy hiếp liền khá là nhỏ. Diệp Hạo đem sinh tử sông dài thu vào trong cơ thể, chợt, hắn hướng về phía trước một quyền quét ngang mà ra.

Màu máu hào quang cùng màu bạc hồ quang đan dệt lấp loé, khác nào bắn ra đốm lửa đến, hắn cùng bóng người màu đỏ ngòm giao thủ với nhau, vỡ sơn quyền ở Diệp Hạo trong tay diễn biến đến cực hạn.

Thậm chí, hắn còn nhữu tạp cái khác tinh túy ảo diệu, hắn còn có thể đem khô vinh ý cảnh hoà vào quyền pháp bên trong, đến tăng lên vỡ sơn quyền uy lực.

Hắn mỗi đánh ra một quyền, đều sẽ đem khí huyết sức mạnh đánh vào đối phương trong cơ thể, ở bóng người màu đỏ ngòm trong cơ thể bạo phát, hơn nữa còn có khô vinh ý cảnh hòa vào trong đó.

"Vị tiền bối này chẳng lẽ là vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng tồn tại?" Áo tang ông lão trong lòng khiếp sợ vạn phần, hắn vẻ mặt ngây ngô, đối với Diệp Hạo mạnh mẽ, hắn là tràn đầy lĩnh hội, liền như vậy ngập trời ma vật đều có thể chống lại, hơn nữa còn mơ hồ đem áp chế.

"Hắn vừa bắt đầu mua linh nhưỡng hay là chính là vì hết sức tiếp cận chúng ta, tuyệt đối không thể để cho hắn quỷ kế thực hiện được." Yến Vũ Huyên sắc mặt cảnh giác, cái kia cảnh giác tâm ý là đến từ chính Diệp Hạo, mà cũng không màu máu xúc tu. Diệp Hạo thực lực mạnh mẽ, Yến Vũ Huyên liền càng là nhận định Diệp Hạo không có ai biết mục đích.

Diệp Hạo lần thứ hai đánh ra một quyền, màu máu hào quang cùng khô vàng ý cảnh phun trào, càng có màu trắng bạc hồ quang sinh sôi đi khắp, lại thêm chi hắn tự thân thể phách sức mạnh, một quyền bên dưới, coi như là sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả cũng có thể dễ dàng ép giết.

Ầm ầm!

Diệp Hạo một quyền hạ xuống, đem đối phương trong cơ thể ẩn núp khô vinh ý cảnh tất cả đều gọi ra, khô vàng hào quang tỏ khắp, bóng người màu đỏ ngòm nhất thời khô cạn mục nát lên, mặt mũi hắn già yếu, một lần nữa hóa thành màu máu xúc tu, roi vào mặt đất.

Những kia màu máu xúc tu trên mặt đất nhúc nhích, dường như muốn lần thứ hai ngưng luyện thành hình, đường phố bốn phương tám hướng càng có từng đạo từng đạo màu máu lưu quang phun trào, hướng về Diệp Hạo chờ người vị trí hình vuông đến.

"Chỉ có đem họa loạn căn nguyên chặt đứt, mới có thể giải trừ tràng nguy cơ này." Diệp Hạo ánh mắt roi vào Lạc Hà Thành hướng tây bắc, chỗ đó có Lạc Hà Thành đứng đầu nhất võ giả tụ tập, nơi đó tức là chỗ nguy hiểm nhất , tương tự cũng là chỗ an toàn nhất.

"Chúng ta đi." Diệp Hạo lúc này có quyết đoán, nếu như tiếp tục ở lại đây, liền muốn đối mặt chém chi bất tận màu máu xúc tu, hơn nữa những này xúc tu thực lực ở từng bước tăng lên, Diệp Hạo bản thân thực lực nhưng từ lâu đến đỉnh cao, thời gian dài giao thủ, thực lực của hắn thậm chí còn sẽ có tiêu hao.

Diệp Hạo đang khi nói chuyện, từng đạo từng đạo màu máu xúc tu đan dệt, múa, nếu là một tên tâm trí không kiên người thời gian dài ở lại đây, nói không chắc sẽ nhờ đó điên mất.

Giờ khắc này màu máu xúc tu sức mạnh so với trước mạnh mấy lần, Diệp Hạo vẻn vẹn dựa vào thể phách sức mạnh đã không thể đem kinh sợ. Quanh người hắn sinh tử sông dài phun trào, hóa thành một đạo vòng tròn, phun trào ở mấy người ngoài thân, đem màu máu xúc tu cách trở ở bên ngoài.

Trong Lạc Hà Thành hoàn toàn tĩnh mịch, nguyên bản phồn hoa cực kỳ thành trì trước mắt hóa thành Tử Thành, Diệp Hạo một đường đi qua, hầu như không nhìn thấy võ giả bóng người.

Vào mắt chỗ, đều là xương khô, phảng phất toà thành trì này tao ngộ không thể kháng cự nguyền rủa. Yến Vũ Huyên nhìn thấy tình cảnh này, mặt cười không khỏi hơi trở nên trắng, nàng mặc dù là Hậu Thiên sáu tầng võ giả, thế nhưng khi nào từng thấy bực này tình cảnh.

Nàng không khỏi nghĩ đến, nếu như không phải Diệp Hạo, nàng cùng gia gia nàng hai người có lẽ sẽ cùng những kia xương khô một kết cục, (www. uukanshu. com) hóa thành xương khô. Trong lòng nàng nổi lên một luồng phức tạp tâm tình, một mặt, nàng nhận định Diệp Hạo tiếp cận nàng cùng gia gia nàng là có ý đồ riêng, nhưng là mặt khác, Diệp Hạo lại là bọn họ ân nhân cứu mạng.

Làm Diệp Hạo đi tới Lạc Hà Thành hướng tây bắc, họa loạn căn nguyên nơi thì, phía trước một mảnh chém giết, từng đạo từng đạo hào quang xán lạn, đan dệt, còn như tinh không bên trong pháo bông óng ánh. Giao thủ giả đa số Hậu Thiên tám tầng cùng chín tầng võ giả. Bọn họ đều là cảnh giới hậu thiên

bên trong xưng hùng tồn tại, giờ khắc này một thân thực lực bày ra, khá là không tầm thường.

Diệp Hạo ánh mắt ngưng tụ ở phía trước một trên vương tọa, ở cái kia trên vương tọa có một tà ma pho tượng, pho tượng kia giống người mà không phải người, tướng mạo yêu tà, sau lưng nó có một đôi cánh bằng xương, màu máu khí huyết đúc dưới, cái kia tà ma pho tượng sức mạnh càng ngày càng cường thịnh, phảng phất bất cứ lúc nào đều muốn tỉnh lại.

Ở cái kia tà ma pho tượng chỗ mi tâm, phảng phất khảm nạm một viên hạt châu màu đỏ ngòm, màu máu xúc tu bên trong sức mạnh phảng phất đều tràn vào cái kia viên hạt châu màu đỏ ngòm bên trong. Cái kia viên hạt châu màu đỏ ngòm nguyên bản lu mờ ảm đạm, nhưng là ở màu máu xúc tu đúc dưới, từ từ óng ánh trở nên sáng ngời.

Ở đây có không ít Diệp Hạo trước từng thấy bóng người, bọn họ đa số là Linh Quang Các các chủ mang tới, mà giờ khắc này, những người này cùng một đám người áo đen giao thủ với nhau. Này quần người áo đen mỗi cái một bộ thấy chết không sờn vẻ mặt, một so với một hung tàn, hoàn toàn chính là đang liều mạng.

Linh Quang Các các chủ mang đến người lại có chỗ bất đồng, bọn họ còn muốn bận tâm tự thân tính mạng, cứ như vậy, vô hình trung liền rơi vào rồi tiểu thừa. Lúc này, một vị sau Hậu Thiên Cửu Trọng người áo đen chú ý tới Diệp Hạo mấy người, hắn trong mắt lệ khí hiện lên, hướng về Diệp Hạo mấy người đánh giết mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Nguyền rủa

Chương 129: Nguyền rủa

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú hướng hắn vọt tới người áo đen, đột nhiên, người áo đen biểu hiện run lên, bước chân dừng lại, hắn rơi vào chớp mắt ngưng trệ trạng thái.

Bạch!

Diệp Hạo bay lên không nhảy lên, quanh thân màu trắng bạc hồ quang vờn quanh, hướng về người áo đen đầu một chưởng bổ tới.

Ầm!

Người áo đen đầu trong nháy mắt như qua tảo giống như vỡ vụn, nhất thời máu chảy như mưa rơi, một chiêu đánh gục sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả. Diệp Hạo trạng thái đỉnh cao thực lực mạnh mẽ cực kỳ, hầu như có thể Hậu Thiên chín tầng võ giả bên trong hoành hành vô kỵ.

Người áo đen thực lực Hậu Thiên chín tầng bên trong thuộc về trung đẳng trình độ, tuyệt đối không phải người yếu, nhưng là bực này thực lực ở Diệp Hạo trước mặt hoàn toàn không đáng chú ý.

Diệp Hạo như lang như dưỡng quần, không kiêng kỵ, quanh thân màu trắng bạc hồ quang lấp loé, chỗ đi qua, đều là mưa máu đầy trời.

Trong nháy mắt, hắn liền chém giết mấy tên sau Hậu Thiên Cửu Trọng cao mấy cùng tám tầng võ giả, hắn bên ngoài thân màu trắng bạc hồ quang lấp loé, đem hướng hắn rơi ra mưa máu văng ra.

Nếu là thay đổi người bình thường, sớm đã bị Diệp Hạo giết sợ hãi, nhưng là những người áo đen này phảng phất không có cảm tình, không biết cái gì là sợ.

Bọn họ vẫn cứ từng cái từng cái đối với Diệp Hạo ra tay, đột nhiên, một sau Hậu Thiên Cửu Trọng người áo đen hai con mắt đỏ như máu, hướng về Diệp Hạo vọt tới.

"Người này khí tức..." Diệp Hạo nhìn chằm chằm vị này người áo đen, tầm thường sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả theo lý mà nói đã không cách nào đối với hắn tạo thành uy hiếp, nhưng là người áo đen này khí tức bạo loạn, cho hắn một loại cảm giác không ổn.

Diệp Hạo hai tay hư nắm, một cái cuồn cuộn dòng sông phun trào, dòng sông bên trong sinh cơ khí tượng cùng vô biên tĩnh mịch giao hòa. Người áo đen bước chân hơi dừng lại một chút, đang lúc này, sinh tử sông dài đột nhiên giội rửa mà qua.

Ở sinh tử sông dài giội rửa dưới, người áo đen huyết nhục khô héo, khí huyết khô cạn, dung nhan già yếu, một tức thật giống như vượt qua dài lâu mấy

chục năm.

Người áo đen thân thể đột nhiên bắt đầu bành trướng, hơi thở của hắn đột nhiên cuồng bạo cực kỳ, liền nghe phịch một tiếng, người áo đen thân thể nổ tung, vô hình cuộn sóng khuấy động, khí lưu loạn dũng, cuồng bạo vạn phần.

Diệp Hạo cái kia sinh tử lực lượng ngưng luyện mà thành dòng sông đều mơ hồ muốn tan vỡ ra, sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả tự bạo uy lực coi là thật là không thể khinh thường.

Này vẫn là ở sinh tử dòng sông giội rửa dưới đem thực lực đó suy yếu đến cực hạn, nếu là lấy trạng thái bình thường, tới gần Diệp Hạo bên người, lại để hắn tự bạo. Diệp Hạo coi như không chết cũng tàn tật.

"Người kia là ai, sau đó thiên bảy tầng tu vi nghiền ép chín tầng võ giả, thậm chí bức cho bọn họ tự bạo, Trong Lạc Hà Thành khi nào xuất hiện bực này kinh tài diễm diễm hạng người?" Linh Quang Các các chủ sự chú ý nhất thời tập trung ở Diệp Hạo trên người, trên thực tế, không ngừng Linh Quang Các các chủ một người chú ý tới Diệp Hạo.

Diệp Hạo dựa vào sức lực của một người, liên tiếp chém giết mấy tên sau Hậu Thiên Cửu Trọng người áo đen, thậm chí làm cho người áo đen tự bạo đều không thể thương tới nửa phần.

Bực này chiến tích, muốn không để cho người chú ý cũng khó khăn. Đương nhiên, đại đa số người còn muốn đối phó người áo đen,

Hoàn mỹ phân tâm, không kịp cảm thán. Diệp Hạo đạt được như chiến quả này, đối với bọn họ tới nói không thể nghi ngờ là một loại khích lệ, bọn họ mỗi một người đều như là hít thuốc lắc, trở nên hùng hổ cực kỳ.

"Giết!"

"Chư vị, kiên trì nữa chốc lát, thành chủ sẽ trở về, đến lúc đó muốn trấn áp những này tà ma có điều là dễ như ăn cháo." Linh Quang Các các chủ vì cổ vũ sĩ khí, đem thành chủ đại danh lấy ra.

Lời này vừa nói ra, ở đây rất nhiều võ giả đều là biểu hiện phấn chấn lên, phía trước cái kia tà ma pho tượng mang cho áp lực của bọn họ thực sự là quá lớn. Lấy ở đây rất nhiều võ giả thực lực, trừ phi cùng nhau tiến lên, đồng tâm hiệp lực, mới có thể đem phá huỷ.

Thế nhưng có những người áo đen này ngăn cản, bọn họ trong thời gian ngắn là không cách nào làm được điểm này. Tà ma pho tượng phía dưới, một vị cầm trong tay cốt trượng ông lão nhìn chăm chú Diệp Hạo, "Ai đều không thể ngăn cản Ma Thần đại nhân giáng lâm."

Sau đó, cầm trong tay cốt trượng ông lão hướng về Diệp Hạo chạy đi, kiến thức Diệp Hạo thực lực sau, hắn liền biết những này thủ hạ không người là đối thủ, hắn chuẩn bị tự mình ra tay.

Vị này bị người áo đen gọi là Đại Tế Tư ông lão một thân thực lực muốn vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, xen vào chín tầng cùng Tiên Thiên trong lúc đó.

Đại Tế Tư hóa thành một vệt bóng đen, trong thời gian ngắn liền đến đến Diệp Hạo trước người, hắn không chỉ có thực lực cao thâm, ở thân pháp võ học trên đồng dạng có cao minh trình độ.

Đại Tế Tư trong tay cốt trượng u ám ánh sáng lấp loé, hắn giơ tay lên bên trong cốt trượng, hướng về Diệp Hạo hạ xuống. Cốt trượng ở giữa không trung xé rách không khí, tiếng nổ đùng đoàng liên tục vang lên, Diệp Hạo ung dung không vội, trong tay màu trắng bạc hồ quang lấp loé, đỏ như máu hào quang vờn quanh, hướng về cốt trượng bỗng nhiên chuy ra.

Giờ khắc này, hắn tự thân chính là Thần Binh, không cần dựa vào ngoại vật. Đại Tế Tư không hổ là vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng tồn tại, cốt trượng hạ xuống, đem Diệp Hạo miễn cưỡng bức lui mấy bước.

Diệp Hạo vẻ mặt hơi chút nghiêm nghị, hắn từ vị này cầm trong tay cốt trượng trên người lão giả ngửi được một tia khí tức nguy hiểm.

Đại Tế Tư trong tay cốt trượng u ám hào quang phun trào, hắn con ngươi thâm thúy, như vũ trụ mênh mông, sâu không lường được.

"Vạn quỷ phệ hồn!"

Đại Tế Tư trong tay cốt trượng đột nhiên hào quang đại thịnh, từng đạo từng đạo u ám hào quang đan dệt, ở phía trước hư không ngưng luyện thành một màu xám xương sọ, chọt, liên tiếp hiện lên mấy chục xương sọ, đến cuối cùng, có tới hơn trăm cái xương sọ trôi nổi ở giữa không trung.

Tuy rằng cùng Đại Tế Tư trong miệng vạn quỷ còn có khoảng cách nhất định, thế nhưng cũng tương đối đáng sợ. Phía sau, Yến Vũ Huyên nhìn thấy tình cảnh này mặt cười trở nên trắng, suýt nữa muốn nôn mửa. Nàng tuy rằng nhận định Diệp Hạo tiếp cận bọn họ là có ý đồ riêng, nhưng là thời khắc này, trong lòng đồng dạng có chút sốt sắng lên.

Hơn trăm cái xương sọ hóa thành màu xám lưu quang, hướng về Diệp Hạo bay trốn mà đến, (www. uukanshu. com) một luồng âm lãnh băng hàn khí tức phả vào mặt, ở luồng hơi thở này trước mặt, một người tâm tình đều sẽ phát sinh kịch liệt biến hóa.

Diệp Hạo biểu hiện trấn định, tay phải hắn hiện ra một cái màu xanh cây quạt, cái kia cây quạt trên có một Thanh Loan hình vẽ, như ẩn như hiện, trông rất sống động, khác nào muốn từ cây quạt bên trong bay ra ngoài.

Hắn cầm trong tay Thất Tinh Luyện Phách Phiến, hướng về phía trước hư không đột nhiên một tấm, mấy chục đạo màu xanh đao gió đan dệt mà thành. Những này đao gió đan dệt ngưng tụ, hóa thành một đạo lốc xoáy, lấy tốc độ cực nhanh xoay tròn.

Lốc xoáy nhất thời cùng hơn trăm cái xương sọ ầm ầm đụng vào nhau, cái kia màu xám bên trong xương sọ chất chứa sức mạnh không phải chuyện nhỏ, âm lãnh tâm ý thẩm thấu, khác nào phải đem lốc xoáy đông lại.

Thế nhưng Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trong phong cũng không tầm thường phong, lúc trước lấy Diệp Hạo luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết sau thể chất đều không thể chống lại, bởi vậy có thể thấy được Thanh Phong uy lực là đáng sợ đến mức nào.

Cuối cùng, vòng xoáy màu xanh cùng màu xám xương sọ hai người sức mạnh lẫn nhau trung hoà, hào quang xoay quanh tỏa ra, tất cả đều hóa thành hư vô.

Đại Tế Tư cầm trong tay cốt trượng, nói lẩm bẩm, một luồng yêu tà khí tức quái dị từ quanh người hắn hiện lên. Hắn con ngươi lạnh lẽo, trong tay cốt trượng chỉ về Diệp Hạo.

Hắn lạnh lùng nói: "Ta nguyền rủa, người trước mắt thân thể đổ nát, thần hồn vĩnh rơi Luân Hồi..."

Theo hắn lời nói hạ xuống, một luồng kỳ dị sức mạnh đột nhiên giáng lâm ở Diệp Hạo trên người, nguồn sức mạnh này phảng phất tự do ở trong thiên địa, giờ khắc này ở Đại Tế Tư nguyền rủa xúc động dưới, trong khoảnh khắc liền xâm nhập Diệp Hạo trong cơ thể.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo cái kia màu trắng bạc hồ quang vòn quanh bên ngoài thân nổi lên đỏ như màu máu, phảng phất chính đang từng tấc từng tấc thối rữa, cho đến cuối cùng, hóa thành một vũng máu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Nguyền rủa

Chương 129: Nguyền rủa

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú hướng hắn vọt tới người áo đen, đột nhiên, người áo đen biểu hiện run lên, bước chân dừng lại, hắn rơi vào chớp mắt ngưng trệ trạng thái.

Bạch!

Diệp Hạo bay lên không nhảy lên, quanh thân màu trắng bạc hồ quang vòn quanh, hướng về người áo đen đầu một chưởng bổ tới.

Ầm!

Người áo đen đầu trong nháy mắt như qua tảo giống như vỡ vụn, nhất thời máu chảy như mưa rơi, một chiêu đánh gục sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả. Diệp Hạo trạng thái đỉnh cao thực lực mạnh mẽ cực kỳ, hầu như có thể Hậu Thiên chín tầng võ giả bên trong hoành hành vô kỵ.

Người áo đen thực lực Hậu Thiên chín tầng bên trong thuộc về trung đẳng trình độ, tuyệt đối không phải người yếu, nhưng là bực này thực lực ở Diệp Hạo trước mặt hoàn toàn không đáng chú ý.

Diệp Hạo như lang như dưỡng quần, không kiêng kỵ, quanh thân màu trắng bạc hồ quang lấp loé, chỗ đi qua, đều là mưa máu đầy trời.

Trong nháy mắt, hắn liền chém giết mấy tên sau Hậu Thiên Cửu Trọng cao mấy cùng tám tầng võ giả, hắn bên ngoài thân màu trắng bạc hồ quang lấp loé, đem hướng hắn rơi ra mưa máu văng ra.

Nếu là thay đổi người bình thường, sớm đã bị Diệp Hạo giết sợ hãi, nhưng là những người áo đen này phảng phất không có cảm tình, không biết cái gì là sợ.

Bọn họ vẫn cứ từng cái từng cái đối với Diệp Hạo ra tay, đột nhiên, một sau Hậu Thiên Cửu Trọng người áo đen hai con mắt đỏ như máu, hướng về Diệp Hạo vọt tới.

"Người này khí tức..." Diệp Hạo nhìn chằm chằm vị này người áo đen, tầm thường sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả theo lý mà nói đã không cách nào

đối với hắn tạo thành uy hiếp, nhưng là người áo đen này khí tức bạo loạn, cho hắn một loại cảm giác không ổn.

Diệp Hạo hai tay hư nắm, một cái cuồn cuộn dòng sông phun trào, dòng sông bên trong sinh cơ khí tượng cùng vô biên tĩnh mịch giao hòa. Người áo đen bước chân hơi dừng lại một chút, đang lúc này, sinh tử sông dài đột nhiên giội rửa mà qua.

Ở sinh tử sông dài giội rửa dưới, người áo đen huyết nhục khô héo, khí huyết khô cạn, dung nhan già yếu, một tức thật giống như vượt qua dài lâu mấy chục năm.

Người áo đen thân thể đột nhiên bắt đầu bành trướng, hơi thở của hắn đột nhiên cuồng bạo cực kỳ, liền nghe phịch một tiếng, người áo đen thân thể nổ tung, vô hình cuộn sóng khuấy động, khí lưu loạn dũng, cuồng bạo vạn phần.

Diệp Hạo cái kia sinh tử lực lượng ngưng luyện mà thành dòng sông đều mơ hồ muốn tan vỡ ra, sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả tự bạo uy lực coi là thật là không thể khinh thường.

Này vẫn là ở sinh tử dòng sông giội rửa dưới đem thực lực đó suy yếu đến cực hạn, nếu là lấy trạng thái bình thường, tới gần Diệp Hạo bên người, lại để hắn tự bạo. Diệp Hạo coi như không chết cũng tàn tật.

"Người kia là ai, sau đó thiên bảy tầng tu vi nghiền ép chín tầng võ giả, thậm chí bức cho bọn họ tự bạo, Trong Lạc Hà Thành khi nào xuất hiện bực này kinh tài diễm diễm hạng người?" Linh Quang Các các chủ sự chú ý nhất thời tập trung ở Diệp Hạo trên người, trên thực tế, không ngừng Linh Quang Các các chủ một người chú ý tới Diệp Hạo.

Diệp Hạo dựa vào sức lực của một người, liên tiếp chém giết mấy tên sau Hậu Thiên Cửu Trọng người áo đen, thậm chí làm cho người áo đen tự bạo đều không thể thương tới nửa phần.

Bực này chiến tích, muốn không để cho người chú ý cũng khó khăn. Đương nhiên, đại đa số người còn muốn đối phó người áo đen,

Hoàn mỹ phân tâm, không kịp cảm thán. Diệp Hạo đạt được như chiến quả này, đối với bọn họ tới nói không thể nghi ngờ là một loại khích lệ, bọn họ mỗi một người đều như là hít thuốc lắc, trở nên hùng hổ cực kỳ.

"Giết!"

"Chư vị, kiên trì nữa chốc lát, thành chủ sẽ trở về, đến lúc đó muốn trấn áp những này tà ma có điều là dễ như ăn cháo." Linh Quang Các các chủ vì cổ vũ sĩ khí, đem thành chủ đại danh lấy ra.

Lời này vừa nói ra, ở đây rất nhiều võ giả đều là biểu hiện phấn chấn lên, phía trước cái kia tà ma pho tượng mang cho áp lực của bọn họ thực sự là quá lớn. Lấy ở đây rất nhiều võ giả thực lực, trừ phi cùng nhau tiến lên, đồng tâm hiệp lực, mới có thể đem phá huỷ.

Thế nhưng có những người áo đen này ngăn cản, bọn họ trong thời gian ngắn là không cách nào làm được điểm này. Tà ma pho tượng phía dưới, một vị cầm trong tay cốt trượng ông lão nhìn chăm chú Diệp Hạo, "Ai đều không thể ngăn cản Ma Thần đại nhân giáng lâm."

Sau đó, cầm trong tay cốt trượng ông lão hướng về Diệp Hạo chạy đi, kiến thức Diệp Hạo thực lực sau, hắn liền biết những này thủ hạ không người là đối thủ, hắn chuẩn bị tự mình ra tay.

Vị này bị người áo đen gọi là Đại Tế Tư ông lão một thân thực lực muốn vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, xen vào chín tầng cùng Tiên Thiên trong lúc đó.

Đại Tế Tư hóa thành một vệt bóng đen, trong thời gian ngắn liền đến đến Diệp Hạo trước người, hắn không chỉ có thực lực cao thâm, ở thân pháp võ học trên đồng dạng có cao minh trình độ.

Đại Tế Tư trong tay cốt trượng u ám ánh sáng lấp loé, hắn giơ tay lên bên trong cốt trượng, hướng về Diệp Hạo hạ xuống. Cốt trượng ở giữa không trung xé rách không khí, tiếng nổ đùng đoàng liên tục vang lên, Diệp Hạo ung dung không vội, trong tay màu trắng bạc hồ quang lấp loé, đỏ như máu hào quang vờn quanh, hướng về cốt trượng bỗng nhiên chuy ra.

Giờ khắc này, hắn tự thân chính là Thần Binh, không cần dựa vào ngoại vật. Đại Tế Tư không hổ là vượt qua sau Hậu Thiên Cửu Trọng tồn tại, cốt trượng hạ xuống, đem Diệp Hạo miễn cưỡng bức lui mấy bước.

Diệp Hạo vẻ mặt hơi chút nghiêm nghị, hắn từ vị này cầm trong tay cốt trượng trên người lão giả ngửi được một tia khí tức nguy hiểm.

Đại Tế Tư trong tay cốt trượng u ám hào quang phun trào, hắn con ngươi thâm thúy, như vũ trụ mênh mông, sâu không lường được.

"Vạn quỷ phệ hồn!"

Đại Tế Tư trong tay cốt trượng đột nhiên hào quang đại thịnh, từng đạo từng đạo u ám hào quang đan dệt, ở phía trước hư không ngưng luyện thành một màu xám xương sọ, chọt, liên tiếp hiện lên mấy chục xương sọ, đến cuối cùng, có tới hơn trăm cái xương sọ trôi nổi ở giữa không trung.

Tuy rằng cùng Đại Tế Tư trong miệng vạn quỷ còn có khoảng cách nhất định, thế nhưng cũng tương đối đáng sợ. Phía sau, Yến Vũ Huyên nhìn thấy tình cảnh này mặt cười trở nên trắng, suýt nữa muốn nôn mửa. Nàng tuy rằng nhận định Diệp Hạo tiếp cận bọn họ là có ý đồ riêng, nhưng là thời khắc này, trong lòng đồng dạng có chút sốt sắng lên.

Hơn trăm cái xương sọ hóa thành màu xám lưu quang, hướng về Diệp Hạo bay trốn mà đến, (www. uukanshu. com) một luồng âm lãnh băng hàn khí tức phả vào mặt, ở luồng hơi thở này trước mặt, một người tâm tình đều sẽ phát sinh kịch liệt biến hóa.

Diệp Hạo biểu hiện trấn định, tay phải hắn hiện ra một cái màu xanh cây quạt, cái kia cây quạt trên có một Thanh Loan hình vẽ, như ẩn như hiện, trông rất sống động, khác nào muốn từ cây quạt bên trong bay ra ngoài.

Hắn cầm trong tay Thất Tinh Luyện Phách Phiến, hướng về phía trước hư không đột nhiên một tấm, mấy chục đạo màu xanh đao gió đan dệt mà thành. Những này đao gió đan dệt ngưng tụ, hóa thành một đạo lốc xoáy, lấy tốc độ cực nhanh xoay tròn.

Lốc xoáy nhất thời cùng hơn trăm cái xương sọ ầm ầm đụng vào nhau, cái kia màu xám bên trong xương sọ chất chứa sức mạnh không phải chuyện nhỏ, âm lãnh tâm ý thẩm thấu, khác nào phải đem lốc xoáy đông lại.

Thế nhưng Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trong phong cũng không tầm thường phong, lúc trước lấy Diệp Hạo luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết sau thể chất đều không thể chống lại, bởi vậy có thể thấy được Thanh Phong uy lực là đáng sợ đến mức nào.

Cuối cùng, vòng xoáy màu xanh cùng màu xám xương sọ hai người sức mạnh lẫn nhau trung hoà, hào quang xoay quanh tỏa ra, tất cả đều hóa thành hư vô.

Đại Tế Tư cầm trong tay cốt trượng, nói lẩm bẩm, một luồng yêu tà khí tức quái dị từ quanh người hắn hiện lên. Hắn con ngươi lạnh lẽo, trong tay cốt trượng chỉ về Diệp Hạo.

Hắn lạnh lùng nói: "Ta nguyền rủa, người trước mắt thân thể đổ nát, thần hồn vĩnh rơi Luân Hồi..."

Theo hắn lời nói hạ xuống, một luồng kỳ dị sức mạnh đột nhiên giáng lâm ở Diệp Hạo trên người, nguồn sức mạnh này phảng phất tự do ở trong thiên địa, giờ khắc này ở Đại Tế Tư nguyền rủa xúc động dưới, trong khoảnh khắc liền xâm nhập Diệp Hạo trong cơ thể.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo cái kia màu trắng bạc hồ quang vờn quanh bên ngoài thân nổi lên đỏ như màu máu, phảng phất chính đang từng tấc từng tấc thối rữa, cho đến cuối cùng, hóa thành một vũng máu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Vây giết Đại Tế Tư

Chương 130: Vây giết Đại Tế Tư

Đang lúc này, tiềm tàng ở Diệp Hạo trong cơ thể bất diệt khí tức phun trào, tại này cỗ bất diệt khí tức dưới, hắn bên ngoài thân nguyên bản nứt ra da dẻ cấp tốc khép lại lên.

Sức mạnh nguyền rủa vô hình vô tướng, thuộc về trong thiên địa một loại kỳ dị sức mạnh, coi như Diệp Hạo giờ khắc này thực lực vượt qua tầm thường sau Hậu Thiên Cửu Trọng, thể phách càng là vượt xa chín tầng vỗ giả, hắn cũng vẫn cứ không tìm được phương pháp phá giải.

Chỉ có lấy luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết sau tự thân có bất diệt khí tức đến chống lại. Cùng lúc đó, cái kia sức mạnh nguyền rủa giáng lâm ở Diệp Hạo thần hồn trên, hắn thần hồn cường độ ở luyện hóa mấy khối hồn tinh sau tăng lên mấy lần có thừa, nhưng là ở này đạo sức mạnh nguyền rủa trước mặt, hắn cái kia vẫn lấy làm kiêu ngạo thần hồn lực lượng có vẻ hơi không đáng chú ý.

Diệp Hạo thần hồn nhất thời khô héo trừ khử, không ngừng cắt giảm, nếu là tiếp tục bỏ mặc không quan tâm, coi như hắn có thể làm được thân thể bất diệt, vẫn khó thoát khỏi cái chết.

Thần hồn chính là một người ý thức, tinh thần vị trí, nếu là thần hồn vô hạn suy yếu, như vậy nhẹ thì thần trí không rõ, ký ức rút lui, nặng thì ngã xuống đạo tiêu.

"Đây chính là sức mạnh nguyền rủa..." Diệp Hạo đối với sức mạnh nguyền rủa có một tối trực quan nhận thức, sức mạnh nguyền rủa như ruồi bâu lấy mật, bất luận hắn sử dụng cỡ nào phương pháp đều không thể đem trục xuất bên ngoài cơ thể.

"Nếu không chịu rời đi, vậy thì triệt để lưu lại!" Diệp Hạo trong lòng có quyết định, hắn phải đem sức mạnh nguyền rủa triệt để luyện hóa, hắn có thể nhận ra được sức mạnh nguyền rủa cùng khô vinh, sinh tử có quan hệ mật thiết.

Lấy hắn đối với khô vinh ý cảnh hiểu rõ, muốn đem này một số ít nguyền rủa sức mạnh luyện hóa cũng không khó. Sức mạnh nguyền rủa nguyên bản là vô hình vô tướng, đến Diệp Hạo trong cơ thể liền có rồi hình, đó là từng đạo từng đạo hào quang màu xám, giấu diếm mục nát khô vinh tâm ý, càng có một luồng lạnh lẽo, âm u sức mạnh nương theo.

Diệp Hạo lấy tự thân khô vinh ý cảnh đến cùng sức mạnh nguyền rủa đến chống lại, giữa hai người tạo thành một cân bằng, trong thời gian ngắn, người này cũng không làm gì được người kia.

Thế nhưng thắng lợi cuối cùng cuối cùng rồi sẽ là Diệp Hạo, dù sao sức mạnh nguyền rủa tương đương với là không có rễ chi thủy, hết sạch sức lực, mà Diệp Hạo lại có cuồn cuộn không ngừng khô vinh lực lượng.

Diệp Hạo nhìn chăm chú phía trước đạo kia cầm trong tay cốt trượng ông lão, hắn trong con ngươi nổi lên sát ý, tuy rằng sức mạnh nguyền rủa tạm thời bị hắn áp chế lại, thế nhưng cái kia sức mạnh của nguyền rủa giờ nào khắc nào cũng đang ăn mòn làm hao mòn cơ thể hắn, trong đó thống khổ, có thể tưởng tượng được.

Bạch!

Diệp Hạo nhìn chằm chằm Đại Tế Tư, trong tay Thất Tinh Luyện Phách Phiến hướng về phía trước đột nhiên một tấm, từng đạo từng đạo màu xanh đao gió đan dệt ngưng luyện, hóa thành một cơn lốc xoáy, bao phủ bát phương, khí lưu khuấy động.

Đại Tế Tư trong mắt có một tia vẻ kinh ngạc né qua, đối phương trúng rồi hắn nguyền rủa còn có thể nhảy nhót tưng bừng, chuyện này thực sự là không thể tưởng tượng nổi. Có điều, hắn đối với tự thân sức mạnh nguyền rủa có lòng tin tuyệt đối, hắn tin tưởng đối phương vẻn vẹn là dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, trước khi chết liều chết một kích thôi.

Vù! Vù!

Đại Tế Tư trong tay cốt trượng trên dòng khí màu xám phun trào,

Đan dệt thành hơn trăm cái màu xám xương sọ, xương sọ khác nào xây thành một ngọn núi, đó là nguyên cớ cốt dựng thành sơn, dòng khí màu xám phun trào, lạnh lẽo, tà ác khí tức hiện lên.

Ầm ầm!

Vòng xoáy màu xanh cùng xương sọ xây thành sơn trùng đụng vào nhau, vô hình cuộn sóng khuấy động ra, hóa thành cơn lốc, quét ngang bát phương.

Lúc này, Diệp Hạo triển khai thân pháp, lướt qua phía trước vòng xoáy màu xanh cùng xương sọ đẩy xây thành sơn, trong phút chốc liền đến đến Đại Tế Tư trước người.

Diệp Hạo trong tay màu trắng bạc hồ quang phun ra, vô hình thể phách uy thế giáng lâm, kinh sợ bát phương, hắn giơ tay lên, hướng về Đại Tế Tư ấn xuống.

Ở khoảng cách gần như vậy dưới, Đại Tế Tư căn bản không kịp vận dụng cốt trượng, hắn chỉ được giơ lên bàn tay khô gầy đến ngăn cản Diệp Hạo công kích.

Răng rắc!

Một đạo lanh lảnh xương gãy tiếng vang lên, Diệp Hạo đem Thiên Cương Quyết tu luyện đến tầng thứ hai sau, thân thể lực lượng hầu như có thể ở cảnh giới hậu thiên bên trong xưng hùng xưng bá, tiên ít có người có thể chống lại.

Mà Đại Tế Tư rõ ràng không phải tu luyện qua thể phách phòng ngự võ học người, hắn vội vàng bên dưới, liền ngay cả khí huyết cùng nội lực cũng không kịp điều động bao nhiêu, vì vậy, ở Diệp Hạo một chưởng bên dưới liền bẻ gẫy bàn tay.

Phốc! Phốc!

Đại Tế Tư liên tiếp cũng lùi lại mấy bước, khóe miệng phun ra một ngụm máu tươi, hắn ổn định thân hình, trong mắt tràn đầy không thể tin tưởng. Hắn vốn cho là, đối phương trúng nguyền rủa lực lượng sau sức mạnh thân thể sẽ cực kì suy yếu, nhưng là không nghĩ tới, đối phương thân thể vẫn mạnh mẽ như thế, cho tới hắn liền một chiêu đều không thể vững vàng đón đỡ lấy đến.

Diệp Hạo thân hình còn như là ma tới gần Đại Tế Tư, trong tay hắn một đạo ngưng luyện đến cực hạn sinh tử ấn hiện lên, sinh cơ cùng tĩnh mịch giao hòa, hướng về Đại Tế Tư đánh giết mà đi.

Đại Tế Tư biểu hiện nghiêm nghị, bàn tay hắn cốt trượng trên u ám hào quang phun trào, hướng về Diệp Hạo chưởng ấn vung tới.

Đột nhiên, Đại Tế Tư biểu hiện hơi chấn động một cái, ánh mắt đờ đẫn, Diệp Hạo vì một đòn mất mạng, đem Nhiếp Hồn Thuật dùng ở Đại Tế Tư trên người.

Ầm!

Diệp Hạo thân hình khẽ nhúc nhích, né qua cốt trượng, chợt, sinh tử ấn vững vàng rơi vào trên người đối phương. Đem đánh bay ra ngoài, cùng lúc đó, một đạo màu xanh hào quang hướng về Đại Tế Tư đánh giết mà đi.

Xì xì!

Màu xanh hào quang một hồi liền đem Đại Tế Tư trái tim xuyên thủng, này một chuỗi dài thủ đoạn, đều là đánh giết Đại Tế Tư.

Liền khi mọi người cho rằng Đại Tế Tư đã tử vong thời gian, từng trận cường mạnh mẽ ầm ầm thanh truyền ra.

Đại Tế Tư đĩ nhiên một lần nữa trạm lên, hắn sắc mặt tà dị, con ngươi lạnh lẽo, trong mắt hàn ý phun ra mà ra, khiến người ta không dám cùng nhìn thẳng.

Đại Tế Tư vị trí trái tim nhúc nhích, mạch máu cấp tốc khép lại, không tới mấy tức, thương thế của hắn liền hết mức khôi phục, khí thế của hắn so với trước càng thêm cuồn cuộn bàng bạc, sâu không lường được.

Đại Tế Tư trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, thân hình hắn chợt lui, đến tà ma pho tượng phía dưới, chợt, hắn dáng vóc tiều tụy quỳ rạp dưới đất, đem cốt trượng giơ lên.

"Xin mời Ma Thần đại nhân ban tặng ta sức mạnh..."

Tiếng nói của hắn phảng phất câu thông tà ma pho tượng, (www. uukanshu. com) pho tượng chỗ mi tâm cái kia viên hạt châu màu đỏ sậm nổi lên một tia yếu ớt ngạch ánh sáng.

Diệp Hạo nhìn thấy tình cảnh này, ám đạo không ổn, hắn vung tay áo một cái, màu xanh hào quang chớp mắt liền đến Đại Tế Tư phía trước.

Mắt thấy hắn chiêu kiếm này liền muốn đem Đại Tế Tư xuyên qua, nhưng vào lúc này, tà ma pho tượng trên màu máu lưu quang phun trào, một đạo màu máu xúc tu ngưng luyện mà thành, đem màu xanh hào quang ngăn trở.

Diệp Hạo đem màu xanh kiếm gỗ thu hồi, cũng không có nghĩa là hắn sẽ cứ thế từ bỏ, nếu là thật để Đại Tế Tư câu thông thành công, mượn tà ma sức mạnh, như vậy hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

"Chư vị, theo ta cùng chém giết tà ma!"

Diệp Hạo hô to một tiếng, chỉ dựa vào hắn sức lực của một người khó có thể cắt đứt cầm trong tay cốt trượng ông lão cùng tà ma pho tượng câu thông.

"Được, tính cả lão hủ một." Linh Quang Các các chủ đại nghĩa lẫm nhiên, đem sinh tử không để ý.

"Chém giết tà ma, chính là chúng ta bản phận."

"Giết!"

...

Một đám võ giả đều là nhìn chằm chằm Đại Tế Tư, mỗi cái trong mắt sát ý hiện lên, nếu là ánh mắt có thể giết người, sớm đã đem Đại Tế Tư phân thây thành vô số tiệt.

Diệp Hạo khẽ mỉm cười, đây mới là hắn muốn xem đến kết quả, một mình hắn liều sống liều chết, kém xa tít tắp một đám sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả sức mạnh tập hợp lên. Bực này sức mạnh, thậm chí có thể cùng hậu thiên mười tầng võ giả địa vị ngang nhau, không rơi xuống hạ phong.

Lấy Diệp Hạo dẫn đầu, một đám sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả cùng tám tầng võ giả, dồn dập hướng về Đại Tế Tư đánh giết mà đi. Trong lúc nhất thời đủ loại hào quang phun ra, thần uy quét ngang, khí lưu khuấy động, thiên địa ở những này ánh sáng thần thánh dưới đều ảm đạm rồi mấy phần.

PS: Một tuần lễ mới cầu trương phiếu đề cử, đại gia có phiếu không nên quên đầu a!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Vây giết Đại Tế Tư

Chương 130: Vây giết Đại Tế Tư

Đang lúc này, tiềm tàng ở Diệp Hạo trong cơ thể bất diệt khí tức phun trào, tại này cỗ bất diệt khí tức dưới, hắn bên ngoài thân nguyên bản nứt ra da dẻ cấp tốc khép lại lên.

Sức mạnh nguyền rủa vô hình vô tướng, thuộc về trong thiên địa một loại kỳ dị sức mạnh, coi như Diệp Hạo giờ khắc này thực lực vượt qua tầm thường sau Hậu Thiên Cửu Trọng, thể phách càng là vượt xa chín tầng võ giả, hắn cũng vẫn cứ không tìm được phương pháp phá giải.

Chỉ có lấy luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết sau tự thân có bất diệt khí tức đến chống lại. Cùng lúc đó, cái kia sức mạnh nguyền rủa giáng lâm ở Diệp Hạo thần hồn trên, hắn thần hồn cường độ ở luyện hóa mấy khối hồn tinh sau tăng lên mấy lần có thừa, nhưng là ở này đạo sức mạnh nguyền rủa trước mặt, hắn cái kia vẫn lấy làm kiêu ngạo thần hồn lực lượng có vẻ hơi không đáng chú ý.

Diệp Hạo thần hồn nhất thời khô héo trừ khử, không ngừng cắt giảm, nếu là tiếp tục bỏ mặc không quan tâm, coi như hắn có thể làm được thân thể bất diệt, vẫn khó thoát khỏi cái chết.

Thần hồn chính là một người ý thức, tinh thần vị trí, nếu là thần hồn vô hạn suy yếu, như vậy nhẹ thì thần trí không rõ, ký ức rút lui, nặng thì ngã xuống đạo tiêu.

"Đây chính là sức mạnh nguyền rủa..." Diệp Hạo đối với sức mạnh nguyền rủa có một tối trực quan nhận thức, sức mạnh nguyền rủa như ruồi bâu lấy mật, bất luận hắn sử dụng cỡ nào phương pháp đều không thể đem trục xuất bên ngoài cơ thể.

"Nếu không chịu rời đi, vậy thì triệt để lưu lại!" Diệp Hạo trong lòng có quyết định, hắn phải đem sức mạnh nguyền rủa triệt để luyện hóa, hắn có thể nhận ra được sức mạnh nguyền rủa cùng khô vinh, sinh tử có quan hệ mật thiết.

Lấy hắn đối với khô vinh ý cảnh hiểu rõ, muốn đem này một số ít nguyền rủa sức mạnh luyện hóa cũng không khó. Sức mạnh nguyền rủa nguyên bản là vô hình vô tướng, đến Diệp Hạo trong cơ thể liền có rồi hình, đó là từng đạo từng đạo hào quang màu xám, giấu diếm mục nát khô vinh tâm ý, càng có một luồng lạnh lẽo, âm u sức mạnh nương theo.

Diệp Hạo lấy tự thân khô vinh ý cảnh đến cùng sức mạnh nguyền rủa đến chống lại, giữa hai người tạo thành một cân bằng, trong thời gian ngắn, người này cũng không làm gì được người kia.

Thế nhưng thắng lợi cuối cùng cuối cùng rồi sẽ là Diệp Hạo, dù sao sức mạnh nguyền rủa tương đương với là không có rễ chi thủy, hết sạch sức lực, mà Diệp Hạo lại có cuồn cuộn không ngừng khô vinh lực lượng.

Diệp Hạo nhìn chăm chú phía trước đạo kia cầm trong tay cốt trượng ông lão, hắn trong con ngươi nổi lên sát ý, tuy rằng sức mạnh nguyền rủa tạm thời bị hắn áp chế lại, thế nhưng cái kia sức mạnh của nguyền rủa giờ nào khắc nào cũng đang ăn mòn làm hao mòn cơ thể hắn, trong đó thống khổ, có thể tưởng tượng được.

Bạch!

Diệp Hạo nhìn chằm chằm Đại Tế Tư, trong tay Thất Tinh Luyện Phách Phiến hướng về phía trước đột nhiên một tấm, từng đạo từng đạo màu xanh đao gió đan dệt ngưng luyện, hóa thành một cơn lốc xoáy, bao phủ bát phương, khí lưu khuấy động.

Đại Tế Tư trong mắt có một tia vẻ kinh ngạc né qua, đối phương trúng rồi hắn nguyền rủa còn có thể nhảy nhót tưng bừng, chuyện này thực sự là không thể tưởng tượng nổi. Có điều, hắn đối với tự thân sức mạnh nguyền rủa có lòng tin tuyệt đối, hắn tin tưởng đối phương vẻn vẹn là dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, trước khi chết liều chết một kích thôi.

Vù! Vù!

Đại Tế Tư trong tay cốt trượng trên dòng khí màu xám phun trào,

Đan dệt thành hơn trăm cái màu xám xương sọ, xương sọ khác nào xây thành một ngọn núi, đó là nguyên cớ cốt dựng thành sơn, dòng khí màu xám phun trào, lạnh lẽo, tà ác khí tức hiện lên.

Ầm ầm!

Vòng xoáy màu xanh cùng xương sọ xây thành sơn trùng đụng vào nhau, vô hình cuộn sóng khuấy động ra, hóa thành cơn lốc, quét ngang bát phương.

Lúc này, Diệp Hạo triển khai thân pháp, lướt qua phía trước vòng xoáy màu xanh cùng xương sọ đẩy xây thành sơn, trong phút chốc liền đến đến Đại Tế Tư trước người.

Diệp Hạo trong tay màu trắng bạc hồ quang phun ra, vô hình thể phách uy thế giáng lâm, kinh sợ bát phương, hắn giơ tay lên, hướng về Đại Tế Tư ấn xuống.

Ở khoảng cách gần như vậy dưới, Đại Tế Tư căn bản không kịp vận dụng cốt trượng, hắn chỉ được giơ lên bàn tay khô gầy đến ngăn cản Diệp Hạo công kích.

Răng rắc!

Một đạo lanh lảnh xương gãy tiếng vang lên, Diệp Hạo đem Thiên Cương Quyết tu luyện đến tầng thứ hai sau, thân thể lực lượng hầu như có thể ở cảnh giới hậu thiên bên trong xưng hùng xưng bá, tiên ít có người có thể chống lại.

Mà Đại Tế Tư rõ ràng không phải tu luyện qua thể phách phòng ngự võ học người, hắn vội vàng bên dưới, liền ngay cả khí huyết cùng nội lực cũng không kịp điều động bao nhiêu, vì vậy, ở Diệp Hạo một chưởng bên dưới liền bẻ gẫy bàn tay.

Phốc! Phốc!

Đại Tế Tư liên tiếp cũng lùi lại mấy bước, khóe miệng phun ra một ngụm máu tươi, hắn ổn định thân hình, trong mắt tràn đầy không thể tin tưởng. Hắn vốn cho là, đối phương trúng nguyền rủa lực lượng sau sức mạnh thân thể sẽ cực kì suy yếu, nhưng là không nghĩ tới, đối phương thân thể vẫn mạnh mẽ như thế, cho tới hắn liền một chiêu đều không thể vững vàng đón đỡ lấy đến.

Diệp Hạo thân hình còn như là ma tới gần Đại Tế Tư, trong tay hắn một đạo ngưng luyện đến cực hạn sinh tử ấn hiện lên, sinh cơ cùng tĩnh mịch giao hòa, hướng về Đại Tế Tư đánh giết mà đi.

Đại Tế Tư biểu hiện nghiêm nghị, bàn tay hắn cốt trượng trên u ám hào quang phun trào, hướng về Diệp Hạo chưởng ấn vung tới.

Đột nhiên, Đại Tế Tư biểu hiện hơi chấn động một cái, ánh mắt đờ đẫn, Diệp Hạo vì một đòn mất mạng, đem Nhiếp Hồn Thuật dùng ở Đại Tế Tư trên người.

Ầm!

Diệp Hạo thân hình khẽ nhúc nhích, né qua cốt trượng, chọt, sinh tử ấn vững vàng rơi vào trên người đối phương. Đem đánh bay ra ngoài, cùng lúc đó, một đạo màu xanh hào quang hướng về Đại Tế Tư đánh giết mà đi.

Xì xì!

Màu xanh hào quang một hồi liền đem Đại Tế Tư trái tim xuyên thủng, này một chuỗi dài thủ đoạn, đều là đánh giết Đại Tế Tư.

Liền khi mọi người cho rằng Đại Tế Tư đã tử vong thời gian, từng trận cường mạnh mẽ ầm ầm thanh truyền ra.

Đại Tế Tư dĩ nhiên một lần nữa trạm lên, hắn sắc mặt tà dị, con ngươi lạnh lẽo, trong mắt hàn ý phun ra mà ra, khiến người ta không dám cùng nhìn thẳng.

Đại Tế Tư vị trí trái tim nhúc nhích, mạch máu cấp tốc khép lại, không tới mấy tức, thương thế của hắn liền hết mức khôi phục, khí thế của hắn so với trước càng thêm cuồn cuộn bàng bạc, sâu không lường được.

Đại Tế Tư trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, thân hình hắn chọt lui, đến tà ma pho tượng phía dưới, chọt, hắn dáng vóc tiều tụy quỳ rạp dưới đất, đem cốt trượng giơ lên.

"Xin mời Ma Thần đại nhân ban tặng ta sức mạnh..."

Tiếng nói của hắn phảng phất câu thông tà ma pho tượng, (www. uukanshu. com) pho tượng chỗ mi tâm cái kia viên hạt châu màu đỏ sậm nổi lên một tia yếu ớt ngạch ánh sáng.

Diệp Hạo nhìn thấy tình cảnh này, ám đạo không ổn, hắn vung tay áo một cái, màu xanh hào quang chớp mắt liền đến Đại Tế Tư phía trước.

Mắt thấy hắn chiêu kiếm này liền muốn đem Đại Tế Tư xuyên qua, nhưng vào lúc này, tà ma pho tượng trên màu máu lưu quang phun trào, một đạo màu máu xúc tu ngưng luyện mà thành, đem màu xanh hào quang ngăn trở.

Diệp Hạo đem màu xanh kiếm gỗ thu hồi, cũng không có nghĩa là hắn sẽ cứ thế từ bỏ, nếu là thật để Đại Tế Tư câu thông thành công, mượn tà ma sức mạnh, như vậy hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

"Chư vị, theo ta cùng chém giết tà ma!"

Diệp Hạo hô to một tiếng, chỉ dựa vào hắn sức lực của một người khó có thể cắt đứt cầm trong tay cốt trượng ông lão cùng tà ma pho tượng câu thông.

"Được, tính cả lão hủ một." Linh Quang Các các chủ đại nghĩa lẫm nhiên, đem sinh tử không để ý.

"Chém giết tà ma, chính là chúng ta bản phận."

"Giết!"

...

Một đám võ giả đều là nhìn chằm chằm Đại Tế Tư, mỗi cái trong mắt sát ý hiện lên, nếu là ánh mắt có thể giết người, sớm đã đem Đại Tế Tư phân thây thành vô số tiệt.

Diệp Hạo khẽ mỉm cười, đây mới là hắn muốn xem đến kết quả, một mình hắn liều sống liều chết, kém xa tít tắp một đám sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả sức mạnh tập hợp lên. Bực này sức mạnh, thậm chí có thể cùng hậu thiên mười tầng võ giả địa vị ngang nhau, không rơi xuống hạ phong.

Lấy Diệp Hạo dẫn đầu, một đám sau Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả cùng tám tầng võ giả, dồn dập hướng về Đại Tế Tư đánh giết mà đi. Trong lúc nhất thời đủ loại hào quang phun ra, thần uy quét ngang, khí lưu khuấy động, thiên địa ở những này ánh sáng thần thánh dưới đều ảm đạm rồi mấy phần.

PS: Một tuần lễ mới cầu trương phiếu đề cử, đại gia có phiếu không nên quên đầu a!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Khí thôn sơn hà

Chương 131: Khí thôn sơn hà

Lạ kỳ chính là ở đây người áo đen không có người nào ngăn cản mọi người động tác, bọn họ lấy người đứng xem thân phận, phảng phất ở xem một hồi trò hay trình diễn.

Ầm ầm!

Hơn mười vị Hậu Thiên chín tầng cùng hơn mười vị tám tầng võ giả cùng ra tay, tạo thành lực phá hoại là đáng sợ đến mức nào. Đại Tế Tư khác nào đưa thân vào thần quang gột rửa bên dưới, khuôn mặt của hắn cốt sấu đá lởm chởm, như khô héo vỏ cây. Hắn tà cười một tiếng, đem vỏ cây giống như da dẻ khẽ động, khiến người ta sinh ra hàn ý trong lòng.

Từng đạo từng đạo màu máu lưu quang từ phía sau tà ma pho tượng trên người tràn vào Đại Tế Tư trong cơ thể, quanh người hắn cầu vồng vòn quanh, hào quang tỏa ra, đem ở đây đông đảo võ giả công kích đỡ.

"Dám to gan ngăn cản Ma Thần đại nhân thức tỉnh, các ngươi đều phải chết!"

Đại Tế Tư khàn khàn khô quắt âm thanh vang vọng bầu trời, chợt, hắn dò ra bàn tay gầy guộc, hướng về phía trước vỗ một cái.

Một đạo to khoảng mười trượng khí huyết chưởng ấn ngưng luyện mà ra, giấu diếm ngập trời sát khí, ma khí mãnh liệt. Một chưởng này như bài sơn đảo hải giống như, thế không thể đỡ, đem rất nhiều võ giả võ học dồn dập đánh tan.

Nhưng mà, mười mấy tên cảnh giới hậu thiên bên trong hàng đầu tồn tại, thực lực đó chồng chất lên nhau sức mạnh đồng dạng không thể khinh thường. Đủ loại hào quang bắn ra, khí lưu phun trào, từng đạo từng đạo võ học bày ra, đem cái kia mười trượng đại khí huyết chưởng ấn đổ nát.

"Liền điểm ấy sức mạnh cũng dám nói khoác không biết ngượng!"

Linh Quang Các Các Chủ khóe miệng vung lên, cười nhạo nói, tuy rằng thực lực của đối phương thực tại đáng sợ, thế nhưng hắn nhưng không muốn ở trên khóe môi rơi xuống tiểu thừa.

Đại Tế Tư sắc mặt lạnh lùng, bóng người của hắn hóa thành quỷ mị, hướng về một vị cách hắn gần nhất Hậu Thiên tám tầng võ giả chạy đi.

Hắn đưa tay ra, bày ra một kỳ lạ thủ pháp, cái kia một chưởng nhất thời rơi vào Hậu Thiên tám tầng võ giả trên người.

Một đạo khí lưu màu trắng từ Đại Tế Tư trong tay phun trào, khác nào hóa thành linh xà, chui vào Hậu Thiên tám tầng võ giả trong cơ thể.

Tên kia Hậu Thiên tám tầng võ giả nhất thời vẻ mặt đại biến, trong cơ thể hắn khí huyết quỷ dị trôi qua, cùng lúc đó, tu vi của hắn cảnh giới rút lui lên.

Này một chiêu chính là Đại Tế Tư tu luyện mấy chục năm võ học, Kiếp Mạch Thủ, ở hắn cái kia kỳ lạ thủ pháp dưới, võ giả thân thể đem không cách nào chứa đựng khí huyết lực lượng cùng nội lực, còn như chén nước chứa đầy nước, sẽ tràn ra tới.

Hắn cái kia tràn ra khí huyết cũng không có tiêu tan với trong thiên địa, mà là hóa thành màu máu lưu quang, hòa vào phía sau tà ma pho tượng trên người.

"Thật là cao minh thủ pháp!" Một vị râu dài râu mép ông lão trong mắt hết sạch lấp loé, cho dù đối phương là sinh tử đại địch của hắn, hắn vẫn là người không nhịn được than thở một tiếng.

"Hắn là phải suy yếu ta mới thực lực, không thể để cho hắn quỷ kế thực hiện được!" Linh Quang Các Các Chủ nhìn thấu Đại Tế Tư âm mưu, hắn hô to một tiếng, trước tiên lao ra, trong tay linh quang bắn ra, hướng về Đại Tế Tư động thủ.

Linh Quang Các Các Chủ một thân thực lực vào ngày kia chín tầng bên trong đều thuộc về hàng đầu, hắn toàn lực bạo phát dưới, liền ngay cả Hậu Thiên mười tầng võ giả đều phải biến đổi sắc.

"Khí thôn sơn hà!"

Linh Quang Các Các Chủ quanh thân lỗ chân lông mở ra, vô tận linh quang tràn vào trong cơ thể hắn, cả người hắn khí thế liên tiếp rút thăng, khác nào hóa thành Sơn Hà giống như vậy, cuồn cuộn vô biên, ầm ầm sóng dậy.

"Võ học tinh túy?" Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Linh Quang Các Các Chủ trên người, đối phương bày ra các loại thủ đoạn, rõ ràng chính là võ học tinh túy dấu hiệu.

Làm Linh Quang Các Các Chủ khí tức nhảy lên tới cực hạn sau, hắn quanh thân có Sơn Hà bóng mờ như ẩn như hiện, xoay quanh ở bên người hắn, hắn phảng phất là Sơn Hà chi chủ, đến mức, Sơn Hà đều phải quỳ lạy.

Linh Quang Các Các Chủ chạy theo dùng khí thôn sơn hà cái môn này võ học, đến đem cái môn này võ học diễn hóa đi ra, vẻn vẹn dùng mấy hô hấp thời gian.

Chợt, Linh Quang Các Các Chủ khác nào hóa thân thần ma, hướng về Đại Tế Tư nghiền ép mà đi, quanh người hắn đủ loại linh quang bắn ra, Sơn Hà bóng mờ làm bạn, khác nào có thể trấn áp bát hoang.

"Cố làm ra vẻ."

Đại Tế Tư lạnh rên một tiếng, trong tay cốt trượng giơ lên, từng sợi từng sợi dòng khí màu xám lăn lộn, phun trào, đan dệt thành một to khoảng mười trượng xương sọ.

Mười trượng đại xương sọ là khái niệm gì, nếu là ngưng luyện thành một bộ hoàn chỉnh xương khô, thậm chí có thể đạt đến trăm trượng, trấn áp vạn vật.

Ầm ầm!

Mười trượng xương sọ cùng Linh Quang Các Các Chủ oanh đụng vào nhau, nhất thời linh quang phun ra, khí lưu phun trào, phong vân cuốn ngược, thiên địa ảm đạm phai mờ.

Đạp! Đạp!

Linh Quang Các Các Chủ thân hình rút lui hai bước, dù cho hắn thể hiện ra võ học tinh túy ảo diệu, thế nhưng Đại Tế Tư ở thu được tà ma lực gia trì sau, cả người thực lực đã vượt qua Hậu Thiên mười tầng, đến vô hạn tiếp cận Tiên Thiên mức độ.

Thậm chí dùng nửa bước Tiên Thiên để hình dung hắn lúc này trạng thái đều không quá đáng, đương nhiên, Linh Quang Các Các Chủ ở đối phương một đòn bên dưới vẻn vẹn là rút lui hai bước, từ mặt bên chứng minh bản thân của hắn thực lực ở cảnh giới hậu thiên bên trong hầu như có thể xưng vương xưng bá.

Diệp Hạo không có tiếp tục quan nhìn xuống, hắn hung hăn ra tay, có hắn cùng Linh Quang Các Các Chủ làm là chủ lực. Hơn nữa ở đây rất nhiều Hậu Thiên chín tầng cùng tám tầng võ giả kiềm chế, có lẽ có nắm đem chém giết.

"Một đám vô tri hạng người."

Đại Tế Tư cạc cạc cười quái dị một tiếng, Diệp Hạo trong tay sinh tử dòng sông hiện lên, hóa thành một cái cuồn cuộn dòng sông, sinh cơ cùng tĩnh mịch ở trong đó diễn biến, hướng về Đại Tế Tư giội rửa mà đi.

Linh Quang Các Các Chủ lần thứ hai bày ra khí thôn sơn hà ảo diệu, linh quang tràn vào trong cơ thể hắn, Sơn Hà bóng mờ ở quanh người hắn hiện lên. Hắn ngang trời nhảy lên, hướng về Đại Tế Tư đạp đi.

Cùng lúc đó, Sơn Hà bóng mờ đột nhiên hạ xuống, hướng về Đại Tế Tư nghiền ép mà đi. Hai đạo hung hăng vô cùng công kích đồng thời hướng về Đại Tế Tư khuấy động mà đi, nhấc lên cuộn sóng đủ để đổ nát tất cả.

Ở đây rất nhiều võ giả nhìn thấy tình cảnh này dồn dập ánh mắt cực nóng, trong tay võ học bày ra, có khí huyết ngưng luyện thành hình, có nhưng là nội lực phun trào, từng đạo từng đạo võ học công kích hướng về Đại Tế Tư bao phủ mà đi.

Thần uy tỏ khắp, bao phủ bát phương, từng đạo từng đạo hào quang hiện lên. Đại Tế Tư cốt trượng trên sương mù màu xám lăn lộn, đi ra một bộ hoàn chỉnh xương khô.

Này bộ xương khô đủ có mấy to khoảng mười trượng, thanh thế cuồn cuộn, mà giờ khắc này, trong thiên địa, từng đạo từng đạo màu máu lưu quang tràn vào cái kia xương khô bên trong.

Vù! Vù!

Xương khô trên dĩ nhiên có huyết nhục kinh mạch diễn sinh, (www. uukanshu. com) một luồng sinh cơ lực lượng chính đang thức tỉnh. Chợt, Sơn Hà bóng mờ, sinh tử sông dài, trước sau rơi vào mười mấy trượng xương khô trên.

Sau đó, rất nhiều võ giả công kích công kích hóa thành đạo đạo hào quang , tương tự rơi vào cái kia mười mấy trượng xương khô trên. Ở đây chờ cuồn cuộn thần uy dưới, coi như là Hậu Thiên mười tầng võ giả đều không thể vững vàng đón đỡ lấy đến.

Cái kia mười mấy trượng xương khô tuy rằng thanh thế ngập trời, thế nhưng ở từng đạo từng đạo thần uy cuồng oanh loạn tạc bên dưới, khung xương hơi rung nhẹ. Cái kia xương khô cũng không có liền như vậy té ngã, mà là hướng về Diệp Hạo tông người cất bước mà tới. Nghênh tiếp hắn đồng dạng là vô tận thần uy, ở mọi người liên tiếp mấy làn sóng cuồng oanh loạn tạc dưới, xương khô lảo đà lảo đảo, cuối cùng hóa thành từng đoạn từng đoạn xương gãy, rơi vào mặt đất.

"Hắn đang chuẩn bị nguyền rủa bí thuật?" Diệp Hạo vốn cho là tình huống có gì đó không đúng, mười mấy trượng xương khô theo lý mà nói không nên là như vậy tiếng sấm mưa to chút ít, nhưng là khi hắn thấy rõ Đại Tế Tư động tác sau, vẻ mặt hắn liền đột nhiên biến hóa.

Đối phương rõ ràng là đang chuẩn bị triển khai nguyền rủa cấm thuật, hơn nữa, đối phương lần này chuẩn bị thời gian rõ ràng muốn so với trước muốn dài ra rất nhiều. Ngay ở rất nhiều võ giả chuẩn bị tiếp tục động thủ vẻ, trong thiên địa một luồng kỳ dị sức mạnh đột nhiên giáng lâm, đem mọi người tại đây bao phủ.

Đại Tế Tư lại một lần nữa vận dụng sức mạnh nguyền rủa, có điều lần này nhằm vào rất nhiều hậu thiên võ giả bên trong hàng đầu tồn tại, đối với hắn mà nói gánh nặng rất lớn, khóe miệng hắn phun ra mấy ngụm máu tươi, cả người khí tức uể oải.

Mà Diệp Hạo này một phương võ giả, tình huống so với Đại Tế Tư còn bết bát hơn, có Hậu Thiên tám tầng võ giả huyết nhục trực tiếp thối rữa, phát sinh tiếng kêu thê thảm. Số rất ít võ giả thậm chí ở ngắn ngắn mấy tức, hóa thành một vũng máu, ngã xuống đạo tiêu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Ma Thần thức tỉnh

Chương 132: Ma Thần thức tỉnh

Lần này sức mạnh nguyền rủa mặc dù là nhằm vào rất nhiều võ giả, mà cũng không đan một mục tiêu, thế nhưng sức mạnh của nguyền rủa không những không có hạ thấp, trái lại có tăng lên.

Liền ngay cả Diệp Hạo đều không thể trong khoảng thời gian ngắn đem triệt để áp chế, từng đạo từng đạo dòng khí màu xám ở Diệp Hạo trong cơ thể tán loạn, chỗ đi qua, kinh mạch khí huyết đều là thối rữa mục nát.

Diệp Hạo trong cơ thể màu trắng bạc hồ quang như ẩn như hiện, hắn đem Thiên Cương Quyết tu luyện đến tầng thứ hai sau, thể phách sức mạnh không chỉ có là ngoại tại biểu hiện, liền ngay cả huyết nhục, kinh mạch, thậm chí cốt tủy, đều rèn luyện một lần.

Trong cơ thể hắn giấu diếm bất diệt khí tức lưu chuyển, lấy này đến chống lại sức mạnh nguyền rủa, mọi người tại đây, ngoại trừ Diệp Hạo đối với sức mạnh nguyền rủa có trọng đại miễn dịch ở ngoài, Linh Quang Các Các Chủ đồng dạng đối với sức mạnh nguyền rủa có nhất định miễn dịch.

Diệp Hạo cùng Linh Quang Các Các Chủ hai người đều là hướng về Đại Tế Tư đánh giết mà đi, lấy hai người bọn họ giờ khắc này trạng thái, liên thủ lại, vẫn có tỷ lệ nhất định chém giết người bị nguyền rủa phản phệ Đại Tế Tư.

Còn không chờ Diệp Hạo hai người tiếp cận Đại Tế Tư, mấy đạo Hậu Thiên chín tầng người áo đen thân ngăn cản ở Đại Tế Tư trước người.

Diệp Hạo quanh thân màu trắng bạc hồ quang phun ra, trong cơ thể hắn khí huyết lực lượng thiêu đốt, một đạo trắng bạc hồ quang chen lẫn liệt diễm ánh sáng, đem hắn trước người Hậu Thiên chín tầng võ giả vị trí trái tim xuyên thủng.

Một đòn mất mạng, dù cho Diệp Hạo giờ khắc này không phải trạng thái đỉnh cao, thế nhưng tầm thường Hậu Thiên chín tầng võ giả liền hắn một chiêu đều không thể gắng đón đỡ.

"Ma Thần đại nhân tức sắp giáng lâm, hai người các ngươi nếu là nguyện ý liền như vậy thu tay lại, ta có thể khẩn cầu Ma Thần đại nhân đem bọn ngươi thu về dưới trướng." Đại Tế Tư trong mắt hết sạch lấp loé, nhìn chằm chằm Diệp Hạo hai người nói.

"Hắn sẽ không có cơ hội giáng lâm, ngươi cũng không có cơ hội mắt thấy hắn giáng lâm!" Diệp Hạo nhìn chăm chú Đại Tế Tư, trong tay sinh tử hai khí phun trào, cấp tốc ngưng luyện thành một cái cuồn cuộn sông dài, sinh tử khí tức bàng bạc cuồn cuộn.

"Lão thất phu, nhận lấy cái chết!"

Linh Quang Các Các Chủ nộ quát một tiếng, hắn đem khí thôn sơn hà thần uy hết mức bày ra, quanh người hắn linh quang bạo phát, hào quang phun trào, Sơn Hà bóng mờ hiện lên, hướng về Đại Tế Tư trấn áp xuống.

Phốc! Phốc!

Ở hai người luân phiên công kích dưới, Đại Tế Tư thân hình bay ngược ra ngoài, khóe miệng máu tươi phun ra, hắn vốn là uể oải khí tức trở nên càng bạc nhược lên.

Giữa lúc Diệp Hạo cùng Linh Quang Các Các Chủ chuẩn bị tiếp tục ra tay, đem Đại Tế Tư tính mạng thu gặt thời gian, phía sau cái kia trên vương tọa tà ma pho tượng chỗ mi tâm hào quang màu đỏ sậm lấp loé, từng tia một màu máu hào quang lưu chuyển.

Một luồng mênh mông, uy nghiêm khí tức từ tà ma pho tượng trên người hiện lên, từng sợi từng sợi ma khí vờn quanh ở tà ma pho tượng quanh thân, hắn hai con mắt chậm rãi mở, cái kia thâm thúy trong con ngươi khác nào có thần quang bắn ra.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo trong tay sinh tử sông dài đã đến Đại Tế Tư trước người, chỉ lát nữa là phải roi vào trên người đối phương.

Đột nhiên, một vệt thần quang sau này mới tà ma pho tượng trong con ngươi phun ra mà ra, thần uy hiện lên,

Khoảnh khắc tới gần, đem sinh tử sông dài đổ nát.

Diệp Hạo sắc mặt trở nên trắng, hắn đem sinh tử dòng sông cuốn ngược về trong cơ thể hắn, Diệp Hạo cùng Linh Quang Các Các Chủ sự chú ý đều là tập trung ở phía sau tà ma pho tượng trên người.

Tà ma pho tượng trên người tỏa ra làm người ta sợ hãi khí tức, vẻn vẹn là khí tức tiết ra ngoài, cũng làm người ta không nhấc lên được phản kháng ý thức.

Lúc này, Lạc Hà Thành ở ngoài một bóng người vội vã trở lại, này bóng người quanh thân Thiên Địa nguyên khí khuấy động, cuồn cuộn, rõ ràng là một vị Tiên Thiên cảnh cường giả.

Ở khoảng thời gian này đi tới Lạc Hà Thành Tiên Thiên cảnh cường giả, chỉ có Lương Vương một người. Lương Vương ánh mắt roi vào phía trước hộ thành trên trận pháp, trong tay hắn từng đạo từng đạo màu xanh hào quang phun ra, khác nào đem thiên địa làm nổi bật làm một mảnh màu xanh.

Cái kia màu xanh hào quang chính là Lương Vương đặt chân Tiên Thiên sau ngưng luyện Tiên Thiên chân khí, Tiên Thiên chân khí thần uy muốn vượt qua hậu thiên võ giả nội lực cùng khí huyết lực lượng mấy không chỉ gấp mười lần.

Nhưng thấy màu xanh hào quang ngưng luyện thành một đạo mấy tấc to nhỏ chưởng ấn, này đạo chưởng ấn tuy rằng chỉ có mấy tấc to nhỏ, nhưng là chất chứa sức mạnh vô thượng, cuồn cuộn thần uy bày ra, hướng về phía dưới hạ xuống.

Ầm ầm!

Cái kia màu xanh hào quang chưởng ấn ở giữa không trung không ngừng rút lấy Thiên Địa nguyên khí, chu vi trăm trượng bên trong hết thảy Nguyên Khí bị màu xanh chưởng ấn rút lấy nuốt chửng, hóa thành Nguyên Khí vòng xoáy, bao phủ mà xuống. Ở Thiên Địa nguyên khí gia trì dưới, cái kia chưởng ấn tùy theo tăng vọt, hóa thành mười mấy trượng che kín bầu trời bàn tay, một chưởng bên dưới, khác nào có thể lay động đất trời.

Ầm!

Che trời bàn tay lớn roi vào hộ thành trên trận pháp, trên trận pháp từng trận bạch quang lấp loé, chỉnh tòa thành trì trận pháp sức mạnh đều tập trung ở một chỗ, lấy này đến đối kháng Lương Vương che trời bàn tay lớn.

Mà giờ khắc này, Diệp Hạo chờ người lập thân chỗ, mặt đất lay động, khác nào phát sinh địa chấn giống như vậy, mọi người hướng về khởi nguồn nhìn tới, liền thấy một đạo che trời bàn tay từ thành trì ở ngoài hạ xuống, mà hộ thành trận pháp nhưng là bất cứ lúc nào đều muốn phá nát.

"Chư vị, Lương Vương sắp trở về, chúng ta chỉ cần kiên trì nữa chốc lát liền có thể vượt qua kiếp nạn này." Linh Quang Các Các Chủ biết giờ khắc này đến thời khắc quan trọng nhất, nhất định phải cổ vũ sĩ khí.

Ở đây võ giả nghe được Lương Vương sắp trở về, lại như hít thuốc lắc như thế, dồn dập tinh thần tỉnh táo, thật giống như còn có thể chiến đấu bảy ngày bảy đêm.

Tà ma pho tượng từ trên vương tọa trạm lên, vô tận thần uy bày ra, thiên địa ở nguồn sức mạnh này trước mặt, trở nên ảm đạm phai mờ.

"Ma Thần đại nhân!"

Đại Tế Tư quỳ sát ở tà ma pho tượng trước người, còn lại người áo đen đồng dạng ánh mắt cực nóng quỳ sát ở tà ma pho tượng trước người.

Tà ma pho tượng trong con ngươi u ám ánh sáng xẹt qua, chợt, hai tay hắn mở ra, từng cái từng cái màu máu xúc tu từ quanh người hắn lan tràn, giương nanh múa vuốt, hướng về Đại Tế Tư cùng người áo đen bao phủ mà đi.

Xì xì!

Một đạo màu máu xúc tu từ Đại Tế Tư trong cơ thể xuyên thủng mà qua, Đại Tế Tư dung nhan lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô lão lên. Hắn trong mắt hiện lên không dám tin tưởng vẻ mặt, không tới nửa cái hô hấp, Đại Tế Tư liền hóa thành một bộ xương khô, ngã nhào trên đất.

Những người áo đen kia càng là vô lực ngăn cản màu máu xúc tu, khí huyết lực lượng đều bị màu máu xúc tu nuốt chửng, (www. uukanshu. com) lưu lại một bộ bộ xương khô.

Yến Vũ Huyên nhìn thấy tình cảnh này, không nhịn được xoay người, không nhìn tới. Gia gia nàng nhìn chằm chằm phía trước đạo kia tà ma bóng người, trong mắt có lái đi không được lo lắng.

"Chư vị, tà ma thực lực đã vượt qua hậu thiên võ giả phạm trù, ta có một pháp, hoặc có thể cùng tà ma đọ sức chốc lát, có điều cần sự ủng hộ của mọi người, mới có cơ hội triển khai ra." Bước ngoặt nguy hiểm, Linh Quang Các Các Chủ không lại giấu giấu diếm diếm.

"Có nhu cầu gì chúng ta làm, Các chủ cứ việc nói liền vâng."

"Chém giết tà ma, cũng là chúng ta bản phận, nếu như có thể dâng lên chút sức mọn, đó là cầu cũng không được."

...

"Được!" Linh Quang Các Các Chủ trong con ngươi hiện ra quyết đoán mãnh liệt tâm ý, đến giờ khắc này, đã không có đường lui, lui về phía sau một bước, chính là vực sâu vạn trượng.

Linh Quang Các Các Chủ lúc này đem triển khai bí pháp phương pháp nói ra, cái kia bí pháp cần đông đảo võ giả khí huyết sức mạnh, hoặc là nội lực gia trì, tương đương với là đem rất nhiều hậu thiên võ giả sức mạnh ngưng luyện trở thành một đạo lực lượng.

Bọn họ lúc này không trì hoãn nữa, Linh Quang Các Các Chủ hô to một tiếng, quanh thân lỗ chân lông mở ra, vô cùng lực cắn nuốt hiện lên, dường như muốn đem thiên địa cắn nuốt.

Rất nhiều võ giả dồn dập đem khí huyết lực lượng cùng nội lực phóng thích mà ra, tùy ý Linh Quang Các Các Chủ đem rút lấy, luyện hóa. Linh Quang Các Các Chủ quanh thân khí thế ầm ầm bạo phát, linh quang phun trào, Sơn Hà bóng mờ khác nào muốn ngưng là thật chất. Núi lớn sông lớn khí tức tất cả bày ra, phảng phất một tòa cổ xưa Sơn Hà bày ra ở mọi người trước người.

Mà giờ khắc này, tà ma pho tượng đưa mắt na di ở Linh Quang Các Các Chủ trên người, lấy thực lực của hắn rõ ràng có năng lực ngăn cản Linh Quang Các Các Chủ triển khai bí pháp, tăng cao tu vi, nhưng hắn không có ngăn cản, trái lại thả mặc cho hành vi của bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Phù Du Hám Đại Thụ

Chương 133: Phù Du Hám Đại Thụ

Linh Quang Các Các Chủ quanh thân uy thế tỏ khắp bát hoang, khí thế kia muốn vượt qua Hậu Thiên chín tầng mấy chục lần, thậm chí đến sánh ngang Tiên Thiên cảnh cường giả mức độ.

Linh Quang Các Các Chủ nộ quát một tiếng, hướng về tà ma pho tượng phóng đi, thực lực của hắn tăng vọt sau, tốc độ kia đồng dạng tăng lên tới cực hạn.

Trong thời gian ngắn liền đến tà ma pho tượng trước người, Linh Quang Các Các Chủ quanh thân cái kia ngưng là thật chất Sơn Hà bóng mờ đột nhiên hạ xuống, hướng về tà ma pho tượng nghiền ép mà đi.

Tà ma pho tượng mi tâm hạt châu màu đỏ sậm bên trong một đạo đỏ sậm ánh sáng phun ra mà ra, hướng về phía trên Sơn Hà bóng mờ quét ngang mà

đi.

Ầm ầm!

Sơn Hà bóng mờ đột nhiên đổ nát, cùng lúc đó, hào quang màu đỏ sậm ở Sơn Hà bóng mờ như trên dạng hóa thành hư vô.

Linh Quang Các Các Chủ sắc mặt không hề thay đổi, hai cánh tay hắn mở ra, từng đạo từng đạo Thiên Địa nguyên khí hướng quanh người hắn tụ lại mà đi, đan dệt thành một cuồn cuộn Nguyên Khí vòng xoáy.

Mà bản thân của hắn thì lại nằm ở Nguyên Khí vòng xoáy trung tâm, óng ánh Nguyên Khí hào quang bao phủ thiên địa. Một toà Nguyên Khí ngưng tụ thành Sơn Hà đột nhiên hiện lên, núi cao đứng ở trung gian, dòng sông vờn quanh núi cao. Sơn vì là cao trăm trượng sơn, hà vì là mười dặm sông dài.

Điều động Thiên Địa nguyên khí, này vốn là Tiên Thiên cảnh cường giả thủ đoạn, nhưng là giờ khắc này, nhưng ở Linh Quang Các Các Chủ vị này Hậu Thiên chín tầng võ giả trong tay bày ra. Linh Quang Các Các Chủ nhìn chăm chú tà ma pho tượng, hắn bình thản nói: "Ngày hôm nay liền để lão hủ thay trời hành đạo, tru diệt tà ma!"

Hắn tu vi tăng vọt sau, phảng phất chân chính hóa thân làm Tiên Thiên cảnh cường giả, mỗi tiếng nói cử động đều có cường giả phong độ. Theo hắn dứt tiếng, Thiên Địa nguyên khí ngưng luyện thành Sơn Hà đột nhiên hạ xuống.

Tà ma pho tượng sau lưng cánh bằng xương đột nhiên mở ra, từng đạo từng đạo màu máu xúc tu từ cánh bằng xương trên lan tràn mà ra, mấy trăm đạo màu máu xúc tu đan dệt ngưng luyện, hóa thành từng cây từng cây màu máu gai xương, những này gai xương mỗi người toả ra lạnh lẽo hàn quang, óng ánh loá mắt.

Xì xì!

Ở Thiên Địa nguyên khí biến thành Sơn Hà bóng mờ dưới, cái kia từng cây từng cây gai xương liên tiếp đổ nát, đương nhiên, ở cái kia gai xương vỡ bờ dưới, Sơn Hà bóng mờ khẽ run lên, do thực hóa hư.

Sơn Hà bóng mờ thần uy vẫn còn tồn tại, vẫn cứ hướng về phía dưới nghiền ép, tà ma pho tượng giơ tay lên, hướng về Sơn Hà bóng mờ nắm đi, phảng phất có một bàn tay lớn đem Sơn Hà bóng mờ vững vàng nắm trong tay, sau đó, bàn tay lớn kia hơi dùng sức, Sơn Hà bóng mờ liền đột nhiên đổ nát, hóa thành Nguyên Khí mảnh vỡ.

"Tiểu con kiến cỏ nhỏ, cũng dám ngăn trở bản thần bước chân!"

Tà ma khóe miệng hiện lên một vệt nụ cười tà dị, chọt, quanh người hắn từng đạo từng đạo màu máu xúc tu bắn mạnh mà ra, khác nào phải đem Linh Quang Các Các Chủ xuyên thủng.

Vù! Vù!

Linh Quang Các Các Chủ quanh thân từng sợi từng sợi Thiên Địa nguyên khí ngưng luyện thành một Nguyên Khí cương tráo, cái kia cương tráo trên hào quang hơi lấp loé, đem màu máu xúc tu tạm thời cách trở ở bên ngoài.

"Tà ma thực lực tựa hồ không như trong tưởng tượng như vậy mạnh mẽ." Diệp Hạo nhìn chằm chằm phía trước cái kia ma khí ngập trời tà ma, tuy nói đối phương hiện nay bày ra thực lực không phải chuyện nhỏ,

Thế nhưng vẫn không có đạt đến khiến người ta tuyệt vọng mức độ.

Diệp Hạo cầm trong tay Thất Tinh Luyện Phách Phiến, hắn hướng về tà ma bóng mờ đột nhiên phiến ra, bực này tình huống, chỉ dựa vào Linh Quang Các Các Chủ một người, hiển nhiên không cách nào kiên trì quá lâu.

Hô! Hô!

Từng sợi từng sợi màu xanh đạo gió cấp tốc ngưng tụ thành vòng xoáy, xoay tròn tốc độ càng lúc càng nhanh, vô hình lực cắn nuốt từ vòng xoáy bên trong hiện lên, dường như muốn đem tất cả xung quanh đều cuốn vào trong đó.

Cái kia vòng xoáy hướng về tà ma pho tượng bao phủ mà đi, cùng lúc đó, một đạo màu xanh hào quang từ Diệp Hạo tay áo bào bên trong bắn ra, rơi vào rồi vòng xoáy bên trong.

Bởi cái kia hào quang màu sắc cùng vòng xoáy tương đồng, vì vậy, màu xanh kiếm gỗ hòa vào vòng xoáy sau, liền phảng phất hòa làm một thể, tuy hai mà một.

Ầm ầm!

Diệp Hạo hai tay sinh tử lực lượng phun trào, hóa thành sinh tử sông dài, vì đối phó tà ma pho tượng, hắn vận dụng mười phần sinh tử lực lượng. Ở nguồn sức mạnh này trước mặt, Hậu Thiên chín tầng võ giả bên trong hàng đầu tồn tại đều muốn trong khoảnh khắc hóa thành dòng máu.

Như thế vẫn chưa đủ, Diệp Hạo trong tay một đôi màu xanh lam viên hoàn hiện lên, nội lực của hắn phun trào, viên hoàn đột nhiên hướng về phía trước bắn mạnh, cực nóng màu xanh lam liệt diễm khuấy động, đốt cháy hư không, phía trước hư không khác nào hóa thành một mảnh hỏa diễm.

Vì đối phó tà ma pho tượng, Diệp Hạo có thể nói là thủ đoạn cùng xuất hiện, gần như đem hết thảy lá bài tẩy đều dùng được.

Linh Quang Các Các Chủ thấy này ánh mắt hơi lóe lên, chợt, quanh người hắn Thiên Địa nguyên khí khuấy động, khí thế của hắn đột nhiên bạo phát, Nguyên Khí lực lượng đem cái kia màu máu xúc tu đổ nát.

Sơn Hà bóng mờ lần thứ hai ngưng luyện, hướng về phía dưới tà ma pho tượng hạ xuống. Tà ma pho tượng con ngươi thâm thúy, u ám, hắn trong mắt khác nào có một tia u ám hào quang lưu chuyển.

Hắn hướng về phía trước bước ra một bước, nhất thời mặt đất ầm ầm đổ nát, vết nứt như mạng nhện giống như hướng về bốn phía tám lan tràn. Hắn giơ tay lên, hướng về phía trên Sơn Hà bóng mờ chộp tới, trong tay hắn từng sợi từng sợi ma khí tiêu tán, ở tại tuyệt cường sức mạnh trước mặt, Sơn Hà bóng mờ không đỡ nổi một đòn, bị hắn một tay bóp nát.

Đang lúc này, sinh tử sông dài đổi chiều hư không, khác nào từ trên chín tầng trời chạy chồm mà xuống, hướng về tà ma pho tượng giội rửa mà đi.

Tà ma pho tượng chỗ mi tâm đỏ sậm hạt châu trên hào quang tỏa ra, khác nào ngưng tụ vô tận khí huyết sức mạnh, ngập trời sát khí hiện lên, uy chấn bát phương.

Đỏ sậm hạt châu trên một đạo màu máu hào quang khuấy động mà ra, rơi vào sinh tử sông dài trên, cái kia màu máu hào quang bên trong ẩn chứa vô biên sức mạnh to lớn, chỗ đi qua, sinh tử sông dài dồn dập đổ nát cuốn ngược.

Màu xanh lốc xoáy theo nhau mà tới, từng sợi từng sợi đao gió cắt chém hư không, rơi vào tà ma pho tượng trên người. Nhưng mà, nằm ở trung tâm tà ma khác nào nằm ở hào quang gột rửa, hắn khuôn mặt trên đầy mặt hưởng thụ dáng vẻ.

Một luồng lực cắn nuốt từ tà ma pho tượng trên người hiện lên, vòng xoáy màu xanh từ từ thu nhỏ lại, tà ma pho tượng như kình thôn bình thường đem màu xanh đao gió nuốt vào trong bụng.

Xèo!

Một đạo màu xanh hào quang hướng về tà ma mi tâm hạt châu màu đỏ sậm bay đi, tế nhìn thật kỹ, cái kia màu xanh hào quang mô dạng chính là một cái ánh sáng thần thánh vòn quanh kiếm gỗ.

Trước đó, Diệp Hạo đã ngưng luyện ra một đạo thần hồn trùy, cái kia thần hồn công kích ở kiếm gỗ trước một khắc rơi vào tà ma pho tượng đầu óc, (www. uukanshu. com) sau đó, kiếm gỗ theo sát mà tới, rơi vào tà ma pho tượng mi tâm hạt châu màu đỏ sậm trên.

Xì xì!

Từng đạo từng đạo Hoả Tinh bắn lên, màu xanh kiếm gỗ bay ngược mà ra, mà tà ma pho tượng chỗ mi tâm đỏ sậm hạt châu hơi chút ảm đạm rồi một phần.

"Nếu là đưa ngươi khí huyết nuốt chửng, nói không chắc bản thần thực lực có thể khôi phục lại vừa thành : một thành!" Tà ma pho tượng liếm môi một cái, ánh mắt rơi vào Diệp Hạo trên người, tròng mắt lạnh như băng bên trong phóng ra tham lam dục vọng.

Diệp Hạo trên người có một luồng làm hắn khát vọng khí tức, tà ma pho tượng khí thế quanh người đột nhiên bạo phát, nhất thời cuồng phong nộ quyển. Cái kia cuốn tới màu xanh lam liệt diễm đối với hắn không cách nào tạo thành nửa phần thương tổn, càng như là đem thể chất của hắn rèn luyện một phen, càng óng ánh sáng sủa.

Tà ma pho tượng quanh thân ma khí loạn dũng, khiến lòng người bên trong không nhịn được sinh ra sợ hãi vô ngần đến, trong con ngươi của hắn khác nào có ma khí sinh sôi tiêu tan.

Diệp Hạo biểu hiện trước nay chưa từng có nghiêm nghị lên, trong cơ thể hắn sinh tử khí lực lượng tràn vào cả người mỗi một tấc máu thịt. Hắn sinh tử ấn sơ thành thì là có thể mượn cái môn này ấn quyết đem thực lực bản thân trong khoảng thời gian ngắn tăng lên một cấp độ, mà giờ khắc này, trong cơ thể hắn sinh tử ấn bên trong chất chứa khí huyết sinh cơ càng là bàng bạc cực kỳ.

Hắn khí tức trong người đột nhiên kéo lên, phong phú khí thế tỏ khắp bát phương, đem chu vi mười mấy trượng hư không trấn áp.

Ngắn ngắn chốc lát, hơi thở của hắn liền nhảy lên tới Hậu Thiên chín tầng đỉnh điểm mức độ, hắn bên ngoài thân mơ hồ muốn nổ bể ra đến, phảng phất thừa không chịu được sinh tử ấn bên trong sức mạnh.

Nếu không có hắn đem Thiên Cương Quyết tu luyện đến tầng thứ hai, tuyệt đối không thể chịu đựng như vậy cuồn cuộn sức mạnh bàng bạc. Diệp Hạo quanh thân trắng bạc hồ quang phun ra, xoay quanh, khí huyết lực lượng phun trào, khác nào vô thượng võ đạo cường giả giáng lâm, hắn nhìn chằm chằm phía trước tà ma pho tượng, trong mắt không hề ý sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Ấn pháp đại thành

Chương 134: Ấn pháp đại thành

"Có chút ý nghĩa!"

Tà ma pho tượng cười khằng khặc quái dị một tiếng, chung quanh hắn ma khí khuấy động, chu vi mười mấy trượng, phảng phất hóa thành một mảnh tối tăm không mặt trời địa phương.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình như đạn pháo giống như bắn ra mà ra, đi tới tối tăm không mặt trời ma khí bên trong, quanh người hắn màu trắng bạc hồ quang phun ra, chỗ đi qua, ma khí tất cả đều thoái nhượng.

Đột nhiên, tà ma pho tượng di chuyển, hắn duỗi ra cái kia lạnh lẽo đen kịt bàn tay, hướng về phía trước đánh ra, bàn tay hắn trên khác nào có lên tới hàng ngàn, hàng vạn ma đạo khí đang ngưng tụ. Ngưng luyện thành một đạo ma khí Thủ Ấn, hướng về Diệp Hạo đánh giết mà đi.

Oanh ầm!

Diệp Hạo một chưởng nổ ra, nhất thời sóng khí cuồn cuộn, cuồng phong đột nhiên quyển, phá tan ma khí, một quyền đem ma khí chưởng ấn đổ nát.

"Chỉ đến như thế."

Diệp Hạo nguyên tưởng rằng tà ma pho tượng thực lực tất nhiên sâu không lường được, dù cho không phải thời điểm toàn thịnh, nhưng một thân thực lực phải làm có thể cùng Tiên Thiên cảnh cường giả sánh ngang.

Nhưng là làm Diệp Hạo thực lực tăng lên dữ dội đến chín tầng sau khi, hắn liền phát giác tà ma thực lực khoảng cách cảnh giới Tiên Thiên còn có một tia chênh lệch. Nhược phi như này, bọn họ ở đây đông đảo võ giả đã sớm bị mất mạng, nơi nào còn có cơ hội đứng ở chỗ này, sợ là đã sớm trở thành tà ma trong bụng thực.

Coi như Diệp Hạo chuẩn bị tiếp tục động thủ thì, cái kia đã bị hắn một quyền tan vỡ ma khí như ruồi bâu lấy mật, bám vào trên tay hắn, từ bàn tay của hắn tiến vào trong cơ thể hắn.

Mà trên bàn tay của hắn rễ cây hắc tuyến như ẩn như hiện, cái kia hắc tuyến từ bàn tay lan tràn đến toàn bộ cánh tay, thậm chí hướng về hắn tứ chi hài cốt kéo dài.

Tà ma đắc ý cười nói: "Bản thần thủ đoạn lại há lại là ngươi một giới giun dế có khả năng phỏng đoán."

Diệp Hạo sắc mặt không hề thay đổi, trong cơ thể hắn khí huyết vận chuyển, rung động, đem từng sợi từng sợi màu đen ma khí bức ra. Bàn tay của hắn ở ma khí ăn mòn dưới đã có dần dần mục nát dấu hiệu, có điều ở bất diệt khí tức lưu chuyển dưới, vẫn không có mục nát, cũng đã khép lại, quá trình này cũng không hơn gì, Diệp Hạo không muốn lần thứ hai trải nghiệm.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình lấp lóe, ở tại chỗ để lại một chuỗi tàn ảnh, bàn tay hắn khí huyết cầu vồng xoay quanh, phun ra nuốt vào, thanh thế cuồn cuộn, một đấm xuất ra, xé rách không khí, tiếng nổ đùng đoàng vang vọng bát phương.

Ầm ầm!

Óng ánh hào quang tỏa ra, như diễn biến giống như xán lạn, Diệp Hạo nắm đấm rơi vào tà ma pho tượng trên người, từng đạo từng đạo khí huyết lực lượng liên tiếp đánh vào đối phương trong cơ thể, lấy hắn giờ khắc này thực lực, đánh ra khí huyết lực lượng là biết bao kinh người.

Nếu như đổi làm là một tên Hậu Thiên chín tầng võ giả, vững vàng đón đỡ lấy Diệp Hạo cú đấm này, kết quả chỉ có một, thân thể đổ nát, thần hồn ngã xuống.

Trừ phi tên kia Hậu Thiên chín tầng võ giả là một tên tu luyện qua luyện thể võ học người, bằng không tuyệt không loại thứ hai kết cục.

Tà ma pho tượng trong con ngươi nổi lên một vệt lạnh lẽo ánh sáng, chợt, quanh người hắn một luồng sức hút truyền ra, Diệp Hạo nắm đấm lạc ở trên người hắn địa phương, có màu máu cầu vồng ngưng luyện,

Hóa thành một đạo vòng xoáy màu đỏ ngòm, phảng phất như là một phóng to lạnh lẽo con ngươi.

Cái kia vòng xoáy màu đỏ ngòm bên trong một luồng rút lấy lực lượng phun trào, dường như muốn đem Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết sức mạnh rút lấy nuốt chửng. Diệp Hạo đối với khí huyết nắm đã sớm đến tỉ mỉ cảnh giới, hắn hơi suy nghĩ, liền đem khí huyết lực lượng khống chế, hắn thoát khỏi cái kia vòng xoáy màu đỏ ngòm sức hút, hướng về phía sau bạo lùi lại mấy bước.

Ầm ầm!

Phía trên Thiên Địa nguyên khí ngưng tụ thành Sơn Hà bóng mờ rơi vào tà ma pho tượng trên người, sau đó, cái kia Sơn Hà bóng mờ cấp tốc thu nhỏ lại, khác nào hóa thành khoảng tấc to nhỏ.

Linh Quang Các Các Chủ trong miệng khinh đọc lên một chữ đến: "Bạo!"

Cái kia ngưng tụ thành mấy tấc to nhỏ Sơn Hà bóng mờ đột nhiên nổ tung, tà ma lập thân nơi, Thiên Địa nguyên khí nhất thời trở nên hỗn loạn lên, khí lưu xé rách, nộ quyển bát phương, hóa thành từng đạo từng đạo cuồng phong, tản mát ra.

Mấy tức sau, hỗn loạn Thiên Địa nguyên khí bình tĩnh lại, tà ma pho tượng bóng người vững vàng sừng sững ở tại chỗ, phảng phất Sơn Hà bóng mờ nổ tung đối với hắn không có tạo thành nửa điểm thương tổn.

Diệp Hạo quan sát được cẩn thận tỉ mỉ mức độ, hắn rõ ràng nhìn thấy đối phương chỗ mi tâm hạt châu màu đỏ sậm trên ánh sáng lờ mờ một phần. Thậm chí có thể dùng lờ mờ tối tăm để hình dung, thức tỉnh thời gian, cái kia đỏ sậm hạt châu óng ánh loá mắt, mà ở này luân phiên giao thủ dưới, cái kia đỏ sậm hạt châu thì lại trở nên tuyệt nhiên không giống.

"Không nghĩ tới hai cái tiểu con kiến cỏ nhỏ đều có thể thương tổn được bản thần."

Tà ma pho tượng trong con ngươi phóng ra yêu dị ánh sáng, chỗ mi tâm đỏ sậm hạt châu hơi nứt ra. Phảng phất là mở con mắt thứ ba, từ cái kia đỏ sậm hạt châu bên trong đột nhiên bắn ra một tia ánh sáng màu đỏ như máu.

Ánh sáng màu đỏ ngòm kia bên trong hiện ra làm người ta sợ hãi khí tức, phảng phất là một loại nào đó bí pháp cấm kỵ, có hủy thiên diệt địa uy năng.

Ánh sáng màu đỏ ngòm ở giữa không trung chia ra làm hai, trong đó một đạo hướng về Linh Quang Các Các Chủ mà đi, một đạo khác thì lại thẳng đến Diệp Hạo mà tới.

Ầm!

Ánh sáng màu đỏ ngòm cấp tốc xẹt qua hư không, đem Diệp Hạo miễn cưỡng đánh bay mười mấy trượng, mà Linh Quang Các Các Chủ tình huống thì lại cùng hắn đại thể xấp xỉ.

Phốc! Phốc!

Diệp Hạo khóe miệng máu tươi phun ra, hắn khí huyết bạc nhược, huyết nhục dùng tốc độ khó mà tin nổi khô héo. Những này chỉ là biểu tượng, mà trong cơ thể hắn, ánh sáng màu đỏ ngòm kia nhưng là chung quanh tứ hợi, đem trong cơ thể hắn khí huyết sức mạnh cướp đoạt.

Diệp Hạo trong mắt hết sạch lấp loé, "Này sợi ánh sáng màu đỏ ngòm bên trong chất chứa vô tận khí huyết sức mạnh, như khói tựa như biển, nếu như ta có thể tương kỳ luyện hóa..."

Ánh sáng màu đỏ ngòm bên trong giấu diếm khí huyết sức mạnh thậm chí không thua gì Diệp Hạo tu vi tăng lên dữ dội sau khí huyết mức độ đậm đặc. Như vậy sức mạnh bàng bạc, đối với hắn mà nói, không khác nào là một loại đồ bổ.

Hơn nữa còn là vật đại bổ, (www. uukanshu. com) Diệp Hạo trong cơ thể Sinh Tử Ấn ánh sáng thần thánh hiện lên, vô hình lực cắn nuốt bắn ra, khác nào hóa thành một ngôi sao vòng xoáy, thể hiện ra lực cắn nuốt.

Ánh sáng màu đỏ ngòm nguyên vốn đã rút lấy Diệp Hạo trong cơ thể hơn nửa khí huyết sức mạnh, nếu là tiếp tục nữa, thậm chí sẽ đem Diệp Hạo quanh thân khí huyết nuốt chửng không dư thừa chút nào, sau đó tặng lại cho tà ma, khi đó, hay là tà ma thực lực sẽ nâng cao một bước.

Theo Diệp Hạo trong cơ thể Sinh Tử Ấn điên cuồng vận chuyển, bắn ra kinh người sức cắn nuốt, ánh sáng màu đỏ ngòm không bị khống chế hướng về Sinh Tử Ấn vị trí mà đi.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo trong cơ thể Sinh Tử Ấn điên cuồng tăng vọt, ánh sáng màu đỏ ngòm kia bên trong chất chứa khí huyết sinh cơ coi là thật là bàng bạc cực kỳ, nếu để cho Diệp Hạo đem luyện hóa thành tự thân khí huyết lực lượng, lấy hắn giờ khắc này thân thể lực lượng tất nhiên không thể chịu đựng trụ như vậy bàng bạc khí huyết sức mạnh.

Hơn nữa, ánh sáng màu đỏ ngòm kia bên trong giấu diếm sinh cơ ảo diệu, ở Sinh Tử Ấn nuốt chửng khí huyết sinh cơ thời gian, các loại ảo diệu tặng lại đến Diệp Hạo trong đầu, đều là liên quan với sinh cơ các loại ảo diệu.

Hắn thân thể từ cái kia ảo diệu bên trong "Nhìn thấy" một giọt máu diễn hóa thành một cái sinh mệnh cảnh tượng, tuy rằng lấy hắn thực lực trước mắt không cách nào lĩnh ngộ được trong đó huyền ảo, thế nhưng cũng đủ để cho hắn thu hoạch không ít.

Vù! Vù!

Sinh Tử Ấn đột nhiên vang lên ong ong, đột nhiên tăng lên dữ dội không chỉ gấp mười lần, hóa thành một viên trắng đen hào quang đan dệt dấu ấn. Cái kia trắng đen hào quang đột nhiên giao hòa vào nhau, hóa thành màu xám dấu ấn, một luồng mịt mờ, huyền diệu khí tức từ Sinh Tử Ấn trên tiêu tán mà ra.

"Sinh Tử Ấn đại thành!"

Diệp Hạo có cảm ứng, theo hắn đem ánh sáng màu đỏ ngòm bên trong khí huyết sức mạnh hết thảy luyện hóa, lại thêm chi tự thân đối nhau ky ảo diệu các loại lĩnh hội cùng lý giải, rốt cục đem Sinh Tử Ấn đẩy thăng đến cảnh giới đại thành.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Tiên Hạc Cửu Biến

Chương 135: Tiên Hạc Cửu Biến

Tà ma pho tượng nhận ra được Diệp Hạo không bình thường, nguyên bản, hắn ánh sáng màu đỏ ngòm kia bên trong giấu diếm lực cắn nuốt coi như là một Hậu Thiên chín tầng đỉnh điểm võ giả đều không thể chống lại.

Nhưng là giờ khắc này, ánh sáng màu đỏ ngòm kia ở đối phương trong cơ thể tựa hồ không có phát huy ra nên có hiệu quả. Không ngừng Diệp Hạo như vậy, liền ngay cả Linh Quang Các Các Chủ biểu hiện đều là ra ngoài tà ma pho tượng dự liệu.

Linh Quang Các Các Chủ quanh thân đủ loại hào quang phun ra, bên ngoài thân lỗ chân lông mở ra, rút lấy Thiên Địa nguyên khí, cùng lúc đó, hắn lợi dụng Thiên Địa nguyên khí sức mạnh đến luyện hóa trấn áp ánh sáng màu đỏ ngòm kia giấu diếm khí huyết sức mạnh.

Cho tới Linh Quang Các Các Chủ đều vì tựa hồ mơ hồ bắt đầu tăng mạnh, nếu là tiến thêm một bước nữa, hắn thậm chí có thể đánh vỡ Hậu Thiên chín tầng cực hạn, bước vào mười tầng cảnh giới.

"Hai con giun dế càng dám phản kháng bản thần ban ân!"

Tà ma pho tượng có vẻ thiếu kiên nhẫn lên, sau lưng của hắn cánh bằng xương hơi chấn động, chợt, cái kia cánh bằng xương trên hai cái cánh bằng xương hóa thành hai đạo lưu quang bắn ra, phân biệt hướng về Diệp Hạo cùng Linh Quang Các Các Chủ mà đi.

Vù! Vù!

Cái kia gai xương lấy tốc độ cực nhanh xoay tròn, mơ hồ câu thông Thiên Địa nguyên khí, có Nguyên Khí làn sóng phun trào, trong đó một cái gai xương xé rách không khí, khoảnh khắc liền đến Diệp Hạo trước người.

Ở cái kia gai xương đâm vào Diệp Hạo trong cơ thể trước, hắn bỗng nhiên giơ lên một chưởng, hướng về phía trước quét ngang mà ra, trong tay hắn dòng khí màu xám khuấy động, cái kia dòng khí màu xám chỗ đi qua, Tịch Diệt tâm ý tỏ khắp, ánh sáng thần thánh tiêu tan.

Ở cái kia dòng khí màu xám giội rửa dưới, thế tới mãnh liệt gai xương trong một cái hít thở liền hóa thành bột phấn, ở giữa không trung tung bay.

Mà mặt khác một cái hướng về Linh Quang Các Các Chủ mà đi gai xương đồng dạng bị hắn hóa giải, hai người bọn họ giờ khắc này thực lực cùng với trước so với đều có tăng lên không nhỏ, này còn muốn được lợi từ cái kia tà ma pho tượng.

Tà ma pho tượng sắc mặt lúng túng lên, tuy rằng hắn vẫn cứ là pho tượng trạng thái, vốn không nên có vẻ mặt, nhưng là thời khắc này, dù là ai đều có thể nhìn ra pho tượng kia khuôn mặt dưới ẩn giấu tức giận.

Đột nhiên, tà ma pho tượng sau lưng gai xương đột nhiên hợp lại, ngưng luyện ở cùng nhau, hóa thành một cái gai xương. Cái kia gai xương thoát ly phía sau lưng hắn, rơi vào tà ma pho tượng trong tay, cái kia gai xương khác nào là một cây trường thương, trường vài trượng, đủ có thành niên nhân cánh tay thô, càng có một tia tia ma khí tỏ khắp.

Bạch!

Tà ma pho tượng cầm trong tay gai xương trường thương, thẳng đến Diệp Hạo mà đi, hắn đem Diệp Hạo cho rằng cái thứ nhất muốn giải quyết mục tiêu.

Diệp Hạo trong tay dòng khí màu xám khuấy động, sinh tử tâm ý biến ảo, sự sống chết của hắn ấn tăng lên đến Tiểu Thành sau, có uy lực vượt qua tầm thường Địa cấp võ học mấy lần không ngừng, làm cho hắn giờ khắc này có cùng tà ma chống lại một, hai tự tin.

Tà ma trong tay gai xương trường thương đột nhiên xoay tròn, cái kia xoay tròn tốc độ đến cực hạn sau, ngưng tụ thành một luồng không gì địch nổi sức mạnh, nhấc lên tầng tầng cuộn sóng.

Nhanh! Nhanh! Nhanh!

Một thương này tốc độ có thể nói là nhanh đến mức cực hạn,

Ở một thương này dưới, bất kể là chiêu thức gì cũng không đủ xem.

Diệp Hạo trong lòng nổi lên hàn ý, hắn sắc mặt quả đoán, bàn tay hư nắm, đem Sinh Tử Ấn kích phát. Một đạo màu xám dấu ấn thoát ly lòng bàn tay của hắn, rơi vào gai xương trường thương trên, sau đó, cái kia tinh mịch tâm ý tỏ khắp, không ngừng suy yếu gai xương trường thương sức mạnh.

Ở cái kia tinh mịch tâm ý dưới, gai xương trường thương xoay tròn tốc độ đều chậm mấy phần, coi như tốc độ kia chậm mấy phần, Diệp Hạo vẫn cứ không cách nào tránh thoát khỏi đi.

Diệp Hạo giơ tay lên, bàn tay dòng khí màu xám bao trùm, hướng về cái kia gai xương trường thương chộp tới, hắn muốn lấy này đến phá giải đối phương đòn đánh mạnh nhất.

Vù! Vù!

Đột nhiên, cái kia gai xương trường thương đột nhiên xoay tròn, cái kia vô hình trung sức mạnh đem Diệp Hạo bàn tay đánh văng ra, gai xương trường thương đột nhiên đâm vào Diệp Hạo trong cơ thể.

Kỳ thực trước đó, Diệp Hạo thân hình cũng đã hướng lùi về sau đi, thế nhưng tốc độ của hắn chung quy là chậm một phần, bị đối phương gai xương xuyên thủng thân thể.

May mà chính là cái kia gai xương xuyên thủng vị trí cũng không phải là chỗ yếu, Diệp Hạo trong cơ thể Sinh Tử Ấn bên trong sinh cơ sức mạnh hiện lên, đem thương thế của hắn chữa trị.

Càng có Phượng Hoàng tinh huyết bên trong bất diệt khí tức phun trào, hai người chồng chất dưới, vết thương của hắn không ngừng khép lại lên.

Ầm ầm!

Một đạo sấm sét giữa trời quang giống như nổ vang đột nhiên vang vọng Lạc Hà Thành, trong lúc nhất thời chỉnh tòa thành trì đều phảng phất nằm ở chấn động kịch liệt bên trong.

Đó là Lạc Hà Thành hộ thành trận pháp bị phá tan, tà ma cầm trong tay gai xương trường thương, biểu hiện trở nên nghiêm nghị lên.

Bọn họ một đám người lập thân nơi Thiên Địa nguyên khí trở nên hỗn loạn lên, một đạo uy nghiêm trang túc bóng người từ đằng xa mà đến, cái trước hô hấp hắn còn ở ngàn trượng có hơn, dưới một sát liền đến Diệp Hạo mọi người trước người.

"Tốc độ thật nhanh."

Có võ giả trong lòng khiếp sợ, có điều, khi bọn họ thấy rõ người tới tướng mạo sau, trong lòng liền trở nên kinh hỉ như điên. Bởi vì người tới chính là Tiên Thiên cảnh cường giả —— Lương Vương.

"Dám ở bản vương đất quản hạt làm loạn, ngươi có biết tội của ngươi không?"

Lương Vương hai tay phụ sau, không nộ tự uy, quanh thân linh áp như sóng triều giống như hướng về tà ma pho tượng mà đi. Cái kia linh áp xúc động Thiên Địa nguyên khí gợn sóng, hóa thành Nguyên Khí làn sóng, từng đợt tiếp theo từng đợt, mênh mông vô biên.

"Chuyện cười, nho nhỏ trước tiên Thiên Võ Giả cũng xứng cho bản thần định tội?"

Tà ma pho tượng trong con ngươi hung mang tỏa ra, chỗ mi tâm đỏ sậm hạt châu bên trong đột nhiên mở, một tia đỏ sậm ánh sáng khuấy động mà ra, chỗ đi qua, hư không xì xì vang vọng.

Đối mặt tà ma công kích, Lương Vương ung dung không vội, thậm chí liền ngay cả mí mắt đều chưa từng trát một hồi, đột nhiên, quanh người hắn Thiên Địa nguyên khí như biển rộng giống như cuồn cuộn, ngưng luyện thành một đạo Nguyên Khí vòng xoáy, đem cái kia đỏ sậm ánh sáng nuốt chửng đi vào.

"Bản vương nói ngươi có tội, ngươi thì có tội!"

Lương Vương gằn từng chữ, chợt, hắn nhấc chưởng hướng về phía dưới tà ma pho tượng nhẹ nhàng đè tới. Trong tay hắn chân khí phun trào, ngưng tụ thành một con trông rất sống động tiên hạc, hai cánh triển khai, xoay quanh bay lượn, rất sống động, lại như là thật sự.

Này một chiêu chính là Lương Vương tu luyện Địa cấp võ học Tiên Hạc Cửu Biến bên trong đệ nhất biến, tiên hạc giương cánh. Địa cấp võ học trước

thiên cảnh trong tay cường giả bày ra uy lực cùng hậu thiên võ giả trong tay triển hiện ra uy lực tuyệt nhiên không giống, có khác biệt một trời một vực.

Tiên hạc hai cánh chấn động, quanh thân màu xanh lưu quang xoay quanh, khác nào là từ trên chín tầng trời giáng lâm, gió lốc mà xuống, thẳng đến tà ma pho tượng mà đi.

Tà ma pho tượng tuy rằng ngoài miệng không đem Lương Vương để vào trong mắt, nhưng trên thực tế hắn so với ở đây bất luận người nào đều rõ ràng Lương Vương thực lực mạnh mẽ đến đâu, (www. uukanshu. com) chính là bởi vì như vậy, hắn mới dự định nhiều kéo dài một quãng thời gian.

Dưới sự bất đắc dĩ, tà ma pho tượng chỉ được trực diện đối mặt Tiên Thiên cảnh cường giả công kích, trong tay hắn gai xương trường thương đột nhiên đâm ra, sau đó, từng tia một ma khí vờn quanh ở trường thương đỉnh, đan dệt ngưng luyện thành một cái linh xà.

Cái kia linh xà phun ra nuốt vào xà tín, ma khí xoay quanh, phảng phất không phải thuộc về nhân gian sinh vật. Sau đó, linh xà hóa thành một đạo màu đen ma ảnh, hướng về tiên hạc quấn giết tới.

Xì xì!

Ở tiên hạc trùng kích vào, linh xà có vẻ không đỡ nổi một đòn, vẻn vẹn kiên trì một hô hấp, liền một lần nữa tán loạn trở thành ma khí. Tiên hạc hai cánh chấn động, tiếp tục hướng về tà ma pho tượng lao xuống mà đi.

Tà ma pho tượng trong tay gai xương trường thương hóa thành hơn trăm đạo thương ảnh, thương như màn mưa, bao phủ mà ra. Hắn trong một cái hít thở, đâm ra hơn trăm thương, hơn nữa mỗi một thương sức mạnh đều rất lớn, trong phút chốc liền đem tiên hạc cắn nát xé rách.

Nhưng mà tà ma pho tượng cũng không có ung dung hạ xuống, bởi vì phía trên đột nhiên hạ xuống mấy chục con tiên hạc, mỗi một con tiên hạc đều đang múa may, nếu là từ người đứng xem góc độ đến xem, thì lại như là một đám tiên hạc uyển chuyển nhảy múa.

Này một chiêu chính là Tiên Hạc Cửu Biến đệ nhị biến, Hạc Vũ Cửu Thiên, ở này ba tiên hạc trùng kích vào, tà ma pho tượng trong tay gai xương trường thương không ngừng đâm ra, muốn hóa giải chiêu này.

Thế nhưng không tới mấy hô hấp, cả người hắn liền bay ngược ra ngoài, ở giữa không trung xẹt qua một đạo độ cong, tầng tầng nện ở mặt đất. Tiên Thiên cảnh võ giả càng là cường đến mức độ này, trong lúc vung tay nhấc chân liền đem tà ma pho tượng trọng thương, giữa hai người phảng phất không ở một cái mức độ, có thể dùng một cái thiên một cái địa để hình dung.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! < a> điện thoại di động người sử dụng mời đến xem. < a>

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 136: Chân tướng

Chương 136: Chân tướng

Đột nhiên, phía trên phía chân trời mấy chục con tiên hạc uyển chuyển nhảy múa, hóa thành từng đạo từng đạo lưu quang hòa vào chính giữa con tiên hạc kia trên người.

Linh quang lấp loé, chính giữa con tiên hạc kia hai cánh mở ra, hào quang xoay quanh, uy thế bức người. Sau đó, tiên hạc hai cánh hơi chấn động, từng cây từng cây cánh chim như mưa sao sa giống như rơi xuống đất, hướng về tà ma pho tượng ném tới.

Tiên Hạc Cửu Biến đệ tam biến —— vũ hóa phi tiên, này một chiêu khác nào hoành thông trời đất, có thông thiên triệt địa vĩ đại sức mạnh. Cái kia từng cây từng cây cánh chim ở giữa không trung dung luyện Thiên Địa nguyên khí, xúc động nguyên khí hỗn loạn, hào quang lấp loé, phàm nhân lực lượng không thể chống lại.

Tà ma pho tượng ở vũ hóa phi tiên chiêu này trùng kích vào, quanh thân như cái sàng giống như, trải rộng lỗ thủng. Một giọt nhỏ ân máu đỏ tươi nhỏ xuống, có thể nói là nhìn thấy mà giật mình.

Vù! Vù!

Tà ma pho tượng thân thể đột nhiên bành trướng, ầm ầm nổ tung, hóa thành vô số mảnh vỡ, trong đó một đạo đỏ sậm hào quang chen lẫn ở mảnh vỡ bên

trong, muốn hướng về phương xa bỏ chạy.

Lương Vương trong tay hư nắm, phía dưới Thiên Địa nguyên khí nhất thời trở nên ngưng trệ, cái kia vô số mảnh vỡ chớp mắt định tại chỗ, thật giống như thời gian bất động.

Đỏ sậm hào quang hơi rung động, muốn tránh thoát đi ra ngoài, Lương Vương trong tay chân khí phun trào, vô hình sức hút phun ra mà đi, cái kia đỏ sậm hào quang không bị khống chế hướng về Lương Vương trong tay mà đi.

Đỏ sậm hào quang hóa thành một hạt châu, rơi vào Lương Vương trong tay, hạt châu kia hơi chút ảm đạm, mặt trên mơ hồ có một tia tia vết rách tràn ngập.

Lương Vương trong con ngươi có một tia mịt mờ bất mãn vẻ né qua, hắn đem đỏ sậm hạt châu nắm trong tay, hóa thành một vệt cầu vồng rời đi.

Diệp Hạo khoanh chân ngồi xuống, từ đối mặt tà ma pho tượng bắt đầu, trong lòng hắn liền chỉ tay tràn ngập ngột ngạt, hoãn có điều lên. Mãi đến tận Lương Vương lấy Lôi Đình tốc độ đem tà ma pho tượng giết chết, hắn mới có thể thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Thế nhưng, Diệp Hạo mơ hồ cảm thấy, chuyện này cũng không phải tưởng tượng đơn giản như vậy. Đặc biệt là Lương Vương, cho hắn một loại cảm giác sâu không lường được, đối phương một cái ánh mắt, đều có thể mang đến cho hắn vô cùng áp lực.

Lần này Lạc Hà Thành bên trong biến cố có một rất lớn điểm đáng ngờ, lấy Lương Vương thể hiện ra thực lực đến xem, hắn ở Tiên Thiên cảnh giới bên trong phải làm là cấp độ bá chủ một phương tồn tại. Mà tà ma pho tượng thủ hạ ở địa bàn của hắn mưu tính nhiều năm, Lương Vương cũng không từng phát hiện, điểm này làm sao đều không còn gì để nói.

Diệp Hạo trong cơ thể bất diệt khí tức phun trào, vết thương của hắn nơi huyết nhục nhúc nhích, khí huyết lực lượng tỏ khắp, huyết nhục gây dựng lại, vết thương lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại lên.

"Gia gia, hắn..."

Yến Vũ Huyên nhìn chằm chằm Diệp Hạo, không biết nên nói cái gì, gia gia của nàng ánh mắt sùng kính nhìn Diệp Hạo: "Tiền bối cát nhân tự có thiên tương, ta tin tưởng hắn có thể gặp dữ hóa lành."

Sau nửa canh giờ, Diệp Hạo hai con mắt mở, thương thế của hắn đã hết mức khôi phục, nếu không có đối phương nhát thương kia giấu diếm ma khí, ăn mòn cơ thể hắn, thương thế hắn khép lại tốc độ đem sẽ nhanh hơn.

Diệp Hạo bên người còn có ba người,

Yến Vũ Huyên ông cháu hai, còn có Linh Quang Các Các Chủ, hắn ánh mắt chiếu tới chỗ, đều là một mảnh tiêu điều, tĩnh mịch. Tuy rằng tà ma đã trừ, thế nhưng mang đến tai hoạ nhưng là trong thời gian ngắn không cách nào san bằng.

Sau khi, Linh Quang Các Các Chủ thành khẩn mời Diệp Hạo đi linh quang các làm khách, Diệp Hạo trầm ngâm chốc lát, liền đồng ý.

Linh quang các vì là Diệp Hạo một mình sắp xếp một trạch viện, đem hắn cho rằng thượng hạng tân khách đến chiêu đãi.

"Tiền bối, kỳ thực cái kia liên quan với linh nhưỡng địa đồ cũng không đầy đủ..." Áo tang ông lão cũng không hề rời đi, mà là theo Diệp Hạo đồng thời đi tới bên trong trạch viện, hắn tìm cớ chính là phải báo đáp Diệp Hạo ân cứu mạng.

"Ta biết rồi." Diệp Hạo khẽ gật đầu, cũng không hề để ý chi tiết này, chỉ nếu là có một đại thể phương vị, hắn liền không cần phải lo lắng không tìm được linh nhưỡng vị trí cụ thể.

"Tiền bối, ngươi cho rằng Tiểu Huyên tư chất làm sao?" Áo tang ông lão thấp giọng dò hỏi.

"Vẫn còn có thể!"

Diệp Hạo lạnh nhạt nói, hắn nói ra lời này thì, ánh mắt rơi vào cách đó không xa, đang tu luyện võ học Yến Vũ Huyên trên người.

Nàng đang tu luyện một môn Nhân cấp võ học, Linh Xà Quyền, tuy rằng vẻn vẹn là một môn Nhân cấp võ học, thế nhưng ở đây nữ trên người bày ra ảo diệu hầu như xấp xỉ Địa Cấp Vũ Học.

Yến Vũ Huyên đang sử dụng môn quyền pháp này thì, thật giống như thật sự hóa thành linh xà, nhẹ linh động, quỷ dị khó lường. Nàng từng lần từng lần một diễn luyện Linh Xà Quyền, coi như thân thể không thể chịu đựng trụ, nàng vẫn cứ ở kiên trì.

Vừa có tuyệt hảo tư chất, lại có siêu quần vô hình, hơn nữa nghị lực phi phàm, những này thượng hạng luyện võ nhân tố tất cả đều tập trung ở trên người một người, há lại là một vẫn còn khả năng hình dung, quả thực có thể sử dụng yêu nghiệt để hình dung.

"Trước đó bối có thể hay không đồng ý thu nàng làm đồ đệ?"

Áo tang ông lão vẻ mặt có chút mong đợi hỏi, Diệp Hạo sâu sắc nhìn chăm chú đối phương, hắn phảng phất liếc mắt nhìn ra mục đích của đối phương, có điều hắn cũng không có nói ra đến.

Áo tang ông lão xác thực là Yến Vũ Huyên thân gia gia, tên là yến Trường Phong, hắn có thể dạy dỗ ra xuất sắc như vậy tôn nữ đến, chỉ dựa vào điểm này liền biết thân phận đối phương lai lịch không đơn giản.

"Nếu như nàng có thể trong vòng một tháng bước vào Hậu Thiên bảy tầng, ta có thể cân nhắc nàng thu làm đệ tử ký danh." Diệp Hạo bình tĩnh nói.

Tuy nói Yến Vũ Huyên có siêu quần thiên phú cùng ngộ tính, thế nhưng Diệp Hạo cũng không cho là nàng có thể trong vòng một tháng không dựa vào ngoại lực lĩnh ngộ ý nghĩ hiểu rõ ảo diệu.

Dù sao này đám nhân vật ở Triệu quốc cảnh nội đều là một lòng bàn tay có thể nói đến tới được tồn tại, nếu như nàng thật có thể làm đến một bước này, như vậy Triệu quốc cảnh nội tứ đại Thất Tinh thế lực đều muốn cướp thu nàng làm đồ đệ, thậm chí trực tiếp trở thành các phái đệ tử thân truyền của tông chủ.

Lạc Hà Thành Lương Vương phủ, một mảnh nghiêm ngặt nghiêm túc, phủ đệ nơi sâu xa, một toà bên trong mật thất dưới đất, Lương Vương tay cầm hạt châu màu đỏ sậm, chân khí phun trào, (www. uukanshu. com) đem hạt châu luyện hóa.

Một lúc sau, Lương Vương khẽ nhả một cái bạch khí, bắn mạnh ra mấy bước có hơn, hư không dập dờn, nhấc lên tầng tầng cuộn sóng.

"Bản vương mưu tính mấy năm kế hoạch lại bị một tên tiểu bối phá hoại." Lương Vương trong con ngươi thần quang tiêu tan, trong mắt nổi lên lạnh lẽo hàn quang.

Trong tay hắn hạt châu lu mờ ảm đạm, nguyên bản dựa theo hắn dự đoán, lấy bí pháp của hắn đem đỏ sậm hạt châu bên trong khí huyết sức mạnh luyện hóa, đủ để khiến tu vi của hắn tiến thêm một bước.

Hắn kẹt ở cảnh giới này đã có thật nhiều năm, nếu là thành công, đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ sẽ càng thêm chịu đến Triệu Hoàng trọng dụng, thậm chí sẽ bị ban thưởng một ít kéo dài tuổi thọ tiên đan, cùng với đột phá cảnh giới linh đan diệu dược.

Thế nhưng Lương Vương luyện hóa một phần giọt máu bên trong khí huyết sức mạnh sau liền nhận ra được giọt máu bên trong giấu diếm sức mạnh ít đi một chút, chính là thiếu hụt này bộ phận sức mạnh, làm cho hắn coi như đem toàn bộ luyện hóa, vẫn cứ không cách nào đột phá trước mặt cảnh giới.

"Không bằng như vậy." Lương Vương trong con ngươi tinh mang lấp loé, chợt, trong tay hắn chân khí phun trào, hóa thành một đoàn hào quang, này đoàn chân khí hào quang không ngừng cô đọng, hóa thành một mơ hồ hình người bóng người.

"Tuy rằng chỉ có bản vương vừa thành : một thành thực lực, thế nhưng dùng tới đối phó hắn phải làm là dễ như trở bàn tay." Lương Vương trong con ngươi hàn quang lấp loé, kế hoạch của hắn tương đương đơn giản, vậy thì là đem Diệp Hạo bắt giữ, đem khí huyết sức mạnh hòa vào giọt máu bên trong, như vậy, giọt máu bên trong thiếu hụt sức mạnh liền có thể bù đắp một phần.

Nếu không có hắn giờ khắc này luyện hóa giọt máu đến thời khắc mấu chốt, không cho phép trì hoãn, hắn thậm chí sẽ đích thân ra tay bắt Diệp Hạo. Đương nhiên, hắn biết Diệp Hạo thực lực đã không phải tầm thường Hậu Thiên chín tầng võ giả có thể đối phó, bởi vậy mới không có phái ra phủ đệ Hậu Thiên chín tầng võ giả, mà là lựa chọn dùng chân khí ngưng tụ thành phân thân tới đối phó Diệp Hạo.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Tiên thiên cường giả ra tay

Chương 137: Tiên thiên cường giả ra tay

Diệp Hạo chính đang luyện hóa Thông Nguyên Đan, Hậu Thiên bảy tầng muốn làm đến nội lực như biển, mới có thể đến đỉnh điểm, mà căn cứ công pháp tu luyện không giống, mỗi môn công pháp cần thiết nội lực đều có chênh lệch nhất định.

Mà Diệp Hạo tu luyện Tử Linh Kinh rõ ràng không phải hàng thông thường sắc, vào ngày kia bảy tầng cảnh giới này, nếu muốn đem nội lực tích lũy đến phong phú mức độ, muốn vượt qua tầm thường công pháp mấy lần. Vẻn vẹn dựa vào một viên Thông Nguyên Đan, hơn nữa hắn này mấy ngày tu luyện, nhiều lắm khiến nội lực của hắn tích lũy đến hai, ba phần mười mức độ, như không có cơ duyên lớn, cũng chỉ có thể làm từng bước tu luyện.

Theo : đè theo tốc độ này, coi như Diệp Hạo mỗi ngày không ăn không uống đi luyện hóa nguyên khí trong đá nguyên khí, tối thiểu muốn nửa năm mới có

thể đem nội lực tích lũy phong phú mức độ. Đột nhiên, Diệp Hạo chạy tới một trận âm u khí tức lạnh như băng phun trào, hiện tại là ban ngày, cũng không có khí trời đột nhiên dấu hiệu biến hóa, xuất hiện tình huống này liền có điểm không đúng. Một con bàn tay màu xanh bỗng dưng hiện lên, hướng về Diệp Hạo ngực đè tới, làm bàn tay kia rơi vào Diệp Hạo ngực thì, cả người hắn như ảnh trong gương giống như phá nát. Nguyên lai trước lúc này, Diệp Hạo cũng đã thể hiện ra tinh diệu tuyệt luân thân pháp, hướng lùi về sau đi, ở tại chỗ lưu lại một đạo ảnh trong gương tàn ảnh.

Lúc này mới tránh thoát bàn tay màu xanh đánh giết, Diệp Hạo nhìn chăm chú con kia bàn tay màu xanh, một luồng quen thuộc chân khí gợn sóng từ cái kia chân khí trên bàn tay tiêu tán mà ra."Lương Vương!" Diệp Hạo theo bản năng đã nghĩ đến Lạc Hà Thành bên trong chỉ có một vị Tiên Thiên cảnh cường giả, Lương Vương. Không đơn thuần là bởi vì Lạc Hà Thành bên trong chỉ có Lương Vương một người là Tiên Thiên cảnh cường giả, có chân khí, càng là bởi Diệp Hạo từng ở Lương Vương Thế tử mối thù đỉnh trên người lĩnh hội quá Lương Vương Tiên Thiên chân khí.

Vì vậy, hắn mới đối với này đạo chân khí tương đối quen thuộc, con kia chân khí bàn tay hơi rung động, dần dần có chân khí từ bàn tay phân hoá đi ra, diễn hóa thành một cái hình người bóng người, hình dạng mơ hồ, thế nhưng Diệp Hạo một chút là có thể nhận ra, người này chính là Lương Vương.

"Thân phận của ta bạo lọt?" Diệp Hạo cái thứ nhất nghĩ đến chính là thân phận của hắn bạo lậu, đối với mới biết hắn thân phận chân thật của hắn. Thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, coi như thân phận của hắn bạo lậu, Lương Vương cũng không đến nỗi tự mình ra tay tới đối phó hắn, tuy rằng chỉ là một đạo chân khí phân thân, nhưng cũng đủ để chứng minh Lương Vương đối với hắn coi trọng trình độ.

"Tiểu bối, nếu là ngươi chịu theo ta đi một chuyến Lương Vương phủ, thay ta làm sự kiện, bản vương liền tạm thời tha cho ngươi một mạng."

Lương Vương chân khí phân thân như bản thân của hắn giống như vậy, hung hăng bá đạo. Diệp Hạo không có cùng đối phương phí lời, nếu Lương Vương đã vận dụng chân khí phân thân tới đối phó hắn, như vậy liền nói rõ bản thân của hắn không cách nào phân thân.

Nếu là hắn nghe từ lời của đối phương, đi tới Lương Vương phủ, vậy thì là thật sự tự chui đầu vào lưới, thần tiên đều cứu không được hắn. Diệp Hạo trong tay một đôi màu xanh lam viên hoàn hiện lên, nội lực của hắn đột nhiên thôi thúc, màu xanh lam liệt diễm vờn quanh, đem bên trong gian phòng hết thảy đều hóa thành tro tàn, sau đó, màu xanh lam liệt diễm khác nào hóa thành một cái Hỏa Kỳ Lân, hướng về Lương Vương chân khí phân thân bao phủ mà đi. Lương Vương thần sắc để lộ ra thiếu kiên nhẫn vẻ, hắn giơ tay hướng về phía trước màu xanh lam liệt diễm cách không nhấn ra, một luồng vô hình nguyên khí lực lượng phun trào,

Bọn họ lập thân chỗ nguyên khí nhất thời trở nên hỗn loạn cực kỳ. Màu xanh lam liệt diễm ở nguyên khí làn sóng trùng kích vào, không ngừng trừ khử tán loạn, một lần nữa lui về Thuần Dương chân hỏa hoàn bên trong. Diệp Hạo trong tay dòng khí màu xám phun trào, cấp tốc ngưng tụ thành một màu xám dấu ấn, thoát ly bàn tay mà ra, hóa thành màu xám lưu quang hướng về Lương Vương chân khí phân thân đánh giết mà đi."Còn muốn sắp chết giãy dụa?" Lương Vương chân khí phân thân ánh mắt lạnh lùng, trong tay hắn phân hoá ra một tia chân khí, hóa thành một con tiên hạc, hai cánh triển khai, hướng về phía trước bay trốn. Chính là Tiên Hạc Cửu Biến đệ nhất biến tiên hạc giương cánh, này một chiêu có chân khí của hắn phân thân bày ra ảo diệu không thua kém một chút nào bản thân của hắn triển khai.

Đương nhiên, bàn về uy lực thật sự bao nhiêu vẫn là tồn tại không ít chênh lệch. Sinh Tử Ấn ký cùng chân khí biến thành tiên hạc mạnh mẽ liều mạng một cái.

Diệp Hạo Sinh Tử Ấn ký đột nhiên tán loạn, chân khí ở cấp độ trên liền muốn cao hơn nội lực, hầu như là mang tính áp đảo nghiền ép Sinh Tử Ấn. Thế nhưng, Diệp Hạo đem Sinh Tử Ấn tu luyện chí đại thành sau, uy năng đồng dạng không thể khinh thường. Liền thấy cái kia tán loạn Sinh Tử Ấn hóa thành dòng khí màu xám, tràn vào tiên hạc trong cơ thể. Vù! Vù! Tiên hạc bên ngoài thân hiện lên dòng khí màu xám, trên thân thể tĩnh mịch tâm ý vờn quanh, nguyên bản sinh cơ dạt dào tiên hạc trở nên âm u đầy tử khí. Cái kia tiên hạc vẫn cứ hướng về Diệp Hạo lao xuống mà đi, đối mặt giờ khắc này đã suy yếu đến cực hạn tiên hạc, Diệp Hạo hơi chút thong dong. Trong tay hắn màu trắng bạc hồ quang phun ra mà ra, vô hình thể phách uy thế tỏ khắp, bàn tay mở ra, hướng về tiên hạc đột nhiên một trảo. Tiên hạc bị Diệp Hạo vững vàng nắm trong tay, tiên hạc hai cánh hơi chấn động, từng sợi từng sợi chân khí luồng khí xoáy hướng về Diệp Hạo trong tay xẹt qua.

Lại như là từng chuôi lưỡi dao sắc ở Diệp Hạo trong tay xẹt qua, lấy hắn cái kia Thiên Cương Quyết tầng thứ hai thể phách dĩ nhiên không cách nào chống đỡ. Xì xì! Trên bàn tay của hắn nhất thời che kín vết thương, ân máu đỏ tươi cuồn cuộn nhỏ xuống, hắn lúc này khí huyết lực lượng là cỡ nào nồng nặc, một giọt máu rơi trên mặt đất, liền đem mặt đất đập ra một cái hố động.

Diệp Hạo mạnh mẽ dùng sức, cầm trong tay tiên hạc bóp nát, nhưng vào lúc này, cái kia tiên hạc hóa thành từng đạo từng đạo chân khí, từ Diệp Hạo bàn tay lỗ chân lông tiến vào trong cơ thể hắn. Chân khí ở trong cơ thể hắn tứ hoi, chỗ đi qua, kinh mạch, huyết nhục, tất cả đều phá nát. Nếu không có trong cơ thể hắn trong máu thịt chất chứa bất diệt khí tức, ở những này chân khí ăn mòn dưới, không tới mấy tức, hắn liền muốn tu vi mất hết.

"Này đạo chân khí phân thân bên trong ẩn chứa chân khí số lượng có hạn, phải nghĩ biện pháp đem chân khí phân thân chân khí trong cơ thể tiêu hao hết." Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Lương Vương chân khí phân thân trên người, (www. uukanshu. com) thầm nghĩ đối ứng chi sách. Diệp Hạo mặt không có chút máu, tiên hạc hóa thành chân khí, đối với hắn tạo thành thương tổn rất lớn, hơn nữa trong thời gian ngắn, hắn đều không thể đem đuổi ra ngoài. Diệp Hạo tay cầm Thất Tinh Luyện Phách Phiến, hướng về Lương Vương chân khí phân thân phiến đi, từng sợi từng sợi màu xanh đạo gió bỗng dưng hiện lên, hóa thành lốc xoáy, bao phủ bát phương. Lương Vương ánh mắt lạnh lùng, giơ tay hư nắm, trong thiên địa từng sợi từng sợi nguyên khí hiện lên, hội tụ ở trong tay hắn, hóa thành đủ loại hào quang lấp loé nguyên khí bàn tay.

Nguyên khí kia bàn tay từ trong tay hắn thoát ly, đem màu xanh đạo gió hóa thành lốc xoáy cắt từ giữa cắt. Lương Vương chân khí phân thân giơ tay lên, hướng về Diệp Hạo lung lay đè tới, từng tia một Tiên Thiên chân khí ở trong tay hắn diễn hóa, hóa thành một con trông rất sống động tiên hạc. Này con tiên hạc hai cánh triển khai, có tới to khoảng mười trượng, từ trên trời giáng xuống. Tiên hạc hai cánh hơi chấn động, từng cây từng cây cánh chim hóa thành lưu quang hướng về phía dưới rơi rụng.

Chính là Tiên Hạc Cửu Biến chi vũ hóa phi tiên, trước đây không lâu, Lương Vương chính là dùng này một chiêu đem tà ma pho tượng trấn áp. Làm Diệp Hạo tự mình đối mặt này một chiêu thì, hắn mới cảm nhận được chiêu thức này mạnh mẽ, cái kia cánh chim chính là do Tiên Thiên chân khí biến thành,

mỗi một cái đều ẩn chứa vô cùng thần uy, thế không thể đỡ, hướng về phía dưới phun ra. Diệp Hạo đáy lòng nổi lên hết sức cảm giác nguy cơ, không kịp nghĩ nhiều, trong tay hắn sinh tử sông dài vỡ đắng mà ra, vòn quanh ở quanh người hắn.

Chợt, hắn cầm trong tay Thần đao môn đoạt được thần bí vỏ đao, hơi dùng sức, đem cái kia vỏ đao thả ra ngoài, vỏ đao đột nhiên bành trướng, hóa thành một cao mấy trượng giá sách. Dưới một chốc, cái kia Lưu Tinh giống như cánh chim đột nhiên rơi rụng, làm người ta sợ hãi khí tức hiện lên, ở này luân phiên công kích dưới, phía ngoài xa nhất sinh tử sông dài vẻn vẹn chống đối chớp mắt, liền đổ nát ra.

Sau đó, hơn trăm đạo cánh chim hóa thành lưu quang rơi vào giá sách trên, nhất thời cái kia giá sách trải rộng lỗ thủng, dường như bất cứ lúc nào đều muốn phá nát.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Tử Linh Kinh

Chương 138: Tử Linh Kinh

"Xảy ra chuyện gì?"

Xuất hiện như vậy động tĩnh lớn, tự nhiên đã sớm đã kinh động Yến Trường Phong ông cháu hai người, làm Yến Trường Phong nhìn thấy thuộc về Lương Vương chân khí phân thân thì, không khỏi ánh mắt hơi ngưng lại.

Lương Vương ánh mắt lạnh như băng rơi vào Yến Trường Phong trên người hai người, hắn trong con ngươi bắn ra một đạo linh hồn uy thế, hai người bọn họ nhất thời trở nên sắc mặt trắng bệch, dồn dập hướng sau cũng lùi lại mấy bước.

Giữa lúc Lương Vương chuẩn bị ra tay thời gian, thuộc về Hậu Thiên chín tầng khí thế uy thế từ nơi không xa đến, người tới chính là Linh Quang Các Các Chủ.

Nguyên bản vị trí của hắn liền khoảng cách Diệp Hạo trạch viện khá gần, mà Diệp Hạo nơi này phát sinh động tĩnh lớn như vậy, hắn nhận ra được sau liền chạy tới.

Linh Quang Các Các Chủ ánh mắt rơi vào Lương Vương chân khí phân thân trên người, không khỏi biểu hiện hơi chấn động, "Lương Vương?"

Linh Quang Các Các Chủ có chút không xác định hỏi, mà cùng lúc đó, Diệp Hạo ở cái kia một vòng cánh chim công kích dưới, thân thể như cái sàng giống như, mấy chục hơn trăm cái lỗ máu hiện lên.

Từng đạo từng đạo chân khí tràn vào Diệp Hạo trong cơ thể, đem trong cơ thể hắn kinh mạch, huyết nhục xé rách, sau đó, từng đạo từng đạo chân khí tràn vào Diệp Hạo trong đan điền, muốn đem hắn đan điền phá hủy.

Nguyên bản, ở Diệp Hạo trong cơ thể trong đan điền lấp kín hai phần mười nội lực, dù cho chỉ có hai phần mười nội lực, vẫn cứ như hướng hải giống như, đó là màu tím hướng hải.

Hắn tu luyện nội lực bên trong chen lẫn hào quang màu tím, rạng ngời rực rỡ, thuỷ triều phun trào. Coi là thật khí đi tới trong đan điền thì, màu tím nội lực phun trào, hóa thành một vòng xoáy màu tím, đem từng đạo từng đạo chân khí nuốt chửng.

"Tử Linh Kinh đến tột cùng là cỡ nào cấp độ công pháp, lại có luyện hóa chân khí công hiệu?" Diệp Hạo nhìn chằm chằm phía trên còn đang bay múa tiên hạc, hắn trong con ngươi lộ ra vẻ khát vọng.

Nội lực của hắn luyện hóa chân khí sau, đem nội lực của hắn tăng lên đầy đủ vừa thành : một thành, nếu như có thể đem Lương Vương chân khí diễn hóa tiên hạc hết thảy luyện hóa, như vậy, nội lực của hắn tu vi hay là có thể nâng cao một bước.

Nghĩ tới đây, Diệp Hạo thân hình lấp loé, hướng về phía trên tiên hạc lao đi, Diệp Hạo bàn tay khô vinh ý cảnh tỏ khắp, rơi vào tiên hạc trên người.

Vù! Vù!

Tiên hạc bên ngoài thân nổi lên từng sợi từng sợi khô vàng ánh sáng, Diệp Hạo bàn tay ta ở tiên hạc trên người, đem nắm ở trong tay, hơi dùng sức, liền đem bóp nát.

Từng sợi từng sợi chân khí hòa vào Diệp Hạo trong cơ thể, chỉ một thoáng, trong cơ thể hắn Tử Linh Kinh vận chuyển, sẽ tiến vào hắn chân khí trong cơ thể hết thảy luyện hóa.

Mấy hô hấp sau, Diệp Hạo đem chân khí hết thảy luyện hóa, đến đây, nội lực của hắn đã tích lũy bốn phần mười, lại đến sáu phần mười, hắn là có thể sau khi hoàn thành Hậu Thiên Thất Trọng nội lực tích lũy, đạt đến nội lực phong phú mức độ.

Hơn nữa, Diệp Hạo nội lực luyện hóa chân khí sau, mơ hồ hướng về một cái hướng khác lột xác. Diệp Hạo ánh mắt chuyển mà rơi vào Lương Vương chân khí phân thân trên, hắn trong mắt lộ ra khát vọng ánh sáng, hắn ở trên người đối phương nhìn thấy bước vào Hậu Thiên tám tầng hi vọng.

"Liền để bản vương đưa mấy người các ngươi đến lòng đất gặp nhau!"

Lương Vương chân khí phân thân khinh thường toàn trường,

Quanh người hắn chân khí phun trào, vô hình Thiên Địa nguyên khí bị hắn xúc động, từng sợi từng sợi Thiên Địa nguyên khí truyền vào đến chân khí phân bên trong thân thể.

Xán lạn hào quang lấp loé, còn giống như pháo hoa óng ánh loá mắt, Lương Vương chân khí phân thân ở Thiên Địa nguyên khí truyền vào dưới khí thế liên tục tăng lên. Hắn như kình thôn giống như, đem Thiên Địa nguyên khí luyện hóa, chỉ một thoáng chu vi trăm trượng bên trong Thiên Địa nguyên khí bị hắn tất cả luyện hóa.

Một luồng thuộc về Tiên Thiên cảnh khí tức tiết lộ ra ngoài, bốn phía khí lưu loạn quyển, khuấy động phun trào, cát bụi tung bay.

Linh Quang Các Các Chủ biểu hiện nghiêm nghị, tuy rằng vẻn vẹn là Lương Vương một bộ chân khí phân thân, thế nhưng thực lực đó hoàn toàn vượt qua hậu thiên võ giả phạm trù.

Sau đó, Lương Vương quanh thân hào quang lấp loé, xán lạn loá mắt, khiến người ta không thấy rõ tình cảnh trước mắt. Khi mọi người lần thứ hai thấy rõ phía trước cảnh tượng thì, không khỏi hơi giật mình lên.

Liền thấy nguyên bản Lương Vương đã không tồn tại, bị một con tiên hạc thay vào đó, cái kia tiên hạc trông rất sống động, thuộc về Tiên Thiên cảnh linh hồn uy thế tản mát ra, hướng về mọi người nghiền ép.

Lương Vương thể hiện ra Tiên Hạc Cửu Biến tầng thứ bốn biến hóa, hóa thân tiên hạc, chiêu thức này hắn chỉ có dùng chân khí phân thân mới có thể triển khai ra, liền ngay cả hắn bản thể đều không thể làm được biến hóa thân hình, hóa thân tiên hạc.

Ầm ầm!

Tiên hạc hé miệng, hướng về Diệp Hạo phun ra một hơi, một tia khí lưu màu xanh khuấy động mà ra, hướng về Diệp Hạo bao phủ tới.

Này đạo khí lưu màu xanh chỗ đi qua, tiếng nổ đùng đoàng liên tục vang lên, phảng phất không phải sức người có thể chống lại.

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú khí lưu màu xanh, hai tay hắn trắng bạc hồ quang vòn quanh, thể phách uy thế tỏ khắp, hướng về cái kia khí lưu màu xanh vồ lấy.

Đạp! Đạp! Đạp!

Ở cái kia khí lưu màu xanh oanh kích dưới, Diệp Hạo thân hình liên tục lui về phía sau ba bước, cánh tay hắn tê dại, khác nào muốn tách ra.

Cái kia khí lưu màu xanh bên trong ẩn chứa sức mạnh vượt qua mấy vạn cân, cho tới hoàn toàn đem Diệp Hạo nghiền ép. Bàn tay của hắn máu me đầm đìa, từng tấc từng tấc rạn nứt, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình.

Linh Quang Các Các Chủ quanh thân lỗ chân lông mở ra, bày ra khí thôn sơn hà ảo diệu, trước bị Lương Vương thu lấy Thiên Địa nguyên khí giờ khắc này cũng đã khôi phục, vì vậy, hắn mới có thể từ thiên địa bên trong rút lấy Thiên Địa nguyên khí.

Sơn Hà bóng mờ ở Linh Quang Các Các Chủ bên cạnh người hiện lên, hắn hướng về phía trên tiên hạc xa xa chỉ tay, Sơn Hà bóng mờ đột nhiên hóa thành một vệt sáng, hướng về phía trên tiên hạc bao phủ.

Tiên hạc trong con ngươi nổi lên một tia võ giả tâm tình, ánh mắt lạnh lùng, một cái cánh chim từ hắn hai cánh bên trong bắn mạnh mà ra.

Ầm ầm!

Ở cái kia cánh chim xung kích bên dưới, Sơn Hà bóng mờ đột nhiên nứt ra, Lương Vương chân khí phân thân hóa thành tiên hạc sau, uy lực của nó tăng lên mấy lần không ngừng, trong lúc vung tay nhấc chân có vô thượng thần uy.

Linh Quang Các Các Chủ hơi biến sắc mặt, trong tay hắn nội lực cùng khí huyết giao hòa lực lượng hội tụ, ngưng tụ thành một cái hào quang vòn quanh trường mâu, hắn bắp thịt căng thẳng, khí huyết sức mạnh tỏ khắp, hướng về phía trên tiên hạc ném mạnh mà đi.

"Vèo!"

Trường mâu xé rách không khí, nhấc lên đạo đạo nổ vang, hóa thành một vệt cầu vồng, trong phút chốc liền đem tiên hạc thân thể xuyên qua.

Nhưng mà, cái kia trường mâu đâm thủng tiên hạc thân thể, phảng phất không có đối với hắn tạo thành một tia thương tổn, từ ở bề ngoài xem, tựa hồ là tiên hạc đối với Linh Quang Các Các Chủ công kích hoàn toàn miễn dịch.

Diệp Hạo lại biết cũng không phải là đơn giản như vậy, trước cái kia trường mâu xác thực đem tiên hạc thân thể xuyên thủng. Nhưng trên thực tế, ở trường mâu xuyên qua tiên hạc thân thể trước, thân thể lặng yên hiện lên một đủ để chứa đựng trường mâu lỗ thủng, (www. uukanshu. com) làm cho trường mâu trực tiếp xuyên qua tiên hạc thân thể, chưa từng đối với hắn tạo thành mảy may thương tổn.

Vù! Vù!

Diệp Hạo quanh thân sinh tử khí vờn quanh, dòng khí màu xám phun trào, khí thế của hắn đột nhiên bắt đầu tăng mạnh, tiên hạc sức mạnh đã xa vượt xa Hậu Thiên chín tầng cấp độ, tầm thường thủ đoạn đã không cách nào đối với hắn tạo thành thương tổn.

Chỉ một thoáng, Diệp Hạo bốn phía khí lưu phun trào, ánh sáng tỏa ra, làm sự sống chết của hắn ấn tăng lên chí đại thành sau, lần thứ hai lấy Sinh Tử Ấn bên trong khí huyết sức mạnh đến bạo phát tu vi, đối với tu vi tăng lên so với Tiểu Thành thì cao hơn rất nhiều.

Bạch!

Diệp Hạo bóng người hướng về phía trên tiên hạc lao đi, mũi chân của hắn liên tục điểm ở trên hư không, cuối cùng dừng lại ở tiên hạc phụ cận. Diệp Hạo trong tay hoang vu mục nát, tinh mịch tâm ý tỏ khắp, hung hăng khí huyết cầu vồng vờn quanh, hướng về phía trước tiên hạc đánh giết mà đi.

Ầm ầm!

Tiên hạc hai cánh chấn động, từng cây từng cây cánh chim giống như Lưu Tinh giống như hướng về Diệp Hạo kéo tới, đối với này, hắn ngoảnh mặt làm ngơ, tùy ý cái kia cánh chim lạc ở trên người hắn.

Diệp Hạo bàn tay rơi vào tiên hạc trên người, hoang vu mục nát, sinh tử tâm ý hết thảy theo bàn tay của hắn hòa vào tiên hạc trong cơ thể.

Xì xì!

Diệp Hạo thân thể như cái sàng giống như che kín vết máu, hắn cái kia Thiên Cương Quyết tầng thứ hai thể phách đối với chân khí công kích hiệu quả phòng ngự rất ít. Diệp Hạo nhất tâm nhị dụng, vừa hướng phó Lương Vương biến thành thân tiên hạc, một bên vận chuyển Tử Linh Kinh, luyện hóa chân khí, nội lực của hắn tu vi dùng tốc độ khó mà tin nổi tăng lên, năm phần mười, bảy phần mười, tám phần mười, cho đến cuối cùng, tăng lên tới chín phần mười, nội lực mênh mông, như khói tựa như biển.

PS: Computer hỏng rồi, liền không lên mạng, chương này là trên điện thoại di động truyền ra, ngày mai chương mới vip chương tiết, hi vọng đại gia có thể đặt mua chống đỡ!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: 8 giọt tinh huyết

Chương 139: 8 giọt tinh huyết

Lương Vương biến thành tiên hạc nhận ra được Diệp Hạo không đúng, bình thường tới nói, Diệp Hạo ở hắn luân phiên công kích dưới khí tức nên từ từ suy yếu, có thể sự thực nhưng vừa vặn ngược lại.

Tiên hạc trong con ngươi hàn mang hiện ra, hắn hai cánh vi chấn, hóa thành một đạo màu xanh cực quang, hướng về Diệp Hạo đáp xuống. Hắn lao xuống tốc độ là cỡ nào nhanh, khác nào phải đem hư không xé rách, trong phút chốc xông tới ở Diệp Hạo trên người.

Ầm!

Diệp Hạo thân thể đột nhiên rơi xuống ở địa, hắn mặt không có chút máu, vô cùng chật vật, tiên hạc xông tới lực lượng quả thực có thể so với một con voi lớn viễn cổ, cái kia sức mạnh va chạm ở trên người hắn, thoáng chốc liền đem hắn ngũ tạng lục phủ va nát.

Tan nát cõi lòng thống khổ từ khắp toàn thân từ trên xuống dưới truyền đến, nếu không có hắn ý chí kiên định, đã sớm không kiên trì được, hôn mê đi.

Tiên hạc hai cánh triển khai, lại là một đạo cánh chim ánh sáng màu xanh hướng về Diệp Hạo quét ngang, cái kia ánh sáng màu xanh khác nào đúng là một vệt ánh sáng, có rồi quang tốc độ, rơi vào Diệp Hạo trong cơ thể.

Diệp Hạo cái kia vốn là tàn tạ không thể tả thân thể càng là chó cắn áo rách, đỏ sẫm máu tươi không ngừng được nhỏ xuống, trong cơ thể hắn bất diệt khí tức lưu chuyển, tu bổ thương thế.

Diệp Hạo ánh mắt hơi lấp loé, thân thể hơi rung động, bên trong đan điền màu tím nội lực như biển sao giống như xoay tròn, một luồng điên cuồng sức cắn nuốt hiện lên, sẽ tiến vào hắn chân khí trong cơ thể nuốt chửng luyện hóa.

Phía trên phía chân trời, Lương Vương biến thành tiên hạc thấy Diệp Hạo khí tức vẫn cứ có kéo lên, trong con ngươi sát ý tỏa ra, phải tiếp tục ra tay.

Mà lúc này, Linh Quang Các Các Chủ đem khí thôn sơn hà ảo diệu bày ra, Thiên Địa nguyên khí ngưng luyện mà thành Sơn Hà bóng mờ hướng về phía trên va đập.

Diệp Hạo thì lại dành thời gian luyện hóa trong cơ thể cái kia một tia chân khí màu xanh, cuối cùng này vừa thành : một thành nội lực khó nhất tăng lên, thế nhưng hắn đem Lương Vương chân khí nuốt chửng luyện hóa sau, khó khăn kia sẽ rơi xuống thấp nhất.

Ầm ầm!

Diệp Hạo trong cơ thể truyền đến một đạo tiếng nổ vang rền, hắn trong đan điền nội lực khác nào hóa thành một mảnh mênh mông biển rộng, như một mảnh cô tịch lạnh lẽo biển sao, ánh sáng màu tím phun ra, óng ánh xán lạn.

"Ngưng luyện tinh huyết!"

Làm Diệp Hạo nội lực tăng lên đến sau Hậu Thiên Thất Trọng đỉnh điểm, như khói tựa như biển sau, hắn đã có thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đột phá tới Hậu Thiên tám tầng.

Vù! Vù!

Diệp Hạo trong cơ thể quanh thân khí huyết như cầu vồng, hướng về bên trong đan điền hội tụ, ngưng luyện thành khí huyết vòng xoáy, sau đó không ngừng áp súc, hóa thành một viên thuốc kích cỡ tương đương.

"Còn chưa đủ."

Diệp Hạo hai con mắt có màu máu hiện lên, hắn cắn chặt hàm răng, cái kia viên thuốc giống như khí huyết ở đây thu nhỏ lại, trong khoảnh khắc hóa thành một giọt ngưng luyện đến cực hạn tinh huyết.

Một luồng hung hăng vô cùng khí huyết uy thế từ Diệp Hạo quanh thân tỏ khắp, hướng về hư không trấn áp, từng sợi từng sợi cầu vồng vờn quanh ở quanh người hắn, hào quang phun ra, khí thế kinh người.

"Này không phải ta cực hạn."

Diệp Hạo ánh mắt cực nóng, hắn đối với tự thân khí huyết khống chế từ lâu tỉ mỉ, tự nhiên dễ dàng nhận ra được trong cơ thể còn tiềm tàng rất nhiều khí huyết sức mạnh,

Đó là hắn lần lượt tích lũy lên khí huyết. Theo hắn tâm niệm khẽ nhúc nhích, cái kia ẩn núp ở trong cơ thể hắn khí huyết sức mạnh dồn dập ngưng luyện, khác nào muốn dung thành đệ nhị giọt tinh huyết.

"Ồ!"

Phía trên phía chân trời, tiên hạc con ngươi hơi lấp loé, Lương Vương thân là tiên thiên cảnh cường giả, tuy rằng đây chỉ là hắn một đạo chân khí phân thân, thế nhưng tầm mắt là cỡ nào cao minh, Diệp Hạo tu vi đột phá cũng không có giấu diếm được con mắt của hắn.

"Người này không thể lưu."

Lương Vương trong con ngươi hung ác tâm ý xẹt qua, đối phương ở hắn dưới mí mắt đột phá, rõ ràng là không đem hắn vị này Tiên Thiên cảnh cường giả để vào trong mắt.

Hô! Hô!

Lương Vương hai cánh vi chấn, thể hiện ra Tiên Hạc Cửu Biến đệ tam biến huyền diệu, từng cây từng cây cánh chim như mưa sao sa giống như rơi xuống đất, phải đem Diệp Hạo ách giết từ trong trứng nước.

Xì xì!

Ở cái kia mưa sao sa giống như cánh chim công kích dưới, Diệp Hạo bên ngoài thân màu trắng bạc hồ quang nhất thời phá diệt, cái kia từng đạo từng đạo chân khí hóa thành cánh chim đem cơ thể hắn xuyên thủng.

Tuyệt cảnh, đây mới thực là tuyệt cảnh, đối phương tiên hạc đệ tam biến, liền ngay cả tà ma pho tượng đều không thể chống được đến, càng không cần nhắc tới Diệp Hạo.

Nếu không có này một chiêu không phải Lương Vương bản thân tự mình triển khai, Diệp Hạo ở đối phương này luân oanh kích dưới, đã sớm thân thể nát tan, hóa thành bột mịn.

Diệp Hạo khí huyết nhất thời trở nên suy yếu cực kỳ, hắn ho nhẹ một tiếng, khóe miệng một tia đỏ sẫm máu tươi tràn ra. Nguyên bản muốn ngưng luyện thành hình tinh huyết ở đối phương vũ hóa phi tiên dưới dã tràng xe cát, hơn nữa cái kia phản phệ lực lượng làm cho thương thế hắn càng tăng thêm.

"Đây chính là cùng bản vương đối nghịch kết cục."

Lương Vương hóa thành tiên hạc nhìn xuống Diệp Hạo, hắn từ đầu tới cuối đều khống chế toàn cục, dù cho Diệp Hạo tu vi đột phá, cũng không làm nên chuyện gì.

Dù sao hắn là Tiên Thiên cảnh cường giả một đạo chân khí biến thành, thực lực đó muốn vượt qua Hậu Thiên chín tầng võ giả mấy lần, coi như là Hậu Thiên mười tầng võ giả, đều chưa chắc là đối thủ của hắn.

Diệp Hạo đối với điểm này sớm đã có dự liệu, hắn từ trong túi chứa đồ lấy ra hai giọt Phượng Hoàng tinh huyết, trực tiếp nuốt vào. Chỉ một thoáng, trong cơ thể hắn khác nào có lửa nóng hừng hực đang thiêu đốt, đem máu thịt của hắn rèn luyện một lần.

Dòng lũ giống như khí huyết lực lượng ở Diệp Hạo trong cơ thể ngưng luyện, Phượng Hoàng tinh huyết bên trong chất chứa bất diệt khí tức cùng Diệp Hạo trong cơ thể nguyên bản bất diệt khí tức dung hợp. Nếu như nói trước bất diệt khí tức là chỉ có sợi tóc nhỏ, như vậy hiện tại lại có thừng nhỏ thô.

Ba đạo bất diệt lực lượng giao hòa vào nhau, tuyệt đối không phải thuần túy điệp gộp lại đơn giản như vậy. Đang tái sinh thành bất diệt lực lượng giội rửa dưới, từ từ đem Diệp Hạo thương thế bên trong cơ thể tu bổ.

Mà cùng lúc đó, trong cơ thể hắn khí huyết lực lượng như dòng lũ giống như giao hòa, ngưng luyện, trong phút chốc đệ nhị giọt tinh huyết liền ngưng luyện thành hình.

"Phượng Hoàng tinh huyết!"

Tiên hạc trong mắt bắn ra một đạo hào quang, Lương Vương nguyên vốn chuẩn bị tiếp tục động thủ hai cánh tạm thời ngừng lại. Kỳ thực coi như đem Diệp Hạo khí huyết luyện hóa, hắn cũng không chắc chắn có thể đột phá đến cảnh giới tiếp theo.

Thế nhưng, nếu như chờ Diệp Hạo đem Phượng Hoàng tinh huyết sức mạnh hết thảy chuyển hóa thành tự thân sức mạnh, ngưng tụ thành tinh huyết. Đến lúc đó, Lương Vương liền có thể trực tiếp đem tinh huyết nhiếp lấy ra, lấy Phượng Hoàng tinh huyết ngưng tụ thành tinh huyết chất chứa khí huyết mức độ đậm đặc muốn vượt xa võ giả tự thân khí huyết ngưng tụ thành tinh huyết. (www. uukanshu. com)

Còn có một nguyên nhân khác, làm cho Lương Vương không có nóng lòng ra tay, nếu như hắn giờ khắc này quấy rối Diệp Hạo luyện hóa Phượng Hoàng tinh huyết, Diệp Hạo trong cơ thể Phượng Hoàng tinh huyết liền không cách nào tiếp tục luyện hóa, bởi vậy trôi đi, chính là bởi vì nguyên nhân này, Lương Vương mới lựa chọn quan sát.

Diệp Hạo lúc này phân ra một phần tâm thần đến lưu ý Lương Vương, tâm thần của hắn nhưng là đặt ở tự thân, Phượng Hoàng tinh huyết bên trong khí huyết lực lượng không ngừng rèn luyện đánh bóng cơ thể hắn, làm cho Diệp Hạo khác nào một lần nữa đem thân thể rèn luyện một lần.

Mấy hô hấp sau, Diệp Hạo trong cơ thể ngưng luyện ra đệ tam nhỏ màu đỏ tươi tinh huyết, hào quang phun ra, thẩm thấu đến hắn bên ngoài thân, nổi lên tầng tầng cầu vồng.

Mà Diệp Hạo khí tức đồng dạng tùy theo kéo lên, cách đó không xa, Yến Vũ Huyên bưng miệng nhỏ, trong suốt sáng sủa con ngươi mở thật to. Nàng vốn cho là Diệp Hạo là che giấu tu vi, thay đổi dung mạo, cố ý tiếp cận nàng, nhưng là lúc này tận mắt nhìn đối phương bước vào Hậu Thiên tám tầng, liền cảm giác là nằm mơ như thế, tràn ngập mộng ảo ly kỳ sắc thái.

Mà Diệp Hạo khí tức không ngừng kéo lên, quanh người hắn sương máu tỏ khắp, đó là khí huyết lực lượng bàng bạc đến cực hạn thể hiện.

Trong cơ thể hắn chính đang phát sinh biến hóa long trời lở đất, ngắn ngắn mấy hô hấp, hắn liền ngưng luyện ra thứ tám giọt tinh huyết, mà lúc này, Phượng Hoàng tinh huyết bên trong khí huyết lực lượng phảng phất tiêu hao hết, hết sạch sức lực, không cách nào vì là Diệp Hạo cung cấp càng nhiều khí huyết lực lượng.

"Cuối cùng kết thúc."

Lương Vương biến thành tiên hạc trong mắt hàn quang hiện lên, hai cánh triển khai, đang chuẩn bị hướng về Diệp Hạo ra tay, nhưng là đột nhiên, thân hình của hắn định ở đương trường. Bởi vì phía dưới đạo kia ngồi khoanh chân bóng người quanh thân khí huyết lực lượng lần thứ hai tăng lên, cái kia rõ ràng là ở ngưng luyện thứ chín giọt tinh huyết dấu hiệu.

hoan nghênh quảng đại thư hữu quang lâm xem, mới nhất, nhanh nhất, hot nhất tác phẩm đang viết đều ở! Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Đánh vỡ cực hạn

Chương 140: Đánh vỡ cực hạn

Diệp Hạo cắn chặt hàm răng, thân thể hơi rung động, nếu không có hắn đem Thiên Cương Quyết tu luyện tới tầng thứ hai, thân thể lại trải qua Phượng Hoàng tinh huyết rèn luyện, lấy hắn mới vào Hậu Thiên tám tầng thể phách căn bản là không có cách chứa đựng tám giọt tinh huyết.

Vù! Vù!

Đột nhiên, Diệp Hạo bên ngoài thân từng đạo từng đạo khí huyết cầu vồng vờn quanh, hóa thành chín đạo khí huyết cầu vồng, xoay quanh ở quanh người hắn.

Trong đó một đạo khí huyết cầu vồng đại biểu một giọt tinh huyết, nói rõ Diệp Hạo lúc này đã ngưng luyện chín giọt tinh huyết. Sau Hậu Thiên Thất Trọng là tích lũy nội lực quá trình, Hậu Thiên tám tầng nhưng là ngưng luyện tinh huyết quá trình, mà Diệp Hạo mới đột phá liền ngưng luyện chín giọt tinh huyết, có thể nói là vừa bước một bước vào tám tầng đỉnh điểm.

Không nói trước không có người sau cũng không có người, tối thiểu ở toàn bộ Triệu quốc cảnh nội, có thể làm được vừa bước một bước vào Hậu Thiên tám tầng đỉnh điểm giả, một cái tay cũng có thể mấy lại đây. Hơn nữa còn là ở dài đến ngàn năm lịch sử bên trong, mới từng xuất hiện như vậy số ít mấy vị vừa bước một bước vào tám tầng cảnh giới đỉnh điểm giả.

"Đây là... Hậu Thiên tám tầng đỉnh điểm?" Yến Trường Phong thần sắc tràn ngập không dám tin tưởng, chính hắn làm sau Hậu Thiên Thất Trọng đỉnh điểm võ giả, sau Hậu Thiên Thất Trọng bước vào tám tầng độ khó hắn là phi thường rõ ràng. Hắn từng thử nghiệm xung kích quá hai lần, cuối cùng đều là thất bại, mà trước mắt, hắn nhưng tận mắt nhìn một vị sau Hậu Thiên Thất Trọng võ giả do bảy tầng cảnh giới vọt thẳng kích đến tám tầng đỉnh điểm.

Tình cảnh này đối với Yến Trường Phong tạo thành tâm linh xung kích có thể nói là tương đối lớn, hắn trong lúc nhất thời sững sờ ở đương trường, nhìn chằm chằm không chớp mắt nhìn chằm chằm Diệp Hạo.

"Chín giọt tinh huyết, này còn không phải ta cực hạn!"

Diệp Hạo trong cơ thể Sinh Tử Ấn ký điên cuồng vận chuyển, bàng bạc khí huyết lực lượng nghịch chuyển, tràn vào trong máu thịt của hắn, chỉ một thoáng, từng sợi từng sợi khí huyết lực lượng ngưng luyện, ở hắn trong đan điền, thứ mười giọt tinh huyết chậm rãi ngưng tụ, khác nào muốn ngưng luyện thành hình.

Nhưng mà, chín là số lớn nhất, chính là Hậu Thiên tám tầng cảnh giới đỉnh điểm, chỉ có đánh vỡ tự thân ràng buộc, mới có thể ngưng luyện ra thứ mười giọt tinh huyết đến.

Thứ mười giọt tinh huyết cũng không có Diệp Hạo tưởng tượng đơn giản như vậy,

Hắn có loại dự cảm. Coi như hắn tiếp tục dùng một giọt Phượng Hoàng tinh huyết, đem tinh huyết bên trong sức mạnh hết thảy luyện hóa, đều chưa chắc có thể ngưng luyện ra thứ mười giọt tinh huyết đến.

Cũng không phải nói ngưng luyện thứ mười giọt tinh huyết cần khí huyết số lượng quá nhiều, mà là cái kia một tầng ràng buộc nhất định phải đánh vỡ. Mới có thể ngưng luyện thứ mười nhỏ, thậm chí thứ mười một giọt tinh huyết.

Diệp Hạo đưa mắt rơi vào phía trên phía chân trời con tiên hạc kia trên người, hắn muốn mượn con tiên hạc kia đến mài giũa thân thể, đánh vỡ ràng buộc, ngưng luyện thứ mười giọt tinh huyết.

Bạch!

Diệp Hạo thân hóa cầu vồng. Trong phút chốc liền đến tiên hạc bên cạnh người. Chợt, Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết lực lượng sôi trào thiêu đốt, trên ngón tay của hắn một đạo ngưng luyện đến mức tận cùng khí huyết ánh sáng vờn quanh.

Xì xì!

Diệp Hạo một chỉ điểm ra, Thuần Dương kình khí xuyên qua mà ra, hóa thành một vệt cầu vồng, thiêu đốt hư không, khác nào hóa thành lửa nóng hừng hực, hướng về tiên hạc bao phủ.

Tu vi của hắn tăng lên đến Hậu Thiên tám tầng đỉnh điểm sau, thực lực tăng lên không phải nhỏ tí teo, Thuần Dương chỉ cái môn này thiêu đốt khí huyết võ học lần thứ hai có đất dụng võ.

Tiên hạc thân hình nhất thời hư hóa. Hòa vào Thiên Địa nguyên khí bên trong, Thuần Dương kình khí từ hắn thân thể xuyên thủng mà qua, chưa từng đối với hắn tạo thành nửa phần thương tổn.

Không chờ Diệp Hạo lại ra tay, tiên hạc đã phát động công kích, từng cây từng cây cánh chim màu xanh uyển như mũi tên ngang qua hư không, hướng về Diệp Hạo bắn mạnh mà tới.

Diệp Hạo vẻ mặt yên tĩnh, quanh người hắn màu trắng bạc hồ quang phun ra, khí huyết cầu vồng vờn quanh, hai tay phụ sau, chủ động hướng về như cánh chim mũi tên nghênh đi.

Xì xì!

Dù cho Diệp Hạo tu vi tăng lên đến Hậu Thiên tám tầng đỉnh điểm. Thể phách lại trải qua một lần Phượng Hoàng tinh huyết rèn luyện, trở nên vượt xa Hậu Thiên chín tầng võ giả, vẫn cứ không thể làm đến không nhìn đối phương đòn đánh này lực lượng.

Áo của hắn nhiễm vết máu, vết thương cũ chưa lành. Tân thương lại lên. Theo Diệp Hạo tu vi bước vào Hậu Thiên tám tầng, tự thân đã có nhất định tự lành năng lực, coi như không có Phượng Hoàng tinh huyết, thương thế của hắn đồng dạng có thể trong khoảng thời gian ngắn khép lại.

Đương nhiên, ở bất diệt khí tức lưu chuyển dưới, hắn bên ngoài thân thương thế dùng tốc độ khó mà tin nổi khép lại lên.

"Quả nhiên hữu dụng."

Diệp Hạo sở dĩ muốn gắng đón đỡ sự công kích của đối phương. Chính là vì nghiệm chứng tiên hạc có được hay không mài giũa bản thân, trợ hắn đánh vỡ ràng buộc.

Nguyên bản, hắn mới vào Hậu Thiên tám tầng, hơn nữa là tám tầng đỉnh điểm, đối với tinh huyết các loại ảo diệu hiểu rõ không đủ tường tận. Nếu muốn đánh phá ràng buộc, chỉ có trong thời gian ngắn nhất thích ứng tự thân sức mạnh, mà tiên hạc đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là tốt nhất bồi luyện.

Từng sợi từng sợi chân khí mảnh vỡ tiến vào Diệp Hạo trong cơ thể, mưu toan đem trong cơ thể hắn huyết nhục kinh mạch cắn nát. Diệp Hạo trong cơ thể như khói tựa như biển nội lực hơi xoay tròn, vô hình sức hút phun ra, đem chân khí nuốt chửng luyện hóa.

Nội lực của hắn tăng lên đến nội lực như khói tựa như biển mức độ sau liền không cách nào lần thứ hai tăng lên, Diệp Hạo đem những này chân khí luyện hóa sau, hắn tự thân nội lực chất lượng nghiễm nhiên có tăng lên, cùng tầm thường nội lực tuyệt nhiên không giống.

Vù! Vù!

Tiên hạc vang lên ong ong, một lần nữa hóa thành hình người, không thấy rõ hình dạng, thế nhưng ở đây mấy người, đã sớm biết lai lịch của đối phương.

Lương Vương ánh mắt lạnh lùng vô tình, hắn quan sát ở đây mấy người, nói: "Các ngươi chẳng lẽ cho rằng bản vương cũng chỉ có chút thực lực này, nếu như các ngươi thật cho là như vậy, liền chỉ có thể nói rõ các ngươi quá mức vô tri!"

"Hắn còn có thủ đoạn càng mạnh hơn?"

Linh Quang Các Các Chủ trong lòng không khỏi nổi lên nghi hoặc, hắn không thể tin được sự thực này. Hiện nay chân khí phân thân bày ra thực lực cũng đã để bọn họ cảm thấy vô lực, nếu là còn có thủ đoạn càng mạnh hơn, cái kia mấy người bọn họ có hay không còn có thể sống sót, đều muốn họa cái trước dấu chấm hỏi.

"Trước tiên từ ngươi bắt đầu."

Lương Vương ánh mắt dừng lại ở Diệp Hạo trên người, Lương Vương trong tay một tia chân khí vờn quanh, khác nào hóa thành một tia khói xanh, nhiễu thành một cái vòng tròn hình, chợt, này sợi khói xanh hướng về Diệp Hạo tung bay đi.

Tuy nói là đang tung bay, thế nhưng Diệp Hạo phát hiện, hắn lại không cách nào khóa chặt khói xanh quỹ tích, đã như thế, hắn coi như muốn tránh thoát khỏi đi, đều có khó khăn.

Diệp Hạo thân hình tiêu tan, liên tục có tàn ảnh biến ảo, hắn muốn lấy phương pháp này đến tránh né khói xanh. Đột nhiên, Diệp Hạo thân hình định tại chỗ, mà khói xanh đã trước lúc này tiến vào Diệp Hạo trong cơ thể.

Lương Vương đánh giết mà đến, Diệp Hạo đang chuẩn bị thiêu đốt khí huyết lực lượng, lấy Thuần Dương chỉ đến chống lại, nhưng là, hắn sắc mặt bỗng nhiên biến đổi. Tu vi của hắn đi vào Hậu Thiên tám tầng sau, cả người khí huyết đã ngưng tụ thành tinh huyết, chứa đựng ở đan điền bên trong, cái kia khói xanh rơi vào trong cơ thể hắn sau, nguyên bản cũng không có dị thường gì.

Mà khi Diệp Hạo chuẩn bị vận dụng bên trong đan điền tinh huyết bên trong khí huyết lực lượng thì, mới phát hiện hắn khí huyết lực lượng bị cái kia khói xanh cầm cố ở trong đan điền. Cái kia khói xanh lại như là một chiếc võng, đem hắn khí huyết sức mạnh cắt đứt, đối với hắn trong đan điền nội lực thì lại chưa từng ngăn cản, có thể dễ dàng ra vào.

Diệp Hạo trong tay sinh tử lực lượng giao hòa, hóa thành một cái dòng sông màu xám, cuồn cuộn mãnh liệt, nội lực của hắn đến như khói tựa như biển mức độ sau, triển khai Sinh Tử Ấn đến càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Lương Vương giơ lên bàn tay màu xanh, chân khí phun trào, hướng về sinh tử sông dài vồ lấy, hắn cái kia một chưởng khác nào có thể mang Nhật Nguyệt Tinh thần, hết thảy nắm trong tay, sinh tử dòng sông cũng không ngoại lệ.

Ầm!

Lương Vương bàn tay hơi dùng sức, đem sinh tử dòng sông bóp nát, Diệp Hạo ánh mắt hơi lóe lên, cái kia màu xám tinh mịch lực lượng theo Lương Vương bàn tay hòa vào đối phương trong cơ thể.

Ầm ầm!

Lương Vương hướng về Diệp Hạo cách không một quyền đánh ra, một đạo chân khí ngưng tụ thành quyền ấn đột nhiên nổ ra, cái kia quyền ấn đánh vào Diệp Hạo trên người, thân thể hắn không bị khống chế giống như hướng về phía sau liên tục rút lui.

Diệp Hạo trong máu thịt chất chứa bất diệt khí tức phun trào, thương thế của hắn cấp tốc khép lại lên. Diệp Hạo hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng về Lương Vương đánh giết mà đi, tuy rằng hắn tạm thời không cách nào vận dụng khí huyết sức mạnh, thế nhưng Lương Vương như không có thủ đoạn càng mạnh hơn, trong thời gian ngắn là không cách nào đem Diệp Hạo giết chết.

Thân ảnh của hai người liên tục lấp loé, trong nháy mắt giao thủ mấy lần, bọn họ lập thân chỗ, không có một chỗ hoàn chỉnh địa phương, mặt đất khe ngang dọc, từng đạo từng đạo vết nứt lan tràn.

Mấy chục hô hấp sau, Diệp Hạo đầy người là thương, Tiên Thiên chân khí công kích thực sự là vượt qua nội lực quá nhiều, coi như trong cơ thể hắn giấu diếm bất diệt khí tức, sử dụng số lần cũng có hạn chế, không thể vô hạn sử dụng.

"Tiểu bối, (www. uukanshu. com) nếu như ngươi chịu bó tay chịu trói, bản vương đáp ứng cho ngươi một con đường sống, bé ngoan theo ta đi một chuyến Lương Vương phủ đi!" Lương Vương trong con ngươi khác nào có thần quang tiêu tan.

"Đáng tiếc ta không muốn..."

"Ta không muốn thả ngươi một con đường sống!"

Diệp Hạo ánh mắt trở nên lạnh lẽo cực kỳ, trong cơ thể hắn từng đạo từng đạo khí huyết cầu vồng trùng ra ngoài thân thể, xoay quanh ở quanh người hắn, đầy đủ chín đạo khí huyết cầu vồng phun ra, óng ánh loá mắt.

Ầm ầm!

Chín đạo khí huyết ánh sáng đan dệt ngưng luyện, dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một đám mưa máu, sương máu không ngừng nhúc nhích, khác nào có một loại nào đó ma vật muốn dựng dục ra đến. Chợt, một con liệt diễm Phượng Hoàng từ trong huyết vụ diễn hóa, cái kia liệt diễm Phượng Hoàng chỉ có to bằng bàn tay, thế nhưng cả người khí tức, nhưng là hàng thật giá trị, Phượng Hoàng thần uy bày ra, kinh sợ bát hoang.

"Khí huyết Hóa Hình, càng ngày càng thú vị."

Lương Vương ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, phảng phất không để ở trong lòng, nhưng hắn nhưng là từ đi tới nơi này đến hiện tại lần đầu thay đổi sắc mặt, hắn đáy lòng hiện lên một tia nghi ngờ, là có hay không chắc chắn đem Diệp Hạo mang về.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Lạc Hà Sơn tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

Diệp Hạo lấy chín giọt tinh huyết lực lượng hóa thành Liệt Diễm Phượng Hoàng, trong hư không phun ra nuốt vào liệt diễm, đem hư không nhuộm thành một mảnh hồng sắc.

Ầm ầm!

Khí huyết Phượng Hoàng hóa thành một đạo huyết sắc lưu quang, hướng phía Lương Vương đánh giết mà đi, Lương Vương đưa tay hư không, đem từng sợi thiên địa nguyên khí thu lấy, hóa thành một cái nguyên khí bàn tay, tứ tung hồ sơ trước người.

Phượng Hoàng trong miệng phun ra nuốt vào liệt diễm, quét ngang hư không, đem nguyên khí bàn tay đốt cháy, sau đó, tinh huyết hóa thành Phượng Hoàng thân thể hóa cầu vồng, theo Lương Vương thân thể xuyên qua.

Phốc phốc!

Lương Vương cỗ kia có chân khí ngưng luyện mà thành phân thân đột nhiên tán loạn đứng lên, Lương Vương sắc mặt động dung, đang lúc hắn chuẩn bị ngưng luyện chân khí, gây dựng lại thân thể thì theo hắn thân thể xuyên qua Phượng Hoàng lần nữa tiến vào hắn thân thể bên trong.

Oanh ầm!

Lương Vương thân thể đột nhiên nổ tung, hóa thành hỗn loạn chân khí mảnh vỡ, phiêu tán ở trong thiên địa, thanh sắc ánh sáng nở rộ. Trong chốc lát, chung quanh thiên địa nguyên khí giống như nồng đậm mấy chục lần.

Tinh huyết hóa thành Phượng Hoàng hóa thành một đạo cầu vồng, dung nhập Diệp Hạo trong cơ thể, hắn khí tức quanh người bình tĩnh lại, Diệp Hạo đi tới Lương Vương chân khí phân thân bạo liệt địa phương, trong tay hắn bắn ra một cỗ hấp lực, đem từng khối chân khí mảnh vỡ thu lấy.

Sau đó, Diệp Hạo trong cơ thể Tử Linh kinh vận chuyển, đem từng sợi chân khí luyện hóa, hóa thành tự thân nội lực.

"Là thời điểm ngưng luyện thứ mười giọt tinh huyết!"

Diệp Hạo trong cơ thể tiềm tàng huyết khí lực lượng giống như nước sông lớn, tràn vào trong biển rộng, hắn trong đan điền, huyết sắc ánh sáng xoay quanh, chín giọt tinh huyết lấy một loại nào đó kỳ diệu vị trí trôi nổi.

Mỗi một giọt tinh huyết bên trong đều giống như có Phượng Hoàng ở bên trong xoay quanh,

Theo quanh người hắn huyết khí lực lượng tràn vào đan điền, thứ mười giọt tinh huyết chính đang nhanh chóng ngưng luyện.

Ngưng luyện thứ mười giọt tinh huyết, cần đánh vỡ nhục thân gông cùm xiềng xích, nếu đem nhục thân so sánh là gánh chịu người thuyền, như vậy huyết khí lực lượng thì cũng là một chiếc thuyền. Nếu muốn dung nạp nhiều người hơn, liền cần tăng lên thể tích thuyền.

Đổi lại Diệp Hạo bản thân, là một cái đạo lý, hắn nhục thân vô pháp dung nạp thứ mười giọt tinh huyết, liền cần đánh vỡ gông cùm xiềng xích, tăng lên nhục thân. Kể từ đó, mới có cơ hội ngưng tụ thành thứ mười giọt tinh huyết.

"Mới vào Hậu Thiên bát trọng liền có thực lực thế này, tiền bối đến tột cùng là xuất từ môn gì gì phái?" Yến Trường Phong đã trở nên chết lặng, Diệp Hạo mang cho hắn rung động thật sự là quá nhiều. Đến mức hắn đều trở nên chết lặng.

Ầm ầm!

Diệp Hạo trong cơ thể phát ra một trận tiếng oanh minh, một cỗ như có như không khí thế uy áp tỏ khắp Bát Phương. Hắn bên ngoài thân từng đạo từng đạo khí huyết cầu vồng vờn quanh, trọn vẹn Thập Đạo khí huyết cầu vồng, ánh sáng bắn ra, nếu là giờ phút này là ban đêm. Cái kia huyết khí lực lượng đều có thể coi như một ngọn đèn sáng đến sử dụng, tương dạ không chiếu sáng.

Thập Đạo khí huyết cầu vồng một lần nữa dung nhập Diệp Hạo trong cơ thể, quanh người hắn khí thế thu liễm, cả người trở nên không buồn không vui, ánh mắt bình tĩnh như nước.

Linh Quang các chủ thần sắc hơi có vẻ ngưng trọng nói ra: "Các ngươi nhất định phải lập tức rời đi Lạc Hà Thành, lấy Lương Vương thủ đoạn, nếu là hắn tự thân xuất mã, chúng ta mấy người đều khó thoát khỏi cái chết."

"Các chủ không định rời đi?"

Yến Trường Phong chú ý tới Linh Quang các chủ lí do thoái thác, tựa hồ không có ý định cùng bọn hắn cùng nhau rời đi, không khỏi mở miệng hỏi.

"Ta còn có việc phải xử lý. Các ngươi đi trước!"

Linh Quang các chủ thúc giục nói, mấy người bọn họ trong lòng đều rất giống đè ép một đoàn mây đen, để cho lòng người nặng nề.

Tiên Thiên Cảnh cường giả đáng sợ bọn họ là thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, vẻn vẹn là một đạo chân khí phân thân liền cho bọn hắn mang đến áp lực cực lớn. Nếu không có Diệp Hạo tu vi kéo lên đến Hậu Thiên bát trọng đỉnh phong, lấy tinh huyết lực lượng ngưng tụ thành Phượng Hoàng, mấy người bọn họ có lẽ đều muốn bỏ mạng tại Lương Vương trong tay.

...

Nửa nén hương về sau, Diệp Hạo ba người đã rời đi Lạc Hà Thành, đến Lạc Hà Sơn bên trong, ngọn núi này là khoảng cách Lạc Hà Thành gần nhất một ngọn núi.

Ngọn núi này chiếm diện tích chừng Bách Lý, núi rừng bên trong giống như có một loại nào đó cấm chế tồn tại. Chỗ sâu là một tòa cấm khu, hiếm có người có can đảm bước vào.

Càng là đi sâu vào Sơn Lâm, liền vượt có thể cảm ứng được yêu khí tỏ khắp, nhân loại võ giả trong núi ngốc thời gian dài. Có lẽ đều sẽ nhiễm phải một chút yêu khí, trở nên người không ra người yêu không yêu.

Bất thình linh, mọi người trước người địa phương nhấp nhô, giống như Lưu Sa, hướng phía phía dưới lõm, Diệp Hạo rón mũi chân. Vô hình thể phách lực lượng chấn động, nhất thời bùn đất bay tán loạn, một cái dài hơn một trượng màu nâu Ngô Công xuất hiện ở mấy người trước người.

Cái này Ngô Công vẻn vẹn một cái yêu thú cấp ba, lại là yêu thú cấp ba bên trong tu vi yếu kém nhất tồn tại, tương đương với nhân loại võ giả bên trong Hậu Thiên thất trọng cảnh giới.

Diệp Hạo cũng không có nóng lòng ra tay, ánh mắt của hắn rơi vào yến Trường Phong trên thân, cũng không nói lời nào, yến Trường Phong nhất thời minh bạch ý hắn.

"Tiểu Huyên, cái này Ngô Công liền từ ngươi đến giải quyết, để gia gia nhìn xem ngươi gần nhất thực lực có hay không tiến bộ." Yến Trường Phong khẽ mỉm cười nói.

Yến Vũ Huyên đáp ứng, nàng thân thể giống như rắn linh động, một bước ở giữa, liền đến Ngô Công bên cạnh thân, cánh tay nàng giống như hóa thành linh xà, hướng phía Ngô Công đánh tới.

Ngô Công nhanh như điện chớp hướng phía Yến Vũ Huyên đập vào đi qua, tuy nói cái này Ngô Công chỉ là tương đương với Hậu Thiên thất trọng võ giả, nhưng là yêu thú thể phách dù sao muốn vượt qua võ giả, nếu là lần này chứng thực, đủ để cho Yến Vũ Huyên mất đi năng lực hành động.

Bạch!

Yến Vũ Huyên thân thể hơi rung nhẹ, giống như linh xà du tẩu, tránh thoát Ngô Công đập vào, nàng này tinh tế bàn tay rơi vào Ngô Công trên thân.

Ầm!

Yến Vũ Huyên bàn tay có khí huyết ánh sáng vờn quanh, nàng đem khí huyết vận chuyển kỹ xảo dung nhập Linh Xà Quyền bên trong, từ đó tăng lên môn quyền pháp này uy lực.

Ngô Công ở cỗ này trùng kích lập xuống, bỗng nhiên bay ngược mấy bước xa, sau đó, một đạo lục sắc Độc Dịch theo Ngô Công trong cơ thể bắn ra mà ra.

Độc kia dịch có kỳ lạ ăn mòn lực, giống như hóa thành một đoàn lục sắc vụ khí, tỏ khắp trên không trung. Lục sắc vụ khí rơi vào cây cỏ bên trên, xì xì rung động, số ít sinh mệnh lực không đủ ngoan cường cây cỏ khô kiệt mục nát đứng lên.

Yến Vũ Huyên bên ngoài thân nổi lên cầu vồng, giống như có huyết khí lực lượng tiêu tán đi ra, đem lục sắc vụ khí chấn khai. Nàng đối với huyết khí lực lượng lĩnh ngộ được một loại nào đó trình độ kinh người, thậm chí muốn so Diệp Hạo vào ngày kia lục trọng thì còn phải cao hơn mấy phần.

Sau đó, càng thêm làm cho người kinh ngạc sự tình xuất hiện ở Yến Vũ Huyên trên thân, nàng bên ngoài thân lỗ chân lông mở ra, một cỗ yếu ớt thôn phệ lực lượng như ẩn như hiện, đem đất trời bốn phía nguyên khí hấp thu nhập thể nội.

Tuy nhiên nàng thu lấy thiên địa nguyên khí số lượng vô cùng thưa thớt, nhưng là đối với một cái Hậu Thiên lục trọng võ giả tới nói, có thể làm đến một màn này, cũng có chút thiên phương dạ đàm.

Hơn nữa, đối phương một chiêu này rõ ràng là thông qua Linh Quang các chủ thi triển khí thôn sơn hà lĩnh ngộ đi ra, lúc này mới qua bao lâu, nàng đã đem vận dụng tự nhiên, thật giống như chính nàng tu luyện môn kia võ học mấy năm lâu.

Đương nhiên, trên thực tế nàng hiện ra chỉ là khí thôn sơn hà bộ phận huyền ảo, nhiều lắm là xem như trông bầu vẽ gáo, môn kia Võ tinh túy bộ phận nàng không cách nào Diễn Hóa đi ra, trừ phi nàng có thể được đến khí thôn sơn hà võ học bí tịch.

Yến Vũ Huyên nắm giữ khí thôn sơn hà da lông về sau, đem bày ra, đưa nàng thực lực ngắn ngủi tăng lên một chút, nàng võ học thi triển ra càng thêm linh động, quỷ dị.

Hơn mười chiêu về sau, nàng đem Ngô Công đánh lui, cái kia màu nâu Ngô Công giống như biết không phải là nàng đối thủ, chủ động thối lui.

"Thế nào?" Yến Vũ Huyên đi tới gia gia của nàng bên người, trong con mắt giống như có ngôi sao nhỏ đang nhấp nháy, nàng giống như biết rõ gia gia của nàng sẽ khen ngợi nàng, đã làm tốt tiếp nhận khen ngợi chuẩn bị.

"Cái này Ngô Công tu vi cùng ngươi không kém nhiều, thế nhưng là ngươi lại dùng thời gian dài như vậy mới đưa đánh lui, tiểu Huyên, ngươi muốn nhiều hướng về phía Diệp tiền bối học tập..." Yến Trường Phong lời nói thấm thía nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 142: Thánh Anh Quả tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

"Ta mới không cần hướng về phía hắn tên yêu nghiệt này học tập."

Yến Vũ Huyên nhỏ giọng thầm thì một tiếng, tuy nhiên nàng câu nói này so con muỗi vỗ cánh còn muốn yếu ớt, nhưng là Diệp Hạo cùng yến Trường Phong hai người cũng là võ giả, vô luận là thính lực vẫn là thị lực, đều người phi thường có khả năng so.

Bởi vậy, Yến Vũ Huyên câu nói này hai người bọn họ đều rõ ràng nghe được, Diệp Hạo không biết hắn lúc nào liền thành yêu nghiệt, muốn nói yêu nghiệt, Yến Vũ Huyên trong lòng hắn mới thật sự là yêu nghiệt.

Diệp Hạo đem địa đồ mở ra, chuẩn bị vòng qua Lạc Hà Sơn bên trong một ít yêu thú, tuy nhiên lấy hắn lúc này thực lực, Tiên Thiên Cảnh phía dưới yêu thú trên cơ bản không có khả năng đối với hắn cấu thành uy hiếp, nhưng hắn vô pháp cam đoan sẽ hay không gặp gỡ Tiên Thiên Cảnh yêu thú, huống chi, coi như hắn có năng lực tự vệ, yến Trường Phong ông cháu hai người chưa chắc có thể né qua tai hoạ.

"Nơi đó có cái gì kỳ dị bảo vật?" Diệp Hạo ánh mắt rơi xuống đất bức tranh biên giới, cách bọn họ có mười dặm địa phương.

Địa đồ biên giới chỗ có một đạo vô cùng sáng chói ánh sáng lấp lóe, đem địa đồ bao trùm mười dặm phạm vi ánh sáng hết thảy che lấp lại đi, để cho người ta vô ý thức bỏ qua hắn ảm đạm ánh sáng.

"Không ngại đi qua nhìn một chút."

Diệp Hạo xác định lộ tuyến, Đái Đầu Triêu Na nói tia sáng kỳ dị nơi ở tiến đến. Làm mấy người đi ra trong vòng ba bốn dặm về sau, yến Trường Phong bất thình lình dừng lại, hắn ấp úng nói ra: "Tiền bối, vị trí kia không phải Linh Nhưỡng chỗ phương hướng."

"Ta biết."

Diệp Hạo cước bộ vẫn không có dừng lại ý tứ, hắn không cần thiết quá nhiều giải thích, nếu là giải thích, ngược lại sẽ còn gây nên hoài nghi.

"Gia gia, nếu không chúng ta ở chỗ này chờ, để một mình hắn đi." Yến Vũ Huyên đưa ra một cái nàng tự nhận là tương đối tốt đề nghị.

"Chờ mắng bị yêu thú ăn?" Yến Trường Phong thổi một chút ria mép,

Hắn trừng Yến Vũ Huyên liếc một chút, liền vội vã hướng phía Diệp Hạo chỗ phương hướng tiến đến.

. . .

"Tiền bối, nơi này không có cái gì, chúng ta tới nơi này làm gì?" Yến Trường Phong ánh mắt đảo qua phía trước, chỉ là nhìn thấy phía trước cổ thụ cành lá rậm rạp, giống như liền trời tiếp đất, thế nhưng là trừ cái đó ra. Nơi này tại không có hắn vô cùng, hắn coi như suy nghĩ nát óc, cũng nghĩ không ra cái như thế về sau.

"Ta biết, hắn là tới nơi này thưởng thức phong cảnh." Yến Vũ Huyên xen vào nói. Nàng tuy nhiên không cho rằng phía trước có cảnh đẹp thưởng thức, nhưng là trong nội tâm nàng cho rằng Diệp Hạo thẩm mỹ quan tất nhiên cùng người thường không giống.

"Đuổi theo ta cước bộ."

Diệp Hạo nhắc nhở, hắn thả người nhảy lên, vượt ngang hư không, rơi vào phía trước cành lá rậm rạp trong rừng. Yến Trường Phong thân là Hậu Thiên thất trọng võ giả. Muốn làm đến lăng không đứng vững cũng không có độ khó khăn, Yến Vũ Huyên không cam lòng yếu thế, thể hiện ra cao minh thân pháp ra, hướng phía phía trước lao đi.

"Nơi này là địa phương nào?"

Yến Trường Phong thần sắc kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Sống lâu lên Lão làng Tùng Lâm xuống lại là có động thiên khác. Bọn họ theo này cành lá rậm rạp Tùng Lâm rơi vào trong địa động, nguyên lai cây kia cũng không là sinh trưởng ở mặt đất, mà chính là cổ thụ lan tràn ra ngoài cành cây.

Hơn nữa, bọn họ thân ở cái này địa động đường kính phạm vi trăm trượng, từ trên xuống dưới dần dần rộng rãi, khi bọn hắn đi tới lúc. Tựa như là đi tới một mảnh tràn ngập hoang tưởng sắc thái địa phương.

Nơi này hoa cỏ đều là khỏe mạnh rậm rạp, tràn ngập linh khí, giống như ăn một cọng cỏ, cũng có thể dùng đến phàm nhân kéo dài tuổi thọ, bách bệnh bất xâm.

"Nguyên lai là Thánh Anh Quả."

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú ở ngay phía trước một gốc quả thụ bên trên, cây kia bên trên kết mắng mấy khỏa hài nhi hình dáng trái cây. Trên cây ánh sáng rủ xuống, giống như ở gột rửa quả thực, này trái cây tên là Thánh Anh Quả, là kéo dài thọ nguyên một loại Linh Vật.

"Trăm năm Thánh Anh Quả có thể kéo dài mười năm thọ nguyên, ngàn năm phần Thánh Anh Quả thì có thể kéo dài trăm năm thọ nguyên. Gốc cây này hơn mấy cái quả thực đã sinh trưởng hơn một trăm năm." Diệp Hạo tinh tế dò xét phía trước Thánh Anh Quả, bất thình lình, hắn dư quang quét vào quả thụ phía dưới một cái to khoảng mười trượng "Hòn đá" bên trên, này "Hòn đá" mặt ngoài có kỳ dị nào đó đường vân. Giống như giấu giếm tương lai đi qua, các loại ảo diệu.

"Đây là một đầu Ô Quy. . ."

Tuy nhiên theo bề ngoài nhìn trên mặt, vẻn vẹn một khối kỳ dị hòn đá, nhưng Diệp Hạo liếc một chút đã đem lai lịch xuyên thủng, biết được phía trước nhìn như là hòn đá đồ,vật là một cái ngàn năm Lão Ô Quy.

Tuy nhiên Diệp Hạo trước mắt không dùng được Thánh Anh Quả, nói không chừng về sau cũng không có cơ hội dùng tới. Nhưng là loại vật này giá trị tuyệt đối là không thể đo lường, vô luận là cho hắn thân nhân hảo hữu, vẫn là bán ra ra ngoài, đều có cực lớn tác dụng.

Diệp Hạo trong tay nội lực hiện lên, hóa thành một đoàn hào quang màu tím, này ánh sáng ngưng luyện xen lẫn, biến thành một cái tử sắc nội lực bàn tay, hướng phía phía trên Thánh Anh Quả Thụ chộp tới.

Ông! Ông!

Phía trước Thánh Anh Quả trên cây một sợi ánh sáng rủ xuống, đem Diệp Hạo nội lực biến thành bàn tay đánh tan, quả thụ bên trên ánh sáng vẻn vẹn khe khẽ đảo qua, nội lực của hắn bàn tay liền lập tức tan vỡ, tựa như gặp được thiên địa.

"Cái này quả thụ thành tinh?"

Yến Trường Phong nhìn thấy một màn này, âm thầm nói thầm, Diệp Hạo thực lực hắn là tận mắt nhìn thấy qua, tuy nhiên đạo kia nội lực bàn tay chỉ là Diệp Hạo tiện tay một kích, nhưng là yến Trường Phong tin tưởng một chưởng kia liền xem như hắn đều muốn toàn lực ứng phó mới có thể miễn cưỡng đón lấy, thế nhưng là phía trước Thánh Anh Quả Thụ lại dễ dàng đã đem hóa giải.

Diệp Hạo trong mắt tinh quang hiện lên, trong tay hắn từng đạo từng đạo khí huyết cầu vồng hiện lên, hắn đưa tay hướng phía trước phía trước bỗng nhiên oanh ra một quyền.

Ầm ầm!

Một quyền này của hắn ngưng luyện mấy đạo huyết khí lực lượng, hóa thành một đạo khí huyết Quyền Cương, khí lưu khuấy động, Quyền Cương giống như đem hư không đè ép, hóa thành cuồn cuộn thủy triều, hướng về Thánh Anh Quả Thụ dũng mãnh lao tới.

Lấy hắn giờ phút này Hậu Thiên bát trọng đỉnh phong tu vi, thậm chí vượt qua tầm thường trên ý nghĩa bát trọng đỉnh phong, một quyền này lực lượng, liền ngay cả Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả cũng không dám chính diện chống lại.

Keng!

Thánh Anh Quả trước cây đột nhiên bắn ra một đạo mai rùa hư ảnh, Diệp Hạo khí huyết Quyền Cương rơi vào mai rùa hư ảnh bên trên, ngay cả nửa phần gợn sóng cũng không từng nhấc lên, truyền đến một đạo vang dội âm thanh.

"Ta ngủ một giấc đều không được an bình, người nào sao mà to gan như vậy, dám đến nhìn trộm ta đồ,vật?" Một đạo hơi có vẻ thanh âm già nua ở mấy người chung quanh vang lên, đạo thanh âm này xuất hiện như thế đột ngột, để cho người ta phản ứng không kịp.

Phía trước này nguyên bản không nhúc nhích Ô Quy bất thình lình hơi hơi rung động, chợt, ô theo mai rùa chui ra, hắn con ngươi hơi hơi chuyển động, ở Diệp Hạo trên người mấy người vừa đi vừa về liếc nhìn. Cái này Ô Quy cho người ta ấn tượng đầu tiên cũng là bỉ ổi. Đó là ở nhân tộc trên thân mới có biểu lộ, thế nhưng là giờ phút này lại tại một cái Ô Quy trên thân thể hiện, cái này có vẻ hơi không thể tưởng tượng.

"Cũng là mấy người các ngươi quấy rầy ta ngủ, ta đại nhân có đại lượng, chỉ cần các ngươi đem nữ tử này lưu lại, hai người các ngươi liền có thể an toàn rời đi, không phải vậy, ta khởi xướng uy ra, ngay cả chính ta đều sợ hãi. . ."

Ô Quy ánh mắt dừng lại ở Yến Vũ Huyên trên thân, ngạo nghễ nói. Yến Vũ Huyên lạnh lùng như băng, nàng không nghĩ ra, lấy Ô Quy thẩm mỹ quan, là như thế nào phân biệt ra được nàng cùng nàng gia gia còn có Diệp Hạo khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Làm Ô Quy muốn thành thật tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đ

"Tiểu Ô Quy, ngươi nhìn đây là cái gì?"

Diệp Hạo nhìn chằm chằm phía trước Ô Quy, không có hảo ý cười nói, bàn tay hắn nổi lên hiện một khối ánh sáng dị sắc hòn đá, từng sợi nguyên khí ba động từ phía trên tỏ khắp.

"Ta tuổi tác đủ để làm ngươi lão tổ tông, ngươi dám. . ."

Ô Quy ngẩng đầu lên, đang chuẩn bị trách cứ Diệp Hạo, nhưng đột nhiên, hắn con ngươi rơi vào Diệp Hạo trong tay trên hòn đá, ánh mắt nóng rực lên.

"Đây là nguyên khí thạch. . ."

Ô Quy trong mắt lộ ra dư vị vẻ, hắn đã có đã nhiều năm chưa từng ăn qua nguyên khí thạch, với hắn mà nói, đây không thể nghi ngờ là một loại giày vò.

"Đem ngươi toàn thân cao thấp nguyên khí thạch hết thảy giao ra, ta liền không cùng mấy tên tiểu bối các ngươi tính toán." Ô Quy rộng lượng nói ra.

"Có thể, tuy nhiên ngươi muốn bắt một khỏa Thánh Anh Quả đến đổi."

Diệp Hạo lấy ra một cái nhẫn trữ vật, ánh mắt rơi vào hậu phương Thánh Anh Quả bên trên, ra hiệu làm cho đối phương cầm Thánh Anh Quả đến trao đổi.

"Ta không tính toán với các ngươi đã là lớn nhất nhượng bộ, tiểu tử, không muốn được voi đòi tiên." Ô Quy nhìn chằm chằm Diệp Hạo, tựa như lúc nào cũng nổi giận hơn.

"Nếu như ngươi không nguyện ý trao đổi vậy chúng ta liền đi." Diệp Hạo nói xong lời này, thân thể hướng về sau rời khỏi một bước, làm ra muốn rời khỏi động tác.

"Chậm đã!"

Ô Quy con ngươi chuyển động, ánh mắt rơi vào Diệp Hạo trong tay nhẫn trữ vật bên trên, đột nhiên nói: "Ta đáp ứng ngươi yêu cầu."

Sau đó, Ô Quy thân thể hơi chấn hưng, một cái mai rùa hư ảnh ở trên người hắn hiển hiện,

Mai rùa hư ảnh xoay tròn, hướng phía phía trên Thánh Anh Quả thực đánh tới.

Ầm!

Thánh Anh Quả trên cây ánh sáng rủ xuống, đem mai rùa hư ảnh ngăn cản, có thể ngủ mai rùa hư ảnh xoay tròn tốc độ càng lúc càng nhanh, trên cây ánh sáng ẩn ẩn hiển hiện vỡ vụn dấu hiệu.

Răng rắc!

Một đạo thanh thúy tiếng vang truyền ra, Thánh Anh Quả trên cây rủ xuống ánh sáng đột nhiên vỡ nát, mai rùa đâm vào bên trong một khỏa như trẻ con quả thực bên trên.

Mai rùa hư ảnh khe khẽ va chạm, này hài nhi quả thực liền theo trên cây rơi xuống, rơi vào mai rùa hư ảnh bên trên, mai rùa hư ảnh hướng xuống rơi xuống.

Cuối cùng, Thánh Anh Quả rơi vào ngàn năm Lão Ô Quy mai rùa bên trên. Sau đó, Lão Ô Quy nói: "Ngươi đem nhẫn trữ vật đưa tới."

"Ngươi đem Thánh Anh Quả đưa tới, dạng này tương đối ổn thỏa."

Diệp Hạo bình thản về một câu, Lão Ô Quy tức giận mọc lan tràn."Ta đếm một hai ba, chúng ta từng người đem đồ,vật đưa đến trong tay đối phương."

"Được."

Diệp Hạo đáp ứng Lão Ô Quy đề nghị, Lão Ô Quy trong mắt vẻ khác lạ hiện lên, sau đó, hắn bắt đầu đếm một hai ba.

Làm Ô Quy trong miệng Tam Tự rơi xuống lúc. Hắn mai rùa bên trên Thánh Anh Quả ở một cỗ chấn động lực xuống đột nhiên bay ra, hướng phía Diệp Hạo chỗ phương hướng mà đi.

Mà Diệp Hạo trong tay nhẫn trữ vật thì là hóa thành một đạo lưu quang hướng về Lão Ô Quy chỗ phương hướng bay vụt.

Bạch!

Một loáng sau, Diệp Hạo thân hình chớp động, hắn không có đi tiếp đối phương đưa tới Thánh Anh Quả, ngược lại đạp trên kỳ dị Bộ Pháp Triêu Na Thánh Anh Quả Thụ lao đi.

Mà này nhẫn trữ vật ở khoảng cách Lão Ô Quy còn có Thập Bộ khoảng cách thì dừng lại, cái kia tựa như núi cao thân thể chuyển dời một bước, đã đem nhẫn trữ vật cầm trong tay, đem nguyên khí thạch lấy ra.

"Chỉ có một khối?"

Lão Ô Quy không thể tin được ánh mắt hắn, một cái trong nhẫn chứa đồ thế mà chỉ thả một khối nguyên khí thạch, hắn đem nguyên khí thạch để vào trong miệng. Cờ rắc... Nhai nát, mặt mũi tràn đầy hưởng thụ bộ dáng.

"Nhân tộc võ giả vẫn là trước sau như một giảo hoạt."

Lão Ô Quy sớm đã biết rõ Diệp Hạo né qua hắn đi lấy Thánh Anh Quả, hắn cũng không có ngăn cản Diệp Hạo cử động, hoặc là nói là, hắn không cho rằng Diệp Hạo có cái năng lực kia lấy được Thánh Anh Quả.

Mà trước đó, Lão Ô Quy đưa ra ngoài viên kia Thánh Anh Quả hóa thành một đoàn ánh sáng, biến mất ở trước mắt mọi người.

"Tiểu Ô Quy, ngươi gạt chúng ta."

Yến Trường Phong mở miệng quát lớn Ô Quy, đương nhiên, hắn đang chỉ trích Ô Quy đồng thời không quên đem chữ nhỏ áp đặt ở Lão Ô Quy trên thân.

"Làm người. . . Là làm Ô Quy muốn thành thật. Tiểu Ô Quy, nói như ngươi vậy không giữ lời, là muốn giảm thọ." Yến Vũ Huyên nháy mắt, nghiêm túc nói.

"Ta đã sống trên ngàn năm. Làm thế nào rùa còn không cần ngươi cái này Hoàng Mao Nha Đầu đến dạy, tốt, đem bọn ngươi trên thân nguyên khí thạch lấy ra, ta có thể tha thứ các ngươi lừa gạt ta chỗ phạm phải sai." Ô Quy vênh váo tự đắc nói ra.

Mà lúc này, Diệp Hạo đã đi vào Thánh Anh Quả dưới cây phương, khi hắn tới gần quả thụ lúc. Thánh Anh Quả trên cây từng sợi ánh sáng rủ xuống, giống như hóa thành một màn ánh sáng, càng có ánh sáng hướng phía hắn bắn ra mà đến.

Diệp Hạo quanh thân màu trắng bạc Hồ Quang vờn quanh, đem từng đạo từng đạo ánh sáng chấn vỡ. Trong tay hắn khí huyết hồng mang vờn quanh, hướng phía quang hoa nở rộ màn sáng vỗ tới.

Giống như thủy triều giống như huyết khí lực lượng hướng phía màn sáng đè ép mà đi, này màn sáng vẻn vẹn nổi lên một đạo gợn sóng, chợt, khôi phục lại bình tĩnh.

Diệp Hạo đối với kết quả này cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, trong tay hắn lấy ra một đôi lam sắc vòng tròn, chính là Thuần Dương Chân Hỏa vòng. Bên trong phong ấn sống mái với nhau không phải là Phàm Hỏa, mà chính là Thuần Dương Chân Hỏa, thuộc về Địa Hỏa. Thiên địa tự hành diễn sinh hỏa diễm có Thiên Hỏa cùng Địa Hỏa, bên trong Địa Hỏa tầng thứ muốn so Thiên Hỏa thấp hơn một cái cấp độ.

Nhưng coi như như thế, Địa Hỏa dù sao cũng là Địa Tâm trong nham tương Diễn Hóa đi ra hỏa diễm, có các loại kỳ diệu lực lượng. Mà Thiên Hỏa thì càng thêm thần bí khó lường, đó là sinh ra tại cửu thiên chi thượng, không phải người có vận may lớn không thể gặp mặt.

Diệp Hạo trong tay vòng tròn run run, Thuần Dương Chân Hỏa vòng bên trên một đóa lam sắc liệt diễm bay ra, rơi vào phía trước này màn sáng bên trên.

Tư! Tư!

Thuần Dương Chân Hỏa vừa chạm đến màn sáng, liền tựa như đem trong lò lửa khối sắt đột nhiên để vào nước lạnh bên trong, xì xì rung động.

Không đến mấy tức, phía trước màn sáng ở liệt diễm đốt cháy xuống liền vỡ nát ra, Diệp Hạo thân hình lướt qua hư không, đem một khỏa Thánh Anh Quả nắm trong tay.

Sau đó, hắn lại đem ánh mắt rơi vào viên thứ hai Thánh Anh Quả thực bên trên, nhưng mà, tay hắn vừa đụng phải quả thực, này Thánh Anh Quả thực liền dung nhập quả thụ bên trong. Liền ngay cả còn lại quả thực đều như thế dung nhập quả thụ bên trong, trừ phi hắn đem quả thụ chặt tới, mới có thể đạt được che giấu Thánh Anh Quả.

Diệp Hạo ánh mắt bất thình lình rơi vào Thánh Anh Quả Thụ một cái trên cành cây, này thân cành giống như đầu giống như rơi xuống, trên không trung phất phới.

Diệp Hạo trong lòng có quyết định, thân hình hắn lướt ngang, đi tới gốc cây kia cành bên cạnh, hướng phía cành chộp tới.

Bất thình lình, cành bên trên ánh sáng màu xanh nở rộ, hướng phía phía trước quét ngang, Diệp Hạo trong tay huyết khí lực lượng phun trào, đem quang hoa đánh tan.

Diệp Hạo bàn tay nhanh như thiểm điện, rơi vào cành bên trên, khe khẽ dùng lực, đã đem cành bẻ gãy.

"Hai người các ngươi không cần khảo nghiệm ta kiên nhẫn, mau đem nguyên khí thạch giao ra, nếu không ta liền muốn đối với các ngươi không khách khí." Lão Ô Quy dần dần mất đi kiên nhẫn, muốn ở trong lời nói áp bách yến Trường Phong hai người, để bọn hắn giao ra nguyên khí thạch.

"Tiểu Ô Quy, muốn nguyên khí thạch, liền lấy Thánh Anh Quả đến đổi." Diệp Hạo đi tới Yến Vũ Huyên trước người hai người, hắn thần sắc bình tĩnh, không nhanh không chậm nói ra.

"Còn muốn Thánh Anh Quả, các ngươi thật coi tiểu gia ta dễ khi dễ?" Lão Ô Quy trợn mắt nhai thử, toàn thân trên dưới tách ra một cỗ linh hồn uy áp, hướng phía Diệp Hạo mấy người quét sạch.

Ầm ầm!

Mặt đất hơi hơi rung động, bốn phía cát bay đá chạy, cuồng phong gào thét, hoa cỏ đều nhao nhao khuynh đảo, phảng phất tại cái này linh hồn uy áp dính đến phương diện vật chất, dẫn động sơn băng địa liệt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Khoe oai tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

"Ta lại cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, đem bọn ngươi trên thân mang nguyên khí thạch hết thảy giao ra." Lão Ô Quy Ngạo Thị toàn trường, chưởng khống toàn cục.

"Phô trương thanh thế."

Diệp Hạo thần sắc Lãnh Nhiên, Lão Ô Quy trước đó hố hắn một khối nguyên khí thạch, hắn đều không nói gì, nghĩ không ra đối phương ngược lại là tính lên sổ sách tới.

"Cơ hội ta đã cho các ngươi, đã các ngươi không chịu đáp ứng, vậy thì đừng trách ta không khách khí." Lão Ô Quy chỉ cao khí dương nói.

Đầu hắn bộ phận cùng tứ chi bất thình lình lùi về trong mai rùa, cái kia mai rùa bên trên có kỳ dị đường vân khắc họa, lúc này, những văn lộ kia tách ra chói mắt ánh sáng.

Ông! Ông!

Ô Quy tại nguyên chỗ xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng về sau, gây nên từng đạo từng đạo cuồng phong, xen lẫn thành vòng xoáy, này vòng xoáy trung tâm vị trí, thì là Ô Quy bản thể.

"Đã các ngươi không chịu giao ra nguyên khí thạch, ta liền tự mình đến lấy."

Vòng xoáy bên trong truyền ra một đạo đứt quãng âm thanh, này gió tựa hồ liền âm thanh đều có thể cách trở. Chợt, Lão Ô Quy hóa thành một đạo lưu quang, hướng phía Diệp Hạo ba người quét sạch mà đi.

Ven đường cuồng phong loạn quyển, cát bụi phấn khởi, cây cỏ khuynh đảo, Lão Ô Quy mai rùa vốn là cứng rắn vô cùng, giờ khắc này ở tốc độ cao xoay tròn dưới, mang đến đập vào lực là bực nào kịch liệt.

"Vậy phải xem ngươi có bản lãnh này hay không."

Diệp Hạo quanh thân khí huyết hồng mang vờn quanh, hắn hướng phía phía trước vòng xoáy trung tâm đấm ra một quyền, huyết khí lực lượng nhất thời ngưng tụ thành một đạo Quyền Ấn, ánh sáng lấp lóe. Khí huyết Quyền Ấn gào thét mà ra, bên trong ngưng luyện chín đạo Khí Huyết Lực Lượng, này bàng bạc khí huyết cơ hồ đem hư không đốt cháy.

Khí huyết Quyền Ấn nhất thời phá vỡ khí lưu,

Rơi vào Lão Ô Quy mai rùa bên trên, một đạo ầm ầm tiếng vang truyền ra. Diệp Hạo này giấu giếm chín đạo Khí Huyết Lực Lượng một quyền rơi vào Ô Quy trên thân, phảng phất là đang cấp Ô Quy gãi ngứa nhột, cái kia che kín đường vân mai rùa bên trên từng tia ánh sáng mang hiển hiện, đem huyết khí lực lượng hóa giải tan rã.

Diệp Hạo trong hai tay một đạo dòng sông màu xám trào lên mà ra, theo hắn tu vi bước vào Hậu Thiên bát trọng, cuối cùng có thể thể hiện ra Sinh Tử Ấn mấy phần huyền diệu tới.

Sinh Tử Ấn vừa xuất hiện, phương viên mấy chục trượng cây cỏ tất cả đều khô héo điêu linh đứng lên, giống như có dòng khí màu xám hiển hiện. Tĩnh mịch tâm ý tỏ khắp toàn bộ địa động.

"Ta thọ nguyên chừng mấy ngàn năm, điểm ấy tĩnh mịch tâm ý có thể làm khó dễ được ta?"

Lão Ô Quy gia tốc xoay tròn, thân thể xuyên qua sinh tử dòng sông, này trường hà bên trong Tử Tịch chi lực ở quanh thân cọ rửa. Giống như vô pháp đối với tạo thành mảy may thương tổn.

Mấy tức về sau, Lão Ô Quy hoàn hảo không chút tổn hại lao ra sinh tử trường hà, Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi lấp lóe, trong tay hắn màu trắng bạc Hồ Quang bắn ra, vô hình thế phách uy áp tỏ khắp mà ra. Thân hình hắn lướt qua hư không, hướng phía vọt tới Ô Quy một quyền nện đi.

Oanh ầm!

Diệp Hạo mu bàn tay Thanh Hồng đỏ bừng, ở Ô Quy tốc độ cao xoay tròn dưới, đem hắn quyền pháp tinh túy áp chế, không thể hoàn mỹ bày ra.

"Ồ!"

Lão Ô Quy thoáng có chút kinh ngạc, hắn cỗ này mai rùa thế nhưng là có thể so với Địa Cấp thần binh, hắn vốn cho là ở cái này Chàng Kích phía dưới, đủ để đem đối phương đụng cái nhão nhoẹt, thế nhưng là đối phương tựa như là một người không có chuyện gì tựa như, cái này khiến hắn làm sao có thể tiếp nhận hiện thực này.

Diệp Hạo nhìn chăm chú Lão Ô Quy. Trong cơ thể hắn huyết khí lực lượng thiêu đốt, ngưng tụ thành một cỗ Thuần Dương khí kình, hắn hướng phía phía trước nhẹ nhàng điểm một cái, Thuần Dương khí kình giống như hóa thành lửa nóng hừng hực, nóng rực khí tức tràn ngập hư không, trên không trung in dấu xuống từng đạo từng đạo dấu vết.

Phốc phốc!

Thuần Dương khí kình rơi vào mai rùa bên trên, nhất thời ở này cứng rắn mai rùa bên trên in dấu xuống một đạo vệt lửa. Diệp Hạo ngón trỏ liên miên bắn ra, lấy hắn Hậu Thiên bát trọng đỉnh phong tu vi, huyết khí lực lượng cơ hồ có thể thiêu đốt hàng trăm hàng ngàn lần.

Chỉ một thoáng trong hư không ánh sáng chói lọi, từng đạo từng đạo Thuần Dương khí kình giao thoa ngang dọc. Rơi vào phía trước Lão Ô Quy mai rùa bên trên.

Mai rùa bên ngoài thân nổi lên một tầng Bạch Mang, đem từng đạo từng đạo Thuần Dương khí kình hóa giải, tuy nhiên Thuần Dương khí kình phổ biến, có không ít Thuần Dương khí kình xuyên thấu bạch sắc quang mang. Rơi vào mai rùa bên trên.

Bạch!

Diệp Hạo thân hình lướt qua hư không, đi tới Ô Quy bên cạnh thân, hai tay của hắn nắm tay, hư không bạo hưởng, giống như một quyền Đả Phá Hư Không, đánh vào Ô Quy trên thân.

Ầm!

Nguyên bản trước lúc này. Bởi vì Thuần Dương khí kình ảnh hưởng, Ô Quy xoay tròn tốc độ liền hạ, phòng ngự đồng dạng có chỗ giảm xuống, ở Diệp Hạo vận dụng toàn lực về sau, một quyền đem đánh bay, đúng là bình thường.

"Ngươi chọc giận ta, hôm nay, liền để các ngươi những này vô tri nhân tộc võ giả biết đắc tội ta kết cục."

Ô Quy quanh thân thần uy hiện ra, vô hình khí tức tiết lộ, bốn phía bùn đất nhao nhao bay cuộn mà lên.

"Hắn lại đang hư trương thanh thế?"

Yến Vũ Huyên mơ hồ trong đó đã mò thấy cái này Ô Quy tính cách, mặc dù đối phương khí thế kinh người, nhưng là nói không chừng cũng là sấm to mưa nhỏ, dùng để hù dọa mấy người bọn họ.

"Lần này cũng không nhất định."

Yến Trường Phong thần sắc hơi có vẻ ngưng trọng, hắn cảm thấy bốn phía không khí ngột ngạt vô cùng, tựa như là có một khối đá đặt ở trong lòng, để cho người ta không thở nổi, loại tình huống này là chân chính đứng trước đại nguy cơ mới có thể xuất hiện.

Bất thình lình, một đạo mấy trăm trượng lớn nhỏ Ô Quy hình chiếu hiện lên ở mọi người phía trên, càng kinh người hơn là, này Ô Quy hư ảnh trên thân giống như gánh vác lấy một tòa cao đến trăm trượng sơn phong, khí thế kinh người, vô hình uy áp nghiền ép mà xuống, để cho người ta nhịn không được sinh lòng thoái ý.

Ầm ầm!

Phía trên Ô Quy hình chiếu chậm rãi ép xuống, tuy nhiên tốc độ kia hơi chậm, nhưng là mỗi rơi xuống một phần, mấy người trong lòng áp lực đều giống như đại nhất chia.

Đáng sợ hơn là, này Ô Quy hư ảnh giống như trấn áp hư không, mấy người bọn họ hành động tốc độ đều trở nên chậm chạp, không nói tới tránh thoát hư ảnh trấn áp.

Ô Quy hư ảnh cơ hồ đem trọn cái địa động bổ sung, khiến cho mấy người bọn họ không chỗ có thể trốn, chỉ có chính diện đối mặt.

Bất thình lình, Diệp Hạo mấy người chỗ đứng Lập Địa mặt lõm xuống dưới, tuy nhiên vẻn vẹn chìm xuống vài tấc, nhưng là mấy người bọn họ lại có thể cảm ứng rõ ràng đến.

Theo Ô Quy hư ảnh rơi xuống, mặt đất vẫn đang không ngừng lõm, Diệp Hạo trong tay hiển hiện một thanh thanh sắc cây quạt, chính là Thất Tinh Luyện Phách Phiến.

Hắn giơ tay lên bên trong cây quạt hướng phía phía trên chân trời đột nhiên kích động ra, từng sợi thanh sắc phong nhận ngưng luyện, trong chốc lát liền hiển hiện trên trăm đạo phong nhận.

Những này phong nhận cũng không có như cùng ngày xưa giống như hóa thành Long Quyển Phong, mà chính là cứ như vậy hướng phía phía trên Ô Quy hư ảnh quét sạch mà đi.

Diệp Hạo Nội Thể tăng lên đến nỗi khói tựa như biển cấp độ về sau, điều động cái này Thất Tinh Luyện Phách Phiến càng thêm thuận buồm xuôi gió ra, cái này cây quạt trong tay hắn cuối cùng có thể thể hiện ra một hai thành uy năng.

Ầm ầm!

Thanh sắc phong nhận trong chốc lát liền cùng phía trên Ô Quy hư ảnh oanh đụng vào nhau, nhất thời xuất hiện một cỗ mãnh liệt khí lưu, bốn phía loạn quyển.

Bốn phía bùn đất giống như đột ngột từ mặt đất mọc lên, không bị khống chế hướng phía phía trên bay cuộn. Mãnh liệt trùng kích khuấy động, Yến Vũ Huyên khuôn mặt hơi trắng, nàng xuất sắc tay nắm chặt, trong lòng bàn tay không tự giác có mồ hôi nhỏ xuống.

Phía trên hỗn loạn tưng bừng, mơ hồ, thấy không rõ bên trong cảnh tượng, mấy tức về sau, tất cả bình tĩnh lại. Phía trên Ô Quy hư ảnh vẻn vẹn hơi ảm đạm mấy phần, trở nên có chút tàn phá, cũng không có tan vỡ, tiếp tục hướng phía mấy người trấn áp xuống.

Diệp Hạo trong tay ném ra một đôi lam sắc vòng tròn, từng đạo từng đạo lam sắc liệt diễm xen lẫn hiển hiện, hướng phía phía trên Ô Quy hư ảnh đốt cháy.

Răng rắc!

Này mai rùa hư ảnh giống như không chịu nổi phụ trọng, có vết rách hiển hiện, Diệp Hạo quanh thân sinh tử trường hà vòn quanh, hướng phía mai rùa hư ảnh cọ rửa.

"Đi."

Diệp Hạo nhắc nhở một tiếng, liền hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng phía phía trên nhảy tới, Yến Vũ Huyên hai người phản ứng cực nhanh, thể hiện ra cao minh thân pháp, đi theo sau lưng Diệp Hạo.

"Muốn đi? Lại tới đây nhân tộc võ giả còn không có một cái nào có thể còn sống rời đi." Ô Quy nhìn thấy Diệp Hạo mấy người hướng phía phía trên lao đi, không khỏi thầm cười nhạo đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Nhổ tận gốc tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

Ầm ầm!

Phía trên chỗ động khẩu bất thình lình khép kín đứng lên, từ thiên khung chiếu xuống quang tuyến dần dần biến đổi ít, thẳng đến cuối cùng hóa thành một sợi bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy quang tuyến.

"Động khẩu làm sao lại khép kín?"

Yến Trường Phong chú ý tới một màn này, thần sắc bỗng nhiên biến hóa, lấy bọn họ lúc này tốc độ, chỉ cần mấy cái hô hấp liền có thể rời đi địa động, thế nhưng là lối đi ra khép kín tốc độ rõ ràng muốn so tốc độ bọn họ mau hơn rất nhiều.

Phía trên có thổ nhưỡng rơi xuống, giống như hòn đá giống như hướng xuống lăn xuống, Diệp Hạo thân ở phía trước, quanh thân khí huyết hồng mang vờn quanh, đem thổ nhưỡng chấn vỡ.

Làm Diệp Hạo đi tới trên cùng thì chỗ động khẩu chỉ còn lại một tia sáng có thể xuyên thấu qua lỗ hổng. Diệp Hạo trong tay khí huyết hồng mang bắn ra, xen lẫn màu trắng bạc hồ quang, hướng phía phía trước đột nhiên oanh ra một quyền.

Nhất thời không khí liên miên bạo hưởng, khí lưu loạn quyển, hắn quyền đầu rơi vào Thổ Tầng bên trên, từng đạo từng đạo huyết khí lực lượng đánh vào trong lớp đất. Nếu là đổi lại tầm thường thổ nhưỡng ở một quyền này của hắn xuống đã sớm vỡ nát, liền xem như núi đá đều có thể vỡ ra.

Thế nhưng là phía trên này thổ nhưỡng ở một quyền này của hắn xuống lại là không nhúc nhích tí nào, lấy hắn Hậu Thiên bát trọng đỉnh phong tu vi, vậy mà không thể rung chuyển thổ nhưỡng mảy may.

Trong sơn động trở nên tối tăm không mặt trời, nếu không có Diệp Hạo quanh thân khí huyết ánh sáng vờn quanh, hoàn cảnh đều có thể dùng đưa tay không thấy được năm ngón để hình dung.

Diệp Hạo trong tay xuất hiện một thanh thanh sắc Mộc Kiếm, hắn đưa tay hướng lên trên phương vung ra, Mộc Kiếm hóa thành một đạo thanh sắc lưu quang, nhanh như thiểm điện. Hắn tu vi đi vào Hậu Thiên bát trọng về sau, Thần Hồn Chi Lực đồng dạng có chỗ tăng lên, điều động phi kiếm càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Phốc phốc!

Thanh sắc lưu quang rơi vào Thổ Tầng nửa tấc vị trí, liền bình tĩnh tại nguyên chỗ, thậm chí Diệp Hạo lấy Thần Hồn ý niệm đến khu động Mộc Kiếm bay trở về,

Đều không thể đưa đến ảnh hưởng.

Thật giống như này Mộc Kiếm đã cùng thổ nhưỡng trở thành một thể, chặt chẽ không thể tách rời. Diệp Hạo thả người nhảy lên, đi tới Mộc Kiếm vị trí chỗ ở. Trong tay hắn Ngân Bạch hồ quang lấp lóe, đem Mộc Kiếm nắm trong tay, dùng lực kéo một cái, đã đem Mộc Kiếm rút ra.

"Nơi này ta nói là quên, các ngươi còn không có đi qua ta đồng ý liền muốn đi?" Lúc này. Phía dưới Ô Quy ngẩng đầu, trong mắt vẻ đắc ý hiển thị rõ, hắn rất là hưởng thụ loại này nhìn thấy nhân tộc võ giả tuyệt vọng biểu lộ.

Thế nhưng là hắn nhất định thất vọng, Diệp Hạo từ đầu đến cuối đều ung dung không vội. Chưa từng biểu hiện ra tuyệt vọng thần sắc.

Diệp Hạo dù bận vẫn ung dung nhìn chằm chằm phía dưới Lão Ô Quy, bình thản nói ra: "Nếu như ta không có đoán sai, chúng ta bây giờ là ở ngươi bản thể trong cơ thể?"

"Ngươi. . . Làm sao ngươi biết?"

Lão Ô Quy nghe được Diệp Hạo lời này, trong lòng có chủng dự cảm bất tường bay lên, tựa hồ đối phương từ vừa mới bắt đầu liền biết nơi này che giấu.

"Ngươi bất quá là ngươi bản thể chỗ phân hóa đi ra một sợi tàn hồn. Hoặc là nói là tà niệm, mà ngươi bản thể thì là gặp phải một loại nào đó bị thương, ở lấy trạng thái ngủ say đến khôi phục thương thế." Diệp Hạo một bộ không sai với ngực biểu lộ, để Ô Quy trong lòng càng bất an.

"Diệp tiền bối, ngươi ý là chúng ta bây giờ là ở Ô Quy trong bụng?" Yến Trường Phong thần sắc kinh dị, một cái địa động, vô duyên vô cớ liền biến thành Ô Quy bụng, loại tình huống này, để hắn trong lúc nhất thời vô pháp thích ứng tới.

"Gia gia, ta xem là cái kia Tiểu Ô Quy đang cố lộng huyền hư. Hù dọa chúng ta, nơi này có lẽ có một loại nào đó cơ quan, chỉ cần phát động cơ quan, hắn là có thể rời đi nơi này." Yến Vũ Huyên mắt nhỏ chớp động, phân tích cục thế trước mắt.

"Coi như ngươi biết chân tướng lại như thế nào, chỉ cần ta không đồng ý, mấy người các ngươi liền muốn vây ở chỗ này cả một đời." Lão Ô Quy dương dương đắc ý đứng lên.

"Ngươi sẽ đồng ý."

Diệp Hạo nhìn chăm chú Ô Quy, thân hình hắn rơi xuống, trong hư không lướt qua, đi tới Thánh Anh Quả Thụ phụ cận. Diệp Hạo nhìn chằm chằm cái này gốc quả thụ. Nguyên bản dựa theo hắn dự định, nếu có thể bình an rời đi, liền bỏ qua cái này gốc Thánh Anh Quả Thụ một cái sinh cơ, thế nhưng là lúc này. Hắn nhất định phải đem nhổ, mới có cơ hội rời đi.

"Ngươi, ngươi muốn làm gì?"

Ô Quy thân hình xoay tròn, hóa thành một đạo lưu quang, rơi vào Thánh Anh Quả trước cây phương, ngăn trở chặn đường Diệp Hạo.

"Ta muốn làm gì. Trong lòng ngươi hẳn là rõ ràng."

Diệp Hạo trong tay từng đạo từng đạo Thuần Dương khí kình nổ bắn ra mà ra, Thuần Dương khí kình trong hư không in dấu xuống từng đạo từng đạo dấu vết, chỉ một thoáng trên trăm đạo Thuần Dương khí kình tỏ khắp, quét sạch Bát Phương.

Ô Quy bên ngoài thân từng đạo từng đạo thần bí Minh Văn hiển hiện, đem từng đạo từng đạo Thuần Dương khí kình tan rã, nhưng là hắn bên ngoài thân Minh Văn càng phát ra ảm đạm vô quang đứng lên.

Diệp Hạo trong tay hiển hiện một thanh thanh sắc cây quạt, trong cơ thể hắn Như Yên tựa như biển nội lực vận chuyển, giống như trào lưu giống như nội lực dung nhập cây quạt bên trong.

Chỉ một thoáng Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trên quang hoa nở rộ, thanh sắc ánh sáng bắn ra, từng đạo từng đạo phong nhận xen lẫn ngưng luyện, hóa thành một cái Long Quyển Phong.

Đây hết thảy còn chưa kết thúc, Diệp Hạo lại liên tiếp vung ra hai phiến, ngưng tụ thành ba đạo Long Quyển Phong, này ba đạo Long Quyển Phong chính trung tâm bộc phát ra một cỗ vô hình thôn phệ lực lượng, trong động đất cây cỏ nhao nhao bay ngược mà lên, rơi vào Long Quyển Phong chính trung tâm.

Ba đạo Long Quyển Phong ầm ầm đụng vào Ô Quy trên thân, thân hình hắn hơi rung nhẹ, nhưng là cũng không có bị Long Quyển Phong thổi đi xu thế.

"Nếu là ngươi chỉ có điểm ấy thủ đoạn, liền ngoan ngoãn đem nguyên khí thạch giao ra, nói không chừng ta lương tâm phát hiện, sẽ thả mấy người các ngươi rời đi." Ô Quy đắc ý cười rộ lên.

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú Ô Quy, một đạo Thần Hồn ngưng tụ thành hình mũi khoan vật thể từ trong đầu hắn bắn ra mà ra, trong chốc lát liền rơi vào Ô Quy trong đầu.

Ầm!

Ô Quy thần sắc xuất hiện ngắn ngủi ngưng trệ, ba đạo Long Quyển Phong đột nhiên hợp nhất, hóa thành một đạo Cự Hình Long Quyển Phong, đem Ô Quy thổi bay ra ngoài.

Diệp Hạo thân hình lướt qua hư không, đi tới Thánh Anh Quả Thụ phụ cận, trong tay hắn màu trắng bạc hồ quang lấp lóe, vô hình huyết khí lực lượng tỏ khắp, hai tay của hắn ôm lấy Thánh Anh Quả Thụ, hướng phía phía trên hung hăng kéo một cái.

Thánh Anh Quả trên cây từng sợi ánh sáng bắn ra, vô hình phản chấn lực lượng truyền ra, cỗ lực lượng này đủ để đem tầm thường Hậu Thiên Cửu Trọng đỉnh phong võ giả đánh bay ra ngoài. Thế nhưng là đối với Diệp Hạo lại không có bao nhiêu ảnh hưởng, hắn giờ phút này lực lượng là gì lớn, cơ hồ có thể cùng hậu thiên Thập Trọng võ giả tranh phong.

Trong tay hắn từng đạo từng đạo khí huyết hồng mang vờn quanh, này từng đạo từng đạo khí huyết hồng mang ly thể mà ra, hóa thành từng đạo từng đạo khí huyết bàn tay, khí huyết bàn tay chừng gần trượng lớn nhỏ, một cái tay liền có thể đem Thánh Anh Quả Thụ nắm chặt.

Chợt, mấy chục đạo khí huyết bàn tay phân biệt rơi vào Thánh Anh Quả Thụ mỗi cái vị trí, Diệp Hạo tâm niệm hơi động một chút, mấy chục đạo khí huyết bàn tay đột nhiên dùng lực.

Ầm ầm!

Thánh Anh Quả Thụ nhất thời ly khai mặt đất, ở Diệp Hạo toàn lực ra tay dưới, nhất thời đem Thánh Anh Quả Thụ rút lên tới.

Ông! Ông!

Thánh Anh Quả Thụ rời đi mặt đất về sau, từng đạo từng đạo ánh sáng vờn quanh, đột nhiên thu nhỏ đứng lên, mấy cái hô hấp ở giữa liền hóa thành chỉ

có vài thước lớn nhỏ Mini cây nhỏ.

Cây kia bộ dáng cùng Thánh Anh Quả mơ hồ giống nhau đến mấy phần, Diệp Hạo đem Thánh Anh Quả Thụ thu nhập trong nhẫn chứa đồ, ánh mắt của hắn rơi vào phía dưới Thánh Anh Quả Thụ cắm rễ địa phương. Nơi đó có một khối đỏ như máu tảng đá, phía trên kỳ dị đường vân hiển hiện, giống như có các loại cảnh tượng diễn hóa, người bình thường nhìn lên một cái, liền muốn hãm sâu bên trong, vô pháp tránh ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Đêm tối thăm dò tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

Diệp Hạo vượt ngang hư không, đi tới giống như huyết hồng tảng đá phụ cận, hắn ngón trỏ khuất đánh, một đạo Thuần Dương khí kình quét ngang mà ra, rơi vào huyết hồng trên tảng đá.

Phốc phốc!

Thuần Dương khí kình rơi vào đỏ như máu trên tảng đá về sau, này nguyên bản không nhúc nhích tảng đá bất thình lình ầm ầm nhảy lên, mặc dù chỉ là nhảy lên mấy lần, nhưng là Địa Không ở giữa đều rất giống đang rung động kịch liệt, tựa như là phát sinh rất nhỏ động đất.

"Mau mau dừng tay, có việc dễ thương lượng!"

Ô Quy nhất thời cấp bách, hắn trở nên nóng nảy, không còn là như là trước đó như vậy vênh váo tự đắc, mà chính là hạ thấp tư thái, muốn Diệp Hạo thu tay lại.

Diệp Hạo đối với Ô Quy mà nói ngoảnh mặt làm ngơ, trong tay hắn lại là một đạo Thuần Dương khí kình bắn ra, rơi vào huyết hồng trên tảng đá, toàn bộ không gian lần nữa rung động.

Cùng lúc đó, một cỗ như có như không uy áp mơ hồ hiển hiện, Lão Ô Quy không thể bình tĩnh, hắn thân thể xoay tròn, hóa thành một đạo lưu quang, rơi vào Yến Vũ Huyên bên cạnh thân, hắn uy hiếp nói: "Ngươi nếu là còn không ngừng tay, ta đã đem cái này Hoàng Mao Nha Đầu ăn."

Ô Quy này to khoảng mười trượng thân thể đối với Yến Vũ Huyên tới nói đủ để được xưng tụng là quái vật khổng lồ, miệng hắn mở ra, một ngụm liền có thể đem Yến Vũ Huyên nuốt vào trong bụng.

Lấy Yến Vũ Huyên Hậu Thiên lục trọng tu vi, trên cơ bản vô pháp phản kháng Ô Quy, Lão Ô Quy lại bắt đầu đắc ý, hắn tự nhận là nắm đến Diệp Hạo nhược điểm, liền có thể tùy ý làm bậy đứng lên.

Diệp Hạo vẫn không có thu tay lại ý tứ, đối với Lão Ô Quy uy hiếp cũng không có để ở trong lòng, trong tay hắn từng đạo từng đạo Thuần Dương khí kình bắn ra mà ra. Mỗi một đạo Thuần Dương khí kình rơi vào huyết hồng trên tảng đá, Địa Không ở giữa liền sẽ hơi hơi rung động một lần.

"Đã ngươi không chịu dừng tay, ta liền không khách khí."

Ô Quy miệng lớn khẽ nhếch,

Một cỗ vô hình thôn phệ lực lượng bắn ra, cái kia mai rùa bên ngoài thân kỳ dị Minh Văn lấp lóe, mỗi lấp lóe một lần, thôn phệ lực lượng liền mạnh lên một phần.

Yến Vũ Huyên không bị khống chế hướng phía Ô Quy trong miệng mà đi, Yến Trường Phong kinh hô một tiếng, liền tranh thủ Yến Vũ Huyên níu lại, nhưng mà này hấp lực liền ngay cả Yến Trường Phong đều không thể chống lại bao lâu.

Mà lúc này, Yến Vũ Huyên nửa người trên đều đã tiến vào Ô Quy trong miệng. Chỉ cần tiếp qua sát na, nàng cả người liền muốn tiến vào Ô Quy trong cơ thể.

Lúc này, Diệp Hạo đưa ra một cái tay ra, tay cầm Thất Tinh Luyện Phách Phiến. Trong tay tử sắc hướng biển giống như nội lực phun trào, hướng phía Ô Quy vỗ qua.

Ở cỗ này cường đại khí lưu dưới, Ô Quy thân thể khẽ run lên, trong miệng hắn thôn phệ lực lượng nhất thời kết thúc xuống tới.

Yến Trường Phong ở phía dưới mãnh mẽ dùng lực, đem Yến Vũ Huyên kéo xuống. Hai người lòng còn sợ hãi nhìn chằm chằm phía trước Ô Quy.

Tuy nhiên bọn họ một mực gọi là Tiểu Ô Quy, nhưng là cái này Ô Quy khởi xướng uy ra, rõ ràng không phải bọn họ có khả năng chịu đựng lấy.

Yến Vũ Huyên hai ông cháu đi tới Diệp Hạo bên người, lúc này, hai người bọn họ cho rằng vẫn là đến ở tại Diệp Hạo bên người an toàn nhất, nếu không không cẩn thận để Ô Quy nuốt ăn, ngay cả xương cốt có lẽ đều không thừa nổi.

"Ngươi đến muốn thế nào?"

Ô Quy khóe mắt, nếu là sớm biết Diệp Hạo tiến đến sẽ tạo thành tình cảnh như thế, hắn lúc đầu liền sẽ không bị Diệp Hạo cơ hội lại tới đây.

"Để cho chúng ta rời đi nơi này."

Diệp Hạo nói xong trong tay Thuần Dương khí kình bắn ra, rơi vào đỏ như máu trên tảng đá. Bọn họ vị trí không gian lần nữa bắt đầu run rẩy, cái loại cảm giác này tựa như là trời muốn sập xuống tới.

"Tốt, ta đáp ứng ngươi."

Lão Ô Quy lần này không có phát phản đối Diệp Hạo đề nghị, đáp ứng, trên thực tế, này đỏ như máu tảng đá chính là Ô Quy bản thể tâm tạng, Sinh Mệnh Chi Nguyên tuyền. Trước đó, Thánh Anh Quả Thụ cũng là hấp thu tâm tạng bên trong sinh cơ đến trưởng thành, loại kia hấp thu tốc độ tương đối ôn hòa, sẽ không kích thích đến Ô Quy bản thể.

Mà Diệp Hạo áp dụng thủ đoạn liền tương đối bá đạo lăng lệ. Nếu là tiếp tục nữa, thậm chí sẽ đem Ô Quy bản thể theo trong ngủ mê tỉnh lại tới, loại tình huống này là Ô Quy tàn hồn chỗ không muốn nhìn thấy.

Tuy nhiên hắn chỉ là một sợi tàn hồn, vô pháp tránh thoát bản thể trói buộc. Nhưng là ở hắn nhiều năm mưu đồ dưới, hắn cái này sợi tàn hồn đã lớn mạnh rất nhiều.

Nói không chừng tiếp qua khẽ đếm mười trên trăm năm, liền có thể đem bản thể thay vào đó, trước mắt loại tình huống này với hắn mà nói là cực kỳ bất lợi.

Bởi vậy hắn quả quyết đáp ứng Diệp Hạo yêu cầu, hắn không nguyện ý đau khổ mưu đồ nhiều năm kế hoạch trong một đêm, tất cả đều sụp đổ. Trở thành mộng tưởng, cũng không còn cách nào thực hiện.

Ô Quy bên ngoài thân kỳ dị Minh Văn lấp lóe một sợi u quang, giống như liền trời tiếp đất, quán thông thiên địa, phía trên khép kín không gian lần nữa mở ra, một sợi quang tuyến từ bên trên khúc xạ xuống tới, ở quang tuyến chiếu xuống, Hắc Ám Không Gian trở nên sáng lên.

"Tiểu Ô Quy, chúng ta hữu duyên gặp lại."

Diệp Hạo cùng Yến Vũ Huyên ông cháu hai người triển khai cao minh thân pháp, theo này hơi có vẻ nhỏ hẹp động khẩu ra ngoài.

"Tốt nhất cũng không thấy nữa."

Ô Quy vẫn nói thầm đứng lên, hắn đời này cũng không nguyện ý gặp lại Diệp Hạo, ánh mắt của hắn nhìn chung quanh Địa Không ở giữa, không khỏi thịt đau đứng lên, nơi này một ngọn cây cọng cỏ, cũng là hắn tỉ mỉ kinh doanh, lại tại trong một đêm hóa thành hư vô.

Hơn nữa, trọng yếu nhất Thánh Anh Quả Thụ đều bị Diệp Hạo nhổ tận gốc, hắn muốn đem mảnh không gian này lần nữa khôi phục thành trước đó trạng thái, không biết còn muốn bao nhiêu năm.

. . .

Sau hai canh giờ, Diệp Hạo cùng Yến Trường Phong hai người tới một chỗ thiên địa nguyên khí ba động tương đối mãnh liệt địa phương, Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú phía trước che kín mê vụ địa phương, sắc mặt hơi có vẻ ngưng trọng.

"Tiền bối, đó là một tòa Mê Vụ Trận pháp, ở Mê Vụ Trận pháp bên trong có một chỗ nguyên khí Quáng Mạch, từ nhất bang tu vi cao thâm võ giả cầm giữ, bọn họ thường xuyên xuất nhập Lạc Hà trong thành, đem tu vi yếu kém võ giả chộp tới đào quáng." Yến Trường Phong hí hư nói.

"Chẳng lẽ ngươi bị bọn họ bắt lấy móc qua mỏ?" Diệp Hạo không khỏi mở miệng hỏi.

"Việc này nói rất dài dòng, không đề cập tới cũng được." Yến Trường Phong nhìn chằm chằm phía trước Mê Vụ Trận pháp, ánh mắt bên trong có một tia nghĩ mà sợ vẻ.

"Linh Nhưỡng đồng dạng ở toà này Mê Vụ Trận bên trong, tuy nhiên tiền bối thực lực cao thâm, nhưng là tuyệt đối không thể chủ quan." Yến Trường Phong thần sắc ngưng trọng nói ra.

"Các ngươi hiện ở chỗ này chờ , chờ ta được đến Linh Nhưỡng sau lại đến cùng các ngươi sẽ cùng." Diệp Hạo quyết định một người tiến đến, nếu là Yến Trường Phong hai người đuổi theo, ngược lại là vướng víu, dễ dàng bị Mê Vụ Trận pháp bên trong người phát hiện.

Trên thực tế, phía trước toà này trong sương mù bất quá là một cái nho nhỏ thủ thuật che mắt, dùng để mê hoặc mắt người, nếu là Hậu Thiên thất trọng phía dưới võ giả tiến vào bên trong, mẫn cảm thấp, liền sẽ gặp phải mê vụ lừa dối, thủy chung ở một cái phương hướng đảo quanh, vô pháp tìm tới chân chính đường.

Dùng thông tục một điểm mà nói tới nói cũng là Quỷ Đả Tường, đương nhiên, đây là Diệp Hạo kiếp trước chỗ thế giới thuyết pháp. Diệp Hạo cũng không có nóng lòng tiến vào Mê Vụ Trận pháp bên trong, hắn đem Yến Trường Phong hai người an trí ở một cái trái ngược nhau tương đối an toàn địa phương, bản thân hắn thì là lẳng lặng chờ đợi màn đêm buông xuống.

Tuy nhiên hắn lúc này tu vi đi vào Hậu Thiên bát trọng đỉnh phong, một thân thực lực cơ hồ có thể ở Hậu Thiên võ giả bên trong xưng hùng, nhưng là hắn vẫn không dám khinh thường, bởi vì cái gọi là cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, hắn vẫn luôn ghi khắc đạo lý này.

Màn đêm buông xuống, một sợi ánh trăng rủ xuống, rơi vào Diệp Hạo trên thân, thân hình hắn dần dần dung nhập ánh trăng, trên mặt đất giống như chỉ còn lại có một cái cái bóng mơ hồ, thậm chí cái bóng kia đều dần dần trở thành nhạt đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 147: 6 cánh Linh Phong trùng tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thá

Chương 147: 6 cánh Linh Phong trùng tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

Mê Vụ Trận pháp đối người khác tới nói có lẽ sẽ đưa đến ảnh hưởng, nhưng là đối với Diệp Hạo tới nói lại là thùng rỗng kêu to. Hắn đem địa đồ mở ra, liền có thể dễ dàng tìm tới chính xác phương hướng.

"Đó là nguyên khí mỏ quặng?"

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào phía trước cách đó không xa một chỗ trong hầm mỏ, nơi đó đèn đuốc sáng trưng, có Hậu Thiên bát trọng võ giả trấn thủ. Diệp Hạo ẩn nặc thân hình, hướng phía quặng mỏ vị trí chỗ ở mà đi.

"Ngươi có hay không phát giác được vừa rồi có một trận âm phong thổi qua?"

Ở quặng mỏ lối vào nắm tay một tên Hậu Thiên bát trọng võ giả hướng về phía hắn bên cạnh thân võ giả dò hỏi, hắn nhìn chung quanh, muốn tìm được âm phong nơi phát ra.

"Nghi thần nghi quỷ, nào có cái gì âm phong?" Hắn bên cạnh thân người võ giả kia tỉnh táo con mắt, một bộ rất lâu không có chìm vào giấc ngủ bộ dáng.

Diệp Hạo xuất quỷ nhập thần giống như tiến vào nguyên khí trong hầm mỏ, lấy hắn lúc này tu vi, thi triển Ảnh Nguyệt quyết về sau, Hậu Thiên bát trọng võ giả bên trong chỉ có số ít linh cảm nhạy cảm người mới có thể phát giác được hắn tồn tại.

Tất nhiên lại tới đây, Diệp Hạo không có ý định tay không mà về, Diệp Hạo một đường phi nhanh, hướng phía quặng mỏ chỗ sâu chạy đi.

Trên đường đi, có số ít võ giả chính đang đào quáng, làm Diệp Hạo đi qua thì bọn họ cả đám đều hồn nhiên không biết. Những võ giả này tu vi nhiều nhất là Hậu Thiên Tứ Trọng, đương nhiên không có khả năng phát giác được Diệp Hạo tồn tại.

Quặng mỏ chỗ sâu võ giả số lượng dần dần thưa thớt, cơ hồ không gặp được một bóng người. Diệp Hạo không tiếp tục ẩn giấu thân hình, trong tay hắn Thuần Dương khí kình xuyên qua, rơi vào trên vách đá, giống như là cắt đậu hũ, khe khẽ chạm đến, đã đem vách đá đánh nát.

Nguyên khí thạch giấu ở Sơn Thể nội bộ, làm Diệp Hạo đem Sơn Thể đánh xuyên qua mấy trượng thì mới có hào quang nhỏ yếu tỏa ra. Quang mang kia chính là tới từ nguyên khí thạch, Diệp Hạo trong tay bên trong phun trào, vô hình hấp lực bắn ra mà ra, từng khối nguyên khí thạch nhao nhao rơi vào trong tay hắn.

Nửa nén hương về sau, Diệp Hạo cơ hồ đem nguyên khí mỏ quặng vách đá đánh xuyên qua tiếp cận trăm trượng, mà tòa rặng núi này phảng phất sâu không thấy, giống như không thâm uyên.

"Cỗ này nguyên khí ba động. . ."

Diệp Hạo nhìn chăm chú phía trước cách đó không xa vách đá, hắn ngón trỏ khuất đánh, một đạo Thuần Dương khí kình tỏ khắp, rơi vào trên vách đá.

Đốt cháy ra một cái ngón trỏ lớn nhỏ lỗ thủng.

Một sợi hào quang màu tím theo trong lỗ thủng chiếu xạ đi ra, Diệp Hạo trong tay khí huyết hồng mang vờn quanh, nhất chưởng đem vách đá đánh xuyên, một khối hòn đá màu tím hiện lên ở trước mắt hắn.

"Trung phẩm nguyên khí thạch?"

Diệp Hạo đem khối kia hòn đá màu tím cầm trong tay. Mãnh liệt nguyên khí ba động theo trên tảng đá tỏ khắp, kỳ lạ hơn diệu là, tảng đá kia bên trên mơ hồ trong đó có một cỗ thôn phệ lực lượng hiện lên, ở hấp thu trong hầm mỏ thiên địa nguyên khí.

Lấy Diệp Hạo lúc này Thần Hồn cảm giác lực , có thể cảm ứng rõ ràng đến từng sợi nguyên khí theo bốn phương tám hướng tràn vào hòn đá màu tím bên trong. Đây hết thảy đều cho thấy tảng đá kia vô cùng.

Trung phẩm nguyên khí thạch tự thân hấp thu nguyên khí tốc độ muốn vượt qua Hạ Phẩm nguyên khí thạch mấy chục lần, Hạ Phẩm nguyên khí thạch là kỳ dị nào đó hòn đá đi qua quanh năm suốt tháng hấp thu thiên địa nguyên khí, mới diễn hóa là hạ phẩm nguyên khí thạch, mà trung phẩm nguyên khí thạch thì không phải vậy.

Có thể nói một khối trung phẩm nguyên khí thạch bên trong chất chứa nguyên khí số lượng muốn vượt qua một ngàn khối Hạ Phẩm nguyên khí thạch bên trong nguyên khí số lượng, hơn nữa nguyên khí chất lượng càng là không ở một cái cấp độ.

Ông! Ông!

Diệp Hạo trong tay trung phẩm nguyên khí thạch bất thình lình ông ông tác hưởng, nếu là Diệp Hạo mắt thường có thể xuyên thủng nguyên khí thạch, là hắn có thể nhìn thấy, nguyên khí thạch bên trong có một cái Ong Mật kích cỡ tương đương côn trùng hơi hơi chấn động cánh, phảng phất muốn theo nguyên khí thạch bên trong chui ra.

Răng rắc!

Một cái lưng có Lục Dực côn trùng phá thạch mà ra, cái này Linh Trùng quanh thân tỏ khắp yếu ớt nguyên khí ba động. Có chói lọi sáng chói ánh sáng lấp lóe, xoay quanh ở bên ngoài thân.

"Lục Dực Linh Phong Trùng!"

Diệp Hạo thông qua Vạn Tượng Sưu Tác Khí, biết được trước người hắn giống như Ong Mật Linh Trùng chính là Dị Thú Bảng bên trên bài danh tám mươi sáu dị thú.

"Lục Dực Linh Phong Trùng chính là quần cư dị thú, nơi này trung phẩm nguyên khí thạch xa xa không chỉ cái này một khối, nếu như mỗi một khối nguyên khí thạch bên trong đều sống nhờ một cái Lục Dực Linh Phong Trùng. . ."

Diệp Hạo nghĩ tới đây, thần sắc dần dần khởi biến hóa. Chính đang hắn suy tư thời điểm, cái kia theo nguyên khí thạch bên trong chui ra Lục Dực Linh Phong Trùng sáu cái cánh chấn động, hướng phía Diệp Hạo đánh tới.

Ông! Ông!

Lục Dực Linh Phong Trùng chấn động cánh, giống như dung nhập thiên địa nguyên khí bên trong, trong chốc lát liền đến Diệp Hạo trước người.

Diệp Hạo trong tay một đạo Thuần Dương khí kình bắn ra mà ra. Rơi vào Lục Dực Linh Phong Trùng trên thân. Bất thình lình, này Lục Dực Linh Phong Trùng thân thể Hư Hóa, giống như hóa thành một đoàn thiên địa nguyên khí , mặc cho này Thuần Dương khí kình đem thân thể xuyên qua.

Sau đó. Lục Dực Linh Phong Trùng rơi vào Diệp Hạo trên cánh tay, Diệp Hạo hơi biến sắc mặt, hắn có thể cảm giác được rõ ràng tự thân nội lực chính đang trôi qua, phảng phất Lục Dực Linh Phong Trùng đem hắn thân thể mở ra một lỗ hổng, khiến cho trong cơ thể hắn nội lực nhao nhao xói mòn.

Nhưng trên thực tế, nội lực của hắn không phải xói mòn. Mà chính là bị Lục Dực Linh Phong Trùng thôn phệ, Diệp Hạo bên ngoài thân màu trắng bạc hồ quang bắn ra, đem cái này Linh Trùng bắn bay ra mấy trượng.

Diệp Hạo cử động tựa hồ chọc giận Lục Dực Linh Phong Trùng, một đạo quái dị tiếng côn trùng kêu vang lên. Thanh âm kia giống như hóa thành thủy triều, hướng phía bốn phương tám hướng mà đi.

Hậu phương trung phẩm nguyên khí thạch bất thình lình hơi hơi rung động, tiếp theo, chói lọi ánh sáng bắn ra mà ra, từng con Lục Dực Linh Phong Trùng phá thạch mà ra, hóa thành bóng đen hướng phía Diệp Hạo cuốn tới.

Nếu như chỉ là một cái Lục Dực Linh Phong Trùng còn không đến mức để Diệp Hạo nhượng bộ, thế nhưng là mấy chục cái, thậm chí trên trăm con Lục Dực Linh Phong Trùng, vậy thì tương đương đáng sợ.

Liền xem như Hậu Thiên Thập Trọng võ giả đối mặt bực này tình cảnh, đều muốn lựa chọn né tránh, Diệp Hạo hít sâu một hơi, hóa thành một đạo tàn ảnh hướng phía quặng mỏ lối đi ra chạy như điên.

Quặng mỏ lối đi ra, trước đó tên kia nghi thần nghi quỷ võ giả bất thình lình ngẩng đầu, nơi xa một bóng người từ xa mà đến gần lướt đến.

Hắn cung kính nói: "Hàn đại nhân!"

"Không biết đại nhân đêm khuya tới đây là?"

Bên cạnh một tên khác võ giả thần sắc bất an hỏi, người tới là một tên Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, hắn một bộ áo bào trắng, tóc dài xõa vai. Hắn lạnh giọng trách cứ: "Có người trà trộn vào mỏ quặng, các ngươi vậy mà không biết, muốn các ngươi còn có cái gì dùng?"

"Cái gì?"

"Hàn đại nhân, chúng ta một mực đều ở nơi này nhìn xem, không có khả năng có người có thể theo chúng ta mí mắt lòng đất tiến vào trong mỏ quặng."

"Các ngươi là đang chất vấn ta?"

Hàn đại nhân trong mắt tinh quang lấp lóe, ánh mắt của hắn rơi vào quặng mỏ lối đi ra, nơi đó có một bóng người từ đó lướt đi.

"Các hạ tất nhiên ra, không bằng ở chỗ này nhiều đợi một thời gian ngắn, làm gì đi vội vã?" Hàn đại nhân thân thể vượt ngang mà ra, ngăn cản ở Diệp Hạo trước người.

"Tránh ra."

Diệp Hạo nhàn nhạt nói, hắn lúc này không có thời gian cùng đối phương dây dưa tiếp, hậu phương Lục Dực Linh Phong Trùng đã nhanh muốn đuổi tới.

"Nể tình ngươi là vi phạm lần đầu, liền phạt ngươi ở đây đào quáng mười năm." Hàn đại nhân hai tay phụ về sau, lộ ra cực kỳ tự tin, hắn dù sao cũng là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, ở Hậu Thiên cảnh giới bên trong cơ hồ có thể đi ngang, hắn có tự phụ tư bản.

Diệp Hạo trong tay khí huyết hồng mang vờn quanh, vô hình thể phách uy áp tỏ khắp , khiến cho tâm thần người rung động. Phảng phất có nhất tôn Thượng Cổ Ma Thần thức tỉnh, làm cho lòng người bên trong khó mà bay lên chống cự suy nghĩ.

Bạch!

Diệp Hạo trong nháy mắt tới gần phía trước Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả trước người, hắn giơ bàn tay lên, hướng phía đối phương chỗ ngực khe khẽ nhấn tới, vô hình thể phách lực lượng hóa thành cuồn cuộn thủy triều, hướng phía phía trước đè ép, không khí liên miên bạo hưởng, khí lưu khuấy động, nhất chưởng lực lượng, giống như đem hư không trấn áp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: 1 dây liên luỵ

Chương 148: 1 dây liên luỵ tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

Hàn đại nhân thần sắc bỗng nhiên biến hóa, hắn rón mũi chân, muốn hướng phía sau nhượng bộ, hắn thân pháp hiện ra, hóa thành một đạo tàn ảnh, liền muốn tránh đi Diệp Hạo công kích.

Tốc độ của hắn nhanh, thế nhưng là Diệp Hạo tốc độ càng nhanh, hắn theo sát mà tới, bạc bàn tay màu trắng nhất thời rơi vào Hàn trên người người lớn.

Ầm!

Hàn đại nhân thân hình bay rớt ra ngoài, đập ầm ầm tại mặt đất, khóe miệng của hắn phun ra một ngụm máu tươi, thần sắc hắn bên trong tràn ngập vẻ kinh ngạc.

"Nửa bước Tiên Thiên?"

Hắn thực lực vào ngày kia Cửu Trọng võ giả bên trong cơ hồ thuộc về thượng thừa, có thể thực lực thế này, ở Diệp Hạo trước mặt lại có vẻ không chịu nổi một kích.

Diệp Hạo không để ý đến đối phương, hắn mơ hồ trong đó nghe được ong ong thân thể, hắn không dám làm nhiều trì hoãn, thân hình chớp động, trong

vòng mấy cái hít thở liền biến mất trong bóng đêm.

. . .

"Đây là một chỗ dược điền?"

Diệp Hạo đột nhiên dừng bước, ánh mắt của hắn rơi vào phía trước cách đó không xa, trong đêm tối, phía trước có yếu ớt quang hoa nở rộ, hắn phát giác được, phía trước rõ ràng là một chỗ dược điền, bên trong gieo trồng rất nhiều linh thảo.

Nguyên bản, Diệp Hạo cũng là theo trong địa đồ biết rõ nơi này đặc thù, hắn vô ý thức cho rằng, linh nhưỡng sẽ ở cái địa phương này, theo rời đi quặng mỏ bắt đầu, hắn liền hướng phía nơi này chạy tới.

Tại phía trước dược điền bên trong, còn có một chỗ phương viên số to khoảng mười trượng hồ nước, dược điền chính là vòng quanh hồ nước mà thành lập. Ở bên hồ nước duyên chỗ, coi là đầu đội mũ rộng vành người trong tay cầm cần câu, ngồi xếp bằng, phảng phất đang câu cá.

Diệp Hạo thân hình lướt qua hư không, đi tới hồ nước bên cạnh, hắn đứng ở nơi đây, phảng phất thân hình thư sướng,

Nơi này dược thảo có thấp nhất cũng là mười năm, càng có vài cọng trăm năm dược thảo, cũng là khó gặp trân quý linh thảo.

Diệp Hạo ánh mắt bất thình lình rơi vào trong hồ nước, lấy hắn cảm giác lực, có thể phát giác trong hồ nước cũng không sinh mệnh khí tức tồn tại. Thế nhưng là phía trước tên kia đầu đội mũ rộng vành nhân thủ cầm cần câu, cần câu bên trên có một sợi dây rơi vào trong hồ nước, thật giống như thật có thể theo trong hồ nước câu ra đồ,vật tới.

"Cái đó là. . ."

Hồ nước cuồn cuộn lấy bọt khí, cần câu cá ăn ảnh liên tuyến nắm kéo một đoàn bóng đen, hướng phía mặt nước lôi ra.

Đoàn kia bóng đen liều mạng giãy dụa, làm Diệp Hạo ánh mắt rơi vào bóng đen bên trên lúc. Hắn không khỏi thần sắc hơi rung. Theo bóng đen kia bên trên có thể nhìn thấy một cái mơ hồ gương mặt, cái kia gương mặt chính là Diệp Hạo bản thân chính mình.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo tâm nổi lên một cỗ dự cảm bất tường, hắn có loại cảm giác. Nếu để cho đối phương đem đoàn kia bóng đen lôi kéo nổi trên mặt nước mặt, với hắn mà nói sẽ cực kỳ bất lợi.

Diệp Hạo trong tay sinh tử dòng sông khuấy động, trường hà lao nhanh mà xuống, hướng phía nước hồ mặt rơi xuống, muốn đem đối phương cần câu cá online cắt đứt.

Dòng sông màu xám lao nhanh. Khuấy động, bọt nước rơi xuống nước ở bốn phía linh thảo bên trên, thảo dược nhất thời cô quạnh đứng lên, Tử Tịch chi lực hiện lên, đem linh thảo sinh mệnh lực cướp bóc.

Ầm ầm!

Sinh tử dòng sông đi ngang qua mặt nước, đem cây kia dây cách trở, sinh tử lực lượng xen lẫn, muốn đem này dây câu vỡ nát.

Nhưng đột nhiên, cần câu bên trên có một đạo lực lượng đột nhiên truyền ra, đem trong hồ nước bóng đen túm ra mặt nước.

Đoàn kia bóng đen rời đi mặt nước sát na. Diệp Hạo trong lòng chẳng may cần câu nồng đậm hơn đứng lên, đúng lúc này, đầu đội mũ rộng vành người xoay người lại, đối Diệp Hạo lộ ra một cái nụ cười quỷ dị.

Trong tay hắn cần câu run run, dây câu bên trên liên luỵ bóng đen giống như con rối, hướng phía Diệp Hạo chạy tới.

Làm bóng đen đi tới Diệp Hạo trước người thì hắn phát hiện bóng đen hình dạng cơ hồ giống như đúc, hơn nữa, hai người khí tức đều không có sai biệt, đó là đến từ một người khí tức.

"Giả thần giả quỷ!"

Diệp Hạo đương nhiên không tin trước mắt bóng đen cùng hắn bản thân có quan hệ. Có lẽ là đối phương dùng để mê hoặc hắn một đoàn hình ảnh. Diệp Hạo trong tay Thuần Dương khí kình bắn ra mà ra, hóa thành cuồn cuộn sóng nhiệt, hướng phía phía trước quét sạch mà đi.

PHỐC! PHỐC!

Bất thình lình, Diệp Hạo trên thân thể tự dưng hiển hiện một cái huyết hồng vết thương. Giọt giọt đỏ thẫm máu tươi nhỏ xuống.

"Tại sao có thể như vậy?"

Diệp Hạo trong mắt quang mang lấp lóe, hắn phân tích phía trước đoàn kia bóng đen lai lịch, đến tột cùng cùng hắn có gì liên quan liên.

Có một chút có thể không nghi ngờ, cũng là Diệp Hạo làm bị thương đối phương, thương thế liền sẽ từ đầu chí cuối thêm tại bản thân hắn trên thân, kể từ đó. Đối với Diệp Hạo tới nói liền cực kỳ bất lợi.

Đoàn kia bóng đen hóa thành một đạo lưu quang, hướng phía Diệp Hạo đánh giết mà đến, mà đoàn kia bóng đen chỗ thi triển chiêu thức chính là Diệp Hạo tương đối quen thuộc Thuần Dương chỉ.

Thuần Dương chỉ môn võ học này chỉ có Thiêu Đốt Khí Huyết lực lượng mới có thể thi triển, mà đối phương làm một đoàn bóng đen, rõ ràng là không có đủ huyết khí lực lượng, thế nhưng là loại tình huống này, đối phương còn có thể thi triển ra Thuần Dương chỉ, đây hết thảy tất cả, đều để lộ ra quỷ dị không khí.

Diệp Hạo bên ngoài thân nổi lên màu trắng bạc hồ quang, quanh thân khí huyết hồng mang vờn quanh, hóa thành một tầng khí huyết Cương Tráo, ở cái này hai tầng phòng ngự dưới, hắn có nắm chắc lập tức đối phương một chiêu này.

Bóng đen hướng phía Diệp Hạo xa xa một chỉ điểm ra, một đạo lăng lệ bá đạo Thuần Dương khí kình nhất thời xuyên qua mà ra, phá vỡ Diệp Hạo khí huyết cùng thể phách phòng ngự, rơi vào trên lồng ngực của hắn.

Diệp Hạo ở ngực nhất thời ẩn ẩn làm đau, này Thuần Dương khí kình ở rơi vào trên người hắn trước đó, cuối cùng vẫn là suy yếu không ít, cũng không có đối với hắn tạo thành bao lớn thương tổn.

Thế nhưng là Diệp Hạo trong lòng bất an cảm giác lại là càng mãnh liệt, ánh mắt của hắn hơi hơi lấp lóe, nhìn chằm chằm phía trước bóng đen nghĩ đến: "Không biết Thần Hồn Công Kích có hữu hiệu hay không?"

Nghĩ tới đây, Diệp Hạo trong đầu một đạo Thần Hồn Trùy nhanh chóng ngưng luyện thành hình, hắn tu vi đặt chân Hậu Thiên bát trọng về sau, Thần Hồn Chi Lực nước lên thì thuyền lên, cũng là có chỗ tăng lên.

Hắn ngưng luyện Thần Hồn Trùy càng là chỉ cần mấy cái hô hấp liền có thể hoàn thành, loại tình huống này, muốn so Hậu Thiên thất trọng thì mau hơn không ít.

Một loáng sau, Thần Hồn Trùy hướng phía đoàn kia bóng đen mà đi, Thần Hồn Trùy thuộc về Thần Hồn tầng diện công kích, nhục nhãn phàm thai không thể gặp, ở bóng đen không có phát giác dưới, trực tiếp tiến vào phía trước trong bóng đen.

Lần này, Diệp Hạo cũng không có gặp đồng dạng thương thế, nếu là đối phương ngay cả Thần Hồn Trùy đều có thể bắn ngược, vậy hắn cũng chỉ có một chiêu đem mất mạng, mới có thể tránh miễn kiếp nạn quẫn thân.

Diệp Hạo trong đầu liên tiếp ngưng luyện mấy đạo Thần Hồn Trùy, nhao nhao tràn vào phía trước trong bóng đen, đoàn kia bóng đen khí tức nhất thời suy yếu đứng lên.

Sau đó, Diệp Hạo hóa thành một đạo tàn ảnh, đi tới bóng đen phụ cận, trong tay hắn khí huyết hồng mang ngưng luyện, hóa thành một đạo khí huyết quyền cương, giấu giếm chín đạo huyết khí lực lượng, giống như hóa thành cuồn cuộn thủy triều, từng đợt tiếp theo từng đợt, hướng phía bóng đen quét sạch mà đi.

Hắn ra tay một mạch mà thành, phảng phất trước đó đã sớm diễn luyện qua vài lần, hắn ra tay thời cơ, chính là bóng đen thuộc về trạng thái hư nhược, nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, bóng đen sẽ ở hắn Băng Sơn quyền xuống tán loạn vỡ nát.

Ông! Ông!

Đoàn kia bóng đen hướng phía Diệp Hạo xem ra, khóe miệng hiện ra một cái nụ cười quỷ dị, cùng lúc trước đầu đội mũ rộng vành người nụ cười cơ hồ giống như đúc , khiến cho người rùng mình.

Một loại vô cùng bất an cảm giác ở Diệp Hạo trong lòng nổi lên, hắn đang chuẩn bị vận dụng lôi đình thủ đoạn, đem bóng đen Diệt Sát.

Có thể đoàn kia bóng đen lại đột nhiên nổ tung, hóa thành từng sợi hắc sắc lưu quang, một lần nữa rơi vào phía dưới trong hồ nước.

PHỐC!

Diệp Hạo khóe miệng phun ra một ngụm máu tươi, hắn khí huyết suy yếu đến thung lũng, bóng đen kia bạo liệt, vậy mà tại trong lúc vô hình làm bị thương Diệp Hạo.

Tựa như là Diệp Hạo bản thân bạo liệt một lần giống như, đến mức hắn Tinh Khí Thần đều là thuộc về trạng thái hư nhược. Diệp Hạo trong cơ thể mười giọt tinh huyết ánh sáng tỏ khắp, từng đạo từng đạo huyết khí lực lượng tràn vào quanh thân, đem hắn thiếu thốn khí huyết bù đắp.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào phía trước này ngồi xếp bằng, cầm trong tay cần câu cá thân ảnh bên trên, bước chân hắn xê dịch, đang muốn hành động.

Ông! Ông!

Hậu phương một đám côn trùng cuốn tới, côn trùng bên ngoài thân tách ra hào quang nhỏ yếu, những ánh sáng này hợp lại cùng nhau, tựa như là trong đêm tối một ngọn đèn sáng, chói lọi sáng ngời.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149: Phượng Vũ 9 ngày

Chương 149: Phượng Vũ 9 ngày tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

Lục Dực Linh Phong Trùng đến sau này liền thẳng đến Diệp Hạo mà đến, bọn này Linh Trùng chỗ qua, thiên địa nguyên khí hỗn loạn tưng bừng, thiếu thốn.

Một cái Lục Dực Linh Phong Trùng hấp thu thiên địa nguyên khí tốc độ còn không có nhiều rõ ràng, mà khi một cái hóa thành một đám thì liền giống như cá diếc sang sông, để cho người ta cảm thấy đáng sợ.

Diệp Hạo trong tay hiển hiện một đôi lam sắc vòng tròn, chính là Thuần Dương Chân Hỏa Hoàn, trong tay hắn bên trong phun trào, nâng lên vòng tròn, hướng phía phía trước Lục Dực Linh Phong Trùng vung đi.

Lam sắc vòng tròn nhất thời hóa thành một đạo lưu quang, trên đường lam sắc Thuần Dương Chân Hỏa như suối thủy bàn dâng trào mà lên, đem trọn phiến thiên không chiếu rọi thành một mảnh xanh thẳm.

Lục Dực Linh Phong Trùng thân thể bất thình lình Hư Hóa, giống như cùng thiên địa nguyên khí hòa làm một thể, muốn dùng cái này đến né qua Thuần Dương Chân Hỏa đốt cháy.

Nhưng là Thuần Dương Chân Hỏa dù sao thuộc về Địa Hỏa tầng thứ, uy lực không phải bình thường, mặc dù không cách nào đem Lục Dực Linh Phong Trùng đốt thành tro bụi, nhưng là chí ít có thể lấy suy yếu mấy phần Linh Trùng thực lực.

Lục Dực Linh Phong Trùng xuyên qua hỏa diễm, hóa thành một mảnh Châu Chấu giống như bóng đen, ùn ùn kéo đến giống như hướng phía Diệp Hạo cuốn tới.

Diệp Hạo ngón trỏ hóa thành tàn ảnh, từng đạo từng đạo Thuần Dương khí kình nhao nhao bắn ra, đem bầu trời nhuộm thành một mảnh đỏ như máu.

Trọn vẹn mấy trăm đạo Thuần Dương khí kình khuấy động mà ra, thanh thế cuồn cuộn, coi như Lục Dực Linh Phong Trùng có hóa thành nguyên khí năng lực, đối mặt cường thế như vậy công kích, tuyệt đối không có khả năng đem không nhìn.

Bất thình linh, Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi ngưng lại, phía trước Lục Dực Linh Phong Trùng hóa thành từng đạo từng đạo nguyên khí lực lượng, sau đó, những nguyên khí này vậy mà giao hòa vào nhau, dung hợp thành một đoàn chói lọi sáng chói nguyên khí chùm sáng.

Ông! Ông!

Mãnh liệt nguyên khí ba động theo nguyên khí chùm sáng bên trong bắn ra mà ra, nguyên khí kia chùm sáng ngưng luyện,

Tia sáng xen lẫn, hóa thành một cái hoàn toàn mới Lục Dực Linh Phong Trùng.

Cái này hoàn toàn mới Lục Dực Linh Phong Trùng hình thể phóng đại không chỉ gấp mười lần, rộng rãi cuồn cuộn khí thế theo trên thân tỏ khắp, tựa như là một đầu Tuyệt Thế Hung Thú Hiện Thế.

Lục Dực Linh Phong Trùng quanh thân nguyên khí ánh sáng ngưng luyện xen lẫn, đem từng đạo từng đạo Thuần Dương khí kình tan vỡ. Bất thình linh, trong miệng hắn phun ra một đạo nguyên khí chùm sáng, nguyên khí chùm sáng giữa không trung ngưng luyện, hóa thành một thanh kiếm hình nguyên khí đoàn. Rơi vào trong trời đất.

Ở thiên địa nguyên khí gia trì dưới, như cá vào nước, không thể bạo phát, đem đất trời bốn phía nguyên khí thu lấy. Nguyên khí trên thân kiếm thần uy tỏ khắp, Trấn Áp Bát Phương, trong chốc lát liền đến Diệp Hạo trước người.

Diệp Hạo trong tay huyết sắc hồng mang vờn quanh, phun ra nuốt vào, hắn hướng phía phía trước nguyên khí kiếm đấm ra một quyền. Từng đạo từng đạo huyết khí lực lượng lao nhanh mà ra, rơi vào nguyên khí trên thân kiếm.

Nào có thể đoán được, nguyên khí kiếm bộc phát ra từng sợi ánh sáng, hiện ra một cỗ thôn phệ lực lượng, đem hắn huyết khí lực lượng thôn phệ, uy thế càng tăng lên.

Diệp Hạo thân hình chớp động, hóa thành một đạo tàn ảnh, dung nhập không trung, thân hình giống như biến mất không thấy gì nữa. Trên thực tế, là hắn tốc độ quá nhanh. Liền ngay cả tàn ảnh cũng không từng lưu lại.

Phốc phốc!

Nguyên khí kiếm nhận hướng phía bên cạnh bắn tới, trong chốc lát, Diệp Hạo thân hình liền hiển hiện ra. Hai tay của hắn khép lại, đem nguyên khí kiếm nhận nắm trong tay, hắn ngày đó cương quyết đệ nhị tầng nhục thân mặt ở nguyên khí kiếm nhận trước mặt lộ ra yếu ớt không chịu nổi.

Nguyên khí kiếm nhận đem Diệp Hạo bàn tay đâm xuyên, trong cơ thể hắn bất diệt khí tức lưu chuyển, đem thương thế khép lại. Cùng lúc đó, Diệp Hạo trong cơ thể Tử Linh kinh vận chuyển, một cỗ thôn phệ lực lượng hiện lên, đem nguyên khí kiếm nhận bên trong chất chứa nguyên khí thu lấy. Hóa thành tự thân nội lực.

Trên thực tế, Diệp Hạo lúc này nội lực đã không cách nào lại lần tăng lên, hắn vẻn vẹn lấy thiên địa nguyên khí đến gột rửa nội lực, khiến cho nội lực thăng hoa. Theo chất lượng lên tăng lên nội lực.

Diệp Hạo trong tay Sinh Tử Trường Hà ngang qua mà ra, giống như tuyên cổ trường tồn, treo ngược hư không, hướng phía Lục Dực Linh Phong Trùng quét sạch.

Rộng rãi khí lãng khuấy động, tinh mịch tâm ý tỏ khắp Bát Hoang, trường hà sát na xuyên qua Lục Dực Linh Phong Trùng. Ở tinh mịch tâm ý cọ rửa xuống. Này Lục Dực Linh Phong Trùng lần nữa bộc phát ra thôn phệ lực lượng, đem từng sợi tinh mịch tâm ý thôn phệ.

Diệp Hạo tân tân khổ khổ tu luyện đến sinh tử lực lượng như thế nào dễ dàng như vậy liền sẽ bị thôn phệ đi. Sinh Tử Trường Hà ngưng luyện giao hòa vào nhau, hóa thành một sợi màu xám ánh sáng, tinh mịch tâm ý cùng sinh cơ hai loại hoàn toàn tương phản lực lượng hiện ra ở cùng một chỗ.

Ở sinh tử lực lượng cọ rửa dưới, Lục Dực Linh Phong Trùng sinh cơ dần dần suy yếu đứng lên. Lục Dực Linh Phong lần nữa hướng phía Diệp Hạo phun ra một đoàn nguyên khí, cái này đoàn nguyên khí xen lẫn ngưng luyện, hóa thành từng con tiểu hình Lục Dực Linh Phong Trùng, hướng phía Diệp Hạo cửa hàng quyền.

Lục Dực Linh Phong Trùng rơi vào Diệp Hạo trên thân, nội lực của hắn xói mòn, dung nhập Linh Trùng trong cơ thể. Vẻn vẹn một cái hô hấp, nội lực của hắn liền xói mòn tiếp cận một thành.

Diệp Hạo bên ngoài thân huyết sắc hồng mang bắn ra, đem Lục Dực Linh Phong Trùng chấn khai. Chợt, hắn bên ngoài cơ thể hiện ra chín đạo khí huyết hồng mang, vờn quanh ở quanh người hắn.

Ầm ầm!

Chín đạo khí huyết hồng mang khí thế rộng rãi, giao dung ngưng luyện cùng một chỗ, hóa thành một cái lớn chừng bàn tay huyết sắc Phượng Hoàng. Phượng Hoàng giống như cùng Diệp Hạo Tâm Thần Hợp Nhất, Song Dực chấn động, hóa thành một đạo huyết sắc lưu quang, hướng phía Lục Dực Linh Phong Trùng đập vào mà đi.

Diệp Hạo đem một chiêu này mệnh danh là Phượng Vũ Cửu Thiên, hắn tham khảo Lương Vương Tiên Hạc Cửu Biến ảo diệu, lấy tự thân tinh huyết ngưng luyện vì Phượng Hoàng, diễn hóa ra Phượng Vũ Cửu Thiên môn võ học này.

Một chiêu này liền ngay cả Lương Vương chân khí phân thân đều không thể chống lại, đang giận Huyết Lãng triều xuống vỡ nát, có thể nói là thần uy cuồn cuộn.

Lục Dực Linh Phong đang giận Huyết Phượng Hoàng trùng kích vào, trong khoảnh khắc liền vỡ nát tan rã, một lần nữa hóa thành một đám Lục Dực Linh Phong Trùng. Hơn nữa, ở này bàng bạc cuồn cuộn huyết khí lực lượng vỡ bờ dưới, từng sợi huyết sắc liệt diễm diễn sinh, đem Lục Dực Linh Phong Trùng đốt cháy.

Phượng Vũ Cửu Thiên tuy nhiên uy lực kinh người, nhưng là chỗ hao phí chính là tinh huyết, nếu không có bất đắc dĩ, Diệp Hạo cũng sẽ không vận dụng một chiêu này tới đối phó Lục Dực Linh Phong Trùng.

Phượng Hoàng Song Dực chấn động, bay lượn cửu thiên, bay ngược về Diệp Hạo trong cơ thể. Trong cơ thể hắn khí tức nhất thời yếu một đoạn, đương nhiên, đến còn không đến mức rơi xuống cảnh giới.

Lục Dực Linh Phong Trùng giờ phút này đã mất đi chiến đấu lực, Diệp Hạo quay người lại, lại phát hiện trước đó vị kia đầu đội mũ rộng vành người đã không tại nguyên chỗ, phảng phất nơi đó ban đầu vốn cũng không có người, càng như vậy, thì càng lộ ra quỷ dị.

Diệp Hạo trong lòng càng cảnh giác, tuy nhiên trong lòng còn có cảnh giác, cũng không đại biểu hắn sẽ lùi bước. Hắn tới đây xem tương đương minh xác, cái kia chính là đạt được linh nhưỡng.

Mà liên quan tới linh nhưỡng vị trí cụ thể, hắn cũng đã biết được. Diệp Hạo thân hình chớp động, đi tới dược điền bên trong, chỗ này dược điền bên trong linh thảo sở dĩ nhiều năm phần kinh người, cũng không phải là tự nhiên trưởng thành, mà là tại linh nhưỡng tác dụng dưới, mới có bây giờ năm.

"Cái đó là. . . Thất Thải Lưu Ly Hoa?"

Bất thình lình, Diệp Hạo ngừng cước bộ, ánh mắt của hắn rơi vào cách đó không xa một gốc không mười năm dược thảo bên trên, cây thuốc kia cỏ linh quang toả sáng, Thất Thải Hà Quang lưu chuyển, để cho người ta không nhịn được muốn nhìn nhiều vài lần.

Gốc dược thảo này chính là luyện chế phá cảnh đan loại thứ ba Linh Dược, Diệp Hạo thân hình lướt qua, đem Thất Thải Lưu Ly Hoa ngắt lấy.

Bất thình lình, Diệp Hạo ánh mắt rơi vào Thất Thải Lưu Ly Hoa vị trí cũ, nơi đó có một cái Linh Trùng, hình dáng đặc thù cùng Lục Dực Linh Phong Trùng giống như đúc.

Thế nhưng là trên thân không chỉ có nguyên khí ba động tiêu tán, bên ngoài thân nổi lên hào quang màu vàng đất, càng có một cỗ nặng nề lực lượng hiện lên, tựa như là đại địa sủng nhi.

"Biến dị Lục Dực Linh Phong Trùng!"

Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi lóe lên, hắn phát hiện cái này Lục Dực Linh Phong Trùng vậy mà có thể phun ra nuốt vào linh nhưỡng, phổ thông thổ nhưỡng đến trong cơ thể hắn, đi qua chuyển đổi về sau, liền biến thành linh nhưỡng.

Tuy nhiên số lượng cực ít, nhưng là phát hiện này để hắn đối với cái này Linh Trùng nhất thời đến hứng thú. Diệp Hạo nhanh như như thiểm điện vươn tay, muốn đem cái này biến dị Lục Dực Linh Phong Trùng nắm trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Nửa bước Tiên Thiên tầng thứ tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên V

Cái kia biến dị Lục Dực Linh Phong Trùng mẫn cảm cực mạnh, phảng phất sớm phát giác được Diệp Hạo động tác, lập tức chui vào trong lớp đất.

Diệp Hạo Thần Hồn Chi Lực cảm giác dưới, liền biết cái kia Lục Dực Linh Phong Trùng trốn vào địa. Diệp Hạo trong tay hiển hiện một khỏa hạt châu màu vàng đất, thổ hoàng sắc ánh sáng bắn ra, đem hắn quanh thân bao trùm.

Một loáng sau, Diệp Hạo thân hình liền biến mất tại nguyên chỗ, đối với này Lục Dực Linh Phong Trùng hắn nhất định phải được, chỉ cần đem bắt được, hắn chuyến này mục đích coi như đạt được. Huống chi, loại này xuất hiện biến dị dị thú càng khó xử gặp, giá trị không cần nói cũng biết.

Diệp Hạo trốn vào, hướng phía Lục Dực Linh Phong Trùng chỗ phương hướng đuổi theo mà đi. Mấy chục cái hô hấp về sau, Diệp Hạo dừng bước lại, quanh người hắn bao phủ một tầng vàng đất vẻ mặt ánh sáng, mở ra một cái thông đạo, hắn bên ngoài thân vô hình thể phách lực lượng bắn ra, Trấn Áp Bát Phương.

Thân hình hắn chớp động, rơi vào ngay phía trước biến dị Linh Phong trùng nơi ở phương, hắn một phát bắt được Lục Dực Linh Phong Trùng, sau đó, đã đem cái này Linh Trùng để vào linh trong túi.

Có sinh mệnh vật thể không thể thả đi vào trong nhẫn chứa đồ, nhưng lại có thể đặt ở linh trong túi, hơn nữa Lục Dực Linh Phong Trùng cũng không phải là lấy Thảo Mộc Tinh Hoa làm thức ăn, cũng không ngu lo lắng bên trong linh thảo sẽ bị nuốt.

"Người nào quấy rầy Bổn Tọa thanh tu?"

Đúng lúc này, phía trước truyền đến một đạo rộng rãi âm lãnh âm thanh, sóng âm cuồn cuộn, vượt qua không gian cách trở, rơi vào Diệp Hạo trong tai.

Phía trước thổ nhưỡng chấn động, hướng phía hai bên nhượng bộ, một đạo thanh niên thân ảnh từ đó đi tới, hắn một thân Cẩm Tú hoa phục, song tóc mai rủ xuống trên bả vai hai bên, khí chất phi phàm.

Làm Diệp Hạo ánh mắt rơi vào trên người đối phương thì không khỏi ánh mắt hơi ngẩn ra, bởi vì đối phương mặc dù là một thanh niên nam tử, thế nhưng là khuôn mặt lại giống như một nữ tử, hai tay của hắn tinh tế, đôi mắt sáng răng đỏ, vô luận từ nơi nào nhìn, cái này đều hắn là trên người nữ tử có đặc thù.

Thế nhưng là giờ phút này lại xuất hiện ở một vị thanh niên nam tử trên thân,

Loại tình huống này liền tương đương không bình thường. Tuy nhiên Diệp Hạo nghe nói qua một loại nào đó kỳ lạ võ học có thể đem một cái bình thường nam tử biến thành một nữ tử, nhưng này dù sao chỉ là nghe nói. Thế nhưng là loại tình huống này còn là lần đầu tiên nhìn thấy, không khỏi có chút thất thần.

Tên thanh niên kia nam tử trên bờ vai còn có một cái Lục Dực Linh Phong Trùng, cái kia côn trùng giống như là Lục Dực Linh Phong Trùng bên trong

Vương giả. Thanh niên nam tử chỗ đất lập thân, thiên địa nguyên khí cơ hồ hóa thành thực chất. Biến thành mắt trần có thể thấy, chói lọi ánh sáng chói mắt loá mắt.

Thanh niên nam tử nhìn thấy Diệp Hạo về sau, không khỏi tinh tế dò xét hắn dung mạo, quan sát mấy cái hô hấp. Hắn trong mắt hiển hiện một vòng dị sắc, thanh niên nam tử nhìn chằm chằm Diệp Hạo nói: "Quấy rầy Bổn Tọa thanh tu. Vốn là không thể tha thứ tội danh , bất quá, Bổn Tọa trong lòng còn có Thiện Niệm, quyết định tha cho ngươi một cái mạng."

Hắn nói tới chỗ này, không khỏi đón đến, vừa tiếp tục nói: "Đương nhiên, làm quấy rầy Bổn Tọa thanh tu đền bù tổn thất, ngươi nhất định phải ở chỗ này theo giúp ta thời gian một năm."

Diệp Hạo thấy đối phương con mắt chăm chú theo dõi hắn, trong lòng cảm giác không ổn bay lên, đối phương tựa hồ không chỉ là dung mạo bên trên chuyển biến. Trở thành nữ tử, liền ngay cả hắn phương diện, tựa hồ cũng hướng phía nữ tử ở chuyển biến.

Độn Địa châu bên trên thổ hoàng sắc ánh sáng bắn ra xen lẫn, đem Diệp Hạo quanh thân bao trùm, hắn chuẩn bị rời đi nơi này.

Nhưng đột nhiên, bốn phía tầng đất tựa hồ trở nên nặng nề vô cùng, cái kia Độn Địa châu phảng phất mất đi phải có hiệu quả, vô pháp đem hắn mang ra địa.

"Ngươi liền ngoan ngoãn lưu lại bồi Bổn Tọa đi!"

Thanh niên nam tử ánh mắt nhu hòa, nhìn chằm chằm Diệp Hạo chậm rãi nói ra, hắn từng bước một hướng phía Diệp Hạo đi tới. Vô hình uy áp hiện lên, đối phương tu vi tựa hồ chưa tới Tiên Thiên, nhưng là lại tiếp cận Tiên Thiên, tựa hồ là nửa bước Tiên Thiên.

Diệp Hạo bên ngoài thân màu trắng bạc hồ quang nở rộ. Muốn để hắn lưu tại nơi này bồi một cái Bất Nam Bất Nữ người một năm, chuyện này hắn không có khả năng đáp ứng.

Hắn chuyến này mục đích đã đạt được, đã không có tất yếu tiếp tục chờ đợi. Diệp Hạo hướng phía phía trên tầng đất chùy ra một quyền, tất nhiên không có đường, vậy hắn liền đánh ra một con đường tới.

Ầm ầm!

Lấy hắn Hậu Thiên bát trọng đỉnh phong tu vi, muốn đem tầng đất oanh mở. Có thể nói không cần tốn nhiều sức, liền có thể làm đến.

"Làm gì đi vội vã đây?"

Thanh niên nam tử than nhẹ một tiếng, trên bả vai hắn cái kia Lục Dực Linh Phong Trùng Song Dực hơi hơi vỗ, từng đạo từng đạo ánh sáng màu vàng đất hiện lên, rơi vào phía trên tầng đất bên trên.

Phía trên này tầng đất nhất thời trở nên kiên cố, Diệp Hạo muốn phá vỡ tầng đất, rời đi nơi này, liền có độ khó nhất định.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào thanh niên nam tử trên thân, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh, tới gần đối phương, bàn tay hắn bên trên mục nát Khô Vinh Ý Cảnh tỏ khắp, rơi vào trên người đối phương.

Thanh niên nam tử trên thân một cỗ lực phản chấn truyền ra, Diệp Hạo ở cỗ lực lượng này Hạ Nhẫn không được rút lui mấy bước.

"Ngươi là trốn không thoát!"

Thanh niên nam tử trong mắt dị sắc lướt qua, hướng phía Diệp Hạo đi đến, tốc độ của hắn nhìn như rất chậm, nhưng trên thực tế lại là sát na liền đến Diệp Hạo trước người.

Diệp Hạo cầm trong tay Thất Tinh Luyện Phách Phiến, hướng phía phía trước kích động ra, từng sợi thanh sắc phong nhận xen lẫn mà thành, hướng phía thanh niên nam tử quét sạch mà đi.

Thanh niên nam tử đứng ở Long Quyển Phong bên trong, nhàn nhã đi dạo, hướng phía Diệp Hạo đi tới, Thất Tinh Luyện Phách Phiến bên trong ngưng luyện phong nhận tựa hồ không có đối với hắn đưa đến nửa điểm ảnh hưởng.

Diệp Hạo thần sắc khẽ biến, hắn tu vi tăng lên đến Hậu Thiên bát trọng đỉnh phong về sau, còn là lần đầu tiên gặp được loại này cảm giác vô lực.

Thanh niên nam tử hướng phía Diệp Hạo đưa tay hư nắm, nhất thời Diệp Hạo quanh thân thiên địa nguyên khí ngưng luyện, hóa thành một cái ruy băng, chói lọi chói mắt, muốn đem hắn quấn quanh.

Dưới tình huống bình thường, chỉ có Tiên Thiên Cảnh cường giả mới có thể thao túng thiên địa nguyên khí, ở đặc thù nào đó tình huống dưới, một ít trùng kích qua một lần Tiên Thiên Cảnh Giới, nhưng là không có tiến giai thành công võ giả , đồng dạng sẽ có chuẩn bị bực này năng lực.

Diệp Hạo ngón trỏ nhanh chóng bắn ra, từng đạo từng đạo khí huyết hồng mang bắn ra, rơi vào ruy băng bên trên, này từ nguyên khí ngưng tụ thành ruy băng bữa nay thì che kín lỗ thủng.

Thế nhưng là này ruy băng dù sao cũng là từ thiên địa nguyên khí ngưng tụ thành , có thể không ngừng hấp thu thiên địa nguyên khí lực lượng, tới sửa bổ

sung ruy băng.

Diệp Hạo trong tay hiển hiện một thanh thanh sắc Mộc Kiếm, hắn tâm niệm vừa động, Mộc Kiếm liền đều để bắn ra, hóa thành một đạo kiếm ảnh, hướng phía nguyên khí ngưng tụ thành ruy băng cắt chém.

Phốc phốc!

Nguyên khí ruy băng ở Mộc Kiếm cắt xuống, biến thành từng khối vải rách, này Toái Bộ bất thình lình giao hòa vào nhau, ngưng tụ thành tân ruy băng, muốn đem Diệp Hạo vây khốn.

Thanh niên nam tử đối với Diệp Hạo cũng không có sát ý, này ruy băng ảnh hưởng chỉ là muốn đem Diệp Hạo vây khốn, nhưng dù cho như thế, Diệp Hạo trong lòng càng là bức thiết muốn rời khỏi nơi này.

Diệp Hạo bất thình lình nhìn chăm chú thanh niên nam tử, trong đầu của hắn mấy cái hô hấp ở giữa liền ngưng luyện ba bốn đạo thần hồn chùy, nhao nhao hướng phía thanh niên nam tử bay đi.

Lúc này, Diệp Hạo chung quanh ruy băng hơi hơi ngưng trệ, ẩn ẩn muốn vỡ nát bộ dáng, thanh sắc Mộc Kiếm hóa thành tàn ảnh, tại hư không lướt qua, đem ruy băng cắt nát.

Diệp Hạo bên ngoài thân khí huyết hồng mang vờn quanh, đem nguyên khí ruy băng chấn vỡ, thân hình hắn tại hư không lướt qua, đem tầng đất vỡ nát, mấy cái hô hấp ở giữa liền biến mất ở mảnh này không gian.

Mà lúc này, Yến Vũ Huyên bên cạnh hai người đến một vị Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, hắn hình dạng bỉ ổi, ánh mắt để lộ ra từng sợi tinh quang. Lão giả nhìn chằm chằm Yến Vũ Huyên hai người lạnh lùng nói: "Vừa vặn còn thiếu hai cái đào quáng, các ngươi nếu là trung thực đáp ứng, nói không chừng còn có thể ăn ít chút khổ sở, nếu là không thức thời mà nói. . ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Thanh Dương Trấn Diệp Phủ tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đ

"Đào quáng?"

Yến Trường Phong nghe được hai chữ này, thân thể không khỏi run rẩy một chút, hắn kéo Yến Vũ Huyên tay, liền muốn chạy trốn.

Hắn thân pháp vào ngày kia thất trọng võ giả bên trong xem như khá cao rõ ràng, liền xem như Hậu Thiên bát trọng võ giả, đều chưa chắc có Yến Trường Phong giờ phút này tốc độ như vậy.

Tên kia Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả cười khằng khặc quái dị một tiếng, "Các ngươi hai cái liền thành thành thật thật ở chỗ này đào quáng mười năm lại rời đi."

Hắn một lời định ra Yến Trường Phong hai người sinh tử, trong tay hắn bắn ra một đạo khí huyết bàn tay, bàn tay này đột nhiên bạo tăng, hóa thành một đạo mấy trượng lớn nhỏ chưởng ấn, đạo chưởng ấn này lấy càng nhanh chóng hơn độ hướng về phía Yến Trường Phong hai người chộp tới.

Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả dù sao cũng là Hậu Thiên võ giả bên trong cường thế nhất võ giả, tuy nhiên ở Diệp Hạo trước mặt, bọn họ giống như gà tử, nhưng là đối phó Yến Trường Phong tên này Hậu Thiên thất trọng võ giả vẫn là dư xài.

Yến Trường Phong nhất thời cảm giác đất trời bốn phía đều ngưng trệ, tốc độ bọn họ hạ thấp xuống ra, Yến Vũ Huyên ở này khí huyết bàn tay uy áp dưới, khuôn mặt hơi hơi trắng bệch.

"Tiểu Huyên, ngươi đi trước, để ta chặn lại hắn!"

Yến Trường Phong quả quyết nói ra, hắn quay người đối mặt đối mặt cầm nói mấy trượng lớn nhỏ khí huyết bàn tay. Yến Trường Phong trong tay nội lực phun trào, hóa thành một đạo nội lực chưởng ấn, hướng phía phía trước khí huyết bàn tay mà đi.

Phốc phốc!

Nội lực bàn tay ở này khí huyết dưới bàn tay, vừa chạm vào tức nát, cả hai căn bản không phải một cái tầng diện, có một trời một vực.

"Gia gia, ta muốn lưu lại cùng ngươi."

Yến Vũ Huyên sắc mặt kiên định, trong tay nàng khí huyết hồng mang vờn quanh, nàng giống như hóa thành một cái linh xà,

Đem Linh Xà Quyền ảo diệu bày ra, muốn chống lại khí huyết bàn tay.

Ầm!

Yến Vũ Huyên Linh Xà Quyền cùng này khí huyết bàn tay tiếp xúc đụng nhau, trong khoảnh khắc liền bay rớt ra ngoài, nhất thời máu tươi văng khắp nơi, máu bắn tung tóe.

"Tiểu Huyên. . ."

Yến Trường Phong trong lòng thống hận chính mình vô năng, tu vi yếu kém, ngay cả thân nhân mình đều không thể bảo hộ. Tên kia Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả cười đắc ý, một tên Hậu Thiên thất trọng võ giả, và Hậu Thiên lục trọng võ giả, còn vọng tưởng theo trong tay hắn đào thoát. Nhất định cũng là thiên phương dạ đàm, nói chuyện viển vông.

"Các ngươi nếu là sớm một chút đáp ứng theo ta đi quặng mỏ đào quáng, liền sẽ thiếu chịu cái này da thịt nỗi khổ, hà tất phải như vậy đây?" Tên kia Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả cao tuổi. Nói ít cũng có sáu bảy mươi tuổi, thế nhưng là hắn một thân khí huyết hùng hậu, thuộc về nhân sinh lớn nhất đỉnh phong thời kỳ. Hắn đi tới Yến Trường Phong bên cạnh thân, đem hai người bọn họ tu vi phong tỏa, hắn âm thanh lạnh lùng nói: "Là chính các ngươi đi qua. Vẫn là để ta tới giúp các ngươi?"

Yến Trường Phong hai ông cháu tuy nhiên rốt cuộc không muốn đi cái kia quặng mỏ, thế nhưng là trước mắt tình hình bức bách, nếu là không đi, khó mà nói sẽ nguy hiểm đến tính mạng, hắn liền vội vàng gật đầu nói chính mình đi, Yến Trường Phong vịn Yến Vũ Huyên, hướng quặng mỏ chỗ phương hướng mà đi.

Tên kia Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả nhìn chằm chằm hai người bóng lưng, dư quang rơi trên mặt đất chữ viết bên trên, trong tay hắn khí huyết bắn ra, đã đem này chữ viết san bằng. Không lưu nửa điểm dấu vết.

Làm Diệp Hạo đi tới Yến Trường Phong hai người ẩn thân địa phương lúc, liền lập tức phát giác được hai người đã không ở. Hắn thông qua mặt đất vết máu, liền biết nơi này có qua chiến đấu. Hai người bọn họ ẩn thân địa phương lúc ở Mê Vụ Trận ngoài vòng pháp luật, theo lý mà nói là dù sao ẩn nấp, nhưng vẫn là bị người phát hiện.

"Hẳn là vẫn chưa đi xa."

Diệp Hạo đem địa đồ mở ra, hắn liền theo trên bản đồ nhìn thấy ba người ánh sáng, này ánh sáng đang theo mắng lúc trước hắn đi qua quặng mỏ đi đến. Đối với Yến Trường Phong hai ông cháu nhân khí hơi thở hắn đã sớm vô cùng quen thuộc, thông qua ánh sáng cường nhược, liền có thể đoán được này ba đạo ánh sáng bên trong có hai đạo là thuộc về bọn hắn.

Diệp Hạo không có trì hoãn, hóa thành một đạo tàn ảnh. Lần nữa bước vào Mê Vụ Trận bên trong. Diệp Hạo tốc độ muốn so ba người bọn họ mau hơn rất nhiều , chờ hắn lúc chạy đến, Yến Trường Phong một hàng ba người còn chưa tới thông suốt nguyên khí quặng mỏ.

Vì phòng ngừa tên kia Bất Nam Bất Nữ yêu nhân chạy tới, phát giác được hắn. Diệp Hạo không dám trì hoãn, trong tay thanh sắc Mộc Kiếm Phi Độn mà ra, hướng phía tên kia Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả mà đi.

Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả Thần Hồn cảm giác lực muốn vượt qua thất trọng rất nhiều, Mộc Kiếm cách hắn còn có mấy trượng thì hắn liền phát giác được.

Hắn đang chuẩn bị xoay người lại, nhìn xem là người phương nào to gan như vậy dám ở chỗ này tập kích hắn. Nhưng vào lúc này, một đạo Thần Hồn Công Kích sớm một bước rơi vào trong đầu hắn.

Phốc phốc!

Thanh sắc Mộc Kiếm trong chớp mắt đã đem tên này Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả đầu xuyên thủng, Mộc Kiếm giữa không trung xoay quanh một vòng, hóa thành một đạo thanh sắc ánh sáng bay ngược về Diệp Hạo trong tay.

"Tiền bối, ngươi có thể tính tới."

Yến Trường Phong trong thần sắc tràn ngập ý cảm kích, tuy nhiên bản thân hắn đối với đào quáng có nghiêm trọng hậu di chứng, thế nhưng là hắn càng không nguyện ý cháu gái của mình đi đào quáng. Như thế chẳng khác nào là tự hủy tương lai, võ đạo tu luyện đem ngừng bước không tiến, dưới tình huống đó, là hắn không nguyện ý nhất nhìn thấy.

"Nơi đây không nên ở lâu!"

Diệp Hạo đem tên kia Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả nhẫn trữ vật thu vào trong lòng bàn tay, Mê Vụ Trận pháp bên trong đã có dược điền tồn tại, nói như vậy không chừng tên này Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả bên trong nhẫn trữ vật sẽ có luyện chế phá cảnh đan cần thiết dược liệu nào đó.

Thế nhưng là khi hắn ý niệm thăm dò vào trong nhẫn chứa đồ thì hắn nhất định thất vọng, trong nhẫn chứa đồ tuy nhiên cũng có số ít Linh Dược, nhưng là cũng không có hắn cần thiết.

Bất quá, trong nhẫn chứa đồ nhưng lại một kiện thổ hệ linh vật, đại hoang bùn, đoàn kia bùn đất trình tự Ô Hắc Sắc, tuy nhiên chỉ có nho nhỏ một đoàn, nhưng là bên trong chất chứa năng lượng không thể khinh thường.

Nếu là đem cái này đoàn đại hoang bùn chiếu vào một tên võ giả trên thân, đủ để đem đối phương đồng hóa vì nước bùn. Đương nhiên, hóa thành nước bùn dù sao cần thời gian nhất định, đại khái một canh giờ đến mấy canh giờ không giống nhau.

Đương nhiên, cái này đại hoang bùn đối với Hậu Thiên võ giả có hiệu quả, nếu như dùng tại Tiên Thiên Vũ Giả trên thân, thì không được nửa điểm ảnh hưởng.

Diệp Hạo sở dĩ đối đại hoang bùn cảm thấy hứng thú, đó là bởi vì biến dị Lục Dực Linh Phong Trùng muốn tiến giai, có hai cái biện pháp. Một là thôn phệ đại lượng nguyên khí thạch, loại phương pháp thứ hai thì là thôn phệ các loại thổ hệ linh vật.

Bên trong thôn phệ thổ hệ linh vật chính là thượng đẳng bí pháp, nếu là lấy thổ hệ linh vật Sứ giả chi tiến giai, như vậy có khả năng diễn hóa linh nhưỡng số lượng sẽ có chỗ tăng lên.

"Tiền bối, kế tiếp chúng ta muốn đi đâu?" Yến Trường Phong bất thình lình hỏi, liền ngay cả Yến Vũ Huyên đồng dạng đối với vấn đề này cảm thấy hứng thú, Lạc Hà Thành bọn họ rõ ràng là không thể quay về. Đến từ Tiên Thiên Cường Giả lửa giận, khiến cho bọn hắn hiện nay không thể tiếp nhận.

"Thanh Dương Trấn."

Diệp Hạo thần sắc bình thản nói ra ba chữ, tuy nhiên hắn còn thiếu hai vị luyện chế phá cảnh đan chủ dược, nhưng là nói không chừng Thanh Dương Trấn bên trong có loại linh dược này.

Coi như Thanh Dương Trấn bên trong không có, hắn cũng có thể nghĩ biện pháp ra giá cao đến để cho người ta tìm kiếm. Vô luận người ở phương nào, có tiền mua tiên cũng được đạo lý này cũng là đi đến thông suốt.

Đi tới Thanh Dương Trấn về sau, Diệp Hạo không có nóng lòng đi Mộ Dung phủ, hắn ở Thanh Dương Trấn tìm một chỗ chiếm diện tích đủ khá lớn phủ đệ, đem mua lại.

Một tòa phủ đệ giá trị đối với giờ phút này Diệp Hạo tới nói, cũng là mưa bụi, hắn căn bản liền sẽ không có nửa điểm đau lòng.

Tòa phủ đệ này thanh nhã bình an, thuộc về Thanh Dương Trấn bên trên vắng vẻ vị trí, trong phủ đệ các loại dấu hiệu cho thấy, tòa phủ đệ này đã có rất lâu không có người được.

Tòa phủ đệ này vốn là từ phủ, theo Diệp Hạo đem mua lại, đương nhiên liền cải thành Diệp Phủ, nghe nói tòa phủ đệ này sở dĩ thời gian dài không có người được, đó là bởi vì ở ban đêm thì sẽ có chẳng may sự tình phát sinh, hoặc là nói là, tòa phủ đệ này chuyện ma quái.

Ở Diệp Hạo mua chuẩn bị mua sắm thời điểm, người bán đã từng mở miệng nhắc nhở, nhưng là Diệp Hạo tu vi đi vào Hậu Thiên bát trọng về sau, đánh vỡ cực hạn, ngưng luyện mười giọt tinh huyết, tầm thường ma quỷ cũng không dám cận thân, hắn làm thế nào có thể đem những này để ở trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152: Thảm án diệt môn tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

Đi tới Thanh Dương Trấn về sau, Diệp Hạo liền khôi phục lúc đầu dung mạo, làm Yến Vũ Huyên nhìn thấy hắn chân thực diện mạo thì còn kinh động như gặp thiên nhân, một lần hoài nghi đây không phải là Diệp Hạo lúc đầu dung mạo, mà chính là lần thứ hai dịch dung sau hình dạng.

Diệp Hạo đối với cái này cũng không có quá nhiều giải thích, thời gian sẽ chứng minh tất cả. Diệp Hạo đi tới gian phòng về sau, trên tay mang một đôi ngọc chất Thủ Sáo, hai cái bao tay này đồng dạng là đến từ lúc trước hắn đánh chết Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả nhẫn trữ vật.

Nếu là không có hai cái bao tay này, hắn là không dám đem đại hoang bùn cầm trong tay, Diệp Hạo đem này thổ hệ linh vật lấy ra, hắn tinh tế quan sát chỉ chốc lát, cũng không có phát hiện manh mối gì.

Hắn liền không nghĩ nhiều nữa, đem Lục Dực Linh Phong Trùng gọi ra ra, giống cái này Linh Trùng, vẫn còn còn nhỏ thân thể, muốn làm cho nhận chủ, độ khó khăn cũng không cao.

Nếu như chờ đến cái này Ấu Trùng đến thành niên thể, muốn làm nhận chủ, độ khó khăn muốn tăng lên số không chỉ gấp mười lần. Ở còn nhỏ thân thể thì muốn để nhận chủ liền muốn cho ăn tinh huyết bên trong huyết khí lực lượng, tiếp tục một tháng lâu, quá trình này coi như kết thúc.

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú Lục Dực Linh Phong Trùng, cái này Ấu Trùng liên quan đến hắn có thể hay không đạt được đủ nhiều linh nhưỡng, mà linh nhưỡng thì cùng hắn bước vào Tiên Thiên Cảnh Giới cùng một nhịp thở, nửa điểm đều không được chủ quan.

Diệp Hạo đầu ngón tay một giọt máu tươi nhỏ xuống, rơi vào Lục Dực Linh Phong Trùng trên thân, giọt này máu tươi chất chứa hắn tinh huyết bên trong huyết khí lực lượng, một giọt máu nhỏ rơi trên mặt đất, đều có thể đem mặt đất ăn mòn, không thể thừa nhận được hắn một giọt máu bên trong chất chứa lực lượng.

Giọt máu này rơi vào Lục Dực Linh Phong Trùng trên thân, liền bị hắn hấp thu thôn phệ, đem huyết khí lực lượng luyện hóa. Trong lúc nhất thời, Diệp Hạo cảm giác phảng phất cùng Lục Dực Linh Phong Trùng ở giữa thêm ra một loại cảm giác thân thiết.

Lục Dực Linh Phong Trùng bay lên, đi tới Diệp Hạo trong tay đại hoang bùn phía trên , sau đó, hắn liền một đầu chui vào đại hoang bùn bên trong, thôn phệ khởi đại hoang bùn bên trong chất chứa năng lượng.

Một lúc lâu sau, Lục Dực Linh Phong Trùng lung la lung lay theo Diệp Hạo trong tay bay lên,

Mà lúc này, đại hoang bùn bên trong chất chứa năng lượng đã bị cái này Linh Trùng đều thôn phệ, không dư thừa chút nào.

Diệp Hạo trong tay đại hoang bùn đã biến thành phổ thông bùn đất, mất đi nguyên bản hiệu dụng. Lục Dực Linh Phong Trùng bụng hơi hơi nâng lên. Đại hoang bùn bên trong chất chứa năng lượng hiển nhiên còn không có bị cái này Linh Trùng chỗ tiêu hóa.

Bất thình lình. Một trận âm phong theo ngoài cửa thổi tới, Diệp Hạo chỗ cửa gian phòng vốn là đóng lại. Thế nhưng là ở trận này âm phong quét dưới, vậy mà tự động mở ra.

Ở Diệp Hạo thần hồn cảm giác bên trong, từng đạo từng đạo âm hồn đang hướng phía hắn đánh tới. Diệp Hạo hừ lạnh một tiếng, hùng hậu huyết khí lực lượng tản mát ra, bên trong cả gian phòng bỗng nhiên tràn ngập nồng đậm huyết khí lực lượng.

Huyết khí lực lượng giống như lửa nóng hừng hực thiêu đốt, rơi vào này âm hồn trên thân, Nhỏ yếu âm hồn nhao nhao đau thương buồn bã hét thảm lên.

Nhưng mà. Còn có một đạo thực lực tương đối cao thâm âm hồn, ở Diệp Hạo này rộng rãi huyết khí lực lượng dưới, ẩn ẩn đem chống lại.

Diệp Hạo không khỏi ánh mắt ngưng lại, hắn tu vi đi vào Hậu Thiên bát trọng đỉnh phong, càng là đối với đánh vỡ cực hạn tồn tại, một đạo nho nhỏ âm hồn vậy mà có thể chống lại hắn huyết khí lực lượng, cái này có chút vô cùng.

Loại tình huống này chỉ có một lời giải thích, cái kia chính là cái này âm hồn lúc còn sống thực lực khá mạnh, lại oán niệm tích lũy tương đương sâu, chính là nguyên nhân này. Mới đưa đến âm hồn có thể chống lại Diệp Hạo huyết khí lực lượng mà sẽ không tán loạn.

Mà giờ khắc này, đạo kia âm hồn hơi hơi rung động, nguyên bản thân ảnh mơ hồ ngưng thực đứng lên, liền ngay cả tướng mạo đều có thể thấy rõ ràng. Đối phương là một vị tướng mạo uy nghiêm, mọc ra mặt chữ quốc thanh niên âm hồn.

"Ngươi là từ phủ người?"

Diệp Hạo nhìn chăm chú trước người cầm tới âm hồn, đối phương cho hắn cảm giác tựa hồ còn giữ lại có linh trí, bởi vậy hắn mới có câu hỏi này.

Cầm tới âm hồn vốn là ý thức hơi có vẻ mơ hồ, mà khi hắn nghe được từ phủ hai chữ thì hắn bất thình lình tỉnh táo lại.

"Ta chính là từ phủ phủ chủ, các hạ là người nào. Làm sao lại ở Từ mỗ phủ đệ?" Khi hắn nhìn thấy Diệp Hạo về sau, không khỏi cảnh giác lên.

"Từ phủ đã không ở, nơi này là Diệp Phủ!"

Diệp Hạo biết rõ trước mắt vị này âm hồn còn không có từ năm đó trạng thái kịp phản ứng, còn trầm mê ở đi qua. Làm vị này từ phủ phủ chủ nghe được Diệp Hạo lời này lúc. Không khỏi hơi sững sờ, chợt, hắn trong mắt lộ ra hồi ức vẻ.

Hắn phảng phất nghĩ đến cái gì, thần sắc trở nên phẫn nộ, "Đáng chết Chư Cát Hồng, cũng là hắn. Vì một gốc Linh Dược, đem ta từ phủ thượng hạ mấy trăm nhân khẩu diệt môn."

"Chư Cát Hồng, thế nhưng là Thanh Dương Trấn người nhà họ Gia Cát?"

Diệp Hạo ánh mắt hơi hơi lóe lên, Thanh Dương Trấn bên trên Gia Cát họ tên chỉ lần này một nhà, không còn chi nhánh.

"Không tệ, Chư Cát Hồng chính là chủ nhà họ Gia Cát, năm đó hắn vì đạt được nam minh diễm hỏa chi, đem ta từ phủ thượng hạ cả nhà đồ diệt, như thế hành động, quả nhiên là táng tận lương tâm."

"Lại là nam minh diễm hỏa chi." Diệp Hạo nghe đến đó, trong lòng không khỏi thầm than, có chuyện thật đúng là cần nhờ vận khí, hắn đau khổ tìm kiếm chủ dược một mực chưa từng đạt được, mà giờ khắc này, lại tại tòa phủ đệ này chỗ nghe được vật này tin tức.

Đương nhiên, Diệp Hạo trong lòng hoàn toàn yên tĩnh, từ phủ diệt môn rõ ràng là mấy năm trước sự tình, tuy nhiên nam minh diễm hỏa chi loại kia linh vật bình thường là sinh trưởng năm càng nhiều, giá trị liền càng cao. Nhưng là cũng không đại biểu Gia Cát gia người không có đem gốc cây kia Linh Dược dùng xong, hơn nữa khả năng này vẫn là tương đối cao.

Tuy nhiên sau đó, Diệp Hạo lại nghĩ tới một cái vấn đề khác, năm đó Chư Cát Hồng đạt được là cả cây Linh Dược. Mà nếu như theo nam minh diễm hỏa chi bên trên gỡ xuống một cái thân cành, đem trồng ở sinh trưởng nhất định hoàn cảnh, là có thể trưởng thành một gốc hoàn toàn mới Linh Dược.

"Ngươi lúc còn sống thực lực hẳn là Hậu Thiên bát trọng trở xuống, thực lực thế này, làm sao có thể đủ ở sau khi chết hóa thành âm hồn. Hơn nữa toàn bộ từ phủ, trừ ngươi bên ngoài, còn có không ít âm hồn, trong này nhưng có cái gì ẩn tình?" Diệp Hạo hỏi ra hắn cho tới nay nghi vấn.

Võ giả tuy nhiên từ hậu thiên thất trọng liền bắt đầu tăng lên thần hồn cường độ, nhưng là muốn ở sau khi chết hóa thành âm hồn, cũng không phải là kiếp trước như thế có oán niệm liền có thể hóa thành quỷ. Dù sao đây là không giống thế giới, có không giống quy tắc, nếu như có cực sâu oán niệm liền có thể trở thành âm hồn, tên kia cái thế giới này võ giả liền muốn khắp thế giới đi bắt âm hồn.

Nói không chừng còn sẽ có võ giả tìm hiểu ra luyện hóa âm hồn công pháp, đến tăng cao tu vi, mà cái thế giới này rõ ràng không có nhiều như vậy âm hồn.

"Cái này. . ." Từ phủ phủ chủ hơi chần chờ một chút, hắn bất thình lình hướng phía Diệp Hạo cúc một cái cung, hắn khẩn cầu: "Chư Cát Hồng lấy võ giả thân phận giết hại rất nhiều phàm nhân, hắn dạng này người căn bản không xứng trở thành võ giả, không biết các hạ có thể hay không thay ta từ phủ bình oan?"

"Ngươi là muốn cho ta giúp ngươi giết Chư Cát Hồng?"

Diệp Hạo nhìn chăm chú từ phủ phủ chủ, trong mắt khí huyết hồng mang bắn ra, một cỗ kinh người uy áp từ trên người hắn tỏ khắp, trấn áp hư không.

"Ta biết lấy thủ đoạn của các hạ muốn chém giết Chư Cát Hồng bất quá là một kiện dễ như trở bàn tay sự tình, hơn nữa hắn cuộc đời làm nhiều việc ác, nếu như có thể đem hắn chém giết, tên kia đối với Thanh Dương Trấn tới nói, không thể nghi ngờ là một chuyện thật tốt." Từ phủ phủ chủ thấp giọng nói ra.

"Hơn nữa, đem hắn chém giết, nói không chừng còn sẽ có Đại Công Đức gia thân, tuy nhiên công đức thứ này nhìn không thấy sờ không được, nhưng là đối với tương lai ngươi Đột Phá Cảnh Giới đem rất có ích lợi." Từ phủ phủ chủ tuy nhiên vẻn vẹn một cái âm hồn, lại đem Tam Thốn không nát miệng lưỡi hiện ra phát huy vô cùng tinh tế.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Trấn hồn thạch tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

"Không cần phải nói những thứ vô dụng này, ngươi nếu muốn chém giết Chư Cát Hồng, chính mình đến liền là, ta không có thời gian này." Diệp Hạo thần sắc lãnh đạm, coi như từ phủ phủ chủ nói là thiên hoa loạn trụy, đem chém giết Chư Cát Hồng nói thành là một kiện vô cùng vinh diệu, Diệp Hạo đều không đạo lý bởi vì người này mấy câu liền thay đổi phương đi giết người.

Diệp Hạo quanh thân khí huyết hồng mang vờn quanh, huyết sắc quang mang ngưng luyện, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú từ phủ phủ chủ nói: "Các ngươi từ phủ thượng hạ, sinh ra nhiều như vậy âm hồn có thập ẩn tình, đem ngươi biết rõ nói hết ra, nếu có thể làm ta hài lòng, có lẽ ta sẽ cân nhắc tru sát Chư Cát Hồng."

"Chúng ta từ phủ có một khối trấn hồn thạch, chính là tổ tiên truyền thừa bảo vật, chính là bởi vì có trấn hồn thạch tồn tại, chúng ta mới có thể ở sau khi chết thần hồn không ngã Luân Hồi, còn sót lại một sợi tàn hồn trên thế gian kéo dài hơi tàn. . ." Từ phủ phủ chủ ở Diệp Hạo uy áp xuống tàn hồn ẩn ẩn rung động, Diệp Hạo quanh thân huyết khí lực lượng đối với hắn có cực lớn tác dụng khắc chế, hắn không còn dám đánh hắn chủ ý, đem hắn biết rõ một năm một mười dặn dò đi ra.

"Trấn hồn thạch ở đâu?" Diệp Hạo cuối cùng đến một chút hứng thú, thậm chí muốn so trước đó nghe được nam minh diễm hỏa chi tin tức lưu hành một thời thú lớn hơn.

Hắn vẫn là lần đầu nghe nói qua trấn hồn thạch loại này linh vật, vật này vậy mà có thể để người ta ở sau khi chết Bất Nhập Luân Hồi, tàn hồn trên thế gian rời rạc, loại bảo vật này rơi vào từ phủ, dùng Minh Châu bị long đong để hình dung khít khao nhất.

"Trong phủ đệ có một ngụm giếng cạn, trấn hồn thạch ngay tại giếng cạn bên trong." Từ phủ phủ chủ không dám có chỗ giấu diếm, đem trấn hồn thạch chỗ vị trí cụ thể nói cho Diệp Hạo.

. . .

Trong phủ đệ, không chỉ có Diệp Hạo một người trong phòng xuất hiện tàn hồn, Yến Trường Phong hai ông cháu trong phòng có âm hồn ẩn hiện.

Những này âm hồn vô pháp rời đi tòa phủ đệ này, cho nên chỉ có thể ở trong tòa phủ đệ này dọa một chút người, đương nhiên, nhiều nhất chỉ có thể hù dọa một chút người bình thường.

Nếu như muốn hù dọa võ giả, liền có chút miễn cưỡng,

Dù sao võ giả thể phách khí huyết hùng hậu, vẻn vẹn là huyết khí lực lượng, đem có thể đem âm hồn đẩy lui.

"Đã sớm nói là tòa phủ đệ này có vấn đề, hắn còn nhất định phải tới. Như thế rất tốt." Yến Vũ Huyên trong phòng vẫn nói thầm đứng lên, trong tay nàng khí huyết hồng mang phun ra nuốt vào, hướng phía phía trước âm hồn oanh sát mà đi.

Nàng dù sao cũng là Hậu Thiên lục trọng võ giả, khí huyết hùng hậu. Càng là nắm giữ vận chuyển khí huyết pháp môn, những này âm hồn trên căn bản không đến nàng.

Ngược lại đối với nàng đưa đến ma luyện ảnh hưởng, nàng không giống như là Diệp Hạo, vẻn vẹn dựa vào huyết khí lực lượng liền có thể đem âm hồn chấn nhiếp, nàng còn cần tự mình ra tay. Mới có thể đối với âm hồn tạo thành thương tổn.

Đương nhiên, lấy nàng thực lực, những này âm hồn còn vô pháp chân chính làm bị thương nàng. Trừ phi là từ phủ phủ chủ như thế âm hồn, còn lưu lại có khi còn sống linh trí cùng trí nhớ, mới có thể đối với nàng tạo thành thương tổn.

"Cũng là cái này miệng giếng cạn?" Diệp Hạo nhìn chằm chằm dưới chân một ngụm giếng cạn, ánh mắt rơi vào trong giếng, từ bên ngoài nhìn, miệng giếng này cũng không có cái gì vô cùng.

"Ngươi xuống dưới đem trấn hồn thạch lấy lên."

Diệp Hạo đối với bên cạnh thân từ phủ phủ chủ nói, có thể từ phủ phủ chủ lại mặt lộ vẻ vẻ làm khó, "Chúng ta mặc dù là bởi vì trấn hồn thạch mới lấy thần hồn Bất Nhập Luân Hồi. Nhưng là này trấn hồn thạch đối với chúng ta âm hồn đồng dạng có tác dụng khắc chế, nếu là ta tùy tiện tới gần, thì sẽ hôi phi yên diệt."

"Ngươi lại ở chỗ này chờ ta."

Diệp Hạo nói xong cũng nhảy vào giếng cạn bên trong, tuy nhiên giếng cạn bên trong một vùng tăm tối, nhưng là Diệp Hạo tu vi tăng lên đến Hậu Thiên bát trọng về sau, thị lực, thính lực, cảm giác lực đều có tăng lên, hắn cơ hồ có thể làm được thân ở ban đêm, giống như ban ngày.

Diệp Hạo vừa tiến vào giếng cạn bên trong, liền phát giác được một cỗ mịt mờ thần hồn lực lượng hiện lên, cỗ lực lượng kia thần bí khó lường. Làm cho lòng người sinh kính sợ.

"Đây chính là trấn hồn thạch?"

Giếng cạn bộ phận cũng không lớn, chỉ có phương viên hơn một trượng, ở Diệp Hạo ngay phía trước, lại có một khối màu mực tảng đá. Có chừng lớn chừng trái nhãn.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào trấn hồn thạch bên trên, phảng phất phải sâu hãm bên trong, này trấn hồn thạch bên trong một loại nào đó thần bí khó lường vĩ lực, phảng phất để cho người ta không tự giác liền bị hấp dẫn.

Bất thình lình, này màu mực trấn hồn thạch nổi lên hiện ra một cái sơn vòng xoáy màu đen, này vòng xoáy giống như là từ mực nước ngưng luyện mà thành. Thâm thúy mà u ám.

Một cỗ vô hình hấp lực theo trấn hồn thạch bên trong truyền đến, này cỗ hấp lực nhằm vào Diệp Hạo thần hồn, giống như muốn đem hắn thần hồn theo trong nê hoàn cung lôi kéo đi ra.

Trên thực tế, Diệp Hạo sớm đã có đề phòng, hắn thần hồn lực lượng cơ hồ vượt qua tuyệt đại đa số Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, này hấp lực tuy nhiên kinh người, nhưng khoảng cách đem hắn thần hồn lôi kéo ra ngoài vẫn là có khoảng cách nhất định.

Lúc này, Diệp Hạo ngẩng đầu hướng phía phía trên nhìn lại, từ phủ phủ chủ âm hồn đang hướng phía phía dưới rơi xuống, thân hình hắn bình tĩnh ở Diệp Hạo phía trên vài tấc vị trí.

"Đã ngươi không chịu vì ta từ phủ chủ trì công đạo, vậy liền để ta tự mình để hoàn thành!" Hắn trong mắt hiển hiện vẻ điên cuồng, hắn trở thành tàn hồn

về sau, cũng chỉ có thể du đãng ở từ phủ trong phủ đệ, không thể rời đi tòa phủ đệ này nửa bước.

Kể từ đó, hắn cho tới nay muốn báo thù tâm nguyện liền thủy chung vô pháp có thể thực hiện, ở Diệp Hạo trước đó, hắn không phải chưa bao giờ gặp hắn võ giả, hắn đã từng đánh qua giống nhau chủ ý. Thế nhưng là đối phương tu vi quá mức yếu kém, ở trấn hồn thạch thôn phệ lực lượng xuống trực tiếp hồn phi phách tán, sinh mệnh lực hoàn toàn trôi qua.

Cứ như vậy, liền khiến cho hắn kế hoạch thất bại, mà thẳng đến Diệp Hạo xuất hiện, hắn mới nhìn đến hi vọng. Hắn chờ đợi cũng là Diệp Hạo thần hồn gặp phải trấn hồn thạch lôi kéo thời điểm, trong lòng của hắn suy đoán, lúc này đối phương nhất định đang toàn lực chống cự trấn hồn thạch bên trong thôn phệ lực lượng, không tì vết phân tâm đến lưu ý hắn.

Coi như hóa thành một đoàn bóng đen nhào vào Diệp Hạo trong cơ thể thì phía dưới vốn nên nơi đó với giãy dụa trung kỳ hạo đôi mắt nở rộ một sợi tinh quang. Một đạo Thần Hồn Công Kích theo trong đầu hắn bắn ra, Thần Hồn Trùy trong chốc lát liền rơi vào từ phủ phủ chủ này âm hồn trong cơ thể.

"A. . ."

Từ phủ phủ chủ nhất thời đau thương buồn bã hét thảm lên, hắn thần sắc kinh hãi, mặt mũi tràn đầy không dám tin, "Cái này. . . Làm sao có thể, ngươi không có bị trấn hồn thạch khống chế?"

Diệp Hạo không muốn sẽ cùng đối phương nói nhảm, vô luận người này khi còn sống như thế nào, thế nhưng là sau khi chết dám đem chủ ý đánh tới trên người hắn ra, cái kia chính là tự tìm đường chết.

Phốc phốc!

Mấy đạo Thuần Dương khí kình theo Diệp Hạo trong tay bắn ra mà ra, đem từ phủ phủ chủ âm hồn xuyên thủng. Này Thuần Dương khí kình chính là Thiêu Đốt Khí Huyết diễn sinh lực lượng, ở tầng thứ bên trên thậm chí càng cao hơn khí huyết lực lượng, lại như thế nào là một đạo tàn hồn có khả năng chống cự.

Từ phủ phủ chủ ngay cả một tiếng hét thảm cũng không kịp phát ra tới, liền hóa thành tro bụi. Có lẽ lúc trước hắn đối với Diệp Hạo nói tới câu câu là thật, nhưng là hắn duy nhất ẩn tàng một điểm, đó chính là hắn theo nhìn thấy Diệp Hạo bắt đầu liền chuẩn bị đối với động thủ. Từ phủ phủ chủ mang ý nghĩ thế này, liền nhất định chỉ có hồn phi phách tán một con đường.

Diệp Hạo ánh mắt ngược lại rơi vào trấn hồn thạch bên trên, khỏa này màu mực trên tảng đá tỏ khắp ra một cỗ kỳ dị thần hồn lực lượng, phảng phất đối với người thần hồn có trí mạng sức hấp dẫn.

Trấn Hồn Trấn Hồn, tên như ý nghĩa, chính là trấn áp thần hồn lực lượng. Khối đá này liền có thể trấn áp địch nhân thần hồn, cũng có thể trấn áp bản thân thần hồn, làm cho không động tâm vì ngoại vật, có thể nói là công thủ gồm nhiều mặt linh vật.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 154: Luận bàn tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

Diệp Hạo đem trấn hồn thạch cầm trong tay, lập tức liền phát giác được trấn hồn thạch bên trong hiện lên một cỗ kỳ dị lực lượng, thẳng đến hắn Nê Hoàn Cung mà đi.

Hắn thần hồn ở cỗ này kỳ dị lực lượng làm dịu, trong lúc mơ hồ tựa như lớn mạnh mấy phần. Hơn nữa, cỗ này kỳ dị lực lượng không giờ khắc nào không tại thoải mái hắn thần hồn, đây là một cái lâu dài quá trình.

Cùng Hồn Tinh so sánh, phẩm chất rõ ràng cao hơn ra không ít, Hồn Tinh thạch thuộc về hàng dùng một lần, mà trấn hồn thạch thì có thể lặp lại lợi dụng. Vèn vẹn điểm này tới nói, liền muốn thắng qua Hồn Tinh.

Diệp Hạo khoanh chân ngồi xuống, hắn căn cứ Vạn Tượng Sưu Tác Khí phản hồi tin tức biết rõ có thể bằng vào tự thân thần hồn lực lượng đem trấn hồn thạch luyện hóa.

Một cỗ thần hồn lực lượng theo Diệp Hạo trong nê hoàn cung tràn vào trấn hồn thạch bên trong, bắt đầu chậm chạp luyện hóa dài.

Diệp Hạo trong lòng suy đoán, có lẽ này từ phủ phủ chủ đã từng đem trấn hồn thạch luyện hóa một hai thành, nắm giữ một bộ phận trấn hồn thạch ảo

diệu, lúc này mới khiến cho hắn có thể thần hồn không ngã Luân Hồi.

Nhưng là hắn lúc còn sống dù sao tu vi quá thấp, mặc dù có trấn hồn thạch món bảo vật này, cũng chưa từng phát huy huyền diệu tới. Lại hoặc là hắn lúc ấy cũng không kịp thôi phát trấn hồn thạch, liền bị Chư Cát Hồng Diệt Sát, cái này nhưng cũng nói được, không phải vậy trấn hồn thạch sớm đã bị Chư Cát Hồng cướp đi, từ phủ phủ chủ lại nơi nào đến cơ hội thần hồn không ngã Luân Hồi.

Một lúc lâu sau, Diệp Hạo mở mắt ra, ánh mắt của hắn rơi vào trấn hồn thạch bên trên. Hắn tâm niệm vừa động, trấn hồn thạch liền dung nhập bàn tay hắn máu thịt bên trong, giống như Thiên Nhiên Sinh Thành. Ở trong lòng bàn tay hắn có một cái như ẩn như hiện màu mực dấu vết, nơi đó chính là trấn hồn thạch vị trí.

Diệp Hạo chỉ là đem trấn hồn thạch luyện hóa một thành, còn thừa lại chín thành chưa từng luyện hóa, mà khi hắn đem trấn hồn thạch dung nhập trong tay thì cả tòa phủ đệ âm hồn nhao nhao hóa thành một sợi khói xanh, tùy phong mà qua.

Mấy ngày kế tiếp thời gian, Diệp Hạo ngẫu nhiên chỉ điểm một chút Yến Vũ Huyên liên quan tới khí huyết vận chuyển ảo diệu, đồng thời thể nghiệm Hậu Thiên bát trọng tinh huyết vận dụng ảo diệu.

Ngày hôm đó, Diệp Hạo cùng Yến Vũ Huyên hai ông cháu người ở phủ đệ trong sân thanh tu, Diệp Hạo chính đang diễn luyện tinh huyết huyền diệu. Trong tay hắn một giọt đỏ như máu như bảo thạch Huyết Tích ngưng tụ không tan, chợt. Diệp Hạo ngón trỏ gảy nhẹ, giọt máu này bay vụt ra ngoài, giữa không trung thì giọt máu này nhanh chóng tán loạn. Hóa thành một đoàn huyết vụ.

Này huyết vụ lăn lộn ngưng luyện, cuối cùng dần dần hóa thành một cái Xà Hình, giống như hóa thành một cái Huyết Xà, thân rắn giữa không trung phi vũ xoay quanh.

"Hậu Thiên bát trọng, khí huyết hóa hình thủ đoạn. Nghe nói Hậu Thiên bát trọng võ giả, có thể lĩnh ngộ khí huyết hóa hình võ giả tương đương thưa thớt. Tiền bối thiên phú quả nhiên thiên phú kinh người, mới bước vào Hậu Thiên bát trọng, liền lĩnh ngộ khí huyết hóa hình ảo diệu, bực này thiên phú, coi như ở Triệu Quốc cảnh nội, cũng là số một số hai tồn tại." Yến Trường Phong thần sắc sùng bái mấy đạo.

Yến Vũ Huyên thì là trong mắt tỏa ra ánh sáng lung linh, nàng nguyên bản là tu luyện Linh Xà Quyền môn võ học này, đối với linh xà đặc tính có thể nói là tương đối quen thuộc. Thậm chí lúc trước vì tu luyện Linh Xà Quyền, nàng còn cùng các loại linh xà tranh đấu. Lúc này mới khiến cho nàng dần dần nắm giữ linh xà huyền diệu.

Mà giờ khắc này, Diệp Hạo lấy khí máu hóa hình, diễn hóa linh xà ảo diệu, thì tương đương với vì nàng mở ra một cái thông hướng Hậu Thiên bát trọng đại môn.

Tuy nhiên nàng vô pháp làm đến khí huyết ly thể, hóa thành linh xà, nhưng là quá trình này nàng lại có thể ở trong cơ thể mình để hoàn thành.

Trong cơ thể nàng từng đạo từng đạo huyết khí lực lượng ngưng tụ không tan, dần dần ngưng tụ thành một cái linh xà, này khí huyết linh xà bám vào ở nàng trong lòng bàn tay, khiến cho bàn tay nàng giống như có càng nhiều linh động tính.

Sau đó, Yến Vũ Huyên thân hình lướt qua hư không. Giống như chuồn chuồn lướt nước giống như, hướng phía phía trên xoay quanh phi vũ khí huyết linh xà lao nhanh mà đi.

Yến Vũ Huyên quyền pháp vốn là Quỷ Dị Đa Biến, khi nàng đem tự thân huyết khí lực lượng hóa thành linh xà bám vào trong tay về sau, liền trở nên càng thêm Biến Hóa Mạc Trắc đứng lên.

Nàng cùng khí huyết rắn giao thủ với nhau. Ngay từ đầu, Huyết Xà dựa vào sức mạnh vô thượng đem nghiền ép. Nhưng mỗi khi nguy cơ thì nàng đều có thể biến nguy thành an, tránh thoát khỏi đi.

Đây là bởi vì nàng đối với Linh Xà Quyền lĩnh ngộ làm sâu sắc rất nhiều, càng có thể đem Linh Xà Quyền dung nhập thân pháp bên trong, mới có thể ở Huyết Xà cường thế công kích đến kiên trì lâu như vậy.

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú Yến Vũ Huyên cùng linh xà giao thủ. Ban đầu thời điểm, hắn đối với linh xà chưởng khống không đủ linh hoạt, linh xà công kích thường thường đều sẽ bị Yến Vũ Huyên tránh thoát khỏi đi.

Thế nhưng là theo thời gian trôi qua, Diệp Hạo đối với linh xà chưởng khống vượt thuận buồm xuôi gió, đến cuối cùng, thậm chí như cánh tay giật dây.

Hắn tinh tế quan sát Yến Vũ Huyên Linh Xà Quyền, đem Linh Xà Quyền ảo diệu dung nhập Huyết Xà bên trong. Huyết Xà vốn là thiếu khuyết linh hoạt tính, thế nhưng là ở Diệp Hạo đem hắn tự thân đối với Linh Xà Quyền lĩnh ngộ dung nhập Huyết Xà về sau, Huyết Xà liền giống như biến thành một cái chân chính Huyết Xà, Quỷ Dị Đa Biến, hơn nữa còn là một cái biết bay Huyết Xà.

Mặc dù Yến Vũ Huyên đối với Linh Xà Quyền lĩnh ngộ có chỗ làm sâu sắc, lấy tự thân khí huyết tại thể nội ngưng luyện một cái Huyết Xà, vẫn không phải Huyết Xà đối thủ.

Dù sao giữa hai bên lực lượng không ở một cái cấp độ, bởi vì Huyết Xà bên trong chất chứa huyết khí lực lượng chỉ là tương đương với Diệp Hạo trong cơ thể một giọt phổ thông huyết dịch. Bởi vậy, lực lượng tầng thứ tuy nhiên cao hơn Yến Vũ Huyên, nhưng còn chưa tới làm người tuyệt vọng cấp độ.

Hơn nữa, Huyết Xà bên trong chất chứa khí huyết lực lượng ở cùng Yến Vũ Huyên giao thủ quá trình bên trong sẽ dần dần suy yếu, giảm bớt. Dù sao giọt máu kia dịch mất đi lực lượng nơi phát ra, liền giống như Vô Căn Chi Thủy, mà Yến Vũ Huyên thì hoàn toàn tương phản, luận bàn quá trình bên

trong, càng có thể làm sâu sắc nàng đối với Linh Xà Quyền lĩnh ngộ, còn có đối với huyết khí lực lượng lĩnh ngộ.

Đây quả thực là ngàn năm một thuở cơ hội tốt, người bình thường căn bản không có cơ hội có thể có dạng này đãi ngộ, vào ngày kia lục trọng thì liền lĩnh ngộ được khí huyết hóa hình một ít ảo diệu.

Bất thình linh, Diệp Hạo nhíu mày, theo hắn phân tâm, Yến Vũ Huyên thừa lúc vắng mà vào, đem khí huyết hóa thành linh xà đánh nát, hóa thành từng đạo từng đạo huyết sắc lưu quang, bốn phía bắn tung tóe.

Mà lúc này, Diệp Hạo đã hóa thành một đạo tàn ảnh, đi tới Diệp Phủ bên ngoài, hắn nhìn chằm chằm phía trước một cái đầu mang lụa trắng mũ lão đầu, người đến trong mắt tinh quang lấp lóe, thỉnh thoảng có quang mang lướt qua.

"Không biết các hạ xuống đây này cần làm chuyện gì?"

Diệp Hạo đã biết được người đến thân phận, trong lòng càng là mơ hồ có thể đoán được đối phương xem, bất quá hắn không phải phi thường khẳng định, muốn xác nhận một chút.

"Lão hủ chính là Chư Cát Phủ người, tới đây là Phụng gia người mệnh lệnh, cùng Diệp công tử thương lượng một sự kiện." Đầu đội lụa trắng mũ lão đầu đem hắn tới đây xem nói ra.

"Chuyện gì?"

Diệp Hạo thần sắc lạnh nhạt mở miệng, hắn nguyên bản còn đang suy nghĩ muốn thế nào lẫn vào Chư Cát Phủ, không nghĩ tới đối phương lại chủ động tìm tới cửa.

"Nghe nói Diệp công tử lúc trước đạt được không ít phượng hoàng tinh huyết, hơn nữa, có nghe đồn nói là Thần Đao Môn người tâm đắc phượng hoàng tinh huyết cũng rơi vào công tử trong tay, không biết công tử có nguyện ý hay không xuất ra một giọt phượng hoàng tinh huyết ra, ta Chư Cát Phủ nguyện vọng lấy đồng giá đồ vật đến trao đổi." Đầu đội lụa trắng mũ lão đầu hạ giọng nói.

"Phượng hoàng tinh huyết trân quý trình độ không cần ta nói là, chắc hẳn các ngươi đều biết, không biết Chư Cát Phủ có thể xuất ra cái gì có giá trị linh vật đến?" Diệp Hạo nhiều hứng thú nhìn chằm chằm đối phương nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: 7 Sát Thương tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

"Ta Chư Cát Phủ bên trong các loại Linh Dược, công pháp, binh khí, chỉ cần các hạ coi trọng, vô luận là cái nào kiện, đều có thể lấy đi." Đầu đội lụa trắng mũ Lão Đầu Mục bên trong tinh quang lấp lóe nói ra.

"Không biết các hạ hiện tại phải chăng có thời gian và lão hủ đi một chuyến Chư Cát Phủ?" Lụa trắng mũ lão đầu mở miệng hỏi.

"Chờ một lát chỉ chốc lát."

Diệp Hạo nói xong không đợi đối phương kịp phản ứng, liền đã biến mất ở trước người đối phương. Lụa trắng mũ lão đầu thần sắc hơi có vẻ kinh ngạc, hắn nhìn chằm chằm Diệp Hạo rời đi địa phương, trong lòng ở phỏng đoán mắng, đối phương phải chăng dùng qua phượng hoàng tinh huyết, đem tu vi tăng lên tới Hậu Thiên bát trọng.

Trước khi đến, Chư Cát Hồng từng nói cho hắn biết, Diệp Hạo là một vị Hậu Thiên lục trọng võ giả, mà giờ khắc này, căn cứ tốc độ đến xem, rõ ràng cũng là Hậu Thiên bát trọng mới có tốc độ.

Đang lúc lụa trắng mũ lão đầu còn đang suy tư thời điểm, Diệp Hạo đã lần nữa đi tới trước người.

. . .

Chư Cát Phủ làm Thanh Dương Trấn Tam Đại Thế Lực một trong, phủ đệ chiếm diện tích chừng mấy trăm mẫu, cả tòa phủ đệ tu sửa hào hoa xa xỉ. Diệp Hạo nhìn chăm chú phía trước Chư Cát Phủ, lấy hắn giờ phút này thực lực, hắn có nắm chắc có thể tự do xuất nhập Chư Cát Phủ, nếu không có như thế, hắn cũng không dám một thân một mình đến đây.

Sau đó, lụa trắng mũ lão đầu mang theo Diệp Hạo hướng phía Chư Cát Phủ bên trong đi đến, ở đối phương dẫn dắt dưới, Diệp Hạo đi tới phủ đệ một tòa trong chính sảnh.

Trong chính sảnh trống rỗng, ở Chủ Tọa bên trên có một đạo cao ngạo thân ảnh, hắn nâng chung trà lên, tinh tế nhâm nhi thưởng thức.

"Tất nhiên các hạ xuống đây đến Chư Cát Phủ, vậy đã nói rõ nhất định là đem phượng hoàng tinh huyết mang đến, không biết ngươi muốn cái gì?"

Chủ Tọa bên trên người kia chính là Chư Cát Phủ Gia Chủ, Chư Cát Hồng, là một vị Hậu Thiên Cửu Trọng Tuyệt Đỉnh Cao Thủ.

"Nam minh diễm hỏa chi!"

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú vị này Chư Cát Phủ Gia Chủ, đem hắn cần thiết đồ,vật nói ra.

Chư Cát Hồng nghe vậy trong mắt lướt qua vẻ khác lạ, hắn lúc này bị Diệp Hạo một cái minh xác trả lời chắc chắn, "Ta Chư Cát Phủ thật có nam minh diễm hỏa chi, ngươi hãy theo ta đến!"

Một lát sau, Diệp Hạo cùng Chư Cát Hồng đi tới Chư Cát Phủ một chỗ cấm địa, một lại tới đây, Diệp Hạo liền phát giác được một cỗ sóng nhiệt Âm Diện mà đến. Phảng phất phía trước là Đao Sơn Hỏa Hải.

"Đây chính là nam minh diễm hỏa chi?"

Phía trước có một gốc chỉ có chi nhánh, không có trụ cột linh vật, kỳ lạ hơn diệu là, cái này nam minh diễm hỏa chi bên trên hiện ra hỏa tinh. Bốn phía bắn tung tóe, phảng phất trời sinh là hỏa diễm sủng nhi.

"Không tệ, đã ngươi nhìn thấy nam minh diễm hỏa chi, như vậy, đã đem phượng hoàng tinh huyết giao ra đi!" Chư Cát Hồng trong thần sắc hiển hiện một vòng lạnh lùng vẻ.

Thực từ vừa mới bắt đầu. Diệp Hạo liền biết Chư Cát Hồng không có tính toán lấy nam minh diễm hỏa chi đến trao đổi phượng hoàng tinh huyết, mà chính là dự định trực tiếp cướp đoạt.

Hơn nữa, hắn đã sớm biết Diệp Hạo thân pháp cao minh, vì phòng ngừa chạy trốn, lúc này mới đem Diệp Hạo dẫn đạo nơi này ra, ở cái địa phương này, hắn có nắm chắc để Diệp Hạo không có cơ hội thoát đi.

Nhưng trên thực tế, Diệp Hạo ép căn bản không hề dự định muốn chạy trốn, hắn nhìn chăm chú Chư Cát Hồng, ánh mắt lạnh nhạt. Lấy hắn giờ phút này thực lực, Thanh Dương Trấn hơn mấy hồ không thể uy hiếp được tính mạng hắn tồn tại.

Chư Cát Hồng gặp Diệp Hạo tựa hồ không có đem phượng hoàng tinh huyết giao ra mục đích, hắn không khỏi cười nhạt một tiếng, chợt, trong tay hắn trống rỗng xuất hiện một thanh bạc trường thương màu trắng, tam xích hàn mang phun ra nuốt vào , khiến cho người không dám nhìn thẳng.

Hắn đem Diệp Hạo xem như chân chính đối thủ mà đối đãi, cũng không có bởi vì Diệp Hạo tu vi so với hắn kém mà có chỗ khinh thị. Dù sao hắn từng nghe nói qua Diệp Hạo sự tích, tuy nhiên Thần Đao Môn bị tiêu diệt không nhất định là Diệp Hạo gây nên, nhưng bao nhiêu đều cùng hắn có quan hệ.

Chư Cát Hồng trong tay Ngân Bạch trường thương hướng phía Diệp Hạo đột nhiên đâm ra. Một phát này có thể nói là tinh diệu vô song, theo Diệp Hạo, đối phương một phát này phảng phất hóa thành một cái hỏa long, phun ra nuốt vào liệt diễm. Hướng hắn cuốn tới.

Đối mặt Chư Cát Hồng cái này tinh diệu vô song Thương Pháp, Diệp Hạo thần sắc lạnh nhạt, hắn vẻn vẹn đưa tay hướng về phía trước khe khẽ nhấn một cái, vô hình khí huyết lực lượng giống như Dòng nước lũ giống như lao nhanh mà ra, cuồn cuộn không thôi, roi vào này Ngân Bạch trường thương bên trên.

Đạp! Đạp! Đạp!

Chư Cát Hồng thân thể cực kỳ sau liên miên rời khỏi mấy chục bước. Lấy hắn Hậu Thiên Cửu Trọng tu vi, vậy mà vô pháp đón lấy Diệp Hạo tiện tay một kích.

"Làm sao sẽ mạnh như vậy?"

Chư Cát Hồng thần sắc kinh hãi, hắn đã tận lực đánh giá cao Diệp Hạo, đem coi là chân chính đối thủ mà đối đãi, thế nhưng là không nghĩ tới, hắn cùng đối phương chênh lệch lại to lớn như thế.

Phải biết, Chư Cát Hồng cũng không phải là phổ thông Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, mà chính là Hậu Thiên Cửu Trọng bên trong tuyệt đỉnh tồn tại. Nhưng coi như như thế, vẫn không thể cùng Diệp Hạo chống lại.

"Nhất định là bởi vì hắn luyện hóa phượng hoàng tinh huyết. . ."

Chư Cát Hồng trong mắt tinh quang lấp lóe, trong chốc lát liền nghĩ đến vấn đề nơi mấu chốt. Chư Cát Hồng trường thương trong tay đột nhiên xẹt qua mặt đất, nhất thời hỏa tinh văng lên.

Ầm ầm!

Hai người lập thân địa phương từng đạo từng đạo liệt diễm bỗng dưng hiển hiện, tựa như những này liệt diễm nguyên bản liền tồn tại, tuy nhiên trước đó thuộc về ẩn tàng trạng thái, mà Chư Cát Hồng một phát này, đem ngọn lửa kia phóng xuất ra.

"Chỉ cần ngươi chưa từng đặt chân cảnh giới Tiên Thiên, liền nhất định không thể thừa nhận Nam Minh Ly Hỏa đốt cháy." Chư Cát Hồng tà tiếu một tiếng, phảng phất tất cả đều đang nắm giữ.

Diệp Hạo bên ngoài thân khí huyết hồng mang nở rộ, muốn đem Nam Minh Ly Hỏa cách trở bên ngoài, nhưng là rất nhanh hắn liền phát giác được không thích hợp, cái này Nam Minh Ly Hỏa không nhìn thẳng hắn khí huyết phòng ngự, rơi vào trong đầu hắn.

"Nhằm vào thần hồn tầng thứ Nam Minh Ly Hỏa!"

Diệp Hạo thần hồn ở này Nam Minh Ly Hỏa thiêu đốt dưới, giống như thân ở trong nham tương, hơn nữa đây là tới đương nhiên thần hồn tầng diện thiêu đốt, này chói lọi sáng chói quang hoa bắn tung tóe ở trong đầu hắn, hắn thần hồn lực lượng không ngừng suy yếu đứng lên.

"Cái này Nam Minh Ly Hỏa tựa hồ có thể tạo được thối luyện Thần Hồn ảnh hưởng."

Tuy nhiên Nam Minh Ly Hỏa ở suy yếu Diệp Hạo thần hồn lực lượng, nhưng là hắn phát hiện, hắn thần hồn ở Nam Minh Ly Hỏa nung khô xuống trở nên càng thêm thuần túy. Tựa như là khoáng thạch đi qua hỏa diễm thối luyện mới có thể trở thành chất lượng thượng đẳng Thiết Khí là một cái đạo lý.

Lời tuy như thế, nhưng là Nam Minh Ly Hỏa đối với thần hồn lực lượng đốt cháy không phải một chút điểm, nếu không có Diệp Hạo thần hồn lực lượng khác hẳn với thường nhân, hắn đã sớm hồn phi phách tán.

Thần hồn lực lượng ở Nam Minh Ly Hỏa nung khô dưới, trở nên càng phát ra Tinh Túy, Diệp Hạo cảm giác tự thân cảm giác lực tựa hồ có chỗ tăng lên bộ dáng, hơn nữa, thần hồn lực lượng tăng lên, khiến cho hắn đối tự thân mỗi một tấc máu thịt chưởng khống đều có thể đi đến cẩn thận Nhập Vi.

Một cái hô hấp ở giữa, hắn đã đem trong cơ thể tình huống nhìn một cái không sót gì, hắn "Nhìn" đến trong cơ thể máu thịt bên trong tương đối bí mật địa phương còn có không ít huyết khí lực lượng chưa từng ngưng luyện thành tinh máu.

Diệp Hạo tâm niệm vừa động, những huyết khí lực lượng đó giống như trào lưu giống như tràn vào trong đan điền, hóa thành một đoàn huyết vụ, dần dần ngưng luyện, co nhỏ lại thành đan hoàn lớn nhỏ.

Mấy chục cái hô hấp về sau, Đệ Thập Nhất giọt tinh huyết ngưng luyện thành hình, quanh người hắn khí thế đột nhiên bạo tăng. Diệp Hạo nhìn chăm chú phía trước cách đó không xa Chư Cát Hồng, thân hình hắn lướt qua hư không, trong chốc lát liền bước ra Nam Minh Ly Hỏa phạm vi đi tới Chư Cát Hồng trước người.

Chư Cát Hồng liền xem như một tên Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ, càng là một phương Gia Chủ, giờ phút này cũng vô pháp bình tĩnh trở lại. Hắn thần sắc ngưng trọng, Hậu Thiên Cửu Trọng uy áp tỏ khắp Bát Phương, trong tay hắn bạc trường thương màu trắng lấy cực nhanh tốc độ xoay tròn, càng về sau, cơ hồ nhìn không ra này thương đang xoay tròn, là bởi vì trường thương xoay tròn tốc độ quá nhanh, đến mức mắt thường không cách nào phân biệt đi ra.

Một chiêu này chính là hắn thành danh tuyệt kỹ, Thất Sát thương Đệ Nhất Thương, Phá Quân Sát, tốc độ nhanh đến cực hạn, không có gì không phá. Trường thương những nơi đi qua, khí lưu khuấy động, nhao nhao né tránh, trong chốc lát liền rơi liền đến Diệp Hạo trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Nam Minh Ly Hỏa tiểu thuyết: Vạn Tượng Sưu Tác Khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

"Bắn rất hay."

Diệp Hạo nhịn không được tán thưởng một tiếng, đối phương một phát này uy lực ẩn ẩn vượt qua Hậu Thiên Cửu Trọng phạm trù, tạo thành khá kinh người lực phá hoại.

Bốn phía khí lưu loạn tuôn, cát bụi phấn khởi, Diệp Hạo thuộc về một phát này chính đối diện, hắn cảm thụ là khắc sâu nhất. Một phát này phảng phất đem hắn khí tức khóa chặt, hắn có loại dự cảm, coi như hắn hiện ra thân pháp, vẫn vô pháp tránh đi một phát này.

Nhưng Diệp Hạo cũng không có chuẩn bị tránh né dự định, hắn thần hồn ở Nam Minh Ly Hỏa thối luyện xuống trở nên càng tinh khiết hơn, Vô Cấu, cảm giác lực càng là tăng lên rất nhiều.

Thần hồn cảm giác cường đại, khiến cho hắn có thể thấm nhuần đến đối phương một phát này nhược điểm, từ đó làm ra thủ đoạn ứng đối.

Diệp Hạo thân hình lướt qua hư không, trong tay khí huyết hồng mang vờn quanh, hắn một chưởng vỗ ở Ngân Bạch trường thương khía cạnh. Trường thương bên trên truyền đến kịch liệt xoay tròn lực lượng, suýt nữa đem Diệp Hạo bàn tay xoắn nát.

Diệp Hạo trong tay bên trên từng đạo từng đạo khí huyết quang hoa phun trào, đem trường thương bên trên truyền đến lực lượng triệt tiêu. Lúc này, Diệp Hạo nâng lên cái tay còn lại, ngón trỏ khuất đánh, một đạo Thuần Dương khí kình xuyên qua mà ra.

Phốc phốc!

Thuần Dương khí kình đem Chư Cát Hồng mi tâm xuyên thủng, hắn chỗ mi tâm giọt giọt máu tươi tràn ra, đến chết hắn đều không nghĩ ra, lấy hắn Hậu Thiên Cửu Trọng tu vi, tại sao lại thua ở một tên Hậu Thiên bát trọng võ giả trong tay.

Thanh Dương Trấn bên trên tiếng tăm lừng lẫy chủ nhà họ Gia Cát, cứ như vậy bỏ mạng tại Diệp Hạo chi thủ, Diệp Hạo đem đối phương Ngân Bạch trường thương, còn có nhẫn trữ vật cùng nhau thu vào trong lòng bàn tay.

Sau đó, Diệp Hạo đi tới nam minh diễm hỏa chi phụ cận, hắn đã sớm phát giác được, cái này gốc nam minh diễm hỏa chi năm chưa tới năm mươi năm phần, chỉ có chỉ là hơn mười năm.

Có lẽ, năm đó gốc cây kia nam minh diễm hỏa chi sớm đã bị Chư Cát Hồng dùng xong,

Mà cái này gốc là về sau trồng. Làm Diệp Hạo đem nam minh diễm hỏa chi dời đi về sau, tại nguyên chỗ lại có một đoàn hào quang màu tím hỏa diễm, thần quang lấp lóe, một cỗ nóng rực thủy triều hướng về phía Diệp Hạo vọt tới.

"Đây là. . . Nam Minh Ly Hỏa."

Diệp Hạo liếc một chút liền nhận ra cái này đoàn hỏa diễm lai lịch, chính là Chư Cát Hồng trước đó vọt tới đối phó hắn Nam Minh Ly Hỏa.

"Vâng, nam minh diễm hỏa chi trưởng thành cần hỏa diễm làm chất dinh dưỡng, phổ thông Phàm Hỏa hiệu quả cũng không rõ rệt." Diệp Hạo lúc này đã đem sự tình tiền căn hậu quả nghĩ thông suốt.

Chợt. Diệp Hạo trong mắt tinh quang lấp lóe, ánh mắt của hắn rơi vào Nam Minh Ly Hỏa bên trên, suy nghĩ lưu chuyển, "Nếu là đem cái này đoàn Nam Minh Ly Hỏa luyện hóa. Có lẽ Thuần Dương Hỏa chủng có thể tăng lên một cái cấp độ."

Nguyên bản, hắn tu vi tăng lên đến Hậu Thiên bát trọng đỉnh phong về sau, ở tinh huyết làm dịu, Thuần Dương Hỏa chủng liền có chỗ tăng lên, đến tiếp cận Tiểu Thành cấp độ.

Diệp Hạo có nắm chắc ở đem Nam Minh Ly Hỏa luyện hóa sau. Đem Thuần Dương chỉ đẩy lên tới Tiểu Thành Cảnh Giới. Diệp Hạo tay cầm Nam Minh Ly Hỏa, một cỗ tinh thuần nội lực phun trào, đem Nam Minh Ly Hỏa bao phủ, từng bước luyện hóa.

Mấy chục cái hô hấp về sau, Diệp Hạo trong tay Nam Minh Ly Hỏa hóa thành hư vô, mà Diệp Hạo trong cơ thể Thuần Dương Hỏa chủng thì là biến thành to bằng trứng ngỗng, tách ra tia sáng kỳ dị, này liệt diễm phun trào, giống như có thể đem hư không đốt cháy.

Bất thình lình, Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú ngay phía trước. Nơi đó có một vị cầm trong tay liệt diễm trường thương lam bào lão giả, quanh người hắn khí thế phun trào, hóa thành cuồn cuộn thủy triều, hướng phía Diệp Hạo nghiền ép mà đến.

Vừa tiếp xúc với đối phương khí thế uy áp, Diệp Hạo liền biết người đến tu vi đã siêu việt Hậu Thiên Cửu Trọng, đây là nửa bước Tiên Thiên tầng thứ.

"Dám một thân một mình xông đến ta Chư Cát Phủ tới giết người, ngươi thật coi ta Chư Cát Phủ không người?" Người đến trong mắt hàn quang bắn ra, giống như hóa thành thực chất, muốn đem Diệp Hạo cắt thành mảnh vỡ.

Hắn cũng không có bị Diệp Hạo giải thích cơ hội, trong tay liệt diễm trường thương đột nhiên đâm ra. Hắn một phát này Câu Thông Thiên Địa nguyên khí, đem từng sợi Hỏa Hành nguyên khí ngưng luyện ở bốn phía.

Sau đó, từng sợi Hỏa Hành nguyên khí ngưng tụ thành một cái mấy trượng lớn nhỏ hỏa diễm giao long, ngọn lửa này giao long trong miệng phun ra nuốt vào liệt diễm. Này liệt diễm là thiên địa nguyên khí ngưng tụ thành, uy lực muốn vượt xa phổ thông hỏa diễm.

Còn chưa tới Diệp Hạo trước người, liền có sóng nhiệt cửa hàng cuốn tới, phảng phất hắn giờ phút này đối mặt là một đầu chân chính liệt diễm giao long. Vô luận ngoại hình, vẫn là đặc thù, đều cùng hỏa diễm giao long không khác nhau chút nào.

Diệp Hạo thần sắc ngưng trọng. Đây là một vị nửa bước Tiên Thiên tầng thứ cao thủ, tuy nhiên chưa từng ngưng luyện ra Tiên Thiên Chân Khí, cũng không có đi qua thiên địa nguyên khí Thối Thể, thoát thai hoán cốt. Nhưng là dù sao đã nắm giữ một tia thiên địa nguyên khí da lông , có thể điều động thiên địa nguyên khí cho mình dùng, bực này cường giả, đã không thể dùng Hậu Thiên võ giả tiêu chuẩn để cân nhắc.

Phốc phốc!

Diệp Hạo trong tay từng đạo từng đạo Thuần Dương khí kình bắn ra mà ra, hai tay của hắn huyễn hóa ra từng đạo tàn ảnh, liên tiếp bắn ra, một cái hô hấp ở giữa liền phóng xuất ra mấy chục đến Thuần Dương khí kình.

Hắn giờ phút này Thuần Dương chỉ đã tăng lên tới Tiểu Thành Cảnh Giới, hơn nữa hắn đem Nam Minh Ly Hỏa luyện hóa về sau, Thuần Dương trong kình khí ẩn ẩn có một tia Nam Minh Ly Hỏa tính chất.

Ngắn ngủi mấy cái hô hấp, không trung liền hiển hiện mấy đạo lưu quang, từng đạo từng đạo Thuần Dương khí kình giăng khắp nơi, hướng phía phía trước hỏa diễm giao long quét sạch mà đi.

Ầm ầm!

Sáng chói chói lọi quang hoa bốn phía bắn tung tóe, ở Diệp Hạo Thuần Dương khí kình thay nhau công kích đến, này từ Hỏa Hành nguyên khí ngưng tụ thành liệt diễm giao long nhất thời trở nên tàn phá không chịu nổi, lung la lung lay đứng lên.

Nhưng này hỏa diễm giao long cũng không có như vậy tan vỡ, giữa thiên địa từng sợi nguyên khí hướng phía giao long hội tụ mà đi, một cái hoàn toàn mới giao long ngưng luyện thành hình, hướng phía Diệp Hạo tiếp tục đánh giết mà đến.

Diệp Hạo nhìn chằm chằm phía trước ngọn lửa kia giao long, trong tay khí huyết hồng mang vờn quanh, vô hình thể phách lực lượng bắn ra, hắn hướng phía phía trước hư không cách không chùy ra một quyền.

Ầm ầm!

Một đạo khí huyết quyền cương ngưng luyện thành hình, xé rách không khí, hướng phía phía trước gào thét mà đi. Cái này khí huyết quyền cương bên trong trọn vẹn chất chứa Thập Đạo khí huyết lực lượng, giống như thủy triều giống như, từng đợt tiếp theo từng đợt, vô hình huyết khí lực lượng bắn ra xen lẫn, trong chốc lát liền roi vào hỏa diễm giao long trên thân.

Khí huyết quyền cương cùng hỏa diễm giao long đánh vào cùng một chỗ, nhấc lên một cỗ khủng bố sóng xung kích, phương viên trong vòng mấy chục trượng thiên địa nguyên khí nhất thời trở nên hỗn loạn hỗn tạp. Từng đạo từng đạo sáng chói hào quang loá mắt bắn tán loạn ra bốn phía, mặt đất từng tầng từng tầng Thổ Thạch bay cuộn mà lên, ở nguyên khí loạn lưu đập vào xuống hóa thành tro bụi.

Lam bào lão giả trong mắt lộ ra một tia không sai vẻ, "Khó trách có thể một thân một mình đánh giết Hồng nhi, ngược lại là có chút thủ đoạn , bất quá, ngươi giết ta Chư Cát Phủ người, liền muốn bắt ngươi mệnh đến trả lại."

Chợt, lam bào lão giả quanh thân uy áp ngưng tụ không tan, ngưng tụ trong tay hắn liệt diễm trường thương bên trên, hắn cả người nhất thời hóa thành một đạo hỏa diễm lưu quang, hướng phía Diệp Hạo đánh giết mà đến.

Đang bay lượn trên đường, chung quanh thiên địa nguyên khí nhao nhao hướng phía hắn hội tụ mà đi, hắn phảng phất hóa thân liệt diễm giao long, giống như thần long vẫy đuôi, phá vỡ tất cả cách trở, muốn đem Diệp Hạo ám sát ở một phát này phía dưới.

Đối mặt nửa bước Tiên Thiên cao thủ tuyệt sát một kích, Diệp Hạo không dám khinh thường, trong tay hắn nội lực phun trào, một cái Sinh Tử Trường Hà ngưng luyện mà ra, dòng sông màu xám lao nhanh, tĩnh mịch tâm ý tỏ khắp Bát Hoang, giống như đem cái này phương viên mấy chục trượng phạm vi hóa thành hoàn toàn tĩnh mịch.

Ầm ầm!

Sinh Tử Trường Hà nhất thời cùng lam bào lão giả khuấy động cùng một chỗ, nhất thời chói lọi lưu quang bắn tung tóe, rơi trên mặt đất, cát đá bay cuộn.

Chỉ thấy một đạo hỏa diễm lưu quang phá vỡ Sinh Tử Trường Hà, xuyên qua dòng sông mà qua, ở này đầu thương bộ vị, phảng phất có một cái hỏa diễm giao long đang phun ra nuốt vào liệt diễm, đốt cháy hư vô. Lam bào lão giả thân thể cùng thương hợp về sau, bày ra lực lượng đáng sợ tới cực điểm, xa xa không phải Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả có khả năng chống lại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 157: Vãng Sinh Kiều, Luân Hồi Trì tiểu thuyết: Vạn tượng sưu tác khí Tác Giả: Tiên Vũ

"Nửa bước Tiên Thiên võ giả, lại có thực lực như thế?"

Diệp Hạo tâm thần kinh dị, hắn tu vi bước vào Hậu Thiên bát trọng đỉnh phong về sau, liền thuận buồm xuôi gió xuôi dòng, bằng vào cái kia hùng hậu thực lực, cơ hồ quét ngang Hậu Thiên cảnh giới.

Thế nhưng là giờ phút này, lại tại trong tay đối phương kinh ngạc, Diệp Hạo Sinh Tử Ấn dù sao đã tu luyện đến đại thành, chất chứa sinh tử lực lượng có thể nói là cuồn cuộn như biển. Thật không nghĩ đến vẫn là bị đối phương tuỳ tiện phá vỡ, Diệp Hạo thần sắc trước đó chưa từng có ngưng trọng, đến một bước này, hắn chỉ có hiện ra tự thân thủ đoạn mạnh nhất, mới có hi vọng chiến thắng.

Diệp Hạo trong cơ thể mười một Đạo Khí Huyết Hồng mang lao nhanh mà ra, vờn quanh ở quanh người hắn, khí thế rộng rãi, thanh thế ngập trời. Mười một đến khí huyết hồng mang trong phút chốc liền ngưng tụ thành một cái lớn chừng bàn tay huyết sắc Phượng Hoàng, sinh động như thật, rất sống động.

Sau đó, huyết sắc Phượng Hoàng Song Dực triển khai, liền hướng phía phía trước lam bào lão giả tập sát mà đi. Hai đạo lực lượng kinh khủng đụng vào nhau, trong chốc lát bầu trời nhuộm thành một mảnh hỏa hồng sắc.

Chói lọi hào quang óng ánh bốn phía bắn tung tóe, mấy cái hô hấp về sau, lam bào lão giả thân hình hướng về sau rời khỏi mấy bước, cánh tay hắn hơi hơi rung động, ở hắn thủ đoạn chỗ, càng là có giọt giọt máu tươi nhỏ xuống.

Huyết sắc Phượng Hoàng thì là Song Dực chấn động, hiện ra Vô Thượng Thần Uy, một đạo liệt diễm phun ra, hướng phía lam bào lão giả cửa hàng quyền.

Lam bào lão giả thần sắc trở nên ngưng trọng lên, hắn vốn cho rằng đối phó một cái Hậu Thiên bát trọng võ giả bất quá là dễ như trở bàn tay, nhưng trên thực tế giao thủ về sau, hắn mới phát hiện vị này Hậu Thiên bát trọng thực lực võ giả gần như không yếu tại hắn, cái này khiến trong lòng của hắn kinh ngạc vạn phần.

Cùng lúc đó, trong lòng của hắn càng là nổi lên mãnh liệt sát ý, Hậu Thiên bát trọng liền có thực lực như thế, nếu là trưởng thành đến Hậu Thiên Cửu Trọng, thậm chí Tiên Thiên Cảnh Giới, cái kia còn. Đến lúc đó, liền không có người bất luận kẻ nào có thể che chở Chư Cát Phủ.

Lam bào lão giả trong mắt tinh quang lấp lóe, thân hình hắn hướng về sau lao nhanh cướp đoạt, cuối cùng, hắn lăng không mà lên, trường thương trong tay Thôn Phệ Thiên Địa nguyên khí,

Đất trời bốn phía nguyên khí hội tụ. Ngưng tụ thành một cái Cự Hình nguyên khí vòng xoáy.

Đến cuối cùng, vô cùng vô tận thiên địa nguyên khí ngưng luyện ở lam bào lão giả trong tay liệt diễm trường thương bên trên, trường thương trong tay của hắn giống như bỗng dưng bạo tăng mấy chục lần.

Lam bào lão giả ở thanh trường thương kia xuống lộ ra nhỏ bé vô cùng, hắn nhìn chằm chằm phía trước huyết sắc Phượng Hoàng. Trường thương trong tay đột nhiên quét ngang mà ra.

Hắn cái này đâm ra một thương, giống như Thiên Quân Vạn Mã đang lao nhanh, hư không chấn động, đại địa run rẩy, có Vô Thượng Thần Uy.

Một chiêu này chính là Thất Sát Thương bên trong chiêu thứ hai. Hoành Tảo Thiên Quân, ở hắn một phát này phía dưới, đừng bảo là phàm nhân quân đội, liền xem như võ giả Hậu Thiên võ giả tạo thành quân đội, đều không thể tới chống lại.

Huyết sắc Phượng Hoàng quanh thân liệt diễm vờn quanh, giống như là chân chính Phượng Hoàng hàng lâm, phun ra nuốt vào liệt diễm, đem hư không đốt cháy, hóa thành hỏa hồng sắc lưu quang hướng phía phía trước đập vào mà đi.

Ầm ầm!

Huyết sắc Phượng Hoàng cùng đối phương nguyên khí trường thương đột nhiên vỡ nát, từng đạo từng đạo khí huyết hồng mang hóa thành lưu quang rơi vào Diệp Hạo trong cơ thể. Hắn phát giác được mỗi một giọt tinh huyết bên trong lực lượng đều suy yếu một tầng không thôi. Đối phương nguyên khí kia trường thương công kích quả nhiên là đáng sợ cùng cực.

Lam bào lão giả nhìn chằm chằm Diệp Hạo, trong mắt hung tàn quang mang bắn ra, "Chỉ là một cái Hậu Thiên bát trọng tiểu bối, vậy mà có thể đem lão phu bức đến nước này, tuy nhiên tất cả đều kết thúc, hôm nay, ngươi nhất định đem vẫn lạc tại Chư Cát Phủ."

Lam bào lão giả phảng phất còn có ép rương bài không có sử dụng, hắn trong mắt hiển hiện quả quyết vẻ. Chợt, quanh người hắn hiển hiện một cỗ dáng vẻ nặng nề khí tức, vờn quanh ở bên người hắn. Giống như có một cỗ lực lượng kinh khủng hàng lâm ở trên người hắn.

Trường thương trong tay của hắn bốn phía ẩn ẩn hiển hiện từng đạo từng đạo bóng đen, nếu là cẩn thận đi xem, liền có thể phát hiện bóng đen kia chính là từng cái âm hồn, bọn họ đều là trong mắt hiển hiện hung tàn quang mang. Thậm chí có như vậy một hai đạo âm hồn hướng phía lam bào lão giả đánh giết mà đi.

Lam bào lão giả hừ lạnh một tiếng, nửa bước Tiên Thiên uy áp phun trào, đem âm hồn chấn nhiếp, khiến cho này âm hồn nhất thời run rẩy, không dám tới gần thân thể của hắn nửa phần.

"Lão phu xưa nay không dùng chiêu này chém giết vô danh chi bối, ngươi có tư cách trở thành lão phu một phát này xuống thứ chín mươi tám cái tàn hồn!" Lam bào lão giả trong mắt hiển hiện một vòng quỷ dị quang mang. Hắn nâng lên trường thương, hướng phía Diệp Hạo cách không lần này đi.

Hắn cùng Diệp Hạo rõ ràng cách xa nhau một khoảng cách, thế nhưng là đối phương một phát này giống như không nhìn không gian hạn chế, trong khoảnh khắc liền đến Diệp Hạo trước người.

Ô! Ô!

Âm hồn thê lương gọi tiếng vang lên, khiếp người tâm hồn, từng đạo từng đạo âm hồn vờn quanh ở trường thương chung quanh, cuối cùng chừng chín mươi bảy đạo âm hồn, hiện lên ở trường thương bốn phía.

Một cầu một trì ở Diệp Hạo dưới chân bỗng dưng hiển hiện, mà Diệp Hạo bản thân thì là đứng ở trên cầu, cầu là Vãng Sinh Kiều, phía dưới ao nước thì là Luân Hồi Trì.

Một chiêu này chính là Thất Sát Thương chiêu thứ năm —— Vãng Sinh, hắn bằng vào một chiêu này, không biết chém giết bao nhiêu Hậu Thiên võ giả, thậm chí, hắn còn nương tựa theo một chiêu chém giết qua hắn nửa bước Tiên Thiên tầng thứ võ giả.

Từng đạo từng đạo âm hồn theo cầu hai bên trống rỗng xuất hiện, bọn họ hướng phía Diệp Hạo chân chộp tới, muốn đem Diệp Hạo kéo vào phía dưới Luân Hồi Trì bên trong.

Chỉ cần Diệp Hạo ngã vào Luân Hồi Trì bên trong, liền sẽ rơi vào Luân Hồi, nhục thân vẫn diệt. Tuy nhiên nơi này chỉ là lam bào lão giả bằng vào Vãng Sinh sáng tạo ra đến huyễn cảnh, nhưng là Diệp Hạo nếu là ở cái này huyễn cảnh bên trong rơi xuống Luân Hồi Trì, như vậy hắn liền sẽ như là lam bào lão giả trước đó nói tới, trở thành đối phương thương hạ thứ chín mươi tám cái tàn hồn.

Những này tàn hồn bên trong, còn có hai đạo nửa bước Tiên Thiên tầng thứ tàn hồn, bọn họ thân là nửa bước Tiên Thiên võ giả, lúc còn sống thần hồn cường độ liền viễn siêu ra tầm thường Hậu Thiên võ giả. Coi như bọn họ sau khi chết, hóa thành tàn hồn, âm hồn bên trong chất chứa lực lượng vẫn không thể coi thường.

Diệp Hạo thần sắc hơi hơi biến hóa, hắn không nghĩ tới, một vị nửa bước Tiên Thiên cao thủ vậy mà có loại thủ đoạn này. Quỷ dị như vậy thủ đoạn, như là xuất hiện ở Tiên Thiên Cảnh cường giả trên thân cũng là chẳng có gì lạ, thế nhưng là ở một vị chưa tới Tiên Thiên Vũ Giả trên thân hiện ra, vậy thì có chút không bình thường.

Diệp Hạo đang chuẩn bị hiện ra Thuần Dương Chỉ Huyền diệu, đem những này âm hồn hết thảy Diệt Sát, tuy nhiên những này âm hồn số lượng đông đảo, thế nhưng là ở Thuần Dương khí kình dưới, đều muốn hoá thành bụi phấn.

Đương nhiên, đây hết thảy là ở trong hiện thực, Diệp Hạo cũng không có suy nghĩ qua, hắn giờ phút này là thân ở hoàn cảnh. Diệp Hạo rất nhanh liền phát giác được không thích hợp, trong cơ thể hắn phảng phất không có chút nào khí huyết lực lượng, liền ngay cả Thuần Dương Hỏa chủng, Sinh Tử Ấn Ký, còn có tự thân nội lực, tất cả thực chất tồn tại, ở cái địa phương này, đều biến mất không thấy gì nữa.

Cái này thì tương đương với, Diệp Hạo lập tức trở thành một tên không có đủ bất luận cái gì tu vi võ giả, mà một tên không có đủ tu vi võ giả hãm sâu nơi đây, bị mười mấy tên âm hồn vờn quanh, đây là khái niệm gì. Dùng thân lâm tuyệt cảnh để hình dung hắn giờ phút này tình huống đều không quá đáng chút nào, âm hồn bắt lấy Diệp Hạo chân, liền hướng phía phía dưới Luân Hồi Trì kéo đi.

Lấy hắn giờ phút này trạng thái, căn bản bất lực chống đối, từng chút một điểm hướng phía phía dưới Luân Hồi Trì mà đi. Diệp Hạo ánh mắt nhìn chung quanh bốn phía, chỗ này huyễn cảnh khá cao rõ ràng, liền ngay cả vạn tượng sưu tác khí đều không thể nhìn thấu.

Trên thực tế cái này cũng bình thường, dù sao những này huyễn cảnh tuyệt không phải là phổ thông huyễn cảnh, mà chính là giả tạo chân thực, hỗn hợp lại cùng nhau, khó phân biệt thật giả.

"Như thế nào sinh tử, sinh cuối cùng là chết, như vậy là không mang ý nghĩa chết cuối cùng thì là sinh?" Diệp Hạo tâm thần yên tĩnh lại, hắn tu luyện Sinh Tử Ấn sau đối với sinh tử lĩnh ngộ nguyên bản liền muốn vượt qua thường nhân, mà lúc này, đưa thân vào dạng này hoàn cảnh, Diệp Hạo chỉ có bắt đầu từ hướng này, khám phá huyễn cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 158: Tịch Diệt thần quang tiểu thuyết: Vạn tượng sưu tác khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Th

Ngày xưa rất nhiều đối với sinh tử lĩnh ngộ trong lòng hắn nhanh chóng lướt qua, hắn trong con mắt màu xám thần quang tiêu tan, lưu chuyển, giống như

chất chứa vô tận biến hóa.

Mà lúc này, Diệp Hạo đã theo Vãng Sinh Kiều hướng phía dưới rơi xuống, cơ hồ chỉ cần mấy cái hô hấp công phu, hắn liền muốn ngã vào Luân Hồi Trì bên trong.

Đến lúc đó, coi như hắn có bản lĩnh ngất trời, đều khó thoát khỏi cái chết, nhất định hóa thành đối phương thương hạ Vong Hồn, trở thành lam bào lão giả thương hạ thứ chín mươi tám cái âm hồn.

Bất thình lình, Diệp Hạo trong con mắt bắn ra một đạo màu xám thần quang, sinh tử ý cảnh quét ngang mà ra, rơi vào phía dưới Luân Hồi Trì bên trong.

Răng rắc!

Luân Hồi Trì bỗng nhiên tan vỡ, phân băng tan rã, không còn tồn tại. Hắn cái nhìn này bên trong giấu giếm hắn tự thân đối với sinh tử ý cảnh lý giải, hóa thành một đạo Tịch Diệt thần quang, đem phía dưới Luân Hồi Trì bị tiêu diệt.

Cùng lúc đó, phía trên Vãng Sinh Kiều đồng dạng băng liệt tán loạn, mà giờ khắc này, Diệp Hạo quanh thân từng đầu âm hồn vờn quanh, hướng phía hắn nhào tới trước mặt, muốn đem hắn nuốt.

Diệp Hạo mặt không đổi sắc, trong con mắt Tịch Diệt thần quang bắn ra mà ra, hướng phía phía trước âm hồn quét ngang mà đi.

Phốc phốc!

Liền giống như hôn bồn mưa to hắt vẫy ở chế Nhiệt Hỏa diễm bên trong, những âm hồn đó bên ngoài thân nổi lên khói đen, thân hình làm nhạt, phảng phất tùy thời đều muốn tùy phong phiêu tán giống như.

Sau đó, Diệp Hạo ánh mắt rơi vào lam bào trên người lão giả, hắn trong con mắt màu xám thần quang bắn ra mà ra, trong chốc lát liền tràn vào đối phương trong cơ thể.

"Đây là cái gì?"

Lam bào lão giả vừa kinh vừa sợ, cái kia vốn là già yếu dung nhan ở Diệp Hạo Tịch Diệt thần quang xuống trở nên càng thêm già yếu. Hắn toàn bộ da thịt giống như da bọc xương,

Hắn phảng phất ở ngắn ngủi trong tích tắc đi qua mấy chục năm Quang Âm.

Diệp Hạo thân hình lướt qua hư không, thừa dịp lam bào lão giả còn đang khu trục Tịch Diệt tâm ý thì trùng trùng điệp điệp một quyền rơi vào trên người đối phương.

Ầm!

Lam bào lão giả thân thể ngã ra số bên ngoài hơn mười trượng, hắn thần sắc hoảng sợ, mặt mũi tràn đầy không dám tin thần sắc, nếu là đổi lúc trước, có người nói cho hắn biết Hậu Thiên bát trọng võ giả có thể đánh bại hắn, hắn là tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Phải biết, hắn tu vi coi như ở nửa bước Tiên Thiên bên trong đều thuộc về thượng du, hắn thậm chí nương tựa theo Thất Sát Thương chiêu thứ năm. Có khí cùng Tiên Thiên nhất trọng cường giả chống lại.

Tuy nhiên cuối cùng thua nhất định là hắn, nhưng là hắn dù sao có cái kia khí, mà sẽ không e ngại Tiên Thiên nhất trọng võ giả. Mà giờ khắc này, một vị Hậu Thiên bát trọng võ giả. Vậy mà phá vỡ hắn Vãng Sinh nhất thương, cái này khiến hắn làm sao có thể đủ tiếp chịu.

"Chết!"

Diệp Hạo không có để ý đối phương ý nghĩ như thế nào, hắn giờ phút này duy nhất suy nghĩ cũng là đem tru sát. Đây là một vị nửa bước Tiên Thiên cao thủ, nếu như lúc này không đem chém giết, như vậy nếu như chờ đến đối phương tiến giai Tiên Thiên. Sẽ hậu hoạn vô cùng.

Diệp Hạo hai tay ngón trỏ khuất đánh, mấy đạo Thuần Dương khí kình bắn ra mà ra, hóa thành từng đạo từng đạo sáng chói lưu quang, đem lam bào lão giả quanh thân yếu hại xuyên thủng.

Hắn mi tâm cùng vị trí trái tim phân biệt bên trong một đạo Thuần Dương khí kình, bực này thương tổn, trừ phi đổi lại là tiên thiên cường giả, nếu không Tiên Thiên trở xuống, trên cơ bản không có còn sống khả năng.

Mà lam bào lão giả rõ ràng không ở này ngoài ý liệu phạm trù, hắn muốn trước khi chết giãy dụa, có từng tia yếu ớt nguyên khí hướng phía ngưng tụ. Muốn đền bù hắn sinh cơ.

Nhưng là thương thế hắn thật sự là quá nặng, đến mức hắn vẻn vẹn kiên trì mấy cái hô hấp, liền khí tức đoạn tuyệt.

Một vị nửa bước Tiên Thiên tầng thứ cao thủ cứ như vậy vẫn lạc tại Diệp Hạo trong tay, trước khi chết liền ngay cả một câu Di Ngôn cũng không từng lưu lại.

Diệp Hạo trong lòng cảm xúc rất nhiều, lần này có thể nói là hắn tu vi đi vào Hậu Thiên bát trọng sau gặp được lớn nhất một lần nguy cơ sinh tử. Dùng hiểm tử hoàn sinh để hình dung đều không đủ, ở cái này võ đạo hưng thịnh thế giới, có các loại Thần Uy Mạc Trắc võ học, tuy nhiên Diệp Hạo người mang mấy môn Địa Cấp võ học, nhưng là cũng không đại biểu liền có thể hoành hành không sợ, cùng cảnh giới Tung Hoành Vô Địch.

Diệp Hạo đem lam bào lão giả hỏa diễm trường thương còn có đối phương nhẫn trữ vật thu tới. Diệp Hạo ánh mắt rơi vào cái này mai nhẫn trữ vật bên trên, trong mắt hiện lên nóng rực quang mang.

Trước đó hắn đánh giết Chư Cát Hồng thì liền từng dò xét qua đối phương nhẫn trữ vật, đối phương nơi đó chỉ có Thất Sát Thương hai chiêu trước. Đối với hắn sức hấp dẫn cũng không phải là đặc biệt lớn.

Lam bào lão giả này một thức sau cùng Thương Pháp đối với hắn lực hấp dẫn cực lớn, nếu là hắn có thể tu luyện tới này Nhất Thức Thương Pháp, đến lúc đó, hắn đem chân chính không e ngại Hậu Thiên võ giả bên trong bất luận kẻ nào, thậm chí liền ngay cả Tiên Thiên Vũ Giả, hắn đều có lòng tin tới giao thủ.

"Thất Sát Thương Đệ Ngũ Thức —— Vãng Sinh!"

Diệp Hạo ý niệm thăm dò vào trong nhẫn chứa đồ. Lập tức liền nhìn thấy này môn bá đạo vô song Thương Pháp. Hơn nữa, lam bào lão giả trong nhẫn chứa đồ chỉ có này môn Nhất Thức Vãng Sinh, nếu là dựa theo bình thường mạch suy nghĩ đến suy đoán, nếu là Thất Sát Thương, như vậy tất nhiên còn có thứ sáu giết, Đệ Thất giết.

"Phải chăng phục chế Địa Cấp võ học Thất Sát Thương Đệ Ngũ Thức —— Vãng Sinh?"

Bất thình lình, Diệp Hạo trong đầu hiển hiện một đoạn tăng lên, hắn không có nửa điểm do dự, trong lòng thậm chí ẩn ẩn mong đợi, nếu là đem cái này tàn khuyết Đệ Ngũ Thức phục chế, phải chăng đại biểu có thể thôi diễn ra hoàn chỉnh Thất Sát Thương.

Đệ Ngũ Thức cường đại hắn đã từng gặp qua, nếu là có may mắn được đến sau hai thức, vậy hắn thực lực sẽ có một cái chất nhảy vọt, thậm chí nói không chừng có thể ở Hậu Thiên cảnh giới vượt ngang đại cảnh giới, chém giết Tiên Thiên Cảnh cường giả.

Nhưng mà lý tưởng là mỹ hảo, hiện thực lại là tàn khốc, làm Thất Sát Thương phục chế sau khi hoàn thành, xác thực ở thôi diễn Thất Sát Thương, đồng thời bởi vì hắn thần hồn lực lượng tăng lên, thôi diễn tốc độ tương đối nhanh, cũng không lâu lắm, Thất Sát Thương bốn thức đầu liền thôi diễn hoàn thành.

Thế nhưng là làm thôi diễn Đệ Lục Thức thì tiến độ thì là gần như là không, đồng thời trong phút chốc, Diệp Hạo thần hồn lực lượng liền khô kiệt đứng lên, phảng phất này Thất Sát Thương Đệ Lục Thức là trước mắt hắn không thể đụng vào cấm chế.

Diệp Hạo trong lòng không chỉ có không có thất vọng, ngược lại ẩn ẩn có chút ngạc nhiên mừng rỡ, Thất Sát Thương càng là vô pháp hoàn thành thôi diễn, thì càng nói rõ này cuối cùng hai thức uy lực không thể coi thường.

Nói không chừng có Thiên Cấp võ học uy lực, lúc này không thể thôi diễn, cũng không đại biểu về sau đều không có cơ hội thôi diễn. Chỉ cần chờ hắn tu vi tăng lên đến Tiên Thiên Cảnh Giới, thần hồn lực lượng sẽ có chất nhảy vọt, đến lúc đó, có lẽ có cơ hội đem Thất Sát Thương sau hai thức thôi diễn hoàn thành.

Thiên Cấp võ học, đã vượt qua Tiên Thiên Cảnh Giới phạm trù, tầm thường Tiên Thiên Vũ Giả trên cơ bản không có cơ hội chạm đến. Thiên Cấp võ học thường thường có dời núi lấp biển uy năng, đó là siêu việt Tiên Thiên Cảnh Giới tồn tại mới có cơ hội tu luyện võ học, có thể nói là huyền diệu khó giải thích, tuyệt không thể tả.

Đến tận đây, Diệp Hạo đi tới Chư Cát Phủ xem có thể nói là viên mãn công thành, thậm chí vượt qua hắn mục tiêu dự trù.

Làm Diệp Hạo bước ra Chư Cát Phủ nơi cấm địa này thì bên ngoài còn có mấy tên Hậu Thiên bát trọng võ giả đang lẳng lặng chờ đợi, bọn họ đều là Chư Cát Phủ tộc lão, ở Chư Cát Phủ bên trong quyền thế ngập trời.

Bọn họ vốn là đang chờ đợi Chư Cát Phủ Gia Chủ đi ra, Chư Cát Hồng mưu đồ trước đó đã thông tri bọn họ mấy vị, bọn họ ở Chư Cát Hồng đem Diệp Hạo đưa vào cấm địa về sau cũng không lâu lắm liền lại tới đây chờ đợi.

Trên thực tế, khi bọn hắn lại tới đây thì Chư Cát Hồng sớm đã bị Diệp Hạo chém giết. Đồng thời, Gia Cát gia vị lão tổ kia, nắm giữ Thất Sát Thương Đệ Ngũ Thức Vãng Sinh lam bào lão giả đã sớm một bước phát giác được Chư Cát Hồng tình huống, sớm đuổi tới, muốn đem Diệp Hạo chặn giết.

Đương nhiên, bọn họ tới nơi này không chỉ là chờ đợi Chư Cát Hồng, còn có một cái xem, cái kia chính là để ngừa vạn nhất, phượng hoàng tinh huyết tầm quan trọng bọn họ đều là biết được, bởi vậy, chuyện này có thể nói là chỉ cho phép thành công, không thể thất bại.

Như vậy, bọn họ tới đây một cái khác xem cũng là ngăn cản Diệp Hạo, dù sao mọi thứ đều có ngoại lệ, nếu là Diệp Hạo trốn tới, như vậy bọn họ liền có thể đem trì hoãn, không cho Diệp Hạo thoát đi Chư Cát Phủ cơ hội.

Chư Cát Hồng mưu đồ có thể nói là tương đương tinh tế, thế nhưng là hắn nghìn tính vạn tính đều muốn Diệp Hạo thực lực chân thật tính ra đi vào, nếu là hắn sớm biết rõ Diệp Hạo thực lực, như vậy cho hắn một ngàn cái lá gan, hắn cũng không dám đi mưu tính Diệp Hạo trên thân phượng hoàng tinh huyết.

Mấy vị Hậu Thiên bát trọng võ giả bên trong còn có một vị từng cùng Diệp Hạo từng có gặp mặt một lần, người kia chính là Gia Cát Cẩn gia gia. Giờ phút này, mấy người bọn họ chuyện trò vui vẻ, bên trong một người nhìn chằm chằm phía trước cấm địa nói: "Các ngươi nói là, này Diệp Hạo đến bây giờ

cũng còn chưa hề đi ra, có phải hay không là đã bỏ mạng tại trong tay gia chủ?"

"Cái này khó mà nói, phải biết lúc trước Diệp Hạo thế nhưng là Tòng Thần Đao môn chủ dưới tay trốn chết, nghe nói liền ngay cả Thần Đao Môn bị tiêu diệt đều cùng Diệp Hạo có quan hệ, đây hết thảy đều nói rõ kẻ này thủ đoạn quỷ dị. Chúng ta tuyệt đối không thể chủ quan, nếu để cho hắn một tên mao đầu tiểu tử theo ta Chư Cát Phủ chạy đi, cái kia còn không phải trở thành Trò cười, đến lúc đó Thanh Dương Trấn bên trên, còn có ai sẽ đem chúng ta Chư Cát Phủ để ở trong mắt." Gia Cát Cẩn gia gia từng chứng kiến Diệp Hạo thủ đoạn, biết rõ thủ đoạn phong phú, càng là từ hậu thiên Cửu Trọng võ giả trong tay chạy trốn, bởi vậy, hắn cũng không có như cùng hắn mấy người đồng dạng ung dung.

"Ta nhìn cũng là nghe nhầm đồn bậy, chỉ là một cái Vãn Sinh hậu bối, lại như thế nào có bản lĩnh theo trong tay gia chủ mạng sống, phải biết Gia Chủ thực lực coi như vào ngày kia Cửu Trọng võ giả bên trong cũng là thuộc về thượng du tồn tại, nếu là Diệp Hạo có thể hoàn hảo không chút tổn hại đi ra, lão phu tên bắt đầu từ hôm nay liền viết ngược lại." Bên cạnh một vị thần sắc ngạo nghễ lão giả đối với Gia Cát Cẩn gia gia nói tới hoàn toàn không tán đồng, thậm chí lập xuống phải ngã mắng viết tên thuyết pháp.

Thế nhưng là, khi hắn lời nói vừa nói xong, hắn liền nhất thời sửng sốt, hắn trên nét mặt tràn ngập kinh ngạc. Phía trước một đạo hơi có vẻ gầy yếu thân ảnh chính là một từng bước hướng phía bọn họ đi tới, mà đối phương rõ ràng không phải Chư Cát Hồng, như vậy liền chỉ có một cái khả năng, người tới là Diệp Hạo. Đồng thời, Diệp Hạo trước đây không lâu đánh giết một vị nửa bước Tiên Thiên cường giả, quanh thân còn tỏ khắp mắng như có như không sát khí , khiến cho người không dám cùng chi đối mặt.

Diệp Hạo dư quang quét vào trước đó vị kia trước đó nói là muốn đem tên viết ngược lại trên người lão giả, một cỗ vô hình uy áp bắn ra, hắn cái nhìn này phảng phất có Vô Thượng Thần Uy, tên lão giả kia tâm thần kinh hãi, sắc mặt trắng bệch, cước bộ liên miên rút lui mấy bước. Hắn cái trán có mồ hôi lạnh không ngừng nhỏ xuống, Diệp Hạo vẻn vẹn một ánh mắt, đã đem hù đến trình độ này, liền ngay cả Chư Cát Phủ Gia Chủ đều không thể làm đến bước này, mà hiện nay, Diệp Hạo lại làm đến.

"Kẻ này đến là tu vi bực nào, nhìn hắn bộ dáng, rõ ràng không có bị thương, chẳng lẽ nói. . ." Gia Cát Cẩn gia gia nghĩ tới đây, không khỏi hít một hơi lãnh khí, hắn lúc trước tận mắt nhìn thấy Diệp Hạo tu vi, biết rõ đối phương bất quá là Hậu Thiên lục trọng võ giả. Coi như Diệp Hạo có thể từ hậu thiên Cửu Trọng võ giả trong tay chạy trốn, nhiều lắm thì nói rõ thân pháp cao minh, mà lúc này, nếu là Chư Cát Hồng thật bị chém giết. . . Nghĩ tới đây, Gia Cát Cẩn gia gia thậm chí không dám tiếp tục sau này nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 159: Sát thần tiểu thuyết: Vạn tượng sưu tác khí Tác Giả: Tiên Vũ Đại Thánh

"Hắn nhất định là sử dụng một loại nào đó ti tiện thủ đoạn đem gia chủ vây khốn, chúng ta cái này đem người này bắt, đem hắn giao cho gia chủ xử trí." Trước đó tên kia nói là muốn đem tên viết ngược lại lão giả cảm giác bị Diệp Hạo ánh mắt dọa lùi bị hư hỏng thể diện, hắn muốn tìm về một số tự tin tới.

Thế là liền có trước mắt một màn này, thế nhưng là hắn lời nói rơi xuống về sau, chung quanh hắn mấy vị Hậu Thiên bát trọng tộc lão không có người nào dám động thủ, bọn họ phảng phất bị Diệp Hạo khí thế chấn nhiếp, không dám ra tay.

"Các ngươi cũng đừng quên gia chủ giao cho ta bọn họ nhiệm vụ, nếu là cứ như vậy bỏ mặc kẻ này rời đi, vậy bọn ta cũng khó khăn từ tội trạng!"

Mấy vị tộc lão lúc này mới nhớ tới, bọn họ xem chính là ngăn cản Diệp Hạo, trước đó tên kia bị Diệp Hạo ánh mắt hù dọa lui tộc lão nghiêm nghị nói: "Tiểu bối, đừng tưởng rằng ngươi sử dụng ti tiện thủ đoạn, đem gia chủ của chúng ta vây khốn, liền có thể bình an vô sự rời đi Chư Cát Phủ, hôm nay có chúng ta mấy người ở, ngươi liền chắp cánh khó thoát."

"Ta vì sao muốn trốn?"

Diệp Hạo thần sắc lạnh nhạt, nhàn nhã đi dạo, hắn trong con mắt một đạo Tịch Diệt Thần Quang bắn ra mà ra, rơi vào tên kia nói năng lỗ mãng trên người lão giả.

"A. . . Cứu ta. . ."

Tịch Diệt Thần Quang rơi vào trên người lão giả, cả người hắn lấy cực nhanh tốc độ già yếu, ngắn ngủi mấy cái hô hấp, liền phảng phất như gỗ khô mục nát, tràn ngập tĩnh mịch khí tức.

Hắn là một tên Hậu Thiên bát trọng võ giả, ngưng luyện vài giọt tinh huyết tồn tại, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, trên cơ bản có thể sống đến một trăm tuổi. Hắn lúc này tuổi tác nhiều lắm là cũng liền hơn sáu mươi tuổi, còn có bó lớn ngày tốt lành hưởng thụ. Thế nhưng là giờ phút này, hắn trong phút

chốc liền tựa như đi qua nhân sinh cuối cùng bốn mươi năm Quang Âm, hắn phù phù một tiếng mới ngã xuống đất, nhất thời trở nên hơi thở mong manh, mấy cái hô hấp về sau, cả người hắn hoàn toàn không có hô hấp.

Một ánh mắt Diệt Sát một vị Hậu Thiên bát trọng võ giả, đây là hạng gì cường thế, liền xem như Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, thậm chí nửa bước Tiên Thiên tầng thứ cao thủ đều làm không đến một bước này.

Mà giờ khắc này Diệp Hạo không chỉ có làm đến, còn tương đương tùy ý, phảng phất cũng là chân chính một ánh mắt Diệt Sát Hậu Thiên bát trọng võ giả.

Ở đây mấy người đều tâm thần rung động. Cho tới giờ khắc này bọn họ mới biết được bọn họ trước đó ý nghĩ là cỡ nào ngu muội vô tri. Thực lực thế này, đã vượt qua nhà bọn hắn người không biết bao nhiêu, mà bọn họ trước đó còn đang suy đoán Diệp Hạo là dùng một loại nào đó ti tiện thủ đoạn đem bọn hắn gia chủ vây khốn.

Mà giờ khắc này, theo Diệp Hạo liếc một chút Diệt Sát vị này Hậu Thiên bát trọng tộc lão. Trong lòng mọi người đều có một đáp án, cái kia chính là Chư Cát Hồng đã bị Diệp Hạo đánh giết.

Kiến thức đến Diệp Hạo thủ đoạn về sau, mấy người bọn họ nơi nào còn có đảm lượng ngăn cản Diệp Hạo, coi như cho hắn mượn bọn họ một vạn cái lá gan, hắn không có cũng không dám đối với Diệp Hạo động thủ.

Có người quanh thân khí huyết ngưng luyện. Máu hóa cầu vồng, lựa chọn chạy trốn, có thì là dọa đến không dám động đậy, còn có thì là cầu xin tha thứ.

"Diệp tiền bối, cũng là chúng ta Chư Cát Phủ có mắt như mù, mong rằng tiền bối đại nhân có đại lượng, có thể tha cho chúng ta một cái mạng chó. . ."

Bên trong một tên tộc lão vì mạng sống, không để ý nửa điểm tôn nghiêm, dập đầu cầu xin tha thứ. Diệp Hạo ánh mắt thủy chung bình tĩnh như nước, ngoại nhân không cách nào theo hắn ánh mắt bên trong đoán được tâm hắn nghĩ. Chính là bởi vì như thế, mới khiến cho mấy người bọn họ càng phát ra kinh sợ đứng lên.

Diệp Hạo ánh mắt rơi vào chạy trốn này trên thân hai người, hắn nhàn nhạt mở miệng nói: "Ai cho phép các ngươi đi?"

Chợt, một đạo màu xám Tịch Diệt Thần Quang theo hắn trong con mắt bắn ra mà ra, Tịch Diệt Thần Quang ở giữa không trung một phân thành hai, hóa thành hai đạo Tịch Diệt Thần Quang, hướng phía phía trước gào thét mà đi.

Phù phù!

Một loáng sau, này hai tên chạy trốn Chư Cát Phủ tộc lão liền từ giữa không trung rơi xuống trên mặt đất, bọn họ quanh thân Tịch Diệt Thần Quang vờn quanh, một cỗ Tịch Diệt khí tức thẩm thấu đi vào bọn họ Ngũ Tạng Lục Phủ. Thậm chí trong đan điền.

"Đại nhân tha mạng, chúng ta biết sai. . ."

"Tiền bối. . . Chúng ta là vô tội, chúng ta chỉ là phụng mệnh hành sự. . ."

Hai người bọn họ vì mạng sống, vội vàng cầu xin tha thứ. Nhưng là Diệp Hạo đối với bọn hắn hai người cầu xin tha thứ ngoảnh mặt làm ngơ.

Hai người bọn họ giãy dụa mấy cái, liền so như Khô Mộc, không còn khí lực, động liên tục đánh một chút thân thể đều trở nên gian nan vạn phần.

Cũng không lâu lắm, hai người bọn họ liền rơi cái đồng dạng kết cục, ở Diệp Hạo một ánh mắt xuống đi đến tuổi già.

"Sát thần!"

Giờ phút này. Ở còn thừa mấy vị tộc lão trong lòng, bọn họ đã đem Diệp Hạo coi là sát thần, thậm chí so sát thần còn muốn đáng sợ. Đến tận đây, lại tới đây Chư Cát Phủ tộc lão còn thừa lại bốn người, bên trong một người liền bao quát Gia Cát Cẩn gia gia.

Hắn ban đầu là tận mắt nhìn thấy Diệp Hạo thực lực, chính là bởi vì như thế, hắn trong lòng kinh hãi muốn vượt xa hắn mấy người.

Cái thế giới này võ đạo hưng thịnh, một ánh mắt có thể giết bọn họ tồn tại có khối người, nhưng là nếu nói ngắn ngủi mấy tháng công phu, liền theo lúc trước tu vi còn thấp hơn với hắn, trưởng thành đến có thể một ánh mắt Diệt Sát hắn cấp độ, nếu không có tự thể nghiệm, hắn là tuyệt đối sẽ không tin tưởng việc này.

"Tiền bối tha mạng, đây đều là gia chủ xui khiến, cùng bọn ta không quan hệ a. . ."

Một vị Chư Cát Phủ tộc lão run run rẩy rẩy mở miệng, thân thể của hắn dừng không ngừng run rẩy, toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng, phảng phất tiếp nhận cực lớn Tâm Lý Áp Lực.

"Việc này không có quan hệ gì với các ngươi, các ngươi cũng không cảm kích?"

Diệp Hạo ánh mắt lạnh nhạt nói, tên kia Chư Cát Phủ tộc lão liên tục gật đầu, hắn phảng phất nhìn thấy một tia mạng sống hi vọng, đang chuẩn bị tiếp tục vận dụng cái kia Tam Thốn không nát miệng lưỡi tới khuyên nói là Diệp Hạo thu tay lại, còn không đợi hắn nói tiếp ra câu nói thứ hai, một đạo Tịch Diệt Thần Quang liền rơi ở trên người hắn.

"Tiền bối. . ."

Âm thanh hắn khàn khàn vô cùng, trong nháy mắt, hắn thật giống như hàng mười tuổi, không giống như là một tên Hậu Thiên bát trọng võ giả, trái lại giống như là một tên cao tuổi ông già bình thường.

Không đến mấy cái hô hấp, hắn liền khí tuyệt thân vong, đến tận đây, đến chỗ này mấy vị tộc lão chỉ còn lại ba vị. Bọn họ lúc đến đợi, từng cái hăng hái, cho rằng đây bất quá là việc rất nhỏ, bắt một cái Văn Sinh hậu bối, đối với mấy người bọn họ tới nói, là một kiện dễ như trở bàn tay sự tình.

Nhưng đến hiện tại, bọn họ sẽ không còn có dạng này ngu muội ý nghĩ, rất về phần bọn hắn mấy người cũng không dám mở miệng nói chuyện nữa, sợ chọc giận Diệp Hạo tôn này sát thần.

"Biết rõ ta tại sao không giết các ngươi sao?"

Diệp Hạo nhìn chằm chằm trước mắt ba người, thần tình lạnh nhạt hỏi, hắn lời này vừa nói ra, ba người bọn họ đều là suy nghĩ nát óc, muốn biết bên trong nguyên do.

"Bởi vì tiền bối tuệ nhãn, biết rõ ba người chúng ta là vô tội, trước đó những người kia chết chưa hết tội, bọn họ đều đối với tiền bối lòng mang ý đồ xấu, mà chúng ta thì là từ đầu tới đuôi cũng không có động qua ý nghĩ xấu." Bên trong một tên tộc lão dẫn đầu đáp, hắn tự nhận là Diệp Hạo nhất định ưa thích nghe được dạng này trả lời chắc chắn, hắn già thành tinh, tuy nhiên tuổi tác đã cao, nhưng hắn dù sao am hiểu sâu cách đối nhân xử thế chi đạo, hắn biết rõ dưới loại tình huống này lời gì nên nói, lời gì không nên nói, đây là quyết định bọn họ sinh tử nơi mấu chốt.

"Ngươi là vô tội?"

Diệp Hạo ánh mắt nhìn chăm chú tên lão giả này, trước lúc này, hắn còn nghe được trong mấy người này là thuộc người này kêu gào vui vẻ nhất, thương lượng muốn thế nào đối phó hắn, thế nhưng là trong chớp mắt, hắn đã đem trước đó mà nói tất cả đều quên ở sau đầu.

Nhưng là hắn quên, cũng không đại biểu Diệp Hạo sẽ quên, bất thình lình, một đạo Tịch Diệt Thần Quang hiện lên, ở Diệp Hạo trong mắt thần quang lấp lóe, cái này thần quang rơi vào thân thể đối phương bên trên, hắn liều mạng giãy dụa, muốn điều động huyết khí lực lượng, đem Tịch Diệt Thần Quang đuổi ra ngoài, nhưng hắn nhất định là vọng tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 160 Gia Cát Lưu Vân

"Tiền bối, Gia Cát phủ đại bộ phận tài nguyên đều từ ta chưởng quản, Gia Cát phủ có đồ vật, chỉ cần tiền bối muốn, ta nhất định cho ngài lấy tới, liền tính Gia Cát phủ không có, ta cũng sẽ khuynh tẫn Gia Cát phủ sở hữu tài nguyên đi tìm." Gia Cát cẩn gia gia bên cạnh người một người tộc lão run run rẩy rẩy nói, hắn biểu tình còn tính bình tĩnh, cũng không có đến dọa khóc nông nỗi, bởi vì hắn đại khái suy đoán tới rồi Diệp Hạo lưu lại mấy người bọn họ tánh mạng nguyên nhân.

Diệp Hạo ánh mắt dừng ở đối phương trên người, trong mắt mất đi thần quang lưu chuyển, phụt ra mà ra, dừng ở người này trên người.

Tên kia tộc lão biểu tình tức khắc trở nên kinh hoảng lên, "Tiền bối, ta nói không đúng?"

"Vô nghĩa quá nhiều!"

Diệp Hạo thần sắc bình tĩnh trả lời, đối phương nghe nói như thế, không khỏi hối hận lên, bất quá theo sau, hắn trong mắt tràn ngập oán độc chi sắc: "Chúng ta lão tổ chính là nửa bước bẩm sinh trình tự cao thủ, nếu không bao lâu, hắn liền sẽ biết ngươi ở Gia Cát phủ sở làm hết thảy, đến lúc đó, ngươi chắc chắn thần hồn câu diệt."

"Hắn đã trước các ngươi một bước đã chết."

Diệp Hạo lời nói rơi xuống, đây là tên kia hậu thiên bát trọng tộc lão trước khi chết nghe được cuối cùng một câu, đương hắn nghe thế câu nói khi, trên nét mặt tràn đầy hối hận, hắn mang theo thật sâu hối hận nhắm lại mắt.

"Chúng ta tựa hồ từng có gặp mặt một lần?"

Diệp Hạo chăm chú nhìn cuối cùng một vị tới đây Gia Cát phủ tộc lão, nếu là hắn không có nhớ lầm, lúc trước ở Phượng Hoàng Sơn thượng hắn từng cùng người này gặp qua vừa thấy mặt.

"Tiền bối có thể nhớ rõ lão phu, đó là lão phu tam sinh vinh hạnh……"

Gia Cát Lưu Vân biểu tình cung kính nói, đây là hắn lời từ đáy lòng, hắn đối Diệp Hạo cung kính là phát ra từ nội tâm, đây là một kẻ mạnh vi tôn thế giới, kẻ yếu sùng kính cường giả, đúng là bình thường.

"Hạn ngươi ở một nén nhang thời gian đem Gia Cát phủ nhất có giá trị đồ vật lấy lại đây!" Diệp Hạo đem mục đích của hắn nói thẳng ra tới, hắn không sợ người này cảm động tà niệm, lấy hắn giờ phút này thực lực, nhất niệm chi gian có thể huỷ diệt cả tòa Gia Cát phủ, nếu là người này không biết điều nói, như vậy hắn không ngại đem Gia Cát phủ xoá tên.

Trên thực tế, giờ phút này Gia Cát phủ đã tồn tại trên danh nghĩa. Ở thanh dương trấn trên, bọn họ tam đại trong gia tộc phân biệt có một vị nửa bước tiên thiên cảnh giới cao thủ tọa trấn, đúng là bởi vì tam gia thế lực trung đều có nửa bước bẩm sinh trình tự cao thủ tọa trấn, lúc này mới khiến cho tam đại gia tộc thế lực ngang nhau. Vẫn luôn hiện ra một loại vi diệu cục diện.

Mà giờ phút này theo Gia Cát phủ vị này nửa bước bẩm sinh trình tự cao thủ ngã xuống, hơn nữa vài tên tộc lão cùng Gia Cát hồng bỏ mạng với Diệp Hạo trong tay, Gia Cát phủ thực lực đã suy yếu tới rồi cực hạn.

Này đó đều không phải Diệp Hạo yêu cầu quan tâm sự, nếu không phải Gia Cát hồng ngay từ đầu liền lòng mang tà niệm, muốn cướp đoạt trong tay hắn phượng hoàng tinh huyết. Cũng không đến mức khiến cho Gia Cát phủ rơi vào như vậy kết cục.

Đương Gia Cát Lưu Vân sau khi rời đi, Diệp Hạo tâm thần bình tĩnh trở lại, hắn bắt đầu tìm hiểu bảy sát thương (súng) ảo diệu, hắn nhất coi trọng vẫn là bảy sát thương (súng) thứ năm thức vãng sinh, đến nỗi cuối cùng hai thức, còn lại là hắn trước mắt sở không thể tiếp xúc đến.

Diệp Hạo trầm hạ tâm tới, lẳng lặng tìm hiểu, Gia Cát phủ tên kia nửa bước tiên thiên cao thủ sở nắm giữ bảy sát thương (súng) thứ năm thức vãng sinh là vào nhầm lạc lối, đều không phải là là chính xác tu luyện phương thức.

Hắn tìm lối tắt, đầu cơ trục lợi. Dùng võ giả âm hồn hóa thành vãng sinh kiều cùng luân hồi trì, do đó tu thành vãng sinh thương (súng), này cũng không phải chính xác phương pháp tu luyện.

Nhưng như vậy tu luyện, lại có thể ở ngắn nhất thời gian nội nhập môn, nếu là đổi làm người bình thường, muốn lĩnh ngộ vãng sinh một thương (súng), nhất định là một cái cực kỳ dài dòng quá trình.

Nhưng mà đối Diệp Hạo tới nói, lại không có như vậy gian nan, vãng sinh thương (súng) kỳ thật dấu diếm sinh tử ảo diệu. Mà đối với sinh tử chi ý, Diệp Hạo nguyên bản liền có điều lĩnh ngộ. Phía trước thân hãm lam bào lão giả vãng sinh một thương (súng) khi, càng là gia tăng tự thân đối sinh tử ý cảnh lĩnh ngộ, do đó nắm giữ mất đi thần quang cửa này lấy ánh mắt diệt sát cùng giai võ giả cường đại thủ đoạn.

"Này nhất chiêu ảo diệu liền ở chỗ xây dựng vãng sinh kiều cùng luân hồi trì, Mộ Dung phủ lão tổ yêu cầu dùng võ giả âm hồn tới xây dựng. Mà ta lại không cần!"

Diệp Hạo trong mắt tinh quang lập loè, về vãng sinh thương (súng) huyền diệu, hắn đã nắm giữ một chút da lông, "Nếu này đây sinh cơ chi lực xây dựng vãng sinh kiều, lại lấy tĩnh mịch chi ý ngưng tụ thành luân hồi trì, này nhất chiêu uy lực sắp sửa vượt qua Gia Cát phủ lão tổ sở thi triển ra tới mấy lần."

Hơn nữa. Vãng sinh thương (súng) chân chính tu luyện phương thức chính là lấy sinh tử chi lực tới xây dựng vãng sinh kiều cùng luân hồi trì, bất quá kia Gia Cát phủ lão giả vô pháp hiểu thấu đáo sinh tử chi lực huyền diệu, bởi vậy mới lựa chọn đầu cơ trục lợi, đi lên tà đồ.

Đương nhiên, võ học cũng không có chân chính chính tà chi phân, chính tà tồn với tâm. Diệp Hạo tuy rằng hiểu thấu đáo một tia vãng sinh huyền diệu, nhưng là trên thực tế đến tột cùng muốn như thế nào bày ra này nhất thức huyền diệu, còn cần tinh tế cân nhắc.

Diệp Hạo đem Gia Cát phủ lão tổ ngọn lửa trường thương lấy ra tới, này đem trường thương thuộc về chân chính Địa cấp thần binh, Địa cấp thần binh có thể hấp thu thiên địa nguyên khí, mà đốm lửa này diễm trường thương rõ ràng là thiên hướng hành hỏa thuộc tính, trường thương nắm ở Diệp Hạo trong tay, bốn phía tựa như có một tia hoả tinh ngưng tụ, sôi nổi bám vào ở ngọn lửa trường thương thượng.

Địa cấp thần binh huyền diệu không chỉ có như thế, đốm lửa này diễm trường thương là từ nào đó kỳ lạ khoáng thạch chế tạo, khiến cho này bén nhọn trình độ xa xa vượt qua người cấp binh khí.

Vãng sinh thương (súng) nếu là thương pháp, đương nhiên yêu cầu trường thương tới bày ra, có lẽ đương Diệp Hạo đem này nhất thức lĩnh ngộ thấu triệt sau liền có thể không hề mượn dùng trường thương bày ra trong đó huyền diệu.

Diệp Hạo tay cầm trường thương, sinh tử chi lực bắt đầu khởi động, dung nhập ngọn lửa trường thương trung, chỉ một thoáng ngọn lửa trường thương tựa như biến thành màu xám, tĩnh mịch hơi thở tỏa khắp, hướng tới bát phương lan tràn.

Chợt, Diệp Hạo một lưỡi lê ra, này một thương (súng) cùng Gia Cát phủ lão tổ sở thi triển không có sai biệt, đều là bảy sát thương (súng) thứ năm thức —— vãng sinh.

Trong tay hắn bày ra ra tới vãng sinh thương (súng) cùng Gia Cát phủ lão tổ có điều bất đồng chính là, đối phương kia thương pháp bày ra ra tới, liền có mấy chục nói âm hồn vờn quanh, lấy âm hồn giá cấu vãng sinh kiều, luân hồi trì.

Diệp Hạo tâm niệm khẽ nhúc nhích, màu xám dòng khí chia lìa, hóa thành hắc bạch giao nhau sinh tử nhị khí, lưỡng đạo khí chia lìa, màu trắng sinh cơ chi lực phiêu ở phía trên, màu đen tĩnh mịch chi lực còn lại là rơi vào phía dưới.

Ong! Ong!

Sinh cơ cùng tĩnh mịch ngưng luyện, từng đạo lộng lẫy lưu quang sáng lạn bắt mắt, ẩn ẩn gian, giữa không trung dựng ra một kiều một hồ, như ẩn như hiện, hiện lên ở trên hư không.

Ngưng luyện Vãng Sinh Trì cùng luân hồi trì khó nhất địa phương chính là ở trên cầu lập tiếp theo tòa tấm bia đá, lấy sinh cơ chi lực minh khắc vãng sinh kiều ba chữ. Sau đó ở luân hồi trì bạn lập hạ tấm bia đá, lấy tĩnh mịch chi lực minh khắc luân hồi trì ba chữ.

Trong hư không vãng sinh trên cầu sinh cơ chi lực quay cuồng bắt đầu khởi động, dần dần ngưng tụ thành một tòa tấm bia đá, nếu không có Diệp Hạo thần hồn cảm giác lực có điều tăng lên, lấy hắn giờ phút này thần hồn cường độ muốn làm được này một bước, là có tương đối lớn khó khăn.

Đương màu trắng tấm bia đá ngưng luyện thành hình sau, một sợi lũ sinh cơ chi lực bắt đầu khởi động, đan chéo phác hoạ thành tự, lấy sinh cơ chi lực minh khắc chữ viết, trong đó khó khăn không cần nói cũng biết.

Hơn nữa, kia từng nét bút trung đều chất chứa tự thân đối nhau cơ lĩnh ngộ, nếu là lĩnh ngộ không đủ thâm, là vô pháp minh khắc hạ vãng sinh kiều này ba chữ.

Mấy chục cái hô hấp sau, hướng tự minh khắc một nửa khi, Diệp Hạo cảm thấy một trận mệt mỏi, sinh cơ chi lực trong lúc nhất thời không chịu hắn khống chế, đột nhiên tán loạn lên.

Cùng lúc đó, trong hư không vãng sinh kiều cùng luân hồi trì đều là băng toái tan rã, quy về hư vô, phảng phất chưa từng có xuất hiện quá giống nhau, không dư thừa chút nào dấu vết. (chưa xong còn tiếp.)

PS: Đại gia chớ quên bỏ phiếu đề cử a, có phiếu cầm phiếu phiếu triều ta tạp đến đây đi!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161 trấn phủ chi bảo

Đối với lần này thất bại Diệp Hạo cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, bảy sát thương (súng) thứ năm thức uy lực là cỡ nào kinh người, nếu là tùy tùy tiện tiện là có thể đem này tu luyện thành công, kia mới kêu không hợp lý.

Diệp Hạo trong tay ngọn lửa trường thương lần lượt xẹt qua hư không, vãng sinh kiều cùng luân hồi trì không ngừng ngưng luyện mà ra. Đương hắn đâm ra đệ thập thương (súng) là lúc, hư không chấn động, vãng sinh kiều cùng luân hồi trì ba chữ phân biệt minh khắc ở hai tòa bia đá, thần huy lưu chuyển.

Kia vãng sinh kiều cùng luân hồi trì phảng phất đến từ thượng cổ, tang thương cổ xưa hơi thở hiện lên, sinh tử mất đi chi ý như ẩn như hiện, phảng phất này kiều cùng trì nguyên bản liền tồn tại với trong thiên địa.

Mà lúc này, Gia Cát Lưu Vân vội vã từ bên ngoài tới rồi, đương hắn chính mắt thấy một màn này khi, trong lòng tức khắc khiếp sợ vạn phần.

“Đây là…… Vãng sinh……”

Gia Cát Lưu Vân từng chính mắt thấy này lão tổ thi triển quá này nhất thức thương pháp, lúc ấy, hắn thậm chí cho rằng có này một thương (súng) ở, liền tính bẩm sinh cảnh cường giả ra tay, Gia Cát lão tổ đều có thể cùng chi chống lại một vài.

Mà đương hắn nhìn thấy Diệp Hạo đem này nhất thức thương pháp bày ra xuất thần nhập hóa, nhìn dáng vẻ, giống như là đã tu luyện mấy chục năm, hoàn toàn nắm giữ trong đó tinh túy. Bày ra ra tới uy lực chút nào không kém gì Gia Cát lão tổ, hắn trong lòng kinh hãi có thể nghĩ, Gia Cát Lưu Vân trong lòng chỉ có thể tìm ra yêu nghiệt hai chữ tới hạ hình dung Diệp Hạo.

Nếu tu vi tiến bộ thần tốc còn có thể dùng thiên phú tuyệt hảo hoặc là cơ duyên nghịch thiên tới hình dung, như vậy có thể ở như thế đoản thời gian nội đem bảy sát thương (súng) thứ năm thức tu luyện đến xuất thần nhập hóa cảnh giới, vậy chỉ có thể dùng yêu nghiệt hai chữ tới hình dung.

Diệp Hạo trong tay ngọn lửa trường thương thu hồi, đem cửa này thương pháp tu luyện nhập môn sau, hắn đối sinh tử ý cảnh lĩnh ngộ ẩn ẩn gian lại tăng

lên một đoạn, nếu không có cửa này thương pháp, dựa chính hắn cực cực khổ khổ tới lĩnh ngộ, không biết muốn bao lâu mới có thể đem sinh tử ý cảnh tăng lên đi lên.

"Trước…… Tiền bối……"

Gia Cát Lưu Vân thật cẩn thận đi tới Diệp Hạo trước người, trong tay hắn cầm một khối đỏ như máu đá quý, kia cục đá giống như là huyết ngưng tụ thành, yêu dị quang mang lập loè, bàng bạc khí huyết chi lực tỏa khắp.

"Đây là huyết tích thạch, chính là ta Gia Cát phủ trấn phủ chi bảo. Đúng là bởi vì có này khối đá quý ở, ta Gia Cát phủ mới có thể ở thanh dương trấn trên dừng chân." Gia Cát Lưu Vân nói tới đây, trong thần sắc hơi hơi lộ ra vài phần tự hào.

Hắn tiếp tục giải thích nói: "Hậu thiên bát trọng võ giả nếu muốn ngưng luyện ra cũng đủ nhiều tinh huyết, trong tình huống bình thường đều yêu cầu luyện hóa chất chứa khí huyết lực lượng linh vật. Tỷ như kia huyết linh chi, lại hoặc là nào đó yêu thú nội đan, nhưng này đó đều không thể cùng trong tay ta huyết tích thạch đánh đồng."

"Này huyết tích thạch có gì kỳ diệu chỗ?"

Diệp Hạo thần sắc bình tĩnh, không kinh không mừng, từ bề ngoài nhìn không ra một tia gợn sóng. Gia Cát Lưu Vân trong lòng đối Diệp Hạo kính nể cao hơn một tầng. Nếu chỉ có cao cường vũ lực cùng yêu nghiệt ngộ tính, kia còn không đủ để thuyết minh cái gì, hơn nữa này phân tâm tính, vậy chú định có thể ở võ đạo một đường thượng đi xa hơn.

"Thanh dương trấn trên, đương thuộc Gia Cát phủ hậu thiên bát trọng võ giả nhiều nhất, này hết thảy đều là bởi vì ta Gia Cát phủ có huyết tích thạch cái này linh vật, vật ấy trung chất chứa khí huyết chi lực có thể so với hơn mười vị hậu thiên bát trọng cao thủ, đương nhiên, này còn không phải nhất kỳ diệu địa phương."

"Nhất kỳ diệu chính là huyết tích thạch trung khí huyết chi lực cơ hồ không dùng luyện hóa, trực tiếp thu lấy sau là có thể chuyển hóa vì tự thân khí huyết chi lực. Đúng là này huyết tích thạch tồn tại mới đắp nặn Gia Cát phủ mấy vị hậu thiên bát trọng võ giả." Gia Cát Lưu Vân biểu tình cung kính đem huyết tích thạch đưa đến Diệp Hạo trong tay.

Tuy rằng huyết tích thạch là Gia Cát phủ dừng chân chi bổn, đem này đưa ra đi sau, bọn họ Gia Cát phủ liền hoàn toàn đã không có quật khởi hy vọng, nhưng là ít nhất sẽ không hiện tại liền chịu khổ diệt môn.

"Ta muốn ngươi vận dụng Gia Cát phủ sở hữu tài nguyên, vì ta tìm kiếm một gốc cây linh dược." Diệp Hạo đem huyết tích thạch thu xuống dưới, thần sắc đạm nhiên nói.

Hắn lời nói tuy rằng bình tĩnh, nhưng là dừng ở Gia Cát Lưu Vân trong tai, lại giống như một đạo thánh chỉ, không chấp nhận được hắn phản kháng.

Diệp Hạo đem luyện chế phá cảnh đan sở cần cuối cùng một mặt linh dược nói cho Gia Cát Lưu Vân. Hơn nữa, hắn cho đối phương một cái thời gian hạn chế. Làm đối phương ở mười ngày trong vòng đem vật ấy đưa đến diệp phủ. Đến nỗi mười ngày lúc sau không thấy được kia cây linh dược sẽ có cái dạng nào hậu quả, không cần Diệp Hạo nhiều lời, Gia Cát Lưu Vân đều có thể đoán rằng đến.

Gia Cát phủ lập tức ngã xuống cửa này nhiều cao thủ, liền tính bọn họ muốn cực lực che lấp. Cũng vô pháp giấu diếm được thanh dương trấn thế lực khác.

Mà Gia Cát phủ làm thanh dương trấn tam đại thế lực chi nhất, trong tộc càng là có nửa bước tiên thiên cao thủ tọa trấn, đến tột cùng là người phương nào có như vậy đại bản lĩnh, có thể bằng vào sức của một người đem Gia Cát phủ bức bách đến bực này nông nỗi.

Lúc trước Diệp Hạo tiến vào Gia Cát phủ khi cũng không có che lấp, bởi vậy vẫn là bị không ít người có tâm phát hiện sự tình chân tướng. Đương tin tức này truyền khắp toàn bộ thanh dương trấn khi, rất nhiều võ giả đều ở nghị luận Diệp Hạo huy hoàng sự tích.

"Các ngươi có biết kia Diệp Hạo là cái gì lai lịch. Thế nhưng bằng vào bản thân chi lực gần như đem Gia Cát phủ huỷ diệt, chẳng lẽ là tiên thiên võ giả?"

"Về Diệp Hạo lai lịch, ta nhưng thật ra có biết một vài, nghe nói hắn là nào đó lục tinh thế lực thiên tài đệ tử……"

"Cái gì, lục tinh thế lực, chúng ta Triệu Quốc cảnh nội đều không có một cái lục tinh thế lực, chẳng lẽ hắn không phải Triệu Quốc người?"

Thanh dương trấn trong trà lâu, có không ít võ giả ở nghị luận Diệp Hạo, đương nhiên, này đó võ giả đều là hậu thiên ba bốn trọng cảnh giới, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ đem cả đời dừng bước với trước mặt cảnh giới. Đúng là nguyên nhân này, mới khiến cho bọn họ đánh mất giao tranh động lực, có bó lớn thời gian ở trong trà lâu sống uổng.

Thanh dương trấn Gia Cát phủ suy sụp đã thành kết cục đã định, mà tùy theo quật khởi còn lại là diệp phủ, thậm chí diệp phủ địa vị muốn ẩn ẩn cao hơn Nam Cung phủ cùng Mộ Dung phủ.

Này hết thảy đều là bởi vì Diệp Hạo thực lực áp đảo thanh dương trấn trên mọi người, ở cái này vũ lực vi tôn thế giới, vũ lực cường đại giả có thể chế định thiết tắc, mà kẻ yếu chỉ có thể tuân thủ.

Diệp Hạo tắc đã sớm về tới trong phủ, đối với thanh dương trấn rất nhiều biến cố, cũng không ở hắn quan tâm phạm trù. Diệp Hạo đem huyết tích thạch lấy ra tới, hắn từ huyết tích thạch trung cảm nhận được một cổ cực kỳ nồng đậm bàng bạc khí huyết chi lực, thậm chí muốn vượt qua một giọt phượng

hoàng tinh huyết trung chất chứa khí huyết.

Đến nỗi Diệp Hạo trong tay dư lại hai giọt phượng hoàng tinh huyết hắn cũng không chuẩn bị dùng, kia phượng hoàng tinh huyết chính là chữa thương thánh dược, nếu là vì ngưng luyện tinh huyết liền đem này nuốt phục, với hắn mà nói như vậy cũng không đáng giá.

Diệp Hạo trong tay khí huyết hồng mang vờn quanh, đem huyết tích thạch trung chất chứa khí huyết chi lực thu lấy. Chính như Gia Cát Lưu Vân theo như lời, này huyết tích thạch trung khí huyết chi lực không trải qua luyện hóa, tiến vào trong thân thể hắn sau liền trở thành tự thân khí huyết chi lực, phảng phất này cổ khí huyết nguyên bản liền thuộc về hắn, mà giờ phút này sở làm bất quá là cầm lại thuộc về chính mình đồ vật.

Nhưng huyết tích thạch trung chất chứa khí huyết lực lượng lại không có Gia Cát Lưu Vân nói nhiều như vậy, nghĩ đến là bởi vì Gia Cát phủ nhiều năm qua chế tạo rất nhiều hậu thiên bát trọng võ giả, tiêu hao không ít huyết tích thạch trung khí huyết lực lượng.

Đương Diệp Hạo đánh vỡ cực hạn sau, mỗi nhiều ngưng luyện một giọt tinh huyết khó khăn đều là tương đương cao, cơ hồ có thể so với phía trước ngưng luyện cửu tích tinh huyết khó khăn.

Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết hồng mang tràn ngập, trong thân thể hắn tựa như hóa thành biển máu, biển máu vô cương, sóng triều quay cuồng. Một sợi lũ khí huyết chi lực đan chéo ngưng luyện, biển máu lốc xoáy ngưng luyện, áp súc, thứ mười hai tích tinh huyết đang ở thong thả ngưng tụ.

PS: Kêu gọi đề cử phiếu……(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162 quá thượng tông thiên kiêu

Ong! Ong!

Không bao lâu, thứ mười hai tích tinh huyết liền ngưng luyện hoàn thành, đây là bởi vì hắn thần hồn cảm giác lực lớn đại tăng lên, đối tự thân khí huyết nắm giữ tỉ mỉ, mới có thể nhanh như vậy ngưng luyện ra thứ mười hai tích tinh huyết tới.

Theo Diệp Hạo ngưng tụ thành mười hai tích tinh huyết, hắn thân thể phảng phất tiếp cận có khả năng thừa nhận cực hạn. Cũng không phải nói hắn đánh vỡ đệ thập tích cái này cực hạn sau là có thể vô hạn tăng lên tinh huyết.

Hắn thân thể chung quy ở vào phàm thai, cất chứa tinh huyết số lượng là hữu hạn chế. Bất quá, Diệp Hạo đã quyết định muốn đem tích mười ba tích tinh huyết ngưng luyện ra tới, hắn có thể cảm giác được mỗi nhiều ngưng luyện ra một giọt tinh huyết, thực lực của hắn là có thể kéo lên một tầng.

Tới rồi hắn cái này cảnh giới, tự thân thực lực muốn tăng lên đó là bước đi duy gian, trừ phi có đại cơ duyên, đại tạo hóa, mới có thể tăng lên thực lực.

Mà đến tự Gia Cát phủ huyết tích thạch chính là hắn đại tạo hóa, Diệp Hạo trong cơ thể kinh mạch, cốt tủy, ngũ tạng lục phủ tất cả đều lập loè một tầng màu ngân bạch hồ quang.

Đó là Thiên Cương quyết thần uy ở trong thân thể hắn bày ra, mà cùng lúc đó, trong thân thể hắn khí huyết chi lực như suối phun lao nhanh đến đan điền trung, một cái biển máu lốc xoáy chậm rãi hiện lên.

Đương thứ mười ba tích tinh huyết ngưng tụ thành sau, Diệp Hạo trong cơ thể vô hình khí huyết lực chi lực phụt ra, kinh sợ muôn đời trời cao. Khí huyết lực lượng ngưng tụ thành tinh huyết sau, tinh huyết chất chứa lực lượng sẽ tự hành rèn luyện thân thể, mài giũa ngũ tạng lục phủ, thậm chí kinh mạch cốt tủy.

Nếu không có Diệp Hạo thân thể trong khoảng thời gian này ở tinh huyết mài giũa hạ có điều tăng lên, liền tính hắn được đến huyết tích thạch cái này linh vật, cũng chỉ có thể giương mắt nhìn, vô pháp thu lấy bên trong khí huyết lực lượng.

Mà Diệp Hạo trong cơ thể khí huyết vượt qua tầm thường hậu thiên bát trọng võ giả, rèn luyện thân thể tốc độ thậm chí muốn vượt qua hậu thiên bát trọng võ giả rất nhiều, cái này khiến cho hắn có thể ở càng đoản thời gian nội đem khí lực tăng lên đi lên.

Mấy ngày kế tiếp, Diệp Hạo thì tại tìm hiểu vãng sinh ảo diệu, hắn đắm chìm ở sinh tử huyền diệu ý cảnh bên trong. Ngày thứ bảy khi, Gia Cát Lưu Vân đi tới diệp phủ, đương Diệp Hạo lại lần nữa nhìn thấy Gia Cát Lưu Vân khi, đối phương đầy mặt mệt mỏi chi sắc, bất quá trong mắt lại là ẩn ẩn có sống sót sau tai nạn vui sướng.

Tuy rằng Gia Cát phủ xuống dốc, nhưng là khuynh tẫn một phủ chi lực tới tìm kiếm linh dược. Vẫn là muốn so Diệp Hạo đơn độc một người đi đau khổ sưu tầm tới phương tiện.

Gia Cát Lưu Vân đem luyện chế phá cảnh đan cuối cùng một mặt linh dược giao cho Diệp Hạo trong tay, đương nhiên, hắn giao cho Diệp Hạo không chỉ là một mặt linh dược, còn có mười vạn nguyên khí thạch.

Này mười vạn nguyên khí thạch là Gia Cát phủ bồi thường. Trên thực tế hắn dù sao cũng là người lão thành tinh, muốn lấy này đó nguyên khí thạch tới bình ổn Diệp Hạo lửa giận.

Diệp Hạo cũng không có khách khí, đem này đó nguyên khí thạch thu xuống dưới, hắn ánh mắt dừng ở Mộ Dung phủ nơi phương hướng, nỉ non nói: "Là thời điểm đi tranh Mộ Dung phủ."

Đương Diệp Hạo đi vào Mộ Dung phủ khi. Toàn bộ phủ đệ trên dưới một mảnh tình cảnh bi thảm, giống như là phủ đệ trung có mỗ vị đức cao vọng trọng trưởng bối qua đời giống nhau.

Tới đón tiếp Diệp Hạo chính là Phúc bá, đối phương thần sắc tràn ngập ưu sầu, kia lái đi không được sầu lo hoàn toàn là viết ở trên mặt.

"Diệp công tử, lão gia nhà ta có việc vô pháp thoát thân, mong rằng thứ lỗi!" Phúc bá trong ánh mắt hơi mang xin lỗi nói.

"Vô phương, Mộ Dung trong phủ chính là có cái gì biến cố?"

"Thanh dương trấn muốn thời tiết thay đổi, mấy năm trước, Nam Cung gia tộc có một vị thiếu niên thiên tài bái ở quá thượng tông, mà liền ở mấy ngày trước. Hắn đã trở lại."

Phúc bá nói nơi này, thổn thức không thôi: "Lúc trước hắn tu vi bất quá là hậu thiên sáu trọng, ai có thể nghĩ đến, kẻ hèn mấy năm thời gian, hắn cũng đã bước vào nửa bước tiên thiên cảnh giới, mà cái này trình tự cao thủ, ở quá thượng tông đủ để trở thành chân truyền đệ tử."

"Nam Cung gia tộc muốn nhân cơ hội này nhất thống thanh dương trấn, mà nay ngày, Nam Cung gia tộc lão tổ cùng vị kia thiếu niên thiên tài đi tới Mộ Dung phủ, này mục đích chính là vì làm Mộ Dung phủ phụ thuộc vào Nam Cung gia tộc." Phúc bá nói nơi này. Giống như nhớ tới cái gì.

Hắn trong mắt để lộ kỳ ký thần sắc, "Diệp công tử, nghe đồn chư Gia Cát phủ xuống dốc cùng ngươi có quan hệ, không biết việc này hay không vì thật?"

Phúc bá tuy rằng biết Diệp Hạo thực lực không thể lấy bình thường ánh mắt tới cân nhắc. Nhưng là không lâu trước đây, hắn dù sao cũng là kiến thức quá Diệp Hạo thực lực, khi đó Diệp Hạo thực lực nhiều lắm là tại hậu thiên cửu trọng trung xưng hùng xưng bá.

Chính là kia chờ thực lực, muốn đem Gia Cát phủ lão tổ chém giết, không khác là người si nói mộng. Đương nhiên, Phúc bá trong lòng vẫn là kỳ vọng nghe đồn vì thật. Muốn thật là như vậy, Mộ Dung phủ liền còn có hi vọng.

"Mang ta qua đi nhìn xem!"

Diệp Hạo biểu tình hơi hiện bình tĩnh, Mộ Dung phủ có ân với hắn, nếu là có thể giúp đỡ vội, hắn sẽ tận lực ra tay. Hơn nữa, Diệp Hạo lúc này thực lực có điều tăng lên, hắn một nửa bước bẩm sinh trình tự cao thủ thực lực có một cái đại khái nhận tri, nếu là hắn sở liệu không tồi, hắn tự thân thực lực ở nửa bước bẩm sinh trình tự trung hẳn là thuộc về thượng đẳng.

Đương nhiên, nếu là nửa bước bẩm sinh trình tự trung đứng đầu võ giả ra tay, liền không phải trước mắt Diệp Hạo có khả năng chống lại. Kia chờ võ giả cơ hồ là một chân bước vào tiên thiên cảnh giới, chỉ kém lâm môn một chân, là có thể siêu phàm thoát tục.

Phúc bá mang theo Diệp Hạo đi tới Mộ Dung phủ một chỗ Diễn Võ Đài phụ cận, nơi này một mảnh túc mục không khí, ở trên đài, có lưỡng đạo vĩ ngạn thân ảnh tương đối mà đứng.

Trong đó một đạo thân ảnh Diệp Hạo từng có quá gặp mặt một lần, đúng là lần trước Mộ Dung phủ lão tổ, lần trước nhất kiếm dẹp yên Mộ Dung phủ họa loạn, lần trước nếu không có người này ra tay, lúc ấy Mộ Dung phục từ trên xuống dưới, có lẽ không ai có thể sống sót.

"Ta kính ngươi là trưởng bối, khiến cho ngươi ra tay trước!"

Diễn Võ Đài thượng, vị kia thanh niên nam tử khoanh tay mà đứng, thần sắc ngạo nghễ, nhìn xuống đối diện Mộ Dung phủ lão tổ.

"Hắn chính là Nam Cung gia tộc thiên kiêu —— Nam Cung trăn, nếu là Mộ Dung quý phủ hạ không một người là người này đối thủ, kia đến lúc đó……"

Phúc bá nói nơi này, liền không có tiếp tục nói tiếp, Diệp Hạo nghe ra Phúc bá trong giọng nói cô đơn cùng ưu sầu.

Mộ Dung lão tổ cũng không có khiêm nhượng khách sáo, tuy rằng hắn là trưởng bối, nhưng là ở cái này dùng võ lực vi tôn thế giới, hết thảy đều phải dựa thực lực nói chuyện.

Mộ Dung lão tổ bàn tay hư nắm, một sợi lũ thiên địa nguyên khí hội tụ ở hắn lòng bàn tay, ngưng tụ thành một thanh băng phách mũi kiếm. Nhớ trước đây, hắn từng bằng vào nhất thức kiếm pháp đánh lui tự xưng vì bổn vương kia nói linh hồn thể, có thể nói là cường thế vô cùng, với hậu thiên cảnh giới trung vô địch.

Ầm vang!

Một đạo hàn băng mũi kiếm hướng tới phía trước hư không thổi quét mà đi, tựa như muốn đem thiên địa đóng băng trụ. Đối này, rất nhiều Mộ Dung phủ đệ tử hô to lão tổ uy vũ, bọn họ một đám biểu tình phấn chấn, cho rằng nhà mình lão tổ chính là vô địch tồn tại.

"Hừ, một đám ngu muội vô tri tiểu bối."

Dưới đài, Nam Cung phủ lão tổ thấy trước mắt hết thảy, khóe miệng không khỏi xẹt qua một tia ý cười, hắn đối với Nam Cung trăn có tuyệt đối tự tin, bởi vì hắn từng cùng Nam Cung trăn giao thủ một lần, lần đó thảm bại với hắn mà nói có thể nói là khắc trong tâm khảm.

Nam Cung trăn đạm nhiên cười, đối với Mộ Dung phủ lão tổ thực lực hắn đã sớm biết được, bởi vậy, hắn có tuyệt đối tự tin đem này đánh bại.

Liền thấy Nam Cung trăn hướng tới phía trước hư không đột nhiên nắm chặt, tức khắc phía trước thiên địa nguyên khí sôi nổi hội tụ, nguyên khí loạn lưu bắt đầu khởi động, hóa thành một con kình thiên bàn tay, che trời, nhẹ nhàng nắm chặt, liền đem kia hàn băng mũi kiếm bóp nát. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163 quá thượng vong tình

Diệp Hạo ánh mắt vi ngưng, đối phương không hổ là xuất từ lục tinh thế lực thiên kiêu, đối thiên địa nguyên khí nắm giữ cơ hồ tiếp cận tiên thiên võ giả, bực này thực lực, hoàn toàn có thể tại hậu thiên cảnh giới trung lập với bất bại chi địa.

Nhưng Mộ Dung lão tổ cũng không phải ghen, hắn rốt cuộc bước vào nửa bước bẩm sinh trình tự đã có mấy năm, tuy rằng vô vọng bẩm sinh, nhưng là trải qua hơn năm khổ tu, một thân thực lực tuyệt phi tầm thường nửa bước tiên thiên võ giả có khả năng địch nổi.

Trong tay hắn liên tiếp quét ngang ra mấy đạo hàn băng mũi kiếm, đem phía trước hư không đông lại, cùng đông lại còn có kia nói nguyên khí bàn tay.

Hai người giao thủ mấy chiêu sau, Nam Cung trăn thần sắc thong dong nhìn chằm chằm Mộ Dung lão tổ nói: "Ngươi có tư cách làm ta lấy ra năm thành thực lực."

"Cái gì, năm thành thực lực, chẳng lẽ hắn phía trước đều không có vận dụng toàn lực?"

"Chuyện này không có khả năng, nếu là hắn ẩn tàng rồi thực lực đều có thể cùng lão tổ thế lực ngang nhau, kia hắn rốt cuộc là cỡ nào tu vi, trừ phi là bẩm sinh cảnh võ giả!"

Diễn Võ Đài hạ, rất nhiều Mộ Dung phủ đệ tử thần sắc không đồng nhất, bọn họ đều không tin Nam Cung trăn lời nói vì thật, nếu là hắn phía trước liền năm thành thực lực đều không có phát huy ra tới, kia đối phương toàn bộ thực lực sẽ là cỡ nào đáng sợ.

"Quá thượng vong tình!"

Nam Cung trăn quanh thân tựa như hóa thành một cái lốc xoáy, ở hấp thu nào đó năng lượng, nếu là có người cẩn thận quan sát, liền sẽ phát hiện theo Nam Cung trăn quanh thân lốc xoáy xuất hiện, Mộ Dung phủ rất nhiều đệ tử phảng phất lập tức trở nên uể oải vài phần.

Đó là bởi vì, Nam Cung trăn đưa bọn họ các loại cảm xúc sở thu lấy, đây là quá thượng vong tình, này chiêu chính là quá thượng tông bất truyền bí pháp, chỉ có bước vào nửa bước bẩm sinh trình tự, mới có tư cách tu luyện cửa này võ học.

Diệp Hạo thần hồn cảm giác tăng lên sau, đối này đó rất nhỏ chỗ tương đối mẫn cảm, lập tức liền biết được Nam Cung trăn sở làm việc, hắn cũng không có lên tiếng, mà là lựa chọn tĩnh xem này biến.

Cuối cùng, Nam Cung trăn trong tay hiện lên một thanh sáng lạn lộng lẫy mũi kiếm, thanh kiếm này nở rộ các màu quang mang, trên thực tế, thanh kiếm này là từ Mộ Dung phủ rất nhiều võ giả diễn sinh cảm xúc sở ngưng luyện mà thành.

Mà thanh kiếm này tắc kêu quá thượng vong tình kiếm, nhất kiếm ra. Chặt đứt tình ti, nơi này tình ti bao gồm thân tình, hữu nghị, tình yêu. Sở hữu tình.

Đây là quá thượng vong tình đáng sợ chỗ, Nam Cung trăn trong tay quá thượng vong tình kiếm nhẹ nhàng run rẩy, hướng tới phía trước hư không chém tới.

Một đạo ráng màu sáng lạn mũi kiếm bắn ra, này nói mũi kiếm phảng phất không ở vào vật chất mặt, Mộ Dung lão tổ trong tay băng phách kiếm múa may. Từng đạo hàn băng mũi kiếm ngưng tụ thành, muốn đem đối phương quá thượng vong tình kiếm chém ra mũi kiếm ngăn cản.

Nhưng là kia quá thượng vong tình kiếm sở chém ra mũi kiếm rốt cuộc không phải thuộc về vật chất mặt, sinh sôi xuyên qua hàn băng mũi kiếm ngăn cản, rơi vào rồi Mộ Dung lão tổ trong cơ thể.

Mộ Dung lão tổ sắc mặt tức khắc biến hóa, hắn đột nhiên hai tay ôm đầu, phảng phất thừa nhận rồi cực đại thống khổ, trên thực tế, Nam Cung trăn này nhất thức quá thượng vong tình kiếm tu luyện cũng không cao thâm, cũng không thể nhất kiếm dưới chặt đứt tình ti, nhiều lắm làm người ở trong khoảng thời gian ngắn cảm xúc hỗn loạn. Thậm chí ký ức thác loạn.

Tuy rằng chỉ là một cái ngắn ngủi quá trình, nhưng là thắng bại chỉ ở nhất niệm chi gian, Nam Cung trăn một cái hô hấp gian liền tới tới rồi Mộ Dung lão tổ bên cạnh người, hắn bàn tay nhẹ nhàng ấn ở Mộ Dung lão tổ ngực, đem này đánh bay đi ra ngoài.

"Lão tổ……"

"Lão tổ như thế nào sẽ bại……"

"Chuyện này không có khả năng!"

Diễn Võ Đài hạ, rất nhiều Mộ Dung phủ võ giả, đều là không tin hai mắt của mình, bọn họ cảm nhận trung cho tới nay vô địch lão tổ thế nhưng bị thua, cái này làm cho bọn họ như thế nào có thể tiếp thu.

"Từ nay về sau, Mộ Dung phủ liền phụ thuộc vào Nam Cung gia tộc. Nếu không người có dị nghị, như vậy, việc này liền định ra tới!" Nam Cung trăn ánh mắt nhìn chung quanh toàn trường, khí phách hăng hái. Tóc dài phiêu phiêu.

"Chậm đã!"

Diệp Hạo thân hình xẹt qua hư không, đi tới Diễn Võ Đài, hắn ánh mắt chăm chú nhìn Nam Cung trăn nói: "Nếu là ngươi có thể tiếp được ta ba chiêu, từ đây lúc sau, Mộ Dung phủ liền phụ thuộc vào Nam Cung gia tộc, nếu không thể……"

"Thật sự là thiên đại chê cười. Trăn nhi chính là quá thượng tông chân truyền đệ tử, ngươi là người phương nào, tại đây đại phóng khuyết từ, không sợ người khác cười rụng răng."

Nam Cung gia tộc tộc lão quát lớn nói, mà lúc này, rất nhiều Mộ Dung phủ đệ tử đồng dạng chú ý tới Diệp Hạo.

"Diệp Hạo!"

"Thế nhưng là hắn……"

"Nguyên lai là Diệp Hạo, nghe nói Gia Cát phủ xuống dốc cùng người này có quan hệ, nếu việc này thật sự, như vậy có lẽ chúng ta Mộ Dung phủ còn có cơ hội……"

Phía dưới, rất nhiều Mộ Dung phủ đệ tử rõ ràng nghe nói qua Diệp Hạo mấy ngày trước đây sự tích, tuy rằng không nhất định vì thật, nhưng là bọn họ giống như là bắt được cứu mạng rơm rạ giống nhau, đem Diệp Hạo coi như là hi vọng cuối cùng.

"Ngươi chính là đã nhiều ngày truyền ồn ào huyên náo nhân vật, liền tính ngươi có diệt sát Gia Cát phủ tộc lão thực lực, nhưng là ở trước mặt ta, vẫn cứ không đủ xem!"

Nam Cung trăn hiển nhiên cũng từng nghe nói quá Diệp Hạo sự tích, nhưng là hắn thân là quá thượng tông đệ tử, ánh mắt là cỡ nào khôn khéo, gần nhìn lướt qua, liền nhận thấy được Diệp Hạo tu vi cũng không có bước vào nửa bước bẩm sinh trình tự.

Quá thượng tông chân truyền đệ tử đều là có thể vượt giai chiến đấu tồn tại, với hắn mà nói, liền tính đối diện là một vị tiên thiên võ giả, hắn đều dùng dũng khí ra tay.

"Nếu ngươi muốn đưa chết, ta đây liền cho ngươi cơ hội này!"

Nam Cung trăn bàn tay hư nắm, một sợi lũ thiên địa nguyên khí ngưng luyện, hóa thành một con kình thiên bàn tay, hướng tới Diệp Hạo chộp tới.

Hắn là muốn bằng mượn tự thân đối thiên địa nguyên khí lĩnh ngộ đem Diệp Hạo sinh sôi nghiền áp, tạo thành mảnh vụn. Diệp Hạo biểu tình đạm nhiên, hắn bên ngoài thân khí huyết hồng mang vờn quanh, màu ngân bạch hồ quang phụt ra, vẫn không nhúc nhích.

Kia nguyên khí bàn tay hướng tới hắn huỷ diệt mà xuống, Diệp Hạo tựa như dựng thân với nguyên khí gió lốc trung, kia nguyên khí bàn tay niết ở hắn trên người, giống như là đụng phải bàn thạch, vô pháp lay động mảy may.

Diệp Hạo ngón trỏ khuất đạn, từng đạo thuần dương khí kình phụt ra mà ra, đem hắn thiên địa nguyên khí hóa thành bàn tay băng toái.

Hắn thần sắc đạm nhiên đi ra: "Kế tiếp, đến phiên ta ra tay!"

Diệp Hạo tay cầm hư không, một phen ngọn lửa trường thương trống rỗng hiện lên ở hắn trong tay, theo sau, trong thân thể hắn sinh tử chi lực dũng mãnh vào ngọn lửa trường thương trung.

Ong! Ong!

Ngọn lửa trường thương thượng sinh cơ chi lực cùng tĩnh mịch chi ý tiêu tan ảo ảnh, theo Diệp Hạo trong tay ngọn lửa trường thương đâm ra, vãng sinh kiều cùng luân hồi trì hư ảnh ở Nam Cung trăn quanh thân hiện lên.

Nếu là thần hồn cảm giác so cường người, cẩn thận quan sát, liền sẽ phát hiện Nam Cung trăn thần hồn mơ hồ gian ly thể mà ra, hướng tới phía dưới luân hồi trì rơi xuống, nếu là chờ hắn thần hồn hoàn toàn rơi vào luân hồi trong ao là lúc, chính là hắn bị mất mạng kia một khắc.

Vãng sinh kiều cùng luân hồi trì hư ảnh thượng sinh tử mất đi chi ý tỏa khắp Bát Hoang, làm ở đây mọi người sôi nổi tâm thần khiếp sợ, này một thương (súng) làm tất cả mọi người sinh ra cảm giác vô lực, bao gồm ở đây hai vị nửa bước bẩm sinh trình tự võ giả.

"Đây là…… Gia Cát lão quỷ thành danh tuyệt kỹ, Gia Cát phủ huỷ diệt thật sự là người này một tay tạo thành?" Nam Cung lão tổ đứng lên, hắn biểu tình động dung, trở nên không hề giống như phía trước như vậy bình tĩnh.

Diệp Hạo cũng không phải là Gia Cát lão tổ, lúc trước Gia Cát lão tổ là vì đem Diệp Hạo thần hồn thu lấy, hóa thành này thương (súng) hạ thứ chín mười tám nói âm hồn.

Vì vậy, mới không có sấn Diệp Hạo lâm vào vãng sinh kiều khi động thủ, mà Diệp Hạo thi triển ra tới vãng sinh thương (súng) tắc bất đồng, hắn cũng không cần thu thập tàn hồn.

Bởi vậy, Diệp Hạo trong mắt mất đi thần quang bắt đầu khởi động, chỉ một thoáng, mấy đạo mất đi thần quang phụt ra mà ra, dừng ở thân hãm vãng sinh kiều Nam Cung trăn trên người.

Đương đạo thứ ba mất đi thần quang dừng ở Nam Cung trăn trên người sau, đối phương từ vãng sinh kiều tránh thoát ra tới, mà lúc này, Nam Cung trăn dung nhan già cả, khí huyết suy yếu, không bao giờ phục phía trước khí phách hăng hái.

"Ta nãi quá thượng tông chân truyền đệ tử, càng là có hi vọng trở thành tông chủ thân truyền đệ tử, ngươi dám thương ta!" Nam Cung trăn nộ mục trợn lên, hắn quanh thân thiên địa nguyên khí bắt đầu khởi động, ngưng tụ thành nguyên khí quang hoa, đem vãng sinh kiều cùng luân hồi trì tan biến. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164 nghịch chuyển vận mệnh

Nam Cung trăn không hổ là quá thượng tông chân truyền đệ tử, một thân tu vi kinh thiên động địa, hắn quanh thân Khô Mộc phùng xuân ý cảnh bắt đầu khởi động, đem trong thân thể hắn mất đi thần quang ma diệt.

Mà hắn dung nhan ở kia Khô Mộc phùng xuân ý cảnh như trên dạng có điều khôi phục, nhưng là, hắn sinh cơ ở phía trước khoảnh khắc ước chừng giảm bớt ba mươi năm, một đạo mất đi thần quang cắt giảm hắn mười năm Thọ Nguyên, điểm này là hắn vô pháp thay đổi.

Trừ phi hắn có thể khám phá sinh tử ảo diệu, nếu không kia ba mươi năm Thọ Nguyên hắn chỉ có thể thông qua thiên địa linh vật tới bổ khuyết. Diệp Hạo phía trước ở Gia Cát phủ sở dĩ có thể liếc mắt một cái diệt sát một vị hậu thiên bát trọng võ giả, đó là bởi vì kia mấy người đều là qua tuổi nửa trăm, Thọ Nguyên không đủ. Lại thêm chi sở hữu thực lực thấp kém, vô pháp chống lại mất đi thần quang, ở thần quang cọ rửa tiếp theo thân Thọ Nguyên trong khoảnh khắc bằng không.

Nam Cung trăn tắc cùng kia vài vị hoàn toàn không đủ, hắn còn có bó lớn Thọ Nguyên tới tiêu xài, huống chi, hắn một thân tu vi đạt tới nửa bước bẩm sinh trình tự, đối mất đi thần quang có nhất định sức chống cự, lúc này mới khiến cho hắn có thể né qua một kiếp, không có ở mất đi thần quang hạ đi xong tuổi già.

Nam Cung trăn quanh thân tình ti vờn quanh, sáng lạn lộng lẫy quang hoa đan chéo lập loè, quá thượng vong tình kiếm ở trong tay hắn bay nhanh ngưng luyện. Thân kiếm thượng hỉ, giận, ai, sợ, ái, ác, dục các loại cảm xúc sôi nổi bày ra, đương này đó cảm xúc ngưng tụ ở bên nhau, liền sẽ hình thành một cổ kỳ dị lực lượng, chặt đứt tình ti, đem người các loại cảm xúc chặt đứt.

Theo sau, Nam Cung trăn nâng lên trong tay quá thượng vong tình kiếm hướng tới Diệp Hạo nhất kiếm chém ra, một sợi tình ti ngưng tụ thành, tựa như hóa thành lưỡi dao sắc bén, hướng tới Diệp Hạo chém tới.

Trên thực tế, tình ti nếu là chặt đứt người các loại tình, tất nhiên là muốn nhằm vào thần hồn, bởi vì một người ý thức từ thần hồn dựng dục, mà ở thần hồn phương diện, Diệp Hạo thần hồn cảm giác lực tăng lên sau, đối tự thân cảm xúc đồng dạng nắm chắc tương đương đúng chỗ.

Hắn có thể bằng vào tự thân thần hồn cảm giác tới phong tỏa tự thân các loại cảm xúc, mà giờ phút này Diệp Hạo tâm niệm vừa động, trong thân thể hắn thần hồn chi lực tựa như ngưng tụ thành một cái nguyên cầu, phiếm một chút quang mang, đem hắn tự thân cảm xúc phong tỏa trụ.

Kia quá thượng vong tình kiếm chém ra tình ti rơi vào Diệp Hạo trong óc sau, liền hướng tới hắn thần hồn mà đi. Muốn quấn quanh ở hắn thần hồn thượng, nhưng là Diệp Hạo thần hồn trung tâm nơi, cũng chính là tự thân ý niệm, đã sớm bị thần hồn chi lực phong tỏa.

Kia tình ti căn bản vô pháp thẩm thấu đi vào. Nam Cung trăn nhìn thấy quá thượng tình ti trảm nhập Diệp Hạo trong cơ thể sau, không khỏi cười nói: "Này nói quá thượng tình ti ngay cả nửa bước tiên thiên võ giả đều không thể chống lại, hôm nay khiến cho ngươi biết được tội quá thượng tông chân truyền đệ tử hậu quả!"

Đang lúc hắn chuẩn bị ra tay đem Diệp Hạo tu vi huỷ bỏ là lúc, Diệp Hạo lại trước tiên một bước ra tay, lần này hắn không có vận dụng vãng sinh. Bởi vì kia nhất thức đối sinh tử chi lực tiêu hao quá lớn, dùng để đối phó một người nửa bước tiên thiên võ giả, này tiêu hao càng là phiên bội.

Diệp Hạo quanh thân từng đạo khí huyết hồng mang lao nhanh mà ra, ước chừng mười ba nói khí huyết hồng mang vờn quanh ở hắn quanh thân, kia mỗi một đạo hồng mang trung đều chất chứa vĩ ngạn khí huyết lực lượng.

Đương mười ba nói tinh huyết hiện ra ở ngoại giới khi, trời cao đều ẩn ẩn chấn động, hư không đình trệ, kia tinh huyết thượng thần quang lưu chuyển, tại đây một khắc, ở đây sở hữu võ giả trong cơ thể khí huyết đều quay cuồng không ngừng.

"Đây là…… Mười ba tích tinh huyết?" Một vị Mộ Dung phủ đệ tử nhìn thấy một màn này có chút không xác định nói. Hắn trên nét mặt tràn ngập kinh hãi.

"Hắn là như thế nào làm được?"

Mộ Dung phủ lão tổ đồng dạng biểu tình kinh dị, về hậu thiên bát trọng võ giả ngưng luyện đệ thập tích tinh huyết khó khăn hắn so tầm thường võ giả càng vì rõ ràng, bởi vì hắn năm đó từng mấy lần nếm thử ngưng luyện đệ thập tích tinh huyết, đều lấy thất bại chấm dứt.

Diệp Hạo tâm niệm khẽ nhúc nhích, kia mười ba nói khí huyết hồng mang đan chéo ngưng luyện ở bên nhau, hóa thành một con ngọn lửa phượng hoàng, này chỉ phượng hoàng hai cánh chấn động, bốn phía thiên địa nguyên khí chấn động, một sợi lũ ngọn lửa nguyên khí sôi nổi bám vào ở phượng hoàng trên người.

Giờ phút này ngọn lửa phượng hoàng liền tựa như là chân chính ngọn lửa phượng hoàng, nắm giữ thế gian các loại ngọn lửa. Theo sau. Tinh huyết ngưng tụ thành phượng hoàng hóa thành một đạo cầu vồng, hướng tới Nam Cung trăn cọ rửa mà đi.

Phượng hoàng nơi đi qua, lửa cháy nảy sinh, tựa như diễn sinh ra một mảnh biển lửa. Sáng lạn ngọn lửa lưu quang lấp bắp, dừng ở phía dưới Diễn Võ Đài thượng, kia từ nào đó kỳ lạ khoáng thạch chế tạo Diễn Võ Đài sôi nổi trở nên gồ ghề lồi lõm lên.

Nam Cung trăn biểu tình lần đầu động dung, hắn quanh thân khí thế điên cuồng bắt đầu khởi động, bốn phía thiên địa nguyên khí lao nhanh, hóa thành nguyên khí con sông. Trong phút chốc một phen kim sắc nguyên khí mũi kiếm ngưng tụ thành. Này đem nguyên khí mũi kiếm đều là từ thuần túy kim hệ nguyên khí ngưng luyện, chất chứa vô tận sắc nhọn, phảng phất không có gì không phá.

Theo sau, này đạo kim sắc nguyên khí mũi kiếm hướng tới phía trước ngọn lửa phượng hoàng chém tới, kim sắc lưu quang cùng ngọn lửa lưu quang đan chéo va chạm ở cùng nhau.

Ầm vang!

Giống như hình thành một đạo khủng bố nguyên khí gió lốc, thiên địa nguyên khí trở nên hỗn loạn loang lổ, toàn bộ Diễn Võ Đài trở nên một mảnh mơ hồ, dưới đài rất nhiều Mộ Dung phủ võ giả cơ hồ vô pháp nhìn đến Diễn Võ Đài thượng tình cảnh.

Phanh!

Đột nhiên, một đạo thân ảnh bay ngược mà ra, ngã xuống ở Diễn Võ Đài phía dưới, đem mặt đất tạp ra một cái hố to tới. Mọi người ánh mắt nhìn lại, bắt được thân ảnh đúng là Nam Cung trăn, hắn không bao giờ phục phía trước khí phách hăng hái, mà là trở nên chật vật bất kham, quần áo tả tơi, phảng phất là từ hoả hoạn trung đi ra, cả người giống như than cốc.

Ngọn lửa phượng hoàng hóa thành một đạo lưu quang chui vào Diệp Hạo trong cơ thể, giữa hai bên hình thành tiên minh đối lập, phảng phất Diệp Hạo mới là đến từ thất tinh thế lực thiên kiêu đệ tử, mà Nam Cung trăn còn lại là nông thôn đến dế nhũi, hai người hoàn toàn không ở một cấp bậc.

"Trăn nhi!"

Nam Cung lão tổ hóa thành một đạo lưu quang, đi tới Nam Cung trăn ngã xuống địa phương, hắn từ nhẫn trữ vật trung lấy ra chữa thương linh dược, cấp Nam Cung trăn dùng.

“Diệp Hạo, trăn nhi chính là quá thượng tông chân truyền đệ tử, thất tinh thế lực uy áp không dung khiêu khích, nếu là trăn nhi có bất trắc gì, nhất định phải ngươi tới đền mạng!”

Nam Cung lão tổ buông một câu ngoan lời nói, không dám tiếp tục ở Mộ Dung phủ ngốc đi xuống, liền mang theo Nam Cung trăn vội vàng rời đi.

Trên thực tế, tuy rằng mười ba tích tinh huyết hóa thành phượng hoàng sau bày ra thần uy rõ ràng muốn vượt qua mười tích tinh huyết ngưng tụ thành phượng hoàng, nhưng là bình thường tới nói, đối mặt Nam Cung trăn bực này đến từ thất tinh thế lực thiên kiêu đệ tử vẫn là có chút thua chị kém em.

Nhưng trước đó, Diệp Hạo lấy bảy sát thương (súng) thứ năm thức vãng sinh đem thực lực của đối phương cắt giảm, lúc ấy không chỉ là lấy mất đi thần quang cắt giảm thứ ba mười năm Thọ Nguyên đơn giản như vậy.

Vãng sinh kiều cùng luân hồi trong ao sinh tử mất đi chi ý đã sớm ở vô hình bên trong đem đối phương thần hồn bị thương nặng, lúc này mới khiến cho hắn một thân thực lực vô pháp toàn bộ bày ra ra tới.

Trên thực tế, này vẫn là bởi vì Diệp Hạo vãng sinh thương (súng) ra thành, còn không thể đem này trung ảo diệu bày ra ra tới, nếu không, chỉ cần Nam Cung trăn thân hãm vãng sinh trên cầu, chỉ cần Diệp Hạo tâm niệm vừa động, liền có thể khiến cho đối phương thần hồn rơi vào luân hồi trong ao.

Mà trải qua việc này, Nam Cung trăn thực lực đại hàng, hơn nữa Diệp Hạo uy hiếp lực, đối phương tất nhiên không dám lại đến Mộ Dung phủ đàm luận dựa vào việc, đến tận đây, Mộ Dung phủ nguy cơ cứ như vậy bị Diệp Hạo bãi bình, hắn bằng vào bản thân chi lực, sinh sôi nghịch chuyển Mộ Dung quý phủ trăm võ giả vận mệnh. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165 tàn sát

Theo sau, Diệp Hạo đem Diêu đại sư ủy thác hắn mua linh dược giao cho đối phương trong tay, Diệp Hạo lại đem năm cây linh dược nhổ trồng tới rồi Diêu đại sư gieo trồng linh dược dược viên trung.

Tuy rằng ở linh trong túi linh dược đồng dạng có thể trưởng thành, nhưng là trường kỳ xuống dưới, sở hao phí nguyên khí thạch chính là một cái con số thiên văn, liền tính đổi làm một vị nửa bước tiên thiên võ giả tới, đều kinh không dậy nổi như vậy tiêu hao.

Hơn nữa, Diệp Hạo còn để lại cũng đủ phân lượng linh nhưỡng, đại sứ đến này đó linh thảo ở trong khoảng thời gian ngắn trưởng thành đến luyện chế phá cảnh đan sở cần niên đại.

Cho dù có linh nhưỡng ở, không có mấy tháng thời gian cũng không có khả năng đem này đó linh dược đẩy thăng đến luyện chế phá cảnh đan sở cần niên đại.

Kế tiếp một tháng, Diệp Hạo tỉ mỉ tu luyện, tìm hiểu tinh huyết ảo diệu, còn sẽ rút ra một bộ phận thời gian tới tìm hiểu sinh tử ảo diệu.

Thực lực của hắn ở chậm rãi tăng lên, đương nhiên, đây là một cái dài dòng quá trình, cũng không thể ở một sớm một chiều chi gian là có thể đem tinh huyết ảo diệu hiểu thấu đáo.

Lúc này, Diệp Hạo một giọt tinh huyết chính là vô thượng bảo dược, có thể đem một cái hấp hối trọng thương phàm nhân cứu trị lại đây. Đây là bởi vì hắn tinh huyết chính là từ phượng hoàng tinh huyết ngưng tụ thành, bởi vậy cụ bị phượng hoàng tinh huyết nào đó công hiệu.

Ngày này, Diệp Hạo ở thanh dương trấn trên mua rất nhiều gạo, còn có tốt nhất rượu, hắn chuẩn bị đi một chuyến đào hoa thôn, lúc trước hắn nói qua có thời gian sẽ đi qua một chuyến, không nghĩ tới nhoáng lên liền qua đi lâu như vậy, hơn nữa Diệp Hạo đã từ lúc trước kẻ yếu trưởng thành tới rồi hiện tại trình độ.

Lấy hắn lúc này thực lực, tiên thiên cảnh giới hạ có thể uy hiếp đến hắn sinh mệnh tồn tại đã là không nhiều lắm, yến gió mạnh gia tôn hai phảng phất bị Diệp Hạo kích thích tới rồi, vẫn luôn dốc lòng tu luyện, bọn họ cũng không có tính toán cùng Diệp Hạo cùng đi hướng đào hoa thôn.

Yến vũ huyên càng là lập hạ muốn ở hai năm trong vòng siêu việt Diệp Hạo hào ngôn, đến nỗi có không thực hiện, chính là mặt khác vừa nói.

Lúc này, dương liễu thôn ngoại, một vị hồng bào lão giả trong tay cầm yêu dị cổ hồ, từng đạo màu đỏ ráng màu lập loè, để lộ ra này cổ hồ bất phàm.

“Ta dương liễu thôn không chào đón ngoại nhân, không biết các hạ tới đây là vì chuyện gì?”

Cửa thôn một vị thanh niên tráng hán ngăn ở hồng bào lão giả trước người, thanh niên tráng hán từ vị này hồng bào lão giả trên người ngửi được hơi thở nguy hiểm. Hắn hàng năm xuất nhập núi rừng săn thú đối với loại này hơi thở nhất mẫn cảm, bởi vậy trong lòng theo bản năng muốn ngăn trở hồng bào lão giả tiến vào dương liễu thôn.

Hồng bào lão giả liếm liếm môi, trong mắt phụt ra ra ngập trời sát khí, trong tay hắn cổ hồ hóa thành một đạo lưu quang phiêu phù ở thanh niên tráng hán trên người.

Chợt. Một đạo huyết sắc quang hoa buông xuống, đem thanh niên tráng hán bao phủ ở bên trong. Thanh niên tráng hán thân hình lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ thu nhỏ lại, không đến một cái hô hấp, liền biến thành so trẻ con còn muốn tiểu.

Cổ hồ hơi hơi xoay tròn, liền đem thanh niên tráng hán thu vào hồ trung. Hồng bào lão giả cất bước bước vào dương liễu trong thôn, hắn ánh mắt nhìn chung quanh bốn phía, “Đây là thứ tám cái thôn, còn kém hai cái……”

Mười lăm phút sau, dương liễu trong thôn biến thành một mảnh tĩnh mịch, trong thôn không có bất luận cái gì sinh linh tồn tại, ngay cả miêu cẩu đều không thấy được một con.

Hồng bào lão giả lại đem ánh mắt dừng ở cách đó không xa đào hoa thôn, hắn thân hình chớp động, tựa như hóa thành một đạo cầu vồng, hướng tới đào hoa thôn nơi phương hướng chạy đến.

……

Đương Diệp Hạo đi vào đào hoa thôn khi. Liền đã nhận ra không thích hợp, thôn trang trung một mảnh yên tĩnh, hắn đem bản đồ mở ra, đảo qua dưới liền phát hiện thôn trang trung không có một cái sinh linh.

Trừ phi đào hoa thôn di chuyển tới rồi địa phương khác, nhưng là loại này khả năng tính cơ hồ bằng không, Diệp Hạo hai mắt khép hờ, hắn thần hồn cảm giác lực là cỡ nào kinh người, cơ hồ so nửa bước tiên thiên cao thủ cảm giác còn muốn nhạy bén.

Mấy cái hô hấp sau, Diệp Hạo liền đã nhận ra một tia manh mối, tuy rằng hồng bào lão giả thân pháp cao minh. Nhưng là nhiều ít vẫn là sẽ lưu lại một chút dấu vết để lại.

Mà Diệp Hạo có Vạn Tượng Sưu Tác Khí trong người, đối phương trên cơ bản vô pháp chạy ra hắn tầm nhìn. Diệp Hạo quanh thân nội lực như hải, lao nhanh không thôi, tại đây mênh mông bể sở nội lực thêm vào hạ. Hắn thân pháp nếu như quỷ mị, trong phút chốc liền biến mất ở tại chỗ.

Thực mau, Diệp Hạo đi tới khoảng cách đào hoa thôn mười dặm có hơn một chỗ thôn trang, mà lúc này, một vị hồng bào lão giả trong tay cầm một cái huyết sắc cổ hồ, sân vắng bước chậm. Hướng tới Diệp Hạo nơi phương hướng tới rồi.

Hồng bào lão giả ánh mắt đột nhiên dừng ở Diệp Hạo trên người, hắn không khỏi liếm liếm môi: “Hậu thiên bát trọng liền có như vậy nồng đậm khí huyết, này vẫn là lão phu lần đầu tiên nhìn thấy, nếu là đem ngươi luyện hóa, có lẽ có thể để được với mười mấy tên phàm nhân.”

Diệp Hạo nhìn chằm chằm hồng bào lão giả trong tay huyết sắc cổ hồ, một cổ quen thuộc hơi thở từ cổ hồ thượng truyền đến, Diệp Hạo trong lòng thất kinh: “Đây là luyện yêu hồ?”

“Tiểu tử, trở thành lão phu thủ hạ vong hồn, sẽ là ngươi suốt đời vinh hạnh!”

Hồng bào lão giả trong tay cổ hồ hóa thành một đạo lưu quang, dừng lại ở Diệp Hạo trên đỉnh đầu, chợt, một sợi lũ cầu vồng buông xuống, muốn đem Diệp Hạo luyện hóa, thu vào hồ trung.

Ở kia huyết sắc cầu vồng hạ, Diệp Hạo bất động như núi, thân như bàn thạch, mặc cho kia huyết sắc quang hoa như thế nào thu lấy, đều không thể lay động hắn nửa phần.

Diệp Hạo tinh huyết đẩy thăng đến mười ba tích sau, một thân khí huyết lực lượng là cỡ nào cuồn cuộn, lại như thế nào là này huyết sắc cổ hồ có thể tùy tùy tiện tiện lay động.

Hồng bào lão giả trong mắt tinh quang lập loè, “Xem ra lão phu vẫn là xem nhẹ ngươi, bất quá như vậy càng tốt, nếu là có thể đem ngươi luyện hóa, nói không chừng sẽ cố ý ngoại kinh hỉ!”

Diệp Hạo ánh mắt chăm chú nhìn hồng bào lão giả, hắn ngón tay liên tục bắn ra, từng đạo thuần dương khí kình ngang dọc đan xen, mấy ngày liền tiếp đất thuần dương khí kình thổi quét mà ra, hư không giống như lạc hồng thiết khối, phá lệ loá mắt.

Hồng bào lão giả quanh thân khí huyết bắt đầu khởi động, một cái huyết sắc con sông lao nhanh mà ra, vờn quanh ở hắn quanh thân, tựa như hóa thành một đạo huyết sắc quầng sáng, đem hắn che đậy ở bên trong.

Thuần dương khí kình rơi vào huyết giữa sông, huyết hoa vẩy ra, một đoàn đoàn sương khói dâng lên, phảng phất muốn đem huyết hà đốt cháy. Đột nhiên, kia huyết giữa sông tựa như có một đám gương mặt hiện lên, đem thuần dương khí kình nuốt vào trong bụng, ngập trời sát khí tỏa khắp mà ra.

Diệp Hạo trong lòng hiện lên điểm xấu dự cảm, nếu là hắn sở liệu không tồi, đào hoa thôn mọi người đã bị trước mắt người luyện vì máu loãng, dung nhập

huyết giữa sông.

Nghĩ đến đây, Diệp Hạo không cấm bi từ tâm tới, Diệp Hạo đôi mắt trung sát ý phụt ra, hắn đôi mắt trung mất đi thần quang lưu chuyển, liên tiếp mấy đạo mất đi thần quang phụt ra mà ra, hướng tới hồng bào lão giả mà đi.

Phụt!

Mất đi thần quang đem huyết hà xuyên thủng, sinh sôi rơi vào hồng bào lão giả trong cơ thể, hồng bào lão giả dung mạo bắt đầu già cả lên.

Hắn biểu tình động dung, huyết giữa sông một sợi lũ khí huyết chi lực dũng mãnh vào trong thân thể hắn, đem mất đi thần quang ma diệt, hắn dù sao cũng là nửa bước bẩm sinh trình tự cao thủ, cụ bị đem mất đi thần quang đuổi đi ra bên ngoài cơ thể năng lực.

Bất quá hắn đem mất đi thần quang đuổi đi, phía trước kia trong nháy mắt công phu, hắn Thọ Nguyên cũng đã cắt giảm mười năm.

"Tiểu tử, ta muốn đem luyện nhập huyết giữa sông, làm ngươi tàn hồn đời đời kiếp kiếp đều ở huyết giữa sông chịu đựng dày vò!" Hồng bào lão giả bộ mặt dữ tợn nói.

Diệp Hạo trong tay ngọn lửa trường thương hiện lên, hắn quanh thân khí thế bắt đầu khởi động, thổi quét bát phương. Hắn hướng tới hồng bào lão giả đột nhiên đâm ra một thương (súng), này một thương (súng), chất chứa hắn đối sinh tử ý cảnh các loại lĩnh ngộ, trong phút chốc, vãng sinh kiều cùng luân hồi trì hư ảnh liền hiện lên ở hồng bào lão giả quanh thân.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo trong tay ngọn lửa trường thương rời tay mà ra, hóa thành một đạo ngọn lửa lưu quang, hướng tới hồng bào lão giả treo cổ mà đi.

Hơn nữa, Diệp Hạo trong đầu liên tiếp phụt ra mấy đạo thần hồn trùy, oanh nhập hồng bào lão giả trong đầu, lấy này tới suy yếu đối phương thần hồn, rơi chậm lại này đối vãng sinh kiều chống cự.

Kia huyết sắc sông dài tựa như cụ bị linh tính, muốn đem trường thương cách trở, nhưng là ngọn lửa trường thương dù sao cũng là Địa cấp thần binh, kia huyết hà gần cản trở mấy cái hô hấp, liền chọt băng toái.

Mà lúc này, hồng bào lão giả lại là tránh thoát vãng sinh kiều trói buộc, hắn bên ngoài thân xuất hiện từng đạo khí huyết hồng mang, muốn cắt giảm ngọn lửa trường thương uy lực.

Phụt!

Hồng bào lão giả hết thảy phản kháng đều có vẻ tái nhợt vô lực, nhiều lắm là kéo dài một lát, ngọn lửa trường thương từ hắn trước ngực tiến, sau ngực ra, hóa thành một đạo lưu quang một lần nữa rơi vào Diệp Hạo trong tay.

Diệp Hạo thần hồn cảm giác tăng lên sau, trong khoảng thời gian ngắn khống chế ngọn lửa trường thương cũng không có bao lớn khó khăn. Nhưng mà, chịu này bị thương nặng, hồng bào lão giả cũng không có như vậy ngã xuống, hắn dù sao cũng là nửa bước tiên thiên cảnh giới cao thủ, sinh mệnh lực ngoan cường, nếu là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả đối mặt Diệp Hạo này luân phiên công kích, trên cơ bản không có mạng sống khả năng.

Đang lúc Diệp Hạo chuẩn bị tiếp tục ra tay khi, phía trên cổ hồ quang hoa nở rộ, từng đạo Diệp Hạo hình bóng quen thuộc hiện lên ở hắn trước mắt.

Những người đó đúng là đào hoa thôn mọi người, trong đó bao gồm Đại Ngưu cùng thôn trưởng, còn có vài đạo hắn hình bóng quen thuộc, bọn họ một đám biểu tình thống khổ, phảng phất hãm sâu núi đao biển lửa.

"Tiểu tử, nói vậy những người này đều là ngươi chí thân bạn tốt, ngươi nếu là ở trước mặt ta tự mình kết thúc, lão phu nhưng thật ra có thể suy xét tha cho bọn hắn một cái mạng chó!" Hồng bào lão giả che lại miệng vết thương, liệt biu môi nói, hắn phảng phất bắt chẹt Diệp Hạo nhược điểm, muốn lấy này tới áp chế Diệp Hạo. (chưa xong còn tiếp.)

Chương trước Mục lục Chương sau

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 166 Đại sư huynh

Tác giả: Tiên Võ Đại Thánh

Diệp Hạo trong tay hiện lên một phen màu xanh lá mộc kiếm, quang hoa lưu chuyển, mũi nhọn tất hiện. Hồng bào lão giả nhìn thấy một màn này, kiệt kiệt cười nói: "Xem ra ngươi là nghĩ thông suốt, lão phu hứa hẹn, chỉ cần ngươi tự mình kết thúc, ta liền buông tha những người này."

"Nói như vậy ta có phải hay không còn muốn cùng ngươi nói tiếng cám ơn?"

Diệp Hạo sắc mặt lạnh băng, trong tay hắn màu xanh lá mộc kiếm hóa thành một đạo màu xanh lá quang hoa, hướng tới phía trước phi độn, hắn muốn thừa dịp hồng bào lão giả phân tâm là lúc, đem này chém giết.

Bá!

Nửa cái hô hấp gian, màu xanh lá mộc kiếm liền đến hồng bào lão giả trước mặt, Diệp Hạo thần hồn cảm giác tăng lên sau, đối màu xanh lá mộc kiếm khống chế tăng lên mấy lần có thừa, khống chế phi kiếm tốc độ càng là nhanh rất nhiều.

Thế cho nên hồng bào lão giả phản ứng lại đây thời điểm, mộc kiếm cũng đã muốn đâm vào trong thân thể hắn, hồng bào lão giả thần sắc kinh hãi, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp được cụ bị bực này thực lực hậu thiên bát trọng võ giả, hắn trong lòng thậm chí hoài nghi, đối phương hay không ẩn tàng rồi tu vi.

Hồng bào lão giả dù sao cũng là nửa bước bẩm sinh trình tự cao thủ, hắn tâm niệm khẽ nhúc nhích, bốn phía thiên địa nguyên khí liền ngưng tụ ở hắn bên ngoài thân, hóa thành một tầng nguyên khí vòng bảo hộ.

Phụt!

Màu xanh lá mộc kiếm hơi hơi một đốn, gần đâm vào trong thân thể hắn số tấc, chỉ một thoáng huyết hoa khắp nơi lắp bắp. Màu xanh lá mộc kiếm hóa thành một đạo màu xanh lá lưu quang bay ngược hồi Diệp Hạo trong tay, phía trước kia nhất kiếm chất chứa khô khốc ý cảnh, nhất kiếm dưới, kia khô khốc hủ bại hơi thở từ đối phương ngực chỗ lan tràn, nếu không ngăn chặn, liền sẽ lan tràn đến toàn thân.

Hồng bào lão giả quanh thân khí huyết hồng mang vờn quanh, hóa thành một đạo cầu vồng hướng tới nơi xa chạy đi, ngay cả hắn cổ hồ đều không kịp thu đi, liền vội vàng chạy trốn.

Hắn là một cái đối chính mình tánh mạng cực kỳ quý trọng người, ở kiến thức tới rồi Diệp Hạo thực lực sau, hắn trong lòng đã minh bạch, tiếp tục lưu lại đi chỉ biết đem chính mình mạng nhỏ chôn vùi.

Diệp Hạo đem phía trên cổ hồ thu vào trong lòng ngực, từ nhìn thấy cổ hồ ánh mắt đầu tiên bắt đầu, hắn liền biết đây là luyện yêu hồ tàn phiến, đến nỗi đào hoa thôn mọi người vận mệnh ở bọn họ bị thu vào luyện yêu hồ khi cũng đã định ra, vô pháp nghịch chuyển.

Ít nhất lấy Diệp Hạo lúc này thủ đoạn, vô pháp làm được đem đã hóa thành máu loãng người sống lại. Diệp Hạo thân hóa cầu vồng. Hướng tới hồng bào lão giả sở bỏ chạy phương vị đuổi giết mà đi.

Liền tính đối phương thiêu đốt khí huyết, tốc độ bạo tăng, cùng Diệp Hạo so sánh với vẫn cứ có nhất định chênh lệch. Một nén nhang sau, Diệp Hạo ly đối phương khoảng cách dần dần kéo gần. Hắn cầm trong tay sao băng cung, hướng tới đối phương một mũi tên bắn ra.

Hắn thần hồn cảm giác lực tăng lên sau, Địa cấp võ học Thiên Lí Truy Tung cũng đã đi vào chút thành tựu cảnh giới, một mũi tên bắn ra, có thể nói là ngàn dặm ở ngoài. Lấy người thủ cấp.

Đương nhiên, nơi này chỉ chính là phàm nhân, hơn nữa ngàn dặm chỉ là khoa trương cách nói, mũi tên quang xuyên thủng hư không, đem phía trước huyết ảnh đánh tan, xuyên thủng mà qua.

Hồng bào lão giả thân hình hiện lên, hắn tốc độ dần dần rơi chậm lại xuống dưới, hắn trong thần sắc lộ ra điên cuồng chi sắc, từng đạo tinh huyết thiêu đốt, hóa thành động lực. Hắn cả người hóa thành một đạo huyết sắc cầu vồng, hướng tới phía trước phi độn.

Một nén nhang sau, Diệp Hạo đuổi giết người này đến một chỗ sơn trại, sơn trại trung để lộ ra âm trầm khủng bố hơi thở, không giống như là bình thường sơn trại.

Ngược lại như là một chỗ tràn ngập nguy cơ nơi, nhưng trên bản đồ trung, Diệp Hạo cũng không có nhận thấy được tiên thiên cảnh giới tồn tại, nói như thế tới, nơi này liền không có uy hiếp đến hắn sinh mệnh tồn tại.

Diệp Hạo đuổi giết đi vào, phía trước kia nói huyết sắc cầu vồng tốc độ dần dần rơi chậm lại xuống dưới. Rốt cuộc hắn khí huyết hữu hạn, không có khả năng vẫn luôn thiêu đốt.

"Đại sư huynh cứu mạng!"

Hồng bào lão giả hô to một tiếng, hắn biểu tình vội vàng kêu gọi nói, Diệp Hạo sắc mặt bất biến. Liền tính người này có giúp đỡ, hôm nay cũng chỉ có tử lộ một cái.

Ầm vang!

Đúng lúc này, một đạo huyết sắc di thiên chưởng ấn từ phía trước phô cuốn mà đến, hướng tới Diệp Hạo nghiền áp mà xuống, một chưởng này là từ thuần túy tinh huyết ngưng tụ thành, phẩm phất chất chứa vô tận thần uy.

Diệp Hạo trong tay khí huyết hồng mang vờn quanh. Hướng tới phía trên đột nhiên oanh ra một quyền, một đạo khí huyết ngưng tụ thành quyền cương thoát ly hắn bàn tay, cùng phía trên kia huyết sắc di thiên chưởng ấn va chạm ở bên nhau.

Mãnh liệt dao động dật tán, thiên địa tức khắc vì này tối sầm lại, bốn phía nguyên khí loạn lưu bắt đầu khởi động, khắp nơi kích động.

Diệp Hạo ánh mắt tỏa định phía trước hồng bào lão giả, đôi mắt trung liên tiếp phụt ra ra mấy đạo mất đi thần quang, oanh nhập đối phương trong cơ thể.

"Đại sư huynh…… Cứu ta……"

Hồng bào lão giả hơi thở thoi thóp, cả người trong khoảnh khắc trở nên gần đất xa trời, giống như mặt trời lặn Tây Sơn, mộ khí trầm trầm, không đến số tức, này hơi thở liền hoàn toàn đoạn tuyệt.

"Ngươi thật to gan!"

Đột nhiên, phía sau một vị thanh niên nam tử đạp bộ mà đến, hắn quanh thân ngưng luyện ra một cổ đáng sợ khí thế, vô hình uy áp hướng tới Diệp Hạo thổi quét mà đến, chỉ một thoáng, hắn có loại cùng thiên địa đối kháng ảo giác.

Hơn nữa, càng vì đáng sợ chính là người tới quanh thân thiên địa nguyên khí di động, như ẩn như hiện, hô hấp chi gian liền có thiên địa nguyên khí làm bạn, đây là đối thiên địa nguyên khí lĩnh ngộ tới rồi cực kỳ cao thâm nông nỗi.

Diệp Hạo thần sắc vi ngưng, người tới là cực kỳ tiếp cận bẩm sinh cảnh tồn tại, có thể dùng một chân bước vào tiên thiên cảnh giới tới hình dung.

Đương nhiên, liền tính đối phương là một chân bước vào tiên thiên cảnh giới tồn tại, cũng không đại biểu Diệp Hạo liền sẽ tâm tồn sợ hãi.

Theo thực lực của hắn tăng lên, một viên cường giả chi tâm đang ở ngưng luyện, liền tính là bẩm sinh cảnh cường giả đã đến, đều không thể làm Diệp Hạo khuất phục.

Thanh niên nam tử trong tay một cái huyết sắc sông dài ngang qua mà ra, này huyết hà chừng mấy chục trượng trường, tựa như che trời lấp đất giống nhau.

Huyết giữa sông phảng phất có một đạo nói âm hồn du tẩu, đó là đã từng mệnh tang với huyết giữa sông rất nhiều sinh linh, nếu là tinh tế số đi, liền sẽ phát hiện, này đó sinh linh chừng hàng ngàn hàng vạn khủng bố số lượng.

Diệp Hạo đôi tay ngón trỏ liên tiếp bắn ra, từng đạo thuần dương khí kình thổi quét mà ra, hắn giờ phút này thân cụ mười ba tích tinh huyết, một thân khí huyết số lượng tới rồi một cái kinh thiên động địa nông nỗi.

Có thể nói tại hậu thiên cảnh giới, có thể đem tinh huyết tích lũy đến nước này võ giả thiếu chi lại thiếu, những cái đó không có chỗ nào mà không phải là thiên phú tuyệt luân, hoặc là trời sinh thể chất kỳ dị người mới có thể làm được.

Thuần dương khí kình quét ngang bát phương, cực nóng hơi thở đốt cháy, tựa như muốn đem huyết hà hòa tan. Thanh niên nam tử khóe miệng xẹt qua một tia tà cười, hắn giơ tay hướng tới phía trước huyết hà nhẹ nhàng một lóng tay điểm ra.

Tiếp theo siếp, huyết giữa sông từng đạo sinh linh ngưng luyện, bọn họ là từ huyết giữa sông khí huyết thêm chi này nguyên bản tàn hồn sở ngưng luyện, này sinh thời thực lực ít nhất đều là hậu thiên bảy bát trọng.

Trong phút chốc, mấy chục thượng trăm nói sinh linh ngưng tụ thành, bọn họ khuôn mặt dữ tợn, hình cùng quỷ mị, bọn họ hướng tới Diệp Hạo phác sát mà đến.

Lấy Diệp Hạo giờ phút này thực lực, cơ hồ có thể nháy mắt hạ gục hậu thiên bát trọng võ giả, nhưng mà hắn trước người rốt cuộc không phải một hai cái, mà là thượng trăm cái hậu thiên bát trọng võ giả, vậy tương đương kinh người.

Diệp Hạo thần sắc bất biến, hắn bên ngoài thân từng đạo khí huyết hồng mang kích động, ước chừng mười ba đạo trưởng hồng ngưng luyện mà ra, vờn quanh ở hắn quanh thân.

Một màn này đủ để cho Triệu Quốc cảnh nội sở hữu hậu thiên võ giả vì này ghé mắt, mười ba tích tinh huyết ngưng luyện giao hòa, hóa thành một con huyết sắc phượng hoàng, hướng tới phía trước huyết sắc sinh linh va chạm mà đi.

Ầm vang!

Huyết sắc phượng hoàng nơi đi qua, những cái đó sinh linh hoàn toàn bất kham một kích, sôi nổi tán loạn, liền tính toán lượng lại nhiều, ở tuyệt đối thực lực trước mặt, đều là uổng công.

Huyết sắc phượng hoàng đem sinh linh hết thảy đánh tan sau, hóa thành một đạo cầu vồng, phun ra nuốt vào lửa cháy, hướng tới phía trước huyết hà thổi quét mà đi. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167 huyết hà đại trận

Thanh niên nam tử biểu tình hơi hiện ngưng trọng, hắn trước người kia huyết sắc sông dài hóa thành một đạo huyết sắc lốc xoáy, phảng phất cụ bị một cổ vô hình lực cắn nuốt, muốn đem huyết sắc phượng hoàng trung tinh huyết hết thảy luyện hóa.

Huyết sắc phượng hoàng hai cánh chấn động, trong hư không từng đạo ngọn lửa nảy sinh, phượng hoàng mang theo vô thượng thần hỏa hướng tới phía trước huyết sắc lốc xoáy hoành cuốn mà đi.

Phụt!

Huyết sắc lốc xoáy hơi hơi chuyển động, đem phượng hoàng cất chứa đi vào, phượng hoàng tiến vào huyết sắc lốc xoáy sau, liền giống như đá chìm đáy biển, xốc không dậy nổi nửa điểm gợn sóng.

Thanh niên nam tử hơi hơi mỉm cười, hắn đang chuẩn bị đem huyết sắc lốc xoáy thu hồi, từ từ luyện hóa phượng hoàng trung chất chứa tinh huyết, kia cổ lực lượng với hắn mà nói có cực đại lực hấp dẫn.

Phanh!

Huyết sắc lốc xoáy bỗng nhiên tạc nứt, từng đạo hỏa hoa lấp bắp, đem hư không đốt cháy, phượng hoàng hai cánh chấn động, thần hỏa làm bạn, hướng tới thanh niên nam tử va chạm mà đi.

Ong! Ong!

Thanh niên nam tử dù sao cũng là một chân bước vào tiên thiên cảnh giới tồn tại, hắn tâm niệm khẽ nhúc nhích, thiên địa nguyên khí giống như đan chéo ngưng luyện, từng đạo quang hoa lập loè, ở hắn trước người nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo nguyên khí hộ thuẫn.

Bá!

Thanh niên nam tử sấn này thối lui đến mấy chục trượng có hơn, mà lúc này, tiếng gió gào thét, liên tiếp ba đạo thân ảnh đi tới thanh niên nam tử trước người.

"Đại sư huynh!"

Ba người đi vào thanh niên nam tử bên người sau, đều là cung kính hô thanh Đại sư huynh, này ba người có hai gã lão nhân, còn có một vị còn lại là bà lão.

Mấy người tuổi tác từ bề ngoài thượng xem đều phải cao hơn thanh niên nam tử, lại là một bộ đối thanh niên nam tử cực kỳ dáng vẻ cung kính.

"Bố huyết hà đại trận, vây sát người này!"

Thanh niên nam tử phân phó nói, hắn trong lòng đối Diệp Hạo tinh huyết cực kỳ khát vọng, hắn trong lòng có dự cảm, nếu là đem Diệp Hạo một thân tinh huyết cắn nuốt, hắn huyết hà thậm chí có thể càng tiến thêm một bước.

"Là!"

Mấy người thần sắc đều là ngưng trọng lên, có thể làm cho bọn họ Đại sư huynh nghiêm túc đối phó người, càng là muốn lấy huyết hà đại trận tới đối phó người, không phải do bọn họ không coi trọng.

Mấy người quanh thân đều là huyết sắc sông dài di động, nếu là đối lập dưới liền sẽ phát hiện, bọn họ ba người huyết hà đều là không bằng thanh niên nam tử sở ngưng luyện huyết hà.

Ầm vang!

Theo sau bốn đạo huyết hà lao nhanh. Phân biệt tọa lạc tại bốn cái phương hướng, đem Diệp Hạo chặn lại ở bên trong, vì phòng ngừa Diệp Hạo đào thoát, thanh niên nam tử trực tiếp vận dụng huyết hà đại trận. Bực này trận pháp, liền tính là bẩm sinh cường giả lâm vào trong đó, trong khoảng thời gian ngắn đều không nhất định có thể thoát thân.

Bốn đạo huyết hà chồng lên ở bên nhau, tuyệt phi là đơn giản một thêm nhất đẳng với nhị đơn giản như vậy. Bốn điều huyết hà hoà lẫn, đem không trung ánh thành một mảnh huyết hồng.

Diệp Hạo đem phượng hoàng thu vào trong cơ thể. Tinh huyết hóa thành phượng hoàng sau, không có lúc nào là không ở tiêu hao tinh huyết trung khí huyết chi lực, liền tính Diệp Hạo có mười ba tích tinh huyết nội tình, vẫn cứ vô pháp gánh vác khởi như thế khổng lồ tiêu hao.

Diệp Hạo trong tay màu xám dòng khí kích động, một cái màu xám sông dài lao nhanh mà ra, sông dài trung sinh cơ tĩnh mịch chi ý tiêu tan ảo ảnh, hắn đối sinh tử ý cảnh lĩnh ngộ gia tăng sau, sinh tử chi lực hóa thành sông dài, này thần uy muốn vượt qua phía trước rất nhiều.

Sinh tử sông dài trung mất đi thần quang bắt đầu khởi động, hướng tới huyết hà lao nhanh. Phảng phất muốn đem huyết giữa sông khí huyết ma diệt.

Nhưng mà, kia bốn điều huyết hà liên tiếp ở bên nhau, hình thành huyết hà đại trận sau, uy lực của nó tăng lên không biết nhiều ít lần, sinh tử sông dài trung mất đi thần quang chớp động, thế nhưng vô pháp đem huyết hà ma diệt.

Ầm vang!

Đột nhiên, bốn điều huyết hà sôi nổi đứng chổng ngược hư không, giống như bốn điều thông thiên sông dài, mấy ngày liền tiếp đất, câu thông thiên địa. Thần uy mênh mông cuồn cuộn, từng đạo huyết sắc quang hoa hướng tới Diệp Hạo lao nhanh mà đến.

Cùng lúc đó, thiên địa nguyên khí sôi nổi hướng tới bốn điều huyết hà hội tụ mà đi, bọn họ bốn người đều là nửa bước bẩm sinh trình tự cao thủ. Nắm giữ một tia thiên địa nguyên khí da lông, khi bọn hắn lĩnh ngộ dung hợp ở bên nhau, hình thành trận pháp sau, có khả năng câu thông thiên địa nguyên khí càng là đại đại tăng lên đi lên.

Lúc này Diệp Hạo phảng phất đối mặt không phải bốn gã nửa bước tiên thiên võ giả, mà là một vị tiên thiên cảnh giới cường giả, liền tính là một người nửa bước bẩm sinh trình tự cao thủ dễ mà mà chỗ. Đều sẽ xuất hiện ra cảm giác vô lực tới.

Nhưng là Diệp Hạo rốt cuộc từng cùng tiên thiên cảnh giới đã giao thủ, tuy rằng kia gần là Lương Vương một khối chân khí phân thân, nhưng là tiên thiên cảnh giới thủ đoạn hắn trên cơ bản đều lĩnh giáo qua.

Bởi vậy, liền tính mấy người biểu hiện lại cường, cũng vô pháp làm Diệp Hạo dao động. Diệp Hạo quanh thân màu ngân bạch hồ quang phụt ra, vô hình khí lực uy áp nở rộ, uy hiếp muôn đời trời cao.

Bị động phòng thủ cũng không phải sáng suốt lựa chọn, Diệp Hạo ánh mắt chăm chú nhìn ở bốn người trung vị kia bà lão trên người, hắn tính toán tìm được một cái đột phá khẩu, phá vỡ huyết hà đại trận, đến lúc đó có thể tiêu diệt từng bộ phận.

Cũng không phải bởi vì bà lão thực lực yếu nhất, Diệp Hạo mới lựa chọn nàng làm đột phá khẩu, mà là bởi vì đối phương tuổi tác tối cao. Diệp Hạo đôi mắt trung mất đi thần quang lưu chuyển, đột nhiên, một đạo màu xám mất đi thần quang phụt ra mà ra, hướng tới tên kia bà lão bắn nhanh mà đi.

"Cẩn thận!"

Thanh niên nam tử nhắc nhở một tiếng, hắn tâm niệm khẽ nhúc nhích, huyết hà tựa như hóa thành huyết sắc gió lốc, che ở bà lão trước người, đem kia mất đi thần quang cách trở.

Diệp Hạo mất đi thần quang tuy rằng uy lực không giống người thường, nhưng là kia dù sao cũng là dùng để cắt giảm Thọ Nguyên mặt trên có phi phàm hiệu quả, rơi vào huyết giữa sông, lại là khởi không đến bao lớn tác dụng.

Tuy rằng là sợ bóng sợ gió một hồi, nhưng là thanh niên nam tử đã quyết định không cho Diệp Hạo chút nào xoay người cơ hội, huyết giữa sông từng đạo thân ảnh ngưng luyện lột xác, kia từng đạo thân ảnh đều là từ huyết giữa sông khí huyết ngưng tụ thành, cụ bị lớn lao uy năng.

Ước chừng mười đạo huyết sắc thân ảnh từ huyết giữa sông ngưng tụ thành, bước vào huyết hà đại trận trung, Diệp Hạo nơi vị trí. Này mười đạo thân ảnh hơi thở không có chỗ nào mà không phải là Hậu Thiên Cửu Trọng trung xuất sắc người, bọn họ thậm chí muốn so phía trước thanh niên nam tử huyết hà huyễn hóa ra tới thân ảnh muốn khó có thể đối phó mấy lần không ngừng.

Diệp Hạo trong tay một đôi màu lam viên hoàn hiện lên, đúng là thuần dương chân hỏa hoàn, ngọn lửa đối khí huyết chi lực khắc chế là tương đối lớn. Huống chi, thuần dương chân hỏa hoàn trung hỏa chính là thuần dương chân hỏa, này khắc chế hiệu quả còn lại là càng cao.

Màu lam thuần dương chân hỏa lao nhanh mà ra, hóa thành một mảnh biển lửa, đem phía trước kia mười đạo huyết sắc thân ảnh bao trùm, bốc cháy lên.

Phụt!

Chỉ một thoáng huyết hoa vẩy ra, khói báo động cuồn cuộn, kia huyết khí đốt cháy sau, hóa thành nồng đậm sương khói, thật lâu không tiêu tan.

Nhưng mà, bốn phía huyết giữa sông từng đạo huyết sắc quang hoa rót vào mười đạo huyết sắc thân ảnh trung, lấy này tới chống lại thuần dương chân hỏa.

Trong đó một đạo huyết sắc thân ảnh càng là nâng lên di thiên bàn tay, hướng tới Diệp Hạo nắm tới, muốn đem Diệp Hạo một chưởng bóp chết.

Nếu là đổi làm mặt khác hậu thiên bát trọng võ giả dễ mà mà chỗ, quả quyết không có mạng sống khả năng, nhưng là Diệp Hạo nội tình là cỡ nào hồn

hậu, này kẻ hèn huyết sắc thân ảnh lại như thế nào là đối thủ của hắn.

Diệp Hạo trong tay khí huyết hồng mang phụt ra, một đạo huyết sắc quyền cương chùy ra, khí huyết chi lực dấu vết hư không, đem kia huyết sắc thân ảnh đánh tan.

Cùng lúc đó, Diệp Hạo trong tay liên tiếp chùy ra chín đạo quyền cương, chín đạo quyền cương hóa thành cầu vồng, phân biệt dừng ở kia chín đạo huyết sắc thân ảnh thượng.

Nhưng mà, từng đạo huyết sắc quang hoa phảng phất từ phía chân trời buông xuống, dừng ở kia tán loạn huyết vụ thượng, kia mười đoàn huyết vụ ngưng tụ thành một đoàn, hóa thành một đạo mười trượng cao huyết sắc thân ảnh, khuôn mặt dữ tợn, giống như tà ma giống nhau, làm nhân tâm sinh hàn ý. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 168 liên trảm nửa bước bẩm sinh

Thuộc về nửa bước bẩm sinh trình tự uy áp từ kia huyết sắc thân ảnh thượng tỏa khắp mà ra, này nói huyết sắc thân ảnh ở dung hợp rất nhiều tàn hồn cùng khí huyết sau, hóa thành một tôn nửa bước tiên thiên cao thủ. Càng vì đáng sợ chính là, này tôn nửa bước bẩm sinh huyết sắc sinh linh cụ bị mặt khác nửa bước tiên thiên võ giả sở không cụ bị các loại năng lực.

Diệp Hạo đôi tay ngón trỏ liên tục bắn ra, thuần dương khí kình ngang dọc đan xen, mấy ngày liền tiếp đất, hướng tới phía trước thổi quét, cực nóng hơi thở thổi quét bát phương, phảng phất muốn đem thiên địa đốt cháy luyện hóa.

Huyết sắc thân ảnh quanh thân cầu vồng vờn quanh, đem từng đạo thuần dương khí kình ngăn cản bên ngoài. Diệp Hạo chăm chú nhìn phía trước huyết sắc sinh linh, lấy hắn trước mắt thủ đoạn, muốn đối phó kia huyết sắc sinh linh tới nói là muốn hao phí rất nhiều công phu.

Mà bên ngoài còn có bốn vị nửa bước bẩm sinh trình tự cao thủ ở, hắn cũng tính toán tiếp tục háo đi xuống, như vậy với hắn mà nói sẽ cực kỳ bất lợi.

Diệp Hạo quanh thân khí thế kéo lên, trong khoảnh khắc liền từ sau thiên bát trọng đỉnh núi tiêu thăng đến siêu việt Hậu Thiên Cửu Trọng nông nỗi, một cổ độc thuộc về nửa bước bẩm sinh trình tự hơi thở ở hắn trên người xuất hiện.

Đây là sinh tử ấn trung chất chứa bí pháp, lấy sinh cơ khí huyết lực lượng đại sứ đến hắn tu vi trình tự ở trong khoảng thời gian ngắn đi vào nửa bước bẩm sinh trình tự.

Bình thường con đường đi vào nửa bước bẩm sinh là Hậu Thiên Cửu Trọng đỉnh núi võ giả nắm giữ một tia thiên địa nguyên khí da lông, đã là nửa bước tiên thiên võ giả.

Mà Diệp Hạo còn lại là tìm lối tắt, đi mặt khác một cái lộ, lấy siêu việt Hậu Thiên Cửu Trọng khí huyết lực lượng, bước vào nửa bước bẩm sinh trình tự.

Diệp Hạo một thân thực lực vốn là không kém gì nửa bước bẩm sinh trình tự võ giả, đương hắn tu vi tiêu thăng đến nửa bước bẩm sinh sau, sẽ là cỡ nào đáng sợ?

Huyết sắc quang hoa vờn quanh ở Diệp Hạo quanh thân, hư không chấn động, hắn đôi mắt trung thần quang tiêu tan ảo ảnh, chợt, hắn nâng lên tay, hướng tới phía trước hư không nhẹ nhàng ấn ra.

Theo hắn một chưởng ấn ra, một đạo di thiên chưởng ấn ngưng tụ thành, này nói chưởng ấn chính là từ thuần túy khí huyết lực lượng đan chéo dung hối, chất chứa vô tận lực lượng, một chưởng dưới phá núi đoạn nhạc không nói chơi.

Ầm vang!

Một chưởng dưới. Huyết sắc thân ảnh chợt băng toái, hóa thành vô số đạo huyết sắc lưu quang, thậm chí còn, Diệp Hạo một chưởng này trung chất chứa khí huyết lực lượng quá lớn. Khiến cho kia huyết sắc sinh linh ở trong khoảng thời gian ngắn vô pháp lại lần nữa ngưng luyện.

Lấy khí huyết chi lực bước vào nửa bước bẩm sinh trình tự, cần thiết là khí huyết lực lượng siêu việt thiên địa nguyên khí, mới có thể xem như khí huyết nhập bẩm sinh.

Mà giờ phút này, Diệp Hạo tùy ý một chưởng liền có như vậy uy lực, này thần uy tuyệt đối là vượt qua nửa bước tiên thiên võ giả có khả năng khống chế

thiên địa nguyên khí.

Rốt cuộc nửa bước tiên thiên võ giả có khả năng khống chế thiên địa nguyên khí nhiều lắm đề cập phạm vi mấy chục trượng. Ở vượt qua cái này phạm vi, vậy không phải nửa bước bẩm sinh trình tự võ giả có khả năng nắm giữ.

Diệp Hạo như cũ đem ánh mắt tỏa định ở bốn người trung vị kia bà lão trên người, thực lực của đối phương yếu nhất, hắn cần thiết lấy này làm thiết nhập khẩu, đem huyết hà đại trận phá vỡ.

"Người này khó đối phó, vận dụng huyết hà đại trận cuối cùng một tầng biến hóa!"

Thanh niên nam tử trước tiên một bước suy đoán tới rồi Diệp Hạo tính toán, hắn nếu đã biết Diệp Hạo kế hoạch, lại sao lại làm Diệp Hạo thực hiện được.

Theo sau, không đợi Diệp Hạo động thủ, kia đối chiều hư không huyết giữa sông phụt ra ra từng đạo huyết sắc quang hoa. Đưa bọn họ bốn người thân hình bao trùm.

Bọn họ bốn người thân ảnh thế nhưng dung nhập huyết giữa sông, phảng phất trở thành huyết hà một bộ phận, cùng huyết hà tuy hai mà một.

Kể từ đó, đối làm mặt khác bất luận cái gì một người võ giả lại đây, đều không thể tìm kiếm đến bọn họ tung tích.

Bởi vì bọn họ hơi thở đã hoàn toàn cùng huyết hà dung hợp, trở thành nhất thể, cùng lúc đó khi, huyết hà uy lực càng là kế tiếp kéo lên.

Phạm vi mấy chục trượng thiên địa nguyên khí hướng tới huyết hà trút xuống, dung nhập huyết giữa sông, khiến cho huyết hà uy lực càng hơn phía trước.

Sáng lạn lộng lẫy ráng màu phụt ra mà ra. Huyết hà vờn quanh xoay tròn, hóa thành huyết sắc gió lốc, lấy Diệp Hạo vì trung tâm, bắt đầu xoay tròn co rút lại lên.

Huyết hà xoay tròn trong quá trình. Từng đạo huyết sắc quang hoa phụt ra mà ra, mấy cái hô hấp gian liền thành công trăm hơn một ngàn huyết sắc thần huy từ Diệp Hạo trên người đảo qua.

Càng vì đáng sợ chính là, kia huyết sắc thần huy trung không chỉ có che dấu vô cùng vô tận khí huyết công kích, càng là dấu diếm thiên địa nguyên khí chi uy, không ngừng cắt giảm Diệp Hạo thực lực.

Diệp Hạo quanh thân huyết sắc cầu vồng vờn quanh, đan chéo thành một đạo phòng ngự vòng bảo hộ. Đem huyết sắc công kích cách trở bên ngoài. Cứ thế mãi đi xuống, hắn kia huyết sắc phòng ngự vòng bảo hộ tất nhiên khó có thể chống đỡ, đến lúc đó, lấy Diệp Hạo khí lực là vô pháp thừa nhận trụ huyết hà gió lốc.

Diệp Hạo đôi mắt trung mất đi thần quang bắt đầu khởi động, hắn trong đầu bản đồ mở ra, ở kia huyết giữa sông, hắn có thể rõ ràng nhận thấy được bốn cái quang điểm, hắn đem ánh mắt mượn tiền ở kia nói nhất mông manh quang điểm thượng, thân hình xẹt qua hư không, hướng tới huyết hà nào đó phương hướng mà đi.

Bọn họ bốn người nơi vị trí cũng không phải nhất thành bất biến, mà là theo huyết hà đại trận biến hóa mà không ngừng mượn tiền, Diệp Hạo thông qua bản đồ trung cảnh trong gương, trước tiên một bước biết trước đến bà lão sắp sửa tới phương vị.

Phụt!

Diệp Hạo trong tay liên tiếp mấy chục nói thuần dương khí kình phụt ra mà ra, hắn tu vi bước vào nửa bước bẩm sinh trình tự sau, thuần dương chỉ uy lực tăng lên mấy lần có thừa, trong phút chốc liền đem huyết hà phá vỡ một cái chỗ hổng.

Cái này huyết hà chừng mấy trượng khoan, mà hắn phá vỡ chỗ hổng chỉ có vài thước, cũng không đủ để cho hắn chạy đi, nhưng là dùng để đối phó bà lão lại là cũng đủ.

Kia chỗ hổng trung, bà lão thân ảnh hiện lên, Diệp Hạo phía trước kia thuần dương khí kình có không ít dừng ở trên người nàng. Giờ phút này, nàng biểu tình hoảng sợ vạn phần, các nàng bốn người tu thành huyết hà đại trận tới nay, vẫn là lần đầu có người có thể đủ nhận thấy được các nàng phương vị, cái này làm cho nàng trong lòng mạc danh bất an lên.

Nhất mấu chốt chính là, mấy người bọn họ dung nhập huyết hà sau, nơi phương vị đều là phân tán mở ra, giờ phút này, không ai có thể đủ cứu được nàng.

Bà lão quanh thân huyết hà lao nhanh, muốn đem Diệp Hạo phá vỡ chỗ hổng tu bổ, lấy này tới né qua sát kiếp.

Diệp Hạo đôi mắt trung mất đi thần quang lưu chuyển, liên tiếp ba đạo thần quang phụt ra mà ra, oanh nhập bà lão trong cơ thể. Hắn một đạo mất đi thần quang dừng ở hậu thiên bát trọng võ giả trên người có thể ước chừng cắt giảm đối phương bốn mươi năm Thọ Nguyên, mà rơi ở nửa bước bẩm sinh trình tự võ giả trên người, tắc ít nhất có thể cắt giảm mười năm Thọ Nguyên.

Ba đạo mất đi thần quang chính là ba mươi năm Thọ Nguyên, bà lão Thọ Nguyên nhiều lắm còn có hai mươi năm, ở Diệp Hạo kia ba đạo mất đi thần quang hạ, trong khoảnh khắc liền dung nhan già cả, đi đời nhà ma.

Huyết hà đại trận thiếu một người uy lực của nó sậu hàng, tuy rằng cũng không có trực tiếp phá vỡ, nhưng là này huyết hà đại trận đã vô pháp lại vây khốn Diệp Hạo.

Diệp Hạo trong tay khí huyết hồng mang vờn quanh, hướng tới phía trước bà lão nơi địa phương một quyền chùy đi, vô hình khí huyết chi lực phụt ra, đó là nửa bước bẩm sinh trình tự khí huyết lực lượng, đủ để phá núi đoạn nhạc.

Phanh!

Diệp Hạo một quyền oanh ra một cái đại lỗ thủng, hắn thân hình xẹt qua, rời đi huyết hà đại trận bao phủ phạm vi. Đương hắn rời đi sau, hắn quanh thân khí thế đột nhiên giảm bớt, nửa bước bẩm sinh khí thế không còn nữa tồn tại.

Sinh tử ấn tăng lên tu vi thời gian rốt cuộc hữu hạn, huống chi, lần này là đem hắn tu vi đẩy thăng đến nửa bước bẩm sinh, sở hao phí sinh cơ lực lượng càng là tương đương kinh người.

"Hắn bí thuật thời gian đã đến, tùy ta tru sát người này!"

Huyết hà đại trận trung truyền đến thanh niên nam tử lạnh băng thanh âm, ba đạo thân ảnh từ huyết giữa sông đi ra, bọn họ phân biệt đem huyết hà thu vào trong cơ thể. Một đám trong mắt phiếm lạnh lẽo sát ý, phảng phất muốn đem Diệp Hạo ăn sống nuốt tươi.

Diệp Hạo chăm chú nhìn phía trước thanh niên nam tử, theo sau, hắn thân hình xẹt qua hư không, hướng tới đối phương bên cạnh người một vị nửa bước tiên thiên cao thủ mà đi.

Thanh niên nam tử là một chân bước vào tiên thiên cảnh giới tồn tại, lấy Diệp Hạo thực lực, muốn ở trong khoảng thời gian ngắn đem này đánh chết có nhất định khó khăn.

Nhưng là mặt khác hai người bất quá là nửa bước bẩm sinh, Diệp Hạo nếu muốn đánh chết này hai người, khó khăn không cao. Diệp Hạo kế hoạch là trước đem hai gã nửa bước bẩm sinh đánh chết, lại nghĩ cách đối phó thanh niên nam tử.

Diệp Hạo bày ra xuất tinh diệu tuyệt luân thân pháp, hóa thành một đạo cầu vồng, trong phút chốc liền đến tên kia nửa bước tiên thiên võ giả bên cạnh người.

Phụt!

Một đạo màu xanh lá ráng màu đem tên này nửa bước tiên thiên võ giả xuyên thủng, hắn thân hình ngã xuống trên mặt đất, đỏ thắm máu tươi róc rách chảy ra, đem mặt đất nhuộm thành màu đỏ.

Nhất chiêu nháy mắt hạ gục nửa bước bẩm sinh trình tự cao thủ, thật sự là Diệp Hạo thân pháp quá mức cao minh, hơn nữa người này xúc không kịp phòng hạ, bị Diệp Hạo nhất chiêu oanh sát.

"Đáng giận!"

Thanh niên nam tử gầm lên một tiếng, trong tay một đạo nguyên khí chưởng ấn ngưng tụ thành, hướng tới Diệp Hạo tịch sát mà đi, này nói nguyên khí chưởng ấn tựa như hóa thành một đạo lưu quang, trong khoảnh khắc liền đến Diệp Hạo trước người.

Diệp Hạo chân đạp hư không, thân hình mượn tiền, đi tới mặt khác một người nửa bước tiên thiên võ giả trước người. Lần này đối phương có điều địa phương, một đạo di thiên huyết sát chưởng ấn hướng tới hắn tập sát.

Trước sau lưỡng đạo chưởng ấn đem Diệp Hạo hỗn loạn ở bên trong, hắn thân hình ở lưỡng đạo chưởng ấn hạ, trở nên liền tra đều không dư thừa.

"Không tốt!"

Thanh niên nam tử trong lòng bất an lên, hắn cũng không cho rằng Diệp Hạo thực lực dừng bước tại đây, sẽ ở bọn họ hai người liên thủ dưới như thế dễ dàng mà chết đi.

Ngay sau đó, hắn suy đoán phải đến xác minh, Diệp Hạo thân hình hiện lên ở tên kia nửa bước tiên thiên võ giả phía sau, một đạo thuần dương khí kình xỏ xuyên qua mà ra, đem đối phương cái ót xuyên thủng. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169 hình bóng quen thuộc

"Còn dư lại cuối cùng một cái!"

Diệp Hạo ánh mắt ngược lại dừng ở thanh niên nam tử trên người, trong tay hắn hiện lên một phen ngọn lửa trường thương, lửa cháy vờn quanh, hắn tựa như hóa thân vì Hỏa thần, hành tẩu tại thế gian, chấp chưởng thiên địa ngọn lửa.

Theo sau, Diệp Hạo một lưỡi lê ra, này một thương (súng) phảng phất đem hư không đâm ra một cái lỗ thủng tới, trời cao hư không ẩn ẩn chấn động.

Chỉ một thoáng, ở thanh niên nam tử quanh thân hiện lên vãng sinh kiều cùng luân hồi trì hư ảnh, luân hồi trong ao lấy tĩnh mịch chi ý ngưng tụ thành nước ao giờ phút này hơi hơi xoay tròn, một cổ bá đạo lực cắn nuốt từ phía dưới nước ao xuất hiện.

Thanh niên nam tử thần hồn không chịu khống chế phải rời khỏi hắn thể xác, hướng tới phía dưới rơi xuống. Diệp Hạo trong tay màu xanh lá mộc kiếm hướng tới phía trước phi độn mà đi, hắn muốn nhân cơ hội giỡ xuống người này thủ cấp.

Đối phương dù sao cũng là một chân bước vào tiên thiên cảnh giới tồn tại, một thân thực lực không thể khinh thường. Bởi vậy, Diệp Hạo vừa ra tay chính là tuyệt sát một kích, quả quyết không cho đối phương nửa điểm mạng sống cơ hội.

Nhưng mà, thanh niên nam tử không hổ là một chân bước vào tiên thiên cảnh giới tồn tại, ở màu xanh lá mộc kiếm còn chưa đâm vào trong thân thể hắn là lúc, hắn liền từ vãng sinh kiều giam cầm trung tránh thoát ra tới.

"Kẻ hèn hậu thiên bát trọng, liền cụ bị như thế thực lực, nếu có thể đem ngươi tinh huyết cắn nuốt……" Thanh niên nam tử liếm liếm môi, trong ánh mắt tràn ngập tham lam thần sắc.

Trong tay hắn khí huyết hồng mang vờn quanh, phạm vi mấy chục trượng nội nguyên khí dao động hỗn loạn, thanh niên nam tử thân thủ một phách, liền đem màu xanh lá mộc kiếm chụp phi.

Phía trước ở Diệp Hạo vãng sinh một thương (súng) hạ, hắn thần hồn đã là bị thương, nhưng là hắn cũng không sẽ lui bước. Diệp Hạo càng cường, liền càng là chứng minh đem này cắn nuốt sau có khả năng tăng lên thực lực càng nhiều.

Thanh niên nam tử trong tay huyết hà lao nhanh mà ra, huyết giữa sông phảng phất có một đạo đạo nhân ảnh ở giãy giụa, bọn họ vươn tay, muốn đào thoát huyết hà giam cầm.

Này con sông tràn ngập oán khí cùng sát khí, người bình thường coi trọng liếc mắt một cái liền sẽ nhập ma, huyết hà nơi đi qua, ăn mòn vạn vật, sở hữu sinh linh đều là hóa thành huyết hà một bộ phận, dung nhập huyết giữa sông, vì này tăng thêm uy năng.

Diệp Hạo trong tay khí huyết quyền cương chùy ra. Mỗi một quyền trung chất chứa hồn hậu khí huyết lực lượng, một quyền dưới, đủ để oanh sát Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả.

Phụt!

Khí huyết quyền cương rơi vào huyết giữa sông sau, bốc lên một trận huyết sắc sương khói. Huyết vụ ở giữa không trung ngưng mà không tiêu tan, phảng phất hóa thành một cái mặt quỷ hình dạng, hướng tới Diệp Hạo phác sát mà đến.

Diệp Hạo trong tay một đạo thuần dương khí kình bắn ra, liền đem này huyết vụ biến thành mặt quỷ đánh tan. Diệp Hạo trong tay sinh tử sông dài lao nhanh mà ra, vô cùng tĩnh mịch chi ý tỏa khắp. Cuộn sóng mãnh liệt, trong phút chốc, hai điều con sông liền va chạm ở cùng nhau.

Đương hai điều con sông đụng vào ở bên nhau sau, huyết giữa sông xuất hiện ra một cổ cắn nuốt lực, phảng phất muốn đem huyết hà cất chứa, hóa thành tự thân một bộ phận.

Diệp Hạo biểu tình bất biến, hắn đối sinh tử chi ý lĩnh ngộ gia tăng sau, càng là nhiều một tầng biến hóa. Kia sinh tử sông dài trung màu xám dòng khí kích động, con sông trung tựa như ngưng tụ thành một đám mini lốc xoáy, phóng nhãn nhìn lại. Toàn bộ con sông đều là từ vô số lốc xoáy ngưng luyện mà thành.

Chợt, sinh tử sông dài lốc xoáy hơi hơi xoay tròn, bộc phát ra một cổ cắn nuốt lực, cắn nuốt huyết giữa sông chất chứa khí huyết sinh cơ.

Trong lúc nhất thời, hai điều con sông nơi ở, giống như đan chéo thành một hồi gió lốc, cát bay đá chạy, cuồng phong loạn cuốn.

Sáng lạn ráng màu lưu chuyển, giống như pháo hoa sáng lạn nhiều màu, đương hết thảy bình ổn là lúc. Hai điều con sông đều là băng toái, hướng tới hai người nơi phương vị đảo cuốn.

Diệp Hạo nhìn chằm chằm phía trước bắt được thân ảnh, đôi mắt trung mất đi thần quang lưu chuyển, liên tiếp phụt ra ra năm đạo mất đi thần quang. Trong thân thể hắn còn thừa mất đi thần quang còn lại đã không nhiều lắm. Trong khoảng thời gian ngắn, hắn đem vô pháp lại ngưng luyện ra mất đi thần quang tới.

Thanh niên nam tử đã sớm kiến thức quá mất đi thần quang huyền diệu, lại sao lại không có phòng bị, hắn quanh thân nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo huyết sắc quầng sáng, muốn đem mất đi thần quang cách trở.

Nhưng là lần này năm đạo mất đi thần quang ngưng tụ thành một cổ, chất chứa mất đi chi ý giống như sông nước hồ nước mênh mông cuồn cuộn. Kia huyết sắc quầng sáng giống như ở mưa gió trung phiêu diêu, gần kiên trì khoảnh khắc, liền băng mở tung tới.

Rồi sau đó, mất đi thần quang dũng mãnh vào thanh niên nam tử trong cơ thể, hắn biểu tình đột biến, trong cơ thể khí huyết hồng mang vòn quanh, muốn đem mất đi thần quang đuổi đi.

"Trước thả ngươi một con ngựa!"

Thanh niên nam tử sắc mặt oán độc, hắn hóa thành một đạo cầu vồng, hướng tới sơn trại nội chạy đi. Hắn biết rõ lấy lúc này trạng thái, nếu là triều địa phương khác bỏ chạy, ngược lại sẽ bị Diệp Hạo đuổi theo.

Diệp Hạo thân hình xẹt qua hư không, hướng tới thanh niên nam tử nơi phương hướng chạy đến. Bọn họ hai người một đuổi một chạy, trong chớp mắt thanh niên nam tử liền trốn vào một cái địa đạo nội.

Diệp Hạo đem địa đạo xuất khẩu cự thạch nổ nát, bước vào địa đạo trung, địa đạo bốn phương thông suốt, giống như mạng nhện lan tràn. Kia một đám u ám thông đạo giống như ác ma mở ra miệng rộng, chọn người mà phệ.

Một cổ âm trầm lạnh băng cảm giác truyền đến, làm nhân tâm trung không tự giác nổi lên hàn ý. Diệp Hạo trong đầu bản đồ mở ra, trong lúc nhất thời, trên bản đồ thượng trăm nói mỏng manh màu đỏ quang điểm đều là nhất nhất hiện ra.

"Nơi này ẩn tàng rồi nhiều như vậy võ giả?"

Tuy rằng số lượng đông đảo, nhưng là xem này quang điểm mạnh yếu tới xem, này đó quang điểm nhiều lắm đại biểu chính là Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả, thậm chí ngay cả một vị nửa bước tiên thiên võ giả đều không có.

Nếu đối phương muốn bằng vào này đó Hậu Thiên Cửu Trọng thậm chí dưới cảnh giới võ giả tới ngăn cản hắn bước chân, kia hắn liền mười phần sai.

Diệp Hạo tâm niệm khẽ nhúc nhích, lấy hắn vì trung tâm, dưới nền đất phạm vi một dặm trong vòng cảnh trong gương hiện lên ở hắn trong đầu.

Rất nhiều hình ảnh ở hắn trong đầu xẹt qua, hắn từ hình ảnh trông được đến, dưới nền đất trong thông đạo tồn tại số chi bất tận lao tù. Mỗi một cái lao tù trung đều đóng cửa một người hậu thiên võ giả, lấy xích sắt đem này đó võ giả tứ chi khóa trụ, phòng ngừa bọn họ đào thoát.

Này đó võ giả một đám ánh mắt dại ra, trong ánh mắt nhìn không ra một tia sắc thái, bọn họ phảng phất đã ở chỗ này ngây người mấy năm, đưa bọn họ lúc ban đầu tâm huyết ma diệt.

Hơn nữa, này đó võ giả đều là hơi thở suy yếu, ánh mắt thô sơ giản lược đảo qua, Diệp Hạo còn vô pháp suy đoán ra cái này sơn trại cầm tù nhiều như vậy võ giả mục đích, nhưng là nghĩ đến nhất định không phải cái gì chuyện tốt.

Diệp Hạo ánh mắt tỏa định cách đó không xa thanh niên nam tử, đối phương đào mệnh dưới bộc phát ra tới ngạch tốc độ đích xác tương đương mau, nhưng là ở Diệp Hạo cảnh trong gương trung, hắn đem không chỗ nào che giấu.

Bá!

Diệp Hạo lựa chọn thanh niên nam tử nơi thông đạo, hướng tới phía trước cướp đoạt, tới rồi chỗ sâu trong, thông đạo hai sườn đều là che kín một đám lao tù.

Mới vào thông đạo khi, lao tù hai sườn võ giả tu vi cũng không cao, nhiều lắm là hậu thiên lục thất trọng, Diệp Hạo thân pháp như gió, bọn họ cũng không có nhận thấy được Diệp Hạo tồn tại.

Đương tới rồi mặt sau, lao tù trung võ giả tu vi liền dần dần đề cao, từ hậu thiên bát trọng lúc đầu, đến hậu thiên bát trọng đỉnh núi, càng là có số rất ít Hậu Thiên Cửu Trọng võ giả.

Dần dần mà, Diệp Hạo nhận thấy được đã tới rồi lao tù chỗ sâu nhất, mà nơi này cầm tù võ giả phần lớn vi hậu thiên cửu trọng, càng có số ít cửu trọng đỉnh núi tồn tại, đương nhiên, cũng không có một người là tu vi đi vào nửa bước bẩm sinh trình tự võ giả.

Diệp Hạo trong đầu cảnh trong gương mở ra, hướng phía trước phương đảo qua, muốn tìm được thanh niên nam tử thân ảnh. Đương hắn ánh mắt dừng ở chỗ sâu nhất một tòa lao tù nội một đạo thân ảnh thượng khi, hắn không khỏi ngẩn ra, lao tù nội kia đạo thân ảnh sớm đã thật sâu dấu vết ở hắn chỗ sâu trong óc, vô luận là này thân ảnh, vẫn là bộ dạng, đều là như vậy quen thuộc, hắn vĩnh viễn đều sẽ không quên. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Tượng Tìm Tòi Khí Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.